

Word of God

All Proclamations

Bertha Dudde válogatása a "Belső Szó" által
kapott isteni kinyilatkoztatásokból

Kiadja az Új Kinyilatkoztatás Barátai

Hans-Willi Schmitz
St. Bernardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
Germany

+ + + + +

Ezek az írások nem felekezeti jellegűek. Nem akarnak toborozni semmilyen keresztény vallási közösségből, és nem akarnak toborozni semmilyen vallási közösségbe sem. Egyetlen céljuk, hogy Isten Igéjét, amelyet Ő ad nekünk ebben a korban - ígérete szerint, János 14:21 szerint - hozzáférhetővé tegyék az emberek számára.

+ + + + +

Source: <https://www.bertha-dudde.org/>

Tartalomjegyzék

0193 Az emberiség ellenségei.... - "A győzelem a tietek".....	24
0195 A Megváltó szeretete - Szellemi szemekkel nézni.....	24
0202 Ima a rossz szellemek hatása ellen.....	25
0334 Gonosz hatalmak harca - "És ne vígy minket a kísértésbe".....	25
0373 A szenvedés célja - Megpróbáltatás - Szellemi lustaság.....	26
0415 Démoni tevékenység - A szeretet mint fegyver.....	27
0437 Áldozathozatal, és szeretetből induló tett.....	27
0470 Halál az Úrban.... Szomorúság.... Szegény lelkek.... Ima.....	28
0579 A földi élet különfélesége - Szenvedésért könnyörögnétek.....	29
0599 Depresszió - Szellemi és testi tunyaság.....	29
0605 Szeretetgyakorlat az ellenséggel szemben.....	30
0646 Emberek szenvedés nélkül - A szenvedés szeretet.....	31
0659 A szenvedés is kegyelem - "Atyám legyen meg az akaratod!".....	32
0687 A betegség és a szenvedés áldása.....	32
0716 Minden forma végigjárása szükséges - Mikrokozmosz.....	33
0723 Szerető atyai szavak 2.....	34
0750 „Minden dolog kezdete én vagyok”.....	34
0754 A keresztyénység három évig tartó hitbeli megpróbáltatása - Keresztyénység - Ajakima.....	35
0759 Az élőlények szellemi feladata – Benső látás.....	36
0763 Atyai szavak.... - A név.....	37
0839 A torz-születtség, és annak áldásai.....	38
0873 Érzéki szeretet.....	38
0892 A békesség világa.... a nép vezetője.....	39
0942 Szókinccs – Önszuggesszió - Lejegyzés.....	40
0962 Gondolati tevékenység - Szív - Agy.....	40
0963 A próféták jövődölései - Krisztus újra jövedele.....	41
0965 Kísértés - Az anyag szeretete.....	42
0974a Örökélet - Örökkévalóság - Öngyilkosság.....	42
0974b Örökélet - Örökkévalóság - Öngyilkosság.....	43
0977 A világosság állapota.....	43
0998 Szellemben szegény.... szellemben gazdag.... földi lemondás.....	44
1003 Figyelmeztetés önlegyőzésre.... szelídségre és.... békességre.....	44
1021 Szeretet kettesben - könnyű földi út.....	45
1025 Jézus szenvedése a kereszten.....	46
1032 Irgalom.... betegek és gyengék.....	46
1055 A világégés vége - Jövedölés nagy eseményről.....	47
1062 Az Úr lakásvedésének boldogsága a szívben.....	48
1063 A Szent Szellem kiáradása – Erő közvetítés.....	48
1064 A Szent Szellem elleni bűn.....	49
1065 Negatív beállítottság - Sivatag - Vetőmag.....	50
1077 Az üdvözítő látható jelenléte - Szeretefok.....	50
1081 Felhőképződmény az égen - Jézus szenvedése és halála.....	51

1084 Jövendölés eseményekről.....	52
1103 Világégés.... A földi hatalom bukása.....	52
1150 Az értelmi és szívbeli gondolkodás – Tanítói tevékenység - Hipnózis.....	53
1160 A Szellem tevékenysége - Istentől való erő.....	54
1402 Boldogok a szomorúak, mert vigasztalást nyernek.....	55
1415 Isteni intő szó - Pünkösöd.....	55
1416 A Szent Szellem kiáradása.....	56
1417 Gondolati tevékenység - Agy – Képek.....	56
1521 A befelé fordulás órája.....	58
1538 A katasztrófa lefolyása.....	58
1542 Atyai szavak - Visszatérés az Atyai Házba.....	59
1545 Akadályok - felebaráti szeretet.....	60
1555 Az átvételek átgondolása - Szellemi tulajdon.....	61
1567 Jézus Krisztus világ előtt való megvallása - Isteni védelem.....	61
1580 A hazugság fejedelmének befolyása az emberek gondolkodására.....	62
1585 Kegyelem – Szellemi látás – Boldogító állapot.....	63
1602 Kedélyvilág – Depresszió A szeretet tanujele.....	64
1618 A lélek - A Szellem-szíkra az emberben.....	64
1621 Igazságérzet.....	65
1739 Az átszellemült Jézus. - "Atyám és én egy vagyunk.... ".....	66
1746 Ritka, az isteni Szellem tevékenysége az emberben.....	67
1757 A gondolat szellemi erő.....	68
1762 Harc Krisztus tanításai ellen - Jézus híveinek üldöztetése.....	68
1792 Mennyei boldogság - Örök dicsőség.....	69
1806 Türelmes és odaadó kereszthordozás.....	70
1829 Kötelességteljesítés.....	71
1834 Jézus követése.....	72
1862 Atyai szavak - A hívő ima és könyörgés.....	72
1869 Igazságérzet.... az embertárs elítélése.....	73
1874a A lélek halhatatlansága.....	74
1874b A lélek halhatatlansága.....	74
1882 A fölfelé fejlődés feltételei – Az akarat alárendelése.....	75
1894 Zavaros gondolkodás - Hitelenség – Hit - Kegyelem.....	75
1899 Égetés mint gyorsított széthullási folyamat.....	76
1910 Szelidség és türelem.... az emberekre gyakorolt hatás.....	77
1923 Vigasztaló szavak.....	77
1930 Legfontosabb a szellemi tevékenység – Feladat - Áldozatkészség.....	78
1950 Intézkedések a keresztény hit ellen.....	79
2039b A gondolat – tevékenység 2.....	79
2046 Akik tiszta szívűek.... igazság.....	80
2133 Isteni Szellem tevékenység - Démoni munkálkodás.....	81
2165 Ima a túlvilági lelkekért, akik a Földön semmi szeretetet sem tudtak szerezni.....	82
2172 Könyörgés az Istentől távol élő emberekért.....	82
2233 Mennyei boldogság.....	83

2284 Mennyei dicsőségek - Szellemi látás.....	84
2301 Küzdelem a szellemi felsőbbbségért.....	85
2302 Szívbeli és értelmi gondolkodás - Az igazság.....	85
2322 A Szellem tevékenysége tudatos állapotot kíván.....	86
2344 A lélek minden Teremtés-mű hordozója.....	87
2346 A Szellem tevékenysége - Kegyelmi-adomány.....	88
2348 A halál órája.....	88
2360 A szellem újjászületése.....	89
2361 A népek küzdelmének befejezése.....	90
2363 A gondolkodás műszere - A jó vagy rossz gondolatok áramlása.....	91
2381 A szegény lelkek imát kérnek.....	91
2415 Emberi szem nem látta 2.....	92
2430 Szellem-tevékenység - Összefüggő ismeret.....	93
2465 Boldogok a szellemben szegények.....	93
2467 A Szellem tevékenysége – A Szent Szellem kiáradása.....	94
2478 A Szellem lecsökkent hatása.....	95
2489 Akarat és tett - Felelősség.....	96
2494 Anyag és szellem.....	96
2513 Az elő-idő emberei - Felelősség.....	97
2516 Atyai szavak – Kérjetelek, úgy adatik nektek.....	98
2521 Egy eseményre való utalás - Szellemi átalakulás.....	98
2553 Nyugosznak a halottak?.....	99
2767 A lélek továbbélésében való hit - Isten kegyelme.....	100
2775 Inkarnáció - Ösztönösség.....	100
2776 Az élni akarás - Félelem a haláltól.....	101
2778 Kísértés földi kedvtelések formájában.....	102
2795 Szándék az utódokra - Várakozó lelkek.....	103
2803 A világégés vége.... az isteni rend helyreállítása.....	103
2839 A szomorúság ideje.....	104
2873 Az újra-megtestesülés tana téves - Törvény.....	105
2874 Vakhit – Szellemi munkacsoport.....	106
2875 Egy megváltó-periódusban a fejlődés minden fázisa egyszeri - Világosság-beli lények megtestesülése - Misszió - Istengyermekség.....	106
2879 Türelem és alázat.....	107
2880 Utalás és figyelmeztetés a jövőbeni hitért folyó küzdelemre.....	108
2895 Kísértés - Belső küzdelem – Az akarat kipróbálása.....	108
2904 Az Ellenfél álarca - Gyümölcseiről ismeritek fel.....	109
2912 Tartsátok szemetek előtt a halál tényét.....	110
2929 A bűn kiengesztelése Krisztus Megváltó Műve nélkül.....	110
3135 Az utolsó idő kegyelmei - Halál előtte - Túlvilág.....	111
3160 A gondolatcsere áldása.....	112
3184 A hitért folyó harc Isten engedélyével történik.....	113
3196 A rosszra irányuló akarat meghatározza az idő eseményeit.....	113
3198 A rosszra irányuló akarat meghatározza az idő eseményeit.....	114

3205 A Szellem egyesülése a lélekkel - Újjászületés.....	115
3206 A túlvilági erőtlenség - A törvény.....	116
3209 A végidő jelei - Hit küzdelem - Kaosz.....	117
3215 Szellemi adományok boldogító hatása a lélekre és a testre.....	118
3226 „Keressétek először Isten Országát....”.....	119
3240 Élet - Az isteni szikra felébresztése az emberben.....	120
3256 Szegény lelkek - Bűnbánat - Szerető segítség.....	121
3258 A világtól való korai elválás célja.....	122
3260 A korai halál - Isten irgalma - Magas életkor.....	122
3305 A fölébresztettek imája - Teljesítés.....	123
3316 A Szellemi Birodalomban különféle szférák vannak.....	124
3333 A test átszellemítése.....	125
3366 Új szellem-irányzat - Emberi tevékenység.....	126
3375 Jézus Krisztus engesztelő áldozata.....	127
3376 Áthidalhatatlan szakadás - Krisztus Megváltó Műve.....	127
3379 Földi élet egy pillanat az örökkévalóságban - Szenvedés és öröm.....	128
3382 Isten szeretete. - Szenvedés vagy öröm - Imameghallgatás.....	129
3391 Megtestesült Világosság-beli lény — Szellemi vezető missziója.....	130
3443 Isten szava által erő és vigasz érkezik a legnagyobb bajban.....	130
3445 „Aki hisz bennem.... ” - A Megváltás Művének kegyelmei.....	131
3448 Isten szava által erő és vigasz érkezik a legnagyobb bajban.....	132
3460 Boldogok akik irgalmasságot gyakorolnak.....	132
3483 Szeretet a tévelygő lelkek iránt.....	133
3484 SZERETET A TÉVELYGŐ LELKEK IRÁNT.....	134
3485 Vigasztaló atyai szavak.....	134
3487 Vigasszal teli Atyai szavak 2.....	135
3532 A szeretet atyai szavai.....	135
3565 A vigasztalás atyai szavai.....	136
3569 Hit-küzdelem - Az Úr eljövetele.....	137
3579 Végidő – Jövő - Jelen.....	137
3580 Csoda - Hamis próféták.....	138
3593 A szellemi és a földi világ ellentétes.....	139
3610 A szenvedés oka, értelme és célja - Felismerés — Mulandóság.....	140
3622 Krisztus mennybemenetele - Megdicsőülés.....	141
3627 A lélek tisztulási folyamata a túlvilágon.....	142
3628 Gondolatkinsz a Szellemi Birodalomból.....	143
3631 A Szellem egyesítése az Atya-szellemmel.....	143
3661 Lelki munka.....	144
3681 Szükségben hívjatok - A hit mélysége.....	145
3682 Az alázatos ima.....	145
3699 A lélek halhatatlanságában való hit - Igazság.....	146
3703 Isten segítségül hívása elengedhetetlen a végidőkben.....	147
3707 Eljövétel a felhőkben.....	148
3714 Ima kegyelemért és erőért.....	149

3717 Az eleven hit és ereje.....	150
3728 „Aki eszi az én testemet.... ”.....	151
3734 Egyszerű imaforma.....	151
3740 „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” - Úrvacsora.....	152
3775 Szerető atyai szavak I.....	153
3776 A katasztrófa bejelentése.....	154
3778 A bensőséges ima megerősíti a hitet.....	155
3793 A világesemények folyama a fejlődés szerint.....	155
3794 Szabad akarat - A fejlődés megszakítása.....	156
3808 Lakások az Atyai Házban.... Örök Haza.....	157
3819 Az idők jele: sorscsapások és szerencsétlenségek szaporodása - Sors.... megnyugvás Isten akaratában.....	158
3901 Jó és rossz - Öröktől való törvény.....	158
3902 A Szellem-tevékenység jele az emberben.....	159
3906 A bűnök terhe a túlvilágon - Engesztelés vagy bocsánat?.....	160
3926 Egy korszak vége. - Vége a fejlődési periódusnak. - Nehéz életküzdelem.....	161
3958 A Sátán dühöngése a végidőben – Elfordulás a hittől.....	162
4000 A Biblia a szeretet tana – Jézus magyarázata - Feljegyzések.....	163
4001 Jövendölés.... harci bárd.... utolsó fázis.....	164
4017 Mi a hit?.....	164
4029 Megváltónak álcázott Antikrisztus - Intézkedések minden szellemi ellen.....	165
4033 A halál órája - Magyarázat a szenvedésről.....	166
4049 A Szellem kiáradása - Tanítványok.....	167
4072 Szellemi újjászületés.....	168
4073 Fényjelenség az égen – Krisztus keresztye.....	169
4076 Az emberek visszautasítása - Ismeret Isten Megváltó Tervéről.....	170
4079 Isten szava test és vér – Mennyei kenyér - Eggyéválás.....	170
4082 Istennek semmi sem lehetetlen.....	171
4107 Aki parancsaimat megtartja, ahhoz elmegyek, és kinyilatkoztatom magamat.....	172
4108 Utalás eseményekre – Káosz – Gyors eljövétel.....	173
4113 Isten a tanítómester a közvetítők által is I.....	174
4114 Isten a tanítómester a közvetítők által is II.....	174
4115 „Vegyétek és egyétek, ez az én testem és vérem“.....	175
4117 Nagy szenvedés - Nagy kegyelem.....	177
4126 Vihar előtti csend – Az Úr látható megjelenése.....	177
4128 „Csak aki szeretetben marad, az marad bennem, és én őbenne”.....	178
4142 Szellemi áldozás - Folyamat.....	179
4170 Isten szava a szívben.....	179
4171 A Istenért és Birodalmáért való munkálkodás.....	180
4305 Ima a szegény lelkekért.....	181
4307 Azt akarom, hogy boldogok legyetek.....	182
4310 „Boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek.... ”.....	182
4313 A zengő hang.....	183
4319 Az Úr eljövetele a legnagyobb szükségben.....	184

4320 Figyeljétek az idők jelét.... A jelen hozza a vég eseményét.....	185
4322 A Fatimáról szóló olvasmány után.....	186
4326 Test és lélek harmóniája.....	187
4341 Médiumi tevékenység – „Ments meg minket minden rossztól!”.....	187
4352 Istennel való egyesülés - A szenvedés iskolája.....	188
4356 AZ ISTENTŐL MEGÁLDOTT HÁZASSÁG.....	189
4357 Isten és a világ előtt - Istentől megáldott házasság.....	189
4359 Fényjelenség a katasztrófa előtt.....	190
4371 A katasztrófa előjele - Nyugtalanosság embernél és állatnál.....	191
4372 A helyes ima: "Legyen meg a te akaratod".....	192
4379 Úrvacsora - Szellemi értelem – Test és vér.....	192
4391 Nagy nyomor.... válaszut.... kegyelmi határidő.....	193
4413 Ne rejtőzködjetek el előlem.....	194
4428 Az Antikrisztus ostorcsapásai.....	194
4429 Antikrisztus - brutális intézkedések.....	195
4433 Utolsó harc.... Krisztus nyílt megvallása a világ előtt.....	196
4441 A pusztulás terjedelme.....	196
4448 A zengő hang feltételei.....	197
4455 Szellemi kincsek gyűjtése a Földön, és bűnbánat a túlvilágon.....	198
4468 Az isteni szó hatalma. - A fájdalom ellenszere.....	199
4470 Különféle Szellem-tevékenység: bölcsesség, szemlélődés, jóslat.....	199
4484 A Szentháromság tana.....	201
4492 Az Úrvacsora.....	202
4493 Egy földi hatalmi ember halála - Világégés.....	203
4508 Isten szava - Képi beszéd - Hasonlatok.....	204
4518 A sorsot viseljétek megadással.....	205
4519 Tabernákulum.....	205
4521 Kozmikus elváltozások.....	206
4541 Istenhit – Világbölcsesség – Szív és értelem.....	207
4559 Az újra-megtestesülés tanítása - /Tántra kinyilatkoztatás/.....	208
4566 Ne féljétek azoktól, akik a testet megölik, de a lelket sohasem ölhetik meg.....	209
4578 Boldogság a Szellemi Birodalomban.....	209
4590 Az újra-megtestesülés tana - Tévtanítás - Csillagok.....	210
4614 Győzelem a halál fölött Jézus Krisztus által.....	211
4615 Kereszthalál - A Megváltás Műve.....	212
4620 Szellem-tevékenység éber állapotban – Bizonyíték: indoklás.....	213
4624 Szellemi koncentráció a szó befogadása előtt - Szigorú önkritika.....	214
4626 A test és lélek Üdvözítője.....	214
4630 A haldokló Megváltó utolsó szavai a kereszten.....	215
4635 Harc a hitért - Megvallás a világ előtt.....	216
4641 Szellemi újjászületés I.....	216
4643 Hit-küzdelem - Jézus nevének ereje – Az Úr eljövetele.....	217
4658 A Szellem kiáradása - A szeretet-tan terjesztésének folyamata.....	218
4659 Isten kisugárzása - Tanítás belülről.....	218

4660 Szellem tevékenység (Pünkösöd) - Közvetítő – Igazság - Tévedés.....	219
4672 A lélek szenvedés által érlelődik. - Isten gondoskodása - Isten és a világ.....	220
4697 Segítség a tévelygő lelkeken.... - A legnagyobb szeretet és irgalmasság munkája.....	221
4706 Felebaráti szeretet.....	221
4720 A hit pajzsa - Bizalom – Isten oltalma.....	222
4726 „Juhaim felismerik a hangomat.... ”.....	223
4747 A közeli vég jele: szellemi ellaposodás.... látszólagos béke.....	224
4757 Test, lélek és szellem - Magyarázat.....	224
4758 Újra-megtestesülés - Világosság-beli lény - Misszió.....	225
4768 AZ EGYHÁZI SZERVEZETEK ÖSSZEOMLÁSA KRISZTUS IGAZI EGYHÁZA.....	227
4781 Vizionlátás a túlvilágon az érettség állapotában.....	228
4783 Az Úr látható megjelenése.....	228
4794 A vezető és tanító életvitele döntő az igazság érdekében.....	229
4801 Az érett lélek boldog sorsa, és a tökéletlenség állapota a túlvilágon.....	230
4802 Krisztus újra jövetelének megokolása.....	231
4805 A Szellem kiáradása I.....	232
4825 Hitetlenség és ördög a végidőben – Hit küzdelem.....	233
4826 TEST ÉS LÉLEK HARMÓNIAJA.....	233
4832 A hit erejének kipróbálása - Csodagyógyítások.....	234
4845 A lélek összetétele – Miniatűr Teremtés.....	235
4847 Krisztus újra jövetelének folyamata - Mennybemenetel.....	236
4869 A Szellem tevékenysége - Szellemi újjászületés.....	236
4872 Ima szellemben és igazságban I.....	237
4876 Krisztus keresztútja.....	238
4887 Az isteni kegyelmi adományt visszautasító lélek bánata.....	239
4890 A szeretetben élés jutalma: boldog túlvilági sors.....	239
4893 Szellemi újjászületés II.....	240
4908 Úrvacsora – Test és vér.....	241
4932 Isten akarata: a szeretet parancs teljesítése.....	241
4935 Isteni erő - Eleven hit - Csodatevések.....	242
4936 Egy eleven hit ereje – vagy a téves hité.....	243
4940 A természeti katasztrófa megjövendölése - Halott földsávok.....	244
4947 Antikrisztus - Veszélyben a hit.....	244
4957 A világ szeretete – Betegség - Senki nem szolgálhat két úrnak.....	245
4959 A szenvedés Isten szeretetének bizonyítéka - A tisztulás tüze.....	246
4961 Isten és emberszeretet.....	247
4971 Az egymástól eltérő szellemi javak vizsgálata.....	247
4977 Hamis Krisztusok és hamis próféták.....	249
5000 Az örök életről van szó.....	250
5004 Meginog egy szikla - Szellemi megrendülés.....	250
5014 Szellemi szegénység.....	251
5015 Szellemi akció.....	251
5024 „Aki szereti életét - elveszíti azt.... ”.....	252
5027 Krisztus újra jövele egykor és most – A Megváltás Műve.....	252

5048 A nehéz földi sors magyarázata és megokolása.....	253
5057 Bensőséges, vigasszal teli atyai szavak.....	254
5059 A Szellem kiáradása II.....	254
5061 A szóátvevő különféle sajátosságának magyarázata.....	255
5062 Reinkarnáció II.....	256
5063 Az egyes lélek egyénisége.....	258
5069 Ima szellemben és igazságban II.....	259
5072 Az anyag legyőzése - A szellem ébresztése.....	259
5076 A túlvilági Birodalomba való belépésnél a hitetlenek ínsége.....	260
5077 Az Úr visszatérése – Jelenlét – Tanuk az új Földön.....	261
5092 Krisztus szenvedése - Nagypéntek.....	262
5093 Feltámadás 1.....	262
5106 Önmegváltás - Csak Jézus Krisztussal.....	263
5125 Fejlődés a "muszáj-törvényben" - A szabad akarat állapota.....	264
5130 A Szent Szellem hatása – A végidő apostolai.....	265
5131 Isten szolgálóinak kipróbálása.....	265
5132 A Szellem hatásai.....	266
5153 A lélek megváltása a mélyből Jézus Krisztus által.....	267
5161 A közbenjárás ereje.....	268
5169 Nyilvános megvallás.... eleven hit.....	269
5173 A hitetlen emberiség – A vég közelsége.....	270
5178 Megváltó segítség a túlvilági lelkeknek az emberek részéről.....	270
5182 Isteni szó - Médiumi közlés - Álcázás.....	271
5194 A betegség és szenvedés áldása - Kierlelődés.....	274
5198 A lélekreszecskek – Fejlődési menet a Földön és a túlvilágon.....	274
5199 Az értelmi gondolkodás - Az Istentől való igazság.....	275
5203 Segítség a szegény lelkeknek - A szeretet megvált.....	276
5223 Az Antikrisztus Szelleme.....	277
5228 Azt akarom, hogy az emberiség világosságot kapjon.....	278
5240 Az isteni Szellem megnyilvánulása.....	278
5259 Istennek sok munkásra van szüksége a világ vége előtti időben.....	279
5269 Életerő — Szellemi erő.....	280
5270 A Szellem-tevékenység különféle formái – Gyógyítás – Nyelveken szólás.....	281
5277 Jézus Krisztus segítő keze megváltás a mélységből.....	282
5278 Vége ennek a megváltó periódusnak - Isten Megváltó Terve.....	282
5281 A Szellem ereje röviddel a vég előtt.....	283
5282 Jézus a gyöngékhez, a betegekhez és a rászorulókhöz jött.....	284
5284 Nyilvánvaló Szellem-tevékenység a vég előtt.....	284
5291 Utolsó ítélet – Előtte ébresztő kiáltás.....	285
5299 Isten-szikra.....	286
5318 A túlvilági lelkek szorult helyzete - Közbenjárás – Akaratváltozás.....	287
5322 A szeretetlenség következményei a túlvilágon.....	287
5323 Igazságosság - Kiegyenlítés a túlvilágon.....	288
5332 A lelkek állapota a túlvilágon - Tévhit - Hitetlenség - Szeretet.....	289

5353 Hitetlenség következményei a túlvilágon.....	290
5358 A szeretet ereje - Csodatétel.....	291
5361 Az angyalok bukása - Nagypéntek üzenete.....	291
5363 Húsvét üzenete.....	293
5365 Viszontlátás a túlvilágon a Világosság Birodalmában.....	293
5367 Isten szava a végidő felfoghatatlan nagy kegyelme.....	294
5378 Az akaratot értékelem, ha tett nem is kivitelezhető.....	295
5390 „Lakást akarok venni szívetekben“.....	296
5394 Szavaim befogadóinak előnye a hitetlenekkel szemben.....	297
5427 A Sátán álarcai a világosság terjedésének akadályozására.....	297
5428 Bocsásd meg a mi vétkeinket.....	298
5430 A Szellem kiáradása "szellemi" segítséget jelent.....	299
5432 Helyes gondolkodás és cselekvés.... ellenségszeretet.....	300
5441 A túlvilág ábrázolása csak képszerű, és hasonlatszerű lehet.....	301
5469 Isten megszólítását mindenki észlelheti gondolat formájában.....	302
5478 Krisztus vére - Bűnadósság.....	302
5480 TANULJÁTOK MEG BENNEM FELISMERNI AZ ATYÁT.....	303
5481 Isten - Atya.....	304
5487 Világosság utáni vágy a túlvilágon - Szellemi beszélgetések.....	304
5502 A szellemben szegény.... alázat.... kegyelem.....	305
5515 A szívet, mint Isten templomát meg kell tisztítani.....	306
5554 A szellemi tudás áldás a túlvilágon.....	307
5557 A földi feladat: akaratí döntés.....	307
5572 Ő tudja, hogy már nincs sok ideje hátra.....	308
5578a A szabad akaratról (A böjt és imáról való beszélgetés után).....	309
5578b Folytatás: a szabad akaratról.....	310
5594 Legkomolyabb felszólítás és figyelmeztetés.....	311
5605 A halottak felébresztése Isten szavával.....	312
5606 Az Antikrisztus hatásai a vég előtt.....	312
5612 Elsőként teremtett lények – Világossághordozó – Elszakadás Istentől.....	313
5616 Vigasszal teli Atyai szavak 1.....	315
5617 Az Atyai Ház és boldogsága.....	316
5621 Harc a hitért - Antikrisztus - Megvallás a világ előtt.....	316
5644 Húsvét – Feltámadás - A halál legyőzője.....	317
5650 Szellemi újjászületés - III.....	318
5654 Nehéz napok - Antikrisztus - vég.....	318
5665 Isten felé forduló akarat - Erő a végidő küzdelmeiben.....	319
5666 A Világosság Birodalmának boldogságai – Örömek.....	320
5669 A Szellem-tevékenysége minden szellemi-irányzatban lehetséges.....	320
5675 A világosság-beli lények hívása – Előtte kapcsolat Istennel.....	321
5677 Hamis Krisztusok és próféták - A Sátán maszkja.....	322
5678b A jövődölések teljesülnek - Előtte katasztrófa.....	323
5680 Az idők jele: Látszólagos béke – nyugtalanságok.....	323
5682 A túlvilági lelkek a szellemi munkát figyelemmel kísérik.....	324

5683 A Szellem kiáradása - Gyógyítás - Csodatevés.....	325
5705 Legkomolyabb felszólítás - Az anyagi beállítottság.....	326
5717 A gondolathullám megfelel az akaratnak.....	327
5719 Harc a hitért - Antikrisztus - ellenmunkálatok.....	328
5720 Helyes ima - Gyermek viszony.....	329
5726 Erős hit - Krisztus követése.....	329
5728 Igazi világosság az éjszaka sötétjében – Igazi út.....	330
5729 Használjátok ki a kegyelmi időt.....	331
5744 Isten megszólítja az ész emberét - Az istentagadó.....	332
5745 A túlvilági lelkek Isten szavát erőáramnak érzik.....	333
5767 A lélek nagy ínsége a túlvilágon.....	333
5785 A folyamatos kapcsolat Istennel biztosítja az eredményt.....	335
5796 „Vigyétek ki szavam a világba....”.....	335
5798 A bejelentéseim iránti hitetlenség.....	336
5799 Az Úr eljövetele - Elragadás.....	336
5800 Az ember teremtése, a bűnbeesés.....	337
5801 A világi tudomány értéktelen a túlvilágon.....	339
5802 Ádám – Összellem – Lucifer próbája.....	340
5804 Menedék az Atyánál.....	342
5805 ISTEN SEGÍTSÉGÜL HÍVÁSA.....	343
5825 Senki sem éri el a Mennyországot, aki a világnak hódol.....	343
5827 Vigasztaló és szeretetteljes atyai szavak.....	344
5843 A hit ereje – Beteggyógyítás - Csodák.....	345
5861 Hamis Krisztusok és hamis próféták.....	346
5863 AKI MEGMARAD A SZERETETBEN.....	347
5877 A túlvilági sorsot a földi élet rövid szakasza dönti el.....	347
5879 A természeti hatalmak tombolása.....	349
5889 Beteggyógyítás Jézus nevében.....	349
5897 A földi élet út, de nem a cél.....	350
5901 Az evangélium átadása a túlvilági lelkeknek - Szeretet.....	351
5920 Isten szeretete megtalálható a szenvedésben is.....	352
5927 Jézus követése - Szeretben élni.....	352
5932 Kereszthalál.....	353
5934 Föltámadás 2.....	354
5935 A Szellem ereje a végidőben.....	355
5943 Irgalmasság.....	355
5949 Az igazak szorongattatása.....	356
5961 Isten szeretet-bilincsei.....	357
5963 „Aki megmarad a szeretetben, az marad bennem“.....	358
5964 Az Isten akarata szerint végzett megváltó munka.....	359
5966 Beteggyógyítás - Jelek és csodák – Hit bizonyítékok.....	359
5967 Az eredendő bűn.....	360
5968 Istenbe vetett bizalom a gondokban.... Isten biztos segítsége az eljövendő szükségekben....	362
5970 Isten szeretete.....	363

5971 A Szellem elleni bűn I.....	364
5972 Látszólagos nyugalom – Szokatlan erő.....	364
5983 Az utolsó ítélet Isten szeretetének kifejezése.....	365
6005 Az élet önhatalmú befejezése.....	366
6012 Ima csendben – Megvallás a világ előtt.....	367
6025 Irgalmasság.... Ne keményítsétek el szíveteket.....	367
6030 Az ember közömbössége keményebb csapásokat követel.....	368
6033 A szeretet és hit útja – Isten elismerése.....	369
6037 Az Úr eljövételét szó szerint kell érteni.....	370
6054 A túlvilági sors a földi felfogásnak és szemléletnek a megfelelője.....	370
6065 A fizikai találkozás más csillagok lakóival lehetetlen.....	371
6084 A Mennyei Atya komoly szavai - Orvosság.....	372
6086 A földi életfeladat a szeretet-parancs teljesítése.....	373
6090 Isteni szellem-szikra – Helyes viszony Istenhez.....	373
6096 Földi út - Kegyelem – Visszatérés Istenhez.....	374
6100 Az ember rendeltetése - Igazságvágy.....	375
6106 Közeli vég - Jövendölések teljesülése.....	376
6110 Erős hit - Siker – Szeretet.....	376
6111 „Ne féljetek“.....	377
6121 Az önszeretet helyes módja – „.... ahogy önmagadat.... ”.....	377
6124 Vigasztaló szó a szenvedőknek - Betegség - Kapcsolat Istennel.....	378
6161 Az igazságot csak Isten adhatja.....	378
6207 A teremtett lények megistenülése.....	379
6232 Nagypéntek - Szeretet.....	380
6233 Szenvedni és meghalni.....	381
6234 Halál és feltámadás - Élet.....	382
6240 Jézus magára vett minden szenvedést - Miért hát a szenvedés?.....	383
6241 A szellemi adományok - Feltételek.....	384
6242 A bűn büntetése? — Magad okozta sors.....	385
6256 Létünk jelentősége.....	385
6261 Isteni vezetés a Szellem által.....	386
6269 Megistenülés - Szellem-szikra.....	387
6271 Vihar előtti csönd.... felfegyverzett harcosok.....	388
6290 Sorscsapások - Gyógymódok.....	389
6295 A Föld és az ember fejlődése.....	390
6296 Tunyaság a gondolkodásban.....	391
6312 Visszontlátás a túlvilágon.....	392
6321 Az ima kegyelmi eszköz.....	393
6323 A világtestek elszigetelése.....	393
6324 Egy csillag közeledése.....	394
6336 A lények megistenítésének terve.....	395
6344 Hiányos öntudat a teremtményekben.....	396
6352 Isten irgalmassága.....	397
6360 Szociális szolgáltatás.....	398

6364 Más világokból való lények?.....	399
6374 A gondolat – tevékenység 1.....	400
6381 Isten felé fordulás szabad akaratból - Szeretetkötelék.....	401
6388 Utalás a természeti eseményre.....	402
6391 A szellemi ismeret anyagi eredmény nélkül.....	403
6392 Szellemi - keresztség.....	404
6405 A megváltozott csillagkép.....	405
6417 Elértétek a szellemi mélypontot.....	406
6419 Megszállottság.....	407
6423 A megváltott lelkek boldogsága és hálája.....	408
6450 Az akaratváltozás jelentősége – Kegyelem – Világosság - Erő.....	409
6462 A téves tanítások túlvilági kihatása.....	410
6468 A médiumi átvétel veszélyei I.....	411
6471 Bejelentés felkelésekről és nyugtalanságokról.....	412
6480 A rossz szellemek tevékenysége - Megszállottság.....	412
6481 Isten felismerése és elismerése - Istentagadók.....	414
6508 Jézus Krisztus mint Megváltó, orvos és megmentő.....	415
6513 A bűnök kiengesztelése Jézus Krisztus által.....	416
6515 Az Istengyermekség elérése – Kiérlelődési lehetőség.....	417
6524 Földi munkálkodás és fáradozás a vég előtt.....	417
6525 Szellemi szeretettevékenység - A lélek ínsége.....	418
6531 Alászállás a pokolra - Lucifer ellenségessége.....	419
6538 Harc a hitért - Támadások - Antikrisztus.....	420
6541 A lélek alvásáról szóló téves tanítás.....	421
6543 Alászáll a pokolra.....	422
6546 Jézus áldozati halála.....	423
6569 Imameghallgatás - Hit.....	424
6574 Földi fellendülés.... szellemi hanyatlás.....	425
6575 A Szellem-szíkra egyesülése az Atya-szellemmel - Jézus.....	426
6579 „Senki sem mehet az Atyához....“.....	426
6587 Próféta-i képesség - Szellemi adomány, amit vállalni kell.....	428
6590 Világesemények - természeti katasztrófa.....	429
6591 Ismeret a lélek előzetes fejlődési menetéről.....	430
6593 A SZELLEMI ÉS A FÖLDI VILÁG.....	431
6599 Isten eleven lelket lehelt bele.....	431
6605 Jézus Krisztus helyettesítő engesztelése.....	432
6615 Isten Atyaként beszél a gyermekével.....	433
6616 A haláltól való félelem.....	434
6625 Gondoljatok a halál utáni időre.....	435
6637 A haláltól való félelem. - Betekintés a Szellemi Birodalomba.....	436
6639 Szelíd fény – Vakfény (szenzációk).....	436
6647 Mi a lélek?.....	437
6662 Megváltó tevékenység a túlvilágon.....	438
6663 Jézus Krisztus nevének ereje.....	439

6667 „Vizsgáljatok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg!”	440
6674 Rejtélyes jelenségek 1	441
6675 Rejtélyes jelenségek 2	442
6676 „Vizsgáljatok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg!”	443
6679 A képesség gondolkodásra kötelez	444
6682 Kapcsolat a túlvilági Birodalommal	445
6691 Megszállottság - Az apák bűnadóssága	446
6707 A lélek előfejlődéséről	446
6720 A Szellem kiáradása	447
6728 A tanító kötelessége: a tananyagot kivizsgálni	448
6736 Az Isten Országáért végzett munka	449
6758 Küzdelem a hitért - Antikrisztus	450
6762 Világesemények - Káosz - Antikrisztus	452
6770 Természeti esemény az utolsó figyelmeztetés a vég előtt	453
6782 Valódi és hamis proféták	453
6790 Isten faiskoláinak megtisztítása	455
6817 A lélek tartózkodási helyének cseréje. - A test halála	455
6843 A gondolatok a Szellemi Birodalom kisugárzásai	456
6844 Az igazi orvos - és az igazi orvosság	458
6848 Isten kinyilatkoztatásainak megokolása	459
6852 „Kezdetben volt a szó”	460
6857 A Szellem-tevékenység befogadása	461
6858 Az angyal-lények földi útja	461
6859 Az Istennel való gondolati összeköttetés áldásos	462
6860 Jézus Krisztus nélkül nincs szabadulás	463
6874 A kételkedés áldása - Igazság	464
6876 A hit szeretet nélkül halott	465
6877 „Legyetek tökéletesek, ahogyan Atyátok is tökéletes”	467
6925 A hinni-tudás föltétele a hinni-akarás	468
6930 A lélek fejlődése az emberi testbeöltözés előtt	469
6938 Ne legyen hiábavaló a keresztáldozat!	470
6941 Isten ajándéka: a szeretet szikra, mint az ő része	471
6951 Jézus Krisztus megmentőként jött	472
6958 Az embereknek megmutatják a helyes utat	473
6963 A gondolkodásra való képesség nem jelenti a gondolatok létrehozását	474
6969 A Jézus Krisztusba vetett hit veszélyben van	475
6970 Vihar előtti csönd... a béke színlelése	476
6973 Isten Megváltó Terve – Ősbűn – Ádám bukása – Megváltás	477
6976 Az akaratszabadság kizárja a hit bizonyítását	478
6979 Az utolsó szétválás - Az Úr eljövetele	479
6985 Jézus szellemi missziója	480
6987 A sorscsapások tisztító folyamata	481
7000 A Krisztus-probléma és megistenülés	482
7001 A Krisztus-probléma - A szentháromság	483

7019 A kereszttáldozat bemutatása minden időkre, és az örökkévalóságra szól.....	484
7023 A mély tudás megindoklása - Hitért folyó harc.....	485
7024 Az ember helyes beállítottsága Jézus Krisztus Megváltó Művéhez.....	486
7028 A betegség és szenvedés elengedhetetlen a lélek salaktalanításához.....	487
7031 „Minden hatalom nekem adatott a Mennyben és a Földön“	488
7032 A beteggyógyítás adománya.....	489
7034 Csak Jézus Krisztus által van megváltás.....	490
7042 Beteggyógyítás - Jézus Krisztus előrejelzése.....	491
7043 Segítség a világúrból?.....	491
7044 Világosság angyala ruhájában az Ellenfél munkálkodik.....	493
7045a A Sátán szemfényvesztései - Jelenések.....	494
7045b A Sátán szemfényvesztései - Jelenések.....	495
7049 Sátáni hatások - A megtestesült a Világosság-beli lények ellenhatása.....	496
7052 Komoly utalás Isten közbenyúlására, és annak következményeire.....	497
7055 Terjesszék az Evangéliumot az egész világon.....	498
7066 Jézus nevének megváltó ereje.....	499
7068 Az utolsó tanítványok megjelenése az Antikrisztus idejében.....	500
7071 A gyermek imája Atyjához.....	501
7083 Nagypéntek.....	501
7096 Az örökéletet el ne játszatok.....	502
7098 A Teremtésben semmi sem értelmetlen és céltalan – Kártevők - Gyom.....	504
7100 A földi élet maga a cél, vagy eszköz a célhoz.....	505
7104 Isten szava meghallására a képesség fejlődik.....	506
7126 Tudomástok van a boldog és boldogtalan állapotról.....	507
7127 Miért lett elvéve az embertől az emlékezés?.....	508
7136 Az ősbűn, és a Megváltó Mű jelentősége.....	509
7144 A jó szellemi erők segítségével.....	510
7146 Minden lélek tudatosan lép a földi útra.....	511
7151 A vég előtt természeti katasztrófa lesz.....	511
7153 Az ember tudatosan munkálkodik a saját lelkén.....	512
7158 A Teremtés keletkezésének oka.....	513
7205 Szokatlan jelenségek.....	515
7207 Még egy rövid kegyelmi idő.....	516
7208 Csillagok közötti kapcsolatok.....	517
7216 „Aki megvall engem a világ előtt...“	518
7222 Földi vagy szellemi gondolathullámok.....	519
7247 El akarom küldeni nektek „a Vigasztalót”.....	519
7248 A szenvedés a lelket salaktalanítja.....	520
7250 Jézus létének bizonyítéka a Földön.....	521
7258 Isten hangja hallásának feltétele - Eloldódni a világtól.....	523
7259 A lélek elő-fejlődési útja.....	524
7262 Feltámadás - A test enyészete.....	525
7265 A lélek a földi életet tudatosan kezdi - Visszaemlékezés.....	525
7292 Vakhit és halott kereszténység.....	526

7294 Küzdelem az önzés ellen.....	527
7304 A "belső szó" -ról.....	528
7311 A kérdések megválaszolása - Az eredet legkomolyabb vizsgálata.....	529
7312 Reinkarnáció – I.....	530
7317 Az Ellenfél támadásai - Jézus félelmei az Olajfák hegyén.....	531
7320 Harmadnapon föltámadott.....	531
7326 Igazságosság.....	532
7343 A lélek élete a testi halál után.....	533
7375 János 14,21: "Aki megtartja parancsaimat.... "	534
7376 Isten gondolataink tartalma akar lenni.....	535
7378 Szellemi vigasz.....	535
7386 A túlvilág nagy megváltó munkája.....	536
7392 A valódi prófétálás.....	537
7405 Egy csillag bejelentése.....	538
7413 Az én-tudat stádiuma.....	539
7421 Jelenések könyve 16/18 - Csillag.....	540
7423 Isten a teremtes egyedüli ura - Csillag.....	541
7448 Isten megfontolást követel.....	541
7458 Gondoljatok gyakran a halál órájára.....	543
7460 A Sátán tevékenysége a világosság angyalaként.....	543
7462 A félelem a hit hiánya.....	545
7465 Ki volt megtestesülve Ádámban ?.....	545
7469 Végtelenül hosszú bukás a mélybe - Visszaút.....	546
7490 A lélek sorsa a testi halál után.....	547
7496 Jézus mint vezér.....	548
7505 AZ ANYAGIAS BEÁLLÍTOTTSÁG.....	549
7521 Tiszta igazság - Szó a magasból.....	550
7524 Az érlelődést az életsors támogatja.....	551
7533 Az élet üresjárata.....	551
7538 Rövid vagy hosszú életidő.....	552
7540 Isten gondoskodik az emberről.....	553
7546 Isten emberré válásának megértése.....	554
7569 Az összellelem én-tudata.....	555
7571 A lélek fejlődési menete - Összellelem.....	556
7581 A Föld átalakulása a szellemi mélypont miatt van.....	557
7584 A szellemi javak komoly vizsgálata Isten segítségével.....	558
7596 Komoly végső felszólítás.....	559
7597 Eleven hit - Ébredés az életre.....	560
7601 Kapcsolat a csillagokkal?.....	561
7602 A lét értelme és oka - elfordulás a világtól.....	562
7603 Isten áldását ki kell imádkozni.....	563
7609 A vég váratlanul érkezik.....	563
7624 Különféle Isten-bizonyíték.....	564
7629 Az igazság utáni vágy garantálja az igazságot.....	565

7634 Az igazi haza.....	566
7641 Erőt kérni az elkövetkezendő időre.....	567
7643 Természeti esemény és káosz.....	567
7648 Isten mint szerető Atya.....	568
7656 A lélek azt aratja, amit vetett.....	569
7665 Istenhit szabad akaratból.....	570
7680 A visszatérés boldogsága.....	571
7681 „Veletek maradok a világ végéig“.....	572
7695 Az isteni szó hatása a túlvilági lelkekre.....	572
7698 A lelkiismeret hangja.....	573
7699 A szellemek fejlődés menete.....	574
7703 A Szellem adományai.....	575
7708 Igazi felebaráti szeretet: továbbadni az isteni szavakat.....	576
7709 Isten szeretete - Végidő.....	577
7710 „A Szellem tevékenysége" az emberben.....	578
7714 Hamis szellemek - Hamis próféták.....	579
7720 A médiumi átvétel veszélyei II.....	580
7725 A Szellem elleni bűn II.....	581
7726 Isten szeretet-szikrája a szívben.....	582
7728 A Megváltó Terv végbevitel.....	583
7732 A szeretet és fájdalom salaktalanítja a lelket.....	583
7767 Az isteni ígélet teljesülése - Igazság.....	584
7770 A Teremtés létrehozásának oka.....	585
7778 Az ellenfelem túllép hatáskörén.....	586
7781 Jézus Krisztus Megváltó Műve.....	587
7783 A tudatos Isten felé fordulás azt jelenti, hogy megállta az akarat próbát.....	588
7787 Magyarázat a különféle szóátvételtől.....	589
7797 Mi az emberélet célja?.....	589
7798 A „Szellem hatása” az emberben.....	590
7800 Fejlődés a Földön.....	591
7811 Szeressétek egymást.....	592
7816 A helyes Isten-fogalom.....	593
7822 A "Szellem kiömlésének" feltétele.....	594
7828 Isten szellem, aki Jézus Krisztusban lett látható.....	595
7829 „Szellem-tevékenység“ és a szellemvilág tevékenysége.....	596
7831 A világosság-beli lényeknek megtestesüléséről.....	597
7834 A vakhit értéktelen.....	598
7837 A szabad akarat.....	599
7839 A túlvilági lelkeknél Jézusra kell hivatkozni.....	600
7855 Isteni Szellem-tevékenység - Nyelveken szólás I.....	601
7856 Isteni Szellem-tevékenység - Nyelveken szólás II.....	602
7858 Isten a szíven keresztül minden kérdésre választ ad I.....	603
7859 Isten a szíven keresztül minden kérdésre választ ad II.....	604
7863 Az Örök Ősfény jött közénk Jézus Krisztusban.....	604

7867 Isten végtelen szeretetet akar ajándékozni.....	605
7871 A földi lét célja.....	606
7878 A szavak átvételének kegyelme kötelez.....	607
7881 Isten Megváltó Tervének tudomásulvétele.....	608
7886 Az előrenyomulás a világűrbe nem Isten akarata.....	609
7888 A világosság igazi hordozói - Vakfény.....	610
7895 Isten jelenléte - Isten templomának előkészítése.....	611
7911 Halálból az életre való átalakulás.....	612
7916 Magyarázat a jelen szokatlan ismereteiről, Jézus eltorzult tanításának megtisztítása - A végidő.....	613
7942 A teremtet világ keletkezése: FÖLD.....	614
7943 Békesség Istenben.... erőátvitel.....	615
7944 Eljövétel a felhőkben.....	616
7954 Isten oltalma a vallásüldözésben.....	617
7958 Kegyelem, hogy mint emberek élhetünk a Földön.....	618
7963 Emberi szem nem látta.... 1.....	619
7965 A Szellem tevékenységéről.....	620
7980 Isteni erő testi egészséget is ajándékozhat.....	621
7984 Az isteni Szellem-szakra felébresztése garantálja a lény átalakulását.....	622
8008a Minden lélek ős-szellem.....	623
8008b Minden lélek ős-szellem.....	625
8012 További magyarázat a lélekről.....	626
8014 Ismételt utalás a természeti eseményre.....	628
8020 A földi élet megindokolása és célja.....	629
8025 A „tudás” és „felismerés” különbözősége.....	630
8032 Mi a szeretet? - Az én-szeretet felebaráti szeretetté változtatása.....	631
8034 A felismerés jelentősége.....	632
8035 Torzkép Istenről – Tévtanítások.....	633
8054 Le van zárva a Biblia?.....	634
8073 Imameghallgatás - Igazi gyermek viszony.....	635
8077 Isten Szelleme nem mond ellent önmagának.....	636
8096 A szeretet és hit átalakító ereje.....	636
8117 A lélek egyénisége.....	637
8121 A szóátvétel szabad akarati tevékenység.....	638
8128 Isten jelenlétének hite.....	639
8141 „És az Ige testté lett....“.....	640
8158 Jézus feltámadása - Húsvét.....	641
8161 A lélek kiérlelődése – Csodás gyógyulás – Hit kényszer.....	643
8180 Az újra-megtestesülés tanáról.....	643
8189 Krisztus mennybemenetele 1.....	644
8197 Gyöngé hit vagy hitetlenség.....	645
8201 „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?“.....	646
8207 Megtestesült Világosság-beli lények - Szellem tevékenység - Médiumi átvitel.....	647
8213 „Kiárasztom Szellememet.“.....	648

8214 A Szellem-tevékenysége a szellemi gondolatcserénél.....	649
8216 Az összellemek Teremtéssé való átváltoztatása.....	650
8220 A szellemek kivizsgálása - az Ellenfél tevékenysége a végidőben.....	652
8228 Vizsgáljátok meg a szellemeket.....	653
8235 Az ember a fejlődés eredménye, vagy új teremtmény?.....	654
8236 Ádám az egyetlen ember akit Isten teremtett? I.....	655
8237 Ádám az egyetlen ember volt akit Isten teremtett? II.....	656
8245 A végidőben sok világosság-beli lény megtestesül.....	657
8250 Isten és Jézus egy - Isten emberré válása.....	658
8252 Időfogalom a Föld fejlődésével kapcsolatban.....	659
8254 A Szellem-tevékenység megértése.....	660
8264 Jézus inkarnálódása.....	661
8265 Bizonyítható Isten léte?.....	662
8268 A felemelkedéshez Isten kinyilatkoztatások által adja segítségét.....	663
8269 Sorscsapás.... katasztrófa.... szerencsétlenség.....	664
8275 Isten kifürkészhetetlen.....	665
8288 Az Ellenfél állandó támadása – Világosság-hordozók - Reinkarnáció.....	666
8290 Hamis Krisztusok és próféták.....	668
8291 Újra megtestesülés vagy megszállottság ?.....	669
8307 Óvás a szellemi vezetőktől.....	670
8311 Az elszabadult természeti elemek.....	671
8312 Óvás a médiumi üzenetektől – „Szellemi vezető”.....	672
8316 Figyeljetek Isten követőire, akik az út mellett állnak.....	673
8317 Félelem és szomorúság - Isten közbenyúl – Hit-küzdelem.....	674
8324 Máriához - Jézus édesanyjához való beállítottság.....	675
8327 A lélek egyesülése szellemével.....	677
8333 Megbízatus a szó terjesztésére.....	678
8337 A szellemi „közlések” vizsgálata.....	678
8341 Bevezetés a szellemi tudásba.....	680
8345 A megváltás új szakasza.....	681
8360 Téves közlések a túlvilágból – Szellemi vezető.....	682
8363 „Veletek vagyok mindennap.... ”.....	683
8364 Az ember kötelessége hogy megvizsgálja a szellemi értékeket!.....	684
8379 „Az ég erői megindulnak”.....	685
8397 Az ember szellemi állapota a kereszthalál előtt - A Könyvek Könyve.....	686
8400 A lélek bemenetele a Világosság Birodalmába.....	687
8401 A lélek felismeri, mi volt egykor.....	688
8404 Az Evangélium valódiságának bizonyítékai.....	690
8407 A szellemi javak vizsgálata.....	691
8408 Magyarázat a "Szent Szellem kiáradásáról".....	692
8414 A földi lét jelentősége az embernek.....	694
8416 Különbség "Szellemem tevékenysége" /Ján.14,16/ - és a médiumi közlések között.....	695
8438 Óvás a természetfeletti világgal való kapcsolattól.....	697
8445 Isten emberré válása.....	698

8452 A Föld pusztulása a kísérletek következménye.....	699
8457 Egyedül Isten az Univerzum ura.....	700
8459 Magyarázat az ős-szellemekről, és a bukásukról.....	701
8460 Nincs kétféle kinyilatkoztatás.....	702
8463 Jézus mérhetetlenül szenvedett.....	703
8465 Miért nem ismert általánosan a visszavezetés folyamata?.....	704
8469 Jézus feltámadása.....	706
8482 A szavak átvételének lefolyása.....	707
8484 Világosság angyalának álcázott démoni erők.....	708
8488 Magyarázat a gondolati és szóbeli megszólításról.....	709
8493 A teremtő hatalomnak az ember nem egy „véletlenül létrejött produktuma”.....	710
8494 Kegyelmi adomány még a vég előtt - Jézus Krisztus.....	711
8495 Felvilágosítás a re-inkarnációról - Jézus és megváltás.....	712
8500 A vég előre meghatározott napját betartom.....	713
8501 Az időpont.....	714
8502 Kibővítés.....	715
8503 Isten eleven hitet kíván.....	716
8506 Krisztus mennybemenetele 2.....	717
8508 Az embertársért vállalt szenvedés.....	718
8510 Visszaváltozás szeretetté – Szellem szikra - Kiáradás.....	719
8512 Magyarázat a végidő szenvedéseiről és szükségeiről.....	721
8522 Az Isten szava örökké felhangzik!.....	722
8527 Válgatok kegyelemből üdvözültté.....	723
8536 Isten választ akar adni a kérdésekre - Tévedés.....	724
8541 A Jézus Krisztusban való istenhit.....	725
8542 Földi felvirágzás – Gyors pusztulás.....	726
8546 Van garancia az átvétel igazságára?.....	727
8550 Az igazságnak megfelelő felvilágosítás Jézus Krisztusról, és a Megváltás Művéről.....	728
8553 Az emberek kötelessége a tévedésre figyelmeztetni.....	729
8564 A visszavezetés folyamata.....	730
8566 A lények teremtésének és elpártolásának története.....	732
8568 Miért szól Isten az emberhez?.....	733
8573 A test és lélek átszellemítése – Mi az anyagi test?.....	734
8574 Jézus testének átszellemítése.....	736
8575 Az anyag, és az anyag feladatának magyarázata.....	737
8576 A földi élet értelme: szeretetből cselekedni.....	738
8584 Az Isten iránti szeretetet az emberek iránti szeretet tanúsítja.....	739
8586 Mi volt Jézus teste? I.....	740
8593 Szenvadás a test és lélek átszellemüléséhez.....	742
8594 Fájdalmas dolgok hitre vezethetnek.....	743
8598 Bizonyítékokkal nem szabad hitre kényszeríteni.....	744
8599 Isten maga vezeti az emberekhez az igazságot.....	745
8611 Közbenjárás a túlvilági lelkekért I.....	746
8613 A Teremtés Isten műve - (Válasz egy kérdésre).....	747

8615 A Szellem kiáradása - Pünkösöd.....	748
8616 Közbenjárás a túlvilági lelkekért II.....	750
8620 Mi volt Jézus teste? II. (Kiegészítés Nr.8586-hoz).....	751
8622 Az Istenség kifürkészhetetlensége.....	752
8623 Az Ellenfél szemfényvesztései (UFO-k).....	753
8626 A szeretet és hit hiányzik az emberekből.....	754
8637 Erő és éntudat - Gondolkodóképesség – Akarat.....	755
8644 Miért esik az ember olyan hamar tévedésbe? - Igazság.....	756
8653 Betegségek és gyógyulás.....	758
8658 Legyen világosság az emberek között.....	759
8664 A megtestesült világosság-beli lények segítőkészsége.....	760
8674 A Szent Szellem hívása.....	761
8675 Mi lett volna, ha Ádám nem bukik el ?.....	762
8678 A legfontosabb parancsot teljesíteni kell: szeretet.....	764
8684 Az utolsó hatalmas pusztítás.....	764
8691 Ellenfeletem munkájában nem akadályozom meg.....	766
8693 A tévtanítások kihatása a túlvilágon.....	767
8695 A médiumi átvételek - Hitelesség.....	768
8698 Felvilágosítás az „UFO-k”-ról.....	770
8704 Békesség a jóakarátú embereknek.....	771
8717 Újabb utalás katasztrófára és háborúra.....	772
8719 A "Krisztus" szó magyarázata.....	773
8722 Ismerethiány és hitetlenség Isten beszédje felől.....	774
8726 A szavak befogadójának feladata: Krisztus torzított tanításának megtisztítása.....	776
8727 A vallásüldözésben nyílt vallomást kell tenni.....	777
8734 Az Antikrisztus fellépése.....	778
8738 Milyen legyen az ima, mely meghallgatásra talál?.....	779
8743 Felvilágosítás az Úr eljövételéről.....	780
8746 Isten beszéde a megváltatlan lelkekhez.....	781
8750 Jézus lelke inkarnálódott-e már emberré válása előtt is?.....	783
8751 Téves felfogások cáfolata - Jézus inkarnálódásáról.....	785
8756 Jézus teste Isten akarata által megszilárdított szubsztancia volt.....	786
8757 Csak Isten juttathatja az emberekhez az igazságot.....	787
8760 Ismeret Isten Megváltó Tervéről.....	789
8770 A teremtes folyamata örökkévalóságokig tartott.....	790
8772 A gyermekek korai halála - Kérdésre válasz.....	791
8783 A közvetítő önvizsgálata.....	793
8786 Ahogy ti mérték másnak, majd nektek is úgy mérnek.....	794
8790 Maradandóság.....	795
8791 Nagypéntek.....	796
8800 Válasz a "jógikról" feltett kérdésre.....	797
8803 A Szellem kiáradása a tanítványokra - és most is.....	799
8806 Az ősbűnről való ismeret szükséges a Megváltás Művének megértéséhez.....	800
8819 Ki hiszi el az emberi lét előtti hosszú folyamatot?.....	801

8826 A szellemi üzenetekben Krisztust a világ - Megváltójaként kell megvallani.....	802
8833 A Szellem tevékenységének feltétele.....	803
8835 Nyelveken szólás - Pünkösöd-közösség.....	804
8840 Ismeretlen repülőtestek.....	805
8844 Faji kérdések - Újra megtestesülési tanok.....	806
8846 A Szellem-tevékenység túllépi a tanult emberek ismereteit.....	807
8865 Vigasztaló atyai szavak.....	808
8866 Jézus elismerése.... Az utolsó hitbeli döntés.....	809
8874 Faji kérdések - Újra megtestesülési tanok.....	810
8876 Újbóli utalás a közeli végre.....	811
8878 A teremtés-aktus magyarázata – A lények akarataról.....	812
8908 Felszólítás.....	813
8917 Isten a megszólítása által próbálja megszerezni az emberek szeretetét.....	814
8919 Mi a világ?.....	815
8943 Az ember nem a teremtő hatalom mellékproduktuma.....	816
8945 Magyarázat az „emberi lét” -ről.....	816
8955 A gonosz munkálkodása ellen csak az ima nyújt védelmet.....	817
8965 Húsvétvasárnap.....	818
8966 Jézus feltámadása.....	819
8967 Ismeret a szellemi-tevékenység folyamatáról.....	820
8974 A hit és szeretet elvezet az Istennel való egyesüléshez.....	821
8979 A megvilágosult gondolkodás is a "Szellem tevékenység" jele.....	821
8988 A Szellem kiáradása nem egyszeri esemény volt.....	823
8991 A lélek alvásáról szóló tanítás.....	824
8999 Jézusa kereszthalál után alászállt a mélybe.....	825
9002 Miért van ismételt újkinyilatkoztatás?.....	826
9003 A szellemi ismeretnek egyeznie kell a fentről levezetett szóval I.....	827
9004 A szellemi ismeretnek egyeznie kell a fentről levezetett szóval II.....	828
9005 Mi lett volna, ha Ádám nem hibázik?.....	829
9006 Miért muszáj Ádám vétke miatt nekünk bűnhődni ?.....	831
9009 Az ember igazi hazája.....	832
9013 Milyen üzenetek garantálják az igazságot?.....	833
9015 Preadamiták.....	834
9016 Mióta él ember a Földön? - (Az előemberről lehetetlen minden időbecslés).....	835
9019 AZ EMBEREKET VISSZAFORDULÁSRA SZÓLÍTOM.....	836
9020 Milyen sorsa lesz a világnak?.....	837
9022 Előember?.....	838
9024 A tiszta igazság garanciája.....	839
9025 Világégés.... természeti katasztrófa.... döntés.....	841

Hozz áldozatot az Úrnak, és ő ezerszeresen viszonzozza. Az emberek között a szellemi tanításnak sok ellensége van. Nem szent előttük semmi, ami az emberi tudáson kívül van, és az emberek között elpusztítanak minden szellemi javakra irányuló törekvést. Ahol csak lehetséges azt tanítják, hogy az emberi test halálával kialszik minden élet és fennmaradás. Ezzel megrabolják minden hitétől az embereket, megakadályoznak mindenféle viszony kialakulását egy magasabb Lény irányába. Megsemmisítik a túlvilágba vetett hitet, az igazolás lehetőségét, egyáltalán mindent, ami célja és oka annak a rövid időnek, amikor az ember abban a kegyelemben él, hogy testben időzhet a Földön.

Az ilyen minden istenit visszautasító beállítottsággal az ember még a semminél is kevesebbet ér, mert nem elég hogy az életidejét teljesen haszontalanul éli, hanem ezáltal a sötétség hatalmába is kerül, és az mindjobban lehúzza a mélységbe, és ezzel a pusztulásba.

Minden akarattal, és minden eszközzel harcot kell indítani az emberiség ilyen ellenségei ellen, most és mindenkor. Gondoljátok meg, mennyire kezükben tartják ezek az emberi lélek jólétét és fájdalmait. Ha nincs semmi saját ösztönzés, hogy kiszabaduljon közülük, ott rosszul áll az emberiség sorsa. Már képtelen a jót és a rosszat egymástól szétválasztani. Minden megítélés nélkül elismeri, és jónak tartja, amit az ellenfél képviselője szép beszédekkel az emberekkel el akar fogadtatni. És az egészből nem marad meg más, mint egy tévedésben élő, Istent és tanításait visszautasító nép. Majd ezek is sokféle pártra oszlanak, és mindenhol csak a sötétben való tapogatózás és tévelygés lesz...

Amit Isten tanított, és amit Krisztus adott az embereknek, azt próbálják megsemmisíteni, és tévesen, torzítva adják vissza. De ti, akik hűségesek vagytok, nem engedhetitek elveszni ezt a legnagyobb jót. Szeretetlenben és egyetértésben kell tevékenykedni, hogy az embereknek megmaradjon a kapcsolata Istennel. Az imával megvan a biztosíték, hogy az Úr és Megváltó a megfelelő időben minden egyes emberen segít, aki híveihez tartozik

Sok az olyan lélek, aki Istent Urának és Istenének elismeri. Ezeknek a hitét kell nektek szilárdra tenni, nekik kegyelmet biztosítani, ez a földi feladat a számotokra.

De tevékenységeket még kemény küzdelmek előzik meg. Mert ahol ellenségesek Krisztus tanításával szemben, ott intézkedéseket tesznek azok ellen, akik vallják tanítását, és kiállnak mellette. Még sok kegyelmet és erőt kell kérnetek Mennyei Atyátoktól, hogy fel legyetek készülve a küzdelemre. De maga a Megváltó áll mellettetek - és azt mondja: "A győzelem a tietek!" Mert ő mindenkit megáld, aki szavát hirdeti, és győzelemre vezet.

Amen

A Megváltó szeretete - Szellemi szemekkel nézni....

B.D. No. 0195

22. november 1937

Törekvéseidet az Úr megáldja, és vedd szavait....

Már kevés órán belül is elveszítheted ami neked legkedvesebb a világon - de Megváltód szeretete mindörökké megmarad neked. És az erre való törekvés - gyermekem - sok áldozatot megér. Te napról-napra abban részesülsz, hogy felüldülj ennél az örök forrásnál. Fordítsd csak egyedül feléje minden gondolatodat, akkor te is olyan életet élsz a Földön, ami kedves neki.

Élted minden napja egy egyetlen ima legyen, hogy elnyerd a Mennyei Atya szeretetét, és könnyen vándorolsz a Földön, és mint Istennek egy része térsz vissza hozzá, amikor időd elérkezik.

Ha az Úr beszél veled, az igen nagy szeretete miatt történik, és amit ebben a nagy szeretetében ad, azt te a szíveddel fogod fel....

Szétválik sok összekuszált szál, és az Úr hamarosan tiszta képet ad, hogy milyen az alkotás és tevékenység a Szellemi világban. Neked osztályrészed, hogy a megtanulj szellemi szemmel nézni az Örök Birodalomban.

Hogy ott tevékenyek lehessetek, már a Földön magas szellemi fokot kell elérnetek, hogy a túlvilágba való lépéseknél már ismerősként alkalmazkodhassatok a szellemi lények szorgalmas seregéhez. Valamennyien Isten bölcs határozata alapján dolgoznak, és a kevésbé tökéletes szellemi lényeknek nyújtott segítség már leírhatatlanul boldog állapotot jelent nekik. Ehhez járul, hogy mint világosságbeli lények, maguk is képesek látni és érezni, de ezt ti most még nem értitek.... Azonkívül, hogy a fény ilyen teljességében képesek tartózkodni, az is mérhetetlen boldogságérzetet kelt bennük. Csak az Úr Jézus szeretete vezethet el ide benneteket - és az iránta érzett szeretet által mindörökké az övéi lesztek.

Ámen.

Ima a rossz szellemek hatása ellen

B.D. No. 0202

26. november 1937

Adémonok áthaladnak a világmindenségen, és mindenütt arra ingerlik az embereket, hogy lázadjanak föl Isten törvényei ellen. Ellenállást ott tudnak kifejtteni ellenük, ahol az Atyához könyörögnek segítségért.

Bölcs törvény, hogy a világot az Atya kormányozza, és ezzel a démonok minden időben a Teremtő akaratával találják magukat szemben. Az emberek elbuknának hatásukra, ha Isten nem könyörülne mély nyomorúságukon. Ezért csak forduljatok hozzá, hogy segíthessen rajtatok. Ha a Föld el akar oldódni a sötét hatalmak erejétől, örökkévalóságokig ki kell tartania az imában. És ne aggódjatok: ima által megszabadultok minden bajtól.

Az Atya még soha nem tiltott el senkit az imától. Általa mérhetetlen kegyelmet kaptok. Ez az eszköz mindig és minden időben igénybe vehető. Ezért csak használjátok ki, és szívetek mélyéből könyörögjétek az Atyához, hogy szabadítson meg a sötétség hatalmaitól.

Egyedül rajtatok múlik, ha nehezek a küzdelmeitek. Nem veszitek igénybe az ima segítségét és bajaitokban nem bízzátok magatokat az Atyára. Az Úr mindenkit részesít szeretetében és jóságában, ezért fáradozzatok mindnyájan, hogy elnyerjétek kegyelmeit.

Ha így teszel, boldog várakozásban élsz, hogy az új nap milyen tanítást hoz, és újra meg újra szellemi dolgokkal gazdagodsz. Magadban mindig ápolod a kívánságot, hogy megkapd Isten szavát - és részünkről kívánságodat kielégítik. Ha meg akarsz maradni az Úr kegyelmeiben, úgy add át neki szívedet, és vedd alá magadat akaratának. Amit szeretete ad, azt megadással kell fogadnod kezeiből. Egykor majd minden szenvedés és fájdalom szellemed feltámadására segít, és te mindörökké Isten bölcsességét dicséred.

Ámen.

Gonosz hatalmak harca - "És ne vígy minket a kísértésbe"

B.D. No. 0334

16. március 1938

Ne legyen gondod gyermekem. Majd mindig jobban és jobban sikerül, hogy megsemmisítsd a gonosz erejét - ami még mindig körülvesz, mert nem akarnak engedni az irántad való harcban. Minél bensőségesebben törekszel a velem való kapcsolatra - annál hatástalanabbak lesznek. A világi okos embernek is védekeznie kell ellenfeleivel szemben, mert csökkenteni akarják hírét és teljesítményét - ugyanígy a szellemiben törekvő embert is érik ellenséges bosszantások. A lelket akarják elgyöngíteni - és hogy ezt elérhessék mindenre képesek.

Ha az ellenfél oldaláról ennyire üldöznek valakit, annak rendkívüli nagy akaratra és erőre van szüksége hogy ellen tudjon állni. És tudjátok ugye, ha hozzám akartok jutni, küzdenetek kell. Enélkül a fizetést - az örök boldogságot - nem vehetitek át. Olyan nagyon nehéz az út amikor tudjátok, hogy végtelen boldogság vár ott rátok ahol engem színről-színre láhattok? Vegyetek mindent türelmesen magatokra, ne engedjétek magatokat aggódóvá és kicsinyessé tenni, maradjatok meg az imában - és minden kísértés elmegy mellettetek, ti pedig minden veszély után erősebbek lesztek.

Az én akaratom, hogy győznie kell annak, aki bennem látja a célját. Elhagyhatom-e azt, aki felém nyújtja kezeit, és hozzám kívánczik?

A Föld a siralom völgye. Nektek készült, hogy itt elérjétek rendeltetéseteket. Ezért kell megadni minden gonosz hatalomnak a lehetőséget hogy értetek harcoljon, és ti rajtuk kipróbálhassátok erőteteket, mert e nélkül nem éritek el a végső célokat.

Viszont a lélek minden bajában elég, ha a Mennyei Atyát kiáltva kéri: "Ne vígy minket a kísértésbe!" Ekkor a kísértés nem tudja legyőzni az akaratot, mert a Atyától olyan értékelést kap, mintha ellenállást tanúsítana ellene.

Váljon bennetek tudatossá: ha az Istenséget meg akarjátok ismerni, ki lesztek téve az ilyen próbáknak - hacsak folyton nem kéritek Isten segítségét. Ezért vigyázzatok minden gondolatra és cselekedetre, nehogy a gonosz befolyása vezesse - ekkor még méltóbban és tisztábban vehetitek magatokba tanításomat.

Ámen.

A szenvedés célja - Megpróbáltatás - Szellemi lustaság

B.D. No. 0373

11. április 1938

Sok esemény van az életben, ami elbátortalanítja az embert. Olyanok, mint egy pánt, ami körülveszi a szívet. Újra és újra kétségek merülnek fel Isten jósága és irgalma felől — ha gyakoriak a gondok és szenvedések. Ennek ellenére ezek belső érettséget adnak nektek, melyek nélkül ezt az érettséget csak igen hosszú időn keresztül volnátok képesek megszerezni és kiküzdeni.

És mert a földi élet csak rövid időt jelent, azért ezeknek a nyomasztó és kínzó dolgoknak sokszor és gyors egymásutánban kell megjelenniük, hogy belőlük áldás fakadhasson. Hogy az életet komolyan és meggondoltan fogjátok fel, és kívánságaitokat a világtól és ingereitől mindjobban elfordítsátok, mert azok komoly veszélyt jelentenek.

Az élet egyeseknek gyakran elviselhetetlennek tűnik, sőt, a föld gyermeke el is fárad, és szárnyait lógatja. Anélkül hogy tenne valamit, sodortatni engedi magát, hogy ezt a kedvetlen vegetálást megváltoztassa. Pedig könnyű lenne minden, ha az Isten iránti helyes beállítottságtok által megtudnátok, hogy milyen utat járjatok. Vegyétek számba, hány legyőzhetetlennek tűnő akadályt éltetek már meg — és vajon megmenekültetek-e volna tőlük, ha fölülről nem érkezett volna mindenkor segítség? Bár ezeket a fölülről érkező segítségeket nem akarjátok mindig elismerni. Pedig minden történés — jó vagy rossz — Isten kegyelméből érkezik, és mindig ugyanaz a célja: hogy nemesítő hatást gyakoroljon az emberre. Ha képesek vagytok a megpróbáltatásokban észrevenni a javító célzatot, akkor felismertétek a saját gyengéiteket és hibáitokat is, és ezzel a felismeréssel megérkezik a halk kívánság is, hogy küzdjete ellene.

Ezzel a megpróbáltatás elérte célját. Minden nehéz helyzetben arra irányítsátok gondolataitokat: azért van erre szükségem, hogy egy magasabb fokra léphessek, hogy ez olyan dolog, mint egy létrának a foka, amelyen feljutni a lélek tökéletesedésére. A küzdelem nélküli élet a mindig azonos fokon való álló tartózkodást jelentené. Az ember önmaga elleni küzdelme messzemenőn nehezebb, mint fellépni egy kívülről érkező ellenség ellen.

A szellemi lustaságból való felébredés mindig előrelépést jelent. Az éber ember a szellemére is gondol, és nem hagyja elsenyedni. Ha lusta erre, az visszalépés és semmiképpen nem nevezhető megelevenítőnek, mert elfojt minden cselekvésre való ösztönzést, és ezért soha nincs a lélek javára.

Azért soha ne ijesszen meg, ha nehezek az élettel járó veszélyek. Ha pedig ezek kapcsán rájöttek egyes hibátokra, és küzdöttek ellene, nem is kell hosszú idő, és már el is távozik tőletek. Mert az Úr addig engedi a megpróbáltatásokat, amíg céljukat el nem érték, és nem hatottak javító módon a szívre. Mert nem akarja, hogy szenvedjete, hanem hogy általa érdemessé váljatek az örök örömekre.

Ámen.

A démonok megmérgezik a tájakat. Megállás nélkül akarnak az emberekre hatni, hatalmat akarnak teremteni maguknak a Földön tartózkodó, testbe öltözött lelkek fölött. Szükségük van rá, hogy minden gonosz ösztönt és vétet - aminek maguk is hódolnak - átvigyék a földi emberre, és minden kísértéssel és minden eszközzel beléjük akarnak hatolni. Hogy a démonoknak ellen tudjatok állni, nagy erő, önlegyőzés, és a saját szellemi feladat ismerete kell.

De minden dolognak van jó oldala is. Azok a lények, akik szellemi feladatukkal tisztában vannak, annál bensőségesebben állnak Uruk és Megváltójuk mellé. A szellemi tunyaságban élő földi gyermekekből gyakran éber, mozgékony, és magán buzgón dolgozó Istengyermekek lesz. A kísértéseknek is erejük minden bevetésével ellenállnak, ha szívüket mindig szeretettel fordítják Mennyei Atyjuk felé.

Az Úr nagy felszólítása mindenkinek szól: „Legyetek éberek, és imádkozzatok, nehogy kísértésbe essetek!” Soha ne feledjétek: a földi élet küzdelmeire föl kell magatokat készíteni! Éljétek a hitet, szeretetet, és akkor már képesek vagytok legyűrni magatokat, és a küzdelemben győztesek lesztek - mert amikor legyőzitek önmagatokat, a titeket megsemmisíteni akaró ellenfelet győztétek le.

Az a pár szerető szó, amit embertársaitoknak adtok, már fegyver, amivel az ellenfél támadásával szemben magatokat véditek. Azért ha szeretet mozdul bennetek - soha nem lesztek védtelenek. Ezen a fegyveren megtörik a gonosz ereje, és elerőtlenedik minden gonosz befolyás. Mindig nagyobb erő keletkezik bennetek, amivel elhallgattatjátok a démonok sugallatait.

Minden bajban és veszélyben egy törvény álljon előtted:

Szeretet legyen szívedben!

Ha kész vagy a szeretetre, megvéd minden időben.

Könnyű ott a földi lét, ahol mindig a szeretet él.

Megriadnak a démonok mikor a magasba lendültek.

Mert szívetek meggazdagodott!

Kérjétek ezt a hatalmat!

Ámen.

Áldozathozatal, és szeretetből induló tett

B.D. No. 0437

27. május 1938

Tégy mindig jót, és bennem megtalálod fizetségedet, mert minden jótettel közelebb húzol magadhoz. És ugyanezt kötöm szívedre, ha korlátlan mennyiségben akarsz isteni kegyelmeket szerezni magadnak. Csak minden egyes jótetthez szeretetet is kell kapcsolnod. Csak a szeretetben megszületett jótettnak van nálam tekintélye.

Gyermekeim, milyen fáradtságos olykor a megértést létrehozni, ez gondolkodásra indíthatna, hogy készséged nem mindig egyforma. A napi imád helyére olykor szeretetből fakadó tettet is kell helyezned, és ennek következménye-ként a befogadás ereje könnyebben hozzád folyik.... Határtalan, mi mindent tehetnétek, ha a szeretetben többet gyakorolnátok magatokat, már ezért is áldottak vagytok a Földön. Viszont nem veszitek észre az alkalmakat, hogy ilyen áldást szerezzetek.

A Mennyei otthonotok elérésére pedig sok szeretet cselekedetre van szükségetek, mert ezek segítenek hozzá, hogy bemenjeteek. Minden előnyötök a szeretet által jön létre, de szeretetből keletkező tettek nélkül nem várhatjátok, hogy az Úr úgy beszéljen veletek, mint Atya a gyermekeivel. Figyeljétek fel erre! Hozzatok áldozatot az Úrnak - és pedig az iránta való szeretetből, és erőt kaptok rá, hogy második, és további áldozathozatal kövesse azt. Egyúttal szellemben, hitetekben, és bizalmatokban is erősödtök.

Szeretettel lesztek az Isteni Megváltó iránt, és általa is a szeretet szavait kapjátok. De szívetek állandóan beszéljen hozzám, az isteni igazságok felismerésén fáradozzatok, a minél nemesebb mozgató indítékért, hogy embertársatok nyomorát megállítsátok. Keressétek a fájdalom csillapításának, a béke megteremtésének lehetőségeit, hogy a Földön szolgálhassatok az embereknek, és megállás nélkül a Mennyei Atyátnak. Csak aki szolgál, az lesz nagy szellemben, de aki magát felemeli, azt megalázzák. Csak ha ilyen szolgálatra törekedtek, ismeritek meg minden kihatásában a szeretet hatalmát. Királyi birodalom feletti uralomra választalak....

Oly mértékben teremtetek és kormányoztatok a Földön, hogy az megfeleljen a földi igényeknek - de a lélekért megállás nélkül dolgozzatok. Ezért a szeretetben is legyetek megállás nélkül tevékenyek, mert e nélkül senki sem válhat tökéletessé, és isteni kegyelmet sem kaphat. Viszont a kegyelem annyira kell nektek, hogy nehezen nélkülözitek. A szeretet tetteivel kell megszereznetek, ha azt akarjátok, hogy Mennyei Atyátok szeretetét hasonló módon éreztesse veletek. Tág tevékenység-terület jut mindenkinek, ha a szeretetet gondosan akarjátok ápolni, és gyümölcseit megérlelni, mert azok úgy a Földön, mint a túlvilágon előnyt jelentenek.

Add át magadat Isten oltalmának, és helyezd bizalommal minden gondodat Istened atyai szívére. Ő tudja, hogyan vigasztaljon meg, és nem vonja meg tőled segítségét.

Ámen.

Halál az Úrban.... Szomorúság.... Szegény lelkek.... Ima

B.D. No. 0470

17. június 1938

Boldog halál, ha valaki elalszik az Úrban és felébred a világossággal telített túlvilágon. Ami ki van osztva rátok az életben, az sokkal könnyebben elviselhető, ha azt az örökkévalóságra való tekintettel fogadjátok el, mert ekkor mintegy ezért éltek.... és azt ti is tudjátok, hogy rövid időn belül minden szenvedésnek vége van ha azt az örökkévalósághoz méritek.... de ti ennek a szenvedésnek a természetét majd élvezhetitek. Ezért mindig szolgáljon vigasztalásokra, hogy a halálotok boldog halál lehet, és még ennél is boldogabb a Mennyei Birodalomba való bemeneteletek.

Temessétek el halottaitokat és sírjátok értük; de ennek a napnak a belső öröm napjának kellene lennie számotokra, ha meggondoljátok, hogy a lélek ezt a földi életet csak egy sokkal szebb élettel cserélte el, hogy az ember lesöpört magáról minden szenvedést, és most megszabadulva minden nehézség nélkül egy új életet kezd, ami szépségben és boldogságban felülmúl minden földit....

Miért akartok hát szomorkodni ?

Ezért küzdjete ki a magatok számára már itt a Földön egy ilyen szép és boldog sorsot a túlvilágon, ami azt jelenti, hogy megpróbáltok eloldódni mindentől ami a világhoz bilincsel, így könnyen el tudtok majd válni a Földtől.... De aki túlságosan is nagyon szereti a Földet, az nehezen válik meg tőle.... nem akar a világ javaitól elválni, szíve még nagyon függ a földi dolgokon. Az ilyen ember odaát sem talál neki készített helyet, ahol a földi jólétet folytathatná. Földi életében elhanyagolta a felkészülést az Örökkévalóságra, és most hosszú ideig kell szolgálnia, mielőtt a túlvilági boldogságra méltó lesz. És most jogában áll hogy szomorkodjon a lelkéért.... de nem azért mert elvált a Földtől, hanem azért, mert a lelke mondhatatlanul kínlódik, hogy részesülhessen mindabban amit a Földön kellett volna megszereznie.

Imádkozzatok ezekért a lelkekért.... adjatok nekik erőt az ima által amire oly sürgős szükségük lenne. Aki őszintén szereti az ilyen lelket, ezzel a szeretettel meg tudja menteni, mert a szeretet megállás nélkül tevékeny a szegény lelkekért, akik nem ismerték fel igazán életüket, és most szenvedniük kell, amíg meg nem szabadulnak vétküktől.

Az Úr gondoskodása megállás nélkül a tietek, ezért hagyjátok azokon érvényesülni a magatok gondoskodását, akik szívből hálásak minden segítségért.... Gondoljatok arra, hogy azok is tévelygők voltak, akik most a helyes útra vezetve küzdenek és harcolnak, hogy végre eljussanak a Világosság Országába.

Ám ti, akik még a Földön vándoroltok, használjátok ki ezeket időnként, és vágyódjatok mindig az Úr után, hogy ne kelljen megízlelni a halált, hanem majd az Örökkévalóságban éljete.

Ámen.

A földi élet különfélesége - Szenvedésért könyörögnétek....

B.D. No. 0579

11. szeptember 1938

Lásd gyermekem — szüleid megválasztásával olyan sorsot vettél magadra, amely sokkal érettebbé tudott alakítani. Földi életed eseményekben gazdag — ezek elindították gondolkodásodat, és utadat könnyebb volt fölfelé irányítani. Az emberek életviszonyai sokszor még ennél is szegényesebbek — sok gond és szükség rejlik bennük, de akkor a benne élő lelkek is éretlenebbek, és csak ilyen kemény feltételek mellett képesek tisztulni. Ezért a terhek, miket az emberek hordoznak nagyon különfélék, és a következményeikben is azok.

Mielőtt a lélek mint ember megtestesül, az az igénye, hogy lehetőleg gyorsan és sikeresen kihasználja a testbe öltözés lehetőségeit. Azért OLYAN TESTBEN VESZ LAKÁST magának, amelynek nehéz sorsa lesz a Földön. — Van, hogy a léleknek a tisztulás olyan útját kell járnia, amely másfajta életviszonyokat kíván. Őt a jólét, és könnyed viszonyok hamarabb célhoz vezetik — de ott másfajta veszélyekkel kell küzdeni, és azokat a léleknek le kell győzni.

Ha nektek, földi embereknek ez nem is érthető, és a földi javak ilyen egyenetlen elosztása miatt gyakran bosszankodtok is, mindezt a legteljesebb bölcsességgel mégis én rendeztem el így. Az, aki mindent tud, aki a lélek minden hiányát ismeri, és mindent EGYFORMA TÖKÉLETESSÉGGEL átlát — _ tud igazi segítséget nyújtani, és mindenkit azzal terhel meg, ami lelke üdvének szükséges. Minden nap egy létrafok a boldogság létráján, azért gondoskodjatok róla, hogy ezt az egy fokot megmásszatok, nehogy lefelé lépjete. Az örökkévalóságban minden szenvedésért hálások lesztek Teremtőtöknek. Magasztalni fogjátok ANNAK bölcsességét, aki megteremtett, és mindig a maga közelében akart tartani.

Tudnotok kell, hogy AZ ATYA egyetlen gyermekét sem akarja elveszíteni, és gondoskodásom minden lénynek szól. Gondoskodásom alatt olyan eszközhöz is hozzá kell nyúlnom, amely nektek keménynek tűnik — mert csak nem is sejtitek a veszedelem nagyságát amely fenyeget. Ha ismernétek kihatását, könyörögnétek, hogy adjak szenvedést, csak hogy elkerülhessétek azt. De az életet a magatok helyzetének teljes ismeretlenségében kell leélnetek, hogy valóban szabad akarattal lépjete magasabbra, és így küzdjétek ki magatoknak a legmagasabb jutalmat.

Ámen.

Depresszió - Szellemi és testi tunyaság

B.D. No. 0599

30. szeptember 1938

Ügyelj minden depresszióra ami meglep, és mindig azt az eszközt lásd benne, amit Isten arra használ, hogy lelkedet akarata teljesítésére alkalmassá tegye. Ti emberek minden szégyen nélkül átadnátok magatokat bizonyos szellemi lustaságnak, ha nem lennétek alávetve olyan hangulatoknak, amelyek közben a gondolkodástok is nehezzé válik. A lélekre mindig előnyös az a depresszió, amelynek a miértjét kinyomoztatok, mert ezzel megszüntetitek.

Az ember feladatához tartozik, hogy megállás nélkül tevékeny legyen, nehogy tettereje lecsökkenjen. Ez érvényes a testére és lelkére is. Ha mégis olyan állapotba kerül, hogy tettereje lecsökkent, akkor félő, hogy testi-szellemi tevékenysége is megbénul. Ez visszalépést jelentene, és az isteni bölcsesség ezt mindaddig meg akarja akadályozni, amíg a földi gyermek még szívesen követ minden indíttatást és megelőzést. A visszalépés veszélye túl nagy ahhoz, hogy ne vegyétek figyelembe - ellenkezőleg - ellen kell állni minden eszközzel. Tehát az ember bölcsen ki van téve olyan depressziónak, amely gondolkodásra ad okot, és ezzel élénkítő hatása van testre és szellemre.

Aki az ilyen elesett állapotát a szellem számára újra-élénkítő lehetőségnek veszi, és mint ilyent szemléli, az nagy hasznot húz belőle. Rájön, hogy milyen oldalról fenyegeti a veszély és védekezik, mielőtt a szellemi lustaság elfogná. Az Úr ily módon védi övét az elfáradástól. Mintegy nevelési céllal a felpeszsdülő tevékenységet egy olyan magára eszméléssel egyesíti, hogy önmagában ő milyen kicsi és elégtelen földi lény. Ezzel az ember ismét alázatos lesz, ha veszélybe kerül, hogy már nem az. - Az isteni bölcsességnek gyakran közbe kell nyúlni, hogy a lelki munka egyenletesen haladjon.

Ti emberek gyengék és kitartás nélküliek lennétek, ha lelketek csak rátok lenne bízva, és ha az isteni kegyelem nem támogatná, nehezetekre esne minden lépés. A világban nincs semminek állandósága, mindent egy állandó változás és csere tart folytonos tevékenységben. Ezért kell a szellemet is állandóan élénkíteni. Erről Isten gondoskodik, és mindig más és más módon. De földi gyermekei javát mindig szem előtt tartja, és azok szükséglete szerint gondol rájuk - gyakran fájdalmas, de sokszor felemelő módon. Mindig az a döntő, hogy az események vagy érzések milyen hatást gyakorolnak az emberre.

Az ember ritkán tud egyforma könnyedséggel legyűrni minden akadályt amit az élet hoz. El-elhagyja az erő, akkor látható, fönről jövő segítségre van szüksége. Ez gyakran olyan, hogy nem üdvözli örömmel, épp az érzelmi hatása miatt. Ez annyira terheli, hogy úrrá kíván lenni rajta - és ezzel megszabadítja magát a valamiben való elfáradás veszélyétől.

Kétszeres erővel kívánja teljesíteni Isten akaratát, ismét a belső béke állapotába szeretne jutni, és ezt csak fokozott tevékenységgel érheti el. Tehát a depresszióknak is van bizonyos áldása, akármennyire is terhesnek tűnik - csak fel kell ismerni.

Ámen.

Szeretetgyakorlat az ellenséggel szemben

B.D. No. 0605

6. október 1938

V iseljétek a szíveteken, hogy jót tegyetek ellenségeitekkel. Tartsátok fontosnak, hogy a szeretet mégoly kicsi gyakorlása is irányukban, háromszorosan áldott. Ez segíti az ellenségeskedés tüskéjének az eltávolítását, magatoknak kegyelmet hoz, és viszonszeretetet ébreszt azoknál, akikkel jót tesztek. Ezáltal az önlegyőzés áldozatát is meghozzátok. Van elég időtök és nyugalmatok hogy egy ilyen tette felkészüljétek, bármiben is vagytok ellenségeskedésben velük. Bár kezdetben nehezetekre esik, de a belső hang lassan megkönnyíti elhatározásokat. Majd rábeszél benneteket, és mindaddig nem hallgat el, míg a szeretetgyakorlatot végbe nem viszitek. Ekkor az egyetlen veszély csak az, hogy nem ébredtek abban az esetben tudatára, hogy milyen mondhatatlan jótéteményű hatásában az ilyen szeretetgyakorlat, amikor az ellenfél nem akarja bevallani, hogy jólesik neki a ti szeretetetek.... mert ilyenkor könnyen elbátortalanodtok, és hajlandók vagytok lemondani a további szeretetgyakorlatokról.... és el sem hiszitek, milyen téves az ilyen nézet. Mert a szellemi áldást ugyan nem lehet olyan határozottan felismerni, ám a lélek számára kimondhatatlanul értékes, és egykor keserűen megbántok minden lanyhaságot, amit ezen a téren elkövettek.

A Szellemvilágban mindig arra törekszenek, hogy a lényeket békeszeretőkké alakítsák, az ellenségeskedést megszüntessék, és az egymással szemben megmutatkozó gyűlöletet és szeretetlenséget jóságra és szeretetre változtassák. Amilyen értékes az egymásért végzett tevékenység, annyira mondhatatlanul káros a gyűlölettel és ellenségeskedéssel teli szembenállás egymással. Minden szellemi közösséget megbont mind az emberek, mind a lelkek között, akik így fordulnak el egymástól, és mindig arra törekszenek, hogy kárt okozzanak egymásnak. Az ellenfél hálójába oly mélyen belegabalyodnak, hogy mindig nehezebb őket attól megszabadítani. Szabadulást is csak a kölcsönös, egymás iránti szeretetgyakorlat hozhat. Ellenségeskedéssel a szívben nem lehet fölfelé törekedni, ezt előtte gyökerestül ki kell irtani. Az embernek meg kell próbálnia, hogy minden gyűlöletet és haragot eltávolítson szívéből, majd hasonló mértékben állítsa helyre a jó viszonyt. Ekkor megkap minden támogatást, és földi életére biztosított neki a jó szellemerők segítsége, akik megvédik az újabb ellenségeskedéstől, és ezzel a lelket is védik az önmagán végzett munka minden visszaesésétől.

Ezért mindenkor vegyétek figyelembe ezt a parancsot, szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót velük, akkor mérhetetlen nyereségetek lesz szellemi értékben az Örökkévalóság számára.

Ámen.

Emberek szenvedés nélkül - A szenvedés szeretet

B.D. No. 0646

30. október 1938

És hangomat mindig halljátok meg ti - akik szívetekben vágyódtok utána. Lásd gyermekem - földi Éutad állandó küzdelem, de így kell maradnia egész életed végéig, mert akkor az akarat ereje töretlenül megmarad. Ha már a Földön hiánytalanul megkapnád kéréseid teljesülését - abbahagynád azt a törekvéseidet, hogy eljuss hozzám. Keressd ebben, és találd meg a magyarázatát azoknak az óráknak és napoknak, amelyek kedélyvilágodat nehezítik. Ne félj, szeretetem mindig a közeledben van és megvéd, nehogy lelked károsodást szenvedjen.

A lélek számára nagyon veszélyes a Földön az egyforma elégedettség állapota. Szeretetem el akarja fordítani tőled az ilyen veszélyt, mindig élénkebb szellemi tevékenységbe akar bevonni, meg akarja emelni az utánam való vágyakozásodat, mert az önmagadon végzett szellemi munkának ez az igazi ösztönzője.

Mindig közel vagyok hozzátok, mindnyájatokhoz, de ti gyakran nem ismertek fel, engem kerestek, de bensőtökre nem figyeltek, ahol szeretettel szólok hozzátok. Legyen kitartás bennetek, és az utánam való kívánságtok ne gyengüljön - és akkor teljesen tulajdonomba veszek. Egykor pedig - amikor győzelmesen megvívátok az élet küzdelmét, a legboldogítóbb békét adom nektek.

És most hadd beszéljek szívedhez: **AZ ÉLET ZAVARTALAN ÖRÖMÉBEN EGY HALANDÓ SEM RÉSZESÜL.** Ezek a gyakran használt szavak azt mondják röviden, hogy a földi élet a szenvedés állapota. Aki földi életében sok földi örömet tud felmutatni, az valóban nem gondol rám szeretettel. **Az ATYA IRÁNTI SZERETETRŐL** csak akkor beszélhet, ha előtte megérezte az ATYA szigorát is. Vagy ha annyira engedelmesen adja át magát nekem, hogy már földi életében megáldottam. Mert aki az Atya szeretetében él, az lényé megtisztulását vagy a **SZERETET TÜZÉN**, vagy a **SZENVEDÉSEN** **ÁT** éri el.

Ha szeretni akaró szíve van, vagy szeretetben tevékenykedik, akkor a szenvedés nem nyomasztó neki, szenvedésében annál bensőségesebben tekint fel rám, és földi életében tiszta szeretetté válik. - De akit elkerül a szenvedés - az nagyon szegény már a Földön is, és a túlvilágon is. És ez a maga hibájából következik, mert embertársának nem adott szeretetet, így tőlem sem kap. Neki földi élete messzemenőn tetszik, gondtalan napjai, és zavartalan élvezetei vannak - viszont lelkiállapota egykor szomorú és nagyon kínos lesz.

Az ATYA SZÍVÉTŐL való eltávolodása kezd érezhetővé válni, amennyiben csak a földi örömeket érzékeli és szemléli. Ezekre nagy mohósággal törekszik, mert szeretetlen lényé az ellenfél kezeibe adta magát. Átadta magát az élet örömeinek, és ezek hatalma az élet forgatagába viszi, annak minden csábításával, fényével és érzékiségével.

Többé már ne irigyeljétek azokat, kiknek látszólag jó soruk van a földi életben. Életük terméketlen. Az örökkévalóság számára nem gyűjtenek semmit, lelkükért nem tesznek semmit - de mindent megtesznek, hogy alámerüljenek a szellemi halálba. És a földi élet rövid - de a túlvilági élet hosszú, végtelenül hosszú. A Földön sokat odaadtak az örömekért, és keveset kaptak érte odaát. Ezért a szegényebbeknél is szegényebbek a Földön - párhuzamba véve azokkal, akik szenvedéseken és gondterhes napokon mennek át.

Mennél nagyobb szeretettel tevékenykedtek a Földön, annál nyomasztóbbnak érzitek a szenvedést. Részben a magatoké - de még inkább az **EMBERTÁRSAK SZENVEDÉSE NYOMASZT.** Mert a szerető szív szeretetei szenvedését épp úgy érzi, mint a magáét. Viszont minden szenvedés egyúttal szeretet. A Mennyei Atya szeretete, aki ezáltal tesz méltóvá közelségére, és a mennyei Paradicsomra. És ha szenvedésben éltek, tudjátok, hogy ugyanakkor az én szeretetemben vagytok. Akkor

Megváltókat csak minél bensőségesebben zárjátok szívetekbe, hogy áldássá változzon minden szenvedések.

Ámen.

A szenvedés is kegyelem - "Atyám legyen meg az akaratom!"

B.D. No. 0659

9. november 1938

Hallgass a bensődben lévő hangra, amely állandóan a helyes cselekvésre figyelmeztet, és gondold meg, az ATYA helyes utasításokat ad gyermekeinek - csak hallgassanak rá. Ha fennáll a valószerűsége, hogy munkádat tervszerűen már nem lehet megvalósítani - úgy majd más eszközök állnak rendelkezésedre. Azért az ilyen akadályok miatt ne aggódj - az Úr bármikor félreállíthatja őket, ha ezt az általa kívánt munka megköveteli.

És most hajolj felénk és vedd tanításunkat: vajon mi történhet az emberrel - ha az Úr védő kezét fölötte tartja? Ő majd megóv, hogy testetek-lelketek ne szenvedjen kárt. Akarata szerint vezet. És amit le kell győznötök, az csak lelketek javát szolgálja.

Tehát ne aggódjatok, hanem adjátok át magatokat bizalommal a Mennyei Atya vezetésére.

Mindennek célja van a Földön. De az ember nem ismeri az örök ISTENSÉG terveit, és azért azt sem ismeri fel könnyen, hogy mindaz ami jól és bölcsen el van rendezve, az ember javát szolgálja. ISTEN KEMÉNYSÉGE - amit az emberek gyakran kegyetlenségnek éreznek - mindig csak szeretetből felhasznált eszköz, hogy általa összehasonlíthatatlanul szebbet kapjatok. És mivel erre szabad akarattal nem akarjátok magatokat méltóvá tenni, az Úr szenvedéssel és szomorúsággal vezet el arra az útra, amely eme nagyszerű dolgokat hozzáférhetővé teszi.

Egykor majd felismeritek ezt, és megköszönitek, hogy földi éltetekben az Atya rendreutasított. Megállás nélkül ömlik Isten kegyelme az emberekhez, és a szenvedés is kegyelem - de az embereknek ez még érthetetlen. De ha magatokat bizalommal teljesen átengeditek az Úrnak, úgy hamarosan önmagatokon megtapasztalhatjátok a szenvedés áldását.

Felismeritek mennyire mondhatatlanul szeretet-teljes AZ ATYAI KÉZ - és a szenvedés következményei már a földi életben előnyös hatást mutatnak. A lelkiéletre pedig semmivel össze nem hasonlítható az előnye. Azért a legteljesebb odaadással fogadjátok az Atya minden közlését - gondoljátok meg, hogy akarata nélkül egy veréb sem eshet le a tetőről. Szeretetének és irgalmának a kifejezése minden, amit közöl. Ezt akkor értitek át teljesen, amikor már tökéletesek lesztek.

Ma hiányzik még a megítélés képessége, hogy mi szolgál javatokra, és mi nem. Azért csak áldozátok fel hittel akaratomokat a Mennyei Atyának, és minden szenvedésben és szomorúságban szívből imádkozzátok: "Atyám, legyen meg a te akaratom!" És akkor mindig vigasztalást nyertek.

Ámen.

A betegség és a szenvedés áldása

B.D. No. 0687

27. november 1938

A szenvedés állapota gyakran arra készíti az embereket, hogy közelebbről megvizsgálják egész földi létüket. Ez egyformán kedvező a testnek és léleknek, mivel az ember a saját - többnyire helytelen tetteinek és gondolatainak megismerésekor - létének megváltoztatására törekszik. Ez előnyös a testre is, amennyiben a kifinomult életmód jelentékenyen hozzájárul az egészséges test megőrzéséhez, vagy a beteg test felgyógyulásához.

A testet gyakran kell betegségnek, vagy valami kórnak sújtania, hogy az ember felismerje: teljesen helytelen életmódja az Isteni Rendbe ütközik. A sok figyelmeztetés és intés, amit Isten eljuttat az emberekhez, nem eredményezi azt, amit egy betegség létrehoz. - Bizonyos tekintetben az ember rákényszerül, hogy elforduljon a világtól és a barátaitól, és ekkor a földi életet egészen más fényben látja. Meglátja a test gyarlóságát, esendőségét, és a saját gyengeségének, tehetetlenségének az érzése -

mert ebből az állapotból magától nem tud kilábalni - önkéntelenül magasabb szellemi gondolatok felé irányítják. Inkább azokkal a problémákkal foglalkozik, amelyek az egészséges embertől távol állnak, ezek a gondolatok viszont változtatásra bíztatnak, de csak akkor, ha nem szegül szembe velük.

Ennek az embernek a lelkében a szellemi lét megkezdheti munkáját, miközben folyton kérdéseket tesz föl. Ez már a szellemi lények munkálkodása rajta, mert kérdéseire világos gondolatok formájában választ is kap. Így lassan, lassan a szellemi atmoszféra felé kormányozzák, ami megfelel neki, és bensőségesse teszi. Igen hosszú időt vett volna igénybe, amíg a világesemények forgatagában eljutott volna erre az eredményre. Ez haszontalan idő lett volna, de így rövid idő is elég, hogy meglehetősen előbbre jusson. A szenvedés ezért ne tegye szerencsétlenné az embert, hanem tekintse az Örök Istenség szeretete megnyilvánulásának. Ezt az ember hamarosan be is látja, mert szenvedése által rákerült a helyes útra, és már ezen haladhat, és serényen dolgozhat lelke üdvösségén.

Ámen.

Minden forma végigjárása szükséges - Mikrokozmosz

B.D. No. 0716

19. december 1938

A világnak mint olyannak egyedüli célja, hogy a sok élőlényt, akik a szellemi potenciák hordozói, magasabb fejlődésre vezesse. Ez csak olyan környezetben mehet végbe, ahol az ellenállás minden módjának aláveti magát. A világ ilyent eleget nyújt, legyen az a Földön, vagy sok más égitesten. Az élőlények számára mindenütt nem is sejtett nehézségek adódnak, amelyek legyőzésére minden energiát fel kell használniuk.

Minden élőlényben rendelkezésre áll ilyen energia az erőáramlás által, amelyet minden élőlény megkap, hogy egyáltalán fennmaradjon. További fejlődése attól függ, hogy ezt a benne rejlő erőt mire használja - azaz minél előbb befejezi a reá háruló feladatot, annál hamarabb megszabadul a szellemi intelligencia az őt beborító formától, és elkezdheti a fejlődés következő stádiumát.

Várható a kérdés, hogy az élőlény melyik formájában lehetséges a leggyorsabb fejlődés. Erre csak azzal lehet válaszolni, hogy elengedhetetlenül szükséges a minden formán való átvándorlás, és hogy csak aztán van megszabva egy határ, amikor a megszámlálhatatlan lélekreszecske egyesülése megadja az egészet, amikor tehát minden lélekszubsztancia rendelkezésre áll az utolsó megtestesülés, az emberi forma megelevenítésére.

Az ember legfinomabb rezdüléseinek, a leggyengédebb érzelmeknek csak a minden finomságra összehangolt lélek az alapja, aki ugyanakkor a legfinomabb lélekreszecskekből képződött, amely részecskék fontosak az „egész” felépítésében, mert ők biztosítják a képződött léleknek - az embernek - a legfinomabb érzékenységet és észlelőképességet az isteni szeretet legkisebb Teremtés-csodája iránt.

Ha ezek a legfinomabb alkotórészek hiányoznának, akkor hiányozna az ember érzéke a létrejött és még létrejövő csodákhoz. Egyszerűen nem tudná meglátni, ami nincs már elevenen önmagában. Minden, amit a Teremtés magában rejt, a legparányibb alkotórész formájában önmagában meg kell hogy legyen, azaz mindenegybes szubsztanciának lelkében kell léteznie, mert csak akkor képes azt önmagán kívül is észlelni.

Ez a tanítás újra felvet egy kérdést: a kicsiny élőlényeknek milyen fajta alkotórészei vannak? És ez könnyen megmagyarázható azzal, hogy ezek ugyanúgy magukban hordják a még kisebb élőlények minden szubsztanciáját - ennek megfelelően azonban csak ösztönszerűen éreznek mindent, ami a fejlődésben már előrehaladott, azonban jellemzőjük ugyanakkor az, ami szubsztanciálisan (lényegileg) ezekben az élőlényekben már létező.

A Teremtés-tan ilyen fontos ismereteiről való tudás a legnagyobb haszon az ember számára, hiszen csak ezáltal tanulhatja meg az emberi lény sokoldalúságát. Ezen a tényen lemérheti, hogy az ember az isteni Teremtés koronája - hogy önmagában, azaz a lelkében annyira finoman van megkonstruálva, ami lehetetlenné teszi a gondolatot, hogy csak egy földi élet tartamára teremtetett volna. Mert bármit

szemlél az ember a természetben - legyen az kőzet, növény- vagy állatvilág - atomnyi nagyságban önmagában is benne van.

Az ember a legeslegkifinomultabb kicsinyítésben az egész teremtett világot magában hordozza. Következésképpen a kívülről, a világ felől érkező ellenállásokat is le kell győznie önmagában, amit úgy kell érteni, hogy a kívülről érkező számtalan veszély az embert a legnagyobb ellenálló-erőre indítja. Azonban ugyanígy a szellemi atmoszférát is a folytonos küzdelemben levő különféle lélekszubsztanciák mozgatják állandó ellenállásaik által, és csak éppen ily módon erősödik meg a lélek, és a magasabb célok elérhetővé válhatnak.

Ahogy minden - a legkisebb élőlény is - meghatározott tevékenységet visz végbe, úgy az ember is, aki mindezen lények hordozója. Feladata abban áll, hogy átszellemíti mindazokat a lélek-szubsztanciákat, amelyek még a tulajdonképpeni feladatukkal szemben kemény ellenállást gyakorolnak, amelyek inkább azokat a földi tevékenységeket szeretnék teljesíteni, ami egykor feladatuk volt a korábbi formájukban.

Ezért kell az embernek oly sok gyengeség, hiba és rossz szokás ellen küzdeni, mert mindig újra megmutatkoznak a lélekben megkötött szubsztanciák sajátosságai, és a testet - a földi burkot - szolgálatukra akarják csábítani, amivel szemben a földi életben a legnagyobb ellenállást kell kifejteni.

Csak így érthető, milyen rendkívüli módon nagy felelőssége van az embernek a földi életben, és mennyire állandóvá kell tenni a küzdelmet, hogy napjainak végén valóban átszellemítve győztesként tudjon diadalmaskodni minden veszélyen és ellenálljon minden kísértésnek - mert milyen gyakori, hogy „a szellem kész, de a test erőtlen”.

Ámen.

Szerető atyai szavak 2.

B.D. No. 0723

26. december 1938

Kegyelmem egész teljességében részesültök, hogy földi feladatokat teljesíthessétek. Csak legyen bennetek teljes akarat, hogy közel jussatok hozzám, és törvényeimet megtartsátok. Ti még nem tudjátok, hogy én visszatérésetekre várok: hogy teljes szeretettel befogadhassalak bennetek az Atyai Házba. Hogy segíteni akarok, ha erőtok gyenge lenne.

Bennem a legdrágább barátokra, legszeretőbb atyátokra, és a földi életben a leggondosabb oltalmazóra találtok. Gondolkodás nélkül átadhatjátok magatokat védelmemre - csak érezzétek magatokat Atyátok gyermekének, ajándékozhatok meg szívetekkel mindörökké. Földre visszatérésem idején mindenki mértéken felül kapja kegyelmeimet, mert mindenkihez olyan közel vagyok, hogy érzik jelenlétemet.

Ó, értékesítsétek valamennyien jelenlétemet, ne küzdjék hiába szeretetért. Nyissátok meg szíveteket, hogy engem befogadjatok. Engedjétek be, amikor szívetekben lakást akarok venni. Attól az órától kezdve életutatok áldott lesz. Mert ahol én tartózkodom, ott nincs szenvedés és gond - én megvédem az enyémeiket, akik felismertek engem.

Minden helyes gondolkodás, minden felém forduló akarat kegyelmem teljességét vonja maga után. Hiteteket meg akarom szilárdítani, és megnövelni a szeretetre irányuló akaratot. Megnyitom a szellemi érzékszerveiteket mindenre, ami felülről jön. Mert szeretlek benneteket kedves gyermekeim, és lelketeket az Örökkévalóságnak meg akarom menteni. Egykor meg akarok nyitni nektek minden boldogságot, és ezért vezetlek az igaz ismeretekre.

Ámen.

„Minden dolog kezdete én vagyok”

B.D. No. 0750

21. január 1939

Minden dolog kezdete én vagyok. Jól jegyezzétek ezt meg - ha netán a leghalványabb kétely felmerülne arról, ki teremtette mindazt, ami körülöttetek és fölöttetek van. Ha tehát nekem

hatalmam van, hogy önmagamból hívjak életre mindent, milyen fajta erő lehetne az, amely ugyanolyan pusztító hatalmat tudna szembeállítani teremtő akaratommal? Akkor mellettem létezni kellene egy második Istenségnek, amelynek az ereje ellenkezik az enyémmel.

Aki az Istenséget tökéletlen lénynak képzei el, az valóban még sok Istent csatolhatna az egy Istenség oldala mellé - viszont az egy igaz Istenségről nincs helyes elképzelése, mert az minden fölött uralkodik, mert mindent ő teremtett. Aki engem fel akar ismerni, annak hinni kell, és mint teremtmény rendelje alá magát nekem, a teremtőnek - és majd világosságot kap, és ebben a világosságban engem, mint a Mindenség Uralkodóját lát. Akkor felismeri, hogy ellenerő - amely ott pusztítana ahol én teremtek - nem tud cselekedni ellenem.

Csak a Föld materiális átformálását engedtem át az ember szabad akaratának, hogy az emberek teremtő ösztöne munkálkodhasson - mert azt szintén a szívükbe helyeztem. Cselekedhetnek a saját döntéseik szerint, de folyton fel kell majd ismerniük elégtelenségüket, így mindig rá lesznek utalva a Teremtő mindenhatóságára, és a természeti erők munkálkodására. Mindennek önhatalmúan nem tudnak ellenállni. Semmi sem érthetőbb, mint hogy a mindenható Teremtőt ki akarják kutatni - viszont ennél semmi sem lehetetlenebb. Az emberi értelem messzemenőn nem elég arra, hogy teljes őserőmben felfogjon engem. És még kevésbé sikerül, hogy engem specializáljanak, azaz hogy valamilyen forma szerint lényemet és létemet kialakítsák, amely az emberi értelem számára teljesen elfogadhatónak tűnik.

Reménytelen ügy, amely soha nem hoz kielégítő eredményt. Kivételt Jézus Krisztusban való létem képez. Mert én voltam, vagyok, és örökké kikutathatatlan SZELLEM leszek, akiben mindaz benne rejlik amit az össz-univerzum felmutat, és akinek alá van rendelve minden ami teremtvé lett, mert minden belőle indult, aki minden dolgok kezdete és vége - a mindöröktől-örökké létező SZERETET-SZELLEM.

Ámen.

A kereszténység három évig tartó hitbeli megpróbálása - Kereszténység - Ajakima

B.D. No. 0754

24. január 1939

Minden feladatban van bizonyos kötelezettség, és a földi gyermeknek mindig törekednie kell, hogy ereje szerint azt végbevigye, közben ne késlekedjen, mivel az olyan munka mint ez, nagy odaadást követel, és túl nagy, semhogy a napi mechanikus gyakorlatokhoz lehessen sorolni. Azért szívedre kötöm, helyezd ebbe a munkába minden akaratodat és odaadásodat, és azon fáradozz, hogy ez jelentéktelen események miatt ne szenvedjen kárt. Így hát kezd el:

Három teljes esztendő telik el, amíg az egész kereszténység átmegy a hitbeli megpróbáltatáson, és vagy megszilárdítja magában, vagy teljesen elutasítja Jézus Krisztusban, a világ Megváltójában vetett hitét. Ebben a három évben egyfajta kiválasztódást lehet észrevenni, mert a világ a maga követőivel megpróbálja keresztülvinni a hittől való teljes elszakadást, miközben a többiek mind szorosabban összezárkóznak, és bensőségesebben mint valaha átadják magukat Üdvözítőjüknek és Megváltójuknak.

Az utóbbiak serege sokkal kisebb lesz, ezért kell a Földnek még egy nagy csapást elviselnie, hogy megmeneküljön ami nincs teljesen a Sátán bandájában. A nagy közösség - akik megtagadják az Urat - rettenetes időnek néznek elébe. Az Úr már nem lesz irgalmas azokkal, akik szavait és figyelmeztetéseit soha nem hallgatták meg, és akik kinevették és kigúnyolták. Fontos dolog felismerni, hogy az Úr újból és újból milyen szeretettel és szelídséggel próbál közeledni az emberekhez, és hogyan talál mindig keményebb szívekre, hogy szándéka újból és újból az elbukott gyermekei visszatérítése, és ezt nem ismerik fel - így aztán már csak egy eszköz marad hátra a szívek engedelmessé tevésére, és hiábavaló volna minden enyhesség és könyörület, ha nem figyelnek rá.

Az emberek csak a nagy szomorúságban és szorongatásban találhatnak vissza Teremtőjükhöz, azonban akkor is a szívnek kell beszélni, mivel a szájjal elmondott imára nem hallgat az Úr, és ez akkor ugyanúgy egy megkülönböztetés lesz, amely a tudatlanokat még az utolsó órában is

megtévesztheti. Elég lesz egy bensőséges fohász a Mindenség Atyjához, hogy a gyermek megmeneküljön a nagy szükségből. Viszont hiábavaló kiáltani, ha nem lélekben és igazságban kérnek, mert hívásuk nem talál meghallgatásra, így nem lesznek sokan, akik az utolsó órában felismerik az Atyához való tartozásukat, de ennek a kevésnek valóban áldást hoz.

Ámen.

Az élőlények szellemi feladata – Benső látás

B.D. No. 0759

26. január 1939

Csak mindig fölfelé emeld szemeidet meg akaratodat, és gondolataid mindig helyes irányítást kapnak. A lélek hamar veszélybe kerül, ingataggá válik, és az Úrnak kell ismételt és nagy türelemmel újból a gondjaiba venni, rádöbbszteni a lelket, hogy gyenge a hite. Mert a lelket nyomasztó gondolkodásnak és bátortalanságnak oka a gyenge hit. A lélek számára egyfajta kényszerhelyzet, amikor hite megerősödéséért időnként depresszióba jut. Ebben az állapotban jobban küzd, mert terhes neki, és meg akar szabadulni tőle. Így megnyugtató lenne számotokra, ha felismernétek a napi élet sok apró ellenállásának és viszályának a hasznát és áldását. Ezért bizalommal adjátok át magatokat az Isteni vezetésnek, és már nem lesz okotok az aggódásra, hogy gyengehitűek vagytok. Ebben a bizonyosságban fogadd magadba azt is amit mint tanítást ma kapsz.

Isten teremtésében mindenre, még a legkisebb lényre is szükség van. Viszont az ember nem tudja felismerni, hogy a feladatoknak mi az oka és célja. Bár a külső, a földi tevékenységet megfigyelheti, viszont a szellemi tevékenység, a sok kicsi élőlény létének tulajdonképpeni oka el van rejtve az ember elől, és az így is marad. Csak a test levetése után lesz felismerhető.

Ha ti emberek egy pillantást vethetnétek a tevékeny Szellemi Birodalomba, csodálkozástok nem érne véget.... Viszont hatalmatokban áll, akaratotoknak van alávetve, hogy képességet szerezzetek a rejtett dolgok látására. Hogy mindennek, még a legkisebb élőlénynek a tevékenységét is felismerjétek, elég ha elmerültök Isten teremtésének nagyszerűségébe, ha sziklaszilárd hitetek van Isten szeretetében és hatalmában, és szíveteket készségesen tágra nyitjátok. És a képek az ember szívében tisztán, láthatóan tükröződnek, és a földi gyermek hallható magyarázatot kap. A szellem szeme kinyílik, és az Úr maga tanít ott, ahol mélységes a vágy az igazság és az ismeret után. És ti felismeritek a Földön és a túlvilágon a pihenés nélküli tevékenységet. Rájöttök, hogy minden lénynek a feladatát teljesíteni kell, és az szellemben még messzebbre hat, mint földi viszonylatban. Habár az utóbbi szükséges az összeremtés fennállásához is. Mert a legkisebb lényt sem teremtettem értelmetlennek vagy haszontalannak. A szellemi áramlatokat minden teremtmény észleli, és állandóan továbbvezeti. Mintegy az a feladatuk, hogy felfogói és közvetítői legyenek a szellemi erőnek, és az összeremtésben mint elektronok nélkülözhetetlenek.

A Teremtés Művét úgy tekintsétek, mint az isteni erőt terjesztő eszközt, aminek kisugárzása van. Ennek felfogása rátok emberekre van bízva. Ez az erő végtelenül sok kicsi élőlény útján küldhető ki a világmindenségbe, hogy az ember ebből az erőből a legnagyobb mértékben részesülhessen. Amint maga is megtisztult lény és erő Istenből, ismét egyesüljön az ős-erővel.

Ha mint ember végig gondoljátok ezt a végtelenül hosszú utat, és magatokat végállomásnak tekintitek, akkor kell hogy megértsétek, minden törekvéseteket a végső célnak kell szánnotok. Mert az isteni teremtés megszámlálhatatlan csodáját rejtitek magatokban, amelynek mindegyikét átjárta isteni erőm, és az ember lelkében zárkóznak össze. Megértitek mi a tét, ha most Isten erejének utolsó felvevő edényét lelkiismeretlenül összeromboljátok, és minden meglévő erő majd az anyag szaporodását segíti, amit pedig fel kellene oszlatni, és szellemivé kellene alakítani. Mert ez a helyzet, amikor Isten erejét nem szellemi tökéletesedésre, hanem tisztán világi dolgokra használjátok el.

Ti valóban nagy mennyiségben birtokoljátok ezt az Istenből való erőt, és nem tudjátok, ezeken keresztül milyen képességek vannak tulajdonotokban. Ha ezt az erőt helyes értelemben hasznosítanátok, be tudnátok hatolni Isten teremtő csodáiba, és szellemi szemetek megpillanthatná azt, ami különben láthatatlan számotokra. Felismernétek, hogyan tudnátok mindig meggyőződést szerezni

Isten szeretetéről, bölcsességéről, hatalmáról, ha komoly lenne a vágyatok, hogy elérjétek a számotokra lehetséges tökéletességet már itt a Földön. Minél inkább megtanultok szellemben látni, annál kevésbé érzitek a Föld terhét, és ahogy Isten Szelleme elevenné tesz benneteket, minden anyag urává váltok. Viszont hogy Isten Szellemét életre ébresszétek magatokban, minden értelmeteket arra kell irányítanotok, hogy a földi életet csakis szellemi javatokra használjátok. A legmélyebb kapcsolatban kell maradnotok az Isteni Teremtővel, és jószágos atyai kezére kell mindenkor bíznotok magatokat. Ekkor minden lépésetek a tökéletesség felé tett lépés lesz. Mert Isten csak a földi gyermek akaratát nézi. Ha ez feléje van fordulva, akkor szeretetével átfogja a szívét, és a helyes cél felé irányítja. Aki szíve mélyéből állandóan azt az imát küldi feléje: "Neked akarok szolgálni az időben és örökkévalóságban...." annak akaratát meg tudja ragadni a hozzá érkező erőt, és az az Isten felé ragadja őt. Mert ha nincs ellenállás, minden visszavezet Istenhez.

Ámen.

Atyai szavak.... - A név

B.D. No. 0763

28. január 1939

A készséges gyermekek a szívükben hordoznak, keresik Szellememet, mert lelkük fölismert. És te gyermekem, minden idődben amit nekem tudsz szólni, hallhatod hangomat, és rád tett hatásom nem lesz eredmény nélkül. Mindig kevesebb lesz az olyan óra, amikor azon aggódsz, hogy nem lesz már erőd, hogy értem dolgozz.

Belátható időn belül feladatot kapsz, amit segítségemmel könnyen végbeviszel, hatalmassá nő benned a hit, a szeretet, és az akarat, mert a jutalom én vagyok.... és te minden buzgósággal erre törekszel.

Gyermekem, - nevedben minden el van rejtve, amit általad az embereknek ki kell nyilatkoznom:

Bűnbánatot kell tartanotok....

Elismerni, honnan jöttetek....

Rendületlenül kell dolgozni lelketeken....

Tevékenynek kell lenni a szeretetben....

Hallgassatok szívetek szavára....

A világ minden örömről mondjatok le....

Dobjátok magatokat alázatosan Mennyei Atyátok elé

Ugy kérjétek kegyelmet Istentől....

Dolgozzatok a Menny és Föld Urának....

Dolgozzatok felebarátaitokért....

Egyetlen Mennyei Atyátokat mindörökké dicsőítsétek.

Lásd, akik a világot keresik, azok engem nem találhatnak meg. Viszont akik engem keresnek, azoknak eléjük megyek, és szeretném magamat kinyilatkoztatni nekik. Aki odaadja magát, annak én is odaadom magamat - aki kegyelmeimet kéri, az a kegyelmeim között él már. Mert hogy valaki hallhatja szavamat, az valóban szeretetem kegyelmi ajándéka. Ezért készülj fel, és szeretetem jeléül fogadd kegyelmeimet.

Ápold a lelkedet gyermekem, vegyél tudomást szeretetemről, és azon fáradozz, hogy a legtisztább szeretetet érezd irántam. Mert el kell tűnnie minden tisztátalannak, és csak a tiszta szeretet van tetszésemre.... szeretet, amely nem követel semmit, csak magát adja, kész mindent megtenni, hogy szolgálhasson....

A tiszta szeretet hasonlóan a drágakőhöz: sokat ér. Környezetére a legvilágosabb fényt sugározza, boldogít, és mindig csak adni akar. Amint ez a szeretet elfoglalja a szívedet, magadba fogadsz engem, képemet szívedbe rejtet - és már a Földön ez lesz a legnagyobb boldogságod.

Hogy mi jut osztályrészedül, amikor szeretetemet táplál, az most még rejtve marad, mert az érettség fokait csak szeretetemért való állandó küzdelemmel lehet megszerezni. Csak javadra szolgál, ha legmélyebb szívedből kívánsz engem, és közelségem. Ha bensőséges imában ajánlod magadat Megváltódnak. Jövök.... váratlanul.... és elfoglalom a lakást amit szereteted készített.... és mondhatatlanul boldoggá teszem, aki hisz bennem, és szeret engem.

Gyermekeimet nem hagyom nyomorogni. Akik átadják magukat - megfelelő időben közeledem feléjük, és felismertetem magam.

Ámen.

A torz-szülöttség, és annak áldásai

B.D. No. 0839

31. március 1939

Nem szabad akaratú, viszont nagyon üdvös életet él az az ember, aki képtelen arra, hogy földi élvezeteknek hódoljon, azaz, ha valamiféle eltorzulása miatt nem lehet része osztatlanul az életörömkben, és így mintegy kényszerítve van rá, hogy lemondjon róluk. Bár nagy a veszély arra nézve, hogy elkeseredetten gondol Teremtőjére, talán vissza is utasítja - mert nézete szerint nem lehet megérteni az olyan Istenséget, aki földi gyermekét ilyen adománnyal látja el. De ha szerencsétlensége ellenére mély hite van, könnyebb a szellemi haladása, mert hamarabb ellenáll a világ csábításainak. És a földi örömek csökkenésével messzemenőn többet foglalkozik szellemi problémákkal, és ezek az érettség állapotát hamarabb meghozzák. Az ilyen emberek olykor egész rövid idő alatt eljutnak az élet helyes felfogására. Az élettől nem kívánnak hiánytalan beteljesülést, hanem türelmesen megvárják az időt, ami földi életük végét meghozza - azzal a meggyőződéssel élve, hogy az igazi élet majd ott, a túlvilágon kezdődik, ahol az égi sors kihatásában a földi vándorút megfelelője lesz. Eszerint a Földön a torzszülöttnak bizonyos előnye van, mert a földi örömeiről való lemondás könnyebbé válik, mint egy jó kiállítású embernek - aki minduntalan ki van téve a világ kísértéseinek. De ez csak akkor könnyebb neki, ha maga is hozzáteszi a megfelelő részt, azaz megadással hordja a neki juttatott sorsot, és életéért hálát tud adni Teremtőjének.

Mikor szellemileg élénk, úgy az ilyen ember már nem tekinti szerencsétlenségnek testi külsejét, hanem a szellemi élet lesz számára a kíváncsi cél. Mindig arra törekszik már, hogy szellemi tudását növelje, embertársainak is csak szeretetet ad, sorsa miatt nem elégedetlenkedik, és nem lázad fel Isten ellen.

Ámen.

Érzéki szeretet

B.D. No. 0873

19. április 1939

Lelketek erősítésére kapjatok ma még egy közlést a szeretetről, és pedig egy bizonyos fajta fölfogásról. Az emberek között gyakori, hogy valamiről azt mondják, hogy "szeretet". Önmagában szeretet ugyan, de messze van attól amit mint szeretetet prédikálok az embereknek, és amelynek a teljesítése az ember első és legfontosabb dolga.

Amiről beszélek, az az ÉRZÉKI SZERELEM, amit ti igen gyakran neveztek szeretetnek. De meg kell mondanom, ha nem küzdötök magatokban az érzéki szerelem ellen, akkor kipusztítjátok magatokból az igazi szeretetet. Mert ez a fajta szeretet a gonoszság ármánykodó játéka. Mondhatni - ellenfelemnek az az eszköze, amellyel az emberi lelkét a maga hálójába juttatja. Az ember teljesen ellenfelem hatalmába adja magát, ha a test ösztönei ellen nem védekezik. Ez az a szeretet, amely csak birtokolni akar, de a lelkét soha és semmikor nem nemesíti, soha nem vezet el a legmagasabb lénnyel való egyesülésre.

Az ember legyen nagyon óvatos, nehogy tisztán testi kívánságok kielégítése veszélybe juttassák lelkét, és annak szellemi haladását. Gondolja meg, ha egyszer elbukott benne, akkor igen nehéz elnyomni ezeket a vágyakat. És Isten előtt nem számít helyes dolognak az a szeretet, amely csupán földi érdeket szolgál. Mert az a szeretet, amely nem ad, hanem a saját kívánság teljesülését szolgálja, az földi sikerre számít - és ezért nincs Isten elgondolása szerint.

Isten a szív legbensőbb érzésére néz, hogy valóban önzetlen-e, és csak adni akar, tekintet nélkül a saját előnyére. Az ilyen szeretet is meghozza a benne rejlő jutalmat, mert oka lehet az Isteni Megváltóval való bensőséges kapcsolatnak.

Ámen.

A békesség világa.... a nép vezetője.

B.D. No. 0892

30. április 1939

A békesség világában csak egy törvény van, a szeretet. Aki engedelmesen meghajlik ez előtt a parancs előtt, az Istenben van, és Isten őbenne.

Aki a békesség világában akar élni, annak szeretetben kell élnie, azaz folyton fáradozzon, hogy segíteni és vigasztalni tudjon, bajokat enyhítsen, az elnyomók ellen fellépjen, és mindent megtegyen, hogy az emberekben újra felébredjen a szeretet. Mert ez szükséges a legnagyobb mértékben ahhoz, hogy az embereknek visszaadja az igazi életet, mert csak a szeretetben található meg a szellemi felismerés gyökere.

Csak aki szeret, az képes felfogni, amit Isten, az Úr mint szellemi ételt nyújt. Tehát az embereknek először szeretetben kell élniük, mielőtt méltók lesznek a befogadásra.... és először szeretetet kell gyakorolniuk, hogy ennek az igazságát is felismerjék.

Aki most a nép vezetőjeként szolgál, mintegy példaként kell előttük élnie a helyes életet, szeretetben kell tevékenykednie, és minden tettének ez legyen a mozgató ereje. Mert egy tettének sem, - akármit is csinál, - nem lehet ellentétes a hatása, azaz nem válthat ki sem gyűlöletet, sem szeretetlenséget, mert veszélybe jutna annak lelki élete, aki kitart a gyűlöletben. Cselekedeteit az őszinteség és igazságosság vezesse, mindezek pedig szeretetet feltételeznek.

Aki állandó fenyegetettségben él, annak nem hozzáférhető a szíve, az elkeseredetten megy át az életen, és ez nem hasznos a léleknek.

De aki ad valamit az embernek, és azt folyamatosan; aki mindent megtesz hogy kiküzdje az ember igazi szeretetét, az folyamatosan szeretetet ébreszt, és legyőz minden gyűlöletet és minden sértődöttséget, és a béke világa veszi körül, amely valóban szeretetre kész és örömmel ad.

Ezek alapján az embernek joga van az egyes ember cselekvési módjára mértéket alkalmazni, hogy az szeretetet hoz-e létre és mennyit, vagy csak földi vonatkozásban keres bizonyos előnyöket.

Aki teljesíti minden feladatát és nem keresi mellette a maga előnyét.... ha mindig a szeretet hajtja a néphez, hogy annak javára legyen tevékeny, annak tettei olyan kihatásúak, hogy egy nyugalmi állapot, egy mély belső boldogság veszi hatalmába az embert, amikor szíve szeretetében gondol vezetőjére, és a legbensőségesebb szemlélődéssel tudja benső élete ápolását átadni neki, anélkül, hogy félni kellene attól, hogy állandó veszélyben van a nyereségvágytól, az irigységtől és szeretetlenségtől, amelynek épp a minden szellemi elsüllyedése a következménye.

Ezekről felismerhetitek, hogy a békesség világa bennetek és körülöttetek van-e, és milyen a benső életetek; majd megítélhetitek, hogy a vezető feladatai helyesen lettek-e teljesítve, a nép áldására és lelki üdvösségére.

Ámen.

Az ember szókinsze átlagon felüli lesz, amikor arról van szó hogy örök igazságokat fogadjon magába, és azokat lejegyezze. Mindenképpen figyelemreméltó milyen gyakori, hogy az emberek azt hiszik, a szavak a tudatalattiban, az emlékezetben nyugszanak - tehát hogy önszuggesszióval napvilágra lehet hozni őket. Ez annál megtévesztőbb, minél ritkább, hogy az ember a saját tudásából merít. Az u.n. szuggesszió csak akkor volna lehetséges, ha meglenne az emberben az ismeret - csak valamilyen oknál fogva feledésbe merült.

De amikor nagy tömegű olyan jegyzet keletkezik, ami messze túlmutat az illető ismeretein - akkor hiábavaló a kételkedő minden fáradozása és ellenvetése, hogy erre magyarázatot adjon. Azt is mindig meg kell fontolni, hogy az, aki a lejegyzést készíti, eddig távol volt mindenfajta ismerettől - másrészt, hogy az illető gondolati tevékenységét az írás emberi vonatkozásban nemigen veszi igénybe - tehát önálló gondolati munka nem jöhet szóba. A gondolatok bizonyos mértékben minden megerőltetés nélkül érkeznek ahhoz aki leírja, és ő azzal veszi birtokába, hogy kifejezetten akarja ezt a helyzetet. Minden közlés azt feltételezi, hogy van egy teljes tudással bíró tanító - aki az ismeretet adja - és van egy befogadó, azaz egy magát teljes akarattal átadó földi gyermek. A lejegyzés lehetőségét csak így lehet megérteni.

Az u.n. önszuggesszió szót azok veszik ezzel kapcsolatban igénybe, akik nem tudnak maguknak hiánytalan magyarázatot adni. Nem keresik az egyetlen helyes megoldást - azt, hogy szellemi alapra építsenek - hanem határt vonnak saját maguknak, és azon túlra nem akarnak nézni. A végső okhoz nem jutnak el, tehát egy folyamatot - amit csak szellemileg lehet magyarázni - nem tudnak megokolni. A legkülönbébb feltételezésekhez nyúlnak, és az emberek már aggódva kárhozhatnak minden láthatatlan erőből származó befolyást. Mivel nem értik a dolgot, inkább távol tartják magukat - ahelyett hogy világos ismeretekre törekednének! Csak aki a teljes igazságra törekszik, az nem elégszik meg olyan hiányos magyarázattal, amilyent az "önszuggesszió" vagy a "tudatalatti" fogalma ad.

Ezek a szavak az emberek számára valami megmagyarázhatatlant takarnak, holott a végsőig érthetővé kellene tenni őket. Igaz, akkor hirtelen már tovább nem tudnának gondolkodni - és végül mégis a szellemi hatást kellene elfogadniuk. Ezzel olyan területre mennének, amit manapság még igyekeznek letagadni. Mindenképpen nehéz ott magyarázatot adni, vagy magyarázatot kapni - ahol az embereknek nincs hitük. Csak a hit tudja kitölteni azt a hiányt, ami az értelemszerinti gondolkodásnál óhatatlanul fennáll. Tehát az emberiséget már nem lehet valami jobbra megtanítani ott, ahol teljesen kikapcsolták a hitet. Ily módon az igazság megértéséhez mindig hiányzik a kulcs, és csak egy lehetőség van: teljes bizalommal el kell menni a forráshoz, ahonnan a legtisztább eleven víz folyik, és a füleket el kell zárni a világ ellenséges megnyilvánulásai elől.

Ámen.

Gondolati tevékenység - Szív - Agy

B.D. No. 0962

13. június 1939

Egyesüljete a hitben - és figyeljete szavaimra, mert bennetek a szellem akaratomat érthetően kifejezésre juttatja. És életek megmászhatatlanul célhoz jut - ha akaratomat teljesítitek. Minden gondolat szellemi erő - és tovább lehet ültetni. Ez bizonyíték arra, hogy nem valami halott dolog, hanem él és élte - és az ember gondolati tevékenységével folytonos kapcsolatban van.

Az ember gondolati tevékenysége tulajdonképpen szellemi erővel való rendszeres táplálkozás. Az ember képes rá, hogy ezt az erőáramot magába vegye, és bizonyos mértékben átvezesse a szívéhez, amely felvevő állomás minden szellemi erő számára, és folyton várja és értékesíti a hozzá érkező táplálékot. Majd visszaadja az agycentrumnak, és az emberi mechanizmust mintegy mozgásba helyezi.

Ez olyan folyamat, amely teljesen ismeretlen az ember előtt. Azért képviselte eddig azt a téves nézetét, hogy egyedül az agy képes organikus tevékenységre - és a test többi részének addig nincs

semmi köze hozzá, amíg az akarat tevékeny nem lesz, és a gondolati tevékenység kivitelezésre nem készíti a testet. Messzemenőn ismeretlen még az is, hogy a szív az a felvevő állomás, ahol a kiválasztás végbemegy, és az ember mennyire kész a szellemi erő - tehát a gondolati átvitel felvételére.

És ez oly módon történik, hogy a test - és ezzel együtt az agy is mint szerv - beleegyezik, hogy megtartsa a szellemit, mint szellemi kincset, vagy mint olyant, amit csak sematikusan vesz föl, de lehet hogy azonnal félredobja.

Ezért gyakran előfordul, hogy a különösen belátó és befogadásra kész lélek az agyhoz akarja közvetíteni amit a szívével felfogott - és akadályokat észlel. Az agy vonakodik, hogy teljes egészében elfogadja - és ezért visszaküldi a szívhez. Az szorongással fogadja, és ismételten, többször is a magasba küldi - míg az agy ellenállása meg nem szűnik, és úgy tesz ahogyan tennie kell, mert most a szellem ereje határoz, amely annál erősebb, minél gyengébb az agy ellenállása.

Csak ily módon lehet a gondolati tevékenységet hiánytalanul megmagyarázni, és megoldást ad arra a kérdésre is, hogy azonos bölcsességek azonos módon jutnak az emberek ismeretkörébe - és mégis a legkülönbözőbben fogadják magukba, illetve hiszik el. Most válik érthetővé, hogy az ember akaratán múlik, mennyire fogadja magába amit a szíve felfogott, és mennyire dolgozza fel mint szellemi értéket. Tehát, hogy az ember bizonyos mértékben az aggyal, mint szervvel ellenállást gyakorol-e. Tehát a szellemi erőt csak annyira értékeli, amennyire az a tisztán földies gondolkodáshoz feltétlenül szükséges.

Viszont a szellemi problémák megoldásához elengedhetetlen, hogy a gondolkodószervek együttműködjenek a szívvel, mert minden szellemi a szívhez veszi először az utat, mielőtt tovább menne, és a szerveknek - melyektől a gondolkodó képesség függ - teljes terjedelemben el is kell fogadniuk. Másrészt a szeretetben élő szív mondhatatlanul gazdag lesz szellemi erőben. Ugyanígy az ember, akiben ez a szeretet lakik, megnöveli szellemi tudását, és a legteljesebb ismeretben él.

Ámen.

A próféták jövődölései - Krisztus újra jövele

B.D. No. 0963

13. június 1939

Krisztus Földre való újra jövelelével beteljesednek a próféták jövődölései. Írva van ugyanis, hogy akkor az emberiség már nem veszi figyelembe az Úr akaratát - és az is írva van, hogy néhányan még szolgálnak neki, az Úr ezekhez jön, és megerősíti őket a nagy szükségek idején. Övéinek mennyei kenyeret ad az égből, mert az Úrvacsorát azokkal akarja tartani, akik szeretik és parancsait megtartják. Azok meghallják az ő hangját, tehát még földi életükben velük lesz, és a Földön együtt vándorol az övéivel.

De ezeket a jövődöléseket nem akarják az emberek szó szerint érteni, és keresik hogyan vegyék el az Úr szavainak erejét. Ők azok, akik szavaimnak más formát és más értelmet adnak, és aztán ezeknek az átformált szavaknak nem adnak teljes hitelt. Ezért gondoljátok, hogy ő a messze távolban van tőletek - pedig itt van a közeletekben. De hangját már nem halljátok - mert érzésetek és gondolkodástok elfordult minden istenitől, és ezért a jövődöléseket sem értékelitek.

Nézzétek, ha nem tudtok arról, hogy az Úr jelenlétével szeretne boldogítani, ha nem akarjátok elhinni hogy szeret benneteket, és ebből a szeretetből kifolyólag fordul az emberek felé - akkor ÚJRA JÖVETELENÉK végtelen boldogságot okozó tényét aligha értitek meg. Ti folyton csak a földi életre néztek, de a szellemi áramlatokra nem figyeltek, holott az láthatóan hírül adja, mikor tartózkodik az Úr ismét az övéi között.

Az Úr mintegy részt vesz a végidő minden eseményében, és gyermekei könnyen észreveszik közelségét, mert a szeretet tetteivel szívükben hordozzák az Urat. Számukra hirtelen megvilágosodnak a jövődölések szavai, és felismerik ahogyan szóról-szóra beteljesülnek.

Ámen.

Az ember minden gyöngé pillanatát kilesik a démonok, hogy birtokukba vehessék az akarategyenge embert, és elbuktassák. Az ember küzdelme mindaddig reménytelen, amíg nem ajánlja magát a Mennyei Atyának. És boldog, aki ilyen helyzetben hozzá menekül, mert valóban szüksége van az isteni segítségre. A gyenge emberi szív fölött hihetetlen hatalma van az ellenséges erőnek, és az gyakran használ olyan eszközt, aminek hevesen ellen kellene állni, de ezt a maga gyengeségében az ember nem tudja mindig megtenni. Viszont az Isteni Szeretet mindig kész a segítségre, csak gondolni kell rá.

A lélek igyekezik mindig legyőzni önmagát, de a földi dolgok birtokbavétele képmutatóan csábító, és az ellenfél minden elképzelhető módon megkísérti. Viszont az anyag dolgaihoz való ragaszkodást hiánytalanul le kell győzni, minden utána való vágyat le kell rázni, és helyette csak szellemi értékekre kell törekedni. Ennek ellenére az ember újra és újra csak az ellenség kezeibe jut, ha a legcsekélyebb szeretet is megnyilvánul benne az anyagi tulajdon birtoklása iránt, mert az ellenfél hatalma annál nagyobb, minél inkább a földi javak rabszolgája lesz valaki.

És ha az ellenfél egyszer rájött, melyek azok a gyöngék, amelyek az illetőt elbuktatják - nem hagyja abba az ilyenfajta kísértéseket. Ismét csak azt kiáltom felétek: „Legyetek éberek és imádkozzatok, nehogy kísértésbe essetek!”

Az ellenfél alattomos furfanggal próbál Isten mellől elbuktatni, és ehhez mindig az ember életének leggyöngébb pillanatait választja, ekkor tud legerősebb befolyást gyakorolni a lélekre. Bár az a kísértést felismeri kísértésnek, egyfajta vonakodással mégis eleget tesz az ellenséges hatalom kívánságának, tehát megint az anyagi lehetőségekhez nyúl, ahelyett hogy háborúságot jelentene be neki. Ilyen alapon aztán a legkisebb dolog is a szellemi "visszakozáshoz" vezethet. A tiszta szív beszennyeződhet, mert Isten segítségét nem vette igénybe.

Ezzel szemben sikeresen kivéd minden támadást, aki Isten segítségét kéri, mert a világosságban és Isten kegyelmében álló földi gyermek kérésének - hogy szeretne az ellenfél hatalmából kiszabadulni - hamarosan eredménye lesz. Az anyagi dolgok mindig messzebből tűnnek eléje, és a hozzájuk való ragaszkodást teljesen legyőzi.

Ámen.

Örökélet - Örökkévalóság - Öngyilkosság

B.D. No. 0974a

21. június 1939

A mindörökké elmúlhatatlanság problémája az ember számára olyan valami, amit nem képes felfogni, mert értelemszerűen nem képes olyan dolgok felfogására, amelyek túl mennek a földi fogalmakon. Másrészt szellemileg sem adható olyan magyarázat, amely ennek megértésére elég lenne. Részleges világosságot majd csak a Világosság Birodalmába való bejutáskor kap a lélek, de még akkor is probléma marad a számára, épp úgy, mint az örök Istenség fogalma, mert ezek teljesen soha nem foghatók fel. Ezt előre kellett bocsátani, hogy a következők érthetőbbek legyenek.

Szellemi szükségek idején az emberek ki vannak téve annak a kísértésnek, hogy tetszésük szerint véget vessenek saját életüknek - és ezzel "létüknek". Azt hiszik, hogy csak lehatárolt ideig léteznek, és felhatalmazottnak és jogosnak érzik ennek a létnek a lerövidítését. Egyszerűen nincs bennük megértés az elmúlhatatlanságra, a határ nélküli időre, az örökkévalóságra. Az, hogy létük soha többé nem szűnik meg, az számukra nem bizonyítható, és sokkal kellemesebb a gondolat, hogy az élet egyszer véget ér. Eközben az embert kellemetlenül érinti, hogy meghatározott időben földi élete véget ér, de inkább kiegyezik ezzel a gondolattal, mint a halál utáni továbbéléssel. A Földön mindent úgy ismert meg, mint időben lehatároltat, ezért nem hiszi, hogy "énje" elmúlhatatlan lenne. Az ilyen embernél egyszerűen lehetetlen az "örökké" szó magyarázata.

Terhes neki a gondolat, hogy van valami, ami hozzátartozik, de AMINEK soha nincs vége - és felelősségérzetet kelt benne. Mert érthető, hogy az életet teljesen másképpen kell nézni, amint számolni kell az állandó fennmaradással.

Örökélet - Örökkévalóság - Öngyilkosság

B.D. No. 0974b

22. június 1939

Folytatás 6.22.-én: Így azok az emberek, akik tudatosan visszautasítják a továbbélés gondolatát, nem riadnak vissza attól a gondolattól sem, hogy maguk vessenek véget földi életüknek. Azt hiszik, mindennek vége lesz, amint saját földi életüktől megszabadultak. Azt nem gondolják meg, tettüknek milyen kihatása lesz - ha elgondolásuk mégis téves volt.

Amit odaadnak, az csak a külső forma, és nem MAGA AZ ÉLET! Az életet épp úgy tovább kell élniük, mert az nem pusztítható el sem a Földön, sem a túlvilágon. A szó legszorosabb értelmében elpusztíthatatlan, tehát örökké fennmarad! Az nem lehetséges hogy vége legyen, mert a lényt a Teremtő önmagából teremtette, és minden ami öslényegében isteni, lehetetlen hogy bármikor is elpusztuljon.

És ezért a Teremtő bölcsességében elrendelte, hogy ne legyen semmiféle korlátozás, a lény akármilyen tökéletességi állapotot elérhet - ha akar - és az örökkévalóságban is állandóan magasabbra törhet. Ugyanúgy folytonosan munkálkodhat, adhat és kaphat anélkül, hogy bármikor is kimerülne, vagy az örök Istenségtől a végsőt is kikövetelte volna. Az "örökké" fogalom épp úgy elképzelhetetlen a földi embernek, ahogyan az "elmúlhatatlant" sem lehet maradéktalanul megmagyarázni. A Földön nincs semmi ami elmúlhatatlan lenne, és a lélek múlhatatlanságát bizonyítani nem lehet - azt csak HINNI lehet. Az "örökkévalóság" időfogalmát az emberi értelem szintén nem képes analizálni. Mert nem vezethet eredményre az olyan próbálkozás, amit semmi földihez nem lehet hasonlítani. Az ember csak akkor fogad el valamit igaznak, ha bizonyítékok támasztják alá. Ezért itt sem marad más, mint a HIT.

Az embernek el kell hinni azt, amit nem lehet bebizonyítani - és ennek következtében lényének elmúlhatatlanságát is mindörökké más gondolatok elé kell helyeznie.

Ámen.

A világosság állapota

B.D. No. 0977

23. június 1939

Az ember számára elképzelhetetlen, milyen lehet a világosság állapotában való tartózkodás a túlvilágon. Mert ezerszeresen több minden földi örömnél. A földi örömtől teljesen eltérő fajtájú öröm, és ezért minden mértéken túl boldogító és lelkesítő.

Az ember minden fantáziája sem képes csak megközelítő képet is adni, ami megfelelne az igazságnak. A tökéletes lényt ebben a térben mennyei örömek várják, amit nem lehet semmi földivel összehasonlítani. A világosság állapotában a lények érző-képessége túllép minden földi érzékelésen. Ezért a Földön senki nem képes felmérni ezeknek a lényeknek a jóérzését, a dolgok kellemességét.

A végidőben ne legyen elképzelhetetlen a lények számára, hogy az ember a maga ösztönzéséből, és ne a jutalomért törekedjen a tökéletességre. Viszont ha tud az ember erről a fölfoghatatlan boldogságról, az töltse el a legnagyobb buzgósággal, hogy a valódi tökéletességre törekedjen amikor a jót - magáért a jóért teszi, és a jutalmat nem helyezi előtérbe.

Ezért bölcsen rendelte el Mennyei Atyánk, hogy az ember előtt maradjon ismeretlen amit azoknak készített, akik őt szeretik. ő a földi gyermek szeretetét akarja, atyjuk akar lenni, és szeretetüket atyai módon akarja jutalmazni.

Mindent megad a gyermeknek, amivel maga rendelkezik.

Igyekeztek ezért Isten igaz gyermekeivé válni, hogy a Menny minden boldogságából részesedjétek, és mindörökké mérhetetlenül boldogok lesztek.

Ámen.

Szellemben szegény.... szellemben gazdag.... földi lemondás

B.D. No. 0998

7. július 1939

Elmondhatatlanul szerencsés dolog, amikor az ember felfogása az örökké múlhatatlanra irányul. A jelenlegi idő minden szelleme csak a földit keresi, és már majdnem felülmúlhatatlan lett világi vágyaiban. Önmaga szemlélésébe majdnem soha be nem lép, lénye felszínes, tele van sóvárgással, földi felfogással, holott szellemi szegénységét kellene állandóan jelenvalóvá tenni, a maga üres benső életét és fölöttébb veszélyes lelki állapotát. A léleknek állhatatosan kellene törekedni, hogy ebből a fájdalmas helyzetből megszabaduljon.

Csak aki Istenre és Országára vágyódik, az vehető fel a tudással bírók körébe, és meríthet az örök forrásból. Ez a szellemi ismeret rendkívül értékes, és a lelket fokozottan magasabb fejlődésre készíteti. Az ember a földi élet értéktelenségét felismeri. Ha a földi életben nem is kap testi élvezeteket és örömeket, de hisz a lélek hallhatatlanságában, az örökéletben és annak dicsőségében, ezért messzemenően gazdagabbnak és szerencsésebbnek mondható, mint bármikor a földi örömek között lenne.

A világ semmilyen hatalma nem tudja megadni azt, amit Isten, az Úr megígért az övéinek, mert a világ önmagától nem tud magának adni semmit, amit ne az Úr adna meg, vagy nem volna meg öröktől fogva az akaratában. Az Úr a világ javaival szemben övéinek belső boldogságot és szellemi adományokat ad, sőt a földi javakat is mérhetetlenül adja, amint az ember szellemi gazdagságot kérve kitart az Úr és felebarátja mellett. És a világ milyen szegényesen gondol rá.... Milyen megsemmisítően szegényesek lesznek az eredmények amit egy ember napjai végén felmutat. A szellemi javak micsoda hiánya jellemzi a földi élet haszontalanságát, micsoda fájdalmas bánatot éreztet ez a tökéletlen lélekkel.... Ám a Menny nyitva lesz a földi gyermek számára akinek nem volt földi öröme, és az Örökkévalóság felé fordult. A földi élet valóban rövid.... és ami ebben hiányzott, azt gazdagon megkapja a túlvilágon, és felbecsülhetetlen értékű javakra talál, ha a későbbi életre gondolva már a Földön is ilyenre gyűjtött.

Az ember a még számára érthetetlen dolgokról kérdéseket tesz fel az Istenből való Szellemnek, és az megértést hoz neki. De amikor a talaj még nincs ezekre előkészítve, úgy választ sem kaphat rá. Mert hogy a választ megkaphassa, ahhoz a földi élvezetek lemondására van szükség, és csak szellemi építkezést kereshet. Ez a lemondás ezerszeresen pótolja azt amiről lemondott, mert a földi boldogság csak olyan mint a hab, megsemmisül, és nem hagy hátra semmit, ami az Örökkévalóságnak hasznos lenne. Ám a szellemi törekvés szellemi gazdagságot gyűjt, és az embert mindig a szellemi, isteni tudás bővebb, alaposabb megismerésére indítja. Az isteni áldás pedig nem marad el, az ilyen gyermekekre mértéken felül gondolnak, nehogy nélkülöznie kelljen, mikor elhagyja a földi életet. Mert az Úr a saját szeretetének gazdagságából osztogat annak, aki szeretetére vágyódik.

Ámen.

Figyelmeztetés önlegyőzésre.... szelídségre és.... békességre

B.D. No. 1003

12. július 1939

„Boldogok a szelídek, mert övék lesz a Föld.”

Tanuljátok fegyelmezni magatokat, váljatok szelíddé, türelmessé, és békességessé, mert a végidőt próbaidőnek adtam, hogy alatta kiérlelődjétek, és formáljátok, képezzétek magatokat lelketek hasznára. Aligha teljesítitek a földi feladatot, ha nem erre törekedtek elsősorban, mert lelketek minden hátránya lelketek fegyelmezetlenségéből származik. Ezért vegyétek figyelembe amit az Úr közöl nektek: Ti, Földön élő gyermekeim legyetek szorgalmasak abban, hogy szeretetben találkozzatok

egymással.... Magatok választottátok a földi tartózkodást annak ismeretében, hogy miben van hiányotok. A gyengeség és hiba leküzdésére sok alkalmatok van, de jóakaratnak is kell lenni bennetek, hogy a nyújtott lehetőségeket felhasználjátok, és hibáitokat legyőzzétek, valamint az állandó önlegyőzésben megerősödjétek.

Gondoljátok meg gyermekeim, micsoda türelemmel kell újból és újból elnézni gyengeségeiteket, és szeretetem mégsem lesz kevesebb irántatok.... Gondoljátok meg, mennyivel több okom lenne nekem hogy türelmetlen legyek, és én mégis a legmesszebbmenő türelemmel és igalommal szorítom újra a szívemre gyermekeimet, és ha hibáztak, szeretettel megbocsátok . Gondoljátok meg, hogy földi vándorlásom túlméretezett türelmet követelt a bűnös emberiség iránt, és ők mégsem ismerték fel szeretetemet, és mindazt, amit értük tettem hálátlansággal fizették meg, és a végén mondhatatlan szenvedésnek tettek ki. Mennyire megaláztak, és kigondoltak mindenféle kínzást, majd minden vétek nélkül kiszolgáltattak a kereszthalálnak.

Magam ezt a keserű jogtalanságot türelmesen a vállaimra vettem, és mégsem vontam meg irgalmamat azoktól, akik ilyen szenvedést okoztak....

Mennyei Atyámtól bűneik bocsánatát kértem, és nem fordultam el az emberiségtől, hanem szeretettel és türelemmel igyekeztem megnyerni őket, hogy ezáltal megváltást vihessek nekik.

Ezért a Földön gyakoroljátok ti is az önlegyőzés erényét, az egyik éljen a másikért, és csak azon fáradozzatok, hogy kölcsönösen enyhítsétek egymás szenvedéseit. Ezzel váltok tökéletessé, így nem töltitek hiába a Földön időtöket.

Ajánljátok fel minden gondotokat és fájdalmatokat nekem, ezáltal szeliddé váltok mint a galambok ; türelemben és szeretetben értsétek meg kölcsönösen egymást, és belső béke vonul be a szívetekbe, és én mellétek állok ha olyan veszély fenyegetne, hogy elvesznétek.

Ámen.

Szeretet kettesben - könnyű földi út

B.D. No. 1021

24. július 1939

Még a leghosszabb földi út sem járható annyira nehezen, ha az ember nem egyedül teszi meg. Kettesben minden földi gond és szenvedés könnyebben elviselhető. A magános vándor minden terhet egyedül visel, és nincs mellette egy szerető szív, akivel közölhetné magát. Nincs senkije, aki segítené föltápáskodni amikor úgy érzi, hogy összerogy. És olyan sincs akibe ő önthetne bátorságot, és akinek a nehéz órákban támasza lehetne.

Sok embernek jut olyan sors, hogy folyton egyedül vándorol - holott sokan veszik körül. De ők elzárkóznak a világtól, és minden biztatást és minden tevékeny szeretetet visszautasítanak. Így nehéz, és főképp hosszú utat tesznek a folytonos magányosságban.

Az embereket természeti törvény fűzi össze. A természeti törvény kettősséget kíván, hiszen a teremtés és a rajta lakó élőlények fennmaradásának ez az alapja. Az emberben minden a második "én" után vágyódik, és az ember természetszerűen érzi magában az ösztönt, hogy lényével azonos másik emberrel kapcsolatba lépjen. Szeretet minden ember szívében van, és ez a másik iránt kifejezésre akar jutni. Ezért a férfi-nő kapcsolat megtámadhatatlan törvény, amit az Örök Atya akarata hozott létre.

De minden kapcsolat alapja csakis a mély szeretet lehet. Mindenki szíve legmélyéből törekedjen a másik szolgálatára. Mindent szeretetből tegyetek, és olyan közösséget alkossatok, amely Isten akaratának megfelel. Az ilyen kapcsolat elnyeri Isten áldását.

A földi élet útját mindenki könnyebben járja, mert az egymás iránti szeretet segít a terhek hordozásában. Ez a jelenlévő szeretet biztosítja, hogy az Atya jelen van ott, ahol tiszta szeretet köt össze két embert. Érezhetővé válik az Örök Isten munkálkodása: a tiszta szeretet megnevesíti és fölfelé irányítja az emberek tekintetét. A bennük dolgozó szereteten keresztül felismerik Istenüket és Urukat - mert ez a szeretet isteni, egymásról gondoskodó szeretet. Ebből a felismerésből erőt merítenek, hogy legyőzzék az élet nehézségeit. Mintegy együtt járnak Istennel. Boldog

kettősségükben rájöttek, hogy ahol szeretet van - Isten is ott van. És ez boldogító felismerés, mert az ember Isten védelmező oltalmában érzi magát.

Amen

Jézus szenvedése a kereszten

B.D. No. 1025

26. július 1939

Az emberek még nem ismerik a maga nagyságában Jézus szenvedéseit a kereszten. A földi gyermekei iránt érzett fölfoghatatlan nagy szeretete arra indította az Örök Istenséget, hogy testet öltjön a földön - hogy az eddig még áthidalhatatlan szakadékot az Atya és gyermekei között járhatóvá tegye a földön - és hogy ezeknek a gyermekeknek utat mutasson, ami elvezet hozzá.

Maga az Isteni Szeretet építette meg Jézus Krisztus által a hidat. Mint ember, az Úr elmondhatatlanul szenvedett. Az emberek iránti legmélyebb szeretettől vezetve megízlelte a kereszthalál minden kínját. A szeretet - amiből semmi nem volt az emberekben - arra indította, hogy meghaljon az emberiségért, és ezzel megváltást hozzon a legmélyebb bűnadósságból. Szavak azt a kint nem tudják visszaadni, amit Jézus eltűrt a kereszten. Emberfeletti fájdalmakat szenvedett, mert teste egyesülve volt lelkével és szellemével. Ezáltal a legnagyobb harmóniában élt mindennel, ami tiszta, áttetsző és világos.

Ezt a testet a sötét hatalmak lerántották a maguk területére. A kéz ami érintette, bűnös, sötét alakok keze volt, démonoktól hajtva. A gyűlölettel eltelt kezek érintése leírhatatlanul kínos volt. Ha olyan embernek kellett volna a halált elviselni, aki csak egy volt a sok között, a Megváltó Mű nem lett volna olyan jelentős. De Jézus szenvedése ezerszeresen meghaladta egy közönséges ember szenvedéseit, mert nemcsak a test szenvedett önmagában, hanem inkább a lélek. Az a világosságból jött és a sötétség mélyen megalázta.

Földi ember nem képes a Megváltás Művét terjedelmében felmérni, csak a világosság állapotában érti meg azt a mondhatatlan szeretetet is, ami az Emberfiát arra indította, hogy a legnehezebb szenvedést vegye magára. És az emberiség olyan csekélynek tekinti Jézus halálát, hogy nem riad vissza, és lemond a Jézus Krisztusban mint a Világ Megváltójában vetett hitéről is. Nincsenek tudatában micsoda mérhetetlen bünt vesznek ezzel magukra - és mennyire nincs semmi, ami helyettesíthetné ezt az emberi nagy tettet, amit bemutatathatnának az emberiségért.

Amen.

Irgalom.... betegek és gyengék

B.D. No. 1032

31. július 1939

Fogadjátok el a betegeket és a gyengéket, gondoljatok arra hogy szenvedniük kell, és szükségük van segítségetekre. Gyakoroljatok irgalmasságot és gondoljatok állandóan ezekre a szegényekre, akiknek testi szenvedésük elviselhetetlenné teszi a földi életet. Próbáljátok enyhíteni ezt a szenvedést, áldozatok rá minden időt, hogy segíthessetek. Ez Istennek tetsző cselekedet, és mert mindannyian Isten gyermekei vagytok, az egyik gondoskodik a másiról, és ne engedjétek szeretetlenséget vagy közömbösséget létrejönni magatokban a másik szenvedése iránt.

Milyen gyakran elmennek az emberek a betegek és gyöngék mellett anélkül, hogy egy biztató szót mondanának, és mennyire nyomasztja ez a szenvedőt. Ebben az állapotban tehetetlenek, és hálásak minden szóért, amit nekik a szeretet ad. Hányszor kell nélkülözniük, mert nem jut hozzájuk szeretetteljes szó. Magányosak, és lelkük mély szomorúságba merül, mert éheznek a szeretetre. És az Úr irgalmasságra tanít.... és örök boldogságot ígér, mert az irgalom szeretetet feltételez, és csak a szeretetből induló tett hoz a léleknek megváltást. Az irgalmasság a legtisztább felebaráti szeretet, mert segítséget akar adni, és nem vár viszonzásra.

Az ember lehet beteg testben és lelkében is.... és mindig kimondhatatlanul értékes dolog, ha segítséget adtok neki.... a testben gyengét vigasztaló szavakkal, és a lélekben beteget és gyengét irgalmas felebaráti szeretettel kell ellátni, a helyes gyógyító szerek nyújtásával.

Mert a test szenvedésének egyszer vége lesz, de a lélek szenvedésének nem lesz vége, ha a tevékeny felebaráti szeretet nem tesz eleget, és nem hoz segítséget szükségében.

Aki irgalmasságot gyakorol, elmondhatatlanul nagy áldást hoz, mert a földi gyermek ezt szellemben és testben is érzi. Akiról így gondoskodnak az megkönnyebbül, és a szellemi erő által amit minden szeretetből induló tett kisugároz, tekintetét a magasba irányítja, ezért a beteg és gyöngé emberen a szeretet és irgalom duplán áldásos hatása.

A beteg és gyenge testi állapotát feljavítja, egyúttal nagyon hasznos a lelki állapotának is, ezért ne felejtsetek el nekik segítséget és szeretetteljes együttérzést ajándékozni; így testileg és szellemileg felbátorodnak és szenvedésük ideje így a szellemi érlelődés idejévé lesz.... és az Úr megáldja, akik tele irgalommal hajolnak szenvedő embertársaikhoz.

Ámen.

A világégés vége - Jövendölés nagy eseményről....

B.D. No. 1055

13. augusztus 1939

Aldott legyen a kezdésed. Az emberiség érdekében rendkívüli mértékben fontos tevékenységet fejtenek ki azok, akik megváltó módon tevékenykednek. Egy olyan esemény van kilátásban, amely mindenki kedélyét felizgatja, vagy bénítóan hathat a teremtető vágyra. Jó néhány ember ellenállása megtörik ezen élmény hatására, néhány lélek visszatér az Atyához, mert felismeri mint minden földi történés okozóját. És őmiattuk az Úr megjelenteti erejét és hatalmát. Ő, aki ismer minden szívet, azt is tudja melyek azok a lelkek akik még hozzáfordulnak, és ezeknek oly módon ad jelzést, hogy számtalan ember elveszti földi életét, de sokan el is nyerik azt az életet, amely örökké tart.

Ezt az időszakot, ami most a Földre érkezik, joggal lehet a küzdelem idejének nevezni, mert jó pár ember küzdelemben lesz önmagával.... egyrészt nem akar lemondani nézeteiről, másrészt felismer egy hatalmat és egy akaratot, és ennek az akaratnak nem akar és nem tud ellenállni. – És az embernek ezt a harcot meg kell vívnia.... Szabad akaratból oda kell adnia a saját gondolkodását, oda kell adnia az előre megalkotott véleményét, meg kell próbálnia, hogy úrrá legyen a felmerülő gondolatokon, és végül teljes egészében síkra kell szállnia azért, amit mint igazságot érez szívében. Tehát csak a benne lévő hangnak kell engedelmeskedni, ami majd vezeti a helyes úton, és ha ezt a győzelmet kivívták, nem hiába haltak meg azok, akiknek meghatározott volt a testi halála. – És ez annyira közel van, hogy még az ismerettel bíró is meglepődik, és ezért figyeljete: Ahol az Úr adományozóként és tanítóként megjelenik, ott van a történés határa.... Érintetlen marad, aki az Úr szellemében jár (megváltozik) ám a Föld érintést kap az országon belül, amely a napokat számlálja, és erejével büszkélkedik. Majd eljön az idő, amikor a világ ismét erre az országra néz, mivel szikra kezd hullani az országra, amely az istenségről tanúskodik.

A szikra fellobbantja az égést, de az nem kerül kihordozásra, mert a világ arra az eseményre figyel, ami messze nagyobb, mint a világ minden civakodása és veszekedése. Nem figyel már azokra a dolgokra amelyeket az emberi akarat idézett elő, hanem csak a fönről érkező utasításokra.

Sarkaiból ki lesz emelve egy ajtó, ami az áttekintést eddig elzárta. S az ember csak most ismeri fel annak nagyságát és mindenhatóságát, aki minden földi életet vezet és kormányoz.... és boldog akihez ez az érintés nem érkezik későn.

Ámen.

Aki a földön mindent nekem áldoz, arra jólesően nézek, mert szíve szabad lett minden földi vágytól. Tehát benne lakhatom és velem leírhatatlan boldogság vonul szívébe. De ez teljesen más, mint a földi boldogság. Akik befogadnak szívükbe, azok attól kezdve nem vágyódnak másra, csak az én jelenlétemre; és mert én annyira bensőségesen szeretek - ez a vágyuk is teljesül.

Engedem, hogy gyermekeim megtaláljanak. Hiszen nem akarok mást, csak a szeretetüket. Azt akarom, hogy keressenek, hogy hozzám kérjék magukat. És én mindig kész vagyok hogy magamat elajándékozzam. Ha a földi gyermek eltalál hozzám, a legnagyobb boldogságot adom: szívemre veszem és szeretetemmel etetem, itatom. Viszont akiben egyéb kívánságok is vannak, nem tudok ilyen boldogságot adni. Mert minden kívánság, ami földi örömnak szól, - lehetetlenné teszi a szívben való maradásomat. Mert a világ és én - az két pólus, amely ellentétes egymással. Földi szemmel nézve, a világ valóban nyújt kellemes dolgokat. De a saját javaiba soha nem képes a velem való bensőséges összekapcsolódást belevinni. Ez elképzelhetetlen - mert két ennyire ellentétes fogalom soha nem tud ilyen azonosságra jutni.

Aki a világot szereti a maga fényével és pompájával, az soha nem képes megfoghatóan érezni azt a boldogságot, amit az Úr jelenléte okoz. - És megfordítva - az ember semmibe vesz minden földi dolgot, ha ezért cserébe az Úrhoz való kapcsolódás kegyelmét kapja. Annyira bensőséges szeretettel ölelem át az ilyen gyermeket, hogy azt már nem a teste, hanem a szelleme érzi. Hirtelen felismeri az eredetét és teljes erejével az Örök Atyához kapcsolódik.

Belenézett a világosságba. Tehát ettől az órától kezdve már nem fél a sötétségtől. És amint a szellem egyszer felismerte önmagát és az örök Istenségben a szeretetteljes közelséget érezte - tehát bepillantott a mennyei boldogságba -, attól kezdve meghal minden földi kívánsága, mert ócska és üres lesz neki minden, amit a föld tud nyújtani és ismét csak a Megváltóval való összezárkózást keresi. Mert az enyémekek már a földön kimondhatatlan boldogságot ígértem, ha szívükben engem hordoznak és már nem figyelnek a világ örömeire.

Ámen.

A Szent Szellem kiáradása – Erő közvetítés

B.D. No. 1063

20. augusztus 1939

Egy fölöttébb fontos tanításról akar az Úr közlést adni, amely eddig nektek eltorzítva és nagyon nehezen érthetően lett közreadva. Viszont annyira súlyos dolog, hogy nem lehet elmellőzni. Érvényes földi és szellemi vonatkozásban is, mert a földi lét előre meghatározott folyamata a lélek számára bizonyos fokú érettséget tesz lehetővé. De ez az érettség függ az embernek ehhez a tanításhoz való mindenkori beállítottságától.

Nézzétek, a Szent Szellem kiömlése az ember számára általában még valami teljesen érthetetlen dolog. És mert a szavak értelmét még nem fogta föl, nem is tulajdonít neki semmi jelentőséget. Ezért egyszerűen elutasítja, mint ami a föld gyermeke számára valami nagyon hátrányos dolog. Mert nem csak hogy maga él a legnagyobb szellemi szegénységben, a másik embernek adott szellemi adományt sem bírja megérteni. Ez az oka, hogy az emberiség nem ismeri el az isteni erőt, amikor az megnyilvánul. Az ember képzelje el - mennyire kínos volna, ha nem sikerülne egy gondolatot megtartani magában. Ha a felmerülő gondolat, mint a villám megjelenne, hogy azonnal el is tűnjön a tudatból. Próbálja világossá tenni magának, hogy a gondolat-tevékenységnek - mint ilyennek, oka és célja van és bizonyos rendnek van alávetve. És akkor megérti, hogy a gondolatanyag is valami olyan, amit nem lehet kedve szerint félredobni.

Rá kell mutatni arra is, hogy az erők nem kerülnek vaktában a világűrbe, hanem Isten bölcs határozata szerint oda lesz vezetve, ahol az emberi akarat, mint energiahordozó, alkalmas az erő felfogására. És ez az Istenből való erő, az ő Szelleme - kiömlik az ember fölé, ha az az akarata, hogy

edényként szolgáljon. És ezt nem lehet másképpen érteni, minthogy Isten önmagát, tehát erejét, szellemét, közvetíti azoknak, akik azt be akarják fogadni.

Aki Istenből a legszentebbet, tehát az énjéből kiáradó Szellemet kéri, kikönyörgi, magát méltó módon felkészíti, tehát felfogó képes - arra a Legszentebb, az Istenből való Erő kiömlik. És az Isteni Szellem rendbe rak az emberben minden gondolatot, minden érzést, Isten Szelleme a földi gyermeket bevezeti a legszentebb igazságba, a legmélyebb tudásba. És az emberszájon keresztül Isten Szelleme önmagát hirdeti.

Egy készséges földi gyermekben a Szellem mindenről oktatást ad; az Istenből való Szellem, aki most az emberen keresztül megnyilvánulhat - mindent meghirdet, mindent meg akar adni, ami az emberek lelki üdvösségét szolgálja. És tökéletességére való tekintettel olyan dolgokat is végbevisz, ami az embernek - mint ember - lehetetlen volna. Ezért, amikor Isten Szelleme kiömlik egy ember fölé, ott már nem lehet szó természetes beszédéről, gondolkodásról, cselekedetről. Isten Szelleme kormányozza a gondolat-tevékenységet, ő kormányozza szóra és tette az akaratot, és istensége nyilvánvaló jeleit mutatja.

És ha most meggondoljátok, hogy mind, akik a földön vándoroltok, egyformán jogosak vagytok, hogy Isten Szelleme fölétek ömöljön. És az kiömlne minden egyes ember fölé, ha azon fáradozik, hogy erre méltó legyen. Ebből megérthetitek, mennyire fontos ennek a folyamatnak a megértése, és hogy mennyire kevésbé ismeritek ezt a mindannyitoknak elérhető kegyelmet. Mennyire kevésbé keresitek, és mennyire szegényesek maradtok szellemben, mert ennek a felbecsülhetetlen szellemi gazdagságnak a forrását nem veszitek figyelembe és a magatok gondolattevékenységét csak a legcsekélyebb terjedelemben engeditek megmozdulni. És még akkor is védekező állásban vagytok, amikor bizonyítékok vannak rá, hogy csak a felfogni-akarást kell gyakorolni, amikor egy szeretetet gyakorló földi gyermek a Szent Szellem kiömlése által mondhatatlanul gazdag szeretne lenni.

Ámen.

A Szent Szellem elleni bűn

B.D. No. 1064

20. augusztus 1939

(Mát. 12, 31-32; Luk. 6, 43-45) Az Isteni Szellem olykor megnyilvánul és ez szó szerint a Szent Szellem kiömlése rátok. Aki pedig ez ellen tudatosan védekezik és tiltakozik, a szent szavak átvevése ellen és szét akar szakítani minden Szellemi kapcsolatot, tehát szívét elzárja minden szellemi áramlással szemben - az vétkezik a Szent Szellem ellen, mert felismerte benne Istent. Az Istenből való Szellem fel akarja magát ismertetni minden ember lelki üdvösségére - és ezt az isteni adományt hálás szívvel és örömteli érzéssel kell fogadni. Aki visszautasítja ezt a csodálatos dolgot, az már még egyszer nem kaphatja meg, mert az Örök Istenség ellen vétkezik, amennyiben ellenáll tevékenységének.

Az ember olyan kegyelmet utasít vissza, amelynek értékét nem képes felfogni. De az isteni szeretet egyrészt felismerte az emberiség szükséghelyzetét, másrészt látta a végtelen áldást, ami ebből fakadhat, ha az emberiség hajlandó a maga megvilágosulására felhasználni ezt az isteni ajánlatot, és vágyódik a Szent Szellem kiömlésére. Mert Isten Szelleme elmegy mindenkihez, aki méltóvá teszi magát és megváltó módon kíván tevékenykedni a földön.

Isten minden időben és mindig ad. Korlát nélkül közvetít és ad bölcsességet annak, aki szeretettel rábízta magát, aki szellemi szegénységét megemlítve vágyódik kegyelmeire. Tehát ha kérése csak szellemi táplálékra vonatkozik, és a földi gyermek valóban oktatást szeretne Istenről és az igazi földi életcélról, akkor nem kér hiába. Ha komoly a kérés, a Mennyei Atya senki elől nem tartja vissza az igazságot.

Tehát Isten Szelleme leszáll és a földi gyermeket bevezeti minden tudásba. Teljes hittel vegyetek erről tudomást, és az emberiség foglalkozzon behatóan ezzel a gondolattal - majd annak megfelelő módon kapjon tanítást azoktól, akik az ismeretben állnak és fogadja hálásan magába a Szent Szellem kijelentéseit.

Ámen.

Negatív beállítottság - Sivatag - Vetőmag

B.D. No. 1065

21. augusztus 1939

A sivatag terméketlen tája teljes megfelelője az Isteni Szellem iránti negatív beállítottságnak. A talaj nem képes táplálékot nyújtani a növénynek, tehát nem nő addig semmi, amíg szorgalmas munkások rá nem állnak, hogy a talajt termékennyé tegyék. Ez mondhatatlan türelmet, kitartást követel és nem utolsó sorban megköveteli a főntről való áldást.

Ugyanaz annak az embernek is a helyzete, akinek megállás nélkül prédikálják az Evangéliumot, de az köves talajra hullik. Mert minden, amit az isteni szeretet az ilyen embernek ad - azt figyelmen kívül hagyja. Lelkét nem éri el mindaddig, amíg az Úr munkásai nagy fáradozással, türelemmel és szeretettel a vetőmag befogadására a talajt elő nem készítik, hogy ezerszeres termést hozzon. A sivataghoz hasonló emberi gondolkodásmód egyedül a földi élet felé fordul és hátat fordít minden szelleminek. Folyton süthet a nap, a sugarai életre keltők lehetnek, de a köves hordalékon nem sikerül neki növényt létrehozni - ahogyan hasonlóképpen a legmagasabb szellemi ismerettel bíró ember sem képes ismeretét egy visszautasító, nem felkészült lényre átvinni, aki a szavakat - részben ugyan átveszi, de sohasem a szíve mélyén, pedig az a szántóföld, amely a vetőmagot mérlegeli és befogadja.

Tehát nehéz ez a munka - és mégis el kell kezdeni. Az Úr szolgálatában minden munkásnak rá kell állni, hogy termékennyé tegye a még töretlen földet. Mondhatatlan türelemmel kell a Teremtő szeretetét szemük elé tárni - amíg aztán a teremtmények maguk is munkához nem látnak és már ők fáradoznak az isteni vetőmag terjedésén. Mindez nagyon finoman kezd rügyezni, majd mindenfelé burjánzani kezd az eddig élettelen és halott köveken. A munkások fáradozását, szeretetét, és türelmét áldás kíséri, mert új élet keletkezik az eddigi sivár tudatlanság talaján.

És az Úr megáldja a munkásokat, akik a hozzá való szeretetből megtették a mondhatatlanul nagy munkát és sok embert ismeretre juttattak. Bár munkájuk kilátástalannak tűnt - nem fáradtak bele, hogy termékennyé tegyék a terméketlen talajt. Azaz ismeretet közvetítettek a tudatlan, Istent visszautasító embereknek, tehát hozzájárultak, hogy szellemben azok se maradjanak már élettelenek és halottak.

Ámen.

Az üdvöztető látható jelenléte - Szeretettök

B.D. No. 1077

31. augusztus 1939

A kik keresnek engem azok felismernek, akárhol is találkoznak velem, mert szellemetek belőlem való, tehát nem választ el semmi tőlem. Testszerűen leszek köztetek, és a benső hang elárulja jelenlétemet. Ha szolgálni akartok nekem, akkor hallgattok, és a nyilvános felismertetéstől vonakodtok, mert csak olyan gyermek számára vagyok jelenlévő, aki a legbensőbb szeretettel kapcsolódik hozzám. Ennek a gyermeknek látható leszek - és rejtett a többieknek, ha szellemük nem ismert föl. Ennek órája viszont titok a számotokra, mert csak a szeretet mértéke az egyedüli, ami hozzátok és közétek vezet.

A végrendelet amit a Földön az enyémekeknek adtam, szó szerint teljesül: Lesznek akik magukban hordanak, és azok láthatnak a Földön. És az ilyen gyermek szájából minden elhangzó szó engem dicsőít, és hangja fényesen csengve énekli a dicséretemet és tiszteletemet. Amint kedves gyermekeim köztetek tartózkodom, már nem kell félnetek a földi szenvedéstől, mert azt nem érzitek már ha egy pillantással belenéztek ATYAI SZEMEMBE - mert a földi szenvedés akkor már nem kínoz.

Eljövök az enyémekekhez, hogy erőt adjak nekik, hogy ellenálljanak a kívülről jövő támadásnak. Majd a belőlem való Szellem is tanít benneteket, hogy ti is tudjatok tanítani, és etessétek és itassátok az éhezőket és szomjazókat. És mindenütt ahol összegyűltök hogy szavaimat hirdessétek - én is ott leszek, és azokat erősítem, akik az én nevemben beszélnek. Én vagyok jelen azokon az emberi szájakon keresztül, akik hirdetnek engem, mert én választom ki harcosaimat, és akik velem és értem

harcolnak, azok erőt is kapnak, hogy szájuk kardjával küzdjenek - és harcuk győztes lesz, mert én vagyok aki a küzdelmet vezeti.

Aki meglát engem, az többé nem tud másként élni, csak hogy teljes lélekkel szolgál engem. Ezért ellenségtől többé ne féljete - félelem és bátortalanság idegen legyen tőletek. Képem kitörölhetetlenül szívetekbe vésődik, és ettől kezdve akaratotokat legmagasabb kibontakozásra serkenti. A világ csodálkozva ismeri föl azok erejét, akik értem küzdenek. Bár ellenállnak nekik, de akaratukat nem tudják meggyöngíteni. Mint bátor harcosok tovább küzdenek, és sok lelket vezetnek a dicső örökkévalóság felé, mert megismerik a belém - megváltójukba és üdvözítőjükbé vetett hit erejét.

Ámen.

Felhőképződmény az égen - Jézus szenvedése és halála

B.D. No. 1081

4. szeptember 1939

A Menny és Föld Ura látható jelet ad, és a Földnek kinyilvánítja hatalmát és dicsőségét. Ez Örökkévalóságok óta előre meghatározott, és ennél fogva nyilvánvaló módon kell a szemetek elé irányítani, hogy csodálkozva figyeljétek az isteni mindenhatóság és szeretet képződményét.

A kicsi felhő az égen majd lényegtelennek tűnik számotokra, mégis ugyanolyan életet rejt magában, amilyen a ti létetek is. És Isten ezt az életet is akarata szerint kormányozza, tehát bölcs szándékkal oly módon formálja a felhőképződményt, hogy rajta az Úr szenvedése és kereszthalála nyilvánvalóan felismerhető legyen. És ti felismeritek a kereszten azt, akit a világ meg akar tagadni, megdermedtek a rémülettől vagy ujjongtok aszerint, hogy elutasítjátok-e őt, vagy a szívetekben hordjátok. Az utóbbi őt imádva megmarad - és le akarja rázni magáról a képet, aki Jézus Krisztustól távol áll.

És az Úr akarja ezt így. Kegyelme és szeretete jelét akarja megadni az embereknek, hogy ezáltal könnyebb legyen számukra a hitet megszerezni - Jézus Krisztusban mint a világ Megváltójában való hitet - és engedjék újra életrekelni ha elvesztették volna, vagy megingathatatlan erőre engedjék felnőni. Az emberiség az isteni szeretetnek ezt a csodáját ismét el akarja erőltetni, és mint véletlenül formálódott jelenséget magyarázza, aminek semmiféle jelentése nincs, és szeretné meghiusítani az isteni rendelkezést.

Viszont minden emberi magyarázat ellenére az égen változatlanul megmarad a képződmény, és az egész világ láthatja. Ennek a következménye, hogy azok az emberek is meggondoltabbak lesznek, akiknek felfogása nem enged meg bármiféle jelenséget hihetőként elfogadni. Elérkezett az időpont, hogy rendkívüli jelenségeket lehessen az embereknek adni anélkül, hogy az hitre kényszerítené őket, mert az emberiség annyira "józan" gondolkodású lett, hogy minden jelenséget - akármilyen különleges is az - tudományosan, azaz értelemszerűen magyaráz, tehát minden még ismeretlen erő szellemi hatását letagadja.

Így az ilyen jelenségek már nem veszélyeztetik az ember szabad akaratát. Hát igen, sokkal inkább az történik, hogy a tudományos magyarázat az embereknél nagyobb sikert ér el, mint maga a fentről kapott jelenség, és megint csak az Istent kereső, a szeretetet gyakorló emberek ismerik fel az örök Istenség látható munkálkodását. Ez tehát újra az isteni szeretet kegyelmét bizonyítja, amit csak kevesen ismernek fel annak.

Az Úr rövid időre felfüggeszti a természeti törvényt, és épp ennek kellene gondolkodóba ejtenie a kutatókat, azonban ahol a tiszta igazság megismeréséhez hiányzik az akarat, ott akár a csillagok hagyják el szokott pályájukat, akár a napok vesztik el fényüket - ez az emberek kemény akaratát nem hajlítja meg, hanem annál szívósabban kutatják a természet törvényeit, és mindig messzebbre távolodnak az igazi ismerettől.

Ezért is rendkívüli lesz ez a jel, és valóban közvetlen kegyelmi adomány, de csak annak, akinek szíve felismeri a csodálatos jelenséget, vagy gondolkodni kezd fölötte. De az nem használja fel a kegyelmi adományt, aki lelketlenül szemléli az égi látomást, és nem von le magának semmi következtetést, mert számára a jelenség nem más, mint a véletlen szeszélye folytán legkülönösebb

módon formálódott képződmény, amit értelme nem tud még felfogni, mert szíve nem képes még szeretetre - tehát a mélyebb bölcsességre még nem felvevőképes.

Ámen.

Jövendölés eseményekről

B.D. No. 1084

6. szeptember 1939

A te további életutad Isten bölcs végzése által igen áldásosra alakul, és ezért minden nap csak egy létrafok, hogy bizonyos mértékben a magasba juss, amelynek a feltétele az Úrért való munka, abban a formában, ahogyan számodra rendelve van. – Ezért mindennek a maga útján kell mennie, és a szokott nyugalmadba történő erőteljes közbenyúlást el kell viselni a lelki magasabbra – fejlődés miatt. Ezért a szükség idején szíved ne aggódjon, mert az Úr sok szeretettel áll oldalad mellett, megerősítve téged és szellemedet.... Bízzál és menekülj minden időben hozzá, aki bizalmadat megjutalmazza. S most az Úr megbízásából oktatást adunk, hogy embertársaidnak hírt adhass a világégés kimeneteléről. – Győzelmes béke a veszekedők egyikének sem jut osztályrészül, mert az Úr maga nyúl közbe, mikor elérkezik az ideje. Éspedig azok az államok akik olyan elbizakodottak voltak hogy betörték egy békés országba, általa maguknak okozták a legnagyobb kárt, mert isteni törvény alá esnek.

Már nem is nagyon távoli időben megpecsételődik a sorsuk, és a világ határozottan felismeri benne egy magasabb hatalom közbenyúlását. S félelmetes nyomás terheli őket, mert felismerik azoknak az igazságtalanságát is, akik az országot kormányozzák.... S észhez térnek és békére vágyódnak mindenhol.... Minél nyilvánvalóbb az örök Istenség közbenyúlása, épp ott annál kevésbé veszik figyelembe a főnről jövő utasításokat. Elvakultságukban csak a hatalomra és a nagyságra sóvárognak. Ezer és ezer ember éli át a legnagyobb kétségbeesés óráit, ám a felelősségteljes helyen álló emberek mégse hoznak létre semmiféle változást, és csak az isteni közbenyúlás szükségességét felismerők egyikének a szilárd akarata – aki erős befolyást gyakorol rájuk – akadályozza meg a további vérontást.

És meg kell mondanom, hogy már ennek a kezdeténél álltok, meg kell mondanom, hogy mindezeket meg kell említenetek, mert az idő siet, és jó ha az emberek már előre tudják hol lehetséges, hogy Isten tanításának buzgóbb követői legyenek, amikor az eljövendő történés elérkezik. Mert minden napot fel kell használnotok hogy az Úrért tevékenykedjete. Csak az akarat az erősségetek, mert ha akarjátok az Isten akaratát ti is, Ő mintegy általatok tevékeny.... És ezért ha az Úr akaratát teljesítitek, nektek is nagy erő áll rendelkezésetekre. Igaz hogy külső nyugalmatokat az esemény által elvesztitek, ám hitetek erősítést kap, és az új akarat késznek nyilvánul az Úr számára elmulaszthatatlan tevékenységre.

De a világtörténelem tovább megy az útján, csak másféle módon, mint ahogyan most látszik. És mostantól a szellem kezd eleven lenni, és érkezett az idő, hogy a Földön az Úr szolgálai elkezdjék irányítani a hivatalukat. – Ezért hagyjatok mindent közeledni, várjátok türelemmel az Úr küldeményét, és minden egyes eseményt szemléljete mindig azzal a felfogással, ahogy az az emberi lélek kiérlelődéséhez szükséges.

Ámen.

Világégés.... A földi hatalom bukása....

B.D. No. 1103

21. szeptember 1939

A ki okot szolgáltat arra hogy a világ állandó fenyegetettségben éljen, annak a szelleme nem bizonyítja a szeretetet, amelynek benne kellene lenni. Ez sokkal inkább a gonosz hadisarca, amit az fizet, aki civakodást és veszekedést hoz az emberek közé. A szeretetet és a békét ápolni kell az emberek között, akik mindannyian mint szerető testvérek viszonyuljanak egymáshoz.... Ehelyett keserű ellenségeskedést visznek a házakba, amelyeknek békés embereket kellene magukba zárni. Ezenkívül az is méltatlan az egész nemzethez, amikor az állam polgárainak nincs szellemi szabadságuk, valamint azoknak a szolgaságba vetése, kiket mint testvéreket kellene kezelni. Mindezek Isten akarata szerint megengedhetetlenek. Aki személyes szabadságot korlátozó határozatokat merészel követelni, és ezt ismét csak azért teszi, hogy egy előre kialakított vélemény

kierőszakolhasson, annak igen hamar meg kell tapasztalnia, hogy a túlfeszített húr hamar elpattan, és megfordul a sors, amely azokat éri, akik úgy hitték, hogy azt ők tartják a kezükben. – Bár a siker először látszólag a világi hatalom oldalán lesz, de nem sokáig, mert az idő minden jelensége annak a kornak a végére utal, amelyben az erőszak megelőzi a kegyelmet. S ha mégis kivitelezhetetlen hogy a Földön a gyengét megbecsüljék, úgy Isten bölcs szándékkal megengedte ezt, hogy egykor Isten igazságossága, szeretete és mindenhatósága nyilvánvaló legyen, mert majd közbenyúl, mikor itt lesz az ideje. Egyedül ő tevékenykedjen, és ő minden egyes sorsát úgy alakítja, hogy az hordozható lesz az egyes embereknek, akik Isten kegyelmével és segítségével eljutnak az igaz befejezéshez. – És most készül fel egy olyan közlésre, melynek értelmét még nem érted meg, és mégis neked kell megmagyaráznod : A szellemi káoszba tehát az Úrnak erőszakos közbelépést kell tennie. A világ már félelemmel mérlegeli, milyen méretű lesz az örök Istenség közbenyulása. Emiatt megengedhető, hogy egy meggyötört ország vezetőjének a szenvedést először magának kell megízlelni, mielőtt a világesemény érzékenyen érinti. – Még hírneve magasán áll, az emberiség még ujjong, ám amint alámerült, senki sem fogja érte a szavát felemelni, ugyanis a szorultság és keserű szükség idején az emberiség elfelejti, hogy bizonyos előnyöket köszönhet neki. S ezért az esemény úgy következik be, hogy a Földre érkező szükség idején egy általános felkelést terveznek a többség ellen, és keresztül is viszik, aminek következtében jórészen elbuknak, akik pedig már a csúcson látták magukat....

S majd a lélek ítélkezik: engedi hogy az igazságérzet kormányozza, felismeri a hibákat és a hiányokat, de azoknak a felfogását is, akik az egész helyzet javulása után vágyakoznak, és megelégszenek azzal, hogy a hatalmát megszorítják, nehogy újabb szerencsétlenség törjön az emberiségre.... Mert a hihetetlenül elkeseredett emberek a jogukat követelik, és annak az eltávolítását kívánják, aki olyan mondhatatlan nyomorúságot hozott az emberiségre. És eljön az óra, hogy szegény és gazdag, öreg és fiatal, magas és alacsony felismeri, hogy az uralmon lévőkben milyen hatalom jutott kifejezésre, és milyen volt azoknak a gondolkodása, akik nem engedték a látszattól elvakíttatni magukat.

S amikor ez a fordulat megérkezik, a Föld egy rövid időre így marad ahogyan most van, hogy azután egy nagy katasztrófa által teljesen új kinézetet kapjon, bár nem mindenhol, de érezhetően minden országban, akiket a világegés egyesített, és akik kölcsönös megsemmisítést forgatnak magukban.

Ez egy rettenetes nap lesz, amit félelmetes éjszaka követ, mert az Úr a legnagyobb türelemmel vár, de mivel nem törődnek vele, az események jönnek, és mindenkit érdeme szerint érintenek, mert Isten igazságossága nem engedi fönt trónolni azokat, akik rangjukat nem szolgálták meg.... és éppúgy felemeli azokat, akik minden időben hűségesek voltak, nem a földi jutalomért, hanem az isteni Teremtő iránti szeretetből.

Öröktől fogva mindenki sorsa előre meghatározott, és az Úr csak kivitelezi, ami írásban és szóban meg lett hirdetve, hogy az emberiség ennek a jövődőlésnek az igazságát felismerje és megszívlelje.

Ámen.

Az értelmi és szívbeli gondolkodás – Tanítói tevékenység - Hipnózis

B.D. No. 1150
28. október 1939

Köztetek az a téves nézet van elterjedve, hogy a még ismeretlen dolgok kikutatását csak magasan fejlett értelem végezheti el. Tehát csak a világi tudományokban jártas egyén tehet olyan tapasztalatokat, amelyek belenyúlnak az ismeretlenbe, és megtalálják annak kulcsát.

Az igaz, jó ha az ember használja értelmét. Vizsgáljon át mindent, és gondolkodás nélkül ne fogadjon el semmit amit átnyújtanak neki. Butább dolgot tesz az, aki a világi értelemre hagyatkozva valamit átvesz, mint az, aki egy hittel bíró ember közvetítésével valamit kivizsgálatlanul elfogad. Az Istenbe vetett hit nagyobb garancia egy igazság tanítása mellett, mint egy világi tanító legtokéletesebb iskolázottsága.

Az igazság eléréséhez nélkülözhetetlen az Istenbe vetett hit. A Föld egyszerű gyermeke az értelem élessége dolgában messze fölötte lehet egy világi ismeretekkel bíró tanult embernek. Jó ha a neki

szellemben közöltekre embertársai megsegítése céljából vágyódik, ha szívesen és engedelmesen továbbadja, amikor a rejtett dolgok felismerésének adománya mellett a tanítás adományát is szeretné gyakorolni.

Amit az ember a maga részére felismer, nem mindig elég arra, hogy embertársainak továbbadja. A gondolat villámgyorsan megvilágosíthatja, ő engedelmesen befogadhatja, de a gondolatilag átvett ismeret nem mindig elég, hogy beszéddel vissza is tudja adni. A befogadás után először az értelemnek fel kell dolgozni, és csak azután lehet terjeszteni amit a szív kapott. Ehhez pedig helyes értelmi gondolkodás kell. Az Isteni igazságot valóban mindenkinek oda lehet nyújtani. Viszont a továbbítás tényének feltétele, hogy a szív felfogó képességén túl legyen egy jól képzett értelmi gondolkodása is. A tanítás adományát is meg kell kapnia, ehhez is erőt kell kérnie, ha meg akar felelni az isteni akaratnak hogy tanítson. Itt ismét a szabad akarat a döntő. Az Isteni akaratnak nem felel meg, hogy egy egyszerű földi lényt abba a kényszerhelyzetbe hozzon, hogy bizonyos időkben tanítson, majd megint ne tanítson. Ez Istennek túlságosan is nyilvánvaló ráhatását mutatná, megnyirbálhatná a hitbeli szabadságot.

Ezért az sem Isten akarata, hogy egy ember öntudatlan állapotban tanulásnak vesse alá magát. Ez az embernek egy akaratgyenge állapota, amit egyformán kihasználhat az Istentől elfordult erő éppúgy, mint az erősakaratú földi ember, és nem biztos hogy az általuk közvetített tanítás föltétlenül megfelel-e az igazságnak. /hipnózis/

Egy akaratgyenge embert azért igénybe venni, hogy rajta keresztül maga megnyilvánulhasson, ez nem felel meg Isten akaratának. Ezzel szemben a teljes akaratával magát Istennek átadó földi gyermek képes az isteni akarat kivitelezésére. Mert Isten maga lehet tevékeny általa. Isten nagy erőt, és teljes megértést adhat neki. De ezeket kérnie kell, és szabad akaratával ki kell jelentenie, hogy Istenért szeretne dolgozni. Nincs semmi ami elérhetetlen volna amit egy ilyen földi gyermek elhatároz, mert minden az Istenből való igazság továbbadását szolgálja. Pld. könnyen előfordulhat hogy egy nem hívő emberi tudása messze meghaladja egy hívőét. Viszont az utóbbi az isteni igazság területét érintő minden vitakérdésben győzelmet arat beszédével. Mert Isten megvilágosítja a magát tudatosan rendelkezésére bocsátó gyermeket. Ad rá képességet hogy értelmével villámgyorsan felfogja az ellenérveket, és Isten akarata szerint megcáfolja azokat. Így a legokosabb világi ember messze mögötte marad az ilyen "Istenszerszáma" mellett, - amikor minden Istenbe vetett hit nélkül akar a szellem területére átnyúló mélyebb problémánál valamiféle bizonyító eljárást adni.

Tehát az Istennek szolgáló földi gyermeknek is kell használni értelmi gondolkodását, mert csak ha a szív és értelem összedolgozik, akkor adható át az embereknek az Istentől kapott ismeret. Ezért a túlvilági tanítók fáradhatatlanul dolgoznak, hogy elindítsák a gondolkodó tevékenységet, és teljesüljön egy végtelenül fontos misszió a szellemi ínség idején.

Ámen.

A Szellem tevékenysége - Istenből való erő

B.D. No. 1160

5. november 1939

A Szellem tevékenységét önmagatokban csak úgy lehet megérteni, ha az ember elképzel egy tevékeny erőt magában. Különbséget kell tenni a Szellem és a lélek fajta és mód szerinti tevékenysége között. A lélek az életmód, és minden test él, ha lélek lakik benne. Ezzel a lélekkel azonban tisztán mechanikus életet is élhet, mert a test jól elvégez minden funkciót, ami az élethez kell. Ezt lélek nélkül nem tehetné meg. Viszont most ezt Istennel való minden összefüggés nélkül teszi.

Csak az Istentől kapott életképességet használja, de nem Istenért, hanem kizárólag önmagáért és az Istennel ellentétes hatalom érdekében. Ezt megelőzően Istentől tudatosan életet kért, hogy hozzá közelebb juthasson, de ezt a célt nem teljesítette, viszont a lélek tevékenységét ezzel kapcsolatban, hogy élhessen - igénybe vette. De nem kérte magának az isteni erőt, az isteni Szellemet, pedig az lenne az egyetlen lehetőség, hogy közelebb jusson Istenhez.

A csodálatos isteni adományt, az Isteni-szikrát figyelmen kívül hagyta. Így a Szeretet-szikra - az isteni az emberben, nem lett tevékeny; a Szellem-szikra nem kelhetett életre, és Isten erejét nem lehetett az embernek közvetíteni. Isten nem nyilatkozhat meg az ember Szellemében, Istennel a kapcsolat nem állt helyre, tehát a közeledés sem mehet végbe. A közeledésre nincs lehetőség. Nincs lehetőség a szétválasztottság áthidalására, amikor magam tevékenykedhetnék benne. Ez addig marad így, amíg az Istenből való Szellem tevékenyé nem válhat az emberben.

Az Istenből való Szellem egyúttal Isten ereje is. Az ember teste szerint élhet és mégis halott, ha a szellemi újjászületés nem ment végbe. Istennel keresni kell az érintkezést, és az istenit a felebarát iránti tevékeny szeretettel kell felébreszteni magában. És az isteni majd tevékeny lesz. A lelket majd úgy befolyásolja, hogy az minden gondolkodást akaratot és tettet alárendel neki. A lélek már nem tesz eleget a test kívánságainak, hanem egyedül a benne megnyilvánuló Szellemre hallgat, és így már maga Isten nyilvánul meg. Az Istenből való Szellem helyet kapott MINDEN emberben, de saját magában lévő legdrágábbat nem mindenki veszi igénybe. Így a földi életet elhibázza, mert az nem hoz fejlődést. Az Isten-szellem felébresztése nélkül, az Atya-szellemmel való egyesülés nem mehet végbe, pedig ez az élet egyetlen célja.

Ámen.

Boldogok a szomorúak, mert vigasztalást nyernek.

B.D. No. 1402

30. április 1940

Szomorúság az elhunyt miatt.

Az élők miatt, és ne azok után sírjatok, akiket az Úr elhívott mert eljött az idejük. Tehát bele kell törődnötök az isteni akaratba, és meg kell vigasztalódnotok az Úrban. Mert Isten a szeretet, és nem bánatot és szomorúságot küld hogy szenvedjete, hanem a lelketek miatt küldi a dolgokat, hogy az kiérlelődjön.

Ezért ha elvesztetek egy embert, aki kedves és drága volt nektek, fájdalmatokat csökkenti, ha Jézus szenvedésére és kereszthalálára gondoltok. Ti is vállatokra veszitek a szenvedést, ha az Úr miatt hordjátok.... Az Úr az emberiség miatt hordozta a keresztet, de ti azért hordozátok akit szerettek, ha megadással és az Úr iránti szeretetből hordozátok.

Azért ne panaszkodjatok, és ne hívjátok a lelket vissza a Földre ha már elhagyta, mert ütött neki a szabadulás órája, és leesett róla a földi élet nehézsége. Legyen vigasztalásotokra Isten végtelen szeretete, és hogy ez a szeretet lezárta az életet amikor eljött az ideje, hogy magához hívja Országába.

A földi út nem volt könnyű, most a lélek elvált a földtől, és nektek nem szabad szomorkodnotok, mivel a földi életet becserélte egy békés életre az Örökkévalóságban.

Ámen.

Isteni intő szó - Pünkösöd

B.D. No. 1415

12. május 1940

Szellemem hirdesse meg nektek, hogy létetek gonosz, veszedelemben van - és elvesztitek - ha nem adtok hitelt szavaimnak. Szeretetem segítséget kínál és ti visszautasítjátok. Szeretetem a Menny kenyerét küldi, hogy a gonosz elleni küzdelemben megerősítsen. Szeretetem figyelmeztet és a jóra akar kormányozni. Szeretetem magyarázatot ad, hogy hibás lépéseket tesztek és világosságot akar hozni.

És ti ezt a szeretetet nem veszitek figyelembe. Visszautasítjátok. Szavaimat nem veszitek tekintetbe. Életviteleteket nem változtatjátok meg, és újra csak azon az úton jártok, amely a tévedésekbe vezet. Ezzel veszélyeztetitek a túlvilági létet. Nem gondoljátok meg, hogy a pusztulás felé haladtok. Mert én nem menthetlek meg tőle, ha ti magatoknak ez a kívánságtok. És körülöttem is hiába fáradozik mindenki, hogy helyes gondolkodásra szoktasson. Ellenállatok mindig erősebb lesz; becukjátok szemeteket-fületeket, nehogy meghalljátok a főnről szóló figyelmeztetéseket.

Szellemetek fogságban van bennetek, nem adtok szabadságot neki; ezért soha nem kaphattok ismereteket, mert Szellememmel csak azokra az emberekre gondolhatok, akik kinyitják szívüket és vágyódnak rá. Csak ezeknek adhatok erőt - és a világ soha nem hallhatja szavamat. Viszont nektek, akik szíveteket elzárjátok szavam elől, hangom fenyegetően és hangosan hangzik, és majd ijedelmet és rémületet vált ki - mert a szeretet szelíd hangjának nem akartatok hitelt adni. Szeretetteljes óvásaim elmennek fületek mellett - ezért kiáltásom a magatok rémületére hangos és érthető lesz.

Még egy rövid ideig várok, és előtte megpróbálom azokat megnyerni, akik nem állnak ellen nekem. De az óra közel van, minden angyalom már utasítást kapott, miként szolgáljon. Minden szeretetben álló lény tevékeny és segítséget próbál adni az embereknek. Ott kopogtatnak, ahol szellemi ínség van, és megpróbálják felém irányítani a gondolatokat.

Akik megmaradnak nálam, azokat erőmmel és szeretetemmel támogatom. - Azok sorsa valóban jobb – még ha földi szempontok szerint tarthatatlannak is tűnik. Eltaláltak hozzám, és már nem engedem el magamtól őket. Mert minden lelket felkeresek, aki még nem fordult el tőlem teljesen, hogy megmentsem a gonosz hatalmától. Megáldom azokat akik ínségükben eltaláltak hozzám, mert ha el is vesztik földi életüket, bemennek a Béke Birodalmába, ahol levesznek róluk minden ínséget.

Ámen.

A Szent Szellem kiáradása

B.D. No. 1416

12. május 1940

Ján. 14, 13-26; és 16, 5-25 Aki akaratomat teljesíti, azt szeretem, mert szeretete az enyém. Ezért Szellememet küldöm, tehát állandóan nála vagyok. És mert Szellemem az én szeretetem sugárzása; Szellemem egyszerre erő és akarat; Szellemem mindig és örökké a MAGAM KIÖMLÉSE - tehát én mindig annál vagyok, aki kívánva vár engem és Szellememet.

Azt már soha el nem hagyom, mert szeretetével tulajdonomba adta magát, ezért én szavaimon keresztül adom magamat neki. - Aki szavaimat bensőségesen kívánja, annak utánam vágyódik a szíve és ez a vágyódás a szeretetét bizonyítja. Tehát magam mehetek hozzá, mert bensőségesen szeret és nem akarom hogy magányosan maradjon. Nála akarok lenni, akarom, hogy érezze közelségemet. Nem akarom, hogy szenvedés nyomja, ínségében támogatom. Nála akarok lenni, üdítse fel vigasztalásom ha erre szüksége van. Tehát szavam legyen a vigasztalója, mert magam beszélek hozzá és szellemben nála vagyok.

És vágyódjatok erre az én Szellememre mindnyájan, akik a földön vándoroltok, mert amint Szellemem nálatok van, ti legyőztétek önmagatokat. Amint Szellememre vágyódtok - velem keressetek a kapcsolatot, és a velem való bensőséges kapcsolat meghozza a legteljesebb szeretetemet - és az én szeretetemben védve vagytok. Nem vagytok magányosak és elhagyottak, sem tehetetlenek és gyengék - hanem erősek, amikor Szellemem nálatok van.

A Szent Szellem kiömlése az én látható jelem arra vonatkozóan, hogy amikor engem és védelmemet kéritek, nem hagylak védelem nélkül.

Védelmemet megígértem. Azt mondtam - az Atya, aki a szeretet - nem ad át sorsotoknak, ha szeretitek - azaz parancsait megtartjátok. Ezért ha szavaimnak hitelt adtok és vágyódtok szeretetemre - elküldöm Szellememet és az bevezet az igazságba. Mert az irántam való szeretet és hit olyanra alakít, hogy szellemben lakást vehetek nálatok - mértéken túl gondolhatok rátok kegyelmeimmal - szavammal nálatok lehetek és mérhetetlen erőt, vigasztalást és világosságot adhatok. Tehát Szellemem megvilágosít és minden adománnyal gondol rátok, ami a Mennyből jön. Ismereteitek lesznek, a legteljesebb igazságban éltek, s földi utatok valóban az én akaratom szerinti út lesz. Parancsaimat megtartjátok - mert szerettek engem.

Ámen.

Gondolati tevékenység - Agy – Képek

B.D. No. 1417

Az ember gondolkodó szerve mielőtt még tevékenységhez kezdene, egy meg nem írt könyv oldalaihoz hasonlít. Tehát amíg a gondolkodó képessége, még fejletlen, és az ember nem képes a gondolatok kiformalására.

A gyenge gyermekkorban a gondolkodás szervei még nem tevékenyek. Bizonyos idő kell ahhoz, hogy az agy megkezdje a külső benyomások felvételét. És ez a következőképpen megy végbe:

Az ember gondolkodó szervéhez a szem egy látott képet közvetít. A gondolkodás szerve az agy, és az most saját tevékenységbe kezd. A neki közvetített képet a legnagyobb finomságú ideghártyára engedi hatni. Az magára veszi a képet, és most tudatos benyomások keletkeznek, amelyek mint gondolatok merülnek fel az emberben, és bizonyos mértékben az agyban a kép visszahatásának tekinthetők.

Minden benyomás felismerhető az agy-hajlatok eddig üres felszínén. Ez vagy hosszú időre eltörölhetetlenül bevésődik, vagy új benyomások által felismerhetetlenné válik, és eltűnik az öntudatlanba. Tehát többé nem jut már az ember tudatába.

Amíg az ember él, mindig újabb rétegek képződnek. Ezek arra valók, hogy az új benyomásokat felvegyék, és visszatükrözzék. Viszont a korosodással mindig csekélyebb lesz az érzékenység, és a képek már nem válnak el olyan élesen a felfogás felszínéről. Ennek következtében az agy sem közvetíti olyan erősen a benyomásokat. Ez feledékenységben, gyöngébb felfogó képességben, és a bizonyos koncentrációt követelő benyomások felvételének csökkenésében nyilvánul meg.

Az agy már lassabban dolgozik - a külső benyomások már nem képesek nagyobb tevékenység kiváltására. A képek már nem kerülnek tisztán az agy-hajlatokba, és az egész gondolkodó tevékenység akadályozott. Az egyes eseményeket az ember már nem tudja könnyedén a tudatába idézni, mert a képek nem tiszták. Viszont pontosan ábrázolják a korábbi eseményeket, mert ezek még tiszták a tudatában. Sőt, a legkorábbi időből is napvilágra kerülnek a benyomások, mert a tiszta képek ezt lehetővé teszik. Tehát gondolat formájában minden kép megjelenik.

A gondolat-tevékenység olyan, mint lemerülni a mélybe, és valamit onnan felhozni. A számtalan kép amelyeket valamikor az emberi szem közvetített - számtalan lapocskára van vésve, és minden szabad és íratlan lap most már tele van írva benyomásokkal. Ezenkívül számtalan térséget befednek azok a gondolati képek, amelyek egy kívülről behatoló kép nyomán keletkeztek.

Az erre rendelt szervek gondolati funkciója tehát egy önmagától függő tevékenység, amit külső benyomások hívnak elő, és az ember akarata viszi végbe, amikor engedi, hogy ez vagy az a kép hasson rá. Tehát nem szükséges, hogy a képek mindig a szemén keresztül hassanak rá. A szellemi képek ugyanazt a folyamatot váltják ki - képek - miket az ember maga hoz létre önmagában az akarata által, és amelyek egy azzal összefüggő gondolat-tevékenységet váltanak ki.

A szervek tehát az ember akarati tevékenységére indulnak meg, és a gondolatok most azt az irányt követik, ami megfelel az ember akaratának. A tisztán földi érdeklődés, és földi elképzelés érthető módon csak földi képeket közvetít az agy-tábláknak. Tehát a gondolat-tevékenység is ugyanilyen megnyilvánulása, ahogy ugyanolyan gondolatok uralják az embert, amelyek földi elképzeléseivel megegyeznek.

Az ember gondolatmenete mindig olyan, mint az akarata, a gondolatvilágát az akarat határozza meg. Ezért az ember felelős a gondolataiért, mert módjában áll, hogy szellemi szemeinek akármilyen fajta képet közvetítsen.

De ne felejtse el, hogy a túl sok földi kép csökkenti a benyomások felvevő-képességét. Tehát saját hátránya, ha ennek megfelelően csökken a szellemi gondolati tevékenység, és végül a szellemi igazságok, illetve a gondolati közvetítések számára már nem lesz felvevőképes.

Ezek szerint a gondolatok mindig azt fejezik ki, ami az embert a legmélyebben mozgatják. Ebből következik, hogy az ember - akit az isteni teremtet minden képességgel ellátott, és ide tartozik a

gondolkodó képesség is - teljes egészében felelős a gondolataiért, mert szabadon megteheti, hogy azokat akarata szerint formálja.

Ámen.

A befelé fordulás órája

B.D. No. 1521

14. július 1940

Hogy az ember a lényét át tudja alakítani - azt befelé fordulásnak kell megelőznie. Az ember vizsgálja meg gyakran önmagát és tetteit, vitassa meg önmagával feladatait, gyakoroljon fölöttük kritikát, hogy mennyire felel meg az isteni követelményeknek. Ha komolyan veszi a lelkén való munkálkodást, önmegfigyelései által a hiányait is felismeri. Ez arra indítja, hogy tökéletesebbre alakítsa magát. A befelé fordulás tulajdonképpen gondolatainak és tetteinek bizonyos ellenőrzése.

Amikor önmaga fölött kíméletlen kritikát gyakorol fölismeri, méltatlan rá hogy Teremtőjével szoros kapcsolatban legyen, és alázatos imában irgalomért és kegyelemért könyörög. Ezzel megint új erőt nyer, hogy önmagán dolgozhasson. Mert az ember önmagától nem tud tökéletességre jutni, mert igen gyenge az ereje, viszont Isten arról biztosítja, hogy kap elég erőt. Tehát Isten azt akarja, hogy kérje a kegyelmeket, azzal is megvallja, hogy Isten után kívánczik.

Ha az ember - hogy lelkét tökéletesítse - gyakrabban szemléli magát és életét, fölismeri a maga és Isten között meglévő távolságot. Arra törekszik, hogy az kisebb legyen és ha nincs rá ereje, Istentől kéri. Így lépeget a magasabbra a fejlődés útján. Csak így lehet szorosabb kapcsolatra lépni Istennel - mert hamarosan eljut addig, hogy már egy lépést sem tesz, hogy ne kérje a Mennyei Atya áldását és erejét. És valóban, ezzel helyreállítja a gyermek-anya viszonyt, aminek rendkívüli erő hozzá-áramlás lesz a következménye.

Isten az kívánja, hogy bármikor számot tudjatok adni magatoknak, milyen életet éltek a Földön, nehogy az minden gondolkodás nélküli, felelőtlen élet legyen, hanem állandóan lelketekre gondoljatok. Azt akarja, hogy földi tevékenységeitek mellett is mindig gondoljatok rá, legyen időtök, hogy a bennetek lévő szellemet ápoljátok - és ne csak a testre gondoljatok. Lelketeknek ajándékozatok szabad időt, amit annak átalakítására használtok - szabad időt, amely alatt kapcsolat jön létre Uratok és Megváltótokkal, és amely alatt kincseket gyűjtötök az örökkévalóság számára.

Azt akarja, hogy önmagatokkal tanácskozzatok - mi fontosabb: a test vagy a lélek jóléte. És ha testetekre még igen nagy buzgalommal gondoltok, kérjeteek erőt, hogy az isteni akaratnak megfelelően tudjatok élni és alakulni. Mert a befelé-fordulás órája előmozdítja lelketek üdvösségét, erőt, és új törekvést kaptok ajándékba.

Ámen.

A katasztrófa lefolyása

B.D. No. 1538

25. július 1940

A legkevesebb ember figyel az utolsó idők jeleire. Bár csodálkoznak az egyes szabálytalanságon és változáson, ami a természetben tapasztalható, de könnyelműen elmennek a gondolat mellett. Nem látják meg benne az isteni akarat kifejeződését - hanem csak a véletlent gyanítják.

Tehát kezdetben azokra a jelekre sem figyelnek föl, hogy a természeti katasztrófa megkezdődött. A közeledő viharra az embereket először széltilcsérek, forgószelek teszik figyelmezzé. Ez olyan hirtelen érkezik, hogy ember és állat nagy szorongatgatásokba jut, mert a heves viharok nem tudnak ellenállni. De ez csak a kezdet lesz.

Kisebb időközökben heves földremléseket lehet észlelni - az ég elsötétül, és hatalmas mennydörgés lesz hallható. Mindez annyira félelmetes, hogy emberen és állaton pánik tör ki - és menekül. De ebben a sötétség akadályozza, a helyzet mindig veszedelmesebb lesz, a robaj mindig hangosabb, a földremlések hevesebbek. Majd megnyílik a föld, és a föld belsejéből hatalmas mennyiségű víz tör utat

magának. És ahova a szem néz, azaz nézni szeretne, nem lesz más mint víz és sötétség, és leírhatatlan káosz az emberek között. Most ismerik fel, hogy milyen borzalmas helyzetben vannak.

Előtte a napok annyira ragyogóak lesznek, hogy az embereket egyfajta gondtalanságba ringatja, majd az összeomlás olyan hirtelen jön, hogy földi vonatkozásba senki nem tesz előkészületet. Ez teljesen haszontalan is lenne, mert az elemeknek földi hatalom nem állhat ellen. Isten mindenhatóságát csak a hívő ember érzi, és Teremtőjére bízta magát. Szíve aggódik és fél, amikor az elemek kavargását látja, de vár türelemmel, amíg segítség nem érkezik, mert eközben gondolatait hozzám küldi. Aki az élet értelmét felfogta, az tudja, hogy most ÉRKEZETT EL A DÖNTÉS ÓRÁJA MINDEN EMBER SZÁMÁRA, és ezért mindenütt, ahol csak lehet, megpróbál szellemi segítséget nyújtani. VIGASZTALJA a szerencsétleneket, UTAL ISTENRE, AKI majd segít, amennyiben a legmélyebb sötétségben is gyűjt egy kis világosságot.

Mert Isten mindenkinek megadja a lehetőséget, hogy érte tevékenykedhessenek. Mindenkinek, aki neki felajánlja szolgálatát. Gazdag tevékenységi területet kapnak, és a mag majd jó talajra hullik. Mert Isten megkíméli azt, aki őt tiszteli, és azokat is, akik a nagy veszélyben eltaláltak hozzá.

Ámen.

Atyai szavak - Visszatérés az Atyai Házba

B.D. No. 1542

28. július 1940

Legyetek olyanok mint a kisgyermek, hogy visszamehessetek Birodalmamba. Adjátok át magatokat a legnagyobb bizalommal Mennyei Atyátoknak, és hagyjátok, hogy ő gondoskodjon rólatok. Szeretetem könnyűvé teszi majd a földi életet.

Azért kaptok annyi figyelmeztetést, hogy minden utatokon gondoljatok rám. Csak akkor támogathatlak bennetek, ha hívtok engem, ha elismeritek segítségemet, és csak így vehetem el gondjaitokat. Hosszú volt az út amelyen eddig vándoroltatok, és most a földi élet fejezi majd be.

Ha utatok végére teljesen egyesülni akartok velem, akkor már előtte is vágyódnatok kell jelenlétemre. Mint ahogy egy kisgyermek teszi, úgy kell Atyátokhoz vágyakoznotok. Teljes szívvel kell közelségemet kívánni, és legbensőbb igényetek legyen, hogy SZELLEMBEN És IGAZSÁGBAN érintkezzetek velem.

Többé már nem hihetitek, hogy én már elérhetetlen vagyok földi gyermekeim számára. Mindig és mindenütt legyen bennetek sziklaszilárd meggyőződés szerető gondoskodásomról. Minden ügyetekben jöjjetek hozzám, hogy atyai szeretetembe részesíthesselek bennetek, és kiskorú gyermekekhez hasonlóan óvhassalak és gondoskodhassak rólatok.

Mert valóban gyermekeim vagytok, akik után vágyakozom, vágyódom rá, hogy visszatérjete az Atyai Házba. Nem engedem elbukni ami belőlem való, ami Szellememet hordozza magában. Együtt élek és szenvedek veletek, és együtt vágyódom megszabadulásotokra.

Ha szíveteket felém nyújtjátok, megadjátok nekem a jogot, hogy bilincseiteket feloldjam. Mert ezzel felajánljátok a magatok akarát, az pedig annak a hatalmából való szabadulást jelenti, aki oka volt hogy elbuktatok mellőlem. Ettől a hatalomtól való szabadulás a velem való egyesülés pillanata. Mert minden lényt a szívemhez vonzok, aki szabad akarattal eloldódik ettől a hatalomtól. Akiben vágyakozás van utánam, az elismer Istent és Atyjának, hogy örökké a közelemben maradjon.

Mint egy zúgás megy végig az egész világon, szeretetem próbál magához vonni minden lényt. Felismeri a szíves földi gyermekeket, és magához vonja őket. Követőimet arra oktatom, hogy ERŐT közvetítsenek mindenkinek aki JÓAKARATÚ, és ez az erőáramlás elevenné teszi őket. A földhözkött lényeket mintegy eloldja, észreveszik azt a finom hangot, ami bennük az én szeretetem kifejeződése. Amely felhangzik mindenütt, ahol a szív ezt a hangot meg akarja hallani, tehát akarja hogy szeretetem átjárja.

Megállás nélkül gondoskodom az emberekről. Soha nem engedem, hogy gyermekeim a Földön csaldjanak hívő bizalmukban - amennyiben nem hagyom őket támogatásom nélkül, ha ezt igénylik,

és ezért segítségemet kérik. Akinek a szíve vágyódik utánam, az érzi is támogatásomat, mert nála leszek, benne, és általa is tevékeny vagyok.

Mert ez tőlem való adomány, hogy betöltöm erővel azokat, akik teljes egészében hozzám fordulnak. Hogy már a földi életükben a velem való egyesülés boldogságát érezzék, és már csak arra vigyáznak, hogy örökké megmaradjon bennük a velem való egyesülés forró vágya.

Ámen.

Akadályok - felebaráti szeretet

B.D. No. 1545

30. július 1940

Az Istenhez törekvő embernek át kell élnie a belső küzdelmek idejét hogy megerősödjön, és végérvényesen Isten mellett döntsön. Mert küzdelem nélkül semmi sem érhető el - és ha mégis, akkor annak csekély az értéke. Viszont az isteni adomány, az örökélet annyira értékes, hogy semmi fáradtság nem nagy érte.

Kevesen vannak akik minden erejükkel és akaratukkal legyőzik az élet nehézségeit, és mégis a legnagyobb odaadással szolgálják Istent. Ez a kitartás áldást hoz, mert ugyanakkor megedződik az akaratuk és Isten iránti szeretetük. Aki az akadályok ellenére is Istenhez akar jutni, annak megszorodik az ereje, és nemsokára könnyűnek tekinti azt, ami az előbb még áthághatatlanak tűnt. Célhoz csak a szolgálat és küzdelem vezet, és ahol engedelmesen szolgálnak, ott a küzdelem is könnyebb, vagy el is marad.

Jelenleg langyosak vagytok a szolgálatban, tehát bajokkal és akadályokkal kell küzdenetek. Ez elkerülhetetlen - különben a megállás veszélye közeledik, és az a lélek számára nagyon rossz lenne. Az embert nagyobb erőre ösztönzi amit nehéznek tart, és ez a célja a kellemetlenségeknek, nehogy megálljatok vagy elfáradjatok. Helyette lépjete magasabbra, s kérjete erőt, hogy legyőzzétek mindazt, ami a fölfelé menetben akadályoz. A felebaráti szeretet parancsa gyakran megköveteli a nektek kívánatos dolgok feláldozását is. Mindenki adja oda készségesen ami neki van, és a másinak nincs. Adni szívbeli örömmel kell, meg kell látni benne a legszebb földi feladatot, hogy örömet szerez a másinak. Ekkor majd önmagán is átéli ugyanazt, mert ő is kap - és azt kapja, amit az Úr nyújt neki akár anyagi, akár szellemi téren.

Isten annak osztogat - aki maga is ezt teszi felebarátaival szemben. Ezért ha a szív részt vesz az adásban - akkor abból is részesedik, amit helyette kap. Szeretettel adott anyagi és szellemi adomány - anyagi és szellemi eredményt hoz. A szellemi eredmény mérhetetlen - az anyagi jutalom pedig annyi, amennyi nincs a lélek kárára.

Tehát az ember soha nem rabolja meg önmagát, amikor szeretetből juttat a magáéból másoknak. Már soha nem lenne gond és szükség a Földön, ha minden ember szeretettel segítségére sietne a másinak. Isten a szeretet minden tettét megáldja.

Hiányzik belőletek az ismeret, hogy a szeretet megválthatná az emberiséget. Az erősen kifejtett önszeretet megakadályozza bennetek a felebaráti szeretet gyakorlását. A felebaráti szeretet csak akkor értékes, ha mentes minden haszontól.

Az ember viszont mindig a maga jólétére gondol. Tehát mivel nem tesz semmit, hogy elnyerje Isten áldását és szeretetét, hamis gondolkodására és cselekedeteire a fájdalom, a szükség, és mulasztásai figyelmeztetik. Mert a hamis gondolkodás és cselekvés idézi elő a bajokat és szenvedéseket. Mert a szeretet megvált - de a szeretetlenség fogságban, az ellenfél fogságában tart.

Isten nem közeledhet egy szeretet-nélküli teremtményhez, és isteni adományt soha nem adhat neki. Tehát ha az ember csak önmagát szereti, és nem veszi észre segítségre szoruló felebarátját, akkor maga is csak nyomorog és ínségbe jut. Mert csak annyit kaphat - amennyit maga is ad.

Ámen.

Az értelmet azért kaptátok, hogy felismerjétek az élet célját és rendeltetését. És amikor világosságért imádkoztok, soha nem kaptok mást, csak az igazságot. Épp ezért az igazságot akarnotok kell, hogy befogadóképesek legyetek rá. Ha aztán isteni adományban részesültök, és ti értelem szerint is szellemi tulajdonotokká akarjátok tenni, jól át kell gondolnotok a kapott értéket, tehát igénybe kell vennetek a Teremtőtől kapott értelmi képességet, és mindaddig kell mérlegelnetek, amíg az adomány iránt nem viseltetek teljes meggyőződéssel - azaz, amíg kétségtelenné nem válik bennetek a kapott adomány igazsága.

És amit így magatok is elismertek igazságnak, azt könnyen tovább tudjátok adni embertársaitoknak. Már nem lehet arról szó, hogy gondolkodás nélkül elfogadtatok valamit - mert az ember nem képes visszaadni olyan valamit, ami előzőleg szellemi tulajdonává nem lett. Szellemi tulajdonná viszont csak az lesz, amit bár szívvel fogadott magába - de értelmével feldolgozta, mert enélkül nem tapadt volna meg benne, és továbbítása is lehetetlen volna.

Ha a befogadó tanítani akar, akkor a befogadott anyagot először föltétlenül szellemi tulajdonná kell tennie. Tehát nem elégedhet meg azzal, hogy megkapta. A kapott adománynak csak akkor van értéke, ha gondolkodott rajta, mert ezzel életet nyert. Ha a maga részéről is megadja neki az életet azzal, hogy tevékenység lett belőle, tehát átvitte a cselekvésbe. Minden tanítás élettelen, ha csak papíron van meg. Csak ha a szív felfogta, az értelem feldolgozta - akkor lesz eleven, azaz megfelelő tevékenységre indító.

Amit Isten a Földön az embernek nyújt, az mindig a lélek tökéletesedését szolgálja, mert a földi élet egyetlen célja, hogy magasabbra fejlődjön a lélek. Tehát megkap mindent, ami szabad akaratát lelkesíti, de nem kényszeríti.

Megteheted - ha akarod!

Ezt tartsa szem előtt minden ember. Tehát valamit mindig magának kell hozzátenni. Legyen kész az isteni kegyelem elfogadására, amennyiben gondolatilag koncentrál rá. De az isteni szeretet jelét igaziból akkor fogadta el, amikor a szív és értelem feldolgozta, és a szellemi kincset már saját tulajdonának tekintheti.

Ámen.

Jézus Krisztus világ előtt való megvallása - Isteni védelem

B.D. No. 1567

14. augusztus 1940

Aki kiáll Jézus Krisztus mellett, annak élete Isten kezében van, mégha a világ, és annak ura a legkeserűbb harcot jelenti is be ellenük. Mert már csupán az isteni név kimondásával erő áramlik ki. A gyógyító szeretet mindenkit megáld, aki átadja magát neki, aki hisz őbenne, szereti őt, és betartja parancsait.

Csak kevés embernek szolgál Jézus élete zsinórmértékül. Aki mégis azért fárad, hogy mindenben az Urat kövesse, az hamarosan felismerésre jut, és nem akarja többé odaadni az isteni gyógyítót és Megváltót, mert az ő szeretete olyan áthatóan sugárzik, hogy a vágy az emberben a Mennyei Atya után állandóan növekedik. Ez olyan, mint egy feltartóztathatatlan eső, amely a kiszáradt földet áztatja, nélkülözhetetlen szóval, amely a Földre lesz levezetve az emberekhez, és az emberek folyvást törekszenek annak felismerésére, akit a világ meg akar tagadni.

Az embernek, aki láthatóan érzi az Istentől való erőt, ki kell állnia ezért a szóért. Nyíltan és szabadon kell beszélnie mindenről, amit az Úr tanított a Földön. Az embernek mindent meg kell tennie, hogy a szívét felfogóképessé tegye az igazságra, amelyet fentről gondolatilag közölnek neki. Az Úr maga mondta: "Aki megvall engem az emberek előtt, azt én is megvallom Atyám előtt." Ezért tehát Krisztus azt kéri az embertől, hogy lépjen fel nevéért, és annyira lesz segítségére az isteni támogatás, amennyire ő a Mennyei Atya segítségére vágyik.

Aki fellép az isteni névért, az belekeveredik a Krisztus elleni harcba, amelyben megpróbálják a hatását, és a rá való emlékezést eltörölni a Földről. Kemény büntetéssel fenyegetik az embereket, arra kényszerítik, hogy felhagyjanak a Jézus Krisztusban, a világ megváltójában való hittel. Az embernek nagyon kell küzdenie, hogy talpon maradjon minden rossz erővel szemben. Csak az az ember lesz erős és szabad, aki sikra tud szállni Jézus Krisztusért, hittel teli imában mondja el az Atyának szükségét és aggodalmát, erőt és védelmet kér tőle - mert ezeket az Úr minden harcosának biztosítja, ha őt isteni Úrként és Megváltóként a az emberek előtt elismeri. Az isteni hatalom látható bizonyítékot fog adni, hogy ők erősebbek a földi hatalomnál, örködni fog minden egyes gyermek felett - mindegy milyen formában vallja meg az Urat és Megváltót. Ezért már nem kell aggódnia az embernek, hogy perbe foghatja a Földi hatalom, hogy ártson neki, mert ő az igazi kereszténység követője.

Jézus Krisztust semmiféle világi gyűlölet és szeretetlenség nem fenyegetheti, bár a harc nyilvánosan zajlik majd. De aki szereti földi életét, annak szíve félelemmel fog verni, és könnyen teljesíteni fogja a Földi hatalom parancsait, tehát elárulja Urát és Megváltóját a Földi eredmények kedvéért. De aki nem fél a haláltól, az nyíltan fogja megvallani annak a nevét, aki a világot megváltotta a bűneitől - különösen ha szenved a Földi hatalom által. De a Mennyei Atya védően tartja kezét Földi gyermekei fölé, és az ellenségnek úgy tűnik, mintha emberfeletti erők harcolnának ellene. Gyermekeim nyugalma láttán, mely minden fenyegetés ellenére félreismerhetetlen, el fogja ismerni az isteni Szó erejét, és a szerető Mennyei Atya gondoskodását, aki védi övét, ha megvallották őt a világ előtt.

Ámen.

A hazugság fejedelmének befolyása az emberek gondolkodására

B.D. No. 1580

24. augusztus 1940

Nézzétek még az emberek mozdulatait. Uralkodik fölöttük a hazugság szelleme - és ez mondhatatlan zűrzavart okoz. Gondolkodásában az ember mindig jobban eltávolodik az igazságtól, mert már a hazug gondolatot elfogadja, és a maga ítélőképességét nem arra használja, hogy a hazugságot felismerje. Ennek következtében az emberek érzelmi-élete is tévedésekbe jut.

Így érthetőbbé válik, hogy az emberben lévő szellemit mindig vastagabb burok veszi körül. Tehát, hogy az ember mindig jobban és jobban eltávolodik az igazságtól, mert a benne lévő szellem nem nyilvánulhat meg - illetve a lélek képtelen lesz a szellemi igazságok felvételére.

Amint hamis irányba terelődött az ember gondolkodása benne is mindig halkabb lesz a szellem hangja, és végül már nem is hallja meg. Ennek következménye: a teljes tudatlanságban menetelő emberiség, amely teljesen más célok felé törekszik, mint amit eredetileg eléje állítottak. Ezzel teljesen eredménytelenné válik földi vándorlása, mert amíg az ember tévedésben él, ahhoz a hatalomhoz fordul - akitől el kellene válnia!

Isten ellenfele pedig kihasználja a feléje forduló akaratot, hogy mindent elszakíthasson, ami a lényt Istenhez köti, és hogy teljesen alávetesse a saját hatalmának - Isten ellenes tettekre vezeti. Ezt észrevehetően meg lehet figyelni az emberiség állapotában.

A földi életet az Istentől való teljes függetlenségben élik, és csak ritkán gondolnak arra, akitől minden keletkezett. Másrészt aggódva titokban tartanak minden gondolatot, ami szelleminek számít. Ha még egyáltalán gondolnak is rá, de nyilvánosan Istent már nem ismerik el. Mindez az istenellenes erők hatását mutatja, és befolyásuk annál erősebb, minél erőtlenebb az ember. És mivel az ember Istentől mindig jobban eltávolodik, azért mindig kevesebb lesz az ereje, hogy ellenálljon ennek a befolyásnak. Ezzel szemben hozzá folyik Isten ellenfelének az ereje, és az minden földi törekvésében támogatja! Így eme erő által adva van a földi siker - és ez megint hozzájárul, hogy Istentől eloldódjon. Most már az embernek nincs isteni erőre szüksége, Istent nem is hívja segítségül - hanem megtagadja!

És az ellenfél ezt akarja! Az a szándéka, hogy magától az Isten-gondolattól elszakítsa az embert, mert akkor már teljesen a hatalmában van! Győztes lett a lény fölött, akinek választási lehetősége volt, hogy kinek adjon hatalmat önmaga fölött. És az Isten ellenfele mellett döntött - tehát az illető ember teljesen hiába tette meg a földi útját!

De Isten nem engedi el magától a lényt. Bizonyosságokat juttat hozzá, hogy minden az ő hatalma alatt áll, amire érdemes a Földön törekedni. És mindent megsemmisíthet, ami akaratával ellenkezik. Ez semmiképpen sem terv nélküli megsemmisítése annak, ami az embernek törekvésre méltónak tűnik. Sőt, ez a megsemmisítés megszámlálhatatlan lény előnyére szolgál. De akik ennek mély értelmét nem tudják felfogni, a legmélyebben megrendülnek, mert mindent elveszítettek, ami eddig életük értelme volt. És most döntés előtt állnak, hogy még egyszer törekedjenek-e ugyanarra - vagy felismerve azok mulandóságát, most múlhatatlan javakat gyűjtsenek.

Mert a pusztulás pillanatában az ellenfél hatalmát veszti, és az ember felismerheti tehetetlenségét. Adva van tehát a lehetőség, hogy más urat ismerjen el maga fölött, és hozzá forduljon. A földi gazdagság a gonosz hatalom része, mert megváltatlan szellemit rejt magában, és az ember ne vágyódjon olyasmi után, ami magának is tartózkodási helye volt örökkévalóságokon át, ne törekedjen arra, aminek legyőzése neki is végtelen időbe került. Ezek értéktelenségét kézzelfoghatóan be kell bizonyítani neki, hogy értéktelenségét felismerje - hogy elforduljon ettől, és oda forduljon, ami már a földi élet után következik. A földit el kell hagynia - és a szellemire kell törekednie. Akkor legyőzte az utolsó formát is, és megszabadul bilincseitől.

A szellemi olyan valami, ami megmarad. Ezáltal az igazság birodalmához tartozik. Vele szemben a földi mulandó - tehát sötétség, és a hazugság birodalmához tartozik. Mert az anyag csak az éretlen szellemit rejt magában, az igazságot nem ismeri fel, és ezért száműzve marad.

Amíg földi javakra áhítozik, az ember soha nem áll az igazságban, és eme vágya által a hazugság fejedelmének ad hatalmat maga fölött. A hazugság addig uralkodik fölötté, amíg földi javakra törekszik. Gondolkodása is téves lesz, mert a hazugság fejedelme elsősorban a gondolkodásra igyekszik hatni, hogy aztán majd teljesen eltávolíthassa az igazságtól. Ezek által az ember állapota nagyon meggondolandóvá lesz - amit csak az szünt meg, ha Isten megtöri az ellenfél hatalmát - amennyiben elpusztítja a földi javakat.

Ámen.

Kegyelem – Szellemi látás – Boldogító állapot

B.D. No. 1585

27. augusztus 1940

Olyan, mint egy kinyilatkoztatás, amikor az ember hatni engedi magára az isteni kegyelmet. Amikor odafigyel az Isteni Szellem beáradására, általa lehullik róla minden, ami a Föld terhe. A lélek kioldódik a test bilincseiből, és befogadja a fentről jövő szellemi adományt. Betekint a Szellemi Birodalomba, egy egészen más világot lát maga előtt, és amit kap az élő, teljes értékű szellemi kincs.

Ez a szellemi tápláléka, és ez jóérzéséhez nélkülözhetetlen. Ebben a kegyelemben élni a legcsodálatosabb dolog a Földön. Ezért ha vágyódik rá, legyőzi a hit körüli zátonyokat. Ezt a csodálatos adományt már semmi földi örömért oda nem adja. Már soha nem akar ettől eltávolodni, ha egyszer a Világosság Birodalmába betekintett.

A földi örömök ellenére előtte sötét volt a földi út, mert sohasem hozta meg vágyai hiánytalan teljesülését. Most azonban már minden fájdalom elviselhetőbb, mert a Mennyei Atya ezerszeresen kártalanította, és messze csodálatosabbat adott, mint amit a Föld bármikor adhatna.

Ennek ellenére kevesen törekszenek erre a drága adományra. Lelküknek bizonyos érettségi fokot kell elérni, ami tudatosan érzékelni engedi ezeket a csodálatos dolgokat. Mert a még földiekben gondolkodó leieknél hiányzik a szellemi dicsőségek érzékelése. Nyilvánvaló módon ha bemutatnák neki Szellemi birodalmat, - abból csak keveset érzékelne. Mert a lelket még sűrű burkok veszik körül, és megakadályozzák, hogy valamit is észleljen. Így ezt a boldogító állapotot csak azok élhetik át, akik burkaikat már feloldották, és akik a legfinomabb érzések által már képesek olyant is felismerni, amit a testi szem nem lát.

Ez a képesség felfejlődhet a legvilágosabb látásig, és a lélek számára lehetővé teszi, hogy minden anyagon keresztül csak a szellemit lássa. Tehát már nem lesz titok előtte, a legelrejtettebbet is

meglátja, és mindent tudó szívvel áll az életben. Lelkét olyanra alakította, hogy szellemi szeme mindent meglát, és közvetíteni tudja az embernek.

Hogy a Szellemi Birodalomba való ilyen tudatos belemerülés micsoda kegyelem az ember számára, azt majd csak akkor értékelitek, amikor magatok is tele sugárzással, minden buroktól mentesen, Teremtőtök iránti izzó szeretettel mentek be a Szellemi Birodalomba. Atyátok a legdicsőségesebbet készítette el számotokra, és ezt minden gyermekének meg akarja adni.

Ámen.

Kedélyvilág – Depresszió A szeretet tanujele

B.D. No. 1602

8. szeptember 1940

Az emberek nem veszik figyelembe a különféle áramlatokat, amelyek különböző kedélyállapotban jutnak kifejezésre. Ezért nem tudják azt sem, hogy ezek az áramlatok nem jönnek véletlenül. - Az emberek kedélyvilága valaminek a következménye - és feltétele, hogy az embernek milyen a beállítottsága Isten vagy ellenfele iránt. Az ilyen kedélyhangulatok alatt szenvedő ember közvetlenül érzi Isten szeretetét, mert Isten a veszélyben lévő embert kézbe veszi, hatást gyakorol a kedélyvilágára hogy őt el ne felejtse, befolyásolja életörömeit és megengedi, hogy általános bátortalanság fogja el. Sok esetben ez végtelenül áldásos, mert az ember csak ilyen esetekben fordul gondolatban Istenhez és Teremtőjéhez. Csak amikor már minden földi elvesztette értékét, akkor lesz az ember hajlandó, hogy a maga igaz rendeltetésére gondoljon.

Ezért kell, hogy a belső küzdelmek napjai jöjjenek - olyan napok, amikor a földi élvezetek esendősége tudatossá lesz. Nem kell, hogy mindig valóságos szükség vagy szenvedés okozza, külső ok nélkül is keletkezhet az emberben zavaros hangulat. És ez annak a lénynek a befolyása, akire az ember rá van bízva, és akinek a gondoskodása alatt áll az ember lelki üdve. Ő féltve örködik az emberi szív minden rezdülése fölött.

Fönnállhat a veszély, hogy az ember elhasználja minden erejét, hogy a földi élet követelményeinek eleget tegyen. És ekkor lépnek közbe ők, amennyiben erősen meggátolják a földi tettvágyat, és az ember levert hangulatba juttatják. Jó, ha az ember enged e befolyásnak, és ha az ilyen eseményeknek az elgondolkodások a következményük - akkor a segítők nem dolgoztak hiába.

De nem hallgat minden ember a belső figyelmeztetésre. Nagyon sokan kedélyhangulatukat a fokozott földi élvezetekbe akarják belefojtani. Ez sikerül is, mert akaratuk inkább a földi élet felé van fordulva, és gondolkodás nélkül túllépnek az ilyen hangulatokon. Csak arra gondolnak, hogy visszaállítsák belső békességük régi állapotát.

Senki ne panasolja föl, ha olyan napjai vannak, amelyeket elviselhetetlennek és nehéznek érez - és amelyek csak az érzelmi élet nehézségei, és érzelmeitől függőek. Isten szeretete van ekkor közel hozzájuk, és ezek az órák csak a túlvilági barátaiak segélynyújtása, akik meg akarják akadályozni, hogy elveszen a földi élvezetekben.

Isten szeretetének kegyelme minden, ami azt a látszatot kelti, hogy földi életében valamit nélkülözni kénytelen, mert az illető csak ezen az úton vezethető el az örök dicsőségre. Az majd kártalanítja mindenért, amit nélkülöznie kellett, vagy amiről lemondott. A földi örömek elmúlnak - de az örök dicsőségek fennmaradnak, és egyedül ezekre kell vágyakozni a földi életben.

Ámen.

A lélek - A Szellem-szikra az emberben

B.D. No. 1618

18. szeptember 1940

Az ember lelke a megszámlálhatatlan lélekszubsztancia egyesülése, a szellemi erők gyűjtőpontja - tehát Istentől való felfogó edénye a szelleminek. A megszámlálhatatlan lélekszubsztanciák mindegyike előzőleg volt már valahol megtestesülve, azaz körülvéve egy külső formával a szellemi magasabbra fejlődése céljából, és hogy lehetőség legyen az ugyanolyan szubsztanciák későbbi

egyesülésére. Tehát az emberi lélek minden egyes szubsztanciája átment minden Teremtés-művön, és ezzel a lélek mintegy kiérlelődött az utolsó testet-öltéshez a Földön.

A lélek mindig ugyanazt a formát veszi fel, mint az őt körülzáró külső burok, és hallatlanul vonzó és sokrétű képet nyújtana a szellemben látó számára, ha az ember lelkét a maga összetettségében szemlélne. De Istennek ez a Teremtés-műve az ember számára láthatatlan, szerkezetében és célszerűségében pedig leírhatatlan. Hiszen a lélek konstrukciójának (kialakításának) leírása csak megzavarná az ember gondolkodását, mert nem bírja felfogni, hogy mennyi csodadolog van az emberi testben. A legnagyobb kicsinyítésben az egész Teremtés-mű az, ami az ember „lelkét” jelenti.

A lélek az ember legbensőbb része, magába foglalja az egész Teremtést, és az a rendeltetése, hogy a földi élet alatt átszellemüljön, majd Istent magasztalva élvezze a Menny örömeit.

A lélek az isteni Szellemet rejt magában. Bár szellemi a lélek összszubsztanciája is minden fejlődési fokán - az isteni Szellem-szikrát azonban Isten maga helyezi az emberben megtestesülő lélekbe. Az emberbe leheli ÓD-ját (az élet lehetét) - beléje helyezi az istenit, és a lelket az elé a feladat elé állítja, hogy döntsön az isteni vagy az emberi mellett utolsó léte folyamán a Földön.

Miután a lélek - ez az Istentől való szellemi, amely egykor ellenállt Istennek - hajlandó egyesülni az isteni Szellemmel, így most elkezdődik annak átszellemítése, ami egykor messze volt az Istentől, és az emberi lélekben világosság keletkezik. Az emberi lélek akkor egyesül az isteni Szellemmel, amikor kitartóan legyőz minden emberi kívánságot, amely kísértésként az emberi testhez tapad az akarat próbatétele és edzése céljából - amikor mindennek ellenáll, amit a test követel, és készségesen aláveti magát annak, amit az isteni Szellem kíván tőle. Ilyenkor a lélek végérvényesen feladja egykori ellenállását az Istennel szemben - Isten mellett dönt, tudatosan már nem áll szemben az istenivel, magába fogadja Isten szeretetsugárzását, az erőt, hogy növelje magában a szellemit, hogy előidézze a magában és kívül levő szellemi egyesülését, tehát tudatosan közeledik Istenhez.

Ha azonban a testi vágy az uralkodó, akkor az isteni Szellem-szikra a legmélyebb burokban szunnyad az emberben, képtelen világosságot sugározni, és a lélek a legmélyebb sötétségben marad. Földi életét minden eredmény nélkül éli le, a benne levő szellemi élettelenségre van ítélve. A földi útja nem vezet magasabb fejlettséghez, hanem a megállás, vagy a visszafejlődés ideje lesz. Az emberben levő isteni Szellem-szikrát figyelmen kívül hagyta, így tehát az nem is tudott megnyilvánulni. Az isteni Szeretet nem vezethette erejét a lénybe, tehát az örök Atya-szellemmel való egyesülés sem következhetett be.

A világosság nélküli állapotot, amit a lélek maga választott a Földön, magával viszi az örökkévalóságba, és ott végtelenül kínos bűnbánattal gondol vissza a földi élet kihasználatlan idejére, és sokkal nehezebb küzdelmeken kell átmennie, míg az állapota világosabbá változik.

Ámen.

Igazságérzet

B.D. No. 1621

19. szeptember 1940

Az emberek abban a hitben élnek, hogy jó dolgot szolgálnak amikor egy másik nép hiánytalan apusztulását akarják - mert nézetük szerint kárt okoznak a többi népnek. Ennek a nézetnek nincs semmi alapja, és ellene van minden igazságosságnak.

Az emberek mindig azt látják, amit látni akarnak. Ítéletet mondanak mielőtt kivizsgálnák, hogy ez a nyilvános vélemény mennyire felel meg a valóságnak. Iszonyatosan kegyetlen alapelve, hogy meg kell semmisíteni valamit - mert az embereknek kényelmetlen. Ennek alapján aztán mindenki a pusztítást szolgáló intézkedések szerint igazodik a másfajta embertársával szemben. Olyan lények ellen küzd, akik szintén Isten teremtményei, és lelki fejlődésük miatt élnek a földi megtestesülésüket. Ti, akiknek kölcsönösen szolgálniuk kellene egymást - most egymást akarjátok megsemmisíteni. Ez borzalmas, és az emberiség mostani szellemi mélypontját jelzi. Az emberek nem ismerik fel a nagy jogtalanságot - amit művelnek - csak arra gondolnak, minél nagyobb romlást hozzanak embertársaikra.

Hiányzik az emberekből az igazságérzet - gondolkodásuk messze elkerüli az igazságot. Azt tartják jogosnak, ami a jólétet szolgálja, ami növeli a tulajdont és a hatalmat. Minden erős azt hiszi, hogy igaza van a gyengével szemben. A becsületes igaz gondolkodás már teljesen kiveszett. Már nem képesek megítélni, hol keresendő az igazi rossz, hogy az ember mennyire bűnös a szerencsétlenségekben amik érik. Csak a gyűlöletük és szeretetlenségük beszél, csak valamit meg akarnak torolni, csak bosszúállásukat akarják kiélni

Olyan dolgokat művelnek, ami megsért minden emberi érzést. Az emberek egymás ellen dühöngnek, túllicitálják egymást a borzalmak kitalálásában, és kölcsönösen a megsemmisítésre törekcszenek. Ennek ellenére a támadót jobban kell kárhozzatni mint a megtámadottat, aki védekezik, és ugyanolyan eszközökhöz nyúl. Maga a Sátán vezeti ezt a pusztítást, a gyűlöletet és szeretetlenséget ő hajtja magasra. Olyan egymás elleni düh ez, amiben meghal minden emberi érzés. Már nem ember küzd ember ellen, hanem mélyre zuhant ember-lény egy ugyanolyan másik ellen. Eközben ezrek és ezrek szenvednek, és kegyetlenkedések miatt adják oda életüket.

De Isten megbünteti az emberek igazságtalanságát, elítéli az egymás elleni dühöngést, a küzdelem módját - és ítélete igazságos. Amint az idő elérkezik, a bűnöst büntetés éri. Az egész világnak hírül adja, ki idézte elő a rettenetes nyomorúságot. Megbélyegzi őket, hogy az emberek elundorodjanak viselkedésüktől - hogy helyesen kezdjenek gondolkodni. Tanulják meg, hogy minden embertársukat úgy tekintsék, mint Isten teremtményeit, az igazságtalanságot nézzék le, és azon fáradozzanak, hogy jóvátégység amiben vétkeztek.

Ámen.

Az átszellemült Jézus. - "Atyám és én egy vagyunk.... "

B.D. No. 1739

15. december 1940

Jézus átszellemítettségének helyes megértése egyúttal Jézus szavainak: "ATYÁM ÉS ÉN EGY VAGYUNK" a helyes megértését is megadja. Isten egy emberen keresztül önmagát adta áldozatul. Ez az ember legyőzött minden emberit az Isten iránti szeretetből, és ezzel lelkét olyanra alakította, hogy Isten egész teljességében lakást vehetett benne. Egész külső formája - a teste - mindenben engedelmesskedett a lélek akaratának, és teljesen az isteni felé volt fordulva.

Tehát minden részecskéjében Isten felé irányított szellemi volt, ezért már nem volt szüksége a földi fejlődésre. Ezáltal testi halála után egész tökéletességével bemehetett a Szellemi Birodalomba. Ott mint tökéletes szellemi, bensőséges eggyé olvadással egyesült az Öserővel. Az elbukott szellemi fejlődése végtelen időkre telik, és a túlvilágon is számtalan fokozaton át vezet a magasba. A földi halálkor a még kevésbé fejlett szellemi külső formája - a teste - visszamarad, és szabaddá teszi a lelkét. A lélek, mint szellemi lény, az éppen olyan érettségű túlvilági lényyszerűvel keresi az egyesülést. A külforma pedig feloldódik, és az egyes szellemi részecskéi kapcsolatba lépnek a hozzájuk hasonlókkal, hogy a fejlődésük menetét folytassák.

De Jézus teste a maga tisztaságában és szeretetében már elérte a szellemi tökéletességet. A formává lett szellemi részére a kereszten elszenvedett végtelen fájdalom volt az utolsó tisztulás, így teljesen salakmentesen csatlakozhatott a tökéletes lélekhez. Tehát már nem volt szükség rá, hogy a Földön maradjon. Az Istenszellem, a lélek és a test egyesült, tehát eggyé vált. Az ember Jézus közvetítő volt Isten és az ember között.

TEHÁT MOST ISTEN ÉS JÉZUS KRISZTUS EGY.

Nem KÉT LÉNY, akiket egymás mellett elgondolunk, hanem csak EGY LÉNY, aki minden tökéleteset magába vesz. Jézus istensége nem képzelhető el másképpen, mint hogy Ő maga az Örök Istenség, aki az ember Jézus külső formáját vette magára, azaz annak szellemi részecskéi összeolvadhattak az öserővel, mert Jézus már halálakor elérte a tökéletesség fokát, ami előfeltétele az Istennel való legbensőségebb összezárkózásnak. Jézus teste minden földi öröm mellőzése, a szigorú önfegyelem által legyőzött minden materiálisat, és ezért már semmi további fejlődésre nem volt szüksége. Minden formát nyert szellemi részecske csatlakozhatott a lélekhez, és azzal együtt

elhagyhatta a Földet, és bemehetett a világosság magasságába. Ettől kezdve tehát sugárzó fény volt ennek a léleknek a környéke, amiből következett, hogy Jézus teste és lelke egy megdicsőült állapotban hagyta el a Földet. Mert egy Istennel teljesen összeolvadt lélek Istentől erőt és világosságot kap, és azt ugyanúgy sugározza magából, mint maga az Örök Istenség - hiszen eggyé vált Istennel, ennek következtében egész teljessé gében erővé és világossággá vált.

Az emberek előtt általában rejtve marad ennek a világosság-sugárzásának folyamata. Viszont Isten végtelen szeretete az emberek iránt láthatóvá tette Jézus átszellemített lényét, hogy hatalmának és dicsőségének jelét adja, és megerősítse azok hitét, akik hatalmát és dicsőségét hirdetik a világnak. Bizonyítékot adnak az embereknek, hogy Jézus legyőzte a halált, hogy az emberek számára - akik őt követik, akik azon fáradoznak hogy ugyanazt az utat járják a Földön - nincs már halál.

Jézus megdicsőülése sokat vitatott kérdés az emberek között, és többnyire visszautasították, mint mesét, mert az ember végső céljának megismerésére hiányzik minden szellemi megértés - tehát az, hogy minden egyes lény legvégső célja az Istennel való végső és végérvényes, teljes eggyéválás.

Jézus ezt mondja: "Az Atya és én egy vagyunk!" - mert benne az összeolvadás már végbement. Az Ő lelke már olyan volt, hogy Isten magába vehette, és már erő és világosság-felfogó volt Istentől. Tehát minden bölcsességet taníthatott, és isteni erő által tevékenykedhetett.

Ahogy Atyja a Mennyben, úgy Ő is tökéletes volt, és hozzá hasonlóan alkotott és teremthetett. Lénye már szeretet volt, szava már szeretet volt, ezért az emberek iránt érzett nagy szeretete erejével tevékenykedett. Mert mindent ami van, és történik - azt csak a szeretet hozza létre!

Földi élete a minden pompa és ragyogás nélküli csodatettek végtelen sora volt. Ezt a sort maga sugárzó fénnel fejezte be - amennyiben övéi szeme láttára megdicsőülten fölszállt a magasba, az örök dicsőségbe.

Ámen.

Ritka, az isteni Szellem tevékenysége az emberben

B.D. No. 1746

21. december 1940

Hogy Isten Szelleme milyen ritkán nyilvánul meg az emberekben abból is látszik, hogy kevesen vannak ugyanazon a nézeten Istennel, teremtésére, földi munkálkodására és a túlvilágra vonatkozóan. Isten Szelleme ugyanazt tanítja állandóan az embereknek, mert Isten csak a legtisztább igazságot adja és osztja szét azoknak, akik vágyódnak rá és teljesítik az előfeltételeket, amelyek lehetővé teszik az emberben az Isteni Szellem munkálkodását.

A Szellem tevékenységét is ritkán ismerik fel. A magukban megszólaló finom hangra nem figyelnek, és az Istentől való Szellem nem nyilatkozhat meg - habár életvitele által az ember méltó lenne Istentől bölcsességére. Szelleme Isten felé tör, de maga nem keresi a direkt összeköttetés lehetőségét, nem vágyódik az isteni hang meghallására és ezért nem is veszi észre. És ha kap is figyelmeztetést a Szellem emberben való tevékenységéről, azt gögnek minősíti és ezzel az isteni ösztönzés egy istenellenes hatalom hatására megreked.

Tehát az akarat nem kész rá - és az Isten az embert nem kényszeríti. Az utat feltétlenül magának kell egyengetni, át kell adni magát Istennek, át kell adni az akaratát - és Isten maga teszi majd kézenfekvővé neki a gondolatot, hogy hozzon létre kapcsolatot. Gondolati utasításokat is ad, hogy mit kell tennie Isten hangja felhangzásáért. Amikor az ember átadja akaratát Istennek, mindent megtesz, amit Isten akar. És ha Isten a tiszta igazságot akarja általa terjeszteni, akkor közli a tiszta igazságot.

A legkevesebb ember megy egyenes úton Istenzhez. De ha ezt szeretnék, tisztán felismernék, mit tegyenek hogy elnyerjék tetszését. Még ha valami nekik teljesen idegen volna is, minden vonakodás nélkül megtennék. De milyen ritka dolog, hogy egy földi gyermek felajánlja szolgálatait a Mennyei Atyának és földi feladatot kér tőle. Ezért ritka az is, hogy felhasználhatók egy feladat végzésére, mert az a szabad akarattól függ. És mert a tiszta igazság közvetítésére ritkán kérnek - azért oszthatom ilyen keveseknek. De ahol az eset fennáll, ott mindig ugyanaz az igazság található, és ebből tévedés nélkül

megállapítható az Isten Szellemének munkálkodása. Ha valakinek maga Isten a tanítója, az csak a legtisztább igazságot érlelheti. Ahol ezt az igazságot nem közlik nyilvánosan a világgal, ott gondolatilag kerül az emberekhez. Azokhoz akik Istent szeretik, neki szolgálnak, parancsait megtartják. Ekkor a gondolatok megegyezése által kell az isteni adományozót felismerni.

Ennek az lesz a következménye, hogy a tanítás áttörésre jut, elterjed, és az isteni tevékenységet mindig és állandóan felismerik. De az is következik belőle, hogy az emberek már nem a távolban, hanem önmagukban keresik és találják meg Istent. Ha az ember ismeri a túlvilági erők tevékenységét és kapcsolatot teremt Istennel, az Istenből való Szellem lehetőséget kap a megnyilvánulásra. Az a figyelő gyermeknek úgy tárja föl az igazságot, hogy az készségesen elfogadja és mindörökké kész Isten szolgálatára.

Ámen.

A gondolat szellemi erő

B.D. No. 1757

30. december 1940

Akinek ismeretei vannak, az az ember gondolatvilágát már nem tekinti valaminek, amit az önmagának megszerzett, azaz ami önmagából származott, hanem annak látja ami a valóság, tehát szellemi lények kisugárzásának. Azok tudásukat akarják leadni, és addig próbálkoznak a közvetítéssel, amíg az illető a gondolati javakat magáévá nem teszi. Eszerint a gondolat szellemi erő. Tehát valami szellemi, ami a túlvilági birodalomból utat készített magának a Földre, hogy az ember gondolkodó műszere felfogja - ahol aztán tudatossá válik. Következésképpen az ember gondolkodása annak a lénynek a szellemiségével azonos, amely tulajdonába vette, vagy akinek az ember átengedte magát. A szellemi lényeknek hatalmas erő kisugárzásuk van. A jó és rossz lények egyformán azon fáradoznak, hogy sugárzásukat a Földre küldjék. Ezeket a kisugárzásokat csak azok a földi lények fogják fel - akik azonosan gondolkodnak. Ezért minden ember azt a gondolati közvetítést kapja, ami lényének megfelel. Mindig azt kapják amire vágyódnak. Tehát igazságot ott nyújtanak, ahol valaki éhezik az igazságra - hazugságot ott, akinél otthonos a hazugság.

Ennek alapján az ember gondolati anyaga olyan minőségű lesz, amilyennek az ember akarja. Mert a szellemi lények akaratának megfelelően gondolkodnak rá. Saját gondolatot az ember nem képes megteremteni magának. Erre teljesen képtelen, épp azért, mert a gondolat szellemi erő. Ezt az erőt pedig először a Szellemi Birodalomból kell megkapnia.

Csak akinek nincs erre vonatkozó ismerete, hiszi azt hogy gondolatait önmaga termeli. Csak azoknak a véleményét mondja ki, akik a világból valók, és azt állítják, hogy a gondolat meghatározott szervek működése, és idegen behatástól mentesen jön létre. Ennek alapján az ember saját gondolatait maga ápolgatja, és nem alapozza meg semmiféle közvetlen vagy közvetett befolyás.

Tehát hogy jó vagy rossz, mély vagy sekély gondolatainak mindig önmaga az elindítója - és így saját érdeméül szolgál. Letagadja a rendelkezésre álló szellemi erőt, mert azt egyáltalán nem ismeri el. Az ilyen embereket ezért nagyon nehéz az igazságról meggyőzni, ha azt gondolati úton közvetítik neki, mert még nem értik meg a gondolkodás lefolyását - és így nem is hiszik el. A tulajdonképpeni lényeg még érthetetlen nekik - és az is marad - míg olyasvalamire nem kerül sor, hogy valami mély problémát oldjon meg. Amikor most kudarcba fullad a maga gondolatmenete, be kell látnia saját képtelenségét, hogy az ember meg tudná adni önmagának a végső magyarázatot.

Csak amikor az igazságra vágyakozva, bizalommal a szellemi lényekhez fordul magyarázatért, tapasztalja meg önmagán, hogy gondolatok formájában szellemi erő árad hozzá. Ekkor felismeri, nem maga az akiből a gondolat eredt, hanem a túlvilági birodalom szellemi lényeitől kapott valami szellemi.

Ámen.

Harc Krisztus tanításai ellen - Jézus híveinek üldöztetése

B.D. No. 1762

Kétségbevonhatatlanul jobb Krisztust a világ előtt elismerni, mint az ellenfél akaratát teljesíteni, és Krisztust megtagadni. Mert bár a világban hatalma lesz, de abban nem lesz hatalma, hogy feltartóztassa amit Isten ellene küld. Aki Krisztust megtagadja - Istent tagadja meg, habár mondja az ő nevét, hogy hitét bizonyítsa. Mert aki mélyen hisz, elfogadja Krisztus Isteni voltát, mert akkor a szeretet alapjain áll, és a szeretet igenli hogy Jézus Krisztus Isten fia, és a világ Megváltója.

Ez a felismerés a mély hit következménye. Hit nélkül pedig az ember nem képes, hogy Jézust mint Istent elfogadja. Ezért aki Jézus Krisztust elutasítja, ezzel hitetlenségét bizonyítja, és a világhoz sok olyan ember tartozik, aki nyíltan szembeáll Jézus Krisztussal.

Ezek követelni fogják az ő teljes elutasítását, azt akarják, hogy többé még a nevét se mondják ki, el akarnak törölni minden róla való megemlékezést, és tudatlanságban felnevelni ez eljövendő nemzedéket. Mindent meg akarnak semmisíteni ami őrá vonatkozik, a róla való tudást, és hatását megakadályozni. És így fog a küzdelem fellángolni.

Akik hozzá kötődnek, az ő nevéért lépnek fel, őt megvallják a világ előtt, és megdicsőítik őt és a tanítását. Üldözni fogják őket, de ők ennek ellenére türelemmel viselik az üldözést. Fentről erőt kapnak, és annál hívebben hirdetik a tanításokat, minél inkább támadják őket. Az Úr ereje láthatóan velük lesz, szeretete oltalmazza őket, és a világ urainak el kell ismerniük, hogy semmit sem tehetnek ellenük. El kell ismerniük, egy még hatalmasabbat, akinek működése nyilvánvaló.

Ez fellázítja őket, és minden eszközt bevetnek, hogy keresztülvigyék akaratukat, ezért Isten keze megbünteti őket. Mert amíg az emberek Isten ellen merészelnek támadni, addig az ellenfél hatalmában vannak, és ezt Isten megakadályozza.

Ezért eljön az idő, hogy egy legfelsőbb törvényt adnak ki, mely szerint minden embernek döntenie kell, ki oldalán harcol: Krisztus mellett vagy ellen. És a világ követői eldobják őt, hiu akaratuk fizetségéért földi előnyre tesznek szert, de ezért lelküket adják el. És sokan lesznek olyanok, akik eldobják ami a legszentebb javuk kellene hogy legyen: az Isteni Megváltót, a világ gyógyítóját.

De akik mégis vállalják az ő nevéért való üldöztetést, ezerszeresen nyerni fognak, mert Isten maga közeledik hozzájuk, ő viszi őket a harcba, és a győzelem ott lesz ahol maga a hadvezér. És bár úgy tűnik, hogy az ellenfél tesz szert előnyre, de ez csalóka, a harc rövid ideig tart, és azoké lesz a győzelem, akik Jézus nevéért harcoltak

Ámen.

Mennyei boldogság - Örök dicsőség

B.D. No. 1792

28. január 1941

Alény számára leírhatatlan boldogság, hogy fénnel telített környezetben él. Elvéteztett tőle minden ami nyomasztó és terhelő, nincs kitéve éretlen szellemi lények gyötrésének, nincs árnyék vagy félelmet okozó állapot.

Mindenütt öröm, harmónia, és sugárzó fény van. A lényt bensőséges öröm, és hála tölti be, hogy Isten közelében érezheti magát – még ha nem is egyesült még tökéletesen Istennel.

Isten akaratából világosságot és erőt vehet magába, tehát már részt vesz az örök dicsőségben. Tevékenysége is boldogító, mert Isten akarata szerint lehet tevékeny, amit maga felfogott, azt továbbíthatja a többi lénynek.

További fejlődésükhöz a lényeknek isteni kegyelemre, erőáramlatra van szükségük. A világosság lényei ilyen erőátviteli állomások, akik az Istentől kapott erőt folyamatosan továbbvezetik, és ezáltal maguknak mondhatatlan boldog állapotot teremtenek.

A földi emberek sem a világosság lényekének tevékenységét, sem az erő-átvezetés folyamatát nem értik. Ezért nincs is erről semmi elképzelésük. És ezért az örök boldogságot is csak képzelgésnek tekintik, amit szeretnének félredobni. Még a gondolatát sem akarják elfogadni. Mindent azzal a

mértékkal mérnek, ami a földi folyamatokhoz hasonlít, és nem gondolják meg, hogy a földön kívül más törvények vannak életben. Hogy ott olyan dolgok mennek végbe, amelyek földi módon érthetetlenek.

A Föld a legjelentéktelenebb teremtettség, tehát lakói nem tudnak mást elképzelni, csak azt, amit ott találnak. Ezen túl nem terjed elképzelésük. Ahhoz, hogy a Világosság Birodalmát csak megközelítően el tudják képzelni, már jó előrehaladott érettségben kell lenniük. De a valóságnak megfelelő ábrázolást még akkor is nehezen fogják fel, mert teljesen új ismeretet kellene adni neki, amire az ember ritkán képes.

Ezeket a tájakat tehát csak örök dicsőségnek lehet mondani. Mert mértéken túl kedves és dicsőséges dolgok, és a lényt olyan állapotba helyezik, amit legnagyobb boldogságnak nevezünk. A földi ember mégsem képes elképzelni, mi az a valóságban.

Ezért az emberek eme szavak hallatán hogy "mennyei boldogság" és "örök dicsőség" - mindig vészes kételkedésbe jutnak a szavak értelmét illetően. Mert nem akarnak semmit elfogadni, amit nem értenek meg, és nem magyarázható meg.

Másrészt meg lehetetlen közelebb vinni hozzájuk, hogy betekintést nyerjenek a Világosság Birodalmába, mielőtt a magukét nem teszik hozzá, hogy maguk is világosság és erő-hordozókká legyenek. Bár ezt a Földön el lehetne érni, de erős akarat, és Isten iránti mély szeretet kell hozzá. Ekkor már sokkal könnyebb ezeket a tereket is megismerni, amelyek egykor tartózkodási helyük lesz, mert akkor már bennük is van fény és világosság.

Ámen.

Türelmes és odaadó kereszthordozás

B.D. No. 1806

11. február 1941

Az ember előtt határtalan lehetőségek nyílnak meg, ha kész arra hogy Isten akarata szerint alakítsa magát, ha tudatosan munkálkodik lelke alakulásán. Attól az órától kezdve, hogy fölismerte: a földi élet célja lelke magasabb érettségre fejlesztése - Isten földi életében az alkalmak végtelen sorát adja, ahol cselekvő szeretettel és önlegyőzéssel elérheti ezt a szellemi érettséget. Tehát ettől az órától kezdve élete a próbatételek sora lesz, amelyekben helyt kell állnia. Ez a megpróbáltatás nem megküzdés nélkül, mert épp a küzdés acélozza meg akaratát, és növeli erejét. Tehát úgy tűnik, élete ellenállásokból és bajokból áll, és életörömeinek nemigen adhatja át magát.

Ezek az első zátonyok, melyeken kis élethajója nem szabad hogy összetörjön. A zátonyok között biztos kézzel vezessen, hívó bizakodással legyen Isten iránt, csak ekkor válik be maga is, és használja szellemi fejlődésre a lehetőségeket. Jézus Krisztus maga adta a feladatot e szavakkal: "aki követni akar, az vegye vállára keresztyét." Nem azt mondta, hogy leveszi válláról a keresztyét, és tehermentesíti. Ellenkezőleg - azt mondja ezzel, hogy Jézus követése a kereszthordozásból áll, amit a emberek vállára tett.

Jézus Krisztus magára vett mondhatatlan szenvedése, az emberiség vétkeinek a kiengesztelését szolgálta. Keresztyét minden zokszó, minden morgás és panasz nélkül hordozta. Amit elviselt az emberiségért, azzal eltörölte a vétkeket.

Aki Jézust akarja követni, az is a bűnös emberiségért vezet, azaz szenved, mert az emberiség bűnöket terhel magára. Az embertársak iránti szeretet indítson mindenkit, hogy szenvedést viseljenek a bűnökért. Tehát szenvedése által csökkentse a bűnök adósságát, és ezzel megváltó módon legyen tevékeny a Földön. És egy szeretetteljes ember kész is lesz erre, mert lelke ismeri azoknak az állapotát, akik bele vannak keveredve a nagy bűnadósságba, és ő ezeken a leigázottokon akar segíteni.

Ezért a szeretetben élő ember nem lázad föl az isteni akarat ellen ha keresztyét terhel, és földi élete nem folyik már többé békés csöndességben. Tudja, hogy a lélek magasabbra fejlődéséhez nem alkalmas a küzdés-mentes élet. Ezért nem is ágál ellene, holott keresztyét elviselhetetlennek tekinti.

Ne keseredjen el senki, ha élete látszólag nehezebb, mint embertársaié. Isten nem rak rá nehéz sorsot, csak amit hordozni is tud, és az Istenből való erő is könnyíti, hogy a kereszt könnyebb legyen.

Istentől az ember tudatosan kérhet erőt, de ezt az erőt KÉRNI KELL, ki kell imádkozni, és akkor akármilyen nehéznek tűnő kereszt többé már nem lesz olyan nehéz. Krisztus keresztjének a hordozása azt jelenti, hogy minden zokszó, minden ellenkezés nélkül alkalmazkodik mindenhez, amit Isten küld neki. Az isteni erő hatását a legkisebb ellenállás is megszüntetheti, és nehéz küzdelembe kerül, hogy győztes maradjon az életküzdelemben, és már a Földön megváltó módon lehessen tevékeny.

Tehát a keresztben, a szenvedésben ismerje fel Isten szeretetét, aki szellemi tökéletességre szeretné az embert eljuttatni. Ehhez a legbiztosabb és leggyorsabb út, ha az isteni akaratban belenyugodva türelemmel magára veszi a keresztet, hogy kövesse Isteni Urát, és Megváltóját.

Ámen.

Kötelességteljesítés

B.D. No. 1829

24. február 1941

Nem elég csak a kötelességet teljesíteni. Ennél többet kell tenni: feladatot - amit nem emberek adnak - és SZERETETBŐL, SZABADON kell megtenni! Csak ekkor van bennetek szeretet-készség. Az ilyen teljesítmény értékelést kap, és áldást hoz az örökkévalóságra.

A földi munkakörüket kötelességszerűen teljesítő emberek azt hiszik, hogy ezzel eleget tettek feladatuknak. Igaz hogy életük kötelességteljesítésben telik el, de az nem tudatos szeretetben való szolgálat. Amit a kötelesség parancsol, az kivétel nélkül világi célokat szolgál. Viszont AMI A LÉLEKRE NEMESÍTŐEN HAT - azt nem lehet sem kötelességszerűen megkövetelni, sem megtenni. AZT MINDIG SZABAD AKARATTAL KELL VÉGBEVINNI.

A lélek haladásáról akkor lehet beszélni, amikor az ember többet tesz mint a kötelessége, és ezt nem hagyja abba, mert erre a szeretet indította. Amit az ember magának vagy másnak kötelességévé tesz, annak tisztán földi értéke van. A kötelességteljesítéshez nem szükséges, hogy hajtóereje a felebaráti szeretet legyen. Ezek többnyire emberileg létrehozott parancsok, amelyek igyekeznek fenntartani a világi rendet, és teljesítésük azért szükséges, hogy az emberek leküzdjék akarati gyöngeségüket. Mert sok ember még azt sem tenné meg ami kötelessége, ha nem nevelték volna nagyra bennük a kötelességtudatot.

Minden amit tesznek függ valamitől, és valamilyen haszna van. Az olyan földi életvitel, amely a tettek végtelen sorát mutatja - de amelyek mind a „kötelességteljesítés” rubrikájába esnek - még nem jelenti azt hogy az illető lelkileg feltétlenül érett lenne. Mert épp a kötelességteljesítés tartja vissza az embereket, hogy valódi felebaráti szeretetben éljenek. A kötelességteljesítést nem lehet sem fölöslegesnek, sem valami téves dolognak mondani - mégis, bizonyos veszélyt jelent az ember lelkének. Mert minél inkább az élet vezérfonalává teszi a kötelességteljesítést, minél fontosabbnak tartja kötelességeit, annál inkább hiszi hogy ő fel van mentve az igazi szeretetben végzett tevékenységek alól. Úgy érzi idejét jól kihasználta, és szellemében mégis visszamarad, ha nincs benne szeretet. Azaz, ha nem hajtja a szeretete arra, hogy a kötelességteljesítéssel kitöltött idő ellenére is még valamiben TÖBBET tegyen.

Szellemében és testében csak ekkor fog olyan tettekkel szolgálni, amelyeket nem követelnek meg tőle - tehát amelyeket nem lehet kötelességgé emelni. A Földön a kötelességvégezést önmagában el kell ismerni - de az örökkévalóságra nincs jelentősége. Tehát az ember keressen rá alkalmat, hogy szabad akaratból adhasson és szolgálhasson.

Ne elégedjen meg a kötelességteljesítéssel, hanem tegyen még magától hozzá valamit, amit szeretetből ad, és az embereknek szolgál vele. Mindezt azért, hogy lelke megváltást kapjon, mert a lélek abból húz hasznot, amit szabad akaratból és önzetlen szeretetből tesz.

Ámen.

Csak egy út van ami az örökéletre, és az Istennel való egyesülésre visz - és ez az út Jézuson át vezet. És majd az lesz, hogy aki visszautasítja Krisztust, soha nem mehet a Mennyek kapuján át az örök életre. Az embereknek ugyanazt az utat kell végigjárnia, amit Jézus járt a Földön. A szeretet és szenvedés útját, mert csak a szeretet által tudja magát megváltani, szenvedéssel pedig a bűnök adósságát csökkentheti.

Hogy ezt megtehesse, meg kell szereznie a Jézus kereszthalála által létrejött kegyelmi ajándékokat - amelyeket csak akkor kaphat meg, ha elismeri, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia, és a Világ Megváltója. Hinnie kell az Isteni Megváltóban, hinnie kell, hogy maga Isten küldte a Földre azért, hogy maga teljes egészében lakást vehessen benne, hinnie kell hogy maga az Isteni Szeretet szállt le az emberekhez. Csak akkor bizonyítja be, hogy hisz Istenben, ha a Megváltás Művét az emberek iránti legmagasabb fokú szeretetnek ismeri el, és a Megváltás Művének áldásaiban szeretne részesülni.

Jézus azt mondja: „Senki sem jut az Atyához - hacsak nem általam.”

Jézus ezeket a szavakat nem mint ember mondta - ezeket a szavakat szellemi mivoltukban kell megérteni. Ő maga tiszta szeretet volt - tehát az embereknek is szeretetté kell alakulniuk, hogy az Atyával egyesülhessenek, aki MAGA A SZERETET. - És amikor az ember már a SZERETET TALAJÁN áll, felismeri, hogy Jézus Krisztus az Örök Istenség foglalta. Már nem akarja Jézus Krisztust elválasztani Istentől - tehát a szeretet az egyetlen út hogy eljusson Istenhez. Viszont aki Krisztust nem ismeri el, annak gondolkodása soha nem helyes, és ha igent mond is Istenre, az nem mély és igazi hit, ha a kettőt - Istent és Krisztust - elválasztja egymástól. Hamis fogalma van az Örök Istenségről.

A keresztény tanítás a két legfontosabb parancsot így fogalmazza meg: Szeresd Istent minden fölött - felebarátodat pedig mint önmagadat. Hogy ezt a parancsot teljesíteni lehessen, szeretetté kell válni, és ugyanazt az utat kell járni, amit Jézus Krisztus járt a Földön. Élete minden útján szeretetet kell osztania, és mivel a szeretet maga az Isten, minden egyes tettel az Örök Isteni Szeretetet vonja magához, tehát egyesül vele, és akkor ugyanaz történik, ami Jézust ezekre a szavakra készítette: „Az Atya és én - egy vagyunk”. A maga hatalmas szeretetével Jézus szintén egyesült az Atyával, és teljes joggal mondhatta ezeket a szavakat. Lényét teljesen átjárta az Isteni Szellem, tehát az Atya - az Örök Isten - a Fiúban volt. Abban, aki belőle indult, és már mindörökké nem váltak el egymástól. - És ez az összeolvadás az Őserővel mindig az Istenhez és az emberhez való bensőséges szeretet következménye lesz. A szeretet: út - ami Istenhez vezet. A Megváltás Műve pedig egy ember legnagyobb Isten iránti szeretetének műve az egész emberiség javára. Aki ezt nem ismeri el, abból hiányzik minden szeretet, különben az összefüggést a legtisztábban fölismerhetné, és eltűnne minden kétsége Jézus istensége felől. Szeretet nélkül a fölfelé vezető utat soha nem lehet megtenni, mert akkor az illető nem Jézust követi. Nem tartozik azokhoz, akiket kereszthalálával megváltott - és így elveszett az örökélet számára.

Ámen.

Atyai szavak - A hívő ima és könyörgés

Aki teljes hittel rám bizza magát, annak imáját meghallgatom. Küzdelem nélkül az élet nem hozza létre a lélek érettségét, az embernek küzdenie kell, és a küzdelem csak akkor maradhat el, ha saját ösztönzéséből kifolyólag egész életét kezeimbe helyezi. Mikor magát rám bizza, és hittel épít segítségemre, ekkor olyanná lett, amilyennek gyermekeimet akarom. Elismer Atyjának, kinek akkora a szeretete és mindenhatósága, hogy gyermekét nem engedi szükségben élni. Ezután már soha nem járja az életét egyedül, engem hív állandóan oldala mellé. Nem aggódik, nem kételkedik, hanem tele van bizakodással. Nem fél hanem hisz, és a hívőnek nem okozok csalódást. Aki hisz bennem, az nem küld téves kéréseket felém. Melléje állok, reményeit teljesítem, mely által hite folytonosan mélyül,

rendíthetetlen lesz. Béke lakik benne, mert már semmitől sem fél, tudja, hogy soha nincs egyedül, és nincs elhagyva. Az ima erejét az érzi meg, akiért mondják. Szellemi világosságot, és a hit erősségét hozza magával. Az emberek érzik, hogy erő ömlik beléjük, és a szellem tekintetét felfelé irányítja.

Magam küldöm a felismerés villámfényét azok szívébe, akikért gyermekeim imádkoznak. Amit ők kérnek, arra engedélyt adok, és szeretetem fog örködni a gyengék és segélyre szorulóknak felett, nehogy elesseken vagy tévútra jussanak. Mert akik a Földön imádkoznak kedveseikért, könyörögnek azok lelki üdvéért, átviszik az ima erejét rájuk, tehát kaphatnak a kegyelemből. Mert a másokért való könyörgés a felebaráti szeretet munkája. Leghatásosabb eszköz, hogy segítséget kapjanak. Szellemem keresi a velük való egyesülést, és az ismeret felé kormányozza őket.

Amit az ember saját erejéből nem tud megtenni, azt megteszi az érte hozzám küldött hívó ima. Különösen gondot viselek ezekre a lelkekre, nem hagyom tudatlanságban őket. Beárnyékolom őket kegyelmeimmel, szellememmel, mert az embergyermek szeretete nem hiába könyörög a támogatásomért.

Ezért ne legyen gondotok, mindenki azon az úton jár, melyen járnia kell, hogy tökéletessé váljon. Ahogy a dolgok adódnak, úgy lesz helyes a lelki továbbfejlődéséhez. Ha hívó lélekkel bíztok bennem, minden szükségesén átvezetlek az örök haza felé.

Ámen.

Igazságérzet.... az embertárs elítélése

B.D. No. 1869

30. március 1941

„Boldogok, akik éheznek és szomjúhozni az igazságot mert majd eltelnek vele“

Az igazságérzetnek benne kell lenni az emberben, különben nem tudna ítéletet mondani egy szeretetlennek tűnő cselekedetről. Aki annyira minden fölött állónak érzi magát, hogy nem tűr semmi ellentmondást, mert tévedhetetlennek hiszi magát, az soha nem fog helyesen gondolkodni, mivel az emberek számára nem adja meg ugyanazt a jogot mint magának.

Az emberek ítélkezésében nagy különbségek vannak. Aki szigorú kritikának veti alá magát és tetteit, az állandóan másoknál is a helyes megítélésre is törekszik. De aki csak az embertársánál keresi a hibákat, és magát hibától mentesnek hiszi, az mindenfajta cselekvést csak a saját szemszögéből néz, tehát az ítélete hamis.

Minden ember tévedhet.... De ha megismeri önmagát, akkor tud is küzdeni a saját hibái ellen, tehát nemesedik.... De aki egy hibáját sem ismeri fel, az nem is törekszik a tökéletességre. Amikor szeretetlenül cselekszik, az nem tudatos benne, nem ad számot magának róla, és képtelen is tettei helyes megítélésére. Hiányzik az igazságérzete, a saját eljárását mindig helyesnek tartja, de embertársát csekélyebb hibáért is elmarasztalja. Az ember legyen vele tisztában, nincs joga addig szemrehányást tenni embertársának a helytelen cselekvése miatt, míg maga nem áll egy erkölcsileg magas fokon. Gondoljon mindig a saját hiányosságaira, amikor embertársa fölött akar pálcát törni.

De akiben van igazságérzet, nem is fog mások fölött olyan hamar ítélkezni, mert megpróbálja magát ugyanabban a helyzetben elképzelni, és majd megérti a másik gyengeségét.

De hogy ezt meg tudja tenni, valóban őszintének kell lennie, és úgy kell látnia a dolgokat, amilyenek.... nem szabad magát túl magasra értékelni, embertársát pedig túl alacsonyra, mert akkor saját hibáját más mértékkel méri mint a másik emberét, és ez kizár minden igaz gondolkodást és ítélethozatalt.

Ily módon rendkívüli értékkel bír az a tulajdonság, ha valaki önmagával szemben is szigorúan ítélkezik, mert az ember ekkor hűséges önmagához, és önszeretet által nem cselekszik jogtalanul, ha elítéli a másik cselekvési módját, és vele szemben magát igazságosabbnak érzi.

És az ember szemlélje először így magát és tetteit, mielőtt embertársát kritizálja és megjátssza magát, mint annak bírāja.

Ámen.

A lélek halhatatlansága

B.D. No. 1874a

4. április 1941

Sok embernek a lélek halhatatlansága elfogadhatatlan, mert földi-mulandó mércét használ. A Földön semmi sem állandó - minden csak átmenetileg létezik az emberek véleménye szerint - tehát úgy gondolják, hogy a természeti törvények alól nincs kivétel. Hiszen a földi test is elpusztul, azaz látszólag szétesik és megszűnik. Arra az ember nem gondol, hogy ami így látszólag elpusztul, az csak egy átmenet az újraalakuláshoz. Kevés gondolkodással minden földi (dolgot) mint valami „egy célt szolgálót” kellene felismernie és észrevennie, és hogy a legjelentéktelenebb teremtmények is egy bizonyos összefüggésben állnak egymással - tehát nem céltalanok.

Egy ilyen teremtményi mű elmúlásakor maradványait ismét más teremtmények veszik magukba, tehát szolgál ezeknek, és az új teremtményekben tovább él. Csak a külső változást kell komolyan megfigyelnie, aztán be kell ismernie, hogy a belső élet nem szűnhet meg. Legalább ezt a belső életet az embernél is el kellene ismernie, világosan látnia kell, hogy az ember lelke, az érzelmi élete nem fejeződhet be tetszés szerint, hogy ez az érzelmi élet minden egyes megtestesülés voltaképpen célja. A külső forma nem ér semmit, ha az emberiség nem ismeri fel a belső lényegét.

Az emberi lény felépítéséhez mindig ugyanazok az alkotórészek szükségesek: test, lélek és szellem. A test mint külső burok azokat a funkciókat végzi, amelyeket a lélek meghatároz. Tehát a test csak szerv, amely által az akarat teljesül. A halál pillanatától kezdve a léleknek nincs szüksége szervekre amik őt - mint a Földön, tehát a látható Teremtés-műben - szolgálják, hiszen a tartózkodási helye megváltozott, olyan régiókba ért át, ahol semmi külsőleg láthatót nem kell végbevinnie. A test szükségtelenné vált, az csak a földi életút eszköze volt, ahol a léleknek az isteni szellem hordozójává kellett formálódnia.

A lélek halhatatlansága

B.D. No. 1874b

4. április 1941

A szellem - az élőlény harmadik alkotórésze - bár minden emberben szendereg, de akcióba csak akkor lép, amikor a lélek akarata több figyelmet szentel neki, mint a testnek. Tehát amikor a lélek már nem tartja annyira fontosnak a földi követelményeket azokkal szemben, amelyeket a szellem állít eléje, és amelyek mindig a földi igények hátraszorítását jelentik. Bár a test, lélek és szellem összetartozik, de külön célra törekedhet. A lélek akaratát jobban a test igényei felé fordíthatja, de figyelmen kívül is hagyhatja, és akaratát csak a benne levő szellem hasznára fordíthatja. És éppen ez az akarat-irány határozza meg a túlvilági életet, tehát azt az állapotot, amelyben a lélek a földi élet után tartózkodik, és ami boldogságot vagy szenvedést hozhat.

Tehát a földi élet - a test funkciója - csak egy átmeneti állapota a léleknek, amiben tevékenységekre serkenti a testet a Földön, de semmiképp nem tekinthető megszűntnek, amikor a test már nem képes ellátni funkcióját. A lélek elhagyja a testet, mert már olyan régiókban tartózkodik, ahol a külső burokra nincs szükség.

Teljesen téves felfogás a lelket szintén elpusztultnak tekinteni - mert a lélek valami olyan, ami nem pusztulhat el. A lélek ugyan az ember fizikai halála következtében nem tudja a testet funkcióira készíteni, a hiányos érettsége miatt - azaz amikor kevés figyelmet szentelt a magában rejlő szellemnek - tétlenség-állapotba eshet, de soha nincs olyan, hogy „többé nem létezik”. Mert a lélek valami szellemi, ami elmúlhatatlan, miközben a test földi anyagból van, és az anyag állandó változásnak van kitéve. Ezért amint a lélek elhagyja, újra alkatrészeire bomlik.

Ámen.

Anövekvő fejlődés feltétele: hogy a lélek törekedjen a magasba, hogy eloldódjon az anyagtól, lemondjon a saját akaratáról, és felhasználja a kapott isteni erőt. Az embernek oda kell adnia valamit, hogy megkapja azt, ami értékes az öröklét számára. Elkerülhetetlen, hogy a lélek elsősorban az anyaghoz való ragaszkodását győzze le, mielőtt szellemivel foglalkozna, mert szellemi élmény elképzelhetetlen, amíg az ember fölött a földi javak uralkodnak, és minden gondolata azok, és az általuk szerzett örömek szaporítására vonatkozik.

A szellemi élmény eloldódást követel mindattól, ami a testet örvendezteti. Csak aki hiánytalanul legyőzte testét, csak annak a szelleme tud a magasba lendülni, és szellemi növekedése csak így van biztosítva. De hogy a földi vágyakat legyőzze, ahhoz erő kell. Ezt az erőt kérni kell, mert támogatás nélkül egymagában túl gyenge. Ezért az ember ne felejtse el imádkozni. A Mennyei Atya mindig szívesen fogadja az erőt és lelki-üdvösséget kérő imát.

A szellemi tapasztalatokra való helyes előkészület, ha bensőséges imában Istenre bízunk bajainkat, és kérjük segítségét, majd türelmesen kivárjuk, Isten milyen módon küld segítséget földi gyermekének. Ezért az ember figyeljen a belső hangra, és ezen keresztül tisztán megkapja az isteni akarat közlését. Most már az emberen múlik, hogy mennyire veti alá magát az isteni akaratnak. Ha valami szellemi segítségre van szüksége, akkor gondolatait emelje Istenhez, és olykor a legcsodálatosabb módon kap segítséget.

Mondhatatlanul boldogító dolog, ha valaki átadja akaratát Istennek. Az ilyen ember megszabadul minden felelősségtől, és minden gondolata és tette megfelel Isten akaratának. A legkisebb ellenszegülés viszont nehezebbé teszi az Isten felé vezető utat. Ilyenkor az ember maga állít akadályokat, amelyek elzárják a fölfelé vezető utat, és az akadály eltávolítása nagy megerőltetésbe kerül.

Isten folyton ad: kiosztja kegyelmeit, hogy földi gyermekei könnyebben eljussanak hozzá. És ha imádkoznak érte, hamarosan azt is tudják mit kell tenniük, hogy megemeljék lelki állapotukat. És ha akarunk a jóra irányul, akkor mindent úgy tesznek ahogyan Isten kéri.

Ámen.

Zavaros gondolkodás - Hitetlenség – Hit - Kegyelem

B.D. No. 1894

21. április 1941

Az ember hitetlenségére a zavaros gondolkodása ad magyarázatot, amikor az emberek egy szellemi irányzathoz csatlakoznak - amit ha összehasonlítanak Krisztus tiszta tanításával, teljesen tévesnek lehet mondani - az már félrevezetett gondolkodás, ami következményeiben annál nehezebb, minél inkább eltér az igazságtól.

Érthető, hogy az igazsággal ellentétes gondolatok eltérítenek a helyes gondolkodástól - ezért a hitetlen ember nem tud tiszta gondolatokra jutni, hanem ugrás-szerűen egyszer ezt máskor azt hiszi, azaz tartja igaznak, és ezért gondolatmenete összekuszálódott és bonyolult! - Ami igaz azt nehezen ismeri el igazságnak, azért az ilyen állapot nem kielégítő, nem hoz szellemi haladást. Állandó nyugtalanságban van, és mégis ugyanabban a nézetben sokáig megmarad. - A tiszta igazság mellett elmegy, hiszen Istent kikapcsolja a gondolkodásából. Tehát a fölfoghatatlant a saját gondolatai, és saját ereje által próbálja kikutatni - és ezért gondolatai hamis utakon járnak. Vagy kicsi benne az igazság megismerésének akarata, és ezért nem is adható meg neki. Ezzel szemben az az ember, aki magáért az ismeretért vágyódik az igazságra - a legtisztább bölcsességet kapja. A hitnek és hitetlenségnek ellentétes feltételei vannak. Hogy valaki hinni tudjon, Istennel gyermeki viszonyban kell lennie, korlátlanul át kell adni magát az örök Istenségnek, magát kicsinek és jelentéktelennek kell tartania, és Istenben kell felismernie a legtökéletesebbet - és ez a hit! Viszont a hitetlen mindent letagad, magát tartja okosnak és bölcsnek - és épp ezért semmi tanításnak nem nyílik meg. Magát soha nem rendeli alá egy magasabb lénynek, tagadja annak létét - csakis ő maga fenséges! Ezért nagyon

különfélék az előfeltételeik: a hívő ember gondolkodása helyes és tiszta, míg a hitetlenében nincs rend, és nem tud helyes végeredményre jutni, mert egy magát fenségesnek, fennköltnek tartó ember nem kaphat már szellemi tisztaságot, mert nem imádkozik ezért a kegyelemért, és ezért nem is juthat hozzá.

Isteni kegyelem nélkül viszont az ember nem gondolkodhat helyesen. Gyakran az ember akarata ahhoz is gyenge, hogy magánál Istennél keressen segítséget, és így tudatlanság az osztályrésze mindaddig, amíg imájában szellemének tisztaságát nem kéri, és Isten kegyelmét alázatosan fel nem használja.

Ámen.

Égetés mint gyorsított széthullási folyamat

B.D. No. 1899

28. április 1941

Minden a pusztulás felé tart, mert a magasabbra fejlődés menetét kell járnia. Mikor az anyagtól a szellemi elválik, az anyagot legyőzte. De a szellemi nincs mindig annyira kiérlelődve, hogy földi burokra már nem is lenne szüksége - tehát egy új formában vesz szállást magának, de az is anyag. Amikor a lélek - tehát az emberben lévő szellemi - válik el a testtől, vége szakad a földi formákba való költözésnek, azaz a lélek kiszáll az utolsó földi formából, és az anyagtól megkönnyebbülve egy új birodalomba jut, amely teljesen más, mint a Föld volt.

A test - tehát az utolsó földi forma - ismét széthullik, azaz szellemi szubsztanciákra oszlik, amelyből a földi test képződött. Ezeknek a magasabbra fejlődés menetét szintén meg kell tenniük - tehát megint olyan isteni teremtett műhöz kell társulniuk, amelynek célja a szellemi magasabbra fejlődés, mert a lény szerűek most még a fejlődés kezdeti stádiumában vannak.

Ez sokféle módon történhet, de mindig szolgáló tevékenységnek kell lennie, tehát a szubsztanciáknak olyan teremtett műhöz kell társulni, ahol lehetőség van valamilyen feladat elvégzésére, mert a feladat elvégzése által szolgál. A lény szerű a szolgálaton keresztül érlelődik. Ha elveszik tőle a szolgálat lehetőségét, úgy fejlődése abbamarad, és ez kínos állapotot okoz nála.

Bár a szellemi szenvedésének idejét meg lehet rövidíteni - de ezt nem köszöni meg annak az embernek aki közbenyúlt, és megakadályozta, hogy szolgálhasson. Amint az emberi testet természetes oszlásában megakadályozzák - amennyiben égetéssel, vagy egyéb kémiai úton a széthullási folyamatot meggyorsítják - úgy ezeknek a szellemieknek messzemenően kínosabb úton kell járniuk, és járják is, mert ezek az eljárások az isteni Rend ellenére vannak. Ellenére vannak annak az isteni Rendnek, amit Isten megadott minden teremtett művének. Az ilyen eljárás az ember részéről önhatalmú, amely nem egyezik meg az isteni akarattal. Az emberi testet a földnek kell átadni, ahogyan ez neki rendeltetett: "Porból lettél, és porrá válsz". Az megtörténhet, hogy közbenyúlásával Isten maga rendeli másképpen egy emberi élet befejezését, és nem a természetes testi halállal.

Amikor a lélek kilépett a testből - tehát abból a szellemiből, amiből a test képződött - akkor a test a lélek felé befejezte feladatát. Viszont, amíg a test teljesen fel nem oszlott, adódnak még lehetőségek, hogy szolgáló akcióba lépjen, habár ez kevésbé érthető az embereknek. Viszont a meggyorsított széthullási folyamatnál a maradványnak erre a legcsekélyebb lehetősége sincs.

Végtelenül téves az a felfogás, hogy egy ilyen módon létrejövő tisztító folyamat által az emberi test a lélekhez társul. Bár azonos rendeltetése van a szellemiből képzett külső-formának is, az ugyanis, hogy egyszer majd emberi lelket képezzenek az összezárkózott lelki szubsztanciák, és emberi formába öltözve tegyék meg a Földön a fejlődés utolsó menetét. Viszont ez sohasem úgy megy végbe, ahogyan az emberek tévesen elképzelik, mert fejlődéséhez minden lény szerű meghatározott időt kap, amit az ember külső eljárással nem rövidíthet meg a maga elgondolása szerint.

Kivétel, ha az ember a Földön teljes egészében kihasználja a szellemi magasra fejlődés lehetőségeit, és életmódja, Istenhez való helyes beállítottsága, hite, és eleven szeretet tettei által szerez olyan

érettségi fokot, amely a test - tehát a földi burok - majdani földi útját is megrövidíti. De mindig Isten akaratára kell bízni, hogy ő még milyen szolgáló feladatot utal ki a részecskéknél.

Ámen.

Szelídség és türelem.... az emberekre gyakorolt hatás

B.D. No. 1910

10. május 1941

Hogy az ember szelídségre és türelemre nevelje magát, képzelje maga elé annak az embertársának a lelkét, aki az ember fordított akaratára következtében mindenféle szükségbe jutott; és most legyen kész rá, hogy segítsen rajta.

Képzeljétek el azt is, hogy a lélek ilyenkor mindig fogságban van. Ilyenkor segítő együttérzéssel álltok hozzá ehhez az emberhez, és teljes szeretettel és türelemmel próbáltok rá hatni, hogy akaratát a bilincsek lazítására indítsátok, tehát hogy nagyobb szabadságot adjatok neki.

A türelmetlenség és heves kirohanás csak erősíti a fordított akaratot, és a lélek mindig nagyobb szükségbe jut. Mert a jó és szeretetteljes hozzáállás jó indítást ad az embertársnak, és csak ezzel lehet segíteni a lélek szükséghelyzetén. A lélek megköszöni mindenkinek a bilincsei lazításához a segítséget, mert egyre könnyebb lesz most már az akaratot jóra biztatni, míg a lélek körüli burok megvastagszik mielőtt az embertárs szeretetlenséggel találkozik, és az csak konokságot és szintén szeretetlenséget hoz létre.

Amint a lélek kötöttsége könnyű lazulását érzi, csökken a jóval szembeni ellenállása. Mert ez a kötöttség, ez a bilincs az, ami az ellenfél ereje, amit a jóra való akarattal lehet gyöngíteni. Ha az ember most szeretetet és türelmet kap, akaratára is a jó felé fordul, mert minden jól esik neki amit a szeretet hoz, de ezt a szeretetet fel is kell ismernie, mint ilyent.

A heveskedés és türelmetlenség sohasem a szeretet megnyilvánulása, tehát az embertársnál is izgatott állapotot okoz. Ez nagy szükségállapotot hoz létre. De nektek adva van a lehetőség hogy ezt megszüntessétek, és lényeteken keresztül szeretetet, jóságot, türelmet és szelídséget, tehát lágy indítástokat tudtok kioldani belőle, és ennek következtében hozzájárultok ahhoz, hogy a lélek kiszabaduljon a gonosz kötöttségéből.

Ámen.

Vigasztaló szavak

B.D. No. 1923

18. május 1941

Vegyétek a vigasztalás szavait: Maradjatok bátrak és erősek a szenvedésben, a hitben ne inogjatok meg, meneküljétek imába, és ne gondoljátok arra, hogy magatokra maradtatok, akkor sem, ha úgy néz ki mintha az egész világ összeomlana a fejetek felett.

A hit hegyeket mozdit a helyéről, ha teljes bizalommal vagytok hozzám. Ami lehetetlennek látszik, az a szilárd hit által, imáitok által meghallgatásra talál.

Én meghatározom minden ember életútját. Ezen kell mennie, mert érlelődése ettől függ. Ha ettől eltér, a túlvilágon szenvedések várják. Ezért a földi szenvedésekre, ne gondoljátok - mert azok elmúlnak, átmenetiek. Gondoljátok helyette az örökkévalóság végtelen hosszú idejére, amely messzemenően fájdalmasabb lenne a földi szenvedések nélkül.

Ezért a szenvedés ne nyomasszon, hanem a belém vetett hit által erősödjétek meg. Hiszen szeretlek benneteket. Ezért sokszor fájdalmasan kell belenyúlnom életetekbe, hogy az örökkévalóság számára megmentsélek benneteket. Soha ne feledjétek, hogy én az atyátok vagyok, jó barát, testvért védelmező!

Minden segítséget tárjátok elé, készségesen és ellenállás nélkül adjátok át magatokat vezetésemnek - és ekkor helyes vezetést kaptok. Csak ne engedjétek hogy kételyek kínozzanak, igazi, mélyen belém vetett hitet állítsatok szembe vele, és reménykedjétek. Mert szavam igazság, és ha segítségemet megíértétek, akkor nem kell aggódnotok.

Ámen.

Legfontosabb a szellemi tevékenység – Feladat - Áldozatkészség

B.D. No. 1930

25. május 1941

Az állandó isteni fölvilágosítás és állandó önmagába-figyelés nagy eredményeket érlel. Az embert tanító erők olyan szellemi tudásanyagot adnak, ami soha nem csökkenthető - mert amit leadnak belőle valakinek, az megint csak a többiek fölvilágosítását szolgálja, tehát szaporítja a szellemi ismereteket anélkül, hogy kisebbitené az első szellemi tulajdonát. Mindez Isteni Akarat és az Ő kegyelmi ajándéka, amit az ember maga szerint használhat vagy megnövelhet. De ezeket a javakat mindig hasznosan kell alkalmazni.

Az ember soha nem gondolkodhat úgy, elég ha maga meggazdagszik rajta. Ilyenkor abba a veszélybe kerülhet, hogy elszikkad a forrás, és már ő sem meríthet többé - tehát, hogy megszűnik az isteni kegyelem áramlása. Mert Isten azt akarja, hogy a szellemi ismeret elterjedjen, és az ember használjon ki minden alkalmat, hogy a rábízott adományt elterjessze. Azaz adja tovább a tudást, amit kapott, mert csak ez jelenti, hogy szeretettel tevékenykedik embertársa érdekében. Ez újra kegyelmi adomány, amit az emberek mindaddig nem érdemelnek meg, amíg nem vágyódnak rá.

De legalább ismeretet szerezzenek róla és döntsék el maguk, törekcsenek-e rá, vagy ügyis elutasítják. Azért kapják folyton a figyelmeztetést, hogy gondoljanak a lelkükre. Minden szellemi munka szellemi jót hordoz magában, azaz állandó, örök eredményt hoz. És amit az ember egyszer fölvev magába, az már örökké benne van, nem vehető el tőle. Isten előtt tehát a szellemi tevékenység a legfontosabb. Vele szemben hallgasson el minden megfontolás, mert aki szellemi értéket vesz magába, az földi feladatát teljesíti, ha ezt az értéket szeretetben továbbítja embertársaihoz.

Ne féljen hát senki, hogy idejét nem használta föl jól, ha annak a terjesztésével foglalkozik, amit Isten neki juttatott. Valóban az a legfontosabb, mert Isten adománya. A fönről jövő üzenetek befogadása össze van kötve a feladattal: "akkor kapja meg, ha terjeszteni akarja" - tehát a feltételt is teljesíteni kell.

A befogadás és továbbadás teszi Isten adományát azzá - ami. Mert a saját értelmi tevékenységét fejleszti, és részesül annak áldásában, amit kapott. E nélkül azok halott szavak, minden erő és befolyás nélkül maradnak a számára. Amit az ember Istentől kap, akkor válik szellemi tulajdonná, ha szívével fogadta magába. Azaz, ha a neki adott ajándék tartalmát gondolatilag feldolgozza és igent mond rá. Ekkor adhatja tovább mint eleven igazságot, ekkor képviselheti meggyőződéssel amit mond, és embertársát is gondolati tevékenységre serkentheti, hogy az is felvevőképes legyen, és mint ételt és italt fogadja az isteni adományt.

Az isteni SZÓ befogadásához még az a misszió elfogadása is hozzátartozik, ami áldozatot követel. Mert Isten adományának kiosztásához az kell, hogy le tudjon mondani a földi értékekről is, amikor arról van szó, hogy ugyanazt az értéket embertársainak is el kell juttatni.

Földi életvitelében példaadónak kell lennie, tehát éljen Isten szava szerint úgy, ahogyan maga is hirdeti. Ehhez hozzátartozik, hogy készségesen lemondjon a földi örömekről - önlegyőzés kell hozzá - hogy küzdjön minden ellen, ami földi élvezetet nyújt. Mert minél könnyebben oda tudja ezeket adni, annál nagyobb a befogadóképessége a fönről jövő értékes adományok iránt. Isten szavát is annál nagyobb meggyőződéssel tudja terjeszteni, maga minél mélyebben hatolt beléjük. Csak amikor már áldozatot képes hozni érte, akkor tud Istennek szolgálni, és akkor kapja meg a munkát úgy, ahogyan majd meg tud vele birkózni. És akkor nem marad el az eredmény.

A túlvilági tanító-erők tevékenységével és a földi emberekkel való együttműködéssel tág köröket húz. Tehát ott terjed az isteni szó, ahol az emberek készségesen befogadják és igyekeznek követni azt, aki nekik ezt közvetítette. Tehát odaadják ami földi javaknak számít, hogy szellemi javakra cseréljék.

Ámen.

Aki rábízza magát az eljövendő időben Jézus Krisztusra, annak nem kell félnie hogy elhagyottá válik, ha nehezzé válik a helyzet. Aligha volt Ellenfelem hatalma oly pusztító hatással a hívőkre, mint ahogy most történik. Hihetetlenül erős intézkedések folynak, aminek célja, hogy az ember elváljon keresztény hitétől, hogy tagadja meg Jézus Krisztust, és csatlakozzon egy új irányzathoz, amely teljesen más alapelveket képvisel, mint Jézus Krisztus tanítása.

Ezen intézkedések által sok eredményt érnek el, sok ember elveszti Istenről való ismeretét, ha nem állnak ellen bátran azok kívánságával szemben, akik magukat hatalmasnak gondolják. Van EGY, aki messze hatalmasabb. És aki rábízta magát, annak nem kell aggódnia. Az Úr mindent megad nekik, okosak és bölcsék lesznek ha az szükséges, legteljesebb meggyőződésből beszélnek Urukrol és Megváltójukról, és megcáfolhatnak minden ellenvetést, mert aki Jézusért küzd, annak felébredt a szelleme, és ez megmutatkozik, amint elérkezik az idő.

Mert bár minden földit megszűnés fenyeget, de feltétlenül fennmarad Isten szava, amit maga adott az embereknek a Földön. Isten így szólt: "Az Ég és a Föld elmúlnak, de az én szavaim soha el nem múlnak." /Máté 24,35/ E szavak értelmében heves küzdelem lángol fel, olyan küzdelem, amelynek a világeseményhez semmi köze. Olyan küzdelem, ami csupán Jézus Krisztus megvallásáért történik. Ez a küzdelem követel áldozatokat is, de aki az isteni kegyelemtől megerősítést akar, az megkapja az erőt az áldozatnak szükséges elviseléséhez.

Teljes lelkesedéssel mindent kiáll Jézus Krisztusért, többé már nem aggódik, hanem csüggedés nélkül szembenéz az eseményekkel. Az Úrnak ilyen emberekre van szüksége, akik készek feláldozni magukat, és mindig készek kivitelezni, amit Isten akar. Mert az idő komoly, és teljes odaadást kíván. Olyan eseményeket hoz magával, amelyeket csak Jézus Krisztusba vetett hittel fognak elviselni, amik azonban kiérlelik az ember lelkét is, és meghozzák a legnagyobb jutalmat számára.

Mert csak hívő ember kapcsolódik össze az isteni Szellemmel, az tanítja, az isteni szavak által erőt közvetít, hogy hű maradjon az Úrhoz és Üdvözítőhöz, az Isteni Megváltóhoz, amikor a világ vele szembeszáll, és ki akarja szorítani az emberek szívéből.

Ámen.

A gondolat – tevékenység 2.

B.D. No. 2039b

21. augusztus 1941

/Válasz B.D. kérdésére/

A gondolat-tevékenység egy tiszta szellemi eszmecsere, ami tisztán szellemi eredményeket érlel. Tehát hogy az adó-erők közvetítésével a szellemi tudás létrejöjjön - akarati tevékenység előzi meg. Ez tehát a jó szellemi erők iránti tudatos vagy öntudatlan kérés. Tudatos a megvilágosulást kérő ima által, öntudatlan, amikor olyan kérdéseket tesz fel az ember, amelyek szellemi területet érintenek, és ezért a tudással bíró szellemi erők megválaszolják. Amikor az ember inkább a földdel áll érintkezésben, azaz tisztán földi dolgokról kér felvilágosítást, akkor értelemszerűen maga is adhat választ. Az értelem szintén Isten adománya. De össze sem hasonlítható a túlvilági erők szellemi hatásával. Azok tökéletesek, és csak isteni erőáramot vezetnek. Amit ők vezetnek tovább, az a legmélyebb felismerés, olyan szellemi tudás, amit az értelem mint ilyen soha megmagyarázni nem tudna. A földi kérdéseket teljes egészében meg lehet válaszolni. Ilyenkor az Istenből való életerő lép akcióba, amely minden igényhez odaáramlik. Az az ember is sajátjának mondhatja, aki nem akar szellemi dolgokat megoldani. Ebből következik, hogy a földi törekvésű embernek is nagy gondolat-gazdagsága lehet. De ez szükségszerűen nem jelent világosságot is, mert ez a tudás a halál pillanatában kialszik. Míg a Szellemi Birodalom közvetítésével kapott tudás a lélek birtokában marad, mert eltörölhetetlen érték. Tehát közvetítő által, Istentől a Földre érkezett tiszta szellemi erő.

Erre a legjobb bizonyíték, hogy ezeket a bölcsességeket az ember minden gondolati tevékenység nélkül kapja. Míg a földi megoldásokat mindvégig gondolati tevékenység kíséri, tehát az Istentől kapott életerőt használja fel hozzá.

Az embert arra nem lehet rákényszeríteni, hogy szellemi erővel kapcsolatot tartson. Ez a szabad akarat tevékenysége. Ebből következik, hogy a gondolati tevékenység akkor is adott számára, amikor nincs kapcsolatban a tudó erővel. De ekkor csak korlátozott a képessége, és csak tisztán földi kérdések megoldására képes. Ilyenkor csak testi szervezete tevékeny. Amíg az azokat az erőket fel nem kéri, a hozzá áramló életerőt a túlvilági támogatástól teljesen függetlenül használja.

Ilyenkor az ember gondolatainak semmi szellemi értéke nincs, tehát a leendő túlvilági élete számára sem. Tehát nem szellemi, hanem földi javakat, illetve múltidéző javakat termel. Az ember gondolati tevékenysége érinthet olyan problémákat is, amelyek kívül vannak a földi dolgokon - miközben az ember beállítottságával és akaratával ellenáll a túlvilág ismeretben gazdag lényének. Ennek a következménye, hogy gondolatai teljesen ellentmondanak az igazságnak. Tehát mindig azok a szellemi erők nyilvánulnak rajta keresztül, amelyeket az ember akarata felszólít.

Amint szellemi kérdések vetődnek fel, mindig a szellemi erők tevékenykednek. A földi kérdésekhez viszont csak az emberhez társuló életerőre van szükség - habár az ember azt hiszi, mindig az értelmi tevékenység old meg minden problémát.

A túlvilági tudatlan és hazug erők elhitetik az emberrel, hogy az eredményt tisztán értelmével szerezte meg, mert az a törekvésük, hogy a szellemi hatást letagadják, és elpusztítsák az isteni gondviselésbe vetett hitet. Ennek következtében az ember úgy látja magát, mint minden gondolatának létrehozóját, és az őt támogató erők még megerősítik ebben.

A gondolat lényegét csak az Isten felé törekvő ember érti meg, érzi a Világosság Birodalmából érkező áramlatokat, és engedi, hogy a jó szellemi erők befolyást gyakoroljanak rá. Ezért csak az isten felé törekvő ember áll az igazság talaján - mert ami gondolatát érinti, az Istentől van. Akarata alapján tiszta igazságot kap a világosság hordozói által, mert Isten maga az igazság.

Ámen.

Akik tiszta szívűek.... igazság

B.D. No. 2046

28. augusztus 1941

„Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják Istent”

A szív tisztasága adja meg a biztosítékot, hogy az ember az igazságban van. Aki rosszat tesz, annak a gondolkodása is rossz. De aki azon fáradozik hogy Istenért megmaradjon tisztán, annak a gondolkodása is tiszta marad. A tiszta szívű ember állandóan undorodik attól, ami ellene van az isteninek, szíve mélyét kikutathatja, mert tekintetének semmi piszok nem állja az útját, éppúgy a bölcsesség is a tulajdona, mert nem talál akadályra.

Mindenki tiszta szívű lesz, aki Istennel él, aki kapcsolatban marad vele, aki életét tudatosan éli, azaz, aki felismeri földi feladatát, átadja magát Istennek, és mindig azon fáradozik, hogy Isten akaratát teljesítse. Isten nélkül már nem akar és nem tud élni, távol marad tőle minden tisztátalan gondolat; és ha elgyöngül, bensőségesen kéri Isten bocsánatát, mert szíve felismeri azt ami helytelen, és nem akar helytelenül cselekedni. Azon fáradozik hogy a helyes utat járja, és ehhez Istentől erőt és kegyelmet kér.

Ezek szerint a tiszta szív következménye, hogy az ember helyesen gondolkodik, mert ha az Istentől való igazság felvevő-edénye a szív—amint az ember azon fáradozik hogy tisztán és befogadásra méltó módon alakítsa és megtartsa, már nem tűri, utálja azt ami nem igaz, és mint minden tisztátalant elutasítja,--mert a tiszta szívű ember vágyódik az igazság után.

Az igazság utáni vágy egyúttal a beteljesülés is. Az igazságra való vágyódás tulajdonképpen az Isten utáni vágy, aki maga az Igazság. Ez a vágy hatástalanítja az ellenfél tevékenységét, megsemmisíti a hatalmát.

Akiknek tiszta a szíve, azok felismerik a hazugságot, és ennek alapján már nem lehet megtéveszteni őket. Tudatlanság folytán már nem fogadják el igazságnak azt, ami annak ellentmond, és akkor is visszautasítják, ha értelmükkel nem tudják megokolni. Azért tiltakoznak ellene, mert szívük tisztasága egy mimózaszerű érzékenységet és megítélő képességet hívott bennük életre, amely tiltakozik minden hamis szellemi érték elfogadásától.

A tisztátalan gondolatok és tettek letompítják a szív megérző képességét, és ezért nem áll az igazságban az, aki a világhoz és annak barátaihoz tartozónak vallja magát, mert az ezek utáni vágy olyan gondolatokat és ösztönöket érlel, amelyek nem egyedül Istennek szólnak, hanem annak, akié a világ birodalma.

Ezek a gondolatok pedig sem nem becsületesek, sem nem tiszták, mivel olyan ösztönöket ébresztenek és részesítenek előnyben, amelyeket az embernek le kellene győzni, tehát veszélyesek a szív tisztaságára, és az Istenből való tiszta igazság befogadására. Következésképpen, akikben hiányos az igazság, azokban hiányos a világosság is, és nem találják meg az Istenhez vezető utat.

Ámen.

Isteni Szellem tevékenység - Démoni munkálkodás

B.D. No. 2133

29. október 1941

Az Isteni Szellem munkálkodásáról árulkodik minden, ami Istenre utal. Azért minden jó és Isten felé törekvő, összeköttetésbe hozható az Isteni Szellem munkálkodásával. A démoni tevékenység lehúzó, a szeretetet gyűlöletre változtatja, tagadja ami jó és nemes, és növelni igyekszik az Istentől való távolságot. Viszont az isteni szellem-hatás szeretetre nevel, megneemesíti az embert és Isten közelébe igyekszik.

Ezek alapján az ember igen könnyen megkülönböztetheti, milyen erők uralkodnak rajta. A jó szerint nem tud gondolkodni és cselekedni, amikor rossz, démoni erők befolyásolják, és ezeknek van hatalmuk fölötté.

Amint azon fáradozik, hogy Istennek tetsző módon éljen, akkor az ember fölött jó szellemi erők uralkodnak, tehát olyan lények, akiket átjárt az isteni erő. Ekkor Isten Szellemének a befolyása alatt áll, éri az Istenből való erőáramlat, amely ha átjárja, visszavezet minden lényyszerűt Istenhez.

Tehát isteni szellem-hatás, amikor az ember gondolatai Istennel foglalkoznak - illetve, ha gondolatilag Istennél időzve, választ kap olyan dolgokra, amelyre választ szeretne kapni.

Az is isteni szellem-hatás, amikor a szellemi táplálék utáni vágyát a neki közvetített szó kielégíti. Ugyanígy isteni szellem-hatás, ha úgy érti az Isten szavát, ahogyan Isten gondolja. Soha nincs démoni hatás ott, ahol Isten akaratát hirdetik, ahol a szeretetet tanítják és szeretetet kérnek; vagy ahol az isteni bölcsességet olyan teljességgel közvetítik, hogy az soha nem lehet emberi munka.

Akik nem zárkoznak el a démoni hatás elől, azok nem ismerik föl az isteni szellem-hatást; ha nem tanúsítanak elég ellenállást, akkor nincsenek tiszta fogalmaik Istenről és szellemi erejéről. Hogy az ember magába fogadhassa az istenit, ahhoz meg kell nyitni magát. Azaz igenlő magatartást kell tanúsítani; de erre csak az képes, aki kívánczik az Isten után. Fölöttük a démoni erőknek nincs hatalmuk. Tehát fölismeri Istent, ahol megnyilatkozik - ahol Szelleme látható hatást gyakorol.

Aki nem kívánczik Isten felé, ahhoz az istenellenes erők törekszenek. Erős hatást gyakorolnak rá és akadályozzák a fölismerésekben. Ennek következtében nem ismeri föl az isteni szellem-hatást vagy annak tulajdonítja, akinek alárendelte a maga akaratát. A démoni hatás megtéveszti az ember gondolkodását, és kételyekbe dönti azt, akinek nem elég erős és rendíthetetlen a hite.

Ámen.

Az emberek számára leírhatatlan az a szenvedésteli út, amit egy megváltatlan léleknek meg kell tennie, ezért tudniok kell, mennyire elképzelhetetlenül vigasztalan ez az állapot. Ösztönözzé ez a tudás az embereket, hogy segítőkész módon álljanak az ilyen lelkek mellé. Azért is kapnak annyi figyelmeztetést, ne feledkezzenek meg ezekről a lelkekről. Ezerszeresen megköszönik ezt annak az embernek, aki kínjaik közepette imával segítségükre siet.

Azok a túlvilági lelkek, akik távozásukkor olyan embereket hagynak vissza a Földön, aki szerette őket — és ők is viszont — nagy előnyben vannak azokkal szemben, akik a Földön nem szereztek szeretetet maguknak. Az előzőket szerető gondolatok és buzgó kívánságok — talán bensőséges imák kísérik. A lelkek erőt kapnak általa, és helyzetük jócskán javul. A lélek minden szerető gondolatot jólesően érez, és ez újból szeretetet ébreszt benne, mely megnyilvánul a hozzá hasonló szenvedő lelkek iránt, akik egykor a Földön szeretet nélkül éltek. Ezeket gyorsan elfelejtették, vagy csak szeretetlenül gondolnak rájuk, és ez rettenetes kihatással van a túlvilági állapotukra. A földi ember minden túlvilágra küldött jóindulatú gondolata enyhíti a kínjaikat, minden rossz gondolat emeli azt! A lelkek maguk nem képesek védekezni ellene, és nem képesek kikényszeríteni az emberek szeretetét. Tehát a szeretet, vagy szeretetlenség érezhető hatást gyakorol rájuk, és vagy megkönnyíti a túlvilági lélek küzdelmét, hogy magasabbra jusson, vagy megnehezíti.

Azok a lelkek, akik teljes egészében nélkülözik az emberek szeretetét, egyedül vannak a sötét környezetben, önmagukra utalva és mondhatatlanul nagy a szükséghelyzetük. A Földön egész különösen sokat kellene gondolni ezekre imával, hogy ők is érezzék a könyörgés áldásait, hogy magukon érezzék a szeretet erejét, és ezáltal változás menjen bennük végbe. Mert amint az ilyen magános lelkeket szerető gondolat érinti, felkapják fejüket, és a gondolat kiinduló helye felé fordulnak. Azon ember közelébe jönnek, aki irgalommal gondolt rájuk, megfigyelik lényét, cselekvéseit, és gondolatmenetét.

Soha nem gyötrik meg azt az embert, aki jót tesz velük, még ha maguk csak kevés jó érzélemmel bírnak is. Agyuk azon gondolkodik, miért enyhül szenvedésük az illető ember közelében, és a küzdő lélekért mondott könyörgés miatt hoz érezhető megkönnyebbülést. Felismerik, hogy a szeretet az egyetlen eszköz, ami helyzetükön segít. Amint a lélek megkapta ezt a felismerést, meglágyul, segítőkész lesz a többi lélekkel szemben — és ezzel már el is múlt fölül a legkeservesebb szükség.

A földi ember végtelen sok lelket megválthat szükségéből, ha megpróbálja elképzelni azok tehetetlenségét. Mert ha csak egy szikra szeretet is van bennük, kell hogy szívüket érintse a nagy szenvedés, és megindítja akaratukat is, hogy segítsenek rajtuk. Zárjátok imáitokba ezeket a szegény lelkeket, kikből hiányzik az erő, hogy önmagukon segíteni tudjanak. Kérjétek Isten irgalmát és kegyelmét rájuk, forduljatok szeretettel feléjük. Soha sem gondolatok szeretetlenül egy meghalt emberre, nehogy növeljétek kínjait. Mert a lélek abba a veszélybe kerülhet ilyenkor, hogy teljesen elkeményül, és meghal benne minden jó érzélem. Pedig a lelkeknek odaát is megváltást kell kapniok, és ehhez mondhatatlanul sokat tehetnek az emberek a Földön.

Ámen.

Könyörgés az Istentől távol élő emberekért

B.D. No. 2172
2. december 1941

Istentől legtávolabb azok az emberek vannak, kik fölötte állónak képzelik magukat, hogy Istent segítségül hívják, kik nem tudnak hinni a hatalomban, amely segítőkész és mindenható. Az imában nem látnak hidat, mely az örök Istenséghez vezet, ezért nem is kapcsolódnak Istenhez. Teljesen egyedül állnak, mikor valami nehézség éri őket, mikor földi segítség már nem létezik. Mikor az ember ilyen szükségben sem talál Istenhez, az arra bizonyosság, hogy nyersen ellenáll Istennek. A földi élet még nem hozott neki szellemi fejlődést, és ennek következtében nagyon szegényes állapotban lesz,

mikor a földi életet el kell hagynia. Tudatosan még semmit sem javított önmagán, hogy magasabb lépcsőfokra jusson. Az erő is hiányzik, mert imában még nem kérte.

Mégis, érezzék ezek az emberek is az ima áldását, mert lényükön észlelhető engedékenységet tapasztalnak, ha egy embertársuk könyörög érettük. Ez a könyörgés sokra képes, és az emberiség nagy része meg lenne váltva, ha az egyik ember Istenhez könyörögne a másikért, számukra szeretetet és kegyelmet kérve. A visszautasításuk már nem lenne olyan nagy, mert Isten meghallgatná a kérést. Önzetlenséget árul el, ha valaki embertársa számára a megismerés kegyelméért imádkozik. Isten végtelen szeretete azonnal kész, hogy az ilyen imát teljesítse, mert az embertárs iránti szeretet bizonyítéka. Az Istentől való távolságot csak a szeretet képes csökkenteni. Mikor maga a személy kudarcot vall ezen a Földön, a könyörgés még segíthet rajta, hogy az igazi utat megtalálja. Minél távolabb van egy ember Istentől, annál kevésbé tudja felfogni, hogy segítségre van szüksége. Azért is nem fordul imában Istenhez. De mert a gondolkodás megváltoztatását csak bensőséges imával lehet elérni, az ember ne mulassza el az alkalmat, hogy az embertársáért — aki még gyenge a hitében — bensőségesen imádkozzon.

Az ima ereje hatalmas, és az ember mindent elérhet, ha erős hittel imádkozik. Különösen a szellemi állapotra van jó hatással, azaz az illető ember feladja ellenállását minden szellemi dologgal szemben. Elkezd gondolkodni a dolgokon, és átgondolja azt amit eddig állandóan elutasított, majd más eredményre jut.

Annak az embernek, aki embertársáért, annak szellemi megvilágosulásáért imádkozott, rendkívüli befolyása lesz az illetőre. Ez abban nyilvánul meg, hogy az illető engedelmesen meghallgatja amit közöl vele, akkor is, ha kezdetben ellenálló beállítottsága van. Később majd újból tudatába jut, átgondolja, és szívesen, örömmel elfogadja. Ezzel csökken az Istentől való távolság. A bensőséges imának nagy az ereje, és ez azon az embertárson mutatkozik meg, akiért a könyörgés szólt.

Nem lehet elveszettnek tekinteni az Istentől távol élő embert, ha van valaki, aki felismeri a nagy lelki szükséghelyzetét, és szeretné abból kiszabadítani. Ilyenkor hatásos és kéznél levő eszköz: bensőséges könyörgés Istenhez. Az előtte még taníthatatlan ember ezt jólesően érzi, és nem tud elzárkózni eme szeretet elől. Így terelődik a helyes útra, és ha hosszú idő múlva is, mégiscsak felismerésre jut. Nincs reménytelenül kiszolgáltatva az ellenség befolyásának, a jóért küzdő lények vizsik el a győzelmi pálmát, és segítenek az embert megváltani az Istentől távol élő állapotából.

Ámen.

Mennyei boldogság

B.D. No. 2233

12. február 1942

Egyetlen hasonlat sem alkalmas rá, hogy a Menny boldogságát szemléltesse. Mert a Földön ezt a boldogságot még megközelítően sem lehet semmivel sem ábrázolni. Semmi sincs vele azonos, amivel képet lehetne alkotni róla. Azért nem tud az ember semmit elképzelni, mert nem kézzelfogható dolgok azok, amelyek végtelenül boldoggá teszik.

Az ember elégedjen meg az Úr ígétével: Ember szeme még nem látta, és emberi fül még nem hallotta amit azoknak készítettem, akik hisznek bennem.

A lelkek kiérlelődésére hátrányos lenne az örökélet boldogságainak ismerete. Az ember legyen tökéletes, tehát benső ösztönzésből legyen jó, és nem a jutalom matt.

Semmivel sem lehet összehasonlítani azt a boldogságot, ami a tökéletessé vált emberre az örökkévalóságban vár. Az ember mindent megtenne és mindent elszenvedne, ha ismerné a boldogság reá váró fokát, ha tudná, hogy miben áll ez a boldogság. Csak annyi magyarázatot lehet adni, hogy a túlvilágon döntő a szeretet érzelme. Hogy e nélkül boldogságot el sem lehet képzelni. A Szeretet összeköt mindent, és ezzel olyan boldog állapotot teremt, ami földi ember számára elképzelhetetlen. A Földön a szeretet már eltűnőben van, összehasonlítva a túlvilág lényének szeretetéhez.

Az ember a szeretetet már nem is tudja elképzelni, mint a boldogság fogalmát és fokmérőjét. Habár a szeretetet - a gyakorlati szeretetet, és szeretetérzést - a Földön is valami nagyszerűnek és kíváncsnak tartják, ha az ember egyszer találkozott vele. Mert csak az isteni szeretet boldogít, az a szeretet amely ad, tehát önzetlen. A kérő, megkívánó szeretet csak akkor boldogít, ha kíváncsának tárgya Isten, és az ő szeretete. Mert ez a kérő szeretet egyúttal beteljesedés is, mert minden ember megkapja aki vágyódik rá.

Ha már az Isten iránti szeretet a földön is boldogító, mennyivel boldogabb a lény az örökkévalóságban, amikor Isten hozzá hajol a maga végtelen szeretetével, és lecsendesíti forró vágyát. Ezeknek a beteljesült kéréseknek a boldogsága szavakkal leírhatatlan, nem lehet visszaadni. Mert ez teljesen szellemi folyamat, amikor a lény megtalálja az Istennel való egyesülését, és annak szeretet sugárzása magába veszi.

Az örök boldogságról ezért nem lehet semmit elképzelni, amíg valaki a Földön él. Az ismeretet maga isten tartja rejtve előtte, amíg el nem érte azt a lelki érettséget, hogy bepillantson a Szellemi világba.

Ott - ha Isten úgy akarja - lelepleződnek az örök dicsőségek.

Ámen.

Mennyei dicsőségek - Szellemi látás

B.D. No. 2284

1. április 1942

Az örökélet dicsőséges mivoltát Isten elrejtette az ember elől, mert befolyásolná gondolatait és tetteit. Az ember képtelen lenne másra gondolni, csak arra, hogy kiküzdje magának az örök dicsőséget. De ekkor nem válhatna soha tökéletessé, mert a tökéletesség szabad ösztönzésből eredő életvitelt kíván, és nem olyant, amit jutalomért tesznek.

Ha az ember belső ösztönzésből lesz jó, azaz átalakítja magát szeretetté, akkor már lelki érettségének foka szerint a Földön megnyílik neki az Örök dicsőség ismerete. Felébred benne a természetfölötti térség dolgainak elképzelésére szóló képesség, képszerű benyomások közlését kapja, amelyeket Szelleme közvetít lelkének.

Ez a szellemi látás, és bizonyos fokú lelki érettség kell hozzá.

Bennük nem tesz kárt az örök dicsőségről szóló ismeret, mert ez nem a kíváncsiság, hanem az Isten előtti helyes életvitel eredménye.

Amikor egy ember megszerzi az ismeretet, hogy összehasonlíthatatlanul szép életük van a halál utáni életben azoknak, akik életükben szeretetté alakították magukat, úgy ez az utalás nem tekinthető kényszerítésnek, mert az ember szabadon dönthet - elhiszi-e vagy sem. Hinni pedig megint csak az az ember fogja, aki az Isten akarata szerinti életre törekszik. ennek következtében csak a mélyen hívő ember kap szellemi látást, mert csak egyedül neki nyilatkozik meg az örökélet dicsősége.

A szellemi látás a lelki érettség igazolása, ezért ez a fajta látás mindig csak röviddel a földi lét befejezése előtt kapható. Az illetőnek már nincs a Földön hosszabb időre szüksége, célját teljesítette, Istennel bensőséges kapcsolatot teremtett. Isten csak a többi ember miatt nem hívta el előbb magához, hogy igazolást nyújtson nekik az Isteni Szavak valódiságáról:

"Emberi szem nem látta, emberi fül nem hallotta, amit Isten azoknak készít, akik Őt szeretik!"

Mert a földi szem ilyent nem tud látni, de a szellemi szem képes felfogni ezeket a benyomásokat, ha bizonyos fokú tökéletességet elért. Hogy a szellemi szem mit lát, azt az ember kíváncsává tudja visszaadni. Ez meghaladja az ember fogalmi kincsét, és a szavak megközelítően sem tudják ábrázolni.

Viszont a közölt benyomások elégségesek, hogy az embertársak is mélyen hívők legyenek, és Istennek tetsző életre vezesse őket.

De amikor az ember akarata ellenkezik, akkor az örök boldogság legpazarabb leírása sem elég, hogy ezt az akaratot megváltoztassa. Mert a túlvilági életről a tökéletesség állapotában kapott felismerés és tudás - az Isten felé fordult akarat következménye. Isten pedig kényszerítéssel nem változtatja meg soha ezt az akaratot, hanem mindig meghagyja a szabadságot.

Ámen.

Küzdelem a szellemi felsőbbbségért

B.D. No. 2301

13. április 1942

Súlyos következményekkel jár a küzdelem szellemi főhatalomért, amely oly mértékben robban ki, amilyent a világban még nem éltek át. A rossz szellemiség kényszer-intézkedésekkel akarja elűzni a jót, és ez valóban olyan merész vállalkozás, amelyet az isteni Szeretet már nem akar tétlenül nézni, és maga viszi döntésre a küzdelmet.

Minden próbálkozás arra irányul, hogy a szellemi keresőket úgy megszorítsák, hogy feladják törekvésüket, hogy a világ felé forduljanak és bizonyos tekintetben ekkor a világ győzedelmeskedik. Ha sikerülne a világnak kiírtani egy létező Istenség, és az isteni Megváltó, Jézus Krisztusba vetett hitet, akkor győztes lehetne a többi hívő fölött, és egy ilyen győzelem kihatása áttekinthetetlen lenne, mert akkor az egész emberiség érett lenne a pusztulásra, minthogy lehetetlen lenne bármiféle szellemi magasabbra-fejlődése.

Volt már gyakran ilyen küzdelem, de még soha ilyen kíméletlen formában, mint most készül. Mert Ellenfelem most maga dolgozik, azaz semmitől sem riad vissza, hogy megszerezze az uralmat az emberiség fölött. Engedelmes szolgákra talált, azaz emberekre, akik készek mindent teljesíteni, és így a hívők nagy szükséghelyzetbe kerülnek. Minden alap és ok nélkül a legkeményebb intézkedéseket hozzák, és elviselhetetlenné szeretnék tenni azok életét, akik még hisznek Istenben, és szívükben hordják az isteni Megváltót.

Ezek ugyanis fölényben vannak a hitetlenekkel és gúnyolódókkal szemben, és minden ellenvetésüket meg tudják cáfolni, és mivel Isten az eljövendő időben a testnek szótfogadó földi emberek igénybevételét akarja - akik a világi hatalom különleges támadásainak vannak kitéve - nem engedi meg, hogy a neki szolgálni akarók olyan szorongatottak legyenek, hogy hitüket feladják. Ellenkezőleg: nagy erőt ad nekik, hitükben megerősíti őket, és most harcba indulnak, küzdenek Isten nevéért, és mindkét párt megtalálja a maga követőit.

És teljes erővel kirobban a küzdelem, a jó szellemi világ a legrosszabb elemekkel küzd a főhatalomért, és látszólag erőfölénybe kerül a világi hatalom, mert sikerül úgy megfélemlíteni az embereket, hogy emiatt készek feláldozni hitüket, mivel nem hiszik, hogy az intézkedéseket el tudják viselni. Ebben a szükséghelyzetben Isten szeretete rendületlenül gondoskodik az emberiségről. Kis nyáját hűségesen megóvjá, és nem engedi, hogy olyan erők áldozatai legyenek, akik szemmel láthatóan Isten ellen küzdenek.

Ámen.

Szívbeli és értelmi gondolkodás - Az igazság

B.D. No. 2302

14. április 1942

Minden ember, aki azt gondolja, hogy a dolgokról ismeretei vannak, olyan nézetten van, hogy ő értelmileg képzett. De ez a nézete nem felel meg mindig az igazságnak. Bár az embernek Isten értelmet és szabad akaratot adott, de szívet is adott hozzá.

Amíg az értelem szellemi dolgokat a szív meghallgatása nélkül akar megoldani, addig nehezen jut az igazság közelébe. Mert az igazság Istenből indul ki, és csak az emberben lévő isteni szikra képes felfogni - és nem a test, mert a test anyag.

Az értelmi gondolkodás végeredményben - testi működés. A szív viszont az érzelmek székhelye. Az isteni szeretet-szikrát is a szív rejti magában - ezzel a szellemet is, ami Istenből való rész bennünk. Az

a gondolat, ami a szívben születik tehát, az isteni szeretet-szíkra a kiindulása, mindig igényt tarthat az igazságra, mért a szellem csak tiszta igazságot közvetít.

Hogy a gondolat a szívben született-e, vagy az értelem produktuma - az az ember szeretetképességétől függ. Minél mélyebben tud szeretni az ember, azaz törekedik az Istennel való egyesülésre - annál tisztábban szállnak fel szívéből a gondolatok, és jutnak tudatába. Mert az ilyen gondolat szellemi erő, amely az Istenhez kapcsolódó emberből árad, majd azoknak a szívéhez folyik, akik szeretet tevékenységük által szintén Istenhez kapcsolódnak. Ezzel szemben az értelmi gondolkodás a testi szerv működése, tehát az emberhez áradó életerő használata. Az az ember is használhatja, akiben nincs szeretet-tevékenység, azaz aki erejét nem szeretetből induló cselekvésekre használja.

Tehát el kell választani egymástól az értelmi gondolkodást, a szívbeli gondolkodástól.

Ez utóbbi mindig felszínre hozza az igazságot. Míg az értelmi gondolkodás nem tartalmaz feltétlenül igazságot - még akkor sem, ha az illető jól fejlett értelmi gondolkodással bír. Tehát csak a szeretet a döntő, azaz mértékadó, mennyire igaz valami.

Mivel az embernek csak kevés ismerete van a gondolatok lényegéről, így ez a megkülönböztetés nem világos előtte. A szívben született gondolatnak csak annyi közös vonása van az értelemszerűen nyert szellemi javakkal, hogy a tudatba jutásához szintén el kell jutnia az agyhoz. Ez az embert arra a feltételezésre viszi, hogy az agy minden gondolat eredete, tehát ésszerűen jön létre.

Egy szerető szívű ember gondolatvilágát - olyan emberét, akinek az élete állandóan szeretetből induló cselekedet - másképpen kell értékelni, mint a tisztán értelmével gondolkodó emberét, aki a szeretetre keveset gondol. Az első közelebb kerül az igazsághoz - míg az utóbbi semmi garanciát nem nyújt az igazságra és az annak megfelelő tudásra.

Mert az igazságot Isten fenntartja magának, és csak azoknak osztja szét, akik őt elismerik. Akik vágyódnak utána, és szeretetből induló cselekedetekkel adnak hírt Istenről. Ebből következik, hogy minden kétséget kizáróan, mint igazság elfogadható mindaz, ami az ilyen szerető szívből árad. Mert az ilyen gondolatok bizonyos ellenőrzésnek vannak alávetve azoknak a lényeknek a részéről, akikben tudás van, akiknek feladata a gondolatok közlése, és akik ezért lelkiismeretesen vigyáznak, hogy az ember helyesen gondolkodjon. Az ember szeretetből induló tetteivel szerzi meg az igényt és jogot, hogy a világosság lényei támogassák. Megvédik az embert az igazsággal ellentétes gondolatoktól.

Ámen.

A Szellem tevékenysége tudatos állapotot kíván

B.D. No. 2322

3. május 1942

Szokatlan kegyelmi adomány, ha az ember az isteni szó direkt közvetítésének örülhet. De ennek az embernek olyanná kell alakulnia, ami méltóvá teszi erre a közvetítésre. Ez tehát semmiképpen nem az akarat megnyirbálása, mert az emberi akaratnak már előzőleg késznek kell lenni az isteni szó befogadására.

Tehát ha akarata tiltakozik ellene, a szó nem jut el hozzá. Ha pedig kikapcsolná az akaratot, akkor megnyilvánulásához egy akaratnélküli eszközt venne szolgálatába és a folyamatból a Szellem munkálkodása kikapcsolódna. Tehát az Istenből való Szellem nem nyilvánulhat meg és Isteni kisugárzásról szó sem lehet. Az öntudatlan állapot tehát nem felel meg Isten akaratának.

Bár gyakran a jó szellem-lények is megnyilatkoznak az ilyen embereken keresztül, ha azok teljesen alárendelik magukat a lények befolyásának. Ekkor a megnyilatkozásoknak is hitelt lehet adni. De legtöbbször az a helyzet, hogy akarat-gyenge embereket, akarat-erős rossz szellemek arra készítetnek, hogy átvihezzék rájuk erős akaratukat - és ilyenkor az ember csak azt ejti ki a száján, amit ez az erős akarat sugall neki.

Viszont az az ember, aki magát szabad akaratból átadja Isten befolyásának, csak a legtisztább igazságot veheti át, mert Isten Szelleme tevékeny benne. Ez a helyzet egy világosan érthető beszéddel

nyilvánul meg, ami jólesően érinti az embereket. Ha valaki nem szabad akaratából mondja a közlést, ez nagyon lecsökkenti az értékét és azért azokat a legnagyobb gonddal át kell vizsgálni, mielőtt elfogadnák vagy visszautasítanák.

Az igazságszerető, Isten megvilágosítását kérő ember érzi a szívében, hogy mit fogadhat el igazságnak és mit nem. Mert akik az igazságban akarnak élni, azokat Isten nem engedi tévedésekbe jutni. Közel hozza neki az igazságot, és ha készséges, megvilágosítja, hogy elfogadhatja, amit nyújtanak neki - vagy ítélőképességét élessé teszi ott, ahol a nyújtott közlés nem felel meg teljesen az isteni igazságnak. Isten nem hagyja sötétben gyermekeit, ha világosságra vágyódnak. Amikor abban a veszélyben vannak, hogy tévesen ítélnék - figyelmeztet és megvéd a téves ítéletmondástól.

De ne maradjon rejtve előttetek az sem, hogy szeretetében és bölcsességében Isten sok eszközt keres magának, akiknek akaratát kinyilvánítja. De mindig olyan földi gyermeket választ, akinek lelki érettsége lehetővé teszi, hogy Isten az ő tudatos állapotában közeledhessen hozzá, és tudtul adja akaratát. - Mert a Szellem munkálkodása nem egy akarat nélküli teremtmény befolyásolása, hanem az embernek nyújtott kegyelmi adomány azok számára, akik tudatosan át akarják adni magukat Istennek, és adományait szeretnék megszerezni.

A Szellem tevékenysége, hogy az isteni erő átáramlik az emberi testbe, aki most az erő-átvitel által rendkívülit tud végbevenni. Ezáltal a benne lévő Szellemben keresztül a legmélyebb igazságokba kap bevezetést. A benne lévő Szellem ugyanis a teljes ébrenlét állapotában kapcsolódik össze a rajta kívüli Szellemmel, és isteni akarat folytán magába veszi az Istenből való igazságot.

Ámen.

A lélek minden Teremtés-mű hordozója

B.D. No. 2344

24. május 1942

A lélek-szubsztanciák összetételükben szerfölött finoman megalkotott képződmények, amiket ha valaki meglátna - varázslatosnak tartaná, hisz nincs semmi, ami ebben a képződményben ne lenne benne. Végtelen kicsinyítésben minden benne van a lélekben, amivel az egész Teremtés rendelkezik, mert az egyes szubsztanciák elevenítettek meg minden Teremtés-művet, következésképpen megtartottak minden általuk átélt formát is, amik tehát folytonos összezárkózás által szaporodnak, és így az összkép állandóan változik és tökéletesedik.

Az ember felfogóképessége nem lenne elég, hogy elképzelje mindezeket a Teremtés-műveket, de a Teremtő bölcsessége és mindenhatósága által lenyűgözve látni fogja egykor azt a képet, amely feltárja neki a csodás gyönyörűségeket. A legcsekélyebb és legjelentéktelenebb Teremtés-mű is ezrével rejt magában a miniatűr-teremtéseket, amelyek ismét mindent tartalmaznak, ami csak létezik Isten nagy Teremtés-művében.

Az emberi lélek valóban e teremtségi művek hordozója, azaz megszámlálhatatlan szubsztanciából állt össze, amelynek mindegyike már teljesítette feladatát a Teremtésben, ennél fogva összezárkózhattak az utolsó nagy feladatra - hogy mint emberi lélek fejezhesse be a végtelenül hosszú földi utat.

Nincs csodálatosabb mű Isten egész nagy Teremtésében, amely csodálatosabban lenne kialakítva, mint az emberi lélek. Tökéletességének bizonyítéka, hogy a lélek képes úgy szemlélni önmagát, mintha egy tükörben látná. Ekkor felismeri saját nagyszerűségét - azaz megpillantja magát a legragyogóbb világosságban sok ezer formában és alakban - így ez az önszemlélés megnevezhetetlen boldogságot jelent neki, mert az összes Teremtés-mű látványa valami lenyűgözően szépet jelent számára.

És szemlélődésének soha nem jut végére, mert a kép ismételten megújul, mindig újabb teremtségi művek jönnek létre, amelyek egyre varázslatosabbak, hisz Isten gyönyörűségeinek soha nincs vége, így annak se, amit Isten szeretete nyújt teremtményeinek, akik tökéletesek és a világosságban állnak.

Szeretetét így állandóan és tartósan érzik, és ezáltal állandóan és tartósan fokozódó boldogságot éreznek. Nem ér véget, nincs korlátozása annak, amit a szellemi szem megláthat. És semmi nem

marad meg változatlanul, ami boldogító állapotot jelent a lénynek, hanem ez a boldogító állapot rendületlenül fokozódik, ami folytonos változását feltételezi annak, amit a lény szellemi szeme lát.

Ámen.

A Szellem tevékenysége - Kegyelmi-adomány

B.D. No. 2346

24. május 1942

Mindenki igénybe vehetné a Szellem ajándékait; és az emberek mégsem élnek ezzel az Istentől felajánlott csodálatos kegyelmi adományokkal. Nem tudják, hogy milyen értékes ajándékról mondanak le és szellemben mennyire gazdagabbak lehetnének, mert semmi nem képes pótolni azt, amit az Istentől való Szellem nekik nyújtana.

Az embernek világos ismereteket ad, bevezeti az isteni igazságba, segíti, hogy el tudjon oldódni a világtól, és helyette fény-lényekkel kapcsolja őket össze, hogy állandó gondolatcserében legyen velük. Isten felé kormányozza, vezeti; rendezzi gondolati tevékenységét, tehát, hogy helyesen és igaz módon gondolkodjon, amikor szellemi kérdések merülnek föl, vagy az isteni kormányzást próbálják kutatni. Az ember mindig Istennel áll kapcsolatban, amint Szelleme tevékenységét kívánja. Tehát amikor Isten Szellemét az ember fölé önti, mindig erő ömlik hozzá. Ezt az erősugárzást közvetlenül Istentől kapja, és kikapcsol minden ellenállást, szívét megnyitja - azaz a szív megengedi, hogy az erő beléje ömöljön.

Ennek a hatása pedig, hogy ismeretet kap. Mert minden Istentől való erő olyan dologról ad több tudást, ami a földi életen kívül van. És ez a szellemi ismeret a lélek gazdagsága - kincs, amit a lélek majd akkor értékesít, amikor a túlvilágon teljesíti a feladatát. Egyetlen földi dolog, amire érdemes törekedni, a szellemi gazdagság és ezt a lélek mérhetetlen mennyiségben magába fogadhatja. Isten maga ígerte meg Szellemét az embernek, tehát senki sem vágyódik hiába rá. Viszont Isten Szelleme már soha többé nem lehet tevékeny ott, ahol nem vágyódnak erre a pompás ajándékra. Vágyódva kell érte imádkozni, és hálásan kell elfogadni azt, amit Isten az embereknek nyújt. Egy embertől sem vonja meg - de bensőséges vágy nélkül nem adja meg senkinek.

Az isteni kegyelmi adomány nem adható meg senkinek, aki ezzel az adománnyal nem törődik, mert a Szellem tevékenysége megköveteli a figyelmes befelé-figyelést. Önmagában a legfinomabb rezdülést is figyelembe kell venni. Tehát az isteni eredetű adomány tudatos elfogadására kell magát ráállítani. Isten Szellemének meg kell engedni, hogy eljuthasson a szív Szeretet-szikrájához, vagy, hogy az Isteni-szikra szabadon összekapcsolódhasson az Istentől való Szellemmel.

A világosság és erő-befogadó lényvel, létre kell hozni az érintkezést, hogy az erő és világosság át is ömölhessen. Istennek ez a kegyelmi adománya megköveteli, hogy a Szellem munkálkodásának lehetőségét az ember, mélyen higgye; szeretet-tevékenység és az erő átömléséhez, a Menny és Föld Legnagyobb Szelleme iránti bensőséges odaadás kell, hogy már semmiféle ellenállásra ne találjon. Mert az Isteni Szellem tevékenysége annak a jele, hogy az Istentől kiindult teremtmény, a hosszú szétválás után most végérvényesen egyesült Istennel.

Ámen.

A halál órája

B.D. No. 2348

27. május 1942

A lélek testtől való elválása olyan folyamat, amit a test többnyire fájdalmasnak érez, mert kell hozzá egy bizonyos érettségi fok, hogy a szétválás fájdalommentes legyen. Ezt az emberek ritkán érik el. A még éretlen emberben a halál órája azt a nézetet jelenti: ha egyszer az emberi burkot elhagyta, és saját erőből már nem képes semmire, akkor megszűnt minden - és ennek megfelelően a halál órája többé-kevésbé nehéz.

Amíg az ember a Földön él, van lehetősége, hogy eltávolítsa magából a selejtet. A lélek a túlvilágon megköszöni Teremtőjének, ha erre még a Földről való távozása előtt megadja a lehetőséget, és a léleknek nem kell a túlvilágon annyit szenvednie. Mert Isten igazságos, a léleknek el kell fogadnia a

túlvilágon azt a sorsot amit megérdemel, és ott az érettség elérése sokkal nagyobb kínokat jelent. De e nélkül nem juthat a világosság-szférába, a magasabb lelki érettséget a szenvedés és kín hozza meg. Tehát a halál előtti hosszú küzdelmet mindig a magasabbra lépés küzdelmeinek kell tekinteni.

Az emberek csak a szenvedés állapotát látják, és ez okozza, hogy a haláltól azért félnek, mert a halál órája elviselhetetlennek tűnik nekik. Holott Isten ember iránti nagy szeretete készíti ezt, hogy a túlvilágon minél világosabb fénybe juthasson. Isten mindig e célból küld szenvedést és fájdalmat, hogy az ember testi vágyai elhaljanak, hogy csak a lelkére gondoljon, és annak tökéletesedésén dolgozzon. Áldás minden szenvedés, amelynek ez az eredménye. A földi élet hamar elmúlik. Ha valaki jóakarattal éli, és közben lemond minden anyagiakra vonatkozó vágyáról, akkor a lélek Isten akarata szerint alakul, és életútja végén nincs szüksége rendkívüli szenvedésre, hogy a Világosság Birodalmába juthasson.

De a szenvedés mindig magasabb érettséget hoz, és ezért kegyelem az ember számára. E nélkül hibáit és gyengeségeit a túlvilágon kellene letenni, ami szintén csak szenvedést jelent. Tehát a szenvedéstől semmiképpen sem szabadul - akkor sem, ha halála látszólag fájdalom-mentes volt. Isten minden egyes ember lelkét ismeri, ismeri jóakarátát, hogy mennyire akar küzdeni minden tisztátalan ellen, és ezért lehetőséget ad: a halál óráján utolsó alkalomként megengedi, hogy a lélek salakmentessé váljon, és az örökkévalóságba tisztán mehessen be.

Ámen.

A szellem újjászületése

B.D. No. 2360

7. június 1942

A szellemi újjászületés fordulópont az életben. Ez az a pillanat, amikor tudatosan ráébredtek a szellemi erőre, amely szeretetem által ömlik hozzátok. Amint érzitek, hogy elválaszthatatlanul hozzám tartoztok, amint tudatossá válik, hogy nélkülem nincs lét a számotokra, amint közel éreztek magatokhoz, és ennek tudata határozza meg az egész életet - ekkor a bennetek lévő szellem-szikra hozzám, Atyjához törekszik, ekkor ébredtek fel a tulajdonképpeni életre, ekkor születtek újjá szellemben.

És most egész tudatosan törekedtek hozzám. Felém fordul a gondolat, az akarat és tetteitek is akaratomnak megfelelők. Most megragadlak és felhúzlak magamhoz a magasba. Egy lépést sem tehettek egyedül, mindenhova elkísérlek, körülöttem vagyok, és minden gondolatra figyelek, amely engem keres. Hallom szívetek minden kérdését, minden kérő imát és minden sóhajt szeretetem után. És segíték - ha nem is érzitek.

Szeretetem határtalan, gondoskodásom folytonos, és így egyetlen teremtményt se hagyok támogatás nélkül. Gyermekeimre pedig különösen is gondolok - és mindenki gyermekem aki eltalál hozzám, akik saját ösztönzésből bízták rám magukat. Egész szeretetem az övék.

Olyan a szellemi újjászületés - mint a felkelő nap. Mindig sugárzóbban jelenik meg az égen - majd teljes pompájában ott ragyog. Meleget és világosságot ad, átsugározza a teremtett dolgokat, új teremtményeket ébreszt és tart életben. És amikor már szellemben újjászületett az ember - nincs megállás számára. Mindig sugárzóbb és világosabb lesz körülötte - hiszen szellemem, szeretetem ereje sugárzik át rajta, azért fokozódik a fénye, és erejét és fényét mindenre kisugározza ami körülveszi.

A szellemi újjászületés az örökéletre való felébredés. Életre keltheti az élettelen, mert ahova fénye esik, ott világos sugárral töri át a sötétséget. És ahol világosság van - ott élet van. Magam vagyok ott, és életet hozok mindenkinek aki vágyódik rá, aki tőlem tudatosan kéri, aki vágyakozva fordul felém - tehát aki elismer.

Szavaimat adom, és ez szeretetem látható jele. Erőt adok amely abban nyilvánul, hogy megnövekszik az utánam való vágyakozás, és ez a vágy, ez a kívánság azt jelzi, hogy atyai Szellemem a ti szeretet-szikrákat magához vonja. Ezért legyetek boldogok, amikor utánam vágyódtok, mert

szellemem épp úgy törekedik felétek, és szívetek már nem tud eloldódni, mert ha egyszer már nekem adta magát - nem tud többé elszakadni.

Én vagyok az igazság, én vagyok az élet, és a lét ősalapja. Akire szeretettel gondolok, az létezik az örökkévalóságtól az örökkévalóságokig. Él, és a legteljesebb igazságban él. Ahol lesz, ott nem lesz látszat és hazugság, hanem az lesz ami én vagyok: Szellem - telítve belőlem való erővel és hatalommal.

Sugárzik belőle a szeretet, és elképzelhetetlenül boldogítja, hogy Szellememet ismét közvetítheti a teremtményeknek - újból életre ébresztheti ami élettelen volt. Mindenben hozzám hasonló lesz, mert szellemem átjárja. Ezért nem is tud más lenni, mint ami én vagyok: szeretettel, bölcsességgel és hatalommal telített lény.

Így lesztek az örökkévalóság legboldogabb teremtményei - szeretetben kapcsolódva egymáshoz, és mindig közel hozzám. És amire vágyódtok, azt megkapjátok - mert csak szeretetemre vágyódtok, és az folyamatosan rátok sugárzik, hogy végtelen boldogságban tevékenykedjete Birodalmamban. És ebben mindenki részesül, aki időre és örökkévalóságra összekapcsolódik velem.

Ámen.

A népek küzdelmének befejezése....

B.D. No. 2361

6. június 1942

A népek hatalmas küzdelme isteni végzés szerint fejeződik be. Ez semmi esetre sem felel meg az emberek kívánságának, sokkal inkább megrémülnek a kimenetel láttán, amely teljesen ellentmond az elvárásaiknak. Ám az emberi akarat tehetetlen ott, ahol az isteni akarat megnyilvánul.

Minden ez előtt lévő napot ajándéknak lehet tekinteni akkor, ha ezeket a napokat az emberek a lelkük üdvösségére fordítják, ami azt jelenti, hogy az Isten felé fordulnak, és a világgal már nem törődnek, hanem elfordulnak tőle, még mielőtt Isten nyilvánvalóan felismerteti magát. Mondhatatlanul sok súlyos szenvedés érte már az emberiséget, és mégis csak keveseket vezetett ez közelebb az örök Istenséghez, mert az emberiség nem becsüli azt amit Istentől kap, hanem csak azt, amit a világ nyújt.... tehát nem használja föl Isten kegyelmét, de megállás nélkül keresi földi javai növelését. Ott is, ahol az ember javai elpusztulnak, minden törekvésük csak arra irányul, hogy visszanyerjék azt, amit elvesztettek.

Az egymás elleni küzdelem is egyre elkeseredettebben folyik, pedig ezt földi módon soha nem lehet kiküzdeni, és ezért Isten fejezi be, nehogy teljes összeomláshoz és teljes hitetlenségre vezessen. Mert az emberből hiányzik az igaz és bölcs Istenről való ismeret, mert különben már a világ eseményekben is fel kellene ismerniük, hogy mennyire eltávolodott Istentől az emberiség, és hogy egy ilyen világeseményt Isten miért enged meg. – Mert az emberek akaratát Isten akarata nem akadályozza abban, hogy ne vigyék végbe, amit szeretetlenségük által előidéztek. Az eljövendő esemény azonban kételkedést okoz, hogy van-e Istenség, aki maga elpusztítja amit hatalmával megteremtett.... Ám kételkedés csak ott merül fel, ahol az ember nem tevékeny a szeretetben.... A szerető ember ezzel szemben megvilágosodott lesz és tudja, Isten akarata nélkül semmi sem történik. Tehát az eseményekben felismeri, hogy Isten küldte.

Tudja hogy ok és cél nélkül Isten semmit sem küld a földre, és valahogyan minden a lélek üdvére válhat. Őt is megrendíti az esemény a nagyságával, de azt is felismeri, hogy az emberiséget fel kell rázni abból, hogy továbbra is hitetlenül élje az életét, hogy észhez térjen, és más életutat válasszon, olyat ami közelebb viszi Istenhez.

S áldott aki ebből az eljövendő eseményből még hasznot szerez a lelkének, mert nem veszít el semmit, csak nyer, mégha földi tulajdonát el is veszti.... Általa megtalálta Istent, és végtelenül többet nyert, mint amennyit odaadott.

Ámen.

A gondolati anyag megállás nélkül áramlik hozzátok a Szellemi Birodalomból. Nektek csak be kell fogadnotok, hogy sajátotokévá tegyétek. Az akarat a meghatározója, hogy milyen fajta gondolati anyagot fogtok fel. Mert akaratotok szerint akár a világosság, akár a sötétség szellemi anyagát befogadhatjátok. A gondolkodás műszere olyan finoman van az embernél megkonstruálva, hogy minden szellemi sugárzás tevékenységre készíteti. Ez annyit jelent, hogy amint a gondolatok - mint hullámok - körülveszik, tevékenységbe kezd, és befogadja ami megfelel neki, tehát amit akarata jónak ítél. Mert az akarat dönt, és a gondolatok egy részének belépést enged - míg a többit visszautasítja. Mindezt a jóhoz, az istenihez - vagy az Isten elleni hatalom iránti beállítottsága alapján teszi. Mert a két hatalomtól, a világos vagy a sötét hatalomtól érkező szellemi erőt az ember vagy jó érzéssel, vagy ellenérzéssel fogadja. Ezért az egyiket befogadja, és a másikat visszautasítja.

Tehát az Isten iránti beállítottsága a mérvadó hogy az ember milyen gondolat-anyagot enged hatni magára, és amit a gondolkodás műszere egyszer magába vett, az mindenkor a rendelkezésére áll. Mindig a felszínre jön, amikor az ember foglalkozni akar vele. Ha most az ember akarata a jóra irányul, gondolati anyaga is ennek megfelelő - azaz, csak azokat a közléseket tartalmazza, amely a világosságból árad, és Isten akaratával nem ellenkezik. Az ilyen ember elsősorban szellemi dolgokkal foglalkozik, és figyelmen kívül hagyja a világi dolgokat. Szellemi szomjúsága van, és a szellemi közvetítésből azt fogadja be, ami kívánságának megfelel. A többit figyelmen kívül hagyja.

Ilymódon minden oldalról összehordva, az ember egy szellemi kincstárt alakít ki magának. Ez annyit jelent, hogy a jó és rossz erők egyaránt azon fáradoznak, hogy a maguk számára az ember gondolatvilága hozzáférhető legyen, és az hajlandó legyen mindazt magáévá tenni, amit neki nyújtanak. Mikor az ember gondolatban vagy imában Istennel kapcsolódik, természetes hogy azt a szellemi kincset fogadja be, ami Istennel kapcsolatos erők által ért hozzá. Ugyanezek az erők letiltják az ellenséges hatalom befolyását is. Mindez az emberi akarat kinyilvánításának a következménye, amely vagy igennel - vagy nemmel válaszol a neki felkínált gondolati anyagra. Ezért az Isten után kívánczó ember nyugodt lehet, hogy helyesen gondolkodik, mert ezzel a vágyával felvevőképessé teszi magát a jó szellemi erők áramlására. Ezzel az ellenerő gondolati anyagát hamisnak tartja és visszautasítja. A jó szellemi erők buzgón kialakítják a jóra és rosszra irányuló ítélőképességét, és öröködnék, hogy a jóindulatú ember el ne bukjon egy rossz befolyás hatására.

Ámen.

A szegény lelkek imát kérnek

B.D. No. 2381

24. június 1942

Engedjétek a halottak kérésének, ne utasítsátok vissza amikor emlékezetetekbe idézik magukat, és értsétek meg, hogy segítségetek nélkül mondatlanul sokat kell szenvedniük.

A megváltás nélkül elhunyt lélek sorsa nagyon szomorú, és senki sem tudhatja, hogy egy lélek vajon meg van-e váltva bűneitől vagy nem, ebben a kínos állapotban szenved-e, és segítségeteket igényli. Ezeken a szegényeken csak imával segíthettek, mert ekkor érzik szereteteket, és ez erőt ad nekik, hogy saját sorsukon javítsanak. Megváltoztatják akaratukat, mert elsősorban erre van szükség szomorú helyzetük megváltozásához.

A lelkek a legkisebb támogatásért is hálásak, mert rátok vannak utalva, vagy azon lelkek irgalmas tevékenységére, akik már magasabb érettségi fokon vannak. De ezek csak akkor nyújthatnak segítséget, ha a lélek akarata szeretne változtatást a jelenlegi állapotában. Viszont ezeknél a lelkeknél az akarat nagyon gyenge - noha talán nem teljesen tétlen - és ezért gyakran elgondolhatatlanul hosszú ideig sínylődnek, ha ima által nem kapnak támogatást, ami erőt hoz nekik akaratuk megváltoztatására, azaz hogy akaratuk tevékeny legyen. Ha ismernétek az ilyen lelkek nyomorúságát, nem engednétek hogy hiába könyörögjenek, mert egy halottra való gondolás az valójában az ő segélykiáltása a szükséghelyzetből az emlékezetünkbe időződése által.

Az emberiség egymás iránt teljesen szeretetlen, és a halál utáni továbbélésben sem hisz. Azért nem gondolnak a halottaikra sem, miközben azok erősen szenvednek. Állandóan az emberek emlékezetébe nyomulnak, mert ezáltal akarják elérni, hogy imádkozzanak értük.

Nagy az ínség a túlvilágon, és azért az ismeretlen halottak lelkei is azok közelébe nyomulnak, akik teljes együttérzéssel gondolnak a szegény lelkekre. Mert minden értük szóló imát jótéteménynek érznek, és minden felfelé irányított akaratot mint erejük szaporodását érzik. Azokat az embereket, akik a Földön teljes szánsággal viseltetnek irántuk, körülveszik ezek a segítségre váró lelkek, mert segítséget várnak tőlük. Már a segíteni akarás szándéka is erő a számukra, és minden őket körülfogó szerető gondolat megerősíti az akaratukat - ezért tudnak a készséges imádkozó teremtmények ezeknek a lelkeknek a túlvilágon segíteni és erőt közvetíteni, amire nagy szükségük van a túlvilági mondhatatlan kínjaik csökkentéséhez.

Hogy az ima milyen kegyelmi adomány, azt az emberek nem tudják eléggé méltányolni. Helyesen imádkozva mindent elérhetnének, mert Isten maga ajánlotta ezt a kegyelmet, és nem állított semmi határt. De erőtlenségében a lélek a túlvilágon nem tud segíteni magán, hanem mások segítségére van utalva - ezért adjátok meg nekik ezt a szeretetet és segítséget, hogy kínos állapotukból kiragadjátok őket, és lehetővé tegyék önmegváltásuk elkezdését.

Mikor a lélek ezt az akaratnélküliségi pontot legyőzte, akkor törekvése már csak a feljebbjutásnak szól és elmúlt fölüle a legnagyobb rossz. Az erőt azonban az emberi szeretet oldaláról kell megkapnia a közbenjárás által, mert csak a szeretettel végzett munkálkodás hoz a léleknek megváltást, és ahol ő maga gyenge hogy szeretetből cselekedjen, ott kell az embernek szeretettel melléje állni, hogy a felemelkedéshez szükséges erőt megkaphassa.

Ezért ne feledkezzetek meg a szegény lelkekről, akik alázatosan arra kérnek, hogy legyetek segítségükre.

Amen

Emberi szem nem látta 2.

B.D. No. 2415

19. július 1942

Amit emberi szem még nem láthatott, emberi fül még nem hallhatott, Isten azt készítette azok boldogítására, akik Őt Szeretik. Isten az erről való ismereteket titokként kezeli. Csak azt követeli meg, hogy higgyenek az emberek a túlvilági dicsőségben, ami addig nem látható! Mert amit Isten gyermekeinek nyújt a túlvilágon, az nem földi dolog...

De szava igazság! Tehát az ember lelkét egy fölöttébb boldog állapot várja, a legcsodálatosabb dolgokat látja és éli át. A Földön semmi sem hasonlítható össze ezzel, és nem közelíti meg semmi.

Ez a boldogság állapota! A szellemvilág állandó szemlélése, ami a szellemi szem előtt számunkra elképzelhetetlen változatosságban jelentkezik.

Ez a legmesszebbmenő harmónia, és kiegyensúlyozottság, ami összeköt egymással minden szellemi lényt!

Ez a szeretet állandó hatása, Isten állandó szolgálata, egy egyesülés, egy állandó kiegészülés, a szellemi erő állandó befogadása, a szeretet erejének állandó növekedése. Mindez leírhatatlan boldogság.

Egy pillantás ezekbe a dicsőséges dolgokba az embert teljesen más életvitelre készítetné! De ezt már nem lehetne Isten előtt olyan életvitelnek tekinteni, amikor az illető nem tudna a jutalomról. Az ember belső készítetésből legyen jó, ha részesedni akar ezekből a túlvilági örömekből.

Isten megadta az erre vonatkozó ígéretet. Amint az ember elfogadja mint igazságot, amint HISZ, már nem jelent veszélyt számára a túlvilági boldogság állapotának ismerete. Mert ekkor már olyan szoros kapcsolatban van Istennel, hogy önmagától akar jó lenni, már nem érzi, hogy neki az ígéret

miatt kellene változtatni az életvitelén! Mert Isten ezeket a dolgokat azoknak készítette, akik őt önmagáért szeretik!

Az Isten iránti szeretet feltétel, de annak a szív legbensőjében kell megszületnie. Csak a szeretet fokát értékeli, és nem azt tettet, amit a jutalom miatt visznek végbe. Ahol szeretet van, ott a jutalomra már nem gondolnak.

Ahol szeretet van, ott boldogság is van, mert Isten maga a szeretet, és Isten közelsége a legszebb és legboldogítóbb a lélek számára. Ez a szeretet beteljesülése, és Isten szeretete maga a mennyei boldogság.

Amen

Szellem-tevékenység - Összefüggő ismeret

B.D. No. 2430

1. augusztus 1942

Annyira átfogó az Isten által tanított ember ismerete, hogy már ebből is Isten rendkívüli tevékenységére kellene következtetni. A legkülönbözőbb területeket ismeri meg, amelyek mégis a legszorosabb összefüggésben vannak egymással. Különösen fontos a tény, hogy az ember az összefüggéseket ismerje, mert ismerete e nélkül csak töredék. Viszont a Szellem tevékenysége arról ismerhető föl, hogy az ismeretet a maga összefüggéseiben adja. Emberi bölcsesség számára ez lehetetlen volna.

Kutatás-szerűen az ember sem testbeöltözése előtt, sem testbeöltözése után a korszakot nem tudja kutatni a Földön. Ha ezekről ismeretei vannak, akkor szellemi erők oktatták - azok létét pedig megint nem lehet kutatás-szerűen bizonyítani. Erőket enged hatni magára, akiknek léte értelemszerűen nem magyarázható, tehát világi ismeretek alapján nem állapítható meg.

Hogy az ember olyan ismerethez juthasson, amely messze felülmúlja az emberi ismereteket, előzőleg gondolati kapcsolatba kell lépnie a fény lényeivel, hogy azok tevékenyek lehessenek. És ha komolyan vizsgálódik, rá kell jönnie, ő nem lenne képes azt a bölcsességet megszerezni, amit most összefüggéseiben megkap. Egyedül ez a bölcsesség tud magyarázatot adni a földi élet értelméről és céljáról, a teremtés okáról, és mindannak a kezdetéről és céljáról, amit a szeme lát.

És nem érzi feltételezéseknek ezeket a magyarázatokat, hanem megdönthetetlen igazságnak. Ezáltal ismeretét, folyton növelheti, mert mint tévedést, nem kell semmit félredobnia és folytonos kételkedésekbe sem jut. Amint az ember átveszi ezt az ismeretet, annak igazságáról is megvan győződve - mert a felismerés erejét egyszerre kapja az igazsággal. Isten Szelleme csak ott dolgozik, ahol megvannak a feltételek, hogy képes felfogni az igazságot - azaz, hogy méltó rá. Ekkor igaznak ismer föl mindent, amit kapott.

A földi ismeret soha nem fogja átlépni azt a határt, mint amire a földi kutatásnak lehetősége van. De még ekkor is érheti támadás, mert az emberi kutatásnak nem egyformák az eredményei. Olyan dolgokról, amelyek a Föld területén kívül vannak, csak Isten Szelleme tud magyarázatot adni, de az ismeret teljességéhez erről is felvilágosítást kell adni, mert az ember csak ekkor nevezheti magát tudónak.

Ámen.

Boldogok a szellemben szegények

B.D. No. 2465

4. szeptember 1942

Nem ismerik fel az isteni adományokat.

Milyen kicsi az ember, és milyen bölcsnek és hatalmasnak hiszi magát. Azt hiszi, hogy az isteni adományokat eldobhatja, és a maga bölcsességét emelheti föléje. De arra nem gondol, hogy a saját értelmi gondolkodása is Isten adománya, amivel viszont visszaél, mikor nem arra használja amire kellene, arra, hogy Istent megismerje vele. Isten az eredet. Az ember magasra értékeli önmagát, és

nem enged maga fölött semmit sem érvényesülni, különben bölcsességét csekélyebbnek ítélné, mint ahogy teszi. Fennhéjázva mosolyog, amint olyan tudást nyújtanak neki ami ismereteit messze meghaladja. Azért mosolyog, mert magát okosnak tartja, tehát képesnek arra, hogy ítélkezessen. Ezért nem gyarapszik a tudása, mert az igazi tudásra nem vágyódik. Isten ezért azoknak osztja ki a bölcsességet, akik csekélynek és tudatlannak érzik magukat, akik a tudásukat szeretnék megnövelni, és akik elismernek maguk fölött egy Lényt aki mindent tud, tehát tud teremtményei szellemi szegénységéről is, amit meg is szüntethet.

Így boldogok akik szellemben szegénynek érzik magukat, akik nem mondhatják magukénak a világ tudását, ami gőgös szellemmé tenné őket. Boldogok, akik éheznek a fönti bölcsességekre, akik a forrásból akarnak meríteni, amit Isten maga nyitott meg. Ez a forrás minden ember számára hozzáférhető, ám az ember elmegy mellette, és semmibe sem veszi.

Ám az élő eleven víz, ami ebből a forrásból ered, a legdrágább, ami az ember rendelkezésére áll. Olyan kincset ad neki, ami messze meghalad minden földi értéket. Mert az Istentől való bölcsesség kegyelmi ajándék is, amit az ember nem akar többé hiányolni, amint már egyszer megkapta. Az Istentől való bölcsességnek örök értéke van, leírhatatlanul boldogító, és erőt ad, hogy az ember felfelé tudjon törekedni.

Ezzel szemben a világi ismeretek elhalványulnak, és értéktelenné válnak; azaz csak a földi vándorlás idején jelentenek előnyt. A szellemi ismeret a földi élet számára hoz kevés eredményt, de az ember mégsem mond le róla, amint egyszer megtalálta. Akik visszautasítják, ezáltal csak a világi beállítottságukat igazolják, valamint az igazság utáni csekély vágyukat, különben fel kellene ismerniük mint drága ajándékot, és akkor ők is törekednének a megszerzésére.

Ámen.

A Szellem tevékenysége – A Szent Szellem kiáradása

B.D. No. 2467

8. szeptember 1942

Az Úr hangját különféleképpen kapjátok. Fogadjatok mindent köszönettel, amit kaptok és csak a magatok Szeretet Szellemére figyeljete. Ugyanis az ő ereje szerint lesztek ellátva. Ezért ne kételkedjete, amikor gondolkodásra készítetnek a különféle adományok. Mert a formát a bennetek lévő szeretet foka határozza meg. Azaz, az Isteni Szellem a maga megjelenésében annál nyilvánvalóbb, hogy a szeretet milyen mélyen járta át az embert. Egy gyengébb szeretet-fok is létrehozhat isteni szellemhatást, csak a következménye nem annyira meggyőző, és mint szellem-hatás nem ismerhető föl azonnal; habár az eredmény, a gondolati tevékenység megegyezik azzal a direkt kinyilatkoztatással, amit egy a szeretet mélységeiben élő ember kap. Krisztus tiszta tanítása mindenkor a kinyilatkoztatások alapja.

Tehát a direkt módon kapott szó és az igazságot kereső ember gondolati tevékenysége megegyezik Krisztus tiszta tanításával; - az Isteni Szellem tevékenységéről van szó - mert a direkt befogadott szó mindig a Mennyből érkező krisztusi tanításnak nevezhető, és minden változás, tehát minden olyan tanítás, amely eltér Isten legtisztább szavától - azt emberi mellékterméknek lehet mondani és ezért vissza kell utasítani. Isten Szelleme gondolkodásban, beszédben és cselekedetben mindig helyesen vezet. Azokat is egymáshoz vezeti, akiknek komoly dolguk van az igazsággal, akik az igaz felé törekednek és Istennek akarnak szolgálni. Mert az a benső felfogásuk a mértékadó, amely az Istennel folytatott párbeszédben jut kifejezésre. Ezek az emberek méltók lesznek Isten kinyilatkoztatásaira is, és teljes meggyőződésük, hogy ismerik az igazságot és helyesen gondolkodnak.

Tehát mindenütt felismerhető a Szellem munkálkodása, ahol az ember komolyan foglalkozik azzal, hogy szellemi területekbe hatoljon, ahol komoly akarattal kutatja az igazságot és ima által Istentől kér tanácsot. Ott, a tudással bíró szellem-lények állandó ellenőrzése alatt áll a gondolkodó tevékenység. Tehát a kereső embereket megakadályozzák, hogy tévesen gondolkodjanak. És ők mindig ezektől a lényektől kapják a helyes és az igazságnak megfelelő gondolatokat. Mert a Szellem munkálkodása az

emberben az, hogy rendezett a gondolkodása, tehát hogy következetesen és tisztán tud és kell gondolkodnia és így nem kell félnie a téves nézetektől.

Mindig meg tudja különböztetni az igazságot a tévedéstől és ehhez nincs egy másik emberre szüksége, hanem bizonyos mértékben önmaga által kap ismeretet. Gondolatanyagát úgy tekinti, mint amit önmaga által nyert. De mindig a Szellem ereje az ami áthatja és arra ösztönzi a Szellem-szikrát, hogy megnyilvánuljon, tehát, hogy kinyilvánítsa magát a léleknek. Most tehát a Szellem adományát, amit mint tiszta igazságot magából belülről kapott, az ember veszi át. De a feltétel - hogy az ember a szeretetben gyakorolja magát - mindig megmarad. E nélkül a Szellem nem tevékenykedhetne benne. Viszont, ahol él a szeretetet, azok között a szellemi tudás azonos, a gondolatok és nézetek egyformák. Tehát minden gondolatukat a Szellemből valónak kell tekinteni és értékelni. Így a szeretetben élő és szeretetre képes emberek mind azonos szellemiségűek és Isten mindig ilyen embereken keresztül nyilatkozik meg. Csak a tevékenységet nem ismerik fel annak - ami, tehát a Szellem kiömlésének. Mert az emberek már nem tudják, hogy mit kell ezalatt érteni.

Az emberek annyira eltávolodtak a szeretettől, hogy Isten munkálkodását lehetetlennek tartják. Pedig Istennek az emberben való direkt munkálkodása nélkül nem ismernének meg semmit az igazságból - akkor sem, ha meg volnának győződve róla, hogy ők maguk az igazságban élnek. És nem ismerik fel az igazságot mindaddig, amíg maguk is meg nem világosulnak Isten Szent Szelleme által. Mert bár Isten határt szabott azoknak az embereknek, akik nem élnek akarata szerint, de az ismeretet nem tarja azoktól vissza, akik teljesítik a feltételeket, hogy a Szellem megvilágosítsa őket.

Ámen.

A Szellem lecsökkent hatása

B.D. No. 2478

19. szeptember 1942

A Szellem ereje megállás nélkül hat, amíg az ember az Örök Istenséghez közel érzi magát. Azaz, amíg benne van a kívánság, hogy Istenhez bensőségesen kapcsolódjon és kegyelmeit megkapja. Viszont a Szellem ereje nem egyformán hatásos mindig, mert az ember Isten utáni vágya is különféle erővel jut kifejezésre. - Az Isten utáni erős szeretet-vágy más gondolatnak nem enged teret a szívben, és Isten Szelleme betöltheti a szívet, mert akadálytalan bejárása van oda.

De amint gyengül az Isten utáni vágy, azaz az ember az Isten utáni vágy mellett világi gondolatokat is hord magában - a Szellem hatóképessége sorompókat kap, nem tud akadálytalanul hatást gyakorolni, és így nem is érződik, hogy rendkívüli módon hatóképes. - Viszont hatóképessége az idő alatt is fennáll, amíg a világnak nagyobb figyelmet szentel mint Istennek. Ahol az Istenből való Szellem egyszer már hatóképes volt, ott soha nem lesz túlsúlyban a világi vágy, mert az isteni adományt már többé nem akarja nélkülözni, és mindig visszaküzdi magát, hogy ismét korlátlanul átadhassa magát Istennek.

A szellemi táplálék messzemenően jobban kielégíti az embert mint a világ, ezért aki egyszer kapott már szellemi táplálékot - az éhezik utána - akkor is, ha a világ a maga csalátkeivel újból előre is nyomul, és az embert gyöngíteni akarja. A szellemi világgal való kapcsolat - amely az Isten utáni bensőséges vágy által jött létre - az ember számára a LEGMÉLYEBB bölcsesség forrása, és ha egyszer merített belőle, teljesen már semmi más nem tudja kielégíteni. Ezért utána már mindig erre a vízre szomjazik - és amennyire szomjas, az örökélet forrásából annyira kap felüdülést.

Isten az utána vágyakozókat nem hagyja szellemi nyomorban. De olykor megengedi, hogy érezze nyomorúságát, csak azért, hogy megemlje az utána való vágyat, hogy a Szellem erőbben megnyilvánulhasson. Mert Isten minden egyes ember szellemi állapotát ismeri, tehát felismeri a lelkek gyengéit és a szellemi éhség csökkenését is felismeri. Tehát időnként engedi senyvedni az embert; ebben az állapotában szeme elé tárja, hogy nem értékelte eléggé a Mennyei Atya kegyelmeit. Ilyen helyzetben a gyermek ismét Atyjához menekül és annál bensőségebben állítja újból vissza kapcsolatát. És újból hozzá áramlik Isten kegyelme és ereje, és a Szellem tevékenységének nincs már korlátja.

Ámen.

Akarat és tett - Felelősség

B.D. No. 2489

1. október 1942

Atettet az akarat szüli. Tehát az akarat a meghatározó, noha a tett elsősorban az akarat igazolása. Az akarat nélkül a tett nem kerül kivitelezésre. De Isten előtt a tett nélküli akaratról is felelősséget kell vállalni, mert az mutatja az ember felfogását, a jóra vagy rosszra irányuló ösztöneit. Hogy végbe vihesse akaratát, az embernek fel kell használnia a hozzááramló életerőt. Tehát akár jó, akár rossz tetteket visz végbe az ember, ehhez mindig felhasználja az erőt, amit Istentől kapott.

Amikor az ember rosszat cselekszik, úgy ezt az Istentől kapott erővel teszi, tehát valami olyat tesz, amiért Isten előtt felelnie kell. Vagyis akaratát felhasználva Istentől való erejével az ellenfele erejét növeli, mivel minden rossz cselekedet ön-kiszolgálást jelent a gonosz hatalom felé, tehát gyarapítja azt. Az ember akarata elfordul Istentől, és minden tette által ahhoz a gonosz hatalomhoz fordul, aki Isten ellen tevékenykedik - tehát mintegy a rossz beállítottságát igazolja.

Amikor jó az ember felfogása - tehát Isten felé forduló - mindig olyan tettekre használja a hozzá áramló életerőt, amivel embertársainak hasznára van. A szolgáló felebaráti szeretetben gyakorolja magát, mert folytonosan tevékeny, azaz akarata tetté válik. Amikor tettei szeretetből születnek, tehát a szeretet ösztönzi cselekvésre az ember akaratát, akkor fordult Istenhez az akarata.

Ekkor az akarat szabadon döntött Isten mellett, és ebből az akaratból született minden tett helyénvaló Isten előtt - és az Isten ezt a tettet a szeretet foka szerint értékeli. .

Ámen.

Anyag és szellem

B.D. No. 2494

4. október 1942

Mi a világ - és mi az anyaga? Sok embert foglalkoztat ez a kérdés, de értelmi gondolkodással ezt nem képes megoldani. Minden ami látható, anyagból van, azaz massa, ami formává sűrűsödött. Mondhatni hogy megsűrűsödése által lett látható anyaggá, mert előtte láthatatlan volt, azaz szellemi szubsztancia.

A szellemi szubsztancia az Istentől keletkezett erő, amely akaratának megfelelően azzá lesz, ami van, amint Isten egy meghatározott formát elgondolt számára. Ez a forma ugyanakkor megszámlálhatatlan szubsztancia tömörülése, tehát egy képződmény, amely képes feloldódni, hogy minden egyes szubsztancia ismét szabaddá legyen, ha Isten úgy akarja.

Tehát minden forma elpusztítható. Az anyag olyan valami, aminek nincs örök állománya, mert csak burka a szellemi szubsztanciáknak, amelyeknek magasabbra kell fejlődniük, ezért nem maradhatnak örökké ezekben a burkokban. Bár maga az anyag is szellemi szubsztancia - azaz az isteni akarat által tömörített szellemi erő - amely azonban a folytonos feloldás, széjjelszóródás és újbóli újraformálódás által olyanná válik, hogy végtelenül hosszú idő múltán már maga is egy ilyen formába rejtőzhet.

Tehát az a szellemi erő, amely a fejlődés kezdeti szakaszában van, az látható, míg az érettebb szellemi erő az emberi szem számára láthatatlan - mindamellett látható formát vesz igénybe, hogy abban tartózkodjon. Így minden formában valami szellemi él, egy lény, amely öntudatlan - amely azonban kívánja a hasonló lényekkel való társulást, hogy ezáltal növelje erőteljességét, mert minden lény tökéletességre törekszik. Amint az anyag feloldódik, tehát szétesik a forma, a szabaddá lett teremtmény a hasonló felé törekszik és egyesül vele, így egy újabb formát tesznek elevenné. Ezen a folyamaton alapul a természet folytonos keletkezése és pusztulása, tehát indítóoka a természetben levő állandó életnek és halálnak.

A szellemi szubsztanciák átvándorolnak az egész Teremtésen - hol különállóan, hol összezárkózva. Ennek megfelelőek az őket átfogó formák is nagyságukban és formájukban. Minden ami szellemit rejt magában - az anyag. Maga az anyag azonban olyan szellemi szubsztanciákból áll, amelyek a

fejlődésük kezdetén állnak és ennél fogva láthatók az emberi szem számára is. Csak a már érettebb szellemi láthatatlan.

Ezért kell mindent ami látható tökéletlennek, tehát Istentől távol álló szelleminek tekinteni, amely a fejlődés menetét kezdi. A benne rejlő szellemi már megtette ezt az utat visszafelé, és már Isten felé törekszik. Azért az elpusztulás, azaz a forma elmúlása vagy feloldódása - tehát az anyag mulandósága - megfelel Isten akaratának, mert általa a szellemi továbbfejlődése válik lehetővé.

Ámen.

Az elő-idő emberei - Felelősség

B.D. No. 2513

16. október 1942

Végtelen hosszú periódusok alatt fejlődött olyanná a Föld, hogy megszámlálhatatlan élőlény tartózkodási helye legyen. Tehát hogy tulajdonképpen feladatának megfeleljen, és a szellemi fejlődés fokozásának az állomása legyen. A fejlődésnek ebben a szakaszában az élőlények másfajtaúak voltak. Ha az élőlénynek egyáltalán életlehetősége volt, akkor mintegy illeszkedett a fejlődés alatt álló Földhöz.

A fejlődés szakaszai sokfélék voltak és egy bizonyos állapot kellett ahhoz, hogy a Föld felszínén élőlény lehessen. De minél jobban fejlődött a Föld, annál számosabb lett rajta az élőlény. A föld fejlődése külső formájában is haladt, és ugyanúgy a magasabbra fejlődés céljából rajtalévő élőlényeké is. Mégis elgondolhatatlanul hosszú időre volt szükség, de meg kellett lennie ennek a fejlődési menetnek, mert a Földön és a Föld feletti szelleminek először a kötött állapotban kellett méltónak mutatkozni – ezt jelentette ugyanis minden egyes teremtettség dolog a szellemi számára. A fejlődésnek ebben a szakaszában a szellemi megállta a próbát. Lassan fölfejlődött és élőlény lett.

Az életfeltételek jelentősen nehezebbek voltak, de megállta helyét és lassan egyfajta emberré fejlődött – aki azonban nagyon különbözött a mostani idő emberétől. Még ítélet alatt álló lény volt, azaz ösztöne szerint cselekedett. Bizonyos mértékben még vezetést kapott anélkül, hogy az értelem és szabad akarat

birtokában lett volna. Olyan lény volt, aki külsejét tekintve hasonlított az emberre, de különben az állat fokán volt, és az isteni természet-törvény szerint cselekedett. Tehát mindent ösztönösen tett, anélkül, hogy tettének tudatában lett volna. Ennek a lénynek még nem kellett felelősséget vállalnia, életét a "muzáj-törvény" szerint élte, és az uralkodó intelligenciák hajtották. Azok pedig Isten akaratára szerint nyilvánultak meg a lényekben.

Ezek az élőlények a primitív földfelszínnek a megfelelői voltak, de bizonyos mértékben mégis hozzájárultak a Föld további fejlődéséhez, és öntudatlan tevékenységük meggyorsította a földfelszín átalakulását. Így a földfelszín mindig alkalmasabb lett, hogy haladottabb fejlettségű lények legyenek rajta. Míg aztán ezt a fejlettebb Földet az első emberek kapták tartózkodási helyül, akik már föl voltak ruházva értelemmel és szabad akarat. Ezek magától Istentől vezetve mindent hasznossá tehettek volna a maguk számára, tudatos életet élhettek volna, ami a Földön való testbe öltözésnek a tulajdonképpeni oka és célja volt.

Mint ilyenek most már az embernek Isten előtt felelősséget kellett vállalnia a maga gondolkodása és cselekvése felől. Elért egy bizonyos fokú érettséget, és képes volt az Isten akaratára szerinti életre. Ennek a képességének megfelelően azért is felelős volt, hogy hogyan használta életét. Minden adományát értékesíthette, de az ebben a testbe öltözésben gyakorolt életvitelének a következményeit is elébe tárták. Tehát szabad akaratát használhatta.

Amen

Ami nyomaszt, azt hittel bízzatok rám. Bár ismerem minden bajotokat, ismerem gondjaitokat - de találjátok el hozzám. Úgy jöjjetek mint a gyermek megy az Atyjához, kérni tőle valamit, és én segítek nektek. Ezért ne féljeteK - minden gondotokat magamra veszem, ha megkérték rá. Mennyire gyenge még a bizalmatok, mennyire gyenge még a hitetek, ha imáitok meghallgatásában kételkedtek!

KérjeteK és adatik nekteK! Megadtam ezt az ígérteK - és ez állítsa talpra a gyenge hitűeK hitét. VegyéteK figyelembe, hogy szavam a legtisztább igazság. Szavaimnak teljesülniük kell, és ezért kéréseiteket minden kételkedés nélkül tárjátok eléM.

Szerető Atyátok hiteteknek megfelelően gondol rátok! ÉN csak a hitetek mélységét vizsgálom, ez a garanciája kéréseK teljesülésének. Ha hitetek sekély, akkor imáitokat sem küldíteK hozzám a kellő komolysággal és bensőségességgel - ahogyan lennie kellene, hogy meghallgassam.

A szavakra nem figyelek - annál jobban az odaadástokra, azt pedig a mélységes hit adja meg. Csak a lélek tükrében olvasok, és már ismerem is a hit mélységét és bensőségességét.

Ahol ilyen bensőséges ima hangzik hozzám, ott mindig kész vagyok a segítségre.

A hittel teli bizalom meghozza az imameghallgatásra vonatkozó eredményt. Mert soha nem engedem szégyenbe jutni azt az embert, akinek erős hite van. Megáldom azokat, akik gondolnak ígérteMre, és eléM tárják minden gondjukat és bajukat. Beigazolódik rajtuk szeretetem, mindet elérnek amit kérnek. De amíg még ingadozik a hitetek, én is visszatartom magamat az imátok meghallgatásától. Mert azt akarom, bensőségesen kapcsolódjátok hozzám, és mindent bízzatok rám.

A gyenge hit a bensőségesség akadályá. Viszont azt akarom, ismerjeteK fel szeretetteljes atyátoknak, aki gyermekeiK nem hagyja szükséghelyzetben.

Ámen.

Egy eseményre való utalás - Szellemi átalakulás

B.D. No. 2521
22. október 1942

Sok szellemi javatokról kell lemondanotok akik még nem jártok az igazságban, mert olyan idő következik, amikor sokmindent összeomlani láttok, amik elpusztíthatatlannak látszottak. Felismeritek, hogy nincs állandósága az ember-alkotta dolgoknak, még ha sokáig fenn is tudtak maradni. Érthetetlennek tűnik, hogy isteni rendelés folytán megy végbe az a pusztulás, ami egyúttal nagy szellemi fordulatot jelent, és erősen megrendíti az emberek gondolkodását, akik úgy tudják, hogy az igazságban élnek.

Más magyarázatot nem találtok rá, csak hogy Isten nyilvánvalóvá akarja tenni, hogy tévedésben vagytok. Ez a tévedés már túl mélyen beléteK gyökerezett, sem hogy magatokat egykönnyen megszabadíthatnátok tőle, ezért akar Isten segíteni. Megmutatja, hogy akaratának minden enged, még az is, ami évezredek át fennállt. Isten az embereknek szabad akaratot adott, tehát a saját akaratát vissza kellett vonnia onnan, ahol az emberi akarat szembe fordult. Tehát nem akadályozott meg olyan felépítményt, ami nem felelt meg akaratának.

Akarata azonban titokban tiszteletet kapott, és beteljesült a világot figyelmen kívül hagyva, és ezért kevésbé is ismert, mégis ellenállt az ellenséges behatásoknak. Azonban az embereknek tetszésére volt az a bizonyos felépítmény, amely pompa és ragyogás közepette érvényesült, és sok követőre talált. Viszont egyszer ennek a műnek is vége szakad, és ez a vég minden ember számára láthatóan bekövetkezik. Meginog egy építmény, amely elpusztíthatatlannak tűnt, egy esemény következik, amely mindenképpen áldozatot követel. Istennek ez a közbenyúlása megrendíti az emberek gondolkodását. De be akarja bizonyítani az embereknek, hogy minden elmúlik, amit emberek hoznak létre, és csak az marad meg, ami közvetlenül Istentől jön.

Figyelmeztetni akarja az embereket, hogy tévednek, hogy fogékonyak legyenek a tiszta igazságra. És sok ember meghökken a katasztrofális változás láttán, kételkedni fognak annak hitelességében, amit előzőleg tanítottak nekik, mert az összeomlás megfosztja őket minden hitüktől. Ez az esemény már nincs messze, és az egész világ részt vesz benne, és amennyiben hívők, felismerik benne a nyilvánvaló jelet, hogy Isten az embereket a lelkük üdvössége miatt küldi a Földre.

Ámen.

Nyugosznak a halottak?

B.D. No. 2553

16. november 1942

Az a hit, hogy a lelkek a halál után nyugodnak csak annyiban igaz, hogy az éretlen lélek egy teljesen tétlen állapotban várakozik, mert nincs semmi ereje. De ez nem a jóleső nyugalom állapota, hanem kínos állapot, a megbilincseltség, a tehetetlenség állapota - és ebből következik, hogy nem kívánatos helyzet.

A túlvilágon a lélek csak egy bizonyos érettségi fok után lehet tevékeny. A tevékenykedésre ekkor állandó erőt kap, és ezt már minden korlátozás nélkül használhatja. Mert tevékenységük anyaghoz nem kapcsolódik, következésképpen más ez a munka, mint a Földön végzett, azzal összehasonlítani sem lehet, mert a szellemi világban teljesen mások a feltételek, amelyek megengedik, vagy lehetővé teszik a munkálkodást. A szellemi ismeret állandó oktatása és közvetítése tisztán szellemi folyamat, amely az adakozó léleknek boldogságot jelent, a befogadó lélek kínjait pedig csökkenti, és erő-befogadóvá teszi.

Ez valóban szeretet-szolgálat, de a földi állapottal csak olyan alapon hasonlítható össze, hogy a lelkek a maguk sötétségében azt hiszik, hogy még a Földön élnek, ahol elképzelésük szerint, saját vágyaik által maguk teremtik meg környezetüket, és ennek az elképzelésnek megfelelően most szeretetből kell tevékenykedniük. De minél világosabbá válik bennük minden, gondolatilag annál inkább eltávolodnak a Földtől, és már elképzeléseikben sem kapcsolódnak földi anyaghoz.

Ezeknek a lelkeknek most már az a tevékenységük a túlvilágon, hogy A KAPOTT TUDÁST KÖZVETÍTSEK. Minden adakozókedvű, erőt befogadó léleknek megvan a Földön, vagy a túlvilágon a maga védence, aki rá van bízva, és akiről szeretetteljesen, és fáradhatatlanul gondoskodik. Védencét az igazságba gondolatilag kell bevezetnie, a gondolkodására kell hatni - tehát anélkül, hogy kényszerítené, tiszta látást kell teremteni benne. Ez mondhatatlan türelmet és szeretetet igényel, mert két egymástól teljesen különvált lélek az, aki így szembeáll egymással, akik teljesen szabadon gondolkodnak, és cselekszenek.

A helyes gondolkodást nem lehet kényszerítéssel átvinni, nehogy megakadályozza a még fejletlen másikat, hogy hasonló magas érettséget érjen el. A még tudatlan léleknek úgy kell nyújtani a szellemi ismeretet, hogy ellenállás nélkül elfogadja, és még több kegyelemre ébredjen kívánsága. Tehát a befogadó léleknek teljesen szabadon kell dönteni, mert az átadott ismeretet csak így érzi erőnek, és teszi boldoggá. Az átadó tevékenységet csak igen nagy szeretettel lehet végbevinni, mert többnyire fáradságos munka. De a tétlenségre kárhozott lélek állapota annyira származékos, hogy a fény-lények állandóan segíteni akarnak, és készek a legfáradságosabb munkára, hogy megváltásuk őket ebből az állapotból.

Másrészt, ha munkálkodásuk sikeres, az a maguk boldogságát is megemeli. Ugyanis tevékenységük elképzelhetetlen nagy köröket húz, mert minden befogadó lény a benne felébredő késztetés által tudását újból továbbadja, hogy segíthessen a lelkeken, tehát hogy megváltó módon tevékenykedjen.

Ámen.

Isten kegyelméből kaptok ahhoz az úthoz útmutatást, melyre ha ráléptek, feltétlenül a magasba visz. Semmi fönről való kegyelem nem olyan áldásos - mint az Isteni szó átadása. Az irányvonalat ad az életútra, és elétek terjeszti Isten akarátát. Ezenkívül az isteni szó teljesítése szellemi haladást jelent, ez pedig a földi élet értelme és célja.

Fogalmatok sincs róla, hogy az emberiség milyen szellemi ínségben van, és hogy a szellemi érettség foka milyen rettenetesen alacsony. A Földön nem akarják a magasabb szellemi fejlődést, mert testileg-lelkileg a Földhöz kötődnek - minden gondolkodásuk és szemlélődésük csak a Földre irányul - és a tökéletesedést, mint a földi élet célját olyan fantáziának, vagy beképzelésnek tartják, amit az emberek akarata szült, és amit bizonyítani semmiképpen sem lehet. A halál utáni élet hitét csak kevesen hiszik. Viszont a magasra fejlődés szükségességét épp ez a hit teszi érthetővé - mert az egész teremtésnek akkor van értelme, ha a szellem magasabbra fejlődését szolgálja.

De mert az emberekből hiányzik ez a hit, és tagadják, hogy a testi halál után a lélek tovább él, azért nem ismerik fel a teremtés szellemi célját. Mindent abból a nézőpontból szemlélnek, hogy az egyetlen cél és értelem az előttük álló földi élet. Minden azért van, hogy szolgáljon a testnek, mert annak jólétét kell a legmagasabbra fejleszteni. Ez olyan beállítottság, amely az ember érettségi fokát nem emeli meg, sőt, ha az ember nem kapna segítséget - ha Isten szeretete nem lépne közbe, és nem közvetítené kegyelmeit, hogy látóvá váljon - akkor mindjobban elsekélyesítené. És ez a kegyelem most ömlik, bár sokan nem ismerik fel. Mert ha felismernék, nagyon boldogok lennének, és fokozott ellenálló erővel folytatnák a földi küzdelmet.

De az emberek szellemileg vakok. Nem ismerik fel a Mennyből való legtisztább igazságot - csak a világot látják. Megértéssel viseltetnek minden földi dolog iránt, de ami túlmegy rajta, hogy rejtett dolgokat is megértenének, ahhoz hiányzik a belső ösztönzésük, mert a halál utáni továbbélésről nem hoz nekik senki elég bizonyítékot.

Ámen.

Inkarnáció - Ösztönösség

B.D. No. 2775

15. június 1943

Egy lélek inkarnációja akkor mehet végbe, ha összegyűltek nála mindazok a szubsztanciák, amelyek a különféle teremtetett dolgokban földi visszaútjukat megtették, tehát így magasra fejlődtek. Hogy a lény inkarnálódhasson, lelki szubsztanciájában képviselve kell lenni minden teremtetési műnek, azaz az emberi test most egy olyan lélek külső burka lesz, amely magában rejt minden teremtetési művet kicsiben. Az előző végtelenül hosszú földi út létrehozta ezen szubsztanciák egyesülését, és most az utolsó testetöltésre várakoznak. Az emberi külső formába most lélekként kerülnek bele, hogy fejlődésük utolsó szakaszát így tegyék meg.

Ez az inkarnáció időtartamában különböző hosszúságú az egyes szubsztanciák érettségi állapota szerint, akiknek az előző stádiumukban is volt már bizonyos szabadságuk - bár a muszáj-törvényben élve Isten akarata szerint tevékenykedtek. Mindenesetre a testetöltés előtti utolsó stádiumban ez a muszáj-törvény mindinkább lazult, úgyhogy bizonyos ösztönöket tompultán vagy erősödve kiélhettek, és ennek következménye a magasabb vagy alacsonyabb érettségi fok, amely újra meghatározza az utolsó, tehát az emberként való megtestesülés hosszúságát. Minden lélekszubsztancia törekszik a Földön való utolsó megtestesülésre, mert ők - mikor már emberi lélekké egyesültek - tudnak róla, hogy az emberi külső forma lesz az utolsó anyagi burok, és aztán minden földi béklyótól mentesek lehetnek.

Azért a lélek most ott tartózkodik, ahol alkalma lehet az inkarnálódásra. Érthető módon ott tartózkodik, ahol az ő érettségi fokának megfelelő sajátosságú emberek vannak, azaz ahol az embereknél hasonló ösztönökre és tulajdonságokra talál, mint amelyek saját lényét is jellemzik. De ez nem zárja ki, hogy ne keresse a lényétől idegen, más hajlamú embereknél a testetöltést, hogy ezzel

meggyorsítsa érlelődését. Ilyen esetben gyakran nagyobb nehézségekkel kell megküzdenie a földi élete alatt, mert sajátosságait nem veszik figyelembe, maga pedig nem tud eleget tenni a neki állított követelményeknek.

Mivel a lélek tud előzetesen a földi útról, senki nem gátolja, hogy maga válasszon, hiszen minden inkarnálódásnál rendelkezésre állnak a segédeszközök a végső érettség elérésére. Az előző különböző formákban végbement érlelődés által a képességek benne vannak, csak különféle erősségekben, és a földi életben ezeket vagy fejleszti, vagy csökkenti - akaratától függően. Tehát a képességei megvannak, és az erőt hozzá szintén akaratának megfelelően kapja. Ha azonban törekvéseiben langyos, akkor megmarad ugyanazon az érettségi fokon, amin volt emberkénti megtestesülése előtt - ilyenkor az inkarnáció nem hozott fejlődést. Bár élete végén megszabadul a testi buroktól, de ösztönei és vágyai még az anyagi világhoz kötik, holott ezeket le kellett volna győzni a földi életben.

Ennélfogva a Földön az inkarnációját nem használta ki, és ez leírhatatlan megbánást okoz benne amikor felismeri, hogy az istengyermekségre való jogát eltékozolta, és már többé el sem érheti - habár a túlvilágon még végtelenül sok lehetősége van, hogy Isten látására eljusson.

Az inkarnált léleknek Isten előtt egykor számot kell adni, hogyan használta ki a földi lehetőségeket, és Földről való távozásával milyen szellemi eredményeket tud bemutatni. Mert az emberkénti megtestesülés kegyelem, amit nem lehet eléggé értékelni. Ajándék, amit megfelelően kell becsülni azért, hogy az ember mindent megtesz, ami továbbfejlődését szolgálja, mert a Földre - ha már egyszer elhagyta - nem jön vissza.

Ámen.

Az élni akarás - Félelem a haláltól

B.D. No. 2776

16. június 1943

Amíg alacsony a lelki érettség, az emberben nagyon erős az élni akarás. Ez érthető is, mert a világ még fogva tartja, és abba ringatja, hogy minden kívánsága teljesedik. Míg hiányos benne a továbbélés hite, az ember nagyon nehéznek érzi a földi életről való lemondást. A továbbélés hite teljesen másképpen szemlélteti vele a földi életet. A mélyen vallásos ember a földi életet csak közbülső állomásnak tartja, iskolának tekinti, amit el kell végezni, hogy felvételt kapjon abba a Birodalomba, ahol a tulajdonképpeni élete kezdődik.

Ez a hit arra is erőt ad, hogy legyőzze a földi élet minden akadályát és nehézségét. A hitetlen összetörik alatta, és abban a hitben, hogy maga is véget vethet mindennek - eldobja az életet magától. A mélyen vallásos könnyen odaadja életét, ha követelik tőle, mert szemeit a halál utáni életre szegezi, kívánsága az Istennel való egyesülés, mert érzi, az lesz majd az igazi élet. Amíg az ember a Földre és javaira figyel, addig fölfelé törekvéseinek akadályai vannak. Minden érzékszerve a világot kívánja, és elviselhetetlenül nyomasztó a gondolat, hogy ettől el kell válni.

Ebből már következtetni lehet lelkiállapotára, mert a világ iránti szeretet félbeszakítja az Isten és emberszeretetet. Ekkor még az ember nagyon éretlen szellemű, azaz lelke még nem jutott el odáig, hogy összezárkózzon a benne lévő szellemével, még nincs ismerete, és a földi élettel nem tud semmi jobbat szembeállítani. A halállal kapcsolatban borzalmas neki minden gondolat, élni akar, hogy élvezhessen, sóvárog a világi javak után, és figyelmen kívül hagyja a szellemi javakat. Ez szellemi mélypont, amit nem lehet eléggé kifogásolni, mert az ember abba a veszélybe jut, hogy nem csak a földi, hanem a szellemi létét is elveszti.

Mert ha a földi létet nem arra használja, hogy az Istennel való kapcsolatra rátaláljon, akkor teljesen hiába élt. Ezért kell inkább lemondani az élet földi gyönyöreiről, nehogy mélyen elmerüljön az anyag imádatába, mert ez egyenlő a szellemi halállal. A földi élet kegyelem, és azért kapta, hogy lelke magasra fejlődhessen, hogy az anyagot legyőzhesse, és majd bemehessen a Szellemi Birodalomba. Amíg az ember számára a testi halál gondolata elviselhetetlen, a tulajdonképpeni földi feladatára nem is gondol. Olyan erős az élni akarása, hogy mindent megtesz az élet védelmére, hogy meghosszabbítsa. Teszi ezt abban a hitben, hogy maga veheti kezébe a dolgot, viszont mégis a félelem

érzetével, hogy életét idő előtt kell elvesztenie. Csak a túlvilági Birodalomra gondolva, a lélek továbbélésének hitében kezdi elveszteni a halál a borzalmát - mert az ember felismeri, hogy a földi lét a tulajdonképpeni élet elő-lépcsője, amely élet aztán már örökké tart.

Ámen.

Kísértés földi kedvtelések formájában

B.D. No. 2778

18. június 1943

Ne higgyétek, hogy ellenfelem tiveletek azért nem foglalkozik, mert ti úgyis Isten felé törekedtek. Amíg az embernek gyenge az akarata, addig az ellenfél korlátlanul tevékeny. Csak az erős akaratot nem tudja legyőzni, csak az tud ellenállni. Mindig az akarat a döntő, hogy a kísértés hatalmat kap-e az ember felett. Ha pedig gyengül az akarata, a kísértés befolyása ismét erősebb. A kísértések a legkülönbözőbb formában lépnek eléje, ezért kell állandóan küzdeni, erőt és kegyelmet kérni, hogy akarata megerősödjön. Figyelnie kell, nehogy a gonosz támadása elbuktassa, és imádkozzon, mert megéri a küzdelem. A maga csábításával a világ állandóan ott van az ember szeme előtt - és az ellenfélnek ez a leghatékonyabb fegyvere, hogy az embert elbuktassa. Az embert minden elválasztja Istentől, ami a világhoz tartozik.

Az ember birtokában nem lehet egyszerre Isten is és a világ is. Az egyiket fel kell áldoznia ha a másikat meg akarja nyerni. A világ azonban csak látszatra nyújt javakat. Ezek fantomok, amelyek az embert csak átmenetileg teszik boldoggá - majd összeroskadnak a semmibe. Maradandó értékük nincs, de mégis megzavarják az embert a szellemi értékek megszerzésében, mert eltérítik a szellemi törekvésektől - és ez visszalépést jelent a fejlődés útján.

Az ellenfél megállás nélkül arra vigyáz, hogy távol tartsa Istentől az embert, ezért ismételten emberi kedvtelések formájában lép eléje. A világ örömeivel csalogatja, érzékszerveit igyekszik ezekre irányítani - tehát hűtlenné akarja tenni. Ha a kísértéssel szemben az ember nem állít erős akaratot, általa elbukik, és a játszmát az ellenfél nyeri meg.

Az ember teste élvez, de lelke szükséghelyzetbe jut, mert ugyanolyan fokon szűkülökdi, amekkora a földi élvezet volt. Ha a testtel szemben a lélek érvényesül, akkor sikerül neki hogy elégedetlen hangulatba vigye a testet. Ez benső figyelmeztetés és óvás, amely a benső hangon, a lelkiismeret hangján keresztül jut el az emberhez - ha figyel rá. Ha észreveszi a benső hangot, akkor mindent megtesz hogy legyőzze a világhoz való kötődést, és nagyobb akaratot fordul ismét a szellemi törekvés felé. Ez az akarata erőt és kegyelmet hoz neki, hogy szándéka sikert hozzon.

De van hogy a világ hangja az erősebb, és a benső hangot meg sem hallja. Fokozatosan süllyed a világi élvezetek sodrásába, élvezni akar, és az ellenfél hatalmába kerül. Az mindig erősebben köti magához, megadja amit a világ nyújtani tud, és képtelenné teszi a szellemi javak befogadására. Ezzel akaratát megkötötte, és nehéz megszabadulni. Mert magának kell elfordulni attól, amihez engedte leláncolni magát. És még időben kell Istenhez fordulnia, hogy a kegyelem és erő kifejthesse hatását!

Ezért óvakodjatok a világ támadásaitól. Vegyétek fontolóra: Isten ellenfele újra és újra elétek lép, és csak a ti akaratotok tudja megfékezni. Imádkozzatok és örködjétek, hogy az akaratotok elég erős legyen. Figyeljétek a veszélyekre, amelyek világi kísértések formájában folyamatosan leselkednek rátok. Kérjétek az isteni erőt hozzá, hogy ellen tudjatok állni, mert minden bukás szellemi visszalépés - és minden magatok felett aratott győzelem közelebb visz a célhoz.

Amit Isten nyújt azt soha nem lehet világi javakkal, örömmel, kedvtelésekkel pótolni. Legyetek éberek, és váljon bennetek tudatossá, hogy Isten ellenfele állandóan szorongat, mert el akar buktatni. Ezért Istentől erős akaratot kérjétek, hogy ellen tudjatok állni minden kísértésnek.

Ámen.

Megszámlálhatatlanul sok lélek várakozik megtestesülésre, és ezért szükséges a mindig újabb és újabb nemzedékek keletkezése. Ezért kell újra és újra embereknek születni, akikben a lelkek tartózkodási helyet kaphatnak az utolsó periódusuk idejére a Földön.

Tehát hogy egy lélek testet kaphasson, ahhoz szükséges a földi ember jóakarata, és ez is egy szeretet-cselekedet a megváltatlanokért, így módon az emberek lehetőséget adnak egy léleknek az utolsó testet-öltésre a Földön. Tehát egy új élet ébresztésének szándéka kell legyen az oka minden egyesülésnek férfi és nő között, és ha hiányzik ez a szándék, akkor jogtalanul gyakorolnak egy funkciót, ami csak az emberi élet élesztését célozza.

Sokan vétkeznek is ezen a területen, azaz nem veszik figyelembe az isteni akaratot, a testet nem nevelik a tulajdonképpeni feladatára, és ennek következménye, hogy sok lélek hiába vár, tehát nem tud testet öltetni, holott elérte a fejlődési fokot, amely megengedi a testbeöltözését a Földön.

Ezek a lelkek tehát a Föld közelében tartózkodnak, és igyekeznek egyesülésre bírni az embereket - és többnyire ez történik, amikor az emberek szeretetben összekapcsolódnak. A szeretet kell hogy az ösztönző ereje legyen az egyesülésnek, amiből új élet születik. Két ember egymás iránti szeretete szükséges, ha az életre keltett lélek a rövid földi élet alatt olyan érettségre akar lehetőséget szerezni, amely megengedi a Világosság Birodalmába való bemenetelt.

A szeretet nélküli egyesülés is ad lehetőséget a megtestesüléshez azoknak a lelkeknek, akikben még nagyon erősen uralkodnak a rossz ösztönök, és akiknek ezért a földi életben rendkívül sok küzdelmet okoz ezen ösztönök legyőzése.

Az emberek utódnemzési akarata is többnyire az egymás iránti szeretethez kapcsolódik, és ez nagy előny a megtestesülő lélek számára, mert ha a szeretet jut túlsúlyba, ez a szeretet-szikra átugrik az új lénybe is, és jelentősen könnyebb neki a Földön a lelki érettség elérése.

Az utódok megakadályozására való törekvés azonban hátrányos lehet a megtestesülni akaró lélek számára, mert az emberek szenvedélyessége erősíti az új lény ugyanolyan ösztöneit is, és lelkének állandóan küzdeni kell majd ellene.

Amikor a lelkek nem jutnak megtestesüléshez, úgy az emberek közelében tartózkodnak, és sürgetik őket - azaz próbálnak az emberekre hatni, hogy egyesüljenek szaporodás céljából. Érthető módon ilyenkor mindig túlsúlyba jutnak a testi vágyak, mert a lelkek csak a hajlamaikkal próbálnak hatást gyakorolni az emberekre, tehát tisztán testi vágyakat akarnak átjuttatni, hogy alkalmuk legyen a megtestesülésre.

Ezért óriási felelősséget viselnek az emberek, akik szeretet nélkül, szenvedélyességből egyesülnek, mert körül vannak véve lelkekkel, akik inkarnálódni akarnak, és akik vágyaik által odacsalogatják a hasonló hajlamú lelkeket, akik a maguk részéről kihasználják a gátlástalan pillanatot, hogy tartózkodási helyet vegyenek egy újonnan nemzett lényben, aki mint ember földi pályafutását kezdi.

És többnyire az ilyen lelkek vannak túlsúlyban, mert csak kevés azok száma, akik szeretettel és tudatos akarattal hívták életbe utódaikat. Ezért válik az emberi nem mindinkább szellemnélkülivé, mert kevés szeretet van az emberek között, akik maguk is szeretet nélkül fogantak a világra.

Ámen.

A világégés vége.... az isteni rend helyreállítása

B.D. No. 2803

8. július 1943

A világi rend helyreállítása lehetetlen lesz addig, míg az embereket betölti a gyűlölet és irigység, mert ezek Isten ellenes tulajdonságok, melyek elpusztítanak minden rendet, mert minden ami Isten ellen van, az az isteni rend ellen is irányul. És ez a legnagyobb szeretetlenség állapota, amely soha nem nyilvánul meg építő módon, hanem pusztító kihatása van.

Érthető, hogy az ilyen pusztító állapot nem maradhat meg tartósan, és Isten ezért ezt az állapotot oly módon fejezi be, ami bár nagy rendetlenséget hoz magával, de Isten bölcsessége felismerte mint a rend helyreállításának egyetlen eszközét. – Az emberiség maga nem intézkedik hogy befejeződjön a küzdelem, amely határtalan szenvedést és szükségét hoz az egész világra. Ennek következtében más módon kell befejezni; ám a földön a szenvedés nem lesz csekélyebb, mert az emberiségnek szüksége van erre.

Az embereknek vissza kell térniük a régi rendhez, újra meg kell tanulniuk hogy lemondjanak felebarátjuk javairól, akinek a tulajdonára törekszenek, és ezért a tulajdonért a legfélelmetesebb fegyverekkel harcolnak. Mert a földi javak iránti megszállottság hozta létre a világégést, amit nehéz kioltani. – Ám az nem hoz földi nyereséget, sokkal inkább óriási veszteséget, melynek terjedelméről az embert nem értesítik. Ugyanis minden győzelmet leírhatatlan veszteséggel vásárolnak meg úgy földi javakban, mint emberéletben.

Ám az emberiség el van tompulva a veszteségek iránt, nem figyel rá, hogy az emberi akarat mit hozott létre. Tehát maga az isteni akarat nyúl közbe, hogy a világtörténelemben erőszakos változást hozzon létre, mivel az emberek gondolkodásának megváltozását csak akkor lehet elérni; mikor érzik, hogy maguk tehetetlenek, hogy egy náluknál erősebb hatalom kiveszi kezükből a gyeplőt, és akaratukat teljesen megsemmisíti.

A szellemi sötétség amiben vannak, okozója szeretetlen cselekvéseiknek, és viszont, a szeretetlenségük okozza a sötétségüket. Villámgyorsan fel kell merülni bennük, hogy gondolkodásuk fordított, hogy hamis célokat kergetnek és eltévednek, így nem fordulnak vissza az isteni rendhez, és alapjában nem változtatják meg az életüket.

S a villámgyors felismerést az isteni közbenyúlás kell hogy meghozza, habár még távol vannak attól hogy elhiggyék, egy magasabb hatalom tartja kezében a sorsukat. Ám hithez csak meggondolásokon keresztül jutnak el, és a gondolkodásukat ösztönzi amikor látják, hogy minden másképpen történik, mint ahogyan az emberi számítás szerint előrelátható.... Egy káosz az, amit az emberi akarat szellemben és földiekben előidézett, és az isteni közbenyúlás nélkül mindig nagyobb lesz, és végső soron megsemmisüléshez vezet, mivel az emberiség az isteni rendet nem veszi tekintetbe, kevés kivétellel, akik belenyugszanak, és igyekeznek Isten akaratát teljesíteni. De ők az események menetét nem tudják megállítani, hanem csak azt érik el, hogy keményebb intézkedéseket hoznak az isteni rend ellen; és eljön az idő, mikor az emberiség aláveti magát Isten Ellenfele akaratának, és egyre szeretetlenebb lesz gondolkodásában és tetteiben.

Isten közbenyúlása mondhatatlan szenvedést és nyomorúságot von maga után, de ez az egyetlen lehetőség, hogy az emberiséget ismét az isteni rendhez vezesse, és megváltoztassa szellemi állapotát, bár ez csak kevés embernél következik be. És ezért az idő végérvényesen azoknak a megsemmisítése felé közeledik, akiket nem lehet megtéríteni; ahogyan az szóban és írásban hirdetve lett.

Ámen.

A szomorúság ideje

B.D. No. 2839

6. augusztus 1943

Sok ember szenvedése és szomorúsága csak az isteni közbenyúlással kezdődik, mert előzőleg még nem érintette őket, és ők mindenféle figyelmeztetést figyelmen kívül hagytak. Embertársaik szüksége nem hozott változást létre bennük, s most azért kell a bajnak rájuk jönni, ami mintegy a végső eszköz a megmentésükre....

S azért sújtja a nyomorúság most azokat az országokat, akik eddig megmenekültek a súlyos szenvedéstől, és akik mégsem ártatlanok a világeseményekben, amelyek mondhatatlan szenvedést hoztak az emberekre.

Sok ember megy el keményen és érzéstelenül az embertársak szenvedése mellett, és ezek azok, akiknek a szenvedést most maguknak kell megkóstolni, azt, amit akaratuk jóváhagyott, mikor az az

embertársaikat érte, mert az utóbbiakban az ellenségüket látták. S amit az emberek embertársaiknak okoznak, ezerszeresen hullik vissza rájuk.... és így most ilyen módon vezekelnek.

De az emberi akarat nem tud véget vetni a nyomorúságnak, mert nem emberi hatalmak azok akik így nyilvánulnak meg, hanem maga az isteni akarat tevékeny, és az embereket a legsebezhetőbb pontjukon éri. Elvesz tőlük minden tulajdont, szegénnyé és gyengévé teszi őket, és teljesen Isten kegyelmétől függnék. – És ebben a szükségben tanulja meg az ember, hogy saját erejéből semmire sem képes; tanulja meg hogy belátó legyen, hogy Isten igazságos, és érzékenyen bünteti azokat, akik ellene és parancsai ellen vétkeznek; de meg is védi azokat aki szorosán kapcsolódnak hozzá, mégha olyan emberek vesznek is körül őket, kiknek Isten nem jelent sokat.

S még jónéhányan észhez térnek, és saját sorsukat összehasonlítják azokkal, akiknek emberi oldalról biztos volt a hanyatlásuk. Amit Isten most az emberekre küld, az olyan hatalmas és szenvedéssel teli, hogy minden gondolkodó ember felismer benne egy magasabb akaratot, melynek hatására magába kellene fordulnia. – Ám újra csak magára gondol; nem látja meg az általános nyomort, hanem csak magát, és sorsát szemléli. – S így csak kevéssé gyakorolják a felebaráti szeretetet, mindenki csak arra törekszik, hogy saját sorsát megjavítsa, és újra elmegy majd embertársai szüksége mellett.

Isten, aki ismeri mindenki akaratát, azért küld ilyen nagy szenvedést az emberekre, hogy megváltoztassa ezt az akarást, hogy puhává és együttérzővé tegye őket, és ők nála keressenek menedéket, aki egyedül képes rá, hogy sorsukat újra jóra fordítsa.

Ámen.

Az újra-megtestesülés tana téves - Törvény

B.D. No. 2873

7. szeptember 1943

Az isteni törvények öröktől fogva megállapítottak. Ezeknek a törvényeknek az alapján megy végbe a fejlődés mind az anyagi, mind a Szellemi Birodalomban. Anyagban és szellemben egyformán a legkülönbözőbb fajtájú teremtet világok léteznek. Mindennek a sok teremtet dolognak egyetlen célja, hogy az Istentől eltávolodott szellemi visszatérjen hozzá. A fejlődés minden állomása más és más, ennek megfelelően az egyes teremtet világ is más. Tehát mindig AZT a szellemit veszi be lakójának, akinek a szellemi érettsége megfelel a hely adottságainak.

A szellemi felfelé való fejlődést mindaddig regisztrálni lehet, amíg a lény a muszáj-törvény alapján az anyagi világokban vándorol. Egyhelyben maradás, vagy visszalépés csak a fejlődés utolsó stádiumában, az embernél lép fel. Utána azonban a szellemi visszavonhatatlanul a túlvilági birodalomba kerül, amelyben már anyagi teremtet nincs. Helyben-maradás vagy visszaesés itt is előfordul, mert a lény szabad akaratát megtartja, de ha a lény csak alacsony érettségi fokot ért el, akkor az roppant gyöngye. Éppúgy, mint a földi létben a szellemi magasabbra fejlődés egy tevékenységtől függ. Ez a tevékenység az, amely teljesen tisztázatlan a földi embereknek — és az is marad — mert jelentőségét nem ismerik fel, de amelyet földi alkotásoktól tesznek függővé. Tehát az emberek azt hiszik, hogy minden tevékenység csak földi, azaz anyagi dolgoktól függő. Ennek következtében azt a nézetet vallják, hogy a léleknek abba a szférába kell visszatérni, ahol előzőleg figyelmen kívül hagyta magasabbra fejlődését. Tehát ismét a Földre kell visszajönni, hogy ott folytathassa, ahol abbahagyta és a megszakított fejlődési menetet a végső tökéletességig bármikor megismételhesse.

Ez a feltételezés egy olyan tanításhoz vezetett, amely sehogyan sem felel meg a valóságnak — de amely mindenhol tetszésre talál és ezért széles körben elterjedt. Ez a Földön való újra-testbeöltözés tana. Csak kevés ember képes felismerni, hogy ez a tan mennyire káros az emberiség számára, ha nem helyesbítik és nem cáfolják meg.

Ez a tanítás bizonyos mértékben felborítja az isteni törvényt. Mert az Isteni Bölcsesség Terve szerint mindennek haladnia kell, hogy magasabbra jusson. A lélek újratestesülése a Földön visszafejlődés. Ez a visszafejlődés Isten által menne végbe. Ez tehát teljesen ellentmond az isteni törvénynek, mert az

állandó haladást kíván. Szabad akarata következtében a lénynél visszafejlődés is lehetséges, de Isten akaratából soha nem lesz visszahelyezve olyan állapotba, amelyen egyszer már túljutott.

És kedve szerint soha nem ismételt meg egy folyamatot, amelyben előzőleg kudarcot vallott. Mert ezer és ezer más lehetőség van még, hogy továbbfejlődjön, de állandóan más világokban és teljesen más körülmények között.

Ámen.

Vakhit – Szellemi munkacsoport

B.D. No. 2874

8. szeptember 1943

A szellemi világban a lélek alkotja meg a maga környezetét. Olyan birodalom ez, amit kívánságaival és vágyaival, gondolataival és akaratával maga teremt meg magának. De ezek a dolgok már nem anyagszerűek, sem szellemben nem elmúlhatatlanok, hanem fantomok, vágyképek — amelyek elmúlnak minél vágyakozóbban fordul a lélek feléjük. Ebben a maga teremtette világban — éppúgy mint a Földön — leküzdheti és legyőzheti az anyag utáni vágyát. De el is bukhat, ha az anyagot mindig nagyobb vágygal kívánja — és a maga sötétségében még mindig mint ténylegesen meglévőt kezeli.

Tehát a lélek azt hiheti, hogy a Földön él — és végtelen hosszú ideig megmaradhat ebben a rögeszmében. Aztán lassan vagy felismeri hiányos állapotát és elhagyja a földi javak utáni vágyát — vagy mindig mélyebbre bonyolódik. Ez már szellemi visszalépés, amely végül is száműzetésben végződik. Mert a szellemi kívánságának mindig eleget tesznek. És most az anyag — amely után annyira vágyódott, száműzetésében saját burkává válik.

Tehát a túlvilági visszafejlődés — reinkarnációt hoz a léleknek. A fejlődési menet hosszú útját újra meg kell tennie a Földön, hogy aztán évezredek múltán ismét mint ember megtehesse a földi életpróbát. De a szellemi világban a felfelé fejlődés az anyagi környezettől független, mert csak akkor lép magasabbra, ha lélek már megszabadult az anyag utáni vágyától. Ekkor már nem is kívánja a földi tartózkodást, mert a szolgáló szeretetben való tevékenységre ugyanolyan lehetősége van a túlvilágon is. Mintegy tagjává válik egy szellemi munkaközösségnek, amely az anyagi felfogású ember számára megfoghatatlanul tevékeny. A Szellemi Birodalomban minden lénynek alkalma van felfelé törekedni és az ismeret állapotában ezeket az alkalmakat különleges buzgalommal veszik igénybe. Viszont a legsötétebb sötétségben lévő lelkeknek szabad akaratból Isten felé kell törekedniök.

Hogy ez az akarat elevenné váljon bennük, azoknak a lényeknek a tevékenységéhez tartozik, akik világosságban vannak, akik tökéletességükkel tudást szereztek és szeretettel közvetítik azoknak, akiknek még sötét a szellemviláguk. Valóban, a Szellemi Birodalomban sok a lehetőség, ami szellemi érlelődésre viszi a lelkeket.

Ámen.

Egy megváltó-periódusban a fejlődés minden fázisa egyszeri - Világosság-beli lények megtestesülése - Misszió - Istengyermekség

B.D. No. 2875

9. szeptember 1943

Egy megváltó periódusban a szellemi fejlődés minden fázisa csak egyszeri. Akkor is, ha nem használja ki a szabad akarat állapotát. Ekkor eredménytelen ez a megváltó periódus az illető számára, és ennek a következményeit magára kell venni. Akik Istennek teljesen ellenállnak, akiket a végtelen hosszú földi menet sem tudott megtörni, az EGY ÚJ TEREMTÉSI KORSZAKBAN kap alkalmat és az újonnan kezdődő földperiódusban a legszilárdabb formába testesülve, átélhet egy újabb fejlődési fázist. Tehát a szellemi, a muszáj-törvény keretén belül ismét emberlélekkel fejlődhet, hogy emberi testben tartózkodva akaratát egy utolsó próbának alávetthesse.

Tehát ez az újramegtestesülés végbemehet, de akkora horderejű folyamat, hogy mint a legrettenetesebb dolgot kell felfogni. Habár ez is Isten irgalma, hogy a fogság hosszú ideje után

megváltást kaphasson. De az téves felfogás, hogy az emberi lélek, miután egyszer már megtette a földi utat, érlelődés céljából ismét ugyanarra a Földre inkarnálódik.

Mikor Isten szellemi világossághoz tartozó lelket enged újból megtestesülni a Földön, az egy szeretetből induló tett, mert az ilyen lelkeknek olyan feladatuk van, amit a Földön élő sok éretlen és megkötött szellemi megváltása miatt kell végbevinni. Tehát a világosság-beli lény, aki már elérte az érettséget, áldásosan dolgozik a Földön — bár látszólag szellemi fejlődését viszi végbe a Földön, mint minden más ember. Isten bölcsességének nem felel meg a kiérlelődés vagy a korábbi életben elmulasztott dolgok bepótlása miatt visszamenni a Földre, mert általa a felfelé való fejlődés törést szenvedne. A szellemiből újra visszatérni az anyagi állapotba — visszalépés lenne, és az Istentől való eltávolodás jele, tehát semmiféle szellemi törekvést nem jelez. A Szellemi Birodalomban viszont az Isten felé törekvésnek igen sok lehetősége van, ahol a szellemi bizonyíthat, tehát érlelődhet és tovább fejlődhet.

Viszont az olyan szellemileg magasan álló lények, akik az Istengyermekséget mint fokozatot még nem érték el — egy missziót teljesítve megtestesülhetnek a Földön. De ez mondhatatlanul nehéz életkörülményekkel kapcsolódik. Mindez már bizonyos érettségi fokot feltételez a túlvilágon, ekkor eljuthat az Istengyermekségre. Tehát az újra testbeöltözés tana, egy emberek által felállított tanítás, amely megfelel vágyaiknak és azért újra és újra küzdenek érte. A Földre vezetett igazságot sokan nem értik helyesen, és olyanra változtatják, ahogyan nekik kívánatos volna. Náluk még igen nagy a vágy az evilági értékek után, és ezért vigasztaló és megnyugtató a gondolat, hogy még visszatérhetnek.

De az ember szellemi fejlődésében ez a tanítás akadályt jelent. Azért ismételten küzdenek ellene azok, akiknek a tiszta igazság terjesztése a feladatuk.

Ámen.

Türelem és alázat

B.D. No. 2879

12. szeptember 1943

A legnagyobb türelmet és alázatot követeli az, hogy valaki elnyerje szeretetemet és kegyelmemet, hogy magam taníthassam.... hogy szívében szavaimat meghallhassa.

Az emberek legyenek türelmesek és alázatosak ha a Földön értem akarnak tevékenykedni. Azzal mutatják meg hozzám való szeretetüket ha embertársaik iránt szeretettel vannak, és nem nézik le őket gőgösen, mivel ők szintén az én teremtményeim. Csak ekkor tudok munkálkodni általuk, mert magam is fölöttébb türelmes vagyok, és mert én is a legmélyebb alázatban tettem meg a földi utat, amelyen nektek követnetek kell. Tehát hozzám hasonlóan türelmesek legyetek, és szívetekben alázattal lépjétek hozzájuk. Mintegy meg kell szereznetek szeretetüket, hogy megnyerjétek őket magatoknak. Barátaiknak kell tekintenetek őket akiket megtévesztettek, és ezért ahol lehet nagy türelemmel tanítsátok őket. Emellett maradjatok meg alázatban, és amíg tévedésben vannak, nehogy gőgös legyen a szívetek.

De ne feledkezzetek meg róla, hogy az igazságért léptek fel. Amint az igazságot egyszer felismertétek és tölem közvetlenül elfogadtátok, tartsatok ki mellette, és ellene való beszéddel ne hagyjátok magatokat megfélemlíteni. Szeretetemre kell gondolnotok, hogy embertársatoknak azt próbáljátok meg közvetíteni amit lelke számára üdvösnek tartotok, mert akkor ti is szeretetet gyakoroltok. Ha így hűségesek maradtok meggyőződésetekhez, és nem hajoltok meg a tévedés előtt, ennek ellenére is szívetekben megmaradtatok az alázatban.

Azért hogy az odaadásotokat próbára tegye, senki sem követelheti a meggyőződésedet.... senki sem vitathatja el türelmeteket, ha az igazságot újból és újból érvényre juttatjátok. De ahol nem fogadják el az igazságot, ahol túl nagy a szellemi ellenállás, ott ne akarjátok kikényszeríteni.... Az igazságnak önmagáért kell beszélnie – és az igazság beszél is önmagáért, amint az ember az igazság utáni komoly vágygal vizsgálódik.

Ezért szükséges a szív mély alázata, a teremtmény mély meghajlása a Teremtő előtt, a támogatásáért való ima, - és ez újból az alázatot igazolja. Ekkor őt is megragadja a kegyelem, és felismeri.... hogy Isten kegyelmeit az alázatosoknak adja, és csak az alázatos ember jut el az igazsághoz. Ám az igazság kötelességévé teszi, hogy megvédje. Az irántam való alázat nem lesz azzal megsértve, ha az igazsághordozó nem hajlik meg az embertárs előtt, aki tévedésben él. Megállás nélkül gyakoroljátok a türelmet, és mindig földi utamat állítsátok magatok elé, amelyet állandóan végtelen türelemmel és igen nagy szeretettel jártam. Legyetek szelídek és türelmesek, így mindenkinél eredményt értek el, azoknál is, akik kezdetben ellenálltak.

Mert a szelídség és türelem a szeretet jele, és a szeretet, az erő. A szeretet legyőz minden ellenállást, mert nincs hatalom ami ellenállhatna neki.

Ámen.

Utalás és figyelmeztetés a jövőbeni hitért folyó küzdelemre

B.D. No. 2880

13. szeptember 1943

Nagy szükség lesz szellemi táplálékra, ahogy véget ér a Föld felrázása, de ez csak átmeneti állapot lesz. Az emberek szükségét szenvednek, ezért kezdetben felfogó képesek lesznek, és Isten igéje vigaszt és erőt nyújt számukra. Ezt ők elismerik mint Isten igéjét, és hívők lesznek, de csak rövid időre. Mert a világ ismét előtérbe lép követeléseivel, és ők elfelejtik szükségüket, vagyis azt, aki ezt a szükségét rájuk bocsátotta.

Értelmük és törekvéseik már csak a régi kapcsolatok helyreállítására irányulnak, és kényelmetlen számukra hogy a parancsolatokhoz tartsák magukat, melyeket Isten igéje képvisel. Ezért a hit elleni magatartást, és ezek követőit elfogadják az emberek és csak egy kis hányaduk tartja magát az ígéhez. Csak kevés ember bírja a támadásokat, és marad hű a hitéhez.

És ennek ellenére a kérést még előtte a legnagyobb mértékben teljesíteni kell, Isten igéjét rendületlenül fel kell ajánlani az embereknek, ahol csak lehetséges. Mert sok emberhez eljut a tudás, mert a hitért vívott harcban újra felmerül az Isteni intés.

A hívők nagy erővel fognak rendelkezni, és szokatlan dolgokat visznek végbe. Ehhez az erőt a mély hitből merítik. Még a hitetlenek is elismerik a hívők erejét, mert ők annak előtte be lettek vezetve Krisztus tanításaiba, és sokminden érthetővé vált számukra. Látják a bizonyítékát annak, amit már hirdettek nekik.

Isten egyetlen lehetőséget sem hagy ki, minden eszközt megragad hogy megmentse azokat az embereket, akikben még jóakarát van. Isten sok szolgáját a Földre küldi, hogy hirdessék akarát, és terjesszék tanításait. Az eljövendő eseményeket tegyék ismertté az emberek számára.

A hitért való küzdelem kegyetlen lesz, olyan formát ölt, miket eddig még soha. Minél szilárdabban ragaszkodnak az emberek a hitükhöz, annál brutálisabban fog az ellenfél eljárni, hogy azt kiirtsa. De a hívők mértéken felüli erővel rendelkeznek, sok mindent el tudnak viselni, mert Isten erősíti őket, igéjén keresztül erőt vezet hozzájuk, állandóan azokkal van, akik a vég előtt érte és a hitért fellépnek. Mindezt ismertté tegyék az embereknek még az események előtt, utalnotok kell a hitért folytatott harc idejére, prédikálnotok kell a hit erejéről, és a hívők erejéről, akiknek maga Jézus Krisztus a hadvezérük a világ elleni harcban - és még sokan áttérnek az ellenség táborából, sokan lesznek hívők azon dolgok láttán, amelyek akkor történnek. Mert Isten maga fog szolgáin keresztül a Földön működni, hogy megmentse azt is, aki még nem áll teljesen ellen neki.

Ámen.

Kísértés - Belső küzdelem – Az akarat kipróbálása

B.D. No. 2895

25. szeptember 1943

Az embernek nehéz küzdelmeken kell átmennie, hogy tökéletessé váljon. Ellenálló erejét ezeken a küzdelmeken kell bemutatnia. Csak a helyesen használt akarattal lehet szellemi érettséget elérni.

Azért az akaratot ismételten ki kell próbálni, próbának kell alávetni, és ezt mindig lelki küzdelmek előzik meg. Kell, hogy az embert kísértések éri, és ezeknek ugyanaz az egyetlen céljuk van - hogy legyőzzék őket. Ettől válik a szellem mindig szabadabbá.

El kell érni, hogy feladja a testi kívánságait és csak a lélek bontakozzon ki. Ehhez erős akaratra, és folytonos önmagával való küzdésre van szükség, de a lélek érlelődése ettől függ. A feladat nem könnyű, viszont az önmaga fölötti győzelem olyan jutalom, olyan eredmény, ami minden fáradságot, minden önlegyőzést megér. A szabad szellemi állapot annyira boldogító, hogy az ember valójában semmiről sem mondott le, hanem csak kapott. Mert amit odaad - annak nincs maradandó értéke, de a szellem szabadsága örökké megmarad. Nem lehet ezeket a küzdelmeket megtakarítani, mert csak az állandó küzdelem acélozza meg, és tisztítja meg a lelket, és csak ekkor alkalmas a szabad szellemi állapotra, mert annak a feltétele az anyag, a földi vágyak és kívánságok teljes legyőzése. Ezért jut az ember ismételten kísértésbe, hogy bizonyítsa mennyire lett ellenálló, hogy komolyan dolgozzon önmagán, és akaratát tevékenységre indítsa.

Minden szellemi haladás egy önlegyőzés, mert vagy Isten, vagy a felebaráttal szemben lemond a saját kívánságáról. Ha az ember irántuk érzett szeretetből győzi le vágyát, akkor áldozatot hoz. - Énjét állandóan visszafogja, a magasba, a szellemi javakra törekszik, és lemond minden földi örömről. Ekkor tudatosan törekszik a tökéletességre, és mindig könnyebb lesz helytállni mindenfajta kísértésben. A vágyak és kísértések mindig gyöngébbek lesznek, minél többször győzte le őket. A benne lévő Szellem pedig mindig szabadabb és szabadabb, mert már nem tartja fogva semmi, és akadálytalanul törekedhet a magasba. Mindenfajta kísértés: zátony és akadály, amit le kell győzni, ha továbbra is járni akarja a célhoz vezető helyes utat. A világon még sokfajta inger megy át, hogy próbára tegye az akaratot. Újra és újra ki kell állni a belső küzdelmeket, hogy a földi élet haladást hozzon, és a lélek a saját ellenállásain keresztül kiérlelődhesen. A célt küzdelem nélkül nem lehet elérni. Az ember mindig álljon készen, hogy ellenfelével találkozik, mert az a világ által közeledik kísértéseivel, és el akarja buktatni. Legyen óvatos, nehogy kudarcot valljon, és küzdjön megállás nélkül, míg végre legyőzte önmagát.

Ámen.

Az Ellenfél álarca - Gyümölcseiről ismeritek fel...

B.D. No. 2904

30. szeptember 1943

Az embert jótettekre csak isteni beáramlások tudják készíteni. Alulról való erő az embert sohasem készíteti szeretetre, nemhogy még arra, hogy Istennek tetsző életet éljen. Hiszen tudjátok: "Gyümölcseiről ismerni fel a fát...." Tehát azt is felismerhetitek, az ember mikor milyen erőnek adja át magát. Legyen ez elég nektek, akik máig kételkedtek. Melyik szellem taníthatna szeretetre benneteket, ha nem maga Isten? A szeretet isteni, ezért nem képviselhetik olyan lények, akik elfordultak Istentől. Ahol él a szeretet mert gyakorolják, ott az ellenfél hatalma is megtörik. Magát rabolná meg egy fegyvertől, ha egy álarc miatt szeretetre akarna indítani. Maga adná a legjobb eszközt, amivel felismerhető lenne Ő maga, és Istentől elfordult munkája. Ő az embereket csak el akarja vakítani, ítélőképességüket akarja gyöngíteni. Amikor a szeretet kabátkájába burkolja magát, és odaáll mint jó és nemes, akkor a maga és hozzá hasonlóak számára keresi az előnyöket. Ezek mindig földi javak, és csak mások kárára érhetők el. Nem a szeretet cselekedeteire készíteti az embereket - csak a szeretet kabátkájával burkolja be, és álcázza őket. Nem követ szellemi célokat, hanem földi-anyagiakat, de azzal az ürüggyel él, hogy magasabb célokat szolgál vele. Erről felismerhető az alulról érkező munkálkodás.

De amint belső lényetek szeretetre való átalakítását tanítják, akkor rögtön felismerhető az isteni eredet, és tudhatjátok, hogy ilyen tanítást csak a Menny követői közvetítenek. Mert a szeretet által az ember megváltja magát, a szeretet által hasonló lesz Istenhez, aki maga a SZERETET, és általa szabadabbá válik Isten ellenfelétől. Az viszont szeretetlen cselekvésekre ösztönöz, és ezzel akarja magához láncolni az embert. Nyílt küzdelemre hajtja Isten, és minden jó ellen. Gondolatait igyekszik minden jóról elfordítani, hogy csak az anyagi dolgokra törekedjen. Úgy igyekezik befolyásolni az

embert, hogy az különösen törekedjen minden dolog szétzúzására, ami Istenért van, vagy Istenről tanúskodik. Elsősorban az embereket kívánja megerősíteni a maguk önzésében, a valódi felebaráti szeretetet soha nem fogja hangosan hirdetni - mert lelkeket csak így szerezhet magának.

Viszont az isteni szeretet abban nyilvánul meg, hogy az embereket önzetlen szeretetre neveli. Arra az útra terel, amely az ősállapot visszaszerzésére vezet - az pedig a legtisztább szeretet volt. Ezért mindaz ami szeretetre tanít, isteni eredetű, feltétlenül Istenről tanúskodik - mert ISTEN MAGA A SZERETET és minden elbukottat igyekezik visszavezetni önmagához. Ez akkor lesz lehetséges, ha az ember ismét átalakul szeretetté. Ezért a fénylények előtt csak egyetlen cél van érvényben - hogy az embereket szeretetre tanítsák, és segítséget adjanak hogy Istenhez jussanak.

Ámen.

Tartsátok szemetek előtt a halál tényét

B.D. No. 2912

6. október 1943

Tegyétek magatoknak jelenvalóvá a halál óráját, és kérdezzétek magatokat: mennyire vagytok az örökkévalóságra felkészülve. Adjatok magatoknak számadást, hogy milyen viszonyban vagytok Istennel, és az értékeket - miket a földi élet idejére adott - hogyan használtátok föl. Vizsgáljátok, hogy Isten ítélőszéke előtt megállhattok-e, életmódotok helyes-e, és gyakoroljátok-e a szeretetet. Készen vagytok-e bármely órában, hogy búcsút vegyetek a Földtől anélkül, hogy az Isten előtti felelőségtől félnetek kellene?

Gondoljátok meg, a halállal vége van minden erőtöknek, és ha a Földről éretlen lelkiállapottal távoztok, odaát saját erőből már semmit nem tudtok megtenni. Kérdezzétek meg magatokat, hogy elégedetten és nyugodtan hagynátok-e itt a Földet. Kritizáljátok meg szigorúan magatokat - majd igyekezzetek tökéletesedni. Használjátok ki minden napot, amit még kaptok, mert amíg még a Földön vagytok, sokat elérhettek. A tisztulásra még van lehetőségetek, mert van még hozzá erőtök, és szeretet-szolgálattal erőtetket még megnövelhetitek.

Tartsátok szemetek előtt a halál tényét, és ismerjétek el, hogy gyöngé teremtések vagytok, akik egy órával sem tudjátok a halált elodáztatni, mikor Isten a halál óráját meghatározta. Bensőségesen kérjétek Istent irgalomért, kegyelemért, támogatásért, hogy szeretetét adja, és szeretetével együtt erőt is, amely biztosítja a felfelé emelkedést.

Folyton az a cél lebegjen előttetek, hogy amint a földi élet befejeződött, ti az örök életre akartok felébredni. Majd éljétek ennek a célnak megfelelően. Teljesítsétek Isten akaratát, és úgy gondolkodjatok, hogy bármelyik nap az utolsó nap lehet a Földön. Így felkészültök, tudatosan éltek, és majd félelem nélkül mentek át a Béke Birodalmába, igazi hazátokba.

Ámen.

A bűn kiengesztelése Krisztus Megváltó Műve nélkül

B.D. No. 2929

17. október 1943

Az ember vétkének nagysága változatlanul megmarad, ha Jézus Krisztus megváltó tettét nem ismeri el, így a vétkek árát az utolsóig le kell törleszteni - és tökéletesen egyedül kell ezt a döntést önmagával megvitatnia. Örökkévalóságokon keresztül kell vezekelnie, mert az ember vétke mérhetetlenül nagy. Nem a Földön elkövetett bűnök egyedül azok, amikért engesztelnie kell, bár azok is elegendőek arra, hogy mérhetetlen időig ne kerülhessen Isten színe elé. Az egykori Isten elleni lázadás a nagy vétke, amit egy földi élet alatt nem lehet kiengesztelni, és ezért átkerül az örökkévalóságba, hogy egykor ott vigye végbe érte a kiengesztelődést.

A lény örökkévalóságokon keresztül szenvedhet a sötétségben, örökkévalóságokig kell szabadságát nélkülöznie, és viselnie a kínos kötöttség állapotát. Örökkévalóságokon keresztül nélkülöznie kell az isteni kegyelmi-nap ajándékait. Istentől legmesszebb, nagy távolságban van, keserű szükségét szenved, mert saját akaratából van Istennek ellenálló helyzetben, amiből kényszerrel nem lehet

megszabadítani. Tehát szenved bűneiért, mert saját akaratból nem váltotta meg magát tőle. Viszont isteni akaratból nem váltható meg, mert az ellenkezik Isten szeretetével és bölcsességével.

Aki Isten mellől elbukott, az önmagát bünteti, ha nem fogadja el Jézus Krisztus általi megváltását - amikor nem ismeri el Krisztus áldozatát. Minden bűne meg lenne bocsátva, minden kötöttsége megszűnne, és minden engesztelést megtakaríthatna magának, ha Krisztus keresztre alá állna, ha engedné hogy vére megváltsa, amit Jézus Krisztus minden emberért, és azok vétkeért ontott. Az emberek iránti szeretetből hozta meg a nagy áldozatot, mert ismerte mit jelent a szenvedés hosszú útja a túlvilágon, mert megszánta a földi és túlvilági nagy szenvedések miatt, és meg akarta ezt rövidíteni - a vétket el akarta törölni, és az örök boldogság felé akarta fordítani az embert, hogy örökké boldoggá tegye. Krisztus kereszthalála az ára az örök boldogságnak, és általa minden vétek eltöröltődött.

De egyvalamit föltétlenül megkövetel: az ember ismerje el a Megváltás Művét, kérje, hogy az ő vétké is azok közé tartozzon amelyeket kereszthalálával kifizetett. Különben változatlanul megmaradnak, és a földi halál után mint teher áttevődnek a Szellemi birodalomba, és a lény örökkévalóságokon át nem szabadul fel alóla - mert nincs annyi akarata, hogy önmagát megváltsa.

Ezért Jézus Krisztus az örökélethez vezető egyetlen út!

Nélküle csak pusztulás van - de vele megváltás! Nélküle az ember erőtlen, akarata Istentől elforduló. Vele azonban Istenhez törekszik, és az erőt tőle kapja a megerősödött akarat által, amit Jézus Krisztus neki vásárolt a kereszten. Jézus Krisztus ezért a világ Megváltója, minden ember Megváltója, akik bűneiket a lábához rakják, akik magukat hittel rábízzák, és segítségét kérik. Jézus Krisztus ezekért hozta meg kereszthalálát, hogy bűnük minden adósságától megszabaduljanak.

Ámen.

Az utolsó idő kegyelmei - Halál előtt - Túlvilág

B.D. No. 3135

28. május 1944

Isten megkegyelmez azoknak, akik még idejében felismerik hogy hibáztak, és elhagyják régi életmódjukat. Viszont minden irgalom nélkül megkapják a legszigorúbb büntetést azok, akiknek a keménysége nem szűnik meg, és akik embertársaiknak sem kegyelmeznek - tehát akik szeretetlenségükkel önmagukat ítélik el. Az eljövendő idő majd bebizonyítja az emberiség elvetemedettségét, akik a legérthetlenebb dolgokat találják ki - amelyek mind a pusztulást szolgálják. És nem szégyenlik majd, hogy ezekkel az eszközökkel terveiket végbevigyék, és fokozódik majd az emberiség elnyomása. A kezdeményezők lesznek mindenért felelősek, és mindenki, aki helyesli és támogatja terveiket. Isten igazságos - gondolatokat, szavakat és tetteket ítél meg.

Nincs nála semmi elrejtve, belelát az emberek szívébe - és a szív rezdülése határozza meg a kegyelem mértékét amit kap, ami majd rendelkezésére áll amikor a vég elérkezik. Mert a vég visszavonhatatlanul megérkezik. Az emberek viselkedése meggyorsítja, és azért le lesz zárva ez a periódus, amely jobb emberiséget már nem tudna hozni akkor sem, ha Isten türelme ezt még sokáig meg is engedné, és lehetőséget adna az emberek megváltozására. De az emberek már nem használnák ki, tehát Isten befejezi a földi életet.

Az emberiség számára a fejlődésnek ez a szakasza különösen kegyelem-teljes volt, és teljesen elég lett volna, hogy az emberiség megváltást kapjon. Isten az utolsó napig az ember mellé áll rendkívüli kegyelmi ajándékaival - de többnyire figyelmen kívül hagyják, már semmit sem vesznek figyelembe, ami Istennel, vagy saját lelki üdvükkel van összefüggésben.

Ezért nincs értelme a Földön való további tartózkodásnak - azaz, csak a test számára hozna eredményt, de a lelkeknek nem, ami pedig elmúlhatatlan. Ezért a lélektől elvételük minden földi életlehetőség, de továbbfejlődése a túlvilágon biztosított - hacsak ott is nem lesz annyira visszautasító Isten szava iránt, mint volt a Földön. És feltéve, hogy még az ítélet előtt - tehát ennek a Földnek a vége előtt - vesztí el életét, és a túlvilági Birodalomba felvételt kap. Ez a halál - ami még a vég előtt

következik be - szintén kegyelem az ember számára, ha a Földön még nem tett döntést. A túlvilágon bőven adódik alkalom hogy segítőkész legyen, és szeretettel szolgáljon. Ezáltal folytathatja megszakított fejlődését - sőt, most is elkezdheti, ha Isten iránti ellenállása nem annyira nagy, és hallgat azokra, akik segíteni akarnak neki. Ha nem hallgat a kegyelem szavára, a visszafejlődése növekszik, és a legszilárdabb anyagba kell visszatérnie, hogy azután ismét megtegye a fejlődés hosszú útját, amíg mint ember újból testbe öltözhét.

Tehát Istennél még sok kegyelem van készenlétben, mielőtt az öreg Földet széthullani engedné. De az ember szabad akaratát nem kényszeríti semmire, ahogyan megnyílik kegyelmei számára, úgy húz hasznát belőle.

Akár a Földön, akár a túlvilágon üresen és erőtlenül maradnak a lelkek, ha figyelmen kívül hagyják, és elzárkóznak a kegyelmek elől. De hihetetlenül gyorsan magasra fejlődhetnek, amint akaratuk által hatni engednek magukra minden kegyelmi adományt, mert általa nagymértékben kapják az erőt. Mert Isten fölöttébb irgalmas és kegyelmes - de igazságos is, és az emberekre azok akarata szerint visel gondot.

Ámen.

A gondolatcsere áldása

B.D. No. 3160

17. június 1944

Az igazság utáni törekvésben mindig szükség lesz a szellemi gondolatok cseréjére. Mert csak azok ápolnak ilyen gondolatokat, akik komolyan vágyódnak a teljes igazságra. Tehát támogatást és tanácsot kapnak azoktól a szellemi erőktől, akik az igazságnak megfelelő szellemi gondolatanyagot közvetítenek.

Ezek az erők az embert állandóan pártfogolják. Tudását megnövelik és ösztönzik, hogy értékesítse. Ez állandó szellemi haladást jelent. A világosság-beli lények a szellemileg törekvőket egymáshoz vezetik, hogy gondolataik cseréjére alkalmuk legyen. A Világosság-beli lények hatására kérdések és válaszok hangzanak el, bekapcsolódnak a gondolatmenetbe, és beszédként kihozzák azt, ami az ember számára fontos. Különösen szívesen foglalkoznak a világosság-beli lények azokkal, akik hallgatnak sugallataikra, tehát akik szívesen részt vesznek az ilyen gondolat cserében, mert korlátok nélkül adhatnak útbaigazításokat, és mindig az illető szellemi érettségének megfelelő beszéd formájában oktathatják. A résztvevők mindig lelki hasznát húznak belőle, mert amit a világosság-beli lények adnak az embernek, az Istentől való erőkisugárzás, amelynek építő, és ismeretet növesztő hatása van.

A világosság-beli lények mindig azoknak a tanácsadói, akiket a tiszta igazság utáni vágy, és az Isten iránti helyes beállítottság indít arra, hogy szellemi beszélgetéseket folytasson. Ennek elmaradhatatlan következménye a magasabb lelki érettség. Mert ha mint tudást a szellemi javakat magába vette, az arra ösztönzi az embert, hogy vagy önmagán, vagy embertársa irányában értékesítse, és ez mindkettő szellemi haladást jelent.

Ezért legyen gyakori a szellemi beszélgetés, mert az nem az egyes ember gondolatainak az eredménye, hanem a Szellemi Birodalomból jövő erőkövetítés, amelynek az eredménye mindig a szellemi szubsztanciák szaporodása. Mert ami a Szellemi Birodalomból érkezik, az közvetlenül átmegy az ember lelkébe, és megszorítja szellemi szubsztanciáit. Tehát egy erő-átvitel, amely az embert magasabbra fejleszti.

Ugyanakkor a gondolat csere a Szellemi Birodalomból érkező tanítás egyik formája - de az emberek nem értékelik mindig annak, mert a kimondott gondolatok eredetét nem ismerik fel. Habár tisztában lehetnének vele, hogy a világosság-beli lények mindig körülveszik az embereket, amint valami szellemi kérdést felvetnek. Természetesen feltéve, hogy az emberek részéről komoly az akarat arra, hogy eljussanak Istenhez, és erejükhez mérten fáradoznak a felismerésért. Elküldi nekik követeit, akik megbízásából világosságot visznek. Mindenkihez visznek világosságot, akik egymásnak, vagy Isten felé kérdéseket tesznek fel. Minden gondolat kérdés, és a válasz az illető igazság vágyának megfelelő

fokon mozog az igazságban. De igazságnak mindig csak akkor ismeri fel, ha a gondolatcserét megelőzve, bensőséges imát küld a magasba, hogy szellemét Isten engedje megvilágosulni.

Ámen.

A hitért folyó harc Isten engedélyével történik

B.D. No. 3184

9. július 1944

A legnagyobb lelki összeütközést fogják az emberek átélni a világi rendelkezések miatt, és ez az idő már nincs messze. Szorongattatva lesznek, hogy nyíltan állást foglaljanak a hitükkel kapcsolatban, és Isten ezt megengedi, mert szükséges hogy az emberek olyan kérdéssel foglalkozzanak, amely lelkük gyógyulását érinti, és amelyet eddig figyelmen kívül hagytak. Megengedi, hogy a földi hatalom szorongassa őket, hogy szükséghelyzetbe kerüljenek a hit miatt, hogy világosan eldöntsék, mi a hitük. Minden embernek megadja a szabadságot, tehát Isten által senki sincs kényszerítve, az embereket nem a belső hang inti hogy Istenhez hűek maradjanak, és a hang által kényszerítve érezzék magukat, hogy Istent elismerjék a világ előtt. De mindenkinek a segítségére siet aki még határozatlan, ahol még kétség van, és az embereknek még túl gyenge az akaratuk - itt a belső, intő hangot is megengedi. A belső hang ismeri fel Istent, és teljesíti az ő akaratát, így az ember is tudni fogja, hogyan kell döntenie, mert a világosságból való lények segítik, akik kísérik, és helyes irányba terelik a gondolatukat.

Sok ember mégis eldobja, ami a legdrágább kellene hogy legyen, az Isteni Megváltóban, Jézus Krisztusban való hitet. Ők minden habozás nélkül a világ javára döntenek, és lelküket nagy szükségbe taszítják. Ezeket előre inti az Úr, miközben ő maga lép fel eszközein keresztül. Általuk ismerteti meg a hit erejét, tehát rendkívüli bizonyítékokat ad, amelyek azokat az embereket is elvezetik a hitre akik még nem állnak teljesen Istennel szembe.

Ennek érdekében megengedi a hit ellen folyó harcot, és olyan módszereket hagy jóvá, amelyek jelzik az emberek elvetemültségét. Isten saját maga akar ebben az időszakban megnyilvánulni, hogy azokat az embereket is megmenthesse, akiknek még egy nagy csapásra van szükségük, hogy megtérjenek.

Nem akarja megakadályozni a földi hatalmat abban, hogy nyíltan fellépjen az Istent megvalló emberek ellen. Csak így lesz az ember döntéshozatalra kényszerítve. De ez a döntés mindennél fontosabb az emberi lélek számára, mert meghatározza az emberi lélek állapotát, a túlvilágon életre vagy halálra ébrednek-e, mikor elhagyják ezt a világot.

Hogy az emberek helyes döntést hozzanak, Isten már előre megpróbálja őket felismerésre vezetni. A földi és szellemi szolgálain keresztül befolyásolni, akik segítségükre sietnek a bizonytalanoknak, akik nem tudják, mit kell tenniük. A szabad akaratukat mégsem befolyásolja, éppen ezért szükséges, hogy az embereket földi módon kényszerítse döntésre, és így szavatolja a szabad akaratot.

Ámen.

A rosszra irányuló akarat meghatározza az idő eseményeit.

B.D. No. 3196

23. július 1944

Már a jótevésre irányuló akarat is egy véghezvitt tettnek minősül, akkor is, ha a jótett kivitelezésében az embert megakadályozták. Ugyanígy felelős az ember azért a rossz tettéért is, amit ki akart vitelezni, de nem tudta végbevinni. Amilyen az embernek a beállítottsága az embertárs iránti cselekvésre, készséges-e, vagy visszautasító, akarata úgy kap értékelést, amiért egykor felelnie kell.

Ezért az össz-emberiség gondolkodása és akarata meghatározó arránéve, ami a Földet szükségben és nyomorúságban éri, mert amíg az emberiség nem teszi életvitele vezérfonalává az isteni parancsokat, az Isten és embertárs iránti szeretetet, amíg nem ítéli el azokat a tetteket és rendelkezéseket amik ezek ellen a parancsok ellen irányulnak, gondolkodása éppúgy elítélendő, mint

aki ezeket kivitelezi. Ily módon megmásíthatatlan a nehéz életviszonyok érkezése, amelyeket Isten arra használ, hogy nevelőeszközként alkalmazza az emberek gondolkodásának a megváltoztatására.

Mert a gondolkodáson keresztül kifejezésre jutó akarat azt a szellemi állapotot jelzi, amelyben az emberek vannak, és ez olyan mélyen alacsony, hogy nagy a lelki elsüllyedés veszélye, és akkor eszközöket kell alkalmazni, amelyek ezt a veszélyt elhárítják. Az az ember, aki szeretetben él, elítél minden szeretet elleni vétet, de ha az ember a maga teljes felfogásában szeretetlen, akkor embertársai minden rossz tettehez a hozzájárulását adja, és maga éppoly vétkesnek mondható, mintha saját maga lett volna a kivitelező. Tehát az idő eseményeit maguk az emberek határozzák meg, ők határozzák meg a szenvedés fokát is, amit viselniük kell, meghatározzák az események fajtáit is, mert ezeknek úgy kell az embereket érinteni, hogy a gondolkodásuk megváltozzon. És minél keményebbek, annál érzékenyebben és hosszabban kell szenvedniük, és szellemi vakságukban azt hiszik, hogy meg nem érdemelten szenvednek.

De gondolkodásukat nem lehet másképpen megváltoztatni, csak úgy, ha magukon érzik, amit embertársaiknál jónak tartottak. Az emberek fordított gondolkodása a szeretetlenségben gyökerezik, nem szül semmi jót, csak rossz tetteket, és ez állandó szellemi visszalépést jelent.

Csak az a felismerés, hogy egyedül a rosszra irányuló akarat az oka annak, ami az egész emberiséget éri, csak az tudja az embereket ennek az akaratnak a megváltoztatására, és úgyszintén a helyes gondolkodásra is indítani. Csak ekkor lehet a szenvedés és szomorúság mértékét csökkenteni, csak ekkor kaphat az ember könnyebb sorsot a Földön, mert a helyes gondolkodás abban jut kifejezésre, hogy minden ember azt kívánja felebarátjának, mint amit magának is kíván. – Az ember majd azzal a szeretettel fordul embertársa felé, amit Isten követel, és így alárendeli magát az isteni parancsoknak.

Ámen.

A rosszra irányuló akarat meghatározza az idő eseményeit....

B.D. No. 3198

24. július 1944

Az az akarat, ami arra irányul, hogy valami jót tegyen, már véghezvitt tettek számát akkor is, ha valami megakadályozza a kivitelezését; ugyanígy a rossz tetteért is felelős az ember, amit végre akart hajtani, még ha nem is jutott el odáig, hogy kivitelezze. Amilyen az embernek a másik ember tettei iránti beállítottsága – visszautasító-e, vagy helybenhagyó, - az akarata is olyan értékelést kap, amiért egykor majd felelnie kell.

Ezért döntő az össz-emberiség gondolkodása és akarata arranézve, ami mint csapás és szerencsétlenség megy át a Földön, mert amíg az emberek az isteni parancsolatokat, az Isten-és felebarát iránti szeretetet nem teszik életük vezérfonalává, amíg nem ítélik el azt, aki megszegi ezeket a parancsokat, addig a gondolkodásukat éppúgy el kell ítélni, mint azt, aki megszegi; és ez a helyzet visszavonhatatlanul magához vonja a nehéz életviszonyok idejét, amelyeket Isten mint nevelő-eszközt használ, hogy az emberek gondolkodását megváltoztassa. Mert az akarat – ami a gondolatokon keresztül jut kifejezésre – azt a szellemi állapotot jelzi, amelyben az emberek vannak, és ha ez olyan mélyre zuhan, hogy a lelki mélyrepülés veszélye áll fenn, akkor olyan eszközöket kell használnia, ami kormányozni tudja ezt a veszélyt.

Az az ember aki szeretetben él, szintén elítél mindent, ami a szeretet ellen vétkezik, de ha az ember egész felfogásában szeretetlen, akkor hozzájárul embertársai minden tettehez ami rossz, és éppúgy vétkesnek mondható, mintha maga vitte volna végbe.

Tehát az emberek maguk határozzák meg az idő eseményeit, a szenvedés fokát amit kapnak, meghatározzák az események módját is, mert ilyen fokon kellett érinteni őket ahhoz, hogy gondolkodásuk megváltozhasson. Minél keményebbek, annál érzékenyebben és hosszabban kell szenvedniük – és szellemi vakságukban azt hiszik, mindezt nem szolgálták rá. Gondolkodásukat mégsem lehet másképpen megváltoztatni, csak úgy, hogy önmagukon érzik azt, amit a másik emberrel kapcsolatban jóváhagytak. Az emberek fordított gondolkodása a szeretetlenségben gyökerezik, ami nem szül semmi jót, hanem csak rossz tetteket, és ezért állandó szellemi visszalépést jelent.

Majd csak a felismerés, hogy egyedül a rosszra hajló akarat az oka annak, ami az egész emberiséget éri, tudja az embereket arra indítani, hogy akaratukat megváltoztassák, tehát igazságos gondolkodásra törekedjenek. Majd csak akkor lehet csökkenteni a szenvedést és szomorúságot, és lehet könnyebb sorsot nyújtani a Földön, mert a helyes gondolkodás abban jut kifejezésre, hogy az ember ugyanazt kívánja felebarátjának, amit hasonló helyzetbe jutva, magának is kívánna. Ez lesz majd, mikor szeretetet nyújt embertársának úgy, ahogyan Isten kívánja, és ezzel aláveti magát az isteni parancsolatoknak.

Ámen.

A Szellem egyesülése a lélekkel - Újjászületés

B.D. No. 3205

29. július 1944

A lélek ellenállhatatlan magasba törésre érez késztetést, amikor a szeretetben való élés által összekapcsolódik a magában lévő Szellemmel. Az befolyásolni igyekszik, és abba a Birodalomba akarja vezetni, amely az igazi otthona. Ugyanilyen mértékben a földtől is eloldódik, azaz akarata és gondolkodása már nem a testének és kívánságainak szól, hanem a szellemi felé fordul. Amikor ez az állapot létrejött, a lélek szellemben újjászületett. Új életszakaszt kezd, fölismerte földi feladatát és ez a földi feladat tudatos marad benne.

Az előző állapotba való visszalépés már nem következhet be, ahol még szellemi ismeret nélkül volt és csak a földi életre gondolt. Most szellemi gazdagságot gyűjt, amennyiben tudatosan törekszik a magasság felé, megnyitja magát a Szellemi-birodalom gondolati áramlatának és ennek következtében szeretetből induló tetteket visz végbe. A fényből való lények a Szellem-szikrán keresztül nyilvánulnak meg az emberben, és megállás nélkül szeretetre ösztönzik.

Minél inkább tevékeny az ember a szeretetben, annál könnyebben felfogja a Szelleme hangját és annál több ismeretet vesz magába. Szeretetből induló tettei, lehetnek anyagi és szellemi természetűek. A szolgáló felebaráti szeretetben tevékeny lehet, amikor a földi szükségletekben ad támogatást, de gondohatja az embertársa lelkét is, amikor tanítja és átadja, amit előzőleg ő kapott Szellemén keresztül. Olyan szellemi ismeretet, ami az igazságnak megfelel.

Továbbíthatja az elmúlhatatlan értékeket és ezzel lelkeket segíthet a magasba. Ez a szeretetből induló tevékenység nagyon áldásos, mert olyan segítséget nyújt, amiért a l. lelkek örökké hálásak lesznek. Mert a szellemi segítség az életre ébredést segíti - ha az ember engedi, hogy segítsenek rajta; ha azt nem utasítja vissza és nem zárkózik el.

Amint az ember rálépett a szellemi ösvényre, már soha nem akar az úton egyedül menni, hanem mindig hatni igyekszik embertársaira, mert felismerte, az életben a legfontosabb a szellemi törekvés, és ha készséges rá egyedül ez vezetheti el a célhoz. A lélek a földön már nem érzi jól magát és állandóan azon törekszik, hogy onnan megmeneküljön. Imában mindig és mindenhol fel tud emelkedni a Szellemi-birodalomba, mert ott ácsolják mindig a hidat, hogyha az ember a Szellemi birodalomba való belépésre vágyódik.

A világosság lényei mindig készek, hogy az emberhez közvetítsék az Istentől kapott erőt, és az emberben a Szellem-szikra is mindig kész, hogy a szellemi adományt átnyújtsa az ember lelkének. A Szellem-szikra állandó kapcsolatban áll a világosságot adományozó világgal, és így Istennel. Isten a világosság lényein keresztül vezeti az igazságnak megfelelő ismeretet, ahhoz az emberhez, aki szeretné befogadni. Mert a szellemi adományok mértékét a lélek kívánsága, gondolkodása, és akarata határozza meg. Ez korlátlan lesz, amint ez a lélek a szellemi javakat továbbadja embertársainak, hogy boldoggá tegye azokat is.

Ámen.

Ha a lélek nem kap erőt - tétlen marad. Ezt a tétlenségi állapotot csak a szeretetből induló cselekedet tudja megváltoztatni, amihez azonban hiányzik a lélek akarata, így a túlvilágon ebben az erőtlén állapotban van.

A Földön Isten szava ösztönözheti ezt az akaratot. Megmutathatja az embernek, hogy áldásos ha szeretetből cselekszik, megszívlelheti Isten szavait, gondolkodhat rajta, és saját ösztönzésből szeretetre határozhatja el magát, mert a Földön nincs hiánya erőben, hogy kivitelezze amit akar. Ezzel a lélek szellemi erőt kap, és ez fejlődését előre viszi.

De másképpen van ez a túlvilágon, ahol az erőtlén lélek nem tehet semmit, csak akarhat. És hogy a lény kap-e erőt, az attól függ, vajon milyen ez az akarat. Tehát a túlvilágon a lény függ az érettebb lények segítségétől - míg a földi ember a szellemi erőktől függetlenül, akarata szerint cselekedhet. Ezért az ember nem maradhat abban a könnyelmű tévedésben, hogy ő, aki a Földön nem érte el a célját, a túlvilágon bepótolja amit a fejlődésben elmulasztott. Ez csalóka remény, amit majd keservesen megbán, habár a túlvilágon nem egészen reménytelen a helyzete.

Mondhatatlan kínokat él át a lélek, amiket a Földön könnyedén elkerülhetett volna a komoly felfelé törekvésével. Az erőtlenség az valami kimondhatatlan vigasztalanság, olyan állapot, amelyen a lélek nem segíthet tetszése szerint, hanem rá van utalva a többi lény szeretetére. Olykor ezt a szeretetet a lélek csak gyengén ismeri fel, mert ez megfelel a szeretetnek azzal a fokával, amit maga érez a másik szenvedő lélek iránt.

Ezért egy szeretet nélküli lélek örökkévalóságokig megmaradhat erőtlenségében anélkül, hogy egy szeretetteljes lény közeledne feléje, ha ő maga folyamatosan megmarad az önszeretben, ha csak magára és sorsára gondol, és nincs együttérzése az őt körülvevő lelkek sorsa iránt. Az isteni törvény alapján nem gondolnak rá másképpen, mint ahogyan ő maga gondol más lélekre, és önszeretete a Világosság-beli lényeket is meggátolja, hogy közeledjenek és könnyebbséget hozzanak.

És mert maga sem nem adakozó, vagy nem segítőkész - neki sem lehet adni, vagy segíteni. Legkeservesebb, hogy Isten szavát sem lehet közvetíteni a léleknek, hogy az vezethesse ki a szellemi vakságából, mert Isten szava a Világosság - de a lélek a maga szeretetlensége miatt még nem fénybefogadó. A Földön ezzel szemben Isten szavát a szeretetlenül érző ember is megkaphatja, mert ez az a kegyelem, amit Isten a Földön a megváltatlanoknak is megad - és azok akaratuk szerint vagy elfogadják, vagy visszautasítják. Eközben a túlvilágon Isten kegyelme csak oly módon érinti a lelket, hogy tetszésére van bízva hogy akarjon, és szerető gondolatokat ébresszen magában, amire aztán ennek megfelelően kap erőt.

Némely lélek viszont annyira elkeményedett, hogy már nem képes szerető gondolatokra, és aztán az állapota elviselhetetlen, aminek magától nem képes véget vetni. Ezek a lelkek ugyanilyen szenvedő társakkal vannak körülvéve, és azok sorsa meggyújthatná a szeretetét, és emiatt bármikor javíthat helyzetén, amint felébred benne a szeretet. Mert már a legcsekélyebb akarat, hogy szenvedő társain segítsen, erőt hoz neki.

Amint ezt az erőellátást figyelembe veszi, ő is tevékenyebb lesz a szeretettevékenységben, és a másik léleknek nyújtott segítség belső boldogságot okoz, és ekkor legyőzte az erőtlenségét, a teljes tétlenség állapotát. Ekkor már Isten szavát is lehet neki közvetíteni, azaz tanító lények jöhetnek a közelébe, és közvetíthetik Isten parancsát, és hogy ezeket miért kell teljesíteni. Most kerülhet sor a Világosság-beli lények tanító tevékenységére, hogy a még tudatlan lélek világosságot és erőt kapjon, azaz tudást, amit most tovább is adhat a szenvedő lelkek sorsa iránti szerető gondoskodásból.

Azonban az erőtlén lelkek örökkévalóságokon át sínylődhetnek. Pedig ez az állapot könnyen elkerülhető, ha az ember a Földön él a lehetőségekkel, amelyek világosságot és erőt adnak, hogy éretten menjen a túlvilágra a Szellemi Birodalomba, és boldogító tevékenységekre teszi képessé.

Ámen.

Nem volna előnyös az emberiség számára, a szellemi fordulat időpontjának a meghatározása. Mert ez a pontos tudás a szabad akaratot befolyásolná - az ember arra kényszerülne, ahogyan közeledik az előre meghatározott időpont, úgy változtassa életvitelét.

Ezért NINCS AZ ISTEN AKARATA SZERINT, hogy ismerete legyen róla, mikor érkezik el a nap és óra, amikor ítéletet tartok fölöttük. Csak annyit tudjanak, közel van a vég, és ez észrevehető az idők jelein. Ha a hívő ember Istentől felvilágosítást kér, majd olyan választ kap, ami lelki üdvének legjobban használ.

Az utolsó ítéletet egy utolsó szakasz előzi meg, amelyben rövid időre rendkívüli módon szigorú hitbeli küzdelem lesz. Amint teljesen nyilvánvalóvá válik ez a küzdelem - amint minden titkosságot figyelmen kívül hagynak, és nyíltan és tekintet nélkül megtámadnak minden szellemi törekvést - amint parancsokkal és rendeletekkel tiltanak el minden szellemi törekvést - amint már egyetlen isteni parancsot sem akarnak figyelembe venni, és üldözést indítanak minden hívő ember ellen, és ezeknek már semmi joguk nem lesz - az utolsó idő végső fázisába lépett, és az utolsó ítéletet naponta, sőt óránként lehet várni.

Mielőtt ez a hitüldözés fellángolna, az emberiség földi és szellemi káoszban lesz. Visszafejlődést mutat minden, amit csak szemléltek. Ezt a visszafejlődést a Sátán uralma alatt álló emberek okozzák. Ez mindenféle pusztításban, megsemmisítésben, szeretetlen rendelkezésekben, istenellenes életvitelben, az uralkodó hatalom elleni lázadásban és felkelésekben jut kifejezésre - majd ismét, hogy ezeket a jog és igazságosság megkerülésével, szabadságvesztéssel brutálisan elnyomják.

Ezek az állapotok egy hatalmas földrengés után lépnek fel, amelyet Isten akarata hoz létre, hogy lezárja a népek küzdelmét - amit azok emberi akarata nem fejez be. Ez a földrengés nagy átalakulást idéz elő az érintetteknel - nagy lemondásokat és nehéz életviszonyokat.

Kezdetben ez az idő alkalmas lesz az isteni szó elterjesztésére - de arra már nem, hogy a VILÁGI-EGYHÁZI HATALOMNAK fellendülést adjon. Mert az emberek törekvése az lesz, hogy földi módon javítsák föl életviszonyaikat, és ezek a törekvések nem viselik el egymást a Szellemi törekvésekkel - azzal a hittel, hogy van egy hatalom amely felelősségre vonja őket, és azzal az isteni parancssal, amely szeretetet követel. Így aztán támadnak mindent, ami a régi jólét visszaállítását akadályozza. Ezért az ISTENI KÖZBENYÚLÁS után nem sokkal hitbeli küzdelem lángol föl, amely más pályára kormányozza az eseményeket.

Az események gyorsan követik egymást, mert az emberek alacsony szellemi nívója meggyorsítja. A szellemi mélypontot felismerhetitek az emberek szeretetlen tettein, helytelen gondolkodásmódjukon. Ezek a legmélyebb romlottságot mutatják, és olyan tetteket készítenek elő, amelyeket sátáninak kell mondani. Ti emberek, ezeken felismerhetitek az időpontot, amikor Isten közbenyúlását várhatjátok. Maga a világi esemény az időmérő. Azokon a tetteken amire az emberek képesek, felmérhetitek, és megláthatjátok, mennyire eltávolodtak Istentől. Ez egyértelműen megcáfolja a nézetet, hogy az emberek között szellemi felvirágozást lehet látni.

Igen, az Istenhez közelálló emberek megerősítik velem bensőséges viszonyukat - valóban az "egyházam" lesznek, amely fennáll a nyomor és szorongatás közepette is. Csak ez a nyáj nagyon kicsi. A világ pedig megtagadja Istent, mindenben ellenséges, és minden ellen küzd, ami Istenért van. Ez szellemi inség, és jellemző a vég idejére.

Figyeljétek ezért az idők jeleit, az emberek viselkedését, Istentől való elszakadásukat, és ragaszkodásukat a világhoz és javaihoz. Az emberek nyilvánvalóan a Sátán befolyása alatt vannak, engedelmesek neki, és mindent megtesznek, ami az isteni parancs ellen van. Ezért már nem szent nekik semmi, sem az emberélet, sem az ember javai. Ezért ül győzelmet a hazugság, és ezért ellenségesek az igazsággal szemben. Ezért lehet tudni, hogy a vég már nincs messze. Ahogy

meghirdettem nektek, az eseményeket majd figyelemmel kísérhetitek. Minden EGY FÉRFI kora alatt megy végbe, aki bizonyos mértékben a feloszlást meggyorsítja, aki a pusztulás elvének hódol, tehát nem építően, hanem pusztítóan tevékenykedik. Ennek a férfinak a végével, a világ vége is elérkezik. Azaz, a Föld mostani formájának a vége, és a Földet most elevenné tevő azon embereknek a vége, akik nem tartoznak az Istenhez.

Tehát tudhatjátok, hogy már nincs sok idő, nincs sok haladék, és elöttetek lesz a vég.

Ezért kell felkészülnötök, úgy kell élnetek, mintha MINDEN NAP AZ UTOLSÓ LENNE. Nem tudjátok, hogy mikor hívlak el a túlvilági Birodalomba, vagy megéritek-e a világ végét. Ezért ha arra kaptok készíttetést, hogy mint Isten bajnoka, küzdjete a vég előtt, úgy Isten helyes irányba viszi gondolkodásotokat, és Isten közbenjárása, a hitbeli üldözés, és az utolsó ítélet idejét felismeritek. Isten azt akarja, hogy az embereket figyelmeztessétek. Tehát megvilágosítja szellemeteket, és úgy irányítja gondolkodásotokat, hogy a helyeset felismerjétek, a helyeset kimondjátok, és így közvetítsétek az embereknek.

Ámen.

Szellemi adományok boldogító hatása a lélekre és a testre

B.D. No. 3215

8. augusztus 1944

Szavam befogadásának boldogsága nem lesz annyira érezhető az embernek, amíg eleget kell tennie a földi élet követelményeinek, tehát a testi érzékeket még nem kapcsolhatja ki teljesen. Bizonyos mértékben a lélek szétválasztott életet él, és érvényesülni akkor tud, amikor a testet nem veszi igénybe. Akkor megéri az Istennel való kapcsolat boldogságát, akkor olymértékben felfogó képes, hogy az értelem is felfogja, amit a szellem közvetít a léleknek. Ekkor a lélek is felizzik szeretetében, tevékenységre vágyódik, mert átjárta a szeretet ereje.

Ennek ellenére a lélek nem marad érintetlen a szellemi adományok hatására, ha a boldogító érzést nem is érzi tudatosan. Olyan ismeretet vesz magába, ami benne marad, és amikor szüksége van rá hirtelen felemelkedik benne. Bizonyos mértékben állandó táplálékhoz jut, a szellemi éték növekedést és érlelődést okoz, tehát fejlődését növeli. Mert minden közvetítés egyúttal erőátvitel is, ha az értelem nem is tudja mindig egyformán felfogni. A lélek nem tud mindig különválni földi környezetétől, attól a tértől, ami kevésbé alkalmas a csak szellemi életre. Viszont ha nem fejt ki ellenállást, azzal az akarattal állítja helyre a kapcsolatát Istennel, hogy az igazságban kíván élni, és neki szolgálni - megkapja a kegyelmi adományt, és az isteni adománynak mindig van hatása.

Az ember a legnagyobb komolysággal arra törekedjen, hogy képes legyen a világtól és az anyagtól eloldódni. Próbálja annyira felerősíteni hitét, hogy a világ a maga különféle követelményeivel már ne gyakoroljon rá hatást. Bízson benne, Isten mindent úgy intéz, hogy az jó lesz - maga pedig minél nagyobb intenzitással adja át magát a szellemi munkának. Akkor majd tisztán testileg is jó érzése lesz, mert felüdíti az Istenből jövő erő, ha a test is átadja magát a hatásának.

Az ember életmódja hozzájárul, hogy mennyire részesedik, vagy nem részesedik a test a fentről érkező adományok elfogadásában. Az "Isteni Szó" szerinti élet áldást hordoz magában, csendessé, nyugodttá, és békességessé teszi a testet és a lelket. Minden Istennel való szellemi közösség érzete boldogságot vált ki. A nyugtalanság, a világi gondok, a belső béke hiánya megterheli a lelket, és nem tud részt venni a szellemi adományok befogadásának boldogságában. Tehát csak a lélek kap, de ez testileg nem - vagy csak alig érezhető.

Viszont az ember nincs megkímélve ezektől a megpróbáltatásoktól, próbáljon helytállni, küzdjön ellene, nehogy a lélek a testtel szemben függőségbe kerüljön. Próbáljon ismételtelen elszakadni minden földi gondolattól, meneküljön a Mennyei Atyához, tárja fel nehézségeit, és figyeljen az ő hangjára. Mert a földi nyomort csak az akadályozhatja meg, aki engedélyt adott rá - mert gyermekei szívét meg akarja nyerni.

Sohasem teljesíthetetlen az a földi feladat, amit Isten az ember elé állít, ha támogatást kér hozzá. Akkor megoldódik minden kibogozhatatlannak tűnő csomó, az ember minden munkája sikerül, az élete sikeres, mert elsőként lelki feladatát teljesíti: helyreállítja kapcsolatát Istennel!

Isten földi segítséget ígért az embernek, és ígéretei mindig teljesülnek - de énjének lelki alakításában saját ösztönzésből kell eleget tennie. Ezt teszi akkor, amikor gyakran visszavonul önmagába, és párbeszédet folytat Mennyei Atyjával, tőle szellemi ajándékot kér, és alázatos odaadással engedi magát tanítani.

Az Istentől jövő erő soha nem hatástalan, a léleknek mindig jól jön, de érezhető ez majd csak akkor lesz, amikor a test is teljesen átadja magát, és a Földet figyelmen kívül hagyja. Amikor a test-lélek-szellem egyesülésre törekszik, tehát teljesíteni kívánja a földi feladatot. Legyőzi az anyagot, hasonul az Örök Istenséghez - aki a benső hangon keresztül tanítja, hogy a cél elérése könnyű legyen, és tökéletessé váljon.

Ámen.

„Keressétek először Isten Országát....”

B.D. No. 3226

20. augusztus 1944

Keressétek először Isten Országát, és a földi életet minden gond nélkül élitek le, arra vonatkozóan, amire a testnek szüksége van. Mindent megkaptok, ahogy azt megígértem. Egy a fontos, hogy a lélek életét megtartsátok, és akkor magam veszem át a gondot testetek felett.

Viszont amint elveszítitek az ígéletbe vetett hiteteket, már magatoknak kell gondoskodnotok minden testiről, és ezzel az ellenfél hálójába kerültök. Ő épp ezt a gondot, a legfontosabb tevékenységnek állítja a szemetek elé, és ezzel vissza akar tartani, hogy a lelketekről gondoskodjatok. Ezzel kerültök a materializmus veszélyébe, gondolkodásokat és tetteiteket csak az anyagi megszerzésére irányítjátok. Állandó gondban vagytok a test miatt, és Isten Országát elhanyagoljátok. Végül már csak tisztán materiális életet éltek, és lelketekre nincs semmi gondotok.

A földi élet tartamára Isten csak egy célt állított elétek: hogy a lelketek érettségét magasra fejlesszétek. E cél eléréséhez el kell oldódnotok az anyagitól, és semmire sem vágyódhattok, csak ami a léleknek szolgál. Ha Krisztusi ígéretekre gondoltok, tele hittel tehetitek szabaddá magatokat az anyagi gondoktól, mert szavam igazság. Ha elsősorban Isten Országát keressétek, akkor az Atya akaratát teljesítitek, és gondoskodik rólatok.

Az emberek törekvése azonban többnyire a test gazdag, vidám életére irányul - mégpedig túlméretezetten - és ezzel a szellemi élet háttérbe jut. Mindez Isten szeretetébe vetett bizalom hiányára utal, aki megtart mindent amit megteremtett. Isten segítségébe vetett hittel és bizalommal az ember minden nehézség nélkül megszabadulhat minden földi gondjától. Könnyen megy át a földi életen, amint a gondját a lelki-életre helyezi, amint tudatosan a Szellemi Birodalom felé törekszik, amint mindenben Isten akaratát kívánja teljesíteni, tehát Isten Országának elérésére igyekezik.

De ezt a hitet szinte már nem is lehet megtalálni az emberek között. Ezáltal maguk teremtenek maguknak egy gonddal és fáradozással teli életet. Olyan terhet vesznek magukra, amit Isten csak arra az esetre ígért nekik, ha életcéljukat nem teljesítik, és szellemi jólétüket nem helyezik a testi jólét elé.

Isten az egész Teremtés fenntartója! Megállás nélkül gondoskodik fennmaradásáért, és minden akarata szerint fejlődik. Gondoskodása épp így szól a legfejlettebb teremtményre, az emberre is, és földi élete épp oly biztonságos mint az összes teremtésé.

De Isten mindezt az ember akaratától tette függővé. Feltételt állított eléje, amelynek teljesítése meghozza a gondtalan létet. Ha az ember nem veszi figyelembe ezt a feltételt, akkor nehéz földi élete lesz, mert elveszíti Istennek a testről való gondoskodását.

Az ember a földi életet a lelke miatt kapta. Tehát elsősorban a lélekre kell figyelnie, a lelkéhez kell mindazt elvezetnie, ami szellemi érlelődéséhez szükséges. Ezeket csak a Szellemi Birodalomból lehet

megszerezni. Ezért az ember érzékeinek a Szellemi Birodalomra kell irányulnia, mert a földi birodalom nem tudja megadni a hiányzó táplálékot.

A földi birodalom csak a test igényeit elégíti ki.

Az ember várja hittel és bizalommal ezeket Istentől, hogy megajándékozza vele - ahogyan megígérte. Törekedjen a szellemire, amit nem kap ajándékba, hanem kívánsága szerint annyit kap, amennyit a lélek kér.

Ezért adjátok át minden gondotokat az Úrnak. Minél bensőségebb kapcsolatra igyekezzetek jutni vele. Minél inkább eloldódik lelketek a földi dolgoktól, annál inkább elveszi gondjaitokat. Védettek lesztek, semmiben sem lesz hiányotok.

Ámen.

Élet - Az isteni szikra felébresztése az emberben

B.D. No. 3240

2. szeptember 1944

Az emberben a tulajdonképpeni élet: a Szellemi Szikra, és ezért szellemi újjászületésről csak akkor lehet beszélni, amikor az emberben felébredt a Szellem. Amikor az munkálkodni kezd, a szellemi élet is kezdetét veszi. Az ember ekkor született meg szellemenben - mert a földi születésének csak akkor van értelme és célja, amikor a szellemi újjászületés létrejött. Az ember lelke ekkor elismerte a szellemi szikrát - és ez anélkül is végbemehet, hogy az ember értelemszerűen meg tudná különböztetni a két fogalmat.

A lélek és a szellem egyesülése olyan folyamat, amely anélkül is végbemehet, hogy az ember tudomást szerezne róla, mert ezt az ismeretet csak akkor kapja meg, amikor már végbement. Mert a Szellem csak azután adhat fölvilágosítást a léleknek, hogy ez mit jelent. És a lélek is csak ezután igyekezik mindig bensőségebben kapcsolódni szelleméhez, és veszi birtokba a folyton gazdagodó ismeretet. Az ember csak most kezd élni, azaz értékesíti tudását, és tudatosan dolgozik Isten Országáért. Azonkívül embertársai között szorgalmasan terjeszti a kapott ismeretet.

Az élet állandó tevékenység. Az ember földi módon akkor is él, ha az isteni szikra még nem ébredt föl benne. Azaz, földi módon tevékeny - a földi életéért, a testéért és földi céljaiért dolgozik. De ez nem az igazi élet. Nem állandó élet - nem az az élet, amelyről Jézus Krisztus beszélt, és megígérte azoknak, akik hisznek benne. Mert az igazi élet, a szellem élete. Ez elmúlhatatlan élet, és ennek az életnek az elnyerése az ember földi célja. Ez a földi életcél akkor kezd teljesülni, amikor az emberben a szellem életre ébred. A szellemi újjászületés a leg törekvésre méltóbb életcél, mert elmondhatatlan nyereséget hoz a léleknek.

Amit az anyagi világ nyújt, az múlandó, csak a testnek jó - de a léleknek soha. Amit a szellem nyújt a léleknek, az felfrissülés, felüdülés, az táplálék - tehát táplálék az élethez, drága kincs, ami már el nem veszhét, valami ami boldogít, és szorgalmas tevékenységre indít.

Nevezhetnénk életelixírnak is, mert a halál már nem fog rajta - pedig előzőleg fenyegető volt - és ha a szellemi újjászületés nem történt volna meg, rendíthetetlenül végbe is megy. Az izomtest csak egy burok - benne a lélek és a szellem van elrejtve. És csak az ember szabad akaratától függ, hogy megreped-e a burok, és igyekezik-e magában felébreszteni az istenit.

Ha a lélek, amely az akaratot hordozza, az isteni szellem felé fordul, akkor kezd benne mozdulni az isteni szellem szikrája. Igyekezik keresztül jutni a burkon, amennyiben megszabadul minden földi vágyától, az erkölcstelenségtől és vétkektől - tehát amikor a szeretet tetteivel is igyekezik a burkot feloldani.

Keresi az érintkezést az ember lelkével - segíti az önlegyőzésekben - állandóan jó tanácsokat ad. Oktat, sugall, és úgy kormányozza a lelket, ahogyan az magát kormányozni engedi.

Most az isteni szikra veszi át az emberben a vezetésket, és ez valóban helyes így. A lélek és szellem már nem állnak ellentétben, hanem egyesülten követik a célt. Habár az ember még a Földön él, de az

örök haza felé törekedik, a test vágyait, és minden földi célt figyelmen kívül hagy. Az ember csak most lesz eleven. Bár a földi dolgok iránt közömbös, de szelleme folyton él, és tesz valamit. Az ember már csak a Szellemi Birodalom számára teremt, az Isten Birodalma számára. Dolgozik magán és embertársain, és megállás nélkül tevékeny.

A benne lévő szellemi szikra már nem engedi tétlenül nyugodni - mert az romlásba visz, mert az egyenértékű a halállal. Tehát azzal az állapottal, amely az örökkévalóságban kínokkal teljes a lélek számára, és ezért félni kell tőle, mint a legrosszabb sorstól, ami az embert érheti. Amikor a szellem elevenné lett, már mindörökké nincs halál - mert a szellem halhatatlan, és a szellem magához vonja az örökéletbe, az örök dicsőségbe a lelket.

Amen

Szegény lelkek - Bűnbánat - Szerető segítség

B.D. No. 3256

15. szeptember 1944

Mikor a földi életetek véget ér, és bementek a Szellemi Birodalomba, a földi vándorlásotok csak egy szempillantásnak tűnik, mihelyt megadatik, hogy visszaemlékezzetek az emberkénti megtestesüléseket megelőző végtelen hosszú időre. Ekkor ismeritek fel azt a nagy kegyelmet is, amit a fejlődés ezen utolsó menete lelketeknek nyújtott, és áldott aki ezt kihasználta, akinek meghozta a bemenetelt a Világosság Birodalmába, akinek nem kell szemrehányásokat tennie magának, hogy kihasználatlanul hagyta elmenni maga mellett a földi élet kegyelmeit. Mert a túlvilágon a megbánás dupla kín, mivel a lélek felismeri, hogy nem teheti jóvá amit a Földön elhibázott vagy elmulasztott, mert a lélek felismeri, hogy milyen elképzelhetetlen kint hozott a kihasználatlanul hagyott földi élet, ezzel szemben milyen könnyű volt a rövid emberkénti élet, amit nem használt ki megfelelően.

A téves módon leélt földi élet miatt érzett bánat oly kínzó és nyomasztó a léleknek, hogy ez még növeli az amúgy is kínzó állapotát. Viszont a földi élet már elmúlt a maga sok érlelő lehetőségével, és a lélek kénytelen magára venni ennek a következményeit. A fejlődés menetét most a túlvilágon kell folytatnia, azonban sokkal nehezebb körülmények között mint a Földön, mivel a Világosság Birodalma még el van zárva előle.

Ti emberek nem tudjátok, mennyire szegény egy ilyen még sötétségben tartózkodó lélek, és mekkora irgalmas szeretetre van szüksége, hogy segíteni lehessen rajta. Könyörüljön mindenki ezeken a lelkeken, adjatok nekik szeretetet - különben soha nem kapnak megváltást, mert egymagukban túl gyengék, és erőt egyedül a szeretet ad nekik. A lelkek ezt a szeretetet az emberektől várják és remélik.

A világossággal teli szellemi már csak akkor támogathatja ezeket a lelkeket, ha készek a többi lélek szenvedésének enyhítésére. De hogy fel lehessen ébreszteni bennük ezt a segítőkészséget, először az akaratukat kell felerősíteni, és ezt csak az a szeretet hozza létre, amivel a földi emberek látják el őket. Megváltatlan lelkek, tehát akik nem használták ki a földi életet, akik szellemi törekvés nélkül éltek a Földön. Nagy szükségben vannak, mert teljesen erőtlene, és teljesen legyengült az akaratuk.

Az ilyen lelkek támogatása az egyik legnagyobb szeretet-cselekedet, amit az ember megtehet. Imádkozzon folyton ezekért a lelkekért, tárja eléjük a gondolatot, hogy a túlvilágon nekik is szeretetteljesen kell tevékenykedniük. Újra és újra prédikálja nekik a szeretetet, gondolatban beszélgessen velük, és szeretete által adjon erőt nekik, amit a lelkek jólesően éreznek, mert szenvedésük enyhül általa. A lelkek ezt örökké köszönni fogják majd annak az embernek, aki szeretetével megváltja őket kínos állapotukból.

Amint már a megváltás munkájában maguk is részt vehetnek, amint képesek csökkenteni a többi lélek szenvedését szellemi tudásuk átadásával - amit maguk is csak most szereztek akaratuk megváltoztatása által - úgy a legnagyobb szükségállapotuk is megjavul, és bánkódásuk ugyanolyan mértékben csökken, amilyen mértékben megnőtt segítőkészségük. Mert felismerték, hogy a szellemi világban szükség van rájuk, és buzgalmuk feledteti az örök fájdalmat.

Utána a lélek igyekszik szellemi javakat gyűjteni, hogy azokat is kiosztassa. Kialakít magának egy új tevékenységi területet és próbálja pótolni azt, amit a Földön elmulasztott: szeretetet adni másoknak. Most fejlődési menetét a Szellemi Birodalomban folytatja - hála a segítségnek, amit a földi emberek szeretetteljes gondolatai hoztak, és amiért örökké hálás lesz.

Ámen.

A világtól való korai elválás célja

B.D. No. 3258

16. szeptember 1944

A földi dolgok mulandósága állandóan az emberek szeme elé lesz tárva, és állandóan közről szemlélhetik a halált, amikor a sok ember túl korán távozik az életből - és ők tehetetlenek az eseményekkel szemben, amelyek a szenvedést és fájdalmakat hozták. De felfogásukat nem változtatják meg, és arról sem gondolkodnak, hogy az ember szenvedésének és túl korai halálának mi a tulajdonképpeni oka.

Ezért a szenvedések mindig fájdalmasabban folytatódnak, és az emberiség nagy megdöbbenéssel követi majd az eljövendő világeseményeket, megmerevedik a rátörő szerencsétlenség nagyságán. De ők nem akarják másképpen, mert az embereket egyáltalán nem érinti meg, nem kelt semmiféle benyomást bennük az idők nyomorúsága, és lelkük számára nem származik belőle haszon.

Istennek ezért a legerősebb eszközöket kell használni, hogy az emberiséget letargiájából felrázza. Mert ha az emberek földi módon és testileg szenvednek is - lelkük érintetlen marad tőle. Közömbösek a sorscsapásokkal szemben, mert különben annak ismeretében, hogy a maguk szellemi beállítottsága okozza a sok szenvedést a Földön - igyekeznének megváltozni.

És ezért kell sok embernek idő előtt az életétől is megválni, mert a hosszabb földi tartózkodás inkább kárára, mint javára lenne - amennyiben teljesen elvesztenék hitüket, és csak földi létükre gondolnának. Isten ezért megengedi, hogy - bár érettségük még nagyon hiányos - annyian elveszítsék földi életüket. Visszafejlődésüket akarja megakadályozni vele, hogy aztán a túlvilágon adhasson lehetőséget a kiérlelődésükre. De a földi állapot nem marad rejtve előttük, figyelemmel kísérhetik a dolgok további folyamatát, és eljuthatnak a felismerésre, hogy a súlyos földi szenvedéseket az emberek maguk okozzák a téves életvitelükkel, hitetlenségükkel, szeretetlen gondolkodásmódjukkal, és azzal, hogy elhanyagolják lelki életük rendbehozatalát.

Az emberek, kiket Isten idő előtt hív el a Földről, haláluk közelsége láttán még felismerésre juthatnak, Istennel még bensőséges kapcsolatba léphetnek, nagy szenvedésük által még megtisztulhatnak. Így ez az állapot megemelheti érettségüket - amit a hosszabb földi élet nem hozott volna meg - és így a korai távozásuk áldást hozó lett.

Akármennyire nagy is a szenvedés a Földön, az csakis a lelkek megnyerését szolgálja - de ezt kevés ember ismeri fel. A szenvedés nagysága juttassa el az embereket Istenhez, ő minden szükséglet eltávolíthat - és el is távolít, a az ember hittől várakozik segítségére. De ahol még a nagy szerencsétlenség is eredménytelen, ahol az emberek megfélemedeznek róla, ott nagy a veszély, hogy teljesen a szakadék felé mennek. Isten ott jó pár emberéletnek véget vet, és embertelennek látszó szerencsétlenségeket enged meg, mert állandóan csak az emberi lélekre gondol, azt akarja megmenteni, ha közben a test el is pusztul. Mert nála semmi sem takar hamisságot amit csinál, hanem minden jó és áldásos az ember lelkének.

Ámen.

A korai halál - Isten irgalma - Magas életkor

B.D. No. 3260

18. szeptember 1944

Isten akaratán múlik, hogy az embert a Földről milyen érettségi fokon hívja vissza a Szellemi Birodalomba. Ez látszólag igazságtalanság, amely megerősítheti az emberben a nézetet, Isten bizonyos embereket arra választott, hogy üdvözljenek - míg akarata folytán a többiek Istentől távol

szenvednek. Ez a felfogás teljesen téves, mert itt is az isteni szeretet és bölcsesség érvényesül, Isten az ember akaratát mindig ismeri, és az ember életét akkor fejezi be, amikor a Földön kérdésessé válik a magasabbra fejlődése. Az emberi megtestesülés előtti megkötött állapotban mindaddig csak felfelé fejlődés volt, amíg a lényyszerű el nem jutott arra az érettségi fokra, amely már megengedi a testbe öltözést. Attól kezdve azonban már a szabad akarat dönt - és vagy folytatódhat a felfelé fejlődés, vagy megáll, vagy visszafejlődés lép be. A dolog ismét azon múlik, hogy az ember megemelte-e már kezdeti érettségét, és azután jutott veszélybe hogy fejlődése elakad, vagy ugyanazon a fokon tartózkodik mint testbe öltözése elején, és ezért visszafejlődéstől kell félni.

Mindig Isten irgalmának műve, hogy visszahívja az embert amikor a Földön legmagasabb fokú fejlődését elérte, azaz Isten szeretete megőrzi, hogy esetleg vissza ne süllyedjen, vagy kihasználatlanul hagyja a további életét. Mert vétke annál nagyobb lesz, mennél inkább úgy veszi igénybe a testbe öltözés kegyelmi idejét, hogy nem értékesíti.

Lehet, hogy egy ember fiatal éveiben a magasság felé tör, majd leállítja fejlődését, és eddigi fejlődésének nincs folytatása. Isten ilyenkor visszahívja, és a további érlelődésre a túlvilágon ad lehetőséget. De lehetséges az is, hogy az ember csak késői életében változtatja meg akaratát, és az eddigi hiányos fejlődése most lendületet vesz - tehát magas érettségre jut, bár előtte sok ideig nem gondolt a lelkére. Ekkor Isten hosszú élettel ajándékozza meg, mert öröktől fogva látta az ember akaratát, és életidejét ennek megfelelően határozta meg. Minden emberi sorsot Isten szeretete és bölcsessége mérlegel, és az soha nem függ Isten önkényétől.

Isten nem veszi el egy embertől sem a földi érlelődési alkalmat, ha az kész annak kihasználására. De kegyelmeit nem igen veszik figyelembe, és az emberek nem készségesek a megfelelő utalások elfogadására. Mivel Isten már öröktől fogva tudja, melyik ember viselkedik majd különösen visszautasítóan vele szemben - és azt is tudja, egy ember mikor érte el a Földön a legmagasabb fejlődési fokát - azért földi életének az időtartama is öröktől fogva meghatározott, és különböző hosszúságú, ahogy az isteni bölcsesség célszerűnek és eredményesnek ítélte.

Isten nem fejezti be az életet, amely még érlelődést ígér, szeretete gondoskodik, hogy a legmagasabb érettségre jusson, és nem vonja meg azt a lehetőséget, aminek érlelődés a következménye. Az emberi akarat minden rezdülését öröktől fogva ismeri, és megóvjá a teljes elbukástól, ami bekövetkezne, ha földi életének nem lenne vége.

Ezért eredményez az állandó törekvés magas életkort - másrészt a magas életkorban a lélek még mindig lassan fölfelé fejlődik, ha a környezet ezt nem is veszi észre. A hosszú földi élet mindig kegyelem. De a rövid életkor is Isten szeretetét bizonyítja, aki állandóan munkálkodik - akkor is, ha ezt az ember nem tudja felismerni.

Amen

A fölébresztettek imája - Teljesítés

B.D. No. 3305

24. október 1944

Vegyétek az Isteni Szellemet: Isten mindenképpen azon munkálkodik, hogy az emberek lelkét üdvösségre segítse. Minden ami történik, amit Isten akar, vagy megenged - az mind erre való eszköz. Ezért Isten kezéből hálásan kell fogadni mindent akkor is, ha a testnek szenvedést jelent, mert a léleknek javára van. Ez a gondolat határozza meg imátokat. Csak lelketek javát kérjétek, és engedjétek át Isten akaratának azt, ami a test javát szolgálja. Szeretete és bölcsessége csak a léleknek szól, és mindaz ami benneteket ér, a lélek örökéletének a céljára szolgál.

Tehát azért imádkozzatok, hogy oltalmazza meg Isten lelketeket minden veszélytől. A testet pedig adjátok át akaratának - bízzátok rá, hogyan gondoskodik róla, hagyatkozzatok szeretetére és bölcsességére, hogy minden jó, amit ad.

Mindez a szellemben felébredt embernek szól, aki tud az élet értelméről és céljáról. Kérése és könyörgése állandóan a szellemi jóért szálljon a magasba. A világosságért mondjon állandó imát az

idő sötétjében, legyen ez szellemi küzdelem a szilárd hitért, a felismerésekért, az igazságért, a szellemi ismeretekért. Egyedül ez szünteti meg a szellemi ínséget, és azzal együtt a földi nyomort, mert ez az első követelménye.

Aki már a felismerésben él, annak az imája csak a szellemi nyomorból való megmenekülésért szóljon. Ettől függetlenül a földi élet nyomorát is a Mennyei Atya szívére bízhatja, adja át magát teljesen vezetésének, hogy mint gyermekét szeretettel megóvja. Az Isten szeretetébe vetett hite legyen erős, és eltűnik minden földi gondja, mert amint egy gyermek tudja, hogy Atyja szereti - már nem fél semmitől, mert Isten szeretete elfordítja tőle, ami lelkének nem volna hasznos. Az ember legyen biztos abban, hogy az Isten szereti - és az úgy is lesz, ha maga is szeretetben él. Isten szeretete őt is aszerint tölti be, hogy milyen az Isten és felebarátja iránt érzett szeretete és gyakorlásának foka, és ezt érzi is. A szeretetben élő ember a földi bajokban is teljesen gondtalan lesz, szilárdan hisz, és nincs gondja. És ez az Isteni Szeretet ereje, ha maga is szeretetben él. Ezután már nem hiszi, hogy valamit is saját erőből meg tud tenni, átengedi magát teljesen a Mennyei Atyának, és ezért minden földi gondot is a lábai elé helyez. Tudja, csak Isten veheti el ezeket tőle, csak Isten tudja úgy intézni sorsát, ahogyan az neki jó lesz.

Tehát bízunk benne, hogy Isten a maga szeretetében nem tesz vállaira többet, mint amennyire lelkének szüksége van. Imája az Isten akaratába való beleegyezés lesz, nem kér, hanem engedelmesen alkalmazkodik Isten akaratához és rendelkezéseihez. Ennek ellenére nagy testi szükségletben a lélek Istenhez menekülhet, hogy erőt és kitartást kérjen, mert ezek a bajok gyakran azért jönnek egy emberre, hogy Isten iránti bensőséges viselkedésre indítsa - mert veszélyben van, hogy elhanyagolja az imát.

Máskor Isten úgy nyilatkozik meg, hogy a kéréseket teljesíti. Bebizonyítja vele az ima erejét, hogy az isteni ígéret teljesüljön: "Kérjete, és adatik nektek". Mert Isten minden gyermekéről gondoskodik, aki az Atyát látja benne, és ezt hívő imával bizonyítja. Isten tudja gyermekei mikor vannak szükséghelyzetben, ismeri a földi és szellemi hiányait, és annak megfelelően visel gondot rájuk.

Aki kér, az kap, és az ima bensőségessége garantálja, hogy mennyit kap. De az ima ereje megnövekszik, ha teljesülése Istenre van bízva, ha az ember megadással alkalmazkodik Isten akaratához, és ezzel teljesen átadja magát Isten vezetésének. Ekkor minden lelke üdvösségét szolgálja. Isten szava így hangzik: "Kérjete, és adatik nektek".

Tehát az ember mindent kérhet, anyagi és szellemi ügyekben egyformán mehet Atyjához, és "hite szerint" Isten mindig gondol rá. És ha hajlandó kéréséről lemondani - és ez megfelel az isteni szeretetnek és bölcsességnek - akkor akaratát teljesen alárendelte Isten akaratának. Isten viszont mindig a legjobbat akarja az ember számára. Kérése is legtöbbször teljesül, mert annyira előrehaladt már az ismeretekben, hogy világi eltévelyedéstől már nem kell tartani, és Isten anyagilag és szellemileg is gondol rá.

Elfordít tőle minden szükségét, megkönnyít neki minden megpróbáltatást, szeretettel kíséri földi útját és nem kell félnie, hogy Isten nem hallgatja meg csendes imáját. Mert amióta magát alárendelte Istennek, Isten akarata már az ő akarata is, és gondolatait helyesen irányítja. Már csak azért imádkozik ami szellemi fejlődését viszi előre, és testére már nem is gondol. Isten viszont megadja neki ami testének-lelkének kell, mert ígérete szó szerint teljesül.

Ámen.

A Szellemi Birodalomban különféle szférák vannak

B.D. No. 3316

3. november 1944

Közvetlenül a halál után a lélek elhagyja a testet, és a Szellemi Birodalomba jut. Ez érettségi fokának megfelelően közel - vagy nagyon távol lehet a Földtől. Ezt nem térbelileg kell értelmezni, mert a távolság a különféle szellemi szférák által adódik. Valamennyi a Szellemi Birodalomhoz tartozik, és valamennyi a földi-anyagi világon kívül, vagy mellette létezik. A még érettség nélküli lélek időben is hosszú utat tesz meg, mielőtt a világosság szféráiba bemehetne.

De egy érett lélek a testi halál után villámgyorsan jut abba a szférába, ahova való. Sem időre, sem térre nincs szüksége, hogy a Földtől indulva ezt a távolságot legyőzze. Neki elég az az erő, amit a lélek érettségi állapota jelent. A tökéletlen lelkek nem tudnak a Földtől ilyen gyorsan elválni. Először mert erőtlennek, hogy a magasba lendüljenek, azonkívül érzékeik még a földi dolgokhoz kapcsolódnak. Nem is akarják a Földet elhagyni, tehát hosszú ideig Föld közelben maradnak, többnyire abban a környezetben, amit életükben sajátjuknak neveztek.

Ennek következtében nem érzékelik azonnal a cserét, hogy a földiből a Szellemi Birodalomba jutottak. Tartózkodási helyük földinek tűnik, és ezért gyakori, hogy a lélek nincs tudatában, hogy már meghalt, és már nincs földi élete. Viszont az idegen neki, hogy a földi emberekkel nem tud kapcsolatba jutni - hogy nem hallgatnak rá, és figyelmen kívül hagyják. Ez a körülmény lassan ráébreszti őket, hogy már nem a Földön, hanem a túlvilágon, a Szellemi Birodalomban tartózkodnak.

De amíg földi gondolkodású a lélek, nem távozik el ebből a környezetből. Földhözkött állapotban van, és ez kínzó számára. Minden elérhetetlen amire vágyódik, és amit tulajdonának tud. Így lassan legyőzi a földi javakhoz kötődő vágyakat. Amikor ez sikerül - mindig jobban eltávolodik a Földtől - a szférák más alakot kapnak, a szem nem lát földi dolgokat, csak szellemi világokat. Ez mindenkor a lélek érettségi fokának megfelelően történik, illetve a lélek szellemi szeme képes a szellemi dolgok látására. Ezeket a tökéletlen lény nem látja, akármennyire is valóságos dolgok.

A Szellemi Birodalomban az érett lélek azonnal felismeri saját környezetét, mert érettsége következtében szellemi szemének megvan erre a képessége. Az ilyen lélek a túlvilágon felismeri a lelkeket, akikkel találkozik. A tökéletlen lelkek erre nem képesek - azaz, csak azokat látják meg, akik éppúgy a sötétben vándorolnak, tehát akik hasonló tökéletlen állapotban vannak. A fénytel telített lelkek még akkor is láthatatlanok nekik, ha azok eltakarják előlük a maguk fényét.

A szellemi szem csak meghatározott szellemi érettségnél nyílik meg. Ekkor világosság lesz eme lelkek körül, míg azokat, akik nem látnak semmit, szellemi sötétség burkolja, mert szellemi látásuk még el van zárva. De ha kívánják, a földi dolgok láthatóan vannak előttük. Ezek azonban csak álmépek, a valóságban nem léteznek, és csak a lélek kívánsága jelenteti meg. De amint meg akarná érinteni, és használni akarná - el is tűnik. A léleknek ezen a múltékonyságon kell észrevenni a földi javak mulandóságát, és azt, hogy valami magasabbra kell törekednie, nem a földi, mulandó javakra. Amíg a lélek ilyesmikre vágyódik, a fény-lények sem közelednek hozzá, mert az anyagi beállítottságú lélek nem ad hitelt szavuknak, akkor sem, ha elkendőzve közelednek, és az evangéliumot akarják közvetíteni. Ebben a helyzetben ezeknek a lelkeknek csak egy ember imája hozhat segítséget, csak annak a hatására fordulnak el az anyagtól, és keresnek helyette valami mást a szellemi világban.

Egyéb segítőkész lények is fordulnak feléjük, oktatják őket, és megmutatják a magasba vezető utat. Minél engedelmesebben fogadják ezeket a lényeket és tanításukat, annál hamarabb nyílik ki szellemi szemük, megszabadulnak a sötétségtől, és bemehetnek abba a szférába, ahol maguk is fényt adhatnak magukból. Megtették az utat, amely lehet rövid, de lehet igen hosszú is - mindig aszerint, mennyire makacs a lélek, és ragaszkodik az anyagi javakhoz. Mert az addig köti a Földhöz, míg ezt a vágyát le nem győzi, és a fénylények által bevezetést kaphat a teljes igazságba. Most már a túlvilágon Isten birodalmáért dolgozhat, amennyiben már ő osztogathat tudást az arra rászorulóknak, akik még a lélek sötétjében vándorolnak.

Ámen.

A test átszellemítése

B.D. No. 3333

17. november 1944

A test szellemi érlelődésre segíti a lelket, ha föladja önmagát, ha minden vágyát elnyomja, és csak a lélek kívánságát engedi érvényesülni. Amint a test szabaddá teszi a lelket, az teljesen átadja magát a szellemnek - tehát enged készítésének és vágyának.

Minél inkább csatlakozik a test is a lélek vágyához, annál szellemibbé válik a lélek anyagi külformája is, és már nem kell olyan hosszú utat megtennie a testi halál után. Ezzel szemben az anyagi beállítottságú test még sokáig küzd a testi halál után, míg vágyait leküzdi.

Az illető lélek külformájának szellemi szubsztanciái finomabbak lettek, már nem annyira goromba-anyagúak - holott még földi anyag. A lélek átvonja a szellemi térségbe, mert már az uralkodik fölötte, és a test engedelmesen követi, lemond mindenről ami eddig kíváncsnak tűnt előtte, már teljesen mentes az ellenállástól, és így már nem fordul csak a világ felé. Az ember hamarabb érlelődik, amint a test és lélek a szellem alá rendeli magát. A szellem szeretetben és bölcsességben kormányoz, a test és lélek megteszi, amit kér - és ez hozzájárul a szellem fejlődéséhez.

A test fölfogja a lélek hangját, mert készséges lett. A lélektől távol tartja a zavarokat és maga is olyan állapotba helyezkedik, hogy a szellem hangja megnyilvánulhasson. Mert a testnek teljesen el kell oldódni a világtól, testi fűleit el kell zárni és a valamire odafigyelést át kell adnia a léleknek, hogy aztán az visszaközzetítse neki. A test minél kevesebbet akadályozza a lelket, a szellem hangja annál kivehetőbb. De a test is nagy eredményt könyvelhet el. Könnyebben legyőzi az anyagot, bizonyos mértékben őt is fölerősíti a táplálék, amit a lélek kap. Mindjobban átszellemül, és a világ elhagyásakor a test a lélek átszellemített szubsztanciáit is magával viszi. A test földi-anyagi alkatrészeinek már nem kell hosszú érlelődést végbevenni, esetleg egy új emberi lélek képzéséhez is hozzájárulhat, ahol majd teljesen átszellemülhetnek.

Az ilyen átszellemítés lehetséges, ha Isten örök rendje szerint történik a szellem felfelé-fejlődése, és a test és lélek eléje megy a szellemnek. A felfelé-fejlődés menete lényegesen megrövidülhet, ha a test szellemi ellenállása megtörik, azaz, amikor maga a szellemi részecske minden ellenállást felad. Ez akkor megy végbe, amikor a test eloldódik mindentől amire eddig törekedett, és a léleknek megkönnyíti a szellemi törekvést, azzal hogy csatlakozik hozzá, szétör minden eddigi kötődést. Tudatosan átadja, és alárendeli magát a testben lévő Szellemnek. Az magához vonja a testet és a lelket, és mindkettő gyors felfelé-fejlődése lesz a következmény.

Ámen.

Új szellem-irányzat - Emberi tevékenység

B.D. No. 3366

13. december 1944

Azoknak, akik a maguk szeretet-nélküli életútjuk folytán már nem ismerik el Istent - az lesz a céljuk, hogy egy teljesen új szellemi irányzatba tereljék az embereket. Félredobják a régi hitet és egy új tanítással igyekeznek helyettesíteni. Igyekeznek összekuszálni az emberek gondolkodását, amennyiben olyan érvekkel akarnak mindent megcáfolni, amelyek kételkedést ébreszthetnek. Majd felajánlják nekik az új szellemi irányzatot, hogy álnoksággal és kényszerítéssel megnyerjék maguknak az embereket.

Céljuk elérésére nem szégyenlik a piszkos eszközöket; kérlelhetetlenül eljárnak azokkal, akik hűségesekek maradnak régi hitükhöz és kitüntetik azokat, akik teljesítve akarataikat, terjesztik az új tanítást. Ezek emberi tanítások lesznek, nincs bennük sem szeretet, se bölcsesség és csak azt a célt szolgálják, hogy az embereket szellem-nélkülivé tegyék. Olyan tanítás, amely a földi célt nem engedi fölismerni. Eredete nem a szellemvilágból való, tagadnak minden szellemet - és csak földi célokat engednek érvényesülni.

Úgy adják át ezeket a tanításokat az embereknek, hogy befolyásuk alól senki ki nem térhet - hogy mintegy a tanítások átvételétől függ a Földi létük is. Így állítják komoly döntés elé az embereket - hogy elfogadják-e, vagy nem. - És visszhangra talál ez a szellemi irányzat, mert tekintettel van az ember világi beállítottságára, és a legtöbb embernél ez döntő érv.

Az emberiség mindinkább anyagiassá válik és elfordul a szellemi dolgoktól. Amit az emberi oldal nyújt - azt elfogadja - de a szellemi adományt nem tekinti adománynak. Isten szavát kinevetik, vagy kigúnyolják, és visszautasítanak minden magyarázatot, ami az igazságnak megfelel. És majdnem mindenkinél tetszést arat ez az emberi fölépítmény, az emberi gondolatanyag, amit a szeretetnélküli

emberek terjesztenek. Így egy olyan szellemi irányzat fejlődik ki, amely az igazságnak teljes ellentéte, aminek Jézus Krisztus tanításával már nincs semmi közös vonása, mert kicsúfolja Jézus szeretet-tanát.

És mert elsőként már nem a szeretetet prédikálják, a szeretet elhal, és a bölcsesség is kialszik, mert az szeretet nélkül nem létezhet. Az emberek gondolkodása mindig tévesebb lesz, mindig kevesebben menekülnek Istenhez, mint minden bölcsesség ősforrásához, és ezért a tiszta igazság közvetítésére sem lehet senkire gondolni. Az igazságot nem is ismerik el igaznak - csak a tévedés uralkodik, mert szeretetlensége miatt az emberiség már nem képes az igazságot megkülönböztetni a tévedéstől.

És az emberiség hagyja hogy kényszerítsék, és mindig mélyebbre süllyed az ismeret-nélküliség állapotába. És szellemi sötétség, szellemi éjszaka van az emberek között, és senki sem kívánja a világosságot. Ezért az ellenfélnek könnyű a dolga. Az emberiség minden rétege küzd az Istenhit ellen, mert mindenütt a szeretetlenség uralkodik, ami gátolja az embereket a felismerésben.

Viszont ami emberi építmény, az nem marad fenn. Elmúlik, mint minden, ami nincs Istentől. De eközben nagy káoszt okoz. Mert ami Isten ellen van, annak nincs hosszú élete. Ezek alapján maga Isten pusztítja el, amikor elérkezik a föloldódás ideje.

Ámen.

Jézus Krisztus engesztelő áldozata

B.D. No. 3375

22. december 1944

Emberfeletti tett volt, amit Jézus Krisztus bűnös embertársaiért végbevitt. Engedte keresztre feszíteni magát - anélkül, hogy bűnös lett volna. Tökéletessége által lett volna ereje és hatalma, hogy ellenségeit megsemmisítse, és a szégyenteljes, és szenvedéssel teli kereszthalált elfordítsa magától.

Ártatlanságát bármikor igazolhatta volna, ennek ellenére hagyta, hogy megtörténjen vele amit bűnös embertársai kigondoltak. Engedte hogy elfogják, és gúnyolódás és csúfolódás között halálra vigyék. Mondhatatlanul szenvedett, és a legkínosabb halállal halt meg. Mindezt az emberiség iránti szeretetből tette, hogy megváltsa őket.

Embertelen szenvedést vett magára, hogy Istennek engesztelő áldozatot hozzon azért a nagy bűnadósságért, amit az emberek magukra vettek. Ő tudta, micsoda rettenetes következményei lesznek ennek a bűnnek. Tudta, hogy az emberek eltékozták örök boldogságukat, hogy leláncolt állapotukból többé már nem szabadulnak meg, és örökkévalóságokig szenvedhetnek, ha testi haláluk után megváltás nélkül mennek át a túlvilágra.

Jézus a szeretet által volt kapcsolatban Istennel. Szelleme egyesülve volt az Atya-Szellemmel. Tehát erővel és tudással telített volt. Fölismerte mekkora a sötétség amiben az emberiség élt, fölismerte gyöngeségüket és erőtlenségüket - habár az emberek erősnek, és fölényben lévőnek érezték magukat. Láta szellemi nyomorukat, látta lelküket a sátán hatalmában, és segítséget akart hozni ezekre: világosságot, erőt és erős akaratot.

Az emberiség erre nem volt méltó - és Isten nem ajándékozhatta meg őket olyannal, aminek előfeltétele a szív tisztasága, és az Isten iránt érzett mély szeretet. Isten igazságos, és adományainak feltétele az érdem és szolgálat. Tehát a világosság, erő és erős akarat birtokába nem juthattak, csak ha egy szeretettel eltelt ember meg nem szánja őket. Ez az ember önmagát ajánlotta föl áldozatnak azok helyett, akiket a szellemi nyomorból meg akart váltani. Jézus Krisztus volt ez az ember, egy tiszta fényszellem, aki emberi testbe öltözött, hogy meghaljon az emberek bűneiért. Teljes tisztasága megnövelte szenvedőképességét, viszont az emberek iránti szeretete túlságosan is nagy volt. Szabad akaratral végbevitte a Megváltás Művét, mert szenvedni akart az emberekért, hogy ezzel megtakarítsa nekik a szenvedést, és megvásárolja örök boldogságukat, amit bűneikkel eltékoztak.

Ámen.

Áthidalhatatlan szakadás - Krisztus Megváltó Műve

B.D. No. 3376

Athidalhatatlan szakadék választja el Istentől azokat az embereket, akik szeretet és Jézus Krisztusba mint Megváltóba vetett hit nélkül élnek. Nincs Isten felé vezető útjuk, mert csak a szeretet épít hidat hozzá, és csak a Jézus Krisztusba vetett hit segít megépíteni ezt a hidat. Mert aki hisz Krisztusban, az parancsai szerint él, és gyakorolja a szeretetet. Ezzel visszaállítja újból kapcsolatát Istennel. Más út nincs, mert aki nem akar a szeretet útján járni, az soha és semmikor sem jut el Istenhez. A szeretet útját az ember Jézus előttünk élte le a földön, az emberekért hozott Megváltó Művével áthidalta a szakadékot. Tehát ha hisznek benne, és megtartják parancsait, erre a hídra mindenki ráléphet. Tehát a földi élet már nem reménytelen, mert maga az Örök Szeretet mutatta meg az utat, ami átvezet az eddig legyőzhetetlen szakadékon öhozzá. Itt minden embernek van lehetősége, ha elismeri Krisztust, és Megváltó Művét. Ezzel átveszi a megszerzett kegyelmeket, a megnövekedett akaratot, és megszilárdított erőt.

Saját erőből a szakadékot senki sem tudná áthidalni, de a Megváltás Műve által igénybe vett adománnyal gyenge erejét megsokszorozhatja, és olyan akaratot nyerhet, amivel a legnagyobb akadályon is átjut. De az embert feltétlenül a Jézus Krisztusba vetett hit ösztönözzé a kegyelmi adományok kérésére. Imában forduljon hozzá segítségért, és megkapja amit kér. Mert az ember Jézus azért halt meg a kereszten, hogy attól fogva az ember már ne legyen erőtlenség kiszolgáltatva annak az akaratnak, aki mint Isten ellenfele megteremtette az áthidalhatatlan szakadékot, hogy Istentől elválassza az embereket.

És mert "Isten maga a Szeretet" - ellenfele szeretetlenségre indít, és ezzel mindjobban eltávolítja őket Istentől. Az ember Jézus ezért áll küzdelemben Isten ellenfelével. A Sátántól akarja elválasztani az embereket, amennyiben szeretetből induló cselekedetekre indít, és ezzel biztos fegyvert ad a kezükbe, mert az Isten közelségét garantálja, tehát Isten hidat képez önmagához.

De előtte Jézust el kell ismerni, mert e nélkül Megváltó Művét nem lehet igénybe venni, és az Isten és ember közti szakadék áthidalhatatlan marad. Csak a szeretetet gyakorló ember érti meg a Megváltás jelentőségét. Az ismeri a szeretet erejét, ismeri a kegyelmeket, amelyeket Jézus megszerzett az embereknél. Az ilyen ember igyekszik embertársait is megnyerni a szeretet élésére, igyekszik rávezetni őket a hídra, mert egyedül ez vezet Istenhez, és lecsökkenti a mérhetetlen távolságot Isten és ember között. És majd részese lesz a Megváltás Művének, amit Krisztus kereszthalálával megkezdett, de aminek nem lesz vége, és egyaránt folytatódik a Földön, majd a túlvilágon, amíg a szakadékon győzelmet nem arat, és a lélek megtalálja az Istennel való egyesülést.

Ámen.

Földi élet egy pillanat az örökkévalóságban - Szenvedés és öröm

B.D. No. 3379

25. december 1944

A földi élet rövid - akkor is, ha az ember magas életkort ér el. Az örökéletnek ez csak egy fázisa, ami annyinak értékelhető, mint egy pillanat. Mindaz, amit az ember örömben és bánatban átél eltűnik, mint egy felszínes pillanat, és csak az emléket hagyja vissza. Viszont minden egyes pillanat kihatással lehet az egész örökkévalóságra!

Isten jól átgondolta, és szeretettel kialakította minden ember sorsát. Ezért nincs semmi, amit az embernek értelem és cél nélkül kellene átélnie. És üdvösségére szolgál, ha magát teljesen átengedi az isteni vezetésnek, és szó nélkül alkalmazkodik sorsához. Isten el akarja érni, hogy az ember teljesen neki vesse alá magát, mert teljes egészében csak akkor munkálkodhat benne. Teljes odaadást követel, hogy szeretetével teljesen átjárhassa a lelket.

Ezért kell az embernek feladni minden olyan vágyat, amely nem Istennek szól. A földi élet rövid, és azért ki kell használni. Az Istennel való teljes összezárkózásra kell felhasználni, és minden nap elveszett, amikor az embert földi célok mozgatják.

Isten gyakran azért veszi el az embertől azt amit maguktól nem akarnak odaadni, hogy önmagát ajánlja fel ahelyett, amiről le kellett mondani, és valóban, az ember nem jut ezzel hátrányos helyzetbe, valami csekélyebbet cserél be valami értékesébbért, és a lélek nagyon boldog lesz amikor egyszer majd felismeri, mennyire szeretetteljes Isten, hogy örök boldogságra segítette. Az ő szeretete és irgalma engedi bölcsességét munkálkodni, és felismeri mi hasznos az illető léleknek, és mi az, ami örökre káros lenne számára.

Oltalmazó kezét gyermekei fölött tartja. Azok fölött, akik bár törekszenek hozzá, mégis veszélyben vannak, mert elidegenedhetnek, mikor a világ összes csábításaival elébük áll. Az ember teljes bizalommal engedje át magát Isten vezetésének. Legyen tudatos benne, hogy Isten szeretete határozta meg földi élete útját - és hálás lesz neki egykor, mikor már elmúlt a rövid földi élet, ami csak egy pillanat az örökkévalóságban.

Ámen.

Isten szeretete. - Szenvedés vagy öröm - Imameghallgatás

B.D. No. 3382

28. december 1944

Ti emberek fel nem tudjátok fogni, milyen bensőséges szeretettel gondoskodom rólatok, különben nem tekintenétek félelemmel és szorongással a jövőbe. Mindig oltalmam alatt álltok, nem hagylak magatokra. Ha mégis elhagyatva érzitek magatokat ez azért van, mert nem nyitjátok meg magatokat annak az erőáramlásnak, amelyik állandóan belőlem árad felétek. Ekkor azért kell küzdenetek, hogy képesek legyetek engem érezni. Fordítsátok felém szíveteket, és akarjátok engem befogadni. Mint a gyerekek, meneküljétek karjaimba gondjaitokkal, szükségetekkel, és kérjétek hogy vegyem le ezeket rólatok, vagy segítsek viselni - és szeretetem erre mindig kész lesz.

Szeretetemből jöttetek létre, és ez a szeretet soha nem csökken. Ha tudnátok mekkora a szeretetem, teljesen gondtalanul mennétek át a földi életen, mert biztonságban éreznétek magatokat, mivel az igazi szeretet - hatalommal és erővel párosítva - minden jót meg tud és meg akar tenni, és áldására válik annak, akinek szól. Szeretetem minden teremtményemnek szól, és én mindig csak azt akarom, ami áldásos teremtményeimre nézve.

Teremtményeimet örökre boldoggá akarom tenni. Azt akarom, hogy képesek legyenek szeretetemet érezni, mert számukra ez boldogságot jelent. És ha ti emberek hiszitek, hogy én MAGAM vagyok a SZERETET, csak jót akarok és csak jót tehetek veletek, akkor minden gondotokat elejthetitek, mert annál gazdagabban gondoskodom rólatok - mind szellemiekben, mind testiekben - minél inkább dolgozni hagytok magatokban, és minél kevésbé álltok ellen nekem.

Ha tehát lelketek aggodalommal van tele, akkor még fogva tartja a világ, és el kell oldódnia tőle. Mindent rám kell bízni, és rám kell hagynia földi élete irányítását. Legyen kész áldozatokat hozni, ha áldozatot kérek, mert ez csakis szellemi javát szolgálja. Én valóban tudom mire van szüksége a léleknek, tudom mikor forog veszélyben, és mi a megfelelő eszköz, ami megóvja. Azonban kész vagyok földi kívánságaitok teljesítésére is, ha bensőségesen kéritek, és hittel várjátok kérésetek teljesülését. Mert szeretetem nem hagy benneteket nélkülözni, és amíg ATYÁTOKAT látjátok bennem, gyermeki szeretettel fordultok hozzám, és hisztek szeretetemben, addig mindig kész adni és teljesíteni. Mert a szeretet senkitől sem tagadja meg magát, mindig adakozó. Amit olykor fájdalomnak tekintetek, az gyakran híd egy olyan öröm felé, ami tartós és elpusztíthatatlan.

Hogy a nagy célt elérjétek, gyakran nehéz utat kell megtennetek. De ne csüggedjétek, mert a cél kíváncsú, és minden csalódást és nehézséget előre kárpótol. Aki viszont az úton elerőtlenedik, az nem ér célba. De én bátorságot és erőt akarok neki adni, mert szeretetem nem tagadhatja meg tőle a segítséget - csak hinnie kell a szeretetemben még akkor is, ha nem tudja azt teljességében felfogni.

Higgyetek szeretetemben, és hozzám hasonlóan igyekezzetek szeretetté válni. Osszátok ti is szét amitek van, és adjátok meg nekem ezáltal a jogot, hogy munkálkodhassam bennetek és általatok. Akkor megerősítek életutatokon és minden akadállyal megbirkóztok. Akkor mindent - szenvedést és örömet egyaránt - hálásan és megadással fogadtok, mert mindkettőt én küldöm, hogy szellemi

fejlődéseket elősegítse. És ha mindig kapcsolatban maradtok velem, ha a szívetek állandóan felém törekszik, ha rám bízátok bánatokat, akkor megvigasztallak és elveszem tőletek a szenvedést. Mert szeretetem nem hagy szorultságban titeket, akik az enyéim akartok lenni, és mindörökké hozzám akartok tartozni.

Ámen.

Megtestesült Világosság-beli lény — Szellemi vezető missziója

B.D. No. 3391

3. január 1945

Ami egyszer Istennel összekapcsolódott, az már örökké nem tud eloldódni tőle. Tehát a világosság-beli lény sem távozhatsz el és kapcsolódhat a sötéthez, mert egy misszió céljából a Földön testetöltött. Isten felé törekszik mindig, akkor is, ha mindenféle kísértésnek van a Földön alávetve és éppúgy végig kell járni a fejlődés útját, mint akármelyik más embernek. Viszont lelke Istent kívánja és ellenfelétől undorral elfordul.

Az ilyen ember már alapjaiból kiindulva is jó, és olyan képességeket fejleszt ki magában, amelyek által felismerhető, hogy Isten eszköze. A Földön erő-befogadó lesz, ezért embertársait képes vezetni és tanítani. Földi életútjának az a missziója, hogy mint szellemi vezető szolgálja az embereket. Állandó erő-befogadóvá teszi az a bensőséges kapcsolat, amivel mint ember fordul Istenhez — és amely már földi élete előtt is fennállt. Mindez életfeladatához hajtja, amelyet örömmel és Isten iránti odaadással teljesít. Ennek ellenére a sötétség szellemei keményen üldözik, minden alkalmat észrevesznek, hogy testét gyengítsék, hogy elbuktassák. Elvakultságukban nem tudnak semmit azokról a világosság-beli lényekről, akik a Földön testet öltött világosság-beli lények oldala mellett állnak. Arról az erőről sem tudnak, amely magában benne van és arról a mély Isten iránti szeretetről, amely szintén állandó védelmet jelent. Csak az embert látják benne, akin kipróbálhatják csábító-képességüket és akit minden módon gyöngíteni igyekeznek. Viszont körül van véve világosság-beli lényekkel és mert a szellemi világból érkező minden erőkisugárzást befogad — bizonyos mértékű erő és kegyelem fölött rendelkezik, hogy ellen tudjon állni minden ilyen kísértésnek.

Az emberek között meglévő szellemi ínség, rendkívüli segítségnyújtást követel. Ezért engedi Isten leszállni követeit a Földre — részben, hogy szellemileg munkálkodjanak, részben, hogy mint ember vándoroljanak az emberek között és nemesítően hassanak. De mindenekelőtt, hogy Isten akaratának megfelelően oktassa és tanítsa őket. Ők maguk kevés örömet találnak a földi életben, mert az örök haza megállíthatatlan vonzást gyakorol rájuk.

De a magukra vett missziót végre kell hajtani. Ezért vették magukra a testbeöltözést. De a szükség idején, munkálkodásuknak nagy jelentősége van az Isteni Birodalom javára. Szokatlan erőt és kitartást igényel és egy teljesen Isten felé forduló akaratot. Ehhez járul, hogy a vég idején annyira nehezek az életfeltételek, hogy az emberek könnyen kudarcot vallanának, ha nem lenne tanácsadó és segítő mellettük, akik erejüket Istentől kapják, mert mélyen kapcsolódnak hozzá. A Földön áldásosan munkálkodnak, tehát lelkiismeretesen elvégzik missziójukat — amíg aztán ismét bemehetnek a Szellemi Birodalomba — amíg ismét szorosan összekapcsolódnak Istennel, akitől ugyan soha el nem szakadtak — de földi vándorlásuk alatt nem voltak tudatában ennek a szoros kapcsolatnak.

Ámen.

Isten szava által erő és vigasz érkezik a legnagyobb bajban

B.D. No. 3443

22. február 1945

Hogy micsoda kegyelem és erő árad az isteni Szeretet által Földre vezetett szavakból, azt abban a nehéz órában tapasztaljátok meg, amikor elszigetelve érzitek magatokat az egész világtól, és egyedül Istennel léphettek kapcsolatba az ima által. Akkor szeretetében majd szól hozzátok, erőt ad, gondot visel rátok, és szava elegendő étel és ital lesz számotokra, amíg segítség érkezik számotokra.

Egyetlen ember sem lesz képes olyan vigasztalást nyújtani, mint amilyen az ő szavából árad, mert szavain keresztül őt magát is közeletekben érzitek, és hittel rábízzátok magatokat. Amint szavát halljátok, számotokra minden más elvesztette már borzalmát. Szeretete szól hozzátok, atyai keze átölel, és nem enged már elesni. Szava tele szelídséggel és jósággal, reményt öntenek belétek, és felismeritek igazságként, és ezért megszűnik minden félelem és aggodalom, mert már gondolkodás nélkül bíztok benne.

Minél nagyobb a földi szerencsétlenség, Isten annál közelebb lesz hozzátok, csak hívjátok. Nem hagy el benneteket, és ezt szavaival kifejezésre is juttatja, amit meghallhattok közvetlenül vagy közvetítőn keresztül, ahogy vágytok rá. Mert Isten teljesíti ezt a kívánságot, és nem hagy szellemi táplálék nélkül, nem zárja el a forrást, amiből az eleven víz árad, és megvédi a megsemmisüléstől. Azt sem engedi, hogy az emberi akarat azt betemesse és kiapadjon a forrás, amit irgalmas szeretete megnyitott részetekre, akik éheztek és szomjaztok, a test és lélek ínségében sínylődtök és felüdülést kértek.

Tehát szavak által Isten maga lép a Földre az övéihez, amikor tilos minden emberek általi közeledés hozzátok. Ő nálatok lesz, és atyai kezéből gazdag adományokat kaptok, testileg-lelkileg felerősödtök, és ha minden földi reményt feladtok, és magatokat egyedül csak Istennek adjátok át, akkor maga veszi kezébe sorsotokat, és kiment minden bajból. Mert szeretete átölel, ahogyan mindenkit átölel, aki imájában hozzá menekül.

Amen

„Aki hisz bennem.... ” - A Megváltás Művének kegyelmei

B.D. No. 3445

23. február 1945

Ajelenlegi idők követelménye, hogy igénybe vegyétek a Megváltás Művének kegyelmeit. Most majd bebizonyosodik, mennyivel erősebb lesz az ember akarata, ha Jézus Krisztus halálára hivatkozva kéri a kegyelmet és az erőt. Jézus Krisztus a kereszten a legkínosabb halált szenvedte, hogy az emberek szenvedése kevesebb legyen. Az emberek szenvedéseit a vállára vette és értük hordta a keresztet. Következésképpen megkíméli az embereket a fájdalomtól, ha hittel a keresztt alá állnak, ha Jézus Krisztus támogatását kérik, hogy vegye el terheiket, és hordozza helyettük.

Imájuk után ezek az emberek megerősödnek, mert megkapják a Megváltó Mű kegyelmét, az isteni Megváltó erőt közvetít nekik. Az ember megerősödik, minden aggodása eltűnik, nagyobb erővel tud a magasba törni, a földi szenvedés alig érinti - mert Jézus segíti a hordozásban.

De milyen kevesen hívják ily módon segítségül! Milyen kevesen állnak hittel mellette és a Megváltás Műve mellett, és milyen kevesen fogadják el tudatosan a megváltás kegyelmeit! Hívják Istent - de Jézusban nem ismerik fel! Ezért a szenvedés a Földön olyan méretű, ami már túl soknak látszik. Az embereknek pedig maguknak kell hordozni, magukra kell venni - mert nem hisznek Jézusban.

Ezért olyan nagy a szenvedés, az emberiség pedig akarat-gyenge, és - mert Jézus Krisztus nélkül járja az útját - óriási terheléssel kell a nagy, tisztító szenvedésen átmennie. Isten még a Földön alkalmat akar adni hogy Jézus Krisztust felismerjék, amennyiben megengedi, hogy maguk menjenek a Golgotára, hogy az leolvassa lelkük burkait, felgyújtsa szeretet-szikrájukat, járják Jézus követésének útját, és őt felismerjék mint a Világ Megváltóját.

Amikor a szenvedés célhoz segítette őket, hogy napjaik végén Jézust már nem utasítják vissza - akkor már sokat nyertek, és egykor hálások lesznek, a szenvedést áldják, ami meghozta nekik az ismeretet. De a földi szenvedésüket csak úgy tudják csökkenteni ha mély hittel kérik: segítse őket a kereszthordozásban.

Akik pedig megvallják Jézus Krisztust, azoknak megszűnik az akarat gyengeségük. Elkeseredés nélkül mennek át a szenvedések idején, mert erőt szereztek, igénybe veszik a megváltás kegyelmeit.

Tehát már nem hiányzik belőlük az erő, és segítségével felülemelkednek mindenre, elvégzik amit a világ kér tőlük, és szenvedés sem nyomasztja őket.

Mert Jézus Krisztus hordozza értük a szenvedést, Ő hal meg az emberiség bűneiért, következésképpen a bűnök büntetését is magára veszi. Az ember megtisztulva kerül ki a földi életből - csak kérje Jézustól mély hittel bűnei bocsánatát. Neki a fájdalomra - mint a tisztulás eszközére - nincs szüksége, de a hitetlen embereket, ha még nem teljesen megrögzöttek csak a szenvedés mentheti meg.

A megváltás kegyelmei korlátlanul állnak az emberek rendelkezésére, és bármikor kérhetik. De hatástalan marad ott, ahol Jézust visszautasítják, holott földi sorsuk valóban nem könnyű.

Itt az idők vége, és ha az embereket meg akarom menteni, ezt az időt még ki kell használnom. Aki hisz Jézus Krisztusban, az tudja hogy nincs elveszve, és minden bajában a kereszthez menekül. Biztos hogy nem kér hiába. Személye elviselhetőbb lesz, akarata erősebb, és ereje megnövekszik minden szellemi és testi szükség legyőzésénél. Életküzdelmét megállja, életútja eredményes lesz, szellemileg erősödik, és elnyeri az örökéletet.

Maga Jézus Krisztus adta az ígéretet: "Aki hisz bennem, az nem hal meg, hanem örök élete lesz."

Ámen.

Isten szava által erő és vigasz érkezik a legnagyobb bajban

B.D. No. 3448

25. február 1945

Hogy az isteni szeretet által Földre vezetett szavakból micsoda erő és vigasztalás árad, azt majd csak akkor, abban a nehéz órában tapasztaljátok meg, amikor úgy tudjátok, hogy az egész világtól el vagytok zárva, és egyedül Istennel léphettek az ima által kapcsolatba. Akkor szeretetében majd szól hozzátok, gondot visel rátok, erőt ad, és szava ital lesz számotokra, amíg segítség nem érkezik.

Ember nem lesz képes olyan vigasztalást nyújtani, mint amilyen az Ő szavából árad, mert szavain át Őt magát is közeletekben érzitek, és hittel rábizzátok magatokat. Amint szavát halljátok, számotokra minden elvesztette már borzalmát. Szeretete szól, atyai keze átölel, és nem enged elesni. Szava szelid és jóságos, reményt önt belétek, és érzitek annak igazságát amit mond. Megszűnik minden félelem és aggodalom, mert gondolkodás nélkül bíztok benne. Minél nagyobb a földi szerencsétlenség - de ha hívjátok - Isten annál közelebb lesz hozzátok. Nem hagy el, és ezt szavaival ki is fejezi. Ha kívánjátok, szavait folyton hallhatjátok - vagy direkt, vagy közvetítő által. Isten teljesíti az ilyen kívánságot, és nem hagy szellemi táplálék nélkül. Nem zárja el a forrást, az eleven víz érkezését megvédi a pusztulástól. Azt sem engedi, hogy ember betemesse, és elszikkadjon a forrás, amit irgalmas szeretete megnyitott nektek - akik éheztek és szomjaztok, és felüdülést kértek, mert a testi és lelki inségében synylödtök. Tehát amikor meg lesz tiltva minden közeledés az övéihez - szavak által Isten maga lép a Földre az emberekhez. Ő nálatok lesz, és atyai kezéből gazdag adományokat kaptok. Amikor ti már feladva minden földi reményt magatokat átadjátok neki - akkor maga veszi kezébe sorsotokat, és kiment a bajból, testileg-lelkileg felerősít. Mert szeretete átölel, ahogyan mindenkit átölel, aki imájában hozzá menekül.

Amen.

Boldogok akik irgalmasságot gyakorolnak

B.D. No. 3460

9. március 1945

„Boldogok az irgalmasok, mert nekik is irgalmaznak”

Boldogok akik irgalmasságot gyakorolnak, akik szükség és szorongatás esetén segítenek felebarátjuknak. Kegyelemem láthatóan észlelhető rajtuk, mert parancsokat teljesítik, szeretnek engem, és felebarátjuknak, az én teremtményemnek szeretetet adnak.

Aki tehetetlen és elhagyatott, az a szeretetet, amit kap, hálával fogadja, és viszonszeretetet ébreszt benne. Hogy a viszonszeretet mit jelent, a Földön még nem tudjátok lemérni. A szeretet minden szikrája az ellenféltől való szabadulást jelenti, egy változást, ami elindítja a hozzám való visszatérést, mert az csak a szeretetben mehet végbe.

Az ember minden földi és szellemi szükségállapotban jólesően érzi a szerető segítséget. A szeretet mint erő tevékenykedik, hiszen tőlem, az örök Szeretetből indul, és csak életet ébresztően tud hatni. A segítségnyújtás jó gondolatokat és jó érzéseket szül, a felebarát lelkét megérinti, és hasonló cselekedetekre ösztönzi. Minden szeretetből induló tevékenység az ellenféltől való távolodást, tehát a tőlem való távolság csökkentését jelenti. Az irgalmasság tetteinek a gyakorlását megköveteli az, hogy ahol beteg a test és a lélek, ahol a testi szenvedések a lelki szükség eredményei, hogy ott az emberek elgondolkodjanak, és időben megtalálják hozzám az utat. Ezt az utat mutatjátok meg nekik ti, amikor irgalmasságot gyakoroltok velük, amikor önzetlen felebaráti szeretetben felegyenesítitek embertársatokat testben és lélekben a jócselekedetekkel, vigasztaló bátorítással és szeretetteljes gondoskodással.

Ekkor a test és a lélek gyógyul, a lélek érzi a szeretet erejét, erős és engedelmes lesz, hogy hozzám törekedjen. A szeretet viszonszeretetet ébreszt, és ahol a szeretetszíkra lángra lobban, ott már magam is dolgozhatok, mert mindenhol ott lehetek, ahol szeretet van. És ahol én vagyok, ott a szeretetek fokának mértékében már nem olyan nagy a szükség. Ezért igyekezzetek, hogy szeretettel viszonszeretetet ébressztek, és az irgalmasság cselekedeteivel megváltátok a lelkeket.

A lelkek megváltása szerencsés sorsot eredményez a túlvilágon, ahol állandóan csak a szeretetet értékeli, és a lelkek örökké hálásak, hogy a helyes útra vittétek őket.

Ámen.

Szeretet a tévelygő lelkek iránt

B.D. No. 3483

18. május 1945

Szánjátok meg a tévelygő lelkeket, tekintsétek betegnek őket, akiken segíteni kell, és ne engedjétek nyomorogni szellemi szükségükben. A testi szükségnek vége lesz, a lelki szükség ellenben magával viszi az örökkévalóságba a túlvilágra, de ettől megmenthető, ha még itt a Földön eljut az igazságra, amit ti vigyetek el a tévelygő lelkekhez. Segítsetek rajtuk, amint alkalom adódik erre, beszéljétek nekik Isten szeretetéről - aki vágyódik utánuk. Tárjátok eléjük hiányos állapotukat, amely lehetetlenné teszi Isten közeledését hozzájuk, és mutassátok meg a gyógyulás útját, az utat, amely egyedül vezet a célhoz - a szeretet útját.

Figyelmeztessétek őket, hogy cselekvő szeretet nélkül nem tudnak érlelődni, és céljukat soha nem érik el, hogy a földi életet a lelkük tökéletesedésére kapták. Irányítsátok gondolataikat a szellemi dolgok felé, biztassátok, hogy gondolkodjanak a földi élet céljáról. Magyarázzátok meg a Teremtés értelmét és célját, a szenvedéseknek és a földi szükséghelyzeteknek a célját, és próbáljátok előmozdítani szellemi szükségállapotuk megszűnését. Óriási jelentőségű ez a cselekvő szeretet, amikor megszánva a tévelygő lelkeket segítséget próbáltok vinni nekik. A kezdeti visszautasítás ne ijesszen meg, vigyétek hozzájuk Isten szavát, és gondolatok minden időben feladatotokra, ami a megváltó tevékenység legyen a Földön.

A szellemi ínségben lévő lelkek száma megszámlálhatatlan, azonban csak a földi szükségekre figyelnek, és nem szállnak magukba, ami fénysugarat hozhatna nekik. Csak a földi életviszonyok javulására gondolnak, és nem tudják, hogy az a szellemi szükséghelyzet következménye, hogy először azt kell megszüntetni, hogy megkezdődhessen a földi életviszonyok javulása. Vigyétek el hozzájuk ezt a tudást, és segítsétek hogy rátérjenek erre az útra, és lelkük örökké hálás lesz. Mert szükséghelyzetük mindig nagyobb lesz ahogy a véghez közelednek, mert Isten ellenfele hatalmat nyer a lelkek fölött, és befolyása borzalmasan káros a lelkeknek.

Az ismeret a földi életük céljáról talán megvédi őket ettől a befolyástól, és ha jóakarát van bennük, lelkük kiszabadulhat a befolyásából, mert felismeri hogy az gonosz, és Istentől elfordult hatalom. De

meg kell kapniuk ezt az ismeretet, és vigyék végbe az irgalmasság cselekedeteit akárhol adódik rá alkalom, és fáradozástok nem lesz eredménytelen. Mert nagy a szükség - és a vég közeledik, és Isten országáért minden órát ki kell használni. Ez Isten akarata, amit figyelembe kell venni, ha dolgos munkások akartok lenni szőlőjében, és szolgálni akartok.

Amen.

SZERETET A TÉVELYGŐ LELKEK IRÁNT

B.D. No. 3484

19. május 1945

Szánjátok meg a tévelygő lelkeket, tekintsétek betegnek őket akiken segíteni kell, és ne engedjétek, hogy szellemi szükségükben elszáradjanak. A testi szükségnek vége lesz, de a lelki szükség magával viszi az örökkévalóságba.

Ettől meg lehet menteni ha még itt a földön eljut az igazságra. Vigyék el azt ti a tévelygő lelkekhez. Amint alkalom adódik segítsetek rajtuk. Beszéljétek nekik isten szeretetéről, aki vágyódik utánuk. Tárjátok szemük elé hiányos állapotukat amely lehetetlenné teszi, hogy Isten közeledhessen hozzájuk. Mutassátok meg a gyógyulás útját az utat amely a szeretet útja, és az egyetlen célhoz vezető út.

Figyelmeztessétek őket, hogy cselekvő szeretet nélkül nem tudunk érlelődni és céljukat nem érhetik el. Tudniuk kell, hogy a földi életet a tökéletesedésre kapták. Irányítsák gondolataikat a szellemi dolgok felé, biztassátok, hogy gondolkodjanak a földi élet céljáról. Magyarazzátok meg a Teremtés értelmét és célját, a szenvedéseknek és a földi szükséghelyzeteknek célját s próbálkozzatok hogy maguk szüntessék meg szellemi szükségállapotukat. – Óriási jelentőségű ez a cselekvő szeretet, amikor megszánva a tévelygő lelkeket – segítséget próbáltok vinni nekik. A kezdeti visszautasítás ne ijesszen meg. Értessétek meg velük Isten szavát, és gondolatok mindig feladatokra. Ami nem megváltó tevékenységnek kell lenni itt a földön.

A szellemi ínségben lévő lelkek száma megszámlálhatatlan. Csak a földi szükségekre figyelnek, és nem szállnak magukba – pedig a fénysugarat hozhatna nekik. Csak a földi életviszonyok fokozására gondolkodnak, és nem tudják, hogy az a szellemi szükséghelyzetük következménye. Hogy először azt kell megszüntetni hogy megkezdődhessen a földi életviszonyok javulása. Vigyék el nekik ezt a tudást és segítsétek, hogy rátérjenek erre az útra – és lelkük örökké hálás lesz. Mert szükség helyzetük mindig nagyobb lesz ahogy a szívéhez közelednek, mert Isten ellenfele hatalmat nyer a lelkek fölött, és befolyása borzalmasan káros.

Ha tudjátok hogy mi a földi életük célja, ez talán megvédi őket ettől a befolyástól, és ha jóakarat van bennük, lelkük kikerülhet a befolyás köréből, mert felismeri hogy a gonosz és Istentől elfordult hatalom.

De meg kell kapniuk erről az ismeretet. Vigyék végbe az irgalomnak ezt a munkáját, akárhol is adódik rá alkalom, és fáradozástok nem lesz eredménytelen. Mert nagy a szükség – és a vég közeledik. – Ez Isten akarata, amit figyelembe kell venni, ha dolgos munkások akartok lenni szőlőjében és szolgálni akartok

Amen.

Vigasztaló atyai szavak

B.D. No. 3485

22. május 1945

Minden gondot hozzatok el nekem - meghallgatlak, és segítek rajtatok. Hiteteket azzal bizonyítsátok, hogy hozzám jöttök, és tőlem kértek segítséget. Tehetetlenségeketek azzal fejezzétek ki, hogy alázatos kéréssel léptek elé, - amivel elismertek mint öröktől való Atyátok, aki tud, és akar is segíteni.

Tehát amikor él bennetek a hit, hogy szeretetem nem hagy cserben, - akkor tudok rajtatok segíteni, mert a belém vetett hitre szükségem van, hogy erőm hatásos lehessen. Amikor gondjaitokat rám

bízzátok, akkor az én gyermekeim vagytok, akiket mint Atyjuk gondozok. Ezért soha ne keseredjete el, és ne aggódjatek, hanem mindig tudjátok: kegyelmem napja mindig világít nektek. Soha nem kiáltatok utánam hiába.

Hagyjatek csak engem kormányozni, és tartsatek ki megadással azon a helyen, ahova állítottalak benneteket. Kétség ne legyen irántam és szeretetem iránt. Figyeljetek meg szavaimat, amely az élet minden helyzetében vizsgálatot és erőt ad. Általa nem nyomaszt semmi, bármi is jöjjön.

Engedjete meg hogy szavaimmal szólhassak tihozzátok, amennyiben bensőségesen összekapcsolódtok, és párbeszédet folytattok velem, majd utána átadjatek magatokat szavaim hatásának. Ez állandóan vizsgálat és felüdülés lesz, ez választ ad kérdéseitekre, érezhetővé teszi jelenlétemet. Amint megígértem, hitetek ezzel megerősödik - mert szavam meg van áldva erővel, és ez átváramlik mindenkire, aki éhes szívvel magába fogadja azokat.

Ámen.

Vigasszal teli Atyai szavak 2.

B.D. No. 3487

26. május 1945

Mindannyitoknak, akik gondterhelten néztek a jövőbe - ERŐS SEGÍTŐ áll oldalatok mellett, MAKIRE hittel rá bízhatjátok magatokat. Csak legyetek készek a segítségét elfogadni. Magam leszek, aki a test és lélek minden veszélyétől megoltalmaz, ha a magatok vezérére választatok. Forduljatek hozzám, hívjatek segítségül a bajban és szilárdan higgyétek, hogy segítséget adok, hogy nem hagylak benneteket a bajban, hogy én mindent úgy kormányozok, hogy az jó legyen nektek.

Gondtalanul nézhetek elébe minden napnak, minden baj semmivé porlad - mindig lesz kiút, és segítségemet is mindig felismerhetitek. Ne rejtőzzetek el előlem, hanem hozzátok eléem minden bajotokat - keressetek, hogy én engedhessem megtalálni magamat. Ne tartsatek magatokat távol tőlem, hanem vágyódjatek a közelségemre, és én mindig nálatok leszek, és bármi jöjjön, én többé el nem hagylak benneteket. Higgyétek - SZAVAM IGAZSÁG amit mondok. Megígértem: ha mély a hitetek, és korlátlan a bizalmatok, akkor nem érheti olyan kérés a fületem, amit ne teljesítenék. Hitetek ne gyengüljön el, helyette gondoljátok meg: úgy szeretlek benneteket, amint az atya szereti gyermekeit. Akiknek a kéréseit nem hagyja meghallgatatlanul - ha az nincs ártalmukra.

Adjatek át magatokat és ami kedves nektek, mindenestől az én tulajdonomba, és én kormányozom a sorsotokat, hogy ne legyen semmiben hiányotok. Átvezetlek minden útvesztőn, a földi életet úgy alakítom, hogy az elviselhető legyen.

Csak ne feledjete el engem és Országomat. Gondolataitok szellemi irányt vegyenek, szemeteket emeljete hozzám, és állandóan hordozzatek a szívetekben. Folytassatek velem párbeszédet, és így maradjatek bensőségesen velem. Én pedig gondolkodok rátok anyagilag és szellemileg, valóban semmi sem nyomasszon benneteket, mert én helyes módon gondoskodom rólatok. Irántatok nem változik a szeretetem, óvó kezemet mindig fölöttetek tartom, azokon, akik igyekeznek teljesíteni akaratomat, az enyéme akarnak lenni.

Ámen.

A szeretet atyai szavai

B.D. No. 3532

1. szeptember 1945

Oldalatok mellett van egy hatalmas segítő, - és ti mégis el vagytok keseredve? Imában bármikor közeledhettek hozzám, csak használni kell ezt a kegyelmet amivel magatok mellé hívtok. Általa biztosított minden támogatásom. Bármilyen veszedelemben is legyetek, - az én hatalmam nagyobb. Pillanatok alatt megszüntetek minden szerencsétlenséget. Ezt kell a szemetek előtt tartani, mielőtt félelembe és kishitűségbe esnétek.

Mennyei Atyátok nem hagy el, és a szükség idején közelebb van mint bármikor. Természetesen csak addig, amíg gyermekeimnek tartjátok magatokat, és teljes bizalommal kéritek a segítségét.

Oltalmamról folyton biztosítalak bennetek. Szavaimmal mindig bizalmat öntök belétek, és ismételten erőt közvetítek, hogy ellen álljatok a gonosznak. A testi, lelki szükség idején pedig szeretetem még bensőségebben átkarol - ha bizalommal hozzám menekültök, hogy segítsék rajtatok. A világ tombolása közepette, ha földi intézkedések okoznak ijedelmet és aggodást - nálam mindenkor védettnek érezhetitek magatokat.

Csak nyújtsátok ki utánam kezeteket, hogy vezesselek helyesen, és én olyan útra vezetlek, amelyen elkerülitek a szerencsétlenséget. mert mellettem lépkedek, és a gonosz hatalma engem nem ér el. Menekül előlem, és megkeresi azokat, akik őhöz hasonlóan a sötétségben vándorolnak. Akik az oldalam mellett, a világosságban haladnak azokat figyelmen kívül hagyja, mert számára ezek elérhetetlenek.

Higgyetek bennem és bízzatok, ne engedjétek, hogy földi szükség miatt elszomorodjatok. Csak a lelketekre vigyázzatok, és a földi éltetek gondját bízzatok Rám. Ha akaratotokat teljesen átadjátok nekem, ezzel jogot adtok, hogy gondoskodjam rólatok. Így elviselhető lesz számotokra a földi élet. Mert én mindig veletek vagyok, amíg gondolataitokat hozzám emelitek, és vágyódtok, hogy kapcsolatban lehessetek velem.

Juhaimat magamhoz hívom - és amikor azok visszatértek pásztorukhoz, többé már nem engedem, hogy eltévedjenek. Mindenkinél ott maradok akik velem akarnak lenni, és el nem hagyom örökké. Amikor ilyen biztosítékot adok - ti miért aggódtok még? Az én szavam igazság, és az marad mindörökké.

Mindig, szeretettel hajlok gyermekeim felé, amint a leghalkabb hívást meghallom. Ezért gyertek hozzám ti, akik fáradtak és terheltek vagytok. Az én szeretetem mindig kész hogy adjon, szeretetem mindig segítőkész. Tudok segíteni, akarok is segíteni - csak a belém vetett hitet és bizalmat kérem, hogy hatásossá válhasson szeretetem ereje.

Ámen.

A vigasztalás atyai szavai

B.D. No. 3565

2. október 1945

Aki gyengének érzi magát szellemben - az jöjjön hozzám, és én megerősítem. Aki úgy érzi, hogy amegingott a hite, az hívjon engem, és én hitét ismét megelevenítem. Szavaimmal újból talpra állítom, szellemben, testben újra erős lesz, legyőz minden ellenállást ami bátortalanná tette. Majd én etetem és itatom, az én mennyei eledelem jóérzéssel tölti el, - amennyiben földi kötelességeit bizakodással végzi el, és szívét imában gyakran fölemeli hozzám.

Ez a "hozzám menekülés mindig talpra állítja majd, mert senki nem jön hiába hozzám, senki nem kopogtat úgy hogy ajtót ne nyitnék, és senki nem megy el üres kézzel tőlem, aki adományaimat kéri. Különösen a szellemi szükségre gondolok, és hogy ezt megszüntessem megengedem, hogy az ember nehezen járható utakon menjen - de csak azért, hogy rám találjanak és segítségemet kérjék.

De aki saját ösztönzése folytán jön hozzám, aki napi tanácsadóvá tesz, aki nem kezd semmihez anélkül, hogy ne kérné tanácsomat, aki naponta és óránként kéri erőmet, aki ima és szeretetgyakorlat által megnyílik - tehát tudatosan él, és dolgozik a lelkén, - azt én állandóan ellátom, testi-lelki gondját bizalommal döntéseimre bízhatja. Nem jut veszélybe akkor sem, ha földi szükség zúdul rá, hogy hitét próbára tegye.

Hozzám mindig szabad az út. A hidat mindig az ima, a velem való bensőséges kapcsolat, a nevem segítségül hívása képezi. Mindig válaszolok a kérésre, a szükséghelyzet mindig megoldódik, amint szilárdan és telve bizalommal hisztek és bíztok bennem. Ismerem minden gondotokat, és segítséget is tudok nyújtani. Viszont nektek legyen hitetek - ismerjétek fel, hogy micsoda erő rejlik a hitben, hiszen képes segíteni rajtatok!

Engedjétek engem kormányozni, ti pedig csak a lelketekre gondoljatok, ne kelljen éheznie. Ez egyedül a ti akaratotoktól függ. Ezzel szemben átveszem a test gondjait - ha hisztek, és tudatosan

felém törekedtek. Ezért mindig jöjjetek hozzám ti, akik fáradtak és terheltek vagytok, és én felüdítelek benneteket. Ezt az ígéretet adtam nektek, és valóban meg is tartom. A test, a lélek szükségében soha nem hívtok hiába, mert mindig kész vagyok a segítségre - mert öröktől fogva szeretlek benneteket.

Ámen.

Hit-küzdelem - Az Úr eljövetele

B.D. No. 3569

6. október 1945

Ha valaki Krisztus Egyházához tartozónak vallja magát, azt a világ ellenségének tekinti, és nehéz sorsa lesz a Földön. De ez nem tart sokáig, mert amint elviselhetetlen lesz, Isten megmenti az övéit, és szükséghelyzetüknek vége lesz. A benne hívőket újra és újra figyelmezteti a végre, hogy a külső támadásban helytálljanak, és hűségesen kitartsanak amíg meg nem váltja őket.

Már jó előre tudatja, hogy a Sátán milyen dühöngő lesz, és védelmet ígér övéinek, hogy szavai igazságát felismerve erősek legyenek az ellenállásban. Ha a hívők a világi történetekben, a vallási harcok során, és a földi zsarnokok brutális felfogásának láttán felismerik az isteni szavak igazságát, akkor annál buzgóbban védelmezik Isten szavait, mert hitük egyre jobban mélyül, és az emberi intézkedések már nem tudják azt megrendíteni.

Istentől hitüknek és akaratuknak megfelelően kapnak erőt, tehát a nehéz időkben kitartanak, mert Isten az övéit, akik hűségesek maradnak hozzá, nem hagyja elpusztulni - hacsak a vég előtt még el nem viszi őket Birodalmába, mert az isteni törvénynek megfelelően a földi életük véget ért.

A végidőben Krisztus egyházának szüksége van erős képviselőkre, hogy végbemehessen a szellemek szétválása. Olyan emberekre van szüksége, akik szavait hirdetik, és Krisztus szeretet-tanítását megismertetik a hitetlenekkel. A szeretet szavait haszonlesés és féltékenység nélkül prédikálják, hogy a hitetlenek felismerjék a hit erejét, és felrázzák őket szellemi letargiájukból. Mindezt azért, hogy még az utolsó órákban is gondolkodjanak, és rálépjenek a Krisztus felé vezető útra. Mert ő az egyetlen, aki megválthatja őket - amennyiben megerősíti akaratukat, hogy ellen tudjanak állni a rossznak, és csak Isten felé igyekezzenek.

Ez az utolsó eszköz, amivel a hitetlen emberek a HIT EREJÉHEZ fordulhatnak. Használni mégiscsak kevesen használják, mert a Sátán fogva tartja hálójában az emberiséget. Az emberek túlságosan is behódoltak a pezsgő életörömöknek, és egyedül ezt tartják életcélnak. A vég ezért van már annyira közel, és az is felismerhető, hogy a hittel szemben olymódon járnak el, ami már valóban ördöginek nevezhető.

Ekkor a Krisztust megvallók zárkóznak össze, és várják együtt az Úr eljövetelét, mert ekkor minden nap és minden óra az utolsó lehet, mert ekkor a hívők földi nyomora már olyan nagy, amely már feltételezheti Isten közvetlen megjelenését. Hogy beteljesüljön az ígéret, amit Isten szavaival adott az embereknek: övéit kimentti a legnagyobb bajból is.

Ámen.

Végidő – Jövő - Jelen

B.D. No. 3579

16. október 1945

Isten Örök Megváltó Tervében előre megmondta az embereknek a Föld jövőjét. Nem akarja, hogy az utolsó nap előkészület nélkül, váratlanul, a maguk tökéletlenségében érje őket, előtte még alkalmat akar adni arra, hogy tökéletessé váljanak. Figyelmeztetést ad a szellemi beállítottságra, óvja a következményektől azokat, akik nem hallgatnak rá. Övéinek minden, a végidőben fontossá váló eseményről, dologról oktatást akar adni, erősíteni akarja a hitüket, reményt és bizonyosságot sugall megváltásukra vonatkozóan.

A Földet nem érheti semmi anélkül, hogy előtte nem értesítette volna őket, hogy felismerjék (az eseményeket) mindenben, ami történik. Tehát soha és semmikor nem tér el Megváltó Tervétől, aminek a hatásosságát a lehető legbölcsebben átgondolta. Így várathat magára ugyan a vég, de azért

visszavonhatatlanul megjön egyszer, ezért is minden jövődölést szó szerint kell venni, ami a világ végére vonatkozik, és annak jeleire utal.

Az ember állandóan várhatja a vég óráját, mindig számolni kell vele, így lássa meg a jelenben is a vég történéseit, tehát a legnagyobb súlyt önmaga, a lelke alakítására fektesse, hogy az minden kár nélkül megállhasson Isten előtt az ítélet napján. Ha az ember a vég megérkezését a jövőbe helyezi, langyos és lusta lesz hogy önmagán dolgozzon.

De ha azzal számol, hogy még a jelenben teljesülnek Isten jövődölései, akkor komolyra veszi, hogy meg kell változnia a lényének. Istennek kezdet óta az a célja, hogy az embereket lényük megváltoztatására bízta. De bejelentései is valósággá lesznek egyszer, és szó szerint teljesülnek. Mivel az emberek már röviddel a vég előtt állnak, és a jövődöléseknek a legkevesebb hitelt sem adnak, már erről is fölismerhető, hogy elérkezett az utolsó idő.

Amikor már senki nem számít átalakulásra, amikor az emberek visszautasítanak minden erre vonatkozó tanítást, amikor már mindent csak földi és materiális szemmel néznek, és az isteni Teremtőt figyelmen kívül hagyják, azaz, amikor tagadnak minden összefüggést az emberi sors és az Isteni akarat között.... akkor az idő már nincs messze, mert az emberiség eljutott arra az érettségi fokra, ami a vég feltétele.

Ekkor Isten bejelentései szó szerint teljesülnek, nagy megdöbbenésükre azoknak akik nem hisznek, és ezért teljesen előkészületlen állapotban vannak. Viszont örülnek és vigasztalódnak azok a kevesek, akik az utolsó órára várnak, mint a nagy földi nyomorúságtól való megváltás órájára. Mert egyszer a jövőből is jelen lesz, és bár Isten szeretete végtelenül nagy, egyszer Isten igazságossága is a maga helyére lép, és véget vet egy olyan állapotnak, amely szerencsétlenséget hoz az Univerzum még tökéletlen szellemi lényének.

Ezért kell megemlíteni az embereknek ismétlen a vég bekövetkezését, legyenek Isten szavára ráutalva, aki prófétáit vette igénybe, hogy óvja és figyelmeztesse az embereket – tehát közvetítőkön át beszél hozzájuk.

Röviddel a vég előtt van minden, és boldog aki a jövődölésekhez tartja magát és megteszi előkészületeit – mert a nap váratlanul érkezik, és elragad minden élő a földről, hogy vagy az örökéletre vigye, vagy a halálba – ahogyan Isten meghirdette szóban és írásban.

Ámen.

Csoda - Hamis próféták

B.D. No. 3580

18. október 1945

Ne engedjétek megtéveszteni magatokat, mert ellenfelem állandóan sötétséget akar terjeszteni körülöttetek, hogy elsötétítse a fentről való világosságot. Megtévesztéssel és hazugsággal akar megfogni magának, hogy általa érzéketlenek legyetek a tiszta igazság iránt.

A célja állandóan az, hogy ne lássatok tisztán, érzékeiteket megzavarja, még az Örök Istenség lényét is elfátyolozza. Ehhez olyan eszközöket használ, amit nehezen lehet felismerni mint a Sátán vakfényeit - hacsak nem él valakiben a komoly igazság utáni vágy.

Jámborságot színlel, az embereknek egy angyal fényruhájában érkezik. Az emberekben még él a ragyogás, a pompa utáni vágy, és az isteni dicsőséget csak külső pompával párosítva tudják elképzelni. Isten dicsőségét színleli nekik ott, ahol könnyen hívó emberekre akad, és ez tetszésükre van. Tehát ezeken keresztül hazugságot és tévedést terjeszt, és elsötétíti vele az emberek gondolkodását. Elfogadják a valótlanyságot, és visszautasítják a tiszta igazságot amit szerény ruhában ugyan, de maga Isten vezet a Földre. Ezáltal a hazugság és tévedés sokkal hamarabb elterjed, mint az igazság, mert az emberek maguk akarják, és a tévedések terjesztői fedőkabátul mint Krisztus tanításának képviselői adják ki magukat, és ezért mindenhol elismerést kapnak.

Mert a Sátán erőszakkal és fufanggal dolgozik. Azokkal az emberekkel szolgáltatja ki magát, akik nem vágyódnak komolyan az igazságra. Ezek engedelmesek nekik, mert komolyan Istenre sem

vágyódnak - aki pedig maga Igazság. És így a Sátánnak, a Sötétség Fejedelmének könnyű játéka van. Ember maradandót csak Isten segítségével hívásával tud létrehozni. Isten azt akarja, hogy lélekben és igazságban hívják, különben elzárja fülleit. Ez pedig kizár minden külsőséget, minden ceremóniát, fényt és pompát - mert az igazi, a lélekben és igazságban végzett imát akadályozza.

Aki a külsőségeknek figyelmet szentel, az nehezen állítja fel Istennel a belső kapcsolatot, mert ellenfele mindig odaáll közéje és Isten közé, eltereli a figyelmét, és érzékeit a külsőségekkel tartja fogva. Ezért Istent ne keressétek a ragyogásban és pompában, ne keressétek olyan környezetben, ahol a földi anyag jut teljes kifejeződésre - ott Isten ellenfelének van a területe, és azt eredményesen munkálja. Isten a rejtekben nyilatkozik meg, azon emberekben nyilatkozik meg, akik kicsinyek és szerények énjükben. Azokban nyilvánul meg, akik embereket toboroznak neki, mert kinyilatkoztatásai az egész emberiségnek szólnak - az egyes embert csak eszközként használja, akin keresztül az egész emberiséghez akar beszélni.

Kinyilatkoztatásai elsősorban az igazság terjesztését, és akarata meghirdetését célozzák, aminek követése meghozza az embereknek az örök boldogságot. A látnokok és próféták által is a világ végét hirdeti, és figyelmeztet a végidő jeleire. Isten akarata hogy az emberiség értesüljön róla, senki ne mondhasa, hogy minden sejtalem és figyelmeztetés nélkül tört rá a vég.

Ezek a látnokok és próféták mindig olyan emberek akiknek mély hitük és szeretetük van - különben Isten ellenfele választaná ki őket magának, hogy neki tevékenykedjenek. Ezért kell nagyon figyelni azok életvitelére, akik magukat Isten szolgáinak nevezik, hogy megfelelnek-e Isten akaratának, parancsainak. Ha igen, a kinyilatkoztatásoknak is hitelt lehet adni.

Isten a csendben tevékeny, bár rendkívüli módon és nyilvánvalóan, de nem csodákkal, nehogy az embereket hitre kényszerítse. A külső látványosságot is kikapcsolja, mert nem a világi embereket akarja pompával és ragyogással megnyerni, hanem épp szívüket szeretné elfordítani a világ vakfényeitől. A nem természetszerű tevékenységet is meg kell tudni magyarázni, különben hitbéli kényszerítést jelentene - és Isten ezt nem engedi meg magának. Ezért rendkívüli kinyilatkoztatásokat csak mélyen hívó emberek kapnak, úgy, ahogyan Isten szeretete őket méltányolja, és ki akarja magát általuk nyilatkoztatni. Nyilvános csoda azonban hitre készítetné az embereket, és ez nem volna szellemi fejlődés számukra, mert az Istentől való félelem a szeretetet soha nem tudja pótolni, amit az embernek éreznie kell, ha hozzám akar csatlakozni.

Az éretlen embert a csoda csak félelemre készíti, de nem szeretetre. A Sátán viszont kihasználja az ilyen eszközöket, és az Isten iránti szeretetet akarja vele megakadályozni. Ott indul el akadálytalanul tevékenysége, ahol sok a bűnös, kevés a bensőséges ember, viszont sokan fordulnak a világ felé. Ott is csak a jámborság fedőkabátja alatt jelenik meg. Homokot szór az emberek szemébe, hogy képtelenek legyenek a tisztánlátásra. Tehát befolyást gyakorol rájuk, amit még Krisztus hamis képviselői - azok az emberek, akik hivatva érzik magukat, hogy hirdessék Krisztus tanítását - meg is emelnek. Még maguk sem állnak eléggé az igazság talaján, hogy szét tudnák választani a tévedést az igazságtól, és mint ilyent eltávolítanak. Mert a Sátán hatalommal és fűfanggal dolgozik.

Isten viszont a szeretet, és az ő kinyilatkoztatásai csak szeretetet árasztanak, és szeretetre nevelnek. Ezt tekintsétek mértékadónak! Ahol a szeretetet tanítják és gyakorolják, ott van az igazság, mert Isten maga van ott. De ahol a világ fényei túlságosan világítanak, ott Isten ellenfele található. Az ő tevékenysége pedig a hazugság, amit Isten ellen irányít - bár fényruhában igyekszik fellépni. Az Isten felé forduló ember ennek ellenére felismeri álarcát, és hivatott, hogy óvja embertársait a hamis prófétáktól, akik mindig akkor lépnek fel, amikor az emberek nyomorban vannak, de ezzel csak előbbre viszik a szellemi nyomort, ahelyett hogy megszüntetnék.

És Isten így kiált az emberekhez: Óvakodjatok a hamis prófétáktól! Kihasznlják a végidőt, hogy Isten ellen dolgozzanak, tehát az Örök Igazság ellen szólnak!

Ámen.

A földi világ és a Szellemi Birodalom egymással ellentétben áll, ezért annyira ellentétesek az ember iránti követelmények. Az ember soha nem tud eleget tenni mindkettő igényének. Minden feltétel nélkül csakis az egyik követelményeihez kell alkalmazkodnia.

Érthető módon a Szellemi Birodalom csak szellemi javakat oszt, és ezt olyan feltételek mellett, mely ellentmond a világ kívánságainak. A világ földi kincseket kínál azoknak az embereknek, akik kívánságait teljesítik. A világ kívánsága - amit az ember elé állít - ellentétes a Szellemi Birodalom követelményeivel. Ugyanis testi élvezeteket és testi jólétet állít előtérbe, és megnehezíti a lélek szellemi javak utáni törekvését - talán teljesen lehetetlenné is teszi. Pedig a Szellemi Birodalom követelményeinek kell eleget tenni, a testet is ugyanarra kell hajlamossá tenni amit a lélek akar - ez viszont a földi vágyak feladását jelenti.

Így áll szembe egymással két világ - és az ember választás előtt áll, hogy melyik világ javára döntsön. Az egyik világ mindig követelni fogja a másik feladását. Vagy a test, vagy a lélek beszél majd, azaz a léleknek kell megtenni a döntést, hogy fontosabb-e a maga kialakulása, vagy a test jóléte a fontosabb az ember földi élete tartamára. A Szellemi Birodalom pazar adományokat ad, melyeket mint ember nem tud értékében felmérni, de amelyek ELMÚLHATATLANOK, és a lélek számára olyan gazdagságot jelentenek, melyet a Szellemi Birodalomban saját boldogságára használhat. A világ a testnek nyújt jólétet és kincseket, de ezek mulandók, és nem viheti magával a túlvilágba, a Szellemi Birodalomba. Ezek mulandók, ahogy a test is mulandó amint elhagyja a lélek, és a földi világból átmegy a Szellemi Birodalomba. Ha a lélek mindig csak a földi birodalomra gondol, a szellemi világban nagyon szegényesen fog állni. De a földi javakról való szabad akarátú lemondás feltétlenül szellemi javak birtoklását hozza magával, mert csak akkor mond le, ha a SZERETET MUNKÁLKODIK BENNE. Enélkül uralkodóvá válik benne a földi javak utáni vágy. De ahol felébredt a szeretet, ott a lélek törekszik - sokszor öntudatlanul is - szellemi javakra, és figyelmen kívül hagyja a földi javakat.

Tehát a földi élet alatt az ember lelke választás előtt áll, hogy a földi vagy szellemi világ felé törekedjen-e. Döntése szerint alakul sorsa a szellemi világban, melybe átmegy, mikor letelt a földi próbaidő. Gazdagság vagy szegénység? Boldogság, vagy sajnálatos állapot? Az igazi boldogság azt követeli, hogy le kell győzni mindent ami földi - tehát a mulandót.

Ámen.

A szenvedés oka, értelme és célja - Felismerés — Mulandóság

B.D. No. 3610

22. november 1945

A világi felfogású emberek távol állnak az igazságtól, és azért el sem tudják hinni, mekkora erőt lehet meríteni a hitből, és az Istenhez való szoros kapcsolatból. Ők csak a világi eseményeket veszik tekintetbe, és nem jönnek rá: minden világeseménynek az Isten iránti hibás beállítottság az oka, amely azután kihatásaival szenvedést okoz az embereknek. Amíg az emberekből hiányzik ez a felismerés, nem változik meg ez a fájdalmas állapot. Csak mindig más-más formát vesz magára a szenvedés, míg végre az emberek különféle szükségállapotuk és szomorúságaik láttán el nem jutnak arra a gondolatra, hogy nem emberi, hanem valami másfajta hatalom áll szomorúságaik mögött; hogy nem egyedül az emberi akarat az előidéző, hanem azzal egy időben magasabb hatalom is akcióba lép, és ehhez a magasabb hatalomhoz ki kellene alakítani egy bizonyos állásfoglalást.

A tiszta igazság-ismeret megmagyaráz mindent. Általa a nagy ínség állapot érthetővé válik, mert felismerhető lett az oka, az értelme, és a célja. Változtatásra csak akkor van lehetőség, mikor az emberek az igazság értelmét és célját felismerik, és alkalmazkodva hozzá megszüntetik szenvedésük okát. Ez a világi felfogású emberek számára érthetetlen, és mindaddig érthetetlen is marad, amíg a világot tartják a legfontosabbnak, amíg minden jogot a testnek biztosítanak, és lelküket sorvadni hagyják.

De ezt a tudást az igazságról csak ahhoz az emberhez lehet elvezetni, aki képes eloldódni a világtól, mert amint világi felfogású emberhez közvetítik, az nem ismeri fel az igazságot mint igazság, és vissza utasítja. Tehát ezt az embert többszörös szenvedéssel olyan állapotba kell helyezni, ahol hajlamos lesz az igazság elfogadására — amennyiben szenvedés közben rájön, hogy a világi javak mennyire értéktelenek, és vágya lecsökken irántuk. Ennek megfelelően fokozódik az igazság megismerésének vágya — feltéve, hogy eközben rossz erők nem befolyásolják. Mert ezek megzavarják gondolkodását, az igazságtól el akarják téríteni, és minél inkább csalódik a világi örömeiben, annál nagyobb gyűlöletet ébresztenek benne. Ezek az emberek a földön már nem tudnak kapcsolatba jutni Istennel, mert minden eszköz amit Isten használ — eltéveszti célját.

Az emberi lélek számára előnyös, ha már a földön megérti, mennyire múlandók a földi értékek. Ha nem értékeli — sőt lenézi, és általuk már nem kötődik túlságosan a földhöz. Még akkor is jobb helyzetben van, ha esetleg alacsony lelki érettséggel jut a túlvilágra.

Amint valakinél a Szellemi Birodalomban megkezdődött az anyag vonzásának a legyőzése — már nincs annyira rossz helyzetben, és a lélek számára megkezdődhet a felfelé fejlődés folyamata. A lélek most már hamarabb elfogadja a Szellemi Birodalomban felkiált igazságokat, és már nem olyan istenellenes, mint volt a földön. Ezért nem annyira reménytelen a lelkek sorsa, akik nagy szenvedések árán felismerték a földi javak múlandóságát, még akkor sem, ha ennek a helyzetnek az áldozatai lettek, és elvesztették közben életüket.

Az a szenvedés, és az az állapot, amit a gonosz emberi akarat okoz, viszont AZOKNAK a lelkeknek szolgál javára, akik még messze vannak Istentől. Ezért Isten megengedi, hogy az emberek szabad akaratuk alapján dühöngjenek egymás iránt — míg aztán egyszer MAGA parancsol megálljt, ha az Örök Tervének megfelel.

Amíg az emberek ismeretek nélkül élnek, és fülüket elzárják az igazság elől, addig Isten megengedi, hogy saját tetteik következményein érlelődjenek. Ezért mondhatatlan szenvedéseken és szükségeken mennek át, de maguk akarták így, és ezzel szenvedéseiknek maguk az előidézői.

Ámen.

Krisztus mennybemenetele - Megdicsőülés

B.D. No. 3622

7. december 1945

Földi életem a szeretetben való vándorlás volt, amit kereszthalálommal zártam le. Testem a földnek volt alávetve - értsd alatta a természeti törvényeket - de lelkem Istennél volt. A lélek szellemi életet élt, és azért hatalmas lett, a testet is maga alá rendelte, hogy szintén Isten felé törjön. Ezáltal a test és lélek átszellemült. A külső forma - ami teljes egészében magába rejtette az Örök Atyát - már nem volt akadálya a tevékenységeknek. Ezek alapján a testi forma már nem mehetett szét a testi halál miatt, mert halott - azaz változó csak az anyag, az éretlen szellemi szubsztancia lehet. Ezek alapján Jézus teste és lelke bemehetett a Szellem-világba, mert tökéletesek voltak, fény-áteresztők és fénnel és erővel átsugározva hagyhatták el a földet. Ezt a folyamatot élhették át tanítványaim, ez játszódott le szemük előtt, és ők csodálkozva látták Isten dicsőségét. Ezzel földi missziójuk számára is erőt kaptak, ami most kezdődött el az emberiség megváltására.

Hírt kellett adniuk az embereknek Megváltásom Művéről, életvitelemről, tanításomról, és Mennybemenetelemről is. Erre a misszióra kellett felkészítenem őket, maguknak is szeretetben eltöltött életvitellel kellett élniük, mély hittel hinniük, fel kellett bennem ismerniük az Örök Atyát. Tanításomat teljes egészében magukba kellett fogadniuk - hogy tovább vezethessék - és be kellett vezetni őket az igazságba, hogy áldozati halálomat megértsék. Tehát eleven követőimnek kellett lenniük, hogy a legbensőbb meggyőződéssel tudjanak prédikálni.

Ezért átélhették Mennybemeneteletem is, dicsőségemnek, ISTENSÉGEMNEK, utolsó földi jelzését, amit még mint ember adhattam nekik. Földi vándorlásom ezzel lezárult, de az enyémeik számára elevenen kellett maradnia, amíg a világ fönnáll. Mert megdicsőülésem annak beteljesedése volt, amit prédikáltam. Tanítványaim ezt megértették, de a többiek csak akkor, ha követnek engem, önzetlen

életet élnek, ami által megérthetik az örök igazságokat, és a mély isteni bölcsességeket magukba fogadhatják.

Mennybemenetelem ezáltal lesz hihető, mert tudják, hogy a test és lélek megdicsőítése /átszellemítése/ a földi élet célja, és sugárzó fénybefogadás a következménye. Ezért csak a szeretet tanítása volt a cél, a szó azért öltött testet, hogy az embereket a helyes útra irányítsa, bemutassa előttük a szeretetben töltött életvitelt, és követésemre serkentse őket. Átszellemítést csak a szeretet képes létrehozni, és csak a szeretet váltja meg az embereket a haláltól, és ébreszti rá az örökéletre.

Ámen.

A lélek tisztulási folyamata a túlvilágon

B.D. No. 3627

15. december 1945

A test halála után azonnal megkezdődik a túlvilágra költözött lélek tisztulási folyamata - a lélek akaratának megfelelően. A lelkek, akik még teljes szellemi sötétségben vannak, a sötétséget nagy kórnak érzik, és ez a kín már a tisztulási folyamat kezdete, mivel a szenvedés érzete képes változtatni a lélek akaratát. Az akarat megváltozása különböző hosszú ideig tarthat - de mindig a tisztulási folyamat elvének tekintendő.

Isten szeretete állandóan ad alkalmat az akarat megváltozásához, viszont a lélek számára a túlvilágon ezek az eszközök gyakran nem ismerhetők fel az isteni szeretet megnyilvánulásaként, de rövid időn belül célhoz vezethet, ha a lélek nem tanúsít túl nagy ellenállást. Teljesen salakmentessé kell válni mielőtt fény-áteresztővé lesz, ezért a világosság befogadásáig állapota a szenvedés, és ezért sajnálatraméltó az éretlen lelkek sorsa – így az emberi részről nekik nyújtott segítség: az értük mondott ima, vagy a gondolati oktatás és a szeretetből fakadó cselekedetekre való figyelmeztetés soha nem lehet elég.

Ha nem teljesen makacs a lélek, úgy állandóan feljebb halad fejlődésében, minden szenvedése az őt körülvevő burkot olvasztja, elfogadja a segítségnyújtást és próbálja magát megszabadítani. Olykor hosszú időt is igénybe vehet míg tisztulási folyamata befejeződik, és a lélek - mint fényt befogadó lény - szeretetben tevékenykedhet. De a már érettebb lelkeknek is teljesen fény-áteresztővé kell magukat alakítani, ugyanis a fény - mindig a tökéletességi állapot szerint - különféle erővel érintheti a lelket, így juthat mindig magasabb fokra.

A lélek a túlvilági Birodalomba való belépéskor bírhat már annyi ismerettel, hogy nem kell sötét környezetben tartózkodnia. Mindent felismerhet és megérthet, akár gyöngébb, akár erősebb fénykörben van, és ennek megfelelően tevékenykedhet is. És mégis még erősebb fénybefogadóvá kell válnia. A legmagasabb áttetszőséget kell kikristályosítani magában - és ezt megint a segítséget igénylő lelkek között végzett szeretet-szolgálatlall éri el, mert a szerencsétlen lelkekért végzett önfeláldozó szeretet tisztítja a lelket, mindig fény-befogadóbbá teszi, és e megváltó tevékenységén keresztül a saját boldogsága is hasonló mértékben növekszik.

Amint a lélek az akaratban magasba jut, úgy buzgón törekszik és folyton tevékenykedik, mert akarata által a többi szenvedőn segít, újra és újra erőt kap - ez boldoggá teszi, és szorgalmasan tevékenykedik.

Ennek az az előzménye mindig, hogy kiemelkedett akarat gyengeségéből, hogy megtört az áthatolhatatlan sötétség körülötte, hogy Isten irgalmas szeretetéből küldött fénysugarak elérték a sötétségben, és ki akart menekülni sötét állapotából. A magasba jutásért való küzdelme, a szenvedései és környezete sötétsége mint tisztulási faktorok beszámítanak neki. Az őt körülvevő burok széteszik, fényáteresztővé válik, mert amint a saját akarata megtette a döntést, Isten állandóan magasabbra segítette, amíg rendeltetésének megfelelően, fénytől átsugározva tevékenykedni nem kezdhett a Szellemi Birodalomban.

Ámen.

A gondolatok a szellemvilágból áradnak felétek, amikor érzékszerveiteket a szellemire irányítjátok, és ezáltal kapcsolatot kerestek a szellemvilág tudásban gazdag lényeivel. Minden gondolat áldást hozó lehet - feltéve, hogy az ismeretszerzésre komoly akarat van bennetek, és az igazságnak megfelelő oktatásban akartok részesülni. De az Isten akarata szerinti életvitel is feltétele, hogy jó szellemlények gondozzanak, mert a sötétség erői is mindig körülöttek vannak, és igyekeznek félrevezetni gondolataitokat.

Magatoknak kell tiltakozni vagy megengedni, hogy közel léphessenek. Ez attól függ, milyen beállítottságot van a jóhoz, és Istenhez. Ezért komolyan meg kell vizsgálnotok, fáradoztok-e azon, hogy Isten akarata szerint éljete, tehát vágyódtok-e az igazságra.

Tudnotok kell, hogy a gondolat-anyagot a túlvilági szellemi lények tevékenysége vezet hozzatok. Ők közvetítik, és ti azoknak engedite meg, hogy befolyásoljanak, akiket életviteletekkel és akaratotokkal magatokhoz vontok. Ezért kell ügyelnetek magatokra: vizsgáljátok meg saját gondolataitokat, hogy azok Istenhez vezetnek-e, vagy elvezetnek tőle. Minden jó, szeretetre nevelő, és Istenre utaló gondolat a jó szellemi erők tevékenysége, fel kell karolni, és engedni hogy hasson rátok. Mert amekkora figyelmet ti szenteltek neki, akkora befolyást gyakorol életviteletekre, és lesz előnyös lelketeknek.

Amint pedig helyes gondolatokért imádkoztok, állandóan a jó szellemlények lesznek a vezetőitek. Gondolataitokra azok hatnak, és olyan szellemi javakat próbálnak közvetíteni, ami növeli a lelki érettséget. Olyan felismerő-erőt közvetítenek, amivel megsemmisíthetitek a rossz erők tevékenységét, amennyiben a tévedést azonnal felismeritek és visszautasítjátok.

Ha Istennel léptek kapcsolatba és tetszése szerint kívántok élni, nem kell félnetek a rossz szellemi erőktől hogy tévedésbe visznek, mert ti már eleve a jó szellemlények kezébe adtatok magatok, akik szeretettel és türelemmel gondoskodnak, és kormányozzák gondolataitokat. Így azok megfelelnek az igazságnak, előbbre viszik szellemi fejlődéséteket, mert ti magatok is arra törekedtek.

Ámen.

A Szellem egyesítése az Atya-szellemmel

B.D. No. 3631

20. december 1945

És így a ti Szellemetek egyesíti magát az én Szellememmel, az Atya-szellemmel, amelynek része. És ekkor boldogok lesztek, mert a tőlem való elválás a boldogtalanság. Bár ez nem mehet végbe úgy, ahogyan ti elképzelitek, mert ami az én részem, az mindörökké elválaszthatatlan tőlem. Ennek ellenére sem tudtok boldogok lenni mindaddig, amíg nem vágyakoztok arra, hogy Szellemszokratok az Atya-szellemmel egyesüljön. Mert az akarat mértékének megfelelően lesztek boldogsággal is ellátva. És amikor azt hiszitek, hogy tőlem eltávolodhattok, és erre szabad akarattal törekedtek - akkor szeretetem nem képes megérinteni, és csak ennek a ti akaratotoknak megfelelően tudlak ellátni.

De amikor törekedtek felém, akkor magatok léptek be az áramkörbe. És mindig boldogságot jelent, amikor szeretetet kaptok tőlem. Amíg a földön tartózkodtok, ez többé-kevésbé tudatos bennetek, mert a lélek érzi, szeretetem erejét, - a test azonban kevésbé. Viszont a lélek mindig húz belőle hasznót, mert mindinkább belelép abba az állapotba, amely lehetővé teszi a világosság és erő befogadását - az fény-lénnyé alakítja, aki a test halála után minden nehézség nélkül bemegy, a Világosság birodalmába és mérhetetlenül boldog.

Ezt a boldogságot csak a velem való egyesülés hozhatja meg és minél bensőségebben törekedtek erre az eljegyzésre, annál inkább tudok eleget tenni ennek a kívánságnak és szeretettel és erővel táplálhatlak. Ti is jobban tudtok tevékenykedni a szeretetben, engem bensőségebben vontok magatokhoz - mert magam a szeretet vagyok és minden szeretetből induló tettnek egy erősebb hozzám való kapcsolódás a következménye.

Ezért a velem való egyesülést csak a szeretet tudja létrehozni, és ha a túlvilágon boldogok akartok lenni, teljesen szeretetté kell alakulnotok. Úgy kell élnetek, ahogyan azt tanítottam, ahogyan leéltem az életet előttetek a földön. Engedjétek a bennetek lévő Szeretetszikrát világos lánggal égni, amely mindent elragad, amit csak elér.

Szívetek nem tehet mást, csak szeretetben éghet és mozgató erőtök csak a szeretet lehet. Akkor állandó egyesülésben lesztek velem. Szellemetek az én Szellemem felé törekszik és összeolvad az Örök Atya-szellemmel. Utána mindörökké eloldthatatlan kapcsolatban a legnagyobb boldogságot élvezve, világosság és erőben tevékenykedve – tehát teremtő és alakító módon a saját boldogságára munkálkodik. De mindig velem és bennem tevékeny, akitől öröktől fogva minden világosság, minden erő és minden üdvösség árad.

Ámen.

Lelki munka

B.D. No. 3661

19. január 1946

Szálljatok magatokba, ismerjétek fel hibáitokat, majd igyekezzetek megszüntetni ezeket. Ez a lelketeken végzett munka, hogy olyan emberekké próbáljátok alakítani magatokat, akik megmaradnak a Rendem keretei között, akik így, akaratom szerint élnek - tehát szeretetté formálódnak. Mert minden gyengeség, minden hiba, minden rossz szokás oka a szeretetlenségben, az önszeretetlenben van.

Szelídség, békeszeretet, alázat, türelem, irgalom és igazságosság a felebarát iránti szeretet jelei, és ha ezek hiányoznak nálatok, akkor nem teltetek be szeretettel, akkor még szorgalmasan dolgoznotok kell magatokon. Ehhez azonban fel kell ismernetek hibáitokat és gyengeségeiteket, és ez komoly kritikát követel, komoly töprengéseket, a hozzám és embertársaitokhoz való kapcsolat helyreállítását.

Engem Atyátoknak kell elismernetek, és minden embert testvérnek kell tartsatok, mert valamennyien egy Atya gyermekei vagytok. Ti gyermekek szeressétek egymást, ekkor elnyeritek tetszésemet, mert ekkor gyermekeimnél lehetek. De minden rossz szokástok megakadályoz ebben, és ez csak hátrányotokra van. Mert nélkülem és jelenlétem nélkül gyengék és tökéletlenek maradtok, és célotokat nem tudjátok elérni ezen a Földöm.

Célotok a tökéletesség elérése legyen, hogy szeretetté változzatok, hogy lényeteket visszaváltoztassátok az ős-állapotra, melyet szabad akaratból elhagytatok. Mert csak az ős-állapot képes boldogítani, és amíg ettől az állapottól távol vagytok, addig elégtelenség, ismerethiány és erőtlenség a sorsotok a Földön és a Szellemi Birodalomban is. Én viszont ismét boldogságra akarlak segíteni, és ezért állandóan figyelmeztetek, hogy erre törekedjétek, hogy kezdjétek hozzá lényetek átalakításához, hogy benső szemlélődés által ismerjétek fel gondolkodástok és cselekvésetek milyen kevésbé felel meg akaratomnak, mert még megmaradtok az önszeretetlenben.

Ezért fáradoznotok kell önmagatokon, hogy a hiányos állapototok megváltozzon, hogy gyakoroljátok a szeretet, amikor és ahol alkalom kínálkozik rá. Mert csak a szeretet által lehettek boldogok, hibáitok és rossz szokásaitok fölött csak szeretettel tudtok úrrá lenni.

És ha még nem éreztek szeretetet magatokban, akkor képezzétek magatokat ésszerűen, igazul gondolkodó embernek. Legyetek szelídek és békülékenyek, alázatosak és türelmesek, és keressétek, hogy embertársaitoknak hol tudnátok segíteni. És majd felébred a szeretetérzés bennetek - boldoggá tesz és szeretetből induló tettekre serkent. Ekkor már nem az értelem hajt, hanem a szívetek, és ekkor a magasság felé léptek. Ezért figyeljétek magatokat, szálljatok magatokba, és komolyan kérdezzétek magatoktól, helyes-e ahogyan gondolkodtok és cselekedtek - szívetek majd választ ad rá.

Ha ezt a kérdést komolyan felteszitek magatoknak, magam sietek segítségetekre. Erőt adok, hogy végbevigyétek amit komolyan akartok, és így lelketeken való munkálkodás előnyös fordulatot vesz. Majd kielégülést találtok abban, hogy akaratomnak alávéssétek magatokat, hogy állandóan magasabbra jussatok, mert ekkor már a ti akaratotok, hogy tökéletessé váljatok.

Ámen.

Szükségben hívjatok - A hit mélysége

B.D. No. 3681

9. február 1946

A szükség órájában csak kiáltsatok hozzám bizalommal, és közelebb vagyok hozzátok, mint bármikor máskor. Minden gondolati kapcsolat a közelembbe hoz, mert én szellem vagyok, melyet a legkisebb egységben magatokban hordoztok. Ezért, ha szívetek mélyéből hozzám kiáltatok, az a szellemi szikra hangja bennetek, mely hozzám, az örök Atya-szellemhez törekszik, mely elválaszthatatlan tőlem — és aki így von magához engem.

Mindig közel vagyok hozzátok, de csak akkor érezhető, mikor akaratotok tudatosan tör felém, és jelenlétemet kéri. Úgy éreztek engem, hogy bensőtökből kiindulva nyugalom áraszt el, melynek alapja a bennem és segítségemben való szilárd hit. Szükségben kiáltsatok hozzám, és meghallgatlak benneteket. Ha hiszitek, hogy én létezem, hogy szeretlek benneteket, hogy hatalmam és akaratom számára semmi sem lehetetlen, akkor kiáltástok is szívből érkezik. Minden kételkedés nélkül várjatok segítségemre, mert kérésteket teljesítem, és segítséget kaptok.

Viszont minden kételkedés gyengíti a hit erejét, és ekkor lehetetlenné teszitek, hogy a szellem bennetek működhessen — magatok gátoljátok magatokat, hogy az Atya-szellemhez törekedjete. Ilyenkor nem is közvetíthető az erő, mely tőlem a szellemi szikra által átömlene hozzátok.

A valóban hívó gyermekeket a magaménak mondom, ők korlátlanul bíznak az Atya szavában: átadják magukat minden szükségben és veszélyben, nem aggódnak, és nem kicsinyhitűek, mert a szerető Atya védelmében levőnek tudják magukat. A hitnek ilyen mélysége igen erőssé tesz szellemben benneteket, minden földi és szellemi szükségnek gátat vet. A rendíthetetlen hit lehetővé teszi az állandó, érezhető jelenlétemet, és akadálytalan munkálkodásomat. Akkor nyilvánvaló lehet a működésem, létrehozhatom a lehetetlent, mert a mély hit az erő olyan teljességét hozza magával, mely által az ember maga, vagy a szellemi erő legyőz mindent, ami gondot okoz. Higgyetek a segítségemben, és mindig megkapjátok a segítséget, hitetek által engedjétek magatokba ömleni erőmet, hogy a bennetek lévő szellem nyugalmat és biztonságot adhasson. Mert a ti megszaporodott erőtok tőlem van, a lényemből folyik, így tehát hitetek ereje és kiáltástok bensőségessége szerint vagyok bennetek és nálatok.

Soha nem értitek meg a Földön, hogy én vagyok ez a szellemi szikra bennetek, a szeretet, erő, világosság. Mindez egy, tehát én folyton jelenlevő vagyok, ahol bennetek a szellem működni tud, ahol szeretetet gyakoroltok, és én mint erő és világosság felismerhető vagyok. Mert ha mindezt megérténétek, már nem tudnátok kételkedni. Azért fáradozzatok, hogy megértsétek: kérjétek ki a bennetek levő szellem tanácsát, hogy oktasson és magyarázatot adjon dolgokról, melyek még nem világosak, amit nem értetek.

A bennetek lévő szellem megtanít titeket. Újra csak én vagyok aki tanít, aki magához akar vonni benneteket, és az igazságot hozza, hogy hozzám találjátok, hogy érzékszerveiteket a szellemire irányítsátok, és vágyakozzatok rá, hogy kapcsolatot teremtsétek az Atya-szellemmel. Ekkor hitetek mindig mélyebb és erősebb lesz, állandóan és folyton felismertek, állandó jelenlétemet érzitek, és teljes nyugalommal átengeditek magatokat nekem és vezetésemnek. Ekkor valóban helyes vezetést kaptok ezen a Földön, a helyes úton jártok majd, mely elvezet az örök hazához, és célokat biztosan eléritek.

Ámen.

Az alázatos ima

B.D. No. 3682

10. február 1946

Az igazi imához hozzátartozik a szív alázata, csak ekkor van tetszésemre. Az irántam való alázat is a hozzám való szeretet bizonyítéka, mert a szeretet soha nem akar uralkodni, hanem szolgálni.

Tehát aki szívében szeretettel lép elém kérésével, az alázattal lép elém, és én viszonzom szeretetét, kegyelmemet adom neki. Akiből az igazi alázat hiányzik, annak az imája a félelem kiáltása. Szívében elismer, de nem szeret, mert maga még nem vált tiszta szeretetté. Maga nem visz szeretetet felebarátja felé, ezért tőlem sem kaphat szeretetet és kegyelmet. Gyakori oka ez annak, hogy az ima nem kap meghallgattatást. Mert a szív alázatát kérem tőletek, ez a hozzám való szeretet bizonyítéka. A szív alázata kikapcsol minden gőgös gondolatot, szeretetlen cselekedetet, mert a szeretet és alázat egymás mellett van, és nem egymással szemben. Azért van tetszésemre az alázatos szív, és elárasztom kegyelemmel és szeretettel.

A mély alázat azonban nem használ semmi külső megjelenítési formát, az mindenkor gyűlölt előttem. Az irántam érzett alázat az imában jut kifejezésre, azonkívül a felebaráti szeretetben, tehát alázat az embertárs iránt.

A külső jelzések csak színlelik az alázatot, miközben a szív nem érez ilyesmit. Én a lélek mélyére látok. A látszat engem nem téveszt meg. Azért kegyelmem jelét ritkán látjátok ott ahol külső látszat van, ahol az embertársaknak ezt taglejtésben, viselkedésben, vagy alázatosan hangzó szavakban kellene észlelni.

Csak a szív alázatára vagyok tekintettel. Ezekre az emberekre gondot viselek, akkor is ha kifelé érvényesülnek, és semmiféle alávetettséget nem mutatnak. Aki szolgáló felebaráti szeretetben tevékenykedik, az nem lesz gőgös. Mindenkor az Úr szolgája marad, mert parancsomat teljesíti, azt teszi amit az Úr ajánlott, akaratomnak rendeli alá magát anélkül, hogy erre kényszerítenék.

Tehát ha hozzám imádkozik, az ugyancsak az Úr szolgájának az imája lesz, vagy a gyermek imája Atyjához, akinek a gyermek alárendeli magát. Alázatban tárja elé gondjait, nem követel, hanem kér, ami az alázat jele. Elismeri, hogy aki kérését teljesíti, annak elismeri hatalmát és szeretetét, és kérése nem marad meghallgatás nélkül.

Helyesen imádkozzatok, és mindenkor teljesülést kaptok. Kérjete, de ne követeljete. Szívetekben maradjatok mélyen alázatosak, hogy kegyelmem eláraszthasson. Nekem soha nincs szükségem külső jelre, nekem a külső jelek soha nincsenek tetszésemre. Mert az könnyen csak fedőkabátka azok számára, kik szívük mélyéből nem őszinték, akik megtéveszteni akarnak, és akiknek a szíve másképpen érez, mint ahogyan látszik. Ezért ne is figyeljete rájuk, és ne igyekezzetek követni őket, helyette szeretettel szolgáljátok embertársaitokat, és az igazi alázat díszíti majd szíveteket, amely megnyeri tetszésemet, és amit gazdag kegyelemmel megjutalmazhatok.

Ámen.

A lélek halhatatlanságában való hit - Igazság

B.D. No. 3699

27. február 1946

A testi halál - nem a lélek halála. A hitnek ez az ismerete hiányzik az emberekből, és ezért nem értékelik úgy a földi életet, ahogyan akaratomnak megfelelően. Csak a testük számára teremtenek rendet, de lelkük számára nem. Lelkükkel szemben felelőtlenül viselkednek, mert nincsenek meggyőződve a lélek létéről, és halhatatlanságáról.

Hogy fáradozástok más életvitelre segíthesse az embertársaitokat, elsőként a lélek halhatatlanságát kell eléjük tárni. A lélek életének a hite megköveteli, hogy gondolkodjanak róla. Ehhez akarat elhatározás kell, kényszerrel nem érhető el. A lélek halhatatlanságával egyszerre érthetővé válik a földi élet értelme, és célja. Csak mikor valaki ezt megérti, van rá lehetőség, hogy az ember megváltozzon, hogy a testi életénél fontosabbnak tartsa a lélek életét.

Két dolog is nagy veszélyt jelent az emberiségnek: ha nem hisz a lélek meglétében, vagy ha nem hisz a lélek halhatatlanságában. Ezenkívül akadályt jelentenek a téves tanítások, amelyek azoknál is hátráltatják a szellemi felemelkedést, akik hisznek a lélek halhatatlanságában. Ezek ugyanis hamis képet adnak az örök Istenségről, és ezért az emberek többnyire elmulasztják, hogy velem gondolatilag,

vagy helyes ima által bensőséges kapcsolatba lépjenek. Csak ez hozná meg a szellemi felemelkedést, mert akkor MAGAM lehetnék tevékeny bennük.

Ezért földi szolgálaim számára a legfontosabb munka, hogy a téves tanításokat megszüntessék, és felébresszék a hitet a lélek továbbéléséről, és halhatatlanságáról. És ha a rövid földi idő alatt, ami még hátra van a vég bekövetkeztéig, az emberek eredményt akarnak elérni, akkor meg kell hallgatniuk szolgálaimat. Teljesen igaz magyarázatot csak ott kaphatnak, ahol az közvetve, vagy közvetlenül TŐLEM érkezett a Földre. Tanítást kapnak a lélek halál utáni életéről, valamint Krisztus tanításáról, és ekkor hitük meggyőződéses hit lesz, amely minden ellenvetést kibír, biztosítja a szellemi felemelkedést, és boldog örökéletet hoz a léleknek. Egyébként boldogtalan lesz a lélek sorsa, mert soha, de soha élete meg nem szűnik, az örökéletben pedig abba az állapotba kerül, amit akaratával maga teremtet magának azzal, hogy hitetlen volt, és életvitele ellenkezett akaratommal.

Aki szilárdan hisz a lélek halhatatlanságában, az hamar hozzákezd lelke megmunkálásához. Viszont langyos, lusta, és képtelen lesz rá az az ember, aki a testi halállal életét befejezettnek tekinti. Azért szolgálaim, nem tudjátok soha elég tüzetesen eléjük tární - ha bizonyítani nem is tudjátok - hogy a lélek tovább él a testi halál után. De ha valaki a dolgot komolyan megfontolja, bizonyos meggyőződésre juthat, hogy valóság amit beszéltek, mert magam sietek segítségükre hogy helyes felismerésre jussanak - ha komolyan akarják, és benneteket sem utasítanak vissza meghallgatás nélkül.

A hívő ember számára a földi élet teljesen más jelentőséget kap. A földi létet már nem tekinti öncélúnak, hanem eszköznek tekinti, hogy célját elérje. Mindenkorí akarateréje szerint már maga tartja kézben életútját, és próbálja kijavítani. Amint a tiszta igazságot megkapta - mert azt kapta meg - megszilárdul a hite. Viszont a téves tanítások megzavarják, és visszaküldik a sötétségbe. Azért kell az igazságot terjeszteni, hogy a lélek életet kapjon, mert a Szellemi Birodalomban a tévedés és hazugság a lélek halála. Ez nem jelenti azt, hogy önmaga megsemmisül, hanem teljesen erőtlenné válik, és ezért a legnagyobb kín állapotába kerül - amitől minden lelket szeretnék megóvni. Ezért küldöm ismételtén követeimet, akik segítséget hoznak - mielőtt még késő lenne.

Ámen.

Isten segítségül hívása elengedhetetlen a végidőkben

B.D. No. 3703

3. március 1946

Ezután mindig szükségetek lesz arra, hogy segítségemet folyvást kérjétek, ha nem akartok alulmaradni az életért folyó harcban, úgy a földi, mint a szellemi szükségét illetően. Bár győztesekként kerültök ki ebből a küzdelemből, szükséges hogy segítségemet kérjétek - de akkor már ellenfelem hatalmában vagytok, aki erőt ad a dolgok legyűréséhez, viszont fizetségként lelketeket kéri. Ez utóbbi erő általi megerősödéseket az eljövendő időben a legnagyobb szerencsétlenségeitek, mert ezáltal örök időkre elvesztek a sötétség Birodalmában. Rövid időre való erőért egy örökkévalóság időt kaptok cserébe az erőtlenségben, ahol módfelett keményen kell bűnhődnötök bűnökért, hogy nem hozzám jöttetek segítségért. Az eljövendő időszak csak az én erőmmel, az én támogatással viselhető el a lélek veszélye nélkül. Mégis rátok lesz hagyva, hozzám akartok e kiáltani a nagy veszély idején. A nagy szükség erre kell hogy indítson. Bár én magam erre nem kényszerítek, hanem a szükség által arra próbállak mozdítani benneteket, hogy kapcsolatba lépjétek velem, mert másképp nem tudom átadni erőmet.

Minden egyes ember élete nehéz, és szenvedéssel teli lesz, aki engem nem hord a szívében. De mindenki megkönnyebbül közületek, aki felém fordul segítségért. Mert szeretetem segít elviselni, minden egyes embernek segít, aki hittel bízik bennem. A szükség idejének el kell jönnie, mert az emberiség nagy szenvedése meg kell hogy érintse őket maguk miatt - mint utolsó eszköz - hogy megnyerjem őket a magam és Birodalmam számára. Szíveteket felfogóképessé akarom tenni szavamra. Ezt a nagy szükség kell hogy megtegye, hogy alkalom legyen vigasztaló és felvilágosító szavaim befogadására, hogy megértsék a szükségét. Hogy szavamat komolyan mérlegelhessék szívükben, és engem elismerhessenek, ha jóakarátúak. Mert sok a tévúton járó lélek, akiket újra vissza kell vezetni a helyes útra szavam által, amely nyilvánosan közvetíti nekik az igazság teljességét.

Bár a szükség sok szívet csatlakoztat szavaimhoz, ezek kényszerrel nem nyílhatnak meg. Aki a segítséget elviseli anélkül, hogy ellenfelemet rossz gondolatokkal és szeretet nélküli cselekedetekkel segítségül hívná, annak Isten szembetűnően segítségére lesz, mindenfajta könnyítéssel, hogy az embert egészen megnyerje.

Ne újabb szeretetlenséggel próbáljátok földi életeteket javítani, hanem viseljétek türelemmel és megadással sorsotokat, és gyertek mindenben hozzám, én mindig segítségetekre leszek, amennyiben ti csak az én segítségemet kéritek. Ha csak a hozzám vezető úton jártok, alázatosan meghajoltok előttem, és magatokat az én kegyelmemre bízátok. Sohasem hagyom a tőlem komolyan kérőt segítség nélkül elmenni. Ezt a bizalmat mindannyian meg kell nyernetek, hogy a nagy szükség elviselhetővé váljon számotokra.

Szerető gondoskodásomat mindig bizonyosra vehetitek, ha magatokat átadjátok nekem, ahogyan elismertek engem. Tehát nem szakítatok ki engem a gondolataitokból. De aki ezt elmulasztja, az a legnagyobb lelki szükségben van, amiből csak saját akarata segítheti ki. Mert az idő szorít, és a végidő egyre felismerhetőbbé válik, mert a Sátán szembetűnően hat. Az embereket a szeretetlenség legdurvább tetteire ösztönzi, amelyek mindig kihatnak a Földi szükségre és szorultságra, s amely megmérgezi az emberek gondolkodását, ahol nem mutatnak vele szemben ellenállást a hozzám fordult akaratuk által.

Ezért az embereknek résen kell lenniük, mert most kell megállni az utolsó létp próbát. Figyelmes szemük kell hogy legyen, hogy észrevegyék az idő jeleit, az emberek viselkedését, amely láthatóan lentől van irányítva. De figyelniük kell a fentről jövő hatásokra is. Figyelniük kell szavaim terjesztőire is, akik képesek arra is, hogy teljes felvilágosítás adjanak nekik az utolsó nagy szükség értelméről és kényszerűségéről, és örök Megváltó Tervemről, amelynek úgy kell lefolynia, ahogy azt bölcsességem örök idők óta meghatározta. Óvásaikat és intéseiket vegyék figyelembe, és akkor az időszak elviselhetően fog eltelni, mindenki számára, aki jóakarátú, és engem hív segítségül az eljövendő szükségben.

Ámen.

Eljövétel a felhőkben

B.D. No. 3707

8. március 1946

Felhőkben való eljövetelemet a szenvedések olyan ideje előzi meg, amilyent a Föld még nem látott, olyan, ahogyan az írások és szavak meghirdették. Az embereket folyton erre figyelmeztetem, amióta ez a korszak elkezdődött. Állandóan megtérésre buzdítok mindenkit, aki még nem jár a helyes úton. Ezek miatt az emberek miatt kellett időről-időre csapást mérnem a Földre, hogy felhívjam figyelmüket a közeli végre, hogy komolyan gondolkodjanak és a helyes útra térjenek. Az utolsó szakasz akkor még nem jött el. A megváltás periódusa még nem érte el azt az időt, amit Megváltó Tervemben megállapítottam. A Föld a végső pusztulásra még nem volt elég érett, ugyanúgy a javíthatatlan lelkek sem - tehát arra, hogy az új Föld teremtményeibe legyenek száműzve. Viszont a nagy szellemi szükség idején mindig teljesülnek jövődöléseim, és fokozottan érkeztek a szorongások és nyomorúságok. Ezekben az inségekben mindig a végtől is kellett félni. Az én akaratom, hogy az idő vége TITOKBAN MARADJON az emberek előtt. Ezek a szükséghelyzetek többé-kevésbé eredményesek voltak az érintett emberek számára, visszatértek hozzám, és más kapcsolatba léptek velem.

De az emberek újra beleestek a gonosz csapdájába, egyre makacsabbak lettek, ezáltal egyre nagyobb lett köztünk a távolság, és egyre nagyobb az ellenállásuk irántam. Így érkezett el az idő, amikor semmi rossz elképzeléstől, semmi figyelmeztetéstől és óvástól már nem félnek. A legkeményebb szenvedésnek sincs hatása rájuk, azaz nem hozza létre hogy megváltozzanak, engem felismerjenek, és megfelelő viszonyba lépjenek velem. Akaratuk elfordul tőlem, földies minden gondolkodásuk, és semmi szellemi előrelépésre nem törekednek. Mégoly kemény csapás sem tudja gondolkodásukat megváltoztatni. Ezért érkezett el visszavonhatatlanul a vég ideje, ahogy azt öröktől fogva láttam.

Az megszűnt már, hogy a Föld a rajta élő emberiség számára szellemi kiképző-állomás legyen. Ezért feloldom, és teremtenyeit teljesen átalakítom, hogy aztán az új Földön egy új Megváltó-periódus kezdődhessen. De előtte nagy szenvedések lesznek, hogy magukba szálljanak azok, akik ebben felismerik az én hangomat. A szenvedéseket az enyémekeknek is át kell élniük, bár szokatlan módon megerősítem őket. Ennek ellenére érinti őket, és ezért annál sóvárgóbb vágygal kívánják az eljövetelemet - amit ennek a Földnek a vége előtt állandóan hirdettem. És amikor a legnagyobb lesz a szenvedés, a hívők a legnagyobb sanyarúságban élnek, és földi menekülést már nem látnak - akkor jövök el személyesen.

Nagy örömujjongás lesz az enyémekek között, amint teljes dicsőségemben meglátnak. De testi szemüket még felhők takarják, amelyek letompítják világosságom fényét, mert az enyémekek, akik még a Földhöz tartoznak, nem bírnák elviselni. Örülnek és ujjonganak, amikor szavaimat beteljesülve látják. Már az előző nagy szükség - amit mindig jelzek földi prófétáim és szolgálaim által - megerősítette hitüket, mert minden úgy ment végbe, ahogyan kijelentettem. Ezért teljes bizakodással várják eljövetelemet a felhőkben.

Ennek ellenére váratlanul és hirtelen érkezem az enyémekek számára, mert megrövidítem a szenvedések napjait, különben elviselhetetlenné válnának, és nem akarom hogy nagy szorultságukban az enyémekek elcsüggedjenek. Megfelelő időben majd Birodalmamba hozom őket, és aztán jön a vég.

Mert szavam igazság és teljesül, ahogyan elérkezett a végidő utolsó szakasza is.

Ámen.

Ima kegyelemért és erőért

B.D. No. 3714

15. március 1946

Mikor bensőségesen fordultok hozzám kegyelemért és erőért, mértéktelenül sokat kaptok. De mint ilyent nem ismeritek fel azonnal, mert a kegyelem és erő inkább a lelket érinti, mint a testet. Ilyenkor szorongatásoknak is ki lehet téve az ember, de a lélek ezt nem érzi annyira keménynek, és ezért az ember nyugodt és meggondolt marad, mert lelke erős, viszont le kell győzni a testi bajokat. Tehát ezeket nem veszem el mindig az emberről, de megadom az erőt annak hordozásához, amit rátettem. Nem érzi olyan súlyosnak, mint aki nem kéri az erőt, akinek nincs hite. Nem a szerencsétlenség nagysága adja meg a súlyosságot, hanem az ember állapota, aki ha erőtlén, minden szükségét kétszeresen nehéznek érez. Kegyelmem és erőm mindig rendelkezésekre áll. Ha igénybe veszitek, a legnehezebb földi élet is elviselhetővé válik, és lelketeknek is mindig használ. Mert a lélek burka lassan feloldódik, és ezt erőm és kegyelmem teszi. Ahogy az ember hozzám csatlakozik, ahogy kegyelemért és erőért való imával kapcsolatot teremt velem, erő formájában magam is közölhetem magamat vele. Amilyen mértékben csökkennek materiális törekvései, olyan mértékben tevékeny lehetek a lelkében. Mert kegyelmi erőm a lelket a benne lévő szellem irányába készíti, és mindig elfelé az anyagi javaktól, a földi kívánságoktól. Kegyelmem és erőm abban jut kifejezésre, hogy az embert belülről megszilárdítja, hogy eloldja a külvilágtól, és a benne lévő szellemmel keres érintkezést.

Mikor földi szükségben van a lélek, akkor szellemi erőt keres magának — kegyelmem és erőm támogatásával. Az ilyen kérés soha nem marad meghallgatatlanul, az ember soha nem megy el üres kézzel, ha ilyen kéréssel közeledik. Állandóan fel is ismeri, hogy a hozzám küldött bensőséges ima után mennyivel erőteljesebb, habár a testi szükséglete még nem múlt el. Ennek egyrészt az a célja, hogy az ember elismerje gyengeségét és erőtlenséget, és ahhoz forduljon, aki képes ezt megszüntetni, másrészt erősíti a hitet mikor nyilvánvaló, hogy a bensőséges kérés után megérkezik a segítség. Egy felém törekvő lélek mindig szellemi hasznot húz a testi szükséghelyzetből, mert állandóan hozzám menekül. Minden bensőséges ima erőt és kegyelmet hoz számára, mely érettségi foka szerint jut kifejezésre. Vagy érezhető és látható a testen, vagy csak a lélek érzi — ahogyan szeretetem jónak ítéli. Nem hagyok senkit erő nélkül, aki kéri tőlem. Mert meghallgatok minden imát, mely szellemi javakat kér, és ha áldást hoz nektek, úgy a földi segítségre vonatkozót is. Így aztán a legnagyobb szükségben is megérezhettek, nem kell elbátortalanodnotok és elkeserednetek, ha magatokat bizalommal

szeretetembe és kegyelmembe ajánljátok, ha bensőséges imával erőmet kéritek. Tehát ismerem szükségeiteket, gyengéiteket, kételyeiteket. De azt akarom, hogy ezt imában fejezzétek ki előttem, és akkor is egyek legyetek velem, ha szeretetem, erőm, és kegyelmem által ezek megszűnnek. Hogy mindenben felismerjétek engem, ami érint benneteket. A szükséghelyzet által beszélek hozzátok, majd a segítségem által magamat felismerhetővé teszem!

Ha bensőséges kapcsolatba maradtok velem, nem tud semmiféle szükség megijeszteni, ha mégakkorának tűnik is, mert szeretetem által az erő minden mértéke rendelkezésekre áll. Életetek végéig testileg, lelkileg gondozlak benneteket. Ha ezt minden kételkedés nélkül hiszitek, eltűnik belőletek minden nagy szerencsétlenségtől való félelmetek, mert kegyelmemmel és erőmmel minden időben le tudjátok azt győzni.

Ámen.

Az eleven hit és ereje

B.D. No. 3717

18. március 1946

Az eleven hit hegyeket képes megmozdítani. Ez csak egyfajta beszédforma nálatok, mert ti még nem próbáltátok ki - tehát hatását nem ismerhetitek. Nem tudjátok, hogy a mélyen hívő ember igénybe veheti az én erőmet, és ezért minden lehetséges neki. Viszont mennyire kell, hogy mély legyen ez a hit, ami mindent véghezvisz, amit az ilyen ember akar? Hogy a hite megfelelően erős legyen, annyira bensőséges kapcsolatban kell lennie velem, hogy nem érzi már egyedi embernek magát, hanem belőlem való résznek - amely elválaszthatatlan tőlem - és ezért átjárja a belőlem eredő erő. Kell, hogy állandóan maga körül érezzen, annyira biztosnak kell lennie jelenlétemben, hogy ezzel a meggyőződéssel gondolkodik, beszél és cselekszik.

És mert elismer engem mint a legnagyobb szeretet, bölcsesség és mindenhatóság, tehát ennek hite is mint szilárd meggyőződés van benne, számára az én tevékenységemnek nincs határa, tehát az ő számára sincs, mert mint az én lényemnek egy része, erőm átjárja. És ez a hit mindenre képes. Olyan dolgokat is végbevisz, ami az emberi lehetőség határán kívül van. Csodákat tud művelni - és ezek mégis csak természetes folyamatok annál az embernél, aki olyan, mint amilyennek lennie kell a Földön annak, aki elérte célját, lelkét nyugalomba helyezte, és megközelíti az ősi-állapotát. Az ilyen erős hit föltétele a teljes átadás, minden földitől teljes eloldódás, és föltételezi a szeretet általi teljes összeolvadást.

Szilárdan és mélyen csak az az ember tud hinni, aki megállás nélkül gyakorolja a szeretetet. A velem való összeolvadás még akkor jött létre, mielőtt annyira közel érezte magát hozzám, hogy jelenlétem garancia akaratának minden tevékenységére. A hozzá ömlő szeretet-erő - mint szeretet-tevékenységének következménye - elmélyíti hitét, mert rólam és jelenlétemről ad bizonyosságot. És aki engem önmagában és maga mellett érez, az azt is tudja, hogy számára már örökké nem létezik hogy eloldódjon tőlem. Tehát, hogy erőmet is büntetés nélkül igénybe veheti, hiszen én akarom így, hogy helyettem tevékenykedjen, hogy bebizonyítsa embertársainak a hit és a szeretet erejét. Hogy bizonyosságot adjon szeretetemről és mindenhatóságomról - amely a szeretetté vált teremtményt felruházza, hogy az a hitét élve egész teljességgel az én erőmmel munkálkodhasson.

A hit hegyeket képes áthelyezni - tegyétek valamennyien sajátotokká ezt a mély hitet, és mindent megtehettek már itt a Földön. Először szeretetté alakítsátok magatokat - és akkor hitetek is megnövekszik erőben. Hitetek elevenné válik, azaz tevékeny lesz. A szeretet nélküli hit halott marad, olyan amely csak betű szerint hit, de minden erő hiányzik belőle.

Hogy engem tevékenységre ösztönözzön, nem elég a kijelentés: "Én hiszek!" Szívetekben kell elevenen hinnie! Csak ennek az eleven hitnek van rá lehetősége, hogy a folytonos szeretet tevékenység által birtokba vegyétek azt az erőt, ami által tovább tevékenykedhettek, sőt lehetetlennek tűnő dolgot is végbevigyetek.

A mély hit mindenre képes. Viszont megköveteli jelenlétemet. Ezt pedig csak szeretetben végzett tevékenységgel tudjátok biztosítani magatoknak. Tehát első a szeretet. És ha nincs bennetek szeretet -

akkor hitetek sincs, még akkor sincs, ha szavakkal többszörösen is megerősítetek. Most már az is érthető - miért prédikálom folyton a szeretetet, miért küldöm ki tanítványaimat a világba, hogy terjesszék szeretetről szóló tanításomat. Értelmetekkel sajátotokká tehetitek a hittételeket, hihettek egy szeretetteljes, hatalmas és bölcs hatalomban, viszont ezzel a hatalommal kapcsolatba lépni csak a gyakorló szeretettel lehet! Hitetek is csak ekkor nyer jelentőséget, mert csak ezután vehetitek igénybe erőmet, hogy a belém vetett erős hittel eredményessé tehessétek - ahogyan megígértem.

Ámen.

„Aki eszi az én testemet.... ”

B.D. No. 3728

28. március 1946

Kapcsolódjatok össze velem szellemben, és meríthettek az élet forrásából, jóllakhattok a menny kenyerével, erőt kaptok, és a földi szükség ellenére sem kell nélkülözőnötök többé, a test és lélek megerősödik, ha szavamat, a menny kenyerét elfogadjátok. A test és lélek élni fog. Az első addig, amíg meghatározom, az utóbbi azonban az örökkévalóságban.

Csak egy szükséges: hogy a lelket tápláljátok, hogy ételt adjatok neki, hogy az életet biztosítsátok neki, mert a halott lélek még egy életvidám testben is az elpusztítótok, amint a földi életet elhagyni kényszerültök, mert a halott lélek erőtlen, de nem érzés nélküli, és mérhetetlen kínokat szenved halott állapotában. Ezért teremtetek részére életet, ne engedjétek halott állapotban az örökkévalóságba menni, hanem gondoskodjatok hogy éljen, és a túlvilági életben tevékeny lehessen, hogy erővel teli, és ezért boldog legyen.

A lélek élete igényli a folyamatos szellemi táplálékot, azért hogy erőteljes és tevékeny lehessen. Mint a szellemi élet adományozója, állandóan hozom ezeket részetekre, és készségekre várok, hogy elfogadjátok.

Állandóan hívlak titeket az úrvacsorához, felkínálom szavamat, testemet és véretem, hogy jóllakjatok az étellel, amely biztosítja lelketeknek az örök életet. Engedelmeskedjétek hívásomnak. Jöjjetek éhes szívvel, és megetetek és megitatlak. Legyetek vendégeim, akiket mindazzal táplálok, amire lelketek rászorul hogy élhessen. Úrvacsorámat ne értékeljétek csekélységnek. Ne menjetek el mellette, és ne hagyjátok az ételt érintetlenül, amit szeretetem nyújt.

Keressetek újra és újra kapcsolatot velem, engedjétek hogy megajándékozzalak, azaz vágyódjatok ajándékomra, és vegyétek köszönettel, mert én nem adhatok semmit nektek, ha nem kéritek, mert az én táplálékom nagyon felséges, és nem közvetíthető annak, aki nem vágyódik rá. Ezért kell szíveteiket hozzám terelni. Kapcsolatot kell keresnetek velem, és táplálékot kérnetek lelketeknek.

Tudatosan kell hozzám jönnötök, és az úrvacsorát fogadni, szavamat, amit nektek teljes szeretettel nyújtok, ami Szellemi étel és Szellemi ital, amit megáldok erőmmel, és ezért az életet ad annak, aki utánam, és szeretetem utáni vágygal fogyasztja. Vágya le fog csillapodni, és mégis mindig újra hozzám hajtja, mert aki már egyszer élvezte mennyei kenyeremet, aki egyszer már felüdült szeretetem forrásánál, az mindig és mindig visszatér hozzám. Már nem tud meglenni lelke tápláléka nélkül, állandó vendége lesz asztalomnak, és én mindig és folyamatosan úrvacsorát nyújthatok neki. És a lelke élni fog. Legyőzi a halált, soha többé nem süllyedhet vissza a halál állapotába, mert az én ételem örök életet biztosít neki, ahogy megígértem ezekkel a szavakkal:

"Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van,"

Ámen.

Egyszerű imaforma

B.D. No. 3734

3. április 1946

Az egyszerű ima van tetszésemre. Mikor valaki művészien összeállított szavakkal és mondatokkal beszél velem, nem képes a bensőségesség mélységét létrehozni, mely pedig az egyedüli út, hogy az ima a szívemhez jusson. De ha az ima szívből jövő, azonos a legbensőbb érzelmekkel. Az

egyszerűségében nem téveszti el hatását, mert az ilyen imát mindenkor meghallgatom, és el is intézem. A gyermek bizalmas imáját kérem, mely kendőzetlen és dísztelen, és ami az Atyát így örvendezteti meg. A díszes beszéd inkább az értelmi gondolkodásból fakad, és kevésbé a szívből, és nem befolyásolja az apa-gyermek viszonyt. Az áhítatos ima alázatból és szeretetből kifolyó csendes párbeszéd, mely bízik mindenkori támogatásomban, és szeretetteljes válaszra vár. Az ilyen imában kedvemet találok. A formális imákra nem vagyok tekintettel, azok nem a ti szívetekből fakadtak, és ezért nem is érzitek úgy át, mint a saját imát. Az ima hosszúsága nem emeli meg hatásosságát, csak a bensőséges mivolta. Bár megállás nélkül imádkozni akarnátok! De ez nem úgy értelmezendő, hogy hosszú formai imákat gyakoroljatok, melyeknek előttem a legkisebb értéke sincs.

Ezzel szemben megállás nélkül gondoljatok rám, és folytassatok párbeszédet velem. Ez tetszésemre lesz, mert mérhetetlen kegyelmeket merítetek belőle, mert a tartós kapcsolat megnyit benneteket kegyelmeim befogadására. Ezért kezdjétek napi munkátokat velem, minden tevékenységnél kérjétek ki tanácsomat, így ezzel a kívánságokkal — amit gondolatilag tanúsítotok — állandóan közelethozzatok engedtek tartózkodnom, így mindig újból imával kapcsolódtok hozzám. A szíveteknek tevékenynek kell lennie, amikor magam akarok tevékenykedni rajtatok és bennetek.

Viszont az ajakimával semmiféle hatást nem értek el, akármennyi időt is áldoztok rá. Akkor ugyanis nem gyermekem hangját hallok ki belőle, aki egyedül Atyjától akarja elérni amit kíván. Ahogyan gyermekeimnek érzitek magatokat, úgy lesz imátok is gyermeki, és nem lesz formaimákra szükségtek. Az nem ad nektek erőt és vigasztalást, magatoknak is úgy tűnik, hogy üres beszéd. Mert a hozzám való igazi viszony, igazi szavakra is készíten benneteket, amilyeneket a gyermek mond Atyjának, és akkor tetszésemre lesz imátok.

Ámen.

„Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” - Úrvacsora

B.D. No. 3740

10. április 1946

Belőlem indul az erő, a bölcsesség és az élet is, így el kell ismernetek engem az élet és erő forrásának. Kapcsolatot kell keresnetek velem, hogy az erő és világosság elfogadása által az ÉLETRE jussatok. Magamat meg kell találnom bennetek. Ez annyit jelent, hogy a világosságnak, azaz az örök igazság ismeretének, és ennek következtében az erő teljességének is bennetek kell lenni. Tehát Szellememnek tevékenykedni kell bennetek, hogy bennetek magam dolgozhassam. Csak ekkor éltek, és az életet már mindörökké nem veszítitek el. Velem egyesültetek és ez az egyesülés az igazi úrvacsora. Elengedhetetlen a velem való egyesülés, mert nélküle sem erőt, sem világosságot nem kaphattok. Velem, az Ős-forrással való összezárkózásnak előbb végbe kell menni, hogy a szeretet folyamatát az ember szívébe lehessen vezetni. De hogy mindez végbemehessen, elsősorban olyan akarat kell, amely hajlandó valamit magáévá tenni. Az akarat gondolati tevékenységet kér. Kell, hogy az ember szíve és értelme felismerjen engem mint forrást, és egyúttal mindannak az adóját, amit kíván. Tehát felém kell törekednie, csak akkor lesz akarata tevékeny, és akkor teljesíti a feltételeket, ami a velem való összekapcsolódást véghezviszi. A tevékeny lett akarat azonos a szeretetben való tevékenységgel. Ez elengedhetetlen. Aki becsületesen akarja az úrvacsorát, aki velem egyesülni akar, az szeretetparancsom teljesítését soha nem kerülheti el.

Osszátok szét az adományokat, etessétek és itassátok embertársaitokat akik segítségre szorulnak. Akár szellemi, akár anyagi vonalon az ő szükséghelyzetük a ti ügyetek is legyen. Adjatok - ahogyan én is adtam nektek. Frissítsétek fel testét, lelkét, legyetek irgalmasok a gyengékhez és betegekhez, vigasztaljátok a szomorkodókat állítsátok lábra akinek valami nyomja szívét. A nyomort mindig és folyamatosan enyhítsétek, mindent miattam tegyetek - aki ezt az életet élte előttetek. Amitek van, mindent osszátok meg a szegényekkel. Ezzel teljesítitek szeretet-parancsomat, a velem való összezárkózás első feltételét. Én csak akkor egyesülhetek veletek, ha szíveteket szeretetté alakítottátok. E nélkül lehetetlen velem egyesülni, akármennyi külső formát vesztek igénybe, mert ezeknek semmi befolyása sincs lelketek állapotára.

Én az életet akarom odaadni nektek, a mérhetetlen világosságot és erőt. De addig nem tehetem, amíg nincs tevékeny akarat bennetek, amíg nem gyakoroljátok a szeretetet. Magam tanítottalak rá, hogy hogyan gyakoroljátok a szeretetet, és állandóan figyelmeztettelek, hogy ti is ezt tegyétek. Gondoljatok rám és tanításomra, akkor ennek megfelelően tudtok cselekedni. Ekkor valóban Szellemem felvevőedényévé lesztek, tehát az én lényem egy részét elevenné teszitek magatokban. A szeretetben való élés által magatokhoz vontok, és egyesültök velem, az örökkévaló világosság és erő ősforrásával - és ennek alapján már korlátlanul vehettek magatokba világosságot, erőt, ismeretet és hatalmat. De előbb végbe kell menni a szeretetben való tevékenységgel a velem való egyesülésnek, csak ekkor lehetek jelenvaló bennetek szellemben is, és csak ezután etethetek és itathatok szellemi táplálékkal, testtel és vérrel - ami szellemi értelemben az én testem.

ÉN MAGAM VAGYOK A SZÓ. Tehát az Úrvacsorát nyújtom nektek amikor szavaimat közvetítem, és az lelketek szellemi tápláléka lesz. Ezt a táplálékot (értsd: a külsőséges úrvacsorát) előzetes szeretet-gyakorlat nélkül is magatokhoz vehetitek, viszont az akkor nem velem való egyesülés, akkor az még nem Úrvacsora. De szavam elvezethet ehhez is, ha nem fületekkel, hanem szívetekkel fogadjátok magatokba, és szerinte éltek.

A szellemi egyesülést az akarat tevékenysége, a szeretetben-élés hozza létre. A szeretetben-élés pedig az adásból áll: aminek birtokában vagytok, annak a megállás nélküli közléséből és kiosztásából, hogy a rászoruló boldog legyen attól, ami titeket is boldoggá tett. És ha ezt nem gyakoroljátok, ha ebben nem próbáltok követni - asztalomnál nem étkezhetek. Nem tarthatjátok meg velem az Utolsó-vacsorát, mert kivonjátok magatokat vendégeim sorából. Megközelíthetetlen maradok számotokra, amíg szeretetté nem alakítjátok magatokat, mert az őszubsztanciám a szeretet, és az is marad.

Ha az Úrvacsorát a nálatok szokásos módon veszitek magatokhoz, úgy az mindig külső cselekmény marad, ami mély szellemi értelmét csak akkor kapja meg, ha szíveteket igaz szeretet tölti be. De ez nem az, ami érzélem szerint indít meg, hanem önzetlen felebaráti szeretetben kell kifejezésre jutnia. Mert aki megmarad a szeretetben - az megmarad bennem, és én benne. Ez az alapja az Úrvacsorának is amit én alapítottam. Ezért legyen mindig szemetek előtt az én életem, és mindenben kövessetek. Ahogyan ti szétosztjátok amitek van, úgy kaptok tőlem is anyagban és szellemben. És ha a szeretet által bensőséges közöttünk a viszony, ti is mindenkor megerősödtek és elteltek.

"Ezt Cselekedjétek az én emlékezetemre!" Tehát, rám való emlékezéssel munkálkodjatok állandóan szeretetben, és fáradozzatok, hogy biztos egyesülést hozzatok létre velem. Ez garantálja szavaimnak – ami az én testem és vérem - a hozzátok vezetését. Ennek a mondatnak ez a szellemi értelme. Ha komoly akarat van bennetek, hogy szavaim szellemi értelmét keressétek, akkor ezt biztos, hogy valamennyiem megértitek.

Ámen.

Szerető atyai szavak 1.

B.D. No. 3775

19. május 1946

Éltetek végéig védelmem alatt maradhattok, és semmi meg nem ijeszthet, semmi meg nem félemlíthet, semmi nem tűnik legyőzhetetlenné - ha egyszer már hisztek erőmben, szeretetemben, bölcsességemben. Ki védene meg benneteket, ha nem az, aki önmagában a szeretet? Akinek mindenhez hatalma van, és titeket magához akar vonni?

A földi gondot is elveszem tőletek - amint teljes a hitetek. Ne féljete! Az én akaratomba belenyugodva, viseljete el mindent türelemmel és megadással. Tudnotok kell, minderre lelketek üdvössége miatt van szükség. Azt is tudnotok kell: nem teszek több terhet rátok, mint amennyit el tudtok viselni. Azonkívül mindenkor segítséggel állok mellettetek, ha a helyzeten már nem bírtok úrrá lenni.

És megint csak a szeretetem az oka, hogy a szükségét nem fordíthatom el tőletek teljesen. Mert a vég bekövetkeztéig csak rövid az idő, és én azokat akik az enyéme minden dicsőséggel akarom

bevinni az örökéletbe. Ezért kell megtisztítanom a lelketeket, hogy elég érettek legyetek a Szellemi Birodalom számára.

Amikor szenvedtek, vegyétek szemetek elé az én szeretetemet. Mert az mérhetetlen, és a földi élet utolsó feszültségeiben hiánytalan szabadságra akar vinni. Függetlenné akar tenni minden földitől. Erre gondolva könnyebben viseltek el mindent. Megtanultok engem bensőségesen szeretni, mert az én szeretetem hatalmas vonzást gyakorol rátok. De elhagyni - örökké nem hagylak el benneteket!

Ha az emberektől elvenném a szükséghelyzeteket, ez azt jelentené, hogy örök időkre hiánytalanul elmerülnének a sötétségbe. Én viszont még meg akarom menteni azokat, akik szeretetteljes segítségemtől nem húzódnak el. Át kell élnetek ezt a szükségidőt, ha ti magatok nem is szorultok rá ilyen mértékben. Viszont hatásában áldásos lesz rátok is, és egykor tőlem kapott különleges kegyelemnek tekintitek.

Amint engem nem kapcsoltok ki gondolkodástokból, a legnagyobb szükség is elviselhető lesz számotokra. Mert az én igám könnyű, és a terhem nem nehéz! És a szavam igazság.

Amikor magam ígérem meg segítségemet - és ha erre kértek bármikor segítem is hordozni kereszteteket, - akkor nem kell félnetek, hogy összetörtök az alatt a súly alatt, amit értetek tettem reátok. Szükségben hívjatok engem - és én bármikor segítek!

Higgyetek bennem, és a hit szilárdsága bármely pillanatban megszünteti a rosszat. Tudnotok kell, hogy csak akkor szenvedtek, ha gyenge a hitetek. Ezért állandóan küzdjete és imádkozzátok, hogy erős legyen a hitetek. Így legyőztök minden bajt, és éltetek vége boldog lesz.

Ámen.

A katasztrófa bejelentése

B.D. No. 3776

20. május 1946

A közlés, amit adok - nagyon fontos. Egy elöttetek álló fordulatra kell felkészülnötök, mert hamarosan láthatóan megjelenek. Az adott határidő a végéhez közeledik, és kevesek öröme - meg sok ember meghökkenésére, szavam teljesezésbe megy.

Mivel MAGAM beszélek, akaratomat és hatalmamot bebizonyítom, az embereknek fel kellene, és el kellene ismerniük.

Az utolsó lépcsőfokon álltok - hogy aztán a nélkülözések és fáradozások útját járjátok, mert az embereknek szükségük van erre. Meg kell ismerkedniük hatalmammal, hogy kezüket felém nyújtsák, és megragadják az én megmentő kezeimet. Kegyetlennek és irgalmatlannak látszik az emberek számára ez az utolsó nevelési eszközöm - és mégis szeretetbe gyökerezik, mert eme utolsó eszköz nélkül megszámlálhatatlan lélek elpusztulna - én pedig meg akarom menteni őket.

Szeretetemet azon is felismerhetitek, hogy előre bejelentem, mi előtt álltok. És még máskor is bejelentem, hogy hihetővé tegyem - netán előtte hihetetlennek tűnt volna, vagy nem akartátok volna elfogadni. Mindenki nehéz órákat él át, és a túlélők elviselhetetlennek tűnő, nehéz életviszonyokat vesznek magukra. Én viszont mindenkinek megígérem erőmet és hatalmamot, aki szükséghelyzetében, lélekben és igazságban imádkozva segítségemet kéri. Az ajakimára nem figyelek, csak arra a kiáltásra, amely a szív mélyéből száll hozzám. Ez meghallgattatásra talál, és minden szükség elviselhetővé válik AZOKNAK, akik hisznek bennem.

Közölnek veletek világi terveket és eljárásokat - de ezeket mind megsemmisítem. Majd újabb veszélyről hallatok - viszont akkor már tudjátok, egy másfajta veszély kezdődik, és az előzőtől már nem kell félnetek. Szemeteket csak reám és Országomra irányítsátok. Folyton bensőségebben kell hozzám kapcsolódnotok, hogy a legnagyobb szükség idején még nagyobb mértékben kaphassátok erőt.

Azért mondom ezeket, mert szeretetem fel akar készíteni arra, ami visszavonhatatlan, és az Örökkévaló Terv szerint játszódik le. Még sok erőre van szükségetek. Hogy ezt megkaphassátok,

komoly akarattal bensőséges imában, és szeretetből induló cselekedetekben kell élnetek. Ejtsetek el minden földi gondot és szorongást, csak a lelketekre gondoljatok, hogy többé már el ne távolodjatok tőlem, velem állandó összeköttetésbe maradjatok, hogy akkor is érezzétek jelenlétemet, mikor majd a mennydörgés hangján beszélek az emberekhez. Akkor se féljeteek tőlem, hanem Örök Atyától védelmet kérjeteek - és én biztos hogy megadom.

Ámen.

A bensőséges ima megerősíti a hitet

B.D. No. 3778

23. május 1946

A bensőséges ima növeli a felvevő-képességeket, hogy szavaimat magatokévá tudjátok tenni. Minden időben erő és kegyelem jut hozzátok, ha szellemben és igazságban imádkoztok. Ha a világ gyakran szétválasztó módon akar közénk állni, nem lesz képes a kapcsolatot feloldani közöttünk. Engem sem akadályozhat meg soha, hogy szavaimmal közel lépjek hozzátok, amíg ti magatok segítségül hívtok. A hozzám szóló imát addig kell megkövetelnem tőletek, míg hitetek annyira meg nem erősödik, hogy még a legerősebb világi veszély se legyen képes jelenlétem tudatát gyengíteni bennetek. Ekkor vagytok elszakíthatatlanul hozzám kötve. A gyenge hit lazítja a köteleket, és az imával ezt kell ismét összekapcsolni. Mégis, biztosítalak benneteket, hogy sohasem szakad meg a kapcsolat, mert ismerem enyéimet, és magamhoz vonom őket, míg örökre elválaszthatatlanul nem kapcsolódnak hozzám. Ami még bekövetkezik a Földön, az annyira hatalmas, hogy erős hitet követel, ha az ember lelke károsodás nélkül akarja átélni. Minden földi szükséghelyzet előkészület erre az időre, mely visszavonhatatlanul, bejelentésemnek megfelelően megérkezik.

Az emberiségre nagy terheket rakok, hogy hordozza sok szenvedést megengedek. De azt is tudom, hogy ezeknek mi a kihatása, és csak az emberek lelki üdvösségére gondolok, kiknek lelki szükségén segíteni akarok. Viszont nyugalom és béke árad szét bennetek, ha mély a hitetek, és a legnagyobb szükség sem ijeszt meg már, és nem tesz gyengehitűvé. Próbáljátok elérni ezt a hitet, próbáljátok állandóan és folytonosan fenntartani velem a kapcsolatot. Ne legyetek annyira tekintettel a világ követeléseire, hanem mindig jobban és jobban merüljeteek bele szavaimba.

Szavaim által közvetlenül tőlem vegyeteek erőt, engedjeteek hogy etesselek és itassalak benneteket, hogy az erő átjárjon, hogy ne ismerjeteek többé félelmet. A jelenlétem tudatában éljeteek, és magatokat gondtalanul ajánljátok szeretetembe és kegyelmembe.

Ismerem szükségéiteket, ismerem lelketek elkeseredettségét, szívetek félelmét, és akaratotok alapján értékelek mindent, hogy mindez mennyire vonatkozik rám. Minden történést aszerint kormányzok, hogy lelketek javát szolgálja. Soha el ne felejtéteek, hogy az ima bensőséges legyen, keresseteek a szükségben és veszélyben, és én meghallom hívásokat és segíteek. Mert szívetek minden rostjával enyémnek kell lennetek, bensőséges egyesülésre kell törekednetek, hogy hitetek elérje azt az erősséget, mely már nem fél semmitől, akármilyen következik.

Amen

A világesemények folyama a fejlődés szerint....

B.D. No. 3793

7. június 1946

A szellemi fejlődés mértéke szerint megy végbe a világesemény is, tehát a káosz mindig nagyobb lesz, mert az emberiség állandóan visszalép fejlődésében. Mert a szeretet pólusától mindig jobban eltávolodik, és az ellenpólus felé törekszik, ami teljesen szeretet nélkül van. Ennek földi módon a teljes összeviisszaságban, a teljes rendetlenségben, tehát az ember számára egy teljesen elviselhetetlen létben, földi bajokban, ismeret nélküliségben, tévedésekben, hibás gondolkodásban és cselekedetben, és végül a teljes alámerülésben kell megmutatkoznia, mert az ilyen rendetlenségben nem tud semmi sem fennállni. Tehát az emberiség a saját szellemi és testi pusztulása felé halad, és ez a vég.... Ahol felfelé fejlődés van, a rendetlenség állapota sem található olyan mértékben, bár a Földön lévő általános állapothoz illeszkedik az egyesek élete is, és csak azért elviselhetőbb, mert Istenhez

tartja magát, és igénybe veszi a segítségét. De a világ nézőpontjából egyik esemény a másikat mindig az ember fejlettségi fokának megfelelően követi. De mivel ez a fejlődés visszalépést jelent, azért mindig nagyobb szeretetlenségek követik egymást, azaz, a földi intézkedések és rendelkezések mindig nagyobb szerencsétlenséget idéznek elő, az embereknél mindig nagyobb lesz a szenvedés és a baj, ugyanis az emberiség Isten nélkül él, és ezért csak olyan terveket kivitelez, amelyeket Isten Ellenfele terjeszt elő neki.

Ezért világilag nem lehet javulást várni, mert ahol javítani akarnak, ott a szeretetnek kellene uralkodnia, de az elhidegült ; és a szeretetlenség csak Isten ellenes dolgokat szül. Ahol viszont szemmel látható a javulás, az az embertársak kontójára történik, akik ezáltal megnagyobbodott szorultságba jutnak.

Szemmel látható a Sátán hajszája a végidőben, és mindenki felismeri, aki fel akarja ismerni.... És az időpont mindig jobban közeledik, amikor hosszú időre megtörik a hatalma. – De előtte Isten teljes szabadságot enged neki, mert az emberek akarata felé fordult, és maguk növelik az erejét a Földön. – Csak azok, akik szabadakarattal Istenhez fordulnak, azok tudják kivonni magukat a hatalma alól, mert átjárja őket Isten akarata, és a Sátán tevékenységét világosan felismerik.

Ám minden ember felismerhetné a világesemények által azt, aki szeretet nélkül van, és komoly akarat mellett megszabadulhatnának tőle. Mert Isten a szeretet törvényét minden emberszívbe belehelyezte, és az embernek értelmet adott, hogy világosan felismerje, mihelyt vétkeznek az isteni parancs ellen. – Ezért engedi a nagy világeseményt is így lejátszódni, hogy az ember felnyithassa a szemét, ha látni akar.... És rajtuk múlik, hogy a jóra, vagy a rosszra.... szeretetgyakorlatra, vagy a szeretetlenség tetteihez tartozónak vallják magukat. Ennek megfelelő lesz felismerésük foka, és földi életük is többé – kevésbé a rend kereteiben mozog. Számukra a vég érkezése sem jön meglepetésszerűen ha figyelnek a jelekre és a világeseményekre, mert az az emberiség akaratának megfelelően megy végbe.

Ámen.

Szabad akarat - A fejlődés megszakítása

B.D. No. 3794

8. június 1946

Az emberi akaratnak megadom a szabadságot. Hogy ez mit jelent, és miért nem lehetséges másképpen, azt majd akkor értitek meg, amikor szellemben újjászületetek, amikor örök Megváltó Tervemet már ismeritek, amikor tudjátok, hogy meg akarom váltani a még rabságban lévő szellemit. Csak akkor látjátok be a szükségességét, hogy ELŐSZÖR az embereknek kell megváltozniuk ha élethelyzetük javulását óhajtják - akkor is ha elismerik, ÉN vagyok az ÉG ÉS FÖLD URA, és minden csak az én akaratommal vagy engedélyemmel lehetséges. Ahogyan örök törvényeimhez az ember viszonyul, amilyen a beállítottsága ezekhez, ahogyan alárendeli magát, vagy fellázad örök Rendem ellen, olyan a sorsa a Földön, illetve a maga készítette sorsot éli meg a Szellemi Birodalomban. Soha és semmikor nem töröm meg az ember akaratát erőszakkal. Teremtényeim akaratát csak különféle hatásokkal és eszközökkel próbálom változtatásra indítani.

Ilyen eszköz az a nagy szükségállapot is, ami átmegy a Földön, amit fordított irányú akaratuk által az emberek okoznak maguknak. Viszont önmaguk miatt meg kell engednem, hogy kitombolják magukat, ha nem akarom elvenni tőlük a lehetőséget, hogy egykor mint szabad teremtmények akaratukat úgy használják, hogy tökéletessé váljanak.

Ami az én erőmből keletkezik az isteni, isteni volt, és az is marad. És soha nem maradhat meg a rabság állapotában - akkor sem, ha saját akarata következtében került ebbe a helyzetbe. Ha az embertől a szabad akaratát elveszem, akkor örökké rab marad a teremtmény. Ős-állapotába már soha vissza nem térhet, mert azt csak szabad állapotban érheti el. Ha minden rendeltetésére vonatkozó ismeretet el kell vennem a belőlem keletkezett teremtménytől, és a saját akaratom szerint kell vezetnem - akkor egy megítélt lény lesz, aki még nagyon messze van az istenitől. És hogy az istenihez közelebb juthasson, meg kell adni az akarat szabadságát, és ezt az akaratot helyesen kell használnia.

Erre adtam neki az emberi életet - adtam képességet, hogy gondolkodjon és cselekedjen. Szabad akaratát soha el nem veszem, amíg próbaidejét a Földön le nem töltötte.

De a szabad akaratral való visszaélés következményeként újból hosszú ideig kötötté teszem az akaratot, és szabadságát csak akkor kapja vissza, amikor kegyelmet kap, hogy újra mint ember lehessen a Földön, és az utolsó akarat próbát letegye. Ez öröktől való törvényem, amit nem boríthatok fel, mert az ellentmondana az örök törvénynek, és a lényyszerűt teljesen megfosztaná istenségétől. Mert ami belőlem vette kezdetét az mindig és örökké az én részem, aki elé az ős-állapot elérése van célul kitűzve, és amelynek eléréséhez a szabad akarat feltétlenül szükséges.

És ha ez a szabad akarat a legrettenetesebb szeretetlenség tetteit viszi is végbe - én nem kötöm meg idő előtt az akaratát. Akaratom által a Rendet csak ott állítom újra vissza, ahol az emberi szabad akaratot arra használják, hogy közelebb jussanak hozzám.

Viszont amint elérkezett az óra - amit öröktől fogva elhatároztam mint az utolsót - akkor akaratom megtöri a felfelé vagy lefelé fejlődés menetét. Visszaáll újra a Rend állapota - de ennek feltétele, hogy a totálisan ferde akaratot megkössöm, mert csak így kezdődhet meg ismét a még nem szabad akaratú szellemi részek fejlődése. Mert a belőlem keletkezett, és szabad akaratral tölem eltávozott szellemiről való gondoskodást soha nem hagyom abba, hogy szabadságát visszakapva elérje ős-állapotát, és egykor boldog lehessen.

Ámen.

Lakások az Atyai Házban.... Örök Haza....

B.D. No. 3808

22. június 1946

A tyám házába akarlak vezetni benneteket. Mivel ilyen ígéretet adtam, boldogok lehettek abban a tudatban, hogy egykor, mint Isten gyermekei az örökélet boldogságait élvezhetitek, mert szavam igazság, és ígéretem beteljesül, ha teljesítitek akaratomat.

Számotokra akkor vége lesz minden szükségnek, elmúlik minden földi gondotok, és ti a szellem szabadságában, minden földi anyagtól mentesen tartózkodhattok azokon a csodálatos tájakon, melyek az üdvözült szellemeké.

A Földön még nem tudjátok felfogni azt a boldogságot, ami abban a birodalomban a lelkeké ; és mégis adjatok hitelt szavaimnak és éljetei úgy, hogy az Atya mennyei lakásai a tiétek legyenek a földi halál után.... azok a lakások, amelyeket az Atya szeretete az övéinek készített, és amelyek valóban azoknak a tartózkodási helye lesz akik az enyémei lettek akaratuk és a szeretetben való élésük által.

Akkor meg miért aggódtok amiatt, hogy testetek jól érzi e magát, amikor tudjátok, hogy a földi élet csak rövid átmenet az igazi, az örökkévalóságbeli élethez ?

A földi életet használjátok csak lelketek alakítására, és túlvilági sorsotok összehasonlíthatatlanul boldog lesz, mert mindent megkaptok amit a szívetek kíván. De törekedjete arra, nehogy a szív kívánsága a testre irányuljon, mert a test elmúlik, de ami megmarad, az a szellemi érték, erre viszont teljes szívvel vágyódjatok.

Ekkor lelketek csodaszép tájon lehet, olyan teremtekben mozog majd, amilyenről a Földön sejtelve sem lehetett. Itt lesz hazájában a lélek, itt, az Atyai Házban ; ahol az Atya közelsége és mindent megadó szeretete növeli a végtelenségig a lélek boldogságát.

Mert gyermekeim a Földön, igen nagy a szeretetem irántatok, amiért is mindenkinek aki szabad akaratból visszatér hozzám, boldog életet készítek. Mert házamban sok lakás van, és mind tirátok vár hogy birtokba vegyétek, és lássátok dicsőségemet amit számotokra készítettem.

Éljetei szeretetben a Földön, és a Szellembirodalomban tiétek lesz szeretetem.... Forduljatek szeretettel embertársaitokhoz szellemben vagy testi dolgokban, amire szüksége van, és hasonló mértékben fordul felétek szeretetem, mert ahogyan ti mérték, Birodalmamban nektek is úgy mérnek.

Higgyetek ígéretemben, és a rövid földi élet ami még osztályrészetek, minden szükség ellenére elviselhető lesz, mert amit el is vesztek a Földön, Birodalmamban ezerszeresen visszakapjátok; mert ha szabad akaratból adtátok oda, akkor eloldódtok az anyagtól, hogy szellemi javakat kapjatok cserébe.

Mert a földi szükség ideje rövid, de örökké tart az élet az Örökkévalóságban, és Atyám Háza boldogságainak sohasem lesz vége.

Ámen.

Az idők jele: sorscsapások és szerencsétlenségek szaporodása - Sors.... megnyugvás Isten akaratában....

B.D. No. 3819

7. július 1946

Ami Isten örök akarata szerint lesz osztályrészetek, azt magatokra kell vennetek, és ahogyan hordozzátok, úgy lesz áldásos számotokra. Ha alávetitek magatokat az isteni akaratnak, akkor zúgolódás és panasz nélkül veszitek sorsotokat magatokra, mert akkor Isten szeretetének és mindenhatóságának hitében vagytok, és kételkedés nélkül várjátok segítségét. Isten akkor ad is segítséget. – De ha bensőtökben fellázadtok istenadta sorsotok ellen, kelletlenül panaszkodtok, és védekezni próbáltok, a teher annál keményebben nyom, vagy alulról érkezik a könnyebbülés, és az áll majd mellétek, aki meg akar nyerni magának, hogy tönkretegyen.

Mert azoknál, akik még sok saját akaratot hordanak magukban, és Isten akaratát még nem ismerik el, jó talajra talál befolyása számára, meghallgatják, és ő megnyerte a lelket.

Minden egyes ember sorsa megfelel a saját akaratának, ezért van, hogy azonos sors alatt az egyik többet szenved mint a másik, mert hiányzik belőle az Isten akaratába való belenyugvás.

Hogy az Istennel ellenkező lelket meg lehessen menteni, a bajnak még keményebben kell érintenie, míg a lélek fel nem ismeri, hogy itt magasabb akarat tevékenykedik, és ennek feltétel nélkül alá kell vetnie magát. Ezért ti emberek soha ne higgyétek, hogy sorsotokat saját magatok megkönnyíthetitek ilyen vagy olyan intézkedéssel. – Bár saját akarat által változtathattok ugyan életutatokon, de sohasem annak súlyosságán, mert minden esemény azzal a nehézséggel érkezik hozzátok, ahogyan lelketeknek arra szüksége van, és magatokra kell vennetek a szenvedésből a magatok mértékét, tehát teljesen mindegy hogy melyik utat választjátok.... a sorsotoktól nem menekülhettek, mert az öröktől fogva meg van határozva. Csak akaratotok alávetése által teszitek magatoknak elviselhetővé, mert akkor elérte célját, és már nincs szükségetek ilyen fájdalmas eszközre, tehát az életet is könnyebben végigélhetitek.

Ezért ne keljete fel Isten akarata ellen, ismerjétek fel mindenben, ami ér, Isten akaratát, ne panaszkodjatok és zúgolódjatok, hanem csendes megadással hordozzátok amit Isten küld, és ő újra elveszi amint akaratának teljesen alávetettétek magatokat. Szilárdan higgyétek, hogy minden időben tud segíteni, és akar segíteni, és a hit erőssége minden szerencsétlenséget megszüntet.... Isten csak meg akar nyerni magának, és nem elveszteni annak számára, aki az Ellenfele, aki akaratát teljesen elfordította tőle, és teremtményeit is el akarja fordítani Istentől olyan módon, hogy azok akaratát szintén istenellenes dolgokra akarja indítani.

Ezért ne váljatok azok áldozatává, akik tönkre akarnak tenni, hanem Istenben ismerjétek fel Uratokat, és vessétek neki alá magatokat.... és a legkeményebb sorsok is áldást hoznak.

Ámen.

Jó és rossz - Öröktől való törvény

B.D. No. 3901

11. október 1946

Megengedem a rosszat is, de sohasem az az akaratom, mert a rossz ellentmond örök törvényemnek, fordított irányú akarat, amely tőlem távolodik, és valami teljesen Isten nélküli felé törekszik. Olyan állapotra, amely teljesen ellentétes az általam teremtett ős-állapottal. Viszont a

jóra és a rosszra való törekvést lehetővé kellett tennem az általam teremtetek részére, tehát jónak és rossznak léteznie kell, ha a lény szabad akaratból tökéletes akar maradni, vagy arra jutni.

Minden rossz, ami ellentmond öröktől való törvényemnek, minden jó, ami örök Rendemben megmarad. Az én akaratom viszont, hogy a lény minden irányba átértezheti vagy kifejlesztheti kívánságait, az én művem, hogy mindenféle vágyat érezhet szívében. Hiszen bölcsességem és szeretetem az alapja, hogy ilyennek teremtettem a lényt, mert el akarom vezetni az örök boldogságra, annak pedig az a feltétele, hogy a jóra szabad akaratból törekedjen.

Hogy egy erő kibontakozhasson, ahhoz egy ellenállásnak is kell lennie. Hogy létezhesen a jó, kell hogy az embernek lehetősége is legyen, hogy rossz lehessen és jó legyen vagy maradjon önszántából, különben tökéletessége csupán szeretetem műve lenne, amelynek azonban hiányozna a legmagasabb foka, mivel a szabad akarat elengedhetetlen - amit viszont előbb ki kell próbálni. A rosszat soha nem lehet jónak nevezni és mint valami tőlem származót beállítani, noha teret engedek neki, noha megengedem.

A rossz gondolat, a rossz beszéd és rossz cselekedet kívül áll isteni Rendemen. De ha akaratom erejével meggátolnám az ember rossz gondolkodását, rossz beszédét és tettét, akkor nem lenne szabad, önálló és önakaratú teremtmény, hanem csupán akaraterőm egy produktuma, aki sose tarthatna igényt tökéletességre. Én pedig tökéletes teremtményeket akarok képezni magamnak, akiket át akarok sugározni szeretet-erőmmel, tehát nagyon boldoggá akarom tenni őket. De ehhez az akarat-próbát meg kell állnia, önszántából, teljesen szabad akaratból törekednie kell a tökéletesség legmagasabb fokára. Viszont megvan a lehetősége, hogy lesüllyedjen a tökéletlenség állapotába is - tehát tőlem a legmesszebbre.

Az én akaratom jó, és az is marad örökké - és aki önként alárendeli magát akaratomnak, az jó lesz és az is marad. Aki akaratom ellen cselekszik, az a rosszat részesíti előnybe, és én nem akadályozom meg, azonban maga rabolja meg magát a tökéletességtől, az akarat-próbát nem állja meg. De ha lesüllyedt is a legmélyebb mélységbe, szabad akaratából feltétlenül újra a magasba kell törekednie, noha végtelenül hosszú ideig tart, amíg eljut a tökéletesség olyan fokára, ami közelségemet lehetővé teszi.

Éppen ezért az ember akaratának játékeret kell adni, akár az örök isteni Rendnek is ellene dolgozhasson, amit azonban sohase hagyhatok jóvá, sohase az én akaratom. Ezért a jó és a rossz mindaddig fennmarad, amíg minden szellemi el nem jut a megváltásra - azaz amíg minden belőlem kihelyezett lény le nem tette akarat-próbáját, amíg szabad akaratból a jóra, az istenire nem törekszik, amíg szabad akaratból el nem talált hozzám, és mint lehető legkövetesebb lény az örökkévaló boldogság minden örömét élvezheti.

Amen

A Szellem-tevékenység jele az emberben

B.D. No. 3902

12. október 1946

A Szellemem általi tevékenység olyan az emberben, hogy a lélek mindjobban elválik az anyagtól és a Szellemszikkával igyekszik kapcsolatba lépni. Ahol tevékeny lehetek, ott visszafejlődik a világ utáni vágy és a közelségem utáni vágy növekszik. Mert ahol egyszer az erőm kibontakozhat, ott minden anyagi, minden földi, elveszti értékét, mert a szellemi túlragyogja a világot, és az mindig nagyobb vonzalmat gyakorol az ember lelkére. Ahol lehetőség van, hogy az emberben munkálkodjak, ott kioszthatom szellemi adományaimat, amelyek boldoggá és mindinkább bensőségessé teszik az embert. És így az ember lelke egyesül Szellemével, és már az határozza meg egész gondolkodását, akaratát és érzéseit. Hamarosan a test is azonosul a lélek kívánságaival és a földi kívánságoktól és javaktól az is visszalép. Már csak a lélek szolgálatára van, hogy mindazt kivitelezze, amit a szellem kér a lélektől. Már csak a felebaráti szeretet gyakorlásában tevékeny, az embereknek anyagi és szellemi javakat közvetít, ha ezekre rászorulnak.

És amikor egyg   lett a test, lélek, szellem az akaratban    munkálkodásban - akkor velem is helyreállt az egyesülés - hiszen az emberben a Szellem az   n részem    örökké elválaszthatatlan az Atya-szellemtől; és mert magam Szellemem által már jelenvaló vagyok ott, ahol munkálkodhatok. - Ahol még a világ javaira vágyódnak, ahol a test és lélek m  g földi el  ny  kre törekszik - ott nem lehet arról beszélni, hogy Szellememen keresztül   n lennék tevékeny. Ott egyedül az értelem lehet tevékeny - akkor is, ha tevékenysége Szellemi területen van.

De az már soha nem felel meg az igazságnak. Vagy neki magának marad érthetetlen, ha az igazságot egy igazságban   ll  t  l értelem-szerint vette   t. Az   n Szellemteev  kenys  gem a szellemi igazságok közvetítésében jut kifejezésre. De ekkor az embernek nincs arra szüksége, hogy az ismeretet kívülről vezess  k hozzá, hanem a benne lévő Szellem közli vele. Az ismeret mintegy önmagából jut felszínre és Szellemteev  kenys  gemnek ez a legbiztosabb jele.

Az ember természetes képességeit túllépi, ha értelemszerűen a mélyére kell hatolni valaminek, amire a Földön nincs bizonyíték. Viszont akiben magam tevékeny vagyok, annak teljesen érthető. Neki nincs szüksége bizonyításra, hogy az igazságot felismerje; mert miután önmaga Szelleme oktatta, egyidejűleg felismerő-erőt is kapott - ami mindenütt hiányzik, ahol Szellemem nem tevékenykedhet. - Szellemem tevékenysége továbbá egy nagyon is   l  nk szeretet-tevékenységben jut kifejezésre. Az ember szellemi és anyagi javak kiosztására érez késztetést. Tehát tevékenységem ott ismerhető fel, ahol a szeretetet gyakorolják. Mert magam vagyok ott, - mert én vagyok a szeretet, és szeretet-erőm megállás nélkül kell, hogy   t  ramoljon r   és mindenféleképpen tev  kenny   tegye.

Tevékenysége pedig mindig akaratomnak megfelelő lesz, mert Szellemem vezeti és rendezi gondolatait. Tehát az   llet   ember helyesen gondolkodik, beszél és cselekszik -   rl  l  dik a felismer  sekben, lesz ismerete és szeretetben   l, amikor Szellememen   t   n munkálkodom benne. Már a Földön egyesül, és mindörökké elválaszthatatlanul összekapcsolódik velem.

Ámen.

A bűnök terhe a túlvilágon - Engesztelés vagy bocsánat?

B.D. No. 3906

17. ok  t  ber 1946

Minden bűn megterhel benneteket, amit felebar  t  tok ellen el  k  vettek - és   gy ellenem is vétkeztek, aki a szeretet parancsát adtam nektek. Nehéz lesz hordozni a túlvilágon a bűnötök terhét, ha már a Földön le nem t  rlesztitek. Ne higgyétek, hogy büntetés nélkül maradtok, ha embertársatok ellen vétkeztek. Ne higgyétek, hogy nincs igazságos bíró, mert nem jelenik meg azonnal!   s ne higgyétek, hogy titeket nem terhel a b  n, mert embertársatok hasonló szeretetlen módon járt el veletek szemben, és szeretet-parancsomat semmibe veszi.

Lelkiismereteket eltopp  thatj  tok, viszont a nagy bűnötöket nem kisebb  titek ezáltal, mert értelmetek éber marad, és el tudja választani a helyeset a helytelent  l. Az akaratotokat sem kényszerítheti semmi, hogy hogyan gondolkodjatok és cselekedjétek, ezért a felelősséget magatok viselitek, és leírhatatlanul megterhelitek magatokat, amikor b  nt-bűnre halmoztok, ha k  rt okoztok embertársatoknak, gy  tritek, és a legvadabb szeretetlenséget cseleksz  tek, ahelyett hogy t  mogatn  tok szükséghelyzetében, seg  ten  tek, tehát önzetlen szeretettel b  nn  tok vele - ami egyedül van tetszésemre.

A Sátán kezébe adjátok magatokat, aki lelketeket a maga akarata szerint alakítja, aki leh  z a romlásba, és szolg  latk  szs  getek jutalmául csak átmenetileg érzitek földi   letviszonyaitok javulását. De mi haszna a lelketeknek? Bűneitek ne legyenek úrrá rajtatok, mert rettenetes lesz egykor a megbánás!

Higgyétek az igazságos Istenben, aki felelősségre von minden tettetek  rt, és kérjétek bűneitek bocsánatát, kérjétek, hogy az akaratot erősítse meg a jóra, és adjon erőt a szeretet tetteinek kivitelezésére. Mutassátok az akaratot a jóra, és segítséget kaptok, hogy kiments  tek magatokat a b  n ingov  ny  b  l, és m  r a Földön megbocs  tat  st és kegyelmet kaptok.

Ne hagyjátok figyelmen kívül azt, aki életet adott nektek, ne vitassátok el tőle az igazságosságot, és ismerjétek el bűneiteket. Ne cselekedjete a szeretet parancsa ellen, amit lelketek üdvösségére adtam nektek. Szánjátok meg a gyöngéket és betegeket - és magatok is irgalomra találtok nálam. Enyhítsétek az ínségüket, és én mindenkor ott leszek segítségemmel, amikor ti kerültök ínséges helyzetbe. Mert ahogyan embertársatokkal szemben viselkedtek, úgy viselkedek majd én is veletek szemben az ítélet napján - amely igen közel van.

Ne vétkezzetek, nehogy bűnötök mértéke még nagyobb legyen, nehogy földre nyomjon benneteket a bűnök terhe, és ne találjatok kegyelemre az ítélet napján. Mert tudok minden igazságtalanságról, szemeim elől nem marad semmi rejtve, minden gondolatra és minden tetre felelősséget kell vállalnotok. És jaj annak akit ítéletem érint, aki igazságosságomat érezni fogja, amikor nyilvánvalóvá válnak bűnei. Kemény bűnhődése lesz - de mindig vétkéhez mérten, mert én igazságos bíró vagyok, noha végtelen a türelmem és irgalmam. Viszont tevékenységeiteknek határt állítottam, és amint ezt átléptétek elérkezett az ítélet órája is, ami igazságosságot követel minden bűnért - ahogyan az írásban és szóban meghirdettetett.

Ámen.

Egy korszak vége. - Vége a fejlődési periódusnak. - Nehéz életküzdelem.

B.D. No. 3926

1. december 1946

Nagy az én hatalmam, és hajlíthatatlan az akaratom, mert bölcsességem a meghatározója, és szeretetem megengedi a kivitelezését. Amit örökkévalóságok óta felismertem mint a tőlem távolálló szellemiek gyógyszerét, azt visszavonhatatlanul alkalmazom is, hogy szükségükben segítségükre legyek ezeknek a szellemeknek, mert az a tőlem való eltávolodásuknak a következménye. Már örökkévalóságok óta láttam az emberek szellemi mélypontra jutását ebben az időben, örökkévalóságok óta láttam a fordított akaratot, amely nagyobbá teszi a tőlem való távolságot ahelyett, hogy csökkentené. – És ahol ilyen veszély van, ott megállítom a visszatérést, megszakítom, hogy elhárítsam a még mélyebbre való zuhanást, aminek megint örökkévalóságokra volna szüksége ahhoz, hogy a szellemieket arra a fejlődési fokra vigye, ahol a szabad akarat segíteni tudna.

Tehát beteljesedik az idő, egy fejlődési periódus a végéhez közeledik, ahogy szóban és írásban hirdetve lett. Ami most végbemegy, az az én szeretetemnek, bölcsességemnek-és akaratomnak a műve.... És ti, ennek a Földnek az emberei, annak lesztek a tanúi, ami írva van, és amit ismételten újra meghirdetek földi szolgálaim által.... Mert az utolsó időben vagytok, nagy dolgokat éltek át, ami ijesztő mindenkinek aki nem hisz; és lenyűgözően magasztos azoknak, akik felismernek, és szavaimra gondolnak. Ők minden szükség ellenére állandóan érzik szeretetemet és hatalmam, aminek bizalommal átengedik magukat. Magam vezetem őket, hogy biztosan elérjék céljukat. – Ámde ami a földön és a földben lejátszódik, az az emberi értelemnek elképzelhetetlen, ám egyszeri és ezért rendkívüli, senki nem tudná kigondolni, hogy hatalmam és akaratom milyen módon jelenik meg. Bár az emberek, akik még nem akarnak elszakadni a földi dolgoktól, állandóan felépítésre törekcsenek, pótolni akarják mindazt ami elveszett, földi módon alkotnak és tevékenykednek, hogy a javak birtokába jussanak, ám én törekvéseiket ismételten megsemmisítem, hogy felismerjék eme dolgok haszontalanságát, eltekintsenek tőle, és komolyan gondoskodjanak a lelkükről, az elmúlhatatlanról – mert ez minden egyes ember életének az oka és célja. – Ezért az életküzdelem folyik tovább, senkinek sem jut nyugalom, senki sem fogja élvezni földi törekvéseinek gyümölcsét, hacsak nem adta át magát teljesen annak, aki hozzám hűtlenné akarja tenni.... Akkor valóban élhet földi jólétben, ám felismerhető lesz, mint a Sátánhoz tartozó, mert tettei szeretetlenségről és gyűlöletről árulkodnak, és jólétét az emberek ne tekintsék példaképnek. – De akiket még nem tekintek teljesen elveszettnek, azoknak küzdelmük lesz.... és a nehéz életküzdelem legyen az igazolásuk, hogy gondoskodom róluk, és magamhoz akarom vonni őket.... Mindent el kell tőletek vennem, ami földi módon még vonzóan tűnik; szíveteket akarom megnyerni, az akaratosokat, hogy azt felém fordítsátok, mielőtt késő lesz. Ezért a következő idő mindig keményebb lesz, mert a végéhez közeledik. Ám mihelyt feltétel nélkül rám bízátok magatokat, mihelyt alárendelítek akaratosokat az enyémnek, mihelyt egyedül hagytok

kormányozni, és teljesen megadjátok magatokat a sorsotoknak, a legteljesebb gondoskodásom is biztosított lesz, és az élet neheze elviselhető lesz a számotokra, akik akaratotok által az enyémekek lettetek. Akkor már az utolsó nagy események sem ijesztenek meg, tudjátok hogy az az én akaratom és művem, azt is felismeritek, hogy ez csak az utolsó eszköz a tévelygő lelkek megnyerésére, és azt is tudjátok, hamar itt lesz a megváltás, hamar eljön a vég, amikor magam megyek értetek, hogy egy békés, boldog Paradicsomot készítsek, ahol végetér minden szükség. – Ám elhatározásom szilárd, megakadályozni lehetetlen, az idő amiről írva van, beteljesedett. Az emberiség nem figyel szavaimra, és már csak rendkívüli esemény által jut más felfogásra, tehát miattuk érkezik ez az esemény a Földre, ami felfoghatatlannak és rettenetesnek tűnik, ám szeretetem és bölcsességem a lelkek számára öröktől fogva gyógyítónak ismerte föl, ezért akaratom végbeviszi, amit öröktől fogva meghatározott.

Ámen.

A Sátán dühöngése a végidőben – Elfordulás a hittől

B.D. No. 3958

20. január 1947

A végidőben megnövekszik a hitetlenek száma, és majdnem elnyomja a hívők kicsi seregét. A hit csökkenésével egyre jobban előtérbe jut a Sátán dühöngése - mert az emberek igazi bírójukkal szemben elvesztik felelősségérzetüket. Már nem hisznek bennem. Azért Isten nyilvánosan is fellép, hogy övéit megerősítse, hogy meg ne inogjanak a hitetlenek istentelensége és világi sikereinek láttán.

De még mindig esélyt akar adni a hitetleneknek, hogy gondolkodjanak. Ezért annyira szembeszökő módon áll az övéi mellé, hogy Isten erejét a hitetlenek is felismerhessék, és így visszanyerjék a már elvesztett hitüket - csak mutassanak erre egy csekély kis akaratot. Mert Isten övéin keresztül jeleket és csodákat tesz a Földön.

Tehát földi szolgálói látszólag rendkívüli dolgokat visznek végbe. De ISTEN az, aki rajtuk keresztül megnyilvánul, ő az aki hírt ad magáról, sőt ő az, aki láthatóan az övéi között tartózkodik annak jeleként, hogy már közel a vég. Viszont CSAK AZOK ISMERIK FÖL, akik egész szívükkel szeretik, és parancsait megtartják. Csak azok, akik a Földön szeretetté alakították magukat, és fölöttébb tevékenyek a Birodalmaért végzett munkában. Ezeknek rendkívüli erejük lesz, mert MAGA ISTEN vesz lakást szívükben, ezért betölti őket Isten szeretet-ereje.

A hitetlenek meggyőződhetnek erről az erőről, be kell vallaniuk, hogy itt egy magasabb hatalom dolgozik - de erről csak akkor győződnek meg, ha hajlandók gondolkodni a rendkívüli jelenségeken, amiket a vég előtti idő hoz magával. Viszont a legtöbben mégis csak az e világra koncentrálnak, sőt üldözik és lenézik az enyémekeket - ami által azok nehéz helyzetbe kerülnek, amelyben csak Isten nyilvánvaló segítsége hoz támogatást, hogy mindvégig kitartsanak.

Isten támogatása annyira nyilvánvaló lesz köztük, hogy az szoros összezárkózásra indítja őket a világi támadások kivédésére. Hitük szilárdabb lesz mint bármikor, és teljesen átadják magukat Isten vezetésére, nem félnek sem a földi haláltól, sem a nyomorúságoktól. Ezáltal mindent könnyebben elviselnek, ami a végidőben rájuk tör.

Ahol Isten megjelent, ott Isten ellenfelének már nincs támadási felülete, mert azok hite támadhatatlanná válik. Igen - ahogy megígérte - Isten közel lesz, és vigaszt és erőt ad. Tanítja őket, és kilátásba helyezi közeli érkezését, és hogy elragadja őket. A szeretet fokozott gyakorlását kéri, mert jelenléte - akár világi, akár szellemi - eltölti az embereket Isten és embertársaik iránti szeretettel, és erővel is. A végidőben szükség van Isten nyilvános fellépésére, mert ezzel is hozzájárul a szellemek szétválásához. A langyosak és határozatlanok döntését megkönnyíti, hogy melyik táborhoz tartozzanak. Ehhez egy utolsó lökést ad, hogy meggyőződhetnek a hit erejéről, amely úrrá lesz még a legnagyobb földi nyomoron is. Ezzel megváltozhat az Istenről alkotott kép, azaz megtalálhatják feléje a helyes utat.

Ahol nyilvánvaló lesz Isten jelenléte, ott minden szomorúság ellenére remény és békesség lesz. És mivel a hívők sorsa rendkívül nehéz, ez leginkább a hitetleneket bosszantja. És aki közülük akkor hallgat Isten szavára, és földi szolgálait meghallgatja, annak megváltozik az akarata. Mert szeretetében

és irgalmában Isten minden készséges lelket megragad, megsegíti és megmenti az örök sötétségtől. A még gyöngé hitét megeleveníti, és erőt ad hogy ki tudjon tartani a vég bekövetkeztéig, amíg eljön a felhőkben, és hívői seregét magához viszi.

Ámen.

A Biblia a szeretet tana – Jézus magyarázata - Feljegyzések

B.D. No. 4000

16. március 1947

Szükséges, hogy a bennetek lévő szellem tanítson, különben tudás nélkül maradtok. De az csak akkor tevékenykedhet, HA A SZERETETBEN ÉLTEK, ezért a Földön misszióm elsősorban abban állt, hogy az isteni szeretetet tanítsam. Ha az emberek ezt követik, annyira átalakítja őket, hogy szellemük akcióba léphet. A további szellemi dolog közvetítése is csak így válik lehetővé. Viszont Földön járásom idején az emberek már annyira eltávolodtak a szeretettől, hogy ismételtlen szeretetlenségük következményeire kellett őket figyelmeztetnem, és a szeretet parancsait kellett eléjük tárnom - de csak keveseket tudtam ebbe az ismeretbe bevezetni.

Nem lett volna okos dolog, ha általános ismereteket adok nekik, mert szeretet nélkül az csak halott tudás maradt volna - tehát nem lett volna hatása. Ezért akaratom által tanítványaim feljegyzései is olyan formát kaptak, amelyből a mélyebb tudást elhagyták, és tartalma csak a szeretet tanítása. Aki ezt követi - ha komolyan törekszik - megszerzi a mély tudást is. Magam bőségesen osztogattam a tudást a Földön. De hallgatóim szívét és akaratukat is ismertem, hogy személyemet mennyire ismerik fel, és ez arra indítja-e őket, hogy a kapott tudást elismerjék mint általános igazságot.

Tanítványaimat is oktattam, és mennybemenetelem után Szellemem kiömlése képessé tette őket, hogy amit a Szellem által kaptak - embertársaiknak közvetíteni tudják. Tehát JÓL EL VOLTAK LÁTVÁ tudással azok a tanítványok, akik hirdették az Evangéliumot. De hogy valaki megértse a mély szellemi tudást, annak a szeretetben való élés a feltétele, mert csak így jut el annak áldásaihoz. Megbízásom folytán tehát tanítványaim az utókor számára leírták a szeretet parancsát, hogy az úgy maradjon meg, ahogyan azt a Földön tanítottam. Életsorsom is a feljegyzéseikhez tartozott, mert annak példaképpen kellett állni minden ember előtt. Ez tanítványaim hagyatéka, de nélküli a mély tudást - mert ez volt az akaratom.

Aki ebből a könyvből - amely valóban szavaimat tartalmazza - tudást akar meríteni, de nincs benne szeretet, az nem tud mit kezdeni vele. Mert a szellemi tudás olyan világosság, amely a szeretet által gyullad föl, és teljes világító erejével akkor tud sugározni, amikor a szelleme felébredt benne, és most már belülről világosulhat meg. Az iskolaszerűen átadott tudásnak csak akkor van értéke, ha vizsgálódással és feldolgozással gondolati tudássá válik. De ez is csak a szellem folytonos asszisztálása mellett lehetséges - és ezért a szeretet elengedhetetlen.

Tehát teljesen érthető, hogy a Földön magam és az akaratom szerint készült feljegyzés is csak a szeretetet prédikálja. És elsőnek és legfontosabbnak a szeretet parancsát állítják az emberek elé. Tehát ennél nincs semmi fontosabb, és az embereket nem lehet eleget figyelmeztetni: tartsák be ezt a parancsot, mert általa lelki érettségre jutnak. Minden további ismeret a szeretetben való élés következménye, és az ember olymódon kapja, ahogyan az neki a legjobban használ.

Amint a szellem tevékeny, a tudást mérték nélkül kaphatja. Maga határozza meg, hogy a bölcsesség milyen fokán kíván élni. Tanulni már nem kell, közvetlenül a Szellemi Birodalomból kapja. De csak az az ember érti, aki a szeretet-parancs követésével szellemét már felébresztette. Soha nem lesz azoknak érthető, akik szeretet nélkül élnek, tudásukat csak könyvből szerzik, vagy próbálják megszerezni. Az halott tudás. Élő tudást a Szellem ad - teljes megértést pedig csak a szeretet.

Ámen.

A világtörténet magasabb törvények határozzák meg, habár az emberi akaratnak nagy része van benne. Maga az öröktől való törvényadó az, aki mindent intéz és kormányoz, és aki az emberi akarat kihatásához illeszti öröktől való Tervét. Így látszólag el van ásva a harci bárd, ám az égés még nincs elfojtva, tovább izzik, hogy hirtelen mint hatalmas tűz törjön elő a maga megsemmisítő erejével.

És beteljesedik, ami a szellem hangja által jövendölést kapott. Az emberek számára egy új életszakasz kezdődik, és jó azoknak, akik nem értékelik túl magasra, jó azoknak, akik felismerték a látszat világát és nem lettek rabszolgái, jó azoknak, aki ismerik a földi élet értelmét és okát, akik magasabb célt tűztek maguk elé mint csak a földi vágyak és örömök kielégítését.... Ezek felveszik az étellel a küzdelmet, amit az eljövendő idő hoz magával.... Ők a győztesek, és azok is maradnak. Az emberiség egy új fázisba lép, egy nehéz küzdelem indul az egyes ember számára, nagy szükségeket kell átélnie, és szellemben a legnagyobb harcban kell megállnia, az utolsó hitüldözésben, amely megelőzi a vég bekövetkezését. És ez visszavonhatatlanul megérkezik, ahogyan hirdetve lett, mert lejárt az idő, és a szellemi mélypont megálljt parancsol.

Az ítélet napja minden szellemi fejlődést megszakít, hogy folytatódjék majd az új Földön. Rövid időn belül ebbe az utolsó szakaszba lép az emberiség, és a beavatottakkal, a szellemi tudásban állókkal a világesemények majd felismertetik, hogy mikor kezdődik. Mert előtte útjukra kell indulni a földi eseményeknek, a világégésnek újból fel kell lángolnia, hogy a szűkölködés elérje csúcspontját, és az isteni közbenyúlás megokolást kapjon.... hogy Isten maga utasítsa rendre a küzdőket, hogy kicsavarja kezükből a fegyvert, és nagy szerencsétlenséget enged jönni mindenki fölé, amiért minden ember tekintete azokra az országokra irányul, ahol Isten világosan beszélt.

Mert maga ismerteti fel magát, s egy mindenki számára érthető beszéddel beszél azokhoz, akik meg akarják érteni. S kinyilatkoztatja magát a hívőknek is, szellemben az embereknél lesz, közöttük tevékenykedik, és betölti erővel azokat, akik tele vannak hittel. Mert ezeknek szükségük lesz jelenlétére és segítségére, mert az idő ínsége őket is érinti, és a hívők elleni harc hevessége fokozódik, minél jobban közeledik a vég.

A hívők elleni utolsó fázis csak rövid ideig tart, de súlyosan nehezedik az emberekre, és csak Isten segítségével lehet elviselni. Ám mindenki megállja a küzdelmet, aki Istenben és Istennel él, aki szereti őt, és megtartja parancsait, mert az soha nincs egyedül, érzi Isten jelenlétét, és szavaiból, amit szeretetében az emberekkel közöl, mindig erőt meríthet, hogy hűséges tudjon maradni Istenhez, és a vég érkezéséig kitartson.

Ámen.

Mi a hit?

B.D. No. 4017
6. április 1947

Az ember a hite által üdvözülni. De mi a hit? - Mikor mondhatja jogosan az ember magáról, hogy hívő? Amikor szellemi tanításokat tárnak elé, soha nem követelhet érte bizonyításokat, sem maga nem adhat, mert a szellemi az értelmi tevékenységen kívül áll, és soha nem bizonyítható. Tehát a hívő ember igaznak tart valamit, ami nem bizonyítható.

Ennek ellenére, ha üdvözülni akar, a csupán vak hitnél több követelménynek kell eleget tennie. Ez abból áll, hogy az ember nem beszél ellene - tehát úgy látszik, hogy elfogadja a neki nyújtott gondolat-anyagot. A követelmény vele szemben, hogy bensőjében teljes igenlő legyen - hogy elfogad olyan tanítást amiről bensőjében meggyőződött, anélkül hogy bizonyíték lenne a kezében.

De ez a meggyőződés gondolati tevékenység eredménye. Állásfoglalás ahhoz amit az érintett fogalom mond. És ennek az állásfoglalásnak minden kényszerítés nélkül önmagából kell kiindulni. Mintegy a tanítás gondolatilag addig foglalkoztatta - addig méregette az "érte" és "ellene"

gondolatokat, amíg eljutott egy olyan nézetre, amit meggyőződéssel képviselhet akkor, ha nyilatkozatra szólítják!

A hit tanításait át kell gondolni, mielőtt gondolati értéké válhatna. E nélkül csak vak hitről lehet szó, ami Isten előtt teljesen értéktelen. Hogy az ember az átgondolásának végén milyen eredményre jut, az függ az igazsághoz fűződő akaratától, és az Isten utáni vágyától, ami öntudatlanul szeretetgyakorlásra ösztönzi. Viszont azt, aki komolyan keresi az igazságot, Isten valóban nem hagyja tévedésben, ha életvitele által méltóvá teszi magát az igazságra.

És mert a világban a hazugság fejedelme mindenhol sötétséget terjeszt, és szeretne kioltani minden világosságot - ezért érthető hogy az emberek között a tévedésnek nagy helye van. Isten pedig figyelembe veszi minden egyes ember szabad akaratát, sőt, legszentebb szavát - amiben a legtisztább igazság van - kiszolgáltatta az emberek akaratának. Ennek következtében az ember akaratán múlik, hogy van-e hite, vagy nincs, amikor megvizsgálja az egyes tanításokat, és kialakítja állásfoglalását. Hogy ezt az állásfoglalást meggyőződéssel megtehesse, feltétlenül meg kell vizsgálni a tanítást - azaz gondolatilag foglalkozni kell vele. És ha igazi volt a kívánsága, és teljesíti az Isten általi feltételeket, ami kell ahhoz hogy szellemi javakat kaphasson, úgy gondolkodása megvilágosul, és tisztán és egyértelműen áll előtte amihez a szíve igent mond. Ekkor már bizonyíték nélkül is meggyőződéssel tudja mondani: hiszek....

Hogyan másképpen lehetne felismerni a tévtanításokat - és Isten hogyan követelhetne az emberektől felelősséget, ha az volna az akarata, hogy a gondolati tevékenység kikapcsolódjon, és feltétel nélküli vakhit lépjen a helyére? - Akkor az ember nem volna felelős - hanem csak azok a kevesek, akik a tanítást igyekeznek elterjeszteni. És akik magukkal szemben minden ellenállást lehetetlenné akarnak tenni a vakhit követelésével! Istennek ez nem akarata. Hiszen a gondolati tevékenység állítja föl a kapcsolatot - és a fényből valók akkor kezdenek tulajdonképpen tanító tevékenységükhöz. De mindez lehetetlen volna a vakhit mellett.

Viszont a gondolatban fontolgató ember kielégítő eredményre jut, ha elsősorban komolyra veszi az igazságnak megfelelő ismereteket, hogy állásfoglalása legyen Istennel és önmagával szemben. Isten nem hagyja sötétségben azokat, akik világosságot keresnek! És az embert majd mindig kielégíti az a gondolati eredmény, amit az Istenhez küldött hívő ima után nyer. Egyedül Isten adhat magyarázatot, hogy mikor és mennyire helyes a gondolkodása, ha hisztek a szeretet, bölcsesség és mindenható egy Istben. Az teljesen elég hogy meggyőződéses hitre jussatok azokban a tanításokban, amelyek Istentől indultak. Ugyanúgy azt is fölismeritek, amit emberek tettek hozzá. És az mennyire felel meg az igazságnak. Mert Isten - az örök Igazság - majd mindig segíti és rendezi gondolataikat. Ítéző képességet ad neki, csak legyen készséges az igaz felismerésére, és az igazságért - az általa igaznak felismertért - szálljon síkra az emberekkel szemben. Isten akarata, hogy az igazság elterjedjen, mert egyedül az igazság vezet a magasba, és tesz boldoggá.

Ámen.

Megváltónak álcázott Antikrisztus - Intézkedések minden szellemi ellen

B.D. No. 4029

24. április 1947

Az Antikrisztus Szelleme - aki bár a gyógyító képében közeledik az emberekhez - Istentől teljesen eltávolító szándékú. A szeretet Istent nem ismeri el, ahogy semmi szellemit - mint természetfelettit - ezért nem bizonyíthatót, tehát mint nem létezőt elutasít. Krisztus lényé olyan idegen lesz számára, hogy Megváltó Művét, és földi misszióját nem képes elfogadni, ezért fantázia szüleménynek próbálja beállítani. Mindent megtesz, hogy Jézus lényét kitörölje az emberek szívéből. Saját lényé nem felel meg Jézus Krisztus szellemiségének, ezért érthető hogy őt szellemi ellenségnek tekinti, és harcol ellene.

Az eljövendő Antikrisztus olyan személyiség, aki kitűnik a többi ember soraiból. Ő egy rendkívül tehetséges ember, akinek különleges ereje a világi biztonságban van, azokkal szembeni fellépésében, akik felelősséget viselnek a népek jólétéért. Ezért sikert könyvelhet el, az emberek beleegyeznek az

általa kiküzdött felső vezetésbe, a közért való jóért áttörő változásokat feltételeznek és várnak tőle. Minden világi ember el fogja őt ismerni. Ezt az előnyét ki fogja használni, hogy mindenfajta intézkedést hozzon. Különösen a nem érzékelhető szellemiek ellen fog fellépni, mindenvallásos kapcsolat ellen, mint az egyházak, és a szellemi áramlatok, melyeknek alapgondolatai Jézus Krisztus és tanításai. Mert a felebaráti szeretetet gyengeségi állapotnak fogja beállítani, mely ellen minden körülmények között harcolni kell.

Aki törekvéseihez csatlakozik, az szintén Antikrisztusnak számít, Isten ellenfelének és szeretet nélkülinek bizonyul felebarátaival szemben. A szellem vakságában elmegy mellettük, mert a Sátán Birodalmához tartozik.

Mint sok ember uralkodója intézkedései által nagy lázadást fog szítani, csak azért tevékenykedik, hogy gyűlöletet és békétlenséget szórjon az emberek közé, hogy elnyomja a szeretetet, és az embereket a legnagyobb szellemi hiányba süllyessze. Ekkor már az Isteni beavatkozás nagyon sürgős lesz, amely megmagyarázza Isten hatását földi szolgálain keresztül. Mert öneki is felismerhetővé kell válni a Földön azok számára, akik hozzá tartoznak. Szokatlan hatást kell gyakorolnia az emberekre, hogy azok ne utasítsák el, hanem elismerhessék - ha készek az emberek a helyes úton járni, tudatosan vagy anélkül az Ég és a Föld teremtetőjéhez fordulni, és a szükségben tőle kérni segítséget. Akkor már különösen heves lesz a jó és a rossz közötti küzdelem, mert a vég órája mindig közelebb kerül, és a szellemek szétválásának végbe kell mennie az ítélet napjáig. Ez a szétválás csak akkor történhet meg, ha az emberek komolyan válaszút elé kerülnek, és Istent vagy elismerik vagy letagadják. Ez a kérdés döntésre kényszerít, Isten ellenfelének szemmel láthatónak kell lennie, amennyiben földi küldöttét befolyásolja, hogy olyan intézkedéseket tegyen, amelyek istenellenes gondolkodást árulnak el.

Így kezdődik a Földön az utolsó ütközet - harc a hitért, harc Krisztus ellen - melynek az a következménye, hogy az emberek már végérvényesen vagy mellette, vagy ellene döntenek. Aztán jön az ítélet, mert szabad akaratból vagy Isten felé fordulnak, vagy elfordulnak tőle és a szabad akaratért felelniük kell.

Ez a harc elkerülhetetlen. Kiderül, hogy valójában milyen az Antikrisztus lény. Az egész emberiség tisztában lesz annak a gondolkodásával és cselekedeteivel, aki egy megváltó képében lép fel, hogy szégyenletes terveit megvalósítsa; aki nyíltan Isten ellen harcol, és ezért hosszú időre újra meg lesz kötve a Földön, ahonnan nem szabadulhat korábban, míg újra az emberek által segítséget nem kap, akik az anyaghoz való hamis szeretetük miatt meglazítják a Sátán bilincseit.

De Jézus Krisztus soha többé nem lesz félretolva, ő marad a győztes a vég utáni időkben. Tanításait minden szerető szív teljesíteni fogja, követői a szívükben viszik amikor elragadtatnak. Tanítása az Új Földön is nagyra lesz tartva, mint szellemi tudás, amelyet a gyakorlatban is megélnék. Az emberek a legnagyobb tudás birtokában lesznek, és Isten iránt a legnagyobb szeretetben izzanak. Sohasem lehetnek többé Isten ellensége által szorongatva, mert mindenféle hatalom hosszú időre meg lesz vonva tőle.

Ámen.

A halál órája - Magyarázat a szenvedésről

B.D. No. 4033

30. április 1947

Soha nem tudjátok milyen lesz a vég. Ezért Isten irgalmát naponta kérni kellene, hogy forduljon felétek a halál óráján. Még ha Isten akarata szerint éltetek is, végórátok akkor is súlyos lehet, ha az a célja, hogy teljesen megtisztítson, és örökké szabaddá váljatok. Isten bölcsessége és szeretete a tietek az utolsó földi órátokig, és ha lelketek még képes rá hogy alakuljon, erre még a halál óráján is ad alkalmat. Ezért szenvednek még testileg a magukat Istennek átadott emberek is - és a többiek nem találnak rá magyarázatot, és nem ismerik fel benne Isten szeretetét.

Ennek ellenére Isten jót akar az embernek, mert a kiérlelődésre a szenvedés a legjobb eszköz, amely rövid idő alatt a lelket arra a fokra viszi, amely a túlvilágon fény-átersztővé teszi. A lélek megköszöni Teremtőjének, amikor szabaddá lett, és felismeri Isten nagy szeretetét és irgalmát.

Ezért kell Isten szeretetének bizonyítékeként tekinteni minden szenvedést - ha az emberek nem is tekintik annak - mert még a végső óra is üdvösséghez, ha szenvedés kíséri. Bár a lélek a testtől fájdalommal oldódik el, viszont azonnal a magasba emelkedik a boldog szellemek Birodalmába. Nem csak a testével, hanem a lelkével is elhagyja a Földet, és magával viszi a test kiérlelt szubsztanciáit is, mert a földi szenvedés minden foka oldja azt a burkot, amely a lelket körülzárja. És boldog ember, aki még a Földön maradéktalanul meg tud válni a még éretlen szellemtől.

A földi létet megváltásra használta, és már nem támad fel többé Isten akarata ellen. Bár küzd a lélek békéjéért a halál órájában - de a testi szenvedést már soha nem tekinti jogtalannak, mert lelke tudja, közeledik a vég, és a testi szenvedésnek is vége lesz. Azt is tudja, hogy mindez előnyére válik - ha ezt már nem is tudja a test tudomására hozni. A test pedig - amint érzi a lélek közeledő tökéletességét - elválik tőle. Feladatát teljesítette, amennyiben tartózkodási helyet biztosított a léleknek. Mindenkinek súlyos lehet a halál órája, de lehet boldog elalvás is - ha már nincs szükségtek szenvedésre - mert a Világosság Birodalmában ébred, és Istenével egyesülésre talált már a földön. Ő viszi haza Birodalmába, az ATYAI HÁZBA, hogy boldoggá tegye.

De hogy a vég milyen lesz azt nem tudjátok, ezért kérjétek Isten irgalmát, kegyelmét és erejét, ha talán lelketeknek még szenvedésre volna szüksége, és így majd a halál óráját is elviselitek. Csak a test szenved - a lélek örömmel távozik a testből, és felemelkedik a világosság szférájába.

Ámen.

A Szellem kiáradása - Tanítványok

B.D. No. 4049

26. május 1947

Éppúgy mint a földön az első tanítványaimnak, nektek is egy missziót kell teljesítenetek. De aki az Én megbízásomból teljesít valamilyen hivatalt, annak tőlem képességet kell kapni rá. Ezért nektek is, mint a földön munkálkodó szolgálaim, kiképzést kell kapnotok, mert ismét arról van szó, hogy az emberekhez el kell vinni az Evangéliumot.

Ebből következik, hogy bizonyos értelemben meg kell tőlem kapnotok, amit majd továbbadtok az embereknek. Ez a feladat megköveteli a Szellem tevékenységét, amely mint isteni Szellemem szikrája nyugszik az emberekben - míg aztán a szeretetben való élés által fel nem ébred, és meg nem akar nyilvánulni. És kijelentéseit feltétlen igazságnak lehet tekinteni. A Szellem tevékenysége az ember akaratától függ.

Nem mindenki részesül ebben az ajándékban. De nem azért, mert én az egyikre jobban, a másokra kevésbé gondolok, hanem mert nem kéri tőlem a - Szellem általi tevékenység kegyelmét, vagy nem figyelnek föl az isteni kegyelmi ajándékokra - holott ez a legdrágább, amit a földön az embernek felajánlhatok mint ajándékot.

Az ajándékot örömteli szívvel kell fogadni, értékelni kell, és értékének megfelelően kell kezelni. Mindenek előtt egy nyitott szívnek kell készen lenni rá, hogy magába fogadja a kegyelmi áramlatot. Ez annyit jelent, hogy Isten munkálkodását akarja az ember, erre a benne való munkálkodásra felkészüljön és méltóvá tegye magát. Akkor a Szellem kiömlik erre az emberre, aki a földi misszióra ki lett választva, mert magát szabad akaratból ajánlotta föl.

A Szellem első kiömlése Mennybemenetelem után, mint tanítványaim munkálkodásának a kezdete ment végbe, hogy feladatuknak megfeleljenek és a tiszta szót, amit magam tanítottam a földön - továbbítani tudják. Hogy tanítványaim eme szavakat meghirdethessék, először oktatnom kellett őket. Olyan tudásuknak kellett lenni, hogy minden hozzájuk intézett kérdésre az igazságnak megfelelő magyarázatot tudjanak adni. Tehát maguknak is az igazság talaján kellett állniuk. Szellemem ezt az igazságot közvetíti nektek embereknek.

(1947. 05.) Valamennyien Szellemem felvevő edényei lehettek. Szellememet mindannyitok fölé ki akarom önteni, ha a szeretetben való munkálkodás által magatokat felvevő edénnyé akarjátok alakítani. Magam a szeretet vagyok és Szellemem a szeretetem ereje. Ezért az edénynek is, amelybe a

szeretet ömleni akar - szeretetté kell válnia. A szív legyen szeretetre képes és szeretni akaró - és ezt az embernek magának kell kialakítania. Ez az én követésem, mert enélkül nem munkálkodhatom bennetek. Ez tanítás, amit földi szolgálóimnak adok, és ők ezt terjesszék el a földön az emberek között. Ezzel arra biztatják őket, hogy hasonlóképpen ők is tegyék lehetővé magukban a Szellem munkálkodását. Mert ahol a Szellemen keresztül munkálkodhatok, ott garantált a magasba való feljutás; ahol én munkálkodom, ott világosság van és ahol világosság van, ott élet is van.

Nektek emberek, örök életet akarok adni. Azért küldöm hozzátok földi szolgálóimat, hogy ti hallgassatok rájuk. Ők a neveltjeim, a végidők tanítványai, akiket kiválasztottam, mert alkalmas szolgálóknak találtam őket, és röviddel a végidő előtt fontos tevékenységre fölfogadtam. Evangéliumomat újból ki kell vinni a világba. Bölcsességem felismeri ennek sürgősségét, és szeretetem segítséget akar nyújtani ott, ahol nagy a szellemi nyomorúság. Magam akarok az emberekhez beszélni és ehhez szükségem van rátok, akik szívesen segítetek nekem. Előbb bennetek kell munkálkodom, mielőtt általatok az embereket bevezethetem az igazságba.

Mindvégig veletek akarok lenni. Az emberiségnek ismerete van arról, hogy Szellemem kiömlött tanítványaim fölé. De azt már nem tudják, hogy ezzel a kegyelemmel minden embert boldogítani akarok, és hogy az egyes ember akarata dönt abban, hogy Szellemem tevékeny lehessen benne. Azért ti, a tanítványaim adjátok erről ismeretet nekik. Hadd beszéljek a Szellem által bennetek és ti adjátok tovább, amit hallottatok, amit a Szellemi birodalomból fölfogtok, mint a magam direkt kisugárzását.

A vég előtti utolsó időben hagyjátok, hogy MAGAM legyek tevékeny általatok. Szervekre van szükségem, amelyeken keresztül megnyilvánulhatok, hogy hitükben megerősödjének az enyéme és elnyerhessék a hitet, akik még távol vannak vagy akaratukban gyöngék. Mert a vég hamar itt lesz, a kegyelmi idő letelik - ahogyan írásban és szóban meg lett hirdetve.

Ámen.

Szellemi újjászületés

B.D. No. 4072

28. június 1947

Célotok és kívánságtok a szellemi újjászületés átélése legyen, mert akkor hozzám kapcsolódtatok és biztosított a fölfelé haladástok. Beleszülettetek a testbe, és bennetek nyugszik a Szikra, ami az én részem. De a Szellemszikrának még nincs élete - még ha ti a földi élet részesei is vagytok. Először életet kell adnotok neki, tehát a bennetek lévő Szellemnek át kell élnie a saját megszületését - és ezt egyedül magatoknak kell végbevenni. Ez a feladatotok, amelynek teljesítésétől függenek az örökkévalóság életviszonyai. Tehát a szellemi újjászületés azt jelenti, hogy teljesen függetlenül a testi élettől a bennetek lévő Szellemnek megadjátok a lehetőséget, hogy belépjen a magatok életébe és részesül mindenből, amit ti gondoltok, beszéltek és tesztetek. A bennetek lévő Szellem az én részem - tanácsot akar adni, vezetni és oktatni akar, azt akarja, hogy hallgassatok rá, magához akarja vonni a lelket - tehát segítséget akar nyújtani, hogy megtaláljátok a velem való egyesülést, hogy boldogságotokat elnyerjétek.

De a Szellemet hogyan ébresztitek föl magatokban? Úgy, hogy megteszitek annak akaratát, aki nektek életet adott és a Szellem-szikrát belétek helyezte. Ezzel akarta helyreállítani az összeköttetést veletek, akik még távol vagytok tőle, és mégis meg kell találnotok a földön a vele való egyesülést. Az én akaratom pedig az, hogy megtartsátok parancsaimat, engem minden fölött szeressetek, embertársaitokat pedig úgy szeressétek, mint önmagatokat. Ha ezeket megteszitek, a szellemi újjászületés nagyon gyorsan végbemegy és a Szellem tevékeny lehet bennetek. Tevékenysége elsősorban a gondolatok rendezéséből áll, mert az most már a Szellemi-birodalom felé fordul.

Tehát gondolkodástok szellemi irányt vesz fel. Ellentétben az eddigi földi élettel, most szellemi dolgokkal foglalkoztok. A világot már nem állítjátok előtérbe, és kívánságtok azoknak a dolgoknak szól, amelyek a lelki életre vonatkoznak; gondoltok a halál utáni életre, engem kerestek és én hagyom, hogy megtaláljátok. Mert a bennetek lévő Szellem-szikra az Atya-szellemmel való egyesülést keresi,

titeket is erre bíztat, el akar oldani a világtól és megnyitja a szellemi élet kedvességét. Mindez sikerül is neki, ha tevékenységre lehetőséget adtok neki.

Ekkor újjászülettetek szellemben, és a célt biztosan eléritek. Mert én a Szellem-szikrával öröktől fogva össze vagyok kapcsolódva, ennek következtében ti is hozzám vagytok kapcsolva, ha engeditek, hogy a bennetek lévő Szellem fölfelé húzzon - miután életre ébresztettétek és utána átadtátok magatokat befolyásának. A testnek és léleknek előnyére válik, ha kapcsolatba lépnek a Szellem-szikrával. A test és lélek átadja a földi világot, hogy összeköttetésbe lépjen a szellem-világgal. A test és lélek hozzám törekszik, mert a Szellem-szíkra meghatározza a gondolkodást, érzést és akaratot, és a szellemben újjászületett ember teljesen átadja magát Szellemem befolyásának.

A szellemben újjászületett már mindörökké nem vándorol a sötétségben, megtalálta a világosságot, elevenné lett, és életét már soha el nem veszti és örökké él.

Ámen.

Fényjelenség az égen – Krisztus kereszttje

B.D. No. 4073

30. június 1947

Figyeljete a végidők jelenségeire. Hamarosan változások tűnnek fel a természetben is. Az erők különleges játékát figyelhetitek meg, jelenséget, amire muszáj gondolnotok, ha helyes a beállítottságotok hozzám, Teremtőtökhöz, aki megengedi az ilyen jelenségek létrejöttét, hogy minden ember figyelmét magára irányítsa. És feltűnik nektek, hogy kevés ember lesz, akiknek helyes beállítottsága van irányomban, hogy mindent csak földi módon kívánnak megmagyarázni, és a rendkívüli jelenségek sem tesznek nagy benyomást rájuk. Egy nappal látható fényjelenség lesz, amely minden előzetes jelzés nélkül mutatkozik meg az égen, és semmi más magyarázat nem lehetséges rá, mint utalás Krisztus megváltó munkájára, mert egy keresztforma lesz látható, rajta a Megváltó félreismerhetetlen arcával.

Ez a fényjelenség sok vitára ad majd alkalmat, és ekkor szolgálaim készüljenek fel, mert ez a jelenség bevezető, ami bizonyos mértékben minden embernek egyértelmű, mert ezt minden ember láthatja. De milyen különféle módon szemlélik, és milyen kevés megértést tanúsítanak vele szemben! Látható jelet teszek az égre, és mégsem kapok elég figyelmet. Szemük elé állítom a megváltás kereszttjét, hogy higgyenek Jézus Krisztusban és üdvözljenek, de a benne való hitük már oly nagyon elveszett, hogy e fényjelenség által sem találhatnak rá, sem fel nem erősödik.

Az emberek már túlságosan világias felfogásúak, és nem akarnak hinni, már minden felelőséget el akarnak hárítani magukról, amit azonban nem tehetnek meg, ha hisznek Jézus Krisztusban. És így a fényjelenség is csak kevés ember számára lesz égi jel - a végidő jele. De legtöbbjüket mégis elfogja egy belső nyugtalanság - bár csak rövid időre, azután feszült figyelemnek adja át a helyét, ami azonban már csak magának a jelenségnek szól.

Hogy ezzel a közeli vég összefüggésben lenne, azt nem hiszik el, és csak kinevetik a hívőket, akik ezt a jövendölést a közeli végről embertársaikkal közlik, hogy készüljenek föl arra, ami a Földön előkészületben van. Szolgálaim kevés hitre akadnak, de mégse hagyhatják abba munkájukat a szőlőmben, mert az ilyen lehetőségek különleges kegyelmet jelentenek az embereknek a Földön, hogy elgondolkodjanak és a gondolatot kinyilvánítsák, hogy a természetfölötti erők a természeti jelenségek rendkívüli módja által akarnak az emberre hatást gyakorolni, hogy a jelenségeket én akarom, hogy az embereket a vég tudomásulvételére irányítsam.

A tudomány is ad majd magyarázatot és azt el is fogadják, de aki szellemben törekvő, az engem ismer fel benne, és örül és ujjong a közeli vég miatt, mert neki a világ már nem nyújt semmit, de szíve reménnyel van tele a halál utáni élet miatt. Vágyakozik az utolsó órára, hogy megszabaduljon a földi nyomortól, mert megígértem, eljövök a felhőkben és hazaviszem Birodalmamba az enyémeiket. Tudja, hogy ekkor elérkezett az az óra is, amikor a földi nyomor növekszik, és semmi földi segítség nem várható már. Ekkor rövidítem meg a napokat, hogy hűségesek maradjanak az enyémeik, és kitartsanak a végig.

Ámen.

Az emberek visszautasítása - Ismeret Isten Megváltó Tervéről

B.D. No. 4076

2. július 1947

Hogy az emberek visszautasítók tanommal szemben annak oka: visszariadnak a gondolattól, hogy először át kellene vizsgálni.... Pedig ha megtennék és komolyan vennék, az minden kételkedésüket megsemmisítené. Ennek ellenére meg kell ismertetni velük, tudniuk kell Isten rendkívüli tevékenységéről és szeretetéről - ami teremtményeinek szól. Egyszer ugyanis eljön az az idő, amikor az átalatok továbbított szavakat emlékezetükbe idézik, és már nem lesz más mentőhorgonyuk, mint az én szeretetem - amit csak hirdessetek mindig és folytonosan. Mert akkor egyesek ismét megtalálnak, akkor is ha csak irgalomért könyörögnek.

Segítségemet nyilvánvalóvá akarom tenni, hogy megtudjátok mi a célja és oka földi életeteknek, és magatok kérdezzék meg önmagukat: Hogyan tettem hasznossá az életemet?

Nagyon rövid már az idő addig a napig, amikor először megjelenek. Az emberiség most a halál napjait éli, mert nem használja ki idejét ahogyan kellene, ezért teszek még egy lépést, hogy eléjük menjek. Bár látszólag nem úgy közeledetek hozzátok, mint a szeretet Istene, viszont ha nem lenne bennem szeretet, már rég lemondtam volna rólatok, és soha nem várnám már, hogy visszatértek.

Erre csak a szeretet visz. Nézzétek meg azt a pusztítást amit az emberek csináltak, és higgyétek el, soha nem tudnám még egyszer megtenni ugyanezt, hogy csak elvegyem ami nektek kedves és értékes, és ne adjak érte semmit.... Holott azért amit oda kell adnotok, összehasonlíthatatlanul értékesebb kincseket adok. Ezért a kegyelemben gazdag felém fordulás miatt engedtem meg az emberi kéz általi pusztítást - még ha ez most nektek érthetetlen is. Oda kell adnotok azt ami akadályoz, hogy kegyelemadományomat megkaphassátok. Tehát akaratomhoz megadással alkalmazkodnotok kell amikor szenvedés és bánat között vándorolva mindent elveszítetek.

Nektek, akik hozzám tartoztok, föltárom Örök Megváltó Tervemet, ismeretet adok az eljövendőről, hogy embertársaitokat is taníthassátok. És figyelmeztetek, tegyétek ezt meg akkor is, ha az emberek visszautasítanak, vagy csak közömbösen meghallgatnak. Eljön az idő, amikor szavatoknak visszhangja lesz szívükben, és nem lesz mindenkinél hiábavaló amit mondotok. Meglepően gyorsan egy változás kezdődik, és akkor egyedül szavam tud csak vigasztalást nyújtani, és erőt közvetíteni.

Akiben lesz erő, annak elviselhetőbb lesz az élet. Már előre megmondom, hogy fölkészüljete rá. Földi módon nem tudtok fölkészülni, egyedül csak a lelketek készülhet föl, hogy az eljövendő idő ne nyomjon le teljesen, hogy fölfelé emelt tekintettel átéljétek.

A vég ideje ez, már nincs sok hátra. Ez a nagy szomorúság ideje lesz, amit már mindig is hirdettem látnokok és próféták által. Újra a legsürgősebben megjövendölöm ezt, és buzgó szellemi törekvésre figyelmeztetek. Óvlat attól, hogy langyosak legyetek, vagy teljesen világias módon gondolkodjatok. Azért mindenhol hirdessétek amit hírül adtam. Beszéljete minden félelem nélkül tevékenységetekről, és sürgessétek embertársaitokat, hogy dolgozzanak lelkükön, mert a szellemi nyomor az anyaginál is nagyobb, és ennek megszüntetésénél segítenetek kell, akkor is, ha szabad akaratuknál fogva visszautasítják segítségeteket. De mégis csak végezzetek buzgó imát Isten Országáért, és én megáldalak érte.

Ámen.

Isten szava test és vér – Mennyei kenyér - Eggyéválás

B.D. No. 4079

8. július 1947

A szellemi étel utáni vágy biztos jele a magasba törekvés felhajtó erejének, és ennek a vágnak Amindig eleget teszek azzal, hogy adományaimat kiosztom és mennyei kenyérrel laktatom jól az embereket, hogy asztalomhoz veszem őket, és az úrvacsorát nyújtom nekik, hogy megízleltetem velük testemet és véretem, azért, hogy felüdüljenek és boldogok legyenek. Céljukat egész biztosan elérik,

egy magas fokú lelki érettséget, ami közelségemet biztosítja nekik a Földön és a Szellemi Birodalomban.

Mert aki magához veszi úrvacsorámat, az már bensőségesen kötődik hozzám, érezni fogja közelségemet, mivel hall engem, elfogadja szavaimat, eszi testemet és issza véretem - tehát engem fogad magába, így az utánam való vágyból a menny kenyerével engedi táplálni magát, szeretetemet ajándékozom nekik. Én vagyok az élet kenyeré és aki engem eszik, az soha többé nem hal meg az örökkévalóságban.

Az emberekhez intéztem ezeket a szavakat, de nem értettek meg, mert a szellemi értelmet csak az érti, akiben szeretet van. De ők szeretet nélkül voltak és ezért szó szerint vették, amit szellemben kellett volna megérteniük.

Épp így a jelenkor emberei sem hatoltak még be szavaim mélységébe, a szellemi tartalmat még ők sem értik, ezért téves felfogásuk van az úrvacsoráról, az Úr asztalánál való étkezésről. Bizonyára fáradozni fognak, hogy szavaimnak megfelelően cselekedjenek, és magukhoz vegyék az úrvacsorát, de nem ismerik akaratomat, és ha akaratomat a felébresztett szolgálaim által kinyilvánítom, nem hiszik el, és kitartanak amellett, amit már tévesen vettek át.

A szavakban önmagamot ajánlom fel nekik, és aki szívének éhségével befogad saját szívébe, az az úrvacsorához járul, etetem és itatom, eszi kenyeremet és issza véretem, azaz a szavakkal engem fogad be, aki a megtestesült szó vagyok az örökkévalóságból. Vérem erő, ami átjárja, amint szívébe fogad, azonban vágyódnia kell utána, különben csak az üres hangot hallja meg, különben a szó nem lesz eleven benne. Aki viszont vágyódik rám és szavaimat kívánja hallani, az szeretetben is él, mivel a szeretet és én egy vagyunk!

Senki sem fog vágyódnia rám és szeretni engem, akinek idegen a szeretetből való tevékenység. Pedig mindig a szív kívánságáról beszélek, és nem a száj dadogásáról, az üres szavakról, amelyek bár ugyanazt mondják, ámde a szív nem érzi. Ennek komolyabb megfontolásra kell indítania az embereket, vajon mikor vágyódnak szívükben szavaimra. Mert csak ekkor fogadják az úrvacsorát magukba, csak ekkor mondhatják meggyőződéssel: szavaimban magam vagyok náluk.... A legnagyobb misztériumot élük így át, a szeretet által egyesülnek velem. A szavaim utáni vágy kifejezi az irántam érzett szeretetét, és a szeretet engem von magához, a szeretet megnyilvánul velem és embertársaival szemben. A szerető ember rendületlenül tevékeny, felebarátjának önzetlenül szolgál, tehát az én tetszésem szerint teljesíti akaratomat. És én állandóan a menny kenyerét nyújtom neki, állandóan ellátom szellemi táplálékkal, soha nem megy el üresen asztalomtól, állandóan egyesül velem - tehát áldozik szavam minden befogadásával, mert magam vagyok a SZÓ, és bensőséges viszonyba lépek vele, amikor szíve szellemi étel és szellemi ital után vágyódik.

Ámen.

Istennek semmi sem lehetetlen

B.D. No. 4082

11. július 1947

Ahol nem lehetséges már a földi segítség, ott gyakran világosan felismerhető Isten szeretete, amely hagyja a lehetetlent is megtörténni azért, hogy az emberek megtanuljanak hinni benne, és aztán őt mindenek felett szeressék. Isten hatalmának nincs határa, amit akar, az megtörténik. Tehát számára teljesíthetetlen sincs, Istennek minden lehetséges.

Az emberek gyakran fölöslegesen kínlódnak a földi életben, mert ha rendkívüli dolgokat akarnak véghezvinni, vagy át akarnak ilyen élni, csupán Isten segítségéhez kellene folyamodniuk. Ő mindig tud segíteni, és mindig segíteni is fog. Ezt a hitet viszont az emberek csak a felebaráti szeretet gyakorlása által érhetik el, mert csak a jótettek hozzák létre a kapcsolatot Istennel, és csak ezáltal biztosított az az erőátvitel, amely Isten kiáramlásaként feltétlenül visszavezet hozzá. Az embernek tehát meg kell tanulnia hinni, és ezt meg is teszi, ha komolyan törekszik felfelé. A vég előtti utolsó időben a legcsodálatosabb dolgok történnek majd, melyek természetfölöttinek tűnnek, de az emberek akarásával és a hit erejével magyarázhatók. Ez a magyarázata mindannak, ami érthetetlennek tűnik

számotokra, de valójában nem más, mint az Istennek tetsző helyes életvitel következménye. Nem elég, ha az emberek formálisan kereszténynek vallják magukat és egy valláshoz tartoznak. Élniük kell a kereszténységet - életvitelükkel kell bizonyítaniuk, hogy egy olyan hitközösséghez tartoznak, amelyik Krisztus igaz egyháza. A követelmény tehát az eleven hit, amely a felebaráti szeretetből jön létre, és a szellemi erőt hatáshoz juttatja.

Ezután az ember rendkívüli erővel rendelkezik. Isten ereje ez, ami őt átjárja, és nem ütközik akadályba. Tehát az ember a hit által Isten erejével rendkívüli dolgokat vihet véghez. Ha a hit megvan, Isten maga is megmutatkozhat olyan segítség által, ami természetfelettinek tűnik, mert akkor érkezik, amikor már nincs remény segítségre. Istennek semmi sem lehetetlen - ezt ismételgesse az ember magának minden nehéz élethelyzetben, és akkor hite annyira megerősödik, hogy többé már nem ismer szükséghelyzetet. Isten iránti beállítottsága és Isten segítségébe vetett mély és rendíthetetlen hite által minden nehézségnek véget vet, így minden szorongatásnak gondtalanul és bizakodón néz elébe - és akkor Isten is megsegíti, mert az erős hitet nem hagyja cserben.

Istennek semmi sem lehetetlen. Mindent teljesíthet ha akar, és ő mindent teljesíteni akar, ha gyerekei szerető ATYJUKKÉNT szólítják, és feltétel nélkül megbíznak benne. Akkor gyermekei minden szükségletét fedezi, és segít nekik minden földi nehézségben és szorultságban. Mert ő a SZERETET ISTENE, és a szeretet mindig ad és segít, mert boldogítani akar.

Ámen.

Aki parancsaimat megtartja, ahhoz elmegyek, és kinyilatkoztatom magamat

B.D. No. 4107
19. augusztus 1947

A mennyiben felém fordulva, szavaimat hallani kívánjátok - engedjétek meg, hogy minden helyen, minden időben, és minden élethelyzetben: örömben és bánatban, szükségben és a test és lélek minden gondjában beszéljek hozzátok. Én beszélni akarok hozzátok, és hallja meg mindenki, aki várja beszédemet. Mert azt az ígéretet adtam, hogy kinyilatkoztatom magamat annak aki szeret, és parancsaimat megtartja. Tehát aki törekszik felém, és szeretetben él.

Aki parancsaimat teljesíti - az beszédemet is felismeri, elfogadja kinyilatkoztatásaimat, és boldog lesz ha beszélek hozzá. Boldoggá teszi a tudat, hogy a szeretet szavait hallja tőlem, bensőségesebben törekszik, és a csöndben mindig kérőbben figyel szavaimra. Szívét kinyítja, magam megyek el hozzá, és lakást veszek szívében, összekapcsolódom vele, és állandóan érintkezésben leszünk.

És ti emberek, akik a földön éltek, erre az állapotra törekedjétek: A szó által állandó kapcsolatban legyetek velem, és ezt a kapcsolatot gondolatban hozzátok létre, és boldog egyesülésben élvezzétek, hogy részesültök testemben és véremben. Azaz, szavaimat a maguk erejével vegyétek át. Ha ezt az állapotot elértétek a földön, nyugodtan érezhetitek magatokat az én gyermekeimnek, és minden ügyetekkel hozzám jöhettek - mint gyermek az atyjához. Tudnotok kell, hogy szeretlek, semmiféle földi nyomorúságban ne féljétek. Ne érezzétek magatokat elhagyatva, mert én állandóan veletek vagyok. Minden lépésekre vigyázok, vezetek és óvlak, és teljesítem minden kérésteket, amit szellemben és igazságban küldtök felém. Mert hallok hívástokat, akármilyen titokban külditek is felém. Mert szeretlek titeket, kik azt az akaratot hordozzátok magatokban, hogy hozzám érkezzetek. Szeretetem tulságosan is nagy, és nem engedem meg, hogy tévedésbe jussatok amikor a keresztutnál nem tudjátok, hogy merre forduljatok. Egész szeliden a helyes útra terellek. Fogom kezeteiket nehogy megbotoljatok, megvilágítom utatokat, amint a sötétségben már nem ismeritek fel Hangomat, mindig újra megkapjátok, és ez adja bizonyosságot, hogy nálatok vagyok. A földet csak átmeneti állomásnak tekintétek, hogy rajta azt a fokot elérjétek, ami lehetővé teszi közelségemet. Ha ezt elértétek, földi vonatkozásban már ne féljétek semmitől, célokat visszavonhatatlanul elértek, mert előjegyzést kaptatok szellemi Birodalmamba való belépésre.

Ne ijesszen meg ami földi vonatkozásban még rátok terhelődik, mert az csak rövid átmeneti idő, amit nem egyedül tesztek meg, hanem az én állandó kíséretemben, és épp ezért védve vagytok minden

rossz ellen. Feltétlenül enyém az a szív, ahol lakást vettem magamnak. És ami átment az én birtokomba, azt már örökké nem engedem el magamtól.

Élteteket tegye könnyebbé ez a biztosíték, higgyétek, hogy így van, és érezzétek magatokat állandóan gyermekemnek, aki vezetésem alatt biztosan visszatér az atyai házba.

Ámen.

Utalás eseményekre – Káosz – Gyors eljövétel

B.D. No. 4108

21. augusztus 1947

Érkezésemet hamarosan várhatjátok, mert közel van a vég. Rövidesen olyan dolgokat éltek át, amelyek igazolják hogy elkezdődött a vég előtti utolsó szakasz - ezt szerettem már régen meghirdette. Természetesen ti megkérdezitek, miért engedek meg ilyen szörnyűségeket, miért engedek meg ekkora szerencsétlenséget? De mindig ugyanazt a választ adom erre: az emberiségnek erre azért van szüksége, hogy akik még nem ismertek föl, és földi szemmel néznek minden eseményre - de az ember szellemi fejlődését ezzel soha összefüggésbe nem hozzák - azok is fölébredjenek. Ezek visszavonhatatlanul az utolsó szenvedések, és visszavonhatatlanul hamarosan jön a vég.

Mindig és újra arra utalok, hogy ne menjetek át az életem világias felfogással, mert az úgylát csak rövid ideig létezik. Viszont nektek nagy jelentőségű lesz, ha e rövid földi idő alatt rendeltetésekre gondoltok, és annak megfelelően használjátok ki időtöket. De ti emberek figyelmeztetésem és óvásaim iránt langyosak és közömbösek vagytok - mert nem hisztek szavaimnak.

Több bizonyítékot viszont nem adhatok szavaim igazságáról, mert az utat minden befolyás nélkül magatoknak kell megtalálnotok. Magatoknak kell indíttatást éreznetek arra, hogy azt tegyétek amit én akarok - mert egyébként lelketek nem lesz érett. Mégis egy nyilvánvaló bizonyítékot leszűrhetek magatoknak a történelemből, azt, hogy rendkívüli közelségbe lépek hozzátok, hogy kinyilatkoztassam magamat azoknak, akik tudnak kegyelmi adományaimról, tehát ez bizonyíték számukra, hogy engem felismerjenek.

Nektek, akik szolgálni akartok nekem, egész határozottan azt mondom, hogy már nincs hosszú élet előttetek, és nektek egy missziótok van, amit már nem lehet tovább kitolni, nektek eme misszió miatt meg kell győződnotok szavaim igazságáról, hogy aztán minden gátlás nélkül tudjátok terjeszteni. És majd meglátjátok, hogy minden teljesül amit szóban és írásban meghirdettem.

Megtanuljátok megvetni a világot, és behatóbban foglalkoztok a Szellemi Birodalommal. Ez magatoknak előnyt jelent, lelketeknek meg átalakulást. Nekem megszámlálhatatlan világosság-beli lény áll rendelkezésemre, általuk ismételten hatást gyakorolok rátok emberekre, amennyiben gondolataitokat folyton az eljövendőre irányítom, amennyiben addig kell nyomorban és bajban élnetek, amíg magatok nem vágyódtok a Föld pusztulására - hogy kikerüljete embertársaitok kemény szorongatásából. Ezzel lassan felkészültök a vég várására, mert most már hisztek benne, és azon fáradoztok, hogy a Földön nekem tetsző módon éljete.

Ezt az időt egy leírhatatlan káosz váltja fel, és ti teljes bizalommal várjátok, hogy kimentselek a legnagyobb nyomorból. Mert erről biztosítottalak benneteket, és nem engedem, hogy hitetek megszégyenüljön. Tehát ezekkel a szavaimmal ti a legnagyobb biztonságban vagytok, hogy semmi bajotok nem esik, akkor sem, ha minden oldalról támadások érnek.

De nektek ezt szeretettel kell viszonzotok, és ha engem szerettek, akkor jelenlétemet is kívánjátok. Ezért eljövök, hogy elvigyelek a pusztulás helyéről a Birodalmamba, ahol már soha nem üldöznek, ahol egyedül uralkodom, és a gonosz oda nem léphet be. A hívők számára akkor véget ér minden szenvedés, de a többiek számára csak most kezdődik - ahogy meghirdettem már. Ők a sötétségbe jutnak - az új Föld teremtményeibe lesznek száműzve. Mindezt ti nem tudjátok elképzelni, amíg magatok is nem éltek ott, és nem elevenítetek meg az új Földet.

Ámen.

Amit tőlem kaptok, az nem csak az egyes embernek szól - annak aki szavaimat felfogja - hanem mindenkinek, aki ő általa jut szavaimhoz, így bizonyos mértékben a tanítványom, akit magam tanítok. A befogadóképesség különféle, és olykor teljesen hiányzik, de ez nem jogosít annak feltételezésére, hogy annak az embernek nincs lehetősége behatolni az igazságba. Ugyanez megfordítva - a másik nem azért bölcs, azaz van tele szellemi ismeretekkel, mert velem van direkt kapcsolatban. Az egyedüli döntő tényező az ember akarata, az önzetlen felebaráti szeretet, és hogy be akar hatolni az igazságba. Tehát én válaszolok mindenkinek, aki valamit kérdez tőlem. Elsősorban szavam közvetítése által a szolgák kapják meg. Nekik az a képességük, hogy szavaimat felfogják szívükben, majd leírják. Megadom nekik azt a képességet is, hogy helyesen fölismerjenek és hasznosítsanak mindent, majd a beszédben való jártasságuk által szabadon tudjanak beszélni róla. Tehát én tanítom azt is, akihez a közvetítő által jut el szavam, mert felismeri benne az én szavaimat.

De ha az az eset áll fenn, hogy szavaim a többszörös átadás következtében veszített tisztaságából, akkor az igazság után vágyódó ember sem kap teljes meggyőződést, hanem kifogásokat tesz, amelyeket aztán szellemben felébredt tanítványaim cáfolnak majd meg.

A tiszta igazság mindig meggyőző a Szellem által tanított emberre. Hol lenne szeretetem, bölcsességem és erőm, ha az igazságot komolyan kérő embernek nem adnám meg? Milyen viszonyban lennék veletek gyermekeim, ha minden segítség nélkül átengednék benneteket Ellenfelemnek?

Csak az akaratokat kérem, hogy teljes komolysággal forduljon felém, hogy bensőtökben felismerjétek mennyire tudatlanok és tökéletlenek vagytok, és azért kértek engem, hogy elvezesselek a tiszta igazság megismerésére. Az így kifejezésre juttatott akarat feltétlenül meghozza az igazságot. De ezt az akaratot a legkevesebben juttatják kifejezésre, és akaratuk ellenére nem befolyásolhatom őket a helyes gondolkodásra, mert Ellenfelemnek is része van az emberek akaratában, mivel szabadon csatlakoztak hozzá.

Tehát meg kell tenni, hogy akaratukat megvonják tőle - és szétváljanak - gondolaterőmmel csak ezután gyakorolhatok befolyást. Én már csak arról gondoskodom, hogy megkönnyítsem az embereknek tévedésük felismerését, mert a lelki érettség elérésének ez a legnagyobb akadálya.

Amit Ellenfelem azzal a szándékkal tesz, hogy engem félretoljon, azt nem tűrhetem el. Kitartással és türelemmel kell küzdeni ellene. Ellenfelem soha nem győzhet, ahol megvan a legcsekélyebb akarat az igazság iránt.

Ámen.

Isten a tanítómester a közvetítők által is II.

Közöttem és az emberek között közvetítők csak azok lehetnek, akik földi vonatkozásban is élénken tevékenykednek. Készségesnek kell lenniük, és képesnek hogy állandóan dolgozzanak. Ez megkérem azoktól, akik szolgálatomba lépnek, és még inkább kérem akkor, amikor arról van szó, hogy egy nekem szolgálni akaró embert képezzenek ki, és tevékenységeire felkészítsék. Csak aki földi vonatkozásban is kötelességtudó és szorgalmas, azt lehet olyan munkába bevonni, ami - bár szellemi érint - megköveteli a testi munkát is, tehát bizonyos mértékben földi munkának is nevezhető.

Akit erre a munkára alkalmasnak talállok, ahhoz elvezetem kegyelmi adományaimat, és ami kikerül a kezei közül - azt meg lehet nézni. Ez addig folyik így, míg maga is hozzá nem lát, hogy lelkét akaratom szerint alakítsa, és ezt a főntről jövő kegyelmi ajándék által ismeri föl. Akkor megérti, hogy munkája sürgős, felismeri a nekem dolgozók szellemi feladatát. De aki figyelmen kívül hagyja a maga lelki munkáját, az figyelmen kívül hagyja a közléseket is, soha nem tekinti főntről jövőnek, hanem csak földi munkát lát benne, ami nézete szerint teljesen haszontalan.

De én nagy súlyt fektetek rá, nem engedek belőle, állandóan figyelmeztetem: legyen fürgé, és ne tévessze meg az emberek fölösleges beszéde. Nagy dologról, a legmagasabbról van szó, az emberek örök sorsáról. Aki ezt komolyan szem előtt tartja, az a közléseknek is nagyobb figyelmet szentel, és nem marad eredmény nélkül amit csinál.

/8. hó 29./ Hogy a közléseket magáévá tudja tenni, elsősorban a befogadónak el kell hinni, hogy azok főntől származnak. Ha ez a hite nincs meg, a fénylények nem tudnak bekapcsolódni a befogadó gondolkörébe. Ilyenkor a többi ember is hajlamos lesz, hogy emberi részről való befolyásolásra gyanítson, és visszautasítsa azt. Feltétlenül szükség van a hitre, hogy Szellemem tevékenysége megmutatkozhasson az emberben, mert e nélkül nem adhatok ilyen kegyelmi adományt. Ezért ritka dolog, hogy ily módon megnyilatkozhassak az embernek, holott akaratom szerint akar élni, hisz bennem, szeret engem, és tudja, hogy mindenható és bölcs vagyok.

Hogy az ember elsősorban befelé figyeljen arra a hit ösztönzi. És ha érzékeny, fel tudja fogni a belső hangot, azaz minden érzést ki tud értékelni. Mert a belső hang felfogása kifinomult érzékelés és egyúttal szükségesség is, mert a földitől a Szellembirodalomig kell a kapcsolatot létrehozni. A Szellemi birodalom felé forduló gondolkodásnak párosulni kell azzal a szilárd akaráttal, hogy Istennek szolgáljon. Mindkettő kifinomult fogékonyságot ad, és csak ez teszi lehetővé hangom felfogását.

Az eljövendő idő annyira nehéz lesz, hogy a könnyen hívő és gyenge hitű embereket megingatja hitükben. Én viszont lehetőséget adok minden embernek, /8. hó 30./ hogy ismeretet szerezzen az örök igazságról. Ezért nem közvetlenül beszélek minden emberhez, hanem a közvetítőn keresztül MINDENKIHEZ, tehát bizonyos mértékben ők is ugyanazt kapják, mint a tőlem tanított földi szolgálók - csak éppen ezeknek a száján keresztül beszélek hozzájuk, hogy a gyenge hitűeknél a hitbéli kényszerítés lehetőségét is kikapcsoljam. Az általam adott szavakat úgy kell az embereknek nyújtani, hogy szabad akaratukkal elfogadhassák, vagy visszautasítsák. Ezért fenntartom magamnak az átadás módját, amennyiben szolgálóimnak úgy teszem a szavakat szájukba, ahogyan az az embereknek a legjobb szolgálatot teszi, és utána gondolkodásra indítja.

Ezért a beszélgetések is olyan folyamatot vesznek amit én előnyösnek tartok, azaz szolgálóim majd úgy beszélnek amikor szavaimat képviselik, ahogyan én akarom.

Az embereket ott kell megfogni, ahol érzékenyek, nehogy a szavak minden benyomás nélkül maradjanak, és ahol a gondolkodásuk téves, ott el kell kezdődni a küzdelemnek, mert elsősorban a tévedéseket kell eltávolítani. Ezt toleranciával nem lehet elérni, és a régi hagyományokra nem lehet tekintettel lenni. Aki értem küzd, annak a száj kardjával kell küzdenie, és emberek miatt nem lehet hűtlen hozzám. Szavaim fontosabbak, mint azok iránti szeretete, akiknek a nézete és élete ellentmond szavaimnak.

Azért félelmet nem ismerő, ijedelem nélküli küzdőket választok a Földön, akik a szavaimat érintő legkisebb ellentmondást is felfedik, akik közbelépnek mindenért amit a belső hang útján kaptak, akik ha igazságomat egyszer felismerték többé már nem távolodnak el tőle, és minden alkalmat felhasználnak szavaim terjesztésére. Én munkájukat megáldom.... Hogy mennyire lesz mindez eredményes az embereknél, az az akaratukra, és igazság utáni vágyukra van bízva. Mert akaratuk szabad. Én az embereknek segíteni akarok hogy az igazságot fölismerjék, de nem kényszeríthetek rá senkit - meghagyom mindenkinek szabadságát.

Ámen.

„Vegyétek és egyétek, ez az én testem és vérem“

B.D. No. 4115

1. szeptember 1947

Igy szólok az enyémekekhez: Készüljétek, és számoljátok vele, hogy hamarosan hívást kaptok, mert el kell látnotok munkátokat, amire felfogadtalak.

A napok meg vannak számlálva, és kevés ami még adva van. Majd akkor meggyőződhetek szavaim igazságáról és erőssé válhattok hitetekben. Viszont addig még sokféle szorongatásnak lesztek

kitéve, amelyek részben kívülről, részben belülről jönnek azért, hogy mindig bensőségebben kapcsolódjatok hozzám, és ezáltal eltölthetlek erővel, amely képessé tesz, hogy dacolva minden ellenállással készséges munkásaimmá váljatok.

Mindig buzgóbb lelki munkára készítek, mert tudom milyen fontos, hogy ne váljatok langyossá. Magam vagyok nálatok, és gondolataitokat újra és újra a Szellemi Birodalomba vezetem, arra indítalak, hogy kapcsolatot keressetek velük, a Világosság Birodalmából érkező követeket küldök, akik állandóan felfogóképességeteknek megfelelően tanítanak. Magam is felvilágosítást adok mindenről, amiről csak akartok. Nem akarom, hogy kétségek kínozzanak, tehát el akarom üzni őket a tiszta igazság hozzátok vezetésével. És amikor így világosságtok van, és magatok meggyőződtek róla, hogy az igazság birtokotokban van, könnyű lesz értem dolgozni, mert akkor már azt is képviselitek, amit én tanítok az emberekben lévő Szellememen keresztül. És Szellemem úgy beszél bennetek, ahogyan magam is beszélnék, ha köztetek tartózkodnék. Tehát bármikor kérdeztek, megkapjátok a helyes választ.

Amint hívást kaptok, vissza kell hagyni a földi munkát, és mindennek előtt azt kell megtenni, amit a benső hangon keresztül mondok. Elsőként akarok eloszlatni bennetek minden kételkedést, ami még terhel, és ezért le kell tennetek. Kérdéseitekre akkor is válaszolok, ha nem mondjátok ki hangosan, mert legtitkosabb gondolataitokat is ismerem, ahogy hitetek és akaratotok erejét is.

1947. 09. 01-én: Elsősorban főntről kapott szavaimhoz tartásatok magatokat. Ez vagy közvetlenül tőlem érkezik, vagy Világosságból való lények vezetik hozzátok, akik csak akaratomat teljesítik, és úgy tanítanak, ahogy megbízásom szól.

Hasonló értelemben tanított a Földön az ember Jézus is, ő szintén Világosságból való lény volt, és helyettem beszélt az emberekhez, tehát az én akaratomból. Így az ő szava is ugyanaz a szó volt, ami tőlem érkezett, ezért joggal mondhatta: "Aki engem hall, az Atyát hallja, mert az Atya és én - egy vagyunk." - Az én hangom hangzott fel benne, az én erőm munkálkodott benne, és Szellemem teljes egészében az ember Jézusban tartózkodott, aki így, hogy én átsugároztam, teljesen egyesült velem. Ez a teljes egyesülés egy példás szeretet-élet, egy önzetlen felebaráti szeretetben való élet következménye, ahogyan minden embertől megkövetelem, aki tökéletessé akar válni.

Tehát egy szeretetben töltött élet a velem való teljes egyesülést vonja maga után, az pedig szavaim közvetítését, az én kisugárzásomat. Én vagyok a szó, tehát a szó Isten. A szó átvétele és befogadása szellemi táplálék, mennyei kenyér, amit magam nyújtok annak, aki éhezik és szomjazik utána. Ezért amikor az embereknek a mennyei kenyeret odaadom, azt mondom: "Vegyétek és egyétek, ez az én testem és vérem", mert magam vagyok a szó - szellemi értelemben hús és vér.

Egy, a tanítványaimmal tartott testi étkezésem, az utolsó vacsorán, igyekeztem érthetővé tenni nekik a szellemi táplálkozást. Arra akartam őket biztatni, hogy vegyenek gyakrabban szellemi táplálékot magukhoz, testemet és véretem, a reám való emlékezéssel, mert akkor állandó egyesülésben lehetnek velem, és tele lehetnek erővel. Hogy eközben a földi kenyeret megtörtem, és tanítványaimmal természetes bort ittam az nem annyira jelentős, mert tanítványaim megértettek engem, mivel szellemük már felébredt, hiszen szeretetben éltek, tehát az én képi hasonlataim iránt volt már megértésük.

Ezenkívül példát kellett venniük rólam, hogy a javakat osszák ki embertársaiknak, akiknek erre szükségük van - fizikailag és szellemileg is táplálják őket. Ehhez kapcsoltam az ígéretet, hogy magamat adom nekik, jussanak teljes egyesülésre velem mindannak kiosztása által amijük van, és az embertársaiknak hiányzik, hogy aztán megkapják szavaimat, amely által kinyilvánulok mindazoknak, akik velem egyesülnek a szeretet által.

Hogy az emberek szavaimból egy folyamatot hoztak létre, amit pusztán csak külsőleg lehet szemlélni, aminek csak akkor van jogosultsága értelemszerűen létrejönni, ha az ember előzőleg a szeretetben való élés által biztosította jelenlétemet, ezt nem akadályoztam meg, ahogyan soha nem is teszem, mert nem nyirbálom meg az akarat szabadságát.

Azonban szellemben megvilágosult embereken keresztül - akik helyesen értik szavaimat, és azt tovább is adják - állandóan helyes magyarázatot adok. E nélkül azonban csak egy jelentéktelen formának tesznek eleget, amely csak akkor nyer értéket, ha szellemi értelmére figyelnek, ha az emberek éhesen és szomjasan magukba fogadják szavaimat, tehát ha mennyei kenyérrel engedik táplálni magukat, testemmel és véremmel, hogy velem egyesülhessenek és örökké úgy maradjanak.

Ámen.

Nagy szenvedés - Nagy kegyelem

B.D. No. 4117

7. szeptember 1947

Különleges kegyelem a túlságosan nagy szenvedés - habár nektek érthetetlenül hangzik. Szerettem nem hagyja, hogy az emberek elmerüljenek a világ forgatagában. Azért - hogy gondolkodásra késztessem, eme órákkal szembeállítja a legsötétebb szükség óráit, enélkül üresen maradna a lélek, és szellemi fejlődésben nem lenne semmi eredménye.

A szenvedést mindig olyan eszköznek kell tekinteni, amely az embert tehetetlenné teszi, és tudatosítja gyengeségeit. Amint a szenvedés hozzájárult, hogy a lélek felém fordul, és segítséget kér, majd alázatosan rám bízza magát - az már nagy áldás, és ezért kegyelmi adománynak kell tekinteni. Mert a szenvedés hozzám vezet, míg a világ örömei és élvezetei az ellenkezőjét érik el.

A szenvedés az embert imára készíti. És imán kívül nincs más lehetőség, hogy hozzám kapcsolódjatok. Ima nélkül a kegyelmi adomány nem vezethető el hozzátok. Mert az ima akaratot, és utánam való kívánczóságot jelez - és én csak hívására mehetek a közelébe, és adhatom meg amit kért. Mikor az embert megkíméli a szenvedés, akkor teste kitart a szellem visszautasításában, Ugyanis a szellem közölni szeretné magát a lélekkel, hogy az ember helyes oktatást és vezetést kapjon. Ez feltétlenül szükséges a szellemi növekedéshez, a lélek magas érettségi fokának eléréséhez. Mert ha a szellem oktatja a lelket, akkor a lélek egyesül a szellemével.

Ehhez feltétlenül segítséget kell nyújtanom az én erőmmel. De előtte ezt nektek kérnetek kell, mert az ember szabad akarata a döntő. A szenvedés alatt pedig a szabad akarat döntésre kényszerül. De a szenvedés el is keményítheti az ember szívét. Ez lefelé viszi, és már nem törekszik a magasba, és nincs már egyéb eszköz, ami eredményes lenne. De legtöbbször a szenvedés hozzám vezet, és tökéletessé teszi. Így elérte célját a szenvedés. De ekkor legyetek hálásak ezért a kegyelemért. Mert a földi szenvedés nem állandó állapot, de mindenképpen áldásos ha azt akarjátok, hogy megérleljen.

Örökké köszönetet mondtok majd nekem, és a felismerés állapotában a földi élet eseményei is könnyen megkapják a magyarázatot. A nagy szükség-helyzetben is feltaláljátok majd magatokat, mert élteteket már nem egyedül élitek - hanem velem. Mert imátokban megnyíltok, és erőt kaptok - amit megint a saját akarat szerint használtok fel. Biztos, hogy szellemi növekedésekre használjátok majd - mert ez a rendeltetésetek.

Ámen.

Vihar előtti csend – Az Úr látható megjelenése

B.D. No. 4126

19. szeptember 1947

Rettenetes szorongás és szenvedés áll előttem. Az időt amiben most éltek, vihar előtti csendhez hasonlíthatjátok - ahol még folyik az élet, és viszonylagos jólétről beszélhettek - ahhoz az ínséghez és szűkölködéshez mérve, ami ezután vár rátok.

Ennek ellenére ez mégis a kegyelem ideje, az az idő, amikor én nyilvánvaló módon felismerhető leszek, és az élet csak akkor lesz elviselhető, ha gondolatban mélyen hozzám kapcsolódtok. Mert akkor soha nem lesztek egyedül, hanem oltalom és védelem leszek körülöttem - mert nyilvánvaló módon felismertetem magamat. Az egyesekhez annak az alakjában közeledem, aki engem teljes egészében magába rejtett. Ahol erős a szeretet irántam ott felismernek, akkor is, ha mint ember

tartózkodom az emberek között - mert szemeim megmondják nekik, hogy KI VAGYOK. Szívük a legforróbb szeretetben lángol fel irántam - amilyent embertársuknak nem tudnak nyújtani.

De én is forró szeretettel megyek közéjük, és felvilágosítom őket amiben még tudatlanok, a szenvedés idején vigasztalást nyújtok, hogy a legnagyobb nehézségeket legyőzzék, és el ne keseredjenek. Érzik majd segítségemet, mert ahol láthatóan a közelükben leszek, ott tele lesznek erővel és mély hittel. És ahol ez az emberi szívet betölti, ott nincs már nyomasztó nehézség, mert teljesen és állandóan rám hagyatkoznak - és én valóban nem engedem, hogy hitükben csalódjanak.

Viszont aki nélkülem vándorol az életben, az alig bírja elviselni az idő okozta bajokat, mert nem akarom meghagyni szellemi ínségében, tehát földi bajokkal érzékenyen érintem - amíg velem szemben föl nem adja ellenállását, amíg hívó ember nem lesz belőle, aki tőlem várja a segítséget.

Tehát ki vagytok téve minden szenvedésnek és nyomornak, mert általuk hiánytalanul meg akarlak nyerni magamnak. De a kegyelem és erő is minden mennyiségben rendelkezésekre áll, és ezek segítenek hogy megnyerjetelek engem. Nekem csak a szeretetek kell, és ha ezt megkaptam - akkor elétek megyek az utolsó időben LÁTHATÓAN IS, hogy a ti és embertársaitok hitét megerősítsem, mert rendkívüli erősítésre és vigasztalásra van szükségetek. Tehát az előttek álló nehéz időtől sem kell félnetek, mert segítségemmel ezt is átélitek.

Ennek ellenére ez kegyelmi idő marad, és a rátok tett terhet könnyen viselhetitek, ha kegyelmeimet jól használjátok. Valóban - ha engem kiküzdöttetek magatoknak, ha testi szemetekkel láthattok - akkor érdemes volt az élet végéig a keresztet hordozni. Viszont azoknak akik nálam keresnek menedéket, felajánlom segítségemet a kereszt-hordozásban, és ezekért a vég napjait is megrövidítem. Ismerem minden egyes szenvedését, és hogy ki hűséges hozzám - ők az igazi gyermekeim, akik valóban nem hiába hívnak hogy segítsék.

De ne ijedjetelek meg közléseim hallatára, céltudatosan és nyugodtan menjetek a dolgok elébe, oldódjatok el a világtól és várjatok engem. ÉS ÉN ELJÖVÖK. Először egyeseknek jelenek majd meg, hogy magammal vigyem az enyémeiket Birodalmamba. Hogy elvezessem őket a pusztulás helyéről a béke birodalmába, ahol boldogan élhetnek mint a Paradicsomban.

Ámen.

„Csak aki szeretetben marad, az marad bennem, és én őbenne”

B.D. No. 4128

22. szeptember 1947

Ha egyesülni kívántok velem, lángoljon fel bennetek a szeretet. Csak aki megmarad a szeretetben, az marad meg bennem - és én benne. Szívetek ösztönözzön, hogy szeretetet adjatok, hogy embertársatokat boldoggá tegyetelek, és elnyerjétek jóindulatát. Állandó harmóniában kell maradnotok az emberekkel. Legyetek testvérek és barátok, osszatok meg örömet és fájdalmat, és mindig azon fáradozzatok, hogy földi sorsát megkönnyítsétek. Legyen állandó akarat bennetek, hogy SZELLEMLEG is helyesen vezessétek, mert ez a szeretet legszebb és legfontosabb bizonyítéka, hogy megmentitek és támogatjátok a lelkét. Amikor a szeretet hajt benneteket - tehát legmélyebb bensőtök készítenek a szeretet tetteire - akkor összekapcsolódtam veletek, mert a szeretet-érzés azt jelzi hogy birtokomba vettelek. Szeretet-erőm átömlött rátok, ez a ti akaratotok következménye, mert a jó felé, tehát öntudatlanul felém fordult.

Én mindannyitokat a szívemre vonhatnálak. Egy pillanat alatt felgyújthatnám bennetek a szeretet érzelmét, és ha akarnám, valamennyiteket megnyerhetnék. De akkor nem lennének képmásomra alkotott teremtményeim! Akkor csak megítélt lények lennétek, akikből hiányzik az istenség jele: a SZABAD AKARAT. Én viszont tökéletes lényekkel akarok teremteni és együttműködni. A legmagasabb boldogságot akarom adni, mert szeretetem végtelenül mély irántuk. Ezt az emberek a Földön csak egy bizonyos fokig érhetik el, de el tudják érni. Ezért kell benneteket állandóan a szeretet nagyobb és nagyobb tetteire biztatnom, hogy folytonos kapcsolatban lehessék veletek. Elsősorban hogy egész teljességgel tevékeny lehessék bennetek, ezzel megnöveljem szeretet-erőteteket, és ahogyan

kezdetben rendeltetések voltak, ismét isteni lényekké váljatok. Egy akarok lenni veletek, de ezt az egyévválást szabad akaratból nektek kell létrehoznotok.

Ezért kell a szeretetet gyakorolnotok, folytonos buzgalommal kell a jótetteket végeznetek. Ha nem lobbant fel bennetek a szeretet, érzelmeiteket meg kell változtatni. Ha jók akartok lenni, meg is tudjátok tenni, mert ezt az akaratot megáldom, és erőt adok a kivitelezésre. AKARJÁTOK a kapcsolatot velem, és elmegyek, és tulajdonomba veszek, és már nem adlak ki, hogy eloldódjatok tőlem. Mert szeretetem olyan mély, és addig nem nyugszik, amíg a teljes egyesülés végbe nem megy. Mert ez volt az ős-állapot, mert teremtményeim tőlem indultak, és feltétlenül vissza kell térniük hozzám.

Ámen.

Szellemi áldozás - Folyamat

B.D. No. 4142

13. október 1947

A szellemi áldozás egy folyamat, ami mérhetetlen kegyelmi adományt szavatol, mert az a velem való egyesülés, és én mérhetetlenül sok kegyelmet osztok szét. A szellemi áldozás által az ember lelke az átszellemülés állapotába kerül, már nem tartozik a Földhöz, hanem a benne lévő szellemmel olyan bensőséges kapcsolatban áll, mintha maga is átszellemülne, és a boldogságnak ebben az állapotában - anélkül, hogy testi érzékeivel érezne valamit - megérzi az Atyaszellemmel való kapcsolatot. Ez csupán a lélek osztályrésze, ami a Földtől, és bizonyos tekintetben a testtől is eloldódott, és a szellemi szférákban időzik.

Magam is teljes szeretettel fogom át, és beléje is szeretetet sugározok, megtöltöm erővel, képessé teszem, hogy teljesen szellemben érezzen és gondolkodjon, és csak azt akarja, ami megfelel akaratomnak.

A szellemi áldozás teljes akaratátadás, mert velem egyesülni csak az a lélek tud, amely minden ellenállást felad, magát mély szeretettel átadja, tehát elfogadja Őslényemet, és maga is szeretetté lesz. Lényének ez az átalakulása az ember szeretetselekedetei által történik elsősorban, ezt aztán utánam való bensőséges vágy követi, ami olyan erős, hogy a lélek hallani és érezni kíván. Ezzel a vággyal a lélek engem von magához, mert a szeretet az egyesülést keresi és meg is találja, mert én, aki az örök Szeretet vagyok, nem ismerek más célt, mint teremtményeimmel egyesülni, és szeretetemmel boldoggá tenni őket.

Ezért eleget teszek a szerető lélek minden vágyának, boldogítom őt, szavam által közlöm jelenlétem, hogy érezze jelenlétem, biztos legyen közelségem, és szeretetem tagadhatatlan bizonyítékát kapja, kisugárzásomat, szavamat, testemet és véretem.

A szellemi áldozás egy bensőséges egyesülés velem, amely soha nem maradhat következmény nélkül. A lélek újjászületik, kilép burkából, szabaddá válik egy börtönféléből, és belép az életbe, mert Szellemem összekapcsolódik vele és életre ébreszti, szellemileg tevékeny lesz, és kegyelmi adományokat vesz magába - gazdag ismeretet, ami örök igazságokat foglal magába. Már nincs a halál állapotában, egy új életet él világosságban, erőben, tudásban és szeretetben. És én állandó egyesülésben vagyok vele, mert aki már egyszer áldozott szellemben, nem akarja azt már nélkülözni, állandóan vágyódik jelenlétemre és szeretetemre, és vágya állandóan teljesül. Mert egy újjászületett lélek állandóan visszatér a maga kiindulásához. Mint szellem, a szellemek birodalmához tartozónak érzi magát, mint gyermek szoros kapcsolatban érzi magát az Atyával, megmarad az állandó szeretetben, és ezért soha nem válik el tőlem. És a Föld csak addig tartja kötve, amíg szellemi gazdagságából, a szellemi áldozás által megkapott kegyelmi kincséből át nem ad embertársainak, hogy nekik is kimondhatatlan boldogságot szerezzen a velem való szellemi egyesülés, hogy üdvösségre segítse őket, amit ő a szereteten keresztül már megtalált.

Ámen.

Isten szava a szívben

B.D. No. 4170

Az óra parancsának eleget kell tennetek, azaz készen kell lennetek, amint szavam felhangzik szívetekben vonakodás nélkül szolgálatkésznek legyetek, mert közel az óra, hogy szolgálatba lépjetek. Szavaim igazságának a jele és bizonyítéka, hogy a világi kötelezettség számotokra már nem fontos amint meghallottátok hangomat, amely világosan utasít, hogy mit tegyetek. Nem lesz már kívánságtok a világ felé, hanem egyes egyedül a szellemi munkában találjátok meg örömeit, és ez segítség lesz a teljesítéshez, mert én így akarom.

Ezt szellemi szárazság előzi majd meg, olyan idő, amikor éheztek szavaim után, az élénk szellemi tevékenység után, és amikor hiányzik minden lehetőségetek szellemi eszmecserére. Bár megkapjátok szavaimat, szeretetem is folyton és állandóan gondotokat viseli, de egyedül fogtok állni egy élni vágyó világ közepén, amely nem képes adni semmit. Az embereknel kevés megértésre találtok, és ez nyomasztó lesz, viszont szorosabban kapcsolódtok hozzám, tehát így mindig erősebb lesz éhségetek a lelki táplálékom iránt, míg hirtelen meghalljátok hangomat magatokban. És akkor elérkezett az órátok, az az óra, amikor missziótok megkezdődik. Gondoskodom róla, hogy elfoglalhassátok ezt a hivatalt, hogy minden gátlástok lehulljon, minden kétség és félelem eltávozzon tőletek.

11.19-én: Csak az én akaratom szerint fogtok beszélni, gondolkodni és cselekedni, engem képviseltek a Földön, azaz, azt mondjátok, amit Szellemem sugall. Tanúskodtok rólam mint szavaim eleven képviselői, mint tanítványaim ismét az emberek elé léptek, és azzal a kiegészítéssel hirdettek tanításomat, hogy közel van a vég, és hogy magam jövök az enyéme elvitelére, amint az idő elérkezik, amit öröktől fogva meghatároztam. Hogy szabadon és akadálytalanul beszélhesetek, embereket állítok mellétek, akik világi támaszt adnak, akik mint hűséges kísérők védelmeznek és oltalmaznak a világ előtt, noha folytonosan a védelmem alatt álltok, és mindvégig nem hagylak el bennetek.

Azonban gondoskodásom tisztán földi módon is végbemegy, hogy gondtalanul tehessétek dolgotokat, mert missziótok teljesen felemészti erőteket, ezért legyetek szabaddá minden földi gondtól.

Azt viszont megkövetelem tőletek, hogy továbbítsátok a tőlem kapott adományt, tehát embertársaitok számára tegyék elérhetővé. Mind írásban mind szóban is vigyék ki szavaimat a világba, hogy az igazságot terjesszék, tehát munkálkodásomról adjatok hírt az embereknek, hogy ezáltal gondolataik a Szellemi Birodalom felé irányuljanak. És ahogyan engem szolgáltok, úgy áldalak meg benneteket, erőt adok mindvégig, és munkátokat egykor az örökkévalóságban fizetem meg.

Ámen.

A Istenért és Birodalmáért való munkálkodás

B.D. No. 4171

20. november 1947

Egy új korszak kezdődik számotokra, az értem és Birodalmamért való szorgalmas tevékenység ideje. Nem bánjátok meg, hogy felajánlottátok szolgálataitokat, mert érzitek majd munkátok áldásait, növelitek egyházamat, megnövekszik körülöttetek a hívők csoportja, és taníthattok, Szellemem állandóan megnyilvánul rajtatok keresztül. Biztosak lesztek közelségemben, és ez a tudat biztonságot ad az ellenséges érzületű emberekkel szemben is.

Az igazság harca azonban megmarad a hazugsággal és tévedésekkel szemben, mert az emberek már túl mélyen belekötöttek ezekbe. Ennek ellenére az embereknek kezdetben nyitott fülük lesz, és ezért kell a közvetlenül a természeti katasztrófa utáni időt kihasználni, mert akkor szabadon, a földi hatalomtól mentesen beszélhetnek. Ezért alkalmazok erre az időre hűséges munkásokat, ezért igyekszem folyamatosan ilyeneket megszerezni, hiszen ez szükséges azoknak, akiknek segítséget visznek, akiket elkeményített a sors, akik mindenütt keresnek, és magyarázatot szeretnének kapni ennek a természeti eseménynek az okáról és céljáról, mert még van egy csekély hittük az isteni igazságosságban. Ekkor különösen nagyon fontos ezekre az emberekre gondolni, és megadni amire

vágyódnak: világosságot és erőt, teljes ismeretet, és eleven hitet bennem, aki rajtatok keresztül beszélek hozzájuk, hogy magamhoz vonhassam és jelenlétem által boldogíthassam őket.

Nagy munkát fogtok végezni, és ezért a földi dolgokban úgy lesztek irányítva, hogy teljes szabadsággal átadhassátok magatokat ennek a munkának. Legyetek hát készenlétben és várjátok hívásomat, és amikor az felhangzik bennetek, ne vonakodjatok eleget tenni neki. Mert sorsotokat úgy kormányzom, hogy bármikor eleget tehessetek rendelkezésemnek, mivel az idő sürgős munkát követel. Ti azonban tiszta látást kaptok és kifinomult érzéket, tehát állandóan tudjátok munkátok hol szükséges és sikeres.

Én hozzátok vezetem az embereket, akiken segíteni akarok általatok, és akikben van jóakarát, hogy higgyenek. Mert minden jóakarátú emberről gondoskodom, aki még nem került teljesen Ellenfelem hatalmába. Szavammal a közelükbe megyek, általatok akarok beszélni hozzájuk, és meg akarom nyerni őket a magam és Birodalmam számára, hogy örökké boldogok legyenek.

Ámen.

Ima a szegény lelkekért

B.D. No. 4305

19. május 1948

Asötétségben a lelkek mondhatatlanul szenvednek. Erejük megtört, és mindaddig a legnagyobb Reménytelenség állapotában vannak, amíg nem tudnak az erőről és szeretetről, ami sorsukat megkönnyítené. Körbe tévelyegnek, akarataik teljesen apatikus, és mondhatatlanul hosszú ideig várakoznak ebben az állapotban - hacsak ima által segítséget nem kapnak.

Ti földi emberek ezt a segítséget megadhatjátok nekik, ha SZERETETTEL gondoltok ezekre a szegényekre, és sorsukat szeretnétek megkönnyíteni. De csak a szeretet ad nekik erőt. A szeretet nélkül elmondott ima ÉRTÉKTELEN! Az csak forma, aminek nincs hatása. Az értékadó csak a szeretet foka, hogy mekkora erőt kapnak általa!

Állítsátok szemetek elé ezeknek a szegény lelkeknek a sorsát. Amint egyszer a szeretet erejét megérezték, bensőségesen könnyörögnek hozzátok, hogy erőt közvetítsetek nekik. Amíg a mélységben tartózkodnak rá vannak utalva erre, mindaddig, amíg tudásuk által maguk is nem képesek erejük növelésére. Ez azt jelenti: erejük akkor növekszik, amikor maguk is szeretettel fordulnak a többi szükségét szenvedő lélek felé.

Minden szánakozó, a lelkek felé fordított jóindulatú gondolat megkönnyebbülést hoz. Megérzik, állandóan a közeletekben maradnak, és kérnek benneteket - amennyiben gondolataitokba nyomulnak - hogy szerető könnyөгéssel gondoljatok rájuk. Ne feledkezzetek meg róluk, gondolataitokat ne fordítsátok el tőlük, ajándékozatok szeretetteljes imát nekik, és ezzel segítsétek a magasba őket. Enyhítsétek kínjaikat, és mindenekelőtt bizonyítsátok be nekik a szeretet hatalmát, hogy ezáltal bennük is felébredjen a szeretet a szükségben lévők iránt, és szeretetből induló cselekedeteik által szabadítsák meg önmagukat a meglévő tehetetlenségüktől.

Környezetük is lelkiállapotuknak megfelelő. Fény nélküli és sivár. Amint Istenhez ima száll ezekért a lelkekért, a sötétséget könnyed derengés töri meg, mert a lelket a felismerés egy szikrája érinti, és ez az állandó sötétség után nagyon jó érzést okoz. A könnyөгő imát betöltő szeretet foka határozza meg a derengés nagyságát, ami így betört a sötétségbe, és a lélek a világosság felé fordulva folyton várja és kéri az újabb sugarakat.

Teljesítsétek kérésüket, ne hagyjátok őket magukra szükségükben - adjátok segítséget ti, akik még adhattok. Vezessétek hozzájuk gondolatban az Evangéliumot is - figyelmeztetve, hogy gondoljanak szeretettel környezetükre, segítsenek mindenkin, hogy adják tovább az ismeretet amit tőletek kaptak, és ezzel jutassák el a többieket is a világosság sugarának boldogságára.

Imátokkal mondhatatlanul sok szükségét enyhíthettek, a lelkek megváltásában társak lehettek, mert imátok erő közvetítése, az akarataikra gyakorol hatást, és az megfelelő módon kezd tevékenykedni. A lélek a hozzá érkező erőt arra használja, hogy hatást gyakoroljon a többi szükségét szenvedő lélekre.

Ezzel a szeretetteljes gyakorlattal megkezdődik magasba emelkedése, és ezt örökké nektek köszöni majd meg.

Ámen.

Azt akarom, hogy boldogok legyetek

B.D. No. 4307

20. május 1948

Azt akarom hogy boldogok legyetek.... nem földi boldogság a célo, mert a földi élet rövidre van mérve az örökkévalósághoz képest. De a boldogságban eltöltött örökélet legyen a tiétek, és ez az örökélet legyen földi kitartások ára.

A földön ne legyen már semmi sem kívánatos, pillantásokat a halál utáni életre irányítsatok. Ha könnyű szívvel mindent oda tudtok adni, akkor megérlelődtetek már az Örökkévalóság számára. A szív tudjon elválni a földi dolgoktól; ne legyen kényszerítve, hanem tudja szabad akaratból feláldozni azt, amit a Földön szeret. Teljes szívvel arra kell törekedni, ami a Szellemi Birodalomhoz tartozik; azokra a javakra, melyeket a földi világ nem ad meg, amit rajtam kívül senki más nem képes nyújtani, és amit fel is ajánlok, mert boldoggá akarlak tenni benneteket.

Tanuljátok meg értékelni a szellemi javakat, és vessétek meg a földet. Legyetek biztosak abban, hogy amire szükségetek lesz a földi javakból, azt megadom, hogy a földi életet be tudjátok tölteni. Adjátok át magatokat teljesen nekem, és én minden módon gondoskodom rólatok. Földi és szellemi módon is gondoskodom rólatok, semmiben nem lesz hiányotok. Ám azért, hogy boldoggá válhassatok, lelketeknek elsősorban szellemi táplálékra van szüksége, ami biztosítja az életet az Örökkévalóságban.

Ti emberek, első helyre az anyagi igényeket helyezitek, és azt hiszitek, hogy nem maradhattok fönn, ha nagy anyagi gondok gyötörnek. De én tudom, hogy sokkal jobban hiányzik a szellemi gondoskodás, amire magatoknak kell törekednetek, mert én a szabad akarat miatt nem kényszeríthetlek rá. A földi étel és ital mindig csak rövid időre tart meg benneteket, és a földi életet sem tudjátok sohasem meghosszabbítani amikor elhívlak a Földről. Ezzel szemben a szellemi táplálék örökéletet biztosít nektek. Amit már mint szellemi táplálékot magatokhoz vettetek, az már soha el nem múlik, és nem lesz hatástalan; magatokkal viszitek az Örökkévalóságba, és erre építitek fel az életet. Hogy örökké boldogan élhessetek, ahhoz boldogító tevékenységet kell gyakorolnotok, és ehhez tőke kell, amivel dolgoztok, hogy kioszthassátok a rászorulóknak. Ez a tőke a szellemi gazdagság, amire szükségetek van, és ami nem lesz kevesebb, hanem állandóan növekszik, minél többet adtok át belőle.

Ezt a szellemi gazdagságot én meg akarom adni nektek, hogy mindörökké boldogok legyetek. De csak akkor kaphatjátok meg, ha szívetek teljesen üres, és az én kincseim kiterjedhetnek. Mert a szellemi kincsek nem tudnak meglenni a földi kincsek mellett, a kettőt együtt a szív nem tudja magába fogadni. Nektek szabadságotokban áll, hogy szíveteket melyiknek adjátok. Mivel szeretlek benneteket, és boldoggá akarlak tenni, mint bölcs Atya, gyermekeimnek tanácsot adok. Segítetek megtisztogatni szívetek kamráját az alkalmatlan javaktól amelyek elnyomják az igazi kincseket, és a többi befogadását lehetetlenné teszik. Segítségetekre akarok lenni, hogy el tudjatok oldódni attól amit a világ nyújt, amire szívetek még vágyódik.... viszont nektek akadályt jelent az örökélethez. Ezért tekintsetek minden földi balsikerre úgy, mint az én segítségemre, amelynek az a célja, hogy el tudjatok oldódni a világtól és látszólagos javaitól. Ismerjétek fel benne csak a gondoskodásomat a magatok utolsó idejére, hogy szabad, boldog lény váljon belőletek, akik az Örökkévalóságban már nem ismernek aggodást és gondot, hanem állandóan csak boldogan élnek.... azaz a szeretetgyakorlásban megállás nélkül tevékenyek.

Azt akarom hogy boldogok legyetek, hogy elláthassalak szellemi táplálékkal, mert az örökélethez erre van szükségetek.

Ámen.

„Boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek.... ”

B.D. No. 4310

”Boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek....” Nem vakhitet követelnek ezek a szavaim - hanem a bizonyítások nélküli hitet említi. Ezt vártam a tanítványaimtól is - de nem találtam, tehát a továbbiakban így beszéltem: "Hisztek mert láttok - viszont boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek". Nekik ott álltam magam, a szemük előtt mint igazolás. Csodatetteim meggyőzték őket, bölcsességemet fölismerték - tehát elhitték, hogy Isten fia vagyok, és követtek.

Hitük meggyőződéses hit volt - a belső hang mondta meg nekik, hogy ki vagyok. És mert szeretetben éltek, ez volt az ok, amiért tanítványul választottam őket. Megadtam nekik a felismerés erejét - és ennek ellenére mégis gyakran kételkedtek bennem, újra és újra kétely szállt föl bennük. És hogy erősítést adjak, gyakran kinyilatkoztattam nekik magamat. Kinyilatkoztattam magamat istenségemben, megvilágosítottam szellemüket, megnyitottam benső látásukat, ami által az angyalok seregeit láthatták, akik nekem szolgáltak - és így megszabadultak Istenségemre vonatkozóan, minden kételkedéstől.

Ennek ellenére gyöngé volt a hitük! Megmutatkoztam minden erőmben - és ismét csak ingatagok lettek, és ezért újból ki kellett nyilatkoztatnom magamat. Nekik, mint tanítványaimnak hatniok kellett, hiszen tanításomat képviselték, az embereknek oda kellett adniok az Evangéliumot, és ezért kellett hogy mélyen-hívők legyenek. Mégis - csak mert láttak, azért hittek.

Én pedig boldognak mondom azt, aki nem lát engem, mégis hisz. Mert azoknak a hitét magasabbra kell számítani, mert nincs bizonyíték a kezükben, és csak a szívükben tudják megszerezni azzal, hogy a szeretetet élik, és gondolkodnak hitük fölött. Bár nekik is kinyilatkoztattam magamat, de úgy, hogy a kinyilatkoztatást csak a hitük fogadja el - de hit nélkül vissza lehet utasítani.

Viszont aki hinni akar - az meg is tudja tenni, mert benne Szellemem tevékenykedik, és hisz bennem mint Szeretet, Bölcsesség és Mindenhatóság - és szeretet parancsomnak megfelelően él. Én boldognak mondom ha hisz, ha nincs szüksége bizonyításra, ha csak a szellem tevékenységét fogadja el bizonyítéknak. Igaz, hogy ebben is lehet kételkedni, viszont aki szeretetben él az fölismeri, és ezért egykor boldog lesz!

Ámen.

A zengő hang

B.D. No. 4313

26. május 1948

Ján.14,21: "Aki ismeri parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem. Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem, és kijelentem /kinyilatkoztatom/ magam annak."

A földi élet legmagasztosabb pillanata, amikor az ember mint kimondott szót hallja önmagában felcsendülni szeretetem kifejeződését. Közelségem, mint egy fényáradat érzékelhető, amely betölti a szívet, és érzékelhető az ember érzékszerveivel is.

A belső hang felhangzásának módjára az is befolyást gyakorol, hogy az illető milyen lelki érettségű. Ha a lélek már messze előrehaladott állapotban van, most minden nehézség nélkül átadja magát a boldogság-érzetnek. De lehet hogy akadályokkal küzd, ha alacsony az érettsége. De egy bizonyos, fejlettséget feltétlenül elért már, különben nem kapta volna meg a "zengő hang" kegyelmét. Ez tehát a világosság, és erő-átvitel direkt formája. Az ember annyira bensőséges viszonyban van velem, hogy megnyilvánulhatok neki, és ő megért. Ez az éretlen lelkeknél nincs így. De szeretetem erejét mindig le kell csökkentenem, ha azt akarom, hogy az ember alkalmas maradjon a földi élet számára, és a túlradó boldogságtól el ne veszítse minden földi kapcsolatát.

Ezért, amíg földi élete le nem zárul, mindig csak rövid percek lesznek amikor szavam zengve hallatszik valakinek, aki annyira közel áll hozzám, hogy megszólításomra méltónak tartom.

De a végidőben értem buzgón tevékenykedő földi szolgálókra van szükségem. Buzgalmukat megjutalmazom, amennyiben olymódon nyilvánulok meg náluk, hogy szívükben már nem kételkednek. Hűségesek hozzám, mert anélkül is hisznek hogy láttak volna, és ebben a hitükben

dolgoznak értem. Mindig buzgóbb tevékenységre indítom őket, de zengő hanggal csak akkor beszélhetek hozzájuk, amikor hitük olyan szilárd, hogy feltétel nélkül hisznek már munkálkodásomban. Mert a szellem hangját már előzőleg is hallották magukban, és felismerték, mint az én hangomat. Mert a "zengő hang" nem jelenthet soha senkinek hitre való kényszert.

Az erős hit megkoronázása ez, és a földi életben leginkább törekvésre méltó, mert az embert mondhatatlanul boldoggá teszi, és ha rágondol, érzéketlenné válik a földi szenvedések és szükségek iránt. Meggyőző hite, és boldogsága embertársaira is átmegy, és hitbeli erőt ad. Ezért áldásos az emberek közti munkálkodása, és minden tevékenységet befejez, amit elkezd.

Lehet, hogy az emberek hitetlenek iránta, de aki szavamat zengve hallja önmagában - az már nem kételkedik. Szolgáim hűségét és szeretetét - akik bevetik magukat értem - így jutalmazom meg. Már a földön olyan boldogságot adok, amilyent a világ nem képes adni.

Ámen.

Az Úr eljövetele a legnagyobb szükségben

B.D. No. 4319

31. május 1948

A legmélyebb szorultságból vislek magamhoz - ahogy megígértem. Nagy lesz a nyomor, és aki figyelni sorsotokat az felismeri, hogy csak A HIT EREJE tart meg benneteket. E nélkül túl gyengék volnátok, hogy megálljatok ellenségek hatalmi intézkedései és fenyegetései között, akiknek védtelenül ki vagytok szolgáltatva. De csak az emberek részéről vagytok védelem nélkül, mert én mellettetek állok, és megvédelek.

Ennek tudata tegyen minden ellenségeskedésnél érzéketlenné. Ez a nagy szenvedés csak rövid ideig tart, értetek jövők és elvislek Birodalmamba, hogy felkészítselek az új Föld paradicsomi életére. Higgyetek erősen, és ha minden szavamnak jelentőséget adtok, ez az utolsó megpróbáltatás is elmúlik, és a reményben, hogy hamarosan eljövök, mindent higgadtan elviseltek és engem vártok.

És én egész biztos hogy jövők - az enyémekeket nem hagyom a nyomorúságban, amikor már nem látnak kiutat. Egész hirtelen lesz megjelenésem - ÉS CSAK AZ ENYÉMEK SZÁMÁRA LÁTHATÓ.

És mindenkit magamhoz hívok, akik hűségesek hozzám. És akkor nagy öröm és ujjongás lesz az enyémekek között, akik tiszta szívvel követtek, és kezüket felém nyújtották. Aki hisz, az boldog lesz, még ha ördögökkel van is tele az egész világ. Mert tudja, hogy a megmentés órája közel van, tudja, hogy én nem hagyom el, és velem szemben minden ördög tehetetlen. Ő csak rám vár - és ezért a hitéért megkapja a legnagyobb jutalmat: ÚJ ÉLETET AZ ÚJ FÖLDÖN, A PARADICSOMBAN.

Miért nem veszem magamhoz a Szellemi Birodalomba? Aki ezt az utolsó hitbeli próbát is megállja, és felismer engem, az méltó rá, hogy az új emberi nem törzsét képezze, amelyből új generációk születnek. Mert a Földet átalakulása után újra be kell népesíteni, méghozzá olyan emberekkel, akik szellemileg előrehaladtak, és értem és velem élnek.

És ezeket az embereket hívom magamhoz. Ismerem minden ember lelki érettségének a fokát, különösen azokét, akik a végidőben értem harcolnak a Sátán ellen. Ilyen emberekre van szükségem, mint az új Föld összülőire.

Testben és szellemben megáldom őket, és az új Földön való tartózkodásuk hasonló lesz a paradicsomi állapothoz. A gyermekek, és a gyermekek gyermekei bensőséges kapcsolatban lesznek velem, és az új emberi nem tele lesz szeretettel. Az emberként testbeöltözött szellemiekkel egy új fejlődési szakasz kezdődik, akik már közel vannak érettségükhöz, vágyaikkal hozzám törekszenek, és ezáltal az új Földön hamar eléri lelki érettségüket.

A kevéssel az emberi testet öltésük előtt álló szellemieket pedig a régi Föld utolsó idejének eseményei gyors érlelődésre vitték. Érezték a sötétség és világosság közti harcot, azonkívül az öreg Föld pusztulása rövid időre szabaddá tette őket. De ez a szabadságra még éretlen szelleminek gyötrelmet jelentett. Így új formájukat jólesőnek érzik, és nagy buzgalommal törekszenek a magasba, habár elő-stádiumban lévén eredményeikről nincs tudomásuk.

Ezért az új Föld emberei a legcsodálatosabb harmóniában élnek majd környezetük teremtményeivel, a kő, növény és állatvilág teljesen az ember szükségleteihez alkalmazkodik, és egyforma mély békesség lesz a természetben és az emberek szívében. A velem való boldogító kettősség az embereket nagyon boldog teremtményekké teszi. Szerettem minden utat simává tesz nekik, szívük forró szeretettel dobog felém, és elfelejtenek minden régi nyomorúságot. És ez az idő nincs már messze. Hamarosan MAGAM jövök, hogy jegyesi közösségemet magammal vigyem, hamarosan túl lesztek a nagy szenvedéseken is, mert ígéretemnek teljesülni kell: "Eljövök újra az ég felhőiben, hogy elvigyem az enyémekeket, és megítéljek élőket és holtakat."

Ámen.

Figyeljétek az idők jelét.... A jelen hozza a vég eseményét

B.D. No. 4320

1. június 1948

Újra és újra mondom: megéritek a vég bekövetkezését. Ez sürgető figyelmeztetés, amit azokhoz az emberekhez küldök, akik most népesítik be a földet. Ez egy felhívás is, amit még meg fogok erősíteni azzal a céllal, hogy elálljatok a bizonyosságtól, hogy sok időtök van még, mert szükséges, hogy a hirtelen vég gondolatával foglalkozzatok, és megpróbáljatok közelebb kerülni hozzám.

Már csak kevés időtök van, és nyugalmatokból igen hamar fel lesztek riasztva; szívetekben félelmet éreztek, amit csak a hozzám küldött segítség – kéréssel, hívó imával tudtok elűzni, hogy erőtök és nyugalmatok legyen. Az idő beteljesedett, és ha védekeztek is a gondolat ellen.... rá kell hagynotok mindent, amit a vég magával hoz.

Ti vagytok azok, akik az utolsó küzdelmet átéltek, akiknek meg kell birkóznotok velem, ti vagytok akik az utolsó ítéletet átéltek, akik vagy a felhőkben való érkezésemet és az igazak hazatérését, vagy az utolsó megsemmisítő munka lejátszódását látják, mindenkor a hozzám való beállítottságotok, akaratotok, és szeretetetek szerint. Ti vagytok, akiknek döntést kell tennetek, mert a túlvilági Birodalomba a halál után nincs bemeneteletek, ha Ellenfelem felé fordultok, hanem az új Földön kell megtennetek a még egyszeri menetet öröktől való végzésem szerint a teremtményeken keresztül.

A vég érkezésére ne a jövőben számítsatok. Barátkozzatok meg a gondolattal, hogy a vég már most, a jelenben következik be, hogy titeket, magatokat érint, és mindaz megtörténik, amit akaratom szerint a látnokok és próféták megjövendöltek. Ismételten csak utalhatok a végre, és szavaim igazolására beszélek is hozzátok a magasból, tehát rövidesen megteszem, mert az idő mindvégig sürget. – Nektek, kik az enyémeke vagytok nekem szolgálni való akaratotok által, röviddel előtte még egyszer ismeretet adok, nehogy előkészület nélkül éljétek át a napot, mert bár hiszitek hogy szavam igazság, még ti sem veszitek elég komolyan jövendölésemet, még mindig egy kegyelmi idővel számoltok, de közeli eljövetelemmel soha, holott az várható. Ám sóvárogva vártok majd rám, amikor a hitüldözés ideje elérkezik, és beléptek ennek a Földperiódusnak az utolsó fázisába. – Akkor megtanuljátok megvetni a világot, már nem vágyakoztok a földi dolgok után, már csak szavaimra vágyódtok. És vigasztaló szavaimmal mindig nálatok leszek, mindama napig, amikor megjelenek a felhőkben, mert a szükség óriási lesz, és segítség már csak tőlem jöhet.

Számoljátok velem, hogy ezt a napot biztosan átélitek, hacsak bölcs belátásom szerint egyik vagy másik szolgálmat idő előtt el nem hívom. – Mindannyian meglepődtek, milyen hamar itt lesznek az események, amelyeket sok idővel ezelőtt a Szellem hangján át meghirdettem. És ha egyszer megjelenek, óriáslépésekkel megy minden a vég felé. Aki mély hitben él, az a szükség és szenvedés ellenére bensejében ujjong, mert tudja, egyszer eljön a kiegyenlítődség, hogy egyszer vége lesz minden bajnak, hogy a paradicsommal egy új idő kezdődik, ahogyan megígértem.

Ámen.

A démonok játéka, amikor különféle jelenések által megzavarják a könnyen hívő emberek tisztánlátását. Ezek hazugságok és tévedések terjesztését szolgálják, csak arra való, hogy a fennálló tévedéseket megerősítsék, és az embereket a helyes, egyenesen hozzám vezető útról eltérítsék.

Egy szellemben felébredt ember könnyen átlátja ezt a játékot, de nehéz annak, aki már valami téves tanításhoz ragaszkodik, és vak vezető vezet, akinek magának sincs ismerete és nem kívánja az igazságot, hanem az átvett szellemi értékkel megelégszik anélkül, hogy annak eredetét kivizsgálja.

A különféle hamis fogalmakból a téves tanítások láncolata tevődik össze, és akik ilyeneket képviselnek, azoknak minden eszköz jó, hogy megerősítsék ezeket a téves tanításokat. Törekedésük nem az, hogy világosságot vigyenek, hanem hogy az emberek megmaradjanak szellemük sötétségében. Ez igen nagy igazságtalanság - ezért mindig melléjük adom tiszta tanításom képviselőit, akik fellépnek a tévedés ellen, és megpróbálják felvilágosítani az embereket.

Kinyilatkoztatásaim soha nem történnek oly módon, hogy kiskorú gyermekeknek adnék kinyilatkoztatást akaratomról, mert minden kinyilatkoztatásnak az a célja, hogy mindenki áldására elterjedjen. Én csak egy szájat veszek ahhoz igénybe, hogy általa minden emberhez beszéljek. Hallgatást sem parancsolok soha már azoknak, akik engem kívánnak hallani, hanem feladatul adom nekik, tegyék ismertté akaratomat az emberek között. Akaratom az, hogy az emberek szeressék egymást, és a szeretet által üdvösségre jussanak. Ha akaratomat nem teljesíti, tökéletlen marad, nem szabadul meg a rátapadó bűn-adósságtól, amelyet szeretetlensége által folyton nagyobbá tesz.

Egy másik ember soha nem veheti a bűnös helyett a vétkét magára, hogy megszenvedjen érte. Mert Jézus azért halt meg a kereszten, hogy az emberiség bűn-adósságát magára vegye, és megváltsa tőle. Az ember részese lehet ugyan Krisztus megváltó tevékenységének, amennyiben példászerű szeretetben-élésével mint példakép terjeszti Krisztus szeretet tanítását, és felébreszti az emberekben a szeretetet. Továbbá az Evangélium közvetítésével a tévedésben lévőknek tiszta igazságot adhat, mert az igazságot mindenki magában hordja, aki a szeretetet éli.

Szeretetteljes szívvel embertársának erőt adhat a maga könyörgésével - de az illető akaratilag legyen kész az erőáramlás felvételére. Mert minden ember maga felel a lelkéért, ezt nem lehet levenni róla, különben kérdéses lenne igazságosságom - és egyszerre minden ember megváltást kapna, mert a világosság szerető lényei a maguk világosságát és szeretetét folyton a szerencsétlen megváltatlanok felé fordítják, és ez az erő valóban elég lenne, hogy minden embert üdvözítsen.

Minden egyes embernek magának kell eltalálnia hozzám. Fel kell ismernie hogy bűnös, és meg kell próbálnia hogy megszabaduljon bűneitől. Le kell vezetnie - még ha örökkévalóságokig tart is - vagy tudatosan elismeri Jézus Krisztust és megváltó tettét, és bűnei bocsánatát kérni tőle.

Az ember szeretete kikönyörögheti annak megtérését akiért imádkozik - de csak annyira, hogy az messzemenő támogatást kap szellemi részről, és olyan élethelyzetekbe kerül a világosságbeli lények által, hogy ha akar, megváltozhat. Gondolatait olyan emberekre irányítják, akiknek az életvitele helyes, tehát minden módon melléje állnak hogy lelke érlelődjön, több erőt szerezzen - és ezeket mind az érte való könyörgés hozza meg neki.

De hogy ezt a kapott erőt hogyan hasznosítja, az egyedül az akaratától függ. Téves felfogás, hogy bűneiért a szerető földi testvérei bűnhődnek majd. Mindez tanításom félreértését jelzi, amit egykor teljes tisztaságban kaptatok, de sokszorosan eltorzította az emberi téves elképzelés. Ahol a könyörgésnek a szeretet az indítéka, az eredmény nem marad el - de a kihatása más. Mert minden embernek magának kell bűneiért felelősséget vállalni.

Ezért folytonos megtévesztés, amikor természetfölötti lényekről tudósítanak. Ezek a tudósítások nem bírják el a komoly kivizsgálást, és soha nem hozhatók összhangba az általam Földre vezetett igazságokkal. Démoni elvakítás az egész, ami jó táptalajra talál a könnyen hívő embereknél, és a

félrevezetett gondolkodásúaknál. Mert ahol én megjelenek, **ott nincs pompa és ragyogás** - de felismerhető vagyok mindenkinek, aki fel akar ismerni, és jó és tiszta a felfogása.

Ámen.

Test és lélek harmóniája

B.D. No. 4326

9. június 1948

Gondozni kell a testet is, hogy erejét megőrizze és alkalmas maradjon a feladatra, amivel a lélek felfelé való fejlődését segítheti. Tehát a testet sem szabad teljesen elhanyagolni, mert a Rend is egyik törvényem, és a Rendhez hozzátartozik minden, aminek támogató és építő következményei vannak.

Az emberek elé feladatul tűztem, hogy oldódjanak el az anyagiaktól, hogy győzzék le azt, és szívüket tegyék szabaddá tőle - tehát hogy már ne uralja őket az anyagi felfogás. Ennek ellenére a léleknek bizonyos harmóniában kell lennie a testtel: a testnek belső nyugalmat kell teremtenie a lélek számára.

Ezt akkor teheti meg, ha maga is nyugalomhoz jut, ha igényei fedezve vannak, és magát csak a lélek követelményeinek szentelheti.

Bár a test állíthat követelményeket, amelyek anyagi dolgokra vonatkoznak, és anyagi gondolkodást árul el, de ezek soha nem felelnek meg Rendem törvényeinek - és nem is áll harmóniában a lélekkel. Ilyen esetben a lélek - akinek már ismeretei vannak - tiltakozik az ilyen kívánság ellen. Nem teljesíti a test ilyen irányú kívánságát, még ha az nem is akar vágyából engedni. Ilyenkor a test és a lélek csendes küzdelemben vannak egymással. A lélek nem látja el jól a testet, amíg meg nem elégszik azzal, hogy a kicsi kérései teljesülhetnek. Végre a test teljesen csatlakozik a lélekhez, és teljesen belép a helyes Rendbe. Majd már jól is érzi magát ebben az állapotban, mert felismeri magát mint a lélek támogatója és fejlesztője. Ezután már megengedhetők a nagyobb igények is, mert már nincs veszély rá, hogy a test leszavazza a lelket, és a földi világ felé fordul, és teljesen elhanyagolja a lelket.

A test soha nem uralkodhat a lélek fölött, az anyagi világ soha nem kerülhet előtérbe. A lélek a meghatározó, vágyait és törekvéseit a testnek kell támogatni. Ekkor a testnek is meg lehet adni minden könnyítést, vágyai teljesülését, mert akkor a test már nem állít igényeket, amelyek a lélek kárára lennének. Az ilyen lélek kiérlelődik, mert rendületlenül arra törekszik, hogy velem harmóniában éljen, kivívja tetszésemet, hogy mindig közelebb jusson hozzám, de nem veszi figyelembe a világ örömeit.

Én is akarok már a Földön örömet adni az embernek, de csak akkor, ha az a léleknek már nem okoz kárt és veszélyt. De egyedül én tudom megítélni, hogy mikor lép be ez az állapot. Ezért gyakran szegényesen látom el testeteket, másrészt a hozzám hűségben megmaradtaknak csendes örömöket készíték, hogy megmutassam szeretetemet, amely állandóan boldogítani akar.

Ámen.

Médiumi tevékenység – „Ments meg minket minden rossztól!”

B.D. No. 4341

18. június 1948

ASzellemi birodalmammal való érintkezés akkor jön létre, ha előtte gondolatilag vagy imában a szellemi erőket felszólítjátok rá. Tehát a szellemi javak közvetítése mindig a szabad akarat megnyilvánulásának a következménye. Ekkor a jó erők lesznek hatásosak. A gonosz erők megpróbálják hogy az emberre ráerőszakolják a maguk akarat irányát, és kikapcsolják a szabad akaratot. Ez akkor mehet végbe, amikor az ember maga is lemond a maga szabad akaratáról - tehát öntudatlan állapotban kiszolgáltatja magát azoknak az erőknek akik messze vannak az igazságtól.

A sötét erőtől sújtott embereknek azt ajánlom, hogy tudatos állapotban ajánlják magukat Isten szeretetébe és kegyelmébe. Kérjék ezek ellen a lények ellen támogatásomat és oltalmamat, - hogy ne

szorongassák. Hívják a világosság erőit, hogy külön vigyázzanak rá, és tartózkodjanak a közelben. A jó erőkhöz intézett kérés azoknak jogot ad, hogy támogassák, - és a sötét erők tehetetlenek lesznek.

Az emberi erő egymagában gyenge az ellenállásra amikor mediális képességű emberekről van szó. Ők ugyanis a túlvilág befolyására nyitottá válnak, és vonzódnak a láthatatlan lényekhez. Testükre különösen a sötétség erőinek nagy befolyásuk van. Amint ellenállását feladta, - birtokukba veszik. A test birtokbavételének következménye, hogy gondolkodóképességük meggyöngül. Mintegy álmállapotban vannak, már nem a saját gondolatait képviselik, hanem az őt birtokba vevő erő gondolatait. Teljesen az illető szellemi stílusának megfelelően mondják. Bizonyos mértékben egy másik lélek van a testében, míg a saját lelke alszik. Később, éber állapotban nem emlékezik semmire, hogy mit mondott, vagy tett. Ilyenkor a médium nem vonható felelőségre, mert a szellemi erők erősebbek mint ő.

Ennek ellenére védekezzen, amennyiben a sötét erők általi megerőszkolás ellen adja át magát a jó erőknél - magának Istennek, és állandóan imádkozza: "Ments meg minket a gonosztól!" Mert gonoszság az, amikor a gonosz erők veszik birtokukba. Sem gondolkodása, sem cselekvése már nem sajátja, - hanem egy akaraterős hatalom erőszakolta rá magát.

A rossz erők ellen folyton védekezni kell, mert állandóan a közelben vannak, és próbálnak kihasználni minden alkalmat amikor az ember gondolatilag a Szellemi birodalomban jár - de előtte nem teremtett kapcsolatot Istennel. Tehát minden védelem nélkül van amikor sötét erők szorongatják. A szellemi kapcsolat felvételét mindig Jézus Krisztus segítségül hívása előzze meg - akkor nem kell félni hogy rossz erők kezeibe esik. Hívását sok világosságbeli lény meghallja, és odasiet, hogy védő és tanító tevékenységgel támogassa, és kivédik a rossz erőket. Mert Jézus Krisztus Neve hatalmában tart minden lényt, aki ellene van. Akik pedig érte vannak, és Nevét áhítattal ejtik ki, azoknak többszörös erőt ad.

Ámen.

Istennel való egyesülés - A szenvedés iskolája

B.D. No. 4352

25. június 1948

Számotokra érthetetlen az a vágyam, hogy gyermekeimmel egyesülhessek. Pedig ez késztet arra, hogy benneteket állandóan egy iskolába járassalak, amely lelki érettséget hoz, mert egy bizonyos fokú lelki érettség nélkül Istennel az egyesülés nem jöhet létre. Szeretetem valóban csak javatokra gondol. Hogy eközben olyan eszközöket kell felhasználnom, amely szeretetemet illetően kételkedést okoz, azt — ha öntudatlanul is — de magatok akarjátok. Mert a szenvedést mint eszközt a ti hozzám való beállítottságtok követeli ki tőlem, mert nem alkalmazkodtok a rend törvényeihez - amely pedig szenvedés nélkül támogatná lelketek érlelődését. A szeretet parancsát nem teljesítitek, ezt pedig nem lehet kikerülni ha érlelődni akartok. Ezért nevelési eszközeim mindig élesebbek lesznek, minél jobban eltávolodtok a szeretettől.

A tanulási idő most viszont már hamarosan befejeződik, és minden embernek vizsgázni kell. Aki megállja - az a velem való egyesülésben boldog lesz. De aki kudarcot vall, az nem kerülheti el az iskola megismétlését. És ha célhoz akar jutni, már sokkal keményebb feltételek mellett kell megtennie. De teremtményeim én nem semmizem ki, és egyszer létre kell jönnie a végérvényes egyesülésnek. Közben azonban végtelen idők folyhatnak el. A megváltás időpontját maga az ember határozza meg, mert a velem való egyesülést szabad akarattal kell elindítani, és én csak támogatom, de nem kényszerítem rá. Hadd mondjam meg, hogy én minden egyes teremtményemet szeretem, és szeretetem soha meg nem szűnik. De ennek ellenére öröktől való Tervem kivitelezésre kerül, még akkor is, ha az emberek nem fedezik fel benne a szeretetet.

Mert rólatok van szó - a ti szellemi felemelkedésteokről, az örökéletről! Ti, akik most a Földön éltek, szellemileg halottak vagytok - kivéve azt a pár embert, akik szellemileg újraszülettek. A bennetek lévő életről még nem éreztek semmit - és ha ebben az állapotban fejezitek be a földi életet, olyan erőtlenségbe juttok, amely halált jelent számotokra. A legmélyebb sötétségben lesztek, és teljesen erő

és hatalom nélkül - de annyit tudtok, hogy léteztek. Ez egy annyira kínos állapot, hogy szeretetem szívesen megtakarítaná ezt nektek. Azért már a Földön az élet felé próbállak elindítani - világosságot adni, hogy szabad akarattal törekedjete a szellemi élet állapotára.

Az élet ellenállásai arra segítsenek, hogy tevékenyek legyetek, mert a tevékenység élet. A testi halál pillanatában a földi tevékenységnek vége van. De nektek majd a Szellemi Birodalomban kell tevékenynek lennetek, és ahhoz a szellem iskoláját kellett kijárnotok - amely számotokra legtöbbször a szenvedés iskolája, mert különben nem érlelődtek. Ennek ellenére arról biztosítalak, hogy szeretlek, és minden ami történik, aminek a kihatása szenvedést okoz, az mind szeretetemben gyökerezik. Gyermekeimmé akarlak nevelni, mert ATYAI SZERETETEM nem akar elveszteni, és azt akarom, hogy ti, a teremtményeim ne tartózkodjatok messze távol tőlem, hanem egyesüljetek velem, és legyetek boldogok.

Ámen.

AZ ISTENTŐL MEGÁLDOTT HÁZASSÁG

B.D. No. 4356

28. június 1948

Szeretettel kell lennetek egymás iránt - mert e nélkül a köteleket nem áldom meg. A házasság - kettősség. A legbensőbb harmóniában való együttlét. A házasság olyan állapot, amit törvénnyel nem lehet megteremteni. Feltétele az önzetlen, mély szeretet, amely állandó és ha egyszer fellángolt a szívben - többé már nem alszik ki. Mert az igazi szeretet a szíveket kapcsolja össze. A testi szerelem csak az érzéki bódulat beteljesülését keresi. Az igazi szeretet nem követel semmit. A házasság alapja tehát az állandóan adó, boldogítani akaró szeretet - és ezt én megáldom. Ez két ember bensőséges közössége, akik tiszta szeretetet éreznek egymás iránt. Az ilyen házasság nem bomlik szét, mert az igazi szeretet nem múlik el soha. Ez a házasság akkor kötődik meg, amikor két ember nekem ajánlja magát hogy kapcsolatukat megáldjam. Ekkor férj és feleség lesznek előttem - és maradjanak is együtt, míg a halál szét nem választja őket. Aki ilyen házasságot kötött az állandóan érzi, hogy a másikkhoz tartozik - még akkor is, ha a külső körülmények szétválasztják őket. Rajtuk lesz az áldásom, mert az általam akart házasság feltétele az a legszentebb érzés, amelynek az eredete bennem van és amely létrehozta a házasságot. De a földön tiszta szeretetre már csak ritkán lehet rátalálni - viszont házasságok mégis kötődnek. De ez nem ellenkezik akaratommal. Az emberi nemnek szaporodni kell mert igen sok lélek vár arra, hogy testben megfoganthasson és az anyagi világban megtehesse utolsó fejlődési útját. Tehát a két ember kapcsolatát egy kifelé is felismerhető formába kell juttatni. Olyan formába, amely törvényeket, kötelekségeket és jogokat foglal magában - mert e nélkül az emberek könnyen hibáznak az általam megkívánt rend ellen. Így veszélybe kerül az utódok nevelése. Pedig a nevelésnek igen nagy jelentősége van a fejlődésben. Tehát a házasságkötés törvényes formája megfelel akaratomnak. De hogy áldásom rajta van-e, az a két házastárs egymásiránti szeretetén múlik. Áldásom abban döntő - hogy a házasságot ELŐTTEM - vagy az emberek miatt kötötték-e. Amikor a házasságot más okból kötik meg anélkül, hogy meglenne a kétoldali mély szeretet - akkor a kapcsolat érvényes a világ előtt, és ha kérnek, támogatásomat, nem vonom meg. De ez nem az a házasság, amely a szó helyes értelme szerint - tetszésemre lenne. Nem az általam akart egyesülési állapot, amelyet az általam megáldott szeretet tesz boldoggá. Ahol tiszta szeretet van, ott mindig az adás elve uralkodik. Tehát ebből a házasságból nem kapcsolnak ki engem, AKI A SZERETET VAGYOK, és azokban akik élém lépnek az én SZELLEMEM uralkodik, és mint férfi és nő kérlek az áldásomat.

Ámen.

Isten és a világ előtt - Istentől megáldott házasság

B.D. No. 4357

29. június 1948

Szeretettel kell lennetek egymás iránt, különben a köteleket nem áldom meg. A házasság együttlét, a legbensőbb harmóniában való együttélés. A házasság olyan állapot, amit törvénnyel nem lehet megteremteni, hanem feltétele a mély, önzetlen szeretet, ami ha egyszer fellángolt a szívben, soha

többé nem alhat ki. Mert az igazi szeretet a szíveket kapcsolja össze - ez nem testi szerelem, ami csak az érzéki mámorban keresi kielégülését, ez nem követelődő szeretet.

A házasság alapja tehát egy állandóan adakozó, boldogítani akaró szeretet, amit én megáldok. A házasság két ember bensőséges közössége, akik szíve tiszta szeretetet érez egymás iránt. Az ilyen házasság felbonthatatlan, mert az igazi szeretet nem múlhat el soha. Ez a házasság akkor kötődik meg, amikor két ember nekem ajánlja magát, hogy kapcsolatukat megáldjam.

Ekkor lesznek előttem férj és feleség, és maradjanak is együtt, míg a halál el nem választja őket. Aki ilyen házasságot kötött, az állandóan érzi, hogy a másikhöz tartozik - még akkor is, ha a külső körülmények elválasztják őket. Rajtuk lesz az áldásom, mert az általam kívánt házasság első feltétele az a legszentebb érzés, amelynek az eredete bennem van, és amely létrehozza a köteléket.

De a Földön tiszta szeretetre már csak ritkán lehet rátalálni, házassági kapcsolatok ennek ellenére kötődnek, ez azonban nem ellenkezik akaratommal, mert az emberi nemnek szaporodni kell, mert igen sok lélek vár arra, hogy testben megfoganhasson, és az anyagi világban megtehesse utolsó fejlődési útját.

Tehát a két ember kapcsolatát egy kifelé is felismerhető formába kell juttatni, olyan formába, amely törvényeket, köteleességeket és jogokat foglal magában, mert e nélkül az emberek ismét könnyen hibáznak az általam megkívánt Rend ellen, és ezáltal veszélybe kerül az utódok nevelése, aminek pedig igen nagy jelentősége van a fejlődésre.

Tehát a házasságkötés törvényes forma szerint megfelel akaratomnak - de hogy áldásom rajta nyugszik-e, az mindkét házastárs egymás iránti szeretetfokától függ. Másfelől azonban áldásom szempontjából döntő, hogy a házasság az emberek előtt vagy előttem kötött-e.

Amikor a házasságot a kétoldali mély szeretet nélkül, más okból kötik meg, akkor a kapcsolat érvényes azért a világ előtt - és ha kérnek, támogatásomat nem vonom meg. De ez nem házasság a szó helyes értelme szerint, amelyben örömet lelem, nem az általam kívánt egyesülési állapot, amely a szeretet által a boldogság aktusává lesz, és amelyet megáldok.

Mert ahol tiszta szeretet van, ott mindig az adakozás elve fog uralkodni, tehát ilyen házasságból nem kapcsolnak ki engem, aki a Szeretet vagyok, és Szellemem uralja az embereket, és tevékeny lesz azokban, akik így élem járulnak, és mint férj és feleség az áldásomat kérik.

Ámen.

Fényjelenség a katasztrófa előtt

B.D. No. 4359

1. július 1948

Közbenyúlásomat nagy szellemi akció előzi meg. Ez megerősíti az enyémekek hitét, és utolsó utalás lesz a rákövetkező természeti eseményre. Égi küldötteimet arra utasítottam, hog mint FÉNYJELENSÉG tegyék magukat észrevehetővé az enyémekek számára. Világosan és határozottan a mennybolton lesznek láthatók, és ez lehetetlenné tesz minden öncsalást. Az enyémekeknek jelenségeik lesznek, míg A HITETLENEK NEM LÁTNAK SEMMIT, és az utalásokat mint agyrémet - kinevetik.

Ez lesz az utolsó jel. Ekkor már biztos előkészületeket tehettek a természet elemein keresztül való megnyilvánulásomra. Ekkor minden dolgot hagyjatok földi sorsára, és már csak a lelkekkel foglalkozzatok. Szavaimat igaz áhítattal fogadjátok magatokba, engedjétek, hogy szavakkal beszéljek, és mélyen és bensőségesen kapcsolódjatok össze velem, hogy jelenvaló lehessen legnagyobb szükségetekben, amely ezután már nagyon hamar rátok tör. Körülöttetek foglalkozzatok azokkal, akik félve figyelik a természet változásait, adjatok nekik rövid felvilágosításokat, és utasítsátok hozzám őket. Beszéljétek rólam, mint a szeretet Istenéről, aki elfogad mindenkit, és senkit el nem hagy, aki segítségért kiált hozzá.

Aztán várakozzatok rám. Ne féljétek, amikor hangom olyan erővel hangzik fel, hogy az emberek beleremegnek. Maradjatok higgadtak és nyugodtak. Ti tudjátok, nektek nem történhet semmi bajotok, ha én akarom, mert védelmet ígértem, ha imában hozzám kapcsolódtok. Jelenvaló leszek, és

határozottan érzitek majd közelségemet. És végbemegy, amit Szellemem útján már bejelentettem - mert szavam igazság, és örökké az marad.

Ámen.

A katasztrófa előjele - Nyugalanság embernél és állatnál

B.D. No. 4371

11. július 1948

Röviddel azelőtt, hogy a természetben keresztül megjelenek - nagy nyugalanság hatalmasodik el az embereken. Az esemény önmagát olymódon hirdeti meg, hogy ember és állat egyformán izgatott lesz, és bensőleg érzik, hogy a természetben készül valami. Az állatok viselkedése különösen feltűnő lesz. Egy bizonyos irányba próbálnak menekülni, majd hirtelen visszafordulnak, mintha láthatatlan hatalom kergetné őket. Az emberekben félelmet kelt ez a viselkedés mert azt olvassák ki belőle, hogy elkezdődött valami, ami ellen nem képesek védekezni. Így szorongva várják, hogy mi következik. És ti szolgálaim a Földön, használjátok ki buzgón ezt az időszakot. Ez még a kegyelem rövid ideje, amikor szavaitokat meghallgatják, mert magyarázatot keresnek az ember és állat rendkívüli érzéseire. Figyelmeztessétek SZAVAIMRA őket, készüljétek föl MEGJELENÉSEMRE, és utasítsátok őket hozzám, hogy nálam keressenek menedéket, amikor megnyilvánulásom ideje elérkezik.

Majd kapcsolódjatok hozzám gondolattal ti is, hogy erősek legyetek, támaszai lehessetek a hitetleneknek és gyenge-hitűeknek. Magatoknak is igaznak kell bizonyulnotok, és meg is tudjátok tenni, ha előtte, és majd a legnagyobb szükség idején is hozzám kiáltotok.

Figyelmeztetlek benneteket az előjelre. Alkalmat adok, hogy környezeteteket megfigyelhessétek, és majd észreveszitek, minden úgy megy végbe, ahogyan előre megmondtam: az embereket szorongás, és nyugalanság fogja el. Ennek okát már tudjátok, és ezért eredményesen beszélhettek ott, ahol szükség van rá.

Megint azt tapasztaljátok majd, hogy az az ember ad hitelt szavaitoknak, aki szeretetet gyakorol. A szeretetlenül érző ember meghallgatja majd hogy mit mondtok, de nem hiszi el, és így nem húz hasznát belőle, amíg csak el nem érkezik az óra, és fönről felhangzik szavam.

Ez hatalmas tombolás és morajlás lesz, és már senki nem gondol a másikkal, hanem csak a saját életére ügyel. Mindenki menekül, de minden oldalról ugyanazt a morajlást és zúgást hallja. Ez az esemény olyan kihatással lesz az egyes emberre - amilyen a hozzám való beállítottsága.

Aszerint marad életben, vagy sodorja el a természeti katasztrófa, hogy bölcsességem öröktől fogva hogyan ismerte fel, és határozta meg. Habár látszólag nyugalom van, és még semmi jel sem utal rá - mégse éreztétek magatokat biztonságba. Mert visszavonhatatlanul elérkezik a nap, amely ezt a természeti eseményt meghozza. És a kételkedő is meggyőződhet róla, ha marad rá ideje.

Beszéltem Szellememen keresztül, amikor ezeket bejelentettem - és majd beszélek a természetben keresztül egy mindenkinek érthető nyelven, amit mindenki meghall. Aki az első hangnemnek nem hisz - az majd fölülről úgy kapja hangomat, hogy meghallja. De még akkor is módjában áll, hogy jövődöléseimre gondolva elhiggye, vagy az egész történetet a természet játékanak vegye.

Magamat felismertetem, hogy halljátok, akik szellemem hangját nem akartátok felismerni!

Boldog, akinek megmarad az élete. Számára még van egy rövid kegyelmi idő, amit arra használhat, hogy rendbe tegye azt elmulasztott. Hogy komolyan felkészül a végre, ami a természeti eseményt rövid időn belül követi.

Ámen.

Egyetlen ima sem hiábavaló, mely segítségemben való teljes bizakodással száll fel hozzám. Mert ez a bizalom a szeretetem és hatalmamba vetett hitet tanúsítja. Az ilyen ima által az ember helyreállította a hozzám való helyes viszonyt, úgy közeledik hozzám, mint gyermek az Atyjához.

Egy atya soha nem tagad meg semmit gyermekétől — kivéve, ha a gyermek valami nem neki való dolgot kér. Ilyenkor az apa megóvja és meg is tanítja a helyesre, nehogy a gyermek csalódjon a belé vetett bizalomban. A tanítás oly módon történik, hogy magában az emberben jöjjön fel a gondolat, vajon imája helyénvaló volt-e? Hogy maga kételkedik, van-e joga ilyen kérést kimondani. Azonkívül az igazi gyermek állandóan hozzáfűzi: Atyám legyen meg a te akaratod!

Én engedélyezem neki ami megfelelő a számára, és kérését más formában is teljesítem, mert szeretetem teljesíteni és boldogítani akar, ha helyes módon szóltok hozzám. Ezért igyekezzetek állandóan emelni hitetek szilárdságát, mert akkor minden kéréseteket teljesítem. Az erős hitnek magas fokú szeretet a kísérőjelensége, a magas fokú szeretet magasabb fokú tudást biztosít. Így az ember már tudásban és igazságban él, és nem kér semmi olyant, ami ártalmára van, és ezért állandóan teljesezésre talál, mert hisz.

Tudnotok kell azt is, hogy nem lehet másképp: helyes gondolatkörben éltek ha a szeretet által igaz hittel rendelkeztek, és ebben az állapotban küldtök imát felém. Gondoljatok ígéretemre: Kérjétek, és adatik nektek, kopogjatok, és ajtót nyitnak. Ezért minden időben elém tárhatjátok ügyeteket, és igazi gyermekeim hite soha nem fog megszégyenülni.

Ámen.

Úrvacsora - Szellemi értelem – Test és vér

Az Úr asztalánál való étkezés állandó vágya biztosítja az ő szeretetét. Ezért hívlak ismétlen, ahogy vegyétek velem az úrvacsorát olyan gyakran, ahogy vágyódtok rá. Asztalom állandóan terítve van mindenki számára, aki éhezik és szomjazik és szeretne felüldülni - betelhet az élet kenyerével, a mannával, ami a mennyből jön. És asztalomnál minden étkezés áldozás, velem való egyesülés, ami testem és vérem - szavaim erejének - nyújtása nélkül nem következhet be.

Tehát ti, akik szavamat közvetlenül, vagy követeim által fogadjátok magatokba, áldozást végeztek, ha szavaimat a rá való vágyakozással fogadjátok szívetekbe. Szellemem ekkor a bennetek lévő szikrával kapcsolódik és létrejön az egyesítés, az összekapcsolódás, a szellemi áldozás, és akkor magam osztom ki a menny kenyerét, én adok ételt és italt, és tartom veletek az úrvacsorát - ti ugyanazt a folyamatot élitek át, mint tanítványaim, akiknek ezekkel a szavakkal törtem meg a kenyeret és nyújtottam a bort: vegyétek és egyétek, ez az én testem, vegyétek és igyátok, ez az én vérem.

Értitek most, hogy milyen értelmet helyeztem ezekbe a szavakba? Milyen kimondhatatlanul fontos, hogy asztalomnál elfogadjátok az úrvacsorát, mert testem és vérem erőt ad nektek, hogy elérjétek az örök életet.

Lelki táplálékkal kell étkeztetni benneteket azért, hogy lelketek érlelődjön, azért, hogy biztosítsa magának az örök életet, állandóan erőt kell kapnia, amit csak közvetlenül tőlem kaphat, és amit én bármikor közvetítek, ha összekapcsolódik velem. Ekkor megtöröm a kenyeret és odanyújtom. Tehát, ha így valaki testemet - szavamat - eszi, az erő is átömlik, ez a vér, amivel szavam áldott. Soha nem lesz éhes, nélkülöző az ember, aki lelki táplálék után vágyódik, aki vendégem akar lenni - magam jövök hozzá és meghívom. Az ajtó előtt állok és bekopogok, és amint felnyílik, bemegyek hozzá és úrvacsorát tartok vele - asztalomnál étkeztetem, valóban jóllakottá válik, és soha nem kell hiányt szenvednie.

És így mindent szellemben kell érteni, amit a Földön beszéltem. Oktattam tanítványaimat és azok megértették, és szavamat továbbvitték a világba. És amikor az emberek az első felvilágosítást kapták

megértették, akaratom szerint, a szavaim szerint éltek, annak teljes felismerésében. Tehát kezdetben az én egyházam, a hívők gyülekezete teljesen az én felfogásom szerint épült fel.

Azonban ez többé már nem elégítette ki szavam túlbuzgó képviselőit, a világgal szemben akartak fellépni. Így folyamatok kezdődtek, amelyeknek csak a lelket kellett érinteniük, és össze lettek kapcsolva külső cselekményekkel hogy látható módon legyen az embertársuk elé állítva. Ezeket kezdetben bizonyára nem lehetett elítélni, mert a szellem hordozta, az emberek komolyan vették akaratomat és annak teljesítését. Viszont az emberek idővel megváltoztak, és velük egyházam lényege is.

Külsőséggé vált aminek legmélyebb belső átélésnek kellett volna lennie, külső cselekedeteket állítottak előtérbe, és a mély szellemi értelem elveszett, míg a szellemi áldozás egyszerű folyamatát, a velem való egyesülést, és szavam közvetlen átvételét az emberek többé nem értették meg, úgy, hogy szavam közvetlen közvetítését többé már nem tartják lehetségesnek, holott én világosan és érthetően megígértem Szellememen át való közvetlen tevékenységemet, és magam - a testté vált szó - utaltam az élet kenyerével, a mennyből érkező mannával való táplálkozásra.

Az emberek már nem értik meg szavaim egyszerű értelmét, és elvakultságukban nem fogadják el az egyszerű magyarázatot sem. De aki hallani és érteni akar, az felismeri, és az igazság világossá teszi neki, ezután igyekszik helyreállítani velem a kapcsolatát, vendégem lesz, én vele, és ő velem megtartja az úrvacsorát.

Ámen.

Nagy nyomor.... válaszút.... kegyelmi határidő....

B.D. No. 4391

31. július 1948

Vegyetek róla tudomást, hogy egy új időszak kezdődik, a nélkülözések és nehézségek ideje, amilyent a világ előtte még nem élt át.... Válaszúton álltok majd, mert két úton járhattok; az egyik célja egy új, megjavult földi világ, amelyet kívántok, és ezért hiszitek, hogy meg is tudjátok teremteni.

A másik út célja a földön kívüli birodalom, amely a testi halál után egy jobb életet ígér. És csak kevesen járnak majd ezt az utat amelynek a célja biztos, míg a tömegek a földi útra áramlanak, amely a biztos pusztulásba vezet.

Higgyetek szavaimnak, hogy eljött az idő, és már most állítsátok rá magatokat hogy odaadtok mindent, és megelégedtek a legegyszerűbb életvitellel, mert az eljövendő idővel összehasonlítva most még sok tulajdonotok van, akkor majd csak kevesen tartják meg a tulajdonukat, de azok sem örülhetnek neki, mert akkor embertársaik veszik el azt, amit meghagyok.

Senki nem akarja hallani hogy a felemelkedés illuzórikus, hogy csak rövid ideig éltek még elfogadható körülmények között, hogy nagy irányváltás áll előttetek, ami megrabol minden életörömtől, és kemény követelmények elé állít. Pedig egész biztosan megérkezik, mert az idő beteljesedett rá.

És ha kegyelmem már előtte utal rá, úgy csak abból a célból, hogy szabaduljatok meg földi vágyaitoktól, ne csináljatok terveket a jövőre vonatkozóan, hanem fokozott buzgalommal törekedjétek szellemi javakra, mert egyedül ezek teszik elviselhetővé az eljövendő nehéz napokat, és válnak hasznatokra. Mert amikor nagy lesz a szükség, és az emberek közel vannak az elkeseredéshez, ezekkel tudtok köztük dolgozni. Ám a bajt én nem tudom elfordítani tőletek, hiszen ti emberek teljesen elfelejtitek Isteneteket a földi javak utáni hajszában. Csak testetekre gondoltok, és a lelketeket nyomorogni hagyjátok, és ezért elveszem amit a testeteknek szántatok, és egyenlítőképpen pompás értékeket nyújtok lelketek számára. Ha elfogadjátok, úgy megmenekültök az örökkévalóság számára, ha visszautasítjátok, úgy a test és a lélek is elveszik, mert a magatok erejével a testeteket nem tudjátok fenntartani.

De én elhatároztam a vég bekövetkezését, és csak még egy utolsó kegyelmi határidőt adok, hogy a helyzet komolysága tudatosuljon bennetek. És ezért amíg az a nap amely mindent megváltoztat el nem érkezik, állandóan utalok rá. Mert amit meghirdettem teljesül, és csak azért küldök az emberekhez prófétákat és látnokokat, hogy felébredjenek, és a legnagyobb komolysággal gondoljanak a lelkükre, amely nagy veszélyben van.

Ámen.

Ne rejtőzködjete el előlem....

B.D. No. 4413

22. augusztus 1948

Ne rejtőzködjete el előlem, mert én mindenkor meg tudlak találni.... Senki sem tud elmenekülni, mert karom messzire nyúlik, a szemem élesen lát. Azt akarom, hogy ne féljete, hanem bízzatok bennem, hogy nyíltan megvalljátok hol álltok, hogy a szükség idején segítőkészen állhassak oldalatok mellé.

Mert én a Szeretet Istene vagyok, és nem a harag Istene. De aki fél tőlem és elrejtőzködik, az még nem ismert meg.

De ki rejtőzik el előlem? Mindenki, aki azt hiszi, hogy engem meg lehet téveszteni, aki nem lép elélem a teljes igazsággal, aki másképpen beszél és cselekszik, mint ahogyan gondolkodik, aki olyannak akar előttem látszani, mint az én gyermekem, és mégis a világ felé fordítja szemeit. Valódi arcát egy álarc alá rejti. De én ismerem és figyelmeztetem, ejtse el álarcát és nyílt szemekkel forduljon felém, kérjen segítséget, hogy becsületes maradjon.

Arcotokat ne rejtsetek el előlem ti, akik hisztek bennem, de engem magamat nem kívántok hallani. Szeretetem bizonyítékait elfogadjátok, azokat nem utasítjátok vissza, de komolyan nem törekszetek rá. Nem féltek, hogy megtalállak, és felfedem amit előlem rejteni akartok, hisz én a szeretet Istene vagyok és nem a haragé?

Nem féltek az igazságtól, ami egyszer napfényre kerül? Miért rejtőzködtök - és nem vallotok meg nyíltan? Holott én nyilvánvalóan beszélek veletek. Falak mögé rejtőzködtök, aminek Országomat kellene ábrázolni, de nem mögötte kerestek, mert tudjátok, hogy én rajta kívül vagyok....

Mit kerestek? A fal csak előlem rejtse el? Tekintetem áthatol rajta, tehát mégis meglátok, és ki is akarok csalni a rejtetekből, mert azt akarom, hogy jöjjetek hozzám, hogy megvalljátok azok előtt, akik szintén elrejtőztek. Meg akarom áldani azokat, akik emelt fővel lépnek elélem, akik nem félnek a világtól és tőlem, mint Istentől sem félnek, hanem szeretnek és teljes bizalommal közelednek. Megáldom azokat, akik törvényhozót látnak bennem, és a Föld semmiféle hatalmát nem állítják fölé. Megáldom, akik hallani kívánnak, és akikhez közvetlenül fordulhatok.

De akik elrejtőznek, azokra nem vagyok figyelemmel, de tudom hova bújtak, és azért tudják meg: engem nem tudnak megtéveszteni, mert minden falon keresztül látok, és minden rejtekhelyet ismerek.... Nem engedem megtéveszteni magamat, mert belelátok a szívekbe, és nem veszem figyelembe mit mond a szája. De aki megért, az engedje szívéhez ezeket a szavakat, mert szeretetem azokhoz juttatja, akiknek szükségük van rá - mert nem akarok elveszíteni senkit, hanem meg akarok nyerni mindenkit, aki hisz bennem.

Ámen.

Az Antikrisztus ostorcsapásai

B.D. No. 4428

6. szeptember 1948

Az Antikrisztus ostora élesen sújt le mindenkire, aki megvall engem. Úgy ahogy engem is sújtott a kereszthalálom előtt. De én lefegyverezem az enyéim által. Felfogom a csapásait, és mindenkire visszadobom aki a Sátánhoz tartozik.

Bár az enyéim soraiban tombolása nagyon érezhető lesz, de ameddig a hit pajzsa fedi őket, nem okozhat sok kárt nekik, mert ismét én állok előttük, bármi is érje őket. De felismerik az Antikrisztus uralmát, és tudják, hogy hamar eljön a vég, és vele együtt a menekülés órája is. Ez a tudás erőt ad nekik, ami által képesek mindet elviselni.

Már nem lesz hosszú, békés időszak számotokra, órák és napok egyre múlnak, s az idő mindig egyre közelebb jön, amelyet szellemem meghirdetett. A világ hatalmas megrázkódtatás előtt áll, amelynek következményei leírhatatlanok.

És bár ti is kételkedtek, de ti sem tartóztathatjátok fel ezeket, hamar döntést kell hoznotok: mellettem vagy ellenem. Ezt a döntést az követeli, aki ellenem van, s így is marad még örök időken keresztül. Ő előttem fog eljönni, megjelenik a Földön az által, aki teljes egészében alá van rendelve, akit ő birtokba vett - vagyis általa fejezi ki magát teljes hatalmában és erejében. Emberek serege fog hozzá csatlakozni. Adót fizetnek neki, és szabad akaratból alávetik magukat - hozzá fognak tartozni, mert mint ember hatással van rájuk, elvakítja őket szavai és tettei által. Győzni fog, mert hívei szabad akarattal adják át magukat, ezért nagy lesz a hatalma, amit ellenem használ fel, és mindenki ellen, aki bennem hisz, és megvall engem. Harcolni fog ellenem, hadat vezet az enyéim ellen, akik ennek ellenére végig hűek maradnak. Az Antikrisztus ideje eljött, tehát hamarosan meg fog jelenni. Akkor már tudni fogjátok, hogy közel a vég. Mert rövid ideig fog kormányozni, és mivel tudja hogy nincs sok ideje, megnyitja a poklot, és annak minden gonoszságát kiereszti. Hallatlan módon velük lesz tevékeny, de mélybe bukásának órája örökkévalóság óta meg van határozva, és beteljesedik, amit szóban és az Írásban hirdetek.

Ámen.

Antikrisztus - brutális intézkedések

B.D. No. 4429

7. szeptember 1948

Látható hatalom fog uralni titeket, akik egy láthatatlan hatalmat nem akartok elismerni és ez a hatalom az utolsó hit próbátokat kiköveteli, mert ő ellenem harcol, és titeket is ellenségemnek akar kinevelni. Ezért minden hitetekre, erőtökre szükségetek lesz, hogy ellenálljatok neki.

Sokan meghajolnak az uralkodó előtt, aki arany hegyeket ígér nekik, ezért azonban mindenféle hit és szellemi javak odaadását követeli. Hatalmának és uralmának elismerését követeli, és az örökkévalóság urának, a szerető és igazságos Istennek az elutasítását - aki egyszer minden embert felelősségre von akaratáért, gondolkodásáért és cselekedeteiért. Így tehát ismét ellenáll nekem, egy rövid időtartamú ütközet lesz, amely azonban a hívők számára nehéz lesz, mert szorongattatva lesznek embertelen módon, mely Krisztus megvallását nagyon nehezé teszi nekik. De a tiszta igazság tudata, a megnyilvánuló segítségem, eljövetelemben való remény, és az új paradicsomban való életlehetőség erőt fog adni nektek, hogy kitartsatok és ellenálljatok a világi hatalom oldaláról jövő minden ostromnak.

Tietek a Szavam, ami köt engem, hogy nem hagylak el a szükségben bennetek, és erre sziklaszilárdan építhettek. Ismerem enyéimet, és minden egyesnek segítek, ha csakis rám bízta magát, ha csak bennem hisz. De jönni fog valaki, aki éles értelmével, széles tudásával és más uralkodókkal szembeni szívélyességgel elvakítja az embereket. Mindenki odaítéli neki a szervezési tevékenységhez való jogot, mindenfajta hit, és hitbeli irányzat szorongattatásának végrehajtásához. Mert ő minden szellemi törekvést hamis irányba fordult életerőként fog feltüntetni, amelyet a földi igények javítására kellene használni. És mindenhol követőkre fog találni, akik elismerik, és eljárnak minden szellemi munka ellen. Ezért földi szolgálaim helyzete nehéz lesz.

Elsőként minden olyan eszközt el akarnak venni tőletek, amelyek szellemi tekintetben képessé tesznek titeket tevékenykedni, de egyenként is üldözni fognak benneteket, és a földi hatalom bosszút áll gondolkodásotok és tevékenységetek miatt. Aztán földi szükségbe estek olyan rendelkezések miatt, amelyek a hívőknek módfelett keménynek és kegyetlennek tűnnek, és azok is, úgyhogy én szellemi

úton sietek segítségetekre. Nyilvánvalóan fogjátok érezni segítségemet, valamint azt is, hogy nálatok vagyok, és mindenki szükségéről tudok, segíték nektek, ahogy eljön az ideje.

Az Antikrisztus el fog jönni, és vele a közeli vég minden jele. Mert ahogy megkezdődik a hitért folyó harc, biztosan számolhattok a közeli véggel is, amely nem sokat várat magára, mert ez a küzdelem olyan keménységgel brutalitással folyik le, hogy magamnak kell jönnöm, hogy az enyéimet a legmélyebb szorongattatásból megmentsem, és felemeljem őket a béke Birodalmába. Aztán eljön az utolsó ítélet, és ellenfelem hatalma hosszú időre megtörik.

Ámen.

Utolsó harc.... Krisztus nyílt megvallása a világ előtt

B.D. No. 4433

15. szeptember 1948

A vég előtti utolsó időben küzdelem indul a szellemi ellen. Erről felismerhetitek, a világra Amennyit ütött, és a napok a vég felé hajlanak. Ekkor nagy izgalmakat éltek át, amelyeket a világi hatalom szigorú intézkedései hívnak életre. Kérdésekkel és fenyegetésekkel szorongatnak a Krisztushoz való beállítottság és általában a valláshoz való viszonyokról. Nem szégyellnek titokban megfigyelni, beszélgetéseiteket kihallgatni, büntető bíróság elé állítani, hogy beszédeitek és tetteitek felől felelősségre vonjanak. Ekkor jött el az idő, amikor nyíltan és minden félelem nélkül meg kell vallanotok engem, hogy hogyan gondolkodtok, és milyen viszonyban vagytok velem. Ezt a világ előtti nyílt megvallást én követelem meg tőletek, mint hozzám tartozástok igazolását. Bár én jól tudom hogy szívetekben hogyan éreztek és gondolkodtok, de ez az utolsó harc, ahol végbemegy az elválás a juhok és a bakok között. Ezt az utolsó küzdelmet nyíltan kell végbevinni, hogy maga a küzdelem is nyilvánvaló legyen. Azért is, hogy az ellenfél vétke világossá váljon a világ számára, hogy a még határozatlanok is döntésre jussanak, részben a hívők magatartása, részben azok viselkedése által, akik az ellenségeik. A harc csak rövid ideig tart, és mindenhol végbemegy, csak különböző formában. Mindig a szeretetlenség harcol majd a szeretet ellen, az anyagi világ kicsúfolja és sanyargatja a szellemi világot. A két tábor határozottan felismerhető lesz mindenhol, ahová Jézus tanítása eljutott, és ahol az isteni szeretettanítás az alapja annak, amit az embereknek prédikáltak, és aminek a hitelét megkövetelték. Ezért lesz az egész világon határozottan felismerhető a tőlem való elbukás; de ahol a keresztény szeretettanítás elterjedt, ott a vallási küzdelem a legnagyobb élességgel megy végbe, és ez lesz a vég. Az embereknek még nincs fogalmuk az eljövendő események menetéről, ezért tűnik az még hihetetlennek. Ám az úgy érkezik, ahogy Szellemem által megmondtam; és olyan közel van az idő, hogy megijednétek, ha a pusztulás napját és óráját tudnátok.

Ennek ellenére ne aggódjatok miatta, mert a hozzám való hűségetek a legteljesebb oltalmamat és minden erő hozzátok vezetését biztosítja, hogy állhatatosak tudjatok lenni. Az ezekről való tudás bizakodóvá és erős hitűvé tesz, úgy hogy túlélitek ezt az időt, főképpen mert megrövidítem a napokat, hogy üdvözüljete.

Ámen.

A pusztulás terjedelme

B.D. No. 4441

24. szeptember 1948

Hogy Isten akarata folytán a pusztulásnak mekkora lesz a terjedelme, arról embernek elképzelése nem lehet, mert mindenén túllép, ami valamikor is volt. Tájak és tengerek változnak, folyók lépnek ki medrükből - ezzel olyan képeket teremtenek, hogy az emberek egészen más tájon érzik magukat. Ezzel már leírhatatlan káosz keletkezik, mert az emberek nem találják meg egymást. Nyugtalanul tévelyegnek, amíg az AKARATERŐ emberek rendet nem teremtenek, és gondoskodnak a gyengékről. Akkora lesz a szükség, hogy egyedül csak a szeretet TUDJA ELVISELNI. De ahol az egyik gondoskodik a másokról, ott hamarosan könnyebbség lesz, amit láthatóan fönről kaptak. Csak aki szívében istenhez fordul, és őt kéri, az kap segítséget. Szeretetével és mindenhatóságával Isten most olyan határozottan megmutatkozik, hogy könnyű lesz a gyengehitűeknek szilárd hitre jutni.

Kegyelmi idő ez a hitetlenek számára, mert a hit erejébe gyökerező sok jelenség láttán könnyű lesz nekik megváltozni.

A jelenségek mindenkit gondolkodásra készítenek, de hasznot csak az húz belőle, aki HINNI AKAR. A többiek állandóan a véletlenről beszélnek, keserűen állnak ott a nagy szegénység láttán, a Teremtő Istent visszautasítják, és cselekedeteit elítélik. Észre téríteni a szerencsétlenség nagysága sem tudja őket, mert mindent csak természetes úton próbálnak megérteni, és teljesen visszautasítják a szellemi összefüggéseket. Embertársaik véleménye iránt kemények és érzéketlenek maradnak, és nem szégyenlik, hogy embertársaikat - akik túl gyengék ahhoz hogy védekezzenek - saját helyzetük feljavítására megrövidítsék.

Mindenütt nagy lesz a szükség, ahol Isten beszélt. És beszélni ott fog, ahol a legnagyobb a szellemi szükség - hogy a túlélők egy figyelmeztető jelt kapjanak, és kihasználják az időt a vég bekövetkeztéig. És a szerencsétlenségtől nem érintett országok emberei is észhez térjenek a katasztrófa láttán, mert az túl hatalmas lesz ahhoz, hogy figyelmen kívül lehessen hagyni. És az egész emberiséget elfogja a félelem, hogy a természeti csapás megismétlődhet, és az egész Föld áldozatul eshet.

Ez be is következik - de nem közvetlenül a természeti csapás után. Sokak számára üdvös lesz ez a félelem. Majd sok emberben felöltik a hirtelen halál, és a túlvilági élet gondolata, és az életvitel megváltoztatásához vezethet. A világ majd segítő módon akar közbelépni, de nem tudja megtenni olyan mértékben, ahogy arra szükség lenne. Ennek ellenére Isten megáld minden szeretetét kimutató, minden jóindulatú embert, mert azért éri az embereket a nagy szükség, hogy szívük megpuhuljon, és eleget tegyenek tulajdonképpeni feladatuknak, a szeretetben való tevékenységnek, és általa elérjék lelkük érettségét.

Amíg az emberek csak önmaguk ellátásáról gondoskodnak, az önszeretetükben élnek, és szellemileg nem tudnak előre lépni. A másik embert ért csapás azonban elevenné teheti a szeretetből induló cselekvőképességét - és ekkor már Isten akaratát teljesíti, tehát földi feladatát. Így lesz áldásos a legnagyobb csapás, és teljesíti a célját.

Ámen.

A zengő hang feltételei

B.D. No. 4448

2. október 1948

Ha hangomat magatokban hallani kívánjátok, figyeljete a legcsekélyebb érzésre is magatokban. Szavaim átvitele csak a világtól való teljes elzárkózásban lehetséges. Bár még a világban éltek, de süllyedjen a semmibe körülöttetek minden, és ne vegyetek észre semmit, amikor gondolataitok befelé fordulnak és engem keresnek.

Ekkor már nem földi szférában vagytok, lelketek átlendült, már a Szellemi Birodalomban időztök, mialatt a test vissza maradt anélkül hogy elvesztette volna kapcsolatát a lélekkel. Aki ki tudja kapcsolni az összes világi gondolatot, és koncentrálni, az szívében hamarosan beszédet észlel, és ezt annál tisztábban, minél inkább elvált a lélek a testtől. Azaz mennél inkább igyekszik a lélek eljutni oda, ahol szavaim forrása van, ahol magam is ott vagyok a lények között, akik megbízásomból - ha a tanítás nem közvetlenül tőlem indul - benneteket tanítanak.

A világ nem fogadja el, hogy Isten közvetlenül beszél az emberekhez - nem tudja elhinni, mert a világi emberek nem képesek meghallani azt a finom hangot, és csak arra figyelnek, mit akar a test, és mit tud teljesíteni. A lélek a világnak egy érthetetlen fogalom, nem ismerik el létét, ezért nem is akceptálják, hogy mit akar a lélek a Szellemi Birodalomból a Földre közvetíteni. Nem hiszik el, mert hiányzik belőlük az akarat a feltételek teljesítésére, amelyek hangom észlelését lehetővé tennék.

Az emberek nem válnak el a világtól, hanem folyton csak feléje törekszenek. Így nem marad egy órányi idejük, hogy befelé forduljanak, tehát soha sincs benső életük. Viszont szavaimat e nélkül nem lehet meghallani. Én nem kívülről lépek közel az emberhez, hanem a szívükben jövök eléjük. Bár tevékenységem nyilvánvaló, és kívülről is felismerhető melyik emberrel vagyok, és kik azok, akik

tőlem erőt kapnak, de mindig csak ott vagyok, ahol szeretetben élnek, ahol betérhetek a szívekbe – mert hívni is szívből hívnak. Ott vagyok tevékeny, ahol a föld gyermeke szilárdan hisz, és engem bensőségesen szeret. - Mindkettő a lélek érzése, és a test mint test, nem részesedik belőle.

Tehát aki engem akar hallani, annak el kell jönnie hozzám - és én nem vagyok a világban, én a Szellem-birodalomban vagyok. Akkor is ott vagyok, ha akaratom kormányozza a világot. Mindent azért teszek, mert szeretném megnyerni a világi embereket; szeretném a világi hajszából kicsalni őket a csöndbe, mert kíváncsúsá szeretném tenni nekik azokat a javakat, amelyeknek csak a túlvilágon van értékük. Vonuljatok vissza a csendbe, és hallgatózzatok önmagatokba. Tisztán és érhetően meghallotok engem, ha minden gondolatra figyeltok, amíg meg nem halljátok a zengő hangot - aminek már a bensőséges kötődés, és különös lelki érettség is feltétele. Mindenkinek megnyilatkozom, aki akaratomat teljesíti, és vágyódik hogy meghallja a hangomat.

Ámen.

Szellemi kincsek gyűjtése a Földön, és bűnbánat a túlvilágon

B.D. No. 4455

9. október 1948

A Szellemi Birodalomban az a legszegényebb, aki a Földön nem gyűjtött szellemi kincseket, tehát üresen lépi át a túlvilág kapuját. Szeretnék megóvni ettől benneteket, mert keserű megbánást éreznétek, ha visszatekintve felismernétek a sok alkalmat, amit kihasználatlanul hagytatok. A szellemi világban a szegénység annyira nyomasztó és reménytelen, hogy kínokat álltok ki miatta, ami teljesen megbénítja az akaratot, és ezért a kínzó állapottól nehezen szabadítjátok meg magatokat. Pedig mennyire könnyű a Földön szellemi javak birtokába jutni - csak rám kell gondolnotok, és kívánni kell, hogy velem beszélgethessetek.

Már ez a kívánság garantálja, hogy szavaimat valamilyen formában hozzátok vezetem. Ha szavaimat gondolatilag nem tudjátok felismerni, tehát gondolataitokban nem ismeritek fel az én hangomat, akkor oda kaptok irányítást, ahol megkaphatjátok szavaimat. Amint gondolatilag kapcsolatba kerültök velem, tehát amikor igyekeztek engem elérni, biztos hogy benső ösztönzést éreztek a szeretetből induló cselekvésekre. Azzal jelentkezem, hogy figyelmeztetek a szeretetre, mert veletek teljesen kapcsolatba jutni csak akkor tudok. Tehát elsőként szeretet-cselekedetre próbálalak indítani, és ezt közvetlenül a benső hang útján teszem, de lehet külső figyelmeztetés és utalás is - vagy szavam hirdetője által, aki csak a szeretetet prédikálja. Hallgassátok, és kövessétek a szót, amely belőlem indult, így szellemi javakat gyűjtötök, és olyan gazdagságot szereztek, amely örökre megmarad, sem Földön, sem égben nem lehet elvenni tőletek, és egyformán szaporodik akkor is, ha folyton osztogatjátok. Valóban, leginkább törekvésre méltó ezekkel a javakkal megáldva bemenni a túlvilági életbe, mert az örökéletet biztosítja. Olyan életet és tevékenységet, amelyet nem lehet másnak mondani, csak boldognak, és amelyet fölöttébb jólesőnek éreztek.

De aki teljesen üresen megy át, az a túlvilági birodalomban csak nehezen szerez szellemi javakat - bár teljesen nem reménytelen. Mert az evangéliumot ott is prédikálják a lelkeknek. A Földön szabadon dönt, hogy elfogadja-e. Éppúgy, mint a Földön az elfogadás, itt is az akaratótól függ - de itt az akarat rendkívüli módon le van gyengülve, és nem dönt helyesen, ha erő-átadással nem kap segítséget. És még ez az erő-átadás is a lélek akaratától függ, hogy tényleg szeretetből induló cselekvésre használja-e. De függ egy földi ember szerető közbenjárásától is. Azért ti emberek nem tudtok eleget könyörögni ezekért a szegényekért, akiknek olyan sürgős a segítség. Mert elmulasztották a szellemi javak gyűjtését, és nagy az ínségük! De az emberek mégsem hallgatnak szavamra, nem hisznek, és sötét szellemmel mennek a túlvilágra.

Ámen.

Határtalan a szeretetem irántatok, és ezért minden kérészeteket teljesítem, bár ezt nem ismeritek fel. Azonnal, de egyszer majd tudatosul bennetek, hogyan gondoskodtam rólatok. A végidők mindenféle szükségét és szenvedést hoznak, mert rövid idő alatt kell kiérlelődnotok, különben nem állnátok meg az utolsó nehéz megpróbáltatást. Ezért állandó gondban éltek. De mindig gondoljatok arra, hogy én vagyok az, aki mindezt megengedem és rátok küldöm, minden szükségéről és bánatról tudok, de mindez áldásos rátok nézve.

Ezért ne féljete és ne panaszkodjatek, hanem szeretetben maradjatek hűségesek hozzám, amint az én örök szeretetem is a tiétek és boldogítani akar. Viszont próbáljatek ki a szavam erejét, és felismeritek majd benne minden fájdalmat, félelem és bánat ellenszerét - mert szavaim erőmmel áldottak. Miért nem használjátok? Miért nem veszitek erőmet igénybe, amikor a földi harcban erőtlenség fenyeget és elcsüggedtek? Miért nem adjátok át magatokat elevenítő hatásának? Szüntelenül kapjátok tőlem szeretetem bizonyítékát, nagy kegyelemben részesültök - és mégis kishitűek és álhatatlanok, félénkek és gyengék vagytok.

Adhatnék-e jobbat amikor bajban és szükségben vagytok, mint szavam, ami örök üdvösségre vezet? Ha nem lennétek földi szükségben és gondban, képtelenek lennétek a szavam meghallani, mert a világ fogva tartana, és megakadályozná a meghitt kapcsolatot velem. Ezért vegyétek magatokra megadással a szükségét, hogy megkaphassátok kiegyenlítésül szavam, mert szavam nagy kincset bírtok, amit még nem tudtok felszínre hozni.

Mindig hagyjatek beszélni hozzátok, keressetek menedéket szavamban, merüljete el szeretetem megnyilvánulásában, így érezhetően megnövekedik erőtök, és nem éreztek többé gyengeséget, félelmet, csüggedést és kétséget. Így teljes erőnlétben birkóztok meg a földi élettel, és dicsőítést adtok nekem szeretetemért és kegyelememért - s majd tetterős munkásaim lesztek az utolsó földi csatában.

Megáldom akaratotokat, ha szolgálni akartok nekem, azonban akaratotok cselekedjen is, azzal hogy véghez viszi, amit kérek tőle. Folyton arra intelek, hogy fogadjátok magatokba szavaimat, mert el akarom juttatni hozzátok szavaim erejét, mivel segíteni akarok rajtatok. De szükségem van az akaratotokra, hogy megkaphassátok segítségem igaz áldását.

De magatoknak kell küzdenetek, mert csak így juthattok olyan erős hithez, ami szükséges, hogy hű szolgálóim lehessetek a Földön. Tehát mindazt amit tőlem kaptok és amit leírtok, a szívetekben mérlegelnetek kell, elevenné kell tennetek, hogy meggyőződéssel képviselhessétek szavaimat úgy, hogy téveszthetetlenül hatást gyakoroljanak embertársaitokra, és ők is megérezhessék szavaim erejét. Mindig, minden szükségben segítséget kaptok, és annál inkább, minél jobban teljesítitek az akaratomat. Azt akarom, hogy minél gyakrabban merüljete szavaimba, hogy jelenlétem tudatossá váljon bennetek, és rendíthetetlenül higgyetek bennem. És mihelyt erős a hitetek, minden kérészetek teljesül.

Ámen.

Különféle Szellem-tevékenység: bölcsesség, szemlélődés, jóslat

B.D. No. 4470
26. október 1948

Szellemem csak ott lehet tevékeny, ahol az emberek hasonlóké lettek ős-lényemhez és szeretetté alakultak. Hogy ezenkívül milyen az egyes élete, hogy milyen a vallása, milyen származású - az érdektelen. Ezért ápolhat mindenki más-más szokást, követhet más illemet és divatot, másfajta hitoktatásban nevelkedhet - de amint az én akaratom szerint szeretetet gyakorol, Szellemem is betöltheti és természetfölötti dolgokat hozhat létre.

Szellemem munkálkodása annyiban különféle fajtájú, hogy az egyik ember mély bölcsességet, mély szellemi ismeretet kap, - míg a másik szellemen lát; tehát olyan dolgokat tud látni és átélni, amelyek a szellem-világgal, én magammal és a tiszta szellemek seregével áll összefüggésben. Tehát pillantást

tehet a Szellemi Birodalomba - ami minden ember végső célja. Ismét másoknál a Szellem tevékenysége a jövőmondásban nyilvánul meg. Bepillanthatnak az elkövetkezendő időbe, és szemük előtt lejátszódnak az eljövendő eseményei. Ezeket is Szellemem tölti be, és szükségét érzik, hogy látomásaikról és prófétai adományukról embertársaiknak szóljanak.

Elmúlt, jelen és jövőbeli dolgok látása már nagyon magas lelki érettség jele, és amint tekintete szellemi irányzatú, elveszti minden időérékét; tehát a szférákban tartózkodik, messze a Földtől és jelenlegi munkakörétől. Ha példamutató szeretet-életet élnek, feltétlenül hitelt adhattok ezeknek az embereknek. Ilyenkor mások nem tudnak rajta keresztül hírt adni, csak fény-lények. Szeretet által kapcsolódik hozzám, Szellemem munkálkodik benne, és soha nem képesek eltávolodni tőlem vagy saját akaratuk szerint gondolkodni és cselekedni. Tehát jelenlétem legbiztosabb jele a szeretet. A szeretet az én tevékenységemet szavatolja, és teljesen mindegy, hogy Szellemem tevékenysége milyen formában jut kifejeződésre.

Szellemem tehát ott is tevékeny és tevékeny lesz, ahol visszás hitbeli irányzatban nevelték az embert, ahol tehetségtelen tanítók gondolkodását hamis vágányra terelték, amelyben Szellemem nem tudja a tiszta igazságot közvetíteni. Ennek ellenére a helyes szeretetben való élés által a téves gondolkodásmódban lévő is megtapasztalhatja a Szellem tevékenységét - csak más formában és nem az igazságnak megfelelő ismeret hozzávezetésével - mert az ellentétes lehet a neki közölt vallás tételeivel - és így keveset használna neki. Tehát Szellemem elsősorban úgy dolgozik, hogy olyan szellemi szférákba enged bepillantani, amelyek képszerűen közvetítik az igazságot. Így szellemi adottságok tárulnak szeme elé, amelyek megegyeznek minden egyes vallás tanításával és megfelelnek az igazságnak. Tehát a szellemtevékenység az igazságot érleli, akkor is, ha a forma különféle.

(1948.10.) Az emberek kapjanak bizonyosságot a tanított dolgok igazságáról, ha azokat okiratokkal nem is lehet bizonyítani. A Szellem tevékenysége ekkor kiterjed a múlt eseményeire is. Megláttat olyan dolgokat, amelyekben tevékeny lehetett és az most olyan dolgokról tanúskodik, amit másképpen már nem lehet bizonyítani. Az ilyen emberek a múltat és jövőt szellemi szemekkel nézik, és a Szellem tevékenységét folyamatosan el kell ismerni náluk, mert az erős, és mély hitet feltételez és ott található, ahol szeretet van.

Az igazságnak megfelelő ismeret nem vezethető mindenütt a Földre, mert fölvételéhez teljesen semleges szívre van szükség, amely egy meghatározott tanítástól mentes és nem képez bizonyos fokú ellenállást a saját igazságának ellentmondó szellemi javak ellen. Mert amit fentről nyújtanak, azt feltételek nélkül kell elfogadnia. Azért az embert nem kötheti le olyan ismeret, amely kívülről érkezett hozzá és az igazságnak nem felel meg.

A Szellem-tevékenységnek ez a formája ritka, mert a keresők többsége már egyfajta szellemi irányzathoz csatlakozott. A szellemi irányzaton kívülállók pedig ritkán lesznek keresők - azaz, inkább nincs is bennük hit. Holott a bennem és tevékenységembe vetett hit alapvető, hogy Szellemem tevékeny lehessen. Az az ember, aki bár szeretetben él, de a hite gyenge, akadályt gördít Szellemem benne való munkálkodása elé. E nélkül messzemenően sokkal több emberszájon tudnék megnyilvánulni. De ezek - mert hitük hiányos - nem hiszik direkt tevékenységemet, szavaimnak emberre való átvitelét.

Bár rendezni tudom gondolataikat, az egyetlen igazság fogalmának megértését is megadhatom nekik, gondolatilag olyan ismeretbe vezethetem be őket, amihez kívülről nem jutnak hozzá. De a gondolatokat mindig a sajátjuknak tekintik, és bennük való munkálkodásomat nem veszik észre. - De ahol Szellemem munkálkodhat - ahol a hit és szeretet szavaim direkt átvitelét lehetővé teszi - ott Szellemem ereje határozottan megjelenik. És onnan kellene mindenkinek világosságot szerezni magának, mert bizonyosak lehetnének, hogy a legtisztább igazságot kapják - mert a fölvilágosítást egy ember száján keresztül, magam adom nekik.

Arról mindig gondoskodom, hogy az igazság forrása a szomjazóknak mindig rendelkezésére álljon, hogy megajándékozza őket az eleven vízzel. Arról is mindig gondoskodom, hogy az igazság hordozói megjelenjenek a Földön. Ők az emberek igazi vezetői, akik csak azt közvetítik, amit tőlem kaptak. Szellemem befogadására felkészültek és Szellemem az igazságban oktatja őket, hogy taníthassanak.

Képességetek van, hogy értelmeteket használjátok. És csak használjátok ezt a képességeket! Földi viszonylatban rákényszerít az élet, és ti minden ellenállás nélkül helyt adtok ennek. Magától értetendő, hogy amivel találkoztok, arról gondolkodjatok, hogy kutassátok, fontolgassátok. Ezáltal értelem szerint gazdagodtok.

De értelmeteket egyáltalán nem, vagy csak nagyon kevésbé használjátok hogy belső ösztönzésből szellemi ismeretet szerezzetek vele. Viszont hagyjátok, hogy kívülről érkezzen hozzátok. Gyakran el is fogadjátok, de többnyire anélkül, hogy az értelmeteket használnátok, anélkül hogy vizsgálnátok, vagy elgondolkodnátok róla. Értelmetekkel nem dolgozzátok föl - tehát nem használjátok hozzá, vagy visszaéltek vele, mert arra használjátok, hogy teljesen hamis következtetéseket vonjatok le. Hiszen már előzőleg is elfogadtátok a szellemi javakat anélkül, hogy kivizsgáltátok volna. Aki az értelmet adta - az számadást is kér róla, hogyan használtátok. Hatalmas embertömeg vándorol tévedések között, mert nem gondolkodnak a tanításon, amit kaptak. Pedig azok okot adhatnak a vizsgálatra, mert egyszerűen elfogadhatatlanok úgy, ahogyan adják.

Minden vizsgálódást azzal utasítotok vissza, hogy ti emberek nem vagytok képesek a helyes ítélet alkotásra, és annyiban igazatok is van, hogy egyedül az értelem nem elég hozzá. Ezzel az érvel mindenkor szembeállítható, hogy a Szellem általi megvilágosulást kérni lehet - és kérni is kell - hogy a súlyos probléma az igazságnak megfelelő megoldást kapjon. Isten soha nem tagadja meg támogatását attól, aki komolyan kér. Az ember számára ily módon lehetséges, hogy olyan kérdésekre is magyarázatot kapjon, amelyre az értelem egyedül nem képes választ adni. Az isteni támogatást annál jobban kell kérni, minél jobban érzi az ember, hogy képtelen megítélni valamit.

Tanácsosabb így eljárni, mint olyan tanítást elfogadni, ami nehezen elfogadhatónak tűnik. Mert az ember csak úgy képviselhet valamit mint igazságot, ha annak magyarázatát teljes egészében megkapta. Ezért érkeznek a Földre folyamatosan fönről tanítások, hogy a szellem sötétjébe világosságot vigyenek. És sötétség van még mindenhol, ahol az igazságot elnyomják vagy elködösítik, ahol téves tanítások terjednek, és az emberek azt mint igazságot képviselik.

Ezt a sötétséget kell a világosságnak áttörni, az igazság szorítsa ki helyéről a tévedést és hazugságot! Fel kell tárni, mely pontokon kaptak az emberek téves tanítást, mert az örök élethez csak az igazság vezet. Csak az igazság isteni - a téves tanítás pedig istenellenes. Ezek alapján meg kell világítani a tanítást, amit a lelkek ellensége teljesen eltorzított és zavarossá tett. De létre tudta hozni, hogy az emberek elfogadják - és pedig azért, mert az emberek nem használták értelmi képességüket, hanem minden vizsgálat nélkül elfogadták, amit nekik nyújtottak: és ez a Szentháromság tana.

Ez a tanítás teljesen érthetetlen - illetve értelem szerint nem fogható föl, nem érthető meg. Ennek kellene az örök Istenség magyarázatának lenni, de elfogadhatatlan, mert képtelenség. Tehát az az ember, aki a tanítást magáénak vallja, az már nem gondolkodik rajta - vagy ha elgondolkodik, már nem vallja magáénak.

Az emberi tökéletlenség jele, ha elfogadja a tanítást, hogy az örök Istenség bezárható egy szorosan lehatárolt formába. Isten lénye határtalan - mert valami egészen tökéletes, és az egészen tökéletes nem osztható szét, mert a tökéletesség egy szellemi állapot, és valami szellemi soha nem osztható három részre.

Tehát soha nem lehet szó "háromszemélyű Istenségről", mert az egy elképzelhetetlen fogalom, és teljesen téves nézetet ad az Istenség lényéről. Atyaisten, Fiúisten, Szentlélek-isten - ezek a fogalmak arra a feltételezésre utalnak, hogy az örök Istenséget ez a három személy alkotja. Összezárkóznak, és a három egy Istent képez. De ez téves elképzelés! Ha Isten lényét ennek a három fogalomnak kell az emberek számára érthetővé tenni, akkor ez csak úgy történhet, ha az Atya mint a szeretet, a Fiú mint a bölcsesség, és a Szent Szellem mint erő kap magyarázatot. Ez egyúttal az egyetlen helyes magyarázat,

amely ennek a tanításnak az alapját képezi. De mindenképpen azoknak a félreértését jelzi, akik utána téves magyarázattal téves tanítást hoztak létre azt állítva, hogy az Istenség három személyt tartalmazna.

Isten szelleme - Isten lényének összessége - soha nem személyesíthető meg. Nem önthető formába - mert az emberi fogalmat adna. Ő a FÉNY és ERŐ végtelen teljessége, amit szerető akarat kormányoz és használ. A FÉNY azaz Világosság - ISTEN, az ERŐ - ISTEN, és a SZERETETNYILVÁNÍTÁS - ISTEN, egyik nincs a másik nélkül. Ez a háromság minden istenit magába zár, és ez a háromság egyúttal a tökéletesség jele. Ezért az Istentől teremtetett lény is szeretetet, bölcsességet és erőt kapott, ami által Isten KÉPMÁSA lett. Viszont Isten csak lény, és nem forma! Valami szellemi, aminek nincs szüksége formára ahhoz hogy létezzen. És minden formát szétrobbantana a találkozáskor, ha azok előtte szellemivé nem tették volna magukat azáltal, hogy a szeretetet, bölcsességet és erőt a maga teljességében magukba zárták.

Jézus Krisztus - akit Isten kiválasztott - emberi mivoltában ilyen forma volt. A szeretet, bölcsesség és erő egész teljességét hordozta magában, hogy az embereknek mint elképzelhető istenség szolgáljon, hogy hinni tudjanak egy LÉNYBEN, aki maga a legnagyobb tökéletesség - és mégis összefüggésben van a tökéletlen teremtménnyel, az emberrel. De ez csak egy földi forma volt! Bizonyos mértékben csak a testi szemekkel nézőknek szolgált vele - mert a szellemnek nincs formára szüksége hogy szellemet lásson.

Megtévesztő az az elképzelés, hogy ATYA, FIÚ és SZENT SZELLEM mint három szétválasztott lény létezik. Akkor is ha mellé kerül hogy "EGY ISTEN". Az emberek abba a veszélybe jutnak, hogy szétválasszák őket, amennyiben külön szólítják az egyes személyeket, és ezzel megerősítik magukban a három-személy tudatot. Viszont elvesztik az igazságnak megfelelő igazi érzésüket az EGY ISTEN iránt - holott egyedül hozzá kell fordulniuk minden földi és szellemi szükségben. Az ember Jézus volt az egyedüli lény a Földön, aki Istent a maga teljességében magába fogadta, mert eggyé vált Istennel - ezt mennybemenetele igazolja. Teste teljesen átszellemült, minden szubsztanciájával csatlakozni tudott az örök Istenséghez, így már nem két különálló lény létezett akik tökéletesek voltak, hanem csak EGY ISTENSÉG, aki a legteljesebb tökéletességben SZERETET, BÖLCSESSÉG ÉS ERŐ, az ATYA-ISTEN, A FIÚ-ISTEN és SZELLEME. A Szellem betölti az egész végtelenséget, és általa jut kivitelezésre minden, amit az akarat meghatároz.

Amit ezek a fogalmak: ATYA, FIÚ, Szent SZELLEM jeleznek, az az örök Istenség lény. A Bölcsesség a "A Fiú" az Atyától indul, aki a Szeretet. A mindent átjáró „Erő” abban tevékeny, amit az Atya és Fiú elhatároz. Vagy más szavakkal: Isten mindenható, fölöttébb bölcs és szeretetreméltó. Ez érthető, és a legegyszerűbb módon megoldja az Istenség problémáját. Ezt az egyszerű fogalmazást csak a szellemben vakok nem tudják megérteni és elismerni - mert szellemben vak vezetők félrevezették, még nincsenek megvilágosulva, és tanítani sem engedik magukat.

Ámen.

Az Úrvacsora

B.D. No. 4492

21. november 1948

A kenyér és a bor fogyasztása annak a jele, mit kell tennetek, hogy boldogságra jussatok. Kenyeret és bort kell magatokhoz vennetek, azaz a léleknek táplálékot kell adnotok azáltal, hogy a menny kenyerét - annak erejével - bekebelezitek. Ekkor befogadjátok szavaimat, és az erőt kiveszitek belőle, tehát lelketek fentről való táplálékkal étkezik, amit szeretetem nyújt. Mindezt érthetővé akartam tenni, vagy a lélek éppen úgy táplálékra szorul mint a test, és hasonlóképpen meg kell etetni mint a testet, azzal, hogy ételt és italt vesz magához.

De lelki táplálék nyújtása soha nem függ a kenyér és a bor külsőséges elfogyasztásától. Mindez csak hasonlat, ami tanítványaim számára szemléletessé tette, mire van szükségük, és mit adjanak embertársaiknak, hogy üdvözljenek. Egyedül a lélek életéről van szó, és hogy a léleknek nincs szüksége földi kenyérre és borra, az világosan érződik.

Nekem folytonosan a ti szellemi életetek van szemem előtt, csak a lélek életét akarom biztosítani, ezért soha nem fogok külső formát kérni ott, ahol a legnagyobb komolysággal a lélek táplálására törekednek. Egyedül szavaimra való éhség és szomjúság elég, hogy valaki az égből érkező életkenyérrel elteljen, mely valóban az én testem és vérem, ami biztosítja a lélek fennmaradását, elárasztja erővel, tehát örök életet ad.

A kenyér és bor külső élvezetével senki sem tud lelkének táplálékot adni, ha szíve legmélyéből nem kívánja szavaimat, ha nem vágyódik rá, hogy mennyei kenyérrel tápláljam. Egyedül a vágyakozó ember jön hozzám és fogyasztja el velem az úrvacsorát - az, aki enged beszélni magához, aki táplálékot nyújt lelkének, ami fenntartja és boldoggá teszi.

ESTE: Ezért a kenyér és bor külső élvezete által senki sem érezheti magát az én vendégemnek, aki asztalomnál lelki táplálékot kap. Csak az emberek szavaimmal szembeni lanyhasága volt képes szavaim és cselekedeteim ilyen félreértését létrehozni, mert amint az ember teljes komolysággal lelke életéért fáradozik, magától is megnyílik rá, hogy szavaim mit akarnak mondani, és akkor az ember soha nem lesz elégedett egy külsőséggel, ami minden gondolkodó ember számára csak képi hasonlatnak tűnik, ahogyan valóban az is. Hogy az első időben egyházam emberei megőrizték a külső formát is, annyiban volt jogos, hogy ők akkor szoros összezárkózással engem jelenítettek meg, valóban a rám való emlékezés miatt jöttek össze, és szavaimat befogadták a közösségben. És én köztük voltam, betöltöttem őket Szellememmel, tehát a valóságban vendégeim voltak, akikkel megtartottam az úrvacsorát.

1948.11.23.: Megtörtem a kenyeret és átnyújtottam nekik.... Szavam zengett bennük. És ők ugyanezt tették, és kiosztották egymásnak a kenyeret. Kicserélték egymással, amit a szellem hangján közöltem velük. Az első tanítványok megértették, mit jelentenek a külső jelzések, azonban a követők már nagyobb jelentőséget adtak a külső jelzéseknek és ez így maradt.

A mély értelmet csak kevesen fogják fel, és tartják meg velem a valóságban az úrvacsorát, mert csak kevesen vannak olyan bensőséges kapcsolatban velem, hogy engem magamat kívánnak hallani, hogy szavam annyira drága és értékes nekik, hogy aztán éheznek és szomjúhozják. Így meghívhatom őket, fogyasszák velem az úrvacsorát, hogy kiozzam a menny kenyerét, és az igazság borával felüdítsem lelküket az üdvösségre.

Aki ennyire bensőségesen kapcsolódik hozzám, az állandóan "az én emlékezetemben" él, mindig jelenlévőnek tud magánál, bárhol is van, bármit is tesz. Tehát minden földi étkezésnél mint vendég leszek nála, mert állandóan gondol és vágyódik rám, és szavaimon keresztül állandóan érzi jelenlétemet, így átjárja szeretetem, ő pedig tudomására hozza és kiosztja embertársainak a szellemi és földi ajándékokat, ami birtokában van, mert szükségét érzi a szeretet-cselekedeteknek, amint bensőséges kapcsolatban van a Szeretettel. Lelke ekkor állandóan táplálékot fogad és oszt, és ez lesz a folytonos áldozás, a közösségemhez tartozik, és jelenlétem is tudatos neki.

Értsétek meg emberek, hogy az áldozás nem csak egy pillanatnyi dolog, amely akkor megy végbe, amikor külsőleg elfogyasztjátok a kenyeret és bort. Értsétek meg, többet kívánok, mint csak egy időhöz kötött odaadást. Szíveteknek fel kell készülni fogadásomra. Először egy tisztítást kell végbevenni magatokban, ami csak szeretetben való éléssel lehetséges, és egy szerető ember azt kívánja, hogy a viszontszeretet jelét érezze, engem akar hallani.... Előbb tehát szétosztja magát, hogy aztán ismét kapjon kezemből egy pompás viszont-adományt - a szavamat - ami mint a lélek tápláléka, nélkülözhetetlen. S így ezután ha kívánja, jóllakottá válik, eszi testemet és issza véretem. Megtartom vele, és ő velem az úrvacsorát.

Ámen.

Egy földi hatalmi ember halála - Világégés

B.D. No. 4493

23. november 1948

Amikor egy földi hatalmon lévő ember halálának híre eljut hozzátok, akkor ahhoz az időponthoz érkeztetek, amit a vég kezdetének lehet nevezni. Ekkor a világ tűzfészek lesz, a lángok

fellobbannak, a gyűlölet gátlástalanul tombol, és az embereket iszonyat fogja el, mert ebből a veszélyből nem látnak már kiutat, ez elkerülhetetlen.

És most én késztetek benneteket beszédre, mert amikor minden felbolydult, titeket nagy nyugalom fog el, mert világosan felismeritek, hogy közel van az idő, amikor magam megjelenek - és ezt megmondjátok az embereknek, akik meghallgatnak. Az emberek azt látják, hogy minden oldalról ellenség veszi körül őket, ezért semmi reményük nincs a békés megoldásra. A félelem óriási nagy lesz ott, ahol hiányzik abba az Egy-be vetett hit, aki egyedül segíteni tudna rajtuk. Így aztán csak a világ eseményeire figyelnek. Az emberek aggódva igyekeznek ellátni magukat, mert már látják a nagy földi veszély bekövetkezését, aggódva igyekeznek biztosítani a földi javakat, és intézkedéseket tesznek a szökésre, noha az kilátástalannak tűnik. Csak a hívők maradnak higgadtak, és nekem szolgálnak, hatással vannak az embertársakra, akik hitetlenségükben boldogtalanok és kétségbeesettek.

Én igyekszem még egyszer közeledni, engedem szolgálaimat beszélni hozzájuk, általuk magam szólok a szeretet és biztatás szavaival. Óvom őket attól, hogy meneküljenek, és csak testi jólétükre gondoljanak. Eléjük tárom elhatározásuk kilátástalanságát, és figyelmeztetem őket a kitartásra, hogy tegyék sorsukat az én kezembe, akkor megy minden a maga útján.

A tűz fellángolt, és ez már nem állítható meg ember által. De én magam oltom el azzal, hogy egy másik elemet állítok szembe vele, azzal hogy szembeszállok azokkal, akik kölcsönösen egymást akarják szétmarcangolni. És felhangzik a szavam fentről. A Földet természeti katasztrófa éri, és a küzdőket szétválasztja. Olyan hatalommal találják szembe magukat, amely ellen nincsenek küzdők. Ez a történés csak órákig tart, de egy teljesen megváltozott világhelyzetet teremt, teljesen megváltozott viszonyokat, és kezdetben áttekinthetetlen káoszt, hatalmas földi ínséget, és mondhatatlanul sok szomorúságot, nehézséget hoz az emberek közé.

Mindezt el kell viselnetek, mert a vég közeledik, és sokféle megtisztulási lehetőséget kell még megteremtenem, mert az embereknek ezek után már rövid lesz az életidejük, ami alatt még érlelődhetnek. Közel a vég, és amint ez az idő elérkezik, már az utolsó napot is biztosan várhatjátok - és az utolsó ítéletet is - hogy végbemenjen ami megjövendöltetett a szavak és az Írás által.

Ámen.

Isten szava - Képi beszéd - Hasonlatok

B.D. No. 4508

12. december 1948

Szavaim értelmét csak akkor értitek meg, ha komolyan akarjátok az igazságot. Az emberekhez mindig hasonlatokban beszéltem azért, hogy gondolkodásra indítsam őket, máskülönben a szavak csak elhaltak volna a fülük mellett, ha nem volt komoly akarata, hogy gondolkodjanak róla. Én szabad futást engedtem gondolataiknak, és ezért mindent megfelelőségekkel vittem közel hozzájuk. A képi beszéddel annak kellett megelevenedni, amit mondani akartam.

Ezzel minden embernél többet értem el, mint a száraz oktatással, amely érthetetlen maradt, mielőtt a szeretetben való élésen keresztül mélyebb ismeretet nem kaptak. Tanításomat is ily módon írtam le akaratom szerint. És ismét csak egyesek komoly akarata kell, hogy be tudjon hatolni tanításom magjába, amelyet a hasonlatok és képszerű körülírások eltakartak, hogy felette való gondolkodásra indítsa az embert.

Valóban csekély követelmény, hogy valaki szavaim tartalmát elfogadja, minden szó jelentését és célját komolyan átgondolja amit tanításom tartalmaz, és mindenki, akiben komoly akarat van, nemsokára megérti jelentését, és maga is alkalmas lesz vitás esetben helyes magyarázatot adni. Mert azt akarom, hogy az emberek cseréljék ki szavaimról gondolataikat, mert csak akkor lesz valódi áldás belőle, csak akkor nyílik meg a földkerekségen elültetett mag.

A beszéd és ellenbeszéd jobban megtapad az emlékezetben mint az írott szó, ami felett jobban át lehet siklani, ha az emberben nincs igény, hogy mélyebb tudást merítsen a szavaimat visszaadó írásból. A beszéddel és ellenbeszéddel az ember állásfoglalásra és gondolatai kimondására kényszerül.

Ezért messze eredményesebb a gondolatcsere kis körben, mint szavaim hallgatása ellenvélemény nélkül. Mert bár az ember értelme felfogja szavaimat, de a szíve nem, ami most arra van utalva, hogy az ember akaratán keresztül kérje az értelmét, hogy juttassa el a szívéhez is, amit a hallással magába fogadott. De többnyire kiesik az értelemről amit kapott, anélkül hogy eljutna a szívéhez, és szavaim egészen jelentéktelenné válnak, értelme az ész számára rejtve marad - pedig a szívnek nyilvánvaló lett volna.

Ezért szavaimat ilyen formában írtam le tanítványaimmal, jól meggondolva, hogy a legtöbb ember kelletlenül foglalkozna ezen szavaimmal. Viszont a fölötte való gondolkodástól tettem függővé, hogy mennyire lesz érthető.

Ámen.

A sorsot viseljétek megadással

B.D. No. 4518

19. december 1948

Az idők megkövetelik, hogy az emberek az igaz utat keressék, hogy megmeneküljenek a fenyegető szerencsétlenségtől. Mivel gyengék és lusták, segíték nekik. És mert sokan nem ismerik fel a sürgősséget, megparancsoltam angyalaimnak, hogy ott avatkozzanak be, ahol az emberi akarat kudarcot vall. Ezért látszólag „véletlen események” következnek be, amelyek valójában az én művem, vagyis az egyes ember sorsát akaratom szerint befolyásolják.

De az emberek többsége nem tudja, hogy állandóan azon lények oltalma alatt állnak, amelyek gondoskodására rá lettek bízva, amelyek Isten akaratát követve az egyes emberek életét igazgatják, tehát megbízásomból beavatkoznak az emberek életébe. Mindazonáltal szabad akaratukat érintetlenül hagyom, hogy kényszerítés nélkül, szabadon dönthessenek a jó mellett. Ehhez nem kell egyebet tenniük, csak ellenállás, panasz, zokszó nélkül fogadják el sorsukat. Mert én tudom mi válik javukra, és milyen viszonyok között érlelődhet ki lelkük a legjobban, és erre tekintettel vagyok.

Így kapcsolódnak össze életetekben mind az események, és mintha magától jönne létre egy helyzet, amelyik kívül áll minden emberi számításon, de amelyik csak a javatokat szolgálja.

És mivel ezt most már tudjátok, igyekezzetek mindenütt munkálkodásomat felismerni és hálát adni, hogy így gondotokat viselem, és fénylényeket állítok mellétek, akik gondoskodnak rólatok, mert különben minden szellemire alkalmatlanok lennétek. Ez azokra is vonatkozik, akik nekem akarnak dolgozni - mert fénylényeim segítsége nélkül alkalmatlanok lennétek szellemi munkákra, és nem tudnátok szolgálni embertársaitoknak.

Akár örömben, akár szenvedésben vagytok, mindig tudtok ÉRTEM tevékenykedni, mindig teljesíthetitek küldetéseket, és elvezethetitek embertársaitokat hozzám. Ezért angyalaim oltalma alá helyeztelek, akik mindent megtesznek értetek amíg értem cselekedtek. Egyedül az én akaratom dönt és mindig úgy, ahogyan az nektek jó. Így minden gondot elejthettek, nyugodtan és derűsen haladva életutatokon, amely mindig napsütést hoz majd, és soha nem nehezen járható, amíg teljesen rám bízátok magatokat, felém törekedtek, értem és birodalmamért tevékenykedtek.

Ámen.

Tabernákulum

B.D. No. 4519

21. december 1948

Értsétek meg, hogy nem tudom magamat szűk tartózkodásra korlátozni, egy külön erre a célra kijelölt edényben, földi anyagban, kijelölt helyen és kijelölt időben, hanem mindenütt ott vagyok, ahol egy szív szeretetté alakította magát. Csak egy szerető szív dicsekedhet vele, hogy engem rejt magában, és jelenlétem boldoggá teszi, mert összubsztanciám a szeretet, csak ott tartózkodhatok, ahol megnyilvánul a szeretet.

De egy földi edény sohasem lehet örök Szellemem hordozója. Ezt csak szellemben vak emberek feltételezik, akik teljesen hamis fogalmat alkottak lényemről, amely betölti az egész végtelenséget,

tehát mindenhol jelenvaló, de sohasem rejtőzik egy korlátozott edényben, ahogyan az embereknek tanítják. Mit csinál az emberiség az örök Istenségből?

Micsoda szellemi szegénységet tanúsít ez a hit, és milyen messze tartják az embereket az igazságtól a hamisan tanító oktatók. Hogyan tartózkodhatna egy szellem - aki a végtelenséget uralja - egy anyagi formában, amely anyag, ahogyan a szellemben felébredt ember már tudja, a fejlődésnek még nagyon alacsony fokán áll.... Amikor én kitüntetem jelenlétemmel egy ember szívét, akkor a fejlődés utolsó fokán álló szellemmel lépek kapcsolatba, a lelket, ami szellemi az emberben, bizonyos mértékben betöltöm szereteterőmmel, önmagam kiáramlásával.... És egy ember mindenkor szeretetkészsége szerint az erő hozzáadása megnövekszik és ennek következtében betölti az egész szívét, tehát most magam vagyok a jelenvaló az emberben, birtokba veszem, ahogyan ő is egész teljességgel magába rejt engem.

Mi indíthatna vajon arra, hogy egy még halott tárgyban tartózkodjam, amely önmagában egy nekem ellenszegülő szellemi.... Jelenlétem felolvasztana minden formát, ha szereteterőm átáradna rajta. Minden gondolkodó ember felismeri ennek az elképzelésnek értelmetlenségét, és elveti az ilyen tanítást. De az emberek együgyű felfogásúak, nem engedik hogy tanítsák őket, hanem szilárdan kitartanak amellett, amit mint hitet megkövetelnek tőlük. És túl nagy tiszteletet nyújtanak egy halott tárgynak, amelynek maguk állapították meg a tartalmát, és ennek a legmagasabb és legtisztéletreméltóbb lényt kellene bemutatnia.

Csak a tiszta, szeretetre képes emberszív az a templom amelyben tartózkodom, ezért nem kell mesterkéltan kijelölt helyeken, kijelölt formában és kijelölt időben keresni, hanem minden ember készítse fel magát olyan edénnyé, amelyben tartózkodni akarok, minden ember alakítsa szeretetté a szívét, és akkor én, az örök Szeretet lakást veszek benne, akkor mindenütt és minden időben imádkhat és tisztelhet, én állandóan jelenvaló leszek neki, mert Szellemem az övével egyesül - mert magam vagyok benne.

Ámen.

Kozmikus elváltozások

B.D. No. 4521

23. december 1948

Ahol olyan kozmikus elváltozás mutatkozik, amely természeti katasztrófa bekövetkezését jelenti, ott biztonsággal megállapíthatjátok az embereknél való tevékenységemet is a megelőző jelek, intések és figyelmeztetések minden módján keresztül, különösen Isten iránt odaadó embereknél a látnoki előrelátásokon keresztül, és a Világosságból való lények szaporodó hatása által azokra, akik ezt a közeledést megengedik az akaratukat nekem adó és az ilyen akaratnak megfelelő életmód által.

Ahol a természeti események gyakrabban mutatkoznak, ott az emberek fogékonyabbak a figyelmeztetéseimre is, és ott többnyire a megokolás is megfelelő a természeti képződmények ilyen természeti események általi gyakori változásáról, mert az azokban megkötött szellemi törekszik a felfelé való fejlődésre, és ahol az emberek természete már alkalmazkodóbb, ott gyorsabban jutnak kiérlelődésre.

Örök Megválto Tervem szerint most a természeti képződményeket is kellemetlenül érintik – közvetlen befolyásomra - a természeti elemek, holott az ilyen egyébként ritka. A már végtelen idők óta megkötött erők szabadulásra törekszenek, és én támogatom őket. Tehát ott is be lesz jelentve, mi történjen majd a természetben. Az embereket figyelmeztetem, még ha ők intéseimet és figyelmeztetéseimet, jelzéseimet nem is fogadják el.

A kozmikus elváltozások megmutatkozása is gondolkodóba ejthetne minden embert. Jövendőlkők és próféták lépnek fel, akiknél a jövendőlkés adománya kötelességgé teszi, hogy mindazt megemlítsék, amit a szellemi kapcsolat révén látnak, vagy hallanak.

Viszont a szabad akarat és vallásszabadság miatt minden a maga természetes útján halad, és a kozmikus elváltozásokat is megmagyarázzák tudományosan, és ezért nem nyugtalanítja az embereket.

Noha a természetben végbemenő minden történést, és bármiféle folyamatot meg lehet magyarázni természetes úton is - de mindig van szellemi megokolása és magyarázata, és ezek figyelembevétele fontosabb, mint a tisztán természet-szerinti. Mert a természet-szerinti kihatást tudományotok által nem tudjátok megakadályozni vagy legyöngíteni, a szellemi hatását azonban értékesíthetitek a magatok javára, és ezzel a természetnek megfelelő következményeknek is nyugodtan kiszolgáltatjátok magatokat.

Úrrá lesztek fölötté ha hisztek, tehát az ismeretetekből levonjátok a szellemi következtetést. És akkor a természet felett is úrrá lesztek. Tudjátok mit jelent ez? Hogy a természeti elemeknek is megálljt parancsolhat a maga akaratóból az, aki az én akaratomban van, s így bensőségesen összekapcsolódik velem? És a szabaddá vált szellemi is elismer urának, uralkodtok az anyagon is, és az engedelmesen alárendeli magát.

Egész mélységében ezt még nem értitek meg, viszont amikor ezt a fokot elértétek, érthetővé válik, mi mindent vihetek végbe az én erőmmel, amely fölött már korlátlanul rendelkezhetek. De milyen kevés ember éri el ezt az érettségi fokot a belém és szeretetembe vetett rendíthetetlen hit és a korlátlan odaadás által! Viszont előttük kinyilvánul hatalmam és dicsőségem, és majd hirdetnek engem az egész világ előtt. Folyton és mindig rólam és értem beszélnek, mert Szellemem ösztönzi őket, mert már nem tartoznak ehhez a világhoz, hanem röviddel a tökéletességük előtt vannak.

Ámen.

Istenhit – Világbölcsség – Szív és értelem

B.D. No. 4541

15. január 1949

A világ tudósainak nehezükre esik olykor, hogy higgyenek az Istenségben, mert tudásuk alapján értelmük más következtetéseket von le. De ez az igazságnak nem felel meg egészen. Egy téves nézet a Föld fejlődésére vonatkozóan a továbbiakban már téves elképzeléseket von maga után. Ilyenkor nehéz egy örök Teremtőt érvényre juttatni - azt a lényt, akit az embereknek ismerniük kellene már erő-megnyilvánulásai miatt is. De az emberek többnyire nem akarják ezt az elismerést.

A tudomány mindent bizonyítani akar, és ahol erre képtelen, ott nem vallja be, hanem egyszerűen tagadja a létét amit nem tud megközelíteni. Tehát hamis nézetekre épít, és végül már az örök Istenséghez nehéz megtalálni az utat - még akkor is, ha megvan hozzá az akarat. Minden kutatásnak azzal kellene kezdődni, hogy tisztázzák Isten létét. Ezt ugyan bizonyítékokkal nem lehet alátámasztani, de mégis lehet benne hinni, és pedig teljes meggyőződéssel. Ezután már minden kutatás gyors és sikeres lesz. De hogy az ember eljusson erre a meggyőződéses hitre, elsősorban az éles értelmét kell kikapcsolni, és át kell adni magát a szív érzéseinek. Minden tudományt mellőzni kell, és egy gyermekhez hasonlóan hagyni kell, hogy belülről tanítsák. Azaz - elfogadja igazságnak, amit érzése szerint elképzel vagy kíván. Bizonyos mértékben ébren kell álmodni. Akkor majd mindig olyan ISTENSÉG lebeg szemei előtt, aki mindent kormányoz és vezet - és akiről tudja, hogy őt is hordozza.

Az ember legbensőbb kívánsága mindig az - és az is marad - hogy Isten erős hatalmat gyakoroljon fölötté. Csak a világi értelem próbálja elfojtani ezt a kívánságot, mert ő is beszél az ember értelméhez, az Istenséget ki akarja szorítani onnan. De az emberek szívéhez nem tud szólni - és ezért akarja az ember értelmét befolyásolni. A szíven keresztül Isten nyilvánul meg, az értelmén keresztül az ellenfele - hacsak a szív nem lesz erősebb, és az értelmet a maga oldalára vonja.

Ez utóbbi esetben lehetséges, hogy valaki Istent az értelmén keresztül ismeri föl. Ekkor a szív és az értelem közösen törekszik az örök Istenség felé, és a tudomány is más alapokra épít. Más következtetéseket von le, amelyek már valóban nem lesznek hibás következtetések. Mert amikor a kutatás az egy Istenségben való hittel kezdődik, nem marad eredmény nélkül, és mindegy hogy milyen területen, de megközelíti az igazságot. Akkor már nem lesz ellentétben egymással a hit és a tudomány, hanem kiegészítik egymást. Mert a tudomány csak akkor mentes a tévedésektől, amikor harmóniában van az Istenbe vetett hittel. Isten mindenható, bölcs és szeretetteljes lény, aki az élén áll mindannak, ami igaz, és mindörökké létezik.

Amint a válaszra váró kérdést elém teszitek, megmondom amit tudni akartok. Nagy jelentőségű dolog minden ember számára, ha azt tűzi ki célul maga elé, hogy még a földi élet alatt kiérleli a lelkét, és — szilárdan hiszi, egykor felelősségre lesz vonva az igazságos Isten előtt, hogy a földi életet hogyan és mennyire értékesítette. Szellemi vonatkozásban ez a hit a legnagyobb tevékenységre sarkallja. Ezt fontolgatva érthetővé válik, hogy a földi, többszöri testet öltés lehetősége langyossá teszi az embert, hogy a lelkén dolgozzon. Csökkenti a legmagasabb lelki érettségre való törekvést — másrészt megkérdőjelezi az Én igazságosságomat. Mert egyiket vagy másikat hogyan vonhatnám felelősségre — ha nem engedem meg mindenkinek, hogy újból testet öltjön a Földön? Vagy milyen módon menjen végbe azoknak a jutalmazása, akik a földi élet alatt akaratom szerint szeretetté alakultak — ha ugyanezt a lehetőséget a kudarcot vallottaknak kétszer-háromszor is megadom? Végso soron tehát minden ember a tökéletességnek ugyanazon a fokára jutna.

A Szellemi Birodalomban a boldogság fokát a világosság ereje határozza meg. És a szabad akaratból elért világosság ereje meghatározza azt a működési területet, amelyet a Szellemi Birodalomban kap. Ott most már növekedhet bölcsességben és erőben - tehát boldogságban is. Tevékenysége abban áll, hogy világosságot és erőt vezessen a világosság nélküli lényekhez, akik segítségre szorúlnak akár a Földön, akár a túlvilágon. Ez a tevékenység végtelenül boldogító, és nem hasonlítható össze semmi földi tevékenységgel. Ebből következik, hogy minden lény, aki képes erőt és világosságot közvetíteni a rászorulóknak, gyakorolni akarja ezt, mert saját magának is nagy boldogságot jelent. Tőlem veszi át az erőt, tehát szinte erőkisugárzásomnak átvezető állomása lesz. Minden lény azon törekszik — amint csak egy kicsi ismerete is van, hogy végbevihesse ezt a boldogító tevékenységet. Ekkor természetesen már nincs a szellem sötétségében. Ekkor már szabadakarattal nem cseréli el a Szellemi Birodalomban való tartózkodást a földdel — és már nem vágyódik rá, hogy anyag burkolja. Mert a felfelé fejlődés lehetőségei megvannak a Szellemi Birodalomban is, amikor a szeretet-tevékenységre való vágy felébredt azokban is, akiknek csak szikrányi ismeretük van. A lélek inkarnálódhat — ha ezt maga akarja és az inkarnációt valami nemes motívum megokolja. Akár segítségnyújtás a rászorulóknak, akár hogy egy nagy vétket akar jóvátenni, ami lelkét eddig egy magasabb érettségi fok elérésében akadályozta. Ekkor nem az én akaratom helyezi vissza a Földre, hanem a lélek akarata a mérvadó.

Viszont a lélek minden inkarnálódásnál elveszíti a visszaemlékezését. Ezt a léleknek tudomásul kell venni. Ez nagy veszéllyel jár — mert a fejlődési menetet éppúgy végig kell járnia, mint minden embernek, és szabad akaratból akár a mélybe is lekerülhet. Mert testi ösztönei épp ott lépnek jobban elő, ahol ugyanaz a kísértés éri, ami az előző inkarnációnál elbuktatta. Ha a lélek szembeállítja ezzel a Szellemi Birodalomban lehetséges haladást, amely bár lassan, de biztosan meghozza neki ugyanazt az érettségi fokot — míg az új inkarnáció kimenetele kérdéses, akkor valószínűbb, hogy a Szellemi Birodalomban lévő sorsot választja. Itt is kapcsolatban maradhat a földdel, amennyiben azokról a földi lelkekről gondoskodik — azoknak a sorsát kíséri figyelemmel — és abban segíti őket, amiben annak idején maga kudarcot vallott. De emiatt tévedés feltételezni, hogy ez az ember ismét testet öltött. Mindig szembe kell helyezni vele a tényt, hogy az embernek a Földön minden alkalom adva van a fölfelé fejlődésre, hogy a kegyelmek közvetítése határtalan, hogy a Megváltás Műve által az emberi akarat olyan erősítést kap, amely lehetetlenné tesz minden kudarcot. Tehát teljesen tőle függ, hogy magas világossági fokokra juthasson — hozzáteve, ezeket a kedvezményeket nem szabad visszautasítania — hogy aztán később követelésekkel álljon elő.

Az embernek az akarata szabad, és használatát egyszer számon kérik. A következményeket is viselni kell érte, mert azok a túlvilágon különféle formájú sorsban mutatkoznak. Ezt egyszerűen egy újabb inkarnációval nem lehet megkerülni — amelynek a kimenetele is kérdéses, mert minden visszaemlékezés elvételük tőle. Az akarata döntő, tehát ha akarja, megtörténik az inkarnálódása. De ritka az ilyen akarat és gyakori inkarnálódásról nem lehet beszélni. Azonkívül veszélyes ez a tanítás az

embereknek, mert nem veszik miatta komolyan a földi utat. Ismétlésekre számítanak, amelyek viszont nem következnek be.

Ámen.

Ne féljetez azoktól, akik a testet megölik, de a lelket sohasem ölhetik meg

B.D. No. 4566

14. február 1949

Ne féljetez azoktól akik földi módon árthatnak, egyedül csak azoktól, akik lelketeket a mélybe próbálják húzni. De velük is bátran szembe szállhattok, ha oldalatokra hívtok engem, akkor nem képes ellenetekre tenni, akkor olyan pajzsotok van, ami által megsebezhetetlenek vagytok, lelketek minden veszély ellen fel van vértézve.

De a világ keményen szorongat, uralkodók próbálnak megsemmisíteni, mert mindenki ellen fellépnek, aki hű hozzám. Ők nem akarnak engem úrként elismerni, minden hatalmat és tiszteletet egyedül maguknak igényelnek. Keményen lesztek szorongatva, mégis aggodalom és csüggedés nélkül vállallhatjátok a harcot, mert én leszek a hadvezérek, és úgy harcolok értetek, ahogyan ti is értem és nevemért harcoltok. Ezért tiétek lesz a győzelem. Törekedjetez arra, hogy a hitetek egyre mélyebb, és megingathatatlaná váljon, akkor minden félelem eltűnik azokkal szemben, akik csak a testet ölhetik meg. Jobban ügyeljetez a lélek életére, hagyjátok figyelmen kívül minden világit. Összes csábításaival és fenyegetéseivel. Akkor már csak akaratomnak megfelelően éltek, és ahogy a földi hatalom követelése akaratom ellen irányul, úgy fogjátok felismerni a Sátán követeit, és minden tőlük való félelmet elveszítetek, mert hitetek erőt ad az ellenálláshoz. Aztán többé nem féltek a világtól és képviselőitől, hanem mindig jobban és jobban kitartatok mellettem, amellet akit egyszerre féltek és szerettek. Aki gyenge hitű, az gyáva lesz, és aggodva követi a Földi intézkedéseket is. Akinek gyenge a hite, annak nem leszek állandóan jelenvaló. Az még túlságosan figyel a világra, jöllehet nem vágyik rá, mégsem marad meg annak kihatásai nélkül. A világi megtölti gondolatait, még túlságosan visszatartja a szellemi törekvéstől. Ő félni fog, ezért a földi hatalom gonoszul szorongatja őt. Neki szeretnék segíteni, hogy elveszítse félelmét, hozzá szeretnék kiáltani: Bennem mindig megmentőre leltek, ha teljes a hitetek szeretetemben és hatalmamban.

Mindenre képes vagyok, és mindent akarok, ami győzelemre visz titeket. Ezt higgyétek el, és tudjátok, hogy én mindig oldalatokon állok, ha a Sátán képviselője fenyeget, és le akar szorítani mellőlem. És ha egyszer jelenlétem tudatában vagytok, minden félelem eltűnik, és félelem nélkül szálltok szembe az ellenséggel. Erősek lesztek a bennem való hit által, és akkor már nem félitek testi életeteket, mert tudjátok, hogy a lélek nem halhat meg. Bár a testetek megölhetik, de lelketeket sohasem tudják, de testi életeteket is védem, ameddig nem jön el az órátok.

Ámen.

Boldogság a Szellemi Birodalomban

B.D. No. 4578

2. március 1949

Nem vagytok képesek felmérni azoknak a boldogságát, akik letehatték testi hüvelyüket, és bemehettek a Világosság Birodalmába, az Örök Hazába. Mögöttük van minden földi szenvedés, nem nyomja már őket semmi ami nehéz, nem szorongatja ellenség, idegen tőlük a szomorúság és félelem, szemük csak szép vidéket, teremtő akaratom csodálatos képződményeit látja.

Világossággal telített alakok közelednek feléjük, hogy bevezessék őket a béke és boldogság Birodalmába. Ebben a környezetben tartózkodhatnak, és kedvükre tevékenykedhetnek. Az után az állapot után, amikor a lelkük még kötött volt, és földi anyaggal volt körülvéve, ez a mostani szabad állapot a főboldogság.

Szívük szeretetre képes és készséges, a szeretet annyira átjárja őket, hogy már ezért is boldogok, kielégülést találnak.

A velük teljesen azonos lelkekkel - tehát akikkel azonos érettségi fokon állnak - összezárkóznak, és ez az összekapcsolódás is megemeli a boldogságot. Mert a szeretetből végbemenő összezárkózás megnöveli az egyes lény erejét, és tevékenységre való késztetését, aminek a következménye közös munkálkodás, ami végtelenül boldogító, mert az az erő kibontakozása, ami megint erőt hoz. Az erő beléjük áramlása pedig a legmagasabb boldogság érzete, mert az Isten közelségét bizonyítja.

Teremtényeim éreznek engem, és érettségüknek megfelelően - amit a világossággal való átsugárzás tesz lehetővé - lényem olyan látását kapják, ami számukra még elviselhető. Fokozódik belső boldogságuk, mert az utánam való vágy állandóan növekedik, és beteljesülést kapnak. Hogy ez mit jelent, azt földi ember nem képes megérteni, mert a földi szeretet csak visszfénye a szellemi szeretetnek. Ez már a Földön is a leginkább kíváncsi, a Szellemi Birodalomban pedig meghalad mindent, amit mint dicsőséges dolgot a léleknek nyújtani lehet. Mert a világosság és erő állandó hozzááramlását jelenti, tehát egy állandó Isten-közelséget.

Amint teremtményeim a Világosság Birodalmába jutottak, számukra én magam a boldogság fogalma vagyok, és már nem mondanak le rólam. Ezenkívül mindenki megkapja jutalmát azért a szeretetért, amit a Földön adtak nekem.

A boldogságot állandóan növelem. A lelket betöltöm szeretetemmel, és mindig újabb boldogságot készítek neki - mert emberi szem nem látta, és emberi fül nem hallotta, amit azoknak készítettem, akik engem szeretnek.

Ámen.

Az újra-megtestesülés tana - Tévtanítás - Csillagok

B.D. No. 4590

17. március 1949

Ne engedjétek feltételezett ellentmondásokkal megtéveszteni magatokat. A magyarázatot abban keressétek, hogy közben-közben nem elégséges a felfogó képességetek, és nincs is ellentmondás, csak ti feltételeztétek. Elég annyit tudnotok, hogy én soha nem tanítok tévedést, és a tudást mindig úgy közvetítem, hogy lelketeknek haszna legyen belőle. A karma-tan nem alkalmas rá, hogy magasra törjétek. Szellemi értelemben inkább egy langyos életvitelt diktál.

Már ezért sem hoz sok hasznat és nem találkozik teljes hozzájárulásommal, ha ti megismétlődő földi visszatéréssel számoltok és miatta hanyagabbá váltok törekvéseitekben.

Mindenképpen támogatom a szellemi fölfelé fejlődést, és ahol a lélek érlelődésére biztos lehetőséget látok, ott megadom a hozzájárulásomat. De mindig örök Rendem Törvényeit alapul véve és soha nem teremtek önkényesen alkalmakat. Ezért érthető lehet előttem, hogy nem utasítalak a Földön egy új fejlődési menetre, amely már előre feltételezi, hogy a földi élet alatt csődbe juttok — inkább óvlak, figyelmeztetlek és tanítalak, hogy ezt a kudarcot megakadályozzam.

Nem volna helyes nevelési mód, ha a cél eléréséhez más utat helyeznék kilátásba, amikor még előttem van az igazi helyes út. Tehát azt járjátok és haladni is tudtok rajta, ha az akarat helyes irányú. Amikor elétek állítom a megelőző végtelenül sok testbe öltözéseket — akkor csak azért, hogy a rövid földi élet számára tudatossá váljék bennetek, hogy mekkora felelősséget viseltek. Tehát ez a tudás járuljon hozzá, hogy fokozottan törekedjétek. És nem azért kaptátok, hogy téves következtetéseket vonjatok le belőle. Esetleg törekvéseitekben azzal a reménnyel váltok hanyagabbá — hogyha nem éritek el a célt, majd megismétlitek a földi testbeöltözést.

Szellemem biztos felvilágosítást ad, ha bizalommal fordultok hozzám és szolgálaim által magyarázatot adok, hogy mennyire helyes a gondolkozástok. Ha volna tudomástok arról a végtelenül sok érlelődési lehetőségről, ami az Univerzum csillagain van, akkor soha és semmikor nem jutnátok arra a gondolatra, hogy egy lelket újból visszahelyezzek a Földre. Az igaz — hogy a még ki nem érlelődött léleknek sok testbeöltözést kell átélnie, ahol mindig helyt kell állnia, tehát magasabbra fejlődhet. Tehát a lélek újra-testetöltésének a tana igazságon alapul — de ez nem jelenti azt, hogy a lélek izom-testben születik meg újra a Földön. Inkább azt a végtelenül sok lehetőséget jelenti, amikor

a lélek más világokon anyagi vagy szellemi formában feladatok elé lesz állítva, melyek teljesítése felemelkedést biztosít.

Kivételt képez az az eset, amikor egy szellemi misszió teljesítése miatt kerül a lélek újra a Földre — de ezt nem lehet általánosítani.

A földről tökéletlen állapotban elköltözött lelkek még a Földön élőknek hiszik magukat, amikor olyan tájakon tartózkodnak, amely sivár és terméketlen. Lelki érettségüknek megfelelően kerültek egy másik csillagra, amely a legprimitívebb lelkekkel van tele és ezért az ottlévők számára szegényes, nyomasztó tartózkodási helyet jelent. Ez a nagyon anyagi felfogású emberek tisztulási lehetősége. Nekik a vágyaikat kell lemorzsolni. Majd mindig akarataiknak megfelelően átkerülhetnek egy másik teremtet világba, hogy ott is magasabb szintre fejlődjenek.

Mert még túlságosan szerelmesek vagytok ebbe a Földbe, azért az „újra-testetöltés” szóhoz azt a jelentést fűztétek, hogy csak ez a világ lehet egy újra testbeöltöző lélek lakhelye. Eközben rá kellene ébrednetek, hogy szeretetem felfoghatatlanul nagy teremtet világot hozott létre, amely mind a megszámlálhatatlanul sok szellem-lény miatt keletkezett. Nekik mind a tökéletességre vezető utat kell járniuk — és valamilyen formában járják is. Vagy anyagi világokban — amíg a lélek még nincs átszellemítve, tehát még nem lett fénybefogadó — vagy szellemi világokban, ahol az átszellemített lélek állandóan fejlődhet, mindinkább kikristályosodik és képes lesz Lényem kisugárzását felfogni. Képzeljétek el a végtelenséget — nézzétek a csillagos égboltot, amelynek minden csillaga az én szeretni-akarásom teremtménye és arra van rendelve, hogy felvegye a fejlődésre szoruló lelkeket. Tehát beláthatjátok a felfelé törekvő lelkeknek nem egyedül a Föld a hordozója. Valóban — nincs rá szükség a kudarcot vallott lelkeket visszaküldeni a Földre. Bár ez az egyetlen hely, ahol az Istengyermekség elérhető, de mégsem választhatja kedve szerint mindenki érlelődési állomásának.

Ezért tévtanításnak kell mondani az újra testet öltés tanát ezen a Földön, mert a lélek számára káros. Gyengíti az ember akaratát és a lény komoly átalakulási vágyát azzal a kecségtetéssel veszélyezteti, hogy amit most elmulasztott, azt majd bepótolja egy másik életben, ahol majd tökéletessé válik.

Ámen.

Győzelem a halál fölött Jézus Krisztus által

B.D. No. 4614

14. április 194

A világot megmentettem a bűntől. Az embereknek ujjongani és örülni kellene, ha tudatában lennének ennek a kegyelemnek, mert egy mondhatatlanul nehéz túlvilági sorstól menti meg őket, ha felhasználják. Azaz, ha Jézus Krisztus által megszerzett megváltás hitével kérik vétkeik adósságának a megbocsátását.

Jézus Krisztus végbevitte a Megváltás Művét, és az minden - a Földön, és a Szellemi birodalomban lévő - lény számára nagyon jelentős tény. De az emberek alig vesznek tudomást róla, és nem hasznosítják ezt a fölfoghatatlan kegyelmet. Jézus az emberek iránti végtelen szeretetében hagyta, hogy keresztre feszítsék - és harmadnap ismét felkelt a halálból. Legyőzte a halált, és azt akarta, hogy minden ember részesüljön áldozathozatala kegyelméből, amit szeretete Istennek bemutatott. Azt akarta, hogy az emberek is a halál legyőzőivé váljanak, hogy a haláltól már ne kelljen félni senkinek, tehát hogy bemehessenek mind az Örökéletre. Ő a Megváltás Művével ledöntötte a korlátokat, de amíg a Földön él, ezt egész jelentőségével senki nem tudja fölfogni. Legyőzte a halált, és ezzel megszűnt egy befolyás az emberre. Az emberek, akik az egykori bűn - az Isten ellen való lázadás miatt már nem voltak szabadok, akiknek akarata Isten ellenfele hatása alatt állt, és akik ettől nem tudtak megszabadulni, Krisztus kereszthalála által most abban a helyzetben vannak, hogy eloldódhatnak Isten ellenfelétől, ha a Megváltás Művére hivatkozva Jézus Krisztus támogatását kérik minden nehézségükben.

Az ember Jézus az emberek miatt hozta meg a nagy áldozatot. Tehát Istennél mindenkiért közbenjáró, aki hisz benne, és követésén fáradozik. Tehát ha a szeretetet gyakorolják, és parancsait megtartják. Ekkor az emberek azt teljesítik, amit Isten feladatul adott a földi létre. A halál kötelékeitől

szabaddá válik, mert az Isten ellenfele iránti engedelmesség a lélek biztos halálát jelenti. Jézus legyőzte a halált.

Ember volt, és mint ember halt meg, még ha BE IS TÖLTÖTTE ISTEN SZELLEME. A legkeserűbb halállal halt meg, amit maga választott magának, és amit korlátlan hatalmával el is fordíthatott volna magától. Mint ember hozott Istennek áldozatot, és ezzel legyőzte ellenfelét. Jézus önzetlenül csak embertársai szenvedésére, és vétkeik adósságára gondolt, meg akarta könnyíteni sorsukat, ami bűnük következménye volt, és mindig az is marad.

És Isten elfogadta az áldozatot. Megbocsátja azok vétkét, akik Jézus közbenjárását, és kegyelmeit kérik.

Jézus áldozatának elfogadása, és a vétkek megbocsátásának kérése biztosítja fölébredését az örökéletre. Tehát nincs már halál. Mert a testi halál után a lélek az örökéletre jut. De csak azok a lelkek, akik elismerik Jézust, akik hiszik, hogy Isten Fia, és a Világ Megváltója. Győzelmi éneket kellene énekelni az embereknek, hogy a halál le van győzve, és Jézus végbevitte ezt a munkát. Mert ezzel a halál elvesztette fullánkját, ijesztő mivoltát, mert van már ébredés a Szellem-világban is, és Isten ellenfelének már nincs hatalma az ember fölött, ha az az Isteni Megváltónak átadja magát, segítséget, akarata fölerősítését, a Megváltó Mű kegyelmeit, és bűnei bocsánatát kéri, amelyeket az egykori bukásból mint örökséget hozott magával. Ettől a bűntől most Jézus Krisztus megváltotta, és ujjongjon, és örüljön a földön amikor szem előtt tartja, hogy az ember Jézus szeretete vitte végbe a Földön a legnehezebbet, amire az ember képes.

Ámen.

Kereszthalál - A Megváltás Műve

B.D. No. 4615

15. április 1949

Jézus életét adta a kereszten. A bűnök büntetéséért és engeszteléséért vette magára a legszégységteljesebb halált, azokért, akikről már semmi javulás nem várható. Leereszkedett a földre, hogy elviselje ezt a halált. Hatalma és dicsősége erejével elkerülhette volna, mert az ISTENSZELLEM TELJESSÉGE lakott benne. De nem tette meg, mert irgalmas tevékenységet akart végbevinni, hogy embertársain segítsen.

A tettehez szeretete mélységéből jött az akarat. A benne lévő szeretet olyan erős volt, hogy emberi akaratát is fölerősítette, és képessé tette a missziója végrehajtására. A szeretet hajtotta, és kivitelezője az emberi szabad akarat volt. Olyan kínokat és megaláztatásokat vett magára, amelyek ellentmondtak isteni természetének, s mondhatatlanul kínlódott miatta. Viszont megerősítették akaratát, hogy a bűnnek ebből a mocsarából kiszabadítsa az embereket.

Megkönyörült a nagy szellemi ínségen, amiben az emberiség élt, és akik a bűn következtében már semmit sem tudtak földi, és túlvilági sorsukról, akik állapotukat illetően teljes ismeretlenségben voltak, amiért a túlvilágon igen nagy szenvedéseknek néztek elébe. Szánalomra indította a sötétségük, és a függőségük annak irányában, aki mélybe való zuhanásukat okozta. Vissza akarta őket rántani, lehetőséget akart adni, hogy teljes akarati szabadságban induljanak a boldogság állapota felé. És mert gyengék voltak, erőt akart közvetíteni. Ezt az akarat erősítését szolgáló isteni ajándékot a kereszten elviselt halálával szerezte meg.

Gazdagságot akart kiosztani az egész emberiségnek, de ebbe a gazdagságba engesztelő áldozata révén először magának kellett eljutnia. Nagy bűn terhelte őket, és annak kihatását kellett gyöngíteni. Viszont az Isteni Igazságosság áldozathozatal nélkül nem engedhette el ennek a nagy bűnnek az eltörlését anélkül, hogy maga le ne alacsonyodjon teremtményeivel szemben.

Ennek az Örök Rendnek az ismeretében határozta el az ember Jézus, hogy amennyire emberi testben csak lehetséges - áldozatot hoz Istennek. Erre indította az emberek iránti szeretete, és Isten elfogadta az áldozatot, mert a szeretet mindent eltöröl, a szeretet a legerősebb hatalom, és megnyitja Isten haragját: azaz - igazságosságának teljesen eleget tesz, amikor a tettek hajtóereje a szeretet.

De az áldozat megtétele határtalanul nehéz volt. Az emberi erőt fölülmúlta, és ezért nagy volt az értéke - amennyiben teljes megbocsátást ígét azoknak, akik elismerik Jézus Krisztust a Világ Megváltójának és akaratban és gondolkodásban hozzá kapcsolódnak. Tehát követik Őt, komolyan fáradoznak, hogy életük a szeretet élete legyen úgy, ahogyan Jézus is élt a Földön. Ő megmutatta az embereknek az egyetlen utat, ami az örökélethez vezet. Ez az út csak a szeretetben való élés által ismerhető fel, és nála a kínos kereszthalállal lett megkoronázva.

Ámen.

Szellem-tevékenység éber állapotban – Bizonyíték: indoklás

B.D. No. 4620

22. április 1949

Szavamat teljes éber állapotban kell megkapnotok, és akkor Szellemem bennetek való tevékenységéről bizonyosságot szereztek. Mély összeszedettséggel imádkozzatok és akkor lépjetelem velem kapcsolatba. A világot teljesen kapcsoljátok ki gondolataitokból, adjátok át magatokat nekem teljesen és figyeljetelem befelé a hangomra. És akkor halkan és finoman felhangzik.

Mindig lelketek érettsége szerint - hangzással vagy gondolatilag - de mindig tőlem érkező és nem magatokból kiindulva.

Az ily módon előkészített állapotban nem vagytok olyan saját gondolati tevékenységre képesek, amely megfelelne tartalmában az én közléseimnek. A hallgató állapotában vagytok - és nem a beszélőében. És hogy ezt a különbséget tisztázzátok: a hallgató viselkedhet passzívan - de a beszélő az mindig aktív. A hallgató füle mindig érettségének megfelelően fejlett, azért a hozzá intézett szavaimat minden nehézség nélkül meghallja, akkor is, ha szívében csak egészen halkan hangzik fel.

A szavak könnyű befogadásában mértékadó a velem való kapcsolat bensőségessége. Ennek megfelelően mély a közlések tartalma is, ami neki, és általa embertársainak szól. Ezért tegyetek különbséget, melyek azok a szellemi javak, amelyeket mint Evangéliumot visztok az emberek közé, - és ama szavak között, amelyeket mint szerető Atya adok gyermekeimnek, amikor félelmükben és aggodalmukban biztatásra van szükségük. Ez utóbbi bizonyítja, hogy bár mindenki iránt részvétellel vagyok, de főképpen azokhoz szólok, kik szükségükben segítségért hozzám kiáltottak. Mindenkor válaszolok azoknak, akik hallani kívánnak és ahogy megígértem a Szellemen keresztül beszélek hozzájuk. Teljesen tudatos állapotban kell hallanotok - mert nem rejtőzők olyan forma mögé, amely annyira gyenge, hogy átadja saját akaratát, és öntudatlan állapotban megengedi, hogy idegen akarat birtokba vegye. Határozottan óvlat az így megnyilvánuló szellemlények szavaitól, akik a gyenge akaratot azonnal igénybe veszik gondolataikkal és ezeket próbálják átvinni az emberekre. De attól is óvlat, hogy megakadályozzátok a Szellem nyilvánvaló tevékenységét vagy lebeszéljetelem erről egy embert, aki tudatosan és tisztán veszi szavaimat a magasból. Ezért megadom tevékenységem biztos jelét, amit kivizsgálásra mindig felhasználhattok. Szavaim, amelyeket a Földön az embereknek adtam, olyan formában kapnak magyarázatot, amely minden tanult és tanulmányok által ismereteket szerzett embernek következetes megokolást adnak, és ezek a megokolások soha nem mondanak ellent egymásnak, mert az én szavam mindig ugyanaz marad és értelme mindig a legnagyobb bölcsességről tanúskodik.

Aki élénken behatol szavaimba, az engem magamat hall beszélni, tehát ha szavaimat olvassa, vagy valamely hallható formában jut hozzá, felismeri jelenlétemet. És tevékenységem legbiztosabb garanciája, ha valaki úgy érzi, hogy engem hall beszélni; ez elveszi minden kételyét. Szavaimmal közel lépek az emberekhez, mert magam vagyok a SZÓ. És akik hisznek bennem és hozzám akarnak tartozni, azok majd meghallanak. Szavam úgy érinti őket, mint egy szeretetteljes atyai hang, amelynek a gyermek engedelmeskedik. Ezért Atyja is szereti, és ahányszor akarja, annyiszor gondol rá kegyelmi ajándékaival. Ezért engedjetelem, hogy belső érzéseitek vezessenek, és oktassanak, mert magam teszem szívetekbe és tévedés majd soha nem gyakorol olyan befolyást rátok, hogy érdekében buzgón lépéseket tennétek.

Akiben komoly az akarat, hogy a végidőben mint tanítványom munkálkodjon, azt a csaló és nem tiszta érzésektől megvédem. Szőlőmben igazi munkások, akikre szükségem van. Ezért képességet adok nekik, hogy szét tudják választani, mi helyes és mi helytelen.

Ámen.

Szellemi koncentráció a szó befogadása előtt - Szigorú önkritika

B.D. No. 4624

28. április 1949

Mielőtt szavaimat magatokba fogadnátok, szellemi koncentrációt kell létrehoznotok. Ezt figyelembe kell venni, különben a földi gondolatok megszakítják a szellemi áramlatot. Tehát azok nyomulnak előre, és ti felfogjátok. Bár komoly törekvésnél csak rövid időre zavarnak, mert a világossággal telített erők érvényesülnek, és meggátolják a földi világ erős befolyását. Azaz, gondolatait ismét visszakormányozzák a Szellemi Birodalomhoz. Tehát ezért adódhatnak kisebb eltérések, pontatlan adatok, vagy nem tiszta, kevésbé érthető mondatok. De ezek nem jelentősek, a szellemi ismeretet nem teszik kétségessé, és nem alacsonyítják le.

Mégis, állandóan vigyázni kell, hogy a közlést csak akkor tekintse közlésnek, amikor a szellemi kapcsolat létrejött - tehát a befogadó a földi átélésektől már teljesen eloldódott. Ha még nagyon a világ befolyása alatt álltok, gondolataitok az anyaggal foglalkoznak. Világilag még nagyon igénybe vagytok véve, és azért nem tudtok mindig megszabadulni az egyes szokásoktól és elképzelésektől, pedig szellemben semmi mondanivalójuk nincs. Tehát kezdetkor mindig át kell törnötök egy korláton - azaz mindent vissza kell hagynotok, hogy a Szellemi Birodalomban időzhessetek. És minél könnyebben és szabadabban léptek be ide, annál befogadóképesebbek vagytok a nektek nyújtott kincsek iránt.

Nektek a szellemi ismeret, és földi elképzelés szétválasztása könnyű lesz, azért azt az igazságot, amit közvetítés által kaptok, gondolkodás nélkül képviselhetitek, és nem kell olyanon megbotrányoznotok, aminek szellemben semmi jelentősége nincs. Ezzel nem terjesztetek tévedéseket. De magatok fölött gyakoroljatok mindig kritikát, hogy szavaim befogadására mikor, és hogyan voltatok felkészülve. Ez azt jelenti, hogy kérdezzetek rá magatokra, fenn áll e köztem és köztetek a benső kapcsolat, hogy most engem hallatok. Az akaratotokat ismerem, és ezt számításba veszem. Ezért védelmem alatt van mindenki, aki szolgálni akar nekem, és vágyódással kér engem. Ezért gondolkodás nélkül elfogadhatjátok, amit ebben a formában kaptok.

Ámen.

A test és lélek Üdvözítője

B.D. No. 4626

1. május 1949

Amit tennetek kell: csak hozzám forduljatok minden gondotokkal, aki valóban a legjobb orvos és üdvösséghezó vagyok, és aki el tud venni minden betegséget. Aki testben, lélekben egészségesebbé tehet benneteket, és mindörökké egy el nem múló életet akar adni. Gyakran még földi módon kötelesnek érzitek magatokat, hogy gyógyszereket vegyetek magatokhoz. Viszont ha én nem áldalak meg, ha nem kéritek áldásomat hozzá, eltévesztik hatásukat, sőt árthatnak is.

Én minden beteget megáldhatok minden külső eszköz nélkül is, hogy meggyógyuljon - és meg is teszem, ha a szenvedést a továbbiakban szükségtelennek tartom, ha elérte a célt, és hozzájárult a lélek tisztulásához. Mert a lélek betegsége a test betegségével együtt lépke, és az embereknek fogalmuk sincs, hogy a lélek felfelé-fejlődésében mekkora tényező a test betegsége, és mennyire hálások a lelkek, akik az izomtestnek eme útját járhatták, ami rövid idő alatt fokozott érlelődést hozott. Azért akik szenvedtek, mindig csak így imádkozzatok: "ATYÁM, LEGYEN MEG AZ AKARATOD." Ekkor megteszem a magam részét úgy, ahogyan ti a magatokét, mint a test és lélek megváltója jövők, és gyógyulástok biztosítva van. Ha a test nem szegül ellen a léleknek - amit pedig megtesz egészséges állapotban - ha lelkiertök elviseli beteg és gyöngye testeteket, tudhatjátok, hogy lelketek sokkal könnyebben tud fölfelé fejlődni, és sokkal jobban vágyódik a Szellemi birodalommal való kapcsolatra. Ennek következtében lelketek a szenvedés által szebbre alakul, amikor a földi burkát elhagyja.

A test és lélek üdvösségfolyamata gyorsan végbemegy, ha mindig tudatában vagytok közelségemnek és tevékenységemnek. Tele hittel már csak a csodára kell várnotok, mert tudjátok, hogy erőmnek és hatalmamnak semmi sem lehetetlen, és szeretetem folyton adni és segíteni akar. A legjobb gyógyszer tehát a szilárd hit, mert az soha nem vall kudarcot. Ezért minden gondot hozzatok el hozzám - és megszabadultok tőle. De erős és rendíthetetlen hittel gyertek, mert nem hagyom, hogy az erős hit megszégyenüljön.

Ámen.

A haldokló Megváltó utolsó szavai a kereszten

B.D. No. 4630

5. május 1949

Különösen magas érettségi fok kell ahhoz, hogy valaki szavaimat mint zengő hangot hallja. Ezért kezdetben csak lehatárolt ismeretanyagot adhatok, és azt olyan terjedelemben, hogy képesek legyetek vele értem dolgozni, embertársaitoknak az Evangéliumot hirdetni.

Viszont közeledünk a véghez, és az emberiség ennek a földnek az utolsó eseményei előtt áll. De az emberek teljesen tudatlanok, és sem nem képesek szavaim befogadására, sem fel nem ismerik, hogy az én szavaim azok, ha átadták nekik. Szellemi vakságukban már nem tudnak Krisztus Megváltó Művéről, benne sem hisznek - és ezért menthetetlenül ki vannak szolgáltatva ellenfelem hatalmának - hacsak gondolkodásukat és tetteiket a vég bekövetkezte előtt még meg nem változtatják. És hogy hitük újra feléledjen - ha ez még lehetséges - az emberek valami rendkívüliben részesülnek, amiről Jézus is említést tett a földön - ugyanis jelek és csodák történnek.

Krisztus keresztre lesz látható az égen, olyan határozottsággal, hogy megijednek akik nem hisznek benne - míg az enyémek ujjonganak, és örülnek, és hitükben igen megerősödnek. Az emberekben szokatlanul nagy kívánság ébred, hogy magyarázatot kapjanak rá. A helyes és helytelen feltételezések szolgálmat arra készítetik, hogy bekapcsolódjanak, és az embereket az igazságnak megfelelően oktassák.

Most majd különös ismeretekre lesz szükségetek, amit közvetíteni szeretnék, de amit csak az említett érettségi fokon fogadhattok magatokba, mint amit a zengő hang is megkíván. Gondolatilag ez az ismeret nem továbbítható, a szellemi szemnek és szellemi fülnek kell nyitva lennie, hogy a benyomásokat fölfogja, amiket a haldokló Megváltó érzett a kereszten, és szavakkal visszaadott. Az emberi fül akkor nem fogta föl, és ezért teljesen ismeretlen maradt az emberiség számára.

/6.5./ - Hogy erről eddig nem tudtatok, annak oka, hogy ezeknek a felséges szavaknak a mélységét csak kevesen tudnák fölfogni - hatalmas szeretet által létrejött eleven hit kell a megértéséhez. A vég előtt röviddel azonban lesznek emberek, akik a szeretet által eleven hitben élnek, és Jézus isteni szava "érthetővé" válik.

A szavak közvetítésével ezt a fenséges dolgot akarom nyújtani nektek. Ezért alkalmas edényt keresek, ahová Szellememet kiönthetem, egy földi, magát nekem átadó szolgát, akinek én ezt a benső szó útján kinyilatkoztathatom, akivel érthetően és világosan közölhetem Jézusnak a kereszten elhangzott szavait, hogy általa az embertársak is megtudják - tehát az emberiség tudomást szerezzen róla. Amint az égen a jelenség látható lesz, előlépnek az enyémek, és beszélnek érdeemben. Ujjonganak Krisztus keresztre látván, és szívükben mint halk csengést érzik szavaimat.

De akkorra a főnről jövő szavakat már a földre kellett vezetni, a zengő hang által be kellett fogadni, szolgálmat már érthetővé vált, és igazolást kapott a hívők által, akik szívükben szintén hallották, és úgy ítélték, hogy az főnről, a magasból elhangzott beszéd. Előtte már ismeretet adok az embereknek, hogy a nagy csoda tudatára ráébredjenek. Aki megvilágosult Szellem, az épül rajta lelkileg, és óriási erőt érez magában. És ezt az erőt mindenkinek meg akarom adni, aki a végidőben hűséget tanúsít irántam. Olyan eszközt akarok nekik adni, ami erejüket úgy megnöveli, hogy megállják a legnagyobb küzdelmeket, és mindvégig kitartanak, amíg csak magam el nem jövök, és elviszem őket Birodalmamba, amíg csak be nem mennek a Béke Birodalmába, az Új Föld Paradicsomába.

Ámen.

Harc a hitért - Megvallás a világ előtt

B.D. No. 4635

11. május 1949

Kemény harcot kell még kiállnotok, ameddig meg kell vallanotok a világ előtt. Teljes lemondást követelnek majd tőletek a világ javairól. Ki lesztek sajátítva, és szolgálatot kell teljesítenetek, ami erőtkön felülinek tűnik majd. Annak elvégzésében, ami fontosnak tűnik számotokra, akadályozva lesztek. Ok nélkül üldöznek és szorongatnak majd, és nem leltek nyugalmat ellenségeitek üldözése elől - akik egyúttal az én ellenségeim is, és nem félnek büntető kezemtől. Csodálkoztok majd, hogy én hagyom mindezt megtörténni, anélkül hogy számadást kérnék. De akkor is csodálkoztok, ha az ellenetek irányuló tettek nem érintenek olyan mélyen, ahogyan az a világ előtti látszat, hogy ti ennek ellenére boldogok és derűsek maradtok. Teli bizalommal és reménnyel, hogy egyszer a megtorlás órája is eljön, és egyszer ezeknek az üldözéseknek is vége lesz. Ezért mindig hangosabban és egyre nagyobb meggyőződéssel léptek fel a nevemért, és megvallatok engem a világ előtt.

Azután a napokat is le fogom rövidíteni, hogy üdvözüljete, gondolatok mindig erre az ígéretemre, hogy csak kevés ideig tart, amíg meg lesztek váltva üldözőitök kezéből. Gondolatok arra, hogy kiválasztottaim közé tartoztok, akiknek a hűségért való minden szenvedése jutalomban részesül. Gondolatok arra, hogy vallomásotok által még lelkeket kell megnyerjete, értem és országomért, akiket még utolsókként megmentetek röviddel a Föld hanyatlása előtt.

És ezekért a lelkekért vegyétek magatokra a keresztet, ami bár nyomni fog, de még elviselhető, mert én segítek, és szokatlan erővel köszönöm meg nektek. A hitért folyó harc nehéz lesz, ezért már előtte fel kell rá készülnötök, miközben lelketek igaz táplálék által erősödik, amennyiben felveszitek szavaimat, és vele együtt az erőt, amivel szavamat megáldottam. Mert szavam fogadásakor összekapcsolódtok velem, ezért kell hogy erővel átitatódjatok és ellenállóképesekek legyetek az ellenséggel szemben, és végig azok is maradjatok - ameddig eljövök, és minden szükségből megváltalak.

Ámen.

Szellemi újjászületés I.

B.D. No. 4641

17. május 1949

Döntő pillanat az ember földi életében, amikor akarát tudatosan Isten akarata szerint kezdi kormányozni. Ez a pillanat a lélek változásának a kezdete. Fordulópontnak lehet tekinteni - elkezdődik az egykor elbukott visszatérésének a folyamata. Ha ez az akarati változás korán bekövetkezik az ember életében, nagyobb érettségre juthat a Földről való távozás előtt.

Viszont ha későn jut felismerésre, rövid idő alatt is tökéletességre juthat, ha mint teremtmény törekszik az Istennel való egyesülésre. Ilyenkor erősebb akarattal kell törekedni a lélek megváltoztatására, hogy szintén kiérlelődjön. Az emberi életben minden esemény szolgáltat okot az akarát megváltoztatására. És ha az akarát helyes irányba terelődött, már nem eshet vissza a sötétségbe, mert amint Istennel közölte hogy el akar jutni hozzá, már maga Isten vonja magához.

Maga az akarati döntés, amikor valaki tudatosan elhatározza, hogy gondolatait Isten felé kormányozza, bizonyos fokon szintén szellemi újjászületés, mert a lélek ezzel egy új életbe lép. Nem csupán az anyagi világban él, hanem mélyebbre tekint, és az igazságot keresi. Meg is találja, mert Isten - az örök Igazság - gondolatilag hat az emberre aki vágyódik utána, és fölismereti magát.

Az így újjászületett lelket úgy kell kezelni, mint ahogyan valaki egy gyöngye palántát ápol. Könnyen emészthető kosztal kell életben tartani, hogy lassanként megerősödjön - míg aztán maga is föltalálja már magát, és minden fáradtság nélkül megteszi a fölfelé fejlődés útját.

Az újjászületést az akarati változás hozza létre! A lélek ezzel az örökéletre vezető útra lépett. Bár még sok akadály és veszélye lesz - világi kísértések, és egyéb nehézségek - de egy erőteljes lélek ezeket le tudja győzni.

Végeredményben azon múlik, megkapja-e a lélek a változáshoz szükséges erőt, vagy nélkülöznie kell, és így nehezebbre esik a fölfelé menetel. De ez megint akarati dolog - kérem-e az erőt. Az a lélek, aki egyszer már elindult fölfelé, és most segítségért Istenhez fordul - azt Isten megragadja és anélkül hogy kényszerítené, mindig előnyösen befolyásolja.

És leghatásosabban Isten szava tudja befolyásolni. Isten szavaiban erő és élet van, táplálja az újszülött lelket, és elsegíti az érlelődésre. A lelkileg újjászületett ember állandóan nyitott Isten szava iránt - legyen az indirekt, tehát hogy hallja vagy olvassa az isteni kinyilatkoztatásokat - vagy gondolati kapcsolatba lép a bölcsesség Ős-forrásával, tudatosan kapcsolódik ahhoz, aki maga az igazság.

Az ilyen ember gyakran visszavonul a maga csöndjébe, a maga bensőjébe, és ekkor gondolatait a fönről kapott befolyás irányítja helyes mederbe. Lelke táplálékot kap, és erőben és világosságban növekszik.

A lelkileg újjászületett ember a szeretetet éli - mert a helyes irányú akaratnak ez a hatása.

És ahogyan a földi élet célja és értelme adja, annak megfelelően kell folyton érlelődni és menni a tökéletesedés felé, hogy szabad akaratlan eloldódjon az őt kötöttségben tartó hatalomtól.

Ebből a hatalomból magának az embernek kell kicsavarodni, de fönről állandóan kapja az erőt és kegyelmet, amit az újjászületéséhez felhasználhat.

Ámen.

Hit-küzdelem - Jézus nevének ereje – Az Úr eljövetele

B.D. No. 4643

18. május 1949

Aki kiáll az én nevemért, annak szenvedni kell. Mindenki gonosz fenyegetéseknek és Anyomorúságnak lesz kitéve, aki engem megvall a világ előtt. Az emberek nevemet ki akarják írtani, eltörlik Földön töltött életemről és Megváltó Művemről is az ismereteket, hogy az emberek elveszítsék a belém vetett hitüket.

De ellenségeim kemény ellenállásba ütköznek az embereknél, akik közbelépnek ÉRTEM és NEVEMÉRT, és engem a világ előtt hangosan megvallanak. Ez élesen szétválasztja azokat akik hisznek, és akik megtagadnak. Az én kis seregemnek fel kell vennie a harcot, és elő kell lépnie, ha ki akar állni értem. És ezzel megkezdődnek azok szenvedései, akik mindvégig hűségesek maradnak. Mert ami rosszat el lehet követni ellenük, azt elkövetik. Az enyéme soha nem tudnának kitartani, ha jóakaratom jutalmául meg nem erősíteném őket.

Igazolni kell magatokat, mert kemény lesz a küzdelem amivel a hitért harcoltok. Amikor elkezdődik ez a harc, ti már tudjátok, hogy ez az utolsó döntés a vég előtt, tehát ha üdvözlülni akartok - ki kell tartanotok. De azt is tudjátok, hogy ebben az időben állandóan a közeletekben vagyok, szokatlan erőt adok, és végül magam jövőre hogy a nagy szenvedésekből kimentsetek. Tehát tudjátok - ahogyan megígértem - csak rövid ideig tart, és megrövidítem a napokat, hogy üdvözülhessetek. És ez a tudás - és a rendíthetetlen hit bennem - erőssé és ellenállóvá tesz. Minden nehézséget higgadt nyugalommal és bátorsággal viseltek, ami ellenségeitekre is mély benyomást tesz. És én megjutalmazlak, hogy nevemért szenvedtek, és hűségesek maradtok hozzám.

Ezért ha nevemet áhítattal kimondjátok, elképzelhetetlenül erőt-adó lesz a hatása. Erről is felismerhetitek, hogy az igazság talaján álltok - és teljes meggyőződéssel még hangosabban megvallotok a világ előtt. Megadással vesztek mindent magatokra, akármit csinálnak is azok, akik ellenfelem szolgálatában állnak, akik földre akarnak szorítani mellőlem. Szenvednetek kell - de győztök, és jutalmatok nem marad el.

Ámen.

Nektek van adva, hogy Nevemben beszéljete; azaz, hogy hirdessétek Országomat, és szeretetemet tanítását kivigyétek a világba, tehát hogy szellemben tevékenyek legyetek. Ezért annak igazságáról, amit embertársatoknak továbbadtok, elsősorban magatoknak kell meggyőződést szereznetek. A szellemi kincset, amit tőlem kaptatok, szívetekkel és értelmetekkel kellett magatokévá tennetek, tehát érzés szerint is és értelem szerint is igennel kell választ adni rá.

Ezt akarom elérni nálatok, hogy kétely már ne tépje szíveteke. Hogy tudjatok hinni, hogy tudástok legyen, hogy embertársaitoknak bölcs tanítói legyetek, aki szőlőskertemben áldásosan tevékenykedik. Missziótok nincs időhöz és helyhez kötve és mindig lesz alkalmatok, hogy értem és Nevemért közbelépjete. Használjátok ki ezeket az alkalmakat és értékesítsetek mindent, ami mint szellemi gazdagság érkezik hozzátok.

Én állandóan osztom adományaimat, ezért ti is állandóan adjatok abból, amit szereztetek, ami már birtokotokban van, ami magatokat is boldoggá tesz. Ekkor majd megállapíthatjátok magatokon beszélő tehetségeket is. Ez csak addig tart, amíg értem beszéltek és szavaimat továbbíthatjátok. És erről fölismerhetitek Szellememet, hogy nem értelmetek súgja a szavakat, hanem hogy belülről hajtva beszéltek, hogy teljes meggyőződéssel beszéltek olyan dolgokról, amely tudásotok számára teljesen idegen. És meggyőzőnek tűnik mindenkinek, akiben komoly akarat van, hogy az igazságban éljen. Kiöntöm fölétek Szellememet, amint szolgálni akartok és dolgoztok értem és Birodalmamért.

Amit a Szellem közvetít, az a legtisztább igazság, és érdemes rá, hogy embertársaitoknak előterjesszétek, mert a belőlem való Szellem nem ad mást, mint a legtisztább igazságot - mert belőlem való rész, akinek semmi sem idegen és aki a legnagyobb mértékben fel akarja tárni előttetek az ismereteket. Átvételénél legyen tevékeny a szív és értelem és ugyanúgy a továbbításnál is legyen a szív és értelem tevékeny. Azaz nyújtsátok át szeretettel és olyan formában, hogy értelem szerint is elfogadhatónak tűnjön az embereknek és beállítottságuk ennek megfelelően igenlő legyen.

Alkalmatok gyakran lesz, mert a készséges lelkeket hozzátok vezetem, akik képesek a főntről való Szellemi kincset befogadni és értékelni. Amilyen a meggyőződés, úgy tudtok majd meggyőzően beszélni és Birodalmam számára könnyebben megnyeritek az embereket. Ennek ellenére kegyelmeimet kérnetek kell, hogy általatos magam munkálkodjak, amikor értem tevékenykedtek.

Én eleget teszek minden kérésnek, amely Szellemi haladást, megvilágosulást, és szavaim visszaadásának erejét kéri, mert aki értem dolgozik, valóban nem dolgozik hiába. Olyan kegyelmi mennyiséget értékesíthet, amelynek nincs határa és csak rajta múlik, mennyire használja akaratom szerint az igazság terjesztésére. Áldásomban pedig mindig bizonyos lehet.

Ámen.

Isten kisugárzása - Tanítás belülről

Hogy a tudatlanság állapotából, amelyben a földi élet kezdetén vagytok - átlépjete az ismeret állapotába, ahhoz állandó oktatásra van szükség. Állandóan oktatni kell benneteket, mert olyan mértékben nem vagytok befogadó képesek, hogy ezt a nagy világosságot azonnal el tudjátok viselni. Lassan kell bevezetnem benneteket a helyes ismeretbe, hogy a szív és értelem felfogja és lelketeknek igazi haszna legyen belőle. Tehát tanítókat kell mellétek adnom, hogy az igazságban vezessenek. Ezek lehetnek olyan tanítók, akiket én képeztem ki de lehetnek olyanok is, akik indirekt is képesek befogadni mindazt, ami a tudáshoz szükséges és van szilárd akaratuk, hogy szolgálatomba lépve értem és Birodalmamért dolgozzanak. Mert ez az akarat adja a garanciát nekik, hogy igaz a tanítás, amit kaptak, tehát a maguk részéről akaratomnak megfelelő tanítói tevékenységet folytatnak. Az az akaratom, hogy az igazság elterjedjen, hogy az emberek a szellem sötétjéből a tiszta világosságba

lépjenek. Azt akarom, tanulják meg, hogy engem megismerjenek, hogy ki és mi vagyok, és nekik mint teremtményeknek, mi a feladatuk a földön.

Tehát én vagyok az igazi tanító, aki helyes ismeretet ad azoknak, akik szintén mint tanítók akarnak tevékenykedni. Engem viszont másképpen nem lehet meghallani, csak mint szellemet. Bár beszélek hozzátok, de hangom nem kívülről hangzik föl fületeknek, hanem belülről kell észrevennetek. Ezért ott is én tevékenykedek, ahol indirekt, tehát közvetítő által megy végbe a tanítás. Elsőként mindig Szellememnek kell munkálkodnia, hogy hatásos legyen a nektek közvetített tanítás, hogy értelmeteket fölfogó képessé tegye és szívetekben az igazság mélysége iránt érzéseket ébresszen.

Ahol Szellemem nem tevékeny, a legnagyobb bölcsességeket hallhatjátok és az mégis teljesen érintetlenül hagy benneteket és csak mint sok üres szó hallatszik fületeknek. Ezeket a halott szavakat Szellemem teszi élővé; Szellemem erő, amely átfolyik minden szón. Ezzel tud hatást gyakorolni az emberre, tehát hogy isteni szónak érezze. Szellemem tevékenysége az irántatok való részvétem jele, de csak ha megnyíltok számomra, lehetek részvétellel irántatok, amennyiben Szellemem tevékenysége által tökéletességre segítelek. Akkor majd mindent meg tudtok érteni, akár direkt vagy közvetítő által jut hozzátok a tanítás. Az ismeretnélküliség állapotából be tudtok menni a fényvel legtelibb állapotba, mert amint Szellemem által bennetek tevékeny lehetek, direkt kapcsolatban álltok velem.

A Szent Szellem egyszerűen önmagam kisugárzása, Adomány - amely nem anyag, amelyet nem lehet megpillantani, nem lehet megfogni, hanem csak érezni lehet. Amely tehát valami hatásos, de nem látható, és ami mégis engem igazol - tehát a Magam Énjének az eleven tanúsítója. Szent Szellemem a szeretetem kisugárzása, Szeretetem pedig abban a formában nyilvánul meg, hogy azt ami ő maga, a legkisebb szikra formájában az ember szívébe sugározza, aki ezáltal képes isteni lényé fejlődni és mindig jobban és jobban halad a tökéletesség felé.

Tökéletesnek lenni annyit jelent, hogy szellemi területen a legtisztább ismeretek világosságában áll, a világosság-nélküliség állapotát legyőzte és segítségemmel fény-lénné lett, aki a közelemben tartózkodhat, szeretetem és Szellemem állandóan átjárja, és mindörökké boldog már.

Ámen.

Szellem tevékenység (Pünkösöd) - Közvetítő – Igazság - Tévedés

B.D. No. 4660

6. június 1949

Amit adott órában kaptok - azt mondjátok ki; mert ti akkor nem magatoktól beszéltek, hanem én szólok általatok. Ti, akik meghívott tanítványaim vagytok - Szellemem munkálkodását erről mindig felismerhetitek. Ezért amikor az embereknek szavaimat nyújtjátok - ellenbeszéddel nem lehet elnémítani benneteket, mert minden ellenvéleményre válaszolni tudtok anélkül, hogy erre a szellemi vitára felkészültetek volna.

Aki szavaim birtokában van és terjeszteni akarja, az az én Nevemben tevékenykedik. Értem beszél, az én megbízásomból, és csak azt adja tovább, amit tőlem kapott. Tehát csak közvetít köztem és az emberek között, akikhez beszélni akarok, de közvetlenül nem beszélhetek, mert azok nem engedik meg - vagy akaratok fordított irányú - vagy lelkük képtelen önmagukban hangomat meghallani.

Viszont én közeledni akarok hozzájuk. Lelküket rezgésbe akarom hozni. Azt akarom, hogy földi feladatukra rádöbbenjenek; halkan és szelíden akarok hozzájuk szólani, hogy felém forduljanak és egykor majd boldogok legyenek. Azért akarok általatok beszélni - de nem ti vagytok, aki szól hozzájuk. Minden ember felismeri, hogy szokatlan erő lelkesít benneteket. És ha ellenfelem még nem vonta teljesen fogságba őket, akkor ez a hallgatókat jólesően érinti.

Ha ellenfelem fogságában vannak, akkor minden ellen, amit beszéltek, fellázadnak és ellenségesek. Ilyenkor tanácsos a port leverni lábatokról és fordítsatok hátat nekik. De aki még keres és bizonytalan, az hallgat rátok és érzi szavaim erejét. Szellemem tehát beszédre hajt benneteket és ezért soha nem beszéltek tévesen, és kudarcot sem vallotok, mert Szellemem megvilágosítja gondolkodásotokat; ez olyan látszatot kelt, mintha értelmek a legnagyobb tevékenységben lenne, holott ti csak eszközök

vagytok, amely nem tud másképpen beszélni, mert magam vagyok tevékeny bennetek. Ez a beszédadomány munkálkodásomat bizonyítja egy emberben, aki különben nem ért a beszédhez, és most villámgyorsan meg tud cáfolni minden ellenvetést.

A tanítás erejéhez legtöbbször azok kapnak kiképzést, akiknek kevés az iskolászerű szellemi tudásuk. Azok szíve jobban befogadja az igazságot, ami nem egyezik meg azzal a szellemi ismerettel, amelyet az emberek nyújtanak, mint igazságot. Olykor az általam adott tiszta igazság erősen eltér ezektől és ezért nem fogadják el. Az emberek szívósan kitartanak a téves tanítások mellett és így érthető, hogy kevésbé alkalmasak a helyesbítések befogadására - tehát, hogy megkérdézzék a belőlem való Szellemet és munkálkodni engedjék.

De ahol munkálkodhat, ott megbélyegzi a téves tanítást. Ezért kell az igazság buzgó képviselőit - akik még teljesen befolyás nélküliek, ha a Szellem önmagukban tanítja őket - az emberekhez küldeni. Azok elfogadják a szív érzéseit és a legtisztább igazságnak fogadják el, amit a belőlem való Szellem hirdet nekik. Ha szellemi ismeret nélkül vannak - ezt könnyen megértik. Azaz, ha a téves tanítás már előzőleg nem gyakorolt hatást rájuk - amelyet most oda kellene adni, mert mást nyújtottak nekik. Bár az erős akarat mindezt végreviszi bennük, mert aki komolyan törekszik az igazságra, az könnyen felismeri a tévedést és megszabadul tőle. Nem kívánom a gondolkodás nélküli elfogadást. Ezért érthető megokolást és magyarázatot adok, amelyből mindenki felismerheti, hogy nem emberi gondolatanyag, hanem a Szellem munkálkodása az, amit kaptak. Tehát amikor egy magát nekem átadó szolgálta által beszélek az emberekhez - nem maradnak üresen. Olyan oktatást kaphatnak, amely sok kérdésben és kételyben világosságot teremt - feltéve, ha a hallgatók vágyódnak az igazságra - tehát engedik, hogy tanítsák őket.

És mindenkor mondhatják, hogy Isten tanította őket, mert magam vagyok aki az illető emberen keresztül beszél, mert Szellemem munkálkodhat benne és én a tiszta igazságot közvetíthetem.

Ámen.

A lélek szenvedés által érlelődik. - Isten gondoskodása - Isten és a világ

B.D. No. 4672

18. június 1949

Az isteni gondviselés öröktől fogva tartalmazza mindazt, ami a földi élet alatt szellemi haladást szolgálja. Mindenre úgy tekinthettek ami nehéz vagy szomorú, örömteli vagy felemelő, hogy azt én adom — és csakis lelki érlelődést célozza! Ha az életet ilyen szemmel nézitek — akkor ne hasson rátok semmi nyomasztóan, ne terheljen meg, ne ijedjete meg tőle, mert minden a javatokat szolgálja. Minden élményen érlelődni lehet, lelketek hasznát húzhat belőle — csak ismerjete fel engem mindig ANNAK, aki ezt megengedi, hogy átélhessétek, akivel állandóan kapcsolatban maradtok, mert tekintetetek reá irányul, és aki ezen a földön akar benneteket gyermekeivé alakítani.

Így aztán érvénytelen, ha félelmeket és gondokat terjesztetek elém, hogy segítsék. Soha nem vagytok egyedül, ha engem megtúrtok magatok mellett, azaz, ha nem akartok egyedül lenni, ha éltetekből nem kapcsoltok ki, ha rám bízátok gondolataitokat, akaratotokat és tetteiteket, hogy azokat én tegyem, hogy én kormányozzalak — és ti csak akaratom kivitelezői lesztok. Mennyire gondtalanul, és minden nehézség nélkül tehetnétek meg a földi utat, ha mindig csak velem akarnátok járni.

De a világ sokszor szétválaszt és közénk áll. A világ közel van a szemetekhez, és engem visszaállít — még akkor is, ha hozzám akartok tartozni. A világ még túl fontos a számotokra, semmiségét még nem láttátok be, mert még teljesen benne álltok. Ha sikerülne engem a világ elé helyeznetek, és ott megtartani, akkor a világ sem lenne olyan terhes, és nem nyugtalanítana.

Játszva legyőznétek, és úrrá lennétek minden fölött ami a világ részéről érkezik.

Tegyetek próbát — és hagyjátok, hogy gondoskodjak rólatok. Helyeznétek magatokat teljesen az én oltalmamba és gondviselésembe. Ti pedig elsősorban az irántam való kötelességeiteket teljesítétek. Azaz, éljétek szavaimat, legyetek buzgó cselekvők értem és országomért — amennyiben akaratomat elmondjátok embertársaitoknak, amennyiben állandóan utaltok rendeltetésükre, indíttatást adva nekik,

hogy lelkükön dolgozzanak, és amennyiben átadjátok nekik SZAVAIMAT, amit tőlem kaptatok, felvilágosítva őket azon a területen, ahol még sötétségben vannak.

Embertársaitokat figyelmeztessétek, hogy én kormányzom minden ember sorsát — hogy ok és cél nélkül az embert nem éri semmi, hogy minden történésnek oka és célja a szellemi fejlődés. És minden elviselhető, ha engem, mint örök idők óta elismert Teremtőt és Kormányzót felismernek, és ha mint ATYÁT kérnek, hogy gondoskodjam róluk. — Figyelmeztessétek mindenkit, nehogy engem felejtse el a világ miatt, és akkor könnyű lesz minden ember földi útja, és lelke minden élményből hasznot húz.

Mert szemem előtt csak a lelkek kiérlelődése lebeg amikor szenvedtek. Magatok viszont elviselhetőbbé tehetitek sorsotokat, amikor szavaimra ügyeltek, és megengeditek, hogy mellettetek menjek. Mert én ATYÁTOK vagyok, és gyermekeim számára mindig a legjobbat akarom.

Ámen.

Segítség a tévelygő lelkeken.... - A legnagyobb szeretet és irgalmasság munkája

B.D. No. 4697

25. július 1949

Sokfajta áldásban részesültök, amikor a tévelygő lelkekért fáradoztok, akik nem találják meg a helyes utat, mert szellemben vakok. A felebaráti szeretet és irgalom munkája ha világosságot adtok nekik, ha a helyes útra vezetitek és ezzel lehetővé teszitek, hogy célhoz érjenek. Ez jelentős az örökkévalóság számára, ezért magasra értékelem én, aki szeretem teremtményeimet, és általatok akarok nekik menekülést hozni.

Bár a szeretet munkája az is, ha testi mivoltában álltok a felebarát mellé, és én azt megjutalmazom. Viszont amikor egy lelket olyan állapotba helyeztek hogy helyzetét felismeri, és ezt követően megváltozik, tehát a helyes útra lép, ami az én Birodalmamba vezet, ez az egyedüli törekvésre méltó cél, és messzemenően nagyobb szolgálat; mert egyúttal a legmélyebb hit bizonyítéka, amikor egy ember közli ismereteit a másikkal amely csak szellemi, tehát nem bizonyítható módon szerezte. Ehhez járul, hogy egy ilyen szeretet – tett kihat az egész Örökkévalóságra.

Ezért ha elgondoljátok, hogy fáradozásaitokkal egy tudatlan embernek világosságot adtok, az lelkét világossággal telített állapotba helyezi amit már sohasem veszít el, úgy számotokra ez a tudat már a legnagyobb jutalom, mert a léleknek mondhatatlanul sok szenvedést megtakarított, viszont a túlvilágon ez lett volna a sorsa, ha sötét állapotban ment volna oda.

Világosságot vinni egy embernek a legnagyobb szeretet cselekedet, mert őszinte és igaz felebaráti szereteten alapul.

Gyakori, hogy a tévelygő lélekért való fáradozás látszólag eredménytelen, ám amit a lélek egyszer elfogadott, az újból napvilágra kerül nagy földi szükségben, és akkor még mindig lehetséges, hogy az ember ahhoz tartja magát. Ez mindig a ti szolgálatotok volt és marad, mert az egyszer már megmentett lélek örökké hálás a megmentőjének amikor már a világosságban áll, és felismerte, hogy általa, az ő segítségével milyen sorstól menekült meg.

Ámen.

Felebaráti szeretet

B.D. No. 4706

7. augusztus 1949

„Boldogok, aki békességben élnek, mert Isten fiainak hívatnak”

A keresztény felebaráti szeretet megalapozottan tartalmazza a békét és egyetértést úgy a nagyban mint a kicsiben, egyforma mértékben. Ez azt jelenti, hogy az államok és népek majd békében élnek egymással, ugyanúgy az emberek is egyetértésben élnek egymás között. Ezért ha a felebaráti szeretet elvéből indulnak ki, egymásnak csak jót tesznek, és a gondot és szenvedést távol tartják felebarátjuktól. Ekkor valóságos béke lesz a Földön, de milyen messze vannak még az emberek

ettől.... Az emberek bántják egymást, és nincsenek tekintettel egymásra, még ha nem akarnak tudatosan kárt okozni, akkor is. Semmit sem lehet érezni az egymás iránti szeretetből, ezért annyira nyilvánvaló a nagy szellemi hanyatlás. Szeretet nélkül az ember szellemileg sem tud törekedni, szeretet nélkül nincs szellemi előrelépés.... az emberek nem érik el céljukat. A szeretet törvényét csak kevesen érvényesítik, pedig teljesítése nélkül nincs békesség.

Ezért minden ember kérdezze meg magát, hogyan viselkedik a paranccsal szemben.... kérdezze meg, hogy mindent megtesz-e, amire lehetősége van, hogy örömet adjon, hogy szenvedést csillapítson, hogy a szükséghelyzet fölött úrrá legyen amikor szükség van a segítségére. Az ember gondoljon többet másra mint magára, és akkor meglátja azt is, mi hiányzik ahhoz, hogy segítséget nyújthasson. Az ember kerüljön el mindent ami embertársának bánatot okoz, és tegyen meg mindent, ami örömet okoz neki. Kérdezzétek meg komolyan magatokat, tudjátok-e igazolni, ha ennek igazolását kéri tőletek. És sok mulasztást találtok, ami bűnné válik, ha általuk az embertárs szenved, vagy testileg vagy lelkileg nélkülöz valamit.

Segítsetek, ha tudtok segíteni, és ahol képesek vagytok, mentsétek meg a szenvedéstől. Soha ne az önszeretet vigye el a pálmát, ne engedjétek éhezni a felebarátot, amikor magatoknak jól megy a sora.

Mindezt értsétek szó szerint és képi beszéddel is, mert az embertársakat felüdítheti és megerősítheti egy barátságos szó, egy bátorító pillantás, egy segítőkész beszéd.... ezért ne is hiányozzanak ezek. Gyakoroljátok a felebaráti szeretetet és földi éltetek harmonikus lesz, béke lesz és egyetértés bennetek és körülöttek. Ha minden ember ennek a parancsnak megfelelően él, valóban Paradicsom lesz a Földön. És hogyan áll ez a dolog a világban?

Az embereken uralkodnak a rossz tulajdonságok, kapzsi mohóság, gyűlölet, irigység, viszály, öszinteség-hiány, önzés; egymásnak nem barátai, hanem ellenségei, nincsenek tekintettel egymásra, hanem megpróbálják magukat kiemelni; a sebeket nem gyógyítják enyhítő kézzel, hanem új sebeket ütnek, így a rossz állandóan nagyobb lesz, és ez az embert a pusztulásba viszi. Elhidegült a szeretet az emberek között, és ez a vég.

Mert ahol már nincs szeretet, ott minden szubsztancia elkeményül; ahol a szív már nem tud szeretetet érezni, ott elvész minden ismeret; tehát minden élet elhal, mert mindenben a szeretet az élet.

Ezért, ti emberek bár testileg még élhettek, de szellemben halottak vagytok, ha minden szeretet hiányzik belőletek. A szeretetet ismételten újra és újra prédikálják, ezeket a figyelmeztetéseket ne engedjétek el a fületek mellett.

Hanem kell hogy tudjátok, ezek az utolsó figyelmeztetések a magasból; tudnotok kell, a vég bekövetkeztéig nincs már sok idő hátra, és ti a szeretetetek szerint lesztek megítélve.

Gondoskodjatok, hogy ne kelljen félnetek az ítélettől. Gyakoroljátok a felebaráti szeretetet, és általa szerezzétek meg az örök békét.

Ámen.

A hit pajzsa - Bizalom – Isten oltalma

B.D. No. 4720

22. augusztus 1949

Én jó adományokat adok nektek, és ennek ismeretében vidámak lehettek. Mit árthat nektek a világ, Emikor én pajzsként állok előttetek, és nem engedek senkit a közeletetekbe. Tehát csak álljatok a hit pajzsa mögé, és felvértezlek mindazok támadása ellen, akik nincsenek jóakarattal irántatok. Oldalatok mellett állok, minden pillanatban készen a megvédésekre, amint veszélyben vagytok. Ez a hitetek olyan meggyőző legyen, hogy megszüntessen bennetek minden félelmet és gondot.

Jelen vagyok nálatok és tartalak, nehogy belegabalyodjatok a bozótba, ami a világ sok ellenállása részetekre, és amivel féltek szembeszegülni. Csak tekintsetek felfelé, és gondolatban engem hívjatok, akkor soha nem vagytok egyedül az úton, hanem mindig az én kíséretemben, így tehát életek végéig gondtalanul járhattok. Bizonyára a világ még kellemetlenül meggyötör, de ez nem tehet benneteket

félénkké, mert én erősebb vagyok mint a világ, ezért ha a világ szorongat is, én azonban a békéteket akarom, és nem érhetnek el nálatok semmit.

Ezért legyetek vidámak és derűsek, a világot pedig nézzétek le, azaz hagyjátok figyelmen kívül ami belőle érkezik. Birodalmam majd kártalanít mindazért, amit a földi világ megtagad, és Birodalmamban valóban jó élni, mert nem csalódtok benne. A földi világnak is ura vagyok, és az evilági életet is én szabályozom, de ezt a gondot bízzátok teljesen rám, és ne terheljétek vele magatokat, mert a lelki üdvösségeitekéről való gondoskodás messze fontosabb, és azt egyedül nektek kell intézni. A földi életet szabályozhatom számotokra, de a szellemi életet saját akaratotok szerint kell alakítanotok. És hogy semmi ne hátráltasson a lelketeken való munkálkodásban, én átveszem a testetek gondjait, és mindazt amire fenntartására és a földi feladatokat elvégzéséhez szükségetek van.

És mert ilyen ígéretet adok nektek, valóban átengedhetitek magatokat nekem, minden amit átéltek csak az üdvösségeket szolgálja. Én tehát csak segítségemben való teljes bizalmat kívánok, és megkapjátok a segítséget, bármi legyen ami gondot okoz. Mert nekem semmi sem lehetetlen, és a végtelenség minden fonalát akaratom szerint kormányzom, bölcsességben, igen nagy szeretetben, mindig teremtményeim legnagyobb javára, akiknek örökké tartó boldog sorsot akarok készíteni.

Ámen.

„Juhaim felismerik a hangomat.... ”

B.D. No. 4726

28. augusztus 1949

Amilyen a ti szavaim iránti beállítottságotok olyan az én beállítottságom is irántatok. Szavam az én hangom, Atyátok hangja, aki hozzátok beszél, akit felismerhettek, ha szeretitek és parancsait megtartjátok. Aki közélről megismeri szavaimat, az felismer és szeret engem - elfogadja azokat. De ha nem szeret, ha visszautasít, nem teljesíti parancsaimat, és nem él Isten és a felebaráti szeretetben - akkor szavaimat nem ismeri fel mint az Atya szavát. Érthető tehát, ha áldásom van azokon, akik magukévá teszik szavaimat. Viszont áldásomat megvonom azoktól, akik nem fogadják el, akik visszautasítanak, ők nem mondhatják, hogy elismernek. Juhaim felismerik hangomat, és aki felismerte, az cselekvően tesz is érte. Kiáll szavaim mellett, nem fél továbbadásuktól - mert hol van olyan gyermek, aki ne hinné el édesapja szavait?

Az enyémekhez jöttem, de azok nem ismertek fel. Ma ismét gyermekeimhez jövök - de szavaimra csak nagyon kevesen figyelnek fel. Nincs meg bennük a hozzám való gyermeki viszony - a világnak több jogot adnak mint nekem, számomra már nem tartogatnak semmit. Ennek ellenére HÍVÓNEK MONDJÁK MAGUKAT! De én nem tekintek hitükre, mert SZÍVÜKBEN NEM LÁTOK SZERETETET. Ha lenne bennük szeretet, vágyódnának szavaimra és énrám, akárhol és akárhogy jutnának hozzá, figyelnének szavam halk csengésére.

Aki a világ miatt elnyomja hangomat, azt nem tekintem gyermekemnek. Bár Atyai szeretetem mindenkit átölel, de az viszonzást is vár. Szeressetek és tartsátok meg szavaimat - akkor szavam atyainak tűnik, nem száll fel bennetek visszautasítás, akkor örömmel közlitek szavaimat embertársaitokkal, és terjedéséről is gondoskodtok. Ha viszont nincs szeretet irántam, akkor szavam nem érint meg, terhesnek tartjátok. Először szívetekben utasítjátok vissza, majd látható módon is. Ezzel szeretetemet utasítjátok vissza, ami szavaimban elétek lép. A szavakon keresztül bizonyítja, hogy mint Atya beszélek gyermekeimhez. De azt akarom, hogy meg is hallgassanak.

Ezért végezzetek komoly vizsgálatot, hogy a világ gyermekei vagytok-e, vagy az enyémek, a Mennyei Atyáé. Gondoljátok szavaimra: "Juhaim felismerik hangomat.... " és ezért ne legyetek hitetlenek, hanem hívők.

Ámen.

A közeledő vég biztos jele a szellemi elsekélyesedés az emberek között. Csak ritkán találok olyan embereket, kiknek legfontosabb az, hogy a lelkük fejlődjön. Ismételten megállapíthatjátok, hogy az emberek gondolkodását és cselekvését csak a földi világ határozza meg, hogy gondolkodásuk és törekvésük csak anyagi javaknak szól, és szellemi tudásra nincs vágyuk.

Mivel ezt így felismeritek, be kell látnotok azt is, hogy részemről szükséges a közbenyúlás, vagy nem hisztek bennem, és a teremtményeimmel való összefüggésben. Ám én ismételten figyelmeztetek, hogy a világkép gyorsabban megváltozik, mint azt gondolnátok.... A világi hajzában olykor az enyéme is bizonytalanná válnak, vajon igazak-e a közlések; igaz hogy hinni akarják, ám a világi emberek és nézetük megingatja őket. De én megőrzöm őket a tőlem való elszakadástól.... Hirtelen megmutatkozom, és bizonyosságot teszek az igazságról azoknak akiket kedvelek az akaratuk miatt, de a hitük még gyenge.

De mivel a világnak nincs kapcsolata a Szellemi Birodalommal, s mivel mindjobban napvilágra kerül az emberek közti elsekélyesedés, az enyéme kicsi köre hamarosan elkülönülve áll a világ előtt. Az élet iránti beállítottságuk csak lenézést és gúnyolódást kap; így az lesz, hogy a világi események felerősítik az enyéme hitét, míg azok a világi emberek, akik szeretetem és kegyelmem által ismeretet szereztek általatos, szolgálaim által, a közeli végre vonatkozó bejelentéseimről, azok felfigyelnek. Ahol a ti hangotokra nem figyelnek, ott magam fogok beszélni.

Ti pedig, akik az enyéme akartok lenni, higgyetek állandóan jobban és jobban.... Vonuljatok vissza, hogy a világ ne tudjon befolyásolni; éljeteek csöndben magatoknak, és szolgáljatok nekem szóval és tettel. Csöndben tevékenykedjete, nehogy a világ üldözzön akkor, amikor az még elkerülhető.

Az idő sürget a vég felé, és mindenkinek a sorsa a saját akarata szerint van megállapítva. – Ne tévesszen meg a látszólagos béke, ez nem egy állandó állapot. Hamarosan minden zavarossá válik, és mint a szélvihar amikor kitör, úgy következik be az eddig még soha nem látott méretű harc. Minden fellázad, földi és szellemi módon is egymás ellen fordulnak a hatalmak, és ez szükségessé teszi a közbelépésemet. Ekkor kevesen még eljutnak a felismerésre, és csatlakoznak az enyéme kis köréhez. És mindnyájuknak megígérem oltalmamat és segítségemet a vég előtti időben. Mindenkivel együtt leszek, akik velem akarnak lenni, és tudatában lesznek is a jelenlétemnek. Ezért megerősödnek a hitben, kitartanak a legnehezebb küzdelemben is, és hűségesek lesznek hozzám a vég bekövetkeztéig.

Ámen.

Test, lélek és szellem - Magyarázat

B.D. No. 4757

9. október 1949

Az emberek számára felfoghatatlan, hogy a test, lélek és szellem milyen viszonyban van egymással. Ezért is nehéz megmagyarázni nekik a szellem „tevékenységét”. A szellem ellentétben áll a testtel - a lélek pedig a kettő között áll, tehát döntenie kell vagy a test, vagy a szellem javára, de egyszerre mindkettő felé soha nem tud fordulni.

A lélek az emberkénti megtestesülés kezdetén teljesen a testhez csatlakozik. Törekszik tehát, hogy teljesítse a test minden kívánságát, azaz a gondolkodás, az érzés és az akarat - az ember lelke - csak a testhez igazodik, ami maga még anyag, és keresi is az anyaggal való egyesülést. Az emberben tehát csak az anyagi javak iránt van kívánság, mert az megtestesítője mindannak, ami a test kedvére van.

Tehát a szellem ily módon nem érvényesül - a lélek nem hallgat arra, amit a szellem kér. Nem tud érvényesülni, a testnek még előjoga van, a lelket akarja és teljesen igénybe veszi, tehát uralja gondolatait és törekvéseit.

Azonban a lélek fel tudja ismerni a földi dolgok értéktelenségét, lényegtelennek tudja tekinteni a test kívánságait, és a földi élettől többet kívánhat, mint csak anyagi javakat. És ha ez megtörténik, akkor jut el a szellem a maga igényeihez. Ezt kifejezésre juttatja a léleknek - és az hallgat rá.

Ezzel a lélek kezd egy más irányba indulni - már nem kíván semmit a test számára, hanem szellemi javakra törekszik. Engedi, hogy tanítsák, azaz ellenvetés nélkül elfogadja amit a szellem közvetít neki. Boldognak érzi magát, kevesebbet gondol a testére, vagy azt is hajlamossá próbálja tenni mindarra, amit a szellem kér a lélektől: a földi anyagot feladni, hogy szellemi javakra cserélje.

Tehát a test felett győzött a szellem. Mindkettő, a szellem is és a test is a lelket akarja magának megnyerni, és amikor sikerül a szellemnek a test kívánságait kiszorítani, akkor ő a győztes.

De mit kell érteni a „szellem” fogalom alatt? A szellem az isteni rész az emberben, ez az ami isteni teremtménnyé teszi. Az a kötelék, ami az embert öröktől fogva összekapcsolja az Atya-szellemmel. Ő az emberben levő tudat, ami öröktől fogva örökre összekapcsol az Atya-szellemmel. Amint a szellem akcióba lép, az ember Isten teremtményének ismeri fel magát - előtte csak annyit tudott, hogy élőlény, és az élettől mindent meg akart nyerni, amit az nyújtani tud.

De amint az ember felismeri magát, akkor a világ már semmit sem jelent neki, akkor magasabb javakat keres, akkor gondolatai a szellemi világgal foglalkoznak, akkor kapcsolatba akar lépni azzal, aki életet adott neki. Ilyenkor már helyesen gondolkodik, akarata és cselekvése megfelel Isten akaratának.

Ekkor tehát az emberben már munkálkodik az Istentől való szellem, akinek a lélek átadja magát, hogy vezesse és tanítsa arra, hogy a test, lélek és szellem eggyé váljon, és létrejöjjön az egyesülés Istennel - mert a szellem folytonosan az Atya-szellem felé törekszik, akivel kapcsolatban áll és marad is mindörökké.

Ámen.

Újra-megtestesülés - Világosság-beli lény - Misszió

B.D. No. 4758

11. október 1949

Soha nem engedek senkit tévedésbe jutni, ha az igazság után vágyódik. Ahol hiányzik a helyes ismeret, ahol hibás elképzelések vannak, ott magam világosítalak fel, mert nem akarom, hogy tévesen gondolkodjatok.

Bár a földi élet rövid, de nincs annyira röviden kimérve, hogy ne válhatnátok ez idő alatt üdvözültekké. Lényeteket teljesen megváltoztathatjátok a földi élet alatt. Teljesen levetkőzhettek az önszeretetet — amely még nagyon fejlett a földi élet kezdetén, — és önzetlen szeretetté változtathatjátok. Ezáltal olyan érettségi fokra juthattok, hogy bemehettek a világosság szférájába és boldogok lehettek.

A Szellemi Birodalomban a boldogság fokozatai nagyon különbözők. Ez a fok mindig a lélek minőségétől függ — tehát, hogy milyen mértékben képes felvenni a világosság sugárzását amely közvetlenül éri. Ez a sugárzás tőlem indul, tehát feltételezi, hogy jelen vagyok és velem való egyesülést jelent. Ez csak azzal a lénnel mehet végbe, aki már szeretetté vált. A szeretet foka tehát meghatározza a boldogság fokát is. A szeretetnek ezt a fokát már a Földön el lehet érni és így a földről mint az én igaz gyermekem távozhat. Ekkor határtalan boldogság a sorsa. Ha erre a tökéletességre nem is jut el valaki, de lelkét a Földön mégis fénybefogadóvá teheti.

Tehát elérte földi célját, a próbát letette, akarata felém forduló és ezt szeretet-cselekedeteivel be is bizonyította. A Világosság Birodalma lelkét magába fogadja — és majd itt magasabbra fejlődhet. De SOHA NEM ÉRI EL AZT A FOKOT, amit a komolyan törekvő ember a Földön elérhet. Annak a lelkét én kerítettem hatalmamba és fényem sugarai már nem találhatnak ellenállásra. A lélek kikristályosodott a szeretet által és világosságom teljesen átjárhatja.

Most azt is megérthetitek, hogy a boldogságnak EZ A FOKA csak egy földi életet kívánhat előfeltételül — különben lecsökken az érdeme. Megérthetitek, hogy a Földön a velem való egyesülés csak teljesen szabad akarattal és minden erő érvényesítésével érhető el. A kapott boldogság a magát nekem maradéktalanul átadás ellenajándéka, mert én is a magam osztatlan szeretetével jutalmazom.

Ebből következik — igazságtalanság lenne részemről, ha ugyanezt a jutalmat adnám AZOKNAK a lelkeknek is, akik a földi életet nem használták ki így.

Az érlelődésre minden embernek egyforma lehetősége van; minden segédeszköz a rendelkezésére áll és a kegyelmeket is minden mértékben kérheti, illetve felhasználhatja. Az akarat helyes használatával minden ember célhoz érhet, hogy tökéletes legyen, mert csak szeretetté kell átalakulnia. Szeretetet pedig minden ember GYAKOROLHAT, csak akarnia kell. Valóban, nem kérek semmit az embertől amit ne lehetne teljesíteni, mert JÉZUS KRISZTUS segítsége is mindenkinek rendelkezésére áll. Ez abból adódik, hogy olyan segítséget kap — ami az akaratot tetté változtatja.

Ha akarna — minden ember üdvözülhetne. Ebből következik, hogy a helyes akaratot meg kell jutalmazni.

Erre a lélekre a szellemi világban másképpen kell gondolni — mint az olyanra, aki a földi élet ideje alatt hanyag volt az önnevelésben, aki a tökéletességre való törekvést nem vette elég komolyan. — Érthető, hogy az ilyen lélek más világossági fokon áll — bár őt is üdvözültnek mondják, hiszen a sötétségből, azaz a teljes ismerethiány állapotából magasra lendült — még ha gyengébb fokon is — de fénybefogadó lett.

A túlvilági birodalomban a lélek mindig nagyobb boldogságra juthat — állandóan éri a fénysugárzás, és az fényátersztő fokát megnöveli. Ez magyarázza, hogy fölösleges a Földön újból testet ölteni azért, hogy kiérlelődjön. És céltalan is. A lélek megint visszaemlékezés nélkül kerülne a Földre, megint a szabad akarata lesz a döntő — az pedig lefelé is dönthet — és veszélybe kerülhet a már elért fényátersztő foka. Ezzel szemben a lélek a túlvilágon megtartja, ami egyszer már a birtokában van, és azzal a legbiztosabb módon, eredményesen dolgozhat. Egy világosság-beli lény visszatérése a Földre, hogy ott valami missziót elvégezzen — az irgalom és szeretet legnagyobb tette — mert minden szabaddá lett léleknek elviselhetetlennek tűnik a testbeöltözés; ha már van egy csöpp kis ismerete. Az a lény, aki a Földet tökéletlen állapotban hagyta el, tehát még a legsötétebb sötétségben van — földközelen tartózkodik, és többnyire nem is tudja, hogy nincs már földi élete. Rettenetes nagy a Föld anyagi javai utáni vágya. Egy ilyen lényt nem volna sem bölcs, sem szeretetteljes dolog visszahelyezni a Földre, mert akarata soha nem törekedne arra, hogy magasabbra fejlődjön. Az anyag utáni vágyat le kell győzni, és ezt a Földön sokkal nehezebb megtenni, mint a túlvilágon. Ott a lények felismerhetik, hogy az anyag nem valóságos — és az attól való eloldódás már a magasabbra jutás kezdetét jelenti.

A lény a légcsekélyebb ismeret birtokában is igen jól érzi magát szellemi állapotában és nem kívánja vissza a földi lét bilincseit. Ennek a csekély, de az igazságnak megfelelő tudás birtoklása már boldoggá teszi a lényt — mert szellemi kincsével munkálkodni tud. Tehát hajtja a szeretet, hogy ismeretéből másnak is adjon — azoknak a lelkeknek, akik még ínséges állapotban vannak. Minden szerető tett megemeli a hozzá érkező világosság-áramlatot — ezzel megnöveli tudását és boldogságát. Az ilyen lény ezt a szellemi állapotot már nem adja föl, hogy visszamenjen a Földre, mert felismerte, a szellemi világban is feljebb juthat és munkájára szükség van.

Viszont amikor egy világosság-beli lény testesül meg a Földön, úgy az a legnagyobb szeretet és irgalom gyakorlása. Ehhez a szeretet magas fokára van szükség, mert ez segítségnyújtás a nagy sötétségben és tévedésekben vándorló embereknek, hogy ne merüljenek le teljesen a mélybe.

Ez a visszatérés a világosság-beli lény számára meghozhatja az Istengyermekséget, ami a tökéletesség legmagasabb foka — de csak a földi életben lehet megszerezni. Mert most ennek a lénynek is ugyanazt az utat kell járnia, mint a többi embernek és a sátán támadásainak is ki van téve. Előző érettsége miatt semmiféle előnyben nem részesül. De a végleges mélybe esés lehetetlen számára, mert a szellemben tökéletes lelkek védelme alatt van — akik segítik ugyan, de akaratát nem kényszerítik.

Mint ember, neki is küzdeni és viaskodni kell az életben — minden visszaemlékezés nélkül. Szeretet-életben kell tevékenykednie, hogy embertársainak vezére lehessen. Sorsa a Földön messzemenően nehezebb, de célját eléri, mert a földi út megtételére a szeretet készítette — az pedig

olyan erő, amely mindent legyőz, — mindent elér; és mivel ez már az Örök Szeretettel való egyesülést jelenti — nálam is mindig támogatásra talál.

Ámen.

AZ EGYHÁZI SZERVEZETEK ÖSSZEOMLÁSA KRISZTUS IGAZI EGYHÁZA

B.D. No. 4768

28. október 1949

Avégso időt olyan időszak előzi meg, amikor támadják szavaimat, és mindent, ami reám mint Teremtőre és Fenntartóra vonatkozik. Ki akarnak majd irtani minden Egyisten hitet - ez tehát harcot jelent minden szellemi ellen. Leginkább az egyházi szervezetek, és azok követői lesznek támadásnak kitéve. Mert eljárást indítanak minden ellen, ami kívülről úgy néz ki, mintha birodalmamat és tanításomat képviselné.

Azért szavaim képviselőit ezeken a szervezeteken kívül hozom létre azokkal, akiket erre meghívtam, hogy terjesszék tanításomat. A legteljesebb igazság birtokában vannak, és így alkalmasak, hogy a végso időben az embereket tanítsák. A vég előtti utolsó időben szükséges lesz az embereket hitükben megerősíteni, vagy hitet ébreszteni bennük, mert csak most kezdenek gondolkodni, mennyire állandó az a tanítás, amit hagyomány alapján közvetítettek nekik.

Felismerik, hogy nem azokkal vagyok, akik az egyházakon keresztül érinteznek velem, akik abban a hitben vannak, hogy privilégiumuk van azzal, hogy egy meghatározott egyházhhoz tartoznak. Én bizonyára szeretek minden gyermeket. Ha azonban a gyermek nem teljesíti az Atya akaratát, és a neki adott értelem ajándékát nem használja - tehát értelmét és szívét nem indítja tevékenységre annak érdekében, hogy felismerje, az én akaratom alapján él-e - hogy felismerje, nem hamis próféták adták e ki magukat mint az én képviselőim. Tehát ha ezeket nem teszi - eltávolodik tőlem ez a gyermek, és már nehezen találja meg vissza hozzám az utat. Nekik is állandóan küldöm szavaimat, állandóan a közelükbe lépek, és megpróbálok közvetlen úton ismeretet adni. Tehát küldött meg hozzájuk, hogy magyarázatot adjon nekik. De nem fogadnak el oktatást. Ezzel már nincs mentségük, amiért hamis útra tévedtek

Amikor ellenfelem hatására az emberektől elveszik egyházaikat, csak azok nem inganak meg, akik igazi hitben élnek, és velem olyan bensőséges kapcsolatban állnak, hogy bármikor a közelükben lehetek. A kemény intézkedések, és brutális rendelkezések őket nem érintik, mert tudják, hol kell keresni az igazi egyházat. Szavaimat mindig buzgóbban terjesztik. Viszont nincsenek biztonságban az üldözéstől, mert mindent üldöznek, ami a hithez tartozik. De egyszer mindenkinek döntie kell. A döntéshez akkor az a meggyőződés ad erőt, hogy az igazság talaján álltok, és a szavak, amelyeket közvetítettem, adják meg a bizonyosságot.

Valamennyien akik hallgatnak rátok, és nekem kívánnak szolgálni, angyalok nyelvével fognak szólni. Minden lepereg róluk, mert ők is tudják, már csak rövid ideig kell kitartani, és boldogok lesznek. Tudják, hogy minden meginoghat ami külső. De az az egyház soha, amit Jézus Krisztus alapított a Földön, az az igazi egyház, amelyen a pokol kapui nem vesznek erőt. De megszámlálhatatlanul sokan lesznek, akik elhagyják a hitet. Nem bírják megérteni, hogy nem védem meg azt az Egyházat, amelyet Ők úgy tekintenek, hogy azt "az Isten alapította". De arról nem adnak számadást maguknak, hogy ők tagjai-e az általam alapított Egyháznak - mert nem adatott meg nekik, hogy erről gondolkodjanak.

És így összeomlik valami, ami az emberek nézete szerint legyőzhetetlen. Összeomlik, mint egy kártyavár, mert emberek műve, és az nem állandó. Viszont az enyémekeket nem lehet legyőzni. Olyan hitbeli szilárdságuk lesz, amely ellenáll, mert támogatom őket. És mert szilárdan hisznek bennem, tőlem erőt kapnak, és így az én Egyházzamhoz tartoznak, amelyen a pokol kapui nem vesznek erőt. Ez igen nehéz időszak lesz - erre mindig utalok. És állandóan figyelmeztetek is - kik hozzám tartoztok - hogy készüljétek fel rá. Fogadjátok magatokba szavaimat, és éljétek a szeretetet, mert akkor folyton erőt vesztek magatokba.

Közel van az idő, mikor ez a küzdelem megindul. Legyetek akkor már felfegyverkezve, nektek kell kitartani, amikor mindenki kudarcot vall, akik látszathíthez ragaszkodnak, akik azt hiszik, hogy igazságban vannak, anélkül hogy egyszer is elgondolkodtak volna, hogy mit követel tőlük ez a hit. Meginganak és lehullanak. De ti tartsatok ki, és szolgáltatassatok bizonyítékokat, hogy az eleven Isten-nel való kapcsolat bensőséges, eleven hitet kíván. Mert ez adja meg az erőt, hogy valaki mindvégig kitartsa.

Amen.

Viszontlátás a túlvilágon az érettség állapotában

B.D. No. 4781

14. november 1949

A Szellemi Birodalomban azok a lelkek ismerik fel egymást, akik azonos érettségi fokon vannak, és egy bizonyos érettségi fokon fénybefogadóvá lettek, tehát szellemi látásra képesek. A sötétség birodalmában azok sem ismerik fel egymást, akik a Földön kapcsolatban álltak egymással. Lényeket észlelnek, beszélgetést kezdenek - de felismerésről szó sem lehet. Testi ismertető-jegyük nincs már, és hogy szellemben lássanak, ahhoz bizonyos érettség kell. A fényben élő lény azonban felkutathat egy lelket, akit a Földről ismer, és anélkül hogy az felismerné, közeledhet hozzá. Támogatására melléje állhat, de csak bizonyos beburkoltsággal, nehogy a belőlük kijutó fénysugárzás kényszerítő befolyást gyakoroljon a még tökéletlen lényre.

Tehát a Földről még éretlen állapotban érkező lelkek a Szellemi Birodalomban segítséget kapnak azoktól, akik azért közelednek hozzájuk, mert a Földön szeretet fűzte őket egymáshoz. Ennek ellenére a még tökéletlen lénynek a saját akarati elhatározásából kell megnyílni a másik tanácsai előtt. A helyes utat meg lehet mutatni, de elindulni rajta sajátmagának kell.

Az egyforma fokon álló lelkek - akik ha különféle erősségi fokon is, de a világosságot már magukba fogadták - szellemi látással bírnak, és leírhatatlan örömeikre felismerik egymást. Közös munkára összekapcsolódnak, egymást kiegészítik, egymást oktatják, és állandóan szeretettel nyilatkoznak meg egymás iránt. Ez határtalanul boldoggá teszi a lelkeket. Tehát megállapított dolog, hogy van viszontlátás a Szellemi Birodalomban. Csak éppen eltarthat egy ideig, amíg a világosság szférába bejutnak, és csak azután láthatják meg szeretteiket. A világosságba később érkező ilyenkor ismeri fel, ezek voltak azok a lények, akik sokszor mellette voltak mint tanácsadók a felfelé vezető úton. Az egymásra találás boldogsága leírhatatlan, és kárpótlást nyújt sok szenvedésért, amit előtte a lélek elviselt amíg világosságra jutott. Viszont, ahol szeretetével egy fénylény segít, ott a célt biztosan eléri, mert a szeretet a legerősebb erő, amely a még megváltatlanon segít, amely neki is biztosítja, hogy bejusson a világosság, és boldogság birodalmába.

Amen.

Az Úr látható megjelenése

B.D. No. 4783

19. november 1949

Jelt akarok adni nektek, kik az enyémei vagytok, mielőtt az eltévedt lelkek miatt belenyúlnék a világ eseményeibe. Be akarom bizonyítani, hogy minden beteljesül, amit bejelentek. Fel akarom ismertetni MAGAMAT, de mindenkinél más módon. Viszont aki felfigyel rá, az tudja, hogy ÉN VAGYOK az, aki közeledik hozzá, akkor is, ha olyan formát választok amely hasonló a környezethez, és nem tűnik fel mint valami rendkívüli. Mindenkihez el akarok menni akik nekem szolgálni akartok, és gondoskodtok szavaim terjesztéséről. Magam akarok hozzátok menni, hitetek megerősítésére, hogy ami ezután következik azt elszántan viseljétek, és embertársaitokat segítőkészséggel támogassátok.

Nektek - szolgálaim - az általános zűrzavarban nyugodtnak és megfontoltnak kell lennetek, hogy segítséget és vigasztalást adhassatok ott, ahol nagy a szükség, és segítség kell. Aki azonnal felismer, azt jelenlétem boldoggá teszi, és tudatosan fogadja minden megjegyzésem, mint túlságosan is nagy ajándékot. Szíve szeretettől izzik, erőm átáramlik reá, és ezért mindenre képes lenne, amit csak akar.

Viszont nem ismer föl mindenki azonnal - bár néhányan érzik, hogy rendkívüli személlyel van dolguk, akinek szavait feltétlenül elfogadják mint igazságot. Csak a végén ismernek föl villámszerűen, és magasztalnak és ujjonganak amikor már elhagytam őket - de mindenkinek a szívében, akit így boldoggá teszek, egy kitörölhetetlen kép marad vissza. Ezzel szívükben ismét megtalálják, ha testileg már nem is leszek látható. Ebből állandóan erőt meríthetnek, és Országomért szorgalmasan végezhetik munkájukat, amikor majd megszólalok a magasból, ami által az emberek a legnagyobb szükséghelyzetbe jutnak.

Sok munkájuk lesz akkor az enyémekeknek, és MAGAM segítek nekik. A segítőkön keresztül magam beszélek mindenkire, akik hallani akarnak, és elhiszik amit nekik az enyémekek mondanak. Én beszélek hozzájuk, és ti igazoljátok szavaimat, említést tesztek megjelenésemről, és eleven szavakkal ismertetitek szívetekben mit éreztek irántam.

Sokakat megnyertek, mert a szükség nagy, és az emberek hálások minden magyarázatért, minden vigasztaló szóért, és minden segítségért. Értem és Országomért munkálkodtok, mert érzitek, hogy én ösztönözlek, aki a szívetekben vagyok, és AKIT többé már nem vesztek el, ha egyszer megláttatok. Ami az enyém, azt már örökké el nem engedem. Ezért a vég előtti utolsó időben elmegyek az enyémekekhez is. Mert majd felismernek, a szeretet megmondja nekik, ki vagyok. Amekkora a szeretetük, akkora lesz a boldogságuk is, amint megpillantanak!

Aki belenéz szemeimbe, azon semmihez sem hasonlítható boldogság-érzet fut át, felismeri, hogy több vagyok mint csak egy ember. Aki gyenge még hitében és szeretetében, akarataiból kifolyóan mégis hozzám törekedik, bár nem ismer föl azonnal, de szavaim rabul ejtik, és meggyújtják benne a szeretet tüzeit. Lehet hogy csak akkor ismer föl, amikor már elhagytam, amikor testileg már nem vagyok közel hozzá.

Közétek mint ember jövök, de szemeitek előtt egy burkot választok magamnak, amelyet éppolyan gyorsan ismét feloldok, hogy láthatatlan legyek számotokra. Megjelenésemmel mindnyájatoknak erőt akarok adni, hogy hozzám hűségesek maradjatok és kitartsatok. Mert nagy erőre lesz szükség, amit egyedül nem tudtok létrehozni. De én ismerem enyéimet, és többé nem engedem át őket ellenfelemnek. Azért higgyetek és reméljete az állandóan segítségemben.

Minél nagyobb szükségben vagytok, annál közelebb vagyok hozzátok - akik engem testileg is látni fogtok. És akkor tudnotok kell, hogy hamarosan elérkezik az óra, amikor kinyilvánítom magamat mindazoknak, akik nem akarnak hinni bennem, de akik ugyanakkor tudják, hogy közel vannak a véghez. Ekkor már hamarosan lejár az az idő is, amit a megváltás végbevitelére kiszabtam - és elérkezik a vég napja, és vele az ítélet - ahogyan szóban és írásban megmondtam.

Ámen.

A vezető és tanító életvitele döntő az igazság érdekében

B.D. No. 4794

8. december 1949

Igen fontos nektek embereknek, hogy az igazságban oktassanak benneteket, hogy ahhoz a szellemi irányzathoz csatlakozzatok, amely az igazságot képviseli, amelynek a vezetőit és tanítóit maga Isten oktatja. Vagyis akik lehetővé teszik, hogy bennük Isten Szelleme munkálkodjon.

Akik azt állítják magukról, hogy Isten igazságának képviselői, azoknak életvitelén lemérhetitek, mennyire élnek az igazságban. Ez a mérce, ezen mindig lemérhetitek tanításuk milyen értékű. Tehát először mindig arra figyeljete, hogy a vezetők és tanítók, akik egy szellemi irányzat képviselői, maguk hogyan viszonyulnak az isteni parancsolatokhoz, az Isten és felebaráti szeretet parancsához. Egyedül csak a beszédjükön keresztül ne foglaljatok állást. Azt nézzétek, ők maguk hogyan valósítják meg azt, amit tanítanak. Ez lesz a döntő.

Csak a szeretetben való élés sorakoztatja be az embert Isten szolgálatába. Csak az Isten akarata szerinti életvitel teszi az embert a Szellemi Birodalom várományosává. A gondolkodása is csak ezáltal

lesz helyes. Az igazságot csak az ismeri fel, aki Isten parancsait teljesíti. Szellemre nagyon felerősíti ítélőképességét, mert ez a szeretetben való élés következménye.

Tehát állandó bizalmat adhatok annak az embernek, akinek életvitele megfelel Isten akaratának. És ha egy bizonyos szellemi irányzatot képvisel, úgy biztos, hogy Istenért és Birodalmáért tevékeny, mert Isten soha nem engedi hazugságban élni azt, aki hozzá törekszik, és az igazságban akar élni.

Tehát az ember akarata mindig előtérben van, és Isten is ennek alapján fogadja el, vagy fordul el tőle - hogy az illető akarata jó vagy rossz, igaz vagy téves.

A helyes akarat az Isten iránti teljes alázat és engedelmesség. Az ilyen ember nem akar soha előtérbe jutni, nem akar földi előnyöket, nem akar elismerést, dicsőséget vagy tekintélyt, magas állást elérni. Csendben, szerényen szolgálja Istent, érzi, egyedül az igazság vezet Istenhez. Az emberek iránti szeretete pedig arra készíti, hogy azokat is Istenhez szeretné vezetni.

Tehát a tanítókat Isten maga tanítja, de ezt a rendkívüli előnyt csak a szeretet hozza meg nekik. Ezért éljen szeretetben mindenki, aki igényt tart rá, hogy tanítását igazságnak, és Istentől kapott ismeretnek elismerjék.

Ahol a magát Isten szolgájának nevező embernél hiányoljátok a szeretetet, ott a szellemi javakat is utasítjátok vissza, mert az nincs fentről, az vakfény, amely a jámborság kabátkájába búj, hogy terjedjen.

Ezért vizsgáljátok meg mindent, kérjétek Isten támogatását, hogy helyesen ítéljetek. Vizsgálat nélkül ne fogadjatok el semmit, hacsak nincs biztosíték, hogy Isten magasból érkező szavát kaptátok. Vizsgáljátok meg mindent, amit nektek Istenre vonatkozóan nyújtanak - és a legjobbat tartsátok meg. Isten ezt így akarja, hogy Szellemre hatékony legyen bennetek.

Ámen.

Az érett lélek boldog sorsa, és a tökéletlenség állapota a túlvilágon

B.D. No. 4801
24. december 1949

Ha tiszta a szívetek, ha megszabadult minden földi vágytól, és érett a Szellemi Birodalom számára, úgy atyám házában boldog sors vár rátok, és mindent megtalálhattok aminek örülhettek. Hogy melyek ezek a boldogságok, hogy mi egy tiszta, átszellemített lélek öröme, azt az ember csak akkor érti meg, ha földi törekvései már a szellemi javakra irányulnak, ha a Föld a maga javaival már nem gyakorol rá hatást.

A léleknek a szellemi élvezetek leírhatatlan boldogságot nyújtanak. Olyan élvezetek ezek, amelyek úgy érintik a lélek érzéseit, mint a testet a földi élvezetek. Tehát a lélek nagyon boldog, mert már nem vágyódik semmi földi boldogságra. A lélek a túlvilágon éppúgy érzékeli a szépet, ahogyan a Földön, és éppúgy boldogságérzete is van, csak sokkal kifejezettebben. Növekvő szellemi javakra vágyódik, és vágyódása teljesül. Eddig elképzelhetetlen világokat lát és hall, amelyekből folytonosan bölcsességet és erőt merít. A környezet olyan kedves, melyhez hasonló a Földön nincs, mert ezekhez viszonyítva, a földi világok szegényesek és hiányosak.

Az isteni szeretet elgondolásához az emberből hiányzik a fantázia, az elképzelő erő, hogy mi minden lehetséges. Minden lélek azonos felfogású lényekkel áll kapcsolatban, ezért boldogsága is fokozottabb, és világossága állandóan növekszik.

A túlvilágon élő, még tökéletlen lények állapota könnyebben leírható, mert nem sokkal különbözik a földi állapotoktól. Ezért a lelkek még hosszú időn át azt gondolják, hogy még a Földön élnek. Ahogyan a Földön csak az anyagnak élő ember nem érti meg, hogy miért vonul vissza a világtól a szellemileg törekvő ember, és mégis boldognak érzi magát - ugyanilyen kívánságban élnek itt ezek az emberlelkek is - a maguk anyag utáni vágyukkal, ami csak úgy teljesül, hogy nem teszi boldoggá őket. Azután hosszú idő után kezdenek eloldódni az anyagtól, mert felismerik értéktelenségét. Viszont eme lények számára még el van zárva a világosság Szellemi Birodalma. Az egy másik világ, amihez

hiányzik a megértésük, és ahol nem is tudnának megmaradni, mert a világosság teljessége felemésztené őket.

Viszont állandóan köztük vannak a világosságból való lények, akiket ők nem ismernek föl, de akik oktatják őket, és igyekeznek akarataikat kormányozni. Arra oktatják őket, hogy oldódjanak el a földi vágyaktól, törekedjenek valamivel magasabbra, hogy aztán egyszer ők is bemehessenek a világosság Birodalmába. Lehet, hogy a túlvilágra egyforma tökéletességi fokkal érkeznek, mégis különböző hosszú időre lesz szükségük, hogy megérlelődjenek.

Ez a szív szeretetképességétől függ, és lehetséges, hogy a Szellemi Birodalomban gyorsabban megváltoznak, mint tették volna a Földön. De lehet, hogy a hibák és vétkek levetkőzése hosszú ideig tart. Viszont a fogalmak mindig ismerősek, melyek a még tökéletlen lelkek elé tárulnak.

De a világosság birodalmában a lélek teljesen ismeretlen dolgokkal találkozik, ezért a látás és hallás soha nem sejtett boldogságot vált ki belőle, és nincs vége a csodáknak. Mert teljesedik Jézus ígérete: "Szem nem látta, fül nem hallotta, amit azoknak készítettem, akik engem szeretnek."

Ámen.

Krisztus újra jövetelének megokolása

B.D. No. 4802

24. december 1949

Egyszer már le kellett szállnom a Földre, mert a teremtményeim - az emberek - igen nagy ínségben voltak a maguk hibájából. De atyai szeretetem nem akarta, hogy elpusztuljanak. Annak idején mostani ellenfelem teremtményeim a maga akaratából, de az én erőm bevetésével hozta létre. Most azokon uralkodik, és bizonyos mértékben elvette szabad akaratukat. Amennyiben annyira legyöngítette őket, hogy azok szabad akaratukat nem tudták úgy használni, ahogyan az helyes lett volna, azaz tetszésemre lett volna.

Ezért gyenge teremtményeimnek segíteni akartam ebben az ínséges állapotukban. Ez nem olyan ínség volt, amely csak a földi életre vonatkozott, hanem olyan, amely örökké tartott volna, ha nem adok nekik segítséget. Habár teremtményeim szabad akaratból fordultak el tőlem, mégis sajnáltam őket. Az a tény hogy akaratuk ennyire gyenge volt, és hagyták hogy ellenfelem uralkodjon rajtuk - az mind a hiányzó szeretet következménye.

A szeretet erő, amely erősséget ad az akaratnak, hogy védekezzen a lélek ellenségének támadásai ellen. Ahol szeretet van, ott nincs veszély, hogy az ellenfél hatására a lélek elbukjon. Mert ahol szeretet van, ott én is jelen vagyok.

De Földre érkezésem idején minden szeretet hiányzott az emberekből. Kivéve párat, akikhez jöttem, hogy segítséget adjak, nehogy a teljesen szeretetlen környezetben elpusztuljanak. Eme kevesekhez szálltam alá, mert meggyötört állapotukban engem hívtak. De már az ő hitük is meggyöngyült, senkinek sem volt már kapcsolata velem - ATYJUKKAL és Teremtőjükkel - olymódon, hogy én hallható módon megnyilvánulhattam volna nekik. Ahol volt még szeretet, ott a hit hiányzott, és nagy volt ellenfelem aratása, mert még a kevesektől is elvette azt, hogy higgyenek bennem, szeretetemben, bölcsességemben és hatalmamban. Ezért jöttem el magam a Földre. Emberi formát vettem magamra, mert az embereknek mint ember akartam segítséget nyújtani, hogy bebizonyítsam: az ember közeledhet és összekapcsolódhat velem, ha szeretete által megerősíti akaratát, majd tudatosan küzd a lélek ellenségével - tehát ellenfelemmel.

Testem teljesen emberi test volt, de benne a lélek egy olyan világosságbeli lény volt, akinek kezdetben nem volt még semmi visszaemlékezése, amíg a szeretete által össze nem zárkózott velem. A lélek csak ekkor ismerte fel önmagát és misszióját. Az ember Jézus a szeretet által zárkózott össze velem, mert a szeretet erő, az én ős-szubsztanciám, isteni, és mindent átjár. Tehát az ember Jézust isteni lényé alakította, akinek telítve kellett lenni erővel, hatalommal és bölcsességgel. Tehát én az emberi formát akkor vettem birtokomba, miután a szeretet által az Örök Istenség számára lakássá alakította magát.

Ezt a misztériumot ti emberek nehezen értitek, amíg hiányzik belőletek a szeretet. De ahol szeretet van, ott világosság is van. Ott magam lehetek tevékeny, és szellemeteket megvilágosíthatom. Az enyémekekhez jöttem, de azok nem ismertek föl.

Viszont én fel akartam ismertetni magamat, és arra kellett világos választ adnom, hogy bennük MIÉRT van sötétség. Miért nem ismertek fel, és miért vannak nagy veszélyben. És az ember Jézuson keresztül ezért tanítottam az embereket. Elhoztam nekik szavaimat, amit ők már nem hallottak meg.

De az ember Jézus meghallotta, mert a SZERETETE által jelenlévő lehettem nála. Mert jelenlétem azt jelenti, hogy az emberek a hangomat meghallják. Tehát ti is csak akkor hallhattok, ha magatokat szeretetté alakítjátok, ha szeretet által lehetővé teszitek jelenlétemet. Ezért ha van bennetek szeretet - erősek vagytok, és a titeket megrontani akaró ellenfelemtől már nem kell félnetek.

A Földre azért kellett leszállnom, mert ez az ismeret hiányzott belőletek, de én újra meg akartam adni. És ezért jövök el ismét az enyémekekhez. Mert az ínség megint igen nagy, az emberek ismét nem tudnak felismerni, ellenfelemnek ismét igen nagy hatalma van fölöttük, és csak kevesen kiáltanak hozzám segítségért. De én meghallgatom kiáltásukat, és azok között vagyok, akik az enyémekek akarnak lenni. És oda adom nekik szavaimat - csak éppen testileg nem tartózkodom köztük, hanem ahogyan megígértem SZELLEMBEN vagyok tevékeny.

De a Földre ismét eljövök, és az enyémekeket elviszem Birodalmamba, mert ellenségem elhatalmasodik, és ezért itt az ideje, hogy újra megkösse. Itt az ideje, hogy a bárányok szétváljanak a kosoktól. Ez a vég ideje, ahogyan az Írásban van, hogy eljövök hozzátok a felhőkben, hogy ítéljek élőket és holtakat.

De aki megmarad a szeretetben, annak jelenlévő maradok, és nem kell félnie az utolsó ítélettől. Ismét Megváltója leszek a legmélyebb nyomorból. Megmentő leszek, aki eljön fönről, amikor a Sátán már azt hiszi, hogy a játszmát megnyerte. De akkor láncra lesz verve, hogy a jóakarátú emberekhez eljöhessen a béke.

Ámen.

A Szellem kiáradása I.

B.D. No. 4805

29. december 1949

Ami a lélekhez szól, az nem érinti az ember érzékszerveit, hanem csak a szívét. Azért a Szellem hangját sem fogják föl és érzik meg a test érzékszervei, hanem csak a szívben csendül meg - azaz az ember legbensőjéből száll föl, és csak azután válik tudatossá.

Ha az ember érzékszerveit jólesően érintené - biztos, hogy gyakrabban figyelne a szívére - viszont csak kevés lenne a lelki eredmény, mert test is részesedne belőle. A belső hang messzemenően érdemszerzőbb, ha testi ösztönzés nélkül csendül fel, mert ilyenkor csak az emberi akarat törekszik a szellemvilág felé - oda, ahonnan a lélek számára a hang felhangzik. Ezért nagyon ritka, hogy a Világosság lakói megnyilvánulhassanak az ember irányában. Habár állandóan fáradoznak, hogy hírt adjanak magukról. Olyan Birodalomban vannak, amelyről az embernek semmiféle elképzelése sincs. Azért kételkedik ennek a Birodalomnak a létében.

Nem is akarnak ide betekintést nyerni, és nem igyekeznek a Birodalom lakóival kapcsolatot teremteni. De ha egy ember kész a kapcsolat megteremtésére, mert hisz és a Birodalom lakóit hallani szeretné, akkor az ottani lények már többé nem mondanak le róla. Általa kapcsolatba kerülhetnek az emberekkel és ha indirekt is, de közölhetik velük magukat. Ezért az embernek, csak akarnia kell, és nem vár hiába a Világosság-beli lények megnyilatkozására - akik bizonyos tekintetben erő-állomások Isten kiömlő ereje számára - a Szellem számára, amely minden oldal felé ömlik és csak nyitott edényt keres a maga számára.

Akadály tehát csak az ember részéről van, mert elernyed a készsége. Habár ez csak átmeneti állapot, mert akit ily módon már érintett szellemi áramlat és a Világosság-beli lények által Isten

megnyilvánulását érezhette, már soha nem akarja elveszteni ezt a szellemi hangot és szellemi fűleit ismételten kinyitja, mert lelke vagy a szelleme erre ösztönzi.

A léleknek a maga szelleme akar megnyilvánulni. És ha nem talál ellenállásra, akkor a lélek állandóan arra ösztönzi a testet, hogy belső összeszedettségre csöndes alkalmakat teremtsen, hogy a benső szavakon keresztül szellemi javakhoz jusson. Minden, ami a szellemi fejlődést előbbre viszi, Isten védelme alatt van és támogatást kap. Ezért a szellemi törekvéseket még a legnehezebb életviszonyok sem képesek befolyásolni, mert az emberi akarat alkalmazkodik az isteni akarathoz, és Isten a Szellem hangján keresztül akar beszélni az emberhez. Ezért Isten mindenképpen támogatja a szellemi javak befogadását. Mindig tetszésére van, ha a földi gyermek az ő hangját akarja hallani és mindig elősegíti ezt, hiszen a lélek kívánja a táplálékot, és azt Isten soha nem hagyja éhezni.

Ámen.

Hitetlenség és ördög a végidőben – Hit küzdelem

B.D. No. 4825

29. január 1950

Ijesztő lesz a hitetlenség kihatása a végidőben, amikor csak a földi javak után vadásznak - és Istenre már senki sem gondol. Az emberek kölcsönösen becsapják egymást, és előnyüket keresik, az anyag miatt kibontakozik minden rossz ösztönük, nem lesz lelkiismereti probléma abból, hogy kárt okoznak embertársaiknak, csak maguknak legyen hasznuk belőle. Egyedül anyagi javaik szaporítására törekednek - igen - minden gondolkodásuk csak erre irányul. Istenről megfélemedeznek, nem is gondolnak rá - és így nem is félnék tőle. Nem hiszik el, hogy bűneikért felelőségre vonják egykor, vagy büntetés jár érte. Vétkeznek minden gondolkodás, és a Bírótól való minden félelem nélkül.

Anyagilag jól állnak, mert Isten ellenfele támogatja, és mindig nagyobb mohóságra hajtja őket. Ahol nincs Istenbe vetett hit, ott a Sátánnak nagy hatalma van. Ezért annyira fenyegető jelenség ha az emberek hitetlenek, mert akkor a pusztulásuk felé mennek.

Ahol nincs hit ott a szeretet is hiányzik, pedig a hitet egyedül az eleveníti meg. Ahol nincs szeretet, ott az emberek szellemben vakok - nem tudnak semmit, mert amit tudni vélnek az is téves. Sötétség borult az emberiségre, és a Föld ezért közeledik a végéhez. Anyagilag nézve nincs szükséghelyzet, az emberek jólétben élnek. Kevés kivétellel, mert vannak akik még szilárdak hitükben, és ezért a világ ellenséges velük szemben. Ezeknek egy rövid ideig kemény lesz a sorsuk, viszont hitetlenségben élő embertársaik jólétén felismerik a vég csalhatatlan jelét - mert ezt előre megmondtam nekik, hogy ki tudjanak tartani abban a szükségállapotban, amit a belém vetett hitük okoz.

Amikor megérkezik az az idő, hogy láthatóan a Sátán uralkodik - akkor már nincs messze a vég. Azt is meghirdettem már, hogy a világ-periódus végén minden tele lesz ördöggel, és az emberek is úgy viselkednek mint az ördögök. Mert maguknak nincs hitük, azért keserű küzdelmet vívnak a hívőkkel.

Ekkor az Úr jövele sincs már messze, mert minden nap az utolsó is lehet. Az Úr akkor érkezik, amikor a hívők elvesztik önbizalmukat a sok keserűség miatt - amikor a Sátán azt hiszi, hogy a játszmát megnyerte, amikor már olyan nagy a hitetlenség, hogy a hívőknek az élete is veszélyeztetve van. Ahogy hirdette lett, akkor érkezik FÖNTRŐL A MEGMENTŐ. Felhőben jön, hogy a Béke Birodalmába vigye övéit, és a Földön megtartja az utolsó ítéletet.

Ekkor érkezik el a vég, és a Sátánt láncokba verik mindazokkal, akik engedelmeskedtek neki. Utána egy új Föld keletkezik, ahol csak mélyen hívő emberek laknak. Istenhez hűségesek voltak a hitbeli harcban - és most jutalmul az új Föld Paradicsomában élnek.

Ámen.

TEST ÉS LÉLEK HARMÓNIAJA

B.D. No. 4826

30. január 1950

Gondozni kell a testet is, hogy erejét megőrizze és alkalmas maradjon a feladatra, amivel a lélek felfelé való fejlődését segítheti. Tehát a testet sem szabad teljesen elhanyagolni, mert a Rend is

egyik törvényem, és a Rendhez hozzátartozik minden, aminek támogató és építő következményei vannak.

Az emberek elé feladatul tűztem, hogy oldódjanak el az anyagiaktól, hogy győzzék le azt, és szívüket tegyék szabaddá tőle - tehát hogy már ne uralja őket az anyagi felfogás. Ennek ellenére a léleknek bizonyos harmóniában kell lennie a testtel: a testnek belső nyugalmat kell teremtenie a lélek számára.

Ezt akkor teheti meg, ha maga is nyugalomhoz jut, ha igényei fedezve vannak, és magát csak a lélek követelményeinek szentelheti.

Bár a test állíthat követelményeket, amelyek anyagi dolgokra vonatkoznak, és anyagi gondolkodást árul el, de ezek soha nem felelnek meg Rendem törvényeinek - és nem is áll harmóniában a lélekkel. Ilyen esetben a lélek - akinek már ismeretei vannak - tiltakozik az ilyen kívánság ellen. Nem teljesíti a test ilyen irányú kívánságát, még ha az nem is akar vágyából engedni. Ilyenkor a test és a lélek csendes küzdelemben vannak egymással. A lélek nem látja el jól a testet, amíg meg nem elégszik azzal, hogy a kicsi kérései teljesülhetnek. Végre a test teljesen csatlakozik a lélekhez, és teljesen belép a helyes Rendbe. Majd már jól is érzi magát ebben az állapotban, mert felismeri magát mint a lélek támogatója és fejlesztője. Ezután már megengedhetők a nagyobb igények is, mert már nincs veszély rá, hogy a test leszavazza a lelket, és a földi világ felé fordul, és teljesen elhanyagolja a lelket.

A test soha nem uralkodhat a lélek fölött, az anyagi világ soha nem kerülhet előtérbe. A lélek a meghatározó, vágyait és törekvéseit a testnek kell támogatni. Ekkor a testnek is meg lehet adni minden könnyítést, vágyai teljesülését, mert akkor a test már nem állít igényeket, amelyek a lélek kárára lennének. Az ilyen lélek kiérlelődik, mert rendületlenül arra törekszik, hogy velem harmóniában éljen, kivívja tetszésemet, hogy mindig közelebb jusson hozzám, de nem veszi figyelembe a világ örömeit.

Én is akarok már a Földön örömet adni az embernek, de csak akkor, ha az a léleknek már nem okoz kárt és veszélyt. De egyedül én tudom megítélni, hogy mikor lép be ez az állapot. Ezért gyakran szegényesen látom el testeteket, másrészt a hozzám hűségben megmaradtaknak csendes örömöket készítek, hogy megmutassam szeretetemet, amely állandóan boldogítani akar.

Amen

A hit erejének kipróbálása - Csodagyógyítások

B.D. No. 4832

7. február 1950

Ki kell próbálnotok a hit erejét, hogy szavam igaz mivoltát képviselni tudjátok a világgal szemben. Ha eleven hitetek van, ha tudjátok, hogy minden teljes bizalommal elmondott imát meghallgatok - kérhetek tőlem amit akartok, hitetek garantálja, hogy teljesedésbe megy. Csak szerető szívből szálljon föl az ima, tehát amit kértek, annak a felebarát javát kell szolgálni, szeretetre kell alapozódnia, és az önszeretet soha nem szolgálhatja. Csináljatok hitbeli próbát! Ahol segítségre van szükség, ott adjatok segítséget. És amit nem tudtok saját erőből megtenni, azt hozzátok elém és kérjétek hozzá elégséges erőt. Hiszen tudjátok, hogy nem tagadom meg, csak higgyétek, és szeretetben tevékenykedjétek. Tiszta önzetlen szeretet késztesen segítségre, akkor eltelték erővel, és már nem kételkedtek, hogy sikerül-e a lehetetlen.

Minden vonakodás, gátlás, kételkedés a gyöngye hit következménye. Imátok kérését ekkor nem teljesíthetem, mert önmagamhoz lennék hűtlen, hiszen a teljesülést az erős hithez kötöttem.

Belőletek induljon az erő, hogy embertársaitok felismerjék, mire képes az erős hit! A hit hegyeket tud áthelyezni! Nálatok ilyen hit nem található, ezért csak egyfajta beszédnek tartjátok ezt a kijelentést. De bármikor kipróbálhatjátok, csak legyen jelenvaló bennetek a szeretetben, és az ereje által a hitet is erőssé, és rendíthetetlenné teszem.

Amint engem éreztek magatokban, eltűnik a legkisebb kétely is a sikert illetően. Dolgozzatok együtt velem, és nem lehet semmi sikertelen. Igaz, a világ szeme előtt sok tett csodának fog számítani,

viszont csak a velem való együttműködés és bensőséges összekapcsolódás következménye - és ez benneteket is határtalanul erő-befogadóvá tesz. Higgyétek, és tegyetek próbát.

Bizonyítsátok be embertársaitoknak a hit erejét - nem azért, hogy csodát tegyetek, hanem irgalmas felebaráti szeretetből. A hit ereje valóban hatalmas lesz, mert én vagyok, aki nem enged szégyenbe jutni. Segítséget kérő emberek jönnek majd, és kérésüket ne utasítsátok vissza. Segítsetek rajtuk, amennyiben az én Nevemben rájuk tesztitek a kezeiteket. Segítsétek őket ezáltal, hogy erős hitre jussanak, és tanítsátok őket: a hit szeretet által válik elevenné.

Bízom bennetek végidők apostolai, hogy tudtok még lelkeket nyerni - akik a bennetek már meglévő, és az én létemet bizonyító hit miatt találhatnak vissza a hithez. Segítsetek a lelkeken, mert tudtok segíteni, ha velem bensőségesen összekapcsolódtok, hogy erőt vegyetek tőlem - mert az minden teljesítményre képessé tesz.

Próbáljátok ki a hit erejét magatok is, és az emberek áldására tevékenykedtek értem és Országomért.

Ámen.

A lélek összetétele – Miniatur Teremtés

B.D. No. 4845

24. február 1950

Az ember lelke egy elképzelhetetlenül sok miniatűr-teremtményből összeállított képződmény. Bizonyos mértékben azokból a teremtményekből áll össze, amelyek mind előbbi megtestesülései voltak. Így mint egész, Isten teremtett művének mondható, aki az emberi lélekben bizonyosságát adta végtelen szeretete, bölcsessége, és mindenhatóságának. Az ember sehogyan se tudja elképzelni, hogy az egész teremtést a lelkébe rejtette. De majd halála után a Szellemi Birodalomban képes lesz önmaga szemlélésére, és amit ott talál, azt az Isten iránti mély tisztelettel és szeretettel szemléli.

Lelkének szubsztanciái fejlődésének minden megtestesüléséről össze vannak gyűjtve. Mert az emberi lélek a maga egyes szubsztanciáival ment keresztül az egész teremtésen, és elképzelhetetlenül nagy sokoldalúságra tett szert. Csak ekkor válik láthatóvá, milyen csodálatosak Isten művei. Határozottan felismerhető bennük Isten nagysága, szeretete, bölcsessége és mindenhatósága. Minden lényyszerű szeretetet és tiszteletet érez, amikor ráébred Isten erejére, őt magát megismeri - aki mérhetetlenül boldoggá teszi teremtményeit. Kell egy bizonyos érettségi fok ahhoz, hogy a lélek szemlélhesse önmagát. Ez is egyik boldogsága a Világosság Birodalmának. Belfoglaltatik Jézus ama ígéretében: "Szem nem látta, fül nem hallotta, amit azoknak készítettem, akik szeretnek engem!" A lélek minden területére betekintést kaphat. Olyant szemlélhet, amit még soha nem látott, de ami tagadhatatlanul mégis benne van a teremtésben. Az is biztos, hogy a csodák soha nem érnek véget, hogy mindig újabb képződményekre talál, és soha el nem fárad a különféle világok szemléletében. Sőt - mindig többet akar, és mindig boldogabb.

Emberi érzékszervekkel a lélek nem észrevehető, azért nem is érthető. A földi embernek valami szellemi - a Szellemi Birodalomban pedig valami magától értetendő. A lélek teszi elevenné a szellemi világokat. Valami élő, mert Isten ereje árad át rajta. Isten minden gondolata megtalálható bennük, amelyeket akarateréjével tett formává. Isten megnyilvánulása az egész Teremtés, és legnagyobb kiterjedésű műve az emberi lélek - de miniatűr kivitelben. A földi ember számára a lélek egy kétes fogalom - valami, aminek létéről még nincs teljesen meggyőződve, és kutatásával sem juthat meggyőződésre. A valóság pedig az, hogy a lélek Isten legcsodálatosabb szeretetét, bölcsességét, és mindenhatóságát igazoló teremtett világ - amely őt megdicsőíti a Szellemi Birodalomban. A Szellemi világ pedig soha el nem múlik, és állandó okot ad mindenkinek - akik a Világosság Birodalmában tartózkodva boldogok - hogy dicsőítsék Istent.

Ámen.

Újra jövelemben - tehát a végidőben való visszatérésemben - azok az emberek kételkednek, akiknek nem elég szilárd a hitük. De szavaim igazságát ők is felismerhetik a vég eseményeinek egyes szakaszában, és ha elég éberek, jelenlétemet is észrevehetik. "Nálatok maradok egészen a világ végéig" - ezek a szavak elégségesek ahhoz, hogy visszatérésemről helyes képet alakítsatok magatoknak. Hogy nem testileg látható formában leszek köztetek, azt szavaim szellemi tartalmából is észrevehettek. Szellemileg vagyok az enyémeknél a világ végéig - mert mennybemenetelem óta minden órában és minden helyen jelenvaló vagyok számukra. Mert így mondtam: nálatok maradok. Tehát szellemben mindig az enyémeknél voltam, és náluk maradok a világ végéig.

De ugyanakkor meghirdettem visszatérésemet is, érkezésemet a felhőkben. Ezek alapján ezt az újra jövetelt úgy kell érteni, hogy az emberek éppúgy megláthatnak, ahogyan tanítványaim mennybemenetelemkor láttak. Tehát szellemben mindig az embereknél vagyok, ha jelenlétemre méltónak bizonyultak, de testileg is ismét eljövök - ha nem is új földi testben, de láthatóan azoknak, akikhez jönni akarok. Újra jövelemben bejelentettem, ennek következtében ha az emberek hisznek szavamnak, bizonyossággal várhatnak is - ha azokhoz tartoznak akik a vég idejét megérik.

Nem ok nélkül adtam a mennybemenetel előtt ezt az ígéretet. Láttam, milyen lesz az emberek lelki állapota a végidőben, láttam a hívők óriási lelki ínségét - akik hűségeselek akarnak maradni, de nagyon szorongatott helyzetbe jutnak - láttam küzdelmüket, a nehéz harcot, amit nevem dicsőségéért vívnak. Láttam akarataikat és a nagy veszélyt, amivel az ördögök között helytálltak. Ezért személyes segítségemet ígértem nekik, amit meg is teszek amikor itt lesz az ideje.

Magam jövök az enyémekekhez, hogy az utolsó küzdelemben melléjük álljak. Ezáltal sokan láthatnak, mert mindig ott leszek, ahol a legnagyobb a küzdelem, és az enyémekek szükségük van rám. Test és vérből való embernek látnak, de mégsem asszonytól születettnek. Fönről jövök, és nektek is látható formával veszem körül magamat - hogy szemetek elviselhessen. Aki lát, azt elárasztja az erő, és megállja a Földön az utolsó küzdelmet.

Utána azonban a felhőkben jövök el, hogy az enyémekeket a Béke Birodalmába vigyem. Ez az érkezésem úgy megy végbe, mint a mennybemenetel, csak épp megfordítva. Sugározom a fényben, de hogy számotokra látható legyek - fátyolként felhők takarnak. Összegyűjtöm az enyémekeket a legnagyobb szükségben és szorongatásban - ami a démonok és az alvilág részéről éri őket - és a pusztítás utolsó eseményétől is megvédek, mert az mindent elpusztít, ami a Földön, a Földben, és a Föld fölött él. Ezt a felhőkben való érkezésemet is csak azok látják, akik az enyémekek, mert az ellenfelemhez tartozók nem tudnak meglátni.

Ez szellemi, de éppúgy földi visszatérésnek is felfogható, de csak azok látják, akik szellemben újjászülettek, akik mély, eleven hitben élnek, tehát minden kételkedés nélkül elfogadják akár állandó jelenlétemet a világ végéig, akár látható visszatérésemet, mert szívük - a Szellemi-szakra az emberben - oktatást ad nekik, és így azokhoz tartoznak, akiknél a világ végéig ott maradok. Ezek hisznek újra jövelemben, és hitüket nem érheti szégyen.

Ámen.

A Szellem tevékenysége - Szellemi újjászületés

B.D. No. 4869

29. március 1950

Engedjétek, hogy Szellemem hatásosan dolgozhasson, mert akkor az igazságban éltek - szellemem munkálkodása garantálja ezt. Gondolkodásokat magam vezetem a helyes útra, és az igazi kegyelmet is én adom, tehát én vagyok aki kiönti szellemét fölétek.

Ez nem kell, hogy valami rendkívüli hatás legyen, mint pld. a fönről érkező szavaim közvetlen befogadása, hanem a szellem egész természetes módon való tevékenysége. A lényeg, hogy az ember teljesítse a feltételeket, amelyekhez munkálkodásomat kapcsoltam.

Csak mindig azt kell akarni ami helyes, és úgy kell élni, ahogy nekem tetszésemre van. Azaz teljesítse akaratomat - ez a szeretet gyakorlásában jut kifejezésre. Ekkor szelleme felébred, és mert kapcsolatban van velem, az embert úgy oktatja, hogy helyes a gondolkodása, hogy az igazságban mozog - és így képes hogy a jót felismerje és képviselje.

Majd teljes meggyőződésévé lesz, hogy helyesen gondolkodik - és ezt a képességet magának tulajdonítja, és nem annak, hogy én munkálkodom benne. Míg egyszer szolgálaim felvilágosítják, hogy Szellemem dolgozik az emberben. Ezt is megérti, de teljesen csak akkor, amikor én már Szellemem által munkálkodom benne. E nélkül kételkedik még a tanításban, vagy mint valószínűtlen dolgot visszautasítja.

Amikor egy emberben tevékeny lesz a szelleme, már elérte a célt, hogy a Szellemi Birodalomba jusson. Mert ez már a szellemi újjászületés egy része. A kötött állapotból való szabadulás egyik tette, és szelleme már biztonságosan kormányozza a teljes cél, az örökélet felé. Tehát amikor az ember tudatosan törekszik felém, szilárdan hisz bennem, életvitele szeretetben tevékeny, figyel belső érzéseire, gondolataira, és a folyton növekvő ismereteire, amelyek gyakran minden külső befolyás nélkül érkeznek. Ilyenkor biztonsággal elfogadhatja hogy szelleme életre ébredt, és már nem kell félnie hogy a mélységbe bukik.

Gondolatai megegyeznek az én magasból adott szavaimmal, amelyekkel szeretnék minden embert felkészíteni erre a folyamatra. Hogy már maguk közvetlen kapcsolatban álljanak Örök Atyjukkal. Így majd ismeretet nyernek az Univerzumban való kormányzásomról és munkálkodásomról. Ily módon már szeretnek, mint Teremtőjüket és Atyjukat, helyreállítják velem kapcsolatukat, hogy az igazságot magam közvetíthessem nekik, és ők boldogok lesznek.

Ámen.

Ima szellemben és igazságban I.

B.D. No. 4872

1. április 1950

Szellemben és igazságban kellene imádkoznotok. Ez feltételezi az igaz hitet irántam, akit imában hívtok, és aki majd segít. Tehát hinnetek kell, hogy ÉN VAGYOK. Hogy hatalmam van segíteni, és szeretetem akar segíteni rajtatok. Ez a szilárd hit megtaláltatja veletek a helyes szavakat vagy gondolatokat, amivel kapcsolatba léphettek velem. Ti aztán szívetek szerint beszéltek hozzám, ez nem ajakima, ez az igazi párbeszéd velem, mert rám bízátok gondjaitokat és szükségleteiteket, és tettben várjátok a választ. Tehát bíztok benne, hogy meghallgatlak. Mikor a bizalomnak ezt az állapotát létrehoztátok, hogy biztosan segítek rajtatok, akkor nem is tehettek mást, mint szellemben és igazságban imádkoztok — és én hallgatlak titeket.

Hogyan imádkozhat azonban egy ember szellemben és igazságban, aki a megtanult szavakat használja? Akik közösségben a többiekkel hosszú imákat végeznek, akik sem bensőségességet, sem áhítatot nem jeleznek, mert a szív nem is veszi észre hogy mit mond a száj. Hogyan is várhatnátok ti emberek, hogy az ilyen ima tetszésemre legyen, mely minden más, csak éppen nem a gyermek bizalmas beszélgetése az atyjával! Mint egy gyermek szava, olyan egyszerű és szerény legyen az imátok, hogy jelenvaló lehessen nálatok, és megérezzétek kegyelmemet.

Aki így beszél hozzám, azt hallom és meghallgatom, mert azt az ígéretet adtam: kérjétek és adatik nektek, kopogtassatok, és ajtót nyitnak nektek. De nekem nincs tetszésemre az ajak tisztelet, egyedül a szívét nézem, mit senki sem rejthet el előlem. Ahol a szív néma, onnan elmegyek, és sem szeretetem, sem hatalmam nem ad neki bizonyítékot arra, hogy hallottam. Elfordulok azoktól kik folyton imádkoznak, de gondolataikkal egy részét sem érintik mindannak, amit mondanak. Akik így imádkoznak, azok nem ismernek fel engem, mert ha felismernének akkor elnémulnának, tiszteletteljessé válnának, és mély alázatukban bensőséges szavakat dadognának. Ezeket jól megértem, mert a szív mondja ki, a szív, mely a kapcsolatot tartja, és amely mindig vonzást gyakorol rám.

Szellemben és igazságban végzett ima csak ritkán száll hozzám, és ezért ritkán tudom a kéréseket teljesíteni — holott sok a kérő és szükségben lévő ember a Földön. Igazi gyermekeim a szívükkel

imádkoznak, és ezért eredményes is az imájuk, mert az igazi hit biztosítja számukra a kérés teljesítését. Az igazi hitet soha nem hagyom, hogy megszégyenüljön.

Ámen.

Krisztus keresztútja

B.D. No. 4876

8. április 1950

Aki követni akar, az magános úton jár. Embertársai nem értik meg - ahogyan engem sem értettek - annak ellenére, hogy szeretetemmel ajándékoztam meg őket. Aki követni akar, annak magára kell venni a keresztet, ahogyan én is tettem. Bár az Örök Szeretet nem enged egy embernek sem olyan nehéz keresztet, amilyen az ember Jézusé volt.

Hordoznia kell azt, de terhet megkönnyítheti, ha segítséget kér tőlem. A keresztet akkor én veszem vállaimra, és hordozom - és velem minden könnyebb lesz; velem társulva már nem jár egyedül. Én mindig megértem, megosztom vele örömeit, fájdalmait. Földi útját állandóan csendes kettesben járhatja velem. Így keresztjét is hordozhatónak érzi, és sorsához megadóan alkalmazkodik.

Az egész emberiség fájdalma a vállaimon volt, amikor szemem előtt látva a kereszthalált - mondhatatlan testi szenvedések között - a Golgotára mentem. Azokért jártam a nehéz utat - ami a kereszthalállal végződött - akik majd egykor követnek. Mondhatatlanul szenvedtem mint ember, hogy lecsökkentssem az emberek szenvedéseit. Részt vettem az egész emberiség szenvedésében és hordoztam értük a keresztet. És azok követtek, akik szerettek. Az egész emberiséghez mérve, csak kevesen voltak akikért meghaltam; kevesen osztották meg velem kínjaimat, és szenvedtek velem, és értem. Egyszerűen hordták keresztjüket, mert engem követtek, mert az irántam való szeretet mindent kétszeresen éreztetett velük.

De szeretetük balzsam volt a kegyetlen emberek által ütött sebekre; szeretetük megsokszorozította akaratomat, hogy kereszthalálom által szenvedjek, és segítséget hozzak.

A kivégzéshez vezető úton sokan követtek, de szenvedésemben csak kevesen vettek részt. A Földön is sokan vándorolnak, de kevesen követnek. Mindenkiért meghaltam a kereszten, de áldozatomat, és szerzett kegyelmeimet csak kevesen teszik magukévá. Kevesen követnek, holott csak követésem által üdvözülhetnek. Mindenki vegye vállára keresztjét és gondoljon a Golgotához vezető áldozati utamra, ami nehéz volt egy ember számára és összeroskadtam alatta. De egy másik ember szeretete segített rajtam amikor már szinte kudarcot vallottam.

Amikor ti szenvedtek, gondoljatok a szavakra: "Aki követni akar, vegye vállára keresztjét!"

Tudnotok kell, hogy minden akaratomban megnyugvással hordozott szenvedés keresztre feszítésnek számít, ami minden bűntől való megváltást és megszabadulást jelent.

Tudnotok kell, a földi utat azért járjátok, hogy megszabaduljatok bűneitek következményeitől, aminek nagyságát ti nem tudjátok felmérni.

Az olyan bűntől, amiért bár meghaltam, hogy nagyságát lecsökkentssem - de amit mégis minden egyes embernek, amennyire erejéből telik, magának kell lehordania, ha azt akarjátok, hogy a Megváltás Művéből - amit szeretetem a kereszthalállal megkezdett - részesüljete.

Az emberek csak kicsi keresztet hordoznak, mert a nehéz terhet levettem róluk. De teljesen szenvedés nélkül nem maradhattok, mert a szenvedés terel ahhoz, aki segíteni akar minden emberen, hogy örökké boldogok lehessetek.

Ámen.

Nagy szellemi szükségben vannak azok a lelkek, akiket szavaimmal megközelítettem, de nem fogadták el mint az Atya hangját. Mert a felismerésre a képesség bennük van - csak az akarat hiányzik a komoly megvizsgálásra. De ezek a lelkek is felismerésre jutnak egyszer, és akkor igen nagy lesz a megbánásuk, hogy egy tőlem való drága kegyelmi ajándékot nem értékelték megfelelően, és a maguknak tett szemrehányás olyan szenvedés, amit mérni nem lehet.

Akinek kegyelmi adományomat felajánlom, az bizonyos tekintetben szellemi tevékenységre van meghívva, mert ismerem lelki érettségét, és nagyobb magasságba akarom segíteni. Amint hajlandó az igazság kerete között mozogni, képes lesz a felismerésre. Tehát válaszára kerül: az örök igazság vagy a világ felé közeledik, és most a saját akarata dönt, hogy melyik utat választja. Az az ember, aki előtt két út áll, és a maga döntése folytán a téves utat választja, felelősséggel tartozik ezért, ezt a lélek önkéntelenül érzi, és ezért ínségben van, habár az értelem szeretné elkergetni az ilyen fontolgatásokat.

Ez nagy szellemi ellentmondás a lélek és értelem között, és boldog az ember, ha a lélek képes az értelmet tévedéséről meggyőzni, mielőtt még késő lenne, azaz, mielőtt a lélek elhagyná földi burkát. Ha a lélek mégis a sötétség állapotában megy be a Szellemi Birodalomba, akkor mint tűz ég benne a világosság, amely a megvilágosulást hozta volna, mert megmaradt az a tudata az ismeretlenség állapotában is, hogy saját hibájából tartózkodik a sötétségben, mert menekült a világosságtól, amit szerettem és kegyelmem nyújtott. Nagy kínok között él ekkor, vágyódik a nagy kegyelmi adományra, amit már nem lehet feléje fordítani, ha már egyszer visszautasította.

Bár kaphat segítséget a Világosság-beli lényektől, de ezek a lelkek előtt nem úgy jelennek meg, mint a világosság hordozói, hanem a lélek szabad akaratát más módon teszik próbára, úgy hogy megint válaszára kerül: vagy követi a Világosság lelkeit, akik bár nem ismertetik fel magukat, de segítséget nyújtva melléje akarnak állni - vagy újra megmarad a makacsságban, és visszautasítja a Világosság-beli lények segítségét.

Az ember a Földön sincs arra kényszerítve, hogy a fönről sugárzó világosságot elfogadja. Épp így a túlvilági Birodalomban is a lélek akarata a döntő, hogy hogyan viszonyul a segítséghez, amit örök szeretetem mindig gyarapít, hogy a magasba vezesse.

A Földön szavam az a nagy kegyelmi adomány, amely a szellemi érettséget biztosan meghozza. Ezért olyan nagy felelőtlenség, ha valaki nem veszi figyelembe a magasból hozzá érkező szavaimat, tehát közömbös, vagy teljesen negatív velük szemben. És érthető, hogy a lélek számára végtelenül nyomasztó gondolat, ha az örökélet elnyerésének legbiztosabb eszközét figyelmen kívül hagyta, és most sajnálatra méltó állapotban van, olyan szférában tartózkodik, ahol sötétség és boldogtalanság uralkodik.

Viszont maga döntött így. Akaratával ezt a sajnálatraméltó állapotot maga teremtette meg, és most viselnie kell - vagy szabad akaratával ismét változtatásra kell törekednie. Tehát fel kell használnia azt a lehetőséget, amit szeretetem és irgalmam a túlvilágon teremtett, bár most már csak végtelenül hosszú idő után, de mégis magasabbra léphet, és bemehet a Világosság Birodalmába.

Az örökkévalóságban egyedül az akarat hozza létre a sorsot, a lelket az akarat ébreszti életre - de szellemi halálának is ez lehet az oka.

Ámen.

A szeretetben élés jutalma: boldog túlvilági sors

B.D. No. 4890

5. május 1950

Ti, akik akaratomat a Földön teljesítitek, boldog sorsot kaptok a túlvilágon. Semmi mást nem kérek tőletek, mint hogy a Földön úgy mozogjatok, mint mennyei Atyátok gyermekei, szeressétek egymást, szolgáljatok egymásnak, ahogyan egy Atya rendes gyermekei teszik. Más parancsot nem is

adok, mert a helyes szeretet mindent magába zár, belőle indul minden, ami a velem való egyesüléshez vezet. Ezért a helyes szeretet az egyetlen dolog a Földön, amire törekedni kell.

Lényeteknek szeretetté kell alakulnia, újból olyanná, amilyen egykor volt, amikor tőlem, az Örök Szeretettől kiindult.... Akkor újból ott tartózkodhattok ahol igazi hazátok van, a Világosság Birodalmában, a közelemben, és erőmtől átjárva.... nektek ez örök boldogságot jelent. Boldog sors vár rátok, ha figyelembe veszitek akaratomat. Ezért tegyétek azt magatokévé, éljete bennem és velem, és akaratom majd a ti akaratotok is lesz. Hogy az én akaratom szerint éljete, az minden, amit tőletek kérek. Aki akaratom szerint él, az nem tud más lenni, mint hogy jó legyen. Tehát a szív jósága szintén arra bizonyíték, hogy az ember akaratom szerint él, hogy az Atya igazi gyermeke. Én az összes gyermekemnek minden szeretetemmel és támogatással gondját viselem, ezért tudnak teljesen gond nélkül élni a Földön, amint gyermekeimnek érzik magukat, és a szeretet által bensőségesen kapcsolódnak hozzám, mert ez jelzi hogy az ember a gyermekem lett. Legyetek jók egymáshoz, támogassátok egymást minden szükségben, tartsatok távol magatoktól minden fájdalmat, és segítsetek ahol csak lehet. Bizonyítsátok be hogy gyermekeim vagytok, és Atyátok szeretete örökké megjutalmaz benneteket.

Ámen.

Szellemi újjászületés II.

B.D. No. 4893

9. május 1950

Mindenkit szellemi újjászületésre segítek akiben jóakarát van, mert a szellemi újjászületéssel kezdődik az örökölet, tehát az az állapot, amely szabadságot, erőt és boldogságot jelent.

Amit még anyag takar, ami még az anyag kötelékeiben szenved - az fogságban van, és gyöngé. Minden erejét arra pazarolja, hogy megint csak az anyagot szaporítsa. Viszont az anyagtól eloldódott lélek kezd szabaddá válni - habár még a Földön él - átsiklik egy másik szférába. Az ilyen lélek felismeri mi az igazi rendeltetése, és más lesz a viszonya hozzám, Örök Atyjához. Olyan viszony lesz ez - ugyan még primitív formában - amely inkább az ős-viszony megfelelője. Törekedik elválni a Földtől, és az én Birodalmam felé közeledik. Belép egy olyan világba, amely eddig idegen volt neki - és újjászületik.

Ez az újjászületés nyilvánvaló lesz, amikor egy földi törekvés helyébe szellemi törekvés lép. Amikor a maga követelményeivel a világ már nem áll első helyen, hanem csak annyit gondolnak rá, amennyire a földi élet fenntartásához szükséges.

A szellemi újjászületés az igazi ima, vagy a szeretet cselekedetei által végbemenő bensőséges egyesülés eredménye. Az a pillanat, hogy a lélek engem keres, hogy felém törekedik - elég ok rá hogy magam közeledjek hozzá. Ekkor az akarata már nekem szól - és a földi cél teljesült. Akarati változás történt, amely lényegi változást von maga után - alkalmazkodik ős-lényemhez, a Szeretethez. Szellemi életbe lépett, és megkezdte szellemi felemelkedését. Ha egyszer megfogta a kezemet, és engedte hogy felfelé húzzam - biztos, hogy el is éri.

Tehát, hogy a szellemi újjászületést elérje, a léleknek elsősorban a földi vágyait kell eltemetni. Vágyai és ösztönei által nem szabad a régi burokhöz kötődni, mert azok célja a testi jólét. Gondolkodás nélkül le kell mondania arról, amit a világ nyújt, mert nem lehet egyidejűleg - földi és szellemi szférában. A szellemi világba való belépés csak akkor mehet végbe, ha a lélek hiánytalanul legyőzte a földi világot. Ami újra kezdődik az nem a test - hanem a lélek élete. A test ugyan még a Földön van, de a lélek akaratahoz kell alkalmazkodnia, ezért a továbbiakban már a lélek rendelkezik vele.

Szellemi újjászületésre segítek mindenkit, akiben van jóakarát. Segítségem úgy jön létre, hogy megkönnyítem az anyagtól való szabadulását. Gyakran fájdalmas ez a részemről való közbenyúlás - de mindig a lélek javát szolgálja. Megtanulja hogy legyőzze az anyag utáni vágyát, hogy új életet keressen ahol múlhatatlan javakkal teli életet él, megtanulja, hogy abba a Birodalomba törekedjen ahol

az igazi hazája van, és megszabadulva minden bilincstől tele lesz erővel, világossággal, és mindörökké boldog lesz.

Amen

Úrvacsora – Test és vér

B.D. No. 4908

3. június 1950

Beszélek hozzátok, ti hallotok engem, azt akarom, hogy szavaimat embertársaitoknak továbbítsátok, akik lelküknek ételt kívánva éppúgy vágyódnak szavaimra, az én testemre és véremre. Azért választottalak titeket, hogy vendégeim legyetek, jóllakjatok asztalomnál, és most már azoknak osszátok ki az élet kenyerét, akik éhesek, és az Úr asztalánál akarnak étkezni.

Mert asztalom mindenki számára terítve van, mindent ki akarok osztani, ami lelkük számára szükséges. És ti legyetek a szolgálaim, akik adományaimat átadják, mert ők még nem léptek kapcsolatba közvetlenül velem, de mégis gondolnak rám, és gondoskodásomat akarják. Így nagy kiterjedésű munkátok lesz, hogy megetessétek és megittassátok az éhezőket és szomjazókat, akiket pusztulás fenyeget az úton, ha nem kapnak erőt, amit nektek kell a számukra közvetíteni. Testet és vért - kenyeret és bort - kapjanak, az én eleven szavaimat, mert én vagyok az örökkévalóságból való SZÓ, aki testté lett, és vérem váltotta meg a világot.

Aki engem szavaimban szívébe fogad, az valóban testemet eszi és szavaim ereje a vér, ami megváltást hoz neki. A kenyér és bor az igazi táplálék az elgyöngült test számára, ezt vegye magához a lélek is ha elgyöngült, és felfelé fejlődéséhez erőre van szüksége. Ekkor az élet kenyere, az én eleven szavam legyen tápláléka, és lelkét majd erő járja át, nem kell nélkülöznie, mert az élet forrásánál felüdülhet. Asztalom igazi vendége lesz, amelyet minden embernek megteríttem, mert szeretem őket. És kiküldöm szolgálaimat, és a kívülállót is meghívom, hogy a közös vendégségből gyakorlatot csináljanak. Aki ide akar jönni azt elfogadom, és ő igazi erősödést tapasztalhat.

Azért buzgón toboroztatok nekem, állítsátok eléjük szeretetemet, hogy kívánjanak lakomát fogyasztani velem azért, hogy meggyőződhessenek szeretetemről, amely mindent meg akar adni, amire a léleknek az üdvösséghez szüksége van.

Adományaimat nem mérem szűkösen, hanem túl gazdagon ellátom, aki engedi atyai gondoskodásomat. Mindenkinél bekopogok és felszólítom úrvacsorához, és aki kinyílik nekem, az vendégem az örökkévalóságomban. Ezért kell előttem járnotok és bejelenteni jöveletemet, hogy helyet készítsetek ahol tartózkodhatok, és úrvacsorát tarthassak azokkal, akik hangotokat hallani és engem befogadni akarnak. Kenyeret és bort akarok nekik nyújtani - testemet és véremet - az eleven szót, amit közvetlenül magukban, vagy általatok kell hallaniuk. Követeim, mint szavam közvetítői, keressetek föl mindenkit, aki kinyitja szíve ajtaját. Ez a missziótok, aminek teljesítéséhez minden erőt megadok annak, aki szolgálni akar engem.

Ámen.

Isten akarata: a szeretet parancs teljesítése

B.D. No. 4932

12. július 1950

Az akaratom az Isten és felebarát iránti szeretet-parancsolatomból oly tisztán világos. Minden benne található, amit tesztek és tehettek, tehát ezt a parancsolatot teljesítsétek, vigyétek tökélyre. Mert ekkor nem tudtok újra vétkezni, sem a régi bűnben megmaradni, ami abban állt, hogy szabad akaratotokból eltávolodtatok tőlem, tehát megtagadtátok tőlem a szeretetet, és azután szeretetlenségbe került minden tőlem származott teremtmény is. Amilyen a hozzám való szeretetetek, olyan a parancsom teljesítése, az újbóli egyesülés velem. Átjár a szereteterőm, úgy hogy ismét az egykori világosság- és erőállapotba kerültök, tehát a legteljesebb felismerésben álltok és alkottok, megvalósíthatjátok saját akaratotokat, hogy ismét tökéletesek legyetek - azaz ismét isteni lényé alakítsátok magatokat, amik eredetileg voltatok.

Ezért kell nektek embereknek először tisztában lenni akaratommal, hogy ennek megfelelően élhessetek és boldogok legyetek. Meg kell ismertetni veletek akaratomat, és emiatt meg kell hallanotok szavamat, hogy tisztán és világosan feltáruljon akaratom. Szavam megismertet szeretet-parancssommal, minden velem és felebaráttal szembeni kötelességetekkel. Szavam felvilágosít a tőlem való távolságokról, amit egyedül nem igyekeztek csökkenteni. Szavam ismertet ad szereteterőmről, kegyelmemről és irgalmasságomról, bölcsességemről és mindenhatóságomról, úgy hogy felgyulladhat bennetek a szeretet lángja, amint csak szeretetkész szívetek van.

Szavam embertársaitokat is gyermekeimként mutatja meg, akikkel ezért mint testvérrel viselkedjétek, akiknek szereteteket is ajándékozzátok, ha akaratomat teljesíteni akarjátok. Szavam óv és figyelmeztet benneteket, és felhívja figyelmeteket a fordított életút, a szeretetnélküli, a parancsaimat figyelembe nem vevő életút következményeire. Szavamat figyelembe kell vennetek, ha boldogok akartok lenni. De hogy szavam milyen formában jut el hozzátok, az legyen az én gondom, csak jóindulatúan fogadjátok el, amikor azt felajánlom, mivel csak szavam által tudtok akaratomról értesülni, és csak akaratom teljesítése által lesztek boldogok

Ámen.

Isteni erő - Eleven hit - Csodatevések

B.D. No. 4935

15. július 1950

Nem sejtett erő lakik bennetek, amit csak ki kell magatokból bontakoztatni, hogy mindazt végbevihessétek, amit akartok. Mint tőlem származó teremtmények, belőlem való rész vagytok, és ezért rendelkeztek mindazzal ami felismerhetővé teszi, hogy gyermekeim vagytok. Amint magatokat gyermekeimnek érzitek - az isteni eredethez méltóképpen - kell, hogy fény és erő itasson át benneteket.

Isteni lények vagytok - de nem vagytok tudatában. Azért nem, mert el akartátok tépni a közöttünk feloldhatatlanul meglévő kapcsolatot, ezáltal gondolatban eloldódtatok tőlem, tehát az elszakadást tudatosan vittétek végbe. Ennek ellenére mégis azok maradtatok akik voltatok, és most nem kell mást tennetek, mint tudatosan ismét össze kell kapcsolódnotok velem. Akkor ismét erővel és hatalommal tevékenykedhettek, ahogyan őскеzdeti rendeltetések szól. Ennek tudata bennetek van, és felébredhet, amint jóakarátúak vagytok, és a szeretetet gyakoroljátok.

Hogy az ősállapotba visszajussatok, annak egyetlen eszköze a szeretet gyakorlása. A szeretet visszaállítja velem a kapcsolatot, a szeretet a felismerés állapotába helyez, tehát tudatossá válik bennetek hogy kik vagytok, és milyen viszonyban vagytok - illetve kellene lennetek velem. A szeretet elevenné teszi a bennem való hiteteket, és lehetővé teszi, hogy gyermekeimnek érezzétek magatokat. Általa az eddig saját akaratából Isten nélkül élő lény megváltozik, a legtisztább képmásommá lesz, az erő teljességében mindent megtehet amit elhatároz.

Isteni teremtmények vagytok, és öslényeteket soha nem tagadhatjátok le. De saját akarat által felvehettek egy másfajta formát, tehát elfátyolozhatjátok magatokban az istenit - ezáltal gyengék és erőtlének lesztek, szellemben vakok, és minden ismeret nélkül valók. De ez nem igazi lényetek, hanem csak egy magatokra vett látszat állapot.

Ennek megszüntetésére felhasználok minden eszközt, de ez csak olymódon mehet végbe, ha magatok is felismerésre juttok: kik voltatok, most kik vagytok, és kik lesztek. A célt - a tökéletesség állapotát - szabad akarattal kell elérnetek. Ez a nem sejtett erő a legtisztább világosság birtokába helyez, és ebben az állapotban már a Földön is mindenre képesek lesztek. Már a Földön csodákat tudtok végbevenni ha komolyan veszitek lényetek átalakítását, ha élitek a szeretetet és általa hitetek is elevenné lesz, ha a szereteterőtetek tudatosan összekapcsoljátok eleven hitetekkel - és így használjátok, mert ez az én akaratom.

/1950.7.15-én/: Ekkor szeretetembe és kegyelmembe vetett hittel képesek lesztek rá hogy csodát tegyetek, és erőtetek bizonyos mértékben embertársaitok áldására használjátok. Erőtök teljességének tudatában kéritek támogatásomat, és ez mindent eredményessé tesz. Isteni erőtek belőlem való rész,

amit hitetek által a végtelenségig növelhettek. De ez már a velem való szabad akaratú eggyé válás jele. Földi tartózkodásra ekkor már csak embertársaitok miatt van szükség. Magatok elértétek azt a fokot, ami kell hogy bemehessetek a Világosság Birodalmába. Tevékenységetek most már a hitetlenek és gyengék számára adott bizonyíték.

Isten gyermekei vagytok. De a gyermekség jogát még egyszer meg kell szereznetek, mert szabad akaratlan lemondtatok róla. Tehát amíg nincs erőtok, az egykori tölem való elszakadás bűnének terhe alatt vagytok. Gondoljátok meg: földi célokat addig nem éritek el, amíg az erő hiányzik belőletek. Ennek oka az elégséges hit hiánya - azt pedig csak a szeretet teszi elevenné. Tehát hiányzik még belőletek az elégséges hit és szeretet. Ennek a hiánynak megszüntetése legyen legbensőbb kérésetek és állandó törekvésetek.

Ha imában reám bízátok magatokat, ha hitetek megerősítését és a szeretet elmélyítését kéritek, mellétek állok, és annak jeléül hogy gyermekeim vagytok - akiket kezdet óta szeretek, és mindörökké szeretni is fogok - eltöltelek erővel. Az én végtelen szeretetembe vetett hitetekkel mindenben sikeresek lesztek. Gondoljatok arra, hogy az a hit, ami csodákat hoz létre - kimentheti embertársatokat a legmélyebb szellemi nyomorból. Tudnotok kell: én akarom, hogy erőtöket arra használjátok, hogy embertársaitok hitét felébresszétek - vagy megelevenítsétek. Az is az én akaratom, hogy a végidőben erőshítű gyermekeim értem és szavaimért fellépjenek - majd a hit és erő jelével megerősítik szavukat. Így azt is tudjátok, mindenkit megáldok, aki ily módon tevékenykedik - tanúsít engem és erőmet, Nevemben csodát tesz a gyengéken és betegeken. Olyan embereken, akik nagy testi nyomorúságukban, gyenge hitük ellenére megengedik a rendkívüli tevékenységet magukon.

Erős támaszokra van szükségem a Földön a végidőben, hogy ellenerőt képezzenek a Sátánnal szemben, mert az ki akar irtani minden belém vetett hitet. De az erőshítű embereknél ellenállásra talál, és azt nem tudja legyőzni. Mindenkire szükségem van akit erőm betölthet, hogy szemmel látható módon tanúskodjanak rólam - és arról a Birodalomról, ami nem ebben a világban van.

Ámen.

Egy eleven hit ereje – vagy a téves hité

B.D. No. 4936

16. július 1950

Nagyon kevés embernek van helyes és igazi hite, tehát olyan hite ami teljesen megfelel az igazságnak. Mégis, figyelembe veszem azoknak a hitét is, akiket ugyan nem oktattak a teljes igazságnak megfelelően, de elevenen hisznek abban amit tanítottak nekik. Tehát akik irántam, és felebarátjuk iránt eleven hitre jutottak, és nem engednek belőle, mert félnek hogy akkor bűnt követnek el. Tehát bíznak bennem, és meg vannak győződve hogy kéréseiket teljesítem.

Tehát egy téves hitet sem engedek megszégyenülni! Ebből látható, hogy hitük erejénél fogva rendkívüli segítséget is kaphatnak. De ebből nem következtethető le, hogy amit hisznek az igazság - hanem csak az eleven hit erejét tapasztalhatják! A téves hitben élőknek is megküldöm a tiszta igazságot, amit egyszer majd el kell fogadniuk. Ha a Földön már nem is, akkor a túlvilágon, mert az igazság elengedhetetlen ahhoz, hogy boldog legyen. Viszont náluk nehéz lesz az igazság elfogadása, mert túl mélyre mentek a hamis tanítás gyökerei. Ellenfelem is ismételten új tévedéseket kever az igazságba. Ez annál könnyebb, minél több a vakhitű, azaz aki nem gondolja át a neki átadott szellemi értékeket.

De a szeretet a mérvadó! Mert a szeretet teszi világossá a szellemet. És a szerető emberben előbb vagy utóbb magától feldobódnak a meggondolások, és kételkedni kezd annak helyességén, amit tiszta igazságként adtak át neki. Ezért a szeretetben élő ember gyakran kritikus! De épp ezáltal szabadul meg leghamarabb a hamis tanításoktól. Van, hogy a téves hitben élő hite a szeretete által annyira eleven lesz, hogy bennem a legszeretőbb és leghatalmasabb lényt látja, akinek semmi sem lehetetlen, és ez bizonyos dolgok csodatévő erejének mély hitét is felhossa - és én nem engedem, hogy csalódjon bennem, holott hite eltér az igazságtól, és hozzájárulásomat egy tanítás sem kapja meg, amely az embereket tévedésbe viszi.

Nekem valóban minden lehetséges, de csak a gyermeki szeretet, és az ember részéről a határtalan bizalom indít arra, hogy hozzájuttassam ahhoz amit kér. Mert nektek embereknek azt az ígéretet adtam, hogy a szilárd hitet nem engedem szégyenbe jutni, hogy mindent megadok amit kértek, ha szellemben és igazságban imádkoztok. És egy szilárd, kételkedés mentes hit a szellemben és igazságban való imát is garantálja.

Ámen.

A természeti katasztrófa megjövendölése - Halott földsávok

B.D. No. 4940

21. július 1950

A világvégét egy hatalmas esemény előzi meg, amely minden embert - aki túléli - kell hogy Agondolkodásra késztesse. Ez lesz a bekövetkezendő vég előjele. Ha a Föld végső megsemmisülését előidéző eseményhez hasonlítjátok, akkor kisebb mértékű pusztulásnak mondhatjátok, mégis akkora terjedelemben, amelyet az emberek a Föld fennállása óta még nem értek meg. Olyan természeti esemény, amely felzaklat mindenkit akit érint, vagy hall róla, mert kihatása olyan hatalmas, hogy nem lehet nem tudomásul venni.

Úgynevezett halott földsávok képződnek, amelyeken semmiféle élet nem mutatkozik, mert a Föld kigőzölgése ezeken a helyeken megfojt minden életet. Láthatóvá lesz a természeti erők hatása, mert ezt a jelenséget nem lehet emberi befolyásra visszavezetni.

Az esemény által MAGAMAT kívánom kinyilatkoztatni, hogy a közelgő véget is hihetővé tegyem az embereknek - amit a látnokok és próféták megbízásomból állandóan hirdetnek. Újabb szenvedés vár az emberekre, és ezt nem lehet addig elvenni tőlük, amíg vámot fizetnek a világnak, és engem csak mellesleg vesznek figyelembe. Keresniük kell, hogy én megtalálthassam magamat, de ezt csak olyan esemény képes létrehozni amit emberi munkával nem lehet megmagyarázni. Érezniük kell, hogy egy magasabb hatalom van mögötte, és erre a hatalomra földi szükségükben rábízhatják magukat. Azért kell, hogy ki legyenek szolgáltatva ennek a hatalomnak, hogy saját ösztönzésből keressenek menedéket nála. Földi módon kell minden segítség nélkül lenniük, hogy látható módon érezzék a fönről jövő segítséget.

Azért hatalmas vihar keletkezik, amely kitép mindent gyökerestől - és mindent szétszór. A Föld kettéhasad, és az emberek alulról is, fölülről is ki lesznek szolgáltatva az elemeknek. Küzdeni nem tudnak ellene, mert erejük nem elég. Előtte már egy elviselhetetlen hőség teszi lustává és tompává őket annyira, hogy az első jelenségeket közönyösen szemlélik. Míg aztán felismerik helyzetüket, és szinte brutálisan küzdenek életükért, mert elvesztésétől félnek.

Mindenkinek oldala mellé odaállok szükségében, akiben jóakarát van. Ismeretet adok nekik, hogy mindenben felismerjék MUNKÁLKODÁSOMAT - és ebből kifolyóan oktassák embertársaikat. És rábeszéli őket, hogy hozzám forduljanak, predikálnak nekik szeretetemről, bölcsességerőmről és mindenhatóságomról, hogy hozzám kiáltsanak, amikor veszélyben vannak.

Én akarok a vezetőjük lenni. Akik hisznek bennem, és szolgálni akarnak a vég előtti utolsó időben, azok kimenekülnek minden veszedelemből. Mert ahogyan meg van írva - ezt az eseményt hamarosan a régi Föld eltűnése követi. De minden előkészület nélkül ne éljék át ezt az emberek. Azért egy árnyékot küldök előre, egy utolsó utalást amit el kell hinniek, nehogy az emberek örök pusztulásukba menjenek - megmenthetik magukat, csak használják helyesen az akaratukat.

Ámen.

Antikrisztus - Veszélyben a hit

B.D. No. 4947

6. augusztus 1950

Felelőtlen módon fog eljárni az Antikrisztus mindenki ellen, aki még hisz az egy Istenben, Föld és Menny urában. Kényszeríti az embert a hite megtagadására, amely hit tőlem ered, és az ember teljes szabad akaratú döntéséből fakad. Olyan fenyegető intézkedésekkel kényszerít, amelyek az

ember számára elviselhetetlennek tűnnek, és ami miatt túl gyenge lesz az ellenállásuk. Ezért ki kell mondani: VESZÉLYBEN VAN A HIT. Ez az ismeret mindenki számára gondolkodásra ad okot, de különösen azoknak, akikhez közel lépek földi küldötteim által, akik ígéret közlik, amit küldötteim fogadnak tőlem.

VESZÉLYBEN A HIT! Tudjátok mit jelent, hogy nyíltan állást kell foglalnotok, és ezzel egyidőben a legnagyobb földi szükséggel kell hogy szembenézzetek? Tudjátok, hogy hogyan fogják az emberek minden egyes hittételeket szétrombolni, és azok értelmetlenségét bizonyítani, és milyen keveset tehettek ez ellen?

Tudjátok, hogy milyen nehezen tudtok csak kitartani a bennem - Atyátokban és Istenetekben - való hitben? Hogyan fogják elvenni és elpusztítani mindazt, ami eddig sérthetetlennek tűnt?

Brutálisan mindennel elbánnak, mint méltánytalan kívánságokkal, hogy engem megtagadjatok, elutasítsatok, és ennek láttán sokan lesznek gyengék, mindenfajta ellenállás nélkül elárulnak engem, mert hiányzik belőlük a hit ereje, amely a tiszta igazságból fakad. Már előtte felvilágosítalak, és figyelmessé akarlak tenni titeket ezekre az időkre, mivel az ellenfél hatásai és intézkedései által egyértelműen felismerhetővé válik.

Így ennek következményeként tudok minden egyes ember állapotáról, és szellemi szükségletéről is, amibe került.

Ismeretet akarok adni sikeréről, hogy sok követője lesz, mert mindenféle furfanggal és erőszakkal fog harcolni. Sikerülni fog neki ami sokkal korábban nem sikerült neki, a hitet, amely megingathatatlannak tűnt - megingatni. Könnyedén felborítja a hittételeket, mert jól tud bánni a szavakkal, igazolni fogja az emberek téves gondolkodását, és akik engem nem hordoznak a szívükben újonganak, igazat adnak neki, és hatalma ezáltal jelentősen megerősödik. Eléri, amit ezelőtt senki nem ért el, legyőz egy hatalmat, amely legyőzhetetlennek számított - de egy falat nem tud ledönteni, ellenállást fog találni, mégpedig ott, ahol harcosaim az én vezetésem alatt állnak.

Ott hiába fut neki, mert harcosaim legyőzhetetlenek, mivel a hit pajzsa védi őket, amely olyan eleven, hogy saját maga is erő, és megingathatatlan. Harcosaim közvetlenül tőlem kapnak erőt, mert hallhatnak és láthatnak is engem, és nem fognak kísértésbe esni - bölcsek lesznek, ezért felismerik milyen közel van a vég, és mikor ütött az óra.

Az igazi tudás erőt ad az enyémekeknek, hogy végig kitartsanak, de az igazi tudás az emberek többségéből hiányzik, és ha ezt meg is kapnák, nem fogadják el. De én tudom mi vár rátok, és segíteni szeretnék nektek. Ezt olyan formában teszem, hogy az igazságnak megfelelően világos legyen számotokra, a fény és a sötétség közötti harc a vég előtti utolsó időben.

Ellenfelemnek nagy a hatalma - de égi Atyátoknak még nagyobb a szeretete és kegyelmei mindazok számára, akik az övéi akarnak maradni. Mindazoknak ígérem, kiknek akarata komoly, hogy ahhoz a kicsi nyájhoz tartozzanak, melynek én vagyok a pásztora, hogy a legnehezebb küzdelemben sem fogom őket elhagyni, melyet az emberek e Földön még a vég előtt átélnek.

Ámen.

A világ szeretete – Betegség - Senki nem szolgálhat két úrnak

B.D. No. 4957

27. augusztus 1950

A világ szeretete lappangó betegség, ami biztos szellemi halálhoz vezet. Elképzelhetitek, Mennyei Atyátoknak igen gyakran fájdalmas eszközökhöz kell nyúlnia, ha meg akar menteni ettől a haláltól, ha meg akar szellemileg gyógyítani, ha rá akar venni, hogy a világról és örömeiről mondjatok le, mert csak akkor lesz örök életetek.

Hamis lenne az az együttérzés, ha eltekintenék ezektől az eszközöktől azért, hogy a földi lét alatt ne okozzák szenvedést. Hamis szeretet lenne, amely áldást nem hozna, hanem csak lelketek kárhozátát. De bölcsességem látja a jövőt, és szeretetem segítséget keres számotokra.

Ha engem el akartok nyerni, akkor elkerülhetetlen, hogy a világról le kell mondanotok. És ha szabadon nem adjátok át — akkor el kell venni tőletek amin a szívetek csüng. Ezért kell annyit szenvednetek a földön, ha kimondottan nem is rossz az életviteletek. De még hamis szeretet tölt el benneteket — az anyag iránti szeretet. Ez olyan szeretet, amelyet még helyre kell igazítani hogy boldogíthasson. És amíg ezt a téves szeretetet szívetekből ki nem tépítet, addig nem jut hely benne nekem — mert ahol én tartózkodom, ott le kell győzni minden földi kívánságot.

És újra azt kell mondanom: "Senki két úrnak nem szolgálhat". Megosztott szeretettel én nem elégszem meg. Ellenfelem, a Világ Fejedelme sem engedi meg, hogy ne ő legyen az egyetlen úr a lélek fölött. Így az embernek kell döntenie, engem választ — vagy őt. Amíg vágyai a világ felé mutatnak, addig annak a javára szól a döntés, aki a pusztulásba húzza. A földi lét alatt adhat gazdagon — de a testi halál után ott álltok keserű szegénységben, sötétség és kín a sorsotok.

A földön az én adományaim nem annyira csábítóak, mert szellemi javakat jelentenek, és ezek a földi élet alatt az embereket nem érdeklik. Viszont a halál után mérhetetlen gazdagságot jelentenek, ami boldogít, és örökké a Világosság Birodalmának a polgárává tesz. Én összehasonlíthatatlanul többet nyújtok mint ellenfelem, viszont az ő adományai titeket elvakítanak, és mohón nyúltok utána.

KÉRLEK, GONDOLJATOK A TESTI HALÁL UTÁNI ÉLETRE! — Gondoljatok rá, hogy a halál óráját nem ismeritek. Lehet hogy egészen közel van, és akkor minden elveszik, amit földi javakban birtokoltatok. Ezért féltek is a halál órájától. De ha szellemi javakat gyűjtöttetek, akkor vágyódtok rá, és a földi javakról szívesen lemondtok, hogy becserélhessétek az én adományaimra.

Majd vágyódtok a halálra, mert tudjátok, elérkezett az óra, hogy beléphettek az örökéletbe, és elhagyhatjátok a földet. A földi élet csak felszínes pillanatnak tűnik előttetek — és mégis döntő lesz az egész örökkévalóságra.

Értsétek meg hát, miért látogatom az embereket mindenféle csapással, miért veszek el mindent tőlük, amit kíváncsnak tartanak. Ez nem kegyetlenség — ez szeretet és bölcsesség, amely mindig felismerő, hogy ti emberek mikor, miért vagytok veszélyben, és ebből akar kimenteni!

Aki szenved — az tudhatja, hogy szeretem. De aki az élet minden javát megkapja, az már ellenfelemnek vetette alá magát — én ismerem akarátát, és nem kényszerítem akarata megváltoztatására. De embertársai által odalépek ez elé az ember elé is, hogy szívét megérintsék, hogy szeretetté váljon. Akkor biztos, hogy megmenekül. De ha szíve elkeményedett — akkor mindig nyilvánvalóbb lesz az anyagi jóléte, a "világ ura" mindig gazdagabban ad neki. Mert földi javakért eladta a lelkét, és a szellemi halált választotta.

Ámen.

A szenvedés Isten szeretetének bizonyítéka - A tisztulás tüze

B.D. No. 4959

31. augusztus 1950

Az élet minden nehézségét vegyétek magatokra, és tudjátok, szükség van rá hogy megszabaduljatok minden teherrel ami lelketeket nehezíti. Szabadon és könnyedén kell egykor a szférákban tartózkodnotok, ahol a fény mindent átítat. Akkorra lelketeknek már le kell vetkőznie minden rátapadó burkát, mert azzal nem lehet a világosság teljességét magatokba venni. Ugyanis a világosság fénye ellenállásba ütközne, és nem tudna belépni lelketekbe. Amit a Földön el kell viselnetek csak hozzájárul, hogy a lélek eloldódjon az őt nyomasztó burkától. Hogy mindent le tudjon lökni magáról ami még kint okoz, ami még bilincsekben tartja, tehát még nem szabad. A boldog szellemek birodalma nem ismer ellenállást. Ott csak olyan lélek tartózkodhat, amelyik tiszta, magát már teljesen átszellemítette, akihez már semmi nemtelen nem tapad - ami megakadályozná hogy a világosság átjárja.

8.Hó 31-én: A lélek újra abban az állapotban legyen mint egykor. Akkor maga is fény volt, tehát isteni - az örök ISTENSÉGGEL a legszorosabb kapcsolatban, mert annak egy része, tehát az ÖRÖK FÉNY egy szikrája. Tehát el kell távolítania minden salakot magáról, és ez annyit jelent, hogy a lélek

egy megtisztító tűzön ment át, ami mély szenvedés - de mély szeretet is lehet - és mindig eredményes. Azért ne panaszkodjatok emberek, ha szenvednetek kell. A szenvedést úgy nézzétek, mint Isten szeretetének bizonyítékát, AKI csakis a lélek tisztulására gondol, hogy amint a Szellemi Birodalomba lép, boldog sors legyen biztosítva számára.

A lélek áldja majd a szenvedést, és hálával gondol vissza földi életére, amely a szenvedések árán meghozta a fény-átersztő állapotot, és most állandó boldogságban tartózkodhat Isten közelében. Viszont a Földön képtelen felmérni az ATYA NAGY SZERETETÉT, és gyakran fellázad sorsa ellen. Az Isten iránti odaadás Isten nagyobb szeretetét, több szenvedést — de magasabb lelki érettséget, és az örök boldogságban, a világosság szféráiban való tartózkodást biztosít.

Ámen.

Isten és emberszeretet

B.D. No. 4961

2. szeptember 1950

Amit akartok, hogy az emberek megtegyenek nektek amikor rá vagytok szorulva, AZT TI IS MINT TESTVÉRETEK MEG NEKIK - ez a felebaráti szeretet parancsa. Számotokra ez a legfontosabb parancs, mert az Isten iránti szeretetet is magába foglalja. Mert aki embertársát úgy tudja szeretni MINT TESTVÉRETEK, az mindenképpen fölött szereti az ATYÁT is - mert felebarátod az ő gyermeke. Emberek - ezzel már tudjátok is mit kell tennetek, hogy eljussatok a boldogságra. Mert ez a két parancs az én akaratomat összegezi, és ezek teljesítése a földi feladat. Ha az Isten és felebaráti szeretetnek ezt a két parancsát teljesítitek - nem tudtok bűnt elkövetni. Isten tetszése szerint éltek, és én megáldalak érte - amennyiben megnövekszik bennetek a felismerés és bölcsesség, a világosság és az erő. De tudnotok kell, hogy ellenfelem újra és újra megközelít benneteket. Le akar téríteni a helyes útról, hogy aztán elváljatok tőlem. Abban is megakadályoz ami tetszésemre van. Vissza akar tartani a szeretettől amit irántam és embertársaitok iránt éreztek. Ismételten okot keres, hogy parancsaim ellen vétkezzetek. Belétek helyezi a gondolatot, hogy a magatok számára ti vagytok a legfontosabbak, ezért elsősorban magatokra gondoljatok. Ezzel a önszeretet válik uralkodóvá bennetek, és nincs megértésetek a másik baja iránt. Azt akarja, hogy háttérbe szorítsatok a magatok érdekei miatt - például földi javakért, amelyek mulandók. Tehát döntenetek kell: vagy engem, vagy ellenfelemet választjátok. Vagy a parancsaimat teljesítitek, vagy tönkrementek az önzésben. Mert ellenfelem csak pusztulásokat akarja. Boldoggá csak a szeretet tesz, amit nekem vagy embertársatoknak adtok, mert a szeretet az az erő, amely valóban megszorítja a szellemi javakat. A földi élet egyetlen és egyedüli célja az embertárs megsegítése. Mert az önzetlen felebaráti szeretet a lelketeket megváltó igazi eszköz - ez a boldogságtok vételára.

A Szellemi Birodalomban a szeretet magától értetendő dolog - de a Földön önlegyőzésbe kerül. Az önzés még igen nagy és erős ellensúlya a szeretetnek. Az önzés téves szeretet, és elzárja az utat a boldog szellemek világához. A szeretet tőlem indul - és visszatér hozzám. Akiben nincs szeretet, az szabad akaratot elhagyta szeretetem áramkörét, és ezért abban a veszélyben van, hogy annak hódol be aki az én ellenfelem, és akiben semmi szeretet nincs.

Ezért kell küzdeni ellene, és GYAKOROLNI KELL A SZERETETET. A gyakorló szeretetben parancsom állandóan teljesül. Önzetlen cselekedetekkel alakítsátok szeretetté magatokat, hogy hasonló legyetek ös-lényemhez. Így megszabadultok ellenfelem bilincseitől, velem egyesültök, hogy örökké boldogok legyetek.

Ámen.

Az egymástól eltérő szellemi javak vizsgálata

B.D. No. 4971

22. szeptember 1950

Ne feledjétek el magyarázatot kérni akkor, ha még kérdések és kételyek vannak a szívetekben. Mert Isten - aki az Örök Szeretet - azt akarja, hogy ismerjétek fel az igazságot igazságnak, és abban éljétek. Mint a világosság hordozóinak, nektek jogotok van kérdezni - nektek tudnotok kell

dolgokat - hogy embertársaitokat taníthassátok. Amikor kívülről szellemi értéket kaptok, és az igazságaról nem vagytok meggyőződve, akkor kritikát gyakorolhattok. Ez jogotok és kötelességetek is, magatokkal és a többiekkel szemben is - akik majd ennek alapján terjesztik azt.

9.hó 22én: Isten mindig ugyanaz, tehát szava is mindig ugyanaz marad - ahogyan Örök Tervének megfelelően akarata is mindig tetté válik. Egy ember sem mondhatja el, hogy Istentől olyat kapott, ami eltér szavától, mert szava mindörökké nem változik. Amit meghirdetett látnokok és prófétákon keresztül, az szavainak megfelelően teljesült - csak az emberek másképpen fogják fel, másképp értelmezik, és ezért van szükség szavai magyarázatára.

Ezek a magyarázatok csak a szellemvilág közvetítésével érkezhettek az emberhez. Ez vagy isteni kinyilatkoztatások által történik - amikor Isten közvetlen úton vezet tiszta igazsághoz arra alkalmas embereket vagy világosságbeli lényeken keresztül történik. E lények a legteljesebb igazságban élnek, és maguk is szeretnék ezt az igazságot átadni az embereknek. Tehát Istentől, és a világosság-beli lényektől csak a legtisztább igazság érkezik az emberekhez - ha komoly a kérésük, és a befogadó is megérti, és torzítás nélkül adja vissza. Ez érettségi fokától függ. Isten nem tagadja meg magát senkitől ami reá, vagy a tiszta igazságra vonatkozik. Ő minden korlát nélkül adja, de a vágyakozó nem képes a szellemi anyagot mindig úgy megérteni, ahogyan azt érteni kellene.

A szellemvilágból tisztán és világosan érkezik az üzenet. De egy nem egészen tiszta szív zavarossá teheti, és ezzel nem tiszta szellemi értéket ad tovább terjesztésre. Ezért aztán annak a lelki érettsége a mértékadó, aki tovább akarja terjeszteni. A szellemi érték nem fentről érkezett torzítva, hanem az ember a maga akaratával formálta át. Hiányzik belőle az az érettségi fok, ami az isteni igazság megfelelő befogadójává tenné. Ez a magyarázata a kicsi eltéréseknek - de ezeket még nem lehet tévedéseknek nevezni.

De amikor a szellemvilágból teljesen ellentétes közlések érkeznek, és vitathatatlan igényt tartanak az igazságra - akkor komoly kivizsgálás kell. Mert ekkor a közlések kiinduló állomása is különféle erőkből áll, és ezért a legnagyobb kritikára van szükség. Megint csak annak az embernek a lelki érettsége a mérvadó, aki az "igazságot" terjeszteni akarja. Elsősorban őt kell kivizsgálni. Ezt ti emberek nem vizitek végbe, mert egy ember belső lényé nem fekszik annyira nyíltan előttetek, hogy ti megítélhetnétek. Ekkor ahhoz a szóhoz kell tartani magatokat, amit egykor Isten erről mondott - mert Isten szava nem veszti el értelmét akkor sem, ha már örökkévalóságok mentek át felette.

Ha ettől a szótól a magyarázat teljesen eltér, akkor jogosan gondolhattok sötét hatalmak megtévesztő közbenyúlására. Ismeretben lévőnek álcázzák magukat, pedig csak azoknál akarnak sikereket elkönyvelni, akik kapcsolatot keresnek a szellemvilággal - de nincs elég érettségük, hogy maguk legyenek a tiszta igazság felvevő állomásai. Tehát szívük nem elég tiszta, mégis magasan állónak hiszik magukat, mutatni akarnak valamit ami nincs bennük - és ezért áldozatul esnek az alvilág erőinek. Érthető hogy oktatni akarnak a felvetett kérdésben, de ezt nem az igazságnak megfelelően teszik, és a tévedés által a sötét még sötétebb lesz - holott a világosságot keresik! Isten feltételeket szabott, azokat teljesíteni kell, ha az ember közvetlen érintkezéssel hallani akarja Isten szavát. A tiszta igazságot csak ez biztosítja. Viszont ennek feltétele, hogy szívét önzetlen szeretetre alakítsa, hogy Isten Szellemének méltó edénye lehessen.

A szeretet magába zárja a legmélyebb alázatot, a gyermeki imát, és hogy akaratát teljesen alávesse az isteni akaratnak. Aki ezeket teljesíti, az nyugodtan létrehozhatja a szellemvilággal a kapcsolatot, nem kell félnie hogy tévedésbe esik, vagy hogy az igazságot nem ismerik fel igazságnak. Mint az isteni igazság befogadója, jogosan felléphet az igazság érdekében, és tanítása, tudása állandóan egybehangzó lesz Isten szavával. Isten szava viszont mindörökké változatlan marad, ahogyan tőle kiindult. Ő maga tehát mindig az igazságban él és mozog, mert az Örök Igazság maga tanítja.

Ámen.

Hamis Krisztusok és hamis próféták jönnek utánam, de ne higgyetek nekik akkor sem, ha csodákat tesznek. Már a Földön megmondtam, hogy lesznek akik minden módon meghamisítják tiszta tanításomat. Bemutatkoznak mint a világ üdvösséghezozói, a jámborság fedőkabátja alatt prédikálnak - de a cselekvésük mégis minden más, csak nem az én követésem. Mert nem az irántam, és a hozzátok való szeretet vezet őköt, hanem a hatalomvágy. Ahol hamis Krisztusok és hamispróféták léptek fel, mindenhol ezt az egy célt követték - pedig ez nagyon távol volt az én akaratomtól! Bár azt prédikálták, hogy szeretetté kell alakulni - de ha a prédikálók maguk nem törekedtek rá - szavaik elvesztették erejüket és igazságukat.

Ezért nem lehettek igaz próféták, nem képviselhetek és hirdethettek engem embertársaiknak - bár szájuk folyton Nevemet emlegette, és saját céljukhoz engem toltak előtérbe. Ezt csak a zűrzavar követhette, olyan idő, amikor már nem ismertek fel helyesen még azok sem, akiknek az akarata jobb volt.

Szellemem már nem érződött az Evangélium hirdetőinél már világi szellemiség volt az ami az embereket vezette - ahelyett hogy a helyes úton szeretettel vezették volna hozzám az embereket. Már a keresztényellenességet képviselték, és nyilvánvaló lett tevékenységük gyümölcse: szeretettanításom eltorzulása. Jellemző a hatalmi vágy, a gög, elvakult gondolkodás azokkal szemben akik akaratom szerint éltek, és akik számára megnyilatkozhattam. De ezek a kinyilatkoztatások nem jelentettek nekik semmit, elnyomták, mert tiszta igazság volt, és azt nem bírták elviselni.

A világért éltek, és a törekvésük is világi volt. Aki komolyan elfordult a világtól és hozzám fordult, az hamarosan felismerte a veszélyt, hogy ez a tévedés mit jelent a világ számára. Aki ezt nem ismerte fel, kitartott a világ mellett - és ezzel ellenfelem, a Világ Kormányzója mellett, aki az emberek lelkét akarja elpusztítani. A hamis Krisztusok és hamis próféták feltámadnak. Aki nem jár az igazságban, az áldozatul esik egy hamis Krisztusnak, mert megtéveszti az isteninek látszó beszéde. Ezekből a beszédekből azért hiányzik az igazság, mert a prédikátor maga nem éli a szeretetet, és így nem áll az igazság talaján. Ennek ellenére mint az én képviselőm állt elő, és az embereknek ideiglenes és örök büntetéseket hirdetett.

Egy rossz értelemben vett próféta aki eltorzította szeretet tanításomat, ezzel hamis bizonyítványt ad rólam embertársainak, mert én nem a harag Istene, hanem a szeretet Istene vagyok. Nem az igazat mondja - nem is mondhatja - mert nincs birtokában. Ezért hamisan tanítja az embereket, abba a hitbe neveli bele őket, hogy Ő az egyedüli igazságot képviseli. A hamis Krisztusokra és hamis prófétákra való utalásom elsősorban azokra a tanítókra vonatkozik, akik ismeretet nyújtanak az embereknek, akik az én nevemben beszélnek - és mégsem vallanak helyesen rólam. Az Ő beszédeiket akarom megvilágítani, megbélyegzem téves tanításaikat. Felismerésre akarom segíteni a jóakarátú embereket. Világosság hordozókat akarok küldeni az emberek közé, akik fel vannak hatalmazva hogy az én nevemben beszéljenek - mert magam választottam ki azokat, akik képesek hogy nevemben beszéljenek, és magam tanítom őket. Ezek felismerhetők mint küldötteim, mint igazi világosság hordozók, és aki jóakarátú, aki gyűlöli a hazugságot - az nem mondhatja hamis prófétának őket. Csak aki meg akar maradni a tévedésben, az nem ismeri el őket. A Sátán küldötteinek mondja őket, mert maga is menekül az igazságtól. A világ közeledik a véghez - tehát a hamis próféták is szaporodnak. Ugyanekkor fellépnek ellenük az én követeim is, hogy az emberek - ha akarják - kivizsgálhassák mindkettő értékét vagy értéktelenségét.

Ahol hamis Krisztusokról és prófétákról folyik a beszéd - ott valódinak is kell lenni. Ezek nagyon is felismerhetők, mert világosságot visznek az embereknek, és az utolsó ítéletről beszélnek. Ezzel szemben a hamisak megzavarják az embereket - élni tanítják őket, de nem az én akaratom szerint, hanem a maguk örömére. Az igazi próféták tanításomat a legtisztább formában élik. A hamisak is szavaimat használják, de folyton földi célokért, hatalomra és gazdagságra törekedve!

Aki tölem kap, az továbbítja embertársainak anélkül, hogy bért kapna érte. Aki bért kér - az nem tölem kapta az adományt amit kioszt. A hamis Krisztusoknak és hamis prófétáknak ez is egy ismertető jegye amiről felismerhetők. Mert a szellemi értékek megfizethetetlen kincsek, amit soha nem szabad földi módon értékelni, és elítélni sem szabad azt, aki nem fizeteti meg magát. Mert minden adományt szeretettel kell kiosztani, és még inkább a szellemi adományokat amelyekkel az emberekről gondoskodik, és amiket folyton elvezetek hozzájuk hogy boldogok lehessenek.

Ámen.

Az örök életről van szó

B.D. No. 5000

14. november 1950

Az ÖRÖK ÉLETRŐL van szó. A Földön meghalt ember lelkének életéről, amit a Szellemi Birodalomban folytat. Tehát az egész örökéletről van szó. Emberek - megértitek ennek a horderejét? Gondolkozzatok el egyszer rajta, micsoda felelőség van rajtatok a földi életben: itt minden eszköz rendelkezésekre áll, hogy majd egykor boldogok lehessetek, és ahol magatok az egész örökkévalóságra megteremtitek sorsotokat - de amit ti lelketek mérhetetlen kárára kihasználatlanul hagytok!

Gondoljátok meg, felelőséggel tartoztok a földi gondolkodástokért, akarástokért és cselekvéseitekért! Amit tevékenységben elmulasztottatok, azt meg nem történte már nem tehetitek, és semmit be nem pótolhattok. Viszont a földi életmódnak megfelelően mindenben igazságos kiegyenlítésre találtok! Minden gondolat, minden cselekedet önmagától olyan kihatású, hogy az embert vagy elvonja a céltól - vagy hozzásegíti. Ezért állandó legyen a törekvésetek, hogy megszerezzétek Isten tetszését, és egyszer színe előtt megállhassatok. Lelketek üdvösségéről van szó, ti pedig a földi élet alatt csak a testre, és igényeire, az igények kielégítésére gondoltok, és lelketekre nem figyeltek.

De Isten szeretete nem akar elejteni, nem akarja, hogy örök időkre elveszettek, hanem hogy örökéletetek legyen. Isten szeretete küzd értetek, amíg a Földön tartózkodtok. Gyengéiteket és hibáitokat végtelen türelemmel elviseli, és irgalma nem ismer határt. földi tartózkodástok alatt szeretetét adja, és kéri, hogy egyesüljete vele. Ez a legmagasabb szeretettel való egyesülés az üdvösség állapotába helyez, amit azért készített, mert mindannyian a gyermekei vagytok. Fölöttébb nehéz elvezetni benneteket az üdvösség megszerzésének elkezdésére, amíg nincs meg hozzá magatokban az akarat.

De az akaratot kényszeríteni nem lehet. Teljes szabadságban kell átalakulnotok, és kialakítanotok magatokban azt az öslényi állapotot, amellyel Istenetekből kiindultatok. Akkor újra Istenhez hasonló lények lesztek, aki kapcsolatba léphet vele anélkül, hogy Isten fényében megsemmisülne.

Lényeteknek ez az átalakítása a földi feladat, a földi cél, és rendeltetés. Ha Istent kéríte, hogy segítsen, akkor nem nehéz. Viszont nehéz küzdelmet jelent, ha a világhoz ragaszkodtok. Ezért ellenségeitek a világ, mert veszélyt jelent, és alámerülést. Azért kerüljétek, ne kerüljete a vonzásába - győzzétek le ezt a vonzást, és egyedül az isteni birodalmat szemléljétek, amely valóban sokkal pompásabb javakat kínál. Kívánjátok Istent, AKI mindent megadhat, és meg is ad, ami boldoggá tesz benneteket.

Ámen.

Meginog egy szikla - Szellemi megrendülés

B.D. No. 5004

21. november 1950

Az emberiség nagy szellemi megrendülésen megy át, hogy alkalma legyen egy tévedését felismerni, amit eddig igazságként képviselt. Az embereket szemmel láthatóan figyelmeztetem szavaimra. Meginogtok egy sziklát, és az emberek maguk határozzák meg, hogy mit utasítanak vissza: a szavaimat vagy a felépítményt, ami ezekre a szavakra épül. Érvényes csak az egyik maradhat, és a megítélés minden embernek szabadságában áll.

Csak az emberek kedvéért engedem ezt megtörténni, hogy eloldódhassanak egy kényszerszertől, amely megkötötte gondolkodásukat és akaratukat, és így az akarat szabadságát akadályozta, pedig az ember emiatt él a Földön. Meg akarok ingatni egy sziklát, ennél fogva az alap meginog, összeomlik az egész építmény - azaz, az emberek már nem érznek kötöttséget, hanem szabad mérlegelés szerint gondolkodnak és cselekszenek. Többé nem félnek semmilyen hatalomtól, amely mögött Istent sejtették, mert most engem ismernek fel, aki erősebb vagyok mint ez a hatalom, és nem ezek oldalán állok.

Igaz, hogy szellemi vonatkozásban ez káoszt jelent, és a tévedés kezdetben még érvényesülni akar, viszont mint a villám felvillan az igazság, és éles fényt vet a téves tanításokra. Az igazság mellett ezek nem állják meg helyüket, mert most mindenütt fellépnek az igazság hirdetői - a világossághordozók - akiket meghallgatnak, habár a hajótörést szenvedett hatalom követői a legelkeseredettebben fognak támadni. Én az eljövendőt hirdetem nektek embereknek, és ezt már rövid időn belül várhatjátok. Mindennek megvan az ideje, és ez a történés is a közeli végre utal, mert látnokok és próféták által megjövendöltetett egy nagy város vége.

Világot megmozgató esemény lesz ez, amelynek szellemi okai vannak, és szellemi kihatása lesz. Az egész világ előtt engem tanúsít, aki mint az örök Igazság soha nem tűrhetem azt ami nem igaz, és eljárók ellene amikor eljön az ideje.

Ámen.

Szellemi szegénység

B.D. No. 5014

4. december 1950

Aki szellemben és igazságban akar hozzám imádkozni, annak igazi gyermeki jámborságban kell azt tennie. Ilyen gyermeki jámborsága csak az alázatos embernek van, aki kicsinek és jelentéktelennek érzi magát, akiben tudatos a tőlem való távolsága, és ennek ellenére van gyermeki hite, amit én elfogadok, ha kérve jön hozzám.

Nincs mása, csak a szeretetembe vetett hite, ami nem engedi elbukni, és ez a szellemi szegénysége alázatossá teszi. Az alázatosoknak viszont én kegyelmet adok, és a kegyelem által boldog lesz.

A szellemi szegénység tehát csak az ember méltatlanságának elfogadása, és a kegyelem és irgalom utáni vágy, amit mindenki megtapasztal majd, aki ilyen alázattal emeli fel szemeit hozzám.

Mindazok akik szellemben szegénynek érzik magukat, akikben tudatos a hiányos állapotuk, segítséget kérnek, és ezt ott keresik, ahol szeretetet és kegyelmet remélnek. Én boldognak nevezem őket, hogy szellemi szegénységükben rám bizzák magukat, hogy felismernek magukban, és ezért hozzám fordulnak kérésükkel, mert az ilyen ima mindig alázatos lesz, és én mindig meghallgatom.

Ámen.

Szellemi akció

B.D. No. 5015

7. december 1950

Egy nagy szellemi akció megy végbe, ily módon az emberek gondolatban azokkal a kérdésekkel foglalkoznak, amelyek a közeli végre vonatkoznak, mert valami olyan történik, amire a látnokok és próféták már hosszú idővel ezelőtt figyelmeztettek. Ezek a jövődölések egész nyilvánvalóan teljesülnek, és az emberek felfigyelnek. Ekkor már figyelembe veszik a jelzéseket, mert hinni kezdik, hogy a vég közel van. A szellemi akciónak földi kihatása lesz, habár a Szellemi Birodalomból indul, tehát Világosság-beli lények munkája, hogy megfontolásra indítsák az embereket.

Aki csak földi módon gondolkodik, az nem is lát benne semmi mást, mint egy természeti eseményt, ami véletlenül embereket érint, akik szellemi tevékenység látókörében vannak. De aki mérlegeli, hogy semmi sem véletlen, az meghökken, és felismeri a közeli végre figyelmeztető jelet. Mert Isten hatása és tevékenysége vált láthatóan nyilvánvalóvá, és nem embereké - akik akaratukat érvényesítik, és valami istenellenes dolgot visznek végbe - hanem félreérthetetlenül felismerhető egy hatalom, aki

nyomatékosan kinyilvánítja magát. Hogy ez milyen módon fejeződik ki, az elgondolkoztatja az embereket, és többen vagy kevesebben - szellemi érettségük és beállítottságuknak megfelelően - az esemény hatása alá kerülnek.

A látnokok és próféták jövendölései teljesülnek, és az ég erői megmozdulnak. Minden szellemi lény részt vesz benne, és meghatározóan belenyúl a világ-eseménybe, mert elérkezett az idő, ahogy írva van: a Nap elveszti fényét, azaz elhalványul a glóriája, ami elég hosszan ragyogott joggal, mert a vak emberek ellenkezés nélkül hagyták elvakítani magukat. Most azonban fentről ragyog a Világosság, és fényénél a hamis nem állhat meg. A Világosság azonban a halál árnyékából lép elő, azaz csak akkor ragyog, amikor egy beteg és korhadt testnek vége. Akkor a régiből egy új keletkezik, és ekkor sok emberben kivilágosodik, akik figyelik az idő jeleit, és mindent ami a Földön történik Isten akarata vagy engedélyeként tekintenek. A Menny és a Föld egyesül ahol világosságot szükséges vinni a sötétségben vándorló embereknek.

Bár az emberek maguk is az okai hogy sötétségben járnak, ennek ellenére nyilvánvaló segítséget kapnak, hogy Isten hatalmát könnyen felismerhessék, mielőtt csak figyelmesek és a világosságot keresik.

Ámen.

„Aki szereti életét - elveszíti azt.... ”

B.D. No. 5024

20. december 1950

Az élni akarás a halál fölött biztos győzelmet jelent. földi értelemben nem tudtok parancsolni a halálnak, de a testi halál akkor is átmenetet képezhet az élethez, amikor az emberben naggyá válik az akarat, hogy megszerzi az örökéletet. Én örömmel veszem ezt az élni akarást, akkor is, ha egykor azt mondtam: "Aki szereti életét, elveszíti azt - és aki odaadja, az megnyeri."

Aki csak arra gondol, hogyan tarthatná meg a test életét, az hamar megtapasztalja, hogy teljesen tehetetlen, és el kell válni a Földtől anélkül, hogy védekezni tudna ellene. Tehát nem ezt az élni akarást értettem, amikor valaki így győzi le a halált. A lélek igazi életére kell vágyódnia, és az ember akarata minden erejével erre törekedjen, akkor az örökkévalóságban nincs számára halál, akkor fényben és erőben él, és saját boldogságára tevékenykedhet. Ekkor valóban legyőzte a halált. A lélek kilépése a testből egy új életre ébredés, amit nem nehezít már a testi burok - szabad minden anyagtól, és mégis elképzelhetetlen nagy erőben van. Ezt az életet szeressék meg az emberek a Földön, és csak arra törekedjenek, hogy egykor ennek birtokába jussanak, akkor majd vágyódnak a halálra, akkor majd oda akarják adni a testi életet, hogy megkaphassák az örökkévalóság igazi életét.

De az emberek a testi életükhöz inkább ragaszkodnak, és félnek az elvesztésétől - szeretik a földi életet, ezért elvesztik, és sorsuk a halál. Itt újból nem a testi halált kell érteni alatta, hanem a szellemi halált, amelybe elkerülhetetlenül elmerül az ember, ha szereti a Földön az életet. És ez a halál rosszabb, mint amilyennek az ember képzeletben - mert önmagát veszti el. Mikor a földi életet valóban elveszíti, lelke fény és erő nélkül marad a teljes tehetetlenségben, és sötétségben.

A szellemi halál leírhatatlan kín. Önmagáról tudomása van - tehát a tudat a halál pillanatában nem alszik ki, hanem kínos állapotban tovább vegetál. A boldogító cselekvésre való kívánság csak az élők kívánsága, csak azok vihetik végbe, mert erő kell hozzá. Az pedig csak élőlényben van - míg a halott lény erőtlen. A Földre közvetített, és emberhez áramló életerőt lehet tisztán csak világi tevékenységre is használni! Igaz, hogy ez felszaporítja a földi-anyagi javakat, de a szellemi világ számára teljesen értéktelen. Felhasználható azonban szellemi tevékenységre is, az múlhatatlan kincseket érlel, tehát garantálja, hogy az örökkévalóságban élni fog. Tehát az ember akarata legyen teljes komolysággal az örökéletre irányítva, és életerejét szellemi erő elnyerésére használja. Ekkor a halál fölött győztes lesz, az örökélet biztos számára, és halált nem ízlel mindörökké.

Ámen.

Krisztus újra jövele egykor és most – A Megváltás Műve

B.D. No. 5027

Eljövetelem alkalmával ugyanolyan ínségben volt az emberiség mint most, mert a legmélyebb szellemi sötétségben éltek. Épp úgy, mint most. Szántam őket ebben az állapotban, és hogy segítsék rajtuk - magam jöttem a Földre. Úgy jöttem mint MEGMENTŐJÜK, és hogy a sötétből a világosságra jussanak, csak egy út járható: az amit én mutattam. Csak követniük kell, és szellemi ínségük elmúlik. Úgy jöttem mint megmentőjük, és megszabadítottam őket a Sátán bilincseitől, ami nagy szellemi ínségük okozója volt, és nem volt erejük hogy ettől megszabaduljanak.

Az út, amire vezettem őket, számukra is járható volt, mert mint vezető magam mentem előttük. Az utat ismertem, mert egy emberi testbe öltözve magam is megtettem, és az emberektől csak azt kértem, amit meg lehetett tenni. A szeretet útját jártam. És mindenkinek ezt az utat kell járni, aki szellemi sötétségből az élet világosságára akar ébredni, aki ellenfelem bilincseitől meg akar szabadulni, aki megváltást akar attól a bűntől - ami az emberiség szellemi ínségének az oka.

Mint az emberiség MEGVÁLTÓJA jöttem a Földre, mert segítségem nélkül elmerültek volna a sötétségbe. A Megváltás Művét minden időkre végbevitettem, a múlt, a jelen és a jövőért. Tehát a mostani emberiségért is, akik ugyanabban a szellemi ínségben vannak, és sürgős segítségre van szükségük, nehogy ellenfelem hatására a mélység szakadékába elmerüljenek.

Most még nagyobb a veszély, mert az embereknek már nem adatott hozzá sok idő - a kegyelmi idő hamarosan lejár, amit az emberiség a megváltás elfogadására kapott. Az emberiség egy fejlődési periódus végén van. Egy jelentős szakasznál áll, mert az utolsó döntés: VAGY ÉLET - VAGY HALÁL!

Vagy megmaradás - vagy teljes halál. Ez azt jelenti: vagy élet az isteni akarat szerint, vagy - ha az ember nem találja meg a helyes döntést - akkor anyagi és szellemi halál.

És én újra jövök, hogy mentő legyek a szükségben. Először szellemben, ahogy meghirdettem, hogy azoknak nyilvánítom ki magamat, akik SZERETNEK, ÉS PARANCSAIMAT MEGTARTJÁK. Nekik szavakban nyilvánulok meg, és a közeli vég bejelentését is megteszem. Majd újra úgy jövök el a felhőkben, ahogy egykor felmentem a mennybe. Azért jövök, hogy a legnagyobb szükségben segítségükre legyek azoknak akik követtek, akik - ahogyan prédikáltam - a szeretet útját járták. Magamhoz viszem őket, el a Földtől, amelyen már csak ördögök vannak nagy számban.

Ismét megjelenek mint megmentőjük. Viszont eljövetelem Megváltó Művem befejezését képezi a Földön. Mert aki még nem ismert föl, azért hiába haltam meg a kereszten - nem fogadta el a megváltást, és ezért elgondolhatatlanul hosszú ideig ellenfelem kötelékében marad. A Sátán minden követőjével együtt lekötve marad az anyagban, és akik nem akartak elismerni engem, azoknak a sorsa a szellemi halál. Szabad akaratból álltak a befolyása alá, és Megváltó Művem tevékenységeit figyelmen kívül hagyták, ezért a maguk hibájából gyötrődnek a sötétség kötelékében.

Ámen.

A nehéz földi sors magyarázata és megokolása

B.D. No. 5048

24. január 1951

Ha nehéz sors jutott a Földön számotokra, az csak lelketek javát szolgálja. Minden nap közelebb kerültek a testi halálhoz, és a vég is közel van már. És tudjátok-e vajon, hogy a vég utolsó napját megéritek-e? Hogy nem kaptok-e már előtte behívót - és a földi élet már csak kevéske idő? Gondoljátok meg - hogy a holnap is már utolsó napotok lehet! És mindenkor hálásak lesztek, ha bizonyos érettséggel mentek a túlvilágra, mert az feljogosít, hogy a világosság honába lépjete.

Gondoljátok meg: a földi élet csak eszköz a cél elérésére. A földi élet nem tart örökké! Minden mulandó - az öröm és szenvedés, a jókedv és fájdalom. Egyedül a lélek nem múlik el, fájdalmai pedig csökkenni fognak. A testnek addig kell szenvedni, amíg a lélek ebben az át-burkolásban tartózkodik a Földön. Aki a Földön nem szenvedett, az nem várhat fájdalom-mentes halált. A lélek még sok salakanyagot tartalmaz, amit átvisz magával a Szellemi Birodalomba. De a kín a túlvilágon jóval

nagyobb, mint a Földön - és végtelen hosszú ideig tarthat tisztulása, ha a lélek megátalkodott, és még csekély segítséget sem fogad el.

Az emberek még nagy szenvedéseken mennek át. Az idő rohan, és igen gyorsan meghozza a végidőt. Ereje és ellenállása csak ANNAK lesz a végső időben, aki már szomorúsággal és szenvedéssel megtisztult. Az ilyen lelket erőm át tudja járni, míg a vastag beburkolásban lévő nem tudja érinteni. Azért kegyelem minden új nap amit megér, legyen érte hálás, használja ki az időt jól, mert nem tudja, mikor éri a vég - és majd minden olyan nap miatt bánkodik, amely nem hozott szellemi előrelépést. A lelket a szeretet és szenvedés érleli. Azért kell az embereknek türelemmel elviselni ami rájuk van téve, mert a javukat szolgálja. A tökéletességet szolgálja minden, amit akaratom veletek szemben megenged.

Ámen.

Bensőséges, vigasszal teli atyai szavak

B.D. No. 5057

8. február 1951

Minden szükségben tekintetek föl hozzám, és ne adjátok át magatokat aggódó gondolatoknak. Azok visszatartanak a szellemi törekvésektől, elgyengítnek, állhatatlanná tesznek. Mert általa bizonyos mértékben az anyagi világ még fogva tart benneteket.

Főlösképpen minden földi gond mindaddig, amíg engem elismertek Atyátoknak, akihez minden földi gondban bizalomteljesen eljöhetnek. Állítsátok minden időben a szemetek elé az én nagy szeretetemet. Éreztétek, hogy ebben a szeretet-teljességben álltok, és tudnotok kell, nincs olyan szükség, amin én ne lehetnék úrrá. Mindent megteszek amire kértek, hogy nekem gondtalanul szolgálhassatok. Kéréseitek és szükségseitek iránt mindig nyitott a fülem, és soha nem engedem hogy hiába hívjatok. Azt akarom hogy eleven hitetek legyen, hogy megtapasztaljátok a hit erejét.

Segíteni akarok, és segítek is. Ha ti ezt szilárdan hiszitek, megszűnik minden szükséghelyzet, ti mindig bensőségebben kapcsolódtok hozzám. Az a célom, hogy szilárdak legyetek, tele erővel amikor rátok tör a szükség ideje, mert azt nem lehet elfordítani az emberiségtől.

Segítséget mindig nálam keressetek, bizalommal tekintetek fel hozzám. Ekkor nyilvánvalóvá válik segítségem, - mert azért veszek el tőletek mindent, hogy aztán korlátlanul adhassak mindent.

Ámen.

A Szellem kiáradása II.

B.D. No. 5059

10. február 1951

Munkálkodni akarok bennetek és ki akarom bontakoztatni erőmet. Olyan állapotba akarlak helyezni, hogy jelenlétemet éreztétek és boldogok legyetek. Azaz, erőm elevenné tesz és életet ad lelketeknek, mert tevékenységem nélkül halott - holott az ember él. - A lelket akarom életre ébreszteni és mert képtelen nálam nélkül élni - magamnak kell bennetek lennem. És ez vonja maga után munkálkodásomat is.

Magam Szellem vagyok. Tehát csak szellemben lehetek nálatok. Nincs rá szükség, hogy látható testben átéljétek. Ennek ellenére lakásom lehet bennetek és hatásom által életet adhatok. Ti pedig meggyőződéssel mondhatjátok, jelenvaló vagyok nálatok, mert ennek nyilvánvaló jele van: a Szellem által való megvilágosodás. Belső ismeretek által érlelődtek, olyan ismereteitek vannak, amelyeket ember soha nem adhat - hacsak benne is nem játszódtok le hasonló folyamat és az így nyert ismeret közli veletek. Tehát Szellemem titeket embereket életre ébreszt. Viszont Szellemem örökre elválaszthatatlan tőlem, ennek következtében, akit Szellemem megvilágosított, az tőlem kapta a világosságot - megengedte magában munkálkodásomat - ami megint csak úgy lehetséges, ha szeretet lakik az emberben, akiben Szellemem által magam akarok tevékeny lenni.

A belőlem való Szellem nem nyilvánulhat meg szeretet nélkül; szeretet nélkül megnémul az emberben az isteni hang és szeretet nélkül nincs megértés azokra a dolgokra, amiket egy szellemben felébredt embertársától kap.

Mert Szellemem hallatlanul nagy szeretet-tűz, tele van erővel és hatásokkal - de mindig csak akkor, amikor a saját elemében van; amikor olyan szívben ébred fel, amely képes szeretetre és szeretni akar. E nélkül a Szellem visszahúzódik és teljesen elzárkózik mindattól, ami az emberben Isten nélkül van.

Tehát amikor a Szellem kiömléséről van szó, az a legelevenebb összezárkózást jelenti velem, hogy az emberben munkálkodásom lehetségessé váljon. Tehát, hogy az embert elfogadjam, létrehozzam tudását, hogy ismeretben gazdag és a legteljesebb igazságban mozgó embert készítek belőle, aki céltudatosan járja földi útját, tekintetét fölfelé irányítja, elfordul a világtól és a szellemi birodalom felé törekszik. Világossá lett benne, hogy a szellemi birodalom az igazi hazája és minden erejével feléje törekszik.

Eleven akaratában, gondolkodásában és tetteiben. Tudatosan dolgozik magán, hogy olyanná formálódhasson, aki állandóan összekapcsolódhat velem, mert boldog, hogy benne tevékeny vagyok és többé nem akar elválni tőlem. Tehát ha az ember fölfelé törekszik, akkor nyilvánvaló, hogy tevékeny vagyok benne. Nem áll ellenkezésben velem, és befogad szívébe. Ekkor szeretetem és erőm átjárja, a felismerések talaján áll és örökre eltávozott tőle a szellemi sötétség.

Ámen.

A szóátvevő különféle sajátosságának magyarázata

B.D. No. 5061

12. február 1951

Gyermekem, minden ellenállás nélkül fogadd szavaimat, és add át magadat hatásuknak. Olyan feladatot kaptál, amit csak az képes végbevinni, aki szívvel és értelemmel viszi végbe a Szellembi Birodalomhoz való kapcsolatát. Tehát aki a földi emberek érzelmi állapotát számításba veszi, de emellett maga a Szellembi Birodalom után vágyódik. A vég előtti utolsó időkben szükség van erre. Az emberek már majdnem minden kapcsolatukat elvesztették velem, és a hit arra nézve, hogy van szellemi élet, és van szellemi jövőjük - már majdnem teljesen kiveszett.

Ismerem az emberiség nyomorát, és segítenem kell rajtuk. Olyan eszközhöz kell nyúlnom, amely anélkül ígér eredményt, hogy szabadakaratukat beszűkíteném. Ilyen eszköz, hogy befogadóképes közvetítők révén fönről tiszta igazságot vezetek hozzájuk. Ők olyan értelemben is közvetítők, hogy a maguk személyes módján könnyebben megtalálják az utat az emberek szívéhez.

Azokat kell megnyerniök nekik, akik még távol vannak tőlem. Gondoljátok meg - a hozzám törekvő emberek már egy bizonyos körben élnek, ahol munkálkodásomat könnyű felismerni. De a tőlem távol állók kívül vannak ezen a körön, és ezért szükséges, hogy olyan valaki legyen, akinek mindkét területben van bejárása, hogy úgy beszéljen, ahogyan azoknak érthető - és mégis úgy, ahogyan tőlem kiindult. Tudom, hogy miért választottalak téged erre a misszióra, mert ismerem azokat az embereket, akik először mindent értelemszerűen megvizsgálják, mielőtt magukba fogadják. Tehát értelmüket nem szabad átejtetni, hogy lelkükre sikeresen lehessen hatást gyakorolni.

Az ilyen emberek megváltása sokkal nehezebb, de nem kilátástalan, mert kegyelem ott hat, ahol megnyílik a fül, és a kegyelmi adomány a szívet is érintheti. Most az az akaratom, hogy tevékenységem ott is említést kapjon, ahol még erős a világi befolyás. A végidőben kevés eredményt hoz az Evangélium megszokott módon való hirdetése. Sőt majdnem lehetetlen. Az a világban élő ember, akinek a többi világi emberrel kapcsolata van - ha az én megbízatásomból beszél - nem kap olyan gyorsan visszautasítást, mint az, akinek kevés a kapcsolata hozzájuk, mert más a szellemi szférája. Ebbe a szférába a világi emberek nem tudnak belehelyezkedni - és ezért inkább félrelökést éreznek, és nem magukhoz vonzást. Ezek a szférák érzelmi rezdülésekből állnak, amelyek tehát lehetnek jók vagy rosszak, szeretetteljesek vagy szeretetben szegények. Minden lény képez magának szférát, amelyben a lelke mozog.

Amikor egy embert misszióra rendelek, mert nekem akar szolgálni, én határozom meg körülötte a szférát, és az megfelel missziójának, abban sikeresen tevékenykedhet értem és birodalmamért. Ez nem jelenti azt, hogy olyan embert veszek szolgálatomba, aki a szellemi szférákon teljesen kívül állna. Az ilyen nem lehetne tevékeny Nevemben. Csak annyit jelent, hogy fátyolt teríték világosságomra, amely túl világosan, és ragyogva jelenne meg, és zavart okozhatna a világi emberek között, és hátráltatná, hogy egyet is meg lehessen nyerni közülük. Erre a misszióra olyan embereket választok, akik az akaratukkal az enyémekek lettek, megértették szeretetemet, és a vég előtti utolsó időben felhasználhatók. Bennük és általuk magam munkálkodom.

Ez arra a kérdésre válasz, hogy miért nincs minden embernek azonos érzelmi rezdülése - és ennek ellenére a szeretet-erő hatalmas mennyisége válik hatékonnyá, de mégsem lesz teljesen nyilvánvalóvá. Mert belelátok az emberi szívekbe, és ismerem az emberek akaratát, hogy mekkora fokon fordulnak felém. Ennek az akaratnak megfelelő fokú lesz a Birodalmamba való meghívása is.

Ámen.

Reinkarnáció II.

B.D. No. 5062

13. február 1951

Világosságot kaptok föntről arra a helyre, ahol még sötétség van bennetek. Küldötteimet utasítottam, hogy tegyék a világosságot mindenki számára hozzáférhetővé, aki vágyódik rá. Közvetítem nekik azt, ami a szellem megvilágosítására szolgál, hogy a rosszat a jótól jól meg tudják különböztetni és mindig felismerjék MAGÁT AZ ÖRÖK IGAZSÁGOT.

Földi gyermekeim — ti a legmagasabb boldogságra vagytok kiszemelve, amit csak nyújtani tudok. De boldogságtok foka mindig akaratotoknak megfelelő lesz, mert azt én nem határozom meg. A LEGMAGASABB boldogság elérése a legmagasabb követelmény megtételét kívánja az akarattól — mert az Istengyermekség eléréséhez — amit az Atya öröksége biztosít — tökéletesnek kell lennetek, ahogyan Atyátok a mennyben is tökéletes. Sokat követelek földi gyermekeimtől, de végtelenül többet adok vissza. Amit tőletek követelek annyi, hogy akaratomnak rendeljétek alá magatokat és magas fokú szeretetté alakuljatok. Az örökeletben végtelenül sokféle lehet a boldogság foka. Mindig a bennetek fellobbant és tevékenységre bontakoztatott szeretet nagyságfoka szerint alakul.

Tehát ez a szeretet-tevékenység határozza meg az érettség és ezzel a boldogság fokát is. Ebből következik, hogy az Istengyermekség elérése már a Földön is a tökéletes szeretetben való élest kívánja. Tehát, hogy a lény a földi élet alatt átalakul szeretetté, az én képmásommá, igaz gyermekemmé, akinek — örök boldogságokat készítettem — ahogy megérttem.

A lélek számára egy EGYETLEN földi életnek kell meghozni ezt az Istengyermekséget, mert ezt az érettségi fokot a túlvilágon nem lehet elérni. Bár a lény még ott is nem sejtett világosságban való teljességet érhet el.

Viszont, ha egy világosság-beli lény vezető jelentőségű misszió céljából még egyszer megtestesül a Földön — elérheti az Istengyermekséget, de ez igen nagy szenvedésekkel járó tett, súlyos földi életet kíván amellet a megváltói tevékenység mellett, ami az újbóli testbeöltözés okát adja. Csak a világosság magas fokán álló lények törekszenek, hogy újból testbe öltözzenek a Földön — de ezt végső soron a tévelygő emberek iránti szeretetből teszik, mert nagy szellemi ínségükben segítséget kívánnak adni.

Bizonyos mértékben minden fénybefogadó lélek boldog a Szellemi Birodalomban. Ez a boldogság elég ahhoz, hogy segítőkészséget váltson ki bennük a még sötétségben vergődő lelkek iránt. Nincs olyan világos lélek, akiben ez ne lenne meg, mert a világosság elfogadásának feltétele, hogy szeretet van az illetőben és ez a szeretet állandóan ki akarja magát fejezni. A szeretet minden tette megemeli a lény boldogságérzetét, és már nem kívánczik vissza a Földre. Viszont a Földet óriási munkaterületnek látja a maga szeretete számára és érzi is magában a mindig fokozódó teljességet és boldogságot. De akarata ellenére egyetlen lény sem kerül vissza a Földre, mert az Isteni Rendemmel ellenkezne. Alacsonyabb fokon lévő világosság-beli lénynél nincsen ilyen akarat. Kimondottan magas

szellemlények lépnek a Földre, hogy az említett missziót teljesítsék. Amint a léleknek van már szellemi ismerete, már tud a Szellemi Birodalomban végbemenő továbbfejlődésről is — mert a szeretet felgyulladt benne. E nélkül most is sötétségben lenne.

Amikor egy lélek még szellemi vakságban van — felmerülhet benne a Föld utáni vágy. De sohasem azért, hogy ott szellemileg fejlődjön. Csak az anyag utáni vágy húzza a Földre. Nem elégítem ki ezt a vágyát, mert ezt a vágyat könnyebb leküzdeni a túlvilágon, mint a Földön. Ennek a vágnak a leküzdése nélkül nincs világosság és nincs szellemi emelkedés. Aki elmulasztotta a Földön, hogy egy szikrányi ismeretet szerezzen magának — amelynek mint mondtam, a szeretetből induló cselekedet a feltétele — az a túlvilágon is mély sötétségben kínlődik és ezeknek a visszahelyezése a Földre nem volna irgalmas cselekedet. Viszont Örök Rendem elleni tett lenne, mert Rendem folytonos fejlődést akar — tehát semmiféle visszalépést nem akarok.

A földi megtestesülés ebben az esetben a kudarc jogtalan kiegyenlítése lenne. Nem lenne részemről szeretet és kegyelem, hanem a lélek számára óriási teher, akinek minden biztosíték nélkül, hogy célját el is éri — másodszor is magára kell venni a felelősséget. És nem is érné el a célt, mert érthető módon a még egyszeri testet öltésnek nehezebb követelményeket kellene elviselni, hogy kiegyenlítse a rendkívüli kedvezményt, amit kapott — de mellette az akarata szabadon maradjon. Tehát akarati próbáját kétszer kellene letenni, ez annyit jelentene, mintha az ember életidejét a duplájára emelném és így megkerülném a meglévő természeti törvényt. Ehhez járulna, hogy a Földön egyszer már kudarcot vallott lelket, ellenfelem újból bilincsbe verné — ezzel gyengülne az akarata. Mert hozzám, az Isteni Megváltóhoz vezető utat a Sátán elzárná a Földön — mert a vágy és az anyag az övé.

Állandóan a lény akarata a döntő. Viszont ez az akarat nem szól a Földre való visszatérés mellett, amint léleknek egy csöpp kis ismerete van. A meg még teljesen sötétben tévelygő léleknek nem engedélyezett a visszatérés, mert bölcsességem ismeri a veszélyt és az eredménytelenséget, ami vele jár. Szeretetem pedig nem támogatja a visszalépést, hanem csak a fejlődést.

Öröktől való törvényem az építés és haladás. Csak a fölfelé való fejlődést részesítem előnyben. Lehet, hogy ezek eredménytelenek maradnak — de csak a lény akarata miatt. Csak az ő akarata hozhat visszalépést, az enyém sohasem. Az egyedi Földre való visszatérésnek különleges oka van. Ez nem jogosít arra a feltételezésre, hogy önkényesen minden lélek visszatérhet a Földre — ha ezt a menetet akár sikertelenül, akár csekély eredménnyel megtette.

De az tény, hogy a lélek ismételten inkarnálódik. Felfelé fejlődését a túlvilági birodalomban folytatja. Ez mindig neki kiutalt tevékenységet jelent, amit új testbeöltözéssel visz végbe a számtalan, teremtet világok egyikén, amelyek mind a szellemi kiérlelődést szolgálják. Mások a feladatok és a tevékenységek mint a Földön, és nektek nem is lehet érthetővé tenni. De mindig a SZOLGÁLÓ SZERETET AZ, ami megváltást és érlelődést hoz.

Megszámlálhatatlan lehetőség áll rendelkezésemre, hogy jó hatást gyakoroljak a Földről éretlen állapotban elköltözött lelkekre. Az ezen a Földön való élet lehetősége szokatlanul sokat ígérő volt. De hogy nem lett jól kihasználva, azt nem lehet kiegyenlíteni azzal, hogy a lény kedve szerint ismételten megtestesüljön rajta. Ezért megtévesztő ez a tanítás. Tehát nem szabad az egyes, megokolt esetet kiterjeszteni a Föld minden lényének testbeöltözésére — mert az inkább hátrányos lenne neki és nem előbbre vivő.

A lélek a maga szabad akarati döntését a Földön teszi meg. És az Isteni Megváltó, Jézus Krisztus segítségével egy élet alatt le is lehet tenni. Aki EZT visszautasítja, rendkívül nagy kegyelmet tékozolt el, és a túlvilágon erős küzdelmet jelent, amíg annyi ismerethez jut, hogy a megváltást mégis igénybe veheti.

Jézus kereszthalála az összes szellem megváltására hatalmas jelentőségű. Csak legyen kész az ember akarata az elfogadásra, hogy megváltott. De ha az akarat csődbe jutott, annak a következményét is viselni kell: vagy egy mondhatatlanul nehéz felfelé fejlődés a Szellemi Birodalomban — vagy lemenni a mélybe, ami azt vonhatja maga után, hogy újból át kell mennie az egész anyagi teremtesen.

Ez nem kívánatos inkarnációt, végtelen ideig tartó kínos állapotot jelent — míg az emberi stádium újra meghozza a szabad akaratot, és ezzel újabb lehetőséget, hogy akaratit döntést hozzon.

Mindörökre egyetlen lény sem veszik el, de hogy a **BOLDOGSÁGRA MIKOR JUT EL** — azt az ember akaratát dönti el. Viszont az Örök Rend Törvénye fennmarad, mert annak alapja az én szeretetem és bölcsességem — amely örökre változatlan.

Ámen.

Az egyes lélek egyénisége

B.D. No. 5063

14. február 1951

Amikor teremtő-akaratom tevékenykedni kezdett, bölcsességem látta mindannak az eredményét, amit szeretetem és erőm megteremtett. Láttam a bukott szellemi fejlődésének menetét, láttam, hogy részben visszaesnek a mélybe, az Univerzumban nagy sereg österemtésű szellem egymás-elleni küzdelmét láttam. Mindenütt földi-anyagi fajtájú démoni hatást láttam a Szellemi Birodalomban és a teremtésben. Láttam a föl-alá menésüket, az állandóan változó formákat, és bölcsességem látta - és világosan fölismerte - hogy a Megváltás Műve egyszer sikert hoz. Szeretetem örült ennek, és ezért akaratom folyton teremtő volt. Örökkévalóságokon át láttam az eredményt.

De láttam a nekem ellenálló, megszámlálhatatlan österemtésű szellemet is, akiknek végtelenül hosszú időre lesz szükségük, amíg ellenállás nélkül megadják magukat nekem. De ez nem tett rosszkedvűvé, mert nálam az idő nem számít, csak érjem el célomat.

De a megváltó terv jelentősen más azoknál akik ellenállásukban kitartanak - és megint más azoknál, akik kevésbé elkeményedett szellemiek. Az előzőknek több, igen hosszú fejlődési periódusra van szükségük ahhoz, hogy megváltásukat megkapják. Ezek mindegyike más-más megváltó folyamat, mint volt az előző. Bűnük mindig nagyobb lesz, minél gyakrabban visszaélnek szabad akaratukkal. És az emberi, az utolsó állomás felismerést is hoz, mert értelmet adtam nekik, hogy felismerjék mi jogos, és mi jogtalan.

Amíg a lélek kiformalódik, az egyes lélekszubsztanciák az egész teremtésen végigvándorolnak. Végül a lélek összekeresi minden részecskéjét - amely az egykori szellemi szabadságban teremtő ös-lény birtokában volt. Akkor is egyedi, én-tudatú lény marad, amikor a túlvilági birodalomban összetársul a hasonló érettségű szellemivel, és közösen teremtenek és dolgoznak. Ugyanannak ismeri fel magát mint aki egykor volt, és ebben az én-tudatban leírhatatlanul boldog.

Habár nem túlságosan nehéz, de ha a lény mégsem állja meg az utolsó, tehát a földi életpróbát, akkor a megváltást nem érte el egy-menetben, és a lénynak egy második, egy sokkal nehezebb megváltó folyamatot kell megtennie. Anyagi természetű, új teremtett dolgokba kell mennie, a lélek újból megszámlálhatatlan részecskére bomlik, és minősége szerint különféle formákba jutva újból elkezd a felfelé fejlődését. Mikor a lélek már emberi formájában pártol el tőlem - bűne megsokszorozódik, és érthető módon többet kell szenvednie, mint az előző periódus fejlődési állomásaiban. - Ennek ellenére határtalan szeretetem itt is munkálkodik, hogy a lelket magasabbra segítse. Hogy aztán a muszáj-törvényben töltött földi menet után - a magát megtaláló lélek - újból megtestesülhessen, és letegye az akaratit próbát. Érett állapotában az ilyen lélek majd teljesen más földi menetre tekint vissza, mint amilyen az előző periódusban lett volna. Ennek ellenére ugyanaz a lény maradt, de ezt majd csak egy bizonyos világosság-állapotban ismeri föl, amikor a visszaemlékezés megadatik neki.

A testi halál után a lélek belép a túlvilági birodalomba, és ott is az marad aki volt, csak állandóan feljebb léphet. Összezárkózhat hasonló szellemiekkel, és a Földön, és a Szellemi Birodalomban is megszámlálhatatlan lényt boldoggá tehet. Állandóan ugyanaz a lény marad, és én-tudata nem veszik el. De ha a lélek a testi halál után a mélybe kerül, összezavarodik a gondolkodása. Nem ismeri föl önmagát. A legnagyobb lesüllyedésnél pedig szilárd szubsztanciává merevedhet. Tehát a Föld újratereztésénél neki is új fejlődési menetet kell kezdeni.

A lény csak egy bizonyos érettségi foknál ismeri fel magát. Ezt az érettségi fokot akkor érte el, amikor mint ember testet ölthet. Ezért az embernek már tiszta én-tudata van, amit csak akkor veszthet el, ha visszasüllyed a legnagyobb mélységbe, és ott már nem ismeri fel, hogy ki és mi volt.

Összegyűjtök minden szellemit, ami egykor elveszett. Úgy akarom visszanyerni - olyan állapotban - ahogyan tőlem elindult. Szabad, és a legnagyobb tökéletességben álló, szeretettől izzó angyal-lényeket akarok a szívemre szorítani. És ezt a céomat elérem, még ha örökkévalóságok mennek is el fölöttem. Szeretetem, bölcsességem és hatalmam végtelen, és teremő akaratomnak sem lesz vége mindaddig, míg az utolsó szellemi lény gyermekemmé nem lesz.

Ámen.

Ima szellemben és igazságban II.

B.D. No. 5069

22. február 1951

A buzgó külsőségekre nem figyelek, nem más mint a külső pompa ruhája, arra hivatott hogy eltakarja a betekintést a szívbe. Aki valóban bensőségesen gondol rám, és egyszerű, dísztelen szavakkal beszél, annak idegen minden ceremónia, minden külső mozgás és taglejtés. A szívnek nincs ilyesmire szüksége, egyenes úton fordul felém, és elmondja szükségét, vagy talán szeretetét és tiszteletét. Én megértem és felfogom gondolatait, amely a szívéből felém száll. Ahol egy belső érzésnek kifelé is meg kell mutatkoznia, ott nagy súlyt helyeznek az embertársak véleményére. Nekem viszont nincs szükségem ilyen igazolásra, ezek nélkül is nyitott előttem az emberek szíve.

Ti tehát csak embertársaitokat akarjátok meggyőzni egy látszólagosan Istenhez való bizalmas viszonyról, és ezért nem jöttök hozzá osztatlan felfogással, hanem sokat adtok az embertársak ítéletére. Ehhez járul, hogy imátok közben veszít bensőségességéből, mert a velem való bensőséges kapcsolat esetén mindent elfelejtenétek magatok körül, és a külső megnyilvánulásokat is értelmetlennek, és lenézésre méltónak tartanátok.

Tehát amíg még kifelé mutatjátok azt, ami bensőleg kellene hogy megmozgasson, addig még nem találjátok meg a gondolati bensőséges kapcsolatot, mely nem enged meg külsőségeket. Akkor annyira át vagytok hatva tőlem, hogy magatok körül elfelejtitek a világot. Akkor Atyátoknak annyira igaz gyermekei vagytok, hogy iránta való szeretetek semmi másnak nem hagy teret.

Embertársaitokat nem szabad elfelejtenetek, és mindenkor legyen nyitott szívetek és fületek szüksége számára. Nem mehettek el figyelmetlenül mellette, mikor tele szenvedéssel jön hozzátok. Ne nézzetek keresztül rajta, vagy nehogy gögősek legyetek vele szemben, hanem alázattal, türelemmel és irgalommal álljatok oldala mellé, erőtök szerint szolgáljátok szeretettel.

De amikor velem akartok bensőséges kapcsolatba jutni, gondolatotok csak az enyém legyen, és semmi külső ne zavarja, és ne jelezze ezt a bensőséges kapcsolatot.

Szelemben és igazságban akarom hogy imádjatok, és ez a csendes kamrácskában menjen végbe, ahol senki ne legyen tanúja az Atya és gyermek párbeszédének. Hulljon le minden rólatok, ami látszat, mert én az örök Igazság vagyok, és a teljes igazságban akarom, hogy beszéljete velem.

Ámen.

Az anyag legyőzése - A szellem ébresztése

B.D. No. 5072

24. február 1951

A ki az anyagban él, és tulságos hatalmat tulajdonít neki, az a szellemi dolgokat nehezen érti meg, Amert az teljesen ellentétes az anyaggal. Tehát aki szeretné a szellemet felébreszteni magában - annak elsősorban az anyagot kell legyőzni. Ez azt jelenti, többé nem lehet az anyag rabszolgája, hanem az ura. Az anyag már nem uralkodhat fölöttem. Könnyedén el kell válni tőle, amennyiben meglévő anyagi javait megossza szükségét szenvedő embertársaival, akin segíteni tud a Föld anyagi javaival.

Szükség van a felebarát iránti szeretetből induló cselekedetekre, hogy életet adhasson az önmagában lévő Szellemnek, hogy Szellemem hatóképessé váljon benne. Mert a benne lévő szellem-szikra eloldhatatlan kapcsolatban van velem - az örök Atyaszellemmel. Érthető, hogy az emberben lévő isteninek ahhoz, hogy megnyilvánulhasson - az istenihez kell fordulni, mert az isteni nem tud kapcsolódni a tökéletlennel. Viszont a szeretet a tökéletlent isteni lénnyé alakítja.

Szeretet nélkül - Szellemem nem nyilvánulhat meg az emberben. De amikor felebarátjával szemben az ember szeretete tevékeny, akkor igazolja hogy van szeretete, és ezért szeretetem megnyilvánulásainál gondolhatok rá. Erőm át tud ömleni rá, ami aztán szellemi munkálkodásban kifejezésre is jut. Önzetlen felebaráti szeretetet csak az képes gyakorolni, aki urrá lett az anyag fölött. Ekkor Szelleme is tevékenykedhet benne. Ezzel bensőséges kapcsolatba lépek az emberrel, mert szelleme az ÉN szellememnek egy része.

Emberek - felismeritek-e már, mit nyertek azzal, ha urrá lettek az anyag fölött? Felismeritek-e mennyire értéktelen? Keveset adtok - és végtelenül sokat kaptok érte vissza. A legértékesebb: az én szeretetem kerül vele birtokotokba, az kiömlik szívetekben, és felmérhetetlen szellemi javakat ad.

Az anyagot az akarat próbatételére kaptátok. De áldásos tevékenységre is fordíthatjátok. Sok nyomort lehet vele enyhíteni, tehát a Földön szeretetet gyakorolhattok vele. Ilyenkor az anyag szellemi javakat termel, mert jót tesztek vele. Most eszköz a kezetekben, hogy általa szellemi kincsekhez jussatok. De csak akkor, ha eközben magatok is elváltok, elidegenedtek tőle, mert amíg az ember szíve az anyag fogságában van, addig soha nem lehet az anyagi és szellemi javakat egyszerre megszerezni.

Az anyagot le kell győzni. Ez a feladat a Földön, ha a szellem-szikrát fel akarjátok magatokban ébresztetni, ha jogot akartok adni, hogy szívetekben lakhassam, hogy a kapcsolatot helyreállítsatok velem. Viszont ekkor már mindent megnyertetek, már mindent a Szellemi Birodalom számára tesztek, és megálltátok a földi próbát. Mert amint én lakást vettem bennetek - én már nem távozom el. Betölt az én Szellemem, és Birodalmam örökösei vagytok - amely birodalom nem ebből a világból való. Akkor visszatértetek hozzám az Atyai házba, ahonnan egykor elindultatok. És az Atya addig nem nyugszik, amíg mindörökké az övéi nem vagytok.

Ámen.

A túlvilági Birodalomba való belépésnél a hitetlenek ínsége

B.D. No. 5076

2. március 1951

Mindnyájatoknak segíteni kell a tévelygő lelkek megmentésében. Mindenki, aki hisz bennem - tehát a lélek testi halál utáni továbbélésében is - közvetítse ezt a hitet embertársainak, mert irgalmas felebaráti szeretetet gyakorol ezzel, mert lelkeket ment meg a haláltól.

Ha tudnátok, mennyivel könnyebb annak a léleknek a sorsa, aki csak egy szikra hitet is visz magával amikor elválik a Földtől, akkor mindent megtennétek, hogy magatokban ezt a szikrát meggyújtjátok, és minél nagyobb a hit, annál világosabb van a lelketekben, amikor beléptek a túlvilági Birodalomba. Aki maga már hisz, ne nyugodjon addig, míg embertársát is meg nem nyerte erre a hitre. Nagy buzgalommal dolgozzon, és ezáltal nagy lesz a jutalma, mert a lelkek, akiket megnyert, ezerszeresen megköszönik.

A szellemi szükség enyhítése valóban szeretetből induló tevékenység, hiszen kihatása belenyúlik az örökkévalóságba. És szellemi ínségben van minden ember, akinek hiányos a hite, aki nincs meggyőződve, hogy van egy teljesen tökéletes Lény, aki nem hiszi el, hogy a földi élet végén bírói szék előtt kell tetteiért felelősséget vállalnia, aki csak beleél a világba, figyelmen kívül hagyva feladatát: lelkének felfelé fejlesztését. Aki a bűnök adósságát - a földi élet okát - nemhogy csökkentené, hanem még megszorítja, mert ellenfelem áldozatául esett, aki tönkreteszi örökre.

Ezek az emberek szörnyű ínségben vannak, de embertársaik szeretete tud segíteni rajtuk. Vegyetek részt Krisztus megváltó munkájában és próbáljátok embertársaitokat felvilágosítani, mondván,

magatokról tudjátok, milyen nagy a szeretete és irgalma annak, aki benneteket teremtett. Ne mint büntető Istent állítsatok az emberek elé, hanem mint szerető Atyát, aki visszahívja gyermekeit az Atyai házba, amit szabad akarattal elhagytatok. Legyetek segítségükre, hogy ismét higgyenek, akkor jutalmatok nem marad el, mert szőlőskertemben munkálkodtatok, amit valóban nem hagyok jutalom nélkül, hiszen gyermekeimet kapom vissza, akik után vágyódom, és akiknek szeretetét megállás nélkül keresem. Segítsetek megnyerni gyermekeimet, hogy szeretetemmel örökké boldogíthassam őket.

Ámen.

Az Úr visszatérése – Jelenlét – Tanuk az új Földön

B.D. No. 5077

2. március 1951

Erőmnek és dicsőségemnek mindnyájan tanúi lesztek, és részben szellemben, részben testben átélitek újra jöveletemet. Mert az idő a végéhez hajlik már, és megtörténik amit állandóan és folyamatosan hirdettem. Éljétek át újra jöveletemet, és tanúskodjatok róla az új Föld Paradicsomában. Mert akik hűségesek maradnak a vég bekövetkeztéig, azokat az új Földre helyezem, ahol szavaimat az utódoknak hirdetik, ugyanúgy, ahogy megbízásomból most is teszik.

Hogy ki alkalmas erre azt én tudom, és szolgálmat megvédem a pusztulástól. A végidő tanítványai rendkívüli erőt kapnak, hogy jól ellássák hivatalukat, hogy bátran küzdjenek az ellenséges felfogásúak ellen, mert azok gyűlöletüket át akarják vinni az enyémekekre is. Viszont a Földről egy szolgálom sem távozik, mielőtt misszióját be nem fejezte volna.

De ennek a Földnek az utolsói az új Földön legyenek az elsők, ahol feladatuk is ugyanaz lesz: ha más módon is, de szavaimat hirdetik. Mert ott vágyakozással és örömmel fogadják majd, és annak ismerik fel ami, tehát az ATYA SZERETETÉNEK bizonyítéka, aki boldoggá akarja tenni gyermekeit. Hangomat mindenki felismeri, amikor rajtuk keresztül az új Földön az emberekhez beszélek. Mert a földi tűzpróbát ezen a Földön valamennyi megállta - hűséges maradt hozzám. Ezért jutalmuk is nagy és boldogító lesz: harmonikus élet az új Föld Paradicsomában, amit még ember nem tud elképzelni, de ami osztályrészük - hogy kinyilvánuljon hatalmam és DICSŐSÉGEM. MAGAM leszek náluk.

Eljövök a felhőkben, hogy haza hozzam őket. Náluk maradok, mert hűségük által a gyermekeim lettek. Az utolsó hitbeli küzdelemben ezt bebizonyították, félelem nélkül az enyémekeknek vallották magukat. Anélkül tanúskodnak rólam, hogy előtte láttak volna - ezért TELJES DICSŐSÉGEMBEN MEGLÁTHATNAK, mielőtt az utolsó idő vége bekövetkezne.

Mert amit meghirdetek - az beteljesül. Én újra eljövök, és ezt ti átélitek. Még nem hiszitek el, hogy ilyen közel van az idő, hogy a végidő ijedelmeit át kellene élni, és hogy a Föld pusztulását megengedem. Még nem hiszitek, hogy a próféták és látnokok jövendölései a mostani időkre vonatkoznak, és hogy a jelenkor emberei élük át azokat a dolgokat, amiket az ember el sem tud képzelni - mert Föld még nem élt át ilyent. De hamarosan megdöbbenéssel és csodálkozással követi az emberiség azokat az eseményeket, amelyek a Föld feloldódását is hihetővé teszik - és akkor már minden gyorsan halad a végidő felé.

De választottaim túlélnek ezt az időt - mert ez az akaratom, és mert ennek az időnek is szüksége van tanukra. Ők arra lettek kiválasztva, hogy majd beszéljenek ezekről az eseményekről, hogy dicsőségem és hatalmam az új Földön élő emberek utódai között is kinyilvánuljon. Mert mint hagyományt, ezt meg kell tartani az utódok számára. Jön majd ismét egy idő, amikor elburjánzik a bűn, és nem figyelnek rám.

Ezeknek az embereknek a tanúságtévése akkor legyen óvás és figyelmeztetés, hogy milyen sors vár azokra, akik engem teljesen elfelejtenek. Akkor majd emlékezzenek a régi Föld pusztulására, és az utolsó ítéletre, amely életről és halálról, boldogságról és kárhozatról döntött.

Ámen.

Krisztus kereszten elviselt szenvedéseit megközelítően sem lehet elmondani az embereknek, mert tökéletlenségükben nem bírják fölfogni, mit jelent egy tökéletes embernek, hogy a bűn áldozatává legyen. Mert bizonyos mértékben az emberek rosszasa győz azon, aki semmiféle szenvedést nem okozott nekik.

Az ember Jézus fényelke megborzadt a pokol fajzataitól, de nem védekezett ellenük. Mindent megengedett, hogy az megtörténjen vele, de eliszonyodott ennyi emberi szennyről és rosszindulattól. Leírhatatlanul szenvedett ettől, még jobban mint attól, ami a testével történt. Lelke a sötétség közepén volt, és nem bírta elviselni ezt a sötétséget. Ennek ellenére nem menekült el, mert fenéig ki akarta inni a kelyhet, hogy az embereket megváltsa. Maga mondott le a világosságaról, mert e nélkül nem történhetett volna meg mindaz, amit az ember Jézus akart, hogy megtörténjen. Az emberek iránti szeretete áldozatot akart hozni az emberiség bűneiért.

Tehát hatástalanította saját világosságát, és a sötétségbe jutott; az kínokat okozott, és félelemmel töltötte el. Ez kínjait megsokszorozta, a lelki kín felülmúlja a testi kínokat - de ezt csak a tökéletes ember érti meg. És Jézus tökéletes volt - ahogyan Atyja is tökéletes a Mennyben. Ennek ellenére mégis a Földön, az emberek között volt. Az Ő birodalma, a Világosság Birodalma - és a Föld, a Sátán Birodalma. Ebben a földi birodalomban engedte meg a Világosságból való lélek, hogy erőszakot tegyenek rajta. Határtalan iszonyat fogta el a legtisztább, és legáttetszőbb lényt, aki valaha a Földön élt. Kezek érintették, amelyektől iszonyodott, mert a pokolból nyúltak feléje, és megfogták. Szavakat kellett hallania, amelyekkel legmélyebben megsértették. Mintegy a maga világától elválasztva, védelem nélkül ki volt szolgáltatva a sötétségnek. Bár örökkévalóságok óta az volt a kívánsága, hogy a Megváltás Művét végbevigye, de ettől semmi nem lett kevésbé iszonyatos, mert a végső kimerülésig megkínózták, és megfélemlítették.

Ezért löködt ki belőle a szó: "Istenem, Istenem, mért hagytál el engem?" Ebben a pillanatban már nem tudott missziójáról semmit, csak az Istentől való szétválást érezte. Elvált attól a világosságtól, ami után vágyott, ami után kiáltott a maga szükségében. Ez volt a legnehezebb, amit mint embernek a Földön el kellett viselni. Mert nemcsak teste szenvedéseit hordozta, a lelke sokkal többet szenvedett. De ehhez az emberiségnek még nincs megértése.

Akármennyit szenvedjen is egy ember, soha nem éri el a szenvedésnek azt a fokát, amit az ember Jézus eltűrt - aki sokkal előtte már mindenről tudott, és ember mivoltában így imádkozott: "Atyám, ha lehet, vedd el tőlem e kelyhet, de mindazonáltal ne az én, hanem a te akaratom legyen meg." Lelke teljesen alávetette magát Istennek, végbe akarta vinni a Megváltás Művét. És megadta magát sorsának, mert túlságosan nagy volt az emberek iránti szeretete. De a bűnadósság is túlságosan nagy volt, ahol csak a legmesszebbmenő kínok és fájdalmak jöhettek számításba - ezért hozta meg ezeket az ember Jézus.

Fölmérhetetlen volt a szenvedés, és fölmérhetetlen Jézus szeretete is, ami arra vitte, hogy a test és lélek szenvedéseit magára véve, az emberiséget megszabadítsa az örök haláltól.

Ámen.

Feltámadás 1.

B.D. No. 5093

25. március 1951

Legyőzte a halált, harmadnap feltámadt ahogyan tanítványainak előre megmondta, mert minden jövődölése teljesült. A világ elnyerte a megváltást, megtörte a halál erejét. Azt kell ezalatt érteni, hogy a pokol fölött kiküzdötte a győzelmet, kiküzdötte a győzelmet a Sátán fölött, aki befolyásával az embereket a halál állapotába döntötte, és egyáltalán a szellemi halál okozója volt. Már saját erőből nem tudott senki életre jutni, mert a Sátán megkötve tartotta.

Ezt a hatalmat az ember Jézus törte meg, és megtörhette, mert már földi életében összekapcsolódott Örök Atyjával, tehát annak erejével, és fölvette a küzdelmet a Sátánnal. Erőt azért tudott szerezni, mert tele volt szeretettel, és így az Istentől jövő erő felfogta. Mint ember nyújtott bizonyosságot az embereknek, hogy a Sátán hatalmából ki lehet szabadulni, ha valaki hozzá hasonlóan a szeretet útját járja. Ez az út az Istentől jövő erő birtokosává teszi, és Isten mindent lehetővé tesz, még a Pokol Fejedelmétől való szabadulást is.

Jézus Krisztus föltámadt a halálból. Dicsőségesen kilépett a sírból és az övéi közé ment. Igaz - előtte el kellett szenvednie a földi halált, mert Megváltó Művének ez volt a koronája, és mert az emberek bűnéért engesztelő áldozatot akart bemutatni Istennek. Az ember Jézus meghalt, viszont átszellemített lelke újra fölkelt a sírból, és látható módon megjelent övéinek, hogy hitükben megerősítse őket. Rajta látható módon végbe ment a folyamat, ami minden emberen végbemegy, akinek a lelke a szeretet által átszellemül, és ezért a testi burok lehullik róla. A lélek föltámad az örök életre, a lélek nem képes meghalni, esetleg csak Isten ellenfelének a hatalmába kerülhet. Akkor állapotát nem lehet életnek nevezni, hisz vétkei miatt a halál éjszakájában van. Mert Jézus, a Megváltó minden emberért föláldozta magát, és mindenkinek megszerezte az örökéletet.

Ezért az ember a Megváltó Mű minden kegyelmét igénybe veheti. Ha ezt nem teszik meg, Jézust nem ismerik el Isten Fiának, és a Világ Megváltójának, és nem kérik segítségét, akkor Isten ellenfelének engedelmeskednek, és a halált még nem győzték le.

Jézus megmutatta magát tanítványainak - azok látták - mert láthatóan jelent meg. A tanítványok és mindazok, akik láthatták érett lelkek voltak, akik képesek a szellemi világosság nézésére - mert e nélkül megsemmisültek volna, amikor megpillantották. Jézus magával vitte testét - bár lelke is megmutatkozhatott volna látható módon. Ha így tesz, az emberek soha nem hitték volna el, hogy Jézus föltámadt - amit azoknak ígért, akik tanítása szerint élnek. A valóság, hogy a lélek föltámadásáról volt szó, de szavai igazságának jeleként teste is feltámadt. Ez érthető, mert hiszen teste is át volt szellemítve, és a Földön további fejlődésre testének nem volt szüksége.

Egyesült a test - lélek - szellem, és az Isten-Atya felé fordult. Ezért tudott minden dicsőséggel, az övéi számára is látható módon fölmenni a Mennybe. Megadva ezzel Istenségének utolsó bizonyítékát is, hogy a halált legyőzte, és örökéletet ad azoknak, akik hisznek benne, és egy, a Földön végbemenő szellemi változásuk által őt szeretetben követik. A halált mindörökké nem ízlelik meg, mert Jézus Krisztus legyőzte a halált.

Ámen.

Önmegváltás - Csak Jézus Krisztussal

B.D. No. 5106

18. április 1951

Saját erejéből senki sem tudja megváltani magát, és mégis egyedül a saját akaratától függ, hogy a földi élet hiánytalan megváltást hoz-e számára a kötött állapotból - ami az Istentől való egykori elsza-kadás következménye volt. A megváltás tehát a Sátán hatalmából való szabadulást jelent. A Sátánhoz való csatlakozás választotta el a szellemlényt Istentől, és ez az állapot tette bűnössé és boldogtalanná. A saját erőből eloldódni ettől a hatalomtól mindaddig lehetetlen volt, amíg JÉZUS KRISZTUS le nem szállt a Földre, hogy mint ember végbevigye a megváltást. Felkelt a Sátán ellen, és legyőzte. Akarata olyan erős volt, hogy ellenállt neki, és olymértékben kibontakoztatta magában a szeretetet - ami isteni rész benne - hogy az Isten ellenfelét megfosztotta a hatalmától, MERT A SZERETET ISTENBŐL VALÓ ERŐ. Ezt a szeretetet minden ember lángra tudja gyújtani magában, tehát általa minden ember - ha akarja - megválthatja magát.

De az egykori elbukás által épp az akarat gyöngült meg az emberben, így került a Sátán hatalma alá, és saját ereje most már nem elég, hogy meg tudjon szabadulni tőle. A sátáni örökségként kapott szeretni-akarás túl gyenge és kevés, hiszen minden igaz szeretet hiányzik belőle. JÉZUS KRISZTUS által azonban az ember abba a helyzetbe került, hogy megemelheti magában a szeretni akarását, csak igénybe kell vennie a Megváltó tett által létrehozott kegyelmeket. Az érte is kereszthalált halt

Megváltó segítségét kell kérnie, mert Ő megvásárolta, és vérével megfizette az egykor az ellenfélhez csatlakozott minden lélek vételárát. Az már nem tarthatja bilincsekben, ha az ember meg akarja magát szabadítani.

Tehát valóban a szabad akarat munkája a Földön, amikor az ember szabaddá akar válni a bűntől - de csak akkor dolgozik helyesen, amikor segítségül hívja Jézus Krisztust, MINT MEGVÁLTÓT. Ek-kor az ember megválthatja magát - de Jézus nélkül nem, mert mindaddig a Sátán hatalmában marad, amíg ezt a hatalmat Jézus meg nem törli. Vagyis az embernek Jézus mögé kell állni, hogy megszabaduljon a Sátán hatalmától. Tehát Jézus Krisztus nélkül lehetetlen megváltani magunkat - de vele végbevi-hető. Viszont az embernek AKARNIA KELL, hogy megszabaduljon ettől a hatalomtól, mert e nélkül az Isteni Megváltó ezt nem teheti meg, MÉG AKKOR SEM, HA A KERESZTEN MINDEN EMBE-RÉRT MEGHALT.

Egy embernek sincs megtiltva, hogy igénybe vegye az általa szerzett kegyelmeket, és ezért az egész emberiség részese lehet KRISZTUS Megváltó Művének. De ez nem jelenti azt, hogy az ember a saját akarata nélkül is részesedhet a megváltásban.

Ha akarja az ember – szabad akarattal átadhatja magát Jézusnak. De ha akarja - hű maradhat a Sátánhoz is, aki bizonyos mértékben a szellemi megteremtésének részese volt, mert a lények létrehozásához Istentől erőt kapott. Viszont ezt az erőt a maga akarata szerint használta, és így akarata szerint, az Isten iránti ellenállást is a lényekbe helyezte. A maga hatalmas nagy szeretetével ettől akarja Jézus Krisztus megváltani az embereket! A Megváltás Művét mindenki számára végbevitte, de egy lény sincs arra kényszerítve, hogy igénybe vegye. A Jézus Krisztus vére által elérhető megváltottságot akarni kell. E nélkül a Megváltás Művét hiába vitte végbe Jézus az illetőért, még mindig a Sátánt ismeri el urának, és nincs kívánság benne, hogy hatalmából kiszabaduljon.

Ámen.

Fejlődés a "muszáj-törvényben" - A szabad akarat állapota

B.D. No. 5125

6. május 1951

Ok és cél nélkül nincs semmi. Én teremtettem mindent, ami van, és mindent egy cél érdekében hívtam életbe. Ezek alapján mindennek rendeltetése van. Valamilyen formában szolgálni kell, hogy a célt teljesítse. A legkisebb dolognak, a legkisebb élőlénynek is van feladata, amit el kell végeznie, erre bizonyos módon rákényszerül, mert természettörvény alatt áll minden, tehát nem cselekedhet törvényellenesen. Azonkívül a muszáj-történyben végzett tevékenység bizonyos módon szolgálat is, mert előnyt jelent a másoknak, és vagy megtartásához, vagy keletkezéséhez szükséges.

Így semmi sincs a nagy Univerzumban rendeltetés nélkül, tehát hogy cél nélkül teremtettem volna. A végső cél és a végső rendeltetés azonban az, hogy a szellemi lény szabaddá váljon, és az isteni Terv szerint ehhez az egész teremtett világ hozzájárul. Maga a Teremtés is a szellemi lények megváltására keletkezett, és az egyes teremtett dolog ezt a rendeltetését a muszáj-törvény által végzi.

Más a helyzet az emberrel. Bár ő is Isten teremtett műve, de gondolatai, akarata és tette nincs alávetve a muszáj-törvénynek. A külső forma, az ember teste, még a muszáj-törvény alatt áll, mert ez abból a szellemiből képződött, ami fejlődése kezdetén áll. De a benne lévő léleknek bizonyos szabadsága van, saját akarata szerint fejlődhet, tehát Isten által ennek a törvénynek nincsen alávetve. Azonban a szellemi fejlődése – az anyag bilincseiből való kiszabadulása – az akaratától függ, hogy hajlandó-e szolgálni. Tehát földi létének a célja megint csak a szolgálat. De mert a szolgáló tevékenységre nincs rákényszerítve, ki kell fejlődni benne a szeretetnek, mert szolgáló tevékenységre az ösztönöz leginkább. Amit a végtelen idők során végbevitt, ugyanazt most megkoronázza a maga szabad akarata folytán. Az ember szolgáljon szeretetből, hogy általa szabaddá váljon minden kötött állapotból, amit a szellemi lény bilincsek, az őseredeti erő, és a teljes világosság korlátjának érez. Ezt a célját az ember elérheti, mert Isten megadta akarata szabadságát, hogy szabadon döntsön mellette, vagy az ellen, aki bevitte a fogságba és akitől ezért meg kell szabadulnia. A szolgáló szeretet az egyetlen kulcs, hogy ebből a börtönéletből kiszabaduljon.

Amit a lénynek Isten akarata szerint meg kellett tenni, amikor az egész Teremtésen átment, azt most az utolsó stádiumhoz érve, tegye meg mint szabad akarátú ember – és szolgáljon szeretetből. Ezzel isteni eredetét tanúsítja – mert isteni lényét a szeretet alakítja ki, és újra azzá lesz, aki kezdetben volt, újból elkezd az életet, amit szabad akaratból és gögből elhagyott. Amint az ember szeretetből szolgál, Isten megszünteti az ellene elkövetett vétkeket. Kilépett a bűn állapotából, visszatért Istenhez, akitől eltávolodott. Fölsimerte, hogy Isten gyermeke, vágyódik, hogy Atyjával helyes viszonyba kerüljön, és szeretet által Isten igazi gyermeke lesz. Mindezt szabad akaratból kell megtennie, mert ez a földi élet próbatétele, és ezt feltétlenül meg kell állnia. Céljához eljuthat, mert Isten minden módon segítségére van. De fölöslegesen tette meg a fejlődésnek ezt a hosszú útját, amikor emberi állapotban a felfelé fejlődés helyett állva maradt – vagy visszafejlődött. Mint egykor, most újra visszaél szabad akaratával, amennyiben nem használja ki a sok lehetőséget a szeretet gyakorlására, amelyeket mind a cél elérésére kapott.

Ezért a következményeket is viselnie kell: egy ismételt menetet az egész Teremtésen át. De egyszer majd eléri a célt, mert a lény maga határozza meg fogságban maradásának az idejét. Isten szabad akaratot adott neki, és ezt figyelembe veszi, mert csak általa válhat tökéletessé.

Ámen.

A Szent Szellem hatása – A végidő apostolai

B.D. No. 5130

13. május 1951

Titeket - akik értem és Országomért akartok dolgozni, Szellemem felém vonz, átsugároz ereje, és ezzel képessé váltok, hogy értem és Birodalmamért munkát végezzetek. Ha teljesíteni akarjátok, akkor előtte ismernetek kell annak az akaratát, akit szolgáltok. De Uratok akaratáról hogyan tudhattok meg valamit, ha maga nem mondja meg? Akaratomnak erről a kinyilvánításáról gondoskodik Szellemem, aki tevékeny bennetek. Szellememnek szívetek szeretete teszi lehetővé, hogy dolgozhasson bennetek. Ezért minden szeretetre képes és szerető szívre kiönthetem Szellememet, hogy akaratomat tudtul adjam.

A végidőben tanítványokra van szükségem - olyan apostolokra, akiket a világba azzal a feladattal küldhetek ki, hogy a népnek tárják föl tanításomat. Olyan emberekre van szükségem akik tanításom szerint élnek, ezért ismereteket kapnak és példát adnak az embereknek, Isten milyen életvitelt követel tőlük a Földön, és az ilyen életvitelnek milyen hatása van. Mutassák meg az embereknek, hogy elsősorban a szellemi erő ad igazi életet, és ahol helyes életvitel van, jelen vagyok és felismertetem jelenlétemet.

Tanítványaim a végidőben nagy befolyást nyerhetnek az embereknél, ha azok még nem keményedtek el nagyon, és még nem lettek a Sátán igazi szolgálói. Mert a Szellem erejével telítettek, közvetíteni tudják az embereknek azt, amit tőlem kaptak; bizonyos mértékben köztem és az emberek között állnak; kapják és osztják az adományokat, amelyek az örökéletet biztosítják. Szellemi gazdagságuk van, amit embertársaik is megszerezhetnek, ha akarják.

Viszont a szeretet állapotába állandóan vissza kell térniük, különben Szellemem nem tud hatni. Pedig, ahhoz hogy valaki a magasba jusson, feltétlenül szükség van a Szellem erejére. Embertársaitokat is azért küldöm hozzátok, hogy a szeretetet prédikáljátok nekik, mert az ismeretet ad, mit kell tenniük, hogyan éljenek, hogy mindörökké üdvösséget nyerjenek.

Ámen.

Isten szolgálóinak kipróbálása

B.D. No. 5131

14. május 1951

Csupa szeretetből vontalak magamhoz. Öröktől fogva tudom, ki adja föl ellenállását velem szemben és ki az, akit ezért arra használhatok, hogy a vég előtti utolsó időben nekem mint eszköz szolgáljon. A vég óráját még nem tudjátok, még fátyolt tartok a föld utolsó dolgai föl.

Viszont nektek akik hűségesek vagytok, tudnotok kell Megváltó Tervemről; amint szükség lesz rá nektek az időt is megadom, hogy ismereteiteket az emberek hasznára még értékesíteni tudjátok anélkül, hogy ők a napról és óráról tudnának. Mert az kárukra lehetne. Csak a beavatottakat és a hozzám hűséges szolgálókat tehetem figyelmessé a vég napjára - és azokat is csak olymódon, nehogy az befolyást gyakoroljon hitükre és akaratukra.

Azért szolgálaim szívét előtte kipróbálom; de erőt is adok nekik, hogy a próbát megállják; így majd kihámozódik az a kevés, akiknek még nagy szolgáltatásokat kell tenniük és arra képesek is lesznek. Ismerem szíveteket; ismerem akaratotokat és magam viszem elétek, amire vágyódtok: világosságot és erőt. Ezzel Egyházam erős támaszai lesztek a földön és sem földi, sem szellemi hatalom nem döntheti meg, mert ti erőteljes ellenállást gyakoroltok, amint falaitokra támadnak.

A föld végidején hitben és akaratban erős emberekre van szükségem. Ilyenek mindenütt vannak és én felkészítem őket az utolsó küzdelemre, ami ellenem, és minden szellemi ellen irányul. Az előkészület olymódon megy végbe, hogy beavatom őket Örök Megváltó Tervembe. Először is kormányzásomat és munkálkodásomat magyarázom meg nekik, hogy azzal megerősítsem a belém vetett hitüket, ami aztán szőlőskertemben buzgó munkavégzésre is képesíti őket.

Ezenkívül adok nekik világosságot és erőt, azaz nagy terjedelmű ismeretet, ami tanításra képesíti őket és erőt ad, hogy a sötétség minden ellenségeskedésével szemben, belső meggyőződésből legyenek állhatatosak. Kiképezek magamnak egy erős sereget, akiket megtartok és mindaddig támogatok, amíg feladatukat hiánytalanul nem teljesítették, amíg a földön az utolsó küzdelemben az ellenség fölött a győzelmet ki nem küzdötték.

Ismerlek benneteket és akaratotokat, és boldognak mondlak titeket, hogy magatokat átadtátok nekem. Tulajdonomba veszek és örökké már el nem eresztelek. Szükségem van rátok az utolsó időben, mert rajtatok keresztül még hatni akarok embertársaitokra - hozzátok vezetem őket, hogy elvégezzétek rajtuk szőlőskerti munkátokat.

És mert szükségem van rátok, megtartalak amíg missziótokat be nem fejeztétek, amíg a vég el nem érkezik, amely rövid időn belül már ott áll mindannyitok előtt. Szellememet mindenki fölé ki akarom önteni, hogy felismerjétek, milyen időszakban éltek és Szellemem is meghirdeti majd, mikor lesz itt a nap, amelyet az Írás és Szó már meghirdetett.

Ámen.

A Szellem hatásai

B.D. No. 5132

17. május 1951

Isten Szelleme - az Isteni Szeretet nagy titka - kiömlik rátok. Ebbe a titokba addig nem tudtok behatolni, amíg ez az Isten-szellem be nem tölt benneteket. Mert épp a Szellem ad helyes gondolkodást, az igazság szerinti gondolkodást. Csak ekkor kezditek lassan megérteni Isten szeretetét, gyenge derengések lesz az ismeretekről - mert valami isteni megérintett benneteket, és az világosságot gyújtott, mert az isteni egyúttal világosság is.

Az Istenből való Szellem bizonyos mértékben ÖNMAGA megnyilatkozása; Isteni szeretetfényének kisugárzása a végtelenségbe, ami az alkotásaiba kötött szellemire, azok érettségi állapota szerint hat. A még "muzáj-törvénybe" kötött szellemi, ezzel az erő megnyilatkozással állandó tevékenységre pezsdül, amely kifelé is megnyilvánul - tehát az emberi szemnek is látható. Viszont a teremtmény szabad akaratú állapotában - tehát amikor a szellemi emberként él - más az Isteni erősugárzás hatása. Akkor már nem a külsőt, hanem a belsőt, a lelket érinti az emberben, tehát életre kelti, azaz a szellemi erő olyan tevékenységre ösztönöz, amely tökéletesedését támogatja.

A Szellem ereje, ez az isteni szeretetsugárzás, visszavonhatatlanul Istenhez hajtja a lelket, mert önmagában is erő és világosság és végtelenül hatóképességű. Tehát meg kell istenülni, amit megérint. És Isten kiönti Szellemét! - És az az ember, aki egyszerűen azt akarja, hogy Isten megérintse, és kinyitja neki szívét, az tudatosan és szabad akaratból kiteszi magát fénysugárzásának, belép szeretete körébe

és Isten ereje, a Szellem, átsugározza. És az Isteni Szellem teljessége az illető lelki érettsége szerint lesz észrevehető rajta. Minél kevesebb salak takarja a lelket, annál könnyebben hatol beléje Isten szeretetfénye, majd hatalmas ragyogással visszasugárzik az emberre, aki állandóan jobban és jobban átszellemül, minél nagyobb mennyiségben engedi magába ömleni az isteni erő és fényáramlatot. Isten szelme nem veszik el a végtelenbe, hanem magához von mindent. Tehát aszerint, hogy érinteni engedi-e magát, az isteni szereteten kívüli szellemit is, egyesíti magával, ha az az Örök Szeretet felé fordul, hogy az szeretetével megajándékozza.

Nincs már távolság Teremtő és teremtménye között, a Szellem ereje létrehozza az egyesülést. Az egykor tőle kiinduló Szeretet-szikrát fölemésztí az Isteni Szeretet-szellem és örökre egyesül az Atya-szellemmel. Így mint túl boldog lény annak közelébe jut, aki az örökkévalóság Fénye és Ereje.

Ámen.

A lélek megváltása a mélyből Jézus Krisztus által

B.D. No. 5153

17. június 1951

Jézus Krisztus keresztye a bukottak számára a remény jele. Azok számára jel, akik boldogtalannak érzik magukat abban a helyzetben, amiben akár a Földön, akár a túlvilágon vannak.

Krisztus keresztye azt mutatja nekik, hogy helyzetükből van még menekülés; út, amire csak rá kell lépni, hogy a Sötétség birodalmának mélységéből kijuthassanak a világos reggelre. Felfelé Krisztus keresztye az útjelző, amely soha nem vezet tévedésbe, mert ezt az utat az egyengette, aki a bűnös emberiség iránti szeretetből meghalt a kereszten. A mélységben lévő lelkekért vérével Ő fizette meg a vételárat, és mindenki felhasználhatja ezt a kedvezményt.

Minden léleknek nyitva áll felfelé az út, feltéve, ha Jézus Krisztust választotta céljául, hogy a mélyből hozzá jusson. Ekkor joga van a megváltásra, az Isteni Megváltó emeli fel a mélyből, és vére lemosa a bűnöket. Ki van egyenlítő a bűnösök adóssága, és ezért a lélekért nem volt hiábavaló a Megváltás Művének megtétele. Jézus Krisztus minden emberért meghalt, a jelen, a múlt és jövő emberéért is. Leszállt a poklokra, és a Megváltás Művének kegyelmeihez hozzájuttatta a mélység lelkeit is.

A túlvilági birodalomban lévő lelkek is - ha rászorulnak - megkaphatják megváltásukat, de sohasem Jézus Krisztus nélkül, mert vétkeiket csak kiontott vére teheti jóvá, és bocsánatát is kérni kell. A Szellemvilágban is el kell ismerni Őt, mint aki megvált a bűnöktől - e nélkül lehetetlen a sötétségből való menekülés.

Az ember Jézus a Földön egy felfoghatatlanul nagy szeretet-művet vitt végbe, ami még a túlvilágon is képes hatni. Irgalma követi a lelkeket, akik megváltás nélkül távoztak a Földről. A léleknek a túlvilágon éppoly szabadon kell akarnia mint a Földön, hogy megváltását Jézus Krisztus által megtalálja, hogy szükségében irgalmát kérje, hogy szeretete megfogja és felhúzza a mélységből.

Ezért szükséges a Jézus Krisztusról és Megváltó Művéről szóló ismeret, és az erős hit. Erről minden léleknek tudni kell, ha a Földön még nem értesült róla. Ez a munka itt messzemenően nehezebb, mint a Földön, mert a sötétség lelkei kevés ismerettel és felismerő erővel bírnak, ezért nem egykönnyen taníthatók.

Ennek ellenére helyzetük nem reménytelen, ha segítséget kérnek amikor rossz helyzetben lévők érzik magukat, tehát menekülni akarnak. Ha a lelkek makacssága nem nagy, könyörgő imával és szeretetteljes gondolati tanítással lehet ismeretet juttatni hozzájuk, ami képessé teszi őket, hogy gondolataikat maguktól fordítsák Jézus Krisztus, az Isteni Megváltó felé, és kiáltsanak hozzá. Az ilyen kiáltás - ha bizalommal teszik - nem marad meghallgatás nélkül. Egyengeti a felfelé vezető utat, amit a Megváltó segítségével lépésről lépésre megtesznek.

Tehát van megváltás a mélyből, de sohasem Jézus Krisztus segítségével!

Ezt a túlvilági lelkeknek is meg kell tapasztalniuk, különösen ha előtte gondolataikat sohasem fordították feléje - az Egyetlen felé, aki szükséghelyzetükből ki tudja menteni őket, és aki szeretetével

és irgalmával folyton kész, hogy enyhítse a bajokat, megváltoztassa a kínos állapotokat, és boldogságot adjon helyette. De mindehhez a lény szabad akaratára van szükség. És ennek az akaratnak a megváltoztatásához kell a sok közbenjáró ima azok részéről, akik hisznek és szeretnek, és ezért segíteni tudnak azokon, akik még nincsenek megváltva.

Ámen.

A közbenjárás ereje

B.D. No. 5161

30. június 1951

A halottakért való közbenjárás erejét közvetítsetek mindenkinek, akik eltávoztak közületek, amidegy hogy milyen érettségi fokozaton vélitek őket, mert mind erőre szorul még - és hálások ezért a segítségért! Boldogító tudat a lelkeket felsegíteni a mélyből, és igaziból akkor ismeritek fel ezt, mikor magatok is megjelentek a túlvilágon, és látjátok a nyomorúságot, amiben sok lélek sínylődik, mert nincs közbenjárójuk, mert nincs a Földön ember, aki szeretettel gondol rájuk és erőt juttat nekik, ami szükséges a felfelé jutásukhoz.

Amint a lelkek egyszer megtapasztalták a szeretet erejét, ez óriási buzgóságot eredményez, hogy ezt az erőt felhasználják, viszont az első lökést az emberek részéről kapott szeretetteljes közbenjárással kell megadni nekik, mert ez érinti őket a leghamarabb, és gondolkodásuk irányát megváltoztatja. De a közbenjárást tudatosan kell végezni, azaz olyan elhatározással, hogy a lelkek felfelé való fejlődését segítitek.

Tudnotok kell, hogy közbenjárások értékes. Ismerkedjete meg az eltávozott lelkek szükséghelyzetével, és szerető szívvel küldjete fel imát erőjuttatásért e lelkek részére. És ezt az erőjuttatást biztosan tapasztalják, a nekik szóló szeretetet is hálásan érzik, és ez hasonló szeretetre indítja őket, és az kisugárzik környezetükre, úgy hat mint egy gyenge világosság, ami minden léleknek jólesik.

Ti emberek nagyfokú megváltó munkát végezhetek, ha van bennetek akarat a szükség és szenvedés enyhítésére, ha ez az akarat hajt benneteket a szívből jövő imára, aminek egyedül van megváltó ereje. Tudatosan kell tenni mindent amit tesztek, és ne külső formaságot vagy ajakimát végezzetek, mert ennek nincs hatása, mivel a tudatos segíteni-akarási nem tevékeny benne.

Egyedül a szeretet tud megváltani - ezt mondom mindig és ismételten. Szeretettel elképzelhetetlenül sokat értek el, szerető közbenjárással annyi sugárzó világosságot vihettek a sötétségbe, hogy ott sok lélek összefut, a fénysugár érinti őket, mindig azzal az eredménnyel, hogy felébred bennük a szeretet érzése, és cselekedni kívánnak.

A szerető közbenjárás óriási erőáram, amely hatását soha nem téveszti el. Kapcsoljátok be szereteteiteket ebbe az áramkörbe, hívjátok gondolatban őket magatokhoz, mondjátok el, hogy segíteni akartok rajtuk, és fogadják magukba csendben és ellenállás nélkül ezt a segítséget. Gondolatban tanítsátok őket, hogy számukra is feljebb lépési lehetőség, ha az erőt - amit a közbenjárások által kapnak - igénybe veszik.

És állandóan Jézus Krisztusra utaljátok. Csak egy valaki van, aki megválthatja őket, és ezt az egyet csak a szeretet által lehet megnyerni. Ezért biztassátok őket, hogy a töletek kapott erővel azokon a lelkeken segítsenek, akik szintén nagy szükségben vannak, hogy ez a szeretet-gyakorlás mindig közelebb viszi őket Jézus Krisztushoz - aki nagy irgalmában magához von mindenkit, és bevezeti a Világosság Birodalmába.

Mikor egy lelket sikerül arra segíteni, hogy a kapott erőt helyesen használja, akkor a felemelkedése biztosítva van, akkor erőtlensége és akarat gyengesége eltűnik, buzgón tör a magasba, és számtalan lelket magával húz, mert ismereteit közölte velük - tehát egyetlen közbenjárás előre nem látott áldást von maga után.

Ti emberek a Földön ne értékeljete alá a közbenjárás erejét, de arra mindig gondoljátok, hogy szerető szívből kell érkeznie, hogy valóban erőt adjon. Vonjátok bele összes szereteteiteket, mert erőre

még mindenkinek szüksége van, és örökké köszönetet mondanak, hogy a még gyenge erejüket megszaporították, és szeretettel gondolatok rájuk.

Amen

Nyilvános megvallás.... eleven hit

B.D. No. 5169

12. július 1951

Aki rólam csak a szájával tesz vallomást, az nem marad állhatatos, amint engemet meg kell vallania a világ előtt, mert az illető nem tartozik azokhoz, akik szilárdan meg vannak győződve rólam és tanításomról. És sokan vannak akik nem lesznek állhatatosak, mert eddig az igazsággal csak felszínesen foglalkoztak tehát azzal a szellemi gondolati értékkel, ami rólam tanúskodik.

Amit könnyedén használnak amikor vallásos nézetekről van szó, az csak egy beszédforma, ám ha komolyan állást kell foglalni, csődbe jutnak, mert hiányzik minden ismeretük, mert hitük csak forma szerinti hit, és földi életük is, ha az jónak is látszik, szintén csak egy látszat élet. Az isteni szikrát még nem ébresztették fel magukban, még el van ásva bennük, emiatt nem is tud érvényre jutni. Mindez tudatlanságot, szellemi vakságot, tehát erőtlenséget is jelent éppen akkor, amikor erőre volna szükség.

Maguk az emberek nem tudják, hogy milyen szellemi szükségállapotban vannak, amikor nincs erejük az ellenállásra amikor ez a követelmény, amikor a hozzám és tanításomhoz való nyilvános megvallásról van szó, mert nincsenek meggyőződve róla. Ehhez a meggyőződéshez könnyen hozzájuthatnának, csak ismeretet kellene szerezniük arról, hogy mi az én akaratom, és hogyan kell azt teljesíteni. Mert akaratom teljesítésétől függ a hit is, az a belső meggyőződés, amit aztán az ember szilárdan tud és fog is képviselni.

Aki helyesen, tehát akaratomnak megfelelően él, az az igazság ismeretében is él, és hite is eleven. Egy ilyen hitet minden szégyen nélkül megvall a világ előtt, egy ilyen hitet nem lehet elvenni tőle, mélyen bele van ívódva, és kiáll minden kívülről jövő veszélyt.

Mostanában számtalan ember van, aki magát hívőnek nevezi, ám egy valláspróbát nem állna ki. Számtalan az olyan ember, aki még nem vett magának ahhoz fáradságot, hogy azon gondolkodjon hogy mit is kell hinnie. Kitérnek minden vallásos tárgyú megbeszélés elől, mert nem tudnak semmit, és hiányos ismeretüket nem akarják bevallani. Számtalan ember van, aki ha komolyan gondolkodna róla, minden vallásos ismeretet félredobna, mint az értelem számára felfoghatatlant, de a szívük sem részesedik belőle, mivel nem ösztönzik szeretet indíttatású cselekvésekre, holott ez utóbbi az egyetlen eszköz, hogy valaki megértse azt, ami érthetetlennek látszik.

Ám mindenki hívőnek vallja magát felebarátjával szemben addig, amíg hitbeli döntésre nem kényszerítik, arra, hogy nyilvánosan kitartson hite mellett vagy megtagadja azt. Akkor sokan eldobják majd hitüket ami mellett eddig kitartottak, minden gondolkodás nélkül arra nézve hogy helytelen-e vagy sem amit tesznek.

Mások gondolkodnak majd, de téves eredményre jutnak, mert azt hiszik, értelem szerint megmagyarázhatnak mindent, amihez a Szellem tevékenysége szükséges.

Csak kevés embernek lesz bátorsága hogy nyilvánosan megvalljon engem és tanításomat; azoknak, akik saját Szellemükön keresztül nyerték az ismereteiket, és amely Szellem a helyes szeretetben való élesen keresztül lett tevékeny bennük. Őbennük szilárd a hit, bátran és félelem nélkül megvallják nevemet; a szeretet által hitük eleven lett, és minden támadás kivédésére van elég erejük. Végig hűségesek maradnak, mert aki engem megvall a világ előtt, az állandóan erőt kap tőlem és úgy történik majd, ahogyan hiszi.... örök életet kap a boldogságban.

Ámen.

Az idő végét minden nap közelebb hozza, az idő fut - de ez az emberben nem tudatos. Nem tudja, hogy mit jelent neki egy nap, ez idő alatt még mit tudna a lelkének szerezni - és hogy milyen kevés már az az idő amit erre fordíthat, és az is milyen hamar elmúlik. Az ember nem gondol a végre, és csak gondtalanul beleél a napokba. Vagy csak földi dologgal foglalkozik.

Az emberiség vak, és nem tesz semmit azért hogy látóvá legyen. Él, és mégis a halál elé megy - holott az örökéletet kellene megszerezni az idő alatt, amíg a Földön él. És nem lehet figyelmeztetésükre mást tenni, mint az evangéliumot lehet nekik hirdetni - és megmenekül aki hisz benne. De az emberek hit nélkül élnek. Amit Istenről, Jézus Krisztusról, a túlvilágról tanítanak nekik, azt nem utasítják mindig nyíltan vissza, de belső meggyőződésük nincs róla, és hitük ezért értéktelen.

Emberek, meg kell szereznetek ezt a meggyőződést, mert különben elvesztek! Mert ha nincs hitetek, akkor nem kéritek Istent hogy adjon kegyelmet, nem kértek segítséget, hogy tegyen benneteket alkalmassá a túlvilág számára. Hit nélkül nem léptek kapcsolatba Jézus Krisztussal - aki maga az örökélet felé vezető út. Hit nélkül nem élitek azt a tudatos földi életet, aminek szellemi célja van - hanem tisztán földi életet, és annak semmi haszna nincs az örökélet számára. Életre kell kelni bennetek a hitnek - vagy ha eddig csak forma szerint volt hitetek, most meggyőződéses hitre kell jutnotok.

Ezért meg kell hallgatnotok amit Isten követei hirdetnek. Nem szabad hirtelen mindent visszautasítani, hanem vegyétek a fáradságot, hogy gondolkodtok rajta, mit is prédikáltak nektek. S ha jóakarát van bennetek, nem esik nehezetekre, hogy higgyetek - és akkor már tudatosan készültök a végre. Számoltok a vég lehetőségével, magatokba néztek, megpróbáltok átalakulni - mert ha jóakarát van bennetek, az igazi hitnek ilyen a hatása.

A jóakarát a szeretetet is kibontakoztatja, mert a jóakarát mindig a jószívű emberekből jön elő - és a szeretet meggyőződéses hitre segít. Ezért a szeretetteljes jó emberek a vég bekövetkezésére is mindig hamarabb gondolnak - mert a hit a szeretetből keletkezik, és állandóan a szeretet táplálja.

Igyekeztek megnyerni az igazi hitet - az eleven hitet - ami a lelketeken való munkálkodásra ösztönöz. És ha elnyertétek, próbáljátok meggyőzni embertársaitokat is, mert nagy a szükség az emberek között - épp azért, mert hiányzik belőlük az igazi hit Jézus Krisztus, a megváltó iránt, és az örökéletről a Szellemi Birodalomban. Az emberek számára ezek valótlán fogalmak, és a legjobb esetben is csak szájukkal vallják - de a szívük mit sem tud róla. Ilyenkor aztán hiányzik belőlük az ismeret és az erő, hogy át tudjanak alakulni. Majd elmúlik az élet anélkül, hogy célhoz vezetett volna, tehát ahhoz az érettséghez, ami már az örökéletet biztosítja.

És a vég mindig jobban közeledik, és aki hit nélkül marad, az nagyon rossz végnek néz elébe. Egy olyan sorsnak, amelytől megdöbbenve visszariadna, ha tudna róla. Isten követei - az általa kiválasztott szolgák - meghirdetik, és ismételten utalnak a közeli végre. Hallgassátok meg őket ha hozzátok mennek, és gondolkodjatok rajta amit mondanak. És számoljatok a lehetőséggel, hogy az igazat mondták. És ekkor azon igyekeztek, hogy megváltozzon az emberek iránti szeretetérzésük, a földi élet már ne látszódjon annyira fontosnak, és gondotokat inkább a lelkek felé irányítsátok - és akkor már a közeli végtől sem kell félnetek!

Ámen.

Megváltó segítség a túlvilági lelkeknek az emberek részéről

B.D. No. 5178

25. július 1951

Megszámlálhatatlan lélek küzd a túlvilágon, hogy magasabbra jusson. Ezek a lelkek igen nagy szükségben vannak, mert az erőtlenségük teszi felemelkedésüket lehetetlenné, és az erőtlenség felismerése végtelenül kínozza őket, mert nem tudják hogyan szüntessék meg. Épp a hiányos ismeretük a bajuk, mivel az örökkévalóság törvénye értelmében csak azt lehet elvezetni hozzájuk,

amit akaratok megenged, és akaratoknak megfelelő mértékben. Ha világosságot akarnak, akkor megkapják, de a világosság jó hatásának érzete nélkül nincs bennük kívánság a világosság után.

Kínos állapotuk abból áll, hogy megállás nélkül szenvednek, és a szenvedő állapotuk megváltoztatásához nem tudnak már akaratot előteremteni, mivel akaratukat egyáltalán nem ahhoz használják - fellázadnak az Isten és a sorsuk ellen, és igen kegyetlen módon dühöngenek is környezetükben. Ezek a lelkek már pokoli állapotban vannak, mert a pokol erői állandóan felingerlik, és ennél fogva még végtelen hosszú időt követel ezek megváltozása és magasba törekvése.

A teljes letargiába süllyedt lelkek is hasonlóan végtelen hosszú ideig kénytelenek kínos sorsukat eltűrni, ha valahonnan nem kapnak segítséget, mivel akaratgyengeségük miatt képtelenek magukon segíteni.

Ezt a segítséget csak azok a lények hozhatják meg nekik, akik szeretetből akarják őket megváltani a sötétségből - földi emberek, vagy túlvilági lények, akik már a világosságban állnak, vagy már valamivel magasabb tudásfokon vannak, és így segítségnyújtásra képesek. Megszámálhatatlanul sok lélek van ebben a helyzetben, akiken az embereknek kellene megkönyörülni. De épp az emberektől kapnak kevés segítséget, mivel az emberek nem hisznek a halál utáni életben.

Az emberek számára nagy tevékenységi terület nyílna meg szellemi területen, ha a szenvedő túlvilági lelkekhez közelednének, és felsegítenék őket a mélyből, és e túlvilági lelkek segítsége is kiterjedne az emberekre, mikor azok testi vagy lelki szükségbe kerülnek.

De az emberek csak nagyon szerényen vesznek részt ebben a megváltó munkába, és ezáltal a maguk szereteteit is nagy szükséghelyzetben hagyják, akiken különben segítenének.

Ezért lesznek nagy örömmel üdvözölve ha a megváltani akarást magukban hordozó emberek a Földön egymásra találhatnak, és világosságot akarnak gyűjtani a sötétségben sok léleknek. Ezért a Világosságból való lények is megváltó módon közreműködnek annyiban, hogy ott időznek, ahol szeretettel gondolkodnak a túlvilág szerencsétlen lelkeire, és segítségnyújtásuk nyilvánvaló, amennyiben védőn a földi emberek elé állnak, amikor a sötét szellem-lények tolatódása veszélyezteteti a Megváltás Művét.

Mind a túlvilági léleknek, mind a földi embernek van védőszelleme, aki - ha veszély fenyegeti - az illető akarata szerint közbelép. És ahol emberek megváltó módon tevékenykednek, ott az ellenség mindig leselkedik, és zavart akar okozni, ahol a sötétségben vándorlók számára világosságot akarnak nyújtani.

De nem képes megakadályozni, hogy a világosság-sugarak - amelyek a megváltani akaró szeretetből indultak - a sötétség lelkeit meg ne érintsék, akik ezt jólesően érzik, és oda mennek, ahol olyan emberek vannak együtt, akik nekik segíteni akarnak, és áldott lesz ez az akarat. Mert az a lélek, aki egyszer már a szeretet-sugárzás terébe jutott, többé nem esik már vissza a mélybe - keresi a világosságot és meg is találja, mert minden lélek megkapja, amire vágyódik.

Ámen.

Isteni szó - Médiumi közlés - Álcázás

B.D. No. 5182

5. augusztus 1951

Elfogadom azt aki szolgálni akar nekem, és a szőlőskerti munkát magam osztom ki rá. Mert Egyedül én tudom Birodalmamban ki milyen munkákra képes. Az enyéme szolgálhatnak nekem tudatosan vagy öntudatlanul is - azaz tudhatják, milyen hivatalt néztem ki számukra. De szívük is hajthatja őket tettekre, és ezt is szőlőskerti munkának tekintem. Maguk nem is tudják, hogy a vég-előtti idők megváltó munkáiban hűségesen résztvesznek.

Egy valaminek azonban mindenkinél meg kell lenni és ez a hozzám és embertársaikhoz való bensőséges szeretet. Enélkül nem tud értem és Birodalmamért dolgozni. Ez a bensőséges szeretet - azaz szeretetparancsom teljesítése - közvetíti az erőt szolgálaim áldásos munkájához. Mivel az értem való szolgálat megköveteli hogy legyenek bizonyos ismeretei, azokat is csak önzetlen

szeretetszolgálatlal lehet megszerezni. Az ismerettel együtt erőt is vezetek szolgámhoz, és ő mindkettőt önzetlenül használhatja az én akaratom szerint.

Megérthetitek, a szőlőskerti munkának az is előfeltétele, hogy örök igazságaimról ismerete legyen. Ez egyúttal FÖLDI SZOLGÁIM ISMERTETŐ JEGYE IS, mert náluk állandóan választ kaptok minden kérdésre ami reám, és Birodalmamra vonatkozik. Kell, hogy bizonyos fokú ismereteik legyenek, ami igazi képviselőimmé teszi őket. De állandóan vizsgáljátok, hogyan és milyen módon szerezték meg, mert szavahihetőségükre döntő mérték az ismeret eredete és értéke.

Igazi képviselőimet állandóan magam tanítom, az igazságot csak én oszthatom ki, mint az igazság forrása. Mindenüvé elvezetem, ahol megvannak a feltételek, ahol az emberek mint hűséges szolgáim értem munkába állnak - hiszen szavaim hirdetéséhez emberekre van szükségem.

Azokhoz is beszélek, akik befele figyelve hallják meg hangomat, akik a hozzám való hitből és szeretetből beszélnek velem, és Szellememet kérik. Megadok mindent ezeknek az embereknek, megadom hogy mit vigyenek el embertársaikhoz, hogy elterjedjen az igazság. De hitnek és szeretetnek is kell lenni bennük, mert e nélkül nem beszélhetnek embertársaikhoz.

Befelé csak a hívő ember hallgatózik, és csak a szerető szív érti meg hangomat. Az ilyen emberrel tehát bensőséges kapcsolatba lépek szavam által. A szó belőlem folyik, bizonyosságot ad rólam. A szavakat magam mondom neki - énem kisugárzása érthető gondolatokká formálódik, vagy mint zengő hang szólal meg a szívében.

Amikor a Szellemi Birodalom üdvözült lényeit akarom boldoggá tenni, közvetett módon is hozzátok vezethetem szavaimat - amennyiben ők közvetítenek köztünk, mert nekik is fokozott boldogságot jelent, ha belőlem való erő feléjük fordul. Ebben az esetben szavaimat a világosság eme követői által kapjátok. Ez szavaimat semmiben sem befolyásolja, mert amíg kiindulása a Szellemi Birodalom, addig nem változhat meg. Csak akkor változik, amikor változtató szándékú emberi akaratlall találkozik.

Viszont figyelembe kell vennem, hogy csak a saját szavaimról beszélek, A TISZTA IGAZSÁG HOZZÁTOK VEZETÉSÉRŐL, amely akaratomról, a ti hozzám való viszonyotokról, és földi feladatotokról ad hírt. Mert a Szellemi Birodalomból érkező minden közvetítésre NEM MONDHATÓ KI, HOGY AZ ÉN SZAVAM!

Az én szavam a legtisztább igazság. Az én szavam a direkt kisugárzásom, és csak olyan lény vezetheti tovább, aki maga is a világosságban él.

De vannak lények, akik közölni akarják MAGUKAT, bár nincsenek a világosságban, csak nagyon csekély ismeretük van. Van rá lehetőségük, hogy megértethessék magukat földi emberekkel, akár gondolat átvitelrel, akár médiumon keresztül. Ha médiumon keresztül üzennek, akkor annak akaratát és testi működését veszik igénybe a maguk számára.

DE EZEKET A KÖZLÉSEKET NEM SZABAD ÖSSZECSERÉLNI AZ ÉN KÖZLÉSEIMMEL, ÉS A SZAVAIK NEM MONDHATÓK AZ ÉN SZAVAIMNAK!

Ez tehát nem az én Szellemem munkálkodása az emberben. Az csak bizonyos előfeltételek esetén tevékeny. Ezeket a közléseket viszont minden ember meghallhatja - aki rááll hogy kapcsolatba lép velük, és nem figyel arra, hogy a lények jó vagy rossz szándékkal közlik a maguk mondanivalóját.

Bár igazságot ezek a lények is közölhetnek, de nincs rá garancia, hogy a tiszta igazságot mondják. Az érettségi fokuk teljesen különböző, és az ember képtelen felmérni azt. Közléseiket nem lehet isteni kinyilatkoztatásnak tekinteni - inkább veszélyeztetik a valódi isteni megnyilvánulást. Különösen ha az embernek nincs tiszta ítélőképesége, amivel a Szellemi Birodalomból érkező közléseket megkülönbözteti, és egymástól szétválasztja.

Hogy valaki szavaimat direkt, vagy a világosság követein keresztül megkaphassa, annak elsősorban az a feltétele, hogy ENGEM HALLANI AKARJON. Mert az illető befogadóképessége nélkül hangom nem hangzik fel szívében. Ez igazolja hogy hiszi: Szellemem tevékeny lehet az emberben. Azonkívül

szükséges, hogy a szeretetben töltött élet a szívet méltó felvevő edénnyé alakítsa. A szavaimat befogadó embernek ezzel kell értem és Birodalmamért dolgoznia.

Szavam a tudás, akaratom összessége, a felismerés közvetítése, mély bölcsesség. Egy bizonyos formába öntött igazság, aminek el kell jutnia az emberiséghez. Ennek az odajuttatásnak nincs más útja, csak a kinyilatkoztatás, amit egy ember fogad magába azzal a céllal, hogy továbbadja a többi - a fogadására alkalmas - embernek.

Szavam tehát bizonyos mértékben bizonyított érintkezésem az emberekkel. Szavaim által az emberek igazságot és világosságot kapnak a Mennyekből. Érthető, ha ellenfelem utat és módot keres, hogy a világosságot elsötétítse, az igazságot meghamisítsa, és ezzel munkálkodásomat hatástalanná tegye. Nem szégyenli, hogy azonos módon megnyilatkozzon ő is, ha az emberi akarat ezt lehetővé teszi. Ezt ott teheti, ahol az emberi akarat megkönnyíti neki. Olykor egész csekély indító ok elég, hogy hatni tudjon. Például amikor egy embert világi gondolatok mozgatnak. Ezek állandó kísértések, amely által a Sátán próbál belopakodni. Az én birodalmam nem e világból való. Aki tehát velem akar beszélni, aki hangomat kívánja hallani - annak teljesen el kell oldódnia a földi világtól. Vágya csak szellemi értékek elérése lehet.

Ha az ember gondolkodása még földi dolgokhoz tapad, akkor ellenfelem is ismételten bekapcsolódik, mert erre joga van, mert a földi világ az Ő Birodalma. Magatok bármikor védekezhettek, amennyiben gondolataitokból elűzitek a világi dolgokat.

Aki engem akar hallani, annak a világgal törésre kell vinni a dolgát - akkor is, ha még benne él. Ezért csak óvni tudlak titeket - akik hangomat hallani kívánjátok - hogy ne forduljatok a világ felé, mert akkor szavaimat a maguk tisztaságában nem tudjátok felfogni. A Világ Fejedelme gyakran bekapcsolódik, mert megragad minden alkalmat, hogy az igazság ellen dolgozzon. A lehetőséget ti adjátok neki, ha gondolataitokkal a világ felé fordultok. Nehezen ismeritek fel hogy ő az, mert felhasználja szavaimat hogy megtéveszsen. A világosság angyalának álcázza magát, látszólag szeretetteljesen beszél, és bölcsen. Viszont lassan mégis zűrzavart okoz, amennyiben kételkedést visz az emberi szívbe, és ezzel akarja a velem való érintkezést megakadályozni.

Ezért nem minden ember alkalmas a tanító tevékenységre, mert az feltétlen igazságot követel, ez pedig teljes elfordulást jelent a világtól.

Ezért kell az embereknek megtanulniuk, hogy különbséget tegyenek az ÉN TISZTA EVANGÉLIUMI SZAVAM, A VILÁGOS FELISMERÉS, AZ IGAZSÁGNAK MEGFELELŐ TUDÁS és az egyéb, a Szellemi Birodalomból érkező közlések között. Azok is lehetnek jók és igazak de átszőheti őket a Sötétség Birodalmának a közlése is - amire az ember a maga beállítottságával nyújt lehetőséget.

Szavam a tiszta igazságot garantálja. Egyenesen tőlem kapjátok. De akaratom szerint szavamat a világosság követői is közvetíthetik. Ekkor is megmarad az ÉN SZAVAMNAK.

De az olyan médiumok, akiken keresztül megnyilvánulhatnak a szellemi lények, akik mintegy beszélő szervei azoknak - azok óvakodjanak, nehogy alacsonyfokú erők vegyék birtokukba. Szép szavak által ne engedjétek magatokat elvakítani, mert ez annak az álarc, aki az igazság ellensége. Mert a szép szó az eszköz, amellyel olyan körökbe is bejuthat - akik bár komolyan keresnek engem - de a világot nem tudták még teljesen feladni. Még hiányzik náluk állandó jelenlétem, és ezért nem mentesek az alulról érkező támadásoktól.

Viszont szavamat tisztán és világosan kapják az emberek, mert olyan szolgákat választottam, akiket alkalmasnak találtam hogy szavam befogadói és terjesztői legyenek. Amíg akaratom csak nekem szól, meg is védem őket, ha eszközeim akarnak lenni. Soha ne adódjon olyan helyzet, amikor az emberek panaszkodhatnak, hogy nem kapják meg az igazságot. Szavaimat mindig elvezetem a Földre, és arról is gondoskodom, hogy elterjedjen. Az emberek lelki üdvössége függ tőle, hogy igazságban vannak-e oktatva.

Ámen.

Annak az embernek, aki nagyon függ még a világon, a test szétesése gyógyító figyelmeztetés.

Egyszer fel kell ismernie, hogy a saját természetéből is érkezik valami, ami útját állja, majd ebből a felismerésből tudatossá válik mi következik akkor, amikor a test teljesen felmondja a szolgálatot. Az embert gyakran kell figyelmeztetni addig, míg magától nem gondol lelke hasznára.

Testi szenvedések, betegségek, és a testi képességek megszűnését mind a lélek érlelődését szolgáló eszköznek kell tekinteni, mert alaposan meg tudják változtatni az ember gondolkodását, és ezzel alkalmas eszközök a lélek gyógyítására — ha azt szellemi halál fenyegeti.

CÉLJUKAT MÉGSEM ÉRIK EL MINDENKOR, beállhat egy makacs állapot, amikor a lélek elfordul az isteni szellemiségtől, és a szerencsétlenség és betegség ellenére — ami a testét érte — mégis meg akarja szerezni magának az élet minden élvezetét.

Mindennek jelentősége van ami az ember osztályrészéül jut. A test betegsége olykor a lélek egészségét vonja maga után. Ilyenkor áldásos volt, mert miután már megtanulta nélkülözni a világot, és pótlást kapott érte a szellemi világból, már nélkülözni tudja, és nem tartja fontosnak. Most pazarabb javak birtokába jutott. De ehhez az kell, hogy a lelke javára kapott sorscsapás alatt alázatosan meghajoljon, és megadással hordozza, ami bár nehéznek tűnik, de mégis le lehet győzni.

Ha csekély is a hite az embernek, de megadással elviseli, amint Isten kezét érzi maga fölött a csapásokban, és akaratát elfogadja, akkor csak nyerhet — de sohasem veszít. Tehát nem is kell sajnálkozni fölötte, mert összehasonlíthatatlanul többje van, mint egy egészséges testű embernek, aki nem tart kapcsolatot a Szellemi Birodalommal, holott testi halála után az ő tartózkodási helye is az lesz.

Egyetlen mérték, hogy a lélek milyen érettségi fokon van a földről való távozás pillanatában. Isten mindent felhasznál a lélek érlelődésének fokozására.

Akkor is, ha az ember ezt nem érzi jótéteménynek, mert még kevés az ismerete. Egyszer majd a szenvedés és betegség áldását is belátja, és köszönetet mond Istennek, hogy érdekében ezeket felhasználta, és azok eredményesek voltak. Isten ezt anélkül vitte végbe, hogy megnyirbálta volna az ember szabad akaratát.

A beteg test nem annyira rossz, mint a beteg lélek, és ha a léleknek gyógyulni kell, akkor a betegséget a testnek kell viselnie mindaddig, míg a lélek türelmessé nem válik — mindaddig, míg tekintetét az égre nem tudja irányítani, és megtanulja úgy értékelni a világot, mint átmeneti vizsgáztató iskolát. — Egyszer majd a szellem minden akadály és nehézség nélkül fellendülhet a magas régiókba, hogy örökké hálát adjon Teremtőjének a kapott kegyelmekért — hogy a test szenvedhetett, és a lélek meggyógyulhatott.

Ámen.

A lélekrészecskék – Fejlődési menet a Földön és a túlvilágon

”Anyagon“ - az ítélet alatt lévő szellemi szubsztanciát kell érteni. És az ismét - Isten örök megváltó Terve szerint - a fejlődés útját járó szellemi szubsztanciát rejt magában. Ez a szellemi szubsztancia, amelyet a külső burok - mint anyag - tart fogva magában, fejlődése útján hasonló szubsztanciákkal egyesül. Ezeket nevezzük lélek-részecskéknek, és a teremtés dolgait ezek elevenítik meg.

A teremtés minden dolgában van ilyen lélekrészecske, legyen az szilárd anyag, növény, vagy állatvilág. Ezekből kikerülve megint egyesülést keresnek, hogy aztán egy új külső formában, amely mindig jobban és jobban hasonlít az emberhez, egy egészet képezzenek.

Végtelenül sok idő elfut, amíg az egész teremtesen végigjárva összetalálkozik a sok lélekreszecske, hogy már mint emberi-lélek, külső formát kaphasson. Annak már meghatározott feladata, hogy hiánytalanul megszabaduljon minden külső buroktól.

Tehát az emberi test az a külső burok, amely a lelket körülveszi. Feladata, hogy kiérlelődésre segítse a benne rejtőző szellemet. A kiérlelődés a szabad akarat, az isteni eredet jelével megy végbe - úgy, hogy az minden lélekreszecskeket igyekszik az Istentől való igazi rendbe bevinni. Azaz, a megszámlálhatatlan kicsi lélekreszecskeket elviszi az Istennek tetsző alapra - tehát minden ösztönt és hajlamot Isten felé irányít.

Az Istennel ellenkező minden kívánságnak Isten felé törekvő érzéssé kell válni. Ez az a "tudatos lelki munka" - amit a földi élet alatt kell elvégezni. Gyakorlatilag ezt úgy kell érteni, hogy le kell faragni mindent, ami a korábbi megtestesülésekből még a lélekhez tapad. Tehát le kell győzni az állati ösztönöket, és az anyag utáni kívánságot, mert ezek még az előző fejlődésekből maradtak vissza, és erősen tapadnak a lélekhez.

Tehát aki felfelé akar menni, annak le kell vetkőzni minden jelenséget, amely a mögöttes utat jelzi, és törekedni kell mindenre, ami a további fejlődést engedi láttatni. Ezek viszont isteni-szellemi tulajdonságok, mint az alázat, türelem, irgalom, szeretet, békesség, és igazságosság. Ezek mind szeretetből induló tulajdonságok, ezért a földi életben a SZERETETET kell legjobban kibontakoztatni. Mindez egy egészen tiszta irányvonalat ad az embernek, amit mint földi feladatot kell elvégeznie. Isten akarata a szavain keresztül jut az ember tudomására. A lélek még egy rendezetlen szellemi, amit el kell vezetni a rendhez. És mert a szabad akarat állapotában van, határozni tud önmaga fölött. Tehát, ha akar illeszkedni a rendhez, de erre nem kényszeríthető.

Ahogy a lélek a rendhez illeszkedik, oly módon van az Istentől való SZELLEMÉNEK lehetősége, hogy társuljon hozzá. Mert a Szellem az ösztönök, és a rendhez nem szokott szubsztanciák káoszán nem hatol keresztül, illetve, ha hiányzik valamihez az akarat, rendező módon nem nyúl közbe. A rend akkor áll helyre, ha a korai előzetes időszakból egy testi formát jellemző tulajdonság az ellenkezőjére fordul. A fejlődés kezdetén álló szellemi még tökéletlen - viszont az az emberi testbe való öltözés oka és célja, hogy tökéletessé váljon. Ebből következik, hogy a korábbi anyagba-öltözések felismerhető tulajdonságai nem állnak összhangban az isteni renddel.

A tökéletességre való törekvés jeleként ezeket az ellenkezőjűkre kell változtatni, hogy az ember karakterét az alázat, szeretet, jóság, szelídség, igazságosság, és irgalom jellemezze. Felismerhető legyen benne az isteni rend, és a lélek érje el célját, hogy elhagyhassa az anyagi formát, és már erő és világosság birtokában, mint szellemi lény törhessen fölfelé. Ez túlvilági továbbjutását is meglepő gyorsasággal viszi majd előre.

Ámen.

Az értelmi gondolkodás - Az Istentől való igazság

B.D. No. 5199

29. augusztus 1951

Mindig ellentmondásokba kerültök, amint a saját utatokon járva gondolatban eltávolodtok tőlem - mondván, támogatásomra már nincs szükségetek. Viszont amint szorosán mellém csatlakoztok, és általa gondolataitok engem keresnek, úgy teljes a meggyőződésetek, hogy az igazság talaján álltok. Ebben a helyzetben minden kételkedést erőtlenné tesztek, mert jelenlétem leleplezi nektek a tiszta igazságot, és jelenlétemben nem lehettek a tévedés áldozatává. Jól jegyeztétek meg: ti magatok engeditek felemelkedni magatokban a kételyt, mert csak értelmekkel kutattok, és ezzel engem hatástalanná tesztek. Mert szellemem soha nem tör át ott, ahol azt magatok nem akarjátok! És amíg egyedül az értelem dolgozik - addig hiányzik ez az akarat.

De világosan, tisztán áll előttetek kutatástok tárgya, ha gondolatban magatokat nekem átadjátok, és magyarázatot kéritek. Minden kétely elszáll, mert nem állhat meg mellettem - akit imáttok magatokhoz hívtatok. Próbáljátok ki, és elűztök minden kételkedést. És mindig sikerül, amint bensőséggel hozzám kapcsolódtok, és általa lehetőséget adtok, hogy magam tevékenykedjek bennetek.

Ilyen egyszerű dolog, hogy valamennyi kérdésekre választ kapjatok. Viszont értelmeteket ki kell kapcsolni addig, amíg a választ szívetekben meg nem érzitek. Kevesebbet kell gondolni, és helyette többet figyelni befelé. Ez olyan folyamat, amit egy ember sem ért meg addig, amíg komoly akarattal, és mély hittel meg nem próbálta - hogy képes meghallani engem!

A hitetlen soha nem képes válaszom meghallására, mert soha nem akar önmagába figyelni. De a hit tud figyelni, és szívében megérzi válaszomat. Az embereknek még valótlannak tűnik, ami a legvalóságosabb valóság - hogy engem beszélni hall!

Tehát egy kételkedőnek csak nagyon bensőséges imában kellene velem egyesülnie, hogy kételyeitől megszabaduljon. Enélkül sokáig tépelődhet, és ha nem fordul hozzám tanácsért - nem kap biztos eredményt. Nélkülem nem juthatok el az igazsághoz, és nélkülem az igazságot sem ismeritek fel igazságnak! Az általam tanított szolgától - egyik embertársatóktól, aki velem bensőséges kapcsolatban van, és így kapja szavaimat - tisztán, és minden hamisítás nélkül megkaphatjátok az igazságot. De ha csak az értelmekkel hallgatjátok, mindaddig kétséges lesz elöttetek, amíg magatok is kapcsolatba nem léptek velem, hogy szellemem érthetővé tegye nektek az igazságot. Ezért a Földön képviselőim mindaddig csak közvetíteni tudnak, de meggyőzni nem - amíg a hallgató helyre nem állította velem a kapcsolatát.

De szavam indítsa arra, hogy keressen engem, és én valóban, szívesen megtalálhatom magamat, és megadom amije hiányzik: a teljes megértést az örök igazság iránt. Ez azonnal megérleli lelketeket, amint tudatosan tőlem elfogadjátok, és amint jelenlétemet akarattal, hittel és szeretetekkel elfogadjátok.

Ámen.

Segítség a szegény lelkeknek - A szeretet megvált

B.D. No. 5203

4. szeptember 1951

A túlvilági Birodalomban minden értékes, ami a lelkeket magasabbra segíti. A még éretlen szellemi felé forduló szeretet a megváltás egyetlen eszköze, amíg az saját erejéből fel nem tud emelkedni - azaz addig, amíg maga nem tevékeny a szeretetben, mert nincs hozzá ereje. Áldásom van mindenben, ami ezeket a lényeket megerősíti, mert az megfelel a szeretet elvének. A szeretet, amit az éretlen szellemi az emberek részéről kap, mindenképpen megváltó módon hat - legyen a túlvilágon vagy a Földön - mert egyetlen szeretet-szikra sem erőtlenség, ezért a szeretet cselekedetei erőt vezetnek az illetőhöz.

Ti földi emberek mondhatatlanul sokat segíthettek, ha szeretet ösztönöz arra, hogy a túlvilági szegény lelkekre gondoljatok, akik teljesen erőtlenség, és ezért segítségre szorúlnak. Minden amit tesztek, hogy erőre segítsétek őket, minden amit tesztek, hogy az megváltásként hasson, a tetszésemre van, és soha nem lesz hiábavaló.

A Földön már alig található szeretet az emberek között, és még kevésbé gondolnak a túlvilági lelkekre, mert a halál utáni továbbélés hite hiányzik belőlük. Ez a hitetlenség nagyon keserűen hat a túlvilági lelkekre, akik megváltatlanul és erőtlenséggel tartózkodnak sötét környezetükben, és nem tudnak magukon segíteni. Minden feléjük küldött jó gondolat, minden szerető jókívánság kínjuk könnyebbé válását hozza, és ezt hálásként érzik.

De pontosan azok a lelkek kapnak kevés jót és szerető gondolatot, akik a sötétségben szenvednek, és ezek a lelkek ezért a legnagyobb szükségben vannak. Így megérthetitek, hogy megszámlálhatatlan lélek gyűlik azok köré, akik rajtuk segíteni akarnak, és valamennyien könyörögve észlelhetővé akarják tenni magukat, hogy segítsenek nekik.

Ti emberek mind körül vagytok véve ilyen lelkekkel, de könyörgésükre csak kevesen hallgatnak, csak kevesekben van segítő akarat és hit arra nézve, hogy imával és szerető rájuk-gondolással segíthetnek nekik. Azonban nagyon sokan nem találják közbenjáróra a Földön, és ezért olyan körbe igyekeznek jutni, ahol erő-áramlás érezhető. Ezek a lelkek is segítséget kérnek. Adjátok meg nekik!

Tegyetek meg mindent, amit a szeretetetek sugall, és tudjátok: áldásom állandóan biztosított számotokra, amint csak a szeretet hajt, hogy segítsetek.

Ne keressetek mást, csak hogy segítséget vigyetek, akkor sok láncot elszakíthattok, és szabadságot vihettek a megkínzott léleknek. Először az erő átadásával segítsetek, amit aztán példátok nyomán maguk is gyakorolnak. Segíteni akarnak ők is - ahogy ti segítettetek rajtuk. Soha ne felejtsetek, akkor is rá vannak szorulva a segítségetekre, ha kegyelmem és irgalmam egy lényt sem kárhoztat el örökre. De először elkeményedett szívüknek meg kell puhulni a töletek kapott szeretet sugarától, mielőtt átvinnék az én kegyelmem ajándékát.

Magam vezetem hozzátok azokat a lelkeket, akiknek már csak egy lökés szükséges, hogy a felfelé fejlődést megkezdjék a túlvilágon. De szerető segítség nélkül még végtelen időig szenvednének ugyanabban az állapotban, mert nem találják rá az útra, amely feljebb vinné őket. Imádkozzatok értük, és ne feledkezzetek meg róluk, mert mérhetetlen a szenvedés, amit hitetlenségükkel és szeretetlenségükkel szereztek. Ha ti segíteni akartok én állandóan kész vagyok, hogy kegyelmemmel és irgalmammal a halál éjszakájából az élet világosságára hívjam őket, mert nem tudok ellenállni szereteteteknek, amellyel a túlvilági szerencsétlen lelkek felé fordultok, és szeretetetek kedvéért megadom nekik vétkeik bocsánatát.

Ámen.

Az Antikrisztus Szellem

B.D. No. 5223

30. szeptember 1951

Az Antikrisztus Szellem mindenütt uralkodik, ahol nem ismertek fel engem. Mert ott már az ő általa keltett zűr-zavar meghonosodott, az emberek felismerő erejét legyengítette, mindent elsötétített, az igazságot elnyomta, és az embereket elvakította csaló fényeivel. Ő mint ellenségem használta a hatalmát, és ellenem dolgozott. Különleges fegyverével kiszakította az emberek szívéből az isteni Megváltó, Jézus Krisztus képét, amit annál erősebb mértékben tesz, minél közelebb a vég.

Az ő műve, hogy az emberek eltávolodtak tőlem, hogy nem hisznek többé Jézus Krisztusban, ezért a hozzám vezető utat sem találják. De kezdeményezése és hatása csak akkor lehetséges, ha az emberek nem harcolnak támadásai ellen. Mert harcolhatnának - ha akarnak! Önálló lényként lettek a Földre helyezve, és teljesen szabad az akaratuk. Nem állnak az oldalamon, de emberként való megtestesülésükig az ellenfelem oldalán sem, aki ezért nem tudja kényszeríteni őket, hogy alattvalói legyenek.

Megadtam az embereknek a lehetőséget arra, hogy szívükkel és értelmükkel felfogják a benyomásokat, hogy szívükkel és értelmükkel mindezt feldolgozzák, mert én nem gépeket teremtettem, akiknek a mester törvényei szerint teljesíteni kell feladatukat. Én szabadnak teremtettem benneteket, értelmet és érzékenységet adtam, és minden kis esemény által - jó értelemben - hatok rátok. Ellenfelem sem hagyja kihasználatlanul hatalmát, ő is éppen úgy próbál akaratotokra hatást gyakorolni, de az utolsó döntést nektek - embereknek - kell meghozni. De van egy eszköz, melyet csak használnotok kell, - szeretet szellemem, mely biztosítja számotokra az erőt, hogy képesek legyetek ellenállni az ellenfelem támadásaival szemben. Ezt az erőt állandóan megszerezhetitek, ha gyakoroljátok a szeretetet, tehát megkaphatjátok szeretet-erőmet, mely mérhetetlenül rendelkezésetekre áll - de amelyet csak a szeretet gyakorlása által szerezhetek meg.

Ellenfelem a szeretet ellensége. Állandóan legyőzhetnétek őt, ha a szeretet fegyverével lépnétek fel ellene. Akkor Krisztus útját járnátok - a szeretet útját - amelyen ő is járt, ezért akkor hozzá tartoznátok. Ő a testőrök, vezetőök, megváltóök lett akaratotok által, amely a szeretet révén hozzá csatlakozott.

Vizsgálgatjátok az emberiség szeretet nélküli, őt nem ismeri fel. Ez ellenfelem hatása, aki hatalmát növekedni hiszi, ha Jézus hatalmát csökkenti. Hatása feltűnően ellene irányul. Minden ember az Antikrisztus hatalmában van, aki elfordul Jézus Krisztustól, aki megtagadja, visszautasítja. És ő maga is kis Antikrisztus, aki szándékosan azt teszi, amire a Sátán ösztönzi. Óvakodjatok ezektől a kis

Antikrisztusoktól, akik az ő hatalmában vannak! Ezért ellenfelemnek, és nekik is meg kell bűnhődniük, az ellenségeskedésért az ítélet napján, amely nagyon közel van.

Ámen.

Azt akarom, hogy az emberiség világosságot kapjon

B.D. No. 5228

6. október 1951

/ Válasz a Bietigheimből való „kellemetlen üzenetek”-re/

Világossághordozókat képeztem ki magamnak, akik a maguk szellemi gazdagságával hozzájárulnak az emberek szellemi megvilágosulásához. Az ismeretet természetfölötti módon kapták, és az teljesen megfelel az igazságnak, mert én magam vagyok az igazság.

Az igazságot magam vezetem a Földre, hogy az emberek a szellem sötétjéből kiutat találjanak, és a tiszta világosságban éljenek. A szeretet és irgalom Istene vagyok. Tudom, hogy gyöngék és bűnösök vagytok. Segíteni szeretnék, és nagy elnézéssel és türelemmel odáig akarlak vezetni, hogy magatokat felismerjétek és elinduljatok felém. Egyszer lejár az idő, ami vándorlástokra van adva a Földön. Ezért állítom folyton szemetek elé, hogy hogyan éljétek, és milyen sors vár rátok, ha akaratom ellenére cselekesztek. Mindezt küldötteim által tárom elétek, tehát azokkal, akik az én nevemben adnak hírt rólam és akaratomról.

A szeretet Istene vagyok, mégis igazságos Isten, és SZAVAIMAT MINDIG TELJESÍTEM. Tudjátok, hogy ez mit jelent? Hogy mindig teljesül, amit megígértem, ha ti akaratom szerint cselekesztek. De azt is jelenti, hogy hibátlanul bekövetkezik az is, amit mondtam, hogy az eredmény az irántam való ellenállástok következménye lesz. Az örök Rendnek fönn kell maradni, és örök Rendem törvényéhez az is hozzátartozik, hogy egy bizonyos ok bizonyos hatással bír.

Mindennek megvan a maga ideje. Amint lejár ez az idő, a törvény föltétlenül végbemegy. Az EMBEREK SZÁMÁRA MÁR NINCS SOK IDŐ HÁTRA. Azért jó, ha megbarátkoztok a gondolattal, ha hirtelen elhívlak benneteket, annak eleget kell tennetek. Vagy ha rendkívüli kegyelemben éltek, ÁTÉLHETITEK A VÉG LEFOLYÁSÁT. Bármilyen érvel jöhetek, az mind téves, és nem változtat örök Megváltó Tervemen, amelyet mindenki megismerhet, ha fáradozik érte, hogy szavaimat fölfogja és megértse.

Nem új a dolog, amit küldötteim által hirdetek, mert a Megváltó-korszak kezdete óta állandó utalás és figyelmeztetés megy a Földre minden látó emberhez és prófétához, és minél inkább közeledik a vég, annál sürgetőbben hallatszik.

Nem az én hiányos szeretetem okozza, hogy mindez végbemegy, hiszen a vég eseményeinek az alapja szintén az én végtelen szeretetem. Lehetővé kell tennem, és támogatnom kell azoknak a fölfelé való fejlődését, akik szabad akaratukból kifolyóan vallottak kudarcot.

Semmi esetre sem lennék igaz Isten, ha egy pillanatra is elmulasztanám, hogy ne legyek tevékeny egy olyan világban, ahol a Sötétség Fejedelme mindig erősebben akar kormányozni. Holott a Föld arra van rendelve, hogy a szellem iskolája legyen – és örök Megváltó Tervem alapján újból az lesz belőle.

Ámen.

Az isteni Szellem megnyilvánulása

B.D. No. 5240

25. október 1951

”Veletek vagyok minden nap - a világ végéig.” Ezek a szavak bizonyítják, hogy ahol megengeditek jelenlétemet - mindenütt ott vagyok veletek. Ha jelenlétem nem is látható, Szellemem állandó kísértők. Viszont az ajtót magatok nyitjátok - vagy csukjátok neki, és ilyenkor nem mondhatjátok, hogy én nálatok vagyok. Mindenkinél jelen lehetnék, ha szeretetetekkel magatokhoz vonnátok. Sőt, magasabb fokú szeretettel képeket is szemléltethetnék magatokban! De milyen kevesen vágyódnak rám, és készítenek ezáltal magukban lakást nekem! Milyen kevesen

alakítják úgy szívüket, hogy abba be tudjanak fogadni! Ennek ellenére ELÉJE MEGYEK AZOKNAK IS akikben nincs irántam vágyódás. Szavammal sietek eléjük, mert egyedül szavam képes szeretetet ébreszteni bennük - ha meghallgatják, ha szívükben fontolgtatják, és ha szerinte cselekszenek.

Nem nehéz a hozzám vezető út, és biztosan célhoz vezet. A rajta haladó átéli jelenlétemet, elmondhatja: az Úr minden nap velem van! Ennek csak az a meggyőződés a feltétele, hogy jelenlétemet mélyen higgye. Ezt a hitet a szeretet hozza meg. TEHÁT ELSŐ A SZERETET! Szeretet nélkül velem nincs kapcsolat! E nélkül hazugság minden, ami jelenlétemet feltételezi. Jól jegyezzétek meg: SENKI SEM ÉBRED JELENLÉTEM TUDATÁRA, AKIBEN NINCS SZERETET - VISZONT MINDENKI AKI SZERETETBEN ÉL, ÁLLANDÓ KÍSÉRŐ TÁRSRA LEL BENNEM.

Jelenlétem valamilyen formában mindig megnyilvánul. Vagy nagyon erős hittel - vagy a legkülönbébb szellemi adományokkal - missziós tevékenységgel hangomat éber állapotban hallja - vagy olyan segélynyújtás által, amely szokatlan erőt követel. Szellemem folyton és mindig hatóképes, és ez jelenlétem látható jele. Nem lehet letagadni a szeretetben önzetlen embereknél. Szemeteket azokra az emberekre irányítatok, akik szolgáltnak mondják magukat és figyeljétek meg, milyen természetű az irántam és embertársaik iránti szeretetük. Ekkor arra is rájöttek, hogy szellemi megnyilvánulásukat hogyan kell értékelni. Az igazi szeretet védelmet biztosít nektek a tisztátalan szellemi erők ellen. Ezek állandóan az emberek köré nyomulnak - de lényetek, igazságszeretetek, szeretetben való élésetek állandóan legyőzi őket. Bizonyos mértékben érzik jelenlétemet, ezért eltávoznak tőletek. Ennek ellenére előfordul, hogy utat találnak hozzátok. Ekkor maga az ember nem tartja magát a szigorú fegyelemhez - és a legkisebb szeretetlenség már jogot ad a közeledésre. Mert a szeretetlenség azt testesíti meg, akiből minden szeretet hiányzik, és hatalmat nyer ott, ahol ezt megadják neki.

Ezért jelenlétemet csak a szeretet garantálja. Minden ember számára jogos, hogy megvizsgálhassa ezt a szeretetet, amikor annak igazságosságáról akar meggyőződni, amit az illető közlő mint szellemi értéket képvisel.

Én valóban csak jó adományokkal lépek elétek. Nem ajánlok fel semmit, amin szívetek megütközhet. Én a szeretet Istene vagyok, és gyermekeimnek hű Atyja. Amikor hozzátok beszélek, felismerhetitek az ATYA hangját, és nem kell félnetek, hogy tévedésnek lettetek áldozatai, amikor szavaim jólesően érintenek. Mint gyermekeim közeledjétek ti is tele szeretettel hozzám, különben nem halljátok meg szavaimat.

Szeretet nélkül hamar ellenfelem áldozatai lesztek. Az megtéveszt, hamis szavakkal akar megnyerni, olykor úgy is, mint a világosság angyala, ha ezzel eredményt tud kiküzdeni magának.

Tehát a szeretet mindig döntő marad. Szeretetet sugárzó emberhez ellenfelem nem tud közeledni, mert én állok közte és az ellenfél között - hiszen én vagyok a SZERETET. Ezért nem lehet a jó és szeretetteljes embert megtéveszteni.

Viszont ellenfelem minden időben közeledhet a szeretetet nélkülöző emberekhez, akik még túlságosan benne vannak az önszeretben. Akik a világban akarnak érvényesülni, előre törekszenek mert nincs alázatuk.

Ismerem az emberszíveket - és távol vagyok azoktól, akikben nincs szeretet. Viszont gyermekeimet jelenlétemmel boldoggá teszem. Legyen meg a bizonyosságuk, hogy szeretetük magukhoz von engem. Rám bízhatják magukat, lakást veszek magamnak náluk, és náluk maradok - mert a szeretet a szeretetbe vonzódik, és elválaszthatatlanul összeolvadnak.

Ámen.

Istennek sok munkásra van szüksége a világ vége előtti időben

B.D. No. 5259

25. november 1951

Mindenkit szolgálatomba veszek, aki készséges. Mert a világ vége előtti időben sok munkásra van szükségem, aki megváltó módon tevékenykedik. Ha készségeket elém tárjátok, úgy

akaratotoknak megfelelően alakul életsorsotok. Azaz, mindig lesz alkalmatok, hogy akaratom szerint tevékenykedjétek értem és országomért, és szívetekben érzitek a feladatot amit adok. Ha egyszer szolgálatomra ajánlottátok magatokat, úgy érzem szerint engem képviseltek embertársaitoknál - benső ösztönzést érezték, hogy értem és nevemért beszéljétek, és tanításomat mindenkinek hirdetitek, aki utatokat keresztezi. Velük szellemi vitát folytathattok, és segítségekre szükségük van, mert különben nem vezettem volna őket utatokba.

Nem kell, hogy missziós munkának látszódjon az értem és országomért folytatott munka. Minden feltűnés nélkül végbemehet a napi életben. Azokat az embereket kell megnyerni, akiknek semmiféle kötelezettségük vallásos irányban nincs, nem tagjai semmiféle egyházi szervezetnek, vagy csak forma szerint tartoznak valahova. Épp ezeknek kell Evangéliumomat megismerniük, mert amikor gondolatcsere jön létre, és mindenki elmondhatja saját nézetét, akkor hatékonyabb.

Amint arra indítják az embereket, hogy gondolkodjanak valamin, úgy hamarabb várható eredmény. Így azoknak, akik a Földön szolgálaim akarnak lenni, és engem képviselnek - hogy meggyőzően tudjanak embertársaikhoz beszélni, maguknak is kellően meg kell győződve lenniük RÓLAM ÉS TANÍTÁSOMRÓL. Aki befogadta magába az igazságot, azt az igazság átjárja, és alkalmas lesz a világvége előtti utolsó időben a szolgálatra - mert állandóan és mindig az ösztönzi, hogy megadja az igazságot ott, ahol az hiányzik.

Részemről nem szükséges hogy különleges feladatot adjak, mert szíveteken keresztül mondom meg, hogy mit csináljatok, és ezt a szívbeli közlést ti mint saját akaratot, mint belő ösztönzést érzitek. Azért miután már kifejeztétek, hogy értem és országomért dolgozni akartok - tegyétek azt, amire ösztönzést érezték. MINDENKIT elfogadok, és áldásomat adom munkátokra, mert nagy a szellemi ínség, és sok segítséget igényel. És ezt emberi száj által kell megadnom, hogy az emberek szabad akarata megmaradjon, de mégis kirajzolódjon előttük az út, ami az ínségből kivezet. Megáldok minden jóakaratot, amely az embertársak lelkének szól, és segítséget adok a kivitelezéshez.

Ámen.

Életerő — Szellemi erő

B.D. No. 5269

10. december 1951

Soha ne hagyatkozzatok a magatok erejére. Igaz, hogy az akaratot magatoknak kell tevékenységre bírnotok és nem szabad tétlenül várnotok a segítségre. Viszont amit tesztek, azt mindig velem egyesülten kell kezdenetek, segítségemet és áldásomat kell hozzá kérnetek - és sikerülni fog. Van ugyan életerőtök és az ürge tevékenységre képesít és jogosít. De akaratom áll minden fölött és azt ti nem kényszeríthetitek semmire. Én pedig, amikor lelketek üdvösségét szolgálja, sokszor arra kényszerülök, hogy ellenálljak akaratotoknak .

Az életsorsban vannak kudarcok, sikertelen elgondolások, eredménytelenségek és ezeket saját erőből nem vagytok képesek távol tartani. Ilyenkor nem sokat segít az életerőtök sem és rá kell jönnötök, milyen keveset tudtok saját erőből létrehozni. Minden kudarc, minden hiábavaló munka, minden gyengeségi roham, mindig arra int, hogy forduljatok az örök Erőadóhoz, az ő áldásáért könyörögjétek, ismerjétek el elégtelenségeketek, kérjétek hogy sokasítsa meg erőteteket és adja meg minden tevékenység sikeres befejezését.

Engem nem lehet elfelejtenetek. Azért gyakran olyan helyzetbe kell hoznom benneteket, ahol a saját erő nem elégséges és nem képes eredményt hozni. Meg kell értenetek, hogy sikertelen minden fáradozástok, ha én nem adom hozzá áldásomat. Viszont az áldást kérnetek kell, nehogy megfélemedzettek rólam. A sikert garantálja a velem való együttműködés. Ha visszaléptek ettől, minden sokkal nehezebb és gyakran teljesen sikertelen. Bár a sikert kikényszeríthetitek magatoknak, de akkor csak az alulról jövő erő segítségével. Az állandóan gondoskodik rólatok, ha cserébe adjátok érte lelketeket.

Ezzel az erővel hatalmassá válhattok a földön; minden sikerül és az embereket elképeszthetitek természetfölötti erővel. De ez mindig azzal jár, hogy lemondjatok szabadságtokról, mert rátok rakta

bilincseit, és teljesen az ő, a sátán hatalmában vagytok. Ne kívánjátok ezt az alulról érkező segítséget még akkor sem, ha szemmel láthatóan sikeres földi életet kínál. - Jöjjetek énhozzám bensőséges imával hívjatok, és erőt és kegyelmet kérjetek tőlem és valóban többet nyertek általa, mint amennyit ellenfelem képes adni. De nem világi javakat vesztek ekkor birtokba. Én minden kezdést megáldok, amit a földön elindítotok. Ugyanakkor szellemben is megáldalak. Azaz, a velem tartott bensőséges kapcsolat által ellátlak szellemi erővel, amely összehasonlíthatatlanul értékesebb a ti életerőtöknél, mert a szellemi erővel végzett munka mindig sikeresebb, ha ti ezt nem is ismeritek föl. Soha ki ne vonjatok abból, amihez hozzákezdtek, mert állandó tanácsadótok, vezetőtök, gyámotok akarok lenni, aki mindent mindig lelketek javára a legjobban kormányoz.

Ámen.

A Szellem-tevékenység különféle formái – Gyógyítás – Nyelveken szólás

B.D. No. 5270

11. december 1951

A Szellem tevékenysége a hozzám és embertársatok iránti szeretetre alapozódik. Tehát aki állandóan szeretetben él, aki szellemi vagy anyagi gondjában segítőkészen áll felebarátja mellett, aki mély szeretettel, és alázattal odaadó irántam és állandóan akaratom teljesítésén fáradozik, azt Szellemem állandóan betölti. Tehát Szellemem tevékeny lehet benne és az sokféle módon meg is nyilvánul.

A Szellem sok adománya adható az embernek, de nagyon ritka, hogy valamennyi egy emberben összpontosulna. Minden emberben más a lelki érettség és a szellemi képesség. Tehát Szellemem főképp azoknál nyilvánul meg, ahol megvannak azok a bizonyos feltételek, hogy a szellemi adomány érvényesül és azon az emberek felismerhetik Isten Szellemem miképpen munkálkodik.

Ahol igazi a szeretet, ott a hit is hatalmas. A hatalmas eleven szeretet pedig mindenre képes, és ekkor Szellemem úgy munkálkodik, hogy a hit ereje érvényesül. Az ember képes betegeket gyógyítani, megszünteti a gyengeségi állapotokat, kiűzi az ördögöket. Tehát szokatlan eredményei vannak a testi szenvedéseket illetően. A Szellem tevékeny és erőmet és szeretetemet tanúsítja.

Másoknak, akik élik a szeretetet, arra van sorsszerű lehetőségük, hogy az emberek között ismereteket terjesszenek. Itt a Szellem tevékenysége másféle módon, ismerhető fel. Szellemem által az embernek olyan ismeretek tárulnak föl, amely tanítói tevékenységre képesíti. Az embert Szellemem tanítja, gondolkodása rendeződik, érzése megfinomul, szellemi füle iskolázott lesz, hogy felfogja a Szellem hangját, aki mindent közvetít neki, amit embertársainak kell továbbítania. Tehát az illető Isten Szelleméből prédikál. Szellemem tevékeny, amint az ember értem és Országomért szeretetből és embertársai iránti szeretetből akar dolgozni.

A Szellem további ajándéka a jövőndőlés, a jövőbelátás, az emberek óvása és figyelmeztetése és annak meghirdetése, szellemben készüljenek fel a hirtelen végre, és olyan eseményekre, amelyeknek szellemi oka és célja van. Az eljövendő eseményeknek a meghirdetése, értem és Országomért végzett munka. Ezért a látnoki adományt a Szellem adományának lehet mondani, mert általa csak szellemi eredményeket kell elérni. Az emberiség pedig soha ne maradjon figyelmeztetés nélkül, az ítélet ne érje váratlanul, hanem ha hisz, a jövőndölésekből lelki hasznot húzhat. Csak egy Szellememmel betöltött ember teszi embertársait figyelmessé az eljövendő ítéletre és biztat az életvitel megváltoztatására. Ez tetszésemre van, mert ismeri a szellemi ínséget, és a megváltó tevékenységre a szeretet hajtja. Szellemem tevékenységének egy további formája, az az adomány, amikor az emberekhez a nekik érthető nyelven szól. A hallgató ember akármilyen nyelven beszél is, ő a maga nyelvén hallja szólni azt, aki a Szellemtől hajtva beszél hozzá. Minden szót megért, Szellemem megszólítja, mert a beszélőben ő nyilvánul meg.

Ily módon azonban csak akkor nyilvánul meg Szellemem, amikor a különböző nemzetiségű ember azzal a kívánsággal gyűlik össze, hogy szavamat hallja. És ezekhez egy Szellememmel betöltött ember beszél a maga szeretet készségével, hogy segítsen rajtuk, hogy szeretetéről, hatalmáról és bölcsességéről szóljon, tehát, hogy engem megismertessen velük és az Evangéliumot hirdesse.

Ekkor szólhat a maga megszokott beszédjével, és mégis mindenki a saját anyanyelvén hallja és érti a mondottakat. Ekkor már annyira szemmel látható Szellemem munkálkodása, hogy nem lehet benne kételkedni. Viszont minden gyengehitűt azt állíthatja, hogy a beszéd az ő anyanyelvén hangzott el; ezért a gyengehitűeknek nem hitbeli kényszerítés, viszont a szellemben felébredteknek, erős bizonyíték; és meg is kívánja a legerősebb hitet és a legönzetlenebb szeretetet, hogy megadhassam az embereknek ezt.

Szellemem ott tevékeny, ahol akar. De mindig a megvilágosult gondolkodás, az igazság felismerése, és a szellemi törekvés biztos jele, ha Szellemem az ember részéről beleegyezést kapott a munkálkodásra. Tehát az ember a maga szeretetben való élésével működési területet nyit a Szellem munkálkodására. Földi célját biztosan eléri, egyesül velem, az Örök Atyaszellemmel.

Ámen.

Jézus Krisztus segítő keze megváltás a mélységből

B.D. No. 5277

20. december 1951

A MEGVÁLTÓ minden földi és túlvilági lélek felé kinyújtja mentő kezét, és kiemeli őket a mélységből, ha kezét megfogják. Isten irgalma és szeretete megállás nélkül tevékenykedik, hogy megváltó segítséget nyújtson. De hogy segíteni lehessen rajtuk, a lelkeknek maguknak kell erre az akaratot magukban elindítani, e nélkül Isten minden segítségnyújtása hatástalan marad.

Az akaratot leginkább egy szükséghelyzet indítja meg, hogy segítséget igényeljen. A túlvilágon kínban és szenvedésben van minden tökéletlen lélek. A Földön a lélek földi örömeikkel kábítja el magát, és ezért a segélykérésre sokkal nehezebben határozza el magát. Viszont a szellemi ínségük - ami majd a túlvilágon érezteti hatását - egyformán nagy. A lélek itt a Földön könnyen juthatna magasabbra, mert életerejét mint ember Istennek tetsző tettekre használhatná. A túlvilági lélek viszont erőtlenségre, és rá van utalva a fénylények, vagy az emberek segítségére.

A jóra irányuló akarat a Földön sokkal jobban hiányzik, mint odaát. A túlvilági léleknél csak addig hiányzik, amíg gyenge, amíg a lélek ereje hiányzik. De amint egyszer erőre kap, akarata állandóan növekszik a jóra. A túlvilági szenvedések megváltoztathatják az akaratát, és ez már biztosítja törekvését a magasba. Akarati változtatás nélkül a Földön sincs szellemi emelkedés. És mert a világ az emberre mindig szédítően hat, olykor szükséghelyzetbe kell juttatni, hogy ez meg hozza az akarati változást. Utána már az isteni szeretet, Jézus Krisztus segítő keze állandóan kész, hogy felemelje a mélyből. A megváltásra minden léleknek megadja a reményt. De az időpontot akaratával mindenki maga határozza meg, mert annak feltétlenül felfelé irányulónak kell lennie. Egyszer megtörik a legerősebb ellenakarat is. De nem kényszerítés, hanem az isteni szeretet hozza létre, amely addig lép a lény elé, amíg fel nem ismeri, és nem viszonzja - és a lényben hatalmassá válik az akarat, hogy átadja magát Istennek.

Ámen.

Vége ennek a megváltó periódusnak - Isten Megváltó Terve

B.D. No. 5278

21. december 1951

E lélek állítottam egy célt, és adtam hozzá egy időtartamot, amely alatt ti emberek ezt a célt elérhettétek volna. És ha komolyan vennétek, a cél elérése még most is lehetséges volna.

Viszont lejárt a nektek adott határidő, és csak rövid idő választ el a végtől. Aki addig a kitűzött célt nem érte el - az szellemi életét eljátszotta. Az időt elvesztette, nem akart élni, és így sorsa a halál. Egy megváltó periódus befejeződik - és elkezdődik egy új. A Földön jelenleg emberként megtestesült szellemi ideje megmásíthatatlanul lejárt, és ha kudarcba fulladt, újra meg kell kezdenie a fejlődés körforgását, hogy az örök Rend törvénye teljesüljön. Lejárt a kijelölt idő, és már csak percek választanak el, hogy az előregedett Föld eltűnjön. Ekkor feloldódik rajta minden teremtetett dolog, hogy újjak keletkezzenek, és azok új lehetőséget adjanak a még éretlen szellemi fejlődésének.

Ezt az órát ismételtén a szemetek elé állítom, de amit hallotok, minden benyomás nélkül elmegy a fületek mellett. Nem akarjátok elhinni.

Hitetlenségeitek örök tervem teljesítésétől nem tart vissza, hanem arra késztet, hogy mindig határozottabb jeleket küldjek, és így a vég hihetőbbnek tűnjön.

Hitetlenségeitek arra késztet, hogy nagyon fájdalmas sebeket üssek. Hogy észre térítselek, és rádöbbenjete, mi is az élet, és ti hogyan használtátok. Az ínség és nyomor óráit nem takaríthatjátok meg, de ezek majd hozzájárulnak - hogyha komolyan akarjátok - mégis célhoz érjete.

Észrevehető módon megsegítelek, és erőt adok, de szívetek hívjon segítségül, hogy az akarat láthatóvá váljon. Mindent meg tudok, és meg is akarok tenni értete, hogy eljussatok az üdvösségre - de ÖRÖK MEGVÁLTÓ TERVEMET nem semmisíthetem meg. Mindennek az örök Rend törvénye szerint kell végbemenni, ez pedig egy meghatározott időt jelent, aminek most vége van.

Az emberek szellemi minősége már régen mélyponton van, és ez meghatározza, hogy itt a Földön vége legyen a korszaknak. De a gyöngék és határozatlanok miatt még mindig kitolom az időt, hogy megnyerjem őket, mielőtt a teljes időtartam lejár. De arra már kimerült minden lehetőség, akkor már minden egyesnek viselnie kell a hozzám való beállítottságának a következményeit - akkor már ítéletet tartok, és mindenki azt a sorsot kapja, amit megszolgált. Vagy örök boldogságot, vagy kárhozatot. Vagy élet az Új Föld paradicsomi állapotában - vagy újból SZAMÜZETÉS végtelenül hosszú időre a teremtet új világokba.

Ámen.

A Szellem ereje röviddel a vég előtt

B.D. No. 5281

26. december 1951

A Szellem ereje mindent legyőző erővel tör elő. Az enyéme rólam és dicsőségemről tanúskodnak - de a bűnről és az emberek sötétségéről is, - amit azok el akarnak rejtetni, de az enyéme Szellemé kíméletlenül felfedi. - Szellemem akkora terjedelemben lesz tevékeny, hogy az ellenfél is felfigyel a világosság szolgálóinak szokatlan tevékenységére. Ez fokozott védekező akaratot hív létre és a sátán az enyéme ellen hajtja őket. Nyilvánvaló lesz, hogy a sötétség és a világosság küzd egymással; és a vég jele, hogy a küzdelmet már nem rejtetten, hanem nyilvánosan folytatják, és jónak és helyesnek tartják, hogy háborút hirdetnek a belém vetett hitnek. Ellenfelem azt hiszi, megnyerte a játszmát. Ekkor annyira megindul a küzdelem, hogy a Világosság-beli világa is közbelép. A Szellemi Birodalomból megállás nélkül érkezik az erő, az enyéme pedig már nem lesznek vonakodók és aggodalmaskodók a földi hatalom fenyegetései és rendelkezéseivel szemben. Szellemem ereje annyira betölti őket, hogy olyan elevenen tanúskodnak rólam, olyan rábeszélő erővel, ami mindenkit csodálkozással tölt el - és egyeseket az utolsó órákban megváltoztat.

Mert az enyéme számára már nem leszek távoli Isten. Az enyémeeknek valóban Atyjukká váltam, akinek bizalommal dobják magukat a szívére, akit gyermeki kéréssel hívnak segítségül és akit bármely órában rendíthetetlen hittel és bátorsággal megvallanak a világ előtt. Szellemem annyira nyilvánvalóan munkálkodik, és Szellemem ereje úgy átjárja az enyémeiket, hogy állhatatosak maradnak, és eljövetelem boldog bizonyosságában elvesztenek minden féltékenységet és gyávaságot.

És én láthatóan vagy érezhetően jövök hozzájuk, megerősítem, vigasztalom és bátorítom őket, - náluk leszek, és jelenlétemnek mindig újabb jelét adom. A végső hitbeli küzdelem nagy erőt követel az enyémeiktől, és rendkívüli módon ezt az erőt csak magam vezethetem hozzájuk.

Ekkor jelek és csodák történnek - ahogy azt meghirdették. Ezt Szellemem ereje viszi végbe, mert az utolsó időben ez már nem jelent hitre való kényszerítést, hanem az enyémeeknek erősítést - az ellenfélnek pedig ítéletet. Azokat felfogásukban isteni közbelépésem ilyen bizonyítékai sem változtatják meg. Teljes tudattal átadták magukat a sátánnak, hogy földi javakat szerezzenek, akik azért járnak el az enyéme ellen, hogy neki szolgáljanak. És megkapják jutalmukat, mert azzal kell

megosztani a sorsukat, aki az ellenfelem, aki az ítélet napján bilincsbe lesz verve - ugyanakkor az enyémekeket magamhoz viszem a Birodalmamba.

Ámen.

Jézus a gyöngékhez, a betegekhez és a rászorulókhöz jött

B.D. No. 5282

27. december 1951

A gyengékhez, betegekhez és rászorultakhoz jöttem - mert az egészségesek és erőseknek nem volt szükségük rám. Ők egyedül is megtalálták útjukat, legalább is azt hitték, hogy megtalálták. Csak miután eltévedtek, ismerték fel gyengeségüket, kiáltottak utánam, miután már nem volt elég erejük, hogy az élet mesterévé váljanak. Mindenki gyöngé és beteg lelkében, aki utánam kiált, akinek szüksége van rám. És én mindenkinek segítségére sietek, mert azzal hogy utánam kiáltanak, beismerik szükséghelyzetüket, amelyből általam remélnék kijutni. Az emberek mind gyöngék és betegek - és jó azoknak, akik ezt beismerik. De akik egészségesnek és erősnek érzik magukat, rossz helyzetben vannak, mert nem lehet segíteni rajtuk.

Sokan vannak akik azt hiszik, nekik nincs szükségük segítségre, sokan meg vannak győződve a saját erejükről, és túl könnyen annak segítségét veszik igénybe, aki magának akarja megnyerni, és gőgös hitükben megerősíti, és erőt ad nekik - de nem adja ellenszolgáltatás nélkül. A lelket kívánja cserébe, és a testnek megadja amit kíván. Én pedig a gyöngék és betegek orvosa vagyok, a szomorúak vigasztalója, és az elkeseredettek reménysége. Ők mind hozzám jönnek - és nem jönnek hiába. Mindenkinek adok segítséget, ha ti emberek nem is veszitek észre azonnal. De azt is tudom, miért teszem ezt így. És nem vagytok elhagyva - engem hiába nem hív senki segítségül, ha tényleg szíve mélyéből kér.

Jöjjetek hozzám valamennyien, kik fáradtak és terheltek vagytok, és én felüdítelek. - Így ígértem meg segítségemet egykor, és így biztosítom ma is.

Amikor szükségben vagytok, amikor testileg vagy lelkileg gyötrődtek, amikor súlyosan rátok nehezedik a földi élet - mindig gondolatok erre.

Gondolatok arra, hogy egykor a szegényekhez, a betegekhez, a gyöngékhez jöttem - és jövök még ma is. És csak a hívásra várok, hogy felismertessem magamat. DE AZT AKAROM, HOGY HÍVJATOK - mert akkor szabadon és magatoktól ismeritek el, hogy gyengék vagytok, és orvosért és segítőért kiáltotok. Hitetekkel és kiáltásokkal tanúsítjátok, hogy én tudok, és akarok is segíteni - és az ilyen hitet soha nem engedem megszégyenülni.

Ámen.

Nyilvánvaló Szellem-tevékenység a vég előtt

B.D. No. 5284

29. december 1951

Szemmel látható lesz tevékenységem a gyermekeimen. Egyik ismertetőjel a másikat követi, hogy olyan szilárdan, és rendíthetetlenül tudjanak hinni, hogy mindent lehetségesnek tartsanak. Szellemem megállás nélkül tevékeny bennük - rendez - élénkít - és az embert akaratom szerint formálja. Bár az én Szellemem az, aki gyermekeimben tevékenykedik, de előtte a saját akaratom által kellett Szellemem munkálkodását lehetővé tenni.

Tehát nincs szó önkényes kegyelemről, amit egy ember fölé kiöntök - akkor se, ha minden kegyelem ami éri. Szellemem csak akkor lehet tevékeny, amikor van már benső készség a kegyelem elfogadására, és a legteljesebben átadja magát nekem. - Hacsak nem megy végbe az embernél valami szokatlan kegyelmi tény aktusa, amely egy jelentős feladatnak szól, amit minden ember felismer.

De akkor ennek feltételei is vannak, amiről ti emberek nem tudtok. De engem arra az elhatározásra vitt, hogy erre a rendkívüli misszióra ezt az embert válasszam. Akkor bizonyos mértékben magam hatok rá. De ha Szellemem munkálkodását ti magatok tettétek lehetővé, akkor isteni erőm megállás nélkül tevékeny bennetek és földi létetek SAJÁT MAGAM állandó kinyilvánítása. Mindenben

felismertek - segítségemet, jelenlétemet, állandó gondoskodásomat tapasztaljátok; ezáltal annyira bensőségesen tapadtok hozzám, hogy már csak az én akaratom teljesítése tölt el benneteket, másképpen nem is tudtok, csak akaratom szerint élni. Egy valóságfogalom lettem számotokra és örökké az is maradok.

Bennem és velem éltek - és bennetek és veletek élek. Amint Szellemem szemmel látható módon tevékeny bennetek, amint kegyelmem betölt és ti éreztek magatokban - megkaptátok a bizonyosságot, hogy az enyémeik közé tartoztok. Amint érzitek magatokban a szeretet boldogságát - amit csak az önzetlen felebaráti szeretetben való munkálkodás hoz létre - akkor már én is bennetek vagyok, és Szellemem felébred az életre bennetek. Szellemem döntő módon hat gondolkodástokra és akaratotokra. Már kezemet fogva mentek, mert Szellemem vezet.

Akkor már csak szellemi szemekkel kell körülnéznetek, már csak azokra az eseményekre kell figyelnetek, amelyek szellemi éltetekre vonatkoznak - és kialakul bennetek egy új Birodalom - nevezhetitek egy új életnek is, amit most éltek, de csak szellemben kell követnetek. Mindez embertársatok számára csak annyiban ismerhető föl, hogy megváltozik az ember lénye, akiben Szellemem munkálkodik. Viszont, ami kifelé csak gyöngén mutatkozik, az annál jobban mutatkozik a bensőben. Az embert teljesen átalakítja, mert Szellemem tevékenysége mindig eredményes. Ez szemmel látható jelenséggé akkor lép elő, amikor megengedek valamit; amikor az ember hitét szeretném megerősíteni. De kényszerítve nem lesz, mert akkor csak a helyes hit ereje nyilvánul meg, amit az embertárs még mindig letagadhat, vagy megmagyarázhat, mint emberi akaratot. Az egy gyengehitűt megerősíthet, önmagát pedig szilárdná teheti.

De az enyémeik megmenekülnek, mert ahol Szellemem tevékeny - ott az ellenszellemnek nincs befolyása. Mert ők az enyémeik - és azok is maradnak.

Ámen.

Utolsó ítélet – Előtte ébresztő kiáltás

B.D. No. 5291

8. január 1952

Allandóan kijelentetett általam az ítélet, hogy az embereknek lehetőségük legyen a felkészülésre. Ennek ellenére az ítélet hirtelen és váratlanul érkezik. Hirtelen, mert időpontot soha nem közlök, és ezért a hívőket is meglepően és váratlanul éri, mert az ítéletet mindig a jövőbe szeretnék helyezni, és soha nem számolnak azzal, hogy a jövődölések ilyen hamar teljesülnek.

Mert minden, ami a szellemi világból az embereknek közvetítve lesz, az teljes bizalmat igényel, amire az emberek ritkán képesek. Csak kevesen vannak, akik nem kételkednek, amikor a látnokokon és prófétákon keresztül bejelentem az eljövendő ítéletet, ez a kevés ember azonban nem képes minden felebarátját meggyőzni, és ezért mindig maradnak kívülállóak, amíg az esemény be nem következik. A végidőben tehát gyakrabba válnak a hatalmas méretű ítéletre vonatkozó utalások és jövődölések. Ismét látnokok és próféták által lesz bejelentve, akik az én megbízásomból beszélnek.

A végítéletet a legkülönbébb előjelek által teszem hihetővé. A Menny és Föld között azzal a céllal teremődik kapcsolat, hogy figyelmessé tegyem az embereket, mert nem akarom, hogy figyelmeztetés nélkül rohanjanak a pusztulásba. De nem találok hitet az embereknél. Ezért nem tesznek semmit lelki állapotuk megjavításáért, nem a vég és a testi halál figyelembe vételével élnek, hanem mindent visszautasítanak, ami erre emlékeztethetné őket.

Ennek ellenére az ítélet megérkezik! Visszavonhatatlanul elérkezik a nap, amikor élők és holtak felett, hívők és a hitetlenek felett ítélet tartatik, akik teljesen halottak szellemükben, ezért semmi további életre már nem várhatnak. Elég gyakran és elég világosan beszélek az emberekhez, de mindig emberszájon át, természeti eseményen vagy egyéb természetes jeleken keresztül, nehogy hitükben, akaratukban vagy tetteikben befolyásoljam az embereket.

Nekem persze könnyű volna a magasból beszélnem hozzájuk, hogy félelmet és ijedelmet okozzak, és ezzel változást érjek el náluk. De ez nem volna hasznos továbbfejlődésükhöz, mást nem érnék el,

mint egy bennem és hatalmamban való kikényszerített hitet, de nem lenne szeretetük irántam, csak félelmet keltene irányomba, és ezt nektek embereknek sose hagynám.

Így hát állandóan beszélek hozzátok, figyelmeztetlek az elkövetkező időre, ennek a Földnek a végére, és az utolsó ítéletre. Aki hisz és eszerint éli az életét, az áldott, és minden félelem nélkül várhatja az utolsó napot.

Viszont jaj azoknak, akik nem hisznek, akik minden óvásomat és figyelmeztetésemet szélnek eresztik, akik nem akarnak hallani, mivel szeretik a földi életet, és azt ezért végtelen hosszú időre elveszítik. Ébresztő kiáltásom - ami a vég bekövetkezte előtt utoljára még megszólal - eljut mindenhová. Ne zárjátok el fületeket eme utolsó riasztó-kiáltás elől, mert akkor már nem lesz sok idő hátra, akkor bekövetkezik amit a látnokok és próféták útján meghirdettem, és minden megérkezik, amit szó és írás által mondtam nektek.

Ámen.

Isten-szikra

B.D. No. 5299

19. január 1952

Az emberszívben lévő Isten-szikra az a világosság, amit meg kell gyűjtanotok, hogy világosság legyen bennetek és felismerésekre jussatok. És ezt a fényt egyedül a szeretet gyűjtja meg. A szeretet ébreszti fel az isteni Szellemet, amelyet mint az Örök Szeretet egy-szikráját, az öröktől való Atya-Szellem helyezett belétek, hogy kiterjedjen és betöltse az egész embert. Hogy aztán majd eggyé váljon az fénnel, a Szeretet Tüzével, amit Isten maga sugároz bele a Végtelenségbe.

Az Örök Szeretet nem osztható részekre; Istennek ebben a mindent átfogó sugárzásában minden benne van, amit szeretetnek lehet nevezni. És mindenütt maga Isten van ott, ahol szeretetet gyakorolnak, mert a szeretet soha nem lehet Istenen kívül, mert ez az ő ő-szubsztanciája. Viszont a szeretet valami hatékony dolog; valami eleven. A szeretet bizonyos mértékben egy mindig tevékeny tűzáradat, amely megállás nélkül életet hoz létre. Tehát egy ilyen szikra nyugszik bennetek, amikor mint ember megpillantjátok a világot. A földi életnek pedig az a feladata, hogy ezt az Isten-szikrát lángra lobbantsa, tehát úgy, hogy benneteket mintegy az életre ébresszen.

Ez a tulajdonképpeni Istentől való élet, amely a test látszatéletének megadja az igazi értelmét. Ez a szellemi élet, ami elmúlhatatlan. Viszont az emberben először fel kell ébreszteni, mielőtt ereje megjelenhetne. Ez az, ami benneteket Istennel összekapcsol és megjelöl mint Isten részeit. Belétek van helyezve, de át van adva a magatok akaratának, hogy az akarat felgyűjtsa és magas lángra eressze. Amikor az ember nem akarja felismerni Istenhez való tartozását és eláll mellőle egészen a földi lét végéig el lehet temetve. Bár a kapcsolat fennmarad, mert Isten Szelleme oszthatatlan, viszont az ember nem érez belőle semmit, benne sötét és hideg van, sem a világosság fényét, sem melegét nem érzi. Ennek alapján tehát az ember nem veszi észre a saját Szellemét, az isteni szeretet-áramlatot, és ezért szellemben halott; nincs benne szellemi tevékenységre semmi ösztönzés, nincs ereje - még ha a földön él is. Az igazi életet csak az Istentől való Szellem teremti meg.

Az élet állapotába csak akkor lép be, amikor a szeretet által lángra lobbantja magában az Istenszikrát. Isten szeretet-ereje csak ekkor tölti be az embert, ekkor jut a tevékenység állapotába, ahol megjelenik az Istentől való erő, ahol az ember ismeretekben gyarapszik és a hit és szeretet létrehozza benne az Isten-szellem teljességét. Ez fokozott erőt és világosságot jelent. Az ember földi életének a legfontosabb feladata, hogy a szeretet által a Szellem-szikrát felébressze, majd folyton és folyton táplálja. Ekkor hozza létre Istennel, az Örök Szeretettel az egyesülést, tudatosan egy láncszemmé lesz benne, hogy soha többé el ne oldódjon attól, akitől az örökkévalóságban sem tud már elválni.

Ámen.

A túlvilági szegény lelkek szorult helyzete igen nagy, mert állapotuk gyakran elviselhetetlen, amivel sűrű sötétség veszi körül őket, és nem találnak kiutat belőle. De minél jobban szenved egy lélek, annál nagyobb a lehetőség, hogy befelé fordul, gondolkodik a vétkeiről, és segítség után néz. Emiatt elindul a legkisebb fénysugár után is, mert menekülést remél tőle. Csak most lehet hozzá világosságot vezetni, amikor a sötétségtől már menekülni próbál. Előtte nem lett volna képes hogy megértse a tanítást, hiszen annyira makacs is lenne még, hogy ha kapott is volna oktatást, hiábavaló lett volna minden szeretetteljes fáradozás.

A Világosság-beli lények a lelkeken felismerik azok akaratát, és ennek megfelelően azokat a szegény lelkeket vezetik a világossághoz, akik erre vágyakoznak, mert ezen lelkek állapota már olyan, hogy segítséget lehet nekik nyújtani, már elfogadják, sőt kéri a segítséget.

Ekkor tehát ezeken a lelkeken elkezdődhet a megváltás munkája, még ha a teljes mélységből érkeztek is. Mert a kegyelem és Jézus szeretete a mélységen keresztül is hat a lelkekre, és ezek megmentése mindenekfelett hálás feladat, amihez ti emberek mondhatatlanul sok hozzájárulást adhattok a tudatos közbenjáráson és azok gondolati felvilágosításán keresztül, akik maguknak segítséget kérnek.

A szegény lelkek a túlvilágon tudják, hogy az embereknek a Földön még életerejük van, ami nekik teljesen hiányzik, ezért körülveszik ezeket az embereket, hogy erőt kapjanak tőlük. Bár nem tudják, hogy milyen formában kapnak erőt, de azt kéri az emberektől ami nekik hiányzik, amivel nem rendelkeznek, viszont az embereknél érzékelhetik.

Nagy szükségállapotuk mindig újra odahajtja őket az emberekhez a Földre, még ha gyakran csak gyengén emlékeznek arra az ismeretre, amit a Földön birtokoltak. Ezért nem könnyű tanítani ezeket a lelkeket, mert mindig számolni kell gyenge gondolkodóképességükkel, és ennek megfelelően bűneikről, érettségi állapotukról minden felismerésük hiányzik. De éheznek a felvilágosításra, és türelmes hallgatók mikor magyarázatot kapnak.

Nagy a szükséghelyzet a túlvilági Birodalomban, amit ti emberek enyhíthettek, ha készek vagytok segíteni, ha megszánjátok ezeket a lelkeket, és felélénkül segítőkészségeitek. Mert már a szerető gondolatot észlelhető erőellenállásnak érzik, és ezért nem is hagyják el azt az embert, aki szerető rájuk-gondolással segít, és Jézus Krisztusnál kér segítséget ezeknek a szegény lelkeknek.

Az isteni Megváltó mindig kész, hogy a mélyből segítse felemelni a lelkeket - de a szeretet parancsát nem lehet elhagyni. Így mikor a lélek maga még nem képes szeretetet felmutatni, megelégszik a szerető szívből jövő közbenjárással, és úgy tekinti, mintha a lélek maga könyörgött volna, és megváltásra talál szeretete és irgalma által.

Végtelen sok módon hozzájárulhatnak a lelkek sötétségből való kimentéséhez az emberek. A lelkek mind ezért könyörögnek hozzátok, és ahogyan kérnek, ahogyan gondolataitokba bekapcsolódnak, arról tudhatjátok hogy segíthettek rajtuk, hogy már elérték azt az állapotot, amikor segítséget akarnak, és az emberek részéről a szeretet-fáradozás nem lesz hiábavaló.

Segítsetek rajtuk, mentsétek ki őket helyzetükből, és így járuljatok hozzá a lelkek megváltásához, akik elmulasztották a Földön, hogy tökéletesedésükön dolgozzanak, és akik ezért a túlvilágon a legnagyobb ínségben vannak, amiből csak az emberek szeretete segítheti ki őket.

Ámen.

A szeretetlenség következményei a túlvilágon

B.D. No. 5322

23. február 1952

A szeretetlen magatartásnak a Földön és a túlvilágon egyaránt súlyos kihatása van. Vastag Aburokkal veszi körül a lelket, ezért fénysugár nem képes behatolni, és örökké sötétségben

marad. Fény mindenütt van, de ahol az emberi lélekbe nem tud behatolni, ott sötétség van. A szeretet azonban fényt sugároz, és belülről világítja meg a lelket, a burkok feloldódnak, és a világosság kívülről is be tud hatolni - a lélek felismeréseket tesz.

A Földön a "felismerés" az örök igazságok s a földi élet értelmének és céljának ismeretét, az Isten iránti állandóan fokozódó szeretetet jelent. A túlvilági Birodalomban azonban a világosság csak annak a léleknek biztos, aki a Földön a szeretete által jutott felismerésre. Ekkor a sötét mindörökre eltűnt, a léleknek minden kinyilvánul, számára már semmi sem bizonytalan, semmi sem érthetetlen és lehetetlen, mert szeretete által ő maga lett fénnel és erővel teljes.

Ezért örök pusztulás a lélek számára, ha szeretetlen, mert a mély sötétségben sínylődő lélek boldogtalan. Annak lett a zsákmánya, akiből minden szeretet hiányzik, és ezt az állapotot akarja azoknál a lelkeknél is elérni, akik engedik befolyásolását, akik tele vannak önszeretettel, embertársaikkal csak szeretetlenül viselkednek - mivel erre veszi rá őket a Sátán, mert saját érzéseit az emberre akarja vinni, hogy aztán neki engedelmeskedjenek.

A szeretetnélküliség a lélek halála, megmérgezi az ember gondolkodását, úgy hogy gondolkodásának eredménye hazugság és rosszindulat lesz, és ebből a gyűlölet tettei erednek, amely megint gonoszságot szül. Ez nem is lehet másképpen, mert ahol szeretet van, ott Isten van jelen, ahol szeretetlenség és gyűlölettség mutatkozik, ott a Sátán, és úgy uralkodik, hogy valóban felismerhető mint a lélek legnagyobb ellensége. Nem csak a Földön üldözi az embert és akarja magának megnyerni, hanem a túlvilágon is fokozott gonoszsággal dolgozik, ott is úgy akar a lélekre hatni, hogy szíve mindig keményebbé váljon, és mindig mélyebbre húzassa a pokol szakadékaiba. Mivel a túlvilágon ennyire ijesztő kihatásai vannak a szeretetlenségnek, ezért csak szeretettel lehet fellépni ellene.

A lelkeknek a túlvilágon sok szeretetet kell kapniuk, mert beteg lelkükre ez gyógyszerként hat, általa meggyógyulhatnak, ha nem csökken a lélek szeretet-ajándékozása. Még a sötétség legmegátalkodottabb szellemei is engednek a szeretet sugarainak, ha kezdetben kedvetlenül is, de amit egyszer jótétéménynek éreztek, azt többé nem eresztik el.

A szeretet a leghatásosabb fegyver Isten ellenfelével szemben. Nem bír ott megmaradni, menekül előle, és inkább elengedi áldozatát, mintsem hogy őt magát a szeretet sugara érje.

Ezért küzdjétek a szeretetlenség ellen, hiszen tudjátok, hogy pusztulásba vezet - míg a szeretetből induló cselekvés megnyitja a Világosság Birodalmát. Szeretettel azokat is a Világosságba segíthetitek, akik még sötétben sínylődnek a szeretetlen vagy szeretetben szegény földi életük következményeként. Egyedül a szeretet képes ilyen segítséget nyújtani és felpattintani a bilincseket, egyedül a szeretet képes mindenkit boldoggá tenni.

Ámen.

Igazságosság - Kiegyenlítés a túlvilágon

B.D. No. 5323

24. február 1952

Van igazságosság, és van kiegyenlítés. Ha nem a Földön, akkor a túlvilágon. A lélek azt aratja le, amit vetett. Gondoljátok meg ezt, emberek! Mert senki nem kaphat olyant, ami nem illeti meg - fillérre menően számadást kell tennie, és meg kell fizetnie azért, amit jogellenesen szerzett!

Emberek - gondoljátok meg, hogy én nem engedhetek el semmit, mert igazságos Isten vagyok. Ezért nagy vétkekkel terhelitek magatokat, ha azt hiszitek, hogy büntetlenül vétkezhetek. A kiegyenlítés napja egyszer mindenkinek elérkezik, akik minden aggály nélkül éltek a Földön, mert nem hittek bennem, az Igazságos Istenben, és bünt-bűnre halmoztak.

A földi lét mindenkinél hamar befejeződik, és ebből csak a szellemi érték marad meg - és jaj annak, aki ilyent nem tud felmutatni. Szegényen és meztelenül érkezik meg odaát - nagy nyomorúságban és sötétségben tévelyeg össze-vissza. És ez kiegyenlítést jelent a földi életért - amikor nem élt akaratom szerint, és a szeretet parancsait irántam, és embertársai iránt nem vette figyelembe, amikor csak önmagára gondolt, és ellenfelem örömeire élt, amikor a világ élvezeteit hajtotta, és szabad utat adott

ösztöneinek és szenvedélyeinek. Aki csak önmagára gondolt a Földön - az odaát elhagyatott, senki szeretettel nem fordul feléje - ahogyan ő sem nézett azokra, akiknek szükségük lett volna segítségére. Fillérre megfizet mindent, mert adósságát senki sem fizetheti ki helyette, egyedül JÉZUS KRISZTUS - de az a lélek, akiben nincs szeretet, őbenne sem hisz.

Emberek - így nézzetek az életre, és legyen tudatos bennetek, hogy felelőség nélkül nem élhettek. A testi életnek egyszer vége, és a léleknek le kell hordania, amit vétkei felhalmoztak. Tudnotok kell, amit zsoldban a világnak fizettetek, azt a lélektől vettétek el, és ez eredményezi a túlvilágon a lélek szegénységét. Tudnotok kell, hogy egyfajta kiegyenlítés van a túlvilágon minden óráért, ami alatt ellenfelemet éltettétek, amely alatt a világ örömeinek hódoltatok, és engemet teljesen elfelejtettetek.

A földi életet lelketek tökéletesítésére kaptátok. És mit tesztek ti? Csak a testet látjátok el. Minden kívánságát teljesítitek, megrészegedtek a földi élvezeteken, és túlontúl engedelmesen besétáltok abba a hálóba, amit ellenfelem állít fel lelketeknek. Amit a lélektől elvesztek, és odaadtok a testnek - azt fizetitek meg ezerszeresen. Túl nagy nyomorúságba kerültök, amint a Szellemi Birodalomba léptek - ahol csak annak van értéke, amit el nem múló szellemi javakban hoztok.

A léleknek nagy hiányai lesznek, és senki nem tud rajta segíteni, ha előtte nem fordult JÉZUS KRISZTUSHOZ - akiről azonban nagy sötétségében nem tud semmit. Csak Jézus segíthet rajta. De örökkévalóságok múlhatnak el, amíg a lélek eljut erre az ismeretre, és FELÉJE fordul. Vétkeit örökkévalóságig cipelheti magával - mert igazságosságom addig nem tudja tehermentesíteni, amíg rá nem jön magától, hogy erre ENGEM megkérjen.

Ámen.

A lelkek állapota a túlvilágon - Tévhit - Hitetlenség - Szeretet

B.D. No. 5332

8. március 1952

Sok embernek megfoghatatlan, hogy velem közvetlen kapcsolatba lehet kerülni. Ezt igazolják megszólításaim, és szavaim gondolati formában való megértése. Ez a felfoghatatlanság azt jelzi, hogy az illető még távol van tőlem, másrészt, hogy hite halott, olyan hit, amit hagyományosan átvett, de nem eleven hit.

Az ilyen iskolaszerűen átvett tudás, amit gondolatilag csak ritkán dolgoznak fel úgy, hogy az illető ember állást is foglal hozzá. De az ilyen átvett tudásból is levezethetnék az emberek, hogy az örök Istenség bizonyára megnyilatkozik - és meg is nyilatkozik. De az Istenségbe vetett hit is gyenge, azért nem is veszik annyira komolyan, hogy azzal szellemi haladást lehessen elérni - mert ez már abban is megnyilvánulna, hogy az ember keresné a velem való kapcsolatot. Mielőtt megnyilatkoznék, az embernek engem komolyan el kell ismerni. Ez a bennem való meggyőződéses hit végtelenül sok emberből hiányzik. Ez az oka, hogy szellemi sötétségben élnek, és a túlvilágra is ezzel a sötétséggel jutnak.

Amit a Földön elmulasztottak, azt a túlvilágon feltétlenül pótolni kell, el kell gondolkodniuk a dolgokon - de ehhez saját földi hibáikból kifolyóan lesznek gyengék. Ha a túlvilágra követik a szeretet-tettei, akkor hitetlenségük ellenére sem lesznek teljesen erőtlének. És erejük abban áll, hogy az emlékezés nem vétetik el teljesen tőlük arról az ismeretről, amit a Földön nem vettek eléggé komolyan. Tehát megfontolásokra lesznek képesek. Míg azok a lelkek, akiket hitetlenségük mellett még jócselekedet sem követ, mondhatatlan ínségben vannak, mert nem képesek világos gondolkodásra, hogy aztán a gondolatot önmagukkal megvitassák. Viszont a túlvilágon ezeket a lelkeket olyan lelkek oktatják, akik képesek számukra érthető módon azt nyújtani, amit tudniuk kell. De szükséges, hogy ezt az oktatást elfogadják.

Az ezekért a szellemekért való közbenjárás az irgalmas szeretet egyik legnagyobb műve. Azt kell elérni náluk, hogy az AKARATUK használatára ERŐT kapjanak, és azokkal a körökkel keressenek kapcsolatot, ahol felvilágosítást nyújtanak nekik. A szeretet tettei azok a mankók, amelyek kiegyenlítést hoznak, és elősegítik, hogy a lélek hívóvá váljon. De a szellemi sötét csak akkor múlik el

róluk, amikor elismerik JÉZUS KRISZTUST: egyedül Ő törölheti el vétkeiket, amiket hitetlenségük érlelt.

Ahol jelen van a hit és szeretet, ott a félrevezetett gondolkodást hamar helyre lehet igazítani. A hitetlen embereket először be kell vezetni abba az ismeretbe, amit nem engedtek önmagukban érvényesülni olyankor sem, amikor embertársaik előtt képviselték.

Nem tudok villámszerű ismeretet nyújtani azoknak a lelkeknek, akik engem nem ismernek el, és szeretetük nem szól nekem, vagy embertársaiknak. A tudás megszerzésére csak a feltétellel adhatok lehetőséget, ha akaratuk már nem ellenálló velem szemben. Irgalmazó szeretetem ekkor lesz kész rá, hogy - ha kívánják - világosságot adjon nekik. Ismét tanítják nekik az Evangéliumot, amit szabad akarattal vagy elfogadnak, vagy visszautasítanak. A jóra való akarat, a tanulás utáni vágy szerint ad tanításom világosságot - és a felfelé menetel megkezdődhet. Bizony, a sötétségben eltöltött sok kín és szenvedés előzi meg azt a pillanatot, amikor egy, a Földről eltávozott hitetlent megérinti a világosság egy sugara, és Ő ennek utánajár. Amint megérzi a világosság jótéteményét, kész lényre megváltoztatására. Mert állandóan ezt a jótéteményt kívánja - míg végre részesedik is belőle. A sötétség csak ritkán szabadítja föl a maga hatalmában lévő lelket - de én tudom, mikor nyithatom föl a kaput, és mikor adhatok szabadságot a léleknek. Tudom, mikor vált fogékonnyá, hogy befogadja a világosság egy sugarát, és segítségükre vagyok, hogy megtalálják a fölfelé vezető utat - amely végül hozzám, és a boldogsághoz vezet.

Ámen.

Hitetlenség következményei a túlvilágon

B.D. No. 5353

6. április 1952

Milyen szegények azok az emberek, akik nem hiszik az Istent mint Teremtőt, és örök Mennyei Atyát. Ő hozta létre Jézus Krisztusban a megváltást, hogy teremtményeit megszabadítsa azoktól a méltatlan bilincsektől, amelyeket saját hibájukból engedtek magukra rakni.

Milyen szegények azok az emberek, akik hit nélkül mennek át az életen, nincs más a birtokukban, mint azok a múlandó javak, amelyeket a sors osztott ki nekik, hogy földi életüket teljesíteni tudják. Most az lett nekik a legfontosabb, és buzgón szaporítani akarják - ahelyett hogy legyőznék az anyagot.

Egy helyesen felfogott hit más tartalmat adna életüknek, mert az örökkévalóság számára teremtenének - a lelkük életének, ami majd a testi halál után következik. De hit nélkül minden gondolatunk csak a földi életnek szól - a mulandóért való állandó gond állapota ez.

Így az emberek csak a halál számára teremtenek, és nem az életnek. Szegények már a Földön, de még szegényebbek lesznek a túlvilágon, mert a Földön nem akartak hinni. Meztelenül és szegényesen érnek oda - és sorsuk kín és sötétség. Viszont ezt a sorsot maguk teremtik meg maguknak, mert a Földön nem maradtak ismeret nélkül Istenről, mint Atyáról és Teremtőről, sem Jézus Krisztusról, mint Megváltóról.

De nem fogadták el a róluk szóló tanításokat, bár megtehették volna, vagy lett volna bennük készség, hogy elfogadják a földi élet céljáról való magyarázatot! Mert az erre irányuló akarat a hit alapja.

Az embernek akarnia kell a hit ismereteit, és akkor tud is hinni. Az Istenről szóló ismereteket az ember életében mindig megkaphatja, és egyszer mindig föl is ajánlják neki. És ha elgondolkodik rajta, mi lehet oka és célja az ember földi létének, akkor Isten biztos tovább segíti, hogy helyes ismeretei legyenek - mert kinyilvánult az akarata, hogy kívánja az igazságban való élest.

Minden ember tisztában van vele, hogy nem tud Isten léte ellen bizonyítékokat felhozni. Tehát nem teheti meg, és nem szabad visszautasítani, amit Istenről, Megváltó Művéről, határtalan hatalmáról, bölcsességéről és szeretetéről hirdetnek neki. Próbáljon tehát magyarázatot kapni, és próbálkozását megjutalmazza. Isten maga törődik azokkal, akik kérdő gondolataikat a messzeségbe küldik. Biztosan tud majd hinni, és hite által mérhetetlen gazdagságot nyer. Míg a hitetlen ember azt is

elveszti, amit földi értékben birtokol. A szó legszorosabb értelmében szegény, mert nincs ami reményt és biztonságot adna neki, ha nem tud Istenben mint Atyában, és Jézus Krisztusban mint Megváltóban hinni, akkor nincs semmi ami erőt adna neki szükséghelyzetében. Hogy örökké boldog lehessen, Isten felé kell törekednie.

Ámen.

A szeretet ereje - Csodatétel

B.D. No. 5358

9. április 1952

Akiben szeretet van, abban erő is van, ezért ha nem hiányzik belőle az erős hit, minden képességgel rendelkezik. A szeretet teszi elevenné a hitet, de ezt előbb fel kell ébreszteni, ugyanis az embernek foglalkoznia kell azzal amit hinni akar, és akkor a szeretet megadja neki az erőt is, úgyhogy már semmiben sem kételkedik, és így mindenre képessé válik. A legértékesebb tehát a szeretet, mert általa minden lehetséges.

De ti emberek már nem is tudjátok értékelni a szeretet erejét. Csodákat vihetnétek végbe, betegeket gyógyíthatnátok, minden gondot száműzhetnétek, valóban semmi nem lehetne lehetetlen számotokra, ha a szeretetet teljesen kifejlesztenétek magatokban, és hinnétek az erejében. Így nem annyira tölem kapott adomány az, amely által mindenre képesek lesztek, hanem a szereteterőtök kihatása, sokkal inkább természetes következménye annak, hogy a szeretet által erőmet magatokévá tettétek.

Következésképpen ne törekedjete az ilyen képességek - mint a beteggyógyítás, csodatétel stb. - tervszerű kifejlesztésére, mert ezek nem kialakítható tehetségek. Csak a szeretetet kell megerősítenetek magatokban, a szellemi tökéletesedésre kell törekednetek, és az majd ilyen képességekben mutatkozik. Mert csak a szeretet képes mindent létrehozni. Aki tehát teljesen szeretetté válik, és ezáltal teljes meggyőződéssel hisz, az belőlem merít, gyermekemnek, részemnek érzi magát, és nem is gondol mást, mint hogy minden tette sikerülni fog, mert én mellette állok. A szeretetnek viszont fel kell lángolnia, az embert teljesen el kell töltenie, boldoggá tennie, és mindent odaadnia, amiben embertársai hiányt szenvednek.

Az igazi szeretet teljesen önzetlen, magának semmit sem kíván, rendületlenül mindent szétoszt, az adás elve uralja, és mégis leírhatatlanul boldog. Az ilyen szeretet mindent meg tud tenni, amit akar - ez mélységének a következménye, és az emberi szív megmozdulásában nyilvánul meg, hogy megvalósuljon, amit óhajt.

Egy erős, eleven hit nem fog hiába imádkozni - reménykedhet kérése teljesítésében. Tehát minden ember használhatná erőmet, és véghezvihatná ugyanazt, amit én vittem véghez a Földön, de ezt csakis úgy teheti, ha eltölti a szeretet. Akkor nem én adok erőt neki, hanem magáévá tette azt szeretetteljes tevékenysége által, és az felhatalmazást ad. Akkor már visszatér az őszállapotba, tehát nem jogtalanul vett el valamit, hanem ismét azzá vált, ami a kezdetben volt, teli fénnel és erővel - mivel a szeretet nem más, mint fény és erő, így az embert is ha szeretetben él fénynek és erőnek kell áthatnia. Tehát csak szeretetté kell válnotok ahhoz, hogy ti emberek, Istenhez hasonlóan, mindent véghez tudjatok vinni. És mivel a szeretet egyben a bölcsesség forrása is, érthető, hogy csak azt akarjátok, ami az én akaratom is, és ennek megfelelően cselekedtek.

Ámen.

Az angyalok bukása - Nagypéntek üzenete

B.D. No. 5361

11. április 1952

Valamennyiteket, kik a Földön vándoroltok megérintett szeretetem, és lehetőséget teremtettem, hogy ismét beléphessetek velem abba az ősviszonyba, amiben voltatok. Meghatározott idő állt rendelkezésre, hogy ezt az átalakulást megtegyétek egy teljesen istenellenes viszonyból egy velem való egyesülés elérésére. Minden kegyelmet megnyitok számotokra, hogy elérjétek ezt a célt, és soha véget nem érő szeretetem megsegít ott, ahol csődbejutás fenyeget. De még határtalan szeretetem sem

tudja létrehozni, hogy HATALMAMMAL a magatok akaratát megváltoztassam. A magatok akarata az a tényező, amely a döntő ebben, a változást egyedül ez hozhatja létre, de éppúgy kudarcot is vallhat.

Ellenfelem által nagyon gyenge akaratotok van. És az, aki a mélységbe döntött az ellenem elkövetett bűn által, a mélységben meg is akar tartani magának, ezért minden módon elzárja az utat hozzám, és elgyengült akaratban akar tartani, hogy ezáltal képtelenek legyetek lényeteket szeretetté alakítani. Az akarat azért gyöngy, mert aki hatalmában tartja, annak lényében sincs szeretet, és nem tud erőt kihozni magából. Mert a szeretet az az erő, ami hibátlanul meg tudná adni az akaratnak a szükséges erősítést. Az ellenfél birtokában lévő lényeszerűnek teljesen legyöngült akarata van, nem tud eloldódni az Ő hatalmától. Ezeknek a lényeszerűeknek hoztam segítséget. Meg tudjátok érteni emberek, mi készített, hogy leszálljak a Földre, és menekülést vigyek?

Kezdetben ugyanaz voltam mint ti. Mint angyalszellem keletkeztem Isten szeretetéből, és Istent minden hatalom, erő, és örök dicsőség megtestesülésének ismertem meg. Luciferrel ellentétben az mellé álltam, aki szeretete erejéből teremtett bennünket. Istent én sem láttam, de iránta való szeretetem volt minden boldogságom. De az Isten mellől elbukott szellemi is szeretettel töltött el, és azt a tervet érte meg bennem, hogy részt vegyek megváltásukban, és kikerüljenek a sötétség hatalmából. Mert tudtam Lucifer hatalmáról, és ismertem az akaratnélküli szellemre gyakorolt hatását. Annak akartam segítségére lenni, aki az egyetlen volt, hogy legyőzze Lucifert. Isten erejét akartam igénybe venni, hogy eljárjak ellene, és elérjem a célt, megküzdjek a lényekért, és ismét visszavezessem őket Istenhez, akitől kiindultak. Erőt akartam szerezni az elesettek számára, hogy nekik adva megerősödjön akaratuk, és megszabadítsák magukat a Sátán hatalmától.

Az akaratgyengeség a szeretet-erő hiányát jelenti, tehát egy szeretet nélküli gondolkodásmód következménye. Ha ezeknek a lényeknek erős akaratot akartam szerezni, akkor szeretetre kellett indítanom őket, de előzőleg a szeretetüket fel kellett ébresztenem az én szeretetemmel. Meg kellett szabadítanom őket Lucifer hatalmából, amennyiben kifizettem a vételárat a lelkekért, akiket fogságában tartott. Tudtam, Lucifer soha nem adja hozzá beleegyezését, nem adja ki a lelkeket - viszont a léleknek már van saját ereje, amivel kiszabadítja magát. Ebben nem gátolhatja meg. Az én erőmet veszi igénybe, és én szívesen hozzá vezetem ezt az erőt, ha kész rá hogy elfogadja - tehát felhasználja a kereszten megszerzett kegyelmeket.

Szenvedésemmel és halállommal minden lélek számára megfizettem a vételárat! Minden lélek visszaszerezheti szabadságát, csak forduljon felém, adja meg akaratának a helyes irányt, ismerjen el engem és a Megváltás Művét, és segítségért hozzám kiáltson! A szellemlények akaratának a megerősítéséért haltam meg a kereszten. Szembeségeztem a Sátánnal igen nagy szeretetemet - és legyőztem. Még a legkeményebb bilincset is meg tudja repeszteni, aki az én oldalamra áll.

Az Örök Szeretet-erőből elindult két lény küzdött egymással. Én a szeretet erejével küzdöttem Istenért és Istennel. A szeretet teljesen betöltött, és következésképpen földi testem az örök Istenség hordozója lett. Hozzá hasonlóan fénylelkem a testhez csatlakozott, és létrejött az egyesülés. Öröktől való rendelkezés szerint minden általa teremtett lénynek ezt kellene tenni, hogy mint tökéletes lény tevékenykedhessen erőben, világosságban, és boldogságban.

Lucifer - mint österemtésű szellem - mértéken túl kapott erőt és világosságot, de elbukott Isten mellől, mert ISTEN ELLEN használta tevékenységét. Isten ereje átjárta őt is, de Ő negatív értelemben használta, és ezzel mindig jobban és jobban eltávolodott Istentől. (Ezt csinálja ma is sok ezoterikus tanítás és gyógyítás! A szeretetet emlegetik, de általa nem közelednek Istenhez! Ezért "szegletkő" Jézus! /fordító/)

Az Istentől való erőt az Ő akarata szerint használni: AZ A VELE VALÓ ÖSSZEOLVADÁSHOZ VEZET - amit én mint az ember Jézus a Földön a szeretet által értem el. A szeretet a legerősebb hatalom, és feltétlenül úgy kell vele az akaratot befolyásolni, hogy az AZ ISTEN FELÉ FORDULJON! A Földön az emberi akarat számára ezt az erőátvitelt én mint ember a szenvedésem és kereszthalálom mondhatatlan kínjai és fájdalmai által szereztem meg. Ebből az erőből mindenki vehet magának, aki elismer engem, és a szeretetet kibontakoztatja magában! Eddigi urától minden ember el akar menekülni, és megteheti, aki hozzám kiált segítségért. MEGVÁLTOM és MEGMENTEM, mert

biztos nem hagyom meg ellenfelem kezeiben. Megoldom bilincseit, és megszabadítom. De ezt csak akkor tehetem, ha az ember akarata maga is a megváltottságra törekszik! Akarata ellenére senkit sem tudok megszabadítani! De szeretetem végtelen, és elhódít az ellenféltől minden lelket. Eléri, hogy egykor minden lény akarata megváltozik, és hozzám fordul. Azért haltam meg a kereszten, hogy az elbukott meggyöngyült akarata megerősödjön. Tehát megváltottam a világot a Sátán szolgaságából.

Ámen.

Húsvét üzenete

B.D. No. 5363

13. április 1952

Engedjétek engem föltámadni magatokban, és utána vándoroljunk boldog kettősségben! Amíg az utat szeretet nélkül járjátok, addig számotokra halott vagyok, de Szellemben ti is halottak vagytok, ha a földön éltek is. Viszont szellemi sötétségben mozogtok, és olyan állapotban, ami azonos a halállal - mert a test életét minden pillanat elveheti tőletek, és lelketeket egy rettenetes, sírbeli csönd, egy sötétség fogja át.

Ébresszétek föl már ezen a világon Szellemeteket, amennyiben hozzám csatlakoztok, és belőlem szereztek erőt lelketeknek. Engedjétek, hogy megelevenedjek szívetekben, és már többé soha nem haltok meg; számotokra már örökre nem létezik a halál. Igyekeztek szellemi-újrászületésekre. Tehát mintegy szellemi átalakulásra - hogy bármikor elhagyhassátok testi burkolástok sírját, és sugárzó fényként léphessetek az örökéletbe. Harmadnap föltámadásom bebizonyította, hogy legyőzheti a halált, aki engem követ. Föltámad az is, aki szívébe befogadott, mert erős, és világossággal telített lesz. Át tudja törni az anyagi burkot, és már szellemi életet él. Lelke nem halhat meg, hanem csak a testet hagyja hátra, s az úgymint csak bilincs volt számára.

Bírodalmamban én fogadom, én vezetem, hogy megmutassam, amit emberi szem még nem látott, emberi fül még nem hallott. Ott én készítek neki lakást, ahogyan megígértem. Kinyilvánul neki a Mennyei Atya dicsősége, és az örökkévalóságban él.

Engedjétek, hogy föltámadjak szívetekben, mert csak akkor mondhatjátok jogosan: Jézus Krisztus meghalt értem - Jézus Krisztus megváltott engem. Csak ekkor nem kell félnetek a haláltól, mert számotokra csak egy élet létezik, hogy bűneitek sírjából felvételt kapjatok a Világosságba. A mennyei ligetekben vándorolhattok, velem egyesülve élvezhetitek a Szellemi Birodalom boldogságait. Érzitek annak közelségét, aki megváltott benneteket. Lehullott minden, ami Szellemeteket beborította, szabadok vagytok, és az örökkévalóságban éltek.

Ámen.

Viszontlátás a túlvilágon a Világosság Birodalmában

B.D. No. 5365

15. április 1952

Összehasonlíthatatlanul szép pillanat, amikor a Földtől elbúcsúzó lélek bemegy a világosság birodalmába, olyan szférákba, ahol már nincs semmi rút - ahol a lelket boldogító világosság öleli körül - ahol túlvilágian szép lények közelednek, és elárasztják szeretetükkel. A világosság sugárzása megfelel érettségi fokának, tehát mindig olyan fokon van, ami elképzelhetetlen boldogságot okoz, de lelkét nem emészt el - amit a világosság magas foka megtehet ott ahol a lélek még nem eléggé felvevőképes. A végtelen messzeségben csodálatos világok vesznek körül, mert szemének megvan a képessége, hogy szellemi létesítményeket is lásson. Ezek nem anyagból valók, de valóságosak, és nem csaló megtévesztések.

A sok szép között miket szeme lát, észreveszi szeretteit - akik előtte távoztak el. Azon az érettségi fokon látja őket, amelyen a világosság birodalma őket magába fogadta. Az ilyen találkozás boldogságát ember nem képes kigondolni. De a Szellemi Birodalomban mély érzéseket is magába tud fogadni anélkül, hogy szétfoszlaná. Tudatosan érzi a boldogságokat, miket Isten készített számára.

Szíve most és mindenkor dicsőítést és hálát énekel, hogy a világosság birodalma lett a hazája. Izzik benne a szeretet az Atya iránt, aki mindezt a boldogságot készítette.

Az ugyanazon az érettségi fokon élő lelkek együttműködése megemeli erejüket, és tevékenységi vágyukat. Ezt azok felé fordítják, akik még messze lent állnak, hogy hasonló boldogságra segítsék őket. Irgalmas szeretettel foglalkoznak azokkal, akik közel álltak hozzájuk a Földön, de most alacsonyabb szférában vannak, mert hitetlenség és szeretetlenség miatt fejlődésükben visszamaradtak, ezért boldogtalanul tartózkodnak a sötétben, vagy a derengő világosságban. A fénylény jól felismeri ezeket a lelkeket, közeledni is tud feléjük, és felajánlja segítségét. Viszont a lelkek nem ismerik fel őt, és ezért gyakran a segítségét is visszautasítják. De a világosságot terjesztő lény szeretete és türelme tovább fáradozik, hogy elérje a lelkeket, és egyszer csak sikerül is neki befolyást nyerni.

Őt állandó megváltó tevékenységre ösztönzi a boldogság, amit Isten szeretetsugárzása által folyton magába fogad. Ehhez csatlakozik a Világosság Birodalmának semmihez nem hasonlítható sok teremtetten világa, és a többi lényel való együttműködés, akikkel boldog szeretetben egyesül. Boldogságát találja abban, hogy adhat abból, amit kapott.

Isten utáni vágyának állandó beteljesülését érzi, és nem tud másképpen, mint hogy ő is boldogítson.

Az emberek számára lehetetlen leírni, hogy mennyire dicsőséges a VILÁGOSSÁG BIRODALMA, mert a világosság nagyságát, és így a vele járó boldogságot csak kiérlelt lélek képes magáévá tenni, a tökéletlen lélekből erre még hiányzik a megértés.

Viszont mindenki elhiheti – és higgye is el – hogy van viszontlátás a túlvilágon, hogy a halál a lélek tulajdonképpen életének nem vet véget, és amikor elértek egy bizonyos érettségi fokot, a lelkek felismerik egymást. Viszont még sok lélek nincs ezen a fokon. Tehát vannak lelkek, akiknél hosszú idő telik el, amíg megérkezik az egymásra találás boldogsága. Viszont vágyódik rá, és ez okozza, hogy igyekszik feljebb jutni. A lelkek szeretet-ereje folyton tevékeny, hogy megváltsa a lelkeket a mélyből, és boldogságra segítve bemehessenek abba a birodalomba, ahol sugárzó fény veszi őket körül, ahol Istent szemlélhetik, és minden bajnak vége szakadt.

Ámen.

Isten szava a végidő felfoghatatlan nagy kegyelme

B.D. No. 5367

17. április 1952

Nektek embereknek valóban igen nagy kegyelmet ajánlok, amikor a magasból adott szavaimat közvetítik nektek, mert a végidő szellemi ínségében ez a szó felfoghatatlan értékű segédeszköz számotokra, mivel elviszi hozzátok a belőlem való tiszta igazságot, ami által üdvözülhettek, amennyiben befogadjátok szívetekbe, és életeteket eszerint rendezitek.

Szavamnak állandóan meglesz a különleges hatása, ha tudatosan vágyódtok rá és befogadjátok, hiszen azok az emberek is, akiket a maguk direkt kívánsága nélkül ismertetnek meg velem, önkéntelenül erőfognak érezni szavaimból, ha csak egy kicsit felfigyelnek, és ezáltal szívüket megnyitják. Szavam megérinti őket, mint egy másik világból való beszéd, aminek most emiatt figyelmet szentelnek, mivel valami szokatlant sejtene, és ez elől nem akarnak elzárkózni. Végtelenül sokat nyerhetnek belőle, a kegyelem olyan tömegét kaphatják, ami rövid idő alatt szellemi érettséget adhat nekik. De többnyire a világ megint eltéríti őket, és akkor figyelmetlenül elmennek a kegyelmi adomány mellett anélkül, hogy lelkük előnyt szerzett volna.

Ó, ti emberek, csak hinnétek el, hogy magam szólítalak meg amikor szavaimat közvetítik, hogy hallgatnátok a szavaimra, és felhasználnátok a rövid időt, ami az életre még hátra marad ezen a Földön, hogy komolyan gondolnátok lelketek testi halál utáni életére! Nem tudok másképpen segíteni ínségeken, mint a nyilvánvaló kegyelmi adományok bemutatása által, de az adományt magatoknak kell átvenni, és legjobb képességetek szerint hasznosítanotok.

Ekkor embertársaitoknak is áldást hozhattok, továbbadhatjátok nekik azt, amit szeretetem folytán megtapasztaltok, amit követeim keresztül hozzátok beszélek, felvilágosíthatjátok őket, ahogy én

felvilágosítottalak benneteket, ugyanazokat a tanításokat átadhatjátok, és felhívhatjátok a figyelmet szellemi munkálkodásomra. Ezáltal a legbőségesebb áldást kapjátok, mert követ az én és az embertársaitok áldása, akik ezáltal eljutottak az igazságra. Az utolsó idő káoszában még sok ember lesz hálás érte, ha nevemben tanítjátok őket.

Titeket kiválasztottaim erre a tanítói hivatalra már most felkészítelek. Mert ti hisztek szavaimnak, de titeket is elfog a kételkedés, amikor a világeseményeket figyelitek, amikor hallgatásom furcsának tűnik, amikor a világ gátlástalanul tovább vétezik, és fentről nem parancsolnak megálljt.

Megjelenésem visszavonhatatlan, és az embereket mennydörgő hangon szólítom a Rendre. Épp ezért előtte még felkínálom nektek a gazdag kegyelmet, ami olyan érettségi fokra vihet, hogy a végidőt veszély nélkül várhatjátok és élhetitek át. De kegyelem-adományaimra alig figyeltek, és csak kevesen veszik annak ami: tehát a szeretet utolsó intő kiáltása e Föld gyermekei számára, akik az utolsó döntés előtt állnak.

Szavaimat megállás nélkül küldöm a Földre, hogy ti - akik az enyémekek vagytok - felismerjétek: nem vonultam vissza, hanem örökösök mindnyájatok fölött. Mindig eljövök hozzátok szóban és írásban, és az utolsó napon is minden dicsőségemben, amikor vigasztalásomra, erőmre és segítségemre lesz szükségetek, amit csak magam vihetek hozzátok. Akkor minden teljesül, amit előtte már meghirdettem, amivel erősek maradtok a hitben.

Az öreg Föld a végéhez közeledik, és akik hüek voltak végig, akik hittek szavaimban és kegyelmi adományaimat helyesen használták fel, azok felvétetnek a Béke Birodalmába. Mert számukra a vég egy új élet kezdete, békében és boldogságban való élet az új Föld Paradicsomában - amit mindenkinek megígértem, akik hisznek bennem, szeretnek, és parancsaimat megtartják. E Föld utolsó napja a boldogság első napja lesz, mert magam jövök, hogy az enyémekeket elvigyem, ha életük veszélybe kerül ezen a Földön.

Ámen.

Az akaratot értékelem, ha tett nem is kivitelezhető

B.D. No. 5378

29. április 1952

Az akaratot értékelem, ha a tettet nem is lehet kivitelezni. Ismételten mondom, az akaratot nemcsak szavakkal lehet kifejezni, hanem ÖNMAGÁBAN az akaratot is lehet értékelni.

Amit szívetekben éreztek, ami felötlik bennetek mint kívánság és tette készlet - jó vagy rossz tette - az már akarat, az már szellemi fejlődéseitek meghatározója, és felelnektek kell érte.

Az akarat belétek lett helyezve, mert nélküle nem lennétek lények - és ez az akarat szabad. Rajtatok kívül senki más nem határozhatja meg. Jól értsétek: a bennetek lévő akarat nincs alávetve semmiféle kényszernek, akkor sem, ha a kivitelezésben akadályozva vagytok.

Ezért mondom: az akaratot értékelem, ami tehát vagy jó, vagy rossz irányú lehet. Ezért soha nem vitatható, hogy az embereknek szabad akaratuk van, ha gyakran nem is vihetik végbe amit akarnak, mert a másik - vagy én is - a magunk akaratát a ti akaratotok ellen szegezzük és az erősebb akarat megakadályozza elgondolásotokat.

Amikor az én akaratom a tettekkel ellentétes, az csak szellemi tökéletesedéseket szolgálja, és soha nem akarja fogságba vetni. Az akaratot az emberek gondolkodása határozza meg, és a gondolkodás ismét lehet helyes, vagy helytelen, ezt mindig a benne felgyulladt szeretet foka határozza meg.

Az isteni szeretet-erő áramlik minden emberhez. Az a szív, amelyet ez az erő megérint, jó gondolatáramlatokat vesz föl, és a benne levő akaratnak is helyes irányt ad. Míg a rossz gondolatokat egy szeretetlen szférából vezetik, és természetesen azok az emberek fogják föl, akik szintén szeretet nélkül vannak. Ezért fordul az akarata is rossz felé, ha nem is tudja végbevinni. De ez az akarat elég ahhoz, hogy bűnössé váljon, azaz gondolata és akarata ellenem irányuljon, és az ellenfélnek megfelelő gondolkodást von maga után.

Ezért lehet kihangsúlyozni, hogy mindig a szerető ember hoz létre helyes gondolatot és helyes akaratot, mert a szeretet mindent helyesen irányít. - Az ember teljes akaratával együtt adja át magát nekem, mert így a szeretet által gondolkodása nem lehet más csak jó, és felém forduló, mert engem Teremtőjének és Örök Atyjának ismert föl.

Ámen.

„Lakást akarok venni szívetekben“

B.D. No. 5390

13. május 1952

(Ján.14,23; Róm.5,5; 2.Kor.4,6; Ga 1.4,6; Ef.3,7;) Hozzátok megyek, és ti nem fogadtok be, amikor beszélni akarok veletek, nem hallgattok rám, amikor hívlak, nem követtek, és amikor lakást akarok venni nálatok, bezárjátok szívetek ajtaját és nem engedtek be. Tovább kell mennem a következő ajtóhoz, hogy ugyanazt újra átéljem. Nem ismeritek föl Uratokat, aki hozzátok közeledik; nem tudjátok, milyen pompás ajándékot akar hozni, milyen boldogságokat készített azoknak, akik befogadják.

Ennek ellenére előtte elküldöm követeimet, hogy jelentsenek be. De aki nem ismeri az Urat, az nem hiszi el amit követei mondanak. És szolgálaim minden értem való tevékenysége hiábavaló ott, ahol az emberek akarata ellenem irányul. A világ embereinek a tekintete másfelé fordul - a világ örömeire. És annak számára, aki ennek a világnak az ura, mindig nyitva van az ajtajuk, és az úgy tesz-vesz ott, ahogy akar.

Ti emberek - tudjátok, milyen nagy veszedelem ez? Tudjátok-e, milyen nehéz lesz ezt az urat kikergetni onnan? - És azt tudjátok-e, az ő egyetlen célja, hogy benneteket elpusztítson? És azért fészkel be magát nálatok, hogy már ne tudjatok neki ellenállni? - És tudjátok-e, mennyire gyöngék vagytok arra, hogy házatokat belülről kitisztítsátok. Hogy segítségre van szükségetek, ha meg akartok attól szabadulni, aki a boldogtalanságot hozza?

Én a békét hozom nektek, és csak olyan házba léphettek, amelyet megtisztítottak a gonosztól. Azért jövök már előre, hogy kopogjak és időt engedjek a tisztogatásra.

Kopogtatok nálatok és elhozom szavaimat, hogy ti e szavak szerint éljete. Tehát, hogy a tisztogatást végbevigyétek magatokban. Ezzel szívetekben lakást készítetek, amely méltó lesz a Menny és Föld Urának a befogadására. Azért jó adományt hozok nektek, amikor ajtótokhoz lépek és kopogtatok. És boldog, aki kinyit nekem, és adományomat elfogadja.

Boldog aki meghív, hogy lépjek be, hogy aztán már el se engedjen szíve lakásából. Szíve olyan legyen, mint egy templom, hogy mostantól már soha el ne menjek.

Azért hallgassatok követeimre, amikor jönnek. Engedjétek meg nekik, hogy hírt adjanak Uratokról és Megváltótokról, aki nektek is Uratok és Megváltótok akar lenni, aki jó adománnyal akar boldogítani, aki meg akar nyerni magának, hogy aztán már soha el ne veszítsen.

Követeim minden ajtón kopognak, mert előre küldöm őket, hogy már nyitott ajtót találjak, amikor magam jövök hozzátok. Hallgassatok rájuk, mert az én szavamat hirdetik, az én eljövetelemre akarnak felkészíteni, hogy ne kopogjak hiába nálatok, mert az idő rövid már. És akkor a Világ Fejedelme teljesen a tulajdonába vesz - mert egyedül - az én segítségem nélkül, nem tudtok tőle megszabadulni.

Hívjatok - hogy jöjjetek, mielőtt még nem késő - és egykor majd áldjátok az órát, amikor ezt a kérést kimondtátok. Mert eljövök, és segítek és ha magatok is akarjátok, lakást veszek nálatok, a szívetekben, hogy az ellenség már soha ne árthasson nektek.

Ámen.

Az élet-forrás mindenkinek megnyílt, akik szavamat közvetlenül, vagy követeim által közvetve kapják. Valamennyien megkapjátok kegyelmeimet, közel lépek hozzátok, és kiosztom amire szükségetek van, hogy boldoggá váljatok. Valamennyien felüdülhettek az élet vizén - szavaimon - mindenki meghallhatja, aki hallani akarja. Olyan áldást kaptok vele, amely megismerteti a valóság összefüggéseit, amely megmagyarázza tevékenységemet, és a hatást is amit gyakorol. Szavaimon keresztül engem is megismertek, - megtanultok szeretni - felismeritek hogy mi a földi feladat, és igyekeztek teljesíteni.

Mindez jelentékeny előny azokkal szemben, akik még nem tudnak rólam semmit. De azért nem tudnak semmit, mert nem akarták kezemből elfogadni, mert kegyelmi ajándékaimmal érkező követeimet visszautasították.

A világosság nem világíthat nekik, mert menekülnek tőle. Ezzel engem sem ismernek meg, és így üresjárat marad az életük, mert még sötétség van bennük. Tehát előnyben vagytok velük szemben, ezért fogadjátok el irgalmas szívvel őket. Próbáljátok világosságot gyújtani náluk, a kapott kegyelmi adománnyal dolgozzatok ahol csak lehet. Ti folyton felüdülhettek - de azok ínségben vannak, akkor is ha maguk szolgáltatnak rá okot. De ahol csak lehet vezessetek táplálékot hozzájuk!

Szavam - az élet forrása - belőle megállás nélkül folyik az élet vize. És amikor fáradt és éhes földi vándorral találkoztok, osszátok ki a friss italt. Nyomorult helyzetükben majd többen elfogadják a felüdülést, és akik felüdültek, már nem felejtik el, hogy általatok kapott erőt tőlem.

Szavaimat - ezt a pompás adományt - nyújtsátok oda mindenkinek! Még annak a veszélynek ellenére is - hogy visszautasítja! De senki ne mondhassa, hogy kegyelmi adományomat megvonták tőle!

Ti, akik szavaimat megkaptátok, legalább egy vándort lássatok el hálából: úgy osszátok adományomat ahogyan én osztom, ami nektek drága azt szeretettel nyújtsátok, és próbáljátok embertársatokat szavaimnak megnyerni.

Én megáldom minden ember fáradozását. Szeretetem folyamát öntöm ki mindenkre, aki csökkenteni igyekszik a nagy szellemi ínséget, akik a vég előtti utolsó időben segítségemre vannak a nagy Megváltó Terv végrehajtásában. Én korlátlanul adok - és ti bőven vehettek. És szeretetem szellemiségében osszátok ki mindenütt, ahol szellemi ínséget láttok. Az élet-forrásból megállás nélkül ömlik a víz, és életre keltő hatása van. Legyen mindenkinek bejárása ehhez a forráshoz. Aki nem jön magától - vigyék el hozzá hogy megérezze az erőt, amit életvizeztem rejt magában. Ébredjen föl ő is az életre - és folytonosan kívánja majd ezt a vizet!

Jutalmazzatok meg így azt a szeretetet, amit azzal adtam hogy szavaimmal hozzátok fordultam. Az ínség nagy, és én csökkenteni akarom. Legyetek segítségemre ebben, mert akaratuk megszerzéséhez ember-szájon keresztül kell beszélnem, és ha szolgálni akartok nekem - legyetek szorgalmas munkások szőlőskertemben. Mindenki hatékony lehet a maga körében - és én áldásomat adom rá, mint szolgámra.

Ámen.

A Sátán álarcai a világosság terjedésének akadályozására

B.D. No. 5427

3. július 1952

A Sátán sok fufanggal és alatomossággal dolgozik. Olyan ruhába öltözködik, amelyben nehéz felismerni. Igen - olykor választottaimmal azonos alakban gyakorol hatást, hogy ezáltal erőtlenné és kérdéssé tegye tevékenységemet. Állandóan azon dolgozik, hogy ahova világosságot adok, ott azt hatástalanná tegye. Hogy kiolthassa a világosságot, vagy valamiképpen megakadályozza, hogy a világosságom érinthessen bennetek embereket.

Az igazság veszély a számára, mert felismerik mint ellenfeletem. Tudja, hogy eszközeimen milyen módon vagyok tevékeny, ezért gyakran ugyanolyan módon dolgozik ő is hogy követőket szerezzen - és az én szelíd fényeimre az emberek már ne figyeljenek oda. Folyton azon mesterkedik, hogy elerőtlenítse az emberekre tett befolyásomat. Eközben magát állítja középpontba, hogy isteni elismerést kapjon. Azt hiszi hogy ő nyer, és az emberek szívében elfoglalhatja a helyemet. Sajnos lesz is sikere, amint az emberek megfosztják magukat a még meglévő ismereteiktől. Amíg van az emberekben közös vonás az ellenfelemmel, - akárcsak egy hibájuk is - amíg szellemükben gögösek, és nem közelednek hozzám a legmélyebb alázatban, hogy istenellenes befolyásától megóvjam őket.

Ellenfelem gyakran azzal zavarja meg az emberek gondolkodását, hogy DICSÉRŐ ÉS ELISMERŐ SZAVAKKAL veszi körül őket - és ez elveszi minden alázatukat. Aki ezeket a szavakat elfogadja, az már be is hódolt neki. Azt már a kezeibe kaparintotta, szívesen látott eszköz lett terve számára - amelyekben a tiszta igazságot, a tölem kapott világosságot látszólag ugyanolyan tevékenységgel veszélyezteti. Tőlem nem indul ki olyan tevékenység ami a gögöt táplálja, és nem az alázatot. Csak az ellenfelemtől. Célja hogy zavart okozzon, az embereket elámítsa - és azok elutasítsák a tiszta igazságot, Szellemem tevékenységét.

Ott ahol hamis próféta van, kell lenni igaz prófétának is. A hamis próféta ugyanolyan módon lép fel és mégsem az én küldöttem. Értsétek meg, emiatt óvlat bennetek a hamis prófétáktól! Abban is biztosak lehettek, ellenfeletem mindig megtaláljátok ott, ahol nagy szellemi akció kerül bevetésre. Ahol a világosság világa láthatóan kapcsolatba kerül a Földdel, és kétségen kívül megállapítható az isteni tevékenység, ott ellenfelem is elterpeszkedik. Besorakozik azok körébe, akik hozzám törekszenek. Bizonyos mértékben felhasználja kegyelmeimet, hogy azokhoz kapcsolódva lassan de biztosan ellenmunkába kezdjen. Megpróbálja az igazságot visszaszorítani, és aztán előtérbe kerül a maga tevékenysége.

Az igazság mindig érvényre jut, de nem készlet elfogadásra. Viszont ahol az igazság AKARÁSA gyenge, ott ellenfelem az embert könnyen a maga fogságába veti. Az általam annyira tisztelt szabad-akarat valóban lehetővé teszi - hogyha nem kap ellenállást - ellenfelem is terjeszkedhet. De aki hozzám törekszik, aki gyermekeim sorába akar tartozni, az már nem hagyja magát ilyen vakfényrel elvakítani. Az igazság utáni vágya felismerteti vele, hogy ezek a vakfények nem sugároznak igazi világosságot.

Én folyton és mindig óvlatok bennetek a hamis Krisztusoktól és hamis prófétáktól. De azért vegyétek figyelembe őket, mert ezzel a közléssel magam igazolom a létüket! Megjönnek - sőt már itt is vannak, és a végidőben még gyakran hallatok róluk. Viszont ahol hamis van - ott igaznak is kell lennie. Ezért mindent vizsgáljatok!

Ismét csak azt mondom: a nektek nyújtott isteni igazság világossága legyen a mércétek. Ha olyan közlést kaptok, ami bizonyíthatóan ismeretet és világosságot ad - akkor tőlem indult. Akkor ezek a próféták valódiak, azaz az én megbízásomból tevékenyek.

De ami nem tűnik világosnak, ami csak látszathény, ami úgy tűnik mintha ugyanolyan lenne - de komolyabb vizsgálatnál kiderül hogy vakfény - azt utasítsátok vissza mint ellenfelem szemfényvesztését. Ő az utolsó időben azokra kíván fokozott buzgalommal hatni, akiknek az elvesztésétől fél.

Minden alkalmat észrevesz, ahol az emberek szívében engem félretolhat. De ne féljete. Képesek vagytok hogy felismerjétek - mert hiányzik belőle a bölcsesség. Ezért mindenből, amit a neki behódolt embereken keresztül mint szemfényvesztést felvillant hiányzik a bölcsesség.

Ezek az emberek az ő jegyeit viselik magukon: szellemi gög - világi felfogás - és önszeretet. Valamennyien ugyanazt az álarcot viselik mint amely mögé ellenfelem is behúzódott.

Ámen.

Bocsásd meg a mi vétkeinket

B.D. No. 5428

Bocsássatok meg egymásnak, ahogy én is megbocsátok nektek. Ti emberek még nagyon gyakran hagyjátok, hogy ellenségeskedés uralkodjék köztetek. Ellenségeiteknek még nem tudtok szeretetet adni, megbocsátani, még tele vagytok haraggal irántuk. Nem kívántok nekik semmi jót, még ha tartózkodtok is a gonosz kívánságok kimondásától. Nem gyakoroltok elég türelmet, és felfortyantok amint sértés ér. Így még messze vagytok, hogy Jézus követésében éljete. A szeretet még nem vált olyan hatalmassá bennetek, hogy már nem enged teret ellenséges gondolatoknak. Embertársatokban még nem látjátok a testvért, mert különben megbocsátanátok, és nem esne annyira nehezetekre, ha megbántanak.

Én viszont bocsássam meg bűneiteket, pedig ellenségesek vagytok velem szemben, és úgy is cseleksztek, különben nem volna bűnötök. Szeretetem igen nagy irántatok, és ha bűneitek miatt komolyan bocsánatot kértek, elveszem adósságotokat. Ennek ellenére egy feltételt kell hozzá kötnöm: nektek is meg kell bocsátanotok, ha bocsánatomat el akarjátok érni. Ezt azért kell megtennem, mert nektek szilárd elhatározást kell tennetek, hogy a bűnt többé nem követitek el, és ebben benne foglaltatik az is, hogy szeretet van bennetek embertársatok iránt, aki ellenetek vétkezett. Úgy szeresd felebarátodat, mint önmagadat, ne hordozz neheztelést magadban, mert egyetlen ellenséges gondolat sem alkalmas, hogy szeretetet ébresszen. Ezzel szemben az a szeretet, amit ellenséged iránt mutatsz, benne is érzelmeket kelt, miket pozitívan kell értékelni.

Az embertárs iránt érzett minden rossz gondolatot átveszik a gonosz erők, és továbbítják neki. Ennek nem lehet jó kihatása, mert gonoszság gonosztságot szül, ezért állandóan gonoszság lökődik vissza, ami a gonosz erejét gyorsan megszorítja, és ezért hat annyira negatív módon. Jót állítsatok szembe a gonosszal, hogy elgyengíthessétek, és ami rossz, az jóra változzon. Ezért csak jó gondolatokat sugározzatok magatokból, és ellenségeiteknek is csak jót kívánjatok, mert a gonosz erőket ezzel kergetitek el. A jó gondolatok megváltóan hatnak, tehát szelídítik a haragot és gyűlöletet, ismét jó érzelmeket keltenek és ébresztenek az emberben, sőt képesek baráttá változtatni az ellenséget, mert a szeretet erejének állandóan jó a kihatása.

Azért kell, hogy csak akkor kapjatok megbocsátást tőlem, ha ti is megbocsátotok az ellenetek vétőknek. Mert hogyan lehetek én enyhe hozzátok — kik még szigorúan ítélték, és ellenségeitek vannak — ha magatok tartjátok fenn ezt az ellenséges állapotot! Ha szeretetem megbocsátja bűneiteket, akkor uralkodjon bennetek is a szeretet és elnézés, jóindulattal gondoljatok ellenségeitekre, bocsássatok meg azoknak, akik megsértettek.

Mindig a szeretet ítélkezzen bennetek, és az biztos hogy bocsánatot akar adni, mert ahol szeretet van, ott nem állhat fenn a gyűlölet és bosszúállás. Magam vagyok ott, ahol szeretet van, és én valóban nem ítélek szeretetlenül. Megbocsátom bűneiteket, ha ti is bocsánatot gyakoroltok, ahogyan ti megbocsátotok az ellenetek vétkezőknek.

Ámen.

A Szellem kiáradása "szellemi" segítséget jelent

B.D. No. 5430

6. július 1952

Amikor fölétek ömlik Szellemem, az mindig szeretetem és kegyelmem jele. Arra való készségem jele, hogy segítsek nagy szellemi nyomorúságokban. Jól értsétek: a "szellemi" nyomorból kisegítselek. Mindig meg kell ismételnem, hogy a földön uralkodó szellemi nyomor mindig arra késztet, hogy szokatlanul tevékenykedjek, mert amit adok, az mindig szellemi kincs; a szellemi kincs pedig a szellemi nyomorúságot enyhíti.

De a földi nyomor is szolgáljon arra, hogy felismerhető legyen a szellemi szegénység, és azt akkor szüntetem meg, amikor itt lesz az ideje, amikor majd előnyös befolyást gyakorol az ember szellemi állapotára. Mert a földi nyomor csak azért engedem az emberek fölé, hogy szellemi előny nőjön ki belőle. Amikor Szellememet egy ember fölé kiöntöm, akkor szellemi segítséget kap. Erőt és ismeretet adok - ismeretet földi nyomorának okáról is. Az ember az én segítségemmel ezt is megszüntetheti,

amennyiben sors-szerűen nyújtok segítséget, tehát bizonyos mértékben önmaga tevékenységével lesz ura földi nyomorának. - Tehát különbséget kell tennetek az imameghallgatás - a földi szükségben hozzám küldött segélykérés teljesülése, és ama segítség között, amit az ember szellemi javak formájában kap.

A szellemi javak erőt adnak, hogy a hozzám való helyes szellemi beállítottsággal minden nehéz élethelyzet ura legyen. Tehát amikor olyan segítséget kap, hogy magától belép a helyes rendbe és ezzel kikapcsolja a földi szükség okát. Szellemem kiömlése mindig szellemi megvilágosulást jelent és az ember a földi szükség okát felismerheti és kormányozhatja. De a Szellem kiömlése alatt soha nem szabad tisztán földi oktatást, földi figyelmeztetést és tanácsadást érteni. Bár egy megvilágosult ember önmagától is képes ilyent embertársának adni, de sohasem mondhatja ki úgy, mint Isten szavát, mint ISTEN SZELLEMÉNEK utasítását.

Isten Szelleme csak szellemi javakat oszt. Szellemem az emberben lévő Szellem-szikrán keresztül beszél a lélekhez szellemi indítást, szellemi tanítást ad, hogy az ismét az örök Rend talaján álljon. Szellemi módon befolyásolja a lelket és mondhatni olyan állapotot teremt benne, amely mintegy magától kikapcsol minden földi nyomorúságot. De hogy földi nyomora véget érjen, Szellemem az ember akarati beleegyezése nélkül, soha nem segíti arra, hogy visszatérjen a Rendbe. Mert szükséghelyzete arravaló, hogy téves gondolkodásmódját és rendetlen életvitelét felismerje. Tehát először fel kell ismernie az okot és Szellemem erről ad az embernek felvilágosítást - majd hogy tudatosan önmaga megváltoztatására törekedjen - amihez Szellemem által bármikor közvetítek erőt az embernek.

Ámen.

Helyes gondolkodás és cselekvés.... ellenségszeretet

B.D. No. 5432

8. július 1952

Helyesen kell gondolkodni és cselekedni. Ehhez hozzátartozik hogy minden embert szerettek, hogy senkit sem zártok ki szeretetetekből, mert mindenki az én gyermekem, akik csak legyenek szeretettel egymás iránt. Tehát nem szabad egyik embertől sem megvonni a szeretetet, míg a másikat megajándékozzátok vele. Ne ítékezzetek ha egyik testvéretek hibázott, az ítékezést adjátok át nekem, aki valóban igazságos bíró vagyok. Bár számotokra nehéz egyforma szeretetet érezni minden ember iránt, de képzeljétek el, hogy mindnyájatoknak egy Atyja van, képzeljétek el, hogy mindnyájatokat annak a szeretete teremtett, hogy valamennyi teremtménye mindig és örökké az ő szeretetéhez tartozik akkor is, ha elfordulnak tőle.

Ha megragad benneteket az ő szeretete, szerető gondoskodása, és magatokat állandóan e szerető gondoskodás alatt lévőnek érzitek, akkor Atyátok szeretetét ti sem csorbíthatjátok, de ezt tennétek ha szeretetlenül tesztek és gondolkodtok embertársaitokról, aki szintén az én gyermekeim, és én szeretem őket.

Azokban is lélek lakik, akiktől azt hiszitek hogy nem tudnátok őket szeretni, pedig gyakran igen nagy irgalomra szorulnak, mert a legnagyobb szellemi szükségben vannak.... épp azáltal, mert az ember nem jó, ezért is nem ébreszt szeretetet bennetek.

De ha egy lelket a maga szükséghelyzetében látnátok, ha csak egy szikra szeretet is van bennetek, a legmélyebb irgalommal akarnátok neki segíteni, és nem találnátok nyugalomra többé, míg a lélek szükségét nem csökkentettétek.

Ekkor csak a lelket látnátok, és az ember mint olyan, már nem adna lenézésre okot, hanem melléállnátok, mint egy teljesen vaknak, és elfelejtenétek mindent amit egyszer ellenetek vétett. Mindig csak az ember lelkére gondoljatok, ha nem tud bennetek szeretetet ébreszteni.... A lélek kínjai elképzelhetetlenek, és engem sajnálatra indít minden lélek, és szeretnék nekik segíteni.

Ám a szabad akaratot nem érinthetem, hagynom kell hogy menjen a maga útján. De ti adhattok neki szeretetet, és ezzel gyakran hatni tudtok rá oly módon, hogy annak is felgyullad a szeretete, és ezáltal csökken nagy szellemi szüksége.

Tehát ti segíteni tudtok ott, ahol én bizonyos mértékben tehetetlen vagyok, nehogy az ember szabad akaratát veszélyeztessen. Helyesen akkor gondolkodtok, mikor a bűnben még megkötött embert felemelitek arra a lépcsőfokra amelyen álltok, mert kegyelmem nektek is segített amikor még gyengék voltatok, és kegyelmem azokon is segíteni akar, akik még lent vannak, ám ellenfelem még kötve tartja őket.

Segítsétek leoldani a láncukat, és nekem, örök Atyátoknak hozzátok vissza szeretetben a gyermekeket, akik eltévedtek, és segítsétek feljutni őket arra a fokra amelyen magatok is vagytok, szeretetem és kegyelmem által.

Ámen.

A túlvilág ábrázolása csak képszerű, és hasonlatszerű lehet

B.D. No. 5441

18. július 1952

Minden, ami a földi léten túl van, számotokra misztérium marad, még akkor is, ha maga a Mennyei Atya szeretete és jósága által kaptok magyarázatot róla. Mert amíg a Földön éltek, az mindenkor csak olyan magyarázat lehet, amit megértetek, ami megfelel értelmi felfogástoknak, és ismereteiteknek. Mert ti a magatok ismereteit próbáljátok átvinni arra a világra, amely még zárva van előttetek. De soha nem gondoltok rá, mennyire mondhatatlanul lehatárolt a tudástok, és azokhoz a csodálatos dolgokhoz mérve, amelyek mint egyéb teremtesek léteznek Isten Birodalmában, mennyire mondhatatlanul kicsi és szegényes az a Föld, amelyiken éltek. Nem gondoltok rá, hogy hiányzik minden összehasonlítási alap, amely szerint teljes megértést lehetne nyújtani az embernek a többi Földöntúli világról.

Ezért lehetetlen olyan magyarázatot adni, amely teljesen megfelelne az igazságnak. Csak összehasonlító magyarázatokat kaphattok, de ezekből kiderül, hogy éppúgy mint a Földön, itt is törvényeket kell követni. És ha valaki a felfelé fejlődést a túlvilágon is folytatni akarja, az isteni rendet feltétlenül be kell tartania. Azonkívül lehetetlen a földi ember számára a szellemi benyomásokat érzékeltetni, vagy megközelítően is megmagyarázni - egyszerűen nincs rá kifejezés, és lehetetlen az állapot leírása. Azokat a benyomásokat kell érteni alatta, miket a leírhatatlan világok láttán átélnek, és éreznek. Az most teljesen mindegy, hogy boldog, vagy boldogtalan világot tapasztalnak-e meg.

Ezeket csak hasonlatok útján lehet érzékeltetni. Tehát úgy, hogy földi fogalmakat értetnek meg veletek, amelyek visszaadják, vagy felismertetik a dolog értelmét és célját. De az ilyen hasonlat sohasem maga a valóság. Tehát a testi halál után nincs vége a létnek. A lélek szférákban él tovább, olyanokban, amelyeket a földi életben maga teremtett magának. Sorsa boldog, vagy boldogtalan lehet, de akármilyen is, nektek csak képszerűen lehet bemutatni, és minden ábrázolás, és minden magyarázat csak gyöngye kísérlet, hogy ezt a feladatot nektek ismerős fogalmakkal oldjanak meg. Mindez azért van, hogy lelkekkel szemben növekedjen a felelősségérzetetek - hiszen túlvilági sorsotokat a Földön hozzátok létre.

Az emberiség elől el van rejtve a túlvilág dolgairól való tudás. És soha nem tud behatolni arra a TERÜLETRE, ahova majd akkor léphet, amikor egy ember fejlődésében odáig jutott, hogy megnyílik a szellemi látása. De nincs lehetősége, hogy benyomásait érthetően közölje embertársaival, mert a földi, és a Szellemi Birodalom két egymástól teljesen elválasztott terület, ahol az egyik a másik számára nem illetékes - tehát az egyik törvénye nem érvényes a másik világban! Ennek ellenére a szellemi világ valóságos világ, és mindenki meggyőződhet róla, amint testi hüvelyét letéve bemegy a másik birodalomba. Ekkor érti meg, miért nem kaphattak a földi emberek olyan magyarázatot, amely teljesen megfelelt volna az ottani igazságnak.

Ámen.

A szeretet, a biztatás, a vigasztalás szavait közvetítem nektek, és mindenkor adok magyarázatot, ha ismeretek hiányos. De a kapcsolatot nektek, kell létrehozni, mert e nélkül én nem beszélhetek.

Beszédem nem lesz mindig zengő hang, hanem gondolataitok észrevehetően úgy formálódna, mintha én beszélnék hozzátok. Csak figyelmesek legyetek, és váraozzatok addig, amíg ilyen formában válaszat meg nem kaptátok. Egyet viszont mondok: amint csak rám gondoltok - imában velem beszéltek vagy segítségül hívtok - szeretetem már nálatok van. Nem beszéltek az üres levegőbe, mert minden gondolatot észlelek, és választ is adok.

De a választ kevesen várják meg. Kevesen vannak, akik olyan mélyen hisznek, hogy válaszatokról meg lennének győződve. Ezért közölhetem csak ritkán úgy magamat az emberekkel, hogy érzéseikben és gondolataikban világos válaszat felismerjék. Egyetlen szó sem veszik el, amelyet mély hittel küldtök felém - és egyetlen szó sem marad válasz nélkül.

De lelketek igen sokszor hagyja, hogy szavaim elmenjenek mellette, amelyek pedig igen boldoggá tennék. Nem iskolázzátok szellemi fületeket, és ezért nem ismeritek fel szeretetem megnyilvánulását, és viszonzását. Mindannyian érezhetitek megszólításaimat, akik bensőségesen kapcsolódtok hozzám. Ha a hozzátok intézett beszédemet - amely után valamennyien vágyódtok - meg is akarjátok érteni, akkor szellemi fületeket kell iskoláztatni. Ez olyan feladat, amit gyakorolnotok kellene, mert a földi életet nagyon megkönnyítené. Mert valóban boldogító érzés megérteni beszédemet, amely kivétel nélkül mindenkinek szól, aki bensőséges párbeszédet folytat velem.

Beszédemből sok erőt és vigasztalást meríthettek, melyeket mindig mint érzéseket, és gondolatokat észlelhettek. Ez belső nyugalmat, és a védettség érzetét adhatná. Tehát valóban megvigasztalna, és megerősítené atyai szeretetem. A szeretet pedig megállás nélkül érvényes minden gyermekekre.

Tehát amikor szellemben és igazságban imádkoztok hozzám - felém fordított gondolatokkal váraozzatok még egy ideig, és érzitek jelenlétemet, lelketek pedig befogadja amít atyai szeretetem nektek szánt. Mert mindenkire lehajlok, aki hív, aki párbeszédet folytat velem, és megadom neki azt ami boldoggá teszi.

Ámen.

Krisztus vére - Bűnadósság

B.D. No. 5478

2. szeptember 1952

Földi gyermekeim, értetek ontottam ki véretem, értetek megírtam a legnehezebb utat, mert ki akartalak emelni a mélységből, amelyet saját erőből nem tudtatok volna elhagyni. Tehát meghaltam értetek a kereszten. Isten Atyámnak akartam áldozatot hozni, és ő elfogadta. Így lett az megváltás számotokra. Amit az Atyánál kikönyörögtem, annak nyereségét ti vizitek el. Válgon az áldozat hasznatokra, mert abban az állapotban, amelyben Földre szállásom idején voltatok, nagy szükségtek volt rá. Azt is tudtam, hogy az ember Földre szállásom idején voltak nagy ínségben, tudtam, hogy amíg fennáll a föld, az emberek nem tudják teljesíteni rajta földi feladatukat, mert gyengék hozzá. Szántam az egész emberiséget a múltbelieket és a jövőbelieket is. Minden embert bevontam a megváltásba, minden embernek mérték nélküli kegyelmeket szereztem - csak igénybe kell vennetek, hogy a Földön elérjétek célokat.

Áldozati halálom a legnagyobb irgalom tette volt. A szenvedést szabad akarattal, és teljes tudatossággal vettem magamra - de az isteni szeretet-erő nélkül nem tudtam volna elviselni. Viszont szánakozással töltött el az emberiség borzasztó szellemi ínsége, és mindent magamra vettem, ami csak lehetséges volt, hogy segítsek rajtatok. Jól tudtam, hogy Megváltó Művet megkoronázza lényem teljes átistenítése - de nem e célból tettem. Egyedül szeretetből tettem a szenvedő és Istentől elpártolt szellemiekért, akik annyira távol voltak, és annyira boldogtalanok.

A szeretet olyan nagy erővel töltött el, hogy erőt tudtam meríteni belőle ehhez az irgalmas cselekedethez, hogy nagy kínok között szenvedjek és meghaljak az emberiségért. A kereszten életemet odaadtam szerencsétlen testvéreimért, akik akár csak én, Istenből indultak, de elhagyták az utat, ami nekik volt rendelve. Ismertem az Istenhez való közelség boldogságát, és megszántam a szerencsétleneket, akik elbuktak. De ismertem Isten szeretetét is, amellyel az elbukottakhoz kötődött, és a szabad akarattal eltávozottakat vissza akartam hozni.

Szeretetem hatalmas volt Istenhez, és mindenhez ami belőle vette kezdetét. Isten áldozatomat egyedül a szeretetem miatt fogadta el. És az elbukottakra tapadó vétekért szeretetem kérte a bocsánatot - ezt másképpen eltávolítani nem lehetett, mert vétkük a szeretetlenség volt. Tehát az áldozatot csak a szeretet hozhatta meg - tehát nem önmagában a kereszthalál - hanem ezzel a halállal bebizonyított szeretet hozta meg a megváltást az embereknek, és Isten elfogadta mint kiengesztelődést. Véremet ontottam értetek, emberek, tehát engesztelést adtam azért amit tettetek. Bűneiteket magamra vettem, és megbűnhődtem értük. De az embereknek hozzá kell járulni a maguk részével is, és akarotok kell, hogy számotokra is érvényes legyen a kegyelem, fel kell használnotok a kegyelmeket, hogy kereszthalálom által megkapjátok a megváltást, amennyiben elismertek ENGEM és Megváltó tettemet is, tudatos akarattal azok közé sorakoztok, akikért a kereszten meghaltam.

Eme elismerés és akarati elhatározás nélkül még benne vagytok e bűnadósságokban, és benne is maradtok, ahhoz láncolva, aki elbuktatott benneteket. Bár a megváltást MINDENKIÉRT végbevittem - de a saját akarat dönti el, hogy hatékony legyen nálatok is. A bűntől, amit szabad akarattal követtetek el, már többé soha nem lehet bennetek megváltani. Most már Jézus keresztye alá kell állnotok, és el kell ismernetek őt Megváltótoknak. Engem kell hívnotok, nekem kell bűneiteket megvallani, és, kérnetek kell, hogy hordozzam én, és véremmel töröljem el - és az én szeretetem által minden bűnötök bocsánatot nyer.

Ámen.

TANULJÁTOK MEG BENNEM FELISMERNI AZ ATYÁT

B.D. No. 5480

5. szeptember 1952

Ne engedjétek, hogy számotokra a távoli Isten legyek, akit csak bizonyos időközben hívtok segítségül – ahogyan az emberek adta előírások követelik. Minden időben hívjatok magatokhoz, engedjétek, hogy folyton a közeletekben lehessenek. Az Atyát lássátok bennem, aki bensőséges szeretettel kívánczik gyermekeihez, és úgy beszéljétek hozzá, ahogyan egy gyerek beszél az édesapjával: félelem nélkül, bizakodva és egyszerűen, hogy a szívem örvendhessen dadogástokon. Csak amikor már nem a távolban kerestek, csak amikor már közelségemet érzitek, akkor állt helyre az igazi kapcsolat velem, mely azután magával hozza következményeit is: szeretetem hatást gyakorol rátok, gyermekeimre.

Használjátok fel ezt a gyermekséget, és akkor már nem vándoroltok magánosan ezen a Földön akkor a legdrágább barát és segítő lesz már oldalatok mellett, akkor megtanuljátok a helyes gondolkodásmódot, és földi léteteket is jól kihasználjátok. Mert utasításokat adok, melyeket gondolatilag felfogtok, szerinte cselekszetek, mert az igazi jó gyerek megteszi, amit Atyja kér tőle. Csak az Atyát tanuljátok felismerni bennem. Mert én azt akarom, hogy szeressetek, és ne féljétek tőlem, mint Istentől. Akkor imátok is olyan lesz, hogy meghallgathatom, mert hit és szeretet fejeződik ki benne. Ha Istenhez nem beszéltek olyan bensőségesen és bizalmasan, ahogy édesapátokhoz beszéltek, akkor csak úgy beszéltek, ahogyan a hagyománynak megfelelően magtanítottak, ahogy az egyház hite előírja. Ez igen könnyen csak formális marad, olyan ima, melyet nem lélekben és igazságban küldenek felém. Nem hallgatok az ajakimára, azt akarom, hogy a gyermekeim, mint atyjukat szólítsanak meg és beszéljenek hozzám. A szív beszédét akarom hallani, melyhez szeretettel odahajlok, és engedélyezem a kérését.

Igaz, hogy nektek embereknek először el kell ismernetek az örökkévaló Istent és Temetőt, hogy felébredjen bennetek a hit, de utána ennek a hitnek meg kell elevenedni a szeretet által. Istent, mint Atyátokat kell megtanulnotok szeretni, és akkor már nem lesz köztünk csak halott, formális viszony.

Akkor bensőséges viszonyt hoztok létre velem, amit kívánok, hogy megtegyetek, mert akkor teljes szeretettel átöllehetlek benneteket. Ezzel nagy lépést tettetek a tökéletesedésetek felé, ekkor én már nem engedlek el, és hűségesen szorgoskodó atyai szívem a célotok felé vezet. Mint igazi gyermekeim vonultok be az örök hazába, az Atyai Házba, tulajdonotokba veszitek atyátok örökségét, hozzám és akaratomhoz hasonlóan tudtok majd teremteni és alkotni, és leírhatatlanul boldogok lesztek.

Amen.

Isten - Atya

B.D. No. 5481

6. szeptember 1952

Ne engedjétek, hogy számotokra a távoli Isten legyek, akit csak bizonyos időközben hívtok segítségül — ahogyan az emberek adta előírások követelik. Minden időben hívjatok magatokhoz, engedjétek, hogy folyton a közeletekben lehessenek. Az Atyát lássátok bennem, aki bensőséges szeretettel kívánczik gyermekeihez, és úgy beszéljétek hozzá, ahogyan egy gyerek beszél az édesapjával: félelem nélkül, bizakodva és egyszerűen, hogy a szívem örvendhessen dadogástokon. Csak amikor már nem a távolban kerestek, csak amikor már közelségemet érzitek, akkor állt helyre az igazi kapcsolat velem, mely azután magával hozza következményeit is: szeretetem hatást gyakorol rátok, gyermekeimre.

Használjátok fel ezt a gyermekséget, és akkor már nem vándoroltok magánosan ezen a Földön, akkor a legdrágább barát és segítő lesz már oldalatok mellett, akkor megtanuljátok a helyes gondolkodásmódot, és földi léteteket is jól kihasználjátok. Mert utasításokat adok, melyeket gondolatilag felfogtok, szerinte cselekedtek, mert az igazi jó gyerek megteszi amit Atyja kér tőle. Csak az Atyát tanuljátok felismerni bennem. Mert én azt akarom, hogy szeressetek, és ne féljétek tőlem mint Istentől. Akkor imátok is olyan lesz, hogy meghallgathatom, mert hit és szeretet fejeződik ki benne. Ha Istenhez nem beszéltek olyan bensőségesen és bizalmasan, ahogy édesapátokhoz beszéltek, akkor csak úgy beszéltek, ahogyan a hagyománynak megfelelően megtanítottak, ahogy az egyház hite előírja. Ez igen könnyen csak formális marad, olyan ima, melyet nem lélekben és igazságban küldenek felém. Nem hallgatok az ajakimára, azt akarom, hogy a gyermekeim mint atyjukat szólítsanak meg és beszéljenek hozzám. A szív beszédét akarom hallani, melyhez szeretettel odahajlok, és engedélyezem a kérést.

Igaz, hogy nektek embereknek először el kell ismernetek az örökkévaló Istent és Teremtőt, hogy felébredjen bennetek a hit, de utána ennek a hitnek meg kell elevenedni a szeretet által. Istent mint Atyátokat kell megtanulnotok szeretni, és akkor már nem lesz köztünk csak halott, formális viszony. Akkor bensőséges viszonyt hoztok létre velem, amit kívánok hogy megtegyetek, mert akkor teljes szeretettel átöllehetlek benneteket. Ezzel nagy lépést tettetek a tökéletesedésetek felé, ekkor én már nem engedlek el, és hűségesen szorgoskodó atyai szívem a célotok felé vezet. Mint igazi gyermekeim vonultok be az örök hazába, az Atyai Házba, tulajdonotokba veszitek atyátok örökségét, hozzám és akaratomhoz hasonlóan tudtok majd teremteni és alkotni, és leírhatatlanul boldogok lesztek.

Ámen.

Világosság utáni vágy a túlvilágon - Szellemi beszélgetések

B.D. No. 5487

15. szeptember 1952

Atúlvilági Birodalomban a világosság után igen nagy vágyakozás van azoknál, akik felismerték, ahogy a boldogság foka bizonyos felismerésektől is függ - ami belőlük viszont hiányzik. Ezek olyan lények, akikről a Földön bizonyos jóság elvitathatatlan, akik fáradoztak, hogy helyesen és igazságosan cselekedjenek - viszont nem hittek egy fölöttük álló hatalomban, sem a lélek továbbélésében a Szellemi Birodalomban.

Ez a hitetlenség képtelenné tette őket arra, hogy a Földön fogékonyak legyenek szellemi tudásra, és hiányzott az akaratuk a hithez. Ezért mindent nemlétezőnek és hamisnak tekintettek, amit – mint a földi életen kívül levőt - a hívő emberek képviseltek. Hiányzott az akaratuk, hogy erről valamit

megtudjanak, mert nem hittek, mert a földi élet is oly rendkívül fontosnak tűnt előttük, hogy csak ezért dolgoztak és alkottak.

A túlvilági Birodalomba jutva állandóan jobban és jobban felismerik a Szellemi Birodalom realitását - de nem képesek tiszta képet kapni saját létükről és helyzetükről. Nem tudják, hogy mi létező és mi nem létező, mert homályos képeket látnak, amiket nem értenek. Ezek gondolkodásra indítják, de semmiben sem ismerik ki magukat. Vágyódnak a világosságra, ismeretre, és hálásak ha ezt megkapják. De a hiányzó hit a Szellemi Birodalomban megnehezíti a tanulást, hogy megtalálják a hitbeli felvilágosítást, mert földi beállítottságuk folytán nekik mindez elfogadhatatlannak tűnik. Viszont folytonosan törekszenek a magyarázatra, tudni akarják az igazságot, és ezért hozzá is jutnak.

A túlvilági Birodalmat most már valóságnak ismerik fel, mert a földi életről való tudásuk nem tűnik el teljesen. Tehát már meggyőződtek a halál utáni továbbélésről, és ez a meggyőződés arra hajtja őket, hogy fáradhatatlanul keressék ami még hiányzik - a világosságot - és nem fáradnak el, mindenütt ott tartózkodnak, ahol felvilágosítást kaphatnak. Ennek ellenére csak akkor adható nekik világosság, ha a szeretni-akarási elevenné válik bennük, hogy azzal dolgozzanak. Ezért aztán vannak lelkek mondhatatlanul hosszú ideig tudás és világosság nélkül - kívánságuk ellenére - mert még nincs együttérzésük a velük együtt szenvedő szellemi iránt, mert a világosságot még egoista okokból kívánják, így nem adható meg nekik.

Az emberek azonban hozzászoktak a Földön, hogy szolgáljanak embertársaiknak - legyen az találmány, tanácsadás vagy oktatás - ezek a túlvilágon is ugyanezt teszik, ezért gyakran nagyon gyorsan eljutnak az igazi tudásra, mert itt is hasonló szolgáló módon akarnak a tudatlan lelkek javára dolgozni. Azonban egyetlen lény sem lesz kényszerítve a tudás megszerzésére - arra bensőségesen vágyakozni és buzgón törekedni kell. Még ezután is a lélekre lesz bízva, hogyan viszonyul a kapott világossághoz. Ez azonban nem téveszti el hatását, mihelyt komoly az akarata a helyes felhasználáshoz.

Ezért jelenthetnek nagy áldást az oktatások is a földi emberek részéről, ha mindig arra gondolnak, hogy minden szellemi beszélgetésen megszámlálhatatlan lélek van jelen, abban részt vesznek. Ezért a szeretet szellemében vezessétek a beszélgetéseket, amely kisugárzik ezekre a lelkekre is, és elveszi minden visszautasító akaratukat.

Akinek az igazságnak megfelelő szellemi javai vannak, az vezesse el ezt azokhoz, akiknek nagy hiányai vannak, és gondoljon gyakran a túlvilági lelkekre, akik néha-néha készségesebbek annak elfogadására, mint a földi emberek, akik még a látszat-életükben mindent vissza akarnak utasítani, ami a túlvilági életre vonatkozik.

A Földön elhangzó jó és rossz beszéd visszhangot kelt a túlvilági Birodalomban. Erre mindig gondolatok, és igyekezzetek úgy beszélni és gondolkodni, hogy a túlvilági lelkek tanulhassanak, hogy szívesen meghallgassanak, és az mindig előnyös legyen a számukra. A lelkek majd folyton körülvesznek, és szolgálni is szeretnének nektek - amennyire erejükből telik. A világosságot minden módon terjeszthetitek, a világosságra éhes túlvilági lelkek hálás tanítványok lesznek, és Isten országáért végzett munkátok mindig áldásos lesz.

Ámen.

A szellemben szegény.... alázat.... kegyelem

B.D. No. 5502

8. október 1952

A kik szellemben szegénynek érzik magukat, engem magukhoz húznak, mert alázatosak és segítségre szorulnak. Gyengének és méltatlannak érzik magukat, és tőlem irgalmat kérnek.... alázatosak, és ezért kegyelmet találnak nálam. Odahajlok minden gyengéhez ha hozzám kiált, mert nekem semmi sem kicsi és csekély, és irgalmas szeretetem megvédi és erősíti a gyengét és segítségre szoruló; és én felhúdom magamhoz, hogy többé már el ne eresszem.

De ki az aki szellemben szegény, ki az aki olyan mélyen alázatos, hogy szemeim előtt kegyelmet talál? Az aki felismeri hogy messze van tőlem, aki ezért szellemben meghajtja előttem térdeit, aki teljes egészében aláveti magát nekem hogy kegyelemben elfogadjam.... aki mindig keresi szeretetemet, ám mégis méltatlannak érzi magát szeretetemre.

A földi gyermek alázata hatalmasam magához húz, mert a hozzám való alázatban szeretet is rejtőzik, szeretet, amely nem mer hívás nélkül hozzám jönni. Ennek ellenére a lélek öntudatlanul is magához húz alázatával. Mert szelíd világosságot áraszt ami vonz engem, mert már valami isteni sugárzik rám, mert a szellem szegénysége annak a jele hogy a lélek felismert, és e felismerésnek a következménye a hozzám való fordulása.

Aki szellemben szegény, az örökre megnyerte szeretetemet, és kegyelmem feltartóztathatatlanul árad rá; mert az alázatosat megajándékozom kegyelmemmel.... Az emberi szívet pontosan ismerem. Nem hagyom magam megtéveszteni megnyilatkozásokkal, mindenről tudok amit a lélek gondol és akar. Semmi sem marad rejtve előttem, akkor sem, ha nem kerül kimondásra, de mégis megmozgatja a gondolatokat, amelyek nekem mindenkor láthatóak.

Ezért oszthatok kegyelmeket, de vissza is tarthatom. Az előttem térdelő gyermeket felemelhetem, és el is buktathatom azt, akit gőgös szelleme bár alázatosként állítja a világ elé, de aki soha nem mutat igazi alázatot.

Ezért árad mérhetetlen kegyelem jó néhány emberhez, míg mások szegények benne. Ám én nagyon sok kegyelmet szeretnék ajándékozni minden embernek, szeretném, ha szellemi szegénységét mindenki felismerné, hogy valamennyien éreznék a tőlem való távolságukat, és szívük mélyéből nyújtanák felém könyörgő kezüket. Mert akkor én is boldoggá tehetném őket kegyelmeimmal. Aki kegyelmem birtokában van, az hamarosan engem is birtokol, mert többé már el nem engedem azt aki igazi gyermeki viszonyban áll velem, aki mint egy gyermek kéri az Atyját, és erőért és segítségért kiált hozzá.

Aki magát nagynak és mások fölött állónak érzi az lezuhan; aki a mélyben hiszi magát, mert felismeri hogy gyenge és bűnös, azt felemelem szeretetemmel és mindenkor az enyém lesz. Gazdag kegyelmeket kaphat kezeimből, és ezért biztosan lépked a magasba.

Ámen.

A szívet, mint Isten templomát meg kell tisztítani.

B.D. No. 5515

24. október 1952

Bennetek akarok lakni. Szívetek azért legyen olyan minőségű, hogy tartózkodhassak benne, tehát távolítsatok el belőle mindent, ami Isten nélkül van. Én csak a szeretet templomában tudok lenni, egy olyan edényben, amely méltó rá, hogy benne legyek. Nagyon sokat kell dolgozni önmagán annak, aki a szívet olyanra akarja alakítani, hogy abban én tartózkodhassam.... mert amint egy gyomnövénytől megtisztítják a talajt, az ismét szétterjed. Így fáradhatatlanul dolgozni kell, addig, amíg a szív erényekkel nincs feldíszítve, amelyek tartózkodásomat lehetővé teszik.

Én szeretettel és türelemmel vagyok telítve, tehát nektek is ilyennek kell lennetek. Szelíd és békességes vagyok, ezért nektek is ennek elérésén kell fáradoznotok. Minden gyengeség iránt teljes elnézéssel és megértéssel vagyok, és tőletek is csak ezt kérem, ha nem is éritek el a Földön azt a fokot, ami isteni lénné tesz benneteket. Megbocsátom ha valaki megsért, és mindenféle kegyelmi ajándékkal viszonzom, ezért ti se tartsatok magatokban semmi rosszat másról, legyetek higgadtak és barátságosak azokhoz akik megsértenek, és adjatok szeretetet nekik, tehát nyerjétek meg szeretetüket.

Vegyetek állandóan példát földi vándorlásomról, ahol mint ember ugyanilyen ellenállásokkal küzdöttem, és mégis győztes maradtam, mert a szeretet erőt adott. Ezt az erőt ti is megkaphatjátok, különösen akkor, ha sok szeretetet adtok. Az így megtisztított szív hamar rájön arra, hogy mi van benne, mert a szeretet hatalmas vonzást gyakorol, feldíszíti a szívet, és nem marad meg állva mellette semmi, ami jelenlétemet megakadályozhatná.

Ne bíraskodjatok. Ezt adjátok át nekem, és én valóban igaz módon teszem, de mégis másképpen, mert én a tőlem távolállót is szeretem, és egyszer meg akarom nyerni.

Próbáljatok egyszer példám szerint élni a Földön, és a próba jutalmat kap. Mert aki komolyan akar, az a teljes erőmet megkapja, hogy akaratát kivitelezhesse. Aki komolyan törekszik a belső tökéletességre az el is éri, mert mint segítő érez majd magában, és velem közösen minden könnyebb lesz, annak az érettségi foknak az elérése is, ami mindnyájatok célja és törekvése kell hogy legyen.

Szívetek az én lakásom lesz és marad, és én magam állandóan jelenvaló leszek nektek minden örökkévalóságokon át.

Ámen.

A szellemi tudás áldás a túlvilágon

B.D. No. 5554

12. december 1952

Amit Szellemem nyilatkoztat ki nektek, az szellemi tudás. Ez egykor mondhatatlan boldogság okozója lesz, mert áldást hoz mindenkinek, aki még tudatlan a szellemi világban. Az emberek között ritkán lehet tiszta igazságot találni a Földön, ezért a túlvilágon sincs, csak akkor, amikor a lélek a világosság állapotába kerül. Mert a világosság bölcsességet jelent - a tiszta igazság tudását - és az ember minden téves gondolata egy árnyék, amely még akkor is megsötétíti a világosságot, amikor a lélek már fényátersztővé lett.

Világossága időnként még zavaros lesz, amíg az utolsó téves gondolatot is ki nem űzi magából. A léleknek magát teljesen fel kell tárnia az igazság befogadására, és magáévá kell tenni az igazságnak megfelelő tudást, mielőtt mint fényhordozó dolgozhat a Szellemi Birodalomban. Azért olyan mérhetetlen kegyelem, ha valaki már szellemi tudással megy a túlvilági birodalomba, mert ez annyit jelent, mintha fényruhát hordana, amely mindenhol világít, és világosságot terjeszt. Azonnal saját tevékenységet folytathat, taníthatja a tudatlanokat, és áldást hozóan dolgozhat ott, ahol még sötétség, vagy derengés van.

Hazugokkal és kételkedőkkel a Szellemi Birodalomban is találkozhattok, és tudástokkal felvilágosíthatjátok őket, mert tudástok a Szellemem által kapott kinyilatkoztatás eredménye. Olyan meggyőző erő van benne, aminek a lélek alig tud ellenállni, hacsak mint a Sötétség Fejedelmének a képviselője, nem menekül az igazság elől. Mert akiben tudás van, az ilyenekkel is találkozik. Az ő világosságát akarják kioltani, és azt hiszik, hogy erre képesek. Ezeknek a lényeknek csak az a fényhordozó adhat felvilágosító magyarázatot, aki tudását TŐLEM KAPTA.

Azért van kinyilatkoztatásaimban, hozzátok vezetett szavaimban olyan óriási erő, amely erős falak ledöntésére is képes, mert amikor nekem kölcsön adjátok szátokat - amint az én akaratomból a sötétség lelkeinek az Evangéliumot előadjátok úgy, ahogyan azt tőlem kaptátok - akkor magam szólítom meg ezeket a lelkeket. Mert ez a tiszta igazság, ez egy eddig téves gondolkodásban lévő lelket is meggyőz. Mert benső boldogságot érez, AZ IGAZSÁGOT jótétéménynek érzi, kinyílik rá, és nem tud kételkedni abban, amit mintegy tőlem fogad magába.

Szavam ereje megnyilatkozik, a lelket hirtelen világosság önti el - amihez eddig hiányzott a megértése az most tisztán áll előtte, és ő örömmel elfogadja. Amilyen nagy nyomorúságot, és zűrzavart okoz a téves tanítás - annyira boldogító és érthető az igazság. Ahol Szellemem működhet, ott mindig igazság lesz. Az mindig igazság, amit Szellemem által az embereknek kinyilvánítok. Legyen tudatos bennetek ez a kegyelem, dolgozzatok ezzel a kegyelmi adománnyal, adjátok tovább szavaimat, vigyetek világosságot a sötétségbe, adjátok mindenkinek magyarázatot, adjátok oda nekik a tőlem kapott igazságot, és mindenki számára áldást hozóan tevékenykedjete, akik még a sötétségben vándorolnak.

Ámen.

A földi feladat: akarat döntés

B.D. No. 5557

Fáradtságos utat kellett megtennetek, mielőtt odáig jutottatok, hogy az utolsó akarati próbát letehesétek. Újból összeháloztak lelketek részei, akik egykor elerőtlenedetté váltak a megszámlálhatatlan lélek-szikrában, akik mindegyikének megbilincselte állapotban egy érlelődési folyamaton kellett átmennie. Ismét én-tudatra ébredtetek, és mint egyén szabadon döntés előtt álltatok: urat választani, akihez tartozni akartok.

Földi életeteknek ez a választás az értelme és célja, és ennek a döntésnek szabad akaratból kell megtörténnie. Senki sem végezheti el helyettetek - feltétlenül döntenetek kell az életetek végéig, mert a túlvilági sorsotok a döntésnek megfelelően alakul.

Óriási súlya van ezért, hogy milyen a beállítottságtok ehhez a földi életfeladathoz. Hozhat világosságot és boldogságot, de halált és pusztulást is - mindezt akaratotok által határozzátok meg. Erre a hitre azonban nem lehet kényszerrel eljutni, és ezért ezt az emberek között csak egész ritkán lehet megtalálni. Ezért az emberek csak ritkán érik el céljukat, hogy az igazi uruk mellett döntsenek.

A hitelenségnek azonban kihatása van. Az emberek mindinkább megfélemeznek életfeladatukról, és minden gondolatuk csak a világnak szól, amit pedig hamarosan el kell hagyniuk. Ismételen arra fordítják arcukat, ami mögöttük van. Az anyagon átvezető életútjukról elvételről a visszaemlékezés, mivel az akarat szabadságában kell döntésüket megtalálni, és nem szabad félelemből dönteni az igazi Úr mellett. Nagy a veszély, hogy döntésüket saját kárukra teszik meg, minden gondolatuk az anyag felé fordul, és így ennek a világnak urát választják, akinek eközben ismételen áldozatul esnek, és akinek köszönhetik, hogy ismét belerögződnek a kemény anyagba, mert rosszul döntöttek.

Szemüket az ég felé kellene fordítani, felfelé kellene törekedni, és hátat fordítani a földi világnak. Akkor a döntés helyes lenne, akkor eredményt hozna az egész Teremtésen való áthaladásuk, akkor a lény megkoronázná földi életét: rátalált igazi Urára és eléje sietett.

Amikor a lény a Földön megállta az akarati próbát, leteheti a nehéz földi testet, és mint gazdag szellem megy be az örökkévalóságba. Akkor a mögötte levő hosszú Földön-járás nem volt hiábavaló. A lény visszatalált kiindulásához, felismerte Atyját, és magát mindörökre átadta neki.

Ámen.

Ő tudja, hogy már nincs sok ideje hátra

B.D. No. 5572

9. január 1953

Ajelen ellenfelem befolyása alatt áll, ha csak nem vesszük figyelembe, hogy hatalmammal, szeretetemmél, és kegyelmemmel visszatartom. De az emberek minden jogukat átengedik neki akaratuk által: gondolkodásukat, cselekvésüket, beszédüket. Eltávolodnak tőlem, szeretetsugárzásomat - melynek hatására megszabadulnának ellenfelemtől - nem érzik többé. A végidőket élitek, mint ahogyan meg van írva, ő tudja hogy nincs sok ideje hátra, ezért különösen feltűnően tombol, de az emberek mégsem ismerik fel. Ellenségem ott küzd leginkább, ahol látható a hozzám törekvés.

Ez lesz annak a magyarázata, ha a szellemileg küzdők konfliktusba kerülnek saját magukkal, vagy környezetükkel. A szellemi törekvés, vagyis a tekintet felém fordulása ellenfelem számára iszonyat. Gyűlölettel és megsemmisítő dühvel telik meg, a leggyalázatosabb terveket veti be, melyek kihatása egyértelműen érezhetővé válnak gyermekeim között, azok között, akik hüen akarnak szolgálni nekem, azok közt, akik felfogják a fényt, hogy a világnak szétosszák.

Mert itt ő gyűjti a vak-fényeket az emberek között. A fentről jövő fény zavarja, melyet ki akar oltani. Minden lélek ellen harcol, akit elveszíthet, és mivel az emberek többsége őt követi, mindenlélek miatt bosszankodik, aki őt felismerte, és működésében meggátolta.

Ez egy időszakos jelenség, amely annak az embernek érthető, aki tudatában van annak mi az oka, hogy ezt a földi periódust be kell fejezni, tud a világosság és a sötétség küzdelméről, és a közeli végről.

Mennél inkább tart mindez, annál hevesebben fog tombolni, és zűr-zavart kelteni az emberek között, mert minden ármányt, hazugságot, minden fegyvert aggály nélkül használ, még akkor is, ha ez a lelkek halálát okozza, akikért harcol. Álarcban jelenik meg, és nehezen lesz felismerhető. Az enyéim között fog megjelenni, becsap mindenkit akit álarca meg tud tévesztetni.

Mindezt nem fogom megakadályozni, mert a világ végéig hatalma és ereje van, és ezeket be is vetheti, de ezzel egyenlő mértékben készenlétben állok kegyelmeimmal, csak hasznokra lehet, hogy az ítélet napjáig győzelmemet bevezessem.

Be kell teljesednie, ami már hosszú idővel ezelőtt az embereknek előre ki lett fizetve. Ehhez a Sátán támogatása, részvétele is hozzátartozik a vég előtti időkben. De számotokra mindig marad egy út, amely a káoszból kivezet. Mindig marad egy menedék, ahova bármilyen veszély esetén menekülni tudtok. Gyertek hozzám, mindannyian, akik fáradtak és megterheltek vagytok. Én segítek rajtatok, és erőt adok ha gyengék vagytok, kivezetlek abból a szükségből, mely lelketeket fenyegeti. Adjátok nekem minden szenvedéseiteket, aggódó kérdéseiteket, félelmeiteket, gondolataitokat. Mindig készen állok hogy segítsék, és erőt adjak ha gyengék vagytok, mert lelketeket ki akarom vezetni a szükségből. Aki komolyan keres engem, annak nem kell félnie, hogy ellenfelem kezébe kerül, mert nála leszek ha vágyik hozzám.

Már csak egy kis idő van hátra, hogy a világegés tüze fellángoljon, amelyet ellenfelem gyújt, hogy ő maga elrejtőzzön a tűzben, mivel idejének még nincs vége, hatását a legnagyobb mértékben tapasztaljátok, és ő minden idejét jól ki is használja. De mindez be fog fejeződni, amikor az lesz az én akaratom. Én igaziból uralkodom ég és föld felett, a jó és rossz szellemvilág felett, és semmi nem történhet meg akaratom - vagy engedélyem nélkül.

Az az akaratom, hogy a Sátán meg legyen kötözve ezer évre, hogy ezen időre az emberi faj felett a hatalma el legyen véve. Az az akaratom, hogy egyszer újra béke legyen az emberek között, hogy azok, akik hozzám tartozónak vallották magukat, meg legyenek váltva hatalmától.

Az az akaratom, hogy az enyéim győzelmet arassanak felette, ezért nem hagyom el őket, a legerősebb küzdelem idején sem. Állandóan jelen leszek, és nem hagyom, hogy erőtkön felül fenyegetve legyetek.

Az az akaratom, hogy állandóan jelen lehessen nálatok, vagyis a minden oldalról való támadás ellenére mindig maradjatok meg szeretetemben. Mert akkor én lehetek veletek, és akkor az én védelmem hatására el kell hogy engedjen titeket ellenfelem, akiket így végérvényesen elveszített.

Ámen.

A szabad akaratról (A böjt és imáról való beszélgetés után)

B.D. No. 5578a

16. január 1953

Az ember akarata szabad. Ezért tegyétek azt, amit helyesnek tartotok, és részemről nem kell semmi visszatetszéstől tartanotok, amíg szívetekben és szemetek előtt én vagyok.

Az ember nem vétkezhet, ha keresi, hogy szolgálatot tegyen nekem - akkor sem, ha tette eltér akaratomtól, mert nem ismeri fel akaratomat, de nem cselekszik tudatosan ellene, és én tetszéssel nézek rá, és tevékenységére. Egy különleges erőáramlat árad ki azokból az emberekből, akik teljesen meghajolnak előttem, és mély alázatban, csöndes áhítatban figyelnek belsejükben a Szellem hangjára. Ezt az erőáramlatot - ha megnyílik rá - a környezet is megérzi.

Tehát az embertársak akarata van szükség, hogy az erőkisugárzás nyilvánvalóvá legyen, másrészt ahol az erőnek hatni kell, ott hitnek is kell lennie. Ha az emberek tudatosan kapcsolatba lépnek az erőforrással, és ezáltal önmagukhoz vezetik az erőáramlást, ők is részesülnek az áldásban, ami az erőforrásból indul. Csak így magyarázható meg az isteni erőnek az a hatalmas bizonyítéka, az a számos gyógyult beteg és szellemi ébredés, ami elsősorban az emberek akarátát kívánja meg, hogy az Örök Szeretet kegyelmi és erő-áramában lévőnek tudják magukat. Ezáltal soha nem sejtett erők

juthatnak kibontakozásra, mert elfogadok mindenkit aki hozzám igyekszik, és mindenkire rásugárzik szeretetem, aki komolyan keres, és nyilvánvaló hogy felém jön.

Szeretet-sugárzásom erőt jelent, ami úgy nyilatkozik meg, ahogyan az ember reméli. Azt akarom, hogy megismerjenek, ezért nem rejtőzöm el azok elől, akik hisznek erőmben és hatalmamban, és szeretnék, ha az érintené őket. De csak azokkal ismertethetem meg magamat, akiknek már nem vagyok idegen, és akik ezt szeretetükkel és imájukkal tanúsítják. Aki engem ismer, az a szeretet is, és ebben a szeretetben érezni akarnak engem. Aki bensőséges imában egyesül velem, az nem idegen embertársával szemben sem, közösséget keres vele - tehát megvannak az előfeltételek, amelyek lehetővé teszik nyilvánvaló tevékenységemet.

Tehát megáldom az embereket, és áldásom gyógyulást és felerősödést, életet és világosságot jelent. Aki sok erőt vár, az sokat kap - mert én állandóan a kívánság nagysága szerint osztok. Ugyanez megtörténhet az egyes emberrel is anélkül, hogy a tömeg ismeretét szerezne róla. Egyedül az akarat nyitja meg számomra a szívet, és akaratát mindenki más módon tanúsíthatja. Az akarat az, ami megengedi, vagy megakadályozza nyilvánvaló tevékenységemet - de ez nem jelenti, hogy az embernek csak egy csodát kell kérni, és azt a csodát már át is élheti. Bensőséges és teljesen felém fordultnak kell lenni az akaratnak, ami engem erőm kiadására készítet - ennek egyúttal a hozzám és embertársaitokhoz való mély szeretet a feltétele. Ekkor akár a nyilvánosság előtt, akár a magányos csöndben eleget teszek kéréseknek. Az ilyen akarat hajlandó az adásra, áldozathozatalra, segítségre, és ez az ő fegyvere és ereje, aminek nem mondok ellent.

Ámen.

Folytatás: a szabad akaratról

B.D. No. 5578b

16. január 1953

Egy közösség nagy áldás lehet, de ellaposodáshoz is vezethet. Mindig az egyes ember akarata a mértékadó, hogy lesz-e belőle szellemi eredmény. Aki szabad akaratú úgy próbálja magát alakítani, hogy én lakást vehetek benne, annak megnyilatkozom mindig azok áldására, akik a környezetében vannak, és szintén az az akaratuk, hogy velem kapcsolatba lépjenek. Minden egyes ember önmagáért, a maga lelkeért felelős, azért senkiről sem lehet a lelken végzett munka terhét levenni. Ez a munka a hibák és gyengeségek levetéséből, és az erények megszerzéséből áll. Ez pecsételi őt isteni lényé.

Ezt a lelki munkát nem lehet mechanikusan elvégezni bizonyos formális gyakorlatok által - amelyekből például hiányzik a szeretet. Ezzel szemben megemelkedik az eredmény, ha valaki tervszerűen neveli magát, ha tudatosan küzd mindenfajta véték ellen, ha kiírt magából mindent, ami veszélyt jelent neki, és azt teszi, ami hozzám közelebb hozza, ha önmegtartóztató, és kerüli mindazt, ami kiszolgáltatná ellenfelemnek.

Akinek valami sok okot szolgáltat arra, hogy vétkezzen, térjen ki az ilyen alkalmak elől, aki valami veszélytől fél, kerülje el, ha gyöngének érzi magát az ellenállásra. Viszont aki mindig és mindig csak a szeretetet gyakorolja, az Szellemében erős lesz, és minden kísértésnek ellen tud állni. Mert a szeretetet nem lehet semmivel pótolni, akármennyire sanyargatja is magát.

A szeretet a Szellemnek és erejének megváltó eszköze, és ahol szeretet van, ott a vágy visszavonul - az "én" visszalép, és az embertárs lép előtérbe. A szeretet csodákat művel, mert érthető módon a hit ereje is hozzájárul. A hit a felvilágosult ember akaratában akkora lehet, hogy Szellememet mérhetetlen erő kibocsátásra készítheti.

Minden jó ami szeretetre, ami önátalakításra vezet. Az az ember aki le tud mondani valamiről, az saját önszeretete ellen küzd, ezt embertársa iránti szeretetté alakítja, mert hozzá szeretné eljuttatni azt, amiről ő maga lemondott, hogy segíteni tudjon rajta. Ilyenkor az önmaga kiüresítésének alapja a szeretet, és áldásos az egyes ember fejlődésére, mert a szeretetben él, szabad akaratú mond le olyanról, ami a másinak még nélkülözhetetlen. És én megáldom érte, ahogyan megáldok minden nekem tetsző szellemi törekvést, az akarat minden tanúsítását arra, hogy nekem tetsző életet éljen.

Mert aki hozzám törekszik, az visszavonhatatlanul eljut hozzám, bármilyen az út, amelyen lépked. A felém irányított akarat olyan fegyver, ami elér. Azért hagyom rá minden emberre, hogy milyen módon teljesíti az Isten és felebaráti szeretet parancsát. Csak legyen erős az akarata, hogy teljesítse, és e célért imában is kapcsolódjon hozzám. A kérőnek mindig eléje megyek, tevékeny lesz benne Szellemem - és ezt a tevékenységet állandóan fel lehet ismerni, mert megfelel az őt eltöltő szeretet ama fokának, amellyel értem, és Országomért dolgozik.

Ámen.

Legkomolyabb felszólítás és figyelmeztetés

B.D. No. 5594

3. február 1953

Legyen tudatos bennetek, hogy minden mulandó, hogy egy mulandó testet hordoztok, hogy mindent el kell hagynotok, amint elérkezett a Földről való távozástok órája. Hogy aztán csak a lelketek marad meg, mégpedig olyan állapotban, amit itt a Földön magatoknak kialakítottatok. Legyen tudatos bennetek, hogy a lélek a világhoz való beállítottságot - amit mint ember alakított ki - magával viszi a Szellemi Birodalomba. Hogy ott épp úgy csüng az anyagon, vagy épp úgy lenézi, ahogyan a Földön tette. Hogy akkor fölöttébb gyötrelmes lesz a sorsa, ha minden gondolata és törekvése csak az anyag volt, amit a Földön kell hagynia, és aztán szegényen és nyomorultan érkezik a Szellemi Birodalomba.

Ellenben szabadon és boldogan lendül fel, ha semmiféle Földhöz való kötődés nem terheli, ha gondolkodása és törekvése már a Földön szellemi beállítottságú volt.

De gondoljátok meg emberek, hogy a világ csak látszat-javakat adhat, amelyek nem tartósak, hogy rabszolgájává teszitek magatokat, ha nem győzitek le, és egyszerűen nem ismeritek fel látszat-javaknak. Az anyag utáni, a földi javak utáni vágyakozás a legnagyobb veszély az emberi lélek részére, és ez a sóvárgás túl erős az embereknél ezen a Földön, és folyamatosan növekszik, minél jobban közeleg a vég.

Az emberek szellemben teljesen vakok, gondolkodásuk megzavart. Csak a világnak alkotnak és tevékenykednek, és nem törődnek szűkölködő lelkükkel, ami pedig csak egyedül a megmaradó, amikor minden más elmúlik és elmúlt. Hiszen az emberek rendületlenül figyelmeztetve lesznek, hogy milyen haszontalan a cselekedetük, és milyen sors vár majd a lelkükre a halál után. Figyelmeztetik őket ezekre, de csak óvhatják és figyelmeztethetik őket, azonban akaratuk és gondolatuk megváltoztatására nem kényszeríthetők. De ezeket a felszólításokat és figyelmeztetéseket nem veszik figyelembe, és a közeli vég bejelentése ellenére is érintetlenül maradnak bensőjükben, mert nem hiszik el.

Ezért nyilvánul meg Isten néha olyan szemmel láthatóan azáltal, hogy az emberektől elveszi azt, amit maguktól nem akarnak odaadni. Bár ez isteni megnyilvánulás, de csak kevesen ismerik fel annak. Ez olyan megnyilvánulás, amely az embernek elég érthetően felfedi Isten működését, hiszen tehetetlenek vele szemben, hiszen nem tudnak védekezni - hiszen egész tehetetlenségüket be kell vallaniuk, és ezért jól felismerhetnék, hogy egy magasabb hatalom tevékenykedik a maga akarata szerint. Mégsem akarják elismerni ezt a hatalmat, sőt, még inkább tagadják, és ebben nem lehet megakadályozni őket, mert a szabad akarat birtokukban van.

Isten mindenütt beszél, és hangját mindenki hallhatja. És mégis legtöbbször érintetlenek maradnak ettől, szemüket csak a világra és javaira irányítják - szívükben az anyag utáni vágy nem szűnik meg, emiatt minden elvesztett dolgot a leggyorsabban újra vissza szeretnék nyerni, lelküket azonban tovább hagyják nyomorogni.

Ennek ellenére Isten mégsem hagyja abba fáradozásait, hogy eloldja az embereket az anyagtól. Még sok minden fog történni a vég bekövetkeztéig, ami ezt szolgálja - és jó azoknak, akik felismerik a pusztítások és katasztrófák értelmét és célját, és azt is, aki a természetben uralkodik. Jó azoknak, akik minden történésben felismerik Istent, és hozzá kiáltanak védelemért és segítségért minden szükségben. Ők segítséget kapnak a Földön és a Szellemi Birodalomban is. Élni fognak, még ha meg is haltak.

Ámen.

A halottak felébresztése Isten szavával

B.D. No. 5605

18. február 1953

A halottakat életre kell ébreszteni: az életteleneket a mélyből fel kell emelni, és életet kell leheli beléjük. Azzal az erővel érintétek őket, amely elevenné tesz, és ez az erő az én magasból érkező SZAVAM, amit magam vezetek hozzátok, hogy mint eszközt továbbadjátok, és erőm AZOKAT is érintse, akik szellemükben még halottak.

Valami pazar dolog fölött rendelkeztek, adomány, aminek csodatévő hatása van - szellemi erő van birtokotokban, és így halottakat tudtok életre támasztani. De ahogy az "Örök Szeretettől" kaptátok, úgy kell szavaimat szeretetben tovább adnotok. Kell hogy segítőkészség hajtson benneteket, hogy ami benneteket is életre ébresztett, azt a többieknek is kiosszátok. Ekkor állandóan eredményesek lesztek, és munkátok egyaránt áldásos lesz a Földön, és a Szellemi Birodalomban.

Mindenhol nagy a sötétség, és ebben a sötétségben megszámlálhatatlan szellemileg halott lélek tartózkodik. Hogy valaki él - az világosságot jelent. Életre ébredni csak az a lélek tud, akit érint a világosság sugara, mert az a szeretet melegét sugározza - tehát elevenítően hat az elmerevedett lélekre. Kell hogy a szeretet fénye érintse ezeket a halott lelkeket, és akkor biztosan életre ébrednek. Ezt a szeretet-fényt és világosság-sugarat ti adjátok, mert oda ajándékozzátok szavaimat, ami fölöttébb jótékonyan érinti őket, amint szeretetből adjátok át. Az élet vize az amit átadtok, az üdvösséget hozza, ami szeretetemből és kegyelmemből folyton ömlik, hogy egészségessé tegye lelketeket, megtalálja az igazi életet, és a lélek halálától már ne kelljen félnetek.

És a sok túlvilági lélek, kik még szellemi sírjaikban fekszenek, őket is fel kell segíteni a halál éjszakájából az élet világosságába! Ezek gondolatban még a Földön vándorolnak, szellemileg halottak, és nyomasztó sötétségben vannak. Körülvesznek benneteket ezek a lelkek, és nekik is segítséget kell nyújtani. Hatásos eszköz van a kezetekben, amely tud rajtuk segíteni: szavaim birtokában vagytok! Ez az én fény és erő-sugárzásom, amely soha nem marad hatás nélkül, csak érinthesse a lelkeket! De amíg szavam csak az ember füléig ér - addig a lelkét nem érinti. Mert szavaim hatására egyedül a lélek érzékeny. A lélek ajtaját egyedül a szeretet nyitja ki úgy, hogy szeretet-erőmmel a lelket magam érinthetem. Így hát a ti szeretetetek nyitja meg nekem az ajtót, amint azon fáradoztok, hogy a halott lelkeknek segítséget vigyetek, és teljes szeretettel közlitek szavaimat.

Gondoljátok meg - micsoda hatalom adatott nektek: szavaimmal halottakat tudtok életre kelteni! És ha tisztán a szeretet hajt hogy szavaimat terjesszétek, megáldom fáradozásaitokat. Vigyetek világosságot a sötétségbe - bárhol legyen is az. Forduljatok mindazok felé, akik szellemben halottak, gondoljatok halott embertársaitokra, és a túlvilági halottakra is. Akarjátok hogy felébredjenek az életre, és szeretetben adjátok nekik szavaimat. És szavam ereje csodákat művel majd - a lelkek életre és világosságra ébrednek, és az életet már többé soha el nem vesztik.

Ámen.

Az Antikrisztus hatásai a vég előtt

B.D. No. 5606

19. február 1953

Az Antikrisztus behatása s végidőkben felgyorsítja a vég eljövételét is, mert enyéim szüksége az elviselhetetlenségig fokozódik, és szükségessé teszi eljöttömet, hogy véget vessek a szükségnek. Az Antikrisztus egyetlen célja, hogy megfosszon uralmamtól, és saját magát ültesse a trónra. Vagyis teljesen ki akarja őlni a hitet az örökkévalóság Istenében, a teremtőben, és hogy annál magasabbra álljon maga - hogy tiszteljük és féljük ugyanúgy, mint Istent.

Nem akarja az emberek szeretetét, csak alávetettségüket, hatalmat minden felett, egyedüli uralkodó akar lenni. Amíg még hívők az emberek, ameddig elismernek maguk felett egy hatalmat, aki előtt egyszer felelniük kell, addig nincs szándékukban annak engedelmeskedni, aki Isten elleni dolgokat

követel tőlük. Ezért az Antikrisztus intézkedni fog minden hatalom ellen, miközben brutális eszközökkel próbálja kipusztítani a bennem való hitet, olyan eszközökkel, amelyek megnehezítik az enyéme számára, hogy hűek maradjanak hozzám. De gazdagon fognak tőlem erőt kapni. Olyan egyértelműen fogok megnyilvánulni számukra, hogy a hitben mindig erősek lesznek. Minden viszontagságot magukra vesznek abban a felismerésben, hogy én csak annyit mérek rájuk, amennyit elviselnek a Földön. Az Antikrisztusok törekvése, hogy kiirtsák a Krisztusi tanokat, s minden fajta tudást arról, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia, és a világ Megváltója. Nyíltan hadat üzen nekem, és ez lesz a végzete. Ellenfelem egy olyan emberben fog megtestesülni, aki teljes egészében hozzám tartozik, annak lelkét egészen bitorolja. Mégis tömegeket nyer meg magénak, mert mindenféle trükkel félrevezeti az embereket. Beszéde és cselekedete csak álca, hogy elrejtse legrosszabb felfogását. Mesterien fog érteni a gőg, hazugság, nyereségvágy elrejtéséhez, de szeretetlensége hamarosan le fogja leplezni - bár csak az enyéim előtt - mert követőivel szemben megértést színlel minden szenvedéssel kapcsolatban, melyeket azonban nem próbál enyhíteni, hanem csak hozzájárul a szenvedések gyarapodásához.

A hívők fel fogják ismerni, mert sokat szenvednek uralma alatt. De aki kedvére van - aki nyíltan különvállik tőlem - azt barátként fogja kezelni, és a Földön tisztelni fogja. Így két párt jön létre - a tömeg az ő követője lesz, és csak egy kis csapat marad hű hozzám felfogásában és cselekedeteiben. Ők állandóan fenyegetve lesznek, mert ellenfelem hajtja az embereket, hogy minden lehető módon ártsanak nekik. Az Antikrisztus megjutalmaz minden eljárást enyéim ellen, hogy még az utolsó hívőket is elbuktassa, akik még ellenállást tanúsítanak felé.

Keserű időszak veszi kezdetét az enyéim számára, de elviselhető lesz, mert szokatlan kegyelmeket fogadhatnak magukba, mert én magam mutakozom, ahol az embereket az elgyengülés fenyegeti. Én minden egyes ember akaratát és beállítottságát ismerem, azokat, akik hozzám tartoznak, és tényleg nem engedem, hogy ezek lelke ellenfelem kezébe kerüljön. Ráadásul közel van a vég, és mivel hívőim szívükben hozzám hűek maradtak, ezért törvényen kívül megjelenhetek, hogy erőt ajándékozzak nekik. Sokan megkapják akkor, hogy engem lássanak, és akkor semmilyen világi hatalom nem veheti a bennem való hitüket. Ekkor már életüket is örömmel adnák oda, ha én azt kérném. De én befejezem ellenfelem kegyetlen játékát. Amikor azt hiszi hogy nyert, akkor jövök el a felhőkben, és ítélek meg élőket és holtakat.

Ámen.

Elsőként teremtetett lények – Világossághordozó – Elszakadás Istentől

B.D. No. 5612
28. február 1953

Mint ember, az értelmek csak bizonyos fokig fogja fel a mély igazságokat, mert a tiszta szellemet csak szellemileg lehet megmagyarázni. Ezt a magyarázatot a bennetek lévő szellem fogadja be, és bár a lélek elvezeti az értelemhez, az túlságosan terhelt anyaggal, ezért a szellemi tudás nem képes annyira mélyen beléje hatolni, hogy minden világos legyen előtte. Ettől eltekintve Szellemem közli magát a szellemi szikrán keresztül, és akiben van szeretet, az fel is fogja az értelmét annak amit közlök. Túl nagy volt alakító akaratom, erőm kiapadhatatlan, és boldogságomat terveim és gondolataim megvalósításában találtam meg. Ez a boldogság közölni szeretete volna magát, szeretetem szét akarta magát ajándékozni. Azt akartam, hogy rajtam kívül még egy lény legyen, és örüljön mindannak, ami engem boldoggá tett. Egyedüllétemet mankónak tekintettem, mit bármikor félretehetek amikor csak akarom. Egy másik lényben akartam újra megtalálni magamat, egy lényben, aki velem a legszorosabb kapcsolatban van, akit önmagam tükrének, mint képmásomat akartam kiformálni. Azt akartam, hogy neki határtalan boldogságokat készíthessek, és így a magam boldogságát is megnöveljem. Ilyen lényt akartam teremteni, és ez az akarat elég volt hozzám, mert akaratom erő, és állandóan szeretetben és bölcsességben munkálkodik.

A belőlem kiinduló lény igaz hogy a képmásom volt, de ENGEM NEM LÁTHATOTT, mert amint meglátott volna, a boldogságtól széteszlott volna. Látásomat egy lény sem képes elviselni. Minden lény, még önmagam legtökéletesebb képmása is csak szereteterőm terméke - míg én a szereteterő

vagyok, aki összehasonlíthatatlan erővel sugározok át mindent, ezért nem vagyok látható a belőlem kihelyezett lények számára. Viszont ebben a lényben olyan edényt teremtettem magamnak, melybe szereteterőm megállás nélkül ömölhetett. Tehát egy olyan lényt, aki azzal hogy erőm állandóan folyt belé, mértéken túl kapta alakító akaratomat, erőmet, bölcsességemet és szeretetemet. Képes volt ugyanazt a boldogságot érezni amit én, ereje szerint kifejezhette akarátát, teremtő módon munkálkodhatott a maga boldogságára. Boldogságát állandóan növelhette, mert erőm a lényt erre képessé tette, és én örültem a boldogságának.

Ebből a lényből megszámlálhatatlan hasonló lény indult ki. Valamennyi szeretetem gyermeke volt, nagy világosságban és sugárzó fényben. Mert a magam képmásából, és végtelen szeretetemből mindig csak a legtökéletesebb lény kerülhetett ki. Kettőnk akarata ugyanaz volt, és kettőnk szeretete újra ugyanaz volt a teremtett lényekben. Mert addig, amíg szeretetem és akaratom munkálkodott az első megteremtett lényben, nem volt semmi ami tökéletlen lett volna. Fénnyel telített Szellemvilág volt, nagyszámú österemtésű szellemmel. Belőlem akadálytalanul ömlött az erőm a lények felé, kiket a fény és erő hordozóinak választottam.

Maga a lény is túl boldog volt. Én még ezt a boldogságot is növelni akartam. Azt akartam, ne legyen kötve akaratomhoz, hanem saját akaratából munkálkodjon - mely ha a lény tökéletes, és az is marad, egyben az én akaratom is.

Azt akartam hogy szabadon tevékenykedjen, mert az isteni lénynek ez az ismertető jege. Akkora legyen benne a szeretet, mely meghatározza, hogy akarata is már azonos legyen az enyémmel. EZT A SZERETETET akartam megkapni az első teremtett lénytől, mely egyúttal a lény számára a legmagasabb tökéletességet is jelentette volna, úgy, hogy már ne mint teremtett lény munkálkodjon, hanem határtalan boldogságokat érezve akaratomat szeretetből teljesítse.

Hogy ezt az akarat és szeretetpróbát megtegye, teljes akarati szabadságban kellett lennie. Engem nem látott, de ismert, mert a világosságban állt. Láta a megszámlálhatatlan lényt, kiket akarata hozott létre. Úgy érezte, ő maga hozta létre mindezeket, habár tudta, hogy az erőt tőlem vette. De ez a lény megirigyelte ezt az erőt. Maga látható volt az általa teremtett lények előtt, de tudatában volt, hogy azok tőlem indultak ki. A maga számára vette igénybe az uralkodó-jogot eme teremtmények fölött, amennyiben önmagát állította eléjük erő-forrásként, és egyedüli teremteni képes hatalomként. Ugyanekkor hogy uralkodhasson, elfordult az én szeretet-erőmtől. Nektek embereknek érthetetlen folyamat ez, hogy egy maga is világosan felismerő lény hogyan tudott eltévedni egy teljesen hamis gondolkodásban. Viszont a szabad akarat megmagyarázza ezt, **mert terve kivitelezéséhez dönthetett negatív módon is - de erre nem készítette senki.**

A világosság és erő hordozója látta az általa vezetett erő BIZONYÍTÉKAIT, viszont nem látta MAGÁT AZ ERŐFORRÁST. Magát emelte fel uralkodónak a teremtett szellemek fölé, és megpróbált engem mint nem létezőt beállítani. A tőlem elfordult akarátát megpróbálta azokra is átvinni. Ekkor azok számára is elérkezett a DÖNTÉS pillanata, akiket erőm felhasználásával hozott létre a Világosság hordozója. Mindezekben a lényekben benne volt erőm, világossággal voltak telítve, és izzottak az irántam való szeretetben. Engem ugyan nem láttak, de felismertek. De szeretettel fordultak nemzőjük felé is, mert az őket teremtő szereteterő az első teremtményen átömlve alkotta őket. Most a bennük lévő szeretetnek döntenie kellett - és ekkor szétváltak. Boldogtalan zűrzavar keletkezett a szellemek közt, kik érezték, hogy döntésre kényszerülnek. De ez is érthető volt, mert szereteterőm mint világosság hatott. Az erő ősforrásához való szeretet sok lénynél erősebb volt, és így nagyobb erővel hozzám törekedtek. A bennük lévő világosság az az ismeret volt, hogy a szeretet öröktől fogva én vagyok.

Minden lénynek volt ismerete, és volt szabad akarata. Ezt a szabad akaratot nem kötötte meg az ismeret, mert akkor nem lett volna szabad. Így széthasadt a szellemi világ.

Volt a belőlem kihelyezett első lényt követő sereg, és volt nekem is seregem, holott én nem voltam szemlélhető. De a belőlem jövő erő olyan nagy volt hatásában, hogy sokan elfordultak azoktól, kik ellenem szegültek. Ezek akarata tehát megmaradt a helyes irányban, míg a Világossághordozó és seregének az akarata fordított irányú volt. Tehát akaratilag váltak el tőlem, ez pedig a mélységbe

zuhanást jelentette. Tehát a Világossághordozó - az első belőlem kihelyezett lény - ellenfelem lett. A belőle kiindult lények - kiket mindkettőnk szeretetakarata teremtett - részben hozzám, részben feléje fordultak, mindegyik az őt eltöltő szeretet izzása szerint.

Mert a Világossághordozó elválásának pillanatában a lényekben egy meghatározhatatlan kívánság lépett fel egy szilárd pólus felé. Kezdték kibontakozni a szabad akarat, sem én, sem ellenfelem nem kényszerítettünk senkit befolyásolással. Csak saját erőnket sugároztuk rájuk, mit minden lény szeretett volna magának megnyerni. Az én erősugaram a szeretet volt, és ez olyan erőteljesen érintette a lényeket, hogy felismertek engem anélkül, hogy láttak volna. De az elsőként teremtett lény akarati változását is felismerték. Azzal, hogy **azt** a lényt szemlélni tudták, sokan követték, azaz, alárendelték magukat az akaratának, tehát tőlem elfelé törekedtek. Viszont épp így éreztek az österemtésű lények is, mint gyermekeim, de ezek szabad akaratból hűségesekek maradtak hozzám - csak ezek száma kevés volt. Ezek az elsőként teremtett lények voltak. Világossághordozóm első, legboldogabb alakító-akarata, és a tőlem mérhetetlenül áradó szereteterő folytán jöttek létre. Ez a szereteterő nekik is a tulajdonukba jutott, ezért folytonosan hozzám nyomultak, mert nemzőjük mostani akaratát fordítottan ismerték fel, és ezért eltávolodtak tőle. Ez a felismerés a többi lény számára is lehetséges lett volna, de nem, ők vakon követték azt akit láttak. Akaratukat tiszteletben tartottam, semmiféle módon nem gyakorolt rájuk hatást senki. Mert az akarati döntésnek meg kellett történni, hogy a megteremtettek önállóan jussanak tökéletességre. Az engem elhagyó lény nagy seregével levonult a mélybe. Mert tőlem elválni annyit jelent: a mélység felé törekedni, egy teljesen ellentétes állapot irányába törekedni - tehát sötétséget, tehetetlenséget, ismerethiányt és erőhiányt jelent. Ezzel szemben az én gyermekeim megmaradtak a legragyogóbb világosságban, mérhetetlen erőben és boldogságban.

Lucifernek, a Világossághordozónak a bukása után megtört az ereje. Többé már nem volt képes teremtő és alakító munkásságra. Habár nem vontam meg tőle minden erőmet, mert a teremtményem ő is.

Ereje és hatalma a követőiből áll, akik felett uralkodik, mint a SÖTÉTSÉG FEJEDELME. Viszont azok, akik követték, az én szeretetemnek is a termékei, és akiket nem hagyok meg örökre az ellenfelemnél. Amíg ezek a lények magukban az ő akaratát hordozzák, addig az övéi. De amint nekem sikerül felém fordítani az akaratukat, úgy ő elvesztette őket. Ereje megfelelő mértékben csökken, amint követőit megváltom, kiket magáénak akar megtartani. Ennek pedig mindenkor az illető lény szabad akarati döntése a feltétele. Öröktől fogva meglévő Megváltó Tervemnek ez a célja!

A legnagyobb szeretettel támogatnak ebben a Világosság Birodalmának a lakói, angyalok, arkangyalok, ők valamennyien együtt munkálkodnak velem, azon fáradoznak, hogy a bukott testvéreknek visszaadhassák a boldogságot, amit egyszer eljátszottak. Egyszer ez a megszabadító terv végbemegy, még ha örökkétartó időket kíván is, amíg az utolsó, valamikor elbukott visszatér hozzám, amíg az ELSŐ LÉNY, aki szeretetemből lett, újra közeledik hozzám, hogy szeretetemet kérje, és ő is bűnbánattal vissza nem tér az Atyai Házba, amit egykor szabad akaratból elhagyott.

Ámen.

Vigasszal teli Atyai szavak 1.

B.D. No. 5616

8. március 1953

Én valóban nagyon közel vagyok hozzátok, akkor is, ha úgy érzitek elhagytalak benneteket. Én nem elfelejtek el senkit, csak olykor rejtve maradok, és ezzel arra késztetek hogy kiáltsatok utánam. Mert soha nem szabad elfelejtenetek engem! A tőletek kiinduló gondolati kapcsolatnak igazi csoda hatása van a lelketekre, és ezt akarom megadni nektek. Ezért nem szabad ellangyosodni az utánam való vágyakozásnak, újra és újra gondolatban hozzám kell fordulnotok, mert akkor megnyíltok, magatokba veszitek erőáramlatomat, amely mindenkihez elindul, ha velem kapcsolatba lép.

Ezért jönnek olyan órák reátok, amikor szorongtok, aggódtok, és segítséget kerestek nálam. Nem teszitek rosszul ha hívtok, mert hívásokat meghallom, és megadom amit kértek. Ez a jelenlétem, ami állandó segítséget jelent nektek. Valóban felesleges minden félelem és gond, amíg gondolatban

közeledhettek hozzám, vagy szeretetet gyakoroltok. Nem vagyok távol tőletek, és ha mégis úgy lenne, a közelségemet kérő hívásokat a legjobb eszköz, hogy jelenlétemet biztosítsátok. Mert a szív minden vágyát teljesítem, mert engem csak a hívő szív kéret magához - és azt soha ne érje csalódás.

Minden rám vonatkozó gondolat magatokhoz von engem, ha ilyen értelemben száll felém. Ezért nem kellene a Földön ínségnek lenni, minden gondot megszüntethetnétek, ha engem hívnátok. Mert ha bennem bíztok, én segítek, és tudok is segíteni. Bizalmatok a velem való gondolati kapcsolatban kap kifejezést. Abban a reményben amit Atyátokba helyeztek - aki szereti gyermekeit - tehát nem hagyja őket bajban. Ne feledkezzetek el rólam, gondolatilag legyetek állandóan kapcsolatban velem, és akkor én is mindig jelenvaló leszek. Ahol én vagyok, ott nem lehet semmi rossz, mindig van segítő, aki a szükségletet megszünteti.

Ámen.

Az Atyai Ház és boldogsága

B.D. No. 5617

9. március 1953

Költözzetek be Atyai Házamba, mindörökké tartózkodjatok ott, ahova egykor állítottalak, hogy boldogan tevékenykedjétek. Ekkor Isteneteket és Örök Atyátokat Jézus Krisztusban láthatjátok, tehát magam köztetek leszek, ami által boldogságotok határtalan lesz, és az is marad.

Mert az örökkévalóságban az én dicsőségemnek Országomban soha nem lesz vége. Ha nektek dicsőségem elképzelhető lenne a Földön, már semmi másra nem törekednétek mint ennek meglátására, mert az annyira nagy és lehangoló.

De nektek ennek ismerete nélkül kell szabad akarattal erre törekednetek, és visszatérnetek az Atyai Házba, mert sorsotok csak így lesz tiszta boldogság. Ennek feltétele, hogy a lény szabad akarattal eljusson a tökéletességre. Biztos, hogy a tökéletességet egyszer eléritek. De a ti szabad elhatározásotokon múlik, meddig halogatjátok az atyai házba való visszatéréseteket. Az időt magatok határozzátok meg, és testi halálotok alkalmával már a tökéletességet is megszerezhettétek a Földön.

Mindnyájatokra várok, a lakás mindenki számára készen van!

Érezzétek, hogy ezekkel a szavaimmal felszólítalak, komolyan arra buzdítalak, jöjjetek hozzám az én Birodalmamba. Képzeljétek el magatoknak azt a csodálatos sorsot, és mégsem tudjátok megközelítően sem magatok elé állítani a képet, amit én készítettem az enyémeik számára, azoknak az embereknek, akik tiszta szívből és lélekből szeretnek.

Mindezt elérhetitek, csak tartsátok meg parancsaimat, hogy szeressetek engem és embertársaitokat. Csak az önzetlen emberbaráti szeretet tud olyanra alakítani, hogy a Szellemi Birodalom magába tud fogadni anélkül, hogy világossága által meg ne szűnjétek.

Beköltözhettek az Atyai Házba, én magam megyek elétek, és elvezetlek minden dicsőségem látására. közelemben, szeretetemmel átjárva leírhatatlanul boldogok lesztek, és mindörökké azok maradtok.

Ámen.

Harc a hitért - Antikrisztus - Megvallás a világ előtt

B.D. No. 5621

11. március 1953

Kemény vizsgának lesztek kitéve a vég előtti utolsó időben. Amit lehetetlennek találtok, az fog megtörténni: mindenféle hitet támadni fognak, mely ahhoz vezet, hogy az emberek kölcsönösen megtagadják hitüket, hogy senki többé nem ismeri el felfogásukat, és hogy mindenki mindenkinek ellensége lesz. Ekkor kérem tőletek, földi képviselőimtől, hogy nyíltan valljatok meg, mert ez lesz az az idő, amire az Írás vonatkozik: "Aki engem megvall a világ előtt, azt én is megvallom Atyám előtt." Mert ez a vallomás sok másnak erősítését is jelenti, hogy nem kell bujkálnotok, és földi hatalomtól tartanotok.

Nehéz időszak lesz, de mégsem kell félnetek, amíg gondolatban összekapcsolódtok velem, mert akkor magam vagyok veletek, és irányítom lépéseiteket, szavaitokat és gondolataitokat. Ne féljete azoktól, akik a testet megölik - de a lelketeket nem tudják. Ahogy a hitetekről van szó, azt is tudjátok, hogy eljött az idő, melyet meghirdettem, s hogy nincs távol a vég.

Az előtte lévő, hitért folyó harc az utolsó ezen a Földön, és amilyem biztosan ez ki fog robbanni, olyan biztosan eljön a vég is, amire a szolgálaim és a hozzám hűek csak vágyakozni tudnak, mert ez az összes szükségből való megváltást hozza. De időnek kell lennie előtte, hogy az embereknek alkalmuk legyen döntést hozni, mert csak akkor dől el, hogy ki áll az én, és ki áll az ellenfelem oldalán. Aki a világot nálam jobban szereti, ezért átadta magát neki, ezek megtagadnak engem. A szégyenletes, enyéim ellen való hajsza bizonyítékot ad ellenfelem hatásáról, aki az Antikrisztusban testesül meg, és brutálisan eljár minden követőim ellen - tehát ellenem!

De a ti erőtok, bátorságotok hogy megvalljátok, szeretet akarátok nőni fog, és én szembe tűnő módon fogok segíteni nektek, hogy felismerjete engem, és akkor állandóan hangosan megvalljátok nevemet a világ előtt.

De kiválasztottaim miatt lerövidítem a napokat, a vég nagyon gyorsan eljön, magam sietek enyéim segítségére, és elviszem őket, hogy megkíméljem őket a földi megsemmisítéstől, hogy békében éljenek e nehéz időszak után. Mindenki mást elér az ítélet, mert teljesül ami a szó és az Írás által hirdetve van.

Ámen.

Húsvét – Feltámadás - A halál legyőzője

B.D. No. 5644

5. április 1953

Gondoljátok a halálra - de ne féljete tőle, mert én a halált legyőztem, és feltámadtam. Ezzel megadtam nektek a hitet, hogy nektek is létezik az életre való feltámadás, és az örökké tart. A halált legyőztem, életet vásároltam mindenkinek aki élni akar, és ugyanazt teszi, amit én tettem a Földön. A testet és lelket az élet olyan állapotába kell helyezni, amely már nem engedi meg a halált - habár a testi burok megszünteti tevékenységét.

A lélek bemegy az örökéletbe és már soha nem szűnik meg. Ezért nem kell már a haláltól félnetek - habár kereszthalálom és feltámadásom előtt ez jogos félelem volt, mert az örökélet kapui zárva voltak. Először meg kellett nyitnom, hogy a lélek bemehessen az Élet Birodalmába. Kereszthalálom által erre mindenkinek jogot szereztem. Megnyitottam a kaput, és mindenkinek megmutattam a kapuhoz vezető utat. Az embereknek megmutattam, hogy hozzám hasonlóan mi által lehet megszerezni az örök-életet, az ember maga hogyan győzheti le a halált, ami a tehetetlenség és sötétség állapota, tehát fel kell váltani az erővel és világossággal ahhoz, hogy le legyen győzve. Ellenfelem befolyása alatt az emberek teljesen legyöngült akarattal éltek. Tétlenek, erőtlenek voltak, hiányzott belőlük a szeretet, ami erőt vezetett volna hozzájuk. Ellenfelem szilárdan hatalma alatt tartotta őket, megakadályozta, hogy szeretetet gyakoroljanak, és ezzel azt is meggátolta, hogy a lelkek erőt kapjanak, pedig nagy szükség lett volna rá a szabad tevékenységhez. Ez a gyöngye akarat a bűn következménye volt.

Én magamra vettem az emberek minden bűnét, kereszthalálommal kiengeszteltem a rettenetes ösbűnt, és az embereknek erősebb akaratot szereztem. Megoldottam a láncokat, amivel ellenfelem megkötözte őket, és segítettem hogy most már életigenlő tevékenységekbe kezdjenek.

Amikor tőlem segítséget kértek, képesek is lettek, hogy szeretetből cselekedjenek. Legyőztem a halált - azaz ellenfeletem. Halálommal megfizettem a szolgaságban tartott lényekért a vételárat, tehát benneteket megvettelek a szabadságra. Szabadok vagytok, és újra tevékenyek lehettek, ha úgy éltek ahogyan a földön éltem - tehát az Isten és emberek iránti szeretetben. Akkor a halálból ti is föltámadtok az örökéletre. Már semmiféle hatalom nem tarthat meg a sötétségben. Minden testi burkot ledobtok magatokról, és a túlvilágra tele életerővel, sugárzó világossággal mentek. Ekkor valóban föltámadtatok a halálból, lelketek már nem ismer megkötöttséget; maga után már csak az éretlen szellemit hagyja a földön, a testi burkot, hogy annak is legyen lehetősége az érlelődésre. A lelket a

sötétség hatalmával már nem lehet visszatartani, már szabad és hozzám törekszik, aki a sötét tehetetlenségtől megváltottam, és a harmadik napon föltámadtam, hogy bemutathassam: a halált legyőztem.

Ámen.

Szellemi újjászületés - III.

B.D. No. 5650

12. április 1953

Az ember törekedjen szellemi újjászületésre, mert csak akkor biztos az örökélete, ha már újjászületett. A természetes születés arra szükséges, hogy lehetővé tegye a szellemi újjászületés útját. Lelkeknek újjá kell születni. Az élettelen állapotából be kell lépnie az élet állapotába, a beburkoltságból ki kell lépni - és újjá kell születni. Tehát egy olyan területre kell lépnie, amely eddig idegen volt neki. Ki kell menekülni a régi hüvelyből, hogy szabadságban és világosságban kibontakozhasson.

A természetes születés Isten nagy ajándéka, és a léleknek olyan lehetőséget ad, hogy új életet teremtsen magának. Erre kell törekednie. Az új életbe tudatosan kell belépni, és tudatosan kell Isten felé törekedni. Dolgozni kell önmagán, hogy meg tudjon szabadulni mindattól, ami bizonyos fokig eddig a lélek sírja volt. Ebből kell kilépnie, hogy a halál állapotát felcserélje az élet állapotával.

Tehát az újjászületés nem isteni ajándék, hanem a léleknek kell törekedni rá. Ez az ember célja, amit itt a Földön el kell érnie ha boldog akar lenni, és el is éri, csak feszítse fel szeretetben eltöltött életével azokat a bilincseket, amelyek lelkét megkötözve tartják. Mert a szeretet tetteivel életre kelti magában az isteni szeretet-szikrát, az isteni élet szikráját - amely a még halott, erőtlén és tudatlan lelkét most Istennek tetsző munkálkodásra indítja. Azaz - mintegy belülről hajtja valami, hogy tevékeny legyen a szeretetben. Ezzel erőt kap hogy bilincseit szétszakítsa, és felledüljön abba a Birodalomba ahol otthonosan érzi magát, és ahova tulajdonképpen tartozik. Ekkor született újjá. Még a Földön él, de a földi élet mellett szellemi életet él. Szemlélődése és elgondolásai a szellemire irányulnak, felismeri mi az életfeladata, és igyekszik teljesíteni. Tehát tudatosan Istennel és Istenben él. Erre a szellemi fejlődésre saját akarata indította. Bár Isten kegyelme is támogatta, az minden ember rendelkezésére áll. De nem használja föl minden ember, mert hiányzik hozzá az akarata.

Tehát az embereknek a szellemi újjászületést kellene életcéljukká tenni. Mert csak az az igazi élet, amely elvisz az újjászületésre, és a lélek feltámad a halál sírjából. Ezzel menekül meg a szellemi sötétségtől, és lép a nappal világosságába. Ezt a szellemi újjászületést biztosítja minden fölfelé irányított tudatos gondolat, és minden tett, amit a szeretet hozott létre.

Törekednetek kell, hogy lelketeknek az életet adjátok, és ne tartsátok fogságban amikor menekülni akar a sírból. A szellemi újjászületésre tudatosan kell törekednetek, és legyőztök mindent ami még bilincset tesz a lélekre - adjátok teljes szabadságot a léleknek. Kapjon egy új életet, és ebbe az új életbe erővel és világossággal lépjen. A bilincsbe kötöttség végtelen hosszú állapotát le kell váltani - szülessen újjá szellemben és igazságban - hogy ezt az új életet már örökké el ne veszítse.

Amen

Nehéz napok - Antikrisztus - vég

B.D. No. 5654

18. április 1953

A megváltás napja nincsen messze, de vajon minden ember számára a megváltást fogja jelenteni? Nem! Soknak ítélet lesz, ahelyett hogy megváltást nyernének, kötött formában újra le lesznek láncolva! Így erre a napra lehet vágyódni, de ugyanúgy olyan nap is lehet, amelytől félni kell. De akiknek félniük kellene tőle, nem hisznek benne, és ezért menekülés nélkül elvesznek, mert semmit sem tesznek, hogy ezt az újra-kötöttséget elkerüljék. Csak kevés ember számára lesz ez a nap tényleges megváltás. De ezek már előtte szenvedtek, míg mások nem ismernek szükségét, ezért nem is vágyódnak a megváltóra - pedig el fog jönni, hogy megváltsa azokat, akik hisznek benne.

Minden hívő számára nagyon nehéz időszak fog jönni, de ne felejtsek el az ígéretet, hogy: "Eljövök, hogy megítéljek élőket és holtakat." A szükség ideje éppen úgy bizonyíték kell legyen szavaim igazságára, annál jobban kell hogy higgyenek eljöttömben, az utolsó napokban, és a legnagyobb szükségből való megmentésben. Ez valóban a megváltás napja lesz az enyéim számára, akik a hitetlenek jóléte láttán próbára lesznek téve, hogy kételkednek e szavaim igazságában. De kiválasztottaim kedvéért le kell rövidítenem a napokat. Erősíteni fogom az enyéimet, amíg el nem jön a nap, és gyorsabban itt lesz, mint ahogy várják. A világhelyzet olyan nyugodtnak tűnik, hogy senki sem hisz a végben, mert az Antikrisztus uralma alatt eltompulnak a nyugtalanság hullámai, és földi szempontból növekedés tapasztalható. Ez az embereket mindig istentelenné, szeretetlenné teszi, és csak az enyéim ismerik fel, hogy ütött az óra. Mert nekik kell egyedül szükségben élni és szenvedni, ahol a többi ember dőzsöl, és világi örömek mámorában keresi kielégülését. Senki nem fogja gyanítani, milyen közel a vég, ha az Antikrisztus megkezdí világuralmát. Ő vezeti be a vég napjait, elindítja a szellemi káoszt, kirobbantja a hitért folyó harcot, és okot ad a szellemek szétválására - mert uralma alatt követelik az én nevem megvallását, és ezzel az utolsó döntést, melynek meg kell történnie a vég előtt. De ahogy ezt a hitbeli döntést megkövetelik, ti híveim tudjátok magatokban eljöveteletem, mert a növekvő szükséggel a véget jelentő kijelentéseim beteljesüléseit is megélték.

Ekkor már minden nap számolhattok a véggel, amely hirtelen és váratlanul jön, boldogok lesznek akiknek ez a megváltás napja lesz - és üvöltés és fogcsikorgatás lesz azok része, akiket a föld elnyel, és újra belenemzödnek a kötött anyagba. Ti, akik bennem hiszték, bízzatok szavaimban, hogy meg lesztek váltva a legnagyobb szükség órájából, hogy jövök, és elviszlek titeket, ezért nem kell félnetek, semmilyen földi hatalomtól - mert enyém minden hatalom, erő és dicsőség.

Ámen.

Isten felé forduló akarát - Erő a végidő küzdelmeiben

B.D. No. 5665

2. május 1953

Nem kell a végtől félnetek, ha az az akarát él bennetek, hogy hozzám hűségesek maradtok, ha érzékeitek és szemléletek a szellemi érlelődésre van irányítva. Ha akarjátok, hogy az én akaratom szerint éljete, akkor ti állandóan úgy gondolkodtok, beszéltek és tesztek, ahogyan az helyes. Félelem sem lepi meg szíveteket, akaraterő lesz bennetek, és mindent felemelt fővel fogadtok.

Ismerem minden egyes ember akarátát, és ennek az akarátnak megfelelően gondolok rá erővel és kegyelemmel. Amint hozzám és Országomhoz törekedtek, már nem kell a világtól és annak hatalmasaitól félnetek, hiszen azok is az én hatalmam alatt vannak.

Bár az eljövendő idő követelésekkel lép elétek, de ti magatok együtt növekedtek ezekkel a követelésekkel, olyan dolgokat viszték végbe ami azelőtt legyőzhetetlennek tűnt, és minden magától megoldódik, csak gondolataitok maradjanak felém fordulva, ne engedjete hogy a világ tartsa őket fogva - mert kísértéseivel az is elétek áll, minél inkább közeledik a vég! Számotokra pedig az jelenti a legnagyobb veszélyt ha érzékeiteket és szemeteke a világ felé fordítjátok. De aki már legyőzte a világot, annak az eljövendő világtól, a hit-üldözéstől és a végtől nem kell félnie, mert már nyert - Engem és Országomat - és már nem veszthet el semmit.

Aki komolyan keres engem, az meg is talál, és aki megtalált, az már nem akar elveszíteni. Én is szilárdan tartom őt, és megvédem minden kísértéssel szemben, amellyel minden embernek szembe kell néznie amíg a Földön él. Nehogy a földi hatalom ostromlásai legyöngítsenek - ezért még inkább benyomulok gondolataitokba, és valóban erősebb hatalmat gyakorlok majd fölöttetek, mint ellenfelem. Mert amíg szabad akarattal felém fordultok, neki semmi hatalma nincs fölöttetek, ezért ne is féljete, akármi is jön. Én mindenről tudok, és úgy vezetlek, hogy mindig szorosabban kapcsolódjatok hozzám, és boldoggá tegyen a velem való csendes párbeszéd. Használjátok ki minden alkalmat, hogy karjaimba meneküljete, állandó vigaszt és erőt merítsetek amikor beszélni engedtek magatokhoz. Szavaimmal mindig és ismételten hozzátok megyek, tehát közvetlenül adom az erőt, ami majd erőssé és ellenállóvá tesz benneteke. Ezért az eljövendő időben nem kell semmitől félnetek.

Az enyémelek szeretetemet birtokában vannak, és már soha el nem hagyom őket. És mindenki az enyémelekhez tartozik akik szeretnek, parancsaimat megtartják, értem és Országomért dolgoznak - akik akaratukkal magukat átadták, és mindvégig engedelmesek akarnak maradni.

Ámen.

A Világosság Birodalmának boldogságai – Örömök

B.D. No. 5666

3. május 1953

Boldogsággal teli élet várja az enyémeleket a Szellemi Birodalomban amikor befejezték életutjukat, és eltávoznak erről a világról, mert már örökre megválhatnak a földi formáktól.

Minden lehullik róluk ami őket terheli, könnyűnek és szabadnak érzik magukat. Bejutottak a Világosság honába, találkoznak az ott lakókkal, akik megismertetik őket a saját Birodalmukkal.

Az embereknek sehol nem említik, hogy milyen boldogságokat fognak átélni, milyen az a világ, amiben most majd továbbélnék. Itt természetfeletti formák és fogalmak vannak, egy egészen más tér ez, összehasonlításra itt a Földön semmi nem ad alkalmat. Ennek ellenére a lelkek igen hamar otthonosan érzik magukat. Tudják, ez az igazi hazájuk. A lélek a visszaemlékezés kegyelmét megkapta, és ezáltal túlcsoorduló a boldogsága. Felismeri azt a végtelen szeretetet és kegyelmet amivel vezettem a kezdetek óta - amíg csak célhoz nem ért.

Az ember a Földön képtelen megérezni azokat a boldogságokat, amelyek ott várnak reá. Mint Földhöz-kötött, érzései határok között mozognak, és meghalna, ha lelke ezeket a dicsőséges dolgokat megpillantaná, melyeket most folytonosan élvezhet anélkül, hogy elpusztulna.

Az irántam, és a felebarát iránti szeretettel az ember kialakítja magát, mintegy felvevőképes lesz a világosság sugárzására, mert a Szellemi Birodalomban állandóan ebben mozog, és mérhetetlen boldogságot érez. Ez a viszonzott szeretet boldogsága, és ez állandó szeretet-tevékenységre indítja a lelket. Most adni akar, mert ő is kapott, nem tud másképpen tenni, boldogságot készít azoknak, akik még boldogtalanok.

A Földön az ember akarata garantálja a lélek magasabbra emelkedését. De ez az akarat komoly akarat legyen, szíve mélyéből forduljon hozzám. Nem szabad, hogy csak üres szavakkal beszéljen. Minden szó üres nekem, amit nem szellemben és igazságban mondanak ki, amit anélkül mondanak ki, hogy nem érzik át. De aki komolyan akar, az eléri célját!

A megígért boldogságok, amelyek rá várnak, indítsák a szenvedés megadó elviselésére, mert az csak a boldogság fokát növeli a Szellemi Birodalomban. E nélkül a léleknek a túlvilágon sötét tereken kell átmennie, amíg végre bejuthat a Világosság Birodalmába.

Valóban, egy utánam kívánczó lélek sem nélkülöz majd engem és szeretetemet. Átsugárzom, és a legnagyobb boldogság állapotába helyezem. Minden szenvedést és fájdalmat, amit az ember irántam való szeretetből elviselt, boldogságra és jókedvre változtatok. Királyi módon megjutalmazom, aki értem és Birodalmamért harcolt a Földön.

Olyan sorsot készíték nekik az Atyai Házban - ami örökké boldoggá teszi.

Ámen.

A Szellem-tevékenysége minden szellemi-irányzatban lehetséges

B.D. No. 5669

6. május 1953

Mindenki aki Szellememből beszél, az engem képvisel a Földön. Akit Szellemem betöltött, az Elevenen hordoz a szívében. Akik rólam tanúskodnak azoknál Szellememen keresztül megnyilvánulhatok és ők a tiszta igazságot mondják, mert a szavakat én teszem szájukba, mert magam vagyok, aki rajtuk keresztül beszél. Ezért minden szellemi irányzatnak lehetnek igazi képviselői, ha tanításom hirdetői annyira bensőséges kapcsolatban vannak velem, hogy jelenlétem biztosított. Ekkor a tiszta igazság is garantált. Mert csak az én Szellememből tudnak beszélni és hallgatnak arról, ami

befurakodott, mint tévedés. Állandóan azt választják beszédük témájának, ami teljesen megfelel az igazságnak, mert Szellemem vezeti őket.

Ezért minden szellemi irányzatban és minden vallási irányzatban vannak hatalmas szónokok, akik megérintik az emberek szívét, akiknek sikerük van azoknál, akik jóindulatúak. Buzgó igyekezettel hirdetik Isten szavát, meggyőződéses tanítványok, akik az Evangéliumot kiviszik az egész világba. És szeretetben élnek. Mert e nélkül Szellemem tevékenykedése lehetetlen volna. Ez a jel arra, hogy az illető ember tanításom igazi hirdetője. Ha maga is szeretetet gyakorol és az irántam és embertársai iránti szeretet annyira átjárja, hogy magam jelenvaló lehetek benne, akkor alkalmas eszközöm.

Ott engedjétek magatokat tanítani, ahol a szeretet felismerhető, ott fogadjátok el szavaimat, mert az igazságnak megfelelő tanítást kaptok. Ahol szeretet van, ott én vagyok, ott felvilágosítást kaphattok. - Mert szavaimat lehet élet nélkül is tanítani, betű szerint is lehet magyarázni - de az erő nélküli lesz - a hallgatókra nem gyakorol hatást. - Hacsak azok nincsenek tele várakozással szavaim iránt. Ekkor Szellemem megvilágosítja gondolkodásukat és maguk keltik életre a halott szavakat. Annyira érthető lesz nekik, mintha egy szeretettel eltelt, szellemben megvilágosult hirdető mondta volna. Szavamnak önmagában is van ereje, amely az emberben lévő szeretet által lesz hatásos. A szeretettel betöltött hirdető a hallgatókra sugározhatja ezt a hatást, de a hallgatóknak is szeretetteljes vágygal kell eltelve lenni megszólításomra, hogy az áldást hozzon nekik. Ezért az emberek gondolkodás nélkül hallgathatnak mindenkit, aki Isten szavát hirdeti. Amint mély vágy van bennük, hogy engem halljanak - úgy meg is hallanak. De Szellem nélkül adva - és Szellem nélkül hallgatva - halott szó marad, minden erő és áldás nélkül.

Valóban, akiben jóakarát van, aki komolyan törekszik az igazságra, aki hozzám fordul, hogy megvilágosítsam Szellemét, azt megóvom a téves gondolatanyagtól. De aki közömbös és langyos, aki meghallgatja, amit hirdetnek neki, de nincs belső ösztönzése, hogy az igazságot akarja tudni - annak a gondolatai zűrzavarosak és elsötétültek, mert sajátmaga nem tesz hozzá semmit, hogy világosságot teremtsen; minden gondolkodás nélkül úszik az árral oda, ahova az hajtja. Ezeknek valóban az a sorsuk, hogy tudatlanságuknak és téves ismereteiknek önmagukban kell az okát keresniök, mert ez az állapot lelki érettségre soha nem viszi el őket. - És azzal se mentegetheti magát senki, hogy tévedésekre tanították, mert egyedül a saját akarata volt, ami tudatlan állapotát okozta. Aki azt akarja, hogy az igazságban élhessen, azt meg is tanítják az igazságra amikor hozzám fordul, mert Én vagyok az Örök Igazság.

Ámen.

A világosság-beli lények hívása – Előtte kapcsolat Istennel

B.D. No. 5675

13. május 1953

Lépjetek kapcsolatba a szellemvilág minden jó erejével, kérjétek oltalmukat, gondoskodásukat és segítségüket minden földi szükségetekben. Szeretettel vannak irántatok, és mindig segíteni akarnak — de kötve vannak az örök Rend törvényeihez. Ezért nem segíthetnek addig, míg ti magatok nem hívjátok őket, mert a ti akaratotok határozza meg a jó, vagy gonosz erők beleszólását. Tehát minden gondolkodás nélkül fordulhattok a szellemi világosság világa felé — csak egyet nem felejtettek el: EMGEM. Szívetekben én akarok a király lenni, azt akarom, hogy velem tartsátok a kapcsolatot, hogy engem kérjete, hogy küldjem segítőimet nektek, hogy áldásomat adjam, hogy akaratom nélkül semmi ne történjen.

Földi életetek célja, hogy hozzám kapcsolódjatok. Tehát ha engem kikapcsoltok, és kizárólag a Világosság-beli lénynek adjátok át magatokat, úgy célokat nehezen éritek el. Egyvalami hiányozni fog ugyanis, a gyermeki bizalom az Atyához, mely egyenesen megtaláltatja az utat hozzám. Én akarom megszerezni szereteteket, a gyermek szeretetét az Atyjához, és ez a szeretet hiányzik akkor, mikor nem engem hívtok segítségül minden testi és lelki szükségben. Ha engem szerettek, akkor a szívetek felém hajt. Ezért a szeretetet leginkább az egyenesen felém irányított út igazolja. Minden angyal, minden küldött a Világosságból, minden segítőm örül nektek, mikor szereteteket kimutatjátok irántam, és megbízatásomból értetek és rajtatok munkálkodnak. Ezért ha gondolatban

átadjátok magatokat gondoskodásuknak, az erőáram soha nem marad hatás nélkül. Bizalommal rájuk bízhatjátok magatokat — de ezt állandóan meg kell hogy előzze a velem való kapcsolat, mert kiáltásokat akarom hallani, mielőtt utasítom erőimet, hogy segítséget vigyenek. Ők mind az Úr akaratának a teljesítői, és ez a saját akaratuk is. Az Úr cselekvő tevékenységgel bízza meg őket, de kell, hogy akiknek segítségére sietnek, azok maguk is kérjék. Ahol pedig egy gyermek szeretete kéri az Atya segítségét, az Atya a Menny összes erőit megmozgatja, hogy megadják a gyermeknek, amit kér. Mert a szeretet mindent elér, és ezt a szeretetet akarom megkapni gyermekeimtől.

Ámen.

Hamis Krisztusok és próféták - A Sátán maszkja

B.D. No. 5677

16. május 1953

Ne adjátok magatokat a Sátán csapdájába. Mindenkorra meg akar nyerni magának, mivel a gondolkodási módokat akarja megzavarni. Látszólag az ÉN NEVEMBEN BESZÉL, holott messze van az igazságtól. Maga is, és a beszédje is hamisságot terjeszt. Gondoljatok rá, hogy sok hamis Krisztus, és hamis próféta lép fel.

Figyeljete ezeket a szavaimra, és ne higgyétek, hogy mind igaz szellem, aki szavaimat felhasználja! Ezáltal csak a maga táborába akar vonni benneteket. Így módomban aztán sok ember hagyja, hogy a végidőben megtévezzék. Ez azért történhet meg, mert maga is csak langyos a szeretetben, és nem menekül hozzám, hogy igazságot kapjon.

Ellenfelem tudja, hogyan lehet embereket a legjobban megnyerni, különösen azokat, akik még nem tartoznak teljesen hozzám. Nem szégyenli, hogy a jámborság álarcában hasson az illőre. Célja, hogy eltorzítsa a rólam alkotott képet, elidegenítse tőlem az embereket, és megnehezítse a lényem felismerését. Ezért olyan szavakat használ, amelyeket sokféleképpen lehet értelmezni. Úgy fogalmaz, hogy az félreérthető, és inkább elvezet az igazi belém vetett hittől és szeretettől - mert az Ő magyarázata szerint én nem vagyok igazán felismerhető.

Ellenfelem tehát a gyenge, még nem sziklaszilárd elkötelezettségű embereket befolyásolja. Szavaimat is ily módon magyarázza - látszólag értem beszél - de valójában ELLENEM. Mert amit ily módon terjeszt, az nem az igazság.

Ezt a veszélyt kiküszöböli, ha valaki igaz akarattal értem és Birodalmamért akar dolgozni. De hányan vannak, akik még nem jutottak el az irántam való eleven hitre, a mély szeretetre, és felebarátjaikat sem szeretik eléggé! Ezért Szellemem még nem megvilágosultak. Viszont közülük az életben sokan állnak olyan helyen, ahol szavaimat hirdetik! Így azon fáradoznak, hogy szavaimat értelem szerint magyarázzák! Pedig egymagában az értelem ellenfelem befolyása alatt áll! Az pedig zűrzavart akar okozni, hogy ELLENEM dolgozzon!

Újból hangsúlyozom: egyedül az ember akaratán múlik, igazságot akar-e hallani, igazságot akar-e terjesztetni - tehát igazságot kap-e, és ad tovább! Az embert töltse be a tiszta igazság utáni vágy, és akkor meggyőződhet róla, hogy az igazság eljut hozzá.

Viszont ellenfelem buzgón el akarja ásni az igazságot, és ott van eredménye, ahol nem nagy az igazság utáni vágy. Én pedig mint az igazság adója nem állhatok védően az elé az ember elé, mert egyedül az ember akaratára a döntő, hogy milyen szellemi javakat kap. Tehát jámbor szavakkal ne hagyjátok megtéveszteni magatokat, mert ezeket ellenfelem is használja ott, ahol ennek alkalmazása jó talajra talál.

NEM MAGA A SZÓ AZ ENYÉM - HANEM A SZELLEM, AMIT A SZAVAIMBA HELYEZTEM!

Szellemem nélkül maguk a szavak megváltoztathatók ezért céljai elérésére ellenfelem is felhasználhatja, hogy elválasszon benneteket az igazságtól. A szellem az ÉN RÉSZEM, és ha a szavakban a szellemet keresitek, a Szellemem felvilágosítást ad.

De ez eltérő lesz attól a magyarázattól amit ellenfelem ad - aki bár használja szavaimat - de Szellemem nem tölti be.

Elérkezett a vég ideje, amikor ellenfelem nagy zavart okoz az emberek között. Ezért legyetek éberek, vizsgálatok meg mindent. Ha közben támogatásomat kéritek, megismeritek az igazságot, és megtartjátok ami jó.

Ámen.

A jövődölések teljesülnek - Előtte katasztrófa

B.D. No. **5678b**

18. május 1953

Az idő beteljesedett, minden a végre utal. De a jeleket CSAK AZOK az emberek látják meg, akik felém törekszenek, mert az ő tekintetük az ég felé irányul, tehát a megvilágosodásuk szintén föntről jön, ők nem kételkednek, hogy minden beteljesül amit a próféták és látnokok az én megbízásomból jövődöltek. Ami ezeknek magától értetendő - azoknak teljesen lehetetlen, ezek más szemmel néznek, mint azok. A világ emberei csak a világot látják, a világnak és örömeinek élnek. Szellemük mindig sötétebb lesz, minél jobban közeledik a vég.

Ezeknek az embereknek a számára következik be még a vég előtt az az esemény, ami, ha van bennük kis jóakarat, meghökkentheti őket, és megváltoztathatná gondolataikat. Ezeknek akarom még kinyilatkoztatni magamat a vég előtt, habár még akkor sem kell, hogy elismerjenek. Veszítsenek el még egyszer mindent, amit olyan mohón megszereztek - vesszen és pusztuljon el a földi tulajdon, de egy olyan hatalom által, amelyet nem tehetnek felelőssé. A természeti elemeken keresztül akarom magamat kinyilvánítani - hogy megmentsem őket. Ahol az emberekben van még egy szikrányi hit - ott van még lehetőség a mentésre.

Gondolatát az utolsó pillanatban is felém fordíthatja, és küldheti hozzám segélykiáltását. És ha földi életét el is veszti - kiáltását meghallom, és hite a túlvilágon segítséget és jutalmat nyer. Csak egy engem elismerő gondolatot akarok látni, és kezem már ki van nyújtva utána, hogy ezt be is bizonyítsam. Valóban - könnyűvé teszem, hogy higgyetek, csak próbálkoznátok meg vele! Hívjatok engem szellemben és igazságban. Ezért teszek még egy utolsó kísérletet megmentésekre, és azok megmentésére, akik ellenfelemnek még nem hódoltak be teljesen.

Megremegtetem a Földet, és a földi megmenekülésre eltűnik minden remény. És ahol már nincs semmi, amiben remélni lehetne - ott egyedül én hozhatok menekülést, mert nálam semmi sem lehetetlen. És ha valaki a legnagyobb szükségben visszaemlékezik gyermekkora hitére - aki ezt az utolsó kísérletet megteszi, hogy segítségül hív engem - az valóban nem bánja meg. Megmenekül minden időre, mert amikor a lélek a Szellemi Birodalomban már fölfelé lépked, akkor már kegyelem a földi élet elvesztése.

Bár nem mindig tekintik a természeti elemeket erőm és hatalmam kifejezésének, de halálfélelem közben az emberben más gondolatok is születhetnek, mint máskor. Engem egy másodperc alatt is felismerhet, és segítségért kiálthat hozzám. De sohasem érvényes az a szó, amit csak a száj mond, és a szív nem részesedik benne.

Az idő beteljesedett, de előtte megérkezik, amit bejelentettem, és ismételten bejelentek. Egy szokatlan természeti esemény, hogy figyelmeztessen a végre, ami nemsokára követi. Állandóan óvlak és figyelmeztetek, és az idők jeleire hivatkozom, de nem kényszeríthetek, hogy szavaimat igazságnak elfogadjátok. De véssétek emlékezetetekbe, hogy akik még teljesen hitetlenek vagytok, arra emlékeztessen KI AZ AKI hozzátok beszél, és a teljesen hitetleneket meg akarja menteni attól a szakadéktól, amely felé mennek.

Ámen.

Az idők jele: Látszólagos béke – nyugtalanságok

B.D. No. **5680**

21. május 1953

Most még a béke ideje van, amikor az ember nyugodtan és meggondoltan visszavonulhat a Csöndbe – ha akar. Tehát csak önmagával kell küzdenie – amennyiben kikapcsol minden földi

gondolatot, és csak azzal foglalkozik, ami a lelke szolgálatára van. Tehát visszagondol földi feladatára, önmaga kezdetére és céljára.

Ilyen gondolatokkal csak a földi világtól való visszavonultság óráiban tud foglalkozni. Ezt a visszavonultságot viszont keresse sokszor, a csöndnek azon óráit, ahol gondolkodhat magáról, és dolgozhat a lelkén.

Nem tart már sokáig, és a világesemények nyugtalanságot okoznak, és ezzel mindig kevesebb ideje marad a belső összeszedettséghez.

A világ majd előrenyomul és teljesen kitölti a gondolatokat, az események egymást érik, és minden ember figyelmét leköti, hogy mi történik a világban. Akkor már nehéz lesz, hogy magát szellemi gondolatoknak adja át, és már az is magas értékű lesz, amikor az ember rövid, de gyakori gondolatokat küld a magasba – ahhoz, aki azt is tudja, miért úgy alakulnak a világesemények ahogyan alakulnak.

Áldásos lesz nagyon az Istennel való kapcsolat fölállítása, mert akkor az emberhez is erő árad életküzdelméhez, és akkor mindig arrafelé fordul, ahol az erő eredete van, aki őt is majd mindig ellátja. Az erőtlenséget megszüntetni csak akkor lehet, ha helyreállt a kapcsolat az erő forrásával. Az események hatására pedig mindenki erőtlennek érzi magát, mert azok nyugtalanul és fenyegetően hömpölyögnek, és igen szükségessé teszik az Atyával és Teremtővel való kapcsolatot.

Amint sikerül az embernek, hogy vissza tudjon húzódni a csöndbe, és párbeszédet tarthat Istenével és Teremtőjével – amint sikerül úgy hívnia az Atyát mint gyermeke, és erőt és tanácsot kér – a földi események visszavonulnak, és elvesztik ijesztő mivoltukat. Az ember észrevehetően érzi az erő hozzááramlását, szívébe nyugalom és béke vonul azzal az ismerettel, hogy Isten akarata vagy engedélye nélkül nem történhet semmi. Tehát minden ami történik, az ő akarata, vagy ő engedi meg – tehát áldást is hozhat a léleknek.

Az embernek csak azt a komoly tanácsot lehet adni, keresse Istennel többször is a kapcsolatot, tartsa meg minél többször a befelé fordulás óráját. Isten és sajátmaga között olyan viszonyt alakítson ki, amely mindig lehetővé teszi, hogy az Atyához fordulhasson szükségében.

Aki létrehozta ezt az Atya-gyermek viszonyt, az mindig talál majd egy-egy csöndes órát, mert Isten már közelebb áll hozzá mint a világ, és azt csak annyiban veszi tekintetbe, amennyi a testi élet fenntartásához szükséges.

Senki ne engedje hogy a világ rátegye a kezét, habár a küzdelem mindig fönnáll a világgal, de az egyre kevésbé fogja érinteni még akkor is, ha a környezete számára hatalmas, és a legnagyobb nyugtalanságot idézi elő.

Az Istenhez kapcsolódó ember, aki gyakran küldi gondolatait a magasba, az nem engedi, hogy a földi események ettől visszatartsák. Ismételten Istennél szerez magának vigasztalást, erőt és tanácsot, és egyedül ez győzi majd le a világot. De neki az eljövendő eseményektől nem kell félnie, mert mérhetetlen erő áramlik feléje, mivel állandó kapcsolatban van az erő forrásával.

Ámen.

A túlvilági lelkek a szellemi munkát figyelemmel kísérik

B.D. No. 5682

23. május 1953

Akárhoz tevékenykedtek is az én Nevemben, áldásom ott van veletek. Csak adjátok át magatokat Amindig vezetésemnek, így a helyes utat járjátok, az én akaratom szerint, és az én erőmmel dolgoztok.

A küzdelem mindig hevesebb lesz, a világosság és a sötétség növekszik, minél közelebb kerültek a véghez. A világosság mindenütt keresi az áttörést, de a sötétség hatalmai nem akarják beereszteni a világosságot, erős falakat építenek, hogy a lelkeket elzárják a nap világosságától. A küzdelem mindig hevesebb lesz, erős harcosokra van szükség, akik eljárnak a sötétség ellen, és nem félnek tőlük.

Minden értem, és Országomért végzett tanító munka harci menet a sötétség hatalmai ellen, ami egy kis eredményt mindig hoz, mert rajta van áldásom. Akik az én igazságomért szállnak síkra, tehát világosságot visznek a sötétségbe, azok az én harcosaim - és magam vagyok ott, ahol harcosaim küzdenek.

Ott nem lesz teljes vereség, mert világosságom hordozói el vannak látva erővel, ezért az erős falakat is ledönthetik az én támogatásommal. Azért ne hagyjátok abba a munkát értem és Országomért, ha magatok nem is láttok eredményt. Ezek a világosság olyan sugarai, amelyek a sötét éjszakába küldik villanó fényeiket, és egyeseknek felismerhetővé teszik az utat, ami a világos reggelre vezet.

Szellemi munkát sohasem lehet fölöslegesen végezni, mert a túlvilág hasznosítja magának akkor is, ha a Földön elmarad az eredmény. A túlvilágon megszámlálhatatlan lény követi munkátokat figyelemmel, és hasznát húz magának belőle. Ők megkapaszkodnak minden reménysugárban, éheznek a világosságot, és a fény minden szikrája jólesően érinti őket. Ezért nem maradhat hatástalan egy fénysugár sem, semmiféle szellemi munkát nem tesztek fölöslegesen. A földi világot ne engedjétek előtérbe jutni, a Szellemi birodalom legyen mindig fontosabb. Tartsátok magatokat távol a világtól, és gondolataitokat küldjétek a szellemi világba, ahonnan bőségben sugárzik hozzátok a világosság, és csak a felvevőedény kell hozzá, hogy - mint világosság és erő - megmutatkozzon az embereken. Ti még hitbeli megpróbálásokat kaptok, mert magatok tesztek döntést, hogy melyik birodalmat, melyik utat választjátok magatoknak. A világ is majd elétek nyomul minden ingerével és csábításával, hogy figyelmeteket felhívja rá, és megnyerhessenek maguknak. De a Szellemi Birodalom is benyomul gondolataitokba, és akkor erősek és hűségesek maradtok hozzám.

Engem hívjatok, hogy megvilágosítsam Szellemeteket, hogy rendezsem gondolataitokat, hogy szemeteket, fületeket kinyissam a helyes és igaz iránt - és akkor nem hibázhattok, akkor világosság és tisztaság lesz bennetek, az én Országomat és igazságát akarjátok elérni. Ekkor győztetek afölött, aki sötétségben akar tartani benneteket, és azért minden eszközzel küzd ellenetek, akik értem - és így velem - harcoltok és majd győztök is a sötétség fölött.

Ámen.

A Szellem kiáradása - Gyógyítás - Csodatevés

B.D. No. 5683

24. május 1953

A mikor a Földön jártam - megígértem Szellememet. Megígértem azt is, hogy Mennybemenetelem után Szellemben veletek leszek. Biztosítottalak állandó jelenlétemről és arról is, hogy Szellememen keresztül tevékeny leszek bennetek. Mert a világ végéig veletek akartam lenni - de nem emberi formában, láthatóan, - azért ígértem meg Szellememet. Én magam Szellem vagyok - tehát ha szellemben veletek vagyok, akkor valóságosan és valóban Isten van veletek.

Nagy kijelentés ez, és az emberek nem értik meg előbb, míg Szellememen keresztül magam nem munkálkodhatom bennük. Hitetlen embernek erről nem lehet magyarázatot adni, de még a magukat hívőnek mondók sem értik meg ezt a misztériumot. Nem felfogható számukra, hogy én tényleg jelen vagyok, és a bennük működő Szellem felismerhetővé tesz engem. Ezt a folyamatot csak a szeretetből induló eleven hittel lehet megérteni. Szellemem csak abban az emberben tud tevékeny lenni, aki telítve van szeretettel. És épp ezért annyira mélyen és elevenen hisz bennem, hogy vágyódik jelenlétemre, mert erőt kér tőlem. És erőm mérték nélkül ömlik hozzá. És ez olyan formában teszi képessé rendkívüli tevékenységre, ahogyan szeretetem és bölcsességem azt áldásosnak tartja embertársai javára. A mély hit magához hív, és a szeretet arra indít, hogy én is kinyilvánítsam szeretetemet. Ez a Szellem kiömlése, amivel az eleven hitben élő embereket ellátom erővel. Az erőnek sokféle hatása van - vagy másképpen kifejezve: az az ember, aki hisz bennem és kéri Szellememet, ezt az erőt akarata szerint használhatja; mert akaratát már az én akaratom alá rendelte, tehát vele együtt én határozom meg, amit áldásosnak tartok.

Csodákat tehet, betegeket gyógyíthat, be tud hatolni a szellemi titkokba; azaz, megvilágosult a gondolkodása, az igazság szerint beszél, felismeri mi az igaz és mi hazugság; hirdeti az embereknek

az Evangéliumot, és mindent kimond, amit szájába teszek, - mert én vagyok most az, aki belőle beszél.

Megmondja az eljövendőt, de csak ami szellemi tökéletesedésre szolgál. Úgy tud beszélni, hogy mindenki megérti, ha készségesen hallgatja. Mert magam vagyok abban, akit Szellemem betölt és én mindig érthetővé tudom tenni magamat - feltéve, ha a hallgatók az igazságot és hitük igazolását akarják.

Szellememet kiöntöm minden testre. Az emberek amikor ezeket a szavaimat hallják, szokatlan jelekre várnak. Viszont feltűnés mentesen érkezik minden, nehogy az embereket hitre kényszerítse. Ezért nem is igen ügyelnek azokra, akiket Szellemem betöltött és fölvilágosult a gondolkodásuk; akik az Evangéliumot is hirdetik sok erőt és szeretetet adva bele, hogy engemet tanúsítsanak és Nevemet az emberek előtt megdicsőítsék. Viszont az emberek nem figyelnek azokra a kevesekre, akikben én jelenvaló vagyok, akiknek rendkívüli erőt adok, akiknek a Szellemen keresztül kinyilvánítom magamat, hogy mindezt a hit megerősítésére használják és így embertársaik javára legyenek. Én titeket embereket, amikor a Mennyebe mentem, nem hagytalak magatokra, én a világ végéig nálatok vagyok és maradok.

Mert én Szellem vagyok. És Szellemem lemerül mindenre, aki magát megnyitja neki, aki a szeretet és hit által az isteni Szellem edényévé lesz. Akikben ezáltal, ahogy megígértem, tevékeny lehetek, és ezért szintén megtehetik, amit én tettem a Földön. Betegeket gyógyíthatnak, szellemen halottakat életre kelthetnek, a tudatlanokat minden igazságban taníthatják. Tehát örök életre segíthetnek mindenkit, akit általuk megszólíthatok; mert ahol Szellemem tevékeny, ott magam tevékenykedek és nekem és erőmnek valóban senki nem tud ellenállni. Tehát helyettem ti munkálkodtok, mert amikor Szellemem kiömlik fölétek, engem magamat fogadtok magatokba és most velem beszéltek és munkálkodtok.

Ámen.

Legkomolyabb felszólítás - Az anyagi beállítottság

B.D. No. 5705

22. június 1953

Ti emberek a szemeteket a világra irányítjátok, csak a földi kincsekre törekedtek, a testi vágyak kielégítését keresitek. Csak azon a területen mozogtok, ahol az anyag uralkodik, és agyonhallgattok minden szellemit. Pedig a testetek csak beburkolja azt, ami a halál után megmarad, a testetek csak rövid ideig a tartózkodási helye lelketeknek, és a lélek az, akinek a földi élet által ki kell érlelődnie, akit azonban az anyagi beállítottságotok miatt nyomorogni hagytok, és ezért szegényes állapotban megy be a Szellemi Birodalomba.

Az anyagi világ a száműzött szellemiek Birodalma, amit ti emberek is laktok, ami azonban az utolsó állomástok, mielőtt a Szellemi Birodalomba jutnátok. Amíg a világi szellemi még olyan erős bennetek, hogy folyton csak anyagi javakra áhítoztok, hogy csak a világ számára alkottok és tevékenykedtek, addig az anyag rabszolgái vagytok, miközben - mint az anyag urainak - le kellene győznötök azt. A teljes életerőtököt arra használjátok, hogy Isten ellenfelének Birodalmát erősítsétek, amikor a világra és javaira törekedtek.

Az életerőt használjátok a szellemi javaitok gyűjtésére, az örökkévalóságra való kincsek megszerzésére. Önként mondjatok le a javakról, amik mulandók és egyszer úgyis elvételük tőletek, az örökkévalóságba nem vihetitek magatokkal. Helyesen használjátok az életerőtököt, múlhatatlan javakat szereztek, amelyekkel a Szellemi Birodalomban munkálkodhattok, és olyan gazdagságot jelent, ami valóban boldogítani fog.

Ti (mint emberek) többek vagytok bármelyik anyagi teremtnél (alkotásnál), mert ez csak nektek lett alkotva, hogy tökéletességeteket szolgálja. Ti emberek azonban félreismeritek az értékét, a világ felé törekedtek, ahelyett hogy a szellemi fejlődés akadályaként ismernétek fel. Szolgáltok az anyagnak, ahelyett hogy az szolgált volna nektek - engeditek uralkodni fölöttetek, és az anyag rabszolgái lettek.

Ez azt jelenti, hogy a bennetek levő lélek számára halált okoztok, azért mert sűrű burok veszi körül, amikor bemegy a túlvilági Birodalomba, azért mert ezt a burkot a világosság egyetlen sugara sem képes áttörni, és hogy a lélek ettől mondhatatlanul szenved mindaddig, amíg fel nem oszlik a burok körülötte. Ez örökkévalóságokig is megmaradhat, de megtörténhet, hogy a burok egyre jobban elkeményedik, és a léleknek már semmi kilátása, hogy megszabaduljon tőle.

Ti emberek nem tudjátok, hogy mit okoztok lelketeknek ilyen földi-anyagi beállítottságotokkal, ha folyton csak az anyagi javak megszerzésén fáradoztok. Ismerjétek már fel a mulandóságot abban, ami körülvesz - és gondolatok arra, ami halhatatlan. Ne éljétek hiábavalóan a földi életeteket, mert az csak a lélek kiérlelődésére adatott - ami a szellemi bennetek, és ami csak szellemi táplálékot tud használni a fejlődéséhez, hogy burok nélkül hagyhassa el a testet, amikor az órátok elérkezik. Emlékezzetek a lelketekre, és gondolataitokat irányítsátok a szellemiekre, mert a lélek megmarad, viszont minden földi elmúlik.

Ámen.

A gondolathullám megfelel az akaratnak

B.D. No. 5717

6. július 1953

Olykor olyan gondolatok is felnyomulnak, amelyek a világosság-nélküli szellemektől erednek, tehát akik az emberek közelében tartózkodnak, mert felfogásuk még erősen földi, és anyagias gondolkodásukat az emberre akarják átvinni.

Az embert a gondolathullámok mindig körülfogják, de az csak azt a gondolatanyagot veszi föl magába, ami akaratának megfelel. De amíg az ember a Földön tartózkodik, a földi dolgoktól sem tud teljesen eloldódni, és így érthető, hogy a még földi módon gondolkodó lényeknek is van lehetőségük, hogy belépjenek gondolatvilágába. A szellemileg törekvő embert is megérintik ezek a gondolatok, de nem tapadnak meg rajta sokáig, nem keltenek benyomást benne. A szellemileg törekvő embereknél tehát nem áll fenn veszély, ha olykor ilyen lények is benyomulnak világába, hogy maghallgatást teremtsenek maguknak. Rá a Világosság Birodalmának lényei sokkal nagyobb befolyással vannak, és engedelmesen meghallgatja őket. Azok pedig ismételten elkergetik a földi gondolatokat, hogy maguk érvényesülhessenek.

Csak egy dolgot el ne mulasszon az ember, és pedig hogy önmagát figyelje, és védekezzen a földi gondolatok ellen, ha szellemi kapcsolatot akar helyreállítani. És a szellemi javakat ne keverje össze a földi gondolatokkal. Mert maga ad alkalmat arra, hogy bizonyos lények bekapcsolódhassanak akkor, amikor nem szakadt el a világtól, amikor nem vonult vissza a csöndbe, és gondolatilag nem szakadt el mindentől, ami körülveszi. Ebben a helyzetben ugyanis az ember képes védekezni a gondolatok ellen, amelyek nincsenek kedvére. Csak Istent kell röviden védelemért kérnie, és segítségével a Világosságbeli lények minden ilyen földi felfogású lény közeledését elhárítják, mert joguk van hogy falat képezzenek az ember köré, aki kapcsolatba akar lépni velük. Ekkor lehetetlenné válik minden téves, vagy földi vonatkozású befolyás, és a szív megnyílik a szellemi beáramlás számára, amely mindig az igazság.

Amint az ember tud az összefüggésekről, és ismeri mindkét birodalom lényének gondolat-kisugárzását - ha dolgát komolyan veszi - meg tudja figyelni önmagát, és tud védekezni az olyan gondolat hullámok ellen, amelyek számára elfogadhatatlanok. Az ember akarata dönti el, hogy milyen lények találnak bejárásra nála. De az akarat biztosítja számára az igazságot is, ha az akarat azok felé fordul, akik az igazságban állnak, és Istentől jogot kaptak és feladatot, hogy a világosságot közvetítsék.

Nagyon felelősségteljes hivatal úgy kapni a szellemi javakat, hogy azt embertársainak továbbadja. És csak azok az emberek tehetik meg, akiknek komoly a szándékuk, hogy csak tiszta igazságot kaphassanak és terjeszthessenek.

Ez az akarat mindig kielégül. Ezért a tudatlan erőknek tilos a bejárás, amikor az igazság átvételére az ember átadja magát a szellemi erőknek. Mentés minden tévedéstől, mert Isten megáldja

mindazokat, akik vágyakoznak az igazságra, és azt terjeszteni kívánják. És mert áldása a teljes igazságot garantálja, így megóv a félrevezetéstől, és oltalmat ad a sötétség ellen.

Ámen.

Harc a hitért - Antikrisztus - ellenmunkálatok

B.D. No. 5719

9. július 1953

Erőtlen ellentámadást kell indítani, ha az Antikrisztus megkezdi utolsó művét, ti. Hogy minden szellemi törekvést meggátoljon, mert nyilvánosan dolgozik Isten ellen. Minden hitet próbál kiirtani, így felfogása egyértelműen felismerhető, mikor Krisztus ellen irányul. Akkor az egész Föld minden erejének tevékenynek kell lenni, mert ekkor kezdődik a legnehezebb küzdelem, amelyet Jézus Krisztus követői valaha is megéltek.

Aztán kezdődik a legutolsó harc a hitért, amely a végidőt bevezeti, s amelyet a legnagyobb keménységgel és brutalitással vívnak, mert a Sátán maga kel fel Isten ellen, hogy ledöntse, s maga emelkedjen a trónjára. Akkor azonban Isten összes földi szolgája a legnagyobb támogatásra lel a fényvilág oldaláról. Akkor serényen kell tevékenykednetek, hogy az ellenség minden támadását erőtlenné tegyék, hogy Jézus Krisztust nyíltan hirdessétek, és megvalljátok őt a világ előtt.

Akkor már nyílt lesz a játék, és megmutatkozik, kinek van hite és Isten szeretete, aki Jézus Krisztust egyedüli úrnak ismeri el, és az ellenfelem intézkedéseitől nem fél. Ekkor az Isteni szeretet-tan minden követője kétszeresen áldott lesz, mert fontos munkát teljesít - meggyőződéssel hirdeti Istent, akit pedig meg kellene tagadnia - harcol érte, és nem fél azoktól, akik ezért halállal fenyegetik. Ilyen munkát azonban csak az tud teljesíteni, aki felvilágosult, aki mindenről tud, a végidők jeleiről is, és nem tud mást tenni, mint hogy Jézus Krisztusért, és Megváltó Művéért fellépni, mert felfogja az ő szeretetét és kegyelmét, és érzi a hatását, és mert ezek olyan erőt adnak, amelyek mindenre képessé teszik. A hit nyilvános megvallására is, amiért a legkeserűbb hontalanság az osztályrésze.

Nem tekinti a nehézségeket, mert megvilágosult, és nem tart semmitől ezen a világon, mert felismerte a jobbik Urat, és érte, ha szükséges, örömmel adja oda földi életét is. Az a munka, amelyet Isten harcosaitól kér, hogy felvilágosítólag hassanak ott, ahol kételkednek, hogy megmentse azokat a lelkeket, akik Jézus Krisztus mellett szeretnék elkötelezni magukat, aki mindnyájunk megmentője és gyógyítója, és aki földi szükségből és szorongatottságból is megszabadít, ha eljön a vég. Munkájuk abban áll, hogy elterjesszék a felismert igazságot, és bátran lépjenek fel a rágalmozók és istenkáromlók, a tévtanítások képviselői ellen, mindenki ellen, aki ellenségesen viszonyul Krisztus tanításaihoz.

Abban áll feladatuk, hogy terjesszék a fényt, mert sötét szellemi éj veszi körül az embereket. Lesznek olyan emberek is, akik határozatlanok, hová forduljanak. Nekik kell Istent úgy bemutatni, amilyen ő valójában. Ez is éppen úgy Isten országának munkájához tartozik, mert a tiszta igazság nem lehet hatástalan egy igazság után vágyódó szívre. A kis számú határozatlanról van szó, akiket különösen nagy szeretettel kell kezelni, hogy a ti táborotokhoz csatlakoztassátok őket, és barátaitok legyenek ellenség helyett. Az Antikrisztus olyan fegyvereket fog használni az utolsó hitért folyó harcban, amelyek minden szeretetet nélkülöznek.

De nektek is a legnagyobb buzgalommal kell küzdenetek, mégpedig a szeretet fegyverével - meg kell próbálni közölni velük amitek van, amit Istentől kaptatok: a szavait, amely mindenkire saját akarata szerint hat. Aki komolyan fény után vágyódik, annak világos lesz, és aki a fényt birtokolja, az azt is tudja, hogyan kell viselkednie azokban a napokban, mikor Isten ellenfele tombol, és minden lelket próbál magához kötni. A harc eléggé egyenetlen lesz, mert ti csak egy kis csapat lesztek, ellenfeleitek pedig tömegben vannak, de nektek tényleg több erőtök van, mert közvetlenül Istentől fogadjátok, és ez az erő a leggonoszabb ellenséget is legyőzi. Erős hittel ellenségeiteknek is tanúbizonyságot tehettek rólam, hatalmamról, és ezáltal még az ellenfél finoman végiggondolt terveit is megsemmisíthetitek, mert a hit ereje nyilvánvalóan Istenről tanúskodik. A hit ereje még a vég előtt

is legyőzheti az ellenséget, és szabad akaratból oda adhatnák magukat nekem, átpártolhatnak a ti táborotokba, és örökre meg lennének mentve.

Ámen.

Helyes ima - Gyermek viszony

B.D. No. 5720

10. július 1953

Higgyétek el emberek, nálam mindent elértek, ha helyes módon imádkoztok hozzám. A földi atya sem zárkózik el gyermeke elől, amikor az bizakodva kér valamit tőle. A földi atya sem tud gyermekétől semmit megtagadni, mert az bensőségesen kéri, és a gyermek szeretetét meg akarja tartani. De a földi apa ember, kinek gyengéi és hibái vannak a Mennyei Atyához mérve. A Mennyei Atya szeretete messzemenőn mélyebb gyermekeihez, kiknek szeretetére kezdet óta vágyódik. Gyermekeimet az akaratuk választja el tőlem, ezt az akaratot kívánom én, ami egykor az ellenfelem felé fordult. Ezt az akaratot akkor ismerem el hogy nekem szóló, mikor egy ember imában engem hív. Az ima igaz, ha igazolja, hogy a gyermek atya után kiált. Ekkor az ember a hozzám való visszatérés útján van, akkor újra megkaptam gyermekemet, és szeretetem mindenre képes, hogy a gyermek szeretetét megnyerjem, hogy most már mindörökké el ne forduljon tőlem.

De az emberek imái ritkán olyanok, amilyenek lenniük kellene. Talán még Istenükhöz imádkoznak, de Atyjukhoz nem, imájuknak nincs ereje, mert hiányzik belőle a gyermeki bizakodás és a hit, hogy meghallgatom. Így ez nem alkalmas rá, hogy a helyes gyermeki viszonyt jelezze. Még túl távol állnak tőlem, még csak próbálkoznak, hogy aztán annál hitetlenebbek legyenek, ha imájuk hiábavaló volt. Tanuljátok meg először, hogy bennem az Atyát lássátok, és beszéljétek hozzám, majd magatok is megtapasztaljátok, mennyivel hatásosabb lesz imátok. Szükségeitekben legyen tudatossá, hogy saját erőből semmire sem mentek, és tehetetlenségeitekben ahhoz kell mennetek, és ahhoz mehetek, aki hatalmas. Aki mindnyájatok Atyja. Aki tud, és akar is segíteni, mert szeret benneteket. Ebben a tudatban magatok is gyermekének érzitek magatokat, aki alázatosan és bensőségesen eléje tartja szükséghelyzetét. Ő ígéretéhez hűségesen segíteni fog: „Kérjétek, és adatik nektek, kopogjatok, és ajtót nyitnak nektek!”

Ámen.

Erős hit - Krisztus követése

B.D. No. 5726

18. július 1953

Kövessetek engem - és hitetek olyan lesz mint a vas. A hit azonban nem lehet hamarabb elevenné, csak amikor már szeretete van, míg azt az utat nem járja amelyen magam is jártam a Földön, és ez az önzetlen felebaráti szeretet útja.

Szerezhettek magatoknak értelmi hitet is - azaz, az értelemben ágyazva, logikus következtetésekkel meggyőződéshez lehet jutni rólam, a Teremtőről és Megtartókról - vagy aki értetek a keresztre engedte feszíteni magát. Ekkor is hisztek, de az ilyen hittal nem tudtok mit kezdeni. Végeredményben nem más, mint a tények megállapítása, amelyeket szintén nem lehet bebizonyítani, de már nem okoznak kételyeket.

De mi az eleven hit? Olyan hit, ami él. És hogy él, azt szokatlan tevékenységek húzzák alá. Olyan hit, amely szokatlan dolgokra képes - abban a tudatban él, hogy támogatásommal azt végbe is viszi. Az eleven hit a saját erejét igazolja. Minden kételkedés nélkül feltételezi segítségemet, és az ilyen hit által olyan dolgokat visz végbe, amelyeket csodának lehet nevezni - holott csak az eleven hit kihatása. Az ilyen hitet csak az önzetlen felebaráti szeretet által lehet elnyerni. Ezt a példát adtam a Földön, mert a szeretet az az erő, ami mindenre képes. Aki éli a szeretetet, az olyan sok erőt kap tőlem, hogy valahogyan hasznosítani akarja. Szeretetben végbevitt tevékenysége által érzi jelenlétemet - és ez a tudat mindent kivitelez, amit a szíve sugall.

A szeretet és az eleven hit nem választható szét egymástól. Azért kell az embereknek elsősorban a szeretetet prédikálni, hogy eljussanak erre az eleven hitre. Mert az értelem által szerzett hit nem pótolja az eleven hitet. Az értelmi hit kudarcot vall, amint az embert nagyobb csapás éri. Hite összezsugorodik és szószerint "kishitű" lesz - sőt lehet, hogy föl is adja hitét, mert hiányzik belőle a szeretet ereje.

Küzdeni, és végül az erős hitet megszerezni azt jelenti: hogy fokozatosan több szeretetet gyakorolni, legyőzni önmagát, az egoista önszeretetet önzetlen felebaráti szeretetté változtatja. Mindez erős küzdelmet jelent minden ösztöne ellen. De a küzdelemnek magas a jutalma, mert akinek eleven a hite, az nem ismer félelmet, sem gondja nincs, sem nem kételkedik már. Védve érzi magát bennem - akiben hisz - és nincs már egyedül, mert minden lépést velem tesz meg, aki benne élek és mindent vele teszek.

Akiben eleven hit van, az győz élet és halál fölött, mert belőlem való erő van benne - Istene és Atyja ereje áll rendelkezésére. Velem olyan bensőséges a kapcsolata, hogy állandóan az én erőmet hasznosítja, és mindent megtehet - mert hisz!

Ámen.

Igazi világosság az éjszaka sötétjében – Igazi út

B.D. No. 5728

20. július 1953

Könnýű volna megtalálni a felfelé vezető utat, ha az emberek figyelembe vennének mindent, ami mint útjelző van a szolgálatukra. Csak látnátok meg minden nektek adott jelzést, amelyek határozottan felfelé utalnak, és csak követnetek kellene, hogy helyesen menjetek.

Aki nyitott szívvel és látó szemekkel megy, az nem téveszthet utat, mert egy utat sem hagyok megvilágítás nélkül amelyen kereső emberek mennek, és mindig megtalálhatják amit keresnek.

Viszont hányan mennek minden gondolkodás nélkül, fejüket lehorgasztva, ezért aztán nem veszik észre, hogy nem értek el semmiféle célt, és azt sem tudják, hogy már lefelé mennek. A cél közömbös nekik, vagy nem is tűznek célt maguk elé, hanem sodródni engedik magukat a többiektől, akik hasonló felfogással vannak, és akik nem engedik, hogy az út sötétsége visszariassza. Ahol az út sötét, ott nem lehet észrevenni a leágazásokat, amelyek a világosság magasságába vezetnek!

Csak akit a sötétség nyomaszt, az keres kiutat, és meg is találja, mert ismételten kis világosságok villannak föl, amelyek a végcéltől sugároznak a sötétségbe, hogy a vándorlókat a világosság felé csalogassák.

A követeim azok a fényszikrák, akiket a Világosság Birodalmából küldök a Földre, és akik a sötétben hirtelen föl villannak, arra indítva az embereket, hogy kövessék őket. A Világosság Birodalmának a követi soha nem sugároznak annyira világos fényt, hogy az elvakítaná az embereket, ragyogásuk enyhe, és ezért csak azok veszik észre, akik Istentől világosságot kérnek.

De amikor mindent sötétség borít, és egy ember sem tudja már, hogy hova forduljon, erősebb sugarat is bocsátok a Földre. Ez a szellemi ínség ideje, amikor már szinte semmi fény nem világít a Földön, amikor az emberek között már nincs igazság, ezért erős fényszellemek szállnak alá, hogy segítséget hozzanak, mert ha szokatlan módon is, de az igazságot mégis el kell vinni közéjük. Ilyenkor megmentők lépnek a Földre és hozzák a világosságot, a tiszta igazságot, amit már régen elvesztettek az emberek, azért jutottak a veszélyes sötétségbe.

De legyen akármilyen sötét is az éjszaka, a Földön a sötétség soha nem lesz áthatolhatatlan, mert a Világosság Birodalmának lakói harcba szállnak az emberekért, akik már nem találják a felfelé vezető utat, mert nem figyeltek a jelekre amelyek felismerhetővé tették azt. Ekkor hirtelen az történhet, hogy az út mellett egy fényszellem áll a vándorlók előtt - felismerhetetlenül - és megadja az irányt merre kell menni, hogy a célt elérjék. Útmutónak jönnek, mert már senki sem tudja melyik útra kellene lépnie, és az utak hova vezetnek. De ezekre az útmutatókra is csak kevesen figyelnek, mert az emberek nem hiszik el nekik, hogy tudásuk van, és helyes tanácsot kapnak tőlük.

Viszont szeretetemnek már soha nem lesz vége, és az értem tevékenykedők sem fáradnak el a tudatlanok tanításában. Ezzel mindig kicsi világosságok gyulladnak, amelyek áttörik az éjszaka sötétjét, és mindig újra megmutatják a felfelé vezető utat. És aki követi az ilyen kicsi világosságot - még ha az gyöngye is - az hamarosan tiszta, nagy világosságba jut, és tántoríthatatlanul megy tovább az útján, mert most már tudja hogy helyes úton jár, hogy az út célja én vagyok, és a célt biztosan eléri, mert én kezemet segítően feléje nyújtom, támogatom és erősítem a felfelé vezető úton.

Ámen.

Használjátok ki a kegyelmi időt

B.D. No. 5729

21. július 1953

Avég bekövetkeztét már nem tudjátok megállítani. Az idő beteljesedett, amit Isten öröktől fogva meghatározott, mert ismerte a bennetek lévő akaratot, amely megállíthatatlanul lefelé törekszik, és amiért újból kötöttségbe kell kerülnie. Amit az egyes ember még tehet, az annyi, hogy igyekszik olyanná alakulni, hogy ne tartozzon az újból száműzetésbe kerülők közé. Ezenkívül igyekszik embertársaira olyan hatást gyakorolni, ami megmenti őket a legrosszabb ítélettől.

Az idő elérkezett rá, ami annyit jelent, hogy bármikor várható a vég napja, az anyagi teremtség feloldódása ezen a földön. Akkor is, ha erre nincs megadott idő, mert ennek ismerete csak értelmetlen zűrzavart okozna, de nem használna senkinek.

Minden úgy lesz ahogy hirdette lett, és az utolsó napok pillanatok alatt elmúlnak, hiszen csak annak a vége lesz, amit már sok-sok idővel ezelőtt megjövendöltek. – Már az ítélet napjaiban vagytok, ezt mindenki felismerheti, aki nyitott szemmel körülnéz; az, ami most az egyes embert éri, az kiterjed minden emberre – szenvedés, szorongatás, halálfélelem, inség és kétségbeesés. Minden ember átéli, mert a pokol erői elszabadultak, dühöngenek és szítanak ott, ahol még valamit el tudnak pusztítani. És mindig megtalálják hozzá a szolgálatkész embereket, akiken keresztül minden módon károkat tudnak okozni.

Viszont – Istennél minden ember szerezhetsz segítséget, minden ember oldala mellett vannak jó szellemi erők akiket csak hívni kell, hogy testét és lelkét megvédjék a veszélyektől. Aki rábízta magát Istenre és világosságának követeire /angyalokra/, az teljes bizakodással nézhet szembe a véggel.

Letelt az az idő, ami az embereknek lelkük érlelődésére adatott. A vég napját öröktől fogva meghatároztam. De ti ezt nem ismeritek, ezért még most is nekifoghattok a magatok átalakításához, mert hasznokra van minden óra, amikor fölfelé irányítjátok gondolataitokat, amikor a szellemvilággal – amiből ti is származtok – visszaállítjátok a kapcsolatot. Csak próbáljátok eloldani gondolataitokat a világi dolgoktól, ne engedjétek, hogy a világi felfogás, és a világ javai uralkodjanak rajtatok, nehogy az anyag sorsa legyen a sorsotok örök időre. Gondolataitok a magasban kóboroljanak, és a magasság elérésén fáradozzatok. Ezt meg is tudjátok tenni, mert megszámlálhatatlan szellemi erő igyekszik segítséget nyújtani, amelyek hordoznának benneteket, ha őket erre kérnétek. A világot le tudnátok győzni, ha komolyan akarnátok.

Használjátok ki minden napot ami még osztályrészül jut mint rendkívüli kegyelmet, de azzal is számoljátok, hogy minden nap az utolsó is lehet, és már csak egész rövid idő van hátra a végső napig.

Mert a vég nemcsak az egyes ember, hanem minden ember osztályrésze, mert az **ÖRÖK REND TÖRVÉNYE** érvényesül, és ez a törvény már öröktől fogva létezik. Amit ti emberek kitolódásnak vesztek, benne van Örök Tervemben, és csak annyiban tekinthető halasztásnak, hogy az emberek idő előtt elérték a szellemi mélypontot, aminek a föld feloszlása a következménye. De Isten irgalmas, és nem ítél meg idő előtt senkit. Szeretete még mindig meg akarja menteni az egyes embert, szokatlan kegyelmeket oszt, amelyek esetleg hozzájárulnak megmentésükhöz. De az ítélet napját nem változtatja meg, és mindig jobban figyelmeztet és mindig erősebben óv benneteket. Viszont kevés hitre talál – a vég pedig mindig jobban közeledik, és minden figyelmeztetés ellenére meglepetésszerűen éri az embereket. És csak aki hisz, az üdvözülni. Csak aki hisz, az készül föl a végre, holott nem ismeri annak óráját, amikor eljön az Úr. – De várja jöttét, és mindvégig kitart.

Azokhoz akarok most beszélni, akik még nem tudtak úgy igaziból dönteni, akik ugyan nem ellenkeznek a gondolattal hogy higgyenek - de nem tudnak meggyőződéssel elfogadni. Azokhoz, akiknek értelmi tudásuk még ellenáll annak az ismeretnek, amit földi képviselőim szeretnének megismertetni velük. Azokhoz, akik úgy gondolják, először mindent látni akarnak, éles logikus gondolkodással bizonyítani, az értelemmel mindent megmagyarázni - vagy mindent visszautasítani. De az ő tudományuk megöli a szellemet, mert minden, ami mint magasabb igazság kap jelölést, az földi szinten nem bizonyítható - mert a FÖLDI ÉLETBEN HITRE KENYSZERÍTÉS NEM LÉTEZHET, azt tudományosan sem lehet megmagyarázni, és az ember éles értelmi tudása nem garantálja szellemi területen a helyes gondolkodást.

Emberek - elétek teszem a kérdést, hogy a Teremtés művének melyik kategóriájába soroljátok magatokat? Nem ismeritek föl, egyedül ti vagytok gondolkodó és következtetést levonó lények - míg a Teremtés többi tagja nem mutat ilyen képességet? Már ebből is arra következtethettetek volna, hogy olyan hatalom teremtett, aki szintén gondolkodóképes - azonkívül felfoghatatlan mértékben hatalmas. Ti magatok gondolkodó képességetek ellenére sem tudtok gondolkodó képességgel ellátott alkotást létrehozni. Utódaitokat nem állíthatjátok oda mint bizonyíték, hogy őket teremtettétek, mert nem alkottátok őket, hanem egy fennálló természeti törvénynek engedelmesskedtetek. Ez megint azt bizonyítja, hogy a törvénynek törvényhozója van.

Gondoljátok meg továbbá: a természetető gondolkodóképes? Létrehozhat gondolkodóképes lényeket, melyeknek a szervezete a legmagasabb bölcsességet bizonyítja? Nem kell-e magát a természetetőt mint LÉNYT felismerni és elismerni, amely a legmagasabb bölcsességgel gondolkodik és akar - tehát a célnak megfelelő formát teremt, amit meg is elevenít? Így nézve, a teremtés műve nem elég bizonyíték-e még a legélesebben gondolkodó számára is - vagy talán be tudjátok bizonyítani, hogy ilyen mindenható lény nincs? Vagy csak megközelítő hasonlaltal tudtok-e olyant bizonyítani, hogy egy "erő" rendezett teremtményt hoz létre? Hacsak ez az erő nem talál mesterére egy ember akaratában. Hagyjatok csak egy erőt minden fegyelmezettség nélkül tevékenykedni - rettenetes dolgokat tapasztaltok, ahelyett hogy olyan alkotásokat hozna létre, amilyeneket ti célszerűségük, és a felismert rendjük miatt megcsodáltok!

Tehát értelmetek erejével már felismerhettek egy magasan álló lényt, akit öröktől való Teremtőnek kell látnotok. Valóban nem szolgál megtiszteltetésekre, ha ezt a lényt tagadjátok, ha a teremtésben látható munkálkodását egy kormányzás nélküli erő kihatásának tüntetitek fel - tehát ha a teremtés keletkezését egy vak, öntudatlan valamire alapozzátok.

Az ilyen magyarázat valóban nem bizonyítja a helyesen használt értelmet. Sokkal inkább egy dacos kiút, amit azért kerestek, mert Istent nem akarjátok elismerni. Mert ahol a legcsekélyebb akarat is létezik, ott mérlegelik mindkét lehetőséget. Utána az ember többnyire inkább elfogadja, és nem utasítja vissza a gondolatot, hogy lény-szerű erő az, amely a Teremtés művében hírt ad magáról.

Ha ti emberek tudnátok hogy visszautasításotoknak - a lényszerű Istenség tagadásának - milyen súlyos kihatása van a lelketekre, akkor megértenétek, miért akarok felvilágosítást adni, hogy ti magatok adjátok helyes irányt téves gondolataitoknak, és el tudjátok hinni, ami elfogadhatatlannak tűnik. Mert amíg egyoldalúan ítéltetek, amíg azt hiszitek, értelmetek ki tudja nyomozni az igazságot - addig nem hisztek.

Pedig szükséges, hogy az egy Istenben és Teremtőben higgyetek, hogy vele kapcsolatba lépjete. A földi élet tulajdonképpen oka és célja, hogy Istennel kapcsolatot létesítsetek. E nélkül valóban nem szabadna testbe öltöznötök a Földön. Mert a Föld azért lett teremtve, hogy rajta az ember újból visszaállítsa egyesülését Istennel, mert azt egykor szabad akaratból feladta. Ha Isten létét tagadjátok,

az a legmesszebbre való eltávolodást jelenti tőlem. A túlvilágon ez rettenetes sorsot jelent, sőt lehet, hogy magával hozza az anyagba való száműzetést, amint a Föld-periódus vége bekövetkezik.

Azért akarok megszólítani és elgondolkodásra indítani - mielőtt késő lenne. Akármekkora is a földi tudományotok, garantáltan sokkal mélyebb ismeretekbe hatolhattok, ha rábízzátok magatokat arra, aki megteremtett. Ismerjétek el Isteneteknek és Teremtőtöknek, hogy segítőkészen mellettek állhassak.

Ámen.

A túlvilági lelkek Isten szavát erőáramnak érzik

B.D. No. 5745

12. augusztus 1953

A Szellemi Birodalommal való kapcsolat által szilárd erőáramlás jut mozgásba, és ennek az erőáramnak mindenütt hatása van, ahol hasonló felfelé törekvés észlelhető. Ott is, ahol az ember törekvése még nem tudatos, de ellenállást sem gyakorol. Az erő hatása felismerhető, mert kezd kinyílni, figyel, és követ mindent, ami a Szellemi Birodalommal összefüggésben állhat, hogy magának ítéletet tudjon alkotni.

Higgyétek el földi szolgálaim, nem mentek el észrevétlenül embertársaitok mellett. Higgyétek el, tetteitek és beszédeitek figyelemre talál, és ez már az erősugárzás kihatása, amit mozgásba hoztatok, csak hogy ezt a hatást - mert szellemi oka van - csak szellemben lehet megfigyelni is. Az embertársak gondolataiban jut kifejezésre, ami számotokra nem felismerhető, de az emberek belső megváltozásának az oka lehet. És lesznek nem földi emberek, akik az erőáramlásból hasznot szereznek: a túlvilági lelkek, akiknél semmilyen gondolat nem marad rejtve amint tapasztalatot akarnak gyűjteni nálatok, akik akaratom szerint járájtok utatokat.

Jólesően éreznek minden erőáramlást - ami ima vagy szeretetből induló cselekedet, a Földön szavaim közlése, vagy e szavak felolvasása által fénysugárként érkezik hozzájuk - amint készek ezt elfogadni. Ezért vagytok ilyen lelkekkel körülvéve, akik mind erőt szeretnének kapni tőletek.

Embertársaitok bizonyára épp így bőven szereznének erőt mellettek, ha benneteket meghallgatva szavaim kegyelmi erejében részesednének, de akaratok még nem fordul kizárólag a szellemi javak megnyerésére, mert még túl sok figyelmet szentelnek a világnak. Eközben a túlvilági lelkek mint erőt, mint jótétet érzik ami általatok nekik nyújtatik, mert a túlvilágról való erőáramlást, amit a Világosságból való lények vezetnek hozzájuk, csak akkor ismerik el ugyanilyen jónak, ha már megszerezték az első ismeretet, ha segítségekkel a sötétség vagy derengés birodalmából megtalálták az ajtót a Világosság felé. Mert ők még nagyon földközeli tartózkodnak, és ezért a Földről könnyebb megdolgozni őket, mint a Világosság-beli lények által. Ezek már ott állnak segítőként mögöttük, és megkönnyítik annak a megértését, amit ti nyújtotok nekik.

De mindig az isteni erő áramkörében állnak, szereteterőm mindig érinti őket és érzik a hatását. Csak hogy magam nem hathatok rájuk, amíg megmaradnak ellenállásukban, amíg még a sötétség tereiben tartózkodnak, amiből azonban kiszabadíthatjátok őket szerető felvilágosítás, közbenjárás és gondolati befolyás által.

Minden jó gondolat erőként hat a Földön éppúgy mint a túlvilágon. Ezért embertársaitok felé is csak jó gondolatokat küldjétek, és ezzel erőt is küldtök nekik, ami segítheti őket a belső megváltozáshoz. Mert minden jó gondolat, akarat és tett megváltó hatást gyakorol - mert ez az az erő, amely soha nem marad hatás nélkül.

Ámen.

A lélek nagy ínsége a túlvilágon

B.D. No. 5767

11. szeptember 1953

A zok a lelkek, akikből hiányzik a világosság, a túlvilágon igen nagy ínségben vannak. Állapotuk leírása nektek földi embereknek valóban elég lenne, hogy a magatok életét megváltoztassátok, viszont ez befolyásolná akaratok szabadságát. A hasonló sorsúakról való félelem miatt kényszerítve

lennének, hogy más életvitelt alakítsatok ki magatoknak, tehát megtennétek amit kívánnak tőletek, de nem magatoktól, nem szabad akaratból. De ismerkedjete meg a lelkek sorsával, ez legyen befolyással, és akkor még mindig szabadságotokban áll elhinni, és a következtetéseket levonni.

A túlvilágba való belépésnél ezek a lelkek elveszítettek mindent, amin a szívük csüngött, semmi nincs a tulajdonukban, mert a túlvilágra csak az vihető, amit szellemileg szereztek – és ebben szenvednek legnagyobb hiányt. Totális sötétség veszi körül őket, mert életvitelükből Istent kihagyták, és ezért most teljesen erőtleneek, azonban nem érzéketleneek, sötét környezetük kint és ijedelmet okoz, és ezt a kint és ijedelmet az a lélek is érzi, aki a Földön mindent félelem nélkül és erőteljesen vitt végbe, s épp ez döntötte a sötétségbe. A szenvedések leírhatatlan minőségűek, amelyek most a lélekben vagy a menekülés kívánságát ébresztik fel ebből az állapotból, vagy csak minden rossz ösztönét megerősítik, hogy ebben a Birodalomban is megkeresse magának a kielégülést, ami a sötétség erőinek való totális behódolást jelent.

Még azok a lelkek is nagyon szorongatott helyzetben vannak, akik nem ennyire bűnösen hagyták el a földi életet - de a szeretet életükben nem kapott helyet, és minden szellemi dolog iránt közömbösek voltak - mert a sötétség őket is mondhatatlanul kínozza. Bár időnként derengőbb a helyzet, ha a lélek még nincs teljesen elkeményedve, ami által vágyódik a világosságra, s akkor maga ez a vágy már a világossághoz juttathatja. Ezekből a lelkekből hiányzik az erő az igazi elhatározáshoz – és az örökkévalóság törvénye szerint senkinél sem lehet segítséget alkalmazni, ha ő maga nem kíván ilyet.

Bár Isten irgalmas munkálkodásának nincs vége amikor a lélek a földi testet elhagyja, de amit a Földön kihasználatlanul hagyott - holott a Földön gazdagon birtokolta - azt most itt a túlvilágon kell megszereznie, viszont többnyire gyenge hozzá. Rájuk gondolva mindig messzemenően gyenge és magatehetetlen lényeket állítsatok a szemetek elé, akik mondhatatlanul szenvednek, és segítségre szorulnak, hogy szenvedéseiktől megszabadulhassanak. Nagy szánalom fogna el benneteket e lények iránt, ha szükségükben meglátnátok őket.

Mindnyájatoknak van odaát ismerőse, akiről nem tudja, hogy milyen állapotba ment be a Szellemi Birodalomba. Mindnyájatoknak van valakije, aki közel állt hozzá, és akit elveszített a halál által. Gondoljatok legalább ezekre a hozzátok közelálló lelkekre, és segítsetek rajtuk, mert a legkisebb megváltó tett amit egy lélek kap, további megváltást von maga után, és a ti hozzájárulástok nagy lesz.

Segíteni csak úgy tudtok rajtuk, ha szeretettel gondoltok rájuk, imádkoztok értük, könyörgéssel közbenjártok a lelkekért, akiket ugyan ez nem ment meg kínjaiktól, de erőt közvetít nekik, ennek segítségével a lélek megváltoztathatja akaratát, és a Világosság felé törekedhet.

Akarata ellenére nem lehet megváltani kínokkal teli állapotából, hogy az akarata helyes lehessen ahhoz a közbenjárások szükséges, ima, amit szeretettel ajándékoztok neki, amikor gondolataitokban megjelenik. Tudnotok kell, hogy a lélek segítséget kér, amikor a gondolatotokba bekapcsolódik, hogy a lelkek állandóan körülötte vannak, tőletek remélnék segítséget, és hogy a megholtra irányuló gondolatot nem szabad kedvetlenül elnyomni, ha nem akarjátok kínjukat még fokozni.

Hogy magatok és szabad akaratotok ne károsodjon, a lelkek sorsa rejtve marad előttetek. Két külön világ az, amibe ti és megholtjaitok tartózkodtok, határ húzódik köztetek, világukba nem láttok bele. Ennek ellenére létezik, és ti a magatok világából sok szeretetet küldhettek utánuk, ami oly módon és olyan mértékben hat, hogy számtalan lélek megmenekülhet állapotából.

Gyakran gondoljatok a szegény lelkekre, és ne hagyjátok figyelmen kívül a szükséghelyzetüket, mert amit irgalmas szeretettel tesztek nekik, az gazdagon megtérül, amennyiben már a Földön szellemi segítséget kaptok a lelkektől, akik általatok a sötétségből a Világosságra jutottak.

Ámen.

Akármit csináltok, mindenhez kérjétek a segítségemet. Nélkülem ne kezdjétek semmihez, nélkülem egy útra se térjétek. Engedjétek mindig előre menni, és akkor én leszek az a cél amit biztosan elérték.

Ezért minden szellemi ügyben is bizzátok rám magatokat, és mert majd SZELLEMEM kormányoz, igazi jótanácsot kaptok! Másra nem is lesztek képesek csak hogy helyesen gondolkodjatok és cselekedjétek, és értem és Birodalmamért eredményesen dolgoztok. A dolognak mégis az lesz a látszata, mintha mindent saját akaratotok szerint gondolnátok és tennétek. Annyira nem lépek előtérbe, mintha akaratom végbevitelére kényszer lenne - ennek ellenére az én akaratom az, ami általatok kifejezésre jut.

Ha minden munkát, minden gondolati és szóbeli kijelentést előtte nekem ajánlotok, biztosak lehettek, hogy befolyást gyakorolok rá. Erre az előzetes kapcsolatra azért van szükségem, hogy akaratomat megérezzétek, és már annak megfelelően gondolkodjatok, beszéljétek és cselekedjétek.

Arra ne is gondoljatok, hogy számomra a munkát nem tudjátok elvégezni. Amíg nem tekintitek világi munkának, hanem nekem akartok vele szolgálni - és mint szolgák velem állandó kapcsolatban vagytok, hogy utasításaimat fogadjátok - addig minden rendben van. Az utasítást szívetekbe adom, amennyiben olyan érzésekkel telítem, amelyek akaratomnak megfelelő cselekvésre indítanak. És akkor minden áldott lesz, amihez hozzákezdtek.

Ámen.

„Vigyétek ki szavam a világba....”

B.D. No. 5796
26. október 1953

„Vigyétek ki szavam a világba.”

Így beszéltem tanítványaimhoz, és betöltöttem őket Szent Szellememmel, és hirdetni tudtak engem és tanításomat. Szavaimat állandóan magukba fogadták, és ezzel Országom eleven hirdetői lettek. Ezt a hivatalt soha nem lettek volna képesek ellátni, ha nincsenek Szellemem által állandó kapcsolatban velem, mert annak hangjára figyeltek, és vezetését követték. A szavak által pedig felismertek engem, és tudatos volt számukra jelenlétem.

És ha a végidőben az embereknek az Evangéliumot akarom hirdetni, ugyanilyen módon kell történnie. Tanítványokat választok, akik szintén felismerik magukban hangomat, akik megengedik, hogy bennük jelenvaló legyenek Szellemem által. Tehát nem tanítványaim beszélnek az emberekhez akiknek az Evangéliumot hozzák, hanem Atyai szeretetemben én beszélek földi gyermekeimhez. Azért, hogy üdvösséget vigyek nekik, hogy még a vég előtt forduljanak vissza a rosszul választott útról, nehogy ezért megint belezuhanjanak a mélységbe.

Emberi szó ezt nem tudná végbeinni, de az én szavam igen, és ez az emberszívben hatalmas felindulást okozhat. Mert szavamnak hatalmas ereje és hatása van, ha nem gyakorolnak rá nyíltan ellenállást. Ha van rá lehetőségem, hogy magam szólítsak meg valakit, ott van remény az eredményre. Mert akkor szeretetteljes ember a közvetítő, és annak a szeretete legyőzi az ellenállást. Én ugyanis csak rajta keresztül beszélhetek, mert szeretete megengedi a jelenlétem.

Földi tanítványaim is szeretetteljesek voltak embertársaikhoz, és a végidőben is kiválasztom az igazi tanítványokat. Mert szükségessé vált, hogy szavam a Földön hallható legyen, mint utolsó óvó és figyelmeztető szó, mert az embereknek még egyszer meg akarom hirdetni az Evangéliumomat, hogy megmentsem őket az utolsó ítélettől, és mert üdvösséget akarok nekik vinni.

Tehát mondjátok szavaimat, mert az maga Isten, mert én magam vagyok a szó. Amint elhangzik a szavam, magam vagyok nálatok. Nem embert hallotok, hanem az öröktől való Szellemet. Aki életre hívott hatalmából és szeretetéből, és aki szavával állandó kapcsolatban van veletek. Akarjátok hallani

az Örök Szeretet Szellemet! Azért csalogat megállás nélkül szavával, hogy meghallgassátok, felismerjétek, és korlátlanul átadjátok magatokat neki. Mert Ő - aki benneteket szeretetből teremtett - olyan határtalan boldogságokat akar adni, amilyent csak el tudtok viselni, amikor már ti is erőben és világosságban jártok. Tehát amilyenre majd szavam alakít benneteket.

És én mindenütt és mindig beszélek hozzátok, ahol egy szeretetteljes szív ezt lehetővé teszi.... ahol Szellememnek nem tiltják meg hogy szóljon, ott Örök Szellemem is ott lesz - és szeretete kezdet óta szól minden teremtményéhez.

Ámen.

A bejelentéseim iránti hitetlenség

B.D. No. 5798

29. október 1953

Ti emberek nem akarjátok elhinni a vég bekövetkezésére vonatkozó közléseimet. Benne éltek a világban, és nem akartok semminek hitelt adni, ami a földi világon kívül van készülőben. Pedig amit mondok, az általam meghatározott időben biztos hogy megtörténik. Belétek plántálni nem tudom, hogy ezt higgyétek - ennek magatokban kell keletkezni. És én csak segíthetek, amennyiben szemeteket a kor eseményeire irányítom, mert azok valóban figyelemre méltók. Én elmondtam, hogy mi lesz a végidők jele, és a próféták és látnokok csak az én akaratomat mondták ki. És most is csak figyelmeztethetek - most is csak óvhatlak, vegyétek már észre ami körülöttetek van.

Akkor biztosan rájöttök, hogy milyen korban éltek. Mert előzetes figyelmeztetés nélkül nem engedem, hogy a végső időket átéljétek. Tehát bejelentés nélkül nem jön rátok semmi. De ha nem hiszitek el, úgy váratlanul érkezik egyesekhez, mert szavam teljessége biztos, mert szavam az egyedüli igazság. És ha emberi részről ígér is a fellendülést - a vég bekövetkezését ez nem tartja fel. De szembeszökően ez csak ott jelentkezik, ahol már nincs hit, ahol csak a világra néznek - ahol ellenfelem uralkodik. És ez is a közeli vég jele, "mert minden úgy lesz, mint volt a vízözön idején". Az emberek bűnben élnek, az emberek csak élvezni akarnak, és kiküzdeni a világtól amit csak lehet - de engem már nem vesznek figyelembe. És ha csak azt követitek, öröktől fogva milyen volt az ember beállítottsága Istenéhez és Teremtőjéhez - már abban is megláthatnátok az utolsó idő jelét. Nincs már az emberek között hit, és azért nincs, mert hiányzik belőlük a szeretet. Az emberek között elhidegült a szeretet, és azért elhalt a hit is. Mert még azoknak sincs eleven hitük, akik magukat hívőknek nevezik, és nem tagadják teljesen az egy Istent és Teremtőt - mert akkor nem kellene őket felkészíteni a vég bekövetkezésére, mert akkor gondolkodás nélkül hitelt adnának közléseimnek.

A figyelmeztetés és óvás épp azoknál nem kap hitelt, akiknek szól. És ha egészen hangosan és érthetően kopogok is szívük ajtaján, ha fel is riasztom őket a szokatlan eseményekkel, ami őket, vagy környezetüket éri az életben - csak földi szemmel nézik.... és hangomat nem ismerik fel benne.... még ha határozottan is beszélek hozzájuk. A vég pedig minél jobban közeledik, annál biztosabban visszautasítják, mindig valószínűtlenebb nekik, hogy egy magasabb hatalom közbenyúlhatna - és így mindig érettebbek a pusztulásra. Az pedig úgy érkezik, ahogyan megmondtam.

Ámen.

Az Úr eljövetele - Elragadás

B.D. No. 5799

30. október 1953

Látjátok majd a felhőkben való érkezésemet. Alámerül hozzátok a Szellemi Birodalom, mert akik hűségesekek maradtatok hozzám, azokat már a Szellemi Birodalomhoz kell számítani - habár még izom-testben éltek. Elértétek azt az érettséget, hogy szemtől-szembe láthassátok. Viszont felhőkbe burkolva jövök elétek, mert fényességem teljes ragyogását még nem viselitek el - habár már nézhetek anélkül, hogy elpusztulnátok.

Az elragadás folyamata, és a visszatérésem a Földre csak hívőimnek érthető, és ezért hihető is. Annak ellenére, hogy mindig megokolom ezeket a végső eseményeket, és igyekszem magyarázatot

adni, ennek a Földnek az emberei mégsem engednek semmi szokatlant és természetellenest érvényre juttatni. Mert szellemi dolgok iránt nincs megértésük, és ezért semmi szellemi nem nyilvánítható ki nekik. Ezért nem is tudnak megpillantani, és amikor ti hívők ujjongással és vágyakozással tárjátok ki karjaitokat felém - ők nem látnak semmit.

Viszont az elragadás folyamata nem marad teljesen rejtve előttük, és nagy rémületet kelt. Mert az is természetellenes, hogy ti elém lebegtek, hogy én magamhoz vonlak, tehát testetek ÉLVE hagyja el a Földet, és lebeg a magasba, szembe a fénnel. De a hitetlenek nem látják a fényt - mert a világosság nem nyomul be oda, ahol ellenállásra talál.

Az elragadás lefolyása által - ami a legszokatlanabb élmény a Földön - még azok az emberek megtérhetnének, akik előtte már tudomást szereztek róla, de mint tényt nem fogadták el. Hacsak egy rövid gondolattal is, de kiáltanának hozzám ebben az utolsó pillanatban, akkor megmenekülhetnének a pusztulástól.

Hogy a mentés minden lehetősége valóban ki legyen használva, azért megengedem, hogy az elragadás sokak számára látható legyen.

Viszont az emberek szíve annyira elkeményült, hogy szeretetemet már nem ismerik föl. De ti lássatok meg engem - és elfelejtetek minden szenvedést. Mert már nem ennek a Földnek a lakói vagytok, hanem Birodalmamé, ahol a békének olyan helye fogad magába, amely a régi Földre már semmiben sem emlékeztet.

Már mennybemenetelem óta tudtok a felhőkben való eljövetelemről, ezért az emberek már többször is vártak rám. De mert eljövetelem a földi lét végét is jelenti, azért csak egy megváltó-periódus végén lehet az eljövetelemre várni. Az eljövétel a korszak végét jelenti, az elragadás pedig egy új korszak kezdetét. Ehhez viszont meg kell lennie minden feltételnek, ami a földi teremtetések feloldást megokolja.

Mert sem a Földre való újra jövetelem, sem az enyéme elragadása nem mehet addig végbe, amíg el nem érkezik az ítélet végérvényes napja. Ez azért van így, mert ez a két esemény a még élő hitetlen emberek számára hitbeli kényszerítést jelentene. Én viszont semmi szokatlan eseményt nem engedek meg, hogy az az embereket a belém vetett hitre kényszerítse.

Ez a Föld végső idejére van megtervezve, mert a szellemek szétválását csak a végidő érleli meg. Ekkor magam jövök, hogy az enyémeiket kiemeljem nagy nyomorúságukból, és hűségükért megkapják jutalmukat. Ők majd ujjonganak és dicsőítik AZT, AKI minden dicsőségében látható lett előttük.

Amen

Az ember teremtetése, a bűnbeesés

B.D. No. 5800

31. október 1953

A bukott szelleminek végtelenül hosszú időre volt szüksége, hogy felfelé fejlődjön. Az egyes teremtetett világoknak hasonló hosszú fejlődési időre volt szükségük, hogy a benne lekötött szellemi is mindig érettebb szellemi tudjon befogadni. Ismételten újabb formák lettek teremtvé, és ezek a formák ismételten újabb rendeltetést kaptak.

Tehát a Föld mint teremtmény nem egy pillanat alatt jött létre, hanem végtelen hosszú korszakok múltak el, míg a szellemi összes érettségi fokán megtalálta a neki szükséges külső formát, mert a folyton fokozódó érlelődésnek mindig újabb teremtményekre volt szüksége. Tehát amíg a szellemi a muszáj-törvényben járt, teremtő tevékenységem abban állt, hogy megteremtettem a Földet, mint a túlságosan is mélyre zuhant szellemi érlelődési állomását. A Földön olyan érettséget kell elérnie, mely által a kötött szellemi a szabad akaratát - amit egykor rosszul használt - visszakaphassa.

A kiérlelődött szellemi számára külső formát kellett teremteni, hogy ebben a formában KIPRÓBÁLHASSA szabad akaratát. Ez a teremtetett mű az ember volt, mely mindenekelőtt abban különbözött az előző teremtményektől, hogy a szabad akarat mellett értelemmel, és okossággal is fel lett ruházva. Gondolkodóképességgel, éntudattal, és azzal a képességgel, hogy embertársaival

gondolatot cserélhessen - ez adta meg az együttélés által az akarata kipróbálásához szükséges feltételeket. Az ember külső formája már adott volt a muszájtörvény utolsó szakaszában, és lehetővé tette számtalan érett lélekreszezske felvételét. De ezek az élőlények még a muszáj-törvény alapján cselekedtek, ahogy a természeti törvény követelte, így tetteikért nem voltak felelősségre vonhatók. Csekély mértékű volt a gondolkodóképességük. Gyűjtőmedencék voltak a végtelen hosszú idő alatt kiérlelt szellemi számára. Olyan teremtmények, melyeket bölcsességem és szeretetem formált a szellemi számára.

De embernek csak azokat az lényeket lehet mondani, akik szabad akarattal, értelemmel és éntudattal rendelkeznek. Tehát most elkezdődött ezeknek a teremtményeknek az átszellemítési terve. Ez a terv azt követelte, hogy ezek az emberek tőlem tanítást kapjanak: a kifejlődő gondolkodóképességüket, értelmüket és szabad akaratukat tanításomnak megfelelően használják. Akaratuk erejével teremthetnek és élhetnek ezen a Földön. Isten-gyermekeimmé alakíthatják magukat - de tanításommal és akaratommal teljesen ellentétesen is cselekedhetnek. De ekkor ismét vissza kell térniük a mélységbe, amiből épp kiemelkedtek.

Megteremtettem az embert. Egy bizonyos érettségi fokon álló szellemivel adtam meg külső formáját, mely forma megfelelt szeretetemnek, és bölcsességemnek. Feladatot adtam neki, amit mint embernek teljesítenie kell. A külső formából csak akkor vált eleven lény, mikor a szellemi már benne tartózkodott. A megszámlálhatatlan reszezske egyesítése most mint "lélek" adta meg az **élet** formáját.

A szellemi az állandóan ható erő. Bár a végtelen hosszú fejlődési idő alatt kötve volt ez az erő, és ezzel akadálytalan cselekvésre is képtelen. Viszont újra cselekvővé vált az utolsó külső formában, az emberben. Most saját erőit újra kibontakoztathatja, és korlátlanul megnövelheti, ha velem egyesül. Az első ember számára erőm korlátlanul rendelkezésre állt. Szokatlan módon el volt látva mindennel, mert a földi a próbaéletnek arra kellett elvezetnie, hogy teljesen szellemivé válva tegye le földi burkát, és mint igaz gyermek térjen vissza az ATYAI HÁZBA.

Viszont akaratí próbát kellett tennie, és ezt minden teremtetett lénytől megkövetelem. Ha az első ember kiállja ezt a próbát, ez minden utána következő ember számára könnyebbé tette volna a végső cél elérését. Az első emberekben olyan lényeket teremtettem magamnak, akik minden elégtelenségük, azaz hiányos tökéletességük ellenére eljuthattak volna a Teremtőjük felismerésére, amennyiben magukat teremtményeknek ismerik el. Ugyanis gondolkodóképességükkel, és szabad akaratukkal FELISMERHETÉK ÉS TELJESÍTHETÉK VOLNA AKARATOMAT.

Olyan lényeket teremtettem magamnak, kikkel a köztünk lévő különbség ellenére is megértethettem magamat, ami előzőleg, kötött állapotukban lehetetlen volt. Tehát az ember volt az első földi teremtetett mű, amely bukott szellemi lényt hordozott magában azzal a céllal, hogy segítse visszajutni eredeti állapotába. Vagyis ismét mint szabad szellemiség velem örök egyesülésben teremthessen. Ez volt az első teremtetett ember feladata, és megmarad minden ember feladatának, egészen addig, amíg hiánytalanul minden bukott lény szellemivé nem válik. Az akaratí próba nem volt túl nehéz, amit az első embernek meg kellett volna állnia. Viszont ehhez a próbához engedélyt kellett adnom Ellenfelemnek is, hogy hatást gyakorolhasson.

Eme behatásra az ember másodszor is elbukott. Másodszor is hűtlen lett. Ez volt a Földön az első bűnbeesés - az a bűnbeesés, amiről az emberiségnek tudomása van, mert nem tud semmit az egykori bukásáról. Viszont az magyaráz meg mindent! Mert az első ember nem bukhathott volna el, ha megmarad az első lényszerű teremtésnek, ha eredeti erejében és világosságában állhatott volna - mert belőlem mint tökéletes került ki. Akkor ellenerő nem hathatott volna rá. Tehát újabb bukásának okát a szellemi bukásában kell keresni. Az ember még nem érlelődött ki lelkében, amely ugyan igaznak tűnt, de nem kellett, hogy az is legyen. Az embernek szabad akarata és értelme volt, ezért felelőséget kellett viselnie lelkéért, tehát bűnéért el kellett viselnie a büntetést. Ellenfelem, Lucifer megtartotta hatalmát az embernek öltözött szellemi fölött. Ez minden embernek fáradtságos, küzdelemmel és szenvedéssel teli földi életet jelentett, mégpedig azzal a céllal, hogy ebből a hatalomból kiszakítsa magát. Ez olyan cél, amit az ember már képes elérni, mert Jézus Krisztus a segítségére sietett az Ádám bűnbeesése által meggyengített emberi nemnek. Tehát a megváltást biztosítja minden ember számára, AKI

ELISMERI ŐT, MINT AZ ISTEN FIA ÉS A VILÁG MEGVÁLTÓJA, ÉS ENGEDELMESEN KÖVETI.

Az első ember megépíthette volna azt a hidat, melyen minden utóda elérhetett volna hozzám. De elbukott, és az emberiségnek még sokáig a Sátán szolgátságában kellett maradni. Míg el nem jött a MEGVÁLTÓ, míg Jézus Krisztus le nem szállt a Földre, hogy hidat verjen a szellemi világ felé. Tette mindezt szenvedése, halála, a kereszten elszenvedett halála által.

Első teremtményemtől, Lucifertől kívánt akarati döntést semmiképpen sem lehet parancsnak tekinteni. Az első lénynek teljesen szabadon a tetszésére lett bízva, hogy akaratával valamilyen irány felé forduljon. Sajnos, akarata az egyeduralomra, és a hatalomra irányult. Nagyon jól tudta, hogy belőlem keletkezett, de mert engem nem látott, azt hitte, egyedül ő uralkodik. Felismerte, hogy eredete én vagyok, de nem akart mégsem elismerni. Ezt az akaratot nem én helyeztem az első lénybe, e lény maga változtatta meg így az akaratát. Ez a különbség az ELSŐ BUKÁS, és az ember BŰNBEESESE között.

Az első ember még magába hordta a visszájára fordult akaratot. Ezért parancsot adtam neki, amit nem kellett volna megszegnie. Olyan parancsot kapott, amit könnyen megtarthatott volna, ha az ellenszellem nem gyakorolt volna hatást rá. De mert alapjába véve az ember még az ő része, erős befolyása van az emberre. Az ember lelke még nem nyerte vissza a tökéletességet - ami lehetetlenné tette volna a bukást. A tökéletesre teremtett ember nem bukhatott volna el, azaz nem lett volna képes, hogy ezt a parancsot megszegje, mert a benne lévő tökéletes szellemi visszatartotta volna minden istenellenes cselekedettől.

Viszont az ember megteremtése épp Lucifer és követői bukásának a következménye volt. Enélkül nekem nem lett volna szükségem rá, hogy az általam életre hívott szelleminek takarásképpen külső formát adjak. Az emberi forma a bukott szellemit rejtí magában. Az első ember már meg volt terhelve ezzel az első bűnnel. Ádám is. De ezt ledobhatta volna magáról, ha a parancsot megtartja. Tehát neki lehetőségében állt, hogy az öröklött bűnt megsemmisítse.

Az ő bukása most végtelen időkre késlelteti a bukott szellemi visszatérését hozzám.

Hogy ez mégis lehetővé vált, az az ember Jézus Megváltó Művének köszönhető. Ő minden parancs nélkül megtette azt, amit az ember Ádámnak kellett volna megtennie: teljesen magáévá tette akaratomat, és szeretetből fakadó életével velem eggyévált, hogy így a világosság és erő teljes birtokába jusson.

Ámen.

A világi tudomány értéktelen a túlvilágon

B.D. No. 5801

4. november 1953

A világi tudományt ne értékeljétek túl nagyra, mert az örökkévalóságban nem tudtok mit kezdeni vele. Bár hasznatokra van a földi élet alatt, de ha nem arra használjátok, hogy általa szellemi tudást szerezzetek, amennyiben a világi tudomány által juttok arra a felismerésre, hogy Isten teremtményei vagytok, és azon fáradoztok, hogy az Istentől való teljes igazságot megszerezzétek - akkor semmi előnyötök nem lesz belőle amikor bementek a Szellemi Birodalomba. De még a szellemi tudástok is világi tudománynak számít, ha csak tisztán értelem szerint fogadjátok el! Ha - bár szellemi problémát érint - de úgy kapjátok meg, mint minden más világi tudományt - tehát tanulással - hogy hivatali tevékenységet végezzetek vele.

Még ha az Atyák Könyvét tanuljátok is meg kívülről, még ha azon fáradoztok is, hogy az isteni szót prófétai alapokon magyarázzátok, még ha értelem szerint mondatról mondatra birtokoljátok is az egészet - mindezt nem lehet magasabbra értékelni, mint minden egyéb tudást, amely nem tartalmaz szellemi témát.

Mert a lélek számára mint saját része csak az marad meg, amit önzetlen szeretetből induló cselekedete által, mint bölcsességet megszerzett. A léleknek csak annyija marad, amit a benne lévő

szellem közvetíteni tudott. És ehhez nincs szüksége világi tudományra, sem éles értelmi gondolkodásra - még szokatlan emlékező tehetségre sem! Mert a Szellem megadja neki, amikor erre szüksége van. És mi a haszna az olyan gazdagságnak, amit odaát nem tudtok értékesíteni! Halott tudás az, nem ad világosságot. És még a földi tudománynak az igazságát sem tudjátok vele bebizonyítani, amíg saját Szellemetek nem adja meg hozzá a helyes felismerést, és ítélő erőt.

De ezt a magatokban lévő Szellemet nektek kell megkérni, azaz nektek kell lehetővé tenni, hogy megnyilatkozzon veletek szemben. Csak ekkor lesz bennetek világosság, és tisztán sugárzó fényt szórtok szét, amikor beléptek a szellemi világba. Áldott aki engedi, hogy a Szellem tanítsa, és közben földi tudományát is igyekszik bővíteni. Sok gondolati anyagot kap, és a földi tudomány is kinyílik számára, amikor törekvése a szellemi javakra irányul. Amint a földi életét letette, minden tudományát áldásosan használja. Mindent kioszthat a Szellemi Birodalomban, mert vezetőként, és oktatóként hat azokra az emberekre, akik hozzá hasonlóan, Isten és az igazság utáni vágyból kutatnak és töreksenek.

Ámen.

Ádám – Összellem – Lucifer próbája

B.D. No. 5802

9. november 1953

Az első teremtetett ember teste szerint is szeretetem teremő aktusa volt. A bukott szelleminek akkor teremtettem egy külső burkot, amikor a mélyből annyira feldolgozta magát, hogy teljes szabadságban letehetette az utolsó akaratpróbát.

Minden egykor teremtetett összszellemnek formát kellett teremtenem; ezek a végtelenül hosszú idő után ismét összegyűltek minden egykor feloldott szubsztanciájukban – tehát ismét mint öntudatos lényszerűek várokoztak, hogy tevékenységet kapjanak. Egy ilyen összszellem számára megteremteni a külső formát ugyanúgy történt, mint ahogy az előtte létrejött végtelenül sok teremtetett dolog külső formáját is megteremtettem. Így a külső forma, mint belőlem kihelyezett gondolat, akaratom által már kivitelezve is állt előttem. De ennek a megteremtetett formának életet adni csak azzal lehetett, ha szeretetem ereje átjárja. Viszont az ősteremtésű szellemi már „kiáradt szereteterőm” volt. Tehát csak tulajdonba kellett venni a külső formát, hogy az egy „élő” lényvé váljon.

A szellemi röviddel befejezettsége előtt volt – ám azért attól még távol, mert hiányzott az utolsó ismerete; a lényt terhelő bűn megrabolta a teljes ismerettől, tehát ebben az állapotban még tanításra és parancsokra volt szüksége, hogy lassan a parancsokkal szemben engedelmes legyen, és ismeretei megérlelődjenek.

Előtte nagy szellemi küzdelem volt; mert nagy számban volt bukott összszellem, akik az általam teremtetett formában szerettek volna tartózkodni. Mert tudták, hogy csak egy ember formájában tudnak hozzám találni, hogy a korlátlan erő és világosság-teljességhez csak egy próba-élet által tudnak hozzájutni, amiben bebizonyítják, hogy hogyan használják ki a rendelkezésre álló erőt.

De az összszellemet magam határoztam meg, hogy ki tartózkodjon az első emberben. Egyedül én tudtam, kinek az ellenállása csökkent le annyira, hogy el tudja viselni a földi élet próbáját. Én tudtam, kinek az akarata tud megállni az én ellenőrzéssel (ellenfelelemmel) szemben.

Ezért egy olyan összszellemet választottam, aki egykor vezető személy volt a szellemek elbukásánál – igaz, hogy bűne nehéz teher volt rajta, – de visszanyerésére szeretetem nagyon fáradozott, mert őt számtalan lény követte volna, és a megváltás gyorsabb menetű lett volna. Bár örökkévalóságokon keresztül tudtam az összszellem csődjéről, de ennek ellenére az elő-szakaszokban megváltozott akarata által a legerősebb szellem volt, tehát ez feljogosította, hogy első legyen aki szabad akaratot kap, mert nála volt a legvalószínűbb, hogy az akarati próbát megállja.

Az első emberi formát – mielőtt az összszellem beköltözött – Lucifer is megszemlélte, és jól tudta, hogy ez a forma egy átmeneti kapu a sötétség birodalmából – az ő területéről – a Világosság Birodalmába. Azt is tudta – ha követőit nem akarja elveszíteni – fel kell használnia minden eszközt, hogy az embernek megadott próbaidő alatt legyőzze a szellemit, és a próba az ő javára dőljön el.

Az általam alkotott forma még élet nélkül volt, amikor Lucifer hatalmába kerítette, hogy saját szellemével kipróbálja. De fékezhetetlen szelleme szétszakította a formát, és biztos volt benne, hogy minden ebbe a formába száműzött szellem is szétszakítaná, és ezért neki már nem is kell félnie a veszteségtől.

Megengedtem neki ezt a próbát és bebizonyítottam, hogy feltételezése hamis volt. Mert a szellemi – aki az emberben ölt testet magára – a hosszú fejlődési menet által, a teremtésben nem áll hasonló akarattal, mint Lucifer. Engedelmesen tartózkodik az utolsó külső formában, ugyanis az összszellemnek ez még közel van az ősalapotához, és a külső forma nem tűnt fel neki úgy mint egy bilincs, természetesen még a bűnbeesés előtt. Ő volt a teremtés ura, parancsolhatott mint egy úr, a neki rendelkezésre álló Föld felett minden teremtetett dologgal. Hatalom-és erőteljes volt, csak az én hatalmam állt föllette, ami könnyű parancsot adott neki, de a még erre rátett béklyót szétszakította volna.

Amikor Lucifer ezt megértette, olyan eszközt keresett, ami az embert akadályozza a parancs teljesítésében. Mivel maga is ismerte az első ember külső formáját, próbálta neki tűrhetővé tenni amit tett, amennyiben „bilincsnak”, ábrázolta, amennyiben az attól való „megszabadulást” a parancs átlépésétől tette függővé; tehát az összszellemet bensőjében fellázította ellenem azzal, hogy én nem adtam meg neki a teljes szabadságot.

Ez tudatos megtévesztés volt; mert az első ember ellen tudott volna állni, ha csak az én könnyű parancsomat megtartja. Ha elsősorban megelégedett volna a hatalom és erő birtoklásával, ami valóban mindaddig lelkesítette, amíg Ellenfelem a tisztátalan vágyát fel nem szította, amíg azt nem mondta, hogy ő nagyobb, mint az, akit mint hatalmat ismer maga fölött, akiről ő is tud, és mégsem vette figyelembe parancsát.

Ezek alapján az első ember bűnbeesése az összszellem bukásának a megisméltése volt. Egykor Lucifert követte és megszámlálhatatlan lényt ragadott magával a mélybe. Ahogyan most is az első emberek minden utóda a bűnös ember gyengeségi állapotába került mindaddig, míg Jézus Krisztus meg nem szerezte nekik kereszthalála által az akarat erősségét. Amíg Jézus Krisztus erős akaratát Lucifer kísértései ellen nem szegezte, és őt legyőzte.

Senki sem tudta volna Lucifert, az ősteremtésű lényt arra indítani, hogy mint ember megtegye a földi menetet, amíg magát még a vele együtt bukott szellemvilág urának érezte. Mert ő maga nem tette meg az első ember előtt a menetet az anyagon át a Teremtésen keresztül. Még mindig, - mint lényyszerű szellem – akaratával a legerősebb Ellenfelem, magát a Teremtés urának érzi, aki a hozzátartozó szellemit biztonságban tartja, még ha magának semmi befolyása sincs rájuk.

Tehát őbenne még törhetetlen ellenállás volt, és soha nem engedett volna semmi kényszernek, nem tartózkodott volna szabad akarattal sohasem egy formában, amit az én akaratom hozott létre, mert gyűlölt minden, a szellemi számára készült formát, és megpróbálta elpusztítani.

De a teremtetett dolgok fölött való hatalom elvételétől tőle, ezzel szemben befolyást kapott a szellemire, amikor az ismét szabadon dönthet köztem és közte. Azt is tudta, hogy ő maga nem tudna elpusztítani egy formát, amikor abban szellemi lényyszerűek vannak. Ezért szemlélte meg az első emberi formát még mielőtt az életet kapott volna, mert az volt a célja, hogy majd arra bírja, az szakítsa szét, saját maga a külső formát. Ugyanis azt hitte, ezzel szabadságot szerez neki, amit én a teremtés művei által elvettem a szellemitől.

Meg akarta gátolni, hogy a Megváltás Tervét végbevigyem. A közte és köztem való ellenkezés fennáll a bukásától kezdve, és részéről soha nem adja föl, amíg teljesen erőtlenné nem érzi magát, és majd a legnagyobb gyengeségben és megalázottságban (alacsonyosságban) kér erőt. Ezért lett volna lehetetlen, hogy tartózkodásra átadjam neki az első emberi formát.

Lucifer tudta, hogy milyen messze távolodott el tőle a szellemi, és azt is tudta, fennáll a veszély, hogy egészen elveszti őket. Mivel az első emberbe belenemzett összszellem egykor neki erős támasza volt, azért az elbukása is fontos volt neki. De az összszellem mostani vágyáról is tudott, arról, hogy minden anyagi bilincstől szeretett volna megszabadulni.

Ehhez az összellelemhez egy második lényt is társítottam, aki ugyanakkor támogatja, és az akaratí próbatételt is szolgálja. Mindegyik támogathatta volna az utolsó cél elérésében a másikat. A felelősséget nem raktam csak az egyik vállára. A parancsot mindkettőnek adtam, és a kettő közösen elérhette volna a célt. Lucifer ezt a második lényt állította szolgálatába, akinek felismerte a gyengébb akaratát, és ezáltal remélt célhoz érni. Az akaratpróbát meg kellett követelni az első emberpártól, és a próbatételnél az ellenerőknek is lehetett tevékenységük, mert Lucifer is küzdhetett az én teremtményeimért, nem is akarta odaadni őket, akkor sem, ha az enyémek voltak. Terve sikerült; de ez nem tartott vissza mégsem, hogy a következő időben ne adjak számtalan lénynak lehetőséget, hogy emberré formálódjon a Földön, és ezzel mindig magasabb érettségi fokra jusson, noha az első emberpár bukása által a Világosság birodalmának kapuja Jézus Krisztusig zárva maradt.

A szellemlény megváltása az első bűn által kitolódott, de nem szűnt meg. Mert amit az ember Jézus elért, azt az első ember nem tudta létrehozni. Jézus viszont erősebb volt mint Ellenfelem, mert az én erőmmel rendelkezett. A szereteten keresztül velem kapcsolatban volt és maradt is, és ő szabad akaratból tette, amit az első emberek nem a parancs szerint teljesítettek. Akaratomnak teljesen alávetette magát, és irántam való szeretetét és odaadását a kereszten való halálával bizonyította.

Ismerte az ősbűnt, és az első emberek megismételt vétékét. Azért, hogy ezeket a bűnöket megszüntesse, és az embereket megváltsa, olyan áldozatot hozott, amellyel eleget tett nekem, és amely ismét megnyitotta a kaput a Szellembirodalomba, a hozzám vezető útra. Ezáltal minden teremtményem boldoggá válhat, aki őt elismeri Isten Fiának, és a Világ Megváltójának.

Ámen.

Menedék az Atyánál

B.D. No. 5804

13. november 1953

Aki nálam keres menedéket, az nem jár téves úton, állandóan segítem, még ha maga nem is ismeri fel ezt a segítséget úgy, mint ahogyan szeretné.

Aki nálam keres menedéket, az az igazi helyre érkezett, mert egyedül én tudok és akarok segíteni neki ott, ahol az emberi segítség már lehetetlennek látszik. Aki nálam keres menedéket, az gyermekemnek érzi magát, és teljes bizalommal várhatja Atyja megértését. Nem kiált hiába hozzám. Ha magától nem találja meg az utat hozzám, földi gondok és szükségek hajtják hozzám. Ha nem beszél velem, ha magától nem folytat párbeszédet velem, abban az esetben gondot és szenvedést kell küldennem, hogy gondoljon rám, és arrafelé forduljon, ahonnan a segítség érkezik.

Vizont boldog, aki magától keresi a kapcsolatot az Atyával. Boldogok, kik gyakran felkeresnek gondolataikkal, és várják Atyjuk beszédét, mely gondolataiknak felfelé ad irányt. Boldogok, kiknek nem kell földi szükségét és fájdalmat elszenvedniük ahhoz, hogy hozzám jöjjenek.

Boldogok, kik nélkülem nem tudnak meglenni, akik állandóan és folyton mint a gyermekek beszélnek Atyjukhoz. Akik tehát már felismerték magukat, mint belőlem való részt, és próbálnak elérni. Nekik szétajándékozhatom magamat, azaz mérhetetlen kegyelmet oszthatok nekik, mert mindig készek, hogy ezt felhasználják, és általa mindig nagyobb közelségbe jussanak.

De milyen gyakori, hogy az ember szükségében és gondjaiban sem talál hozzám, mert nem hisznek abban az Egyben, aki segíteni tud és akar. Ájultak és erőtlének, és nincs vége szomorúságuknak, pedig még megnyerhetők a számomra. Vagy pedig alulról kapják az erőt, az ellenfelemtől, akihez engedelmesebben társulnak mint hozzám, mert a világ javait értékelik, és így azt is, aki az anyagi világ ura. Ekkor örök időkre elvesztek, a hozzám való távolság mindig nagyobb lesz, és visszautasítanak minden gondolatot, mely által segítséget adhatnék, hogy felismerésre jussanak.

Tehát emberek, ahol segítséget és szenvedést láttok, ott felismerhető gondoskodásom, ott még küzdök a lelkekért, ellenfelem ott még nem jutott uralomra, és azért még van remény, hogy a szükség által hozzám találnak. Minden szükséghelyzetben lévő embernél rá kell mutatni az Egyre, aki még tud segíteni rajta, ha földi módon segítség már nem remélhető. Reménykedjen ebben az Egyben, kérje

bizalommal, meneküljön hozzám, és én megnyilatkozok, megmutatom, hogy én vagyok az Úr életén és halálán.

A nagy szükségben lévő emberek néha elfogadják az oktatást, és megfogják a mentőhorgonyt. Ahhoz fordulnak, akit mint segítőt és megmentőt tanácsolnak nekik. Én valóban segítségükre leszek, hogy erősítsem az igen gyenge hitüket. Előlépek ott, ahol különben rejtve szoktam tartózkodni, mert nem hívnak. Valóban nem hagyom szükségben teremtményemet, aki kérve jön hozzám.

Ámen.

ISTEN SEGÍTSÉGÜL HÍVÁSA

B.D. No. 5805

14. november 1953

Aki nálam keres menedéket, az nem jár téves úton, állandóan segítem, még ha nem is ismeri fel ezt a segítséget úgy, mint ahogyan szeretné.

Aki nálam keres menedéket, az az igazi helyre érkezett, mert egyedül én tudok és akarok segíteni neki ott, ahol az emberi segítség már lelhetetlennek látszik. Aki nálam keres menedéket, az gyermekemnek érzi magát, és teljes bizalommal várhatja Atyja megértését. Nem kiált hiába hozzám. Ha magától nem találja meg az utat hozzám, földi gondok és szükségek hajtják hozzám. Ha nem beszél velem, ha magától nem folytat párbeszédet velem, abban az esetben gondot és szenvedést kell küldenem, hogy gondoljon rám, és arrafelé forduljon, ahonnan a segítség érkezik.

Viszont boldog, aki magától keresi a kapcsolatot az Atyával. Boldogok, kik gyakran felkeresnek gondolataikkal, és várják Atyjuk beszédét, mely gondolataiknak felfelé ad irányt. Boldogok, kiknek nem kell földi segítséget és fájdalmat elszenvedniük ahhoz, hogy hozzám jöjjenek.

Boldogok, kik nélkülem nem tudnak megenni, akik állandóan és folyton, mint a gyermekek beszélnek Atyjukhoz. Akik tehát már felismerték magukat, mint belőlem való részt, és próbálnak elérni. Nekik szétajándékoztam magamat, azaz mérhetetlen kegyelmet oszthatok neki, mert mindig készek, hogy ezt felhasználják, és általa mindig nagyobb közelségbe jussanak.

De milyen gyakori, hogy az ember szükségében és gondjaiban sem talál hozzám, mert nem hisznek abban az Egyben, aki segíteni tud és akar. Ájultak és erőtlének, és nincs vége szomorúságuknak, pedig még megnyerhetők a számomra. Vagy pedig alulról kapják az erőt, az ellenfelemtől, akihez engedelmesebben tárnak, mint hozzám, mert a világ javait értékelik, és így azt is, aki az anyagi világ ura. Ekkor örök időkre elvesztek, a hozzám való távolság mindig nagyobb lesz, és visszautasítanak minden gondolatot, mely által segítséget adhatnék, hogy felismerésre jussanak.

Tehát emberek, ahol segítséget és szenvedést láttok, ott felismerhető gondoskodásom, ott még küzdök a lelkekért, ellenfelem ott még nem jut uralomra, és azért még van remény, hogy a szükség által hozzám találnak. Minden szükséghelyzetben lévő embernél rá kell mutatni az Egyre, aki még tud segíteni rajta, ha földi módon segítség már nem remélhető. Reménykedjen ebben az Egyben, kérje bizalommal, meneküljön hozzám, és én megnyilatkozok, megmutatom, hogy én vagyok az Úr életén és halálán.

A nagy szükségben lévő emberek néha elfogadják az oktatást, és megfogják a mentőhorgonyt. Ahhoz fordulnak, akit mint segítőt és megmentőt tanácsolnak nekik. Én valóban segítségükre leszek, hogy erősítsem az igen gyenge hitüket. Előlépek ott, ahol különben rejtve szoktam tartózkodni, mert nem hívnak. Valóban nem hagyom szükségben teremtményemet, aki kérve jön hozzám.

Amen.

Senki sem éri el a Mennysországot, aki a világnak hódol....

B.D. No. 5825

13. december 1953

Aki a világnak vámot fizet, az eltékozolja a Mennysországot, mert az ember nem nyerheti el egyszerre mindkettőt. És aki a világnak hódol, az nem fáradozik, hogy a Mennysországot is

elnyerje, mert számára a maga ingereivel csak a földi világ létezik és nem hisz egy olyan világban, ami ezen kívül van.

A Mennysországhoz mégis ezen a földi világon keresztül vezet az út, ezt nem lehet kikapcsolni, mert az ember ebben a világban él, fejlődése utolsó stádiumát itt kell megtennie, Isten ellenfelének a birodalmában. De legyőzheti ezt a birodalmat, átmehet a földi világon anélkül, hogy az szokatlanul nagy hatást gyakorolna rá, vagy érzékszervei vágyódnának utána.... átélheti a földi világot, és mégis megmaradhat a dolgok urának.

És ez a feladatotok, hogy legyőzzétek a világot, mert erre a célra kaptátok, hogy lelketek itt érlelődjön, hogy szabad akaratból el tudjon oldódni mindentől ami a világé; mert ez az eloldódás egyúttal az attól való eloldódás is, akié ez a világ – és a szellemi világ, és annak az Ura felé való odafordulás.

Ezért érthető, hogy aki a világ rabszolgája lesz, az soha nem veheti tulajdonába a Szellem Birodalmát, sem a földi életben, sem a halála után. Érthető az is, hogy a világ ura megbilincselve tartja, mert az ember maga ad rá jogot, ugyanis a hatalmától való megszabadulást, az anyagi világtól való eloldódást az embernek magának kell végbevinni, és erre törekedni.

Meg kell küzdenie önmagával, le kell mondania valamiről ahhoz, hogy másfajta értéket nyerhessen. A rövid földi életben minden kísértésnek ellen kell állnia, hogy a Szellem Birodalmát minden dicsőségével magáévá tehesse, ami majd ezerszeresen kárpótolja a lemondásokért. Az ember ezt csak akkor tudja megtenni, ha felismeri annak értéktelenségét és mulandóságát ami a Földön kíváncsnak tűnik. Csak ez a felismerés ad erőt ahhoz, hogy akaratát a helyes irányba fordítsa. Ez a felismerés a sajátja lesz, ha elgondolkodik az anyagi világon. Viszont akarata megváltoztatására senkit sem lehet kényszeríteni.... csak élmények által lehet belső szemlélődésre indítani,... ám hogy milyen lesz az eredmény, azt az ember maga határozza meg.

Isten ebben csak annyiban tud segíteni, hogy ismételten bebizonyítja neki a dolgok mulandóságát. Bebizonyítja hogy elenyészik minden, ami az ember földi boldogságát, földi szeretetét jelenti, ehhez az ember életébe a legfájdalmasabb módon nyúl bele, és mindig azt veszi el tőle amin a szíve csügg, de csak azért teszi ezt, hogy rámutasson hogy mennyire értéktelen törekvésének a célja. És akik az ilyen élményből tanulnak boldognak mondhatják magukat, mert lassan akaratuk iránya megváltozik, feladják a világot, hogy egykor a Szellembirodalmat elfoglalhassák. – De senki ne gondolja, hogy majd kompromisszumokat köt, senki ne gondolja, hogy a világnak büntetlenül hódolhat.

Halála után minden törekvése hatást gyakorol, és ha az a világnak szólt, akkor az neki szellemi halált okoz. Akkor földi nyereségért odaadta a Szellembirodalmat, és a világ halált hozott neki. Akkor ismételten annak a hatalmába adta magát aki a mélységben van, és a magasba vezető út ismét vég nélküli hosszú ideig tart majd.

Ámen.

Vigasztaló és szeretetteljes atyai szavak

B.D. No. 5827

15. december 1953

Szavaim által vigasztalódtok meg mindannyian, akik szomorúak és bánatosak vagytok, és akik a földi szorongatottság-és szükséghelyzetben el vagytok keseredve. Merítsetek szavaimból bátorságot, amit a magasból vezetek hozzátok, amit a gyermekeim állapotának ismeretében adok, ami a gyengeség és a magány állapota, amikor nem hordoznak engem a szívükben. Mindenkit meg akarok vigasztalni, mindenkinek vissza akarom adni a bizalmát, hogy amikor mennyei Atyjukat hívják, segítségre találjanak. A magasból beszélek hozzátok, mert nem hisztek már a nektek hagyományozott szavaimban, mert hihetetlennek tűnik, hogy gondoskodom földi gyermekeimről, hogy tudok minden szenvedésükről és szükségükről, és állandóan kész vagyok segíteni.

Újból biztosítani akarom ezeket, és csak a feltételét akarom tudatni, mit tegyetek, amikor engem akartok hívni, hogy segítsek. Muszáj feltételeket szabnom, különben segítségem nem hoz áldást

lelketeknek. Kérnetek kell, mert ha én a ti kérésetek nélkül segítenék, ti soha nem állítanátok helyre velem azt a kapcsolatot, ami a földi lét oka és célja, és ekkor magam is hozzájárulnék, hogyha célotokat nem éritek el.

Azt akarom hogy higgyetek bennem, mint Istenetekben és örök Atyátokban, aki állandóan kapcsolatban áll az általa létrehozottakkal, aki ezt a kapcsolatot soha fel nem bontja. Csak azt kérem tőletek, hogy ti is legyetek ennek a kapcsolatnak a tudatában, hogy őt elismerjétek Atyátoknak, és teljes bizalommal forduljatok hozzá minden földi és szellemi szükségben. De mert erről elvesztettétek minden hiteteket, azért szavaim által próbálok közeletekbe jutni, és újból felébreszteni benneteket ezt a hitet.

Beszélek hozzátok, és direkt megszólítok minden embert, még ha ez a magát nekem odaadott szolgálom szája által történik is. Ám ő csak azt mondja, amit magam is szükségesnek tartok, csak mint eszközöm beszél értem és helyettem. Amit ti hallotok azok az én szavaim, amelyek teljes erővel kellene hogy megérintsenek, és arra kellene hogy csábítsanak, hogy karjaimba meneküljétek a lélek és a test minden szükségében.

Ti, akik elkeseredettek és bánatosak vagytok, legyetek megvigasztalva, a test és lélekben gyöngék kapjanak erőt, a szellemben vakok lássanak. Mindezt a magasból hozzátok vezetett szeretetteljes szavaim által akarom bebizonyítani.

Mert mint gyermekeim Atyja hajlok hozzátok, akiknek meg kell tanulnotok, hogy szeressetek és felismerjétek, hogy majd boldogok lehessetek.

Ámen.

A hit ereje – Beteggyógyítás - Csodák

B.D. No. 5843

2. január 1954

Nem sejtett erővel munkálkodhattok, ha mély hittel kértek támogatásomat hogy legyek segítségetekre. De a szeretet késztesen benneteket, hogy erőmet kérjétek, és hiteteknek olyan erősnek kell lennie, hogy egy pillanatra se vonakodjatok, amikor a gondolat felmerül benneteket, hogy a szükségben lévőnek segítsétek.

Az én nevemben akarjatok hatni, és erre a Szellemem ösztönöz benneteket. Tehát ne higgyétek, hogy ennél a cselekvésnél arcátlanul olyan valamire merészkedtek, ami nem felel meg akaratomnak. Amihez ösztönzést éreztek, azt minden kétkedés nélkül vigyétek végbe, és sikerülni fog! Hiszen biztosítottalak erőmről, ha erős a hitetek. És én akarom, hogy a vég előtti utolsó időben meggyőzzétek embertársaitokat a hit erejéről - tehát nem ér benneteket szűgyen, ha nekem és egyúttal embertársaitoknak szolgálni akartok. De áldásomat soha nem adom az önzés, a rombolás, vagy szeretetlenség tetteihez. - Tehát értsétek meg, kell és szükséges, hogy a szeretet legyen a hajtóerő, annak kell ösztönözni benneteket, hogy erőmet kérjétek, és sohasem gyűlölet vagy bosszúállás. SZELLEMEMET CSAK A SZERETET BÍRJA CSELEKVÉSRE. Csak a szeretet köthet úgy össze bennünket, hogy erőm részesei lehessetek. Ez a szeretet engedi annyira elevenné válni hiteteket, hogy hisztek annak sikerében, amit kivitelezni szeretnétek.

Ezzel magyarázható a sok beteggyógyulás, amelyek mind az én nevemben mennek végbe. Amikor engem segítségül hívtok, akkor szavaimra hivatkoztok: „Kérjétek és adatik nektek - kopogjatok, és ajtót nyitnak”. Az a gyógyító, aki szavam igazságának teljes hitével a szívébe zár engem, AZ MEGGYÓGYÍT, mert a beteget átadta nekem, és én valóban nála vagyok erőben. Tud gyógyítani, mert korlátlanul használhatja erőmet. A mélyen hívő emberek tehát embertársaik javára élnek a Földön - és ezt megtehetik, amint az eleven bizonyosságot összekötik nevemmel, amint ezzel megdicsőítik nevemet, amint ez azért történik, hogy a hozzám törekvő emberek szilárd, kételkedéstől mentes hitre jussanak, és nem azért, hogy a hitetlen embereket hitre kényszerítsék.

A teljes hitetlenség akadályt jelent Szellemem tevékenységéhez, ezért nevem megvallóját Szellemem visszatartja, hogy hitetlen ember szeme előtt csodát vigyen végbe. Ha pedig ez a segítség

életmentést szolgál, úgy a segítség olyanná formálódik, hogy a hitetlen természetes magyarázatot talál, és ezzel okolja meg a gyógyulást.

A végidőkben még sok gyenge embert meg kell nyerni, akiknek az ellenállását meg lehet törni az enyémekek hitének erejével. Ezért a végidőkben az én nevemben még sok csoda történi, hogy megerősödjenek rajta azok, akiknek a hite még gyenge, hogy ők is meggyőződéssel tudjanak hinni, és ezen a Földön az utolsó küzdelmet is megállják.

Ámen.

Hamis Krisztusok és hamis próféták

B.D. No. 5861

24. január 1954

Újból megismétlem: szaporodnak a jelek és csodák, amiket szolgálaim és ellenfelem visznek végbe. Sok hamis Krisztus és hamis próféta lép fel, hogy elerőtlenítsék a Sötétség Fejedelme megbízásából amit igaz szolgálaim tanítanak és tesznek. Azt akarja, hogy a csodák és jövődölések kételkedést keltsenek - és így az embereket mindig mélyebb zűrzavarba kergessék.

A hamis próféták csodái csak annyiból állnak, hogy megnövelik a földi gazdagságot és hatalmat. Amit véghezvisznek, az nem a szeretet tette. Olyant tesznek, amit földöntúli erők hatásának adnak ki holott csak anyagi javak halmozódásai. Ezzel is elárulják, hogy aki ezt teszi, az anyag ura.

Viszont valódi csoda a szenvedő és elgyengült emberiségen véghezvitt irgalmas cselekedet műve. A valódi csoda: főntről jövő és megnyilvánuló erőhatás. Valódi csodát csak az visz végbe, aki mint szavam igaz hirdetője tevékenykedik a Földön. Azok teszik, akik megvallanak engem és szavaimat a világ előtt, és akik felébresztik és elevenné próbálják tenni a belém vetett hitet.

Azok is valódi próféták, akik akaratom szerint meghirdetik az embereknek, milyen események előtt állnak. Azért választottam őket, hogy a meghirdetett szót összekössék a hit erejének bizonyítékaival, ezáltal az emberek felismerik milyen erő és Szellem által tevékenykednek.

A végidőben sok hamis próféta lesz, és csodáikkal az embereket meg akarják zavarni. Ellenfelem ugyanolyan eszközökkel fog dolgozni mint én, és az embereket könnyebben elhódítja, mert nem hirdet végpusztulást, hanem folytonos földi jólétet és felemelkedést ígér.

Csodái abban állnak, hogy az földi, anyagi növekedést mutat. Az ő csodái az embert megszáditó ANYAGI HALADÁS. Jövődölése a gazdagság, a megtiszteltetés, és földi eredmények ígérete, az építkezés és földi tökéletesség világa - és ezért jövődöléseinek nagyobb figyelmet szentelnek. Az emberiség ezáltal mindinkább elfordul az igaztól és valóságostól, attól, amit földi képviselőim mondanak nekik. Azt, hogy az emberiség a vég bekövetkezte előtt áll hogy nem lehet megmenteni minden anyagi dolgot. Biztos, hogy a véggel szembe kell nézniük, ha nem az én szavaimnak hisznek, hanem azoknak a szavaknak, amelyeket a Sötétség Fejedelme befolyásol. Azok szavait hiszik, akik szintén csodákat csinálnak az ellenfél erejével - akik hatalmasak a Földön, mert kiszolgáltatták magukat azoknak az erőknek, akiknek a tevékenységét mindig fel lehet ismerni.

Azokból nem beszél szeretet. A szükségét szenvedő ember számára szavaikból nem ismerhető fel a segélynyújtás. Felhasználják szavaimat, kiemelik nevemet hogy valódi prófétának számítsanak. De ahol nem a szeretet munkálkodik, ott nincs jelen Szellemem. És ott sem valódi isteni csodát nem tesznek, sem valódi prófétai szavakat nem mondanak. Viszont ellenfelem tevékenysége határozottan felismerhető, mert mindent megpróbál az utolsó időben, hogy kicsi nyájamat szétszórja, és megnyerje magának.

Az idő elérkezett. Ezért mindenre figyeljete amit mondok, hogy különbséget tudjatok tenni a jó és rossz. - a világosságot és elvakítást szolgáló dolgok, a valódi és hamis, az igazság és hazugság között. Nehogy annak a kezei közé kerüljete, aki el akar pusztítani benneteket.

Ámen.

Avelem való egyesülésben megtaláljátok békéteket. Amint velem eggyéválnak érzitek magatokat, vágyatok lecsendesedik, érzitek hogy a bensőséges imában - amit szellemben és igazságban küldtök felém - kapcsolatban vagytok velem.

Az ima annak az AKARATNAK a kinyilvánítása, hogy kapcsolatot kerestek velem. A szeretetben való cselekvés pedig a beteljesülés, mert: "Aki megmarad a szeretetben, az bennem marad, és én benne". A szeretet a legnagyobb dolog, és a szeretetből való cselekvéstől függ minden, amit a lélek kiérlelődéséről - az Atyai Házba való visszatérésről és az örök boldogságról hallottatok.

Azért csak tartsátok mindig szemetek előtt a szavakat: "Aki megmarad a szeretetben - az bennem marad, és én őbenne". Ha arra; gondolok, hogy én MAGAM VAGYOK a szeretet, akkor legfontosabb dolgokat a szeretet-parancs teljesítése lesz, és azon fáradoztok, hogy szeretetben éljete, és így örök kapcsolatban maradtok velem.

A szeretet minden, az a megváltó erő, a világosság, az isteni eszme, az örök Rend középpontja. Amint az emberszeretet nélkül él - kilép a Rendből. Cselekvésben, gondolkodásban teljesen ellentétben áll Istennel - szellemben vak, azaz nincs ismerete, megváltottság nélkül él az ellenfél kezei között, és az minden boldogságtól meg akarja fosztani.

Én vagyok a szeretet - ellenfelem a szeretetlenség. Tehát aki azt kívánja; hogy egyesülhessen velem, aki engem ki akar küzdeni magának, annak szeretetben kell élnie, mert akkor nekem nála kell lennem, mivel ő-szubsztanciám öröktől fogva a szeretet.

Megmérhetetlen mennyiségben osztok kegyelmet, olyant ajándékozok, amit meg sem érdemeltek, és magatoktól nem törekedtetek volna rá. Minden kegyelmi ajándékomnak egyetlen célja van - az, hogy magatokat szeretetté alakítsátok. De akármit is ajándékozhatok nektek, ha nincs bennetek szeretet - halottak vagytok, és azok is maradtok, megítélt, szeretet nélküli lények, akik megmaradtok teremtményeimnek, de gyermekeimmé sohasem váltok. Elsősorban a szeretet hozza létre teremtményeim megistenülését. A szeretet egyesít velem. Szeretet nélkül rajtam kívüli, elkülönült lények maradtok szerencsétlen sorsotokban. Ezért az első és legelőkelőbb parancs, hogy: Istent minden fölött - felebarátodat pedig úgy szeresd, mint magadat." Ennek a parancsnak a teljesítésétől függ a szellemi állapot a Földön, és egykor az örökkévalóságban is.

Tanítványaimnak azért adtam a feladatot, menjenek ki a világba, és hirdessék isteni szeretet-tanításomat. Magam is ezért éltem szeretetben eltöltött életet az emberek előtt, és ezt az életet kereszthalálommal pecsételtem meg. Nagyon is nagy szeretetemmel ezt embertársaimért szenvedtem el, mert felismertem végtelen ínségüket; és segíteni akartam rajtuk.

Az emberek akármennyire megalázzák, és a porba vetik magukat előttem irgalomért, amíg ezt a parancsomat nem veszik figyelembe, nem juthatnak be az üdvösségre. Én fölülmúlhatatlan szeretettel szeretlek benneteket, és mindenkit meg akarok nyerni magamnak. Az a boldogságom, ha szeretetemet viszonzátok, és a magatok szabad akaratából teszitek ezt. Amikor irgalomért könyörögtök, annak alapja az utánam való vágy legyen: hogy szerettek engem, de felismertétek, mekkora távolságban vagytok még tőlem.

Próbáljátok elérni! A velem való egyesülést akarni kell. Ezért kell szeretetben élnetek, mert a nélkül soha nem jön létre. Gondoljátok meg - minden szeretetteljes cselekedettel magát az örök szeretetet vonjátok magatokhoz. De szívetekbe addig nem léphetek be, amíg az Isten lényével ellentétes.

Velem csak a szeretet által zárkozhattok össze. Gondoljátok erre, és szeretet-parancsom teljesítése legyen a legfontosabb dolog. Tudnotok kell, hogy egyetlen ember sem jut el szeretet nélkül a várt üdvösségre:

Amen

Az ember földi léte a felfelé fejlődés végtelenül sok szakaszának az egyike. Mert ha ki is érlelődtek annyira a Földön, hogy bemehettek a világosság birodalmába - fejlődésük tovább halad. A felismerésre jutott lélek nem hagyja abba törekvéseit, mert mindig, és örökké Isten felé törekszik. Ezért mindig közelebb akar jutni hozzá, hogy a vele való teljes egyesüléssel kimondhatatlanul boldoggá váljon.

Ezért az örökkévalósághoz mérve a földi lét olyan, mint egy pillanat, nem beszélve az előzetes, végtelenül hosszú fejlődési menetről, amit a teremtet világokon át tett meg. És mégis ez a rövid pillanat lesz a lélek számára sorsdöntő - sorsdöntő a szellemi világban megtett további fejlődés számára. Mert nagy a különbség, hogy a lélek a Földön érte-e el magas érettségét, vagy a túlvilágon kell ismeretekre jutnia.

Bár ez utóbbi is feljebb lép majd, csak rendkívül fáradságos munkával tudja azt megszerezni, ami a Földön bőven a rendelkezésére állt, és lehetővé tette volna, hogy a világossági fokot elérje. Ha valaki már a Földön letette az akarati próbát, és Isten felé fordult, ez azt jelenti, hogy az örökkévalóságba való bemenetelkor bőven van világossága és ereje. Azt jelenti, hogy mindig több és több fényt és erőt kap, mert a testi halál után a lélek nemcsak erőt kap, hanem az erőt közvetíti is - és mindig többet kap, mint amennyit lead. Tehát gyors a magasba emelkedése, mert hasonló érett szellemekkel társul, és isteni akarat szerint, isteni megbízatásból tevékenykednek. Erejét Istenből meríti, és Istenért használja föl.

Azok, AKIK a Földön az akarati próbával csődbe jutottak - bár a túlvilágon is kaphatnak felismerést - most már csak mások segítségével tudnak olyanná alakulni, hogy világosság legyen bennük, képesek legyenek a világosság sugarait magukba fogadni, és azt Isten akarata szerint értékesíthessék.

Ezeknek a lelkeknek is szabad akarattal kell vágyódni világosságra és erőre, majd miután megkapták, kezdhetik fejlődésük további munkáját, és a sötétség lelkeinek hatása ellen dolgozhatnak. Ez fáradságos menet. Egy fokról-fokra való felemelkedés, ahol minden fokért, minden erővel, és minden akarattal meg kell küzdeni. De egyetlen fáradozás sem marad jutalom nélkül, a lélek minden esetben feljebb jut, csak - mert még igen gyenge, és kevés az ereje - össze kell szedni minden erejét, és támogatást kell kapnia a világosság birodalmából, vagy az emberek részéről. Majd lassan annyira jut, hogy maga is világosság és erő-befogadóvá válik, és a maga részéről is képes lesz világosságot osztani - és így mindig több erőt szerez.

Döntő az örökélet sorsára a rövid földi élet, mert ha a földi életet jól kihasználta, a szellemi világba való belépéskor már a legnagyobb boldogságot is elérheti. De értéktelen is lehet, és ilyenkor a következményeket a léleknek kell viselni. Ha nem akar alámerülni - tovább küzd és viaskodik. Ez a küzdelem még sokban hasonlít a földi küzdelmekhez, és sohasem reménytelen, ha a lélekben megvan az akarat, hogy erőre és világosságra jusson. Egyedül az akarata a döntő. Ha akarata már a Földön Istenre irányul, akkor a lélek folyton követi a célt, hogy közelebb jusson hozzá - majd gyorsan el is éri.

De amíg az akarat elfordul Istentől, addig gyöngeséget és sötétséget jelent, ha a lélek ilyen állapotba jut a szellemi világba. Míg a világossággal átjárt lelket a Földhöz már semmi nem köti, csak a kedvesei iránt érzett szeretet - akiket ugyan most itt hagy, de akiknek minden módon segítséget nyújt. De az előzők még sokáig segítségre szorulnak, mert bár elhagyták a Földet, de amíg annyi erőt és világosságot nem gyűjtöttek, hogy a maguk részéről is tevékenykedni tudjanak, addig még Föld-közelben tartózkodnak. Majd lassan már azon fáradoznak, hogy hatást gyakorolhassanak azok akaratára, akik még fordított módon gondolkodnak, és igyekeznek őket a maguk sorsától megvédeni.

Ámen.

Hangomat hangosan és hatalmasan halljátok, és amikor felhangzik, mind megijedtek, kik halk hívásomat nem akartátok meghallani. Ezért majd a természeti elemek tombolása emlékeztet rám benneteket - akik mindig ellenálltatok nekem, és akiknek a természeti elemek megnyilvánulása láttán el kellene hogy ismerjetelek engem. Ti nem akarjátok elismerni az összefüggést eme dolgok, és a világban végbevitt tevékenységeitek között. Pedig ez a tevékenység az oka, hogy most ennyire nyilvánvalóan fejezem ki magamat. Ti nem ismertek el Isteneteknek és Teremtőtöknek, AKI előtt pedig egyszer számadást kell tennetek. Ebben nem hisztek, azért a földi életet nem élitek akaratom szerint.

És ezért felhangzik hangom, hogy gondolatok rám, és megváltozzatok, hogy felismerjetelek, és akaratomat a magatok akaratanak is elfogadjátok. Megszólítalak - először halkan és tele szeretettel beszélek hozzátok, figyelmeztetve, hogy forduljatok vissza erről az útról. Majd hangomat mindig jobban felemelem, míg félelmet és ijedelmet éreztek, mert életeteket féltitek. És a földi életet sokan elvesztik, de ha az utolsó órában eltalálnak hozzám, úgy a testi halál nem lesz veszteség számukra. Inkább kegyelem lesz. Mert a teljes elmerülés veszélyébe voltak, és ha elhívom őket abban a pillanatban, ahogyan felismernek - tehát a hit felébredésének pillanatában - az megkönnyíti nekik a túlvilági Birodalomba való bejutást, és felfelé emelkedésük útjának a kezdete lesz.

A természet tombolása által határozottan elismertetem magamat. Ahol valamit az emberi akarat hoz létre, ott ritkán várható, hogy az emberek bennem higgyenek. De ahol minden remény nélkül ki vannak szolgáltatva a természeti elemeknek, ott hamarabb gondolnak Teremtőjükre, és kiáltanak utána. Ezért van még remény arra, hogy ekkor a lelkeket ki lehet menteni a hitetlenség sötétjéből, engem elismernek és hagyják, hogy a Földön, vagy a túlvilági Birodalomban kormányozzam őket. Amit földi történések nem tudnak létrehozni, azt egy nagyméretű természeti katasztrófa eléri. Gondolnak Istenükre és Teremtőjükre, és szívükben helyreállítják vele kapcsolatukat azzal, hogy a veszélyben bensőséges segítségért kiáltanak hozzá. Ezzel a látszólag áttekinthetetlen pusztulás - mentési akció lesz sok lélek számára, akik így megmenekülnek az örök pusztulástól, és az életre ébrednek akkor is, ha osztályrészük a földi halál.

Mindent megteszek, ami még megmentheti azokat, akik halk, szeretetteljes beszédem elől fülüket lezárják, de akiket ennek ellenére sem akarok elejteni. Most hangos szóval hívom őket még egyszer, és áldott lesz, aki rám gondol - áldott lesz akinek szívéből még nem lettem teljesen kiutasítva, és mielőtt teljesen késő lenne, még hozzám kiált.

Ámen.

Beteggyógyítás Jézus nevében

Tegyétek kezeteket az én nevemben a betegekre, és áldjátok meg őket. A ti hitetek ereje meggyógyítja őket, mert én vagyok az, akire a beteget rábízátok, és az én erőm határtalan - és ha sziklaszilárdan hisztek, határtalanul is működik. Mindennek sikerülni kell, amit a velem való egyesüléssel tesztek. Érzitek-e magatokat ilyen bensőséges szövetségben lévőnek?

Fel kell tennem ezt a kérdést, mert egyedül ettől függ a beteggyógyításhoz szükséges erő megléte, mert tőletek függ, lehetővé teszitek-e embertársatok gyógyulását. Hiteteknek olyan erősnek kell lenni, hogy engem elevenen magatok mellett érezzetek, és már velem egyesülve működjetelek, és így ejtsétek ki nevemet, így áldják meg nevemben a betegeket. Az emberek számára olyan távoli Isten lettem, hogy már semmi megértésük nincs az iránt, hogy egy ember olyan bensőséges kapcsolatban lehet velem, amely által erőmet akarata szerint képes használni. Még akik hisznek is bennem, csak ritkán teremtenek elő olyan hitet, hogy egy pillanatra sem kételkednek támogatásomban, amikor embertársaikon akarnak segíteni. Ezért csak kevesen rendelkeznek a beteggyógyítás adományával, mert ekkor velem és erőmmel rendelkeznek a szilárd hitükön keresztül.

A végidőben az emberek belém vetett hite olyan gyenge és kicsi lett, hogy rögtön feltűnő lesz az olyan mélyen hívő ember, aki szokatlan erővel rendelkezik. Ekkor vagy nagy szellemi sikereket ér el, mert embertársait a bennem és nevem erejébe való hitre vezeti, vagy azok áskálódnak ellene, akik bár a hit ereje nincs meg bennük, mégis jogosnak érzik, hogy szavaimat és nevemet hirdessék. Ez utóbbiak jobban elmarasztalhatók, mint a teljes hitetlenek, mert ismernek, sőt el is ismernek, de hiányzik belőlük az élő, eleven hit, csak szavakat képviselnek, amelyek bennük még nem váltak elevenné, különben felismernék szavam hatását. Maguk még nem próbálták ki mire képes az élő hit, és ha valaki példát ad nekik, akkor áskálódnak ellene, mert érzik szellemi fölényét, tele irigységgel ismerik föl, hogy én segíték neki, és ezt ők eddig még nem vették igénybe.

Bár a vég előtti utolsó időben megszaaporodnak azok az emberek, akikben a Szellem adományai kifejezésre jutnak, olyan emberek, akik annyira bensőségesen kapcsolódnak hozzám, hogy mindent velem tesznek, az én akaratommal és nevem hívásával. Többféle módon is küldötteimnek bizonyulnak, mert rám és Szellememre utal minden, amit egy Szellemmel betöltött ember tesz. Mindez különleges erőt bizonyít, amely fölött csak azért rendelkezik, mert magán keresztül engem enged tevékenykedni, és belém és szeretetem erejébe vetett hite olyan erős, hogy az megállás nélkül ömlik beléje, és így embertársainak is megállás nélkül tud segíteni. Betölti az embertársai iránti szeretet, és ez az erő egyenes úton közvetíti belőlem az erőt - tehát minden lehetséges lesz számára.

Ámen.

A földi élet út, de nem a cél

B.D. No. 5897

7. március 1954

A világot akaratok kipróbálására kaptátok. Ez annyit jelent, hogy beálltok egy tevékenységi területre, mely arra ösztönöz, hogy akarotokat egy irányba használjátok. A világot kikerülni nem lehet. Annak az embernek, aki célhoz akar jutni, azt le kell győznie. A lelketeknek, a szelleminek bennetek feltétlenül szüksége van ezen a Földön erre az utolsó, emberként való megtestesülésre. Általa nyílik alkalom, hogy használjátok szabad akarotokat, mert azelőtt az kötött volt a valamikori bukástok miatt.

Az a lélek, aki szeretné elkerülni ezt a testet öltést, nem juthat a szabad akarat birtokába, mert az ellenem érzett nagy ellenállása nem engedi ezt. Majd mikor kész lesz, hogy a Földön a szolgáló szeretet útját járja, akkor részesül a testet öltés kegyelmében. Ugyanis ez a készsége jelzi azt az érettséget, melyre szükség van, hogy letegye ezt az utolsó akaratpróbát. Minden lélek kész erre az utolsó menetre, mert meghozhatja neki, hogy végképp megszabadul az addigi formától. Viszont időlegesen elveszíti emlékezetét, és ismeret nélkül lép a Földre, hogy ott lassú fejlődésen menjen át. Megtanulja használni az akaratát, környezete is neveli, azonkívül tőlem minden tekintetben segítséget kap, hogy a helyes és jó megismerésére jusson, és szabad akarattal tegye ami helyes és jó.

Részemről megtörténik minden, ami támogatja a helyes akarat döntést. Ennek ellenére az embernek megmarad a szabad akarata. Az egész földi élet hatást gyakorol rá, egy választott, ill. nem választott tantárgyhoz hasonló módon. Mert az ember MENJEN VÉGIG MINDENEN, hogy aztán hozzám, a Birodalmamba jusson. De ne ragadjon meg sehol, nehogy újabb börtön fogságába jusson, hiszen örökérvényű szabadság integet feléje.

A földi élet egy út, melyen járnia kell - de ez nem maga a cél! Ha tekintete a magasságot érinti, akkor tévedés nélkül, szilárd elhatározással járja az útját. De ha szemei megakadnak a Földön, akkor csak azt látja ami körülötte van és történik. Akkor veszélybe jut, hogy a Földön marad, és nem tud onnan elszakadni. Kell, hogy annyi ereje és akarata legyen, hogy elszakadjon attól, ami a Földön értéknek tűnik. Akkor győztes lesz. Mint fejlődésének utolsó, szükséges fázisát tekinti akkor a földi utat, és megállja az akarat próbát. Felém forduló akarata megmarad ellenfelem minden csábító művésze ellenére, aki szintén a lelkéért és az akaratáért küzd. Ekkor ennek a világnak a legyőzője, és a Birodalom várományosa lesz - mely Birodalom nem e világból való.

Ámen.

Az Evangéliumot adjátok át a túlvilági lelkeknek, és emlékeztessétek őket szeretetparancsomra, amelyet a túlvilági birodalomban is teljesíteni kell, ha a lélek magasba akar jutni. Ismertessétek meg velük akaratomat, amely mindig azt követeli, hogy felém forduljanak. Ezt figyelembe kell venniük, ha azt akarják, hogy szeretetem birtokba vegye őket.

A Földre és a túlvilági Birodalomra egyformán érvényes, hogy a lény akarata átalakuljon - mert kezdetben ELLENEM irányuló volt, és ezért meg kell változnia. Ez csak a szeretet által mehet végbe, mert az önzetlen szeretetből végzett tett jelenti felém az első lépést, és a lény erőt kap általa.

A túlvilági erőtlen lelkekből hiányzik a szeretet. Ezt meg kell magyaráznotok nekik. És segítséget csak akkor várhatnak, ha maguk is készek segítséget adni azoknak, akik hozzájuk hasonlóan szegények, és boldogtalanok. Szeretet nélkül a gondolkodás hamis úton jár, és éppúgy, ahogyan a Földön, olyan lények közeledhetnek hozzájuk, akik tévesen tanítanak - és ők a tévedést nem veszik észre. Csak a segíteni kész lélek veszi észre, hogy igazat mondanak neki. Szeretetparancsomat ezért kell a lelkek elé tárni, egyúttal figyelmeztetni őket: ezt az emberiség azért kapta, hogy általa helyreállítsák a kapcsolatukat velem. Mert a szeretetből végbevitt tett erőt hoz a cselekvőnek, amely állandóan fölfelé segíti.

Lassan, lassan kell a lelkeket tanítani. Ha nincs bennük akarat a szeretetkészségre, nem hiszik el amit mondotok, vagy nem értik meg. Ha valóban segíteni akartok rajtuk, akkor első és legnagyobb gondotok az legyen, hogy szerető segítség-nyújtásra indítsátok őket, hogy ők is forduljanak a másik, és éppoly szükséghelyzetben lévő lény felé. Szellemi fűleiket és szemeiket csak ez a szeretetkészség nyitja meg, és akkor már képesek lesznek megérteni mindent, amit eléjük tártok.

Evangéliumom a szeretet tana, ha ezt a tanítást követik, minden más magától jön. Egyedül tudást nem lehet a túlvilági léleknek adni, mert addig nem érti meg, amíg maga is nem kész a szeretet gyakorlására. A túlvilágon épp úgy kell, és lehet gyakorolni a szeretetet, mint a Földön, de folytonos készséget követel, mert különben a lélek erő nélkül marad. Amíg gondolatban a lélek csak magával és szomorú sorsával foglalkozik, nincs rá mód, hogy segítséget, vagy erő-közvetítést kapjon. Szemeit a környezetére kell irányítani - vagy ha egyedül van egy sivatagos vidéken, a földi emberekre irányítsa, akiken segíthetett volna, de nem tette meg.

Folytatás 3.13-án: Emiatt érezzén bánatot, és tévedését tegye jóvá azzal, hogy most már szívesen segítene. Ekkor majd olyan lények társulnak hozzá, akik nagy bajban vannak, és amennyire benne feltámad a segíteni kész akarat, olyan mértékben ömlik azonnal erő beléje, hogy akaratát kivitelezhesse. Elsősorban a szeretetnek kell felgyulladni benne. Ez sokszor hosszú időt vesz igénybe, de lehetségessé lesz, ha az emberek szeretetteljesen támogatják. Meg kell magyarázni nekik, hogy miben van hiányuk, tanítani kell őket, és szerető segítőkészséggel ezekre ösztönözni.

A szeretet mindent elér, a szeretet mindent legyőz, a szeretet maga az az erő, amely megváltáshoz segít egy lelket. Amíg a lélek csak önmagára gondol, nehéz helyzetéből nem szabadul meg. De szeretetteljes és puha lesz, ha kicsi fénysugarak érik, mert azok szeretet-szikrák, melyek a szívet érik, hogy felgyullasszák. Minden lélek, aki a sötétséget kínnak érzi, ezt jólesően fogadja. Ilyenkor remény van rá, hogy utánajár ennek a világosságnak - tehát, hogy kész lesz arra, hogy a többi léleknek világosságot vigyen. Ezeknek a lelkeknek állandóan csak a szeretetet kell prédikálni, amely Jézus Krisztusban, és megváltó tevékenységében kapta a megkoronázását.

Egyéb tudásra egyenlőre nincs szükségük ezeknek a lelkeknek. Viszont feltétlenül tudniuk kell, szükséghelyzetüknek mi az oka, és hogyan szüntethető meg. Csak ennek ismeretében van feljebb lépésük biztosítva. Csak mikor maguk is szeretetből végeznek el valamit, akkor kapnak erőt, és tudnak szeretetben tevékenykedni, hogy mindig több erőhöz jussanak, és mindig világosabb fénybe léphessenek. A fény a lelket végtelenül boldoggá teszi, és boldogságában a szeretete is növekszik. Most már egyetlen egy lélek is tömeges megváltó munkát végez, mert amint a szeretet hatását

önmagán felismerte, ezt az ismeretet elmondja a többieknek, és igyekszik rávenni őket hogy hasonlóra törekedjenek. Mert ahogyan a Földön, úgy a túlvilágon is a legfontosabb törvény: "Uradat, Istenedet minden fölött szeresd - felebarátodat pedig mint önmagadat."

Ámen.

Isten szeretete megtalálható a szenvedésben is

B.D. No. 5920

1. április 1954

Akárhogyan alakuljon is földi éltetek, szeretetemben soha nem szabad kételkednetek. Úgy gondoskodom rólatok, hogy számotokra mindig az a legjobb. Hogy mi jó nektek — azt egyedül én tudom. Azt is én tudom, hogy milyen veszély fenyeget, és érdekekben hogyan lehet ezeket elfordítani felőletek. Ha képesek lennétek szeretetem nagyságát felmérni — amely minden gyermekemre érvényes — akkor valóban megnyugodnátok, és könnyű szívvel mennétek át az életem, bízhatok Mennyei Atyátokban, hogy elviselhetően alakít mindent számotokra, és soha nem maradtok segítség nélkül, ha hozzám fordultok.

Valóban, földi sorsotok alakulására szeretetem mélysége adhatja meg a legjobb magyarázatot, mert ez a szeretet a legjobbat és a legüdvösebbet adja, és nem akar értelmetlen szenvedést és szükségért rátok halmozni.

Ezek megterhelnének, és csak kétségeket okoznának. Higgyetek ezen szavaimnak, és maradjatok csöndben — azaz bízzatok megadással, és segítségem nem marad el. Lelketek is eredményt könyvelhet el — mert szenvedés nélkül nehezen küzdhetek ki valamit.

Még síkra szállok az emberek szeretetéért és akarataért — az emberek még nem döntöttek teljesen mellettem, még ellenfelem is lelketekért fáradozik, és nagy a veszély, hogy övé lesz a győzelem. Ezért olykor lehetetlenné teszem, hogy meggondolatlanul kövessék. Arra adok okot, hogy megfontolhassák, mit ad ellenfelem — és mit kér érte. — Az emberek figyelmét önmagukra irányítom, hogy eltereljem attól, amit ellenfelem állít csábítóan a szemük elé. — Betegséget, szükséghelyzetet, gondot és szenvedést küldök — mert ezek akkor is áldást hoznak az emberre, amikor ezt maguk nem ismerik föl. Én szeretem az embereket, és nem akarom azzal szemben elveszteni, akiből hiányzik minden szeretet. Aki nektek csak látszat-javakat ad, aki megtéveszt, és a terve az hogy megrontson. Valóban ez a terve. Tőlem távol akar tartani — mert benne nincsen szeretet. Ti emberek nem ismeritek a Világ Fejedelmét, és ezért engeditek hogy megtéveessen, amikor földi javakkal csalogat, és cserébe a lelketeket kéri.

Én meg nem szűnő javakat akarok adni, és ti még nem ismeritek ezeknek az értékét. Egy jó apa nem ad olyant a gyermekének, ami kárára van — még akkor sem, ha a gyermek szeme mohón rátapad. Sokkal inkább akadályt gördít eléje, ha a figyelmeztetés ellenére mégis utána akar nyúlni.

Nekem is gyakran így kell megakadályozni benneteket, amikor fordított törekvésekkel veszélyeztetitek szellemi élteteket. Ha fennáll a veszély, hogy nem engem, hanem más célt követtek. Mert én szeretlek, és birtokba akarlak venni — így mindent megteszek, hogy el ne veszítselek.

Ámen.

Jézus követése - Szeretetben élni

B.D. No. 5927

12. április 1954

Vegyetek példát a Földön töltött életemről. Az önzetlen felebaráti szeretetben eltöltött élet volt. Keressétek meg hogyan tudtok követni, és csak azon fáradozzatok, hogy mindig szeretetben éljete. Akkor velem egy úton haladtok, és biztosan célhoz értek. Azért jöttem a Földre, mert az emberek téves úton jártak, amely soha nem vezet a magasba, hanem állandóan mélyebbre visz. Én megmutattam a helyes utat, és mindenkit felszólítok, hogy ezen az úton kövessen engem.

Az embereket tanítottam, mert nem volt róla semmi ismeretük, hogy miért csak szeretettel lehet magasabbra jutni, hogy maguk miért gyöngék és erőtlenek, és ezt hogyan tudják megszüntetni. A

szeretet erejéről oktattam őket, és a tanításhoz megadtam a bizonyítékokat is. Bebizonyítottam erőmet, és ezzel a szeretetben töltött élet hatását igazoltam. Ismertem az embereket, milyen nagy szellemi ínségben éltek - és ismertem az eszközt, amivel megszüntethető ez az ínség. Azon fáradoztam, hogy az emberek vegyék igénybe ezt az eszközt. Most - a vég előtti utolsó idő helyzete ugyanaz, mint akkor volt. És az eszköz is ugyanaz - amit ha felhasználtak garantálja, hogy aki a mélyben van feljut a magasba.

De az emberek nem figyelnek arra, hogy mire tanítottam őket. Nem követnek, mert nem hisznek bennem és tanításomban. Életvitelük igen messze van attól, ahogyan én éltem. Nem gyakorolnak szeretetet, és így nem azt az utat járják, ami felfelé vezet. Szeretet nélkül nincsenek kapcsolatban velem, szeretet nélkül valóságos szakadék van Istenetek és Örök Atyátok, meg az emberek között.

Ezt a szakadékot egyedül a szeretet képes áthidalni. A szeretet az egyetlen út az Atya szíve felé, és a szeretet az egyetlen erő, amellyel ezen az úton járni tudtok - mert ez az út erőt és megerősítést kíván. De aki nem akarja a szeretet útját járni, az a mélyből soha nem emelkedik ki. Én nem nyújthatom kezemet feléje hogy kiemeljem, mert amíg nincs benne szeretet - nem fogja meg.

Szabad akarattal kell követnetek engem. Én nem használok kényszert amíg az ember ellenáll. A szeretet nem tűri a kényszerítést, de feloldja a bilincseket. Tehát az embereket csak tanítom, és sürgetve figyelmeztetem, hogy gyakorolják a felebaráti szeretetet. Csak akarnotok kell, és tudtok követni, csak akkor segíthetek, ha ti követni AKARTOK.

Ezért állítátok szemetek elé földi életmódomat, hogy azonos módon tudjatok élni. Biztosan megtapasztaljátok segítségemet. Mert aki reám irányítja szemeit az ERŐT kap, hogy JÉZUST KÖVETNI TUDJA. Célját eléri, és egyesül velem.

Ámen.

Kereszthalál

B.D. No. 5932

16. április 1954

Kereszthalálommal az irgalmasság felfoghatatlan nagy cselekedete ment végbe. Az irgalomnak ez a tette az egész emberiségnek, a múlt, a jelen, és a jövő emberének egyaránt szól. Minden emberért meghaltam, minden ember bűnét magamra vettem - mert minden ember az ősbűnnel terhelve jön a világra.

Tehát ez az ősbűn indított arra, hogy az emberekért szenvedjek és meghaljak, mert az ősbűnt akartam kiengesztelni az előtt, aki ellen irányult, és Isten igazságosságának akartam eleget tenni. Ti emberek nem vagytok sem bűnösök, sem annak nagyságának tudatában, de szeretetem mélységét sem fogjátok föl, amivel megváltástok munkáját végbevittem.

Akárhogy ábrázolják is szenvedésem nagyságát, ti a szenvedés és fájdalmak mértékét megközelítően sem tudjátok felmérni - amiket értetek eltűrtem - mert nemcsak a testem, hanem a lelkem még annál is jobban szenvedett.

Megrettent az emberek bűnösségétől, nem tudott védekezni, amikor a pokol minden ereje ellene volt, és minden rosszat megtett, amit csak tehetett. Az én lelkem tiszta és áttetsző, hatalmas volt a különbség közte, és a sötét emberek között. Lelkem démoni szférában volt, ahol semmi mással nem találkozott, csak sátáni felfogással. Fénnyel és szeretettel teli lelkem a mélység mélyébe nézett, és elborzadt ennyi bűntől és sötétől.

Mondhatatlanul szenvedett a test is, mert amit kínban és megalázásban ezek az emberek ki tudtak találni, azt megtették rajtam, és örültek aljas tetteiknek. A pokol elszabadult ellenem, és ez volt a legnehezebb küzdelem, amit ember valamikor is megküzdött, hogy a szereteten keresztül győztes maradjon. Ez a szeretet mindenkié, aki a sátán hatalmában van, és én vissza akarom adni szabadságukat.

Láttam kínzóim nagy elvetemültségét - és mégis értük szenvedtem, és haltam meg. Tudtam, hogy annak eszközei és kivitelezői, aki ellen küzdöttem. Tudtam, hogy maga a Sátán van ellenem, és

megváltó munkám célja az, hogy legyőzzem. Az volt a misszióm, hogy az emberiséget megszabadítsam hatalmától. Ezt a missziót szabad akarattal vettem magamra, amikor a Földre szálltam. És mert az emberek iránti szeretetem túlságosan is nagy volt, azért szenvedtem többszörösen is, mert egyfajta módon meg akarták bosszulni szeretetemet, amikor mindenből amit velem tettek csak a gyűlölet, és szeretetlenség beszélt.

Viszont én szenvedni akartam - mert célom az engesztelés volt, és tudatosan mentem az emberekért a kereszthez vezető úton. Fenéig kiittam a kelyhet. Nem engedtem meg magamnak jóindulatú ájultságot, ami rövid időre megszabadított volna kínjaimtól, és szenvedéseimtől. Testemet kitartásra kényszerítettem, amíg csak el nem jön az óráim. Szervedni akartam, mert más mód nem volt a megváltásra csak az, hogy az én testem fogja fel az összes bűn kihatását, és az én testemet-lelkemet terhelje mindaz, amit különben minden embernek magának kellett volna hordoznia - de összetört volna alatta.

Az egész emberiségért szenvedtem - és ezért kellett mérhetetlenül erősen éreznem mindent. A keresztút fájdalmait, és a kereszthalál kínjait az emberek nem tudják elképzelni, mert összetörnek a benyomás ereje alatt, hacsak egy pillanatra is betekintést kapnának azokba az órákba, amelyek megelőzték kereszthalálomat. De egyszer majd ti is részt vehettek benne, egyszer majd kinyilvánul, hogy mit tettem értetek, és örökké hálásak lesztek, hogy megmentettelek az örök haláltól, hogy a megváltó munkám által kiszabadítottalak annak kezeiből, aki lelketek halálát akarta. És akkor kinyilvánul szeretetem nagysága is - ami mindörökké a tietek.

Ámen.

Föltámadás 2.

B.D. No. 5934

18. április 1954

”Örüljete és ujjongjatek, mert föltámadt a halálból!” így hangzik az enyéme szájából, és hitték, hogy én Jézus Krisztus, az ÚR FÖLKENTJE vagyok. Hogy valóban, és szavahihetően ISTEN, és kereszthalálommal megváltottam a világot.

Föltámadtam a halálból. Ezzel igazoltam szavaimat: "Rontsátok le eme templomot, és harmadnapra fölépítem azt!" Megtörtem a halál hatalmát, de föltámadásom csak arra legyen igazolás, hogy a testi halállal nincs vége az életnek. Meg kell tanulni, hogy higgyék a halál utáni életet, és láthatóan bemutattja mit várhat az egyes lélek a földi halála után. Mert ez a hite hiányos volt mindenkinek. Maguk a papok, és írástudók is úgy utaltak a próféták halálára, mint igazolásra, hogy még a legjámborabb emberek is végül a halál martalékai lesznek. Mert az életvitel szellemi kihatásáról semmit sem tudtak, a lélek föltámadásában kételkedtek, és ezért az ember Jézus tanításai is érthetetlenek, és kényelmetlenek voltak.

Én pedig azt akartam, hogy az emberek nyilvánvaló módon felismerjék tanításom szellemi kihatásait. Én ura vagyok életnek és halálnak, és földi életem során halottakat ébresztettem életre, és az emberek mégsem hitték el, hogy hatalmam van életen és halálon. Ezért magamon bizonyítottam be, hogy Úr vagyok a halál fölött. Hogy az életet nem lehet elvenni attól, aki azt szellemben már megtalálta, akkor sem, ha földi életét elveszik tőle. Én pedig a földi testemet is föltámasztottam annak jeleként, hogy már nincs benne semmi földi, hogy már az is át van szellemítve, és ezáltal megvan az ereje, hogy átszellemített formában föltámadjon.

Testemben már nem volt semmi földi. A rettenetes szenvedés teljesen átszellemítette, és minden földi szellemivé lett. És ez a szellemi élet teljesen föl tudott emelkedni. Ezért volt képes a test kilépni a sírból, mert a föld nem tartott vissza belőle semmit.

Olyan folyamat volt ez, amiről az egész emberiségnek tudomást kellene venni - hogy lehetséges - és MIÉRT lehetséges a testi halál után ismét föltámadni. Ennek az ismeretnek az elfogadásától, a föltámadásomba vetett hittől függ ISTENSÉGEM elfogadásának hite is; az Isten Fia földi missziójának a hite, és a teljesített misszió által Istennel való teljes egyesülésbe vetett hit is. Valóban, és szavahihetően föltámadtam a halálból, és látható módon mutatkoztam az enyéme előtt.

Ezzel az embereknek bebizonyítottam, hogy mint ember a halált legyőztem, hogy aki a halált a világba hozta annak nem volt hatalma, hogy testemet visszatartsa a földben, mert az már magára vette szellemruháját, a Megváltás Műve által.

És ez a Megváltó Tett érvényes volt az összemérésre. Tehát ellenfelem egy lelket sem tarthat többé vissza, akik kereszthalálom által megmenekültek hatalmától. Nem kell senkinek félnie a halált, feltámad az örökéletre, ujjongva örülhet, mert tudja, él a Megváltója és életet ad mindenkinek - aki hisz benne, és föltámadásában.

Ámen.

A Szellem ereje a végidőben

B.D. No. 5935

19. április 1954

Mindenki, aki hisz, tapasztalja meg a Szellem erejét, mert a végidő közel van. Sok erőre lesz szükség ebben az időben, és mert hisztek - hadd legyen nyilvánvaló a segítségem, hogy embertársaitok hite is megerősödjön - és ellenállást tudjanak tanúsítani ellenfelem rohamaival szemben. Valamennyien sok csapást és szükségét viseltek, akik a végidőkben éltek, mert a világosság és sötétség közti küzdelem élesen fellángol, hatását pedig az embereknek kell elviselniük.

A pokol a maga erőivel mindent kitalál, hogy követőimet elbuktassa mellőlem, hogy az embereket fölheccelje egymás ellen és figyelmen kívül hagyják a szeretet parancsát. Sok hitre és erőre van szükség, hogy a végidőben hűségesek maradjatok és tekinteteket mindig fölfelé tudjátok irányítani, ahonnan a segítség érkezik. Ebben az időben mindenki szemlátomást megtapasztalja jelenlétemet, Szellemem fuvallata megérinti, és mindig többen zárkóznak föl mellém. Végül már az életet a legszorosabb kapcsolatban élitek velem.

Szellememen keresztül az én Nevemben tevékenyek lehettek. Ez azt jelenti, hogy az előttetek lévő időtől nem kell félnetek, mert hitetek erejével mindent le tudtok győzni - semmi sem lehetetlen és semmi sem legyőzhetetlen a számotokra. Bennetek és általatok Szellemem lesz tevékeny. Ahol összetalálkozik egy hívő kör, ott megjelenésem nyilvánvalóvá lesz - amennyiben egy Szellemmel eltöltött jelenlévő megkapja utasításaimat, és érzi magában erőmet, amellyel kivitelezni, amit Szellemem mond neki.

Az ilyen erősítésekre nagy szükségetek lesz, mert elkeseredtek az események láttán és sehol máshol nem találtok segítségre. Ennek ellenére ennek is el kell jönni, hogy az Írás beteljesüljön, - hogy szükségbe jut mindenki, aki bennem hisz. (Ján. 15, 18-20; 2. Tim. 3, 12)

De én mellettetek vagyok, ha a hitetek rendíthetetlen, ez az idő is elvonul fölöttetek, mint egy nehéz álom. Mert hitetek erejével gátat vethettek a magatok szükség-helyzetének. Ezért igyekezzetek eljutni a mélységes hitre. Éljétek a szeretetet, hogy hitetek erősödjön és engedjétek, hogy Szellemem betöltsön, mert az hatalmas. Ha munkálkodhat bennetek, úgy éltek, és az életet már örökké el nem veszítetek.

Ámen.

Irgalmasság

B.D. No. 5943

28. április 1954

Gyakoroljatok irgalmasságot, és állandóan arra gondoljatok, hogy az én irgalmam nélkül mindörökké elvesztek. Az irgalom alapja a szeretet, ami a fájdalmat nem tűri, és ezért segíteni akar. Ha az ember irgalmat érez felebarátja iránt, akkor szeretetet is érez, különben nem érintené a sorsa.

Az irgalom, a szeretetnek egy másik formája.... mert a szeretet boldoggá akar tenni, míg az irgalom először a szenvedést akarja elfordítani. Az embertárs szenvedése minden érzékeny emberben irgalmat vált ki, mintegy együtt érez vele, az a legbensőjéig érinti, és ezért kész, hogy segítsen.

Szeretetet minden kézzelfogható szükséghelyzet nélkül is lehet gyakorolni, az ember teljes önzetlenséggel adhat, és a másikat boldoggá teheti.

De egy hidegebb szívű embert is megragadhatja embertársa szükségállapota, és ekkor lép elő az irgalom, az emberben megsokszorozódik a szeretet, a másik nyomorúsága szeretet- tette indítja, és az irgalom műve meghozza az én irgalmamat is annak, aki szükségben van. Látom összes bűnötöket és gyengeségeket, és ez az állapot könyörlésre indít, még ha magatok vagytok is hibásak benne.... Ezért irgalmatok szóljon azoknak, akik saját hibából jutottak idáig. Az irgalom ne lépjen föl bírói módon, érvényesüljön méltatlanokon is, mert az embertárs szükségállapota valóban kiegyenlíti a hibáját, de ennek ellenére kincs, és irgalomra méltó.

Milyen sorsotok lenne, ha én nem lennék hozzátok irgalmas, és szeretetem által magát a nagy bűnötöket el nem törölöm.... bár sorsotok jogos volt, mert szabad akarattal magatok választottátok. Láttam gyengeségeiteket, a szellemi mélypontot és a bilincseket, amelyeket ellenfelem rakott rátok. Láttam tehetetlenségeiteket, hogy sohasem tudtok kiszabadulni saját erőből ezekből a bilincsekből. Ezért küldtem a Megváltót, Jézus Krisztust a Földre – akiben magam öltöttem testet – hogy küzdjön az ellen, aki a fogságában tartott benneteket.

Irgalmam nem tudott és nem is akart már tovább benneteket ellenfelem bilincseiben tartani. Tehát az irgalom a magatok bűnét nem vette figyelembe, hanem segített, hogy megszabaduljatok a bilincsektől. Úgy gyakoroljátok ti is az irgalmat, hogy segítséget adtok, (04.28-án) mert hajt benneteket a szeretet, hogy embertársatok szükséghelyzetének véget vessetek; legyetek irgalmasok azokhoz, akik vétkeztek, és tulajdonképpen eljátszották jogukat a ti segítségetekre.

Ne gondoljatok a vétkükre, de a nyomorukra igen.... Az irgalmas szeretet igazolja, hogy szívetek még nem keményedett el, hogy mintegy együtt szenvedtek velük és testvériesen együtt éreztek a nyomorultakkal.

Tehát ne fordítsátok el szemeteket amikor nagy szükséghelyzetet láttok.

Gondoskodjatok szeretettel azokról, akik a mélységben vannak, vegyétek példának az én irgalmamat, mert az minden bűnösre érvényes, és az én Megváltó Művem véghezvitelét hozta létre.... mert mindannyian bűnösök voltatok, de ezt az adósságot én magamra vettem, és a kereszten halállal fizettem érte.

Ámen.

Az igazak szorongattatása

B.D. No. 5949

5. május 1954

„Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért,

mert övék a Mennyei Ország”

„Boldogok vagytok, ha miattam rátok fognak minden rosszat.

Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok nagy a Mennyeiben.

Így üldözték előttek a prófétákat is”

Az igazak sorsa gyakran azért elviselhetetlen, mert rajtuk a sötétség erői különösen kitombolják magukat. Azért, mert felismerik hogy az ellenfelük, aki soha nem csatlakozik hozzájuk. Ezért el akarják venni tőle a hitét, hogy ne legyen tartása, és ellenállás nélkül adja meg magát nekik.

A sötét erők és azok urai gyűlölik azokat, akik átadják magukat Istennek, akik Isten akarata szerint élnek. Ezt a gyűlöletet kiengedik magukból, és eltöltik vele a nekik engedelmes embereket, és a szeretetlenség legnagyobb tetteire hajtják őket.... és a ti kiérlelődéseitekhez Isten ezt megengedi.

Ti emberek ezt nem tudjátok megérteni, és ezek miatt az igaz embereken végbevitt tettek miatt gyakran hajlandók vagytok kételkedni Isten szeretetében és irgalmában. A vég ideje van, a pokol erői szabadjára vannak engedve, és azok ijesztő módon dühöngnek. Nem gátolja ebben semmi őket, ám

semmi nem marad büntetés nélkül.... és ami ezeket az emberbőrbe bűjt ördögöket illeti, valóban igazi kiegyenlítést kapnak, mert fogságba jutnak. Akik eddig szabadon és akadály nélkül tudtak cselekedni, most majd megkötözött állapotban és végtelen időre elvesztik szabadságukat, sorsuk pedig az elképzelhetetlen kín lesz.

Az ember csak rövid ideig szenved, míg a halál meg nem váltja.... de amit lelke mint nyereséget visz magával, az az embereknek fölfoghatatlan. Értsétek meg miért engedi meg Isten, hogy a rossz túlerőben legyen a jó fölött. A rossz, a gonosz csak a testet kínozhatja és veheti el az életét, de az ember lelke fölött nincs hatalma. Ebből haszna is van a léleknek, ugyanis az Istenhez vezető út így lerövidül, míg az e nélkül jelentékenyen hosszabb lenne. Egy különösen nehéz földi sorsnak megvan az oka, ezt az emberek maguk nem tudják, de Istennek nyilvánvaló.

Isten Megváltó Terve jól ki van gondolva, mert a szeretet és bölcsesség hozta létre. Minden helytelenséggel és bűnnel számolt, minden érlelődési lehetőséget előre látott és elhatározott. Ezért minden, amit egy ember megél, az a lelke számára jó, és gyógyító erőként hat, még ha az emberi értelem ezt másképpen is ítéli meg. De a lelkek megváltásának ára volt, Jézus kereszthalála, ami felbecsülhetetlen, és egyszer minden ember megköszöni ezt Istenének és örök Atyjának, aki nehéz fájdalmakon ment át, ami által az örök életre megtalálta az utat.... megköszöni Istennek hogy magára vette bűneit, szenvedett érte, és így megszabadulhatott minden vétékétől.

Ámen.

Isten szeretet-bilincsei

B.D. No. 5961

19. május 1954

Engedjétek meg magatoknak, hogy szeretetem fogságába jussatok, és megszabadultok attól, akiből hiányzik minden szeretet, és aki ezért igyekszik szeretetem kötelékéből kivonni titeket, ha rabjai vagytok.

Bár szeretetem biztos köteléket fon körétek, mintegy szilárdan hozzám láncol, de ti ezt a köteléket örömben és boldogságban hordjátok, és többé nem akarjátok fellazítani. Alávetitek magatok nekem mint Isteneteknek és Uratoknak, de bennem az Atyát is felismeritek, aki elé önként siettek hozzám való szeretetetek tanúsítására.

Szeretetem köteléke nem kényszer nektek, és bár örökké nem távoztok el többé tőlem, mégis teljesen szabad teremtmények vagytok, a gyermekeim vagytok, akik az Atya örökségébe lépnek, tehát velem munkálkodnak és alkotnak, és végtelenül boldogok. Mert szeretetem kötelékét nem fonom körétek akaratotok ellenére, megvárom míg magatok engeditek, míg magatok törekedtek felém, hogy megfogjalak, és soha többé el se engedjelek.

Mivel azonban akarjátok, hogy hozzám kapcsolódjatok és ebben meg is maradjatok, megszólítalak, mert akarom hogy megtanuljatok felismerni mint Isteneteket és Atyátokat, akinek szeretete kezdet óta titek - hogy engem mint szeretetet is ismerjete fel. Mert mielőtt hozzám törekedtek, előbb fel kell ismernetek. És én világosságot ajándékozok nektek, mert még sötétség van bennetek, még annyira el vagyok rejtve szemetek előtt, hogy nem tudtok felismerni, és ezért nincs is kívánságtok a velem való egyesülésre, míg szemetek észre nem vesz egy belőlem induló szelíd sugárzást, ami jólesően hullik szívetekre.

Ekkor kinyitjátok szívetek ajtaját, és akarjátok hogy belépjek. Ekkor már kívánjátok a közelségemet, és meg is tesztek mindent, hogy megtartsatok - aztán szeretetem befogad és fogva tart titeket, és boldogok vagytok, többé már nem kívántok tőlem eloldódni.

Hagyjátok, hogy szeretetem megragadjon, és már a Földön boldog teremtmények lesztek. Lépjete tudatos kapcsolatba velem, és megszabadultok lelketek ellenségétől, aki nem képes követni benneteket, ha a közelségemet keresitek. Gondoljátok meg, hogy már az utánam való vágy is szabaddá tesz, mert közeledhetek hozzátok - és ahol én vagyok, onnan ellenfelem menekül.

Dobjátok el magatoktól a nyomasztó béklyókat, és szívesen vetitek alá magatokat hatalmamnak. Engedjétek magatokat önként megkötözni - és örvendeztek ennek a fogságnak, mert szeretetemben örökké boldogok lesztek.

Ámen.

„Aki megmarad a szeretetben, az marad bennem“

B.D. No. 5963

21. május 1954

A velem való egyesülésben megtaláljátok békéteket. Amint velem eggyé válnak érzitek magatokat vágyatok lecsendesedik, érzitek hogy a bensőséges imában - amit szellemben és igazságban küldtök felém - kapcsolatban vagytok velem.

Az ima annak az AKARATNAK a kinyilvánítása, hogy kapcsolatot kerestek velem. A szeretetben való cselekvés pedig a beteljesülés, mert: "Aki megmarad a szeretetben, az bennem marad, és én benne". A szeretet a legnagyobb dolog, és a szeretetből való cselekvéstől függ minden, amit a lélek kiérlelődéséről - az Atyai Házba való visszatérésről - és az örök boldogságról hallottatok.

Azért csak tartásotok mindig szemetek előtt a szavakat: "Aki megmarad a szeretetben - az bennem marad, és én őbenne". Ha arra gondoltok, hogy én MAGAM VAGYOK a szeretet, akkor legfontosabb dolgokat a szeretet-parancs teljesítése lesz, és azon fáradoztok, hogy szeretetben éljete, és így örök kapcsolatban maradtok velem.

A szeretet minden, az a megváltó erő, a világosság, az isteni eszme, az örök Rend középpontja. Amint az ember szeretet nélkül él - kilép a Rendből. Cselekvésben, gondolkodásban teljesen ellentétben áll Istennel - szellemben vak, azaz nincs ismerete, megváltottság nélkül él az ellenfél kezei között, és az minden boldogságtól meg akarja fosztani. Én vagyok a szeretet - ellenfelem a szeretetlenség. Tehát aki azt kívánja, hogy egyesülhessen velem, aki engem ki akar küzdeni magának, annak szeretetben kell élnie, mert akkor nekem nála kell lennem - mivel ős-szubsztanciám öröktől fogva a szeretet.

Megmérhetetlen mennyiségben osztok kegyelmet, olyant ajándékozok amit meg sem érdemeltek, és magatoktól nem törekedtetek volna rá. Minden kegyelmi ajándékomnak egyetlen célja van - az, hogy magatokat szeretetté alakítsatok. De akármit is ajándékozhatok nektek, ha nincs bennetek szeretet - halottak vagytok, és azok is maradtok, megítélt, szeretet nélküli lények, akik megmaradtok teremtményeimnek, de gyermekeimmé sohasem váltok.

Elsősorban a szeretet hozza létre teremtményeim megistenülését. A szeretet egyesít velem. Szeretet nélkül rajtam kívüli, elkülönült lények maradtok szerencsétlen sorsotokban. Ezért az első és legelőkelőbb parancs, hogy: Istent minden fölött - felebarátodat pedig úgy szeresd mint magadat." Ennek a parancsnak a teljesítésétől függ a szellemi állapot a Földön, és egykor az örökkévalóságban is.

Tanítványaimnak azért adtam a feladatot, menjenek ki a világba, és hirdessék isteni szeretet-tanításomat. Magam is ezért éltem szeretetben eltöltött életet az emberek előtt, és ezt az életet kereszthalálommal pecsételtem meg. Nagyon is nagy szeretetemmel ezt embertársaimért szenvedtem el, mert felismertem végtelen ínségüket, és segíteni akartam rajtuk.

Az emberek akármennyire megalázzák, és a porba vetik magukat előttem irgalomért, amíg ezt a parancsot nem veszik figyelembe, nem juthatnak be az üdvösségre. Én fölülmúlhatatlan szeretettel szeretlek benneteket, és mindenkit meg akarok nyerni magamnak. Az a boldogságom, ha szeretetemet viszonzóztatok, és a magatok szabad akaratából teszitek ezt. Amikor irgalomért könyörögtök, annak alapja az utánam való vágy legyen: hogy szerettek engem, de felismertétek mekkora távolságban vagytok még tőlem.

Próbáljátok elérni! A velem való egyesülést akarni kell. Ezért kell szeretetben élnetek, mert e nélkül soha nem jön létre. Gondoljátok meg - minden szeretetteljes cselekedettel magát az örök szeretetet vonjátok magatokhoz. De szívetekbe addig nem léphetek be, amíg az Isten lényével ellentétes.

Velem csak a szeretet által zárkozhattok össze. Gondoljatok erre, és szeretet-parancsom teljesítése legyen a legfontosabb dolog. Tudnotok kell, hogy egyetlen ember sem jut el szeretet nélkül a várt üdvösségre.

Ámen.

Az Isten akarata szerint végzett megváltó munka

B.D. No. 5964

22. május 1954

Bízzatok szavaimban - higgyétek el, hogy szeretetem öröklik fölöttetek, és megvédelek ellenfelem támadásaitól, ha földi és szellemi szorongásokban nálam kerestek menedéket. Akaratotok biztosítja segítségemet és védelmemet is. Csak az akaratotokat értékelem, és ennek az akaratnak megfelelően vagytok az én kezeimben, vagy ellenfelem kezeiben.

Ha az akarat nekem szól, és kívánságtok a tetszésem szerinti élet, akkor tudhatjátok, hogy gondotokat viselem. Ha az akarat a világnak és javainak szól, úgy ellenfelem tulajdonában vagytok, és ekkor hatalma is van fölöttetek, de soha többé nem birtokolhat, ha felém törekedtek, ha engem kerestek, és lélekben és igazságban imádkoztok hozzám.

Hitetek még gyenge, de megerősödik, amint csak azon fáradoztok, hogy szeretetben éljete, és mindig bizonyosabbá válik, hogy atyai szeretetem mindenkinek szól, aki még megváltás nélkül él a Földön, és annak is, aki megváltás nélkül távozik vagy már távozott a Földről. Ezek a lelkek mind nagy ínségben vannak, és szeretetem nem akarja, hogy örökké megmaradjanak ebben a szenvedésben. Megszámlálhatatlan lehetőséget teremtek nekik, hogy kitaláljanak a szenvedésükből anélkül, hogy szabad akaratuk törést szenvedne. Én minden egyes ember és minden túlvilági lélek akaratát ismerem. Tudom, mikor hajlandó útját felém venni, és engedem a megváltásuk munkájában az embereket is részt venni, mert mondhatatlanul sok munka ez, mert minden egyes léleknek alkalmat kell adnom, hogy feladhassa ellenállását, és az örök üdvösség felé forduljon.

Gondoljatok a megszámlálhatatlanul sok lélekre, akik még távol állnak tőlem, akiknek nincs hitük, és akikhez magam azért nem közeledhetek, mert nem hiszik létemet. Erősen fáradozom lehetőséget teremteni ezeknek a lelkeknek is, hogy kerülő úton hozzám jussanak, és ti emberek ebben segíthettek, amennyiben gondját viselitek minden léleknek, amennyiben ismeretet adtok rólam, mert benneteket inkább meghallgatnak, ha egyáltalán hajlandók szükséghelyzetük megváltoztatására.

A Szellemi Birodalomban egyik oldalon sajnálatos hitetlenség van - a másik oldalon viszont átfogó megváltó munka kezdődik a lélek közelében, mert a Földön ez a megváltó munka többnyire eredménytelen marad, mivel ellenfelemnek a Földön igen nagy hatalma van az emberek fölött, mert azok erősen belebonyolódnak az anyagba, és ő anyagi javakkal csalogatja őket. De a túlvilági Birodalomban sok lélek felismeri annak értéktelenségét amire a Földön törekedett, mert most a legnagyobb szegénységben és sötétségben van, és ezért az ilyen lelkeket gyakran könnyebb megnyerni, ha felébreszthető bennük a hit. Nekem valóban sok eszközöm van amit felhasználok, és nem ritka a sikerük.

A túlvilági lelkek életét nem lehet részletekre úgy ábrázolni, ahogyan az van, mindig marad egy fátyol, amely lehetetlenné teszi nektek a túlvilági Birodalomba való betekintést. De elhihetitek, hogy minden lélekről gondoskodom, és megmentésükre titeket embereket is bevonlak, ha ezáltal nagyobb eredményességre van kilátás. Aki nekem szolgálni akar az szolgálhat is, és arra a helyre állítom, ahol munkája eredményes lesz. De állandóan hinnetek kell hatalmas szeretetemben és irgalmamban, akkor válik minden érthetővé számotokra, és már nem kételkedtek a nektek adott feladatban. Szívesen szolgáltok, és meggyőződtek munkátok áldásáról is, számtalan lelket segítetek a kintől és szenvedéstől megváltani, és elvezetitek őket a világosság és boldogság útjára.

Ámen.

Beteggyógyítás - Jelek és csodák – Hit bizonyítékok

B.D. No. 5966

Ismerem az enyéimet, és ismerem akaratukat, ennek az akaratnak megfelelően adok nekik megbízatást, hogy legyenek tevékenyek értem és Országomért. Azért olyan különfélék a tevékenységek és a szolgák lényei is szőlőskertemben, mert mindenkinek olyan a tevékenysége, amilyen a lényének megfelel. Mindenki képességének megfelelő módon szolgál, és én minden szolgát elfogadok, ahol az akarat jó, és felém törekvő.

Ezenkívül a tanításra szoruló emberszívek is különfélék, tehát szőlőm eme szántóföldjeinek is különféle megmunkálás kell - de ennek megítélése egyedül csak nekem lehetséges. Én a szív legkisebb rezdülését is ismerem, amelyeket a sikeres megváltói munkához felhasználhatok.

Engem a viharban éppúgy fel lehet ismerni, mint a szél leghalkabb susogásában; engem bizonyít a legerősebb elem, és a lélegzet legkisebb rezdülése. Mindennek én vagyok az eredete, a forrása, a kiindulása. Ezért lépek fel olykor gyengén, majd határozottan felismerhető módon, de mindig felismerhetően annak, aki engem keres, és engem akar felismerni. Azonkívül mindig úgy nyilvánulok meg, ahogyan az emberek számára szükséges, mindig a nyomoruk és önmaguk változóképessége szerint. Mert ami az egyiknél olyan eredményt hoz, hogy akarata teljesen megváltozik, az a másiknál teljesen eredménytelen lehet, és ezért létemnek nagyobb igazolására szorul, amit szeretetem majd megad neki, hogy megmentse. De ott is jelen vagyok, ahol ezt külső jelek nem igazolják. Ugyanúgy jelenvaló vagyok annak az embernek a szívében is, aki nekem ajándékozta szeretetét és akaratát, bár csak gyengén és finoman gyakorlok rá hatást, mert az ilyennek nincs szüksége jelenlétem nyilvánvaló bizonyítékára. Az tudatában van ennek, határozottan érzi közellétemet, hogy bensőséges gyermeki kapcsolatban van velem - Atyjával - és ezáltal mindene megvan, ami földi életútjához szükséges.

Rendíthetetlen a belém és szeretetembe vetett hite, és ez lehetővé teszi, hogy teljesen akaratom szerint cselekedjen. Ahol a hitetlenség annyira erős, hogy a szavak egymagukban nem elégségesek, ott még jelekkel és csodákkal is segíték - bár ez az embernek ítéletére lehet, ha hiányzik belőle az önmaga megváltoztatására irányuló akarat. De a betegek és nyomorékok hitének gyakran csak egy kezdő lökésre van szüksége, hogy eljusson arra az erőre, ami megvall engem a világ előtt.

Sok betegnek és szerencsétlennek megnyilvánulhatok ezért dicsőségemben, mert betegségük által már többnyire fölvilágosultak, és lelkük hamar fölismer, ahogy közel lépek hozzájuk. Ezek a beteg emberek nem tiltják meg hogy közeledjek szívükhöz, és ha szavaimat közlik velük, az olyan erővel érinti őket, hogy szavaim erejének már gyógyító hatása van, és ha hisznek, akár gyógyulást is kaphatnak. De akik hitetlenek, és ilyent látnak, azoknak az így nyert hitet először a szeretetben végzett tettek által még elevenné, élővé kell tenniük. Majd szeretetük foka szerint az ő hitüknek is lesz hatása. Viszont megnövekszik felelősségük, amikor benyomás nélkül mennek el munkálkodásom nyilvánvaló bizonyítékai mellett, az átéltek után hinniük kellene - de életvitelüket mégsem változtatják meg.

Tehát ne kívánjatok túlságosan is határozott hitbeli bizonyítást, mert általa rendkívüli kegyelmet kaptok, és az rendkívüli kötelezettséget is ró rátok. De ha ajándékba kaptátok, úgy értékesítsétek, és használjátok ki ezt a kegyelmet, hogy magasabb lelki érettségre jussatok. Hogy a világ előtt képviselni tudjatok engem és nevemet, hogy hűséges szolgálaim lehessetek a szőlőmben, amit munkátokért megáldhatok.

Ámen.

Az eredendő bűn

B.D. No. 5967

29. május 1954

Ismételten kérdések merülnek fel bennetek, melyekre választ szeretnétek. Viszont felvilágosítani csak akkor tudlak benneteket, ha összeköttetésbe léptek velem, ha bensőséges ima után halljátok, hogy mit mondok. Ha nem közvetlen a szellem szava által szólítalak meg, akkor az ima után felmerülő gondolatokat válaszmunkának tekinthetitek. Kívánságtok, és a hozzám intézett kérdés a helyes gondolkodást biztosítja. Nélkülem nem álltok az igazság talaján, nélkülem hiábavaló a magyarázatra

való törekvéstek. Nélkülem csak téves gondolatanyag tölt el benneteket, miket az alulról jövő erők közvetítenek - azért mert engem elhagytatok - pedig csak én vagyok aki az igazságot adja.

Ezért a következőket mondom: Amíg nem vagytok tökéletesek, csak képszerű magyarázatot kaphattok. A végtelen, mély isteni bölcsességet soha nem vagytok képesek megérteni. Soha nem vagytok képesek megérteni kormányzásomat, munkálkodásomat, mert tökéletlenségtek hiányos megismerő erőt is jelent. Tehát értelmetek erejével nem tudtok magyarázatot találni, viszont villámgyorsan megkaphatjátok, amint a Szellemi Birodalomban szeretetem világossága átjárt.

Tehát a Földön képszerű magyarázatot kaptok, csak felfogó képességteknek megfelelően ábrázolhatók a folyamatok, amelyek teremtésben végbemennek. Ezért az első ember szívében végbemenő folyamatokat is csak földi fogalmakkal lehet érthetővé tenni. Ez önmagában igen gyenge hasonlat, de magatok is még gyenge szellemmel vagytok. Az embereket természeti törvények kötik. A teljes szabadságot eljátszottátok egykori bukástokkal, ezt kell újra megszerezni a földi élet által. Az első embereknek ezért akarati próbát adtam. Azt akartam ezzel a próbával kifejezni, hogy ismerjék fel: egy "hatalomnak" vannak alávetve, ennek a hatalomnak kell szabad akaratukat újra alárendelni ahhoz, hogy a szabadságot végképp megszerezzék. Először nem akartak elismerni, és ez volt az első bűnük - a szembeszegülés velem akiből kiindultak. Ezt az első bűnt csak az szüntetheti meg, ha szabad akaratral újból elismernek. Ezt az elismerést akartam elérni, amikor létrehoztam a Teremtést.

Az első emberek tehát ezért úgy voltak megteremtve, hogy igenis elismerhettek - de erre nem lettek kényszerítve. Ezért kellett a szabad akaratnak döntést tenni, ami azután újra egy "kísértésben" lett kipróbálva. Ezért kellett az ember szemét olyan valamire irányítani, amire vágyódott. Egyszerre kellett érkezni a tilalomnak és a csábításnak, hogy az akarati döntés végbemenjen. Érthető módon a csábításhoz egy ígéret kapcsolódott, és ennek kellett ellenállnia.

A tilalom és a csábítás két oldalról érkezett, mert arról volt szó, hogy vagy visszatér hozzám, vagy megmarad ellenfelemnél. Az általam teremtett vagy eléri a célját - vagy visszaesik a mélybe. Következésképpen vágyakozást kellett kelteni az emberben, mely lehetőséget adott neki, hogy ezt a vágyát kielégítse - vagy legyőzze a magasabb cél érdekében. A magasabb cél az örök boldogság nálam, mely ezerszeresen több, mint a földi beteljesülés.

A tölem elvált szellemlények visszaszerzése köztem és ellenfelem közt küzdelmet jelentett, ezért neki is lehetőséget kellett adni, hogy a lények akaratára befolyást gyakorolhasson. Viszont ő látszat javakat és látszat boldogságot ígért, hogy az emberek az örökélet boldogságát eljuttassák. Én ismertem ezt a kísértést, és ezért az első embereknek a parancs mellé az örök halálra utalással figyelmeztetést is adtam. Ez a figyelmeztetés elég kellett volna hogy legyen a vágyódás elfojtására - nehogy életét elveszítse. Ellenfelem viszont figyelmeztetésem ellenkezőjéről győzte meg őket. Az ÉLETET ígérte nekik. Azok engem elismertek mint a legnagyobb hatalmat - és mégis a hazugságot követték, ezzel hozták be a HALÁLT a világba.

Mi volt az, ami olyan hatalmasra gerjesztette vágyukat, hogy ebbe belebuktak? A Paradicsomban boldog életet éltek, minden teremtett dolog urai voltak. Akaratuknak minden alá volt rendelve, boldogok voltak erejük és hatalmuk birtokában. Az elsőnek teremtett embereket bensőséges szeretet kapcsolta egymáshoz, és ennek a szeretetnek az erejével megválthatták volna magukat ellenfelem bilincseiből. Míg ez a szeretet reám és a partnerre irányult, nem is volt semmi veszély, hogy az akarati próbát ne állnák meg.

Viszont ellenfelem képes volt arra, hogy rossz irányt adjon ennek a szeretetnek. ÖNSZERETETRE fordította, amennyiben hamis ígéretet tett, és fellángoltatta a vágyat, hogy maguk teremtsenek maguknak boldogságokat. Szeretetük megkívánó, egoista és alacsony fokú szeretetté vált. Ezzel újra annak a hatalmába adták magukat, akitől szabadulni kellett volna. Ezt meg is tehették volna, ha parancsomat magasabbra helyezik saját vágyuknál.

Emberek értsétek meg, még nem érkezett el az az idő, amikor az első emberpárt meg akartam áldani a tovább-nemzéssel. Nem lehet semmi sem bűn, ami törvényes rendben belül megy végbe - és a nemzés

soha nem lehet az Istentől akart Rend elleni folyamat. Viszont az érzékek kielégítése olyan akarat nélkül, hogy életet szüljön, nem a szeretet aktusa, nem isteni!

Az ellenfelem által lángralobbantott önszeretet lehúzza az embert, és teljesen az ő hatalmába hajtja. Ennek a hamis szeretetnek lettek áldozatai az első emberek. Ez a hamis szeretet volt az a bűn, mely újra az ősbűnre figyelmeztetett. A gögre, amely nem akarta magát szétesztani, hanem mindent maga akart birtokolni, és ezt nemzőjüktől, a Sátántól örökölték. Ennek az isteni szeretettel semmi közös vonása nincs.

Az isteni szeretet mint szikra nyugszik szívetekben, és magas lángra lobbanhat. Viszont ellenfelem célja az volt - és most is az - hogy visszajára fordítsa ezt a szikrát, és ez sikerült is neki. A tiszta istenit beszennyezték, és önzéssé változtatták, mely már nem érdemli meg hogy "szeretetnek" nevezzék. Csak érzékiségnek, önzésnek, önszeretnek lehet nevezni, amely mindenre képes, amit csak ellenfelem kér tőletek.

És így lett a továbbnemzés aktusa is eszköz ellenfelem kezében, mellyel megszámlálhatatlan lelket fordított maga felé. Ez már nem lett volna lehetséges, ha akkor az én áldásom alatt lett volna az ember. Akkor a boldogítás és odaadás isteni szeretete lett volna az új élet keletkezésének a megkoronázása.

A bűnbeesés tehát odaadta a tiszta isteni szeretetet a tisztátalan önző szeretetért. Sátáni behatásra kialudt az isteni szikra az emberben, helyette olyan tüzet gyújtott, melynek minden nemes és tiszta áldozatul esett. Minden érzék felizgult és mohóságra hajtott - ami már nem felelt meg az ÉN teremő aktusomnak. Viszont ellenfelem akarat szabadsága, és teremtményeim miatt nem akadályoztam meg, hiszen még mindig az egyes ember akaratától függ, hogy ellenálljon a Sátán eme kísértésének.

Tehát nem a nemzési aktus a bűnbeesés, hanem a Sátán által indított, szabad akaratilag felgyújtott visszás és bűnös szeretet. Az isteni értelmezés szerint boldogító teremősi aktust sárba vonták, és tisztátalan szellemek játékvá tették. Ellenfelemnek olyan aktushoz adtak belépést, ahol magam akartam áldásommal jelen lenni, hogy az embereknel megerősítem a tiszta, isteni szeretetet. Ez átment volna a nemzett lényre, és olyan emberi nemzedék keletkezett volna, akik az állandóan világosodó szeretet világánál minden szenvedés és kín nélkül visszatálatk volna hozzám. Aiket ez a szeretet rövid idő alatt megváltott volna, mert felismertek volna engem, ahonnan a szeretet sugárzott.

Ezt az akarat próbát az emberek megállhatták volna. Viszont én is, az ellenfelem is az emberek lelkéért küzdött, és ezért nem akadályozhattam meg, hogy ezt az eszközt használja a győzelem biztosítására, mert arról volt szó, hogy teljesen szabad akaratból térnek hozzám vissza teremtményeim - de csődöt mondtak. Ez az egész emberi nemet olyan sorsra ítélte, melyből magától már képtelen volt megszabadulni. Míg egy ember ezután tiszta, isteni szeretetből létre nem hozta azt a művet, mely az egész emberiség helyett kiengesztelte Istent, és ezzel szabaddá tette az utat fölfelé. Mert a győzelem a szereteté, és a szeretet nem nyugszik addig, míg az utolsó elbukott is vissza nem tér hozzám.

Ámen.

**Istenbe vetett bizalom a gondokban.... Isten biztos segítségével az
eljövendő szükségekben.**

B.D. No. 5968

31. május 1954

Avéget megelőző nyugtalanság idején nektek embereknek még sok munkátok lesz. Mert mindig jobban elfoglal a világ, és a szellemi dolgok háttérbe szorulnak, mivel látjátok a sok bajt melybe az emberek jutottak. Ám a bajok könnyen elviselhetők ha szellemi beállítottságúak vagytok, ha hozzám csatlakoztok, és támogatásomat kéritek. Az eljövendő időt csak a hozzám való helyes beállítottsággal vészelitek át. Higgyétek el ezeket a szavaimat, és ne engedjétek a képemet elhalványulni bennetek.... azaz, a világ miatt engem ne helyezzetek a háttérbe, mert ennek a világnak én is ura vagyok, és én valóban ki tudlak vezetni minden szükséghelyzetből, és minden veszélytől megőrizlek benneteket. Ezért csak engedjétek jelenvalónak lennem, s ne engedjétek egy napot sem elmúlni anélkül, hogy ne csatlakoztatok volna bensőségesen hozzám, s szeretetembe és kegyelmembe ne ajánlottátok volna magatokat.

Állandó gondolatotok akarok lenni, és ne engedjétek, hogy bármi is elválasszon tőlem. A tudat, hogy én mindig tudok és akarok is segíteni, tegyen bizakodóvá kitartóvá és csöndessé minden földi nyomorúságban, míg segítségem meg nem érkezik.... mert segítségem megérkezik.... mihelyt csak rám hallgattok, és magatokat nekem és akaratomnak átadjátok. Ki tudna segíteni rajtatok, ha én nem? És van e olyan szükség amely nagyobb mint az én hatalmam? És én megígérem a segítségemet, ha az enyéme akartok lenni és maradni, ha kitartotok mellett, és szívetekben nekem adjátok az első helyet. Mit tehet a világ veletek? Hiszen amíg rám támaszkodtok, erősebbek vagytok mint a világ, mint minden fenyegetettség és gond, amivel Ellenfelem gondol rátok....

Én távol tudom ezeket tartani tőletek, és meg is teszem, ha komolyan kerestek engem és országomat. Ha viharzik és tombol is körülöttetek.... a legnagyobb vihar is csöndben és veszélytelenül vonul át, mert megparancsolom, hogy ne érintsen.... - Ezért ne vegyétek figyelembe a világot és zűrzavarait.

Ne nyomasszanak és félemlítsenek meg a dolgok melyek meglepik földi élteteket. Szemeteket bizalommal függesszétek rám, és nyújtsátok ki kezeteket utánam.... és én kivezetlek minden nyomorból. Egyenetlen utakon is biztosan vezetek, és lelketek veszély nélkül eléri célját. Anyagi és szellemi vonatkozásban is gondozlak, és megerősítelek az eljövendő időre.

Ámen.

Isten szeretete

B.D. No. 5970

6. június 1954

Az isteni szeretet-folyam szétömlik minden Isten szeretetéből létrejövő teremtményre. Ennek a szeretetnek a hatása, hogy ami halott, az visszatér az életre, ami a sötétségben tartózkodik, rátalál a világosságra; erőteljes lesz, ami eddig erőtlenül szétterülve feküdt a Földön. Minden az Isten szeretete - ő a világosság, az erő, az élet - ő a boldogság ősforrása - egy soha el nem szikkadó folyam, amely megöntözt és felüdít mindent, ami elszáradt és élesztésre van szüksége.

Ami viszont az isteni szeretet-folyamon kívül van, az élettelen állapotban van. Pedig egyedül az élet ad boldogságot! Isten szeretete azon fáradozik, hogy szeretete áramkörébe mindent bevonjon, ami halott, hogy erőt adjon neki, hogy rásugározhasson, hogy életre keltse. Ő megérint mindent, amit teremtett, hogy életet leheljen bele, mert e nélkül az örök halálban tartózkodna.

A szeretetnek ebből az erő-áramlatából kap minden életet, de állandóan különböző fokozatban. Minél inkább fokozódik a szeretet-erő, az élőlény annál inkább tudatára jut erejének, míg végre szabadon, önmagából akarhat, és cselekedhet. Végül mint embernek annyi ereje lesz, hogy önállóan teszi meg az erőforráshoz az utat. Ekkor, a világosság hozzávezetésének a fokát megemelheti, és eljuthat a világosságban és boldogságban való éléshez.

Az isteni erő és világosság teljessége áradhat az emberhez. De az áramlattól el is zárkozhat - mert az akarata szabad és semmi sem kényszeríti rá, hogy elfogadja az isteni szeretet-erőt. Nem kap határozott utasítást, hogy nyissa meg magát a legdrágább ajándék számára, amit Isten szeretetéből kaphat: A SZELLEMÉNEK. Az hatalmasan tud benne dolgozni és leírhatatlan Szellemi eredményeket hoz. A legnagyobb eredményt az Isteni Szellem vezetése biztosítja - de erre a vezetésre szabad akaratból kell törekedni. Az Isten Szellemét meg kell szerezni - ki kell imádkozni - akarnia kell, hogy isteni vezetés alatt álljon. Erre azzal teheti méltóvá magát, hogy teljesíti Isten akaratát, aki küldöttein keresztül megismertette szeretetével.

És ekkor felébredt az életre - olyan életre, amely örökké tart. Az ember ekkor szabad akarattal lépett be az isteni szeretet áramkörébe és az élet át-és-átjárja; azaz öröktől való rendeltetésének megfelelően lesz tevékeny. Világosságát és erejét megnöveli, amennyiben embertársaihoz is elvezeti - tehát másokat is elvezet az életre - mert az élet folytonos tevékenységet jelent. Tehát erejét pozitív értelemben használja és így visszavezeti a halottakat az életre. És Isten ereje hatalmas lesz a gyöngékben. Minden gyengeség eltűnik és ahol csak gyengeség és halál volt - most erő és élet lesz.

Ámen.

Minden bűnt megbocsátok, csak a Szellem ellen elkövetett bűnt nem. Jézus Krisztusért a legnagyobb vétkekre is bocsánatot kaptok. De ha a Szellem ellen vétkeztek, akkor Jézus Krisztus ellen is vétkeztek, aki meghalt értetek a kereszten, hogy Szellemét nektek adhassa. Azért halt meg, hogy az Atyához való kapcsolódásotok lehetővé váljon. És csak ez a kapcsolat hozza létre, hogy Isten Szelleme fölétek jöhessen. Az Isteni Szellem elfogadása bizonyágtétel az Isten és ember közötti kapcsolatáról, mert a Szellem, Isten direkt kisugárzása. Szellemem kiömlése azt jelenti, hogy Isten belefolyik egy nyitott edénybe. Tehát ez Isten jelenléte az emberi szívben.

Amikor "a Szellem elleni bűn"-ről van szó, alatta csakis az érthető, hogy valaki tudatosan elfordul Istentől és jobb ismeretei ellenére visszazuhan a mélységbe. Fellázad az ellen, aki benne tevékeny, annak ellenére, hogy lelki érettsége hozta meg neki ezt az ismeretet. Azért megbocsáthatatlan ez a bűn, mert az illető már ismeretekkel bír, mert már megkapta a megváltás kegyelmeit Jézus Krisztus által, tehát Jézus Krisztus már fölemelte a mélységből; kapcsolatát Istennel már helyreállította - tehát már nem volt gyenge. A mostani Istentől való elfordulása olyan hatalmas bűn, hogy megbocsátással nem tüntethető el, hanem maga után vonja a mélységbe való bukást és annak következménye az örök időközön át tartó száműzetés. Mert Jézus Krisztus ezen az emberen is végbevitte a megváltást, az elfogadta, - de ismét visszautasította.

Ahol Isten Szelleme már felvilágosítást adott, megtisztította a gondolkodást, biztos magasba vezető utat mutatott - ott szinte lehetetlen, hogy valaki ismét a mélybe zuhanjon. De a sátán munkálkodásának olykor mégis van ilyen hatása. - Viszont az embernek van ellenálló ereje, van ismerete - de van szabad akarata is. És megbocsáthatatlan módon ezzel a szabad akarattal él vissza - amennyiben már a Földön azt kívánja, amiben majd a Szellemi Birodalomban részesedhet: a másik világba való látás boldogságát; ami olyan kívánság, amely már nem gyökerezik a maga mély tudásába, hanem mint jogtalan vágyat, a sátán helyezte szívébe. Igen könnyen le tudná győzni, mert felismerhetné, hogy az még korai, amíg a Földön tartózkodik. És azok az emberek, akikben Isten Szelleme tevékeny, legtöbbször le is győzik.

De ahol a Sátán győz - ott a legnagyobb bűnről kell beszélni, mert nem emberi gyengeségből engedelmeskedik neki, amikor a sátáni akaratot teljesíti, hanem a tudás utáni túlságosan is nagy szenvedély, ami egy olyan erővel él vissza, amely mint isteni szellemadomány él benne, és amelyet megváltó értelemben, megváltó tevékenységre kellene használnia. Csak nagyon kevés ember tudja, mit kell érteni a Szellem elleni bűn alatt és azok világosan felismerik, miért nem bocsátható meg ez a bűn.

A Sátánnak csak ritkán sikerül olyan valakit elbuktatni, aki röviddel a cél elérése előtt áll. Isten nagyon figyelembe veszi az ember szabad akaratát - de támogatja is és szemmel-láthatóan inti a jóra. Mindent megpróbál, hogy az újabb elbukást megakadályozza - mert szeretete végtelen.

Ámen.

Látszólagos nyugalom – Szokatlan erő

Szokatlanul nagy erővel jutalmazom azt a hűséget, amit a vég előtti utolsó időben tanúsítottok Sirántam. Ezzel az erővel a legnehezebb is elviselhetőnek tűnik, és kitartást ad, amíg el nem jövök értetek. Megtapasztaljátok ATYÁTOK jelenlétét, érzitek szeretetét, minden bajban hozzá jöttök segítségért. Olyan bensőséges kapcsolatban lesztok velem, hogy félelem nélkül a győzelem biztonságával várjátok a vég bekövetkeztét. Már csak szellemben gondolkodtok - azaz mindent szellemi fejlődésekre vonatkoztattok, és ezért megértitek, hogy ami jött, miért jött úgy ahogyan átéltétek. És majd meglátjátok, a legnehezebb is milyen könnyű, amikor utatokat velem járjátok. Aki

érzi hogy hozzám tartozik - mert az enyém akar lenni - és nem kapcsol ki engem akármibe kezd bele, annak semmitől sem kell félni az utolsó időben.

A világesemények a maguk útján mennek. LÁTSZÓLAG NYUGALOM LESZ - de ez csak a vihar előtti csend. És a vihar akkor jön, amikor a legkevésbé várják. Mert az emberek között a Sátán dühöng, és nem nyugszik, amíg mindent fel nem kavart. Sikerül is annyira megzavarni az embereket, hogy azok mindinkább egymás ellen fordulnak. Szeretatlenségben tútesznek egymáson, ezzel ő igen nagy hatalomra tesz szert, és azt ijesztő módon ki is használja.

Különösen az enyémekeket támadja. Felingerli az embereket, hogy hitetek miatt üldözzenek benneteket. Az enyémeke megijednek és félnek. Viszont amint rám gondolnak, megkapják a szükséges erőt, és felveszik a küzdelmet. Tudják hogy értem küzdenek, hogy előttük megyek mint a sereg vezére, és ők oldalam mellett harcolnak. A küzdelmet pedig nem veszthetik el soha, még ha többségben van is az ellenség. Aki hűséges AKAR maradni hozzám, megteheti, mert nem hagyom el, amikor erőért és támogatásért hozzám fordul. Aki akarataival felém fordul, az már az enyém, azt már nem engedem ellenfelem kezébe jutni.

Számolnotok kell az előttetek lévő nehéz idővel, mert teljes erőteteket követeli. De nem maradtok óvások nélkül. Fönről ismételten hírt kaptok. Ezekből erőt meríthettek, mert meglátjátok, minden teljesül amit meghirdettem. Egyre nagyobb lesz hitetek, és egyre nagyobb bizakodással várjátok eljövetelemet. És nem vártok hiába, mert amint elviselhetetlen lesz a földi szenvedés eljövök értetek, és kiszakítalak ellenfelem kezéből. Nem győznek fölöttetek, mert - ahogyan szóban és írásban meghirdettem - megköti ellenfeletem, és mindenkit aki engedelmes neki.

Ámen.

Az utolsó ítélet Isten szeretetének kifejezése

B.D. No. 5983

23. június 1954

Az utolsó ítéletet is Isten szeretetének kifejezéseként kell látni, mert alapját képezi a szellemek továbbfejlődésének, akik nem állták meg az utolsó földi próbájukat, és egy új érlelődési folyamatban részre kell bomlaniuk, hogy egyszer céljukat elérhessék. Az utolsó ítélet tehát mint egy lezáró rendezése a rendetlenségbe kerülőknek, helyreigazítása és beillesztése a szellemi érettségnek megfelelő formákba. Ez egy fejlődési periódus befejezése, és öröktől való Tervem szerinti újakezdés a legmélyebb bölcsesség és szeretet alapján.

Az ítélkező Isten megmarad a szeretet Istenének, mert igazságosságom csak aszerint munkálkodhat, ahogyan szeretetem jónak látja, a szellemi részére hasznosnak, és mégis kiegyenlítésül ezen ítéletbe kerülő fordított gondolkodású és cselekvő embereknek. A legnagyobb elkövetett vétket is ki kell valahogy engesztelni, ha az nem lett átadva annak az Egy-nek, aki magát engesztelő áldozatul felajánlotta. Kiegyenlítést kell végezni ennek a nagy bűnnek csökkentésére, és ezt a kiegyenlítést éppen most az ítélet által adja meg a bűnössé váltak olyan állapotba helyezése által, ahol ismét le kell törleszteni a bűnt, mert a kiengesztelés ajándékát nem fogadták el szabad akarattal.

Az utolsó ítélet semmiképpen sem az isteni harag kifejezése, hanem csak a szeretet tette, melynél igazságosságom is kifejezésre jut, mert ezt nem lehet kikapcsolni a Lénynél, aki fölöttébb tökéletes. Megtehetném, hogy minden egyesnek érezni engedjem igazságosságomat, megtehetném, hogy minden vétkest azonnal megbüntessem, de ez nem felel meg bölcsességemnek, és szeretetemet is nehezen lehetne felismerni általa. Viszont én fölöttébb elnéző és türelmes vagyok, és az ítéletet - amely egy fejlődési szakasz lezárása - olyan hosszan elhalasztom, amennyire csak lehetséges, hogy előtte még megnyerjem az embereket. Védő kezemet a rosszak és gonoszak fölé tartom, mert szeretettel szeretném legyőzni őket, és nem büntető Istenként, hogy féljenek tőlem. Azonban elérkezik az időpont amikor rendet teremtek, mert kilátástalanná vált a szabad akarattal való visszatérésük hozzám, ekkor a szeretetnek látszólag vissza kell lépni, ennek ellenére ez az egyedüli ösztönző erő.

Szeretetem befejez egy sátáni állapotot, és Ellenfeletem megakadályozza a további pusztító munkában. Megmentem a lelkeket a legmélyebb mélységbe zuhanástól. Megkötöm őket újra a

kemény anyagba, besorolom őket tehát ismét egy fejlődési folyamatba, egy ítéletbe, amely ismét a megváltást célozza, és nem az örök halált – és ezért inkább szeretetemet bizonyítja minden iránt amit teremtettem, minden iránt ami halott, és eljusson az örök életre.

Ámen.

Az élet önhatalmú befejezése

B.D. No. 6005

19. július 1954

Az ember egy bizonyos időt kapott, hogy utolsó bilincseitől is megszabadulhasson, hogy a formákba öltözéstől végérvényesen megszabadulhasson. Viszont ez az idő különféle hosszúságúra van mérve, úgy, ahogyan én a lélek számára jónak láttam. Földi léteteknek nem önkényesen vetek véget, észlelem minden egyes lény lelki érettségét, ezért ismerem az elbukás veszélyét, vagy a Földön végbemenő további felemelkedés lehetőségét. Szeretetem és irgalmam idő előtt is befejezheti egy ember életét, hogy a lélek visszaesését megakadályozza. Vagy azt látom, hogy az utolsó órára még fennáll a változás lehetősége, és ezért mindig bölcs határozatom szerint meghosszabbítom az életidőt - mert mindenről tudok, ami egy léleknek üdvösségére szolgál.

Ezek alapján megérthetitek, mennyire súlyos vétek a testi élet önhatalmú befejezése, micsoda bűn, hogy szeretetemnek és irgalmamnak elébe vágtok, és nem használjátok ki az alkalmat, amit lelketek tökéletesedésére felajánlok. Megváltó tervembe belenyúltok, lelketeknek kárt okoztok, és ez majd egykor igen nagy megbánást, és magatok iránti szemrehányást vált ki belőletek. De a túlvilágon ezt már jóvátenni nem lehet, mert itt nem ajánlhatók fel azok a kedvezmények, amiket a Földön ki lehetett volna - és ki is kellett volna - használni. Visszavonhatatlanul eljátszottatok valamit - akkor is, ha magasabbra akartok törni, és sikerül lelketek állapotát valamiképpen feljavítani.

De nagyobb annak a veszélye, hogy a lélek alámerül, hogy fellázad - ahogyan az élet önhatalmú befejezése is lázadás volt - és megmarad ebben az elfajult helyzetben. Ezeknek a lelkeknek nagy segítségre van szükségük, hogy örök időkre el ne vesszenek - viszont a dolgok mindig akaratuk szerint történnek velük is.

Valóban, odaállok mindenki mellé a legnagyobb szükségben, és a szükség azonnal csökken is, ha az ember CSAK GONDOL RÁM, ha gondolatban a segítségemet kéri. A szükséghelyzet csak eszköz arra, hogy gondolatban felém forduljatok, hogy a földi életből hasznát húzzatok. Indokolatlanul nem tör szükséghelyzet az emberre. A lelke van veszélyben, és a szükséghelyzet az, amely által kitalálhat ebből a veszélyből. És annál nagyobb veszélybe jut, minél inkább elkeményedik VELEM SZEMBEN, hogy aztán akaratommal dacolva eldobja azt az életet, amit kegyelemem és szeretetem ajándékozott neki a végső megváltáshoz.

Mert a testbe öltözés kegyelem a lélek számára, szeretetem ajándéka, az utolsó lépcső a magasba vezető úton, amire ha rálép, örökké szabad és boldog lesz. A lélek most kevés híján a célhoz érkezett, és ezért felelős a tettéért, ha nem értékeli ezt a kegyelmi ajándékot, hanem elvakult gondolkodásával félredobja.

Ismert előttem az emberi szív minden rezdülése, és ÉN VALÓBAN IGAZSÁGOSAN ÍTÉLKEZEM. Teremtényem gyengeségét számításba veszem, viszont bűnössé válik, ha téves irányú szabad akaratával megterheli magát, tehát ha visszaél vele. Az ember a maga szükséghelyzetét a közbenyúlásával - az öngyilkossággal - nem képes megszüntetni és befejezni. Az életet a túlvilágon folytatni kell. Szükséghelyzetéből nem talál ki, és ezért a lélek mondhatatlanul szenved, amíg ugyanúgy a maga urává nem lesz, ahogyan a Földön is tette, és AHHOZ nem menekül AKI a szenvedés és fájdalmak fölött is ÚR. MERT Ő AZ, AKI GYŐZ a bűn és a halál fölött.

Ámen.

Akik imádnak, tegyék azt lélekben és igazságban. Tetszésemre egyedül az van, ami a szív legmélyebb alapjaiból érkezik, ez a füleimet is eléri. Tehát én csak az emberek szívét nézem, és nem figyelek a szavakra amit a száj mond, ha a szív nem részesedik azok rezgésében.

Ha teljesen el tudtok zárkózni a világtól, hogy velem bensőséges párbeszédet folytassatok, akkor szavak nélkül csak akaratotokkal is már magasztaltok. Akkor gondolatlanul már néma imát végeztek, igazi imádást, mely bő áldást hoz lelketeknek — mert a velem való kapcsolat erőhöz és kegyelemhez juttat, amit a lélek mint az érlelődéséhez nyújtott segítséget érez.

Ez a bensőséges imamód a helyes ima, mely nekem tetszik, mert ilyenkor ti magatok léptek közelebb hozzám, olyan közel, hogy megérinthet szeretetem ereje, és az mindig bensőségebben von majd hozzám. Ha velem beszélni akartok, valóban fölöslegesek a szavak miket a száj mond, mert az könnyen el akar rejtteni valamit, vagy látszatot akar kelteni. Bár ezt én felismerem, de az embertársnál nem biztos, hogy ez nyilvánvalóvá válik, és így könnyű elvakítani azt, aki a maga részéről is felhasználja ugyanezt az imaformát. Ha imádkozni akartok, menjetek kamrátokba. Vonuljatok vissza a legnagyobb csöndbe. Ott majd könnyen megtaláltok engem, és beszélhettek velem, ahogy gyermek beszél az apjával. Félelem nélkül mindent elmondhattok nekem gyermeki bizalmatokban. Kérésetek meghallgatásra talál, imátok eljut fülemig, mert ezt biztosítottam nektek ezekkel a szavakkal: "Jöjjetek hozzám, kik fáradtak és terheltek vagytok, és én felüdítelek titeket!" Aki tehát hozzám jön, annál beteljesítem ígéretemet, és ezt annál nyilvánvalóbban, minél bizalmasabban közeledik, minél bensőségebben csatlakozik, és bensőséges, csöndes beszélgetésben bízva rám magát. A száj beszéde szolgáljon az egymás közötti megértésre. De nekem nincs szükségem szavakra, én mindent tudok, belenézek szívetekbe, és olvasom gondolataitokat. Tehát engem nem tudtok megtéveszteni mégolyan szép szavakkal sem. Éppígy nincs szavakra szükség akkor sem, ha magasztalni és dicsőíteni akartok engem.

Egy csendes köszönöm, egy alázatos szó, egy akaratom szerinti élet, egy a szeretet által megelevenedett és belém vetett hit valóban megörvendeztet, és magasztalást és dicsőítést zár magába. Viszont embertestvéreitek előtt szátokkal valljatok meg engem. Ha arról van szó, hogy milyen beállítottságúak vagytok, szabadon és nyíltan valljátok meg hozzám tartozástokat, és ne féljeteek vallomástok következményeitől.

Ez a vallomás legyen biztatás a hitben gyenge embertárs felé. Ez egyúttal azt is igazolja, hogy kiálltok az igazság mellé, hogy nem akartok olyan látszatot kelteni kifelé, ami belső gondolkodástokkal nem összeegyeztethető. Állandóan igazak legyetek, engem és nevemet minden fölé helyeztetek, ha töletek ilyen vallomást követelnek. De amit nekem akartok mondani, azt csöndben és titokban terjesszétek elém. A szív hangját akarom hallani, nem csak a szavakat miket a száj mond, mikor nincs része a szív érzelmeiben.

Viszont óriási erejű az olyan ima, mely egyesülten hangzik, mikor emberek azért találkoznak össze, hogy bizonyos ügyüket közösen terjesszék elém. Mikor szívük mélyéből valamennyien ugyanazt kérik, mikor ugyanazt a kérést küldik felém — mégha csak egy rövid kérdés is az. Meghallom, és meghallgatást kapnak amennyiben szellemben és igazságban kértek.

Ámen.

Irgalmasság.... Ne keményítsétek el szíveteket....

B.D. No. 6025

16. augusztus 1954

Amit akartok hogy az emberek megtegyék nektek, azt tegyék meg ti is önékik. Mindig éljétek bele magatokat a felebarát helyzetébe aki szükségben van, és arra gondoljatok, ti milyen hálások lennétek, ha ebből a szükség-helyzetből kisegítenének, majd cselekedjétek ahogy erőtok engedi, és az helyes lesz szemeim előtt. De ha a testvér baja hidegen hagy, akkor szívetek már elkeményedett, és ekkor már nehéz lesz bejutni a Mennysországba, mert akkor szeretet nélkül vagytok, nem teljesítitek

parancsaimat, és lelketek nem tud kiérlelődni.... lényetek átalakulása nem halad, pedig földi léteteknek ez az oka és célja.

Az embertárs szükséghelyzetét maga is okozhatja, de ti ennek ellenére segítsetek, mert magatok is bűnbe eshettek, és általa szükségállapotba juthattok, és ti az én szeretetemet és irgalmamat igénybe veszitek, mert boldogtalannak érzitek magatokat.

Amikor szívetek elkeményedett, amikor részvétlenül elmentek egy ilyen szükséghelyzetben lévő ember mellett, akkor gondolatban helyeztétek magatokat hasonló helyzetbe.... és a jég megolvad, az irgalom egy hulláma átmegy rajtatok, ha egyáltalán még képesek vagytok megváltozni. Mert tudnotok kell, hogy hasonló helyzetbe juthattok valamennyien; tudnotok kell hogy sorsotokat nem egyedül határozzátok meg, és ezért nem vagytok képesek semmit magatoktól elfordítani, amit én juttatok hozzátok nevelésetek céljából.

Ami ma felebarátodat érinti, az holnap már lehet hogy a saját sorsotok; és ha ekkor segítségre vártok, akkor ajándékozzátok meg vele ti is a felebarátot, és a javatokra tesztek vele. Ne gondolkodjatok öntelten, ne érezzétek fennköltnek magatokat, ne nézzétek le felebarátotokat, ha földi helyzetetek jobb, vagy sorsotokat látszólag jobban intézitek.... mert akkor ez arra indít engem hogy hasonló helyzetbe juttassalak, hogy most érezzétek, amit az előbb nem akartatok megérteni.

Ne keményítsétek meg szíveteket, hanem engedjétek, hogy minden szükségállapot megérintsen, és nyújtsatok hozzá segítséget. Mert ha ti adtok, gazdagon kapjátok vissza, amit kiosztottatok. Ezenkívül megkapjátok a megajándékozott szívét is, és ez a legnagyobb nyereségetek, mert jó gondolatok követnek benneteket, szeretettel gondolnak rátok, és ezt lelketek az érlelődéséhez szükséges erőnek érzi.

Szavaimra mindig gondoljatok : „ Amit testvéretek közül a legkisebbnek tesztek,- nekem teszitek.... ” Ekkor könnyűvé lesz a szükség enyhítése. És ha így Istent mindenek fölött szeretitek, nem fogtok kudarcot vallani a felebarát iránt sem.... és így teljesítitek parancsaimat, és lelketek kiérlelődik.

Ámen.

Az ember közömbössége keményebb csapásokat követel....

B.D. No. 6030

21. augusztus 1954

Igen sok ember állapota reménytelen a Földön, mert semmit sem tesz lelke érlelődésére. Gondolatai mindig a földre irányulnak, és sohasem emelkednek a magasba. Soha nem lépnek szellemi területre, soha nem kérdezik meg magukat, miért vannak a Földön. Kitérnek az ilyen beszélgetések elől, mert nem akarnak mást tudni, csak azt, ami testük számára hasznosnak tűnik. Ilyen felfogású a legtöbb ember a Földön, holott Isten szolgálai szorgalmasan dolgoznak, hogy fordított gondolkodásukból felrázzák őket.

Isten szavát mindenhová elvezetik, a figyelmeztető és óvó beszédek mindenhol felhangzanak, ám az emberek elzárják füleiket, mert a világ hangja erősebben érinti őket, és azt engedelmesen követik. A világ legerősebb eseményei is alig érintik; az emberek hirtelen testi halála sem ok arra, hogy a földi múlandóságon elgondolkodjanak.... hallják, de átsiklanak rajta. A nagy méretű katasztrófák sem hozzák ki őket a nyugalomból, addig, míg nem érinti őket magukat is. Az embertárs szükséghelyzete sem érinti szívüket, hogy segítőkészségüket elindítaná. Ez rettenetes és vigasztalan állapot, mert szellemi kihatása van.... mert az emberek lelke a legnagyobb sötétségben tartózkodik, és nehezen jutnak világosságra, amíg kielégíti őket a földi gazdagság és élvezet.

A Sátánnak valóban van hatalma a Földön, mert maguk az emberek adják neki. Minden gondolatuk a világi cél elérése, reggeltől estig a testükért dolgoznak, pedig az elmúlik. Bár a halálnak bő aratása van a környezetükben.... csak keveseket érint a rádöbbenés erejével. – Tehát az emberek már semmitől sem ijednek meg, és nem lehet őket akarataik megváltoztatására indítani, lepereg róluk minden, és nem hagy benyomást maga után. Ezért mindig fájdalmasabb eseményeknek kell támadni az emberiségre.... az élet és a tulajdon múlandóságára mindig érthetőbb utalásokat kell adni.... a természet elemei mindig

hatalmasabban lépnek ki rendjükből, hogy az emberszív megijedjen, és megkérdezze annak az okát és a célját, ami a világot izgalomba hozza. – Mert Isten ilyent is megenged, az embereknek jeleket küld.... de hogy figyelnek-e rájuk, az tőlük függ. Isten menteni akar, ám akarata megváltoztatására senkit sem kényszerít, de ismételten világos beszéddel beszél, amit mindenki megérthet. – A Föld a végéhez közeledik, és ezért az erről való ismeret is elterjed.... és akik figyelnek a jelekre, nem zárkoznak el az utalások elől.... hisznek, és felkészülnek rá.... De ahol sötétség van, ott nem használnak a jelek és az utalások, és az emberek a saját hibájukból mennek a testi és lelki halál felé.

Ámen.

A szeretet és hit útja – Isten elismerése

B.D. No. 6033

25. augusztus 1954

A szeretet és hit útját kell járnotok, ha hozzám és az örök boldogságra akartok jutni. Higgyétek, olyan hatalom teremtett, aki szeret benneteket, és ezért a tökéletesség állapotában akar látni. Vele csak az kapcsolódhat, ami tökéletes - és mert szeret titeket, azért akar boldognak is tudni.

Higgyetek bennem, aki szeretetből teremtettelek. Ha már elfogadjátok - ha hinni nem tudjátok még szilárdan - az is arra vezet, hogy vessétek magatokat alá ennek a hatalomnak, és mindig nagyobb meggyőződéssel hisztek - mert ez az elismerés már ős-lényetek kinyilvánulása, hiszen tőlem tökéletes állapotban indultatok utatokra. Addig maradtatok tökéletesek, amíg engem elismertetek örök Isteneteknek és Teremtőtöknek.

Tökéletességeitekről önként lemondhatok azzal, hogy elszakadtatok tőlem, és ahhoz fordultatok, aki bár részt vett teremtéseitekben a maga akaratával, de az erőt hogy megteremthessen, tőlem kapta. Elismertetek egy másikat - és ezzel megtagadtatok engem. És majd ha teljes akarati szabadsággal felismertek, és egyúttal elismertek ISTENETEKNEK és Öröktől való Atyátoknak - akkor léptetek be újra a tökéletesség állapotába, ami lehetővé teszi, hogy a közelemben tartózkodjatok.

Elsősorban tehát kérem, hogy higgyetek bennem. - De igazi hitet csak akkor nyertek, ha olyan világosság gyullad föl bennetek, ami tiszta ismereteket ad. Amit hisztek, azt mint igazságot képviselnetek kell, de hogy ezt megtehessétek először világosan fel kell azt ismerni. - Egy eddig előttetek ismeretlen valami most világos fény által megvilágítást kapott. Ez a fény a Szeretet-szíkra, aminek fel kell gyulladnia bennetek. Könnyen meg is lehet gyújtani, ha felém fordultok, hogy szeretet-sugaram szívetekbe hulljon és gyűjthasson. Azaz, mindig azt tegyétek, amire a bennetek lévő hang figyelmeztet - azt tegyétek, amit akartok hogy nektek is megtegyék.

Minden ember bele tud helyezkedni egy rossz helyzetben lévő embertársa állapotába, és rájön, hogy abban a helyzetben az mire vágyódik. Tehát e szerint cselekedjétek. - Minden emberben megvan az érzés, hogy jótettnek érzi, ha segítenek rajta. Tehát már magából kiindulva is tudja, hogy ugyanazt kell megtennie a másik számára. És aki enged ennek a belső kényszernek, annak kinyílik a szíve és szeretetem sugara elérheti. Olyan világossággal lobbanhat föl, hogy megadja neki a legtisztább felismerést.

A felismerés által elevenné válik a hite - míg azelőtt csupán egy értelem-hit volt, ami Isten és Teremtő-létemre igent mondott - de nem mutatta meg az utat hozzám, az ATYÁHOZ. Ezt az ismeretet egyedül a szeretet hozza létre magában az ember-szívben. Azért mondom, hogy a hit és a szeretet útján kell járnotok, és a szeretet nélküli hitet nem lehet igazi hitnek nevezni. A hitet a szeretet teszi elevenné - és szeretet nélkül felismerés sem lehetséges, mert az értelem egymagában soha nem tudja kikutatni az összefüggéseket - viszont egy szerető szívű ember könnyen rájön.

A szeretet nélküli hitet az ember könnyedén odaadja - míg a szeretet által elevenné lett hitet mindörökké nem adja már oda, mert amit tudott, meggyőződéssé vált, holott először csak hitte, hogy rendezni tudja magát és érzelmeit az őt teremtő hatalommal szemben.

Minél nagyobb és erősebb vágy él benne, hogy magával a Teremtővel léphessen kapcsolatba - ennek megfelelően követi vágyát szeretetem sugárzása. De a legnagyobb akarati szabadsággal közeledhet

csak felém az ember. A szeretet és a hit útját a legteljesebb akarati szabadsággal járja, és az visszavonhatatlanul hozzám, az örök boldogsághoz vezet.

Ámen.

Az Úr eljövételét szó szerint kell érteni

B.D. No. 6037

29. augusztus 1954

Visszatérésem egyre jobban közeledik - mert a földi periódus vége is egyre közelebb van. Amint elérkezik az utolsó nap, én is eljövök a felhőkben, hogy mielőtt a Föld pusztulásba rohana, elhozzam az enyémekeket. A Föld nem pusztul el mint csillag, csak a felszíne alakul át teljesen. De ez az ember számára teljes megsemmisülést jelent, mert minden teremtetett érint. Ezért jöhetek magam, hogy ebből a pusztulásból kimentsem az enyémekeket. Mert az enyémekeken kívül nincs senki aki túlélné a pusztulást - tehát hogy később hírt adhatna róla.

Személyesen jövök amikor az enyémekek már nem látnak kiutat, mert hitük miatt ellenfelem annyira támadja őket. Ők mindig nagy szorongatottságban lesznek, és egyedül szilárd hitük tartja fenn őket. Várják eljöveteletem, és hitükben nem csalatkoznak. Mert ragyogó fényben - és mégis eltakarva jelenek meg nekik, és így képesek lesznek elviselni látásomat. Viszont ami az enyémekeknél örömet és ujjongást vált ki, az a többiekénél rémületet és ítéletet. Engem ugyan nem látnak - de a jelenséget észreveszik, amikor azok, akiket eddig üldöztek, most szemük előtt eltűnnek a magasságban.

És ez az élmény válik ítéletükké. Hirtelen ráébrednek gonoszságukra, és hogy elérkezett életük vége. Nem tudnak hova menekülni. Ha ebben az órában látható lennék, kezét biztosan mindegyik felém nyújtaná. De az ILYEN felém fordulás céltalan. Ez egy kényszerített hit lenne, amit természetfeletti megjelenésem okozott.

De az utolsó órában az enyémekek Földről való elragadása még föllobbanthatná a belém vetett hitüket, és én valóban irgalmas lennék hozzájuk ebben az utolsó órában. De ők már túlságosan ellenfelemhez tartoznak, és már nem tudnak eloldódni tőle, ezért elmerülnek a Földben. A szilárd anyagba való száműzés a sorsuk - és ezt maguk készítették önmaguknak.

Az Ítélet napján való eljöveteletem majdnem minden ember megkérdőjelezi. Ennek ellenére ígéretem teljesül. Eljövök, és ti földöntúli dicsőségben és ragyogásban láthattok. Az enyémekek valóban megérdemelték, hogy a nagy veszedelemből kimentsem őket. Nekik már semmi sem természetellenes, ami összefüggésben van az általuk biztosnak tudott utolsó ítélettel. A vég elérkezik, és ahogyan egykor teljes dicsőséggel felmentem a mennybe, úgy jövök majd láthatóan azokhoz, akik a vég előtti utolsó időben lettek a tanítványaim.

Ezek nem bibliai szavak, és nem az eljövendő idők hasonlatai - ezek maguk az események, és szó szerint úgy jönnek, ahogyan megígértem. És azokban a napokban várhatjátok, amikor ellenfelem szolgálai különösen erősen bántalmaznak. Amint elkezdődik a hit üldözése, ti már tudhatjátok, hogy hamarosan elérkezik az utolsó óra. Mert ez az ellenfelem utolsó műve, ez az utolsó küzdelme ezen a Földön, ami az ő vereségével fejeződik be.

Ekkor a Földön elkezdődik a BÉKE KORSZAKA. Mert az én újra jövetelemmel, és a ti elragadásotokkal befejeződik a földnek ez a PERIÓDUSA, és megkezdődik egy új. A Föld átförmálódik, és teljesen újjá alakul. És ti, akikért elmegyek, ti lesztek ennek a paradicsomi világnak a lakói. Nektek pedig az új Föld Paradicsomában a mennyei boldogság és a béke ideje legyen az osztályrészetek.

Ámen.

A túlvilági sors a földi felfogásnak és szemléletnek a megfelelője

B.D. No. 6054

16. szeptember 1954

A milyen szemlélettel és felfogással éltek a Földön, a testi halál után olyan lesz a túlvilági sorsotok. Ha ezen a Földön az igazságot és világosságot keresitek, akkor odaát is a világosság vár rátok.

Ha a sötétséget részesítitek előnybe, mert szemeteket a földi anyag elvakította - akkor odaát is sötét környezetben tartózkodtok, olyan szférában, ahol boldogtalannak érzitek magatokat, mert a világosság hiányzik. Viszont saját akaratotok alakította ilyenre sorsotokat.

A Földön folytonosan olyan helyzetben vagytok, hogy megismerhetnétek a világosságot. Tisztán és világosan van az út elétek tárva, az az út, amely az örökéletre vezet. Csak rá kellene lépnetek, hogy a testi halál után a fény birodalmába jussatok. De ha a világosságtól menekültök, és mégis a sötétség útjára léptek, akkor csak sötét területre juthattok.

Ti emberek keveset foglalkoztok azzal, hogy mi történik veletek testi halálotok után. Mikor felmerül bennetek a gondolat, rögtön eldobjátok magatokat, szemeteket az anyag felé fordítjátok, és mert az múlandó, nem vihetek magatokkal semmit belőle. Ha a Földön egyedüli gazdagságtok az anyag, meztelenül és szegényen érkeztek meg odaát. A Földön miért nem azokat a javakat gyűjtitek, amelyeknek állandóságuk van - amelyek a túlvilági útra is elkísérnek? Miért keresitek olyan nagy mohósággal csak ennek a világnak a múlandó javait? A figyelmeztetéseket ismételten kapjátok, szemetek elé lett tárva, hogy az életvitelnek milyen kihatása van. De nem adtok hitelt a figyelmeztetéseknek és óvásoknak, továbbra is gondolkodás nélkül élitek napjaitokat, holott már holnap elhívhatlak benneteket, hogy az utolsó menetet megtegyétek. És akkor azt kapjátok, amire a Földön törekedtetek: világosságot - vagy sötétséget.

Nem adható nektek semmi más, csak amit a földi lét alatt megszereztetek. De amíg a Földön éltek, gondoljatok a halál utáni időre! Gondoljatok a lelketekre - amely múlhatatlan - és leendő sorsát itt a Földön készítitek. Itt a Földön a világosságra törekedjétek, hogy a Szellemi Birodalomban üdvösséget teremtsétek magatoknak.

Ámen.

A fizikai találkozás más csillagok lakóival lehetetlen

B.D. No. 6065

26. szeptember 1954

Ismertetben csak azt kapjátok meg, ami lelketek javát szolgálja. Amíg velem kapcsolatba akartok lenni, addig soha nem pillanthattok olyan területekre, ami lelketek kárát szolgálja, megóvlak benneteket ettől.

VISZONT A SÁTÁNI ERŐ SEGÍTSÉGÉVEL JOGELLENES ISMERETHEZ JUTHATTOK! De ekkor már nem tartoztok az enyémekekhez, akiket az ellenfél befolyásától megóvhatok!

Szellemem oktat benneteket, és olyan tudást szereztek, amely a felfelé való fejlődésüket szolgálja. Ezt a tudást megtarthatjátok, és tovább is adhatjátok embertársaitoknak. Általa a helyes útra léphettek, és segítségetekre van, hogy világosságot vigyetek a sötétbe. Ez az akaratom.

Mindig támogatlak, amíg bennetek van az akarat, hogy világosságot terjesszettek. A kapott tudás értékesíthető, továbbadható. Hozzatok érkezik minden ami ahhoz kell, hogy egy sötétben vándorló lélekben kigyúljon a világosság. Minél több kérdést kaptok, annál gazdagabban gondolok rátok, hogy válaszolhassatok ezekre a kérdésekre. Nem maradok néma, amikor egy gyermekem kérve kérlek. Csak ajándékozzon meg bizalmával, és nem csalódik.

Viszont a csupasz kíváncsiságot nem elégítem ki. Nem osztogatok olyan tudást, amire a szellemi fejlődésnél nincs szükség. Vannak olyan titkok, amelyeket az emberi értelem nem képes megérteni, de amelyeknek a szív oldaláról egész egyszerű a magyarázata. Erre egy példa. Vannak olyan természeti törvények, természeti erők, amelyek csak akkor tudnak hatni, ha megvannak hozzá bizonyos előfeltételek. Némely ember a fejlett intelligenciájával ki tudja számítani ezeket a feltételeket, a kívánt hatásokat - és kísérletezik velük.

Ezáltal a többi ember némelyikének úgy tűnik, mintha ő lenne az ura ezeknek az erőknek. A csekélyebb intelligenciájú embereknek az ilyen vállalkozás teljes lehetetlenségnek tűnik - és amit az ember nem képes megérteni, azt természetfölötti birodalomba helyezi. Én pedig megengedem ezt,

mert ilyenkor az ellentmondások feloldására önként, szívesen megteszi a lépéseket a Szellembirodalom felé - míg ha ajánlják neki, akkor ellenáll. Ennyit a példáról.

Ahol az értelem továbblépni már nem tud, ott az ember elképzeléseket csinál, és kezdi számíttatni a lehetőségeket. De a számításaiba belebonyolódik, és összekeveri a földit a szellemivel - pedig ez a kettő mint a víz és az olaj, mindig szétválík. Ezért soha nem lesz képes az ember kapcsolatba lépni földönkívüli lényekkel - csak szellemi úton.

Tehát az ember bármikor kapcsolatba léphet más világ emberével, ha ez szellemi támogatás szándékával történik - de ez oly módon soha nem jön létre, hogy az illető világ lakója a Föld-lakóval látható módon találkozzon. Ez teljesen lehetetlen, mert minden élőlénynek más-más feltételű a szférája, amelyet szintén az ős-törvény állapít meg.

Itt is felismerhető a sátáni behatás, amennyiben az emberek gondolkodásmódját igyekszik mindjobban összezavarni. Ezáltal azok olyan téves következtetésekre jutnak, amelyek nem emelik az ember szellemi törekvéseit. Például a természetfölöttit megpróbálják az értelem érveivel ütköztetni, a más csillagokon állítólag meglévő élőlények bizonyítását csak tudományosan értékelik, és ez nem vezet el arra a hitre, hogy ott szellemi fejlődés, vagy továbbfejlődés megy végbe.

Az örökkévalóság törvénye alapján a csillagok egymástól szét vannak választva, és így is maradnak. A csillagokon a lélek feladata, hogy fejlődjön. Ez a fejlődés teljesen különböző életfeltételek mellett jön létre minden egyes csillagon. Tehát vastos tévedések az ilyenirányú egyéb kijelentések.

De gondolkodásra kellene készítsen benneteket az a tény, hogy itt egy szokatlan - ma még megmagyarázhatatlan - erő-hatás van az ellenfelem által kihasználva. A fényjelenségek, és a materializáció. A végidő jeleihez ez is hozzátartozik, hogy szokatlan erők mozdulnak meg. Ha végiggondoljátok, hogy mi a cél, amire ezt az erőt használják - az rögtön az eredetét is elárulja!!!

Ellenfelemnek sok hatalma van a végidőben, és ezt a saját javára jól ki is használja. Ha az embereknek sikerülne az eddig számukra ismeretlen erőket úgy a saját szolgálatukba állítani, hogy ez a felebarátaik javára szolgálna, úgy áldásom lenne a fáradozásaikon! De mivel a céljuk alacsony motivációjú, ezért az munkálkodik benne, aki meg akar rontani benneteket. Nem lebbenti fel tevékenységéről a fátylat. Zűrzavarba dönti az embereket, és megakadályoz sok mindent, ami magyarázatul szolgálna. De az isteni rész, a jó és igaz előlép, nem akarja hogy titokban maradjon a gonosz munkálkodása.

Ámen.

A Mennyei Atya komoly szavai - Orvosság

B.D. No. 6084

20. október 1954

Amit nektek nyújtok, az valójában üdvös orvosság a lelketek számára, amelytől gyógyulni lehet, ami által örök életet vívtok ki magatoknak. De mit használ ez a gyógyszer, ha nem használjátok, ha tudtok ugyan gyógyerejéről, de nem veszitek igénybe? - Mit használ az nektek, ha meghallgatjátok ugyan szavaimat, de nem éltek szerinte, tehát szavam ereje nem tud hatással lenni rátok?

Nagyon hatásos gyógyszer birtokában vagytok, de nem próbáljátok ki hatásosságát. Hagyjátok, hogy én - lelki orvosotok - tanácsot adjak, de utasításaimat nem követitek, és így nem is tudtok meggyógyulni, habár a legjobb orvos kezeiben vagytok. A bennetek lévő akarat nem viszi végbe amit tanácsolok, és azért csak maradtok nyomorúságos helyzetetekben. Lelketek inséges állapota ezáltal nem csökken, továbbra is szenvednie kell, mert ti megvonjátok tőle segítségeket. Lelketeknek ez a szenvedése kihat azaz következményekkel jár a földi szükségekre is, mert ezekkel akarlak meggondolásra bírni, hogy észrevegyétek: nem helyes az életmódotok, hogy veszélyeztetni lelketeket, és neki résen kell lennie, nehogy életét elveszítse. Én mindig azt nyújtom, ami lelketeken segít, de ha nem fogadjátok el eszközeimet, akkor lelketek megmarad betegségekben és rossz helyzetekben - és szellemi életnek soha nem örvendezhet. Tehát nem segít sokat rajtatok, ha szavaimat meghallgatjátok, de nem fáradoztok, hogy szerinte éljétek. Csak amikor szavaim szerint vagytok tevékenyek -

amennyiben teljesítitek a szeretet parancsait - erőmet is csak azután kaphatjátok. Csak amikor már szeretetből cselekszitek, akkor tölt el benneteket szeretetem ereje. Ez lelketek egészségét jelenti, a világosságban és erőben élt élet állapotát jelenti. Mindenkit hozzá szeretnék ehhez segíteni, ezért nyomatékosan figyelmeztetek mindenkit, hogy szavaimat fontolgassátok szívetekben, és éljeteK szerinte.

Figyelmeztetek, lelketek életével ne könnyelműsködjeteK, hanem haladéktalanul juttassatok erőt hozzá, hogy gyógyulását elősegítséteK. Jöjjetek hozzám és tőlem kérjeteK segítséget, ha gyöngék vagytok, és nem akar sikerülni hogy kivitelezzéteK akaratotokat. Csak forduljatok bizalommal hozzám, és én közvetítem nekteK a szükséges erőt, ha szívetekben hozzám kiáltotok, és elismeritek gyengeségekteK. Hiszen én vagyok orvosotok, én vagyok a segítőteK, aki soha nem hagy magára sorsotokkal, hanem menteni igyekszik mindenkit, aki testében, lelkében beteg.

Ámen.

A földi életfeladat a szeretet-parancs teljesítése

B.D. No. 6086

22. október 1954

Mindenki elé egy feladatot állítottam, amit - mert szabad akaratotok van - mindenki akarata szerint teljesíti. De feladatáról csak az tud, aki ismeri szavaimat. Szavaimat meg lehet hallgatni, lehet követni - de félre is lehet tolni. A felelősséget is ennek megfelelően kell viselni érte. Aki megteszi amit szavaim kérnek - az akaratomat teljesíti.

Tehát teljesíti a földi feladatát, és már szellemi fejlődésről is beszélhet. A materiális beállítottságú embernek is tudnia kell, hogy egyszer felelősséget kell vállalnia kudarcáért. Szavaimat - tehát akaratom hívívőjét - felkínálták neki is, és nem hiába kínálták föl. Ha földi feladatát teljesíteni akarja, szavaimat neki is szívéen kell viselnie. Tudnia kell, hogy a Földön az élet nem tart örökké, a rövid földi életet az örökkévalóság megszerzésére kell felhasználni. A felhasználás annyit jelent, hogy elsősorban szeretet-parancsomat teljesíti. Ezzel méltó lesz szeretetemre, erőt kap hogy tudjon munkálkodni önmagán, hogy lelki munkát végezzen - mert ez a földi élet célja.

Aki azon fáradozik hogy szeretetben éljen, azt is tudja, hogy csak véletlenül, minden ok nélkül nem került a Földre. Az ok egy cél elérése, amire komolyan kell törekedni. A cél: hogy velem egyesüljön. De aki a szeretetet figyelmen kívül hagyja, aki csak a maga hasznát keresi - az önmagát zárja ki az örökéletből. A SZERETET hiányzik belőle, az egyedüli kulcs az üdvösségre. De hiányzik belőle a felismerés is. Nem ismeri a földi élet célját és értelmét, és magyarázatot sem fogad el róla.

Mindenki, aki gyakorolja az Isten és emberszeretet teljesítését - az ismeretet szerez. Ezért jut világosságra mindenki, aki parancsaim teljesítését élete vezérfonalává teszi. Hiba nem történhet, útja visszavonhatatlanul a boldogság ligetébe vezet. Hiszen teljes egészében alárendelte magát akaratomnak, életét Örök Rendem kormányozza, állandó kapcsolatban van velem - és így mérhetetlen erőt kap. Ezt az erőt megint a szeretetben való tevékenységre használja - mert szelleme erre hajtja. Szelleme pedig közvetlen kapcsolatban van velem, és másképp nem tud cselekedni, mint hogy jó hatást gyakorol rá.

A lélek tehát teljesíti a földi feladatot, amennyiben megpróbálja magát is, és embertársait is bevenni az Örök Rendbe. Először önmagában állítja helyre az Örök Rendet, majd szeretetével és ismereteinek erejével az Örök Rendből kilépett embertársain próbál segíteni, hogy azok is alárendeljék magukat akaratomnak. Így azok is helyreállítják velem kapcsolatukat, és elérik örök céljukat.

Ámen.

Isteni szellem-szikra – Helyes viszony Istenhez

B.D. No. 6090

26. október 1954

Valamennyien isteni szellem-szikkát hordoztok magatokban. Ha adtok rá jogot, ha lehetővé teszitek hogy kifejezhesse magát és oktasson - akkor vezetőteK lesz a földi életben. Nincs egy

ember se magára hagyva, mindenki várhatja támogatásomat. Csak lépjétek kapcsolatba velem, és én szellemem által hatást gyakorlok rátok. A szellem-szikra által amely belétek van rejtve, és amely az Atya-szellem egy része, már kezdet óta elválaszthatatlanul hozzám kötődtek - tehát állandó összeköttetésben vagytok velem. Viszont csöndben van addig, míg a vezetést át nem engeditek neki, amíg gondolataitokkal és lényetekkel különváltok tőlem.

Ezért rajtatok múlik, hogy részemnek érzitek e magatokat - hogy a helyes apa-gyermek viszonyt, vagy a teremtmény kapcsolatát Istenhez és Teremtőjéhez helyre állítjátok-e. Rajtatok múlik, hogy adhatok-e tanácsot, vagy vezethetlek-e. A közeledés első lépését jelenti, ha elismertek Teremtőtöknek, és magatokat nekem alárendelitek - aki biztos vezetést adok, hogy majd Atyátoknak is elismerjétek, és hozzám törekedjétek. Akkor már hihetőnek tartjátok, hogy szellem-szikkám bennetek van, hogy hat rátok, hogy óv és figyelmeztet a rossz kerülésre és a jó megtételére.

Csak ismerjétek el - és akkor már beszélhetek veletek a szellemen keresztül. Szavaim mindig szeretetteljesebbek lesznek, Isten-szellemem befolyása mindig több szeretetet hoz létre bennetek, minél jobban felismertek Atyátoknak, és mint gyermekeim engedelmesen követitek a belső hangot, amely előnyös oktatást ad.

Velem mindig és mindenkor fennáll a kapcsolat.

De hogy ez tudatos-e bennetek - az rajtatok múlik. Ha imában gondolataitok hozzám emelkednek, az tudatos kapcsolatot létesít velem. És szellemem hatást gyakorolhat rátok. Tehát a teremtésben nincs tőlem senki elkülönítve, hacsak maga nem tekinti előnyösebbnek az izoláltságot. Ha valaki elfordul tőlem - az őt megteremtő hatalomtól - és elválasztva érzi magát, akkor izolált, és én nem gyakorlok hatást rá. Ekkor az isteni szikra szunnyad benne, és semmiféle módon nem ad hírt magáról, mert az emberi szabad akaratot nem érintheti semmi. Azt semmi meg nem határozza, hogy az embernek irányomba milyen legyen a beállítottsága. A kapcsolatot magának kell létrehozni - ha élvezni és tapasztalni akarja ennek a kapcsolatnak az áldásait, amely elvezeti a teljes tökéletességre.

Ámen.

Földi út - Kegyelem – Visszatérés Istenhez

B.D. No. 6096

2. november 1954

Isten mérhetetlen kegyelméből vándorolhattok mint ember a Földön, mert anélkül hogy megsegültétek volna lehetőséget kaptatok - újból erőhöz és világossághoz juthattok - amiről pedig szabad akaratból egykor lemondtatok. Az Örök Szeretet iránt elkövetett bűnötök olyan óriási nagy, hogy az igazságos büntetés csakis az örök kárhozat lett volna, mert fellázadtatok a legmagasabban álló és legtökéletesebb lény ellen, akinek léteteket köszönhetitek, és akinek nagy szeretete hozott életre. Ti ezt a nagy szeretetet visszautasítottátok, azzal szemben voltatok ellenségesek, aki mindig csak hártalan szeretetet adott nektek. Ezzel olyan nagy szakadékot létesítettetek közéje és közétek, amely részletekről már soha nem volt áthidalható. Ezek alapján az Istentől való örök elválás lett volna a sorsotok, ami egyet jelent az örök sötétséggel és kinnal. De Isten szeretete ebbe nem nyugodott bele. Utat és eszközt talált, hogy a közte és köztetek lévő távolságot lecsökkentse, és ezzel megint magához vezessen benneteket. Ehhez az úthoz tartozik az ember földi élete is. Ezért olyan különlegesen nagy kegyelem a földi élet, mert minden ellenszolgáltatás nélküli lehetőséget ad olyan útra, ami egyenesen Istenhez vezet vissza - ha úgy járjátok, ahogyan ISTEN AKARJA: ha a földi élet idejére a magatok akaratát Isten akaratának rendelitek alá.

Bukásokra vonatkozóan minden visszaemlékezés elvételét tőletek, és mint önálló lényeknek kell döntést hoznotok: a jót vagy a rosszat akarjátok-e gondolkodásban és cselekvésben.

Az egykori Isten elleni lázadásotok miatt bűnösök vagytok, de jóvá tehetitek ezt a bűnt, és megszabadulhattok tőle, ha a Földön töltött emberi élet alatt nem álltok szembe ellenségesen Istennel, hanem jóindulatú akarattal, tudatosan Isten felé fordultok. Ekkor a földi vándorlástok is helyes, megfelel Isten akaratának - és ti a földi akarat-próbát megálltátok. Megvallottátok Istent, akivel egykor szembefordultatok, mert ellenségesek voltatok iránta.

Isten nagy szeretete megteremtette a lehetőséget, hogy visszatérhettek hozzá, teljes világosságot és erőt kaphattok, és visszaszerezhetitek az ősi állapotot, amiben voltatok. Ez Isten kegyelme, amire csak akkor vagytok méltók, ha ki is használjátok - ha végtelen szeretetét hatni engeditek magatokra, és a magatok teljes alárendelésével viszonzjátok.

A magatok ereje soha nem tudná visszatéréseket végbevinni, csak az emberi testbe öltözés meg nem szolgált kegyelme teheti lehetővé az Istenhez történő visszatérést.

Ezért nem lehet eléggé nagyra értékelni ezt a kegyelmet. Ezt csak akkor ismeritek fel igazán, amikor a lélek ismét a világosság és erő állapotában találja magát a túlvilágon. Csak akkor ismeri föl, hogy mi volt ő egykor - mi most - és még mivé kell válnia. Isten végtelen szeretetét is - aminek egykor ellenállt - csak akkor ismeri föl, akkor szereti teljes bensőségességgel Istent, és boldogságát is ebben a szeretetben találja meg.

Ámen.

Az ember rendeltetése - Igazságvágy

B.D. No. 6100

6. november 1954

Az ember rendeltetése: lelkét tökéletessé tenni a Földön. A szellemi kiérlelődés van célul meghatározva nektek embereknek, amire szabad akarattal törekedjétek, és vigyétek végbe, hogy az élet végén alkalmasak legyetek a Szellemi Birodalomba való belépésre. Ezt a megtámadhatatlan igazságot azonban csak legkevesebben fogadjátok el, és eszerint irányítjátok az életmódotokat.

Az emberek többsége még elvakult gondolkodású, szellemben vakok, és amikor az igazságot megismertetik velük, nem engedik hogy megérintse őket. Lelkük alacsony fejlettségi fokot mutat, és nem is törekszenek rá, hogy megemeljék. Nem hisznek sem a megteremtettek földi életcéljában, sem a Teremtőben - és nem is igyekeznek semmi felvilágosítást szerezni arról, ami roppant fontos: mi lesz velük azt követően, ha elhagyták a földi testet, mikor még a halál utáni továbbélésben sem hisznek.

Viszont hitetlenségük nem védi meg őket a felelősségtől, mert szabad akaratuk van - senki nem kényszeríti őket hitetlenségükre, és Isten iránti beállítottságukra - szabad akaratból átadhatnák magukat Istennek, hogy a hozzá való helyes beállítottság által állandó vezetést kapjanak gondolkodásukban és cselekedeteikben. Mert minden ember képes Isten felé fordulni, és a tőle való elfordulásra semmi érvényes mentsége nincs, mint az az egy, hogy nem akar. Mert mihelyt tudni akarja az igazságot, az hozzávezettetik, és akkor az ember maga teremtett helyes kapcsolatot Istennel.

Hogy az emberek különbözően gondolkodnak és akarnak, az magukon múlik, mert az igazság iránti akarat garantálja a helyes gondolkodást. Azért mindenki vizsgálja meg önmagát, mennyire kívánja az igazságot megismerni. Ha közömbösen mindent elfogad mint hihetőt, amit hozzá visznek, akkor nincs benne kívánság az igazságra, különben kivizsgálná. Ha minden kapott dolgot visszautasít, az szintúgy közömbösség az igazsággal szemben, nem keresi azt, ezért soha nem is ismerheti fel igazságként.

Ha az ember tudatlan, ha szellemileg vakon jár, akkor az saját hibája, mert nincs benne semmi vágy az igazságra. Egyetlen ember sem mentheti magát azzal, hogy ő nem ismerte mi az igazság, és senki nem is tudja maga megítélni, miért utasít el mindent. Hisz önmagától nem képes az igazságról való ismeretet megvizsgálni, mert az értelem egyedül nem végezhet ilyen vizsgálatot, ehhez Isten segítségét kell kérni.

Azonban mihelyt Istenhez fordul segítségért szelleme megvilágosulása érdekében, tiszta lesz felismerése, és képes megkülönböztetni egymástól az igazságot és a tévedést. Ehhez azonban szükséges az Istenben való hit - és azt a hitet még az értelem is helyeselheti, ha az ember akarata jó. Mert az egész Teremtés bizonyítja (tanúsítja) egy bölcs, mindenható Isten és Teremtő létezését - és ezt az örökkévalóságból való Teremtőszellemet ezért legyen lehetséges segítségül hívni minden embernek, aki az igazságba óhajt belelátni. És csakhamar magyarázatot kap a Földön való rendeltetéséről, helyes jelentőséget fog tulajdonítani földi életmódjának, és nem könnyelmű már ezzel

szemben - tudatában lesz a lelkével szembeni felelősségének, és a lehető legmagasabb tökéletességhez segíti őt.

Ámen.

Közeli vég - Jövendölések teljesülése

B.D. No. 6106

12. november 1954

Higgyetek szavaimnak, amelyek a közeli véget hirdetik, és ne engedjétek megtevesztetni magatokat. Napot és órát nem tudtok - mert nem lenne jó, ha tudnátok. Viszont senki sem képzelet el annyira közelinek A VÉG NAPJÁT mint ahogyan az már öröktől fogva meg van állapítva. Szemeteket tágra nyitva még valamennyien a világra irányítjátok - senki sem tartja lehetségesnek hogy ilyen gyorsan vége legyen. Mert még nagyon földi a gondolkodástok, akkor is, ha szellemileg törekedtek, és az enyémekekhez tartoztok.

A világi dolgok közepette éltek, és be kell töltenetek azt a helyet, ahol vagytok. Ezért gondolataitok messze járnak attól, amit állandóan és folyton hirdetek. Azért ismételtén és újból mondom nektek hogy a vég hirtelenül és váratlanul érkezik. És az emberek nem tudják az időt megmondani, mert úgy érkezem majd, mint tolvaj az éjszakában! De mert nem hiszitek el - ne is gúnyolódjatok afölött, ami még előttetek van, nehogy egyszer meg kelljen bánni.

Hogy felkészülhessetek az elkerülhetetlenre, folyton ébresztek látnokokat és prófétákat, hogy óvjanak és figyelmeztessenek. Az órát és napot ennek ellenére sem tudjátok meg, nehogy az megzavarjon, mert akkor már nem cselekesztek és akartok szabadon. A világ emberei a korábbinál is jobban futnak élvezeteik után, és meglepődnek amikor a nap megérkezik, mert előtte semmi szokatlan nem történik. Csak kevesen látnak világosan! De figyelmeztetéseikért kinevetik őket - amíg közbe nem nyúlok, és szavam be nem teljesedik. Azért mindent tartsatok igaznak, amit a SZELLEM szava közvetít. A VÉG HAMAROSAN MEGÉRKEZIK, MERT AZ IDŐ BETELT, ÉS ELJÖTT AZ ARATÁS IDEJE!

Ámen.

Erős hit - Siker – Szeretet

B.D. No. 6110

16. november 1954

A segítségembe vetett szilárd hittel mindent elértek, még ha hihetetlennek is tűnik, mert nálam semmi sem lehetetlen. Csak a szeretet szellemének kell dolgozni bennetek, mindennek amit tesztek vagy el akartok érni, hajtórugója a szeretet legyen. Ekkor szeretetetek által megszerzett szereteterőmnek vitathatatlanul akcióba kell lépnie. Ezért minden kivitelezhető lesz, amit értem és Birodalmamért tenni akartok, mivel akkor az irántam és a felebarát iránti szeretetetek is hajtóerő, amely megint biztosítja részetekre szereteterőm beáramlását, és egyértelműen eredményes lesz, ha erősen hiszitek.

Sikeretek nagy tényezője a szilárd hit, ami azonban csak ott van, ahol szeretet is van. Ha gyenge lesz a segítségembe vetett hitetek, úgy komolyan mutassátok meg szívetekben, hogy én maga a szeretet vagyok, hogy szeretlek benneteket, és ezért nem tagadok meg tőletek mást, mint azt, ami lelketeknek kárára lenne - amit azonban magatoktól nem is kértek mihelyt szeretetben éltek, mivel akkor világos szellemmel felismeritek, hogy ilyent miért nem szabad kérnetek. De ha földi gondokban vagytok, ha súlyosan nehezedik a keresztetek, ha veszélyben van test és lélek, akkor gyertek bizalommal hozzám, és meg tapasztaljátok szeretetemet, tapasztaljátok kérésetek teljesülését, mert szeretlek benneteket.

Mély szeretetemet tartsátok mindig szemetek előtt ha kishitűség fenyeget, ha hitetek gyengül. Akkor sem fordulok el tőletek, amikor bűnt követtek el, mennyivel inkább nem, amikor bajban vagytok. Azért higgyetek és bízzatok, és lesz földi segítségetek, higgyetek és bízzatok, hogy szellemileg is támogatlak amint nekem akartok szolgálni. Soha ne kételkedjétek a sikerben, mivel erőmet bármikor felhasználhatjátok, az egészen rendelkezésre áll, ha szándékotok alapját az irántam és embertársatok

iránti szeretet képezi. Velem és erőmmel mindent végbevihettek, amint csak szilárdan és kétely nélkül hisztek.

Ámen.

„Ne féljeteK“

B.D. No. 6111

17. november 1954

Ne féljeteK, hanem csak higgyeteK! Semmi se fog aggasztani, semmi se nyomasztani, ha rendíthetetlenül és szilárdan hisztek. Ez a szilárd hit egy könnyebb földi életet is jelenthet számotokra, mert akkor nincs semmi amitől félnétek, és gondtalanok lehettek, gondolatban mindig afelé fordulva, aki kisegít minden bajból. Bensőtökben legyen erős a meggyőződésetek, hogy van Atyátok a Mennyben, aki örködik gyermekei felett, nem hagyja a bajban, mert szereti gyermekeit. Ez a szilárd meggyőződésetek már biztosíték, hogy ez így van.

Ugyan mi lehetne erősebb mennyei Atyátoknál? Nincs ember a Földön, és nincs lény a Sötétségben, aki képes ellenállni neki, és ezért nem kell félnetek sem földi embertől, sem a sötét lényektől, akik kárt okozhatnának, ha hisztek Isten megígért igen nagy szeretetében és védelmében. Mert szava így hangzik: "Jöjjetek hozzám mindnyájan! KérjeteK és adatik nekteK, zörgesseteK és megnyittatik nekteK! EmeljéteK fel szemeteKet hozzám, akitől a segítség érkezik!" /Máté 11,28; 7,7/

Mihelyt sikerül szeretetének szavait magatokévá tenneteK, mihelyt megérzeteK, hogy Atyátok az, aki megszólított, akkor már nem kételkedeteK, és hittel vártok, amíg megérkezik a segítség. Mert nincs semmi, amit meg nem szüntetheteK, nincs semmi, ami számára lehetetlen volna. Tehát mindig van megoldás, ha magatok nem is látjátok. Ő valóban megtalálja a megoldás eszközét, minden bajból megtalálja a kiutat.

Ezek a szavak mozgassák meg szívetek mélyét, amíg minden kételkedésetek el nem tűnik, amíg félelem nélkül rá nem bízátok magatokat, és türelemmel vártok. Mert szeretete tiéteK, a gyermekeié, és ez a szeretet soha nem szűnik meg.

Ámen.

Az önszeretet helyes módja – „..... ahogy önmagadat.... ”

B.D. No. 6121

27. november 1954

Valódi felebarát iránti szereteteK, ha áldozatot hoztok érte. Ekkor felebarátodat JOBBAN SZERETED mint önmagadat. Amikor azt adjátok meg neki, amire magatok is igényt tartotok - akkor ÚGY SZERETITEK, MINT ÖNMAGATOKAT. Én csak ezt az utóbbit követelem meg tőleteK, de ezt szabad akaratból kell megtenneteK, mert csak akkor hoz szellemi áldást.

De ha az áldozathozatalra is készek vagytok, ha azért mondatok le valamiről, hogy a másinak adhassatok - akkor az értékesebb, tehát a lélekre jelentősen nagyobb a hatása. A földi feladat végzésére az embernek meg van adva az önszeretetheK egy mértéke, mert a földi feladat végzéséhez testi életét fenn kell tartania. Tehát adja meg magának amire testének szüksége van, hogy a földi életét leélhesse. Csak ez az önszeretet nem lépheti túl a határt úgy, hogy felebarátjára már nem is gondol, hanem mindent csak magának szerez, magára fordít - tehát szeretete téves irányú.

Az "önmagadat" szót azért illesztettem hozzá, mert az emberi gondolkodásnak és cselekvésnek mindig önmaga a mértéke. Tehát ha akaratomat teljesíteni akarja, hasonlóan kell felebarátjáról gondolkodnia és cselekednie, mint önmagáról teszi. Ezért parancsomat vagy könnyebben, vagy nehezebben teljesíti - szeretetkészsége szerint.

Aki önmagát a felebarátja mögé helyezi, annak szíve mértéken túl készséges a szeretetre, és könnyen eljut a tökéletességre. Minden rajtatok múlik. Bár én megadtam a szeretet-parancsot, de aki nem akarja teljesíteni, az nem veszi figyelembe, akiben pedig szeretet van, annak nincs szüksége a parancsra. És az az igazi szeretet, amely önmagától is tevékeny, anélkül hogy erre parancs buzdítaná.

Ha valakit szeretet-parancsomra figyelmeztetnek, benső készítés nélkül is végezhet szeretettetteket. Kezdetben csak azért, mert a parancs erre indítja. Majd a szeretet-szikra mindig jobban és jobban fellobban benne - és az illetőt már boldoggá teszi, hogy valamit tehet felebarátjáért. De elsősorban azt értékelem, aminek indítéka az önzetlen szeretet.

Szeresd felebarátodat - mint önmagadat. Önszeretet minden emberben van. Ez jogos, csak ez nem lehet nagyobb, mint az embertársai iránti szeretet. Ilyen eset akkor áll fönn, amikor elmegy embertársai nyomora mellett, és azt hiszi nincs semmije amit adhatna, hiszen magának sincs semmije. Amije van, azt a kicsit is ossza meg! Nem károsodik, mert ha ezt szeretetből teszi, bőséges jutalma lesz. Magam úgy mérek neki, ahogyan ő mért.

De a szerető ember nem gondolkodik, hanem áldozatok árán is ad. És jutalma valóban nagy a mennyben. Állandóan gazdagabb lesz, mennél jobban boldogítja embertársait. Sok szeretetet kap, kapcsolatban áll velem, mert szeretetté vált.

Ámen.

Vigasztaló szó a szenvedőknek - Betegség - Kapcsolat Istennel

B.D. No. 6124

2. december 1954

Hogy a helyes úton vezethesselek - hagyatkozatok mindig rám. Még ha úgy is tűnik, sorsotokat magatok határoztátok meg, vagy mintha földi élteteket akarattal más pályára kormányoztátok volna - amíg kapcsolatotok fennáll velem, és amíg kívánjátok a velem való kapcsolatot - addig én kormányozlak benneteket, és ti akaratom kivitelezői vagytok. Akaratomat mintegy a szívetekbe helyezem, mert ti ezt lehetővé teszitek a felém forduló akaratotok által.

Aki egyszer hozzám csatlakozott, és velem kapcsolatban akar maradni - az távolabbi jövőjét illetően gondtalan lehet. Mert az majd úgy alakul, hogy a lélek mindenből hasznot húzhat. És ezt meg is teszi, ha az ember hívő lélekkel bírta rám magát, és ha szabadon aláveti magát vezetésemnek. Tehát ha életét velem éli, ha mindig gondol rám, és igyekszik elnyerni szeretetemet. Ekkor övé teljes szeretetem, és ez a szeretet a lelke üdvét akarja. Lelke üdvössége pedig abban áll, hogy elnyeri az örök boldogságot.

Higgyétek el, hogy a földi életben csak akkor vannak küzdelmeitek, amikor nem akartok szabad akaratból szolgálni. Tehát megtakaríthatjátok magatoknak a küzdelmet, ha tevékeny szolgálatban vagytok a felebarát iránt. Viszont a szenvedés és betegség a lélek tisztulásához még hozzájárulhat, de elviselhető lesz, ha hozzám menekültök. Mindig itt vagyok számotokra - minden földi és lelki szükségben, és azt akarom, hogy ezek által mindig szorosabban kapcsolódjatok hozzám. Végül olyan szilárd kapcsolatban lesztek velem, hogy állandóan oldalatok mellett mehetek, és ti állandó párbeszédet folytattok velem. Így mindig tudatában lesztek jelenlétemnek - tehát VELEM, és BENNEM éltek.

Minden amit velem kapcsolatban átéltek, járuljon hozzá, hogy eloldthatatlanul hozzám kapcsolódtok - és akkor már nem ijeszt meg semmi, és nem nyugtalanít semmi, mert állandó jelenlétem tudata erőt és biztonságot ad mindenben amire vállalkoztok. A ti akaratotok az enyém is lesz, mert magatokat teljesen alárendeltétek az én akaratomnak - és ezért már úgy gondolkodtok, akartok és cselekesztek, ahogyan az jó az én szemem előtt is.

Ámen.

Az igazságot csak Isten adhatja

B.D. No. 6161

11. január 1955

Ellenfelem befolyása láthatóan felismerhető, mert megzavarja az emberek gondolkodását, arra tanítja hogy a sötétséget világosságnak nézzék. Mindig azon fáradozik, hogy méginkább elmélyítse az éjszakai sötétséget, szeretné eltüntetni a világosság minden hozzátok érkezését. Ez az embereknek is támogatásra talál, mert maguk is elzárkóznak a világosság elől - amit szeretetem feléjük fordít. Mindig

nagyobb buzgalommal fáradoznak hogy megoldják a "csomót" - de helyette mindig szorosabbra húzzák azt. Azt hiszik, maguk is képesek megtenni azt, amihez pedig támogatásomra van szükség.

Úgy hiszik, ki tudják kutatni az igazságot az értelmük segítségével - és helyette mindig mélyebbre jutnak a tévedésekbe és hazugságokba. Olyan ez, mint egy számtanpélda, amit soha nem lehet megoldani mert a kezdetben ejtett hibát nem veszik észre. A hibát akkor követték el, amikor engem félreállítottak, holott egyedül én vagyok az illetékes. Nem kérték az igazságot tőlem, pedig én vagyok az Örök Igazság. Ez azt bizonyítja, hogy engem még a távolban keresnek, nincs meg velem a helyes kapcsolatuk, nem úgy jönnek hozzám mint gyermek az atyjához, és nem tőle kérik azt amiben még hiányuk van. Még maguknak sem vallják be, hogy hiányuk van. Azt hiszik hogy a birtokukban van - pedig hiányzik - és ez az igazság.

Amíg mindenki azt hiszi, hogy az igazság birtokában van - holott mindenki másképpen gondolkodik - addig csak egy út van: magát az Örök Igazságot megkérni, adjon felvilágosítást, kinek a gondolkodása helyes. De sajnos nem ezt az utat járják az emberek, különben magától értetődő lenne, hogy Isten megadja az embereknek amit kérnek. Ha titeket embereket az a kérdés érdekel, mi az igazság, hol található, melyik szellemi irányzat a helyes - akkor kérdéseiteket tárjátok Isten elé. Ő az egyetlen aki választ tud adni. És válaszol is ha hisztek benne, hogy ő a szeretet, a bölcsesség, és a hatalom. Minden kételkedést minden tudatlanságot elvenne tőletek, tisztán és világosan sugározna a világosság fénye, megvilágosítaná utatokat, és nem engedne téves úton járni. De ellenfelem bebeszéli nektek, hogy értelmetek erejével is kikutathatjátok az igazságot. Ekkor vitatkozni kezdtek - mert Ő úgy akarja - és soha nem juttok el az igazsághoz. Az ugyanis az én részem mindenkor és mindörökké. De tőlem mindenki megkaphatja aki hittel jön hozzám, és aki az igazság utáni vágyában szeretettel kéri. Valóban nem eresztém el üres kézzel. Gondolkodását megvilágosítom, és korlátlanul adom a magyarázatokat, mert azt akarom hogy világosság legyen az emberek között. Azt akarom hogy elterjedjen az igazság, a vakok látókká legyenek, nappal világossága világítson azoknak, akik eddig az éjszakában vándoroltak. Mert csak az igazság vezet boldogságra, csak az igazság vezet hozzám, aki magam vagyok az Örök Igazság.

Ámen.

A teremtett lények megistenülése

B.D. No. 6207

7. március 1955

Kezdetben mellettem voltatok valamennyien, mert szeretetem ereje teljesen betöltött, és az hozzám vonzott. A legnagyobb boldogság állapota volt ez számotokra, mert isteni lények voltatok, szeretet-sugárzásom kialakult formái lettetek, a legmagasabb intelligencia képződményei. Egyúttal világosság és erő volt bennetek, amely teremtői tevékenységre képesített. Tökéletes lények voltatok, a képmásaim. Csak az volt a különbség, hogy ti belőlem származtatok - én pedig öröktől fogva vagyok, és rajtam kívül nincs teremtő erő.

Tehát minden tőlem származott, az én "MŰVEM" volt az első teremtett lény - mindnyájatok nemzője is - de csak az én hozzájárulásommal, hogy erőmet használhatja.

Tehát ez a lény is az én művem volt - és nem úgy van ahogyan el akarta hitetni, hogy ő maga a teremtő erő. Megszámálhatatlan lény kelt életre ettől a lénytől, mert a tőlem megállás nélkül hozzáömlő erőt teremtő értelemben akarta használni, és a képessége megvolt hozzá.

Teljesen hozzám hasonló, tökéletes volt. Abból a célból állítottam a létbe, hogy ő népesítse be a végtelen Szellemi Birodalmat az én - és a maga boldogságára. Ami engem boldoggá tett, boldogítsa ezt az első, tőlem eredő lényt is, ezért korlátlanul kapott tőlem erőt és világosságot. Szabad akaratát a saját elgondolása szerint használhatta. De tökéletességének megfelelően akkor cselekedett volna, ha az én akaratom szerint cselekszik.

De az ő akarata az én akaratommal ellentétesen bontakozott ki. Ez lehetséges volt, mert szabadnak teremtettem. Tehát tökéletessége nem lett megkérdőjelezve. Ez lehetetlen is lett volna, ha a lény

jobban törekszik szeretetem, mint hatalmam felé, ha megelégszik szeretetem erejével, amely megállás nélkül áradt hozzá.

A lényyszerű teremtmények megszámlálhatatlan sokasága, amit az én és az ő szeretete hívott életbe, szívében azt a vágyat ébresztette, hogy uralkodjon fölöttük. És bár tudta, hogy a lények teremtésénél végső soron csak az én erőm volt döntő tevékenységű - irántam való szeretetét mégis ellentétes érzésre fordította. Irigyelte tőlem az erőt. Ezért el akarta választani tőlem az én erőm által életre hívottakat, hogy egyedül birtokolja és uralja őket.

De nem sikerült volna a lényeket elválasztania tőlem - akik végső soron mégis az én teremtményeim, mert szeretetem ereje eltöltötte, és eloldthatatlanul hozzám kötötte őket - ha magam nem adtam volna őket szabaddá, de teremtményeim megistenüléseért így történt.

Tehát ti - akiket tökéletesnek teremtettem - ti örökre csak az én teremtményeim maradhattok volna, olyanok, akik csak az én akaratom szerint voltak képesek gondolkodni és cselekedni. De így nem feleltek meg annak a képnek, amit akkor képzeltem el, amikor megteremtettelek benneteket. Szabad, a legmagasabb tökéletességgel bíró és tevékenykedő gyermekeknek teremtettelek benneteket, akik bár a saját akaratok szerint cselekednek, de ez az akarat a hozzám való szeretet következményeként az én akaratom is. Ezt akartam elérni, és ezért szabaddá tettem benneteket, hogy magatokat olyanná alakítsátok, amilyen célt veletek kapcsolatban én állítottam magam elé.

Szeretemet nem vontam meg, de az első teremtményt - aki most ellenfelem - nem akadályoztam meg, hogy ugyanúgy hatást gyakoroljon rátok.

Ti szintén fel voltatok ruházva szabad akarattal, és szabadon dönthettetek: hozzám, vagy hozzá akartok-e tartozni. Nem kellett elbuknotok, mert világosság volt benneteket, érezhattétek szeretetemet, amely felém húzott. De az ő befolyása is nagy volt - és emiatt elbuktatok. Szabad akarattal követtétek. De ő nem adott boldogságot, hanem a mélységbe vont.

Ő maga is ellenállt nekem, szeretetem hatalmát hatástalanná tette - nem én vontam meg tőle. Annyira eltávolodott tőlem, hogy szeretetem sugárzása már nem érte el. Követői serege által - akiket magával ragadott a mélybe - nyílt ellenállást tanúsított, azzal a hittel hogy elég ereje van.

Szeretetem erejét mindannyitoknak nélkülözni kellett. Nem én vontam meg tőletek, hanem ti utasítottátok vissza. Ezért lettetek gyöngé, erőtlen és sötét szellemek. Tehát szabad akarattal adtátok fel a mondhatatlan boldogság ős-állapotát. De ne maradjatok meg ebben a magatok választotta állapotban, mert szeretetem nem mond le rólatok. Ti is az én teremtményeim vagytok, akiket soha nem hagyok abban az állapotban, amely ellentmond rendeltetésének.

A célt - amit egykor magam elé állítottam - nem adom föl. Elérem, és ti is - akik most boldogtalanok vagytok az egykori ellenem való lázadás miatt - eléritek, mert megváltoztok, és újra korlátlan erőnek örülhettek, ismét bementek Világosságom Birodalmába, és boldogok lesztek.

De erőszakot nem alkalmazok veletek szemben. Az úton, amely hozzám visszavezet, teljes szabad akarattal kell mennetek. Vissza a tökéletességbe, amely egykor a tiétek volt - amit bár odaadtatok, de egyszer újra elérték, mert szeretetem egyetlen célja, hogy mint gyermekeim, erőben, világosságban és boldogságban éljete, teremtsetek és munkálkodjatok Birodalmamban.

Amen

Nagypéntek - Szeretet

B.D. No. 6232

8. április 1955

A szeretet mindent megtehet - a szeretet elviseli a legnagyobb szenvedést - mert az elviseléséhez erőt ad. A szeretet csakis ezért tudott engesztelést hozni az emberiség óriási bűnadósságáért - ami épp akkora engesztelést követelt az igazság miatt, mint amekkora az elkövetett bűn volt. Szeretet nélkül soha, egyetlen lény sem lett volna képes elviselni, amit az ember Jézus elviselt a bűnös emberiségért, hogy megváltsa őket. Ahol nincs szeretet, ott az akarat is hiányzott volna hozzá. Ezért jogos elismerni Jézus Megváltó Művét, és Isten emberré válását, hogy Isten mint az Örök Szeretet

testet öltött, és mint ember végbevitte a Megváltás Művét. Ezek alapján Isten önmagát engedte keresztre feszíteni, hogy az embereket megváltsa. Egy embert teljesen betöltött a szeretet, vagy másképpen kifejezve: egy ember a szeretetét a legnagyobb izzásra bontakoztatta és így az ember Jézus szeretetteljes szívével elviselte a legnagyobb kínt, és szenvedést bűnös embertársaiért, mert ezáltal megválthatta őket bűneik adósságától.

Túlságosan is nagy volt a szeretet ami mindezt végbevitte, és emberfelettiek a kínok, amiket magára vett, és amiket teljes tudatossággal hordozott halála órájáig a legkisebb ellenállás nélkül. Jézus hatalmában, és erőinek teljességében - ami szeretete miatt birtokában volt, befejezhette volna bármikor a maga szenvedéseit. Vagy a szenvedés mértékét lecsökkenthette volna, mert szeretete kihatásaként Isten hatalma volt benne. De szabad akarattal szenvedett, mert az emberek csak így kaphattak megváltást attól a nagy vétektől, amit a Sátánhoz kapcsolódó szolgálai állapot hozott létre - és amitől Jézus meg akarta váltani őket.

Az ember Jézus testileg-lelkileg borzasztó kínokat szenvedett, és ezt csak a szeretet tette elviselhetővé - mert a szeretetnek minden lehetséges. Az ősbűn nagyságát az emberek nem tudják elképzelni – épp így Jézus szenvedésének mértékét sem. Ő, mint tiszta ember, mint teljesen ártatlan Lény, egészen másképpen szenvedett, mint a többi ember. Lelke sokkal több kínt érzett, mert olyan szférában tartózkodott, ami teljesen ellentétes volt a maga tisztaságával. Majd csak a szellem-világban értitek meg, mit jelent azt a szférát elcserélni a földi sötétséggel, ahol az emberek bűnökkel terhelve, az ördöghöz hasonlóan arra a tiszta lélekre támadnak, aki türelmesen mindent enged tenni magával, aki nem védekezik, és aki mérhetetlen kínokat azért vesz magára, hogy a szolgaságba döntött, a Sátán által megbilincselte lelkeknek szabadságuk megszerzésében segítsen.

Jézus szeretete az emberek iránt olyan mély, hogy szabad akarattal megy értük a sötétség szférájába, mert csak a szeretet hozhatott menekülést nekik. Csak MAGA ISTEN, az ÖRÖK SZERETET hozhatott menekülést. Ezért testesült meg az "Örök Szeretet" Jézusban.

Isten emberré válása nektek csak úgy magyarázható meg, hogy Maga a Szeretet szállt le a magasból az emberekhez, mert másképpen nem lett volna menekülés és szabadulás Isten ellenfelének hatalmából. A szeretetnek minden lehetséges, de a Megváltás Művének az emberek számára látható módon kellett végbemenni. Nyilvánvalóvá kellett lenni, mire képes a bűnös emberiség - másrészt, hogy a szeretet mire képes. Egy tiszta embernek rettenetes kínok között meg kellett halni a kereszten. Ezt az áldozati halált szabad akaratból, és szeretetből kellett magára venni az emberekért, akik ezáltal elnyerték megváltásukat - de csak akkor, ha kinyilvánították, maguk is akarják, hogy a Megváltás Műve érvényes legyen az ő számukra is. Mert a Szeretet minden emberért meghalt, minden ember vétékét eltörölte. A Szeretet győztes volt a Sátán fölött - aki minden szeretet nélkül létezik - és ezért nincs hatalma ott, ahol csak a szeretet fegyverével harcolnak.

Ámen.

Szenvedni és meghalni

B.D. No. 6233

9. április 1955

Elkerülhetetlen volt, hogy szenvedjek és meghaljak a kereszten. Fenéig ki kellett innom a kelyhet, emindent magamra kellett vennem, ha azt akartam, hogy a Megváltás Műve - ami minden vétektől megszabadít benneteket - végbemenjen értetek. Csak annak a szálnalmas helyzetnek az ismerete - amiben voltatok - hozta magával, hogy ezt az áldozatot végbevigyem. Szívem tele volt szálnalommal irántatok, és ez a szeretet le akarta venni rólatok azt a rettenetes sorsot, ami a testi halál után rátok várt. Ismertem azt a rettenetes sorsot, és a Sötétség Birodalmának kínjait és szenvedéseit is bármikor elvonultathattam szemeim előtt, ezért kiutat kerestem. Ehhez járult, hogy szeretetem mint elbukott testvéreket láttatott benneteket, és el akartam fordítani rólatok ezt a borzalmas sorsot. Tehát magamra vettem a vétkeket, és a kereszting mentem velük. - Amit földi módon tettek velem, az mintegy azt szimbolizálta, amit a vétkek terhe jelentett nekem: mérhetetlenül nyomasztó, fájdalmas, és földrebuktató teher, ami ismételten a földre dobott - de amit szeretetemből kifolyólag nekem mégis tovább kellett vinnem.

Amit testem fájdalomban elbírt, azt mind magamra vettem - mert a vétkek terhét értetek hordoztam. Engesztelni akartam, mert mindenképpen nektek kellett volna lehordozni a terhet, és erre az örökkévalóságokon át sem lettetek volna képesek. Szenvedtem és küzdöttem - és valóban vért izzadtam. Belenéztem a pokol minden mélységébe, és félelem és iszonyat tépte lelkemet. Mindent eltűrtam, amit nektek kellett volna elszenvedni. Hozzátok való szeretetem adta az erőt, hogy kitartsak a halálig. Nincs semmi, amivel szenvedéseimet össze lehetne hasonlítani. Ezt a mértéket ember nem viselte volna el. Én pedig szabad akarattal ajánlottam föl magamat, mert tudtam hogy mi vár rám, és mint terhet, ezt is mindig magammal hordtam. Tudatosan mentem az úton, amelynek végcélja a kereszt volt, és ez az ismeret végtelenül sok szenvedést okozott életemben, mert soha nem tudtam vidám lenni az enyémelek között. Láttam a lelkekre nehezedő ítéletet, láttam az eredménytelen földi életeket - mert kudarcot vallanak, ha nem hozom meg a bűntől való menekülést.

Ez az ismeret megerősítette akaratomat és ellenállás nélkül megadtam magamat sorsomnak, hiszen ez volt földi életem oka és célja. Mégis - az utolsó percekig küzdenem kellett, és az utolsó percig olyan óriásira halmozódott előttem a teher, hogy erőmet megsemmisülni láttam, és mint ember Istenhez kiáltottam, vegye el tőlem ezt a kelyhet. De szeretetem ereje nagyobb volt, mint emberi gyöngeségem. És a kereszten elviselt mondhatatlan szenvedésem, és halálom napja - nektek emberek - a minden vétektől való megváltottságok napja lett.

Ez az ismeret okozta, hogy türelmesen magamra vegyek mindent, és felkiálthattam: "Beteljesedett!" Lelkem vissza mehetett oda, ahonnan jött. Mert halálommal végbement az Atyával teljes egyesülésem - akitől egykor én is kiindultam.

Ámen.

Halál és feltámadás - Élet

B.D. No. 6234

10. április 1955

Azon az úton mentem, ami számomra ki volt jelölve. Ezt szabad akarattal kellett megtennem, hogy a célt - az Atyával való teljes egyesülést - elérjem. A halálon át az életre mentem - a sötétségen át a világosságra. Az embereknek bebizonyítottam, amikor harmadnapon feltámadtam, hogy létezik világosság, és létezik élet.

Bár a halált el kellett szenvednem, de azért, hogy bemehessek az örökéletre. Mert "ÉLET" -nek csak az Istennel való kapcsolat nevezhető, ami önmagában az "örökélet". Sokkal többről van szó, mint amit az emberek könnyelműen az "élet" szó alatt értenek. Ez átistenítését jelenti mindannak ami teremtvé lett, és mindazt, amit a teremtmények elé célul tűztek ki.

És ennek az átistenítésnek hiánytalan végbeviteléért küzdeni kell, le kell győzni a mélységet, olyan utat kell megtenni, ami a halálon keresztül az életre vezet.

Minden halott, ami Istentől távol van. Az élethez vezető út - az Istenhez vezető út. Mert egykor a teremtetek többségükben "elestek" - ezért "fel is kell támadniuk" - és vissza kell térniük a sötétből a világosságra. Ki kell lépni a sír éjszakájából, amelyben örök idők óta nyomorogtak, és világosságra kell jutni. Én halálomból feltámadtam, az embereknek bebizonyítottam, hogy ők is feltámadhatnak az életre, ha át is szenvedik a földi halált.

Bebizonyítottam, hogy a halál legyőzhető, hogy a halál éjszakájából mindenki a nappal világosságába léphet ha engem követ, ha úgy él, mint én éltem a földön. Tehát ha a szeretet életét éli, mert akkor Istenhez törekszik, és megtörténhet az Istennel való egyesülés.

Akkor már nincs halál, hiszen már összekapcsolódtak az "élettel". Ennek ellenére a földi életet le kell tenni, mert akadály a szabadságban és üdvösségben. Földi értelemben tehát meg kell halni, de a lélek kilép a sírból ami magába zárta. Mint egy fénysugár lép a Birodalomba, ami az igazi hazája, a sötétségből föltámad a világosságra. Ami velem megtörtént, az veletek is megtörténik. A haláltól már nem kell félni, mert elvettem minden ijesztő mivoltát. Harmadnapra föltámadtam, látható lettem

tanítványaimnak, akik átszellemített testemet láthatták, hogy maguk is elhiggyék - elmehetnek az egész világba meghirdetni, hogy én élek!

Kereszthalálom előtt testi haláluk után is a mélyben maradtak az emberek. Még nem volt szabad az út, hogy a Világosság Birodalmába lépjenek. Ezért nekem is le kellett szállnom a mélybe halálom után, és onnan is hidat kellett vernem fölfelé a Birodalmamba - és követhetett a mélységben senyvedő minden lélek, ha akart. Szeretetem őket is meghívta követésemre. A mélységben lévőknél is elérkezett a föltámadás napja. Megváltó Művem által eljuthattak az életre, mert a halált szeretetemmel legyőztem, és minden lélek hozzám hasonlóan föltámad az életre, akik hozzám hasonlóan keresik az egyesülést Öröktől való Atyjukkal.

Ámen.

Jézus magára vett minden szenvedést - Miért hát a szenvedés?

B.D. No. 6240

17. április 1955

Az emberek minden szenvedését magamra vettem. Tehermentesen mehettek át az életen, és akadálytalanul emelkedhettek a magasba. Valóban - olyan életet élhettek a Földön mint a Paradicsomban. Igen, ha csak a végcélotoknak élnének! Ha tudatosan a velem való egyesülésre törekednétek! És ez meg is tudnátok tenni, mert az ösbűnt kiengeszteltem értetek, és így a fölfelé vezető úton teher nélkül mehettek.

De ki vagytok téve ellenfelem befolyásának. És ettől a befolyásolástól magatoknak kell megszabadulnotok. A földi életet arra kaptátok, hogy akaratotokat kipróbáljátok. Olyan időszak ez, amikor ellenfelem is hathat még rátok. Nektek ezt a próbát meg kell állnotok, és pedig úgy, hogy neki ellenálltok, és tudatosan HOZZÁM törekedtek.

Befolyása nem megy el nyomtalanul fölöttetek, többé-kevésbé reagáltok rá. Ennek ellensúlyozására vagytok kitéve szenvedésnek és szükséghelyzeteknek. Fűzzenek ezek bensőségesen hozzám, hogy a függve-maradás veszélye elmúljon fölültek.

Lelketek szubsztanciái mindaddig hozzá tartoznak, amíg materiálisan kötött, és éretlen szellemi közé van bezárva, és ezek veszik körül. Én értetek meghaltam a kereszten, hogy ti EL TUDJATOK OLDÓDNI az ellenfél bilincseiből. Ezt az eloldódást a léleknek magának kell végbe vinni, azaz az ellenféltől való eloldódást KOMOLYAN AKARNI KELL.

Hogy akaratotokat ilyen irányba befolyásolhassam, szükséges és nyomoron kell átmennetek — hacsak akaratotok ellenfelemnek már nem enged meg semmiféle befolyást, és teljesen az enyém. Akkor már a földi élet is könnyebb, akkor már joggal mondhatjátok - meg vagytok már váltva a büntől és haláltól, a gyöngeségektől és megkötöttségektől. Ekkor már magatok is beleillessztek embertársaitok megváltásának missziós munkájába, mert már tudjátok mit jelent a földi élet, már segíteni akartok, hogy embertársaitok is megszabaduljanak attól a hatalomtól, amely fogva tartja őket.

De a ti földi létetek akkor sem lesz teljesen mentes a szenvedéstől, nehogy ez embertársaitokat akarati döntésre kényszerítse. Mert amíg az ember lelke éretlen, az életet a boldogságban és gondtalanságban keresi. És - megint csak önző célból — igyekezne életét megváltoztatni. De ez nem vezetné el a tökéletességre.

Kereszthalálommal lehetővé akartam tenni számotokra, hogy örök boldogságra jussatok. Ezzel a tettel nem a földi paradicsomi életet akartam megvásárolni nektek. Ennek ellenére elviselhetőbbé alakíthatjátok magatoknak a földi életet, ha velem bensőséges kapcsolatban éltek. Akkor már semmi nem hat rátok nyomasztóan vagy terhelően. Akkor minden ami benneteket ér szeretetem bizonyítéka, és ti ennek célját már ismeritek, és sorsotokhoz szabadon illeszkedtek.

Nem szenvedtek már - hanem mindent tudatosan értékelték. Kegyelemnek tekintitek, mert magasabb lelki érettséget ad, ami majd boldogságokat növeli, és ezért mindig hálások lesztek. A keresztet már csak embertársaitok végett hordjátok - nektek magatoknak már szeretetem jele, amely arra hívott meg, hogy megváltó művemben részt vegyetek.

Ámen.

A szellemi adományok - Feltételek

B.D. No. 6241

18. április 1955

A szellemi adományokat minden ember megkapja, aki komolyan törekszik rá. Ajándékba nem kapható. Parancsaim megtartásával, az Isten és emberszeretet gyakorlásával, és az akaratom szerinti élettel kell megszereznetek. Amint akaratom teljesül, az ember az öröktől való rend szerint él, átjárja a fény és az erő, épp úgy mint kezdetben, amikor örök rendem szerint lett megteremtve. Tökéletes volt - azaz, velem azonos Lény.

Ezt a lényt Szellemem átjárta. És most újra átsugározhatja, amint örök rendem alapjain él. Legyen természetes dolog számotokra, hogy Szellemem nem munkálkodhat abban az emberben, aki az isteni törvényen kívül él. Tehát a Szentlélek ajándékait sem kaphatja meg. Szellemem munkálkodása tehát feltétel azoknál, akik szavaimat felfogják.

Mert szavaimat megkapni annyit jelent, hogy bevezetést kap a legteljesebb igazságba - ismernie kell, hogy nektek embereknek mi teszi lényemet érthetővé - ismernie kell minden okot és célt amiért munkálkodom, és mindazt, amit képesek az emberek belátni. Hogy bevezetlek benneteket az igazságba, annyit jelent, hogy abba az ismeretbe vezetlek be, ami valamikor a tulajdonotok volt, de saját hibátokból elvesztettétek.

Hogy Szellemem által, a szavaim által bevezetlek az igazságba, az ajándék, adomány. És mindenki megszerezheti, aki saját akarata által olyan érettségi fokra jut, amely lehetővé teszi, hogy szellemi adományokat kaphasson.

Mindenki megszerezheti, és senki nincs kizárva belőle. De az nem kapja meg, aki magától nem tesz semmit, aki nem alakítja át lényét szeretetté.

Egyedül ez teszi lehetővé, hogy a benne szunnyadó szellem kapcsolatba kerüljön az Atya Szellemével, és így Szellemem által magam munkálkodhatom benne. Ebből következik, hogy mindig helyre kell állítani velem a kapcsolatot, és ez tudatos törekvést igényel. Aki velem kapcsolatot létesített, az lábát szabad akaratból már Birodalmamba helyezte, feladta ellenállását, és akaratát teljesen felém fordította. Tehát részesül erőből és világosságból, amit Birodalmamból kap.

Ha én vagyok a célja, Birodalmamba akadálytalanul beléphet mindenki. Amíg törekvéséből és gondolataiból engem kizár - nem kap rá engedélyt. Ekkor ellenfelem vezeti be a maga Birodalmába. És mert pontosan tudja, hogy mi az ember célja - elhiti vele, hogy megérkezett a célhoz, és kívánságának megfelelően megkapja, amit keres.

Ez olyan embereknek szól, akik tele vannak tudásvággyal - de nem az igazság keresése, hanem a saját előnyük miatt. Tudást akarnak, hogy érvényesülhessenek - és nem azért, hogy rólam, és értem tanuskodhassanak. Ők is kapnak, de attól, aki az igazság ellen, és ezzel ellenem van.

A Szellem valódi javait csak a teljesen odaadó földi gyermekem kaphatja - mert tőlem kér, és ezért világosan látja hol a tévedés, és mi az igazság. Az ő igazságérzete ellenfelemet visszaütésíti. Ellenfelem a földi gyermek és a köztem lévő kapcsolatot egy világító sugárnak látja, amit megkerül - nehogy őt is érintse. Sokkal inkább ott dolgozik, ahol magához hasonló gondolkodásra, és törekvésre talál. Mindig annak a világosságnak az elsötétítésén fáradozik, amit az ember azért kap, hogy az útját lássa. Folyton ellenem dolgozik, de álarc mögé rejti valódi arcukat, mert itt a vég ideje, és tudja, már nincs sok ideje.

Ámen.

Bűnei következményei alól senki nem vonhatja ki magát. Mert az ember saját maga teremt olyan helyzetet magának, amit kínzósnak érez. Bűnei miatt nem én büntetem. Az örök Rend törvénye viszont az, hogy minden tettnek, minden visszás gondolatnak és cselekedetnek kihatása van. És ezt a kihatást teremti meg az ember magának, majd kínnak, és büntetésnek érzi — holott nem más, mint az örök Rendnek megfelelő állapot.

Ezért elképzelhetetlen az a kín, és az a nyomorúságos állapot, amivel azok az emberek néznek szembe, akik bűnös életet élnek, akik engem káromlással illetnek, gúnyolnak, akik azt hiszik, hogy mindent ami tiszta, ami isteni, a sárba lehet vonni anélkül, hogy megbűnhődnének érte. Bünt bűnre halmoznak — majd megdöbbennek, hogy vétküknek mi lett a kihatása.

De kivonni magukat már nem tudják. Mert én csak olymódon gondolhatok rájuk, ahogyan maguk akarták. Csak életüknek és tetteiknek megfelelő jutalmat adhatok — és a sok kint ezért kell elviselniük. És boldognak mondhatják magukat, ha még a Földön elkezdhetik bűneik törlesztését, ha még a Földön szenvedhetnek, mielőtt elhívnák őket onnan. Mert a Földön még belátásra juthatnak, a Földön még felismerhetik mi az a rossz amit tettek, és visszafordulhatnak erről az útról. A túlvilágon gyakran csak mérhetetlen sok idő után várható a bűnök felismerése, mert a bűnös teljesen elsötétült lélekkel megy át, és sokáig tart, amíg gondolatai megtisztulnak, és földi életét megbánja. Ugyanis a lélek nélkülöz minden erőt és világosságot, viszont érez minden kint, amit viselkedésével készített magának.

Aki engem büntető Istennek állít az emberek elé, az nem ismeri örök Rendem törvényeit, különben nem beszélne így. Mert szeretetem minden embert igyekszik megmenteni attól a sorstól, amit bűneik által maguknak készítenek, és ami egyáltalán nem boldog. Én mindent megteszek, hogy az emberek sorsát megkönnyítsem. De ha maguk nem akarnak így élni, ha nem engedik, hogy én vezessem őket, és maguk akarata szerint fordított módon cselekszenek — akkor a következményeket is viselniük kell.

De soha nem mondhatják, hogy sorsukat én készítettem ilyenre, amilyenre maguk alakították. Mert tudok a rettenetes kínokról, és mindent megpróbálok, hogy ezeket elfordítsam a lénytől. De a szabad akaratot nem veszem el. Aki vétkezik, annak a bűn következményeit is viselni kell — mert az örök Rend törvényének ez felel meg.

Az emberek sokszor szeretetlenek, és embertársuknak kint okoznak. **DE ÉN A SZERETET VAGYOK**, és állandóan boldogságot akarok készíteni. De ahol az emberek akarata ezt megakadályozza — ott már soha nem lesz boldogság.

Mert az istenellenes kívánságok — istenellenes sorsot hoznak létre. Kínos és sötét sorsot — a bűn fogságában való megmaradást, erőtlenséget, hogy ebből ki ne törjön. Ez mindig a bűn következménye és kihatása. Ezért hozza önmagára a lény a büntetést, mert örök Rendem ellenére él a Földön.

Ámen.

Létünk jelentősége

B.D. No. 6256

13. május 1955

Az ember már közel van a céljához, ezért ne semmisítsétek meg az emberré válás előtti hosszú földi vándorlástok eredményét. Ha kudarcot vallotok, újra visszamerültök a mélységbe, amelyből végtelen időkbe tellett, amíg feldolgoztátok magatokat. Ne engedjétek hogy zátonyra jussatok, és szétropanjatok az utolsó akarati próbán, hanem kövessétek buzgón a célt, és a legrövidebb időn belül boldogok lesztek.

Általában ismeretlen előttetek, mit jelent az embernek a földi életút. Nem is gondoltok rá, mi volt előtte, és mi lesz utána. Azt sem tudjátok, hogy fejlődésetek utolsó szakaszában vagytok, ahol a cél érdekében a szabad akaratnak kell tevékenyvé válni. Az Istennel való egyesülésre kell törekedni - az hoz szabadságot és boldogságot.

És mert erről nincs tudomásotok - az életet sem értékelitek annak ami - és nem használjátok ki az utolsó lehetőséget, hogy végképp megszerezzétek szabadságotokat. És így hiábavaló volt az előzetes hosszú út, amit lelketek kötött állapotban tett meg a teremtés műveiben. Veszélyben van a nagy fáradsággal megszerzett érettségi fok, amely az emberré válás lehetőségét meghozta. Mert ugyanazon a fokon nem maradtok meg, hanem visszamerültök.

Lehet, hogy újból egy földi menetelés vár rátok, amit megint kötött állapotban kell megtenni a teremtés művein keresztül, mert a földi lét alatt annyi kegyelem állt rendelkezésetekre, hogy újra vétkeztek Isten ellen amikor a felajánlott segítségét visszautasítottátok. Ez egy újabb bukás, amit végtelen szeretetében Isten szeretne megakadályozni.

Ezért vezeti el szavait hozzátok - hogy megismerjétek örök Megváltó Tervét, hogy mi volt a kezdet, mi a cél - és mi a földi feladat.

Nem akarja hogy ismét a mélységbe zuhanjatok - de a szabad akaratot sem nyesi meg.

Segít - de nem kényszerít!

Tehát a cél elérése lehetséges, de nem biztos, mert a döntést szabad akaratot ti magatok hozzátok meg!

És Isten szavaival ezért lép közelebb hozzátok, hogy az akaratot erőssé tegye, és az iránya helyes legyen. Arról oktat, hogy mi a földi lét jelentősége, és igyekszik felelősséget ébreszteni bennetek, amivel saját lelketeknek tartoztok.

Elvezeti hozzátok az igazságot, és ezt elfogadhatja mindenki, akiben jóakarát van, aki élete céljáról komolyan gondolkodik, aki a Legmagasabb Lényhez tartozónak érzi magát, és kapcsolatba akar lépni vele. Az ilyen embert boldoggá teszi a szó, amit Isten vezet hozzá a Földre, mert fölismeri benne az igazságot, érzi hogy Isten megszólítja, és mindent megtesz amit Isten kér tőle. Teljesíti az isteni akaratot, amit maga Isten közöl vele.

Ámen.

Isteni vezetés a Szellem által

B.D. No. 6261

20. május 1955

Amikor eleget tesztet a feltételeknek, amelyek szellemem bennetek való munkálkodását lehetővé tesztik - csak akkor biztosított, hogy állandóan szellemem vezet, és már nem kell félni, hogy fordított úton jártok. Ekkor már minden úgy érkezik hozzátok, ahogyan az örök Atyaszellem a lélek érdekében jónak látja.

A feltételek teljesítése komoly akaratot jelent, hogy az isteni Rend szerint éljete. Azaz: a helyes cselekvést akarni kell. A akkor már magatok gondoskodtok róla, hogy szeretetet gyakoroljatok - hisztetek egy magas és tökéletes Lényben aki megteremtett, ezzel a Lénnel kapcsolatba kívántok lépni, és ezt az ima által meg is tesztetek.

Így áll helyre velem a kapcsolat, amely elsősorban azért kell, hogy most a Szellem által fejezhessen ki bennetek magamat. Ezek nélkül lehetetlen, hogy Szellemem munkálkodhasson bennetek, mert az egy kikényszerített fejlődés lenne. De amikor így helyreállt velem a kapcsolat, hogy én Szellemem által - amely bennetek van - hatást tudok gyakorolni rátok, akkor meggyőződhetek róla, hogy az egész földi életben minden úgy megy végbe, és minden úgy lép hozzátok, hogy ti magasabbra léphessetek.

Én soha nem vezetek a mélybe, hanem tántoríthatatlanul csak a magasba vonlak. De továbbra is megállás nélkül törekednetek kell, nem szabad langyossá sem válnotok - vagy minden erőnek átadjátok magatokat, közömbösen hogy melyik közeledik. Az akarat folyton felém forduljon, és úgy maradjon. Én legyek a cél, és akkor a magatok célját is eléritek: engemet - akihez kezdet óta tartoztok.

Minden emberben dolgozik Szellemem, csak gondolkodjon pozitív módon rólam - ismerjen el, és kívánja, hogy én megragadjam. Kérdezzék meg komolyan magukat hogy milyen a viselkedésük

irányomban. Még visszautasít-e, hisz-e az emberekkel kapcsolatban álló Teremtő létében - vagy inkább az egész életet tőle elválva élné le? Vagy elismeri, mint aki van - de fél tőle és hatalmától, és kellemetlenül érzi magát, mikor bünt követ el ellene? Vagy szeret - és ezért megpróbál akarata szerint élni?

A legkomolyabb formában azt kell tisztán látni, hogy Szellemem csak akkor kezdhet munkálkodni bennetek, ha szeretet köt hozzám. Ezért nem várhatjátok el, hogy megvilágosítsalak, vagy a Szellemen keresztül vezesselek - amikor ti az akarattal már messze eltávoztatok, habár hiszitek, hogy létezem. Csak amikor már ti is azt akarjátok, hogy szoros kapcsolat legyen közöttünk, ennek az akaratnak van olyan hatása, hogy szellemem munkálkodni kezd bennetek. Életutatok akkor már nem lesz kormányzás nélküli, és minden úgy lép elétek, ahogyan tökéletesedésetek érdekében szeretetem jónak látja. Figyeltek a bennetek lévő Szellem hangjára, azaz követitek a belső unszólást, és mintegy mindig azt teszitek, amit tennivalónak Szellemem megnevez.

Ámen.

Megistenülés - Szellem-szikra

B.D. No. 6269

29. május 1955

Kapcsolódjatok örök időkre hozzám - menjetek be Birodalmamba, és dolgozzatok és teremtsetek velem együtt a magatok boldogságára. Legyetek akaratomban tevékenyek - és ezt mégis saját ösztönzésből tegyétek, nem akaratom rendelése miatt. Csak ekkor vagytok gyermekeim, csak ekkor vagytok örökre hozzám kapcsolódva. Ez a bensőséges kapcsolat a mélyég legyőzésének az eredménye, és minden teremtményre ez a feladat vár, aki gyermekemmé akar válni.

A mélyből a magasságba vezető út nagy követelményeket állít a teremtmény elé, de teljesítheti, mert szeretetem mindenkor a magasba vonja, mert szeretetem minden teremtményt támogat, akinek nincs elég ereje.

Tehát a teremtménytől Isten csak a szabad elhatározást várja, hogy a mélyből a magasba akarjon jutni, és akkor soha nem lesz erőben hiánya a cél elérésére. De a szabad akaratú döntésre szükség van - mert egykor az ellenkezőjét is szabad akaratból tette, a zuhanást, és a tőlem való elválást.

Minden gyenge, és gyenge is marad, ami tőlem elfelé törekszik, mert visszautasítja szeretetem használatának erejét. És csak ha újra kész a szeretet elfogadására, lesz ereje hogy megtegye az utat hozzám, az Atyai házba.

A tőlem való szabad akaratú elfordulás igazi büntetése az örök kárhozat lenne, tehát az örök szétválás. Ez a pokol kínjait jelentené egy szabadnak teremtett, fénnel és erővel telített lénynek. De a teremtményeim iránt érzett túlságosan is nagy szeretetem ezt nem engedi meg, ezért olyan lehetőséget teremtettem, hogy szeretetem visszakapja az elpártoltakat anélkül, hogy az igazságosság sérülést szenvedett volna.

Maga az örök Szeretet egyenlítette ki az adósságot!

Lejöttem a Földre, és a mérhetetlen vétekért végbevitettem az engesztelést. Ezzel lehetővé vált a bukottak visszatérése - de függővé vált a teremtmény szabad akaratától!

Hogy ez az akarat erre a hozzám-fordulásra képes legyen, hogy ismét én legyek a legkíváncsabb cél ami felé a mélység lényei törekednek, szellemem hatást gyakorol rájuk. Azaz a szeretet, ami az öslényem, és ami által minden keletkezett, utat keres magának a teremtmények szívében, akik az Örök Rend kerete között már ráléptek a visszatérés útjára. De egyszer ezeknek is szabadon vallomást kell tenniük, hogy folytatják a felém vezető utat - vagy ismét vissza kívánnak térni a mélybe.

Abban a stádiumban amikor a teremtmény ember, szeretetem hatást próbál gyakorolni rá - amennyiben szeretet-szellemem egy szikráját társul adom melléje.

Ha az ember megengedi, ez befolyást gyakorol rá. Mert ezen a szikrán keresztül az ember állandó kapcsolatban állhat velem - de a kapcsolat létrehozására nincs kényszerítve. A szeretet-szikra

felmérhetetlen értékű segédkező az emberben, és garantálja a velem való egyesülését - feltéve, hogy akarata nem áll nyílt ellenkezésben velem.

A mélységből a magasságba vezető út akkor vált szabaddá, amikor mint Jézus végbevitettem a Megváltás Művét - amikor magamra vettem a vétkek adósságterhét, és engeszteltem érte. Utána erőt közvetítettem azoknak, akik készek voltak rá hogy ezt az utat járják. Mert eddig ez az erő hiányzott belőlük. Tehát magam léptem velük kapcsolatba, nem hagytam őket segítség nélkül, a szeretet-szikrán keresztül magam kapcsolódtam össze velük.

Azt viszont mindenki maga dönti el, hogy elfogadja-e ezt a kapcsolatot. Mert sem magamat, sem szellemi erőmet nem kényszerítem rá senkire - de rendelkezésére bocsátom mindenkinek aki akarja, hogy szellemi erőm átjárja.

Belőlem való rész - a szereteterő - amely kezdet óta átjárta teremtményeimet, de visszautasították. Ennek lett következménye a nagy zuhanás a mélységbe.

Viszont ezt a szeretet-erőt korlátlanul visszaszerezheti minden ember, még pedig azzal, ha az egykori bűnadósságtól megszabadul, ha elismeri Jézus Krisztust megváltójának, és bűnei bocsánatát kérve igénybe veszi kegyelmeit.

Csak ezután kaphatja meg tőlem az isteni szeretet erejét, szellemem csak ezután lehet bennük hatásos, ekkor önthetem ki rájuk Szent Szellememet - ezzel a kapcsolat annyira helyreállt velem, hogy a mélybe való visszaesés már nem történhet meg, és minden fáradtság nélkül megteszi velem a fölfelé vezető utat a végső cél, a velem való egyesülés elérésére. Teremtményem most már mint gyermekem tér vissza az Atyai házba.

De segítségem nélkül mindez lehetetlen volna, mert a teremtmény kiadta minden erejét. De szeretetem ezt az erőt visszafordítja hozzám, szeretetem egyesül a teremtménnyel, ha az kész visszatérni hozzám. Igen teremtményeim - szeretetem megajándékozott szellememmel, a bennetek lévő szeretet-szikkával hogy vezessen, mert az az igazi vezető.

Ámen.

Vihar előtti csönd.... felfegyverzett harcosok....

B.D. No. 6271

31. május 1955

Legyetek készenlétben, úgy, hogy egy sereg felfegyverzett harcost találjak, amikor harcba vezetlek benneteket. Ne tévesszen meg a látszólagos nyugalom körülöttetek, ha úgy tűnik, hogy a világesemények elsimulnak, emiatt ti a szellemi törekvéseitekben ne váljatok langyossá.... Ne higgyétek hogy közbenyúlásom elhúzódik, hogy hosszú eltolódása lesz annak, amit mindig és állandóan bejelentek.

Ez vihar előtti csend, az az idő, amikor még minden ember magára ébredhet; mivel maguknak is a csendbe kellene vonulniuk, és nem egyedül a világnak hódolva minden gondolkodás nélkül élni a mindennapokat. Ez még kegyelmi idő, amit minden embernek megadok, nehogy azt mondhassák, hogy a test állandó gondja és nyugtalansága között nem találtak lehetőséget a szellemi jóról való gondoskodásra.

Ám a hozzám hűségesek ne engedjék magukat megtéveszteni, és a nyugodt időt csak vihar előtti csendnek tekintsék.... mert csak rövid ideig tart, és hirtelen minden megváltozik.... de akkor már sok embernek késő lesz, mert a rövid kegyelmi időt nem használták ki, hogy erőt gyűjtsenek az elkövetkező időre.... Az enyémeik fegyverkezzenek, mert a küzdelem nehéz lesz, amit a nevem miatt kell magukra venniük. És sok erőre lesz szükségük, hogy az egyéb követelményeknek is megfeleljenek.... Ezért tároljatok erőt, amennyit csak bírtok, a lelketeken való folytonos munka által, gondolataitok világtól való elfordításával, és a szellemi szférákba való mind mélyebb behatolással, mert lakóik az én megbízásomból állandóan szolgálatokra vannak....

Minden szellemi irányú gondolat áldott lesz, és ahogyan a földi világ megállás nélkül tevékeny, és földi érdekeket követ, a szellemi világ is úgy lesz tevékeny, és segít az Ország felépítésében, amely

nem ebből a világból való. Nektek embereknek ez nem lesz annyira nyilvánvaló, de az enyémekeket eltölti az erő, mihelyt gondolataik nekem, és a szellemi világ tevékenységének szólnak.

Ezért az enyémekeket felismerhetően vezetem, nehogy törekvésükben megbénuljanak, nehogy megszakítsák velem a kapcsolatukat, nehogy a világ rabságába jussanak, amikor fenyeget a veszély, hogy elgyengülnek. Mert Ellenfelem tevékenységében nagyon szorgos, azt hiszi, hogy neki kedvez az idő. És ez így is van, mert az embereknek nagy a világ utáni éhsége.... és Ellenfelem ezt nyilvánvaló módon kielégíti.... akármit is tud nyújtani, azt az ember felé fordítja, és azok nem ismerik fel, hogy a földi jólét és földi élvezet micsoda veszélyt jelent a lélek üdvösségére.

De a világosság erői épp ilyen szorgalmasak tevékenységükben, csak sok embernél, ahol Ellenfelemt már beengedték, ők nem kapnak belépést. De a világosság lényének nagyobb tevékenységét az enyémekek megérzik, és boldogok lesznek, amikor elérkezik az idő, hogy felhasználom őket.... S majd gondoskodom arról is, hogy ne legyen kisebb az én seregem. Mindig jelenvaló akarok lenni náluk, hogy állandóan növekedjen hozzám való szeretetük és hűségük, hogy készek legyenek áldozathozatalra, és mindent megtegyenek hogy nekem szolgáljanak, és akaratom szerint éljenek.... hogy félelem nélkül küzdjenek, amikor arról lesz szó, hogy Ellenfelem felett ki kell küzdeni a győzelmet, mert elérkezett rá az idő....

Ámen.

Sorscsapások - Gyógymódok

B.D. No. 6290

21. június 1955

Azok a sebek, amelyekkel sújtanom kell benneteket - ha nem akarom, hogy az örök halálba jussatok - valójában nem a harag, vagy a szeretetlenség kifejezései, nem is mulasztásokért adott fenyegetés jele, ezek csak gyógyszerek, hogy elhagyjon benneteket a magatok okozta betegség. Arra szükséges, hogy lelketek újból egészséges legyen.

Az én Rendemből a saját vétkeitek által kiléptetek – e nélkül csak boldogság és üdvösség lenne sorsotok. Higgyétek el, hogy én sokkal szívesebben nyújtanék üdvösséget nektek, de magatok tettétek ezt nekem lehetetlenné azzal, hogy megbontottátok a Rendet. Én most mindent megteszek, hogy visszavezesselek az isteni Rendhez, hogy aztán határtalanul boldoggá tehesselek. Minél több az ínség és a gond, a nyomor és a betegség - ami szemmel látható már a Földön - annál gonoszabbak a vétkek, amit Rendem ellen elkövettek.

Ebből a nyomorúságból magatok is megláthatjátok, hogy milyen mélypontra jutottatok. Én valóban jobban szeretném az embereket üdvösségben tudni, mint alaptalannak látszó kemény csapásokkal észre téríteni, hogy újra helyreálljon örök Rendem.

És ha úgy is látják többen, nem olyan nagy bűnösök, hogy ilyen nagy szerencsétlenségekre lenne szükség, mint ami őket érte - erre azt mondom: Ti emberek nem ismeritek az összefüggéseket, és teljes egészében azt sem, hogy mi annak a kihatása, nem tudjátok, hogy sorsotok kinek szolgált érlelődésére. - Nem tudjátok, hogy elvételtek tőletek a visszaemlékezés mindarra, amit mint ember szabad akarattal tettetek és felajánlottatok. - De én minderről tudok, és valóban nem teszek rátok nagyobb terhet, mint amekkorát hordani tudtok. Ezenkívül felajánlom önmagam mint kereszthordozót, ha keresztetek túl nehéznek tűnik. Sajnos nem gyakran veszitek igénybe segítségemet és ezért panaszkodtok és morgolódtok, hogy nehéz számotokra. - Egykor a szeretet arra indított benneteket, hogy a kereszt terhet felajánljátok nekem, és most a földi életben nem tudjátok, hogy miért kell szenvednetek. Ezt különösen azoknak mondom, akik hiszik, hogy a maguk akarata által tartoznak hozzám. - De én azt akarom, hogy az okok ismerete nélkül is csendben és panasz-szó nélkül menjetek az úton, és alázatosan vegyétek magatokra a keresztet. Az én akaratom, hogy akaratom alatt mindig abban az ismeretben hajoljatok meg, hogy akinek magatokat alárendelítek, AZ A SZERETET ISTENE, és minden áldást hoz, ami tőle érkezik.

Ne lázadjatok tehát sorsotok ellen, akármit is hoz. Ha hozzám akartok tartozni, akkor ne panaszkodjatok, ne morogjatok, hanem legyetek biztosak abban, hogy üdvösségeteket szolgálja, hogy

mindig segítséget, és örök Rendem visszaállítását jelenti. Legyetek biztosak, hogy egyszer ezt felismeritek, és nekem hálásak lesztek, hogy ezen a földi úton engedtelek járni. Ezen az úton a maga nehézségeivel, sorscsapásaival - de a szeretetemmel is, ami mindent megokol ami benneteket ér, mert mindig csak azt akarja, hogy boldogok legyetek.

Ámen.

A Föld és az ember fejlődése

B.D. No. 6295

26. június 1955

Teljes bizalommal jöhettek hozzám bármilyen kérdéssel, mert olyan választ adok rá, amit hasznosítani tudtok. Ti csak korlátozott ismereteket tudtok fölfogni, de amit én közlök veletek az elég arra, hogy örök Megváltó Tervembe bepillantást nyerjete.

Arra is elég, hogy fölvilágosítással és tanítással szolgálatok a másik embernek. Elég, hogy magatok számára is kinyilvánuljon szeretetem, bölcsességem és mindenhatóságom. De ha ti magasabbra léptek ismeretben, felvevőképesebbek lesztek erőm és világosságom befogadására, én is megnövelem az ismereteket. Mert az a célom, hogy tökéletesek legyetek, ahogyan az őskézdetben azok voltatok. És ehhez hozzátartozik, hogy mély ismeretek és terebélyes tudástok legyen kormányzásomról, tevékenységemről, lényemről – és a magatok céljáról.

Végtelen időre volt szükségetek, hogy a mélységből arra a magasságra fejlődjete, ami megengedi az emberlétbe való belépéseteket. Végtelen hosszú időbe tellett, mert mindennek törvényszerűen kellett fejlődni, nem lehetett tetszés szerint fejlődési szakaszokat kihagyni, hanem örök Megváltó tervem szerint minden fázison át kellett menni. Erre a felfelé fejlődésre volt még szükségük azoknak a teremtményeknek, akiket ti elő-embernek neveztek. Az ember kutatási ösztöne szeretné tudni ennek az elő-időnek a hosszúságát, de ez csak nagyon korlátozva sikerülhet, mert örökkévalóságok voltak, amelyben a szellemi lassan magasabbra fejlődött – végeredményben ahogyan a mostani teremtet látjátok – azok végtelen hosszú időszakok, amelyekre az "örökkévalóság" a helyes kifejezés.

Magának az időnek a fogalma csak akkor kezdődött, amikor az "embernek" nevezett teremtmény fogalma a Teremtésbe lépett. Előtte az emberszerű élőlények nem voltak oly mértékben értelmesek, hogy tudatosan éltek volna, és fölfogták volna a "múlt, jelen, jövő" fogalmát. Embernek csak az értelemmel és szabad akaratral fölruházott lényt lehet nevezni, aki olyan mértékben tud gondolkodni, hogy képes bizonyos ismeret szerzésére, és eme ismeret alapján él. A tudatos magasabbra-fejlődésről is ettől az időponttól kezdve lehet beszélni, amivel az egykor elbukott szellemi lehetőséget kap, hogy végérvényesen visszatérjen hozzám.

Az ember megteremtése a Megváltás-korszak kezdete volt, ahol a szabad akarat volt a döntő, és nem az én akaratom, ahogyan az előtte lévő korszakban, ahol minden a muszáj-törvény alapján ment végbe, aminek megmásíthatatlanul felfelé fejlődés volt az eredménye.

Most az a kérdés érdekel benneteket, mióta eleveníti meg ember a Földet? Eközben mindig csak az értelemmel bíró, önmaga fölött rendelkező emberre gondoltok, és magatokat ennek az utódjának hiszitek.

Ádám volt az első ember, aki felelősséget viselt gondolatai és cselekvéseiért, bár a világ minden táján voltak már emberhez hasonló lények. Azok sok olyan dolgot megtettek, amihez ti az emberi gondolkodást feltételezitek, holott csak szellemi intelligenciák hajtották őket. Ezek a lények tehát a magasra törekvő szellemi lénynek csak a külső burkát szolgáltatták, és muszáj állapotban tették meg azt, amit a majdani ember fejlődéséhez szükséges volt. Olyan emberfajok voltak, akiknél az ösztönszerűség mindenben erősen áttört, de nem viseltek érte felelősséget, inkább ahhoz járultak hozzá, hogy a felszabadult szellemi újból megtestesülhessen.

Minden azt szolgálta, hogy olyan területeket készítsenek, ahol a leendő ember leteheti utolsó akaratát próbáját. Ezek a lények is már nagyon hasonlítottak formájukban az emberhez, amint eljött az idő, hogy a bukott összellemegek ismét visszakapták szabad akaratukat, hogy végérvényesen eloldódjanak a

kötött formától, és ezekben megtestesülhettek. Mert mindig szabadultak föl szellemek, akik újból testet ölthettek. Az előemberek is mindig tettek szabadabbá szellemet, és azok fejlődése is mindig előbbre lépett, amelyek kötött állapotban az egész Föld fejlődését vitték előbbre. Ezek számára is elérkezett az idő, hogy döntést tegyenek. A Megváltó-korszakoknak ez volt a kezdete. Jelenetős az emberek számára, mert a szabad akaratot és az értelmet használni kellett, tehát a lény tudatos életet élt.

Ezeknek a korszakoknak a kezdete is már régen elmúlt, és már nem tudtok róla számításokat tenni. Viszont akaratom folytán fönmaradtak a fontos korszaktörténetek, amelyeket ti áttekinthető időkre szétszótottatok, de ez teljesen érdektelen a magatok fejlődésére nézve.

Viszont végtelen hosszú időt vesz igénybe a bukott szellemek felfelé fejlődése, emiatt képtelenek vagytok az elő-időt megállapítani, ugyanúgy az emberi testbe öltözésnek is olyan terjedelemben kell végbemenni, hogy örökkévalóságokra van szükség. Nem lehet ezeknek a korszakoknak a kezdetét kutatásszerűen megállapítani. Elképzeléseitek még mindig vannak, de az a tökéletlenség velejárója, és benne van az emberi természetben, hogy mindent lehatárol.

Viszont arra az időre nem akar lehatároltságot elfogadni, ami még előtte van. A kezdetet soha nem utasítja vissza, de a vég bekövetkezése lehetetlennek tűnik. Az első nem is fontos, de az utóbbi annyira fontos, hogy az embernek arra kellene összpontosítania minden figyelmét, ami még előtte van. Ez a Megváltó-korszak a végére ért, ahogyan előtte már számtalan hozzá hasonló. Viszont MEGVÁLTÓ TERVEM FÖNNMARAD.

Tehát a Megváltás Művének értelmében nincs soha "vég". A végtelen számú elbukott szellemnek szintén végtelen hosszú a visszatérési ideje. Ezeknek a bukott szellemeknek mindig adok lehetőséget, hogy a mélyből följussanak a világosságra – hozzám, akitől egykor kiindultak.

Ámen.

Tunyaság a gondolkodásban

B.D. No. 6296

27. június 1955

Az embert minél jobban leköti a világ, annál közömbösebb az igazság iránt, annál kevésbé vágyódik rá - és ezért gondolkodás nélkül mindent elfogad, amit igazságként eléje adnak. Vagy a másik lehetőség, hogy mindent visszautasít, mert szíve nem kívánja megtudni az igazságot. Ez a lélek számára nagy veszélyt jelent a világban, mert nem tudtok célszerűen élni, nem ismeritek fel a földi élet értelmét és célját, mert még nem kaptatok igazi magyarázatot rá. Nem éltek tudatosan, hanem folyton a földi javakra vadásztok - pedig tudjátok róluk hogy mulékonyak, és semmit sem vihetek belőle magatokkal a földi élet után.

De nem hisztek a halál utáni továbbélésben sem! Megint azért, mert közömbös számotokra, mert nem akartok tudni róla! Ezzel a közönnyel soha nem juttok meggyőződésre afelől, hogy a halállal nincs vége az életnek.

Isten szolgálai sokkal nagyobb befogadó készségre találnának a Földön, ha meg lenne bennetek ez igazság utáni vágy. De az embereket minden más sokkal jobban érdekli, mint az a legfontosabb dolog, hogy helyes ismereteket szerezzenek, és ennek az ismeretnek megfelelően éljék a földi életet. Ezért elítélendő minden, ami az emberek közönyét emeli!

Elítélendő, ha azt tanítjátok: nekik nem kell afelől gondolkodniuk hogy mit higgyenek, és csak azt fogadhatják el, amit meghatározott oldalról nyújtanak - és semmi felelősségük addig nincs, amíg Isten állítólagos szolgálainak alárendelik és rábízzák magukat.

Minden ilyen tanítás emeli az emberek gondolkodási tunyaságát, elvárják hogy helyettük mások gondolkodjanak - miközben felmentik magukat minden felelősség alól! És amíg az ilyen ember gondolkodását a szeretetből kiinduló cselekedetei meg nem változtatják - akár élete végéig is - tudatlan, és tévedésekbe gabalyodott marad! Istenhez csak az igazság vezet el. Tehát a Földről való távozásakor még nagyon távol lesz Istentől!

Ha az igazság utáni vágy nagyobb lenne az emberek között, valóban nem lenne ekkora sötétség közöttük. Az igazság utáni vágy ugyanis helyes irányba vinné gondolkodásukat. És a helyesen gondolkodó ember mindinkább Istenhez közeledne, mert akaratának megfelelően élne. De az emberek csak földi tudásuk bővítésére törekednek, mert a szellemi tudás nem hoz földi nyereséget, de a földi tudással javíthatják anyagi jólétüket. Ezért minden más elől elzárkóznak, még akkor is, ha az különös kegyelmi adomány lenne. Ezért a Föld megmarad a sötétségében. Mert a világosság csak ott tör utat magának, ahol vágyakoznak utána - de ott sohasem, ahol eltiltják hogy világítson.

Ámen.

Viszontlátás a túlvilágon

B.D. No. 6312

15. július 1955

Meg lehettek győződve róla, hogy van viszontlátás a túlvilágon. De hogy átlépések után azonnal megkapjátok-e ezt a kegyelmet, az függ attól az érettségi foktól, amivel odaát megérkeztek, és attól is, hogy szeretteitek milyen érettségi fokon vannak. Mert ha az érettség még nem olyan magas, hogy szellemi látást lehetővé tegyen, akkor, még ha hosszú ideig tart is - el kell azt érni.

A lélek csak bizonyos érettségi foknál képes szellemi benyomásokat magába fogadni. Tehát magának is világosságban kell állnia, hogy felismerhesse, ki közeledik a világosságból. Ha az alacsony lélekfokon álló lényt a többiek körül is veszik, és ő tudja is, csak éppen amíg hiányzik a szellemi látóképessége, nem ismeri fel őket.

Pedig a lény boldogsága az, ha azokkal közölheti magát, akik közel álltak hozzá a Földön. Épp ezért mindig azok a lelkek közelednek az övéikhez, akik lelki érettségük következtében már elnyerték a világosságot. Azonos érettségi fokon állóval is beszélgethetnek, vagy a gyengébb lelkeknek segítenek, hogy azok is magasabbra jussanak. Tehát az érettebb lelkeknek van képességük, hogy a gyengébb lelkeket felismerjék - de fordítva nem lehetséges. Azért nem, hogy a gyengébbek készletet érezzenek a feljebb jutásra, de bizonyítékokkal ne legyenek kényszerítve. Mert az bizonyíték lenne, ha felismernék a fénylelket, akivel a Földön kapcsolatban voltak. Így tehát az érett lélek részesül a viszontlátás kegyelmében, a maga részéről mondhatatlanul boldog, és mindent megtesz, hogy a még éretlen lelket is erre a boldogságra segítse. Ezek a lelkek a legszeretetremlőbb módon fáradoznak, és még mindig ismeretlenül, de nem hagyják abba biztatásaikat. Azok mindig csak ugyanúgy beburkolva, ugyanabban a ruhában érkeznek, és ezek nem ismerik fel. De a hozzájuk közelálló lelkek utáni vágy ezeket is érinti, és ez óriási hajtó-erő. És amikor végre elérkezik az egymás felismerésének a pillanata, a lelkek végtelenül hálásak és boldogok.

Csak ekkor ismerik fel azt a gondoskodást, amit a másiktól kaptak, és ők is hasonló módon fordulnak a még sötétben sínylődő lelkek felé. Magasba segítik, mert MINDEN léleknek egyformán az a kívánsága, hogy összetalálkozzon AZOKKAL, akik a Földön közel álltak hozzá.

Tehát van viszontlátás, de ezt magatok határozzátok meg. Ez biztos ismeret. És ha ezt már a Földön megszereztétek, úgy tegyetek meg mindent, hogy a Földön legalább azt a fokot elérjétek, amellyel bemehettek a Világosság Birodalmába, és azok fogadnak majd, akiket szerettek, és azonnal felismernek. Vagy ha általuk fel nem ismerve, ti léptek kapcsolatba velük, már rajtuk elkezdhettek a megváltó munkát. Gondoskodjatok róla, hogy ne menjetek teljesen ismeret nélkül odaát. Gondoskodjatok róla, hogy Jézus Krisztusban már Istenhez találjátok, és így ÁLTALA MEGVÁLTVA mehessetek be a Szellemi Birodalomba.

Ekkor az odaát megérkezés már boldogságot jelent, és egyúttal a viszontlátás örömét is. De sokáig kell várnotok, ha a Földön ezt az érettséget nem éritek el, mert csak a törvényszerűség kereteiben mehet végbe minden, és akarat szabadságokat a Szellemi Birodalomban mindenképpen figyelembe veszik, hogy aztán majd egykor boldogok lehessetek.

Ámen.

Kevéssé használjátok ki a kegyelmeket, melyek hozzátok folynak, állandóan kegyelmi adományokkal lépek elétek. Felajánlom, de ti elmentek mellette. Mikor szükségben vagytok miért nem hívtok, miért nem használjátok az imát? És fületeket miért zárjátok el szavaim elől, miket földi szolgálaim főntről vezetnek hozzátok? Higgyétek, hogy minden szükség egy tőlem felhasznált eszköz, mely segít nektek, tehát részemről kegyelem. Higgyétek, hogy az ima is egy meg nem érdemelt kegyelem, melyet meghallgatok, amikor mondjátok. Az ima után a szívetekben felhangzó szavam is a legértékesebb kegyelmi adomány, mert számotokra az a legnagyobb segítség, amikor meghallgattok hogy mi a mondanivalóm, és az az örök boldogságra segít benneteket.

Minden eszköz kegyelmi ajándék melyet arra használok, hogy segítssek a mélyből a világosságra jutni - habár visszautasító magatartástok nem érdemli meg, hogy szeretetem állandóan ápolgasson. Az utolsó időben valóban mértéken túl ömlenek felétek a kegyelmi adományok, senkinek sem kell üresen maradni, mindenki annyit kérhet belőle, amennyit csak kíván, és csak akarnia kell, hogy szellemi szükségében segítséget kapjon.

Viszont semmiféle kegyelmi adomány nem hat, ha nincs bennetek készség, hogy értékeljétek. Azért én nem változtathatlak meg benneteket - ezt magatoknak kell megtennetek. A ti akaratotok törekedjen szellemi emelkedésre, és mindenfelé láthatók lesznek a segítőkészség rügyei, melyek felhasználhatók az emelkedéshez. Nektek embereknek a "kegyelem" szóról hamis fogalmatok van. Azt hiszitek, hogy ezen "eszköz" által már erő és lelki érettség van birtokotokban. Azt hiszitek, hogy a formális szokások már kegyelmi eszközök, és nem tudjátok, hogy tulajdonképpen mit kell érteni a kegyelem alatt.

Minden esetre szeretem azokat is, akik még távol vannak tőlem. Én minden embert a magasba akarok vinni. Gondoskodásom elsősorban azoknak szól, kiknek semmiféle kapcsolatuk nincs még hozzám - hogy elsősorban kapcsolatba jussanak velem. Ezért olyan élethelyzetbe juttatom őket, ahol szükségben és szenvedésben hozzám kiáltanak, mert a hozzám való kiáltásnak eredményes hatása van. Így hát szeretetem állandóan új eszközt gondol és talál ki, hogy a tőlem elváltakat újból hozzám fordítsa. Mindazok az eszközök, melyek alkalmasak rá, hogy helyreállítsák a kapcsolatot köztem és az ember között, kegyelmi eszközök, mert meg nem érdemelt adományok. Amint az ember az imához menekül, kiköveteli kegyelmemet, és utána korlátlanul meg is kapja. Életében annyira nyilvánvalóan megjelenek, hogy meggyőződéses hitet kap, mert imájával igazolta, kész, hogy kegyelmeimet felhasználja. Ezért korlátlanul folyhatnak hozzá a kegyelmek, és hatásossá válhatnak, de ez mindig feltételezi az ember szabad akaratból való tevékenységét. Az utolsó időben egész nyilvánvaló utalást kapnak Istenükre és Teremtőjükre, Kormányzójukra és Segítőjükre. Saját ösztönzésből fordulhat mindenki Istenhez, a segítőjéhez. Mindenki maga léphet kapcsolatba velem, és hallatlan hasznót húzhat ebből a kapcsolatból. Viszont készségesnek és szófogadónak kell lennie, különben hatástalan marad minden kegyelmi adomány, akkor viszont az ember is menthetetlenül elvész mikor az utolsó nap elérkezik.

Ámen.

A világtestek elszigetelése

B.D. No. 6323

31. július 1955

Ateremtett dolgok között - amelyeket ti emberek a mennybolton mint csillagokat észleltek - világméretű távolságok vannak. Olyan távolságok, amelyeket ti nem tudtok elgondolni, és nem is tudnátok legyőzni. Minden egyes csillag egy önálló világ, és ezek a világok hermetikusan el vannak zárva egymástól. Teljesen különböző az életterük, és a csillagok minősége. A lakóik is ennek megfelelően mind mások.

Ne higgyétek, hogy alkotó szellemem nem tud sokoldalúan teremteni és alkotni. Ne higgyétek, hogy a többi csillagon megtalálnátok azokat az életfeltételeket, amelyeket ezen a Földön tapasztaltok. Hiábavaló vállalkozás lenne, soha nem sikerülne még csak kapcsolatot sem teremteni a többi

csillaggal - hacsak nem teljesen tiszta szellemi módon. Szellemben lehetne azokból a világokból is gondolati kapcsolatot létrehozni. De ez kizárólag szellemi felemelkedést szolgál, soha sem vonatkoznának az általatok tervezett világi ismeretekre.

Ti emberek nagy képességeket tudtok kifejleszteni magatokban, alkotók és formálók lehettek a Földön, környezeteteket mindenféle módon hasznossá tehetitek. A természet erőit ki tudjátok kutatni, a magatok számára hasznossá tehetitek. Értelmeitek erejével mélyen behatolhattok a természeti törvényekbe, és ismereteiteket gyarapíthatjátok. De hatókörötök csak a Föld, és az is marad!

Ha embertársaitokért minden értelmi ismeretet bevettek - nem marad el az én áldásom. Ekkor ugyanis az én Rendem szerint jártok el. De ebben a Rendsben meg is kell maradnotok! Tisztelnetek kell a törvényeimet, amelyek határozottan felismerhetők a teremtett dolgokban. Eme törvények közé tartozik az is, hogy a csillagok világmesszeségekbe vannak a Földtől. Ugyancsak törvényem, hogy minden egyes csillag el van választva a másiktól. Ezt a sztratoszféra légüres terei jelzik. Ezek lehetetlenné teszik az ember tartózkodását ebben a térségben. E tények határozottan jelzik, hogy én izoláltalak el benneteket. Bár azt hiszitek, hogy ezeket az "akadályokat" át tudjátok hidalni. Az emberek ilyenirányú kísérletei kudarcot vallanak, és elpusztul aki olyan területre merészkedik, amelyet én elzártam előletek.

Mindezzel csak azt igazoljátok, hogy igen gögös szellemek vagytok, amikor azt hiszitek, hogy isteni természettörvényeket tudtok hatástalanná tenni. Azt bizonyítjátok, hogy sem a törvényt, sem a törvények alkotóját nem ismeritek el. Azt bizonyítjátok, hogy az emberiség megérett arra, hogy a Föld totálisan átalakuljon, mert hiányzik a legfontosabb ismeret: van valaki fölöttetek! Van valaki, aki az utolsó szót kimondja! Ti ezt az egyet nem ismeritek el! Különbben nem vállalkoznátok olyasmire, ami ennek a Földnek a lakóját nem illeti meg! Azt, hogy olyan világokat tegyetek kutatásotok céljává, amelyek örökké elérhetetlenek számotokra!

Minden egyes csillag a szellemi lények kiérlelődését szolgálja. Ezeknek a lényeknek annyira különféle a lelki érettségük, hogy mindegyiknek más-más teremtésre van szüksége. Olyan teremtett világokra, amelyeken ti emberek nem tudnátok létezni, és ezért soha nem léphettek kapcsolatba ezekkel a világokkal.

Teremtő Szellemem és teremtő Akaratom valóban nem hozott léte semmit Bölcsességem nélkül. Ti emberek pedig soha nem tudjátok kinyomozni, mi van a Föld terein kívül. Csak annyit tudtok, hogy számtalan csillag és világ van - mert ez a bizonyosság nincs a lelketek kárára. De minden további ismeretet csak szellemben tárhattok fel.

Ámen.

Egy csillag közeledése

B.D. No. 6324

3. augusztus 1955

Nyissátok tágra szíveteket, készüljétek fentről érkező szeretetsugaram befogadására, és halljátok mit akarok mondani: A közeli vég egy biztos jele, hogy láthatóvá válik egy csillag, amely a Föld irányába mozog, és mégis nagyon különös a pályája, mert olykor eltűnik a szem elől, majd hirtelen megint látható lesz. Áthatolhatatlan köd kíséri, az időnként feloszlik, hogy aztán megint megsűrűsödjön.

Ti emberek valami eddig ismeretlent éltek át, mert ennek a csillagnak olyan kihatása van a Földetekre, ami rémületet okoz, mert azt hiszitek, hogy a Föld az ismeretlen csillag áldozatául eshet, mert érezhető zavarokat idéz elő a Földön, ami azonban megmagyarázhatatlan. Vannak emberek, akiket nem rendít meg semmi, akármilyen is tör rájuk, de elveszítik nyugalmaikat, amint a Földet kiszolgáltatva látják a természet erejének. Félnék, mert ilyennel még nem találkoztak.

És ezek miatt az emberek miatt megindulnak a Menny erői. Ezeket az embereket különösképpen meg akarom szólítani, és azt szeretném elérni, hogy Istenükre és Teremtőjükre bízzák magukat, amikor magukat tehetetlennek érzik. Amit az emberi akarat tesz - kihatásában akármilyen borzalmas is

- ezeket az embereket nem rendíti meg, de kicsik és gyengék lesznek, amikor a természet erőinek vannak kiszolgáltatva, és lehetséges hogy akkor ahhoz menekülnek, aki minden teremtetett dolog Ura, lehetséges hogy a nagy szükségben hozzám találjanak.

A természetnek ez a játéka óriási izgalmat kelt az emberekben, és félelmük nem lesz ok nélkül. Mert akármilyen különlegesek is a kísérő jelenségek, a csillag egyre közeledik. És az összeütközés elkerülhetetlennek látszik azok a számítás-végzők szerint, akik a megjelenését észrevették, és mozgását követik. De én már régen bejelentettem nektek, hogy "ellenséget küldök a levegőből", hogy ti emberek még a legnagyobb kiterjedésű természeti katasztrófa előtt álltok, ami az utolsó véget - azaz a földfelszín totális átalakulását – megelőzi, és sok áldozatot követel.

Ezekre a dolgokra ismételten felhívom a figyelmeteket, és szavam igazság és teljesülni fog. De már előtte erről figyelmeztetést kaptok, mert nektek embereknek fel kell ismernetek akaratomat és hatalmamot. Tudnotok kell, hogy semmi nem történhet akaratom nélkül, hogy semmi nem történik értelem és cél nélkül, hogy közben azokra gondolok, akik teljesen hit nélkül élnek, és akiket Ellenfelemmel szemben mégsem szeretnék elveszíteni.

Ezért kell nektek embereknek tudnotok, hogy mi előtt álltok, ezáltal hamarabb hithez juttok, ha a nagy szükség idején emlékeztek arra, aki Úr Menny és Föld, minden csillag és világok felett, aki akaratanak alá van rendelve minden.

Kapjatok előtte már ismeretet arról, ami aztán hithez segít, ha van bennetek egy kis jóakarát. Szerencsétlenség jön rátok, de ez az egyes ember számára áldás is lehet, ha ezáltal lelke életét megnyeri - ha földi értelemben eközben meghal is - csak kiáltson hozzám szükséghelyzetében.

Ámen.

A lények megistenítésének terve

B.D. No. 6336

19. augusztus 1955

Megváltó Tervem végtelen időkre terjed. Az elbukottak megváltása: a teremtetett lények megistenítésének terve. Ezeknek egykor visszás volt az akarati döntésük, és ezért végtelen időkre volt szükségük, hogy ismét helyes irányba terelődjön az akaratuk. A velem ellentétes felé fordultak - de egyszer nekik is "képmásommá" kell válniuk.

Az az átalakulási - vagy visszaalakulási - folyamat végtelenül hosszú ideig tart, mert törvényszerű rendben kell végbemennie - különben elháríthatatlanul káosz keletkezne, és a Megváltó Terv a célját nem érné el. Örök rendemnek pedig mindig a szeretet az alapja - és az is marad.

Tehát a hozzám való visszavezetés csak úgy lehetséges, ha minden elbukottnak, minden tökéletlenné vált lénynek lehetőséget adok a szeretet gyakorlására. És szeretetet gyakorolni annyit jelent - hogy szolgál! Tehát alkalmakat kellett teremtenem, hogy az elbukottak szolgálatot teljesíthessenek, olyan valamit kellett teremtenem, ahol minden elbukott hozzájárulhat - most teljesen mindegy hogy milyen jellegű - rend keletkezéséhez és fenntartásához.

Ezért teremtettem az anyagi világot, mint ami ennek a célnak megfelel. Hagytam, hogy a szellemi mintegy velem együtt tevékenykedjen a teremtés létrejöttében. Viszont rá kellett kényszeríteni, hogy akaratomnak megfelelő külső formát vegyen magára, és ebben végezze a neki kiosztott tevékenységet.

Tehát az egész anyagi teremtést a szolgáló elv uralja, ezt akaratom határozza meg, de az mindig az én nagy szeretetem kifejeződése. Tehát először egy kényszerhatás alatti szolgálat jött létre - mert önmagától egy lény sem akart szolgálni. Ez a szeretetet gyakorlásából áll, az elbukottak visszaalakulásáért és visszatéréséért. De az én célom ez - és ez is marad.

A muszáj-törvény alatt végzett szolgálat már hozott változást minden elbukottban - még ha végtelen hosszú időbe került is. Ha a lényszerű visszaváltozása annyira halad, hogy felhagy az irántam való kezdeti ellenállással, akkor bizonyos szabadságokat kaphat - tetteire nincs kényszerítve, hanem ugyanazt szabad akarattal végezheti. Tehát szolgál - de ehhez maga gyulladt szeretetre! Az egész fejlődési folyamat oka és célja, hogy az akarat helyes irányba induljon, hogy ettől kezdve gondolatait,

tetteit, és akaratát a szeretet elve határozza meg. Tehát bebizonyítja a szeretethez való visszatérését, és megistenítése végbemegy.

Ekkor elérte a célt, amit a belőlem kihelyezett szelleminek állítottam: hogy a teremtettség szabad akarattal alakul képmásommá - gyermekemmé!

Ebben a végtelen hosszúságú fejlődési időszakban az egykor elbukott mennyiségileg is igen sok fázison megy át. Ezeket egykor majd visszatekintve átnézheti - ha már a világosság állapotába jutva megérti Megváltó Tervem hatalmas méreteit. Minden egyes fázisban megláthatja a maga szenvedéseit és kínjait. És majd csak ez láttatja meg vele, a mélybe való zuhanása is ilyen hatalmas volt! Milyen messze került tőlem - akit kezdetben tökéletesnek alkottam!

Szeretetem, bölcsességem és mindenhatóságom csak ekkor válik nyilvánvalóvá minden lény előtt. Irántam való szeretetük hullámai csak ekkor csapnak össze fejük fölött, és teljesen elmerülnek szeretetembe. Megállás nélkül dicsőítenek és magasztalnak, nincs más akaratuk, csak hogy örökké szolgálhassanak és segíthessenek célom elérésében, hogy minden teremtettség megistenüljön. Megállás nélkül a szeretetben tevékenykednek, és eközben közelebb jutnak eredeti rendeltetésükhöz: hogy akaratom szerint munkálkodjanak és tevékenykedjenek - amely most már az ő akaratuk is - mert tökéletesek lettek!

Ámen.

Hiányos öntudat a teremtményekben

B.D. No. 6344

1. szeptember 1955

Semmi sincs lény nélkül, akármit pillant meg az ember maga körül. Minden látható dologban szellemi van, ami egykor tőlem indult; de megszámlálhatatlan részecskére van feloldva, és az öntudatát is elvesztette. Csak akkor, amikor öntudat nélkül megy át a látható Teremtésen, hogy ismét megtalálja és egyesítse összes részecskéjét amelyek egymásmellé zárkozva ismét megadják ugyanazt az összellemet aki most már mint ember van testben, csak akkor, tehát csak emberként kapja vissza öntudatát. Következésképpen tehát az ember egy anyagi burokból álló összellelem. A többi teremtettség, kezdve a kemény anyagtól az állatig ugyanúgy egy-egy összellemmel tartozó részecskékből van összeállítva, de magát nem ismeri fel lényyszerűnek, mert ez az ismeret elveszett a tőlem való egykori elfordulásakor. Az összteremtés azonban nem létezhetne, ha nem volna lényyszerűekkel megelevenítve. Amit viszont kezdetben teremtettem, azok lények voltak, akik mint hozzám hasonlóak, belőlem keletkeztek.

Az anyagi Teremtés is a belőlem létrejött lényyszerűekből áll, azokból, akik csak abból a célból keletkeztek, hogy lehetővé tegyék a bennük megkötött szellemi hozzám való visszatérését, tehát azokat, akik tőlem szabadon elváltak.

Minden amit teremtettem, kisugárzott erő. Nincs semmi ami élettelen, mert belőlem nem keletkezhet semmi, ami halott. Minden életet tanúsító dolog valami lényyszerű; csak ez különféle erőhatásban mutatkozik. De mindig mint erő mutatkozik. Olyan tevékenységet visz végbe, ami rejtve maradhat az emberi szem előtt, ha például csekélyesség amit tesz, de mégsem tagadható le, mert semmi sem marad olyan egyszerű volt, hanem állandóan változik. Minél nyilvánvalóbb egy tevékenység, annál több életet árul el a teremtettség – és csak a hiányzó öntudat ad okot kételkedésre abban a lényyszerűben, ami az embereket körülveszi.

De önálló lény újból csak akkor lesz, amikor ismét elérte az öntudatot. Ez akkor is így van, ha az embert, valamint a minden teremtettséget megelevenítő erő szubsztanciája szerint ugyanaz: éspedig, a belőlem egykor mint lény (lényként) kiáramló erő. Ami elárulja hogy él, abban nagyobb mennyiségű ez az erő, mint a látszólag halott anyagiában; ennek ellenére ez utóbbi sem tudna fennmaradni, ha maga is nem volna szellemi; mert végső soron minden a belőlem kiáradó szellemi erőből áll, aminek hozzám hasonlóan lényyszerűnek kell lennie.

De a lényszerűek tökéletessége között, akik kiindulásukat belőlem vették, különbség van. Ez a különbség meghatározza mindenkor tevékenységüket, ami állhat a teremtés és világok megélnézésében, de állhat egy egészen minimális szolgálatból is a tökéletlenek iránt a szintén tökéletlenekkel szemben – egy szolgálatból, ami állandóan nagyobb lesz, és fokozatosan egy olyan tevékenységbe vezet, ami nektek, embereknek is észrevehető, mert életet tanúsít.

Mert érje el a tökéletességet minden, amelyet az összekezdetben megteremtettem, hogy mint öntudatos egyedi lény, akaratom szerint felhasználhassa a megállás nélkül hozzáömlő erőt.

Ámen.

Isten irgalmassága

B.D. No. 6352

11. szeptember 1955

Isten jóságát és irgalmasságát mindannyian megtapasztaljátok, mert szeretete végtelen és azt mind szükségben lévő teremtményeinek adja, habár azok még ellenállnak neki. Tulajdonképpen emiatt nem is volna joguk a szeretetére.... és Isten irgalma ezért gondol rájuk. Mert Isten nem tud haragudni, hanem csak szeretni, megbocsátani, és segíteni.

Egy bűn sem akkora, hogy szeretete ne akarná megbocsátani, s csak az igazságosságának kell megtartani bizonyos rendet. Emiatt Isten nem tudja addig teremtményeit boldogítani, amíg azok ellenállnak. De mindent megtesz hogy ellenállásukat megtörje, hogy aztán teljesen odaadhassa magát.

Tehát Isten nem kárhoztat el senkit, akármekkora a bűneinek a terhe, hanem teljes szeretettel néz a bűnösre, és kegyelmet kegyelemre halmoz azért hogy megtérjen, és szabad akarattal forduljon hozzá, és teljes megbocsátásra találjon nála.

Mert Isten maga a szeretet, és a szeretet nem tud haragudni, hanem mindig csak a boldogítást keresi. Isten minden lélek irgalmas bírja, azaz mindig lehet tőle megbocsátást várni.... mert szeretete végtelen. Csak amikor a lélek maga védekezik, akkor kiköveteli ezzel Isten igazságosságát.... mert az az örök rend parancsa, hogy ami Isten szeretetének ellenáll, azzal azt hatástalanítja, és ekkor hiábavaló már minden irgalmasság.

Ezért Isten legnagyobb gondja mindig az ember akaratának megváltozása, amely megengedi hogy irgalmassága közbenyúlhasson, amikor egy lélek elbukott, és egyedül már nem tud felemelkedni. Ekkor segítséget tapasztal, amit bár nem érdemelt meg, de amit nem is utasít vissza.... Ekkor kegyelemből üdvözülhet, mert az irgalmas szeretet lehajol a szerencsétlenhez.

De irgalmat csak az tud gyakorolni, aki tud annak határtalan nyomorúságáról, aki a mélységben szenved. Ezért az az ember is érezhet irgalmat, aki tud az elbukott sorsáról, akkor is, ha érzés szerint nem is tudja felmérni, így az elbukott szerencsétlensége benne is mély irgalmat ébreszthet.

Ha valaki irgalmas szeretettel az Istentől távoli lélekért könyörög, ha Istent hívja segítségért a szerencsétlen lelkekért, akkor irgalmas segítségkérése megtöri a lelkekben az ellenállást, mert érzik a kérő szeretetét, és engedelkenek lesznek. Isten részéről az irgalmas szeretet magasán lesz értékelve, mert az a magasabb lelki érettség, az igazi szeretet jele, ami soha nem marad hatás nélkül.

Isten minden lélekhez irgalmas, és valóban, a mélységből már mindenki megváltott lenne, ha irgalmas szeretetét minden ember ellenállás nélkül elfogadná. De hatástalan lesz, amint ellenállást talál. Tehát nem Isten helyezte a szükségállapotokat és bajokat az emberre, hanem szabad akarattal az ember törekedett rá, és ez ellen Isten irgalma nem tehet mást, mint hogy mindig csak szelíd szeretettel hat a lény akaratára, hogy változzon meg, tegye szabadabbá az utat az irgalmas szeretet számára, hogy az megragadhasa, és magasba húzhassa a lényt.

A megváltás minden munkája az irgalmasság műve, mert a bűnös maga készítette magának azt, amitől meg kell szabadítani. Az igazságosságnak büntetést kellene kiróni rá, ha előtte az irgalmasság nem nyilvánulna meg, és egy utolsó próbálkozást nem tenne, hogy megtörje ellenállását. Ellenállásnál azonban az irgalmasság nem tehet semmit.... és az igazságosság az ellenállás mértékének megfelelően dolgozik.

Isten szeretetének soha nincs vége, és ez a szeretet minden szerencsétlent meg akar menteni. Irgalma újra-és újra a Földre hajlik, és összegyűjti azokat, akik engedik magukat megragadni. Túlságosan nagy szeretetének egy lény sem tud hosszan ellenállni, mert nagy az ereje, és ez alatt a szereteterő alatt egyszer a legkeményebb szív is szétolvad, szabad akaratból megadja magát, és mindörökké boldog lesz.

Ámen.

Szociális szolgáltatás

B.D. No. 6360

20. szeptember 1955

Milyen gyakori, hogy az emberek segítségemre szorulnak. És milyen gyakori, hogy alkalmatok van ennek viszonzására, mert egy ember sem képes csak önmagára támaszkodni. Minden embernek segítségre van szüksége a többiek részéről - majd megint ő jut olyan helyzetbe, hogy segíteni tud.

De az emberek arra törekednek, hogy függetlenné váljanak felebarátaiktól, és visszautasíthassanak minden segítségét. Arra törekszenek, hogy ami szabad akaratú segítség lehetne, azt nekik törvényben biztosítsák. Majd ebben a szabályozásban megint mindenki azon igyekszik, hogy magának megszerezze a lehető legnagyobb előnyt. Azt ami önzetlen felebaráti szeretetként igen nagy érték lenne a lélek számára, most kötelező leadásra változtatják, és a lélek számára semmiféle haszon nem származik belőle. Ki van rekesztve belőle minden szabad, szeretetből kiinduló tett.

Emberi felmérés szerint az emberek földi nyomora ily módon elhárítható lehetne. Azoknak a törekvése ez, akik felelősnek érzik magukat az emberek szegénységéért, mert az már valóban eltitkolhatatlan, és azzal hogy létezik, megterhel minden uralmon lévő. Amíg a szeretetlenség van uralmon az emberek között, az ilyen törekvések is áldásosak - annyiban minden esetre, hogy az emberek nyomorúságukban nem pusztulnak el.

Viszont az emberiség szellemi mélypontját ezzel nem lehet eltüntetni. **AHHOZ ÖNZETLEN FELEBARÁTI SZERETETRE LENNE SZÜKSÉG!** Hogy ez a szeretet felgyulladjon, ahhoz érezniük kellene a másik ember nyomorát. Ezért van szükség olyan helyzetekre az emberek között, amely természeténél fogva cselekvésre indítja a szeretőszívű embereket. Segítséget sokféleképpen lehet nyújtani, pl. vigasztaló rábeszéléssel, szeretetteljes részvétellel, vagy erőteljes, tevékeny melléállással.

Az emberi életben különösen fontos az anyag vonzásának a legyőzése, hogy az emberi önzés önzetlen felebaráti szeretetre változzon. Hogy el tudjon oldódni attól, ami a maga számára is kíváncsatos volna, és odaadja felebarátjának, mert annak is szüksége van rá.

A tulajdon is ezért van egyenetlenül elosztva, hogy ezt az adakozást segítse. Az ember egyúttal az anyag legyőzésében gyakorolja magát, és ezzel önmagának adja a legnagyobb ajándékot, ha az anyagi javakról azért mond le, hogy embertársai nyomorát enyhítse.

Csak amit szabadon ad oda, azért kap ellenértéket. Mert szeretetet tanúsítani csak szabad akaratból lehet, míg a szociális szolgáltatásban az embereknek minden szeretet nélkül le **KELL** adni amit kivetnek rá. Ez inkább megkeményíti az emberek szívét, mert minden adakozási készséget visszaszorít, sőt az illető azt hiszi, ezzel már mindent megtett embertársai javára.

De bárhogyan fáradoznak az emberek, hogy a gazdasági ínséget ily módon enyhítsék - a szükséghelyzet más formában, de újból jelentkezik. Részből hogy áldásos legyen annak aki eltűri, másrészt hogy segélynyújtásra hangolja az emberek szívét. Hogy a szeretet-szikra meggyulladhasson, és a szeretet teljesen ki ne aludjon az emberek között.

Az anyagi természetű szükség legtöbbször azokat éri, akiknek a szíve nagyon elkeményedett. Másfajta útra kellene térniük, hogy segíteni lehessen rajtuk. Elvételük tőlük a földi birtoklás öröme. Amit mások ínségének enyhítésére maguktól nem adtak oda, azt már maguk sem élvezhetik. Így az anyag már elveszti előtük értékét. Boldog lehet az az ember aki felismeri ezt, a kapott kegyelemmel helyesen munkálkodik, és szabadon átadja javait, hogy a szükségét szenvedők megkaphassák. Áldott,

aki jótettei által élete végén még kiküzdi magának az emberek szeretetét. A túlvilágra egyedül ez követi. És ekkor lelke számára szükséghelyzete nem volt hiábavaló.

Ámen.

Más világokból való lények?

B.D. No. 6364

25. szeptember 1955

A mikor arról van szó, hogy az én megbízásomból a világosság lényei hatást gyakorolnak rátok, hogy a helyes, hozzám vezető úton járni tudjatok, akkor szellemi összeköttetés jön létre. A világosság lényei megállás nélkül azon fáradoznak, hogy jó irányba befolyásoljanak benneteket. De a sötétség erői is kihasználnak minden alkalmat, hogy eltérítsenek benneteket az igazság útjáról, és gondolataitokat megzavarják. Épp az utolsó időben sok minden történik, amit ti emberek nem tudtok magatoknak megmagyarázni.

Gondoljatok mindig arra, hogy az embereknek minden kényszer nélkül kell a hozzám vezető útra lépniük. Részemről soha nem használok hitre kényszerítő jelenségeket, akármilyen nagy szellemi ínségben van a világ. Arra is gondoljatok, hogy a világosság lényei az én megbízásomból tevékenykednek, soha nem tesznek semmi olyat, ami nem felel meg akaratomnak és bölcsességemnek. Azon munkálkodnak, hogy nektek segítsenek.

Nem választanak olyan formát, amely kételkedést, zűrzavart, és kérdésem eredményt vált ki az emberekben, hanem a legnagyobb tisztasággal nyilatkoznak meg az emberekkel szemben, és mindig úgy, hogy mint fényadók felismerhetők legyenek. Azoknál nyilatkoznak meg, akik szellemi emelkedésük miatt akarnak kapcsolatot teremteni velem.

Olyan eszközökhöz sohasem nyúlnának, ami az embereknek megmagyarázhatatlan. A tisztázatlanságot akarják elűzni, világosságot akarnak adni, nem a sötétséget akarják növelni - mert minden természetellenes jelenség ezt terjeszti.

A világosságból megszámlálhatatlan lény fáradozik szellemi felemelkedéseken. Megszámlálhatatlan lény dolgozik azon, hogy még a vég bekövetkezte előtt világosságra jussatok. Mert a vég visszavonhatatlanul bekövetkezik. Szerettem és bölcsességem gondol az anyagba lekötött szellemi lényekre is! Egyszer azoknak is megváltást kell kapniuk a szilárd formától!

Ti emberek a szabad akarattal visszaélve belenyúltok a természeti törvényeimbe. Ezzel magatok oldjátok ki az utolsó pusztító műveletet. Tervetekről nem mondatok le semmiféle tudós előrelátás miatt! Még akkor sem, ha angyalok jönnének, és akarnának visszatartani benneteket! Ha a legkisebb akarati változást észleltem volna nálatok - nem küldtem volna állandóan látnokokat és prófétákat a Földre, akik mindig erre a végre utaltak!

Tehát ezt a terveteket már nem lehet megállítani, a vég visszavonhatatlanul közeledik. Ezért a szellemi világ fáradozása csak a léleknek a megnyerésére irányul. Teljesen különböző módon - de erre törekszenek a jó és a rossz erők.

A világosság lényei mindig a szellemet érintik - ezzel szemben a sötétség erői az érzékszerveket. A világosság lényei is különböző módon nyilatkozhatnak meg, de mindig olyan földi közvetítőkkal dolgoznak, akik szellemi érettségük és felfogásuk révén kapcsolatban állnak a világossággal, ezáltal közlik a kinyilatkoztatásokat az embertársakkal.

A sötétség közvetlen megnyilvánulása. Nem válogat, és mindenkit megszólít. A saját emberei hitet kapnak benne, a többenél meg zűrzavart okoznak. Az isteni erő-megnyilvánulást nem lehet bizonyossággal megállapítani. Állandó kérdezettség, állandó tisztázatlanság figyelhető meg ott, ahol a rossz erők dolgoznak.

Ami felülről jön, aminek az eredete Én vagyok, vagy a megbízásomból tevékeny világosság lényei - abból terjed a világosság. Egyedül a világosságon ismerhetitek fel tevékenységemet. De akkor már nem lesznek kérdéseitek - hanem tudástok lesz.

Mi a gondolat?.... Ezt a kérdést a tudomány soha nem válaszolja meg, amíg maguk a kutatók is be nem hatolnak a szellemi ismeretekbe, és amíg csak tisztán értelem szerint akarnak válaszra találni. MERT A GONDOLAT EREDETE A SZELLEMI VILÁGBAN VAN. A gondolatok a szellemi világból kiinduló sugárzások, amelyek mint hullámok vesznek körül, hogy akaratotoknak megfelelően, magatokba vegyétek, vagy visszautasítsátok őket. Olyan sugárzások ezek, amelyek megérintik a gondolkodás szerveit, és ha ti készek vagytok rá, tevékenységre indítják. Ez azt jelenti, hogy vegyetek fel kapcsolatot azzal a "lénnel" aki rátok sugárzott. Ez erőcsere, egy folyamat - ami két oldalról indul, és az ember akaratára van bízva, hogy melyik oldallal létesít kapcsolatot.

Tudnotok kell, úgy vagytok megteremtve, hogy minden szerveteknek meghatározott tevékenységet kell végeznie, ami az ember akaratának van alávetve - kivéve azt a részt, amely a természeti törvényeknek van alávetve, mert életfenntartó működése van. Azt is kell tudnotok, hogy bizonyos szervek működése azért van akaratotoknak alárendelve, mert a földi életben lesznek kipróbálva, hogy beválnak-e. És ide tartozik az értelmi tevékenységetek is. Ezt magatok fejleszthetitek, és ehhez kaptatok a gondolkodó tevékenységet.

De a gondolkodó tevékenység nem abból áll, hogy a gondolatot magatok hozzátok létre! Ti a hozzátok ömlőt, azt a szellemi ami mint hullám állandóan körülmos benneteket, gondolkodó képességetek erejével hatni engeditek magatokra! A hozzátok érkező gondolatot fel kell fognotok, és értelmekkel fel kell dolgoznotok. Teljesen mindegy, hogy milyen a gondolat amit felfogtok - de a választás és az akarat döntő lesz a lélek felfelé fejlődésére. A gondolat szellemi erőisugárzás, amely a világosság elképzelhetetlen teljességével, magától Istentől indul. Először a Világosság-beli lények fogadják be - és azzal amit kaptak másokat is boldogítani akarnak. Tehát folyton tovább vezetik, minden lényszerűhöz és gondolkodni tudóhoz.

A Sötétség Fejedelme is egykor fény és erőbefogadó volt. Ő is sugárzást bocsát ki magából a lényszerűek felé. Így hát az ember, mint gondolkodó lény, mindkét oldalról megkapja a kisugárzásokat. A jó és rossz erő mindig mint gondolathullám nyilvánul meg, és az ember állandóan AZOKAT a gondolatokat veszi magába, amelyek akaratának megfelelőek. A gondolatok soha nem gyakorolnak kényszerítő befolyást, és csak az ember akaratának megfelelően képes előre nyomulni, és lesz elfogadva, vagy visszautasítva.

De a gondolatot soha nem az ember szüli. Nincs képessége, hogy a gondolatot maga hozza létre. Holott meggyőződése, minden a saját produktuma amit értelmi tevékenységével létrehoz. Pedig csak az őt körülkeringő gondolathullámokat használta ki - és igen magas fokon tudja használni - hála gondolkodó képessége erejének, amivel Isten megajándékozta.

Az emberben világossággal teli gondolatok akkor is felmerülnek, ha ő a sötét gondolat-áramlatok felé fordul. De mindegy hogy melyik oldalról érkezik a gondolat, a gondolkodás szerveit egyik sem üli meg - ha az ember nem akarja. És ez az ember feladata, hogy válogasson, melyik gondolattal akar foglalkozni.

Tehát a gondolkodóképesség alatt azt kell érteni, hogy az áramlatokat, amelyek mint gondolat érintik az embert, megvitatja magában, értelmét megérti, logikusan besorolja - és így hasznosítja a hozzá áramló gondolatokat. Mindehhez elsősorban akarat kell, mert az ember nincs arra kényszerítve, hogy a hozzá áramló gondolat hullámokat megnyissa. Tehát a gondolkodásra való lustasággal a gondolatot vissza is utasíthatja! Másrészt, felmarkolhatja az alulról érkező gondolatokat, tehát amelyek tartalmuk szerint rosszak és értéktelenek. Mindig az ember akarata határozza meg a gondolat irányát, kimenetelét és eredetét. De, amennyiben az ember el tudja fogadni, csak a világossággal teli világból érkező gondolat hullámok tudnak egyidejűleg erőhatást is gyakorolni, amennyiben a gondolkodóképesség élesebb és tisztább lesz.

Tehát aki gondolatilag szellemi kérdésekkel foglalkozik, az mintegy a világosság lényeitől kapja ezeket a kérdéseket. Ezek a gondolathullámok a lélekben kívánságot ébresztenek, hogy magyarázatot is kapjon rá. A gondolkodás szervei megragadják ezt a kívánságot, és ettől a pillanattól kezdve az emberben tudatossá válik kívánsága. Most az ember kapcsolatot teremtett azzal a lénnel, aki a sugárzást adta. Ez lehet egy megbízatás Istentől - de ha az embernek még alacsonyak a vágyai, Isten ellenfelének megbízatása is lehet, hogy valamilyen tevékenységet végezzen. Tehát, hogy világosságot, vagy sötétséget terjesszen.

Minden gondolat vagy Isten, vagy Isten ellenfele szolgálatában álló lény megnyilvánulása - de sohasem az ember saját szülötte. Mert majd egyszer a Szellemi Birodalomban, a tökéletesség fokán állva is csak azt sugározza, amit a forrás - tehát maga Isten - ad neki mint szeretet-erőt, ami a legmagasabb bölcsességet zárja magában.

Az emberek igen különböző gondolkodásából az derül ki, hogy a lényeket végtelenül sok ismeret-fokozat különbözteti meg, de mindnek megvan a maga embere. Mert akaratával az ember védekezni tud a téves, vagy hiányos szellemi javak ellen, másrészt, Isten ellenfelének is megadta azt a jogot, amivel maga rendelkezik, hogy a szabad akarati döntés miatt hatást gyakorolhasson az emberre - mert a földi életnek a célja ennek a döntésnek a meghozatala.

A gondolkodó képesség a különféle gondolatokat egymás ellenében le tudja mérni. Ebből az ember következtetéseket tud levonni. Ennek eredményeképpen az akarata megváltoztathatja az eddig követett irányt. És amint jóakarát van benne, értelmé tiltakozik a hazug szellemi javak ellen! A világosság lényei - akik a teljes igazságban vannak - soha nem szűnnek meg azon fáradozni, hogy igaz gondolat áramlatokat küldjenek azoknak, akiket gondozásra átvettek. Mert missziójuk: hogy világosságot és igazságot terjesszenek - a sötétséget elűzzék. Ennek a feladatuknak lelkiismeretesen eleget is tesznek. A szív, amely kinyílik - az ember, aki az igazságot kívánja, olyan gondolat gazdagságot kaphat, amely visszhangot kelt benne. A Világosság Birodalmából érkező sugárzás tiszta fényt gyűjt majd benne.

Bár az ember majd azt hiszi, hogy saját gondolkodásának eredményét élvezi - de ez csak annyiban igaz, hogy gondolkodó-képességét felhasználva, szellemi tulajdonává tette mindazt, ami előzőleg hozzá áramlott. De most már benne marad, hogy ő sugározhassa, amikor majd a Szellemi Birodalomban engedélyt kap, hogy boldogító tevékenységet folytathasson.

Ámen.

Isten felé fordulás szabad akaratból - Szeretetkötelék

B.D. No. 6381

20. október 1955

Ha a teremtmény szabad akaratból fordul felém, létrejön egy kötelék, amely örökre összekapcsol vele. Tehát a szeretet sugárzását felfogja - amely a teremtményt hozzám vonzza - és már soha el nem eresztí. Ez a kötelék elszakíthatatlan - ha az ember egyszer elfogadta - az már szilárdan tartja, és nem tud eloldódni többé.

De csak azokról beszélek, akik komolyan felém fordítják tekintetüket, és nem azokról, akik magukat forma szerint kereszténynek tekintik - de akiknek még nem én vagyok gondolataik, kívánságaik, törekvéseik tartalma. Én az ember legbensőbb érzéseiről, titkos gondolatairól beszélek, arról, ami a lelkét betölti.

Az emberi akaratról beszélek, amely saját ösztönzésből keres - és meg is talál. A szabad akaratról, amelyet senki sem kényszeríthet, amelyet nem befolyásolnak kívülről, hanem magából a lélekből emelkedik föl, és oda fordul ahova vonzódik. Ez az újjászületés pillanata. Az ember eltalál hozzám, felfogta szeretetem sugárzását, amellyel örökre magamhoz láncolom. És bármilyen lesz is az ember további útja, biztos hogy szeretetem hozzám vezet, akkor is, ha tévedéseken és zűrzavarokon megy keresztül, és úgy tűnik, újból eltávolodott tőlem.

Már nem engedem el örökké azt, aki egyszer szabad akarattal jött hozzám. Akkor sem, ha gyöngeségében - ami tökéletlenségének következménye - abba a veszélybe jut, hogy elhagyja a helyes utat. Tévtűjain is mellette megyek, és újra és újra a helyes útra terelem. Erre azért van jogom, mert szabad akarattal fordult felém - és ez a felém fordulás állandó segítségemet biztosította neki. Tudom, hogy épp azok, akik felém fordulnak, ellenfelemtől sok szorongatást kapnak. De én elhárítom róluk, nehogy ez az állandóan hatalmon levő elnyerhesse tőlem őket.

Egyedül én tudom csak azt is, ki az, aki saját ösztönzésből fordul felém. Az emberek nem tudják megítélni, ki az aki akaratából kifolyóan az enyém, és ki az, aki még messze áll tőlem - mert a látszat gyakran csal. De bizonyossággal elfogadhatjátok, mindenkit a magasba segítetek, aki komolyan törekszik felém - mert engem nem lehet megcsalni. Ismerem mindenki lelkiállapotát, ismerem az egyes ember gondolati és cselekvési szándékait - és valóban helyesen és igazságosan ítélem meg. És minden elgondolható segítséget elvezetek ahhoz, akinél komoly törekvést látok.

Viszont titeket embereket gyakran el lehet vakítani szép szavakkal, külsőségek alapján értékelitek embertársaitokat, és általában túl gyorsan ítéltetek. Nektek már elég, ha valamit bizonygatnak, vagy áhítatosan viselkednek, és elhiszitek, ezek az emberek a hozzám vezető helyes úton vannak. Ennek ellenére valójában még nagyon messze lehetnek, és alig egy lépéssel jutnak előbbre. Míg aztán majd egyszer önmagukba fordulnak, felfogják szeretet-sugaraimat, és örökre összekapcsolódnak velem.

És én erre a pillanatra várok, hogy tudatosan vágyódjanak utánam. Soha ezt a tényt nem hagyom figyelmen kívül, mert ezzel kerültétek el a veszélyt, hogy örökkévalóságokra újra el ne vesszetek. Ennek ellenére a küzdelem nehéz lesz, de a célt biztosan eléritek. Szeretetem kötelékébe mindig megkapaszkodhattok és az mindig magasabbra húz. Többé már el sem engeditek, mert boldoggá tesz, hogy megkapaszkodhattok valamiben, ami tartást ad a földi életben. Erre az elhatározásra azonban minden embernek magának kell eljutnia. Erre nem lehet sem rábeszélni, sem kényszeríteni - mert én csak azt értékelem, ami a szív belsejéből jön. Figyelmeztetni lehet rám az embereket, amennyiben mint szerető Atyát állítotok a szemük elé, aki a gyermekei után vágyódik.

Minden gyermek kialakíthatja helyes kapcsolatát az Atyával, majd megérzi az Atya szeretetét - és engedelmesen átadja magát neki. Erre a pillanatra várok, erre a pillanatra, amely visszahozza gyermekeimet! És ettől az órától kezdve ébren öröködöm gyermekeim fölött. És akármilyen is a további életútjuk, célhoz érnek - mert szeretetem nem enged visszahullani senkit, aki szabad akaratból talált el hozzám.

Ámen.

Utalás a természeti eseményre

B.D. No. 6388

30. október 1955

Szavamat mindenfelé elvezetem, és ismerem a helyes utakat és eszközöket, hogy a jóakarátú emberek olyan szellemi érték birtokába kerüljenek, amelynek én vagyok az eredete. Tudom, kiben van jóakarát, hogy meghallgasson, és valóban, nekem minden lehetséges, az is, hogy olyan formában szóljak hozzájuk, amit el tudnak viselni. De azokra is gondolok, akik még teljesen üresek, akik még nem éreztek vágyat szavaim után, akik felém forduló gondolatok nélkül élnek - akik csak a világot, és annak javait látják. Szavamat hozzájuk is elvezetem, ismételten megszólítom őket is - de annyira erőszak nélkül, hogy meghallhatnak, de nem MUSZÁJ meghallaniuk.

Először az akaratuknak kell megelevenedni, hogy más szférából is meghallgassanak valamit, nem csak abból, amibe maguk vannak. Erre indítást ismételt beszélgetés, könyvek, világeseemények, egyes szükséghelyzetek, vagy balesetek adhatják. EZEK helyes irányba terelhetik az emberek gondolkodását - a végtelenbe - hozzám, a szellemi szférákba, majd aztán akaratuk alapján táplálékot is kap hozzá.

Nehogy azt higgyétek, valakitől is megvonom szent segítségemet, azt se higgyétek, hogy kegyelem nélkül egy ember rendbe tudna jönni. Én mindenkiről gondoskodom, de hogy van-e eredménye, az a szabad akarátú ember ügye. Szavamat az egész világ hallja, nekem csak engedelmes földi gyermekre

van szükségem aki megnyitja szívét, és akkor közvetlenül tőlem kaphatja az igazságot. Ezt az igazságot majd továbbviszi, mert én ismerem a fogadóképes embereket. És ahol csak egy picit eredmény is várható, ott a földi gyermekeimet egymáshoz vezetem.

A VILÁGOSSÁG KÖVETEI pedig mindenhol kiosztják a világosságot, bárhol is legyenek. Ugyanazt az igazságot hirdetik valamennyien, mert az én küldöttem, akik a végső időben minden országban, és minden helyen fellépnek. Egyetlen éhező lélek sem marad erőtlennül, és egyetlen vágyakozó szív sem betöltetlenül.

Mert minden vezetésem alatt áll, eget és földet az én akaratom kormányozza. Én gondozok minden egyes teremtményt, lehetőséget teremtek neki, hogy üdvözülhessen. Valódi predikátorokat is ébresztetek mindenütt, akiknek SZELLEMEM sugallja, hogy mit mondjanak, és akik annyira bensőségesen az enyéme, hogy bennük SZELLEMEM által munkálkodhatok. Mindenütt lesznek eredmények, de lesznek mindenütt olyan emberek is, akik visszautasítják, hogy szívükhöz közeledjek. Szavamat hallják, de teljesen visszautasítják - és ezért hatás nem érződik rajtuk.

De őket is megszólítom - egész életük végéig újból és újból megszólítom őket, mert egészen haláluk órájáig azon fáradozom, hogy még földi létük alatt hozzám találjanak. Igaz, megszámlálhatatlan az a tömeg, kik még távol vannak tőlem, és akik nem keresik hogy csökkentsék ezt a távolságot. De szeretetem és gondoskodásom ugyanúgy az övüké is, mert vissza akarom nyerni minden teremtményemet, ezért egyet sem adok fel, míg utolsó órájuk el nem érkezett. De az akarat szabadságához nem nyúlok.

Amit szelíd fáradozásaim nem tudnak létrehozni, amit szavaimmal nem tudok elérni, az majd lehetővé válik A SZOKATLAN TERMÉSZETI ESEMÉNYEK által. Az embernek akkor nem lesz más választása, mint hogy vagy feladja önmagát, vagy olyan hatalomnál keres segítséget, amely erős, és tud segíteni.

Már az is előrelépés, ha elismeri ezt a hatalmat, és meghallom az ilyen emberek segélykiáltását, és megmenekül az örök pusztulástól. Hangom mindenhol felhangzik, halkan és hangosan is hallható lesz. És mindenki megérezheti, hogy őt szólítottam, mindenki kaphat kegyelmet, és felébredhet az életre akiben van jóakarát, és figyel a hangomra. Mert szeretetem menteni akar, oda akarja ajándékozni magát, és életet akar adni mindenkinek, aki még a halálban van.

Ámen.

A szellemi ismeret anyagi eredmény nélkül

B.D. No. 6391

4. november 1955

Amit mint kegyelmi adományt kaptok, csak szellemi tökéletesedéseket szolgálhatja, Szellemi Akincs, amely semmiféle formában nem hozhat anyagi hasznot. Minden magasba törekvéseket érvénytelenné tenné, ha földi előny miatt fogadnátok magatokba kegyelmemet, vagy adnátok tovább ezt a szellemi kincset.

Igaz szolgálommá csak az válik, aki minden anyagi vágytól szabadon tevékenykedik, és adja tovább embertársainak. Földi célokkal a tisztán szellemit nem szabad összekeverni, mert ez a szellemi lealacsonyítását jelentené. A megváltó munkát szeretetből kell megtenni. Szerető szív kapja a szellemi kincset - és a szerető segítőkészség adja tovább. Csak ekkor lesz az emberekre hatása. Minden szellemi tudás, és anyagi előny kapcsolatának hátrányos kihatása van. Semmi magasból érkező nem viseli el az anyagiakra való törekvést, mert elveszíti szellemi kihatását.

De meg kell mondanom, én mindig tudom, ha egy embernek hiánya van valamiben. És valóban nem hagyok senkit inségben, aki önzetlenül tevékenykedik értem. Segítségemmel mindig közbenyúlok, ahol anyagiakra van szükség, hogy az ember megkaphassa a szellemi javakat. De ez nem a ti dolgotok, hanem az enyém, ti azért akadálytalanul tevékenykedhettek, míg akarat van bennetek, hogy nekem, és a Megváltás Művének szolgáljatok. Ilyenkor mindig a helyes utat járjátok, mindig a helyes munkát teszitek. Ráhagyatkozhattok gondolataitokra, mert azokat buzgalmatok szerint irányítom.

Ahol arról van szó, hogy be kell fogadni a magasból érkező szavaimat, és el kell terjeszteni - ott csak önzetlen, a földi dolgokról lemondó embereket tudok használni.

Minden anyagiakra vesztegetett gondolat veszélyezteti ezt a munkát. De a segítségembe vetett erős bizalom támogatja - emellett gondtalan földi életet biztosít. A hiánytalan bizalmatok révén ezt magam biztosítom nektek. Tudnotok kell, hogy a szeretetre irányuló akarat igen erős tényező, amely megszüntet minden akadályt. Tudnotok kell, hogy szellemi munkátok valami olyant képes létrehozni, amire hatalmas anyagi kincs nem képes. Ezért földi ellátástokért ne legyenek aggódo gondolataitok, és ez ne gyengítse bennetek a szeretetre irányuló akaratot, mert szellemi vonatkozásban mérhetetlenül sok függ ettől.

Mi az a rövidke földi élet azokkal a rettenetes kínokkal szemben, amelyektől a lényeket megszabadíthatjátok! Ha ezeknek a lényeknek az állapotát segítségért könyörgő taglejtéseit látnátok - szívesen meghoznátok ezt az áldozatot. Nem érintene a legszegényebb földi élet sem, hanem csak folyton szolgálni és segíteni szeretnétek. És most segíthettek szeretetetek által. Nekem pedig örömet okoztok, amiért megjutalmazlak. Megoldást csak a szeretet hoz. Az irántam való szeretet adja a világosságot és az erőt - és a megváltatlanok iránti szeretet tovább adja a világosságot, és a szeretetet, azonkívül számtalan lelket segít, hogy kiemelkedjen a mélységből. Tudatos megváltó munka amit tesztek, és ezért soha nem marad eredménytelen. Boldogitson benneteket ennek bizonyossága, és ösztönözzön mindig buzgóbb munkára. Vessetek el magatoktól minden földi gondot, és munkátoktól soha ne reméljete földi sikert. Amire szükségtok van azt megadom nektek. Hogy határtalanul vezetem hozzátok a szellemi ismeretet, az bizonyíték legyen arra, hogy nektek erre szükségetek van, mert áldásosan kell dolgoznotok azokért, akik megváltatlanul mentek be a túlvilági birodalomba.

Használjátok fel ami birtokotokban van, és ne aggódjatek azért ami még hiányzik, mert tőlem mindent megkaptok, amire a testnek és léleknek szüksége van.

Ámen.

Szellemi - keresztség

B.D. No. 6392

5. november 1955

(Ap.cs. 1,5; Ap.cs. 11, 16; és 1.Kor. 12, 13) A Szellem tesz benneteket elevenné és ezért engedjétek, hogy hatóképessé váljon. Akarjátok a megnyilvánulását, mert ezzel az akarattal kifejezitek, hogy engem elismertek és hallani kívántok. Magam tehát tudok a Szellememen keresztül munkálkodni. Ti pedig megkapjátok a szellemi keresztséget. Szellemem kiömlik bennetek és fölöttetek, mert az adományokat, amelyeknek a Szellemi Birodalomban tőlem van az eredetük - megállás nélkül kapjátok.

Mindenki aki megnyitja magát, aki kialakítja magát Szellemem felvevő edényének, az megengedheti szívébe folyni az életadó áramlatot; és megnyitja a szívét mindenki, akiben él az akarat, hogy kapcsolatba lépjen velem. És az szeretetté alakítja magát, mert különben nem kívánná ezt az "Örök Szeretetet". De Szellememnek egy emberre való átáramlása különféle fokon mehet végbe. Ezért a hatása is különféle, amit kívált. Ez mindig attól függ, milyen erős sötétség töltötte be előzőleg az emberszívét.

Ahol Szellememnek egy szeretet-fénysugara egy még teljesen sötét szívet érint, ott hatása annyira nyilvánvaló, hogy leteperi az embert és a hirtelen megvilágosult hangosan mond hálát és dicséretet a kegyelemért. Az ő akarata volt, hogy szeretet-sugaramat megkapja; szíve aláztatával felém fordult és ez megnyitotta szívét. Szellemem teljességét mások szívébe is beönthetem, ha tekintetüket állhatatosan felém fordítják. Valóban hatalmas a hatás, amit az ember-szívekben kivált, de ez a többi ember számára nem mindig látható.

Az ilyen emberek sok szeretet sugároznak magukból; minden gondolatuk felém irányul, minden lélegzetvétellel szeret a szívük, és mindenkor nekem akarnak szolgálni. Mély benső hozzám-kapcsolódásuk pillanatában minden feltűnés nélkül megkapták a szellemi keresztséget. Ezért földi munkálkodásuk is szinte észrevehetetlen. Szeretetem szellemében dolgoznak értem és Országomért.

Ezt soha, semmiképpen nem tudnák megtenni, ha Szellemem megállás nélkül nem ömölhetne beléjük, ha gondolkodásukat meg nem világosíthatnám és nem vezethetném őket akármilyen úton - mert maguk adták meg Szellememnek a jogot, hogy megnyilatkozhat.

De ne gondolja senki, hogy csak szembetűnő jelenségek árulják el a Szellem kiömlését. A szellemi keresztség egyedüli jelének senki ne tekintse a szokatlan eseményeket. Rejtekekben többet cselekszem - mint nyilvánosan. Viszont a végidő nagy szellemi ínségére való tekintettel látható módon is munkálkodom. Ezzel teszek eleget az emberek gyermeki hitének, akik tölem szokatlan jeleket várnak, mert egykor apostolaim is szokatlan módon tevékenykedtek.

Ezek is hitet mutatnak - tehát hitük szerint történik velük. Egy hitetlent azonban nem helyezek olyan körülmények közé, ami hitre kényszerítené. A lelket egyedül én ismerem, és az ember külseje gyakran nem árulja el, hogy lelkében mi megy végbe. És ahol a lélekben erős vágyat látok a világosságra, ott meggyújtom benne. Ez a testet olykor képtelenné teszi a szokásos tevékenységre. Viszont áldott az az ember, aki lelkébe engedi a világosságot - aki a lélek világosságában jár és mindvégig hűséges marad hozzám.

Mert még sok embert vezethet hozzám és munkálkodhat értem és Országomért. Ez a feladata minden embernek, aki fölé kiöntöttem Szellememet. Ő próbálja megindítani a szíveket, hogy az emberek készítsék fel magukat és legyenek Szellemem edényeivé. Mert csak amikor már az emberben munkálkodhatok, akkor garantált, hogy célját eléri.

Szellemem mindenkit a helyes irány felé kormányoz, hatást gyakorol rátok, hogy keressetek kapcsolatot az örök Atyaszellemmel - és mindörökre nála maradjatok.

Ámen.

A megváltozott csillagkép

B.D. No. 6405

18. november 1955

Rövid időközökben megismétlődő eseményeknek lesztek a tanúi, amelyek majd erősen nyugtalanítják az embereket, mert nem tudjátok majd megmagyarázni magatoknak és emiatt olyan hatalmaktól féltek, melyek ellen nem tudtok védekezni. Igazi magyarázatot sem találhattok rá, mert azt akarom, hogy minden lehetőséggel számoljatok, és minden ember kialakítsa a maga hozzáállását. Azt akarom, hogy minden egyes ember, illetve a lelke húzzon hasznot belőle. Ahol teljesen hiányzik a hit, ott lesz a legnagyobb nyugtalanság, közben a hívők többé kevésbé hozzám fordulnak, és védelmemben biztonságban érezhetik magukat.

És mert kozmikus jelenségről van szó, nagy nyilvános viták lesznek, így minden egyes ember maga is gondolkodik rajta, és embertársainak is elmondja véleményét. Időnként a világi érdekek is háttérbe kerülnek, de amikor vége lesz a jelenségeknek, a világi emberek annál buzgóbban kihasználják a világ örömeit, és csak keveseknél marad vissza olyan benyomás, amely nyugodt órákat adna, és gondolkodását megváltoztatná - amíg aztán a világűrben ugyanaz a folyamat megismétlődik, és újra ijedelmet nem okoz.

A tudomány oldaláról komoly veszélytől féltik a Föld-égitestet, mert rejtélyes változások állnak be a csillagrendszerben, amilyeneket még soha nem vettek észre, és komoly veszedelmet jelenthetnek a Földnek. Az emberek véleménye jelentősen eltér egymástól a kihatás megítélésében. Lesznek, akik könnyelműen túlteszik magukat, és gondolkodás nélkül élvezik az életüket, mások teljesen haszontalan intézkedéseket tesznek, és ismét mások magukba szállnak, és gondolatban Istenükkel és Teremtőjükkel vitáznak. Én mindenkinek meghagyom a maga szabadságát, csak rendületlenül igyekszem hatást gyakorolni az emberek gondolataira, hogy azok helyesen mozogjanak, hogy az ember valódi rendeltetése felé forduljanak, hogy megnyugodjanak bennem és így üdvösségük felé kormányozhassam őket.

De mi is történik majd? Megváltozik a csillagkép. Csillagok más pályára kerülnek, más viszonylatba helyeződnek a Földdel, mint eddig. Ezáltal olyan csillagok válnak láthatóvá, amelyek eddig nem

voltak észlelhetők. És az egyik közvetlen veszélyt jelenthet a Földnek, mert pályája keresztezné a Föld pályáját. Senki nem akarja elhinni, hogy ez megtörténhetne, senki nem hiszi hogy a természeti törvény megváltozhat - de ti emberek a vég előtt álltok. Magatok is előkészítetek valamit, aminek ennél rosszabb következménye lesz, mert amire ti vállalkoztok, az az egész Földet veszélyezteti.

Ami az én akaratom által következik be, az csak a vég előjele, egy komoly figyelmeztetés. Ezzel határozott jelét adom, hogy létezik egy magasabb hatalom, akihez fordulhattok, hogy ezáltal elfordíthassatok egy közvetlen veszélyt magatoktól, ha ti, azaz a lelketek igazi hasznot húz belőle. Ami pedig utána következik, az az egész Földet érinti, és mindent ami rajta él.

Azért jelenek meg előttetek szokatlan jelenségben, anélkül hogy bárkit is kényszerítenék megítélni, hogy én vagyok előidézője mindannak, ami kihatásában hatalmas, de nem érinti az egész Földet. Mert én ismerek minden természeti törvényt és következményeit, meg is tudok akadályozni bármiféle történést, vagy gyengíteni a kihatását. De amit hagyok végbemenni, az mindig a megmentéseket szolgálja, hogy hozzám vezéreljen, és olyan Istent ismerjete meg, akihez menekülhettek, mert ő az Atyátok.

Ez lesz az utolsó jel mielőtt a vég bekövetkezik. Szeretetemnek és irgalmamnak ez az utolsó próbálkozása, hogy megmentse, ami még megmenthető.

Ámen.

Elértétek a szellemi mélypontot

B.D. No. 6417

4. december 1955

Ezen a Földön már nem változnak meg az emberek, mert testileg-lelkileg átadták magukat a világnak - és ezzel annak is, aki ennek a világnak a Fejedelme. Haszontalan minden próbálkozás. Kevesen még különválnak a tömegtől, és felismerik tulajdonképpen rendeltetésüket - de legtöbbször nem gyakorol hatást semmi sem. Akármilyen is történik velük, ezt mindig csak a világ szemeivel szemlélik - de soha nem látják a szellemi okát, és nem is fogadják el. Így hát nem változnak meg sem a gondolkodásban, sem a cselekvésben. Ezáltal teljesen haszontalanná lett földi életük, és ezért kell befejezni. Az emberek hamarabb megérték a pusztulást. A szellemi mélypontot az emberiség már korábban elérte, mint ahogy a vég napjai bekövetkeztek volna. A vég napja örök idők óta meg lett állapítva, és a meghatározott időben be is következik. Ennek ellenére az utolsó napig megteszek mindent eme kevesek miatt, akik még röviddel a vég előtt Isten mellett döntenek. Ezek miatt a vég napjai mintegy későbbre lettek helyezve. Nagyon kemény a küzdelem ezekért az utolsóért, kitartást követel - de nem reménytelen!

Minden egyes lélek kedves nekem. Ezért mindent megteszek, hogy még a vég előtt megnyerjem őket. Ezért ti, a Földön lévő szolgálaim is buzgók legyetek, mindig arra gondoljatok, hogy a lélek akivel találkoztok, az egyike az utolsóknak, akiknek megmentése Istent arra indította, hogy a vég bekövetkeztét elhalassza, míg a mentési munka nem sikerült. Ezért szőlőskerti munkátokba ne fáradjatok bele! Tudnotok kell, minden egyes lélek Isten szívügye, türelemre és hosszan tűrésre indítja, mert szereti őket!

Az utolsó napokban mindig nyíltabban meglátjátok a hitetlenséget. Az a látszat ébred bennetek, mintha a Földet csak ördögök lakták. Az Isten Országáért végzett munka pedig olybá tűnik, mintha gyengeelméjű emberek játszadoznának. Ennek ellenére buzgón csináljátok, mert nem marad áldás nélkül. Még azok az emberek is, akik közben behívót kapnak a túlvilágra, a Földön tevékenykedő szolgálaim által gyorsabban jutnak világosságra. Buzgóságuk által a hozzájuk közelálló földi emberek felfogásának megváltoztatását segítik.

Nagyon kevés azoknak a száma, akiket még meg lehet nyerni. Mégis, miattuk is elhúzódik a vég. Eközben Isten ellenfelének tevékenysége egészen nyíltan napvilágra kerül. Már nem talál az embereknél ellenállásra. Mindenki hallgat rá, engedik hogy a világ fogságába jussanak. Az pedig az ő birodalma. Valóban nagy az aratása, de a maga számára ez nem lesz előny, mert mindenkit elveszít

akit a magáénak hisz, amikor az Új Föld létrejön. Minden alattvalója kikerül a hatalmából, és újra száműzetésbe jut. Ez jelentősen meggyengíti hatalmát, és maga is hosszú időre bilincsekbe kerül.

Most még fenn áll a magasban, és győzelmet ünnepel az általa mélybe húzott emberek felett. De nem lesz győztes, a Föld pusztulásának végén megtapasztalja, hogy EGY VALAKI erősebb nála! Ez az egy ma még időt hagy neki, tevékenységét nem akadályozza, amíg az óra el nem érkezik - ahogyan írva van. De akkor bilincsekbe veri, és vele együtt minden istenellenes követőt! Ekkor érkezik el a vég a Föld és lakói számára. Békében és üdvösségben új időszak kezdődik az emberek számára, akik mindvégig hűségesek maradtak.

Ámen.

Megszállottság

B.D. No. 6419

8. december 1955

Ha az igazságnak megfelelően gondolkodtok, akkor komolyan számolnotok kell a szellemi erők befolyásával. Tudatosan figyelembe kell venni, hogy a rossz és jó szellemi erők egyaránt befolyásolnak benneteket, mindegyik a lelketeket szeretné megnyerni.

Az ember akarata szabad. De ennek ellenére szokatlanul erős befolyás érheti, ha az embernek a saját lényéből fakadóan olyan tulajdonságai vannak - mint amilyen a befolyást gyakorló lénynek van.

Ezt így értsétek: előzetes anyagba öltözéseiből kifolyóan minden ember több kevesebb ösztönrel és tulajdonsággal van megterhelve. Ennek megfelelően - ha komolyan gondolja a dolgot - több vagy kevesebb küzdelmébe kerül, hogy ezeket legyőzze, vagy elhagyja. Ilyen, az embert terhelő tulajdonság a hasonló fajtájú szellemi lénynek alkalmat adhat, hogy beléje csúsztassa magát. Tehát ilyen szellemi erő uralomra juthat az ember lelkében, és ti emberek ezt megszállottságnak nevezitek.

Ha ezt a szellemi erő végbeviszi, akkor az illető ember lelkét már nem terheli felelősség - mert lehetetlen, hogy a szabad akaratát használhassa. Mert a másik akarata erősebb, ez az embert meghatározott cselekvésre készíti, ami nem egyezik meg a saját akaratával. Látszólag ki van kapcsolva a szabad akarat, pedig nem vette el tőle senki, csak ebben az állapotában - ami lelke megpróbálására szolgál - nem használhatja. Tehát egy olyan lény akaratával kell számolni, aki földi módon nem vonható felelőségre - mert nem érhető el. Magát az embert sem lehet felelőssé tenni, mert "uralom" alatt áll.

Hogy mi célból, és miért engedem ezt meg, azt kevés szóval nem lehet megmagyarázni. Az alacsony szellemek birodalmában is vannak törvények, amelyeket be kell tartani, és amelyeknek szintén a szabad akarat az oka. Másrészt akaratom és engedélyem nélkül ama lények nem vehetik igénybe az ember testét. De esetenként megváltásuk függ tőle, mert ezek az erők is megváltozhatnak, ha akarnak, ugyanakkor egész különleges okok is közrejátszhatnak, hogy engedélyemet megadjam.

Érthető, hogy ilyenkor a tulajdonképpen ember lelkét nem lehet felelőségre vonni. De olyan alkalmakat kap, amivel bepótolhatja a tőle elrabolt időt, gyakran még a földi élete alatt, ha sikerül a megszálló szellemet kihajtani. Ez a belém vetett igaz hittel, és helyes beállítottsággal lehetséges is.

Ekkor a többi ember segítségére is szükség van, mert a szellemi erők nem adják át könnyen a test fölötti uralmukat. Távozásukra okot adhat, ha az emberek teljes komolysággal Jézus Krisztus nevét hívják segítségül. De a legnagyobb hittel kell életem járulni, hogy a szellemnek parancsolhassak, és az elhagyja a testet.

A végidőben egészen nyilvánvaló az alacsony szintű szellemerők tevékenysége, és sok testet megszállnak. De mindig csak akkor, amikor a lélek előzetes fejlődési ideje lejárt anélkül, hogy olyan érettséget ért volna el, amivel védekezhetne a birtokbavétel ellen. Nincsenek meg a megfelelő tulajdonságai, amelyek megtiltanák a rossz erőknek a belépést.

De a hiányos lelki érettség is megengedi az emberi test felöltését. Vagy azért, hogy magának, vagy egy másik szellemerőnek lehetőséget adjon arra, hogy még a vég előtt megválthassa magát. A megszállt lélek egyedül nagyon nehezen fog célhoz jutni - de nem lehetetlen, ha az embertársai

segítségére sietnek hogy kínzójától megszabaduljon. Ezért ebben is missziót kell látni, olyan segítő munkát, amelyben az emberek részt vehetnek, és mint irgalmas felebaráti szeretet nagy áldást hoz. Ahol így kötve van az ember akarata, ott az embertársak akaratának igen nagynak kell lennie, hogy megmenthessék, és ha ez irgalmas szeretettel megy végbe - eredménye is lesz.

A szeretet az ilyen embereknél sok mindenre képes. A megszálló rossz szellemet a szeretet jólesően érinti, és ez akaratváltozásra indítja - vagy annyira kellemetlen lesz neki az emberi formában való tartózkodás, hogy elhagyja mert menekül a szeretettől. A szeretet az egyedüli erő ami képes megváltani egy ilyen embert - vagy a benne rejtőző rossz szellemet - mert a szeretet viszi el mindig a győzelmet.

Ámen.

A megváltott lelkek boldogsága és hálája

B.D. No. 6423

12. december 1955

Túláradó hálaérzéssel dicsőítenek és magasztalnak a lelkek, akik a szeretetteljes közbenjárás által kínjaiktól megváltást kaptak. Ezek felismerték, hogy önmagukat nem tudták volna megszabadítani, mert az akaratuk túl gyöngye volt hozzá, és az akaratukat a földi emberek irgalmas szeretete erősítette föl. Ők hozzám, Jézus Krisztushoz kiáltottak, és általam felemelkedhettek a mélyből. Most ki akarják fejezni boldogságukat, egész szeretetük azé, aki megmentette őket, és nem fáradnak bele a dicsőítésbe és magasztalásba. Most hasonló módon akarnak tevékenykedni, és segíteni akarnak a megváltatlanokon, akiket még a sötétségben tudnak, és akiket hasonló boldogságra szeretnének segíteni.

A földi emberek szerető közreműködése megkönnyíti ezeknek a lelkeknek is, hogy a szerencsétlenek felé forduljanak ha azt, amire maguknak is elengedhetetlenül szükségük van az embereken keresztül megkaphatják. Világosságot kell kapniok, hogy ez a fény világíthasson, és világosságot mindig kaphatnak, mikor az az Istenből sugárzik a végtelenségbe.

Mindenhol, ahol ezt a világosságot felfogják, mindenhol, ahol az edények kinyílnak hogy Isten szeretet-világossága bele ömölhessen, ott fény- és erőáramlás van, megszámlálhatatlan lélektől körülvéve, akik mind világosságot kérnek – és az érettség, a szeretet és a kívánság foka határozza meg, kihez milyen mértékben ömlik.

De minden lélek igyekszik megemelni ezt a fokot a folytonos kiosztással és továbbadással. A lélek, aki egyszer már világosságot kapott nem tud másképpen tenni a másik lélekkel szemben, mint hogy továbbadja, mert a világosság az erő, és a lélek felhasználja azt.

Ezért jelentős annyira, ha a lélek a mélységből a világosságra jut, ha egyszer elfogadta, hogy a szeretet rásugározzon, mert a világosság-áramot már szüntelenül kapja, mivel a mondhatatlan boldogságérzet által amit a világosság sugara gyakorol rá, felad minden ellenállást. Egészen biztos, hogy ezt a világosságot tovább vezet a másik lélek boldogítására - világosság pedig bölcsesség, felismerés és igazság.

Tehát ez a világosság közvetíti szavaimat, ami mint szeretet-sugárzás megállás nélkül árad belőlem, ami megérinthetne minden élőlényt a végtelenségben, de visszhangra csak ott talál, ahol nem ütközik ellenállásba.

A magasabb lelki érettségű lények közvetlenül felfoghatják, az erőtlenebb lényeknek ezzel szemben át kell venni ezektől - de szavam mindig világosságot jelent. Ezért szavam mindig boldogságot szerez, de csak azoknál a lényeknél, akik kívánják a világosságot, ezért aztán minden szavaimat hirdető földi ember világosságot kérő lényekkel van körülvéve. De csak a tiszta szó sugároz a sötétbe világosságot, és a tiszta szót csak maga Isten adhatja. Magam vezetem a Földre le, hogy mindenütt világosság-állomást teremtsék, ahonnan a lelkek megszerezhetik amire szükségük van és ami boldogítja őket.

Nincs jelentősége, hogy a világosság-állomás a Szellemi Birodalomban vagy a Földön van-e, mert mindenütt ugyanazt a világosságot: a belőlem való örök igazságot sugározza. De a Földön a

világosság-állomást gyakran azok a túlvilági lelkek keresik fel, akik a Szellemi Birodalomban még nem otthonosak, akik még nagyon földközeli tartózkodnak. És pontosan ezek a lelkek vannak többségben, és ezeknek jelent gyakran egyedüli menekülést szavaim befogadása, ezeknek jelent szokatlan segítséget, amit - úgy gondolják - nem is tudnak eléggé meghálálni, és ezért ezek a lelkek végtelenül megható segítők a Szellemi Birodalomban. Megállás nélkül dicsőítenek és magasztalnak, és valódi felkelést végeznek a sötétség berkeiben, mivel nem nyugszanak addig, míg a lelkeket rá nem beszélték, hogy kövessék oda őket, ahol majd nekik is felsugárzik a fény.

Megváltó tevékenységük végtelen köröket húz, mert szavamnak olyan hatalmas ereje van, amit ti emberek a Földön nem tudtok felmérni. Ennek ellenére nektek is a forrás köré kellene gyűlni, amit magam nyitottam számotokra, hogy amikor a Földet el kell hagynotok, már fénnel átsugározva mehessetek a Szellemi Birodalomba, hogy ott megint szétoszthassatok, és állandóan növelhessétek boldogságotokat.

Ámen.

Az akaratváltozás jelentősége – Kegyelem – Világosság - Erő

B.D. No. 6450

12. január 1956

Akinek van ismerete arról, hogy egykori szellemi vétke okozta a Teremtés létrehozását, az ember földi útját és életét - az már nem lázad fel többé ellenem, mert hogy ezt tudja, az a felém fordulásának a következménye. Bár megszerezhetik ezt az ismeretet azok is, akiknek az akarata elfordult tőlem, de ők ezt az ismeretet soha nem fogadják el, nem ismerik el igazságnak, mert emberek kitalálásának hiszik.

Ez akkor nem az ismeret világossága, ami világít nekik, mert ahhoz az AKARAT VÁLTOZÁSA KELLENE, ami az embert az ÉN GYERMEKEMMÉ alakítaná, olyanná, aki visszatér hozzám.

Sem a maga gondolati tevékenysége, sem az embertárs közvetítése nem adhat helyes ismeretet, mert ez olyan világosság, amit magam gyűjtök meg az emberben - de csak akkor tehetem, ha szabad akaratval fordul felém.

Egy szabad akaratú felém fordulás pedig az előzetes visszautasító állapot feladását jelenti, vissza akar menni azon az úton, ami egykor Atyjától elvezetett. Tehát tudatos visszafordulás, és egy úttal egykori jogtalan lépésének megvallása - ami Isten elleni vétkének a bevallása is. Az az akarat, hogy nekem szolgáljon, megerősíti ezt az öntudatlan bűnbevallást. Akkor szeretetem visszautasításával akart felülkerekedni azon, aki mást nem akart, mint csak azt, hogy magát szétajándékozhassa. A kegyelem és erő kérése szintén annak bevallása, hogy mennyire károsodott, amikor elvesztette mindazt, amiben kezdetben részesedett.

Az, aki még a régi bűnében él, nem fog erőt, világosságot és kegyelmet kérni Atyjától, mert nem ismer el engem, tehát még az ős-bűnében él. Ezért nem ismeri el igaznak, amit bűnös állapota szeme elé állít.

Az akaratváltozás nagy jelentősége ebben van, mert megsemmisíti az egykori bűnös állapotot, de ezt soha nem képes saját erőből végbeinni, mert túl nagy volt a mélység, amibe bűnével beleesett. A teljesen erőtlén lény önmagától képtelen megváltoztatni magát.

Ezért kell segítségül hívni azt az EGYET, aki képes az akarat-gyengeséget megsemmisíteni, azt aki ezért a lényért MEGHALT A KERESZTEN, és azért adja az erősítést, hogy az utat felém megtehesse. Aki tehát becsületesen bánja azt amit tett, az már átadta magát Jézus Krisztusnak, igénybe vette kegyelmeit amit a kereszten szerzett a bűnös emberiségnek. Mert a hozzám fordulás Jézus Krisztus elismerésével is kapcsolódik.

Mert a világosság az ember számára csak akkor világít teljes erővel- tehát akkor hoz ismeretet az embernek - amikor JÉZUS VÉRE MEGVÁLTOTTA. Szellemem előtte nem tud hatni az emberre, csak ha világossá teszi gondolkodását, és újra visszaállítja a rendet, ami isteni elv.

Az Isten elismerése, és önmaga Isten akaratának való alávetése egyben mindig annak is elismerése, hogy Jézus Isten Fia, és a világ Megváltója. Aki ÚJBÓL összekapcsolódik velem, az kilép a sötétség állapotából. Világosan fölfogja az ember Jézus misszióját, és a Megváltó Terv jelentőségét. Vissza akar térni - és ez már a világossághoz való visszatérését, a kegyelem és erő befogadását, nagy szeretetem felé való fordulását jelenti.

Megvallja hogy bűnös, és bocsánatot kér. Tőlem, Istenétől és Örök Teremtőjétől való eltávolodásának a megérzése, a kegyelemért, erőért és világosságért mondott imában jut kifejezésre. Feladta egykori gögjét, MÉLY ALÁZATTAL tért vissza hozzám, és már ismét mérhetetlen kegyelmet, erőt, és világosságot kaphat.

BŰNÉT A HOMOKBA ÍRTÁK.

MAGA AZ ISTENI MEGVÁLTÓ, JÉZUS KRISZTUS TÖRÖLTE EL.

Ámen.

A téves tanítások túlvilági kihatása

B.D. No. 6462

27. január 1956

Az emberiség sok téves gondolatanyagot vett magába, de ennek maga az emberi akarat az oka, anélkül a sötétség erői nem végezhetek volna ilyen pusztító munkát. Már a legkisebb utána gondolás is felismertethette volna az emberekkel, hogy nem az igazságot tárták eléjük, azonban hagyták magukat megtéveszteni, és gondolkodás nélkül mindent elfogadtak. És most ezek a téves tanítások annyira belegyökeresedtek az emberi gondolkodásába, hogy nehéz kihajtani onnan, a veszély pedig az, hogy a tévedésekből állandóan több téves tanítás keletkezik.

Szellemi haladást nem lehet addig elérni sem a Földön, sem a túlvilági Birodalomban, amíg az ilyen tévedéseket helyre nem igazítják, vagyis ártalmatlanná teszik, ami csak a tiszta igazság beépítése által történhet meg. De nehéz dolog egyes tanítás kiigazítása, mert a megértés megkívánja az egész isteni szeretet- és megváltástannak világos ábrázolását. Ez majd bebizonyítja a téves tanítás értelmetlenségét, és ha az ember komolyan veszi az igazságot, akkor láthatóvá tesz minden tévedést.

Mikor a lélek tele téves felfogással érkezik a Szellemi Birodalomba, úgy ott a téves gondolatokkal él tovább, és szellemileg nem tud haladni. Mást pedig nehezen fogad el, és messzemenően nehezebb egy magát okosnak tartó lélekhez elvinni az igazságot, mint egy tudatlanhoz, aki sokkal könnyebben tanítható, tehát jóindulatú befogadó. Az előbbieket csak akkor kezdenek gondolkodni, amikor elégedetlenné válnak és állandóan a világosság nélküli környezetben vándorolnak, vagy ha nem voltak rosszindulatúak, úgy egy egészen gyöngye derengésben vannak, de az sem okoz semmi jó-érzést nekik. Csak ekkor kezdenek elgondolkodni a téves ígéreteken, amelyekhez a Földön tartották magukat, és amelyek érinthetetlen evangéliumnak látszottak.

Hogy ezek a lelkek hajlandók legyenek gondolkodni és elfogadják az igazságot, sokszor igen hosszú ideig olyan szférákban kell mozogniuk, amelyek nem kellemesek számukra, hogy ezáltal többször gondoljanak a téves tanításokra, kövessék őket, és mégse észleljenek semmi változást helyzetükön. Csak ekkor kezdenek el bennük kételkedni, és csak ekkor léphetnek közelükbe az igazság-hordozók, hogy lassan egyéb gondolatokat is elfogadjanak.

De sok idő elvész olykor, amíg egy lélek felismerésre jut. Ezért az Úr szőlője szolgálóinak egyik legfontosabb feladata, hogy már a Földön eljárjanak a tévedések és a hazugság ellen, és az embereket már a Földön figyelmeztessék életük üresjáratára. Még ha akkor nem is hiszik ezt el, ezek az állítások hamarabb eszükbe jutnak amikor a Földről eltávoztak, és gyorsabb felismerésre ad lehetőséget a túlvilági Birodalomban.

Újra és ismételve tárjátok az emberek elé, hogy hiábavaló amit buzgón követnek, ha az Isten- és felebaráti szeretet parancsát nem helyezik minden más elé. A hamis tanításokra egészen nyíltan kell utalni, mert sok van belőlük. Eléjük kell tárni: Isten csak szeretetet követel az embertől, hogy Birodalmába befogadhassa, hogy minden más értéktelen a lélek számára, amíg nincs benne szeretet.

Ha ezen az emberek fel is háborodnak, de a lélek hálás lesz érte miután a földi burkot levetette. Amikor szegényesnek és hiányosnak érzik magukat, és nem találhatnak rá magyarázatot, akkor majd gondolnak utalásaitokra, és saját állapotukon keresztül felismerik az igazságot. És hálásak lesznek most is, ha igazságot kapnak, mert csak ez segítheti őket magasabbra, csak az igazság által válhatnak boldoggá.

Ámen.

A médiumi átvétel veszélyei I.

B.D. No. 6468

5. február 1956

Sokminden kerül az emberek elé, amit médiumi állapotban kaptak a szellemvilágból. Ti gyakran teljes meggyőződéssel képviselitek az ilyen tanítást, mert azt hiszitek, a Szellemvilágból hamis tanítás nem érkezik. Épp ezek a tanítások hátrányosak nektek, mert már nem vagytok képesek a tiszta igazság befogadására. Meg kell értenetek, hogy a legnagyobb óvatosságra int egy médiumi állapotban kapott közlés. Az a környezet, amelyben a médium tartózkodik, a legritkább esetben teljesen tiszta, ritkán van világossággal átjárva annyira, hogy ellentétes erők ne tudnának közbeférkőzni. Pedig médiumi úton tiszta igazságot csak ekkor lehet közvetíteni.

A médiumot körülvevő emberek gondolatai meghatározzák a médium kijelentéseit. Maga a médium lemondott szabad akarataról, és idegen hatalom uralma alatt van. Csak a médiumot körülvevő emberek legnagyobb becsületessége tud minden rossz szellemet távol tartani. De amint a környezetben csak egy embernek is rossz gondolata támad - tehát nem az amit eddig képviselt - azonnal magához vonja a rossz gondolatnak megfelelő lényeket, akik meg akarják erősíteni ebben a tévedésében. Lehetőségük van rá, mert már beléptek a körbe. Mindez nem történhet meg, ha minden jelenlevőt csak a legtisztább igazság utáni vágy lelkesít, magukat teljesen átadják Istennek, és minden világossággal telített lénynek.

Viszont ez a minden oldalról megnyilatkozó akarat hamarosan lemond a médiumi közlésekről, és minden magyarázatért tudatosan Istenhez megy. Már nem lesz szükség az akarat kikapcsolására, a transz állapot elérésére - mert Isten valóban teljesíti az olyan komoly kérést, mint az igazság megszerzése. Szolgát fog magának választani, akinek éber, tudatos állapotban közölheti szavait.

Bár nem kell minden médiumi közlést elvetni, mert a világosság lényei is kihasználják olykor ezt az alkalmat. Ezáltal kapcsolatba lépnek azokkal az emberekkel, akiktől bensőséges kapcsolat megteremtését remélik, és az lehetővé tenné a legtisztább igazság közvetítését. A világosságbeli lények mindig egymással megegyező közléseket adnak, mert mindig az Istentől való igazságot képviselik. De ezeknek a médiumi közléseknek mindig meg kell egyezniük az Istentől közvetlenül, tudatos, éber állapotban kapott közlésekkel. Ha mégis előfordulnak eltérések, és ezek véleménykülönbséget okoznak - mert a médiumi közlést is éppoly magasra értékelik mint az én szavaimat - akkor az eltérést a legnagyobb komolysággal ki kell vizsgálni. Vagy a környezet, vagy a médium áll gondolatilag ellentétben a tudatos állapotban tőlem kapott szavakkal. Mert csak egy igazság van, és az Istentől jön. Akkor is, ha világosságbeli lények közvetítik. És ahol igazság van - ott nincs ellentmondás.

Viszont van sok különféle vélemény, és vannak különféle források, amiből az emberek merítenek. De csak egy igazi életforrás van - amit Isten maga nyitott meg. Szellemét maga önti ki az emberi szívekbe, azokéba, akik felkészítik magukat, hogy edényül szolgáljanak a Szellem áradásának. Ez a felkészülés tudatos munka, lelki munka, a szeretetté való átalakulás munkája. A Szent Szellem tevékenységének ez a feltétele. Mediális közlést az is kaphat, aki nem vitte végbe magán ezt az átalakulást. Leadja a saját akarátát, és megengedi, hogy idegen akarat vegye birtokába. De hogy ez az idegen akarat milyen fajtájú, azt majd a környezete határozza meg! Hogy milyen lelki érettségi fokon állnak!

A szellemben felébredt ember védekezik a médiumi állapot ellen, mert felismeri a benne rejlő veszélyeket. A szellemben felébredt embert mindig igen erős igazság utáni vágy tölti el. Egy magas

lelki érettséggel bíró médium hamarosan képes lesz a tudatos állapotban kapott kinyilatkoztatások átvételére is. Ezek már soha nem lesznek ellentétben Isten tiszta szavaival, mert abból az életforrásból származnak, amelyet maga Isten nyitott meg.

Legyetek figyelmesek, amikor ellentétre bukkantok, és vizsgáljátok ki az egymásnak ellentmondó tanítások eredetét. Ha komolyan igénylitek az igazságban való élést, akkor sikerülni is fog elérnetek a tisztánlátást - ha magát Istent kéritek hogy támogasson - ha minden felmerülő kétségnél eléje tárjátok kérdéseiteket. Ha folyton azt akarjátok hogy igaz módon tanítsalak benneteket - és meggyőződéssel léphessetek fel minden igazért - minden Istenből való igazságért.

Ámen.

Bejelentés felkelésekről és nyugtalanságokról

B.D. No. 6471

9. február 1956

Akármilyen is történik, minden a ti tökéletesedéseteket szolgálja. Jóllehet az emberi akarat földi módon rossz kihatású tetteket visz végbe, belenyúl a természeti törvénybe, és reakciókat vált ki belőle, olyanokat, melyeknek hatalmasan pusztító hatása van; az ilyen történéseket is bevettem Örök Megváltó Tervembe, és ezek is kedvezőek a szellemi fejlődésekre.

Ám magukon az embereken múlik, hogy mindent ami jön kiértékelnek-e, hogy szellemi tökéletesedéseket törekvésre méltónak ítélik-e, vagy csak feloldódtok az anyagiakban, és csak a földi kihatást veszitek-e figyelembe. Mindenesetre akkor rosszul jártok.... mert földiekben az emberek már nem sok jót várhatnak. Az események szédítő gyorsasággal követik egymást, és egy teljesen más kép bontakozik ki. Felkelés és nyugtalanság az emberek között, mert egy új fázis áll be, a hatalmak egymás ellen dühöngenek, és ez felismerhető. Mert bár látszólagos béke van az emberek között, a harc rejtve tovább megy, hogy egyszer nyíltan is fellángoljon az emberek ijedelmére.

Ez emberi kezdeményezés, de amit nem akadályozok meg, mert a békeidőt sem használják az emberek a lelkük üdvére; és ezért ezt az időt újabb nyugtalanság, és a legrosszabb félelmek ideje váltja föl, mert a vég felé megy minden. De akármilyen is jöjjön, az emberre nem hat önkényesen, és ezért az enyéme nyugodtan szembenézhetnek minden eseménnyel.... S elhihetitek, hogy minden földi és szellemi szükségben törődök velük.... hogy kezeimet védően tárom ki föléjük, még ha egy egész sereg ördög dühöng is ellenük.

Ismerem enyéimet, és nem kell félniük, mert örökösök felettük. De szolgálataikra is szükségem lesz ebben az időben, mert tanúskodniuk kell rólam, meg kell hogy mondják az embereknek hogy a vég felé közelednek, és hogy az eljövendőkről én ismereteket adok. Adjanak értesítést rólam azoknak akik nem akarnak hinni, és nyíltan lépjenek fel értem és a nevemért.... Mert ez a kegyelem utolsó ideje, ami még létezik azok számára akik hitetlenek, akiknek rajtatok keresztül akarok megnyilatkozni, hogy megtanuljanak hinni.

Ezért az eljövendő időben nem szabad aggódóvá és ingataggá válni, az eseményekben csak szavaim igazságát lássátok, és annál meggyőzőbben lépjétek fel az érdekében. És ha a sötétség hatalmai tombolnak körülöttetek, ha a világ nyugtalanságban és ijedelemben is él körülöttetek.... ti éreztétek, hogy a világosság lényei védnek az én megbízásomból. Ezért ti mindig nyugalommal végezzétek szellemi munkátokat, magatokat nekem és kegyelemembe ajánlva, és így minden szükségben és veszélyben magam leszek nálatok.

Ámen.

A rossz szellemek tevékenysége - Megszállottság

B.D. No. 6480

19. február 1956

Abukott szellemiek megváltása úgy megy végbe, ahogyan bölcsességem öröktől fogva meghatározta. Egyedül én ismerem azoknak az eltorzulását, akik egykor tökéletes állapotban

indultak ki belőlem. Azért az utakat és eszközöket is ismerem, amivel vissza-alakulásukat el lehet érni, hogy visszaálljon az egykori tökéletességük.

A teremtmények megistenülése a célom, és ezt egykor el is érem. De a megistenülés végtelenül hosszú időt vesz igénybe, emberi fogalmak szerint örökkévalóságokat - míg nekem az idő érdektelen, mert én örökkévalóságokon át vagyok.

A lényyszerű időérzéke mindaddig hiányzik, amíg öntudatlan, amíg célom eléréséhez a feloldott szellemi lény átvándorol a különféle teremtményeken. Csak amikor az Őslényhez tartozó lélekreszecskek ismét egybeállnak, és mint „lélek” emberi testbe öltöznek - akkor lesz a lény ismét éntudatú, és az idő is fogalomná válik számára.

Most a lénynek, az egykor elbukott ős-szellemnek, már csak kevés ideig kell dolgoznia önmagán - természetesen ha erre készséges - hogy végigvihesse magán a megváltás folyamatát. Ez alatt a rövid életidő alatt kell minden erővel a célra törni, és elérni a végső megtisztulást. A lelket minden rátapadó salaktól meg kell tisztítani, mert most még annak térségében van, aki mélyre-bukását okozta. És ez a térség tele van rossz-szellemekkel - olyan lényekkel, akik a földi életben nem tudták erős akarattal az anyagiasságtól való elszakadást végbevinni. Ezek uralkodójukhoz hasonlóan, gyűlölettel vannak eltelve minden fölfelé törekvő lényyszerű ellen.

A rossz szellemek körülveszik az embereket, és befolyást akarnak gyakorolni a lelkére, gondolkodására, érzéseire és akaratára. Az embernek most minden erejével küzdenie kell a kísértések ellen, de ezt csak Jézus Krisztus segítségével tudja megtenni. Ezek a szellemi torzlények föl akarják éleszteni az ember minden rossz tulajdonságát. Ezért lehet azt mondani, hogy minden bűnt, minden erkölcstelenséget, minden nemtelen tulajdonságot az ilyen rossz szellemek befolyása okoz az emberi lélekben. És ezek a rossz szellemek szilárdan megmaradnak az emberben, ha az engedi uralkodni őket maga fölött, ha egyáltalán nincs meg benne az akarat, hogy ellenálljon nekik.

De nagy erőfeszítéseket kell tennie, hogy megszabaduljon tőlük, és csak ha szilárdan Jézus Krisztushoz kapcsolódik, bensőségesen kéri segítségét - akkor szabadulhat meg. Azok erősen tiltakoznak minden szeretet-sugárzás ellen, mert mint a Sátán követői gyűlölnék minden jót. Ezért nincs engedélyük, hogy megüljenek a hozzám tudatosan törekvő emberekben. Bár kívülről is hatást akarnak gyakorolni, de azt hamarabb le lehet küzdeni. Viszont amikor egy lelket elfoglalnak, akkor már nagyon nehéz megszabadulni, és igen erős akaratot követel. Az emberek ebben az esetben megszállottságról beszélhetnek, mert nyilvánvaló a sátáni hatás.

Megszállottság esetén az okot abban lehet keresni, hogy a lélek előzetes fejlődésében nem érte el azt a fokot, amit kellett volna. Viszont testbeöltözésének ideje elérkezett, és így a gyöngé léleknek különösen nehéz a földi küzdelem. Meg kell szabadulnia minden vágyától, vétkeitől, és ösztöneitől, tehát mindattól, amire most a rossz szellemek kényszeríteni akarják - mert azok most lehetőséget kapnak még arra is, hogy megszállják.

Maga a lélek egy testbe öltözött bukott ős-szellem, aki ellen a többi bukott ős-szellem a maga urától azt a feladatot kapta, hogy tegyék lehetetlenné a hozzám való visszatérését. - De magam állok ezek mellé a bukott ős-szellemek mellé, és Megváltó Tevékenységem által sorompó épült a Földön emberalakban vándorló ős-szellemek, és a mélyben lakó rossz szellemek közé.

Minden lélek e mögé a sorompó mögé menekül, ha megvall engem és Megváltó Művem - így már nem kényszeríthetik, hogy kénytelen legyen elbukni. A sötétségből csak gondolatilag érintheti őket mérgező leheletük. Ez állandó éberséget, állandó imát, és velem való bensőséges kapcsolatot tesz szükségessé. Tehát ti emberek nem vagytok kiszolgáltatva ezeknek a sátáni erőknek - ha védekeztek ellene.

Hiszen azért haltam meg a kereszten, hogy megtörjön a Sátán ereje!

Ámen.

Amíg nem hisztek Istenben, úgy tekintetek magatokat mint független lények. Holott fennállásokat és léteteket neki köszönhetitek. De nem akarjátok alárendelni magatokat az ő létének és akaratának. Ennek ellenére jól tudjátok, hogy képtelenek vagytok a magatok életét csak egy nappal is meghosszabbítani.

Tehát tudjátok, hogy függőségben álltok egy hatalommal szemben - vagy ha ezt tagadjátok, hogy egy törvénnyel szemben, amelynek alá vagytok rendelve. Magát a természet-törvényt érvényesnek kell tudnotok, de nem vagytok hajlandók egy lényt elismerni, mint törvényadót. Annak is ellenálltok, hogy létetek rendeltetését és célját elfogadjátok, mert még sok bennetek annak a felfogása /Lucifer/ aki egykor eloldódott teremtményétől és magát tette meg minden lény előtt olyannak, aki mindent meghatároz, és mindent megtesz - és aki ezt a ferde felfogást Isten erejéből létrejöve alkotta meg.

Ti emberek az általa alkotott lényyszerűségek vagytok, felfogásokat azonos az övével - Isten létét sem ismeritek el, ugyanazok az érzések vannak bennetek, mint ami őt eltöltötte, és Istentől való elszakadáshoz vezették. És amíg Istent föl nem ismeritek - és el nem ismeritek - addig tele vagytok az ő szellemével, gögösek, akik a maguk erejére építenek, és mellette tele vannak a maguk szeretetével, ezért hamis a gondolkodástok, és a Földön elsötétült szellemi állapotban tartózkodtok.

Állandóan gögösebbé és öntudatosabbá tesz a magatok bölcsessége - és az mégis egy teljesen értéktelen tudás, mert olyan dolgokra vonatkozik, ami a halál pillanatában kialszik.

Mindenki aki tagadja Istent - aki úgy gondolja ő nem áll kapcsolatban az isteni hatalommal - az izolálva van Istentől, és halála után is izolálva marad! A halál nem oltja ki őt magát, ahogyan a földi életében gondolta. Továbbra is mint lény öntudattal bír - csak éppen teljesen erőtlennek kell felismernie magát, amikor ugyanazt szeretné megtenni mint amit a földön tett. Ekkor /megszállottsággal/ birtokába veszi az emberek erejét, azokét, akiknek azonos a felfogásuk mint neki, és ezeket még megerősíti a téves gondolkodásukban. Mert minden Isten-ellenes még kötelékben áll egymással - egymás közt éppúgy mint azzal, aki elsőként végbevitte az Istentől való elszakadást.

Bár Isten minden szellemit önállóan teremtett, hogy mint egyedi lények ismerjék föl magukat, de maga nem oldotta föl kapcsolatát ezekkel az egyedi lényekkel, hanem állandóan átjárta őket erejével. És amíg szeretete erejét magukba vették - boldogok voltak. De amikor az elsőnek teremtett lény visszautasította ezt a szeretetsugárzást - amikor gögös gondolkodásával azt hitte, erre már nincs szüksége - ezzel egyúttal Istent is visszautasította, és teljes izoláltságba vonult. Ezzel lett boldogtalan, sötét szellem.

Ezért "Az istenség tagadása" mindig hamisítatlanul azt bizonyítja, hogy azoknak a seregéhez tartozik, akik egykor fölláztak Isten ellen. A földi élet alatt az ember könnyen jut ismeretekre, és egy hatalom akaratától függővé válhat, aki rendelkezik fölötte - mert erre sok igazolást kap, önmagától és a környezettől is. Viszont Isten soha nem szabja meg, hogy az emberi akarat úgy gondolkodjon, ahogyan azt az isteni Rend kívánja - de minden embernek ad világosságot, aki világosságra vágyódik.

Nincs mentsége annak az embernek, aki megtagadja Istent, mert őt minden ember fölismerheti, ha föladja gögjét - az ösbűnt - ha kicsivé lesz, és gondolatban alázatos kérdéseket tesz fel, amelyekre biztosan feleletet kap, és ez megajándékozhatja az egy Istenben való hittel.

Minden istentagadó gögös szellem - és ez a gög hátráltatja hogy kérdezzen, mert jogtalanul feltételezi, "hogyan tud", holott teljesen tudatlan. Minden istentagadó érintkezik hívő emberekkel, akik hisznek Istenben, az öröktől való teremtményben, aki létüket meghatározza. Ezeken keresztül mindig lenne oka, hogy gondolkodjon. De ha bensejében vonakodik, akkor még nem mondott le egykori ellenállásáról - és a túlvilágon is nehezen fogad el magyarázatot, hacsak nem gondolnak rá könyörögve itt a Földön. Aki tehát megtagadja Istent, annak még végtelen hosszú az útja, amíg az örök hazát megtalálja.

Ámen.

Egykor elfordultatok tőlem, és e rátok nehezedő bűn miatt tökéletlen és boldogtalan lényekké váltatok. Csak akkor lehettek újra teljesen boldogok, ha megszabadultok bűnadósságotok nagy terhétől. Még ha bűnötök egy részét törlesztitek is emberi megtestesülések során, csak akkor szabadulhattok meg minden tartozástól, ha emberként hagyjátok magatokat Jézus Krisztus által megváltani. Csak úgy törölhetem el minden bűnötöket, ha átadjátok magatokat az isteni Megváltónak, Jézus Krisztusnak, kiben magam testesültem meg. Csak Jézus Krisztus által juttok vissza hozzám, akitől egykor szabad akarattal eltávolodtatok, és **ŐBENNE ENGEM ÖRÖK ISTENETEKNEK ÉS ATYÁTOKNAK** is elismertek.

Tehát azt kérem tőletek, hogy adjátok oda magatokat Jézus Krisztusnak, mert ezzel az átadással tanúsítjátok, hogy újra hozzám akartok tartozni. De eltökélt szándékotok legyen a keresztnél alá menekülni, hogy bűneitek megbocsátását Jézus Krisztustól megkapjátok. Teljes hittel mentek-e **HOZZÁ**, aki Megváltótok, Megmentőtök és Testvéretek? Akarjátok-e egész komolyan igénybe venni a kegyelmet, amit a kereszten szerzett meg nektek? Szellemben és igazságban beszéltek-e, amikor mellette tesztet hitet? Vagy ezek csak üres szavak? Gondolkozzatok ezen, mert ez határozza meg sorsotokat az örökkévalóságban!

Jézus Krisztus valóban a Megváltótok és Orvosotok. Ő ment meg a haláltól és betegségektől. Ő a burok, aki engem hordozott, így hatalma és ereje határtalan. Ő most látható ISTEN, és mindörökké az is marad, mert őt választottam, hogy számotokra látható ISTEN lehessen, mivel én örökkévalóságtól örökkévalóságig **SZELLEM** vagyok. Ezért, ha őt hívjátok, úgy engem hívtok, mert megígértem nektek Jézus Krisztus által: „Ha nevemben kértek valamit **ATYÁMTÓL**, ő azt megadja nektek”.

Bízzatok ezekben a szavakban igaz hittel, és ne habozzatok magatokat átadni Üdvözítőtoknek és Megváltótoknak, Jézus Krisztusnak, hogy bizonyíthassam, állom a szavamat. Mindig arra gondoljátok, hogy én készletlen a hitbeli és igazságbeli ímére, tehát én akarom, hogy a test és a lélek minden gondjával hozzám jöjjetek. Ezért lépjétek a hozzám vezető útra, gondoljátok szavaimra, fogadjátok mélyen a szívetekbe, és higgyetek minden kétség nélkül, mert az ígéretem valóság, de ti magatokat határozzátok meg a beteljesülését.

Tehát magam viseltem értetek minden bűnt, minden szenvedést és szükségét, magamra vettem mindazt, amit nektek kellett volna viselnetek kiengeszteléseként az ősbűnért. Ekképpen minden ember élete gondtalan és fájdalommentes lehet, ha teljesen átadja magát nekem, ha akarja, bár az ő bűnét is hordoztam volna. Azonban imájának eleven hitből kell fakadnia, tudnia kell, hogy nem akarom az ember szenvedését - de a szenvedését nem háríthatom el örök Rendem ellenére, ha a hite még túl gyenge.

Tudjátok tehát, hogy a kiáltás nem jut el a fülemhez, amíg az ember még kételkedik szeretetemben és hatalmamban. **ÉN** minden emberen tudok segíteni, és minden emberen segíteni akarok. Ha a hitetek eleven, használjátok ki ezt az ígéretemet, és adjátok át magatokat nekem. A legfontosabb tehát a szeretetembe vetett eleven hit, mert szeretetemet Megváltó Művemmel bebizonyítottam. Ha meg vagytok győződve, hogy minden bűnötöket elviseltem, hogy minden szenvedéseteket magamra vettem, és meghaltam a kereszten hogy szabadok lehessetek, akkor minden kétségeitek elmúlik. Akkor levehetem rólatok a szenvedést, és megválthatlak a bűntől és a haláltól. Csakis akkor ment végbe a visszatérésetek hozzám, csakis akkor ismertek el szellemben és igazságban, ha mindez hitetek szerint történik.

Ámen.

Mondhatatlanul nehéz dolog volt magamra venni az emberiség szenvedését. Egyetlen rossz cselekedet sincs, amelynek ne lenne kihatása az emberre, és mérhetetlenül kellett volna szenvednetek, ha magatoknak kellett volna a rátok nehezedő bűnöket letörleszteni. Az egykori Isten elleni lázadás bűne már magában olyan nagy volt, hogy azt nem tudátok volna kiengesztelni sem kötött állapotban, sem emberként. Ezért vettem magamra minden bűnötöket - én fogtam fel minden gonosz cselekedet kihatását - mindent emberi testemre terheltem, és ez a test fölöttébb kínos szenvedés és kereszthalál által kiengesztelte vétkeiteket.

Szeretetem indított arra, hogy segítsek rajtatok - és minden Világosság-beli szellemit, minden teremtetett öslényt, aki hűséges maradt hozzám, ugyanaz az irántatok érzett szeretet töltött el. És a szeretet nem hagy senkit elveszni, a szeretet nem hagy senkit sötétben, szükségben és kínokban. Maga a Szeretet ajánlkozott mentésre, a nagy vétek eltörlésére. Egy világossággal és szeretettel eltöltött lényben maga a Szeretet szállt le a Földre, hiszen aminek a Földön kellett történnie, annak emberi formában kellett végbemennie. Magamnak kellett hústestbe öltöznöm, és ezért az ember-Jézusban vettem tartózkodási helyet, aki oly büntelen és tiszta volt, hogy benne manifesztálódhattam (megtestesülhettem).

És ez az ember-Jézus engesztelte ki bűneiteket, ez az ember-Jézus vállaira vette az emberiség óriási bűnterhét, és elment vele a kereszthez. Habár ismételten tudomástok van embertelen szenvedéseiről, mégsem tudjátok felfogni a maga mélységében, mert lényetek hiányossága megakadályoz ebben. Szünetei súlyossága semmihez sem hasonlítható, és ő tudott már róla hosszú idővel előtte, mert el volt telve Szellemmel, aki maga vett tartózkodási helyet benne - és ezért tudott is mindenről, a missziójáról és a kereszthaláláról is.

Lelke reszketett és remegett, mert ember volt. És bár erőt adott neki a szeretete által elnyert istensége, de ez a szenvedés mértékét nem csökkentette. Olyan ember ment a kereszthez, aki szenvedni akart embertársaiért, segíteni rajtuk, mert ennek az embernek tudomása volt azok mérhetetlen szenvedéséről, akiket ellenfelem fogva tart a mélyben. Jézus tudta, hogy áldozatot kellett hozni, hogy a lelkeket megváltsa ettől az ellenségtől. Tudta, hogy ezt a nagy bűn-adósságot ki kellett egyenlíteni az Atya igazságosságának kielégítésére, mert az Atyai Házba bűnökkel terhelt gyermekeket nem fogadhat be. Vissza akarta hozni gyermekeimet - és lelkükért a vételárat ő akarta kifizetni.

És mert az adósság óriási nagy volt - így az áldozatnak is szokatlanul nagynak kellett lenni. Mindennek ismeretében vette magára az ember-Jézus az óriási szenvedést, ezért engedte megtenni magával azt, amit kívülről egy ember se tudott volna elviselni. Az utat a kereszti tudatosan járta, kimondhatatlan kínokat szenvedett, amik végül a kereszten a legfájdalmasabb halállal végződtek.

Az irgalom e művének nagyságát, amit az emberiség így kapott, nem tudjátok még felmérni, de jusson folyton eszetekbe, hogy Jézus teljesen büntelen volt, és szenvedett értetek, kik az ő Megváltó Műve nélkül soha nem térhettetek volna vissza az Atyához.

Én magam tartózkodtam az ember-Jézusban - mert teljesen betöltötte a szeretet, és e nélkül ezt a tettet soha nem tudta volna végbevenni. De szenvedése legnehezebb óráiban csendesen kellett viselkednem, hiszen mint ember kellett szenvednie és meghalnia - mivel az Istenség nem szenvedhetett benne. Viszont az Istenség egyetlen bűnt sem törölhetett el kiengesztelés nélkül az isteni Igazságosság alapján.

Ami nektek embereknek még érthetetlen az irgalmasság e legnagyobb művén, azt egykor majd egész mélységében felfogjátok. Az ember-Jézus az ember-léte által a ti szférátokban volt, és ezért lelke rettenetesen szenvedett. Lelke fentről, a Világosság Birodalmából szállt le, és belátott a legmélyebb sötétségbe, ahol a pokol erői szorongatták. Ezért az ember-Jézusnak nem csak testi szenvedései voltak, hanem tűrnie kellett a legmélyebb lelki kínokat is, amelyek szenvedéseit még ezerszeresre növelték. De ezzel meg hozta nektek embereknek a bűntől és haláltól való megváltást.

Ámen.

Az Istengyermekség elérése – Kiérlelődési lehetőség

B.D. No. 6515

3. április 1956

Egy órával sem hosszabbíthatjátok meg a magatok életét, amikor időtök elérkezett, és elszólítanak Erről a Földről. A magatok akarata szerint a Földre sem térhettek vissza, bizonyosra vehetitek, hogy földi életeteket halálotok órájával végképp befejeztétek. Ami azután jön, az olyan birodalomban játszódik le, ami nem ebből a világból való, akkor sem, ha lelketeknek alacsonyabb rendű teremtésekben kell tartózkodnia, vagyis amikor állapota még nem engedi meg, hogy a világosság szféráiban tartózkodjon, de már semmiféle materiális teremtményre nincs szüksége. Ilyenkor mindig a Földön túli helyeken tartózkodtok, csak olykor Földhöz kötöttek, mivel a korábbi tartózkodási helyetek mindig vágyakozva vonz - anélkül, hogy ezekkel érintkezésbe juthatnátok. Lelketek tehát nyerhet a testi halállal, de lehet, hogy primitívebb tartózkodási helyre jut, mint ami a Föld volt. Ez mindig megfelel annak a lelki érettségnek, amit mint ember elért. De a Földre soha nem megy vissza, hacsak egész különleges okok vagy feladatok nincsenek, de ezt nem lehet általánosítani.

A földi élet folyamán a lélek számára sok lehetőség nyílik, hogy a lelki érettséget könnyen elérhesse, ami megszabadíthatja minden nehézségtől, gyöngeségtől és sötétől.

Ha az ember csak ezeket a lehetőségeket használja ki, lelke akkor is legyőzheti a halált. A halál számára az utolsó akadály, hogy szabadságban, világosságban és erőben élhessen. Ha ezeket az alkalmakat nem használja ki, akkor is egy bilincs esik le róla a halállal: a földi test szabaddá teszi a lelket - de ennek ellenére bilincsekben marad, mert még világosság és erő nélkül van, így csak oda helyezhetik, ahol szegényes állapotát fölismeri, és elérheti énjének megváltozását. De ez többnyire messzemenően nehezebb viszonyok között megy végbe, mint a Földön. Ekkor ugyanis mintegy visszalépett fejlődésében, és ezt szabad akaratával maga okozta magának.

A magasba jutáshoz mindig van út, mert számtalan érlelődési lehetőség van, az egész Teremtés a maga számos csillagával mind erre nyújt lehetőséget. De a lélek egy hallatlan lehetőséget pazarolt el akkor, amikor a Földön megadatott neki az egyetlen lehetőség, hogy eljusson az Istengyermekségre - és ezt nem használta ki. Hogy ez mit jelent, az ti emberek teljes egészében nem fogjátok föl.

Viszont azok boldogsága, akik ezt a célt elérik, leírhatatlan. És ezt minden ember elérheti - ha akarja.

De a legjobb akarat sem használ a léleknek ha a Földön kudarcot vallott - még ha máshol mégis a magasság felé veszi útját. Elérhetetlen neki ez a cél, az Istengyermekség. Ennek ellenére boldogságra juthat, mindig tovább léphet a magasság felé, mert az isteni, atyai szeretet nem nyugszik, amíg a célt, az átszellemítést el nem érte minden lény.

Bár az ember elé tárják ezt az ismeretet, de csak kevesen hisznek, és kevesen veszik komolyan a dolgot lényük átalakításával. Kevesen érnek célhoz még a földi élet ideje alatt, és a Földet is csak kevesen képesek a halál alkalmával úgy elhagyni, hogy teljesen átszellemülve menjenek be a Világosság Birodalmába.

Ámen.

Földi munkálkodás és fáradozás a vég előtt....

B.D. No. 6524

17. április 1956

Minden a végre utal.... Akármennyire fáradoztok ti emberek hogy megemeljétek a földi jólétet, ha mégannyit tevékenykedtek is a földi-anyagi dolgok felépítésén, akkor is csak rövid ideig tart amit alkottok, és abból semmi sem marad fenn hosszan. Mert elérkezett az idő amikor végéhez ér a Föld, minden teremtetett dolgával és lakójával.

Akár el akarják az emberek ezt vitatni, akár tiltakozik az akaratuk és gondolkodásuk hogy ezt igazságosnak elfogadják.... tervemet semmiképp sem tudjátok megsemmisíteni, és úgy történik

minden, ahogyan az öröktől fogva rendelve van. Ennek ellenére nem tartom vissza az embereket a tevékenységüktől, csak ne engedjétek, hogy az legyen az életetek értelme, hanem elsősorban a lelketekről gondoskodjatok, nehogy a túlságosan buzgó anyagi munka következtében nélkülöznie kelljen.

Számotokra a vég napja titok, de addig is még sok szolgálatot tehetnek embertársaitoknak; és mihelyt áldásomat kéritek hozzá, minden földi tevékenység szellemi kihatású lehet. Ezenkívül a még megkötött szellemit is szolgálatra segíthetitek, és minél nyilvánvalóbban lép napvilágra az általatok létrehozott dolgokon a szolgálatra való lehetőség, annál több áldás lesz rajta, mert mielőtt bekövetkezik a vég, addig még minden szelleminek érlelődni kell.

Ám az emberek sokszor arra használják minden erejüket, hogy a Mammont szaporítsák, és magukat annak a rabszolgájává teszik. Ekkor láthatóan Ellenfelem és annak megbízásából tevékenyek, ilyenkor az embertárs iránt sem szeretet, sem segítőkészség nem tapasztalható, sokkal inkább az embertársak kizsákmányolása, és gyakran az életük veszélyeztetése a jellemző.

Bár az a kíváncsi, hogy az emberek ne adják át magukat a henyélésnek, és használják életerőiket, tehát ne hagyják parlagon. De állandóan, és mindig elsősorban a tulajdonképpeni életcélotokra gondolatok, akkor nem lesz semmi veszélyes a számotokra, akármire is vállalkoztok. – De a vég visszavonhatatlanul megérkezik.... ezért mindennél amit tesztek, gondolatok erre a komoly óvásomra és figyelmeztetésemre, és túlságosan ne láncoljátok le magatokat az anyag mellé, hanem oldódjatok el tőle akkor is, ha még a világban kell tevékenykednetek. – Mindig a belső felfogásotok a döntő, akár úrrá lesztek az anyagon, akár engeditek, hogy uralkodjon rajtatok. – Tekintettel a közeli végre, végezzetek ismételt számadást, és gyakoroljatok szigorú önkritikát, ne éljétek úgy, mintha minden fennmaradna, hanem vegyétek mindig számításba a közeli vég érkezését.... de legyetek mégis tevékenyek. – Akkor gondolkodásokatok és tetteiteket a szeretet határozza meg, és én megáldom minden munkátokat, amit létrehoztok.... De ahol a szeretet hiányzik, ahol tisztán csak földi módon terveznek és munkálkodnak, ott az Ellenfél lakóhelyeit készítik, akkor is, ha az látszólag az emberek lelkiüdvét szolgálja. – Arra gondolatok, hogy én csak azt áldhatom meg, ami nemes célokat szolgál, és hogy nem engedem megtéveszteni magamat.... Mert az anyag csak ekkor tud kiérlelődni, és tud a rövid idő alatt ami a vég érkezéséig tart, lehetőséget nyújtani a szelleminek, hogy az az új Földön könnyebb külső formában tartózkodva fejlődésében gyorsabban haladjon.

Terven örökkévalóságok óta szilárdan áll. Ti is tervezhettek, ám lehetőleg illeszkedjétek akaratomhoz, tehát mintegy támogassatok minden szellemit, szabaduljatok meg a világ utáni vágyaitoktól és annak javaitól.... akkor áldott lesz minden amire vállalkoztok, és így a vég bekövetkezéséig tartó rövid időt akaratom szerint használjátok.

Ámen.

Szellemi szeretettevékenység - A lélek ínsége

B.D. No. 6525

18. április 1956

Az emberekből hiányzik a tiszta felismerés. Zavarosan gondolkodnak, nem képesek meglátni az összefüggéseket, gondolataik hamis vágányokon futnak, és nem tudják megkülönböztetni a tévedést az igazságtól. Nincs még világosság bennük, mert még nem menekültek ki a sötétből - ami azóta a sorsuk, amióta elbuktak Isten mellől, amikor saját vétük miatt világosság nélküliek lettek. De az emberek nem is fáradoznak, hogy tiszta ismereteket kapjanak, holott ez a földi feladatuk. Világosság nélküli állapotukat nem érzik hiánynak, megelégszenek az értéktelen tudással, teljesen közömbösek az igazsággal szemben, és nem kívánnak magyarázatot ha teljesen tudatlanok is.

Ez annak a nyilvánvaló jele, hogy annak a hatalmában vannak, aki ezt a szellemi sötétséget okozta. Azt jelzi, hogy az emberek akarata nem irányul felfele, különben onnan is érkeznének világosság-sugarak. Más beállítottságra pedig nem lehet őket kényszeríteni, nem lehet erőszakkal világos állapotba helyezni őket - mert ez megsértené a szabad akarataikat. Így aztán csak egy szellemi lehetőség van, ami kiszakítaná őket sötét szellemi állapotukból - és ez a szellemi szeretet tevékenység,

ami még eredményt ígér. Az emberek mindaddig erőtlenek, amíg világosságot nem gyűjtöttek magukban. De csak a szeretet képes világosságot gyűjteni a lélekben. Ha az emberekben az Isten ellenfeléhez való tartozás miatt hiányzik a szeretet, akkor soha nem is érik el, hogy erő és világosság legyen bennük. Ezért kell azok részéről erőt közvetíteni nekik, akik ezeknek már a birtokában vannak.

Szeretetteljesen kell gondolni rájuk, és szellemi megmentésüket szerető szívvel kívánni. A legmesszebbmenő türelemmel és szeretettel nyújtatok valamit nekik, ami megnöveli tudásukat, ami egy csöpp kis világosságot ad nekik.

Akik még vakok szellemükben, az ilyen ajándékot legtöbbször visszautasítják - de a szeretet foka, amivel ajándékoznak, az dönti el az eredményt. Ezért szólómunkásaim, mindig tartsátok szem előtt, hogy a szeretet bizonyos garanciát nyújt az eredményes munkálkodásra.

Az igazi szolga ismeri a teljesen világosság nélküliek szellemi ínségét, ez az ínség megérinti a szívét, és arra ösztönzi, hogy segítséget nyújtson. Önzetlen felebaráti szeretet ez, az irgalmasság tette, ami nem marad eredmény nélkül, mert a lélek érzi a szeretetet, és felébred. Kínosnak érzi a sötétet, világosságra vágyódik, és már ez a vágy biztosítja neki, hogy világosságot kap.

Az emberek nem mehetnek el embertársuk földi nyomora mellett, de éppúgy, sőt jobban észre kell venniük a szellemi nyomorukat, ami az örökkévalóságra is kihat. Ezt a szegénységet kell megszüntetni, és telve szeretettel kell az embertárs lelkiállapotára gondolni - tehát a lelkét akarjátok világosságra segíteni, ha az ember mint ember nem akar a saját szívében szeretetet ébreszteni.

Irgalomra szorul a lélek, tehetetlen mint egy gyermek, és ha testi burka csak nélkülözésre kényszeríti rá van szorulva embertársai segítségére, és azok szeretetükön keresztül erőt tudnak közvetíteni neki.

Ti emberek nem tudjátok, hogy a szeretet milyen hatalmas erő, és minden sikerül, amit szeretetből csináltok. A sötétségben a szeretetek olyan mint egy sugárzó fény, amit a sötétség nem képes elűzni. Áttöri a sötétséget, és mindent világosabbá tesz. És aki belép egy ilyen fénysugárba, akire különösen sugárzik szeretetek, az feltétlenül a világosságba lép, folyton világosabb lesz szelleme, és akkor a szeretet legyőzte a sötétséget.

Ámen.

Alászállás a pokolra - Lucifer ellenségessége

B.D. No. 6531

25. április 1956

Helyes az az ismeret, hogy kereszthalálom után alászálltam a poklokra, és megváltást vittem azoknak is, akik még nem mehettek be az örök boldogság kapuján, mert ezt a kaput csak kereszthalálom nyitotta meg.

Megszámlálhatatlan sokaság várt ott megváltására. És én, mint ember Jézus jelentem meg nekik. Szemük elé állítottam szenvedésemet és halálomat. Nekik szabadon arról kellett döntenük, hogy elfogadják-e Isten Fiának, és a világ Megváltójának. Azok ismertek el, akik előzőleg szépen és jól éltek a Földön. Nem utasított vissza mindenki - de sokan tiltakoztak és visszautasították megváltásom kegyelmi ajándékát.

Ellenfelem befolyása olyan erős volt ezekre a lelkekre, hogy csak az embert látták bennem, aki a földi hatalom birtokosaival szembeszáll, és ezért halálra ítélték. Szabad akarati döntését meg kell hagyni minden léleknek, ezért nem jelenhettem meg hatalomban és dicsőségben előttük. Úgy kellett közéjük lépnem, ahogyan a Földön vándoroltam az emberek között. Tehát emberként, aki csak szavak által próbálja meggyőzni őket missziójáról, és a Megváltásuk végbevételéről.

Ellenfelem nem akarta a lelkeket átadni. Ez volt az első alkalom, hogy látta a megváltás hatását. Ugyanis azokat, akik hozzám tartozónak vallották magukat, nem tudta visszatartani. Ezek szabad akarattal követtek át a kapun, amit megnyitottam számukra. Kikerültek ellenfelem hatalma alól, és felpattantak bilincseik, mert kaptak hozzá erőt, mert én meg nyitottam bilincseiket.

Ellenfelem dühöngött követői között, és csak most kezdődött el igazán a küzdelem a sötétség és világosság között. És azóta meg nem állt, és így dühöng még most is a Földön, és a Szellemi Birodalomban.

Alászálltam a poklokra, hogy megváltást vigyek mindenkinek, akik már földre szállásom? előtt befejezték földi életüket, mindazoknak, akik a földi helyes életvitelük ellenére még mindig annak hatalmában voltak./ innét tipikus német ismétlő, szájbarágó körmondat!!!/ aki mint ellenfelem, engem is megkísértett, és a Földön ellene vívtam a küzdelmet azokért, akiket még megkötve tartott.

És követőinek nagy részét elvesztette. Habár én MINDEN lélekért meghaltam, és MINDENKI megszabadulhatott volna tőle. Határtalan volt a dühe, amikor látta, hogy követői elhagyják, és neki fel kellett ismernie, hogy győzelmet vívtam ki magamnak, és ezt a szeretet hozta létre. Ő is megadhatta volna magát a szeretetnek, de még igen nagy volt a hatalma és birodalma. A szeretet-erőm ellen tiltakozott, azért nem tudott hatást gyakorolni rá.

De mégis elérkezett a pillanat, amikor fel kellett ismernie, hogy megtört a hatalma. Be kellett látnia, hogy Jézus Krisztusban urára akadt, akinek szeretete elérte az Atyával való egyesülést. Gyűlölete még nagyobb lett, mert Jézus Krisztusban, az Isteni Megváltóban, erős ellenfele támadt, aki képes volt szeretete erejével kicsavarni kezéből a követőit.

Mivel a szabad akaratnak minden lénynél erős befolyása van, ebben most előnyös megoldásra talált, és folyton azon fáradozik, hogy áldozatainak akaratára hatást tudjon gyakorolni, legyen az a Földön, vagy a túlvilágon.

Én viszont kereszthalálom után alászálltam a poklokra, és ismételten is alászálllok, hogy megváltást vigyek mindenkinek, akik meg akarnak szabadulni tőle. Ebben nem tud megakadályozni. Erőszakkal soha nem tarthatja vissza a lelkeket, akik követni akarnak.

Kereszthalálom által hatalma megtört, de az ő ellenállását még a kereszthalál sem tudta megtörni. Az akarata és gyűlölete hajlíthatatlan. A munka amit végez alapjaiban rossz, és lényéből teljesen hiányzik a szeretet. Ezért hiányzik belőle az erő, hogy életet adjon a megholtaknak. Megmaradt erejét csak negatív munkálkodásra használja, és a pozitív erőt ezért kell bevetni ellene. Önmagának a szeretetnek kell győzedelmeskedni, vonjon magához minden léttelent, hogy aztán újból életre támassza.

Poklokra való alászállásommal megkezdődött az egykor elbukottak hozzám visszavezetése, megkezdődött a halottak életre keltése, mert a szeretet bebizonyította, hogy erősebb a gyűlöletnél. A szeretet a kereszten meg tudta szüntetni a bűnök adósságát amely a lényeknek a halált hozta. Tehát megvásároltam az életüket, és legyőztem azt, aki a lényeszerűket a halál állapotába helyezte.

Ámen.

Harc a hitért - Támadások - Antikrisztus

B.D. No. 6538

3. május 1956

Meg akarlak áldani titeket, hogy szilárd támogatóim legyetek, amikor a hit építményét megingatják, ami enyéim számára Krisztus egyházának összességét jelenti - ha meginog amit saját magam építettem fel, és amiről újra és újra saját szavaimmal tanítottam az embereket.

Az az idő áll előttetek, ahol nem csak a tévtanítások képviselőit támadják meg, hanem ahol bármiféle hitet ki akarnak irtani - legyen az téves, vagy igazságnak megfelelő - mert ellenfelem a leghatásosabb fegyvert veti be: a bennem való hitnek és tudásnak, valamint Megváltó Művemnek az elnyomását, materiális nézetekkel és tervekkel való pótlását.

Akkor olyan idő kezdődik, amit most még lehetetlennek tartotok, mert ellenfelem földi uralkodóként fog megtestesülni, hamisan kezdi meg tervét, hogy kezdetben csak kevesen ismerik fel annak, aki valójában. Így sokat megnyer magának, akik valóban követik, és engedelmesek neki, amikor terveit feltűnés nélkül átalakítja. Mert kezdetben csak néhány vallási irányzat ellen jár el. Ezáltal a többieket a saját oldalára állítja, akik túl készségesen segítenek neki, ha kell, hogy az ellenséget eltávolítsák. Ezért csak azt fogjátok hinni, azoknak a támadásai ellen vagytok kitéve, akik csak a tiszta igazság

ellen küzdenek, mivel a tévedés és hazugság képviselői. Ekkor óvatossá kell lennetek, és nem szabad szándékosan veszélybe sodorni magatokat. Nem sokkal ezután úgyszólván éppen titeket támadnak meg, s akkor már nyilvánvalóvá válik az Antikrisztus híveinek törekvése. Sokan fogják követni, mert már hatalma lesz, és könnyű játékot fog velük űzni.

Nem telik el sok idő, és az első jelek észrevehetővé válnak. Nem lesz erőszakos tett, ami a hitért folyó harcot bevezeti, mivel ellenfelem furfanggal jár el, és sok hívőt is megtéveszt, akik emiatt követik, és a későbbi időszakban tehetséges szolgálói lesznek.

De titeket, akiknek felébredt a szellemük, nem tud megtéveszteni, mert én fogom szemeiteket felnyitni, és gondolataitokat kormányozni. Ez akkor van érvényben, amikor az utolsó ütközetre készültök, mert ezt olyan brutálisan fogják végbevenni, amit nem is gyaníthattok. De én meg akarlak áldani benneteket - én magam leszek veletek - nem hagyok védelem nélkül senkit, aki értem és nevemért lép fel. Mert ez az ütközet a döntő, elválasztja a kosokat a bárányoktól, és ez lesz ellenfelem utolsó műve - amely maga ellen irányul.

Mert ahogy ellenem eljár, ahogy ő a világosságnak az emberekhez való vezetését, és Megváltó Művemét meg akarja akadályozni - saját maga felett mond ítéletet, meg lesz láncolva, és visszavonhatatlanul meg lesz fosztva minden hatalmától. Ő az emberként való megtestesülésével a leggonoszabb tervet akarja végbevenni ellenem - és nem sokan lesznek akik kitartanak és szembeszállnak, akiket nem ő vezet, mert ők az enyéim, és örökké azok is maradnak.

De a világos vallomásnak meg kell történnie, mert túl sok ember "sem hal - sem hús", mert hívőknek hiszik magukat. De ha ezt a próbát le kell tenni, csődöt mondanak, mert nem az igazság talaján állnak, mert túl kevés bennük a szeretet, ezért az igazságot sem fogadják el, mert nem tudják mint igazságot felismerni.

Ezért kell nektek - szolgálóimnak - föltöbb tevékenynek lennetek, mert akkor sok alkalom adódik, hogy fel tudjátok azokat világosítani, akik - a kétségbe zuhanva - nem ítélő képesek, és tanácsot kívánnak. Ez sikerül majd nektek, hogy a gyengehitűeket erős hitre segítsétek, sikerülni fog néhány elesettet közétek vonni. Tisztán és érthetően tudtok felvilágosítást adni, engem mint szerető Istent és Atyát bemutatni, aki csak erős hitet kér, hogy a legnagyobb szükségben segíteni tudjon, és erőt ajándékozzon a vésőig való kitartásra.

Ámen.

A lélek alvásáról szóló téves tanítás

B.D. No. 6541

6. május 1956

Föltöbb téves gondolat amely azt feltételezi, hogy a lelkek a túlvilágon örökké alusznak, amíg az ítélet napja el nem érkezik. Ez a gondolat azt bizonyítja, hogy semmit sem tudtok a lélek fejlődéséről. Azt is bizonyítja, hogy nem helyes irányban a beállítottságotok - különben nem gondolkodnátok ilyen fordított módon. Még azt is bizonyítja, hogy nincs bennetek hit arra vonatkozóan, hogy a lélek a testi halál után tovább él. Mert egy örökkévalóságokig tartó halál-álmot nem lehet "tovább éléssel" jelölni.

Ez a téves gondolat nagy hátrányt jelent azoknál a lelkeknél, akik ezzel a gondolattal haltak meg, mert ELMARAD náluk az IMA hatása - amire pedig a léleknek igen nagy szüksége van! De akiket ilyen téves módon tanítottak, nem engedik, hogy más nézetre oktassák őket, tévedésük mellett szilárdan kitartanak, mintha az evangélium volna. Itt is nyilvánvaló, hogy ellenfelem nyúlt közbe, aki az embereket épp az ima gyakorlásában akarja megakadályozni, mert az ilyen irányú ima a lelket szabaduláshoz segítené. Ha a téves tanítással szembe is áll az igazság, az emberek nem fogadják el, mert nem járják az egyetlen utat, ami tisztánlátáshoz vezetne. Egyedül engem kellene megkérdezniük komoly formában, ha már nem akarnak azoknak hinni, akik tévedéseiket ki akarják igazítani. EGYEDÜL HOZZÁM KELLENE FORDULNIUK, de ezt az utat nem járják, ezért taníthatatlanok, és tévedésüktől nem tángítanak. Viszont a meghalt lények nagy szükségben vannak, ha nem gondolnak rájuk imával.

A szellemi világból sem lehet az embereket másra tanítani, mert nem hiszik el, hogy a világosság világa és a földi világ között kapcsolat áll fenn, ezért gondolataikkal nem hagyatkoznak a tudással bíró erőkre. Számukra csak a halálíg tartó földi élet, és az az elképzelés van érvényben, hogy a lélek az "ítélet napjáig" örök álomban várakozik. Ez azt bizonyítja, hogy minden ismeret hiányzik belőlük a szellemet érintő megváltó folyamatról, az én lényemről, szeretetemről, bölcsességemről, és Jézus Megváltó Művéről.

Tudásuk nagyon korlátozott, és legkevésbé sem felel meg a valóságnak. Védekeznek, amikor a valóság közel jön hozzájuk. Ennek ellenére a maguk nézetét az Írással, Isten szavával támasztják alá. De az Írás alkalmas helyeit nem a maguk felébredt szelleme találja meg, hanem ellenfelem, aki zűrzavart keltve szavaimat a maga hasznára fordítja. De ez csak ott sikerülhet neki, ahol az ember egyedül az értelmére támaszkodik, ahol szelleme a megvilágosításért nem ENGEM kér, hanem megelégszik önmagával.

A betű öl - egyedül a szellem tesz elevenné. Ha nem adja át magát előtte nekem hogy vezessem gondolatmenetét, akkor a betűk valóban halálra viszik. Mert ellenfelem is szavaim betűivel dolgozik, amit aztán teljesen más értelemmel magyaráz, és ezáltal az embereknek a legnagyobb tévedés is elfogadhatónak tűnik.

A halál-álomról szóló tanítás valóban meggondolást igényel. A túlvilágon a lelkeknél a legnagyobb felháborodást váltja ki. Ők segítséget várnak, ők "élnek" - de olyan gyöngék, hogy hálásak lennének a legcsekélyebb erő-átvitelért, amit a szeretetben értük elmondott ima közvetítene nekik. Valóban, az emberek gondoljanak gyakran imával azokra a lelkekre, akiknek a hozzátartozóik ebben a téves hitben élnek, hogy ezek is erőre kapjanak, felfelé léphessenek, és egyszer majd gondolatilag hassanak az övéikre. A Földön szeretetben leélt élet is világosságot ad, de a túlvilági lelkeknek előbb meg kell szabadulniuk a téves tanításoktól, hogy tevékenységi területet kaphassanak. Mert a Szellemi Birodalom minden tevékenysége a tiszta igazság elterjesztéséből áll.

Tehát boldogok azok a lelkek, akik életüket a Földön szeretetben élték le, és akik ezért könnyen eloldódnak a fordított nézetektől és hamis szellemi javaktól. De a többiek nagy ínségben maradnak, mert minden tévhit károsan hat a lélekre, különösen a lélek halálos álmáról szóló, mert valóságosan is elvezethet az olyan elsötétedéshez, amely a halállal azonos. Ugyanakkor kevesebb a segélynyújtás lehetősége, éppen e téves hit által, mert az ima nem segít semmit rajtuk. De aki komolyan hozzám fordul, az megvilágosul, és tisztán felismeri, mennyire téves ez a tanítás.

Ámen.

Alászáll a pokolra

B.D. No. 6543

10. május 1956

Egyedül soha nem tudjátok lényetek átalakítását végbevenni, mert hiányzik hozzá az erőtök. Ezt az Erőt egyszer valaki megszerezte nektek. Az ember Jézus tett valamit, hogy annak segítségével fölemelkedjete gyöngeségi állapototokból - ami az Isten elleni lázadástok következménye volt. Tehát Ő magára vette ennek a véteteknek a kihatását. A kereszten elszenvedett halálával fizetett érte, és lehetővé tette, hogy újból erőt lehessen hozzátok vezetni.

Erőt szerzett nektek, és kiosztja köztetek, mint kegyelmi ajándékot - feltéve - hogy az ajándékot igénybe veszitek. Föltétele az, hogy elismeritek Jézus Krisztust Isten Fiának, és a világ Megváltójának. Ez magába foglalja Jézus Istenségének az elfogadását is. A kereszthalált megelőző időkben lehetetlen volt, hogy az ember átalakíthassa magát, és újból az a fénylény legyen, aki az őскеzdetben volt. Ez csak Jézus kereszthalála által vált lehetővé. Ezért biztosított az Istenhez való visszatérés, ha az ember Jézus Krisztushoz tartja magát, és a tökéletesedése útján tőle kér segítséget. Az így hozzá-vezetett erő elég arra, hogy megszabadítsa magát annak hatalmától, aki a mélységbe húzta, és ott irgalmatlanul megbilincselte. Jézus Krisztus segítségével a lény ellenállásához hiányzik az erő.

Ezért kereszthalála után Jézus a poklokra is alászállt, hogy segítséget vigyen azoknak is, akik már a Megváltás Művének végbevitelére meghaltak, és még mindig Isten ellenfelének hatalmában vannak. Földi életük alatt nem tudtak megszabadulni, mert teljesen gyöngybe volt az akaratuk. Ezért alávetették magukat, és addig maradtak Isten ellenfelének hatalmában, amíg meg nem érkezett Jézus, a MEGMENTŐ. Minden akadály nélkül követhették őt, mert Ő a lelkükért is lefizette vérével a vételárat.

Ennek ellenére ezeknél a lelkeknél is figyelembe kellett venni, hogy ők maguk mit akartak. De most fölerősödést éreztek - hacsak nem voltak a teljes ellenállásra beállítva.

A pokolra való alászállást nem értelmezik helyesen, akik csak a készséges lelkekről tesznek említést. Jézus, a keresztre feszített, itt is a legmélyebb elveszettségében mutatkozott. Bemérészkedett ellenfele, az elbukott testvér, Lucifer térségébe. Ő előtte is sebhelyeivel mutatkozott, bemutatva, hogy mire képes a szeretet. Ő mint testvér lépett eléje, de még ez a nagy áldozat sem tudta elkeményedni szívét megpuhítani. Gúnyolódva fordult el tőle, és vele a legrosszabb szellemek nagy serege. A szeretet nem talált utat szívükhöz, mert gyűlöletük nagyobb volt, és az akaratuk szabad. Isten tudta hogy nem lesz eredmény, de ennek ellenére ezeknek a pokol-lakóknak is felajánlotta kegyelmeit. Mert Jézus szeretete érvényes minden teremtménynél, és a pokolra való alászállás egy utolsó kísérlet volt, hogy Isten ellenfelét visszatérésre bírja, megadva neki az utolsó lehetőséget, hogy megváltozzon, és az elbukottak megváltásának ideje megrövidüljön.

De még ez a legnagyobb szeretet - amit Isten az ember Jézusban végbevitt - sem tudta megváltoztatni Lucifer gögjét, mert az Jézus kereszthalálában a maga győzelmét, és hatalmát látta. Győztesnek érezte magát, akinek sikerült egy Isteni Lényt kiszolgáltatni a maga szolgálóinak. A pokolra szállott Lényben a "halálhoz érkezett" és nem a "feltámadottat" látta. Lucifer nem adta meg magát. Az Istenség ezt öröktől fogva látta és erre építette az elbukottak visszavezetésének elgondolását, ami egyszer ezt az elveszett fiút is visszavezeti az Atyai házba, amikor kénytelen lesz tehetetlenségét felismerni. De még örökkévalóságokig eltarthat, amíg az általa félrevezetettek hiánytalanul elnyerik megváltásukat

Ámen.

Jézus áldozati halála

B.D. No. 6546

14. május 1956

Jézus Krisztus áldozati halála egy egyszeri esemény volt. De kihatása minden időre szóló - a múlt, a jelenre és jövőre is. Amit az ember Jézus tett, az egyszeri volt és soha nem ismétlődik meg, mert szellemi tett, és mert szellemi tett, ezért vált földi módon láthatóvá. Az embereknek erről tudomást kellett szerezniük, ha részesedni akarnak ennek az összehasonlíthatatlan eseménynek a kihatásában.

Jézus kereszthalálának szellemi mibenléte, és szellemi ereje van. S szeretet volt az az erő, ami az ember Jézust képessé tette, hogy olyan mértékű szenvedést viseljen, amibe mindenki más belepusztulna. És a szeretet volt az, ami felismerte ennek a szenvedésnek a szükségességét, és a szeretet indította a világosságból való lelket, hogy kereszttutató járjon az emberekért a Földön. Jézus Megváltó Műve minden időnek szól, ezért egyszeri marad, mert a létrehozó szellemi ok megtette hatását, és nincs rá szükség, hogy megismétlődjék. A jelen, a múlt, és jövő minden embere részesedhet belőle, mert minden ember megkaphatja a kegyelmeket, amiket az ember Jézus a kereszten szerzett. Irgalmas cselekedete soha nem merül feledésbe, mert az nem emberi cselekedet, hanem Jézusban maga Isten halt meg az emberekért, és így ez a tett egyszeri esemény, és az is marad.

Az emberiség hosszú időn keresztül a bűn állapotában tartózkodott a földön, mielőtt JÉZUS KRISZTUS A MEGVÁLTÓ megkönyörült az embereken - de akkor a kereszthalállal mindenki megváltást kapott. A sötétségben is még hosszú ideig fognak tartózkodni az emberek, mert még Isten ellenfelének hatalmában vannak. De Jézus Megváltó Műve majd meghozza azoknak is a szabadulást. És ha végtelenül sok is a teremtmény, aki még megjárja a földi utat, Isten irgalma egyszer minden teremtményt átfog, és Jézus Krisztus által megváltásra talál a bűnből és halálból, mert Ő a jövő

emberéért is meghalt. Erről a hatalmas szeretetről mindig és mindenhol ismeretet szereznek majd. Csak mindig és minden időben át lesz engedve az egyes embernek, hogy igénybe veszi-e a megváltás kegyelmét - vagy nem.

Jézus áldozati útja felmérte az emberiség minden bűnét, mert annyira kínos volt. A fény egy angyala átment a mélységek mélyén, mert nemcsak az emberi testnek, hanem a tiszta léleknek is leírhatatlanul kellett szenvedni, mert a szenvedésnek ezt a mértékét ember el nem bírta volna viselni. Az ember Jézus Megváltó művét másképpen kell megítélni, mert az az Örökkévalóságban sem veszti el értékét. Minden embernek fel van ajánlva ez a kegyelmi ajándék, minden ember hasznosítja, és minden embernek, aki üdvözülni akar, el kell fogadnia. Ezért minden ember Istentől érintettnek érezheti magát, mert Isten megszólítja amikor szeme elé állítja Jézus Krisztust, és Megváltó Művét. Utalás ez, hogy hol keresse, és hol találja meg üdvösségét, mert érte is meghozta Jézus a keresztáldozatot, hogy az ember elismerje Krisztust, és a kereszt alá álljon.

Tehát a megváltó tettnek csak az emberek szívében kell megisméltódnia. Jézusra, és hatalmas szeretetére kell gondolnia, aki meghozta érte ezt az áldozatot, akarnia kell, hogy az irgalmas tett számára is érvényes legyen. A MEGVÁLTÓ TETT soha nem veszti el büntől eloldó erejét, és az ember megszabadul minden vétkétől, akármekkora is az. Isten meghalt a kereszten az emberek iránti szeretetből, ezért megsemmisít minden bűnt, ha azt bűnbánattal terjesztik eléje.

Ámen.

Imameghallgatás - Hit

B.D. No. 6569

11. június 1956

Hitetek ereje létrehozza kéréseitek teljesedését. Mert állom szavamat: Kérjete, és adatik nektek, kopogjatok, és ajtót nyitnak. Mindig gondolatok rá, hogy szavam az igazság, hogy nem teszek ígéretet anélkül, hogy ne teljesíteném. Azt is gondoltátok át, hogy kéréseitek teljesítése számomra mindig lehetséges, és szeretetem szívesen meg is teszi. De azt is gondoltátok át, csak akkor lehet a teljesülésre számítani, ha szilárd a hitetek, ha nem merül fel bennetek kétely szeretetem, vagy hatalmam felől. A legkisebb kétely már meggátol, hogy igazoljam előttek hatalmamát és szeretetemet, mert akkor még nem kapcsolódtok olyan szorosan hozzám, akkor még nem az Atyát látjátok bennem, hanem még mindig a távoli Istent. Azt, aki a háttérben marad mindaddig, amíg a gyermeki szeretetek magához nem vonja. Ezt viszont a szilárd hit teszi.

Ezért marad földi gyermekeim sok imája teljesülés nélkül, és ez még erősíti kételkedésüket az ima erejében. A hit erejének a hiánya okozza, hogy hiába vártok a teljesedésre. Mint gyermek jöjjetek Atyátokhoz, és igazi alázattal és gyermeki szeretettel beszéljete. Ügyeteket a meghallgattatás szilárd bizonyosságával tárjátok elém.

Szükségeitek meghallom, megértem, és elfordítom tőletek. Akkor meggyőződhetek majd, hogy fületem nem zárom el, és engedek kéréseiteknek.

Mert mindig szilárdabban akarlak magamhoz vonni benneteket, és nem hagyom, hogy a szilárd hit megszégyenüljön. Az igazi gyermek csak olyan dolgot kér, ami nem okozza lelke kárát, az igazi gyermek reám bízva magát, és én úgy irányítom gondolatait, hogy ismerete legyen, és minden kívánság ellen tiltakozzon, mely szellemi fejlődését gátolná.

Az igazi gyermeki viszony garantálja a megvilágosult szellemet. Azt akarom, hogy a test és lélek minden szükségében reám bízátok magatokat, és én segítelek benneteket ahogyan megígértem — ha hitetek eleven. De az eleven hitet nem adhatom meg, azt magatoknak kell megszereznetek a szeretet által. Ezért azt is tudhatjátok, miért marad teljesítetlen olyan sok ima: mert a hiányos szeretet gyenge hitre utal, és mert soha nem várhatja tőlem szeretetem teljes megnyilvánulását az, akinek magának kevés a szeretete, és így meggátolja az én szeretetem munkálkodását. A szavam igazság, de ígéreteim kikötik az előzetes feltételek teljesítését. Akkor beteljesedik rajtatok minden ígéretem. Ezért igyekezzetek hiteteket megszilárdítani, hogy szeretetből fakadó tettek által elevenen maradjon. Akkor a hit ereje is bennetek lesz, és nyilvánvaló lesz előttek szeretetem és hatalmam.

Ámen.

Földi fellendülés.... szellemi hanyatlás....

B.D. No. 6574

16. június 1956

Minden a hanyatlás jeleit viseli, akkor is, amikor ti emberek azt hiszitek, hogy tevékenységetek építő és előmozdító.... akkor is, amikor földi területen megállás nélkül munkálkodtok. Csak azt éritek el, hogy a vég mindig nagyobb közelségbe kerül, mert minden törekvésetek csak földi célokra irányul, és ezáltal a Földet magatok teszitek alkalmatlanná tulajdonképpen rendeltetésére, arra, hogy lelketek kiérlelődésére szolgáljon.

Mert csak arra figyeltek, ami a test kényelmét szolgálja, és a kötött szellemi anyagban gyakran megakadályozzátok hogy kiérlelődjön vagy szolgáljon, mert jogtalanul megszüntettek teremtet dolgokat, hogy földi terveitek számára szolgálatkésszé tegyék. /pl. nagyüzemi állattartás/

Így ami látszólag felvirágzás és haladás, az a valóságban egy kaotikus állapot, mert egyedül a lelki fejlődés igazolja, meddig tevékeny ezekben az isteni rend.... és mert az a minimumhoz érkezett, ez ismét az örök Rend elleni vétséget bizonyítja. Igaz, még sok anyag szolgál indítékul, igaz, a természeti dolgok földi használat miatt semmisülnek meg, jóllehet, általa ismét sok szellemi szabadul meg a legkeményebb formától, és új megformálásban folytathatja fejlődési útját; ám erre egy ember sem gondol, hanem mindig csak arra a földi előnyre, amit ő szerez, amikor az anyagot felhasználja.

Az anyagban lévő szellemi érzi ezt a materiális beállítottságot, és gyakran csak kellenként enged a szolgáltatnak, ami abban nyilvánul meg, hogy egyik hátrány a másik után válik ismertté, hogy károk mutatkoznak, melyek sok mérgeledést és bosszúságot okoznak. Mert a szellemi érzi, hogy elsőként nem az ő szolgáló tevékenységét veszik figyelembe, és ezért gyakran ellenáll.

Emiatt azok nem áldásos munkálkodások, amelyek minden szellemi beállítottság nélkül jönnek létre az ember keze által.... ha mégannyira hatalmasnak tűnnek is, és konstrukciójukban kivívják az emberek csodálatát.... És megmaradásuk sem lesz tartós, mégha az emberek tartós alkotásnak hiszik is műveiket. Éppen ez a fokozott tennivágyás, aminek csak földi célja van, ragadtatja el magát olyan tervek kivitelezésére, amelyek csak növelik a káoszt, mégpedig olyan káoszt, amely most szellemben és anyagban is észrevehető. Mert az emberek szellemi állapota feltűnően alacsony, ami teljes hitetlenségben, és szeretetlen életvitelben fejeződik ki. A földi hanyatlás oly módon lép föl, hogy az emberek már nem tudnak védekezni az életet fenyegető hatások ellen, de azokat maguk az emberek okozzák, akik annak a megbízásából tevékenyek, aki mindent el akar pusztítani, hogy a kötött szellemi kiszabadítsa, és újból magához csatolja. – Ehhez az emberek készségesen segédkezik is nyújtanak, mert Isten ellensége nagy földi sikerrel ámitja őket, mesterien ért hozzá, hogy gondolataikat hamis célokra irányítsa, és állandóan hallgatnak is rá. Mert az emberek földi életük szellemi céljáról már hallani sem akarnak, gondolataik már csak a földi célokra irányulnak, és a szellemi, amit istenellenes akarattal szabadítottak fel, (pl. atomrobbantás során) szintén nem tud jó befolyást gyakorolni azokra az emberekre, akik megzavarták fejlődési útjukat.

Látszólagos a fellendülés, ami valójában pusztulás, egy zuhanás, melynél rosszabbat el sem lehet képzelni.... S csak kevés embernek van igazán nyitva a szeme, csak kevesek érzékelik az igazságot, azok, akik Istent a szívükben hordják, és a földi életet csak átmenetnek tekintik a tulajdonképpeni élethez az örökkévalóságban.... S ezeket mindig figyelmeztetem, hogy amilyen módon csak lehetséges, gyakoroljanak hatást embertársaikra....

Az emberek mindig magasabbra törekszenek, és mindig mélyebbre süllyednek. – És kellene, hogy a látszólagos fellendülés amit átélnek – figyelmeztetően hasson rájuk.... meggondolásokat kellene tenniük, nemcsak vakon élniük a napokat, mivel a teremtés nem tisztán földi célból keletkezett, s bár az embert szolgálja, ám a tulajdonképpeni oka a szellemi fejlődés, de mivel azt teljesen figyelmen kívül hagyják, így a Föld sem tudja már betölteni a célját.

Ámen.

A mikor az emberben életre kel a Szellem - akkor velem is helyreáll a kapcsolata. Mert az emberben lévő Szellem - az ATYASZELLEM egy szikrája. Az én részem, tehát azonos velem. Ezért teljes joggal mondhatjátok: "Isten bennem van!" A bennetek lévő Szellem csak akkor ébred életre, ha a szeretetet gyakoroljátok. És ekkor én, az Örök Szeretet is bennetek leszek.

Az isteni szikrát mindannyian magatokban hordjátok de az életvitellel - a magatok akaratából - akár egész haláltokig is eltemethetitek. Ekkor "Isten nélkül" mentek át az életen, mert szeretet nélkül éltek, és számomra lehetetlenné tettetek minden kapcsolatot.

A földi életet leéltétek, és kihasználatlanul hagytatok egy nagy kegyelmet. Épp azt nem vittétek végbe, ami az emberi testbe-öltözésnek a célja. Nem egyesültetek velem, hanem megmaradtatok az én-szeretemben. Az én-szeretembe akkor léptetek, amikor elpártoltatok tőlem. Hogy a velem való egyesülés végbemehessen, nagy kegyelmet kaptatok. Belétek helyeztem - Isten-szellemem egy szikráját, majd folyton arra ösztönözlek, hogy lobbantsátok lángra ezt a kis szikrát. Sorsszerűen olyan helyzetbe juttatlak, ahol - ha van bennetek jóindulat - szeretetből induló tetteket vihetek végre. Számtalan lehetőség volt és van, hogy lángra lobbantsátok ezt a szikrát. Valóban nincs hiány az alkalomban, de mert ez a szabad akarat tette - el is mulaszthatjátok. Ilyenkor a Szellem csak szunnyad bennetek, de nem tud megnyilvánulni. Tehát nincs meg velem a kapcsolat, és halottak vagytok, még ha azt hiszitek is, hogy éltek.

Földi éltetek üresjárat, mert "Isten nélkül" az soha nem vezet fölfelé, hanem az ellenfelemmel való kapcsolatot bizonyítja. Én azért nem lehetek bennetek, mert szeretet-nélküli lényetek által megtiltjátok nekem, hogy hozzátok közeledjek. És sajnos ez a lelki-állapot van az emberek között elterjedve, és nem az, hogy szeretet által vezetett életet élnek, hozzám kapcsolódnak, hogy Szellemem vezesse őket. Ez az állapot akkor lép be, amikor az embereknek nincs hitük Jézus Krisztusban - aki kereszthalálával a gyenge akaratot akarta megerősíteni, hogy képesek legyenek ellenfelemtől elszakadni.

Az Örömhír, a szeretet tanítása - amit az ember Jézus a Földön prédikált - arra volt hivatva, hogy utat mutasson az embereknek, ami által a bennük lévő szeretet-szikra képes egyesülni az öröktől való Atya-szellemmel. Ezért élte Jézus embertársai előtt a szeretet életét, és tanúsította, hogy az ilyen életvitel eredménye a velem való egyesülés lesz. Mindez fölismerhető földi prédikációiban, és működésében.

Ami Jézus áldozati halála előtt az emberek akarati gyengesége miatt lehetetlen volt - mert terhelte őket az ősbűn - azt kereszthalála után képesek voltak megtenni, ha Jézus Krisztust elismerték mint ISTEN FIÁT, mint a VILÁG MEGVÁLTÓJÁT, és igénybe vették segítségét. Most már azzal, hogy élték a szeretetet, és meggyújtották magukban a Szeretet-szikra életét, lehetőségük volt, hogy helyreállíthassák a velem való egyesülést. Ezután már magam munkálkodhattam bennük.

Jézus Krisztus nélkül egyetlen ember Szellemét sem lehet felébreszteni - mert én nem lehetek abban, aki visszautasít, aki nem hiszi, hogy megváltottam a bűntől, és haláltól. Szellemem szikrája ott pihen, minden egyes ember lelkében, de csak a szeretet kelti életre. És a szeretet felismeri, kicsoda Jézus Krisztus! Felismer benne engem! És kapcsolatba lép velem. Vagy másképpen: a szeretet az az isteni szikra, amely az Örök Szeretet tűzével egyesülni akar. És ekkor - mégha a földi életet el is vesztettétek - élet van bennetek. A halálból feltámadtatok az életre - amint a Szellem elevenné lett bennetek. És ezt az életet már örökké nem veszthetitek el, mert visszatértetek hozzám - nálam pedig örökre nincs halál.

Ámen.

„Senki sem mehet az Atyához....“

B.D. No. 6579

25. június 1956

„Senki sem mehet az Atyához ha csak nem általam.”

Hogy mennyire fontosak ezek a szavak azt a szükség is megmagyarázza, hogy az embereket el kell vezetni a Jézus Krisztusban való hitre. Hitre vezetni azokat, akik még nem hisznek, vagy az ELEVEN hitre figyelmeztetni azokat, akik már tudnak Jézus Krisztusról. Mert hozzám senki el nem jut, aki Jézus Krisztusban nem ismer föl ENGEM.

Vannak emberek, akik így gondolják, ők hisznek az egy Istenben - hiszen önmagát igazolja mindennel, ami az embereket körülveszi. De Jézus Krisztust nem ismerik el "Isten Fiának" és a "Világ Megváltójának" - viszont ezért nem tekintik hitetleneknek magukat. Az ilyen emberek még nagyon távol vannak Istenük és Teremtőjüktől. Még nem léptek velem szorosabb kapcsolatba, és azért gondolkodásukat nem lehetett világossá tenni. Az egykori elpártolás bűne még terheli őket, és ez a bűn ellenfelemhez láncolja őket. És Jézus Krisztus nélkül nem szabadulnak meg tőle. De erről a régi bűnről nagyon kevesen tudnak, és ezért nem tudatos bennük, mi a jelentősége Jézus Krisztusnak és Megváltó Művének.

Ha az emberek ismerik az Evangélium tanítását, és ismerik Jézus szavait amiket a Földön mondott - akkor jó volna ha elgondolkodnának a szavakon: "Senki sem mehet az Atyához, hacsak nem általam...." És ha lenne komoly vágyuk, hogy magyarázatot kapjanak róla - meg is kapnák. Utána már soha nem távoznának tőlük a gondolatok, amiket ez a mondat kifejez.

Csak egy út vezet hozzám: Jézus Krisztuson keresztül. Mert a bűnadósság eltörlésének meg kell előznie azt, hogy én egyáltalán elfogadhassam.

Jézus Krisztustól kapott megváltás nélkül egy lény sem közeledhet hozzám, mert a maga akaratából bűnös lett. Ez a törvény, és ezt végtelen szeretetem sem tudja fölborítani.

Jézus Krisztus nélkül az ember nem érez biztonságot Istennel szemben. Elismeri, de inkább csak szavakkal, vagy felszínes gondolatokkal. És ha ezen komolyan elgondolkodik, az érzelmileg megmondja neki, hogy öröktől való Atyja és Teremtőjével szemben nem igazi a viszonya.

Soha nem bízza rám magát, ahogyan egy gyermek rábízza magát édesapjára, csak hiszi hogy van Isten - de szoros kapcsolatot nem létesít vele, mert ahhoz szeretet kell.

Mert a szeretet megvilágosítaná Szellemét, a szeretet élessé tenné szellemi pillantását, a szeretet kérdéseket tenne, és nem lennének téves kijelentései.

Minden emberen halk rossz-érzés vesz erőt, aki szellemi gondolatoknak adja át magát, de Jézus Krisztushoz még nem talált el.

Vizont nem marad ismeretlen előtte Jézus szenvedésének útja és kereszthalála. Embertársaival ismételten beszél róla, vagy azok emlékeztetik Jézusra. Mert gondolatait ismételten Jézus Krisztusra irányítom, az emberre, aki a Földön járt, és kínos halált halt.

Ha még nem is vallja magát Jézushoz tartozónak, de ismert előtte földi élete - és én Jézusban magam hozom emlékezetébe magamat. Hogy Jézust elfogadja-e, vagy visszautasítja, azon múlik, hogy a szeretet-létra milyen fokán áll.

De ahol van szeretet, ott magam fogom meg a kezét, és ellenállása folyton kevesebb lesz. Végül Jézus egy teljesen más megvilágításban áll előtte, mint kezdetben, amikor még teljes volt benne a visszautasítás.

De ha taníthatatlan, ha akarata még a halál órájában is ellentétes beállítottságú, akkor a szellemi világban nem várhat boldogságot: akkor korrekt életvitele ellenére is csak abban a világba kaphat felvételt, ahol az istentagadók tartózkodnak. Mert Jézus Krisztusnak nem engedte meg a Földön, hogy megváltsa - most ellenfelemhez kötötteen megy be a túlvilági Birodalomba.

De még ott is megtalálhatja isteni Megváltóját és Üdvözítőjét. És egy nagy kegyelem tőlem, hogy még a szellemi világban is elismerhetik azt, akit eddig elutasítottak. Kegyelem, hogy meghallok minden kiáltást, amit hozzám, mint a Megváltóhoz intéznek. És kézen fogom azt aki kiáltott, és abból a térségből átvezetem az én mezőimre.

Mert ha elismernek, ha egy lélek eltalált Jézus Krisztushoz - akit a Földön visszautasított - még a mélységből is vissza vezetem, mert enélkül nem juthat el hozzám.

A Világosság Birodalmának kapuja minden lélek számára zárva van addig, amíg Jézus Krisztus ki nem nyitja neki a kaput. Ez pedig azzal kezdődik: hogy elismeri Isten Fiának, és a Világ Megváltójának, AKIBEN maga AZ ÖRÖK ISTENSÉG testesült meg, hogy az ellenség hatalmából kiszabadítsa az embereket.

Az ember túl gyenge, hogy magát meg tudná szabadítani. Szüksége van Jézus Krisztus segítségére. A segítséget meg úgy tapasztalhatja meg, ha hozzá magához fordul. Ez feltételezi, hogy ENGEM is elismer benne.

Azért mondta az ember Jézus: "Senki sem mehet az Atyához, hacsak nem általam.... " Mert az ember Jézuson keresztül én beszéltem hozzájuk, benne én akartam, hogy elismerjenek, mert földi vándorlásom alatt, ő csak a testi hüvelyt szolgáltatta. Ezt én a Szellemi Birodalomban is megtartottam, hogy ott minden teremtményem számára látható Isten legyenek, mert én SZELLEM voltam, és vagyok örökkévalóságtól örökkévalóságig, akit a teremtett lények nem láthattak.

Hogy az emberek számára LÁTHATÓ Isten lehessenek, FORMÁT VÁLASZTOTTAM magamnak, és ebben a formában vittem végbe a Megváltás Művét. Tehát nektek a FORMÁT is el kell ismernetek, amelybe rejtőztem. És akkor már elindultok a helyes úton, amely hozzám, öröktől való Atyátokhoz vezet.

Jézus Krisztus nélkül ellenfelem nem enged szabadon benneteket, mert akaratotok által még hozzá tartoztok.

Ámen.

Prófétai képesség - Szellemi adomány, amit vállalni kell

B.D. No. 6587

3. július 1956

A prófétai képesség is a Szellem adománya, de nem embert boldogító képesség. Mert Isten abból a célból adja az embernek, hogy az komolyan odafigyeljen az eljövendő ítéletre, és következményeire. Mert mindig csak az ember szellemi javáról van szó - a lelki üdvéről, amit el kell nyernie, de tünysége miatt sokszor elhanyagolja, téves úton jár - amely pusztuláshoz vezet. Pedig a lélekre minden téves gondolat, és minden rossz tett hatást gyakorol - és az isteni rend elleni élet bukást von maga után.

Törvényszerű, hogy egyszer minden bűn életre kelti a hatását. Az össz-emberiség bűnös, elsötétült állapota is ilyen hatást von maga után, és ítélet a következménye. Az isteni rendet ez állítja újra vissza. Az emberek nem gondolnak ilyesmire a maguk vakságában, ezért kell utalni rá, és figyelmeztetni őket az életmódjuk megváltoztatására. Rossz beállítottságuk következményeit eljűk kell tárnunk, és ezek alapján kell a figyelmeztetéseket adni. És ez a próféták és látnokok feladata.

Meghirdetik az eljövendő ítéletet, mindent megmondanak ami bekövetkezik az isteni rend alapján. Maguk ezt Szellemük megvilágosultsága által tudják - a jövő dolgot előrelátása által. Ezek az emberek szellemi fejlődésére, vagy Isten kinyilatkoztatásaira vonatkoznak, amelyeket a benső hangon keresztül nyertek. Az ilyen események meghirdetése nem tartozik az embereket boldogító missziókhöz. De nagy szükség van rá. Erre az illető ember meghívást kap, amelynek eleget kell tenni, ha Istent szolgálni, és az embereket lelkük megmentésére akarja segíteni.

Isten nem enged ítéletet az emberekre anélkül, hogy előtte ne adna ismereteket róla. Az embereknek legyen még idejük önmaguk megváltoztatására. Azért van sok próféta és látnok az utolsó időkben is. Ők szellemi szemeik előtt tisztán látják az eljövendő ítéletet, és nem tehetnek mást, mint közlik az emberekkel, hogy mi vár rájuk. Tudják, hogy nekik erről beszélni kell, tudják, hogy Isten Szelleme azért mutatta meg nekik, mert félt, hogy az ítélet bekövetkezik. És ha nem is hallgatják meg szívesen a prófétát, az mégsem hagyja abba, és hangosan hirdeti amit tud - hogy figyelmeztesse és óvja az embereket. Neki ebből a képességből nincs semmi haszna, csak eszköz Isten kezében, aki arra

használja, hogy akaratí kényszerítés nélkül hatást gyakorolhasson az emberekre. Általa maga Isten beszélhet az emberekhez, hogy mindenki felkészülhessen, akiben van még jóakarát.

Az utolsó idők prófétái kevés hitelt kapnak, holott hangjuk ismételtén felhangzik. Gyakran kinevetik őket, mint hamis prófétákat, vagy ellenséges érzületet váltanak ki, mert ugyanakkor Isten ellenfele is fellép - és az ellenkezőjét hirdeti. Anyagi felemelkedést helyez kilátásba, megígéri az emberiség virágkorát, és minden jórafordulását. Ezekből igyekszik hasznót szerezni magának, a hamis próféták nem önzetlenek. Erről lehet felismerni őket. Szolgálataikat megfizettetik, és az értelem szerint beszélnek. Viszont Isten Szelleme csak abban az emberben munkálkodhat, aki magát teljesen átadta Istennek, és neki önzetlenül akar szolgálni. Ti emberek ezért minden prófétát kivizsgálhattok, hogy valódi-e. Mert a valódi próféta csak az emberek lelkeért küzd. És intve és figyelmeztetve csak azokat az eseményeket tárja szemetek elé, amelyeket Isten akarata alapján hirdet. Ezekre hallgassatok, mert a közeli vég ismeretében Isten megbízatásából beszélnek.

Ámen.

Világesemények - természeti katasztrófa

B.D. No. 6590

8. július 1956

Viseljetez mindent türelemmel. És ne inogjatok a hitben. Ezt még gyakran el kell mondanom nektez, mert a hitetekért szenvednetek kell, amit most még nem érthettek meg, mert még a gondolkodás bizonyos szabadságát élvezitek, mert az embertársaitok még kevésbé vesznek tudomás azoknak a szellemi életéről, akik hűek akarnak hozzám lenni.

Még ti sem vagytok földi hatalom által szellemi tevékenységetekben akadályozva. De eljön az idő, amikor már nem lehettek szabadok a hit dolgaiban, amikor éppen azok az emberek lesznek megtámadva, embertársaik és a földi hatalom részéről, akiknek helyes a gondolkodásuk, akik komolyan veszik lelki kiérlelődésüket, akik az igazságnak megfelelően beszélnek, és embertársaikat lelki gyógyulásra akarják segíteni. Éppen ezek az emberek lesznek szokatlan módon fenyegetve, mialatt a tév-tanítások képviselőit még mindig megtűrik, vagy még támogatják is úgy, mintha tevékenységükben akadályozottak lennének. Gyakran fogjátok magatokat kérdezni, miért engedem én meg mindezt, halvány kétség fog bennetek felmerülni, gyengék lesztek - mert szenvednetek kell. Éppen ezért kiáltok hozzátok újra és újra: viseljetez el mindent, és maradjatok erősek a hitben, mert a győzelem koronáját ti viszitek el. Éppen ezek a szavak nincsenek hihetően bevésve számotokra, mert még semmi komoly jelzést nem adtam erre az időre. De hirtelen fordulat következik, mert egy világesemény az embereket meg fogja rázni, és egy nyílt lázadást fog előidézni az ellen, aki mint Teremtő és Isten olyan dolgot hagy megtörténni, ami az emberek kárára válik. Ezért mindenfajta elismerést, és mindenfajta belé vetett hitet elvetnek mint értelmetlen dolgot, és megtámadják azt aki engem védelmez, megvall, és embertársait is jobb belátásra akarja téríteni.

Újra és újra hirdetem nektez, hogy természeti hatalom által fogok megnyilatkozni, hogy felrázzam az alvókat és resteket. Néhányan fel is fognak ébredni, ezzel szemben néhányan még gyenge hitüket is elvesztik a nagy rombolás és emberáldozat láttán, amibe ez az esemény kerül.

Aztán a legkülönbélebb véleményeket hangoztatják, és gyűlölettel telve tagadják meg az egy Istent és Teremtőt, mindenkit megtámadnak, aki nem osztja véleményüket. Ellenfelem minden alattomos módszerét és ravaszságát beveti, hogy szítsa ezt a gyűlöletet, és ez sikerülni is fog neki, mert a földi veszteség, melyet az emberek a természeti csapás miatt elszenvednek megkeményíti őket, és jogtalan követelésekre, védtelen embertársaik kizsákmányolására hajtja őket.

Az emberek szeretetlensége egyre inkább fokozódik, és amire vállalkoznak, egyértelműen elárulja az ellenséget, az Antikrisztust, akihez tartoznak. Olyan intézkedéseket és rendeleteket hoznak, amelyek éppen azokat az embereket érintik érzékenyen, akiknek hitük miatt szenvedniük kell, és kemény sorsukat alig képesek felfogni. És ekkor én lerövidítem a napokat az enyéim kedvéért, hogy ne csüggedjenek el, hanem üdvözüljenek.

Tartsátok magatokat szavaimhoz, hogy a legnagyobb szükségből megmeneküljétek, és várjátok szavaim beteljesülését, mert saját magam jövőm hogy megszabadítsalak titeket. Előtte szokatlan módon megjelenek, hogy erősítsem a hiteteket amikor veszélybe kerültök, hogy elgyengültök.

Nem kell félnetek ameddig bíztok bennem, ameddig összekapcsolódtok velem az ima által, mert addig újra és újra erőhöz juttok, hogy ellenállhassatok. Gondoljatok mindig arra, hogy az ellenség a testeteket megölheti, de lelketeket soha. Gondoljatok arra, van örök élet, s a földi élet hamarosan minden ember számára véget ér. Ekkor el fog múlni félelmetek, ekkor hitetek megerősödik, és ki fogtok tartani, és újra tanúskodtok rólam és nevemről.

Véssétek ezen szavaimat szilárdan emlékezetetekbe, mert ez lesz az eljövendő időben erősségetek. Már előtte biztosítatok erőt magatoknak, mert elmúlik még egy kis idő addig, míg én magam megnyilatkozom a természeti esemény által. Ha ti jól kihasználjátok ezt az időszakot, hogy hitetek megerősödjön, nem ijeszt majd meg a hitért folyó harc, kevéssé érint majd benneteket, ezért meggyőződéssel várjátok eljöveteletem. Akkor hitetek olyan erős lett, hogy sem fenyegetés, sem intézkedések nem ingathatnak meg.

Ezután jó harcosok lesztek értem és szavamért, és a pokol összes hatalma sem fog felülkerekedni rajtatok, mert én magam harcolok veletek, és hiteteket valóban győzelemre viszem

Ámen.

Ismeret a lélek előzetes fejlődési menetéről

B.D. No. 6591

9. július 1956

Avég előtti utolsó időben célravezető mindenkinek megismerni a lélek előzetes fejlődési útját, főképp akik közömbösen mennek át az életen, és nincsenek tudatában, hogy lelküknek felelősséggel tartoznak. Bár ezek az emberek nem is akarják elfogadni ezt az ismeretet. Ennek ellenére új nézőpontot nyithat meg előttük, amelynek alapján életvitelüket szemlélhetik. Ez magyarázatot szolgáltatna sokmindenre, ami eddig tisztázatlan volt előttük. Gondolkodásra indíthat és nyugtalanára is teheti őket, amikor az életükre gondolnak. Ha megfelel a valóságnak ez az ismeret, akkor nem is kételkedhettek már semmiben. Egy gondolkodó ember nem tudja mindezt minden további nélkül visszautasítani, mégis csak kevesen lesznek, akik elfogadják. Pedig a vég előtt sok embert még magára ébreszthetne, és okot szolgáltatna, hogy Isten iránti beállítottságuk megváltozzon.

Ennek az ismeretnek a közvetítése is azok közé tartozik, amelyeket Isten szeretete fölismerésére használ. Bepillantást enged örök Megváltó Tervébe, mert ennek a MEGVÁLTÓ PERIÓDUSNAK A VÉGÉVEL BECSUKÓDNÁK A TÚLVILÁG KAPUI, és a további megmaradás számára két lehetőség lesz: VAGY EMBER LESZ AZ ÚJ FÖLDÖN, vagy MINT RÉSZECSKÉKRE OSZLOTT SZELLEMI LESZ SZÁMÚZVE AZ ÚJ TEREMTÉSBE.

Erre az ismeretre eddig nem volt szükség, mert a még meg nem érlelődött szellemi kiérlelődhetett a túlvilágon, ahol elég ideje lesz rá. De ha a végidőben ez az idő nem áll rendelkezésre, akkor Isten mindenféle más módon akarja az embert egy bizonyos érettségi fok elérésére segíteni, amely fölöslegessé teszi az anyagba való száműzetést.

Bár a szellemben törekvőnek már mindig megadatott, hogy bepillantassanak Isten Megváltó Tervébe, de többnyire csak a maguk fejlődése érdekében, és azok számára, akik tudásszomjukban oktatást és fölvilágosítást kértek Istentől, és a kérésük meghallgatásra talált. A végidőben azonban el kell terjeszteni ezt az ismeretet az emberek között, hogy figyelmeztetésükre szolgáljon. Az emberektől ugyan elvétellett születésükkor, hogy visszaemlékezzenek lelkük fejlődésének hosszú útjára, de ha elhiszi a lélek fejlődésének végtelen hosszú útját, úgy ez bizonyos felelősségérzetet ébreszt benne, és a hitetlenek is meggondolásra juthatnak a maguk életútjára vonatkozóan. Ez az ismeret, mint csendes figyelmeztetés, ismételten felmerülhet benne annyira, hogy gondolatban mégis foglalkozik vele. – Ezek a magyarázatok esetleg kiegészítik néhány embernél a hiányos ismeretet, hamarabb elfogadják, mert fölismerhetővé válik előttük a Teremtés oka és célja. Ez azok számára jó, akik tudnak fontolgatni és szeretnének hinni, de logikus magyarázatot kérnek ahhoz, hogy hinni tudjanak. Ezeknek az

embereknek ezzel Isten mentőövet dobott, ami szilárd talajra vonja őket, és megtalálják az utat is, amelyen az ismeretet megkapják. A Megváltó Tervről és a lélek végtelen hosszú fejlődési menetéről is azokhoz vezet Isten az ismeretet, akiknek szükségük van rá. Bár nem szükséges, hogy minden ember ismeretet szerezzen róla.

Isten minden egyes ember megfontolásait és gondolatait ismeri és vagy választ ad, vagy megszünteti megfontolásait. De amit tesz, azt nem teszi cél és értelem nélkül. És amit a Földre vezet mint tudást, azt is célravezetőnek ismerte föl a maga bölcsességében.

Amen.

A SZELLEMI ÉS A FÖLDI VILÁG

B.D. No. 6593

12. július 1956

A földi világ és a Szellemi Birodalom egymással ellentétben áll, ezért annyira ellentétesek az ember iránti követelmények. Az ember soha nem tud eleget tenni mindkettő igényének. Minden feltétel nélkül csakis az egyik követelményeihez kell alkalmazkodnia.

Érthető módon a Szellemi birodalom csak szellemi javakat oszt, és ezt olyan feltételek mellett, mely ellentmond a világ kívánságainak. A világ földi kincseket kínál azoknak az embereknek, akik kívánságait teljesítik. A világ kívánsága – amit az ember elé állít – ellentétes a Szellemi Birodalom követelményeivel. Ugyanis testi élvezeteket és testi jólétet állít előtérbe, és talán teljesen lehetetlenné is teszi. Pedig a Szellemi Birodalom követelményeinek kell eleget tenni, a testet is ugyanarra kell hajlamossá tenni, amit a lélek akar – ez viszont a földi vágyak feladását jelenti.

Így áll szembe egymással két világ - és az ember, választás előtt áll, hogy melyik világ javára döntsön. Az egyik világ mindig követelni fogja a másik feladását. Vagy a test, vagy a lélek beszél majd, azaz a léleknek kell megtenni a döntést, hogy fontosabb-e a maga kialakulása, vagy a test jóléte a fontosabb az ember földi élete tartalmára. A Szellemi birodalom pazar adományokat ad, melyeket, mint ember nem tud értékében felmérni, de amelyek ELMÚLHATATLANOK, és a lélek számára olyan gazdagságot jelentenek, melyet a Szellemi Birodalomban saját boldogságra használhat. A világ a testnek nyújt jólétet és kincseket, de ezek mulandók, és nem viheti magával a túlvilágba, a Szellemi Birodalomba. Ezek mulandók, ahogy a testi is mulandó amint elhagyja a lélek, és a földi világból átmegy a Szellemi birodalomba. Ha a lélek mindig csak a földi birodalomra gondol, a szellemi világban nagyon szegényesen fog állni. De a földi javakról való szabad akaratú lemondás feltétlenül szellemi javak birtoklását hozza magával, mert csak akkor mond le, ha a SZERETET MUNKÁLKODIK BENNE. Enélkül uralkodóvá válik benne a földi javak utáni vágy. De ahol felébredt a szeretet, ott a lélek törekszik – sokszor öntudatlanul is – szellemi javakra, és figyelmen kívül hagyja a földi javakat.

Tehát a földi élet alatt az ember lelke választás előtt áll, hogy a földi vagy szellemi világ felé törekedjen-e. Döntése szerint alakul sorsa a szellemi világban, melybe átmegy, mikor letelt a földi próbaidő. Gazdagság vagy szegénység? Boldogság, vagy sajnálatosa állapot? Az igazi boldogság azt követeli, hogy le kell győzni mindent, ami földi – tehát a mulandót.

Amen.

Isten eleven lelket lehelt bele

B.D. No. 6599

19. július 1956

Örök Üdvösség Tervemben előre van jelezve a lélek megistenülése. Egykor tökéletes és isteni lények voltak, ám tökéletességüket szabad akaratból odaadták.

Emberek tudnotok kell, hogy magamból nem tökéletlenül helyeztelek ki benneteket, amilyenek most vagytok. Bár az emberi formát valóban én teremtettem, de a léleknek – ami ezt az emberi formát megeleveníti – már végtelenül hosszú idő kellett hogy annyira megváltoztassa a szabad akaratból

létrehozott visszas állapotát, hogy az emberi formát magára vehesse, és újra elérje a teljes megistenülést.

Az embereknek tudniuk kell, hogy nem én teremtettem őket ilyen tökéletlennek, és ahhoz hogy tudják, megkívánhatom, hogy tökéletessé váljanak, mert belőlem nem keletkezhet semmi tökéletlen. Amikor ennek az ismeretnek a birtokában vagytok, a földi létet másképpen szemlélitek majd. Felismeritek, hogy az nem egy öncél, hanem eszköz a célhoz. De amíg hiányzik ez az ismeret, azt hiszitek, a földi létet jogosan használjátok a testi jólét megemelésére. Azt hiszitek, életerőtököt csak földi módon használhatjátok akkor is, amikor arra törekedtek, hogy minden egyes ember fejlessze magát etikailag is, hogy jobb legyen az egész emberiség. De az egyes ember szellemi feladatát nem értitek meg.

Az ember maga nem az utolsó cél; az ember léte csak az utolsó lehetőség ezen a Földön, hogy eljusson a legmagasabb célhoz. A tanításnak, hogy „az embert azért teremtettem, hogy engem szeressen, nekem szolgáljon, és ezáltal a Mennysországba jusson” csak akkor van jogosultsága, amikor az emberi létet, mint egy lehatárolt szakaszt tekintí, az egykor tökéletlenné lett lélek számára. E nélkül, ebből a tanításból hamis elképzeléseket tesz magáévá, mint például ezt is: Az ember születésekor valami tökéletlent – a lelket – társítottam hozzá; tehát mintha én valami tökéletlent hívtam volna életre.

Ezzel a gondolattal összezavarodik az Isten lényének a képe, aki a legmagasabb fokon tökéletes, és az ember gondolatmenete is; az ember nem tudja felfogni földi feladatát, ezért mindinkább világi lesz, mert hamis képet adtak neki rólam.

Bár az ember a szeretet és az önzetlen szolgálat által helyes ismeretekre, majd az üdvösségre is eljutna – de a szeretetet nehéz lesz felgyújtani egy olyan lény felé, aki teremtő erejét tökéletlen teremtmények létrehozására használja. És az önzetlen szolgálathoz is hiányzik az igazi megokolás, ha ti emberek nem tudtok a tökéletes lények egykori tölem való elfordulásáról. Ez abból állt, hogy gögjükben uralkodni akartak, tehát a szeretet elvét elvetették. – A tökéletlenséget maguk a lények hozták létre – de hogy tökéletlenek vagytok, ahhoz nem fér kétség. Ezért elsőnek a tökéletlenség okát kell megkeresni, de nem szabad azzal a magyarázattal megelégedni, hogy én teremtettem olyannak, amilyenek a Földön vagytok. – Ezt a felfogást azok képviselik, akik az ember teremtését úgy képzelik el, hogy ugyanabban az időben Isten egy „lelket is teremtett” ennek az embernek – és ezt úgy gondolják, ezek a szavak alapozzák meg: „Isten eleven lelket lehelt belé”.

Arról viszont hiányzik az ismeretük, hogy ez az eleven lélek egy egykor elbukott összellem. Minden ember csak nyerne, ha komolyan feltenné magának a kérdést: mi a célja és az oka az ember létének, és földi feladatának. Még egy tévtanítás is lehetne oka, hogy ezt a kérdést feltegye, csak legyen benne akarat, hogy felvilágosítást kapjon. Különösen a tanítóknak, – akik az emberek vezetői akarnak lenni, – azoknak szükséges, hogy maguk is magyarázatot kapjanak. A magyarázatot bármikor meg is kapják, csak forduljanak hozzám, amikor minden erre irányuló gondolatuknál homályos kételkedést éreznek, és én az igazi forráshoz vezetem őket, ahol minden kérőt a legtisztább igazság üdít föl. Hogy az emberek között a tévtanítás mégis annyira el tudott terjedni, annak az oka csak az ember igazsággal szembeni lanyhaságában van, mert az igazság mindenkinek a rendelkezésére áll, mindenkinek elérhető, aki komolyan vágyódik rá. Viszont örök Üdvösség Tervembe csak kevesen próbálnak bejutni. Pedig ebben minden ki van nyilvánítva, belőle a legvilágosabb világosság árad – mert maga az „Örök Világosság” gyújtotta meg mindenki számára, aki menekülni akar a sötétségből.

Ámen.

Jézus Krisztus helyettesítő engesztelése

B.D. No. 6605

25. július 1956

Jézus Krisztus titeket helyettesített, amikor bűneiteket magára vette. Az ember Jézus önmagát adta Joda értetek, emberekért, hogy eltörölje a bűnadósságot - holott ő a legtisztább, és legártatlanabb lény volt, aki valaha a Földön élt.

Szenvedett értetek, és meghalt értetek. Isten soha el nem fogadta volna embertől ezt az áldozatot, ha az nem szeretetből hozza meg. Isten igazságossága azt követeli, hogy minden lény maga bűnhődjön a vétkéért, és így szabaduljon meg. Ezzel az igazságossággal az ember Jézus szembeállította hatalmas szeretetét, ami a gyenge leterhelt testvéreknek szólt, akik már képtelenek voltak akkora erőt kifejteni, hogy magukra vegyék és hordozzák a szenvedést, ami ahhoz kellett, hogy kiegyenlítse azt az óriási bűnt, amit az Isten oldala mellől való szabad akarátú elbukás magával hozott. Felismerte azt a nyomorúságot, amiben az emberiség élt, tudta mekkora bűn, hogy feladták az Isten iránti szeretetet, és tiltakoztak a szeretet-ereje ellen. Tudta, hogy mindezt a szeretetnek akkora tette tudja csak kiegyenlíteni, amekkora ez a bűn.

Azt is tudta, hogy ilyen cselekedetre ember nem képes, mert nincs azokban akkora erő, amekkorát ez megkövetelne. Így azzal is tisztában volt, hogy az emberek - egykor elbukott testvérei - menthetetlenül elvesznek, ha nem kapnak segítséget. És az ember Jézus tele volt szeretettel a szerencsétlenek iránt, és ezzel a szeretettel ajánlotta fel magát engesztelésre. Isten elfogadta áldozatát, amit az emberiség képviselőjeként hozott. Isten igen nagyra értékelte az ember Jézus szeretetét, mert ellen tudott állni az ellenfél kísértéseinek, amelyekkel önszeretetre akarta csábítani. Az ember Jézus teljesen önzetlen volt, és önmagát nem vette figyelembe. Szeme folyton az emberek nyomorúságát látta, és azokon kívánt segíteni.

A nagy áldozat meghozatalára egyedül a szeretet indította - és Istent is a szeretet indította, hogy elfogadja az áldozatot. Tehát a kiegyenlítést a szeretet hozta meg, és Isten igazságossága nem szenvedett csorbát. Az engesztelés megtörtént, de nem maguk az emberek, hanem az emberek képviselőjében Jézus hozta meg - aki mint ember, ugyanazon a szinten állt. Nagy szeretete megépítette a hidat az ÖRÖK SZERETET - Isten felé. Ezzel már érthető lesz, hogy ebben az emberben MAGA ISTEN ölthetett testet, mert Jézust "betöltötte a szeretet" - vagy azt is lehet mondani "maga a SZERETET" volt az ember Jézusban. Így maga ISTEN engesztelt teremtményei bűnéért. Isten szeretete törölte el a bűnt, Isten engedte magát keresztre feszíteni, hogy nagy szükségükben segítséget vigyen teremtményeinek. Az Isten elleni lázadás túl nagy bűn ahhoz, hogy azt ember ki tudná engesztelni - de Isten szeretete nagyobb volt. És az ember Jézusban ez a szeretet adott hírt magáról az irgalom nagy tette által - ami csak egyszer történt, és történhetett meg ezen a Földön.

Ezért a vétekadósság fönmarad minden embernél mindaddig, amíg fel nem használja a szeretetnek ezt a nagy művét, ami érte is végbement. Mert nincs ember, aki egymagában ki tudná engesztelni ezt az óriási bűnt, akármekkora lennének szenvedései. Csak a szeretet képes a megváltásra - és ez a szeretet Jézus Krisztusban már meghozta nektek embereknek a megváltást. Egyedül a szeretet szabadít meg, így MAGA ISTEN volt, aki megváltott benneteket a bűntől, és haláltól.

Ámen.

Isten Atyaként beszél a gyermekével

B.D. No. 6615

7. augusztus 1956

Ahogy földön jártomban tanítványaimmal beszéltem, ma is úgy akarok beszélgetni gyermekeimmel - azokkal, akik szeretnének meghallani. Ahol egy ember ezt hittel hiszi, ott hangom is felhangzik. Csak ritka az ilyen hit. Ezért ritka dolog, hogy direkt az emberhez tudjak beszélni. Még akkor is ritka, ha minden egyéb feltételt teljesített. Van, hogy szeretetből fakadó tetteivel úgy formálódik, hogy jelenvaló tudok lenni nála - szívét megtisztította, és felkínálta lakásul - de még nincs meg benne a hit, hogy engem direkt hallhat. Így aztán az ember elmellőzi a legfontosabbat - hogy befelé figyeljen a hangomra, szeretetem és jelenlétem megnyilvánulására - a szavamra.

Az emberek szellemi állapotára jellemző, hogy ebbeli hitüket elvesztették. Hihetetlennek tűnik nekik, hogy engem direkt hallhassanak. Ez azt bizonyítja, hogy "szellemem munkálkodása" már ismeretlen fogalom, hogy már az Írás szavaít sem értik.

Ennek további bizonyítéka, hogy elmarad a "szellemi adományok" iránti törekvésük. Tehát a szeretetben való élés kihatásáról, az előttem helyes úton való járásról már nem tudnak. Különben fáradoznának, hogy megkapják a Szentlélek erejét, a szellemi adományokat, és be is hatolnának ebbe a tudományba. Nagyon elgondolkodtató az is, hogy az emberek bennem már nem látják az Atyát - ha ugyan van még hitük - hanem csak Istenüket és Teremtőjüket. Idegen számukra az apa-gyermek viszony, tehát a legtermészetesebb dolgot, hogy egy apa beszélget a gyermekével - lehetetlennek tartják.

Nagyon ritkán található meg ez a hit. Pedig minden embert be kellene töltenie, mert csak akkor fáradozna, hogy az állított feltételeket teljesítve én megszólítsam. Mert ha nem előzi meg a tudatos befele hallgatás, én nem szólíthatom meg, mert az hitre való kényszerítés lenne. Közben olykor, ugyis hallatom hangomat azoknál, kiknek szíve felém dobog, akik szeretetben odaadók irányomban, hogy ezután többször figyeljenek magukba, és lehetőséget adjanak megszólításomra.

Akiben ez a hit nincs meg, még nincs megfelelő viszonyban velem, mégha úgy érzi és gondolja, hivatott értem és Birodalmamért tevékenykedni. De, amíg kételkedik direkt beszédemben, addig még nem annyira eleven a hite, hogy mint gyermek fordulna atyjához, és vágyódna hangja hallására. Ez hiányosság, amely most a vég előtt azt is igazolja, hogy a jelenlegi emberiség milyen szellemi ínségállapotban van. Az emberek távol vannak tőlem, holott, én mindenki számára szeretnék jelenlévő lenni.

Ámen.

A haláltól való félelem

B.D. No. 6616

8. augusztus 1956

A halál csak átmenet AHHOZ az élethez, amely örökké tart. A haláltól nem kell félnie senkinek, ha földi vándorlása megfelelt az én akaratomnak. Ha a földi vándorutat az isteni Rend szerint tettétek volna meg, akkor a halál gondolatára nem töltene el félelem benneteket. Lelketek azon örvendezne, hogy kimenekülhet a testből, és bemehet hazájába, ahol a földi test fölösleges. Ugyanakkor szó sincs róla, hogy elpusztulna, mert a lelket egy szabad, fény és erővel teljes élet várja.

Jézus Krisztus a sírból harmadnapra feltámadt. Megmutatta, hogy nincs pusztulás a halál után. Igazolta, hogy a helyes életvitel által a földi testből szellemi test lesz. Az ember megmarad, csak a burok változik, de ez a Szellemi Birodalomban való tartózkodásnál elkerülhetetlen.

Valamennyien végbevihetitek magatokon ezt az átváltozást, és a halál valóban elvesztette fullánkját. De mert ti emberek a testi halál utáni életben nem akartok hinni, azért elmulasztjátok, hogy magatokat a Szellemi Birodalomra felkészítsétek. És mert így lelketeknek semmi kilátása nincs, hogy a testi halál után világossággal teljes, sugárzó szellemi ruhát vehessen magára, azért féltek a haláltól - és joggal, mert elpusztulni nem tudtok, a földi súly pedig még tapad rajtatok, ezért nem lesz örömdetes a testi halál utáni ébredés.

De felébredtek - akármennyire hiányos is a lelketek. És megtapasztalja, hogy nem pusztult el, és nem is pusztulhat el. És ti emberek, akik féltek a haláltól, öntudatlanul ettől a sorstól féltek. De gondolatok arra, AKI a halált legyőzte. Az életre Jézus Krisztus akar felébreszteni benneteket. Ő akar örök és elpusztíthatatlan életet adni, ami már soha nem veszhet el. Fogadjátok el kegyelmi ajándékait, és gondolatok rá amikor féltek, ajánljátok neki lelketeket, hogy ne engedje a halálba a zuhanni, irgalmazzon, és segítse lelketeket az életre.

És mondom nektek - nem kértek hiába! Félelmetek eltűnik, és boldogító békéjének ad helyet - olyan békének, amilyent csak egyedül Jézus Krisztus adhat ajándékba.

A Jézus Krisztusba vetett elven hit a halál minden félelmét elűzi, mert rágondolva az ember tudja, hogy Jézushoz hasonlóan - aki harmadnapra feltámadt - ő is feltámad majd az életre. De akinek nincs beléje vetett hite, az fél a haláltól, vagy azt hiszi hogy mulandó, és visszatér a semmibe, amelyből magát származtatja. Rossz lesz ezeknek és mindazoknak az ébredés, akik Jézus Krisztus nélkül éltek a

Földön. Sokáig tart amíg meggyőződnek, hogy nem múltak el, viszont halott állapotukból csak akkor találnak kiutat, ha Jézus Krisztust hívják, akit a Földön nem akartak elismerni - de ő az egyetlen, aki ismét életet ajándékozhat nekik.

A testi halál csak átmenet kellene hogy legyen egy új, és elmúlhatatlan élethez. Egyáltalán nem kellene, hogy az embereket nyugtalanítsa, mert Jézus Krisztus legyőzte, végbevitte a Megváltás Művét, hogy az embereket kimentse abból az állapotból, amibe ellenfele hozta.

De Jézus Megváltó Művét, és feltámadását az emberek nem tudják értékelni. Sokan tudnak róla, de nem igen hiszik el, és ezért nem is tudnak ezekből a tényekből hasznot húzni. Viszont az eleven hit szilárd bizonyosságot ad az embereknek, és ezáltal elvesz tőlük minden haláltól való félelmet. Ezek boldogan alusznak el az Úrban, és vidáman ébrednek nála a Világosság és boldogság Birodalmában. Ezek számára már örökké nincs halál, számukra már csak örökélet van.

Ámen.

Gondolatok a halál utáni időre

B.D. No. 6625

18. augusztus 1956

A földi testét egyszer mindenki leteszi, és lelketeket egy másfajta tartózkodási helyre utalják. Sorsát senki el nem kerüli, testi végét mindenki biztosra veheti. Tehát azt biztosan tudjátok, hogy a földi létnek határa van, és a testi halál ellen nem lehet védekezni amikor a halál órája elérkezik. Ennek ellenére a Földön olyan életet éltek, mintha annak soha nem lenne vége, mindig a későbbi idő számára dolgoztok és terveztek, anélkül hogy tudnátok, megéritek-e még ezeket az időket. Nem számoltok azzal, ami pedig bizonyos. Csak a rövid földi élet számára dolgoztok, annak pedig nincs állandósága. De magatok nem szüntök meg, lelketek a testi halál után is életben marad. És a lélek a tulajdonképpeni énetek. Tehát számotokra nincs halál, csak a tartózkodási hely megváltoztatásáról van szó. Ha erről komolyan gondolkodtok, bölcsen teszitek ha arra is gondoltok, hogyan lenne boldog tartózkodási helyetek a túlvilágon, ha gondoskodásokat kiterjesztitek arra az időre, amikor már nem vándoroltok ezen a Földön, hanem az életet abban a túlvilági Birodalomban folytatjátok, amelynek minősége a földi élet alapján jön létre.

Ha hinnétek ebben, valamennyien törekvőbbek lennétek. Minél inkább a testről gondoskodtok, annál kevesebb bennetek a továbbélésbe vetett hit. A továbbélésre bizonyítást nem lehet adni, mert a földi életet nem befolyásolhatja a félelem. Ezt a félelmet a továbbélésre vonatkozó minden bizonyíték kiváltaná azoknál, akik nem szabad akaratból törekszenek magasabbra. Vannak akik biztosak a továbbélésben, és hisznek benne, azért hisznek mert fölfelé törekszenek. De a félelem-szülte törekvés nem vezet tökéletességre. Ezért aztán nem lehet bizonyítékokkal igazolni, hogy a testi halál után van továbbélés. Viszont ezt a hitet mindenki felébresztheti magába, ha megfontolva mindig komolyan a helyeset akarja tenni.

Az emberek folyton erősebb utalást kapnak arra nézve, hogy milyen hamar elmúlik mindaz, amit nagyra becsültek. Emberek lesznek az élet közepéből kiszakítva, és ebből mindenki megtanulhatná, hogy életét úgy tekintse, amit minden nap elvehetnek tőle. Csak azt a gondolatmenetet kellene követnie, ami rátör, amikor embertársa hirtelen haláláról értesül. Csak az eltávozottat kellene gondolatban követni a végtelenségbe. Csak gyakrabban kellene gondolatban foglalkozni az illetővel - aki nem pusztult el, hanem csak helyet változtatott - és valóban, kezek nyúlnának ki a Szellemi Birodalomból, hogy őt maguk felé vonják.

Ha a továbbélésnek nincs is biztos igazolása, de egy embertársa halála alkalmával az ember mégis számoljon ezzel a lehetőséggel, és állítsa a szeme elé a kérdést: vajon neki milyen sorsa lenne a túlvilágon, ha a hívás őt érte volna? Mert amíg az ember nem tudja bizonyítani - és ez sohasem következik be - hogy a halál után nincs továbbélés, addig mindig előre kellene gondoskodnia magáról. Soha nem bánja majd meg, ha a Földön nem csak a testéről, hanem a lelkéről is gondoskodott, ha egy kis szellemi gazdagságot gyűjt magának, ami a Szellemi Birodalomban majd magasabbra segíti. A

lélek azt aratja majd, amit az ember a Földön vetett, és áldott a lélek, aki a Földön már előre gondoskodott az örökkévalóság idejére.

Ámen.

A haláltól való félelem. - Betekintés a Szellemi Birodalomba

B.D. No. 6637

6. szeptember 1956

A szellemi halál sokkal borzalmasabb, mint a testi halál, és akik a maguk testi halálától félnek, azok öntudatlanul is a szellemi haláltól félnek, mert attól félnek, hogy mi lesz velük a testi halál után. Ez épp azokat az embereket tölti el, akik a testi halál után nem hisznek a lélek továbbélésében. A lélek érzi, hogy szegényes állapotban van, ezt a tudatot mint félelmet viszi át a testre, és ezért a test addig védekezik a halál ellen, amíg csak lehet.

A haláltól való félelem a lelki éretlenség akaratlan beismerése, mert az emberből hiányzik minden ismeret, és így az Isten irgalmába való bizonyosság, és a segítségébe vetett remény is, amit pedig mindenkor megkaphatna, amint segítséget kér. Teljes az éjszakája, és öntudatlanul attól fél, hogy egy még mélyebb éjszaka felé indul. A kiérlelődött lélek nyugalommal várja utolsó óráját, vágyódik, hogy a testi hüvelytől megszabaduljon, átadhassa magát annak, akiben hisz, NEKI és kegyelmeinek ajánlja magát.

Az ilyen lelkek gyakran már haláluk előtt tehetnek egy pillantást abba a Birodalomba, amely várja őket, szemük sugárzó lesz a boldogságtól, majd szemeiket örökre bezárják, hogy a földi testből abba a Birodalomba menjenek amit láttak. A haláltól való félelem határozottan jelzi, hogy a lélek milyen állapotban van. Az ilyen embernek sok segítséget kell nyújtani, hogy még az utolsó pillanatban felébredjen, és ahhoz az EGYHEZ forduljon, AKI segíteni tud - és segíteni is akar rajta.

A Jézus Krisztushoz intézett csendes és bensőséges ima minden haldoklót felemelkedésre segíthet - ha van valaki, aki látva a lélek küzdelmét és halálfélelmét, azt benső nyugalomra segíti. A lélek érzi ezt a segítséget, és megfogja az utolsó mentőövet.

A mellette lévő embertársa szeretete hordozza, amikor a testet elhagyja, és elviszi Jézus Krisztushoz, aki nem zárja el fülét a segélykérés bensőséges imája elől. Ezért az emberek különösen azokról gondoskodjanak, akik a haláltól félnek, és ezzel megvallják, messze vannak a világosságtól, a helyes ismeretektől, és ezáltal Istentől. Halálfélelmük bizonyítja, hogy segítségre van szükségük. Különben boldog nyugalom töltené be őket, amikor közeledni érzik a Földtől való búcsúzás óráját.

A szeretet és irgalom legnagyobb tette, ha valaki támogatást nyújt egy aggódó léleknek, ami csak abból állhat, hogy hívja a Megmentőt, Jézus Krisztust, hogy irgalmazzon a léleknek. Ezt a szeretetteljes segélykérést meghallják, és a lélek menedéke lehet, hogy a sötét éjszakától megmeneküljön.

Ámen.

Szelíd fény – Vakfény (szenzációk)

B.D. No. 6639

8. szeptember 1956

Az emberek mindjobban eltávolodnak az igazságtól, ezért a szellemi ínség mindig nagyobb lesz. Nem lesz már ítélőképességük, a tévedés és hazugság hihetőbb lesz nekik, mint a tiszta igazság. Az igazság hozzátok vezetése is mindig nehezebb lesz, mert gondolkodástok zűrzavaros annak befolyásától, aki ellene van minden igazságnak. Isten ellen van, és mindent azért tesz, hogy az embereket megtartsa zűrzavaros gondolkodásmódjukban.

Valóban szellemi káosz lesz. Ha ismét közzé kell tenni az igazságot, úgy ez csak olyan emberek által történhet, akik az igazság világosságát Istentől kapták, és mint a világosság hordozói terjesztik. De a világosság hordozói számára is nehéz lesz, hogy visszhangra találjanak, mert ellenerőkkel lesz tele az a terület, ahol munkálkodni akarnak. Mégpedig olymódon, mintha UGYANAZT képviselnék, de csak azért, hogy azokat is összezavarják, akik hajlandók lennének az igazság befogadására.

Ti emberek nem tudtok képet alkotni magatoknak arról a küzdelemről, ami a végidőben lesz a világosság ellen. Az embereknek nem kellene elbukniuk ebben a küzdelemben, mert aki szíve mélyéből vágyódik az igazság után, annak valóban nem kell félnie hogy hamisan gondolkodik. Állandóan felismeri, ha az ellenfél belopódzik a felajánlott szellemi javakba. Azt is felismeri, hol található az igazság. Csatlakozik az igazság hordozóihoz, és szívesen elfogadja tőlük az Istentől való igazságot.

Az igazság világít, de az nem vakfény! A vakfény alatt mindarra kell gondolni, ami élesen felvillanó, olyan mint a szemet érő villámfény - elvakító. Amely után az ember képtelen a helyes világosság felismerésére, mert az csak szelíd fényt ad magából, és az jólesően érinti a szemet.

Gondoljátok meg, hogy Krisztus tanítása milyen egyszerű, szerény, tiszta - és mégis Isten szava mennyire erőteljesen jó hatású! Ezzel szemben nézzétek meg az olyan tudósítások hatásait, amelyek szellemi eredetet színlelnek: nyugtalanság, feszültség, szenzációhajhászás! Általa az emberek érzéketlenné válnak Krisztus egyszerű tanítása iránt. Figyelmüket mindig arrafelé fordítják, ahol szokatlant, izgalmast remélnek látni. E példán keresztül azt is láthatjátok, mit kell vakfény alatt érteni. Ez semmiképpen nem hoz áldást az ember lelkének.

Amikor gondolatban Isten felé fordultok, akkor Isten is gondol rátok. Ennek jó kihatásait ismeritek. De amikor a Mindenség erői felé fordultok, akkor a hatást nem tudjátok megítélni. Akkor a Mindenségben felvillanó vakfényre is számíhattok, amitől az emberek megzavarodnak. Isten ellenfele ekkor találja meg az alkalmas talajt, ahova leereszkedhet.

De amíg az embereknek az "isteni szó" helyett olyan táplálékot adnak, amely inkább szól az érzékszervekhez, mint a szívhez, addig Isten nincs a dologban! Amikor szenzációkat keresnek, vagy színlelnek - amelyeknek semmiféle nemesítő hatása nincs a lélekre - akkor Isten ismét nincs a dologban!

De annál inkább az ellenfelem, aki álarc mögé bújva akarja megnyerni az embereket! Megrabolja őket a magasságból érkező világosság érzetétől, és Isten tiszta szavától!

Ijesztő módon sikerül is ez neki mindaddig, amíg az emberek gondolata nem kizárólag Istené. Amíg a világot azok is hiánytalanul le nem győzik, akik magukat hivatottnak érzik, hogy a világot és az embereket megjavítsák. Akik nem elégszenek meg az isteni szeretetfény szelíd fényével, hanem az éles villámcsikázásokat részesítik előnybe - azok ebbe az éles fénybe könnyen megvakulnak!

Ámen.

Mi a lélek?

B.D. No. 6647

17. szeptember 1956

Teljes homály van még az olyan problémák fölött, amelynek megoldására az emberi értelem egyedül nem elég - ahol Isten Szellemének kell tevékenynek lenni, bár munkálkodását ritkán ismerik el. Pedig amikor megoldatlan problémákra vonatkozó kérdések merülnek fel, világos válaszokat egyedül csak ő képes adni. De az ilyen „szellem-hatásra” létrejött eredményt is kétségbe vonják, holott egyedül ezek felelnek meg a valóságnak.

Bármilyen fajtájú legyen is a kérdés, mindig helyes lesz a válasz, amit maga Isten ad az embernek szelleme által. A „szellem”-et nem lehet felcserélni az értelemmel, mivel az értelem téves irányba is mozoghat. Nincs rá semmi garancia, hogy az ésszerű eredmények megfelelnek az igazságnak, különben nem lenne az a sokféle vélemény és nézet, amely mind az „igazság”-ra tart igényt, azonban mindet csak az értelem hozta létre.

A „szellem” azonban egy sugár, amely magából az örök Igazságból ered, amely világosságot áraszt, azaz annak az ismerete, amit az értelem csak elfogad, de amelyre semmi bizonyítékot nem lehet hozni. Csak az „Istenből való szellem” adja meg a legteljesebb és a legbensőbb meggyőződést, ő ad hiánytalan magyarázatot az értelem különösebb igénybevétele nélkül is.

Egyetlen embernek sem lehet érthetővé tenni a „lélek” fogalmát, aki még nem szerzett magának bizonyos szellemi tudást, mert a lélek valami szellemi, nem földi-anyagi, és ezért csak szellemileg lehet magyarázni. A lélek az a fluidum /hatóerő/, amely a testnek - az anyagi formának - az életet adja. A lélek az ember tulajdonképpen énje, amely anyagi külső burokba rejtőzött - nem látható, de állandóan jelen van, amíg ebben a külső formában valamiféle erő megnyilvánul.

Az ember nem lenne én-tudatú lény, ha nem volna lelke. A lélek a valamikor Istenből kiáradó erő, akit ő tudatos lényként helyezett ki magából, akinek önálló életet adott. És ezt a lényt szabad akarattal és gondolkodóképességgel látta el.

Hogyan és miért rejtőzik a földi életben ez a tudatos lény - a lélek - emberi testben, az egy különleges ismeret. Először azonban tudomásul kell venni, hogy a lélek az oka, hogy az ember gondolkodni, érezni és akarni tud. Ezenkívül tudnotok kell, hogy minden szerv megelevenítője a lélek, hogy a test minden tevékenysége, az akarat minden rezdülése, minden érzés a testben rejlő lélek megnyilatkozása - aki bár önmagában valami szellemi, emberi szemmel nem látható, és aki ha látható lenne, teljesen az ember külsejére hasonlítana.

A lélek megmarad a testi halál után, ő az akit aztán láthatnak egy meghatározott érettségi fokot azonosan elért lelkek, mert az érettség lehetővé teszi a szellemi látást. A lelket soha nem lehet az anyagi testhez tartozó szubsztanciának nyilvánítani - volt és marad szellemi szubsztancia, tehát Isten szellemi kisugárzása, amelynek a Földön el kell a célját érni.

Sérthetetlen és maradandó, a világosság-sugárzása által azonban különbözhet a másik lélektől. Életcélja hogy a világosság-fokát növelje, melyet a lélek egykor önkaratból elsötétített.

Egy ember se tudja megmagyarázni a lélek lényegét, aki azt csak tisztán tudományosan teszi, mert a lélek nem megfogható, emberi érzékszervekkel nem kimutatható, azonban erő az Isten erejéből, akinek a lénye szintén kifürkészhetetlen, és az is marad, de akit a gondolkodó emberek nem tagadhatnak le.

Így tehát az ember tulajdonképpen „énje” a lélek, ami nem definiálható - ami létezik, de bizonyítani nem lehet. A testi szervek működését meghatározza ugyan, azonban a test nélkül is létezik, miközben a test lélek nélkül csak élettelen anyag, holott minden szerve változatlanul megvan.

Az élet azonban hiányzik belőle, amint a lélek elhagyja a testet. Hiányzik az, ami a testet cselekvésre indítja, ami működésre serkenti a szerveket, ami szabad akarattal meghatározóan hat a gondolkodás szerveire, és ami az emberben kiváltja az összes érzelmi indulatot. És ez a gondolkodó, akaró, érző valami - a lélek - a halál után más szférában mozog, de még mindig ugyanazon lényként, mint aki előzőleg az emberi testben lakott. Ezért is ismerhető fel a túlvilági Birodalomban, aminek azonban szükséges előfeltétele egy bizonyos érettségi fok.

Ámen.

Megváltó tevékenység a túlvilágon

B.D. No. 6662

5. október 1956

Megváltó Tervemben a túlvilágon is részesíthetek, mert ez a tevékenységek a túlvilági Birodalomban, ha már annyira kiérlelődtek, hogy tevékenységet jelölnek ki. Világosságot vizsgáltak a sötétségbe, mert megtapasztalták magatokon, milyen kínos dolog a sötétségben vándorolni, és micsoda boldogságot jelent a világosság. Egyetlen megváltott lélek sem marad munka nélkül, és mindenkit olyan csoportba osztanak, ahol megváltó munkát végeznek. Mert mindenkit a benne lévő szeretet hajt, hogy a szerencsétleneken segítsen, őket Istenhez visszavezesse, akikért most fáradhatatlanul dolgoznak és tevékenykednek, mert akaratuk azonos az övékével és el vannak telve irántuk szeretettel.

Ez garantálja minden szellemi megváltását is, még ha végtelenül sok idő telik is el, míg minden szellem visszatér Istenhez, akitől egykor szabad akarattal elváltak. De ez a szabad akarat meghatározó is minden egyes lélek megváltási folyamatának időtartamára. A lélek ellenállhat, és

Istenhez való visszatérése még végtelenül meghosszabbodik, viszont a már megváltott lelkek mindig melléjük állnak, tehát egyetlen ember a Földön, és egyetlen lélek a túlvilágon nem marad teljesen segítség nélkül. Ismételten alkalmakat nyújtanak, hogy az Istenhez való visszatérés útjára léphessen, mert az utat megmutatják neki.

Mikor az emberek a földi életben makacsul elzárkóznak minden indíttatástól, hogy a szellemi útra lépjenek, a túlvilágon ezeknek a lelkeknek még mindig megnyílik egy fény-rés, amely az utat felismerhetővé teszi, mivel a Világosság lelkei megszánják a lényt, amikor mély sötétségben vándorol. Tehát megindul a megváltott lelkek tevékenysége, hogy a szegény lelkeket megváltásra segítsék. Ezért egyetlen lélek sincs hatókör nélkül, és nincs sötét lélek vezetés nélkül, csak a szabad akaratuk határozza meg ez utóbbiak eredményét.

Mikor egyetlen lélek megváltása sikerrel járt, akkor ismét megváltó erőt sikerült szerezni a sötétség ellen, ő megint elképzelhetetlenül sok munkát tud végezni, és végez is majd, mert tele van szeretettel, és hálájában minden elgondolható segítségre kész. És minden léleknek vannak követői, akikre különösen nagy hatást gyakorol, még ha hosszú időn keresztül ellenállásba ütközött is náluk. Szeretete nem enged, és a szeretet mindig megváltó, mert a szeretetnek hosszú távon egy lélek sem tud ellenállni.

Bár a Földön a hiánytalan megváltottság már végbemehetne, mivel Jézus Krisztus szenvedett és meghalt a kereszten, hogy az emberek új erőt kaphassanak, hogy a Megváltás Művének kegyelmeiből részesedhessenek - ha akarnák. De az akaratot Jézus Krisztus nem helyezte kényszer alá, és ez az akarat vagy értékeli a megváltást - vagy használatlanul hagyja.

De amit a lélek a Földön elmulasztott – az a túlvilágon folytatható, mert a megváltási munkát ott is végzik, és Jézus Krisztus kegyelmét és irgalmát még akkor is lehet kérni. Minden lélek reá utal, aki már eltalált hozzá, és a haláltól és bűneitől megváltást kapott, aki minden megváltatlan léleknek bemutatja nagy szeretetét, aki gondolataikat az ember Jézus nagy Megváltó Művére irányítja, tehát minden még megváltatlan lelket az isteni Megváltó Jézus Krisztushoz akar vezetni. Ez állandóan tevékeny szeretetüknek sikerül is, mert a szeretet mindent elér, és a szeretet nem képes másra, minthogy részt vegyen a megváltás munkájában, ami Jézus Krisztus kereszthalálával kezdődött, és soha nem lesz vége, amíg minden még megváltatlan szellemi meg nem szabadul bilincseiből, és el nem jut az életre és boldogságra is. Amíg hiánytalanul meg nem történik az Istenhez való visszatérés, amíg minden Istenből kiindult szellemi vissza nem tér az Atyai Házba.

Ámen.

Jézus Krisztus nevének ereje

B.D. No. 6663

6. október 1956

Ha mély áhítattal kimondjátok nevemet, abból mérhetetlen szellemi erő keletkezik számotokra, mert a belém vetett hitetekről tesztek ezzel tanúságot, tiszteletekről és szeretetekről, amit az isteni Megváltó, Jézus Krisztusnak ajándékoztok, és ezt a hitet az erő hozzátok áramlásával jutalmazhatom, amire mindnyájatoknak szüksége van. Amikor nevemben összejöttök, akkor mindenkit átjár az erő, és lelketek érzi jelenlétemet, mivel akkor körötökben tartózkodom, ugyanis belém vetett hívó gondolataitok által megengedtek, hogy jelenvaló legyek.

Amint Jézus Krisztusban elismeritek engem, olyan fejlődési szakaszba kerültök, amely a megváltásokat garantálja. Kereszthalálom óta tehát megváltástok attól függ, hogy elismeritek-e az ember Jézusban megváltó munkámat, hiszitek-e, hogy Istenetek és Teremtőtök ereszkedett le a Földre, hogy az ember Jézusban végbevigye a Megváltás Művét értetek. Ezt a hiteteket akkor tanúsítjátok, amikor hittel kimondjátok nevemet, amikor Jézus Krisztusban Isteneteket és Atyátokat felismertek, tehát ha nevem kimondásával ezt kifejezésre juttatjátok.

A hívást, amit Jézus Krisztusban küldtök felém, mindig hallom és meghallgatom, és ez jelenvalóvá tesz nálatok. Minden nevemben történő összejövetelet megáldok. Szeretném gondolataitokat kormányozni, szeretném szellemeteket megvilágosítani, és szeretnék hozzátok beszélni, és ezt most

megtehetem, mivel köztetek lehetek, mert hisztek bennem. Ezért találkozatok gyakran, és ahol ketten vagy hárman összejönnek nevemben, ott vagyok közöttük. /Máté 18,20/

Tehát bármikor bekapcsolódhatok beszélgetéseitekbe, gondolataitokba, mindent közvetíthetek részetekre, amire abban az időben szükségetek van, felvilágosíthatlak amiben még kételyeitek vannak, tanácsolhatok és segíthetek, amikor szükségetek van tanácsomra és segítségemre, mert még gyenge gyermekekhez vagytok hasonló, akiket kézen fogva kell vezetni az igazi cél elérésére.

Viszont az ilyen vezetést lehetővé teszitek amint szívetek teljes hitével kimondjátok nevemet. Ezért az emberek nem mondhatják: "Itt van Krisztus, ott van Krisztus!" mert helyileg engem nem kereshettek, én csak ott vagyok, ahol egy hívő emberszív enged jelenvalónak lennem a szeretetben való élése által, és ahol a kis csoportokban a Megváltó Művemben való eleven hittel tiszteletteljesen kimondják nevemet. Mert csak a szeretet által elevenné vált hit ismer fel és nevez meg, mint a megváltó Jézus Krisztust, és teszi lehetővé jelenlétemet.

Így bár mindenütt hirdetnek, de csak kevés szívben tartózkodhatok, mert nevemet bizony csak kevés ember mondja ki abból a legteltesebb meggyőződésből, hogy megváltást hoztam neki a kereszthalálom által. És csak eme kevesek számára van nevemnek az az ereje, amely lelküket átjárja, és valóban elevenné teszi. Ezek nyilvánvalóan érezni fogják ezen áldásomat, bensőséges összekötöttséget éreznek, tehát kapcsolatuk velem olyan, mint gyermeknek az atyjával, jelenlétem tudatossá válik, harmónia és benső békesség a részük, mert ahol én vagyok, ott béke és boldogság van.

Ámen.

„Vizsgáljátok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg!”

B.D. No. 6667

12. október 1956

“Vizsgáljátok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg” Ezt azoknak mondom, akik hajlamosak a kételkedésre, akiknek nincs helyes ítélőképességük, és azon aggódnak, elfogadhatnak-e olyan szellemi értéket, ami szokatlan módon került hozzájuk. Az értéket minden előítélet nélkül fogadjátok el, majd kérjétek, hogy szellemeteket megvilágosítsam, és gondolkodjatok el az így hozzatok jutott dolgokon. Ami számotokra elfogadhatatlannak tűnik - mert még nem tudjátok felfogni - azt most kapcsoljátok ki, és üdüljétek fel azon, ami az első vizsgálat után nektek is hihető.

Nem kérem, hogy vakon higgyetek! Azt kérem, hogy a hozzatok érkezett szellemi értéket vizsgáljátok meg! Gondolkozzatok rajta, és ami érthetetlennek tűnik jobb ha visszautasítjátok, mintha gondolkodás nélkül elfogadjátok. Mert nem hoz áldást az olyan gondolati érték, amelyhez gondolatban még nem foglaltatok állást! Más a helyzet ha komolyan veszitek, hogy az igazságot szeretnétek tudni, mert akkor az igazságot fel is ismeritek, amikor küldöttem azt a szellemi értéket viszik hozzatok, amelynek én vagyok az eredete. Mert ezeknek a szavaknak életadó ereje van - természetesen feltételezve, hogy az örökéletre törekedtek.

"Vizsgáljátok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg!" Nem hangzik-e ez ellentétesen ama szavakkal: higgyetek csak anélkül hogy gondolkodnátok? Hiszen én a ti tetszésekre bízom, hogy mit higgyetek, amikor arra szólítalak, hogy a legjobbat tartsátok meg. Azért bízom tetszésekre, MERT NEM KÍVÁNOK VAK HITET AZ EMBEREKTŐL.

De ti, akik azt követelitek, hogy nem kívánatos "a hittételek fontolgatása" - miért gátoljátok meg az emberek vizsgálódásait? Nem éppen akaratom ellen cselekesztek? És tisztában vagytok a következményekkel, amit az emberekben a kényszerhit okoz? Én minduntalan azt hangsúlyozom, hogy az akarat szabad, minduntalan megemlítem, hogy az ember felelős szabadakaratú döntéseiért, minduntalan a szellemi kényszerítéstől óvok, és azt magyarázom, mi lényeges a földi életben.

Mindezt az Írás is bizonyítja: "Vizsgáljátok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg!" És minden komoly, akaratomat teljesíteni akaró ember felháborodhat ezen, hiszen nem egyezik meg az egyházi oldalról érkező paranccsal - hanem átgondolásokra szólítja. Vajon kinek a szava, és kinek a tanítása szavahihetőbb? Ezekhez a szavaimhoz nem fűzhetek más értelmezést mint azt, hogy foglaljátok állást

minden hitbéli tanításhoz. Legyen mindegy nektek, hogy ki tárja elétek a szellemi értéket - ti foglalatok állást felőle.

A belőlem való tiszta igazságot, ami közvetlen módon, felülről érkezik hozzátok azt is megvizsgálhatjátok, és én nem kárhoztatlak, ha habozás nélkül nem tudtok mindent elfogadni. Mindig kérjétek ki a tanácsomat, és én mindarra megértést adok, ami lelketek érlelődésére szükséges.

Mikor még alacsony érettségi fokon vagytok, nem értetek meg mindent. De határozzátok meg magatok, hogy mit fogadtok el. "Vizsgáljátok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg." Azt bizonyítjátok ezzel, hogy komoly gondolkodással vágyódtok az igazságra. Aki anélkül fogad el mindent hogy megvizsgálná, az közömbösségét mutatja, az igazságban sem él, mert az mindegy neki.

Felelősségteljes felfogás soha ne támogasson ilyen beállítottságot. Az embereket inkább a szellemi értékek megvitatására biztassa, és azt ne akadályozza meg. Csak akkor lesz a szellemi érték áldás az emberek számára. És mert igénybe veszi szabad akaratát, ez arra segíti, hogy elérje a szellemi érettséget, mert a szabad akarat döntésén múlik minden.

Ámen

Rejtélyes jelenségek 1.

B.D. No. 6674

22. október 1956

Gondoljátok meg, hogy a végidőben éltek. Ekkor az is érthető lesz, ellenfelem megragad minden eszközt, hogy megakadályozza az emberiség visszatérését hozzám. Ezért nagy zűrzavart hoz létre, az emberek gondolkodásmódját hamis vágányokra akarja terelni. Az igazság elérését minden eszközzel akadályozza, vakfényeket gyújt, és ahol csak teheti sötétséget teremt, nehogy megtaláljátok az utat, amely hozzám, és világosságomhoz vezet. Ti, akik az én lobogóm alá álltatok, nem tagadhatjátok, hogy a végidőben éltek. Ellenfelem követői ezt tagadják, tehát felfogásukban már hozzá tartoznak. Fáradozásai, hogy elsötétítse szellemüket, nem a követőinek szólnak, bár azokat is próbálja megtartani.

Akiket már elveszített általam, azokat vissza akarja szerezni. Ehhez minden eszköz jó neki.

Az azonosan gondolkodó kabátja alatt próbál megtéveszteni. Azt akarja elérni, hogy eltávolodjanak a teljes igazságtól, és elfogadják az ő igazságnak álcázott téveszméjét. Ti emberek a végidőben valamennyien számolhattok erőteljes hatásaival. Ezért óvatosnak kell lenni, és ne engedjétek magatokat megtéveszteni a hamis fényektől.

Ez minden amit a rejtélyes jelenségekről mondani akarok. Ti túl sok figyelmet szenteltek mindannak, ami zűrzavarba juttat. Kérdéseket dob fel, kételyeket és vitákat okoz - és mégis továbbra is minden rejtély marad. Talán azt hiszitek, nekem szükségem van ilyesmire, hogy megnyilvánulhassak?

Való igaz, megragadok minden lehetőséget, ahol megnyilatkozhatok - de akkor emberi edényt választok, ahova kiönthetem Szent Szellememet. Akkor magam, vagy a világosság lényei beszélnek ama edényen keresztül az emberekhez. Amit ÉN beszélek, mindig komoly figyelmeztetés, hogy távolodjanak el a világtól, formálódjanak szeretetté. Szeretettel betöltött szívbe vezethessem be az igazságot - Örök Megváltó Tervemet - hogy aztán helyes ismeret legyen bennük.

Az igazi gyermek megelégszik azzal amit az Atyja mond, akaratát mindig teljesíti, mert akkor jut üdvösségre. De nektek miért van arra kedvetek, hogy olyan kapcsolatokat létesítsetek, olyan ismereteket szerezzetek, amely lelketek üdvössége szempontjából lényegtelen? Minden ilyenfajta kívánság az ellenfél sugallata! Ti pedig készségesen rendelkezésére álltok! Kívánságaitokat kinyilvánítjátok amikor a Mindenség erőit hívjátok - AMELYEKRŐL NEM TUDJÁTOK, HOGY MILYEN ÚRNAK SZOLGÁLNAK!!!

Járjátok az egyszerű utat: kapcsolódjatok a szeretet által hozzám, kérjétek engem, hogy magyarázatot adjak - és megkapjátok.

De ne szólítsatok meg ismeretlen lényeket, mert ellenfelem alattomosan játszik, nem riad vissza hogy felhasználja JÉZUS nevemet! Az utolsó időben minden eszközzel dolgozik! Ezért óvlat már régen ettől az időtől, amikor "HAMIS KRISZTUSOK" és "hamis próféták" sürgölődnek. Sohase feledjétek, hogy a végidőben éltek, hogy ellenfelem megbízásából maguk az emberek végzik el a Pusztítás Művét! Örök Megváltó Tervemben ennek a Földnek a pusztulása az emberek akarata miatt megy végbe!

Soha ne feledjétek, hogy próféták és látnokok által ezt a végső ítéletet folyton meghirdettem! Ahogy egyik nap követi a másikat, úgy következik be ez is!

Ezt a biztosan bekövetkező dolgot akarja az ellenfelem úgy beállítani, hogy ne higgyétek el. Meg akar téveszteni, követeivel bebeszéli nektek, hogy a pusztulást fel lehet tartóztatni, a Földet meg lehet óvni! Azt a hitet akarja ébreszteni, hogy "ISTEN KÖVETEI" vannak munkában, hogy megakadályozzák a pusztulást! Minden az Örökkévaló Terv szerint megy. Ti emberek csak a lelketek érettségére törekedjétek. Ezt pedig csak a szeretet által éritek el, az akaratomnak megfelelő étellel, bensőséges kapcsolatban velem! Akkor világosságban jártok - nem figyeltek a megtévesztő vak fényekre.

Ámen.

Rejtélyes jelenségek 2.

B.D. No. 6675

23. október 1956

Az emberek tulajdonsága, hogy a szemüket afelé irányítják, ami megérinti testi érzékszervüket. Ezzel szemben minden mellett elmennek, ami lelküket felemelné. Ez szintén ellenfelem befolyása, mert célul tűzte maga elé, hogy minden fénysugarat távol tart a lélektől, és állandóan vastagítja körülötte a burkot. Ehhez a test engedelmes beleegyezését adta.

Az embereknek - ha komolyan veszik a célt, a lelki érettséget - már ezért is el kellene gondolkodniuk mindenféle testi örömről és élvezeten.

De ilyen megfontolásokat az emberek nem szívesen tesznek, és ha utasítást kapnak rá, nem szívesen engedelmeskednek. A korszak végéig már nagyon rövid az idő és ha valaki eredményt akar, akkor szokatlan segédeszközöket kell használnia. Eszközöket, amelyek az ember gondolatait olyan irányba terelik, amely irányba nem akar menni. Nekem bőven állnak rendelkezésemre ilyen eszközök, a különféle szükségállapotok, sorscsapások, vagy váratlan események formájában, amelyek mind alkalmasak, hogy visszavegyék a testi kívánságokat, és az ember anélkül hogy erre kényszerítve lenne, megnyíljon a lelki behatásokra.

De titokzatos jelenségekhez biztos nem nyúlok amiatt, hogy az ember önmagába térését elérjem. Az ilyen dolgok nem alkalmasak rá, hogy az ember szellemben növekedjen. Arra sokkal alkalmasabb, hogy kutatásra ösztönözzenek. Az ember értelmének adnak táplálékot, de nem a lelkének. Ellenfelem ilyen eszközökkel dolgozik.

Ezzel olyan emberekre is hatást gyakorol, akik már kapcsolatba léptek a szellemi világgal, de akik "csodára" várnak - tehát a gondolataik még bőven a Földre irányulnak! Bár az ilyenfajta jelenségek ezeknek nem ártnak, mert iránymutatóként engem vesznek tekintetbe. De ellenfelem mégis sok embert nyer a maga számára, mert nagyobb tér jut az értelmi tevékenység részére, hogy ezeket a jelenségeket megmagyarázza. Én soha nem hatok úgy az emberekre, hogy fokozott értelmi tevékenységre ösztönözzem őket! Én az embereknek világosságot akarok vinni, és nem megoldhatatlan problémákat!

Amikor szokatlan, földön kívüli jelenségekről van szó, ezeket ellenfelem teszi elétek, mint megoldhatatlan problémát. A Föld napjainak a végén teszi ezt, hogy zűrzavart okozzon. Olyan hatást gyakorol a neki engedelmes emberekre, hogy megszületnek ezek a dolgok, amelyek bár földi anyagúak, de mégis talányosak, és amelyeket szintén az ember gondolkodásának félrevezetésére használ. Akit az ilyen jelenségek elvakítanak, az nem ismeri az örök Rend törvényeit. Azokat,

amelyek változás nélkül fennmaradnak, mert egyedül ezek garantálják a szellemi rész továbbfejlődését. Ami belőlem indul - tehát ami isteni eredetű - az mindig világosság, és világosságot ad azoknak, akik ezt kérik. De ami mindig magyarázat nélkül marad - ami csak megszámlálhatatlan feltételezésre ad alkalmat - az ellenfelemtől való. Neki szintén nagy hatalma van, de csak akkor, ha az emberek viselkedése és beállítottsága ezt megerősíti. Akkor látható módon is megnyilvánulhat, fantomokat varázsolhat elő - de ezek csak sátáni akaratának következményei.

Az én eszközeim mások, amelyeket a vég előtt felhasználok, hogy lelkeket nyerjek. Azok nem korlátozzák az emberek szabad akaratát. Az ellenfelem célja, hogy talányos jelenségekkel az embereket egyfajta gondolatmenetre kényszerítse. Ezzel elveszi az akarat szabadságát. Bár a kényszer nem sikerül neki, de az emberek inkább hallgatnak rá, mint arra a halk hangra, amelyen keresztül én szólok hozzájuk.

Ámen.

„Vizsgáljatok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg!”

B.D. No. 6676

24. október 1956

”Vizsgáljatok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg” Ezt azoknak mondom, akik hajlamosak a kételkedésre, akiknek nincs helyes ítélőképességük, és azon aggódnak, elfogadhatnak-e olyan szellemi értéket, ami szokatlan módon került hozzájuk. Az értéket minden előítélet nélkül fogadjátok el, majd kérjétek, hogy szellemeteket megvilágosítsam, és gondolkodjatok el az így hozzatok jutott dolgokon. Ami számotokra elfogadhatatlannak tűnik - mert még nem tudjátok felfogni - azt most kapcsoljátok ki, és üdüljétek fel azon, ami az első vizsgálat után nektek is hihető.

Nem kérem, hogy vakon higgyetek! Azt kérem, hogy a hozzatok érkezett szellemi értéket vizsgáljátok meg! Gondolkozzatok rajta, és ami érthetetlennek tűnik jobb ha visszautasítjátok, mintha gondolkodás nélkül elfogadjátok. Mert nem hoz áldást az olyan gondolati érték, amelyhez gondolatban még nem foglaltatok állást! Más a helyzet ha komolyan veszitek, hogy az igazságot szeretnétek tudni, mert akkor az igazságot fel is ismeritek, amikor küldöttem azt a szellemi értéket viszik hozzatok, amelynek én vagyok az eredete. Mert ezeknek a szavaknak életadó ereje van - természetesen feltételezve, hogy az örökéletre törekedtek.

"Vizsgáljatok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg!" Nem hangzik-e ez ellentétesen ama szavakkal: higgyetek csak anélkül hogy gondolkodnátok? Hiszen én a ti tetszésekre bízom, hogy mit higgyetek, amikor arra szólítalak, hogy a legjobbat tartsátok meg. Azért bízom tetszésekre, MERT NEM KÍVÁNOK VAK HITET AZ EMBEREKTŐL.

De ti, akik azt követelitek, hogy nem kívánatos "a hittételek fontolgatása" - miért gátoljátok meg az emberek vizsgálódásait? Nem éppen akaratom ellen cselekesztek? És tisztában vagytok a következményekkel, amit az emberekben a kényszerhit okoz? Én minduntalan azt hangsúlyozom, hogy az akarat szabad, minduntalan megemlítem, hogy az ember felelős szabadakaratú döntéseiért, minduntalan a szellemi kényszerítéstől óvok, és azt magyarázom, mi lényeges a földi életben.

Mindezt az Írás is bizonyítja: "Vizsgáljatok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg!" És minden komoly, akaratomat teljesíteni akaró ember felháborodhat ezen, hiszen nem egyezik meg az egyházi oldalról érkező paranccsal - hanem átgondolásokra szólítja. Vajon kinek a szava, és kinek a tanítása szavahihetőbb? Ezekhez a szavaimhoz nem fűzhetek más értelmezést mint azt, hogy foglaljatok állást minden hitbeli tanításhoz. Legyen mindegy nektek, hogy ki tárja elétek a szellemi értéket - ti foglaljatok állást föléle.

A belőlem való tiszta igazságot, ami közvetlen módon, felülről érkezik hozzatok azt is megvizsgálhatjátok, és én nem kárhoztatlak, ha habozás nélkül nem tudtok mindent elfogadni. Mindig kérjétek ki a tanácsomat, és én mindarra megértést adok, ami lelketek érlelődésére szükséges.

Mikor még alacsony érettségi fokon vagytok, nem értetek meg mindent. De határozzátok meg magatok, hogy mit fogadtok el. "Vizsgáljatok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg." Azt

bizonyítjátok ezzel, hogy komoly gondolkodással vágyódtok az igazságra. Aki anélkül fogad el mindent hogy megvizsgálná, az közömbösségét mutatja, az igazságban sem él, mert az mindegy neki.

Felelősségteljes felfogás soha ne támogasson ilyen beállítottságot. Az embereket inkább a szellemi értékek megvitatására biztassa, és azt ne akadályozza meg. Csak akkor lesz a szellemi érték áldás az emberek számára. És mert igénybe veszi szabad akaratát, ez arra segíti, hogy elérje a szellemi érettséget, mert a szabad akarat döntésén múlik minden.

Ámen.

A képesség gondolkodásra kötelez

B.D. No. 6679

27. október 1956

Belőlem születtetek, tehát őszubsztanciátokban ugyanazok vagytok, mint én. Eszerint tökéletesnek kellene lennetek, mert belőlem semmi tökéletlen nem születhet. De mint emberek nem vagytok tökéletesek, úgy gondolom, ebben nem is kételkedtek, mert hiányzik hozzá az erő, és a kellő ismeret. Be kell vallanotok, sok az ismeretbeli hiányotok, alkotni és munkálkodni sem tudtok korlátlanul, még ha volna is hozzá elég akarat.

Ez utóbbi dolgot nem kell bizonyítanom, mert hiányaitokat megállapíthatjátok magatokon. De az elsőt, hogy belőlem születtetek, igen sokszor megkérdőjelezték. Viszont saját keletkezéséhez az ember nem tud más magyarázatot adni magának, mert nincsenek bizonyítékai.

Tehát hinnetek kell, és azt minden bizonyíték nélkül el kell fogadnotok. De benső meggyőződést szerezhetek magatoknak, ha azzal az akarattal kezdtek gondolkodni arról, hogyan jöttetek létre magatok és az össz-teremtés - hogy közelebb akartok jutni az igazsághoz. Maga a képesség, hogy ezt megtehetitek - már bizonyíték. Mert arról tanúskodik, van valami élő, aki én tudatú, és nem magától keletkezett - hanem egy szintén én tudatú lény kellett hogy az eredete legyen.

Az embernek a saját élete egy mindent átfogó élet gondolatát sugallja, amit az ember nem adhat meg önmagának, viszont létező valami. Mert a természetes nemzés egy természeti törvény, amit egy törvényhozó adott, akinek az az akarata, hogy eleven lények szülessenek.

Tehát emberek, ti el tudtok jutni arra az eredményre, hogy egy mindenható teremtő teremtményei vagytok - és akkor kell, hogy meglepjen a magatok tökéletlen mivolta! Csak amikor értelmi gondolkodástokkal eljutottatok odáig, hogy ezt a kérdést magatoknak feltegyétek, akkor van rá lehetőség, hogy a földi feladatot gondolat formájában is tisztán lássátok. Tehát arra kell törekednetek hogy a kezdeti, ősi tökéletességet újra megszerezzétek, mert az részetek volt amikor tőlem kiindultatok.

A bizonyítékok hiányoznak hozzá, de ti emberek tudtok gondolkodni. Ez már maga arra kötelez, hogy gondolatok létetek értelmére, és vágyódtok a magyarázatára. Biztos hogy az ilyen vágyat teljesítem, hiszen részeim vagytok, szeretetem gyermekei vagytok, akiket egy cél érdekében teremtettem. A hiányzó ismereteket bármikor megszerezhetitek, csak akarat kell hozzá. Kényszerítve nem lesztek rá, mert eredetileg szabad lényeknek lettetek teremtve - akik visszaéltek a szabadságukkal - de most mint emberek, újból jogosultak értelmük használatára, hogy visszaszerezhessék tökéletességüket.

De az ember újból visszaél szabad akaratával, ha sem értelmét, sem életerejét nem veti be ahhoz, hogy helyes legyen az életvitele. Ezt most könnyen megteheti, mert elég utalást kap tőlem. Legyen az a szavam, vagy valamilyen sorsszerű befolyás. Mindig az embertől függ, pozitív vagy negatív-e a beállítottsága. Ez szabad döntése. Viszont a kapcsolat mindig fennáll köztem és teremtményem között, akkor is, ha az ember ezt letagadja, mert az ember nem volna képes megmaradni, ha akaratomat és szeretetem erejét visszavonnám tőle.

De erről a kapcsolatról addig nem tud, amíg engem visszautasít, amíg magát mint teljesen független teremtményt látja. Majd amikor teljes öntudattal, és szabad akaratral arra törekszik, hogy velem

kapcsolatban legyen - akkor ismeri fel önmagát és állapotát. És ekkor tér vissza ős-állapotába, teremt és munkálkodik világosságban és erőben, és kimondhatatlanul boldog lesz.

Ámen.

Kapcsolat a túlvilági Birodalommal

B.D. No. 6682

1. november 1956

Minden feltételnek rendben kell lennie, ha azt akarjátok, hogy áldott legyen a Szellemi birodalommal való érintkezésetek. Ha szellemi hasznot akartok nyerni belőle, akkor egy általam is akart együttműködést hozzatok létre a Szellemi birodalom lényeivel, aminek a célja a még éretlen lelkek megváltása.

Minden érintkezés veszélyes a túlvilággal, amit a feltételek betartása nélkül tesztek - és ez a túlvilág éretlen lelkeinek is veszélyt hozhat. Amíg az ember az anyagban gondolkodik, nem lesz nagy vágya, hogy szellemi kapcsolatot teremtsen. Ha mégis megteszi - anyagi kérdések miatt teszi, abban a reményben, hogy választ kap rá. A saját akarata hogy kapcsolatot hozzon létre a túlvilági birodalommal, megadja a túlvilágiaknak az engedélyt. Közelednek hozzá, mert megnyílt feléjük, mindegy hogy milyen módon: eszközzel vagy gondolatilag, spiritiszta összejövetelet látogat, vagy médiumon keresztül érkező tanítást fogad el. Az ilyen kapcsolat azonban nem hoz áldást - inkább veszélyt jelent - és az embereket nem lehet eléggé óvni tőle.

Megijedne, ha látná, hogy amint megnyílik feléjük, micsoda tömeg rossz szellem nyomul köréje, akik birtokukba veszik. Kérdéseire válaszolnak ugyan, de mindig csak úgy, ahogy a maguk sötét állapota adja. Mindig jobban és jobban az anyaghoz akarják kötözni, mert még maguk is ugyanolyan erővel tapadnak hozzá, mint valamikor a Földön. Óvakodjatok az ilyen kapcsolatoktól, mert lehúzó ereje van! Akkor is óvakodjatok, ha általa meggyőződtek arról, hogy a test halála után a lélek tovább él - mert ezek a szellemek nem arra bíztatnak, hogy dolgozzatok a lelketeken. Az egymásnak ellentmondó kijelentésekről észrevehetitek, hogy nem jó szellemekkel beszélgettek.

A szellemvilággal akkor lesz áldásos a kapcsolat, ha nagyon erős bennetek az igazság utáni vágy. Ha ez az ösztönzés annyira erős, hogy az ismeretekben álló lényeket arra kértek: világosítsanak fel az igazságról. De csak olyan ismeretekre kérhettek választ, aminek szellemi tartalma van. Tehát nem szabad anyagi kérdésekre választ kérni azoktól, akik hívásokra jelentkeznek.

Az ilyen érintkezés akkor is áldást hozhat, ha kezdetben földi segédeszközökkel, vagy médiumon keresztül indult. Biztos, hogy hamarosan tisztán szellemi társalgáshoz vezet - amit mindenkinek ajánlok - ha olyan útra léptetek, hogy oktatást és vezetést kértek Szellemem által. A világosság minden olyan lénye, aki megbízásomból oktat, arról is ad majd ismeretet, hogyan lesztek tökéletesek. Amikor a szellemvilággal kapcsolatot hoztok létre mindig döntő, hogy milyen az akarat, milyen a lelki érettség, és mekkora fokon áll a szeretet - mert mindig ezeknek megfelelően közelednek hozzátok a hasonló lények. Ti emberek még tele vagytok mindenféle gyengeséggel, ezért a hozzátok hasonló túlvilági lényektől is tartanotok kell! A kapcsolat előtt mindig ajánljátok magatokat nekem, hogy mindenkor védjelek meg. Ez a kérés a legjobb oltalom lesz számotokra, mert aki ilyen kéréssel lép elé, az biztos lehet, hogy kapcsolata soha nem lesz kárára.

Viszont igen ritka eset, amikor az emberek tisztán szellemi kérdések miatt keresik a túlvilági kapcsolatot. Sokkal inkább a kíváncsiság vezeti őket, hogy megtudják, milyen odaát. Másrészt megholtjaikkal akarnak kapcsolatba lépni, hogy tanácsot kérjenek. Ha lelküknek ez nem is okoz közvetlen kárt - de sok előnyt se hoz. Az eredmény inkább érzéküket elégíti ki, és nem a lelküket.

A szellemvilág állandóan kapcsolatban van a Földdel és lakóival, minden erejükkel igyekeznek megtartani a komoly kapcsolatokat, esetleg ki is bővítik. Ezért megáldok minden embert, aki fenntartja az ilyen komoly kapcsolatot ami előnyös az emberre, és sok túlvilági lényre.

De a legnagyobb elővigyázatosságra intem azokat, akik csak olyan területre kívánnak bepillantást kapni, ami még el van zárva előlük. Könnyen ellentétes erők hatalmába juthatnak, akiktől aztán már

nehezen tudnak elszakadni. Ezzel szemben az igazságra vágyódók, a komolyan törekvők nyugodtan ráléphetnek a hidra, mert igazi követeimmel találkoznak, akik oltalmat adnak, és olyan világosságot közvetítenek, ami megfelel nekik.

Ámen.

Megszállottság - Az apák bűnadóssága

B.D. No. 6691

17. november 1956

Minden ember megkapta tőlem az adományt, ami lelke érlelődését lehetővé teszi. Még akkor is, ha az a látszat, hogy természet szerint testileg, vagy lelkileg torzszülött valaki - mégis, mindenki olyan lélek van, ami elég érett a földi testetöltéshez. De olyan erők is birtokba vehetik az ember testét, amelyek a mélyből érkeznek, és ezt külsőleg is észre lehet venni, amikor olyan dolgokat tesz, amelyek teljesen rendellenesek. Ebben azonban az ember lelke nem vesz részt - csak nem tud védekezni az erő ellen amelyek őt visszaszorítják, és az emberi testben a maguk üzelmeit folytatják.

Bölcs oka van annak ha ilyent megengedek - de ti ne jussatok arra a végkövetkeztetésre, hogy az ilyen embereknek el kell veszniük örökre. Én támogatom a lelket, nehogy birtokba vegyék. És az a csendes fájdalom, ami ilyenkor elfogja őket arra szolgál, hogy maguk közben megtisztuljanak. Földi tartózkodásuk tehát nem lesz eredménytelen akkor sem, ha embertársaik a legelvetemültebb teremtménynek nézik őket, akik már érettek a pokolra. A pokol a végidőben kidobja magából a legrosszabb szellemeket is, és ezek tartózkodási helyet keresnek maguknak. Nem nemződnek bele senkibe, hanem gyakran olymódon vesznek igénybe gyenge testeket, mintha az illető embernek megszűnt volna minden világos értelme, és minden felelősségérzete. Szinte öntudatlannak, és szellemben zavarodottnak lehet tekinteni.

Ennek ellenére egy én-tudattal rendelkező lélek testesült meg, de a tulajdonképpeni életfeladatuk teljesítését - uruk megbízásából - a rossz szellemek megakadályozzák. Ezeknek az embereknek a lelke igen kemény földi utat tesz meg, aminek a legkülönfélébb oka lehet. De van szellemi védelmük - és a kínzó félelmük, a tehetetlenségük az őket nyomorgatókkal szemben gyakran jobban hozzájárul megtisztulásukhoz, mint a normális földi élet.

Hogy ilyen erők emberi testet büntetlenül szolgálatukba vehetnek, azt gyakran maguk az emberek okozzák maguknak, mert bűneik hatást gyakorolnak gyermekeikre is. Olyan emberek ezek akik szívesen megengedték, hogy ellenfelem befolyást gyakoroljon rájuk. Olyan emberek, akiknek a tettei nagy engesztelést követelnek, és még nem kaptak Jézus Krisztus által bocsánatot - mert még nem ismerték fel őt, még nem kérték bocsánatát. Az ilyen emberek utódai még hordozzák ezeknek a bűnöknek a terhét, de nem szükséges, hogy ugyanazok a rossz tulajdonságok is meglegyenek bennük.

Az elődök bűnei által meggyengült test nem tud védekezni a rossz szellemek ellen - akik az ő szellemét is birtokba akarják venni, de ebben én megakadályozom őket. Megengedem ugyan, hogy az apák vétkeinek kiengesztelésére elviseljék a testi szenvedést, de a rossz szellemek által a lelke soha nem károsodhat - mert áldozatát szabadon hozta meg, és ezzel az áldozattal megváltja magát is, és a túlvilágon a megváltatlan lelkeket is. Hatására azok felismerik hibájukat, és Jézus Krisztus felé veszik útjukat.

Ámen.

A lélek előfejlődéséről

B.D. No. 6707

6. december 1956

Az emberek már végtelen idő óta a Földön tartózkodnak, anélkül hogy tudnának róla. Legyen elég szavam, hogy elhiggyétek: igen sok idő telt el addig, hogy a földi életet mint ember elkezdtek. Nehéz volt a mögöttetek lévő földi élet, azért az emberi testbe öltözve elvétetett a visszaemlékezéseitek. Ugyanis az elég lenne, hogy nagyon törekedjete, de az ilyen törekvés csak félelemből születne, és nem szabad akaratból.

Tehát a magatok előéletéről nem tudtok semmit - hanem csak elhihetitek - és az erre vonatkozó hitetek is gyenge, tehát az akarat kényszerítése nem áll fönn, ha közben a Földön átalakultok. Viszont mint ismeretet mindezt nagyon gyorsan elétek kell tárni, hogy a földi életben felelősségtudattal haladjatok. Minden előbbi anyagi formátok alkalmával sokat szenvedtetek, mert csak így értétek el azt az érettséget, ami az emberré válásnak szükséges feltétele. Meg is kell tennetek mindent, hogy végérvényesen elérjétek szabadságotokat, amit aztán már többé soha nem veszthettek el. Előttetek nagyon boldog jövő áll - mögöttetek kínban és kötöttségben leélt élet. Most a földi emberélet alatt magatok döntitek el, milyen lesz a sorsa lelketeknek.

Lelketek a tulajdonképpeni énetek, tehát ne gondoljatok egy második lényre, akinek a sorsa közömbös előttetek, hanem arra gondoljatok, hogy magatok vagytok azok, akik boldoggá válhattok - vagy majd mérhetetlenül szenvedtek. Tehát amíg a Földön tartózkodtok teremthettek magatoknak egy szabadságban és boldogságban töltött sorsot - csak már nincs rá sok időtök. Most még éntudatú lények vagytok azzal a képességgel, hogy akaratotoknak megfelelően tudtok gondolkodni és cselekedni, mert az életerő most rendelkezésekre áll.

De a mögöttetek lévő állapotban teljes világosság-nélküliségben voltatok, és ha ez az állapot lesz újból a sorsotok, eltűnik az öntudat és a gondolkodási képesség. Kínokat viszont éreztek, mert teljesen szilárd formába kerültek. De ha a boldog sors vár rátok, éntudatotok birtokában maradva, világosságban és szabadságban fölöttébb boldogok lesztek, és boldogságotokat állandóan növelhetitek.

A bizonyítékok erről is hiányoznak, mert az is megnyirbálná a szabad akaratot, és magasba töréseket elértektelenítené. De benső hangotok mindig arra ösztönöz, hogy tegyetek valamit - erre hallgassatok és azt kövessétek. Azon fáradozzatok, hogy jók legyetek magáért a jóért, ezzel engedjétek őstermészeteteket áttörésre, mert az jó és nemes volt - mert Isten kezeiből tökéletesen került ki.

Rövid az az idő, amit mint ember éltek a Földön, de arra elég, hogy abból a fogyatékos teremtményből - amivé szabad akaratból lettetek - visszaváltozzatok arra a tökéletességre, ami egykor díszített benneteket. Elég a Földön a rövid idő, csak az akarat legyen készséges. És ez a döntő, az akarat-próba letétele, mert erre kaptátok a földi életet. Sok áll a játszmán - erre gondolnotok kell, ha nincsenek is bizonyítékok mellette. Csak azt ne higgyétek, hogy a testi halállal ti is elmúltok. Ti fennmaradtok. De hogy a továbbiakban milyen formában - azt ezzel az élettal magatok határozzátok meg, mert azt a sorsot kell magatokra vennetek, amit lelketeknek készítettetek.

Ámen.

A Szellem kiáradása

B.D. No. 6720

23. december 1956

Akármilyen az, amit gondoltok, tesztek és akartok, amint teljes egészében átadtátok magatokat nekem, hogy védjelek és vezesselek - azt Szellemem határozza meg. Csak a magatok átadása szükséges, hogy én megragadhassalak és Szellememen keresztül munkálkodhassak.

Már nem vagytok magatokra hagyva és a földi utat gondtalanul járhatjátok. Elvezetlek az igazi célhoz, és Szellememen keresztül minden lépésekre vigyázok - mindig helyesen vezetek, ha abba a veszélybe kerültek, hogy letértek az igazi útról. Amint Szellemem bennetek munkálkodhat - magam vagyok jelenvaló nálatok. De ezt Ti szabad akaratokkal engeditek meg nekem.

De amíg hiányzik a velem való kapcsolat, amíg a szellemi szikrát tétlenül szunnyadni hagyjátok, addig izolálva vagytok tőlem. És amit most ebben az állapotban tesztek, gondoltok és akartok, azt még mindig ellenfelem határozza meg, mert megállás nélkül hat rátok. Erre addig van joga, amíg akaratotokkal ti az övéi vagytok. Én befolyásomat nem érvényesíthetem és sorsotok veszélyben van. Mert nálam nélkül nem számíhattok semmi elkövetkezendő túlvilági jóra. Ellenkezőleg, ellenfelem Birodalmában elvesztek a mélyben. - Amíg mint ember éltek ezen a földön, kevés gondot csináltok

magatoknak abból, hogy mi lesz a túlvilági sorsotok; viszont a testi halált el nem kerülhetitek - és ami utána következik, az lehet borzalmas - de lehet fölöttébb szép és boldogító.

Miért nem adjátok át magatokat teljes bizalommal, ISTENETEKNEK ÉS ATYÁTOKNAK, hogy ő helyesen vezessen benneteket? Hogy majd boldogságot készít nektek - ahogyan megígérte? - Mert nincs hitetek bennem! - És ez már ellenfelem hatása, ő akarja elnyomni a belém vetett hitet. - Viszont én értelmet adtam nektek. Megadtam a képességet, hogy valamit fontolgatni tudjatok. És ennek a képességnek az ereje által igazat tudtok adni nekem; értelmetek erejével felismerhettek egy olyan hatalmat, aki mindent életre hívott, ami körülvesz és akinek a magatok létét is köszönhetitek.

Adjátok át magatokat ennek az erőnek, és már semmi felelősségetek sincs a földi életre vonatkozóan. Mert ez a hatalom mindent megtesz, hogy célhoz érjete. Ti ezzel az átadással visszatértek hozzám - ahhoz, akitől szabad akarattal eltávoztatok. Adjátok át magatokat nekem, és attól az órától kezdve az én kíséretem mellett vándoroltok az életben. Gondolkodástok, tetteitek és akaratotok megfelel az én akaratomnak - mert Szellememen keresztül magam munkálkodhatok bennetek.

Tudjátok most már, hogy mit jelent "a Szellem kiömlése" fölétek? - Ez különböző erővel mehet végbe - mindig a hozzám és a felebarát iránti szeretet ereje szerint. De mindig érezhetitek, hogy megragadlak; amikor felém irányul kívánságtok, mindig birtokolhatjátok magatokban Szellemem hangját. Csak akarjátok, hogy tulajdonomba vegyelek; csak adjátok magatokat birtokomba - és én vezetek, akárhol is vándoroltok. Ekkor veszély nélkül mehetek át a földi életen, a célt biztosan elértek. Ekkor engem követtek és soha nem hagytok már el, mert Szellemem betöltött, újból az enyéme lettetek - amint kezdetben volt.

Ámen.

A tanító kötelessége: a tananyagot kivizsgálni

B.D. No. 6728

4. január 1957

Mindaddig nagy felelőtlenség az embereknek szellemi anyagot ajánlani, amíg nincs kivizsgálva, hogy megfelel-e az igazságnak. Mindenki, aki magát hivatottnak érzi hogy embertársait tanítsa, teremtsen benső meggyőződést magának, hogy amit tanít, az tiszta igazság. A meggyőződést úgy szerezheti meg, ha a szerzett tudást komoly vizsgálatnak veti alá.

A vizsgálatot az én támogatásommal kell végbevenni. Bensőségesen kérjen, hogy világosítsam meg szellemét, helyesen vezessem gondolatait, és óvjam a téves gondolatoktól. Az igazságot a tévedésektől csak ezután lesz képes elválasztani. Csak ekkor lesz igazi szolgám, szavam igaz hirdetője, aki áldásosan dolgozhat a Földön az emberek között.

De aki minden gondolkodás nélkül továbbítja a szellemi értékeket - mert maga is éppilyen gondolkodás nélkül fogadta el - az nem áll az igazi helyen. Az nem hirdetője szavamnak, nem az én szolgálatomban áll, hanem azt szolgálja, akinek a munkálkodását nem lehet áldásosnak mondani az emberek között. Embertársaival szemben felelőtlenül viselkedik, tévedésbe viszi őket, és még hitet is követel hozzá. De felébredt-e már benne a gondolat, vajon neki nem tanítottak-e tévedést? Ha erre a lehetőségre nem gondolt, úgy ez goromba mulasztással elkövetett bűn, mert szellemi kincsét nem gondolta át komolyan.

Amikor valaki értem dolgozik, akkor az sem ismeretlen előtte, hogy nekem ellenfelem van. Nem ismeretlen az, hogy a világosság és sötétség szemben áll egymással. Tehát tudja, hogy az ellenfél munkája a világosság elsötétítését célozza. Tudja, hogy a Sátán szétszórja a tévedéseit, hogy az igazságot elerőtlenítse. Magának is óvakodnia kell, nehogy tévedésbe essen. Támogatásomat kell kérnie, hogy védjem meg az ellenfelemtől, a tevékenységétől, és a tévedés elfogadásától.

Ha ezt komolyan megteszi, úgy kormányozom gondolatait, felismeri a szellemi értéket, és biztos lehet abban, hogy gondolkodása tisztulni fog. Mert senkit nem hagyok téves gondolkodásban, aki. az igazságot kéri tőlem. De aki elmulasztja a kérést, és mégis azt hiszi hogy igazságban él - az téved. A

tévedésekkel teleszórt ismeretekkel magának kell megküzdenie. És teljes felelőtlenség, ha téves ismereteit továbbadja. Az illető óriási vétket vesz magára - de tudni kell, hogy hallgatóinak is ugyanazt kell tenniük. Amikor a tanítást kapják, mindjárt kérjék tőlem az igazság felismerését. Majd megvilágosult gondolkodást kérjenek, hogy felismerjék az igazságot. Ti a világban mindent megvizsgáltok, hogy az mennyit ér. Vizsgáljátok meg ugyanígy a szellemi javakat is, és gondolkodás és megfontolás nélkül ne fogadjatok el mindjárt mindent? Csak káros lesz ami nem felel meg az igazságnak - lelketeknek nem hoz áldást, mert a lélek csak az igazságon keresztül érhet célhoz. Aki embertársai tanítója akar lenni, annak előzőleg meg kell bizonyosodnia, hogy mit akar nyújtani. Csak ha biztos a tananyagban, ha annak igazságáról meg van győződve, csak akkor adja tovább. Ezt a meggyőződést nem szerezheti meg iskolaszerűen, hanem mindenkinek magának kell megszereznie. Kívánni kell a tiszta igazságot, bensőséges kapcsolatban az Örök Igazsághoz kell fordulnia, hogy részesüljön belőle. Ekkor már az igazságot tanítja amikor engem akar közel vinni az emberekhez, és tevékenysége áldott lesz.

Ámen.

Az Isten Országáért végzett munka

B.D. No. 6736

14. január 1957

Az Isten Országáért végzett munka a legszebb feladat, amit ember a Földön végezhet, és ami magának is lelki érettséget hoz, amellet pedig számtalan lénynek nagy áldást jelen. Csak Isten szavának az elterjedése hozhat világosságot a lelkeknek, az vezeti őket hozzám, Örök Teremtőjükhöz.

Mindenkit megáldok, aki szolgálatra jelentkezik, erőt adok, hogy a Földön jól végezze hivatalát. Amint azon fáradozik, hogy engem, és szavaimat megértse az emberekkel - mert az fontos lelkünk üdvére - már igazi szolgálja lett szőlőskertemnek.

A segítőkézségnek kell úrrá válni benne, nem lehet hogy önző szándék vezesse, mert az nem szellemi, hanem csak földi tevékenység - akkor is ha úgy néz ki, mintha szellemi célja volna. Én tudom, ki az aki nekem szolgál - ki csak egyéni énjének. Aki szellemi hivatalt visel, annak egyedül eszerint értékelem munkáját.

Emberek, indítson ez gondolkodásra, mert akkor azt is megértitek, hogy mindegyik szellemi irányzatból áldás fakadhat, ha az az akarat az uralkodó, hogy nekem szolgáljanak tevékenységükkel, ha a prédikálókat az a szándék vezeti, hogy az emberekkel megismertesse az én szavaimat. Ilyenkor megkapja támogatásomat, gondolkodását helyes úton vezetem, és helyettem ő beszél az emberekhez.

Így mindenkor az igazságnak megfelelően beszél, mert általa én szólítom meg az embereket, és én csak az igazat nyújtom nekik. Nagy szellemi ínség van az emberek között. Megszüntetni csak szavaim átnyújtásával lehet, mert szavam világosság és erő - az pedig az embereknél hiányzik. Szavam a szeretet gyakorlását tanítja, mert világosság és erő csak a szeretet gyakorlásával árad az emberekbe.

Az embereket tehát elsősorban Evangéliumom által kell oktatni, hogy szeretetben éljenek, és akkor lelkük kiérlelődik. Megáldok minden embert, aki meghirdeti isteni szeretetem tanításait, és egyúttal rámutat arra az EGY-re, aki az emberek iránti szeretetből szenvedett és meghalt a kereszten. Tehát Jézus Krisztusra utal, az Isteni Megváltóra, akiben ÉN MAGAM TESTESÜLTEM MEG A FÖLDÖN. Erről a nagy szeretetről és irgalmas cselekedetről a Földön minden embernek tudomást kell szerezni - tehát az ember Jézusról, akinek a testében Én magam vittem végbe a Megváltás Művét. Ez egy megbízatás mindenki számára, aki mint az én tanítványom kimegy a világba, hogy embertársainak az én Evangéliumomat hirdesse.

Aki ezt a megbízatást hozzám való szeretetből teljesíti, az egy igazi szolga szőlőskertemben, akinek mindig áldásos lesz a munkája. És ha számomra kinyitja szívét és fülét, utasításaimat is állandóan megkapja vagy hallható beszéddel, vagy megérzésekkel, amelyek arra ösztönzik, hogy akaratom szerint beszéljen és cselekedjen. Mindenki hűséges szolgálom, aki teljesen átadja magát, aki keresi akaratom teljesítését, aki egyedüli törekvésre méltó célnak ismert föl engem. Mert ez a szolga

helyreállíthatja velem kapcsolatát, ami feltétlenül szükséges, hogy alkalmas eszközömmé válhasson, mert közelebb hozza az embereket hozzám és Országomhoz - és tetteit állandóan megáldom.

Ámen.

Küzdelem a hitért - Antikrisztus

B.D. No. 6758

10. február 1957

Minél közelebb van a vég, annál hevesebben lángol fel a harc a fény és a sötétség között. A harc minden ijedelmét akkor élik át először, ha követőim ellenirányul, ha a belém, Jézus Krisztusba vetett hit fenyegetve lesz, ha ellenfelem célpontja Megváltó Művem lesz - ha az emberektől hitük nyílt megvallását követelik, és a hit megtagadását a legbrutálisabb eszközökkel fogják kikényszeríteni.

Ekkor tör ki először a szükség és nyomorúság, az az idő, melynek lerövidítésére ígéretet tettem. Azután nyilvánvalóra válik ellenfelem dühe, az emberek már nem ismernek akadályt, semmitől sem riadnak vissza, mert a Sátán hajtja őket, és akaratuk teljesen alá van rendelve neki. Ki lehet mondani, hogy nem telik el sok idő a hitért folyó harcig, de előtte még nagy szükség éri a Földet, csak ennek más kihatása is lesz. Akaratom által sújtja az embereket, hogy a szükségben már a hitüket erősíteni, vagy bizonyítani tudják. Ennek ellenére sok ember lesz, akikre éppen ez a szükséghelyzet - mely egy természeti katasztrófa lesz - a legnagyobb hatással lesz, és ez jelenti az alkalmat, hogy a hit ellen lépjenek fel, mert először csak most kételkednek igazán az egy Istenben és Teremtőben, aki elpusztítja azt, amit teremtett. De aki az igazság talaján áll, annak mindenre van helyes magyarázata, és ha ő ezt az igazságot elmondja embertársainak, akkor az eljövendő, hitért való küzdelem inkább erős hitet érlel köztük. Ez a hit minden fenyegetéssel szemben kitart, melynek a hívők ki lesznek téve. De mivel az emberek többségének nincs már eleven hite - ez már ellenfelem műve - ezért nem hagyja abba az igazság elleni tevékenységet, és nagyobb sikere lesz az emberek körében, mint a tiszta igazság képviselőinek, akik Krisztus igaz tanításának képviselői. Mivel az emberek ritkán kapnak ajándékba hitet, az ellenfél pedig bármit ajándékozhat amit csak akar, ők ez utóbbit fogadják el. Ezért van szükség arra, hogy a helyzet már előre világos legyen, és mindenki szabadon és nyíltan megvalljon - vagy megtagadjon.

Mindenkinek önmagáért kell ezt a döntést meghozni az eljövendő ínséges időben, amely akaratom által éri a Földet, mert a természet erőin keresztül fogok beszélni, s akkor mindenki döntés előtt áll: Hozzám fog-e segítségért kiáltani, vagy tőlem teljesen elszigetelődik, ami egyidejűleg az ellenfél felé való fordulást jelenti. Ezután még egyszer döntést kell hoznia, amit nyilvánosan kell megtenni. Az utolsó hitért folyó harcban ezen a Földön töletek, emberektől azt fogják követelni, hogy vagy mellettem tegyetek tanúbizonyságot, vagy megtagadjatok.

Ekkor már az enyéim tudni fogják, hogy eljött a vég. Tudni fogjátok, hogy le fogom rövidíteni a napokat az enyéim miatt, hogy én magam fogok jönni, hogy kiragadjalak és elvigyelek benneteket erről a Földről a béke szigetére, mielőtt végbeviszem a megsemmisítés művét, amely minden teremtett végét jelenti ezen a Földön.

Higgyétek el, amit újra és újra hirdetek nektek. A Földön lévő állapotnak igazolnia kellene, hogy ellenfelem tombol, mert tudja, hogy nincs már sok ideje. És hogy ellenfelem tombol, és a Föld népessége az oldalán csoportosult, ez mindenki által felismerhető, és el kellene hogy gondolkodtasson.

De minden nap kegyelem az ember számára, mert a legalávalóbb embernek is megvan a lehetősége hogy megváltozzon, és még a vég előtt elnyerje a bennem való hitet - mert mindent megpróbálok, hogy ellenfelemtől még a vég előtt megszabadítsam a lelkeket.

Aki bennem hisz - üdvözülni fog, de a hitetlenebbek annak a sorsát kell hogy osszák, akit szabad akaratból követtek. De ti gyermekeim ne féljete, mert az eljövendő ínséges időkben sem fogtok semmiben hiányt szenvedni, még akkor sem, ha a földi javakat vonják meg tőletek, amire az élethez van szükségetek. Ahogy elhiszitek, hogy én elfogadtalak benneteket, akiket nevem miatt üldöznek, nem kell megijednetek az ellenfél intézkedéseitől. Mert amit elvesz tőletek, azt éntőlem kapjátok

vissza, s ha más formában is, de nem fogtok fizikailag nélkülözni, mert én magam fogom éhségteket csillapítani. Mert nézzétek az ég madarait, nem vetnek, nem aratnak, nem gyűjtik a csűrbe - a ti égi Atyátok mégis táplálja őket.

Gondoljatok ezekre a szavakra, gondoljatok arra, hogy ő, aki mindent teremtett, igazából meg is tudja tartani mindazt, amit ő hozott létre. Ezt ő biztosan megteszi, ha övéi szükségét szenvednek. De eljön az idő, hogy brutális intézkedésekkel akarnak kényszeríteni, hogy hiteteket elhagyjátok, és akinek gyenge a hite, nem fog kitartani ezen intézkedésekkel szemben. Erős hitpróbák vannak, melynek ki lesztek téve, de éppen ezekre az időkre akarlak benneteket felkészíteni. Ezután világító például szolgálhattok embertársaitok számára. Ti fogjátok bizonyítani, mire képes az erős hit. Hogy éltek - habár az élethez szükségeset megvonták tőletek. Ezért keressétek mindig csak Isten országát, és az ő törvényét, - minden mást megkaptok tőle.

Ezek az ígéretek szintén nyilvánosan fognak beteljesedni az enyéimen. Azokon, akik értem s nevéért fellépnek a világ előtt, a földi hatalomtól nem félnek, mert védelmem alatt rejtve érzik magukat. Azokon fog ez először bebizonyosodni, akiknek élő hitük van, és ilyenek csak kevesen lesznek.

Akkor azok az „építmények” is összeomlanak, amelyek homokra épültek - amelyek nem a hit szikláján álltak, amelyre egyházamat építettem. Nehéz idő lesz, melyet nem élne túl ember, ha előtte nem vezettem volna az igazságot a földre, amely mindent megmagyaráz, és amelyet csak erős hit eredményezhet. De a tévedés egy embernek sem ad erőt, hogy kitartson. Csak ahol szeretet van, ott lelhető fel a hit ereje. Egy rendkívüli ember fog látható alakot nyújtani ellenfelemnek, és ez az ember vezeti be az utolsó ütközetet ezen a Földön.

Ügyeljete erre, és tudni fogjátok, hogy közel van a vég órája. De figyeljete a fentről jövő küldötteimre, akik ebben az időben lépnek fel, hogy fényt vigyenek az embereknek, melyet követnetek kell. Mindenkire figyeljete, aki előre hirdeti szavaimat, csatlakozzatok hozzájuk, hogy összejöjjen a kis sereg, hogy újra fényt hozhassanak, hogy a hit folyton nőjön - ezennel megígérem védelmemet, atyai gondoskodásomat és áldásomat.

Nem kell félniük, hogy brutális erőszak áldozatai lesznek, mert ÉN MAGAM jövők értük, és viszem el őket, amint ellenfelem mértéke betelt, és enyéimet a legkegyetlenebb veszély fenyegeti. Ezért fogom a napokat megrövidíteni, hogy enyéim kitarthassanak, és el ne gyengüljenek az üldözési intézkedések láttán.

Mivel még egy utolsó mentési lehetőséget engedek egyes lelkekért, ezért védően tartom azok fölé kezemet, akik képviselnek engemet a világ előtt, hogy az ő erős hitük láttán azok is felegyenesedhessenek, akik fel tudták ezt a hatalmat ismerni, mely erősebb a világi hatalomnál. Ezért szokatlanul fogok enyéimről gondoskodni, és ők minden ellenséges intézkedés ellenére meg tudják állni a helyüket testileg és szellemileg. Mindez rövid időn belül lejátsszódik. Amit ma még nem is gyanítotok, az fog megtörténni, ezért teszek már ma figyelmeztetést benneteket, akiket magam tanítok, és akkor tudni fogjátok, miért történik mindez. Számotokra a szellemi szükség is láthatóvá válik ezen a Földön, és az idő jeleiből felismerhetitek a világ órájának állását.

Mert annak a férfinak, akit ellenfelem burkául választ, **nincsen hosszú élettartama**, és hadserege nem sokáig lesz ezen a Földön. Természetfeletti képességei felismerhetővé teszik, mert ellenfelem szokatlanul figyel rá, ezért dolgozik érte és terveit. Bár az egész világ hódol előtte, ti felismeritek és átláttok rajta.

De nagyon elővigyázatosnak kell lennetek, és nem szabad szándékosan veszélybe kerülnötök - még túlbuzgóságból sem. Okosnak kell lennetek, mint a kígyónak, és szelídnek, mint a galambnak. De ha követelik tőletek a döntést, akkor ki kell állnotok, és szilárdan bíznatok bennem és segítségemben. Mert bár az emberek még oly hatalmasak is - hatalmam ellen semmit sem tehetnek, és egyetlen leheletem elég volna hogy megsemmisítsem őket. Tartást fogok adni nektek, mikor eljön az óra. Magammal viszek benneteket, akik a legnagyobb földi fenyegetésben vagytok, a fenyegetőt pedig

magam állítom le, mert letelt a határidő, vége lett egy megváltási időszaknak, és új fejezet kezdődik, amittől minden szellemileg megváltott haladása megkezdődik.

Ámen.

Világesemények - Káosz - Antikrisztus

B.D. No. 6762

15. február 1957

Léírhatatlan káosz lesz, miután a természeti erőkön keresztül beszéltem, mert mióta világ a világ, Lember nem élt át hasonlót. A félelem és az ijedtség képtelenné teszi az embereket, hogy gondolkodjanak és cselekedjenek. Félnék hogy ez az esemény megismétlődik, és ezért képtelenek hogy saját maguk segítsenek, és mentsek ami még menthető.

Csak kevesen fogják felismerni, hogy mi történt, mert ők előtte figyelmeztetve lettek rá, és belátták szavaim igazságát. Ezért teljes meggyőződéssel fognak embertársaiknak felvilágosítást adni. Kevesek találhatnak viszont meghallgatásra, mert az emberek mindennek hitelt adnak, csak isteni beavatkozásnak nem, amely ily módon lett végrehajtva.

Ennek ellenére jól ki kell használni ezt az időt, és ezzel összefüggésben hírt kell adni az embereknek az előttük álló végről. Ami kozmikusán már végbement, azt nem tagadhatják le, és egyeseket elgondolkoztathat az, ami már előtte ki lett hirdetve. De az élni akarás, a fennmaradás ösztöne mégis győzni fog, és az emberek mindent megtesznek azért, hogy urai legyenek a földi szükségnek. Újra döntő lesz a szeretet foka, a segítő szándék, az akarat a másokon való segítségére, hogy javuljon a saját élethelyzetük, mert mindenkin segíteni fogok, aki rászánja magát, hogy embertársait is kisegítse a szükségből.

Nehezen kell azonban küzdeniük azoknak, akik csak a saját erejükben bíznak, vagy látható támogatásra lelnek lentől, ha kérlelhetetlenül járnak el embertársaik ellen. Nagy lesz a földi szükség, ahogy a káosz is, amely az elképzelhetetlen pusztítás által jön létre. Számátalan ember adja oda az egy istenben és Atyában való hitet is, mert érzékenyen érintette őket a katasztrófa. De ezek hite csak formális volt, ami nem állt ki komolyabb próbát.

Azért hirdetem már előtte ezt az eseményt, hogy az emberek kitartsanak, hogy tudják, hogy ez az én tervem, hogy én a természeti erők felett is úr vagyok, és hogy ezek után könnyű nekem az embereken is segíteni - ha tőlem kérnek segítséget. Mindezt nem kellett volna előtte kihirdetnem, hirtelen is beavatkozhattam volna, és minden embert meglephettem volna. De akkor egy ember sem akarna hinni bennem.

De én azt akarom, hogy ti felismerjétek engem, és felismerhessetek azáltal is, ha minden úgy lesz, ahogy meg van írva. Akkor tudni fogjátok, hogy akaratom nélkül ezen a Földön semmi sem történhet, akaratomnak ekkor meghajoltok, miközben teljes hittel odaadjátok magatokat nekem, és kéritek védelmemet. Ezért vezetem hozzátok a tudást az előttetek állókról, ezért avatlak be Megváltó Tervembe, és ezért kértem mindig azt a szolgálóimtól, hogy a tudást embertársaikhoz vezessék, mert a velem való kapcsolat biztonságosabb, védelem számotokra, bármi jön. Aztán meg fog jelenni az is, aki az utolsó időben ellenfelem lesz, aki magához ragadja a gyepelét, mert a nagy szükség megkönnyíti dolgát, és aki még rendelkezéseket is hoz, amelyek egyszerűen bizonyítják, hogy a Sátánhoz tartozik.

Sok követőre fog találni, hadseregét aggály nélkül fogja vezetni, a gyenge hitűeket is el akarja szakítani tőlem, bár oldalamon ellenállásra talál, mert enyéimet nagy erővel látom el. Minél nagyobbak tűnik a szükség, enyéim annál erősebbek lesznek, mert érezhetnek engem és jelenlétemet. Félelem és ravasz szándék nélkül fognak beszélni, amelyet Szellemem nyújt nekik.

De mindennek még a vég előtt végbe kell mennie, ahogy az meg van írva, mert megküzdök minden egyes lélekért, és még ez a nagy szükség is hoz embereket, akik az utolsó órában kiáltanak hozzám, és ezért megmenekülnek attól, hogy újra az anyagba legyenek kötve.

Ámen.

Ismételten emlékeztetek rá, gondolatok a végre. Az egész emberiség előtt áll, de bárki megelőzheti, mert egy ember sem képes védekezni, amikor én elhívom a földről. Újra és újra figyelmeztetek és óvlak! Vannak jövendölések a próféták és látnokok által, amelyek szintén a Föld végére vonatkoznak.

A halálra is folyton figyelmeztetek, amikor valaki meghal körülöttetek. De csak amikor ezekkel a gondolatokkal komolyan foglalkoztok, akkor tartotok ítéletet magatok fölött. Ekkor vetitek komoly kritika alá a magatok életvitelét, és fáradoztok, hogy még ezen a Földön tudjatok szellemi nyereséget szerezni magatoknak.

De ha NEM ÉRINTENEK benneteket ezek az óvások és figyelmeztetések, akkor a vég érkezése meglepetés lesz, és teljesen készületlenül lesztek az áldozatai.

Mikor elutasítjátok azokat az embereket, akik az én megbízásomból adnak közlést nektek, akkor azt hiszitek, szellemileg messze fölöttük álltok. Ezért már csak egy eszközöm marad, hogy hitelesnek vegyétek az oktatást, az, hogy a természeti erők figyelmeztessenek benneteket a végre. A sok hitetlen ember miatt kell felhasználnom ezt az eszközt, mert csak élnek, mintha határ nélküli lenne az ember élete a Földön. Amit szavaim nem érnek el, azt végbevihet a természeti esemény, a befelé nézést, és a tudatos hozzám fordulást is.

De az emberek azt is megtehetik, hogy még jobban küzdenek az életükért, miközben gondolatilag nekem ellenállnak. Viszont a HATALOM majd igazolja magát azok előtt, akik nem akarják elismerni. A természeti eseménynek a kihatása azért lesz olyan hatalmas, mert minden emberhez szólni akar, és gondolataikat a saját végükre akarja irányítani. Közbenyúlásomról minden ember szerezzen ismeretet – még ha az határok közt lesz is tartva, tehát nem érinti az egész Földet.

Viszont hangomat nem lehet nem meghallani - hiszen ez utolsó utalás lesz ennek a Földnek a végére, amit nemsokára utána már várni lehet. Előtte azonban csak szavakkal hirdethetem meg a vég, és ennek a természeti eseménynek a közelségét.

Ezért szolgálaim ismételten megemlítik, hogy az emberiség mit várhat. A szokatlan szenvedéseket, és a szükségek idejét minden embernek el kell viselni, mert a szolgálak beszédét ezek támasztják alá, hogy szavaiknak figyelmet szenteljenek. Mert majd minden ember megtapasztalhatja, hogyha HISZ BENNEM és ENGEM segítségül hív, le tudja győzni a szükségét.

Tekintettel, hogy az emberek szellemi mélyponton vannak, közbenyúlásom már nem jelent hitbéli kényszert. Úgyis értelmükkel próbálnak mindent megmagyarázni maguknak, és még most sem ismernek el olyan hatalmat, amely élet és halál felet rendelkezik. De legyen előttük nyitva minden lehetőség, ami megváltoztathatja gondolkodásukat - és az ilyen mértékű természeti esemény létre hozhatja ezt. Felhasználok tehát ezt az utolsó eszközt is. De ezzel még mindig meghagyok minden egyes embernek egy utolsó döntési lehetőséget. Tehát általa nem gyakorlok kényszerítő hatást.

Ha nem tudjátok elhinni, hogy a Föld elpusztul - akkor gondolatok a saját végeitekre. Mert már nem sok idő van hátra, hogy mindez beteljesüljön, amit folyton hirdetek.

Szeretlek benneteket, és szeretnélek megmenteni - meg akarlak óvni a szilárd anyagba való száműzetéstől. Mert ha akarja, még minden egyes ember megváltozhat.

Ámen.

Valódi és hamis próféták

B.D. No. 6782
12. március 1957

Bármennyire készülődnek a sötétség erői, hogy az igazságot elnyomják - az mégis győz, akkor is, ha a tévedés sok áldozatot követel. Akiben komoly akarat van az igazság elérésére, az a tévedést felismeri tévedésnek - és így az már nem jelent veszélyt neki.

Hogy a legtöbb ember mégis elfogadja a tévedést, az abból adódik, hogy a tévedés akár anyagi, akár szellemi téren bizonyos előnyöket ígér. Az emberek állandóan a maguk előnyét keresik. Az igazságot nem szeretik magáért az igazságért. Nekik valami előny kell, ami az igazsághoz kapcsolódik, és csak azután hajlandók azt elfogadni.

A tiszta igazság mindent világosan bemutat, és az emberek szeme elé állít. Az embernek csupán annyiban hozhat "hátrányt", hogy megmutatja, mi mindent kell még legyőznie. Ezért nem talál tetszésre. Az ember inkább elfogadja ami nem igaz, mert az előnyösebb, vagy kívánságának jobban megfelel.

Ezért nem akarnak az emberek semmit sem hallani arról, hogy a Föld egyszer elmúlik, és elpusztul rajta minden élet és teremtmény. Viszont elfogadja azt ami nem igazság, hanem hazugság, csak betakarták az igazság fedőkabátkájával. Azt elfogadja, mert némi reménységet nyújt. De a tiszta igazságot visszautasítja, mert bizonyos kötelességet róna rá. Azt ugyanis, hogy a biztos vég elkövetkezése miatt lelkileg fel kellene készülnie rá.

Mindig lesznek próféták, akik Isten megbízásából a vég bekövetkezését hirdetik. De olyanok is lesznek, akik Isten ellenfele megbízásából beszélnek, és mint hamis próféták megpróbálják Isten közléseit elerőtleníteni. Az embereknek ígéreteket tesznek, a biztos végre nem utalnak, hanem megpróbálják azt elkerülhetőnek beállítani. És ezek a hamis próféták, akik mindinkább nagyobb visszhangot keltenek. Mert az emberek nem szívesen hiszik el, hogy itt a vég, inkább azt fogadják el, ami előnyöket biztosít, és nem ijeszti fel őket álmaikból.

Aki teljesen ismeret nélkül él annak nehéz megítélni mi az igazság, és mi nem az. De aki már szerzett magának némi szellemi ismeretet, az csak használja fel azt az igazság vagy tévedés próbakövének, és kérdezze meg önmagától: mi ennek a tanításnak a célja, és mit követ? Magasabb ismeretet akar közvetíteni az embereknek? A lényeket akarja nemesebbé tenni? Segítséget akar adni az anyagtól való eloldódáshoz? Ekkor isteni az eredete, és mint igazság helyt állhat. De ha olyan szándék ismerhető fel, hogy szebb és jobb földi jólétet teremtsen, és ezt az ÁJTATOSSÁG KABÁTKÁJA alá rejti - akkor ez a tanítás gondolkodás nélkül elvethető mint tévedés - mert Isten ellenfele juttatta a világba. Ő és követői a vég bekövetkeztét nem akarják elfogadni. Megbízásából sok hamis próféta lesz a végidőben, akik meg akarják bolondítani azokat is, akik számolnak a vég bekövetkeztével. Zavart akar kelteni, amennyiben a valódi prófétai bejelentéssel szembeállítja a maga hamis prófétai szavait. Ezért a végidőben mindig nagyobb lesz a sötétség, és akinek van világossága, az óvja - nehogy kioltásuk azt. Meg tudja óvni, ha van benne elég igazságérzet, és érvényesülni engedi Isten szavait.

De akinek az isteni szeretet szelíd fénye nem elég, és szeme a vakító fényeket keresi - az már nem gondolja a maga kis világosságát, hogy az világítson neki a sötétben. És Isten ellenfele könnyen kioltja neki. Sikert a trükk, fellépett mint Isten angyala, és megtalálta áldozatát. Ebben az emberben a világ utáni kívánság győzött.

Az emberek szívesebben hallgatják Isten ellenfelét, mert az megkérdőjelezi a hamarosan bekövetkező pusztulást, a régi elmúlását, és az új érkezését. Az emberekkel elhiteti, hogy MAGUK HATÁROZHATJÁK MEG JÖVŐJÜKET. ERRE AZ ELŐNYRE VÁGYÓDNAK, és már ezen is felismerhető a sátáni tevékenység. Elhiteti, hogy fel lehet tartóztatni az Isteni Megváltó Terv kivitelezését - vagy más irányba lehet fordítani. Ez is a vég jeleihez tartozik.

Isten ellenfele még sok támadást intéz az igazság ellen. Különösen ott lesz tevékeny, ahol nincs ellenállás azáltal hogy az abszolút igazságra törekednének az emberek. Ott könnyű a dolga, ott a hazugságát nem ismerték fel. De nem tud megtéveszteni ott, ahol Istenért és igazságáért tevékenykednek. Ezeket Szellemem megvilágosítja, és ezért állandóan képesek megkülönböztetni az igazságot a tévedéstől.

Ámen.

Faiskolámban olykor alapos tisztogatást kell végezni. Mert a gyom a nemes vetést elborítással fenyegeti, és az egészséges növények nem képesek már úgy fejlődni, hogy az nekem örömet okozzon. Ilyenkor a jó fajtájú növényt gondosan ki kell válogatni, a gyomot irtani és száműzni kell, a talajt át kell szántani, és csak ekkor vehet újból magot magába, és én is csak ezek után szedhetek jó termést. Most már rügyezhet az új élet, ami engem boldoggá tesz - de előtte ilyesmi már nem volt lehetséges.

Ez az alapos tisztogatás már öröktől fogva tervezve van, és ti minden órában, minden nap várhatjátok. A Föld már nem tölti be azt amire hivatott, mert a gonosz uralkodik mindenben. A finom kis palántákat - amelyek sarjadni akarnának, hogy életet és világosságot kapjanak - gyakran elfojtja. A világ mérgezett levegője az életet halállal sújtja, és sok palánta eltorzul, pedig erőt és egészséget ígért.

Az embereket berántják az élet forgatagába, és ott jó pár lélek a halálát leli, pedig az életre volt hivatott. Nincs már elég tiszta levegő, hogy az emberi lélek kiteljesülhessen. Ez a bűn és pusztulás Birodalma. Azért az alapos tisztogatás már elkerülhetetlen, akár hiszik ezt az emberek, akár nem. Egyszer eléri a mélypontot, és ezzel az óra is elérkezik, amikor Megváltó Tervem kivitelezést kap, és amelyben a Föld alapos tisztogatáson megy keresztül. Ezért meg kell semmisíteni mindent, ami képtelen az életre. Előtte azt a keveset kiválasztják, azt a keveset, akikben még van élet. Nem elég már csak a rosszat, az alkalmatlant eltávolítani - hiszen azok vannak túlsúlyban. Nem engedem viszont, hogy áldozatul essen az, aki előtte megállta a helyét a gonosszal szemben. Összegyűjtöm akik az enyéme, és azok is akarnak maradni. Akik nem engedték meg, hogy ellenfelem fogságba vesse őket. Elviszem őket a Földről, hogy aztán ott teljes változást vigyek végbe, és a Föld újra képes lesz, hogy faiskolaként szolgáljon egy új emberi nemzedék számára.

Megteszem én is azt, amit minden jó földműves megtesz, hogy felszántja és megtisztítja a talajt, hogy alkalmas legyen az új vetés számára. Az idő elérkezett rá - és egyszer szeretnék már jó termést, miután most lehetetlenné vált. Az emberek többnyire élettelen állapotban válnak el a földtől. Földi életük nem hozott növekedést. Olyanok maradtak, mint voltak földi életük kezdetén - sőt, még torzabbak és életképtelenebbek lettek. Pedig földi megtestesülésüknek nem ez a célja.

Ezért az eljövendő emberiség számára termékeny talajt kell készítenem.

A földet meg kell tisztítanom, és ellenfelemnek egy időre meg kell tiltanom, hogy oda belépjen. A lelkeknek újra meg kell adnom a kiérlelődés lehetőségét. Ellenfelem ideje lejárt, és ő valóban jól kihasználta ezt az időt, hogy megrontsa az embereket. De egyszer elérkezik az idő, hogy ellenfeletem munkájában megakadályozzam. Ugyanakkor követői munkáját is lehetetlenné kell tennem. Ez csak úgy lehetséges, hogy újból száműzők mindenkit, aki reá hallgat. Ezért keletkezik egy új Föld, a legkülönbébb új teremtménnyel. Ezek is majd magukba rejtik a bukott szellemet, amíg az meg nem szelídül, és a fejlődés útját újból megkezdheti.

Újból alkalmassá kell tennem a Földet, hogy az emberek megint tökéletességre jussanak. Mert a teremtmények iránt érzett végtelen szeretetem szellemi életet kíván a számukra, és nem a szellemi halált - amely pedig már bevonult a Földre. Azért akarom elűzni innen a halált, és a Földet újból az élet szent földjévé akarom tenni, amelyből a gyenge erőt szív magába, és eljut az életre.

Ámen.

A lélek tartózkodási helyének cseréje. - A test halála

B.D. No. 6817

28. április 1957

Tulajdonképpen "énetek" a lélek, amely elmúlhatatlan, és amely a testi halállal - amikor a földi menetét befejezte - csak a tartózkodási helyén változtat, hogy aztán más szférákban érlelődjön tovább. Feltéve, ha nem tart ki az irántam való ellenállásában, mert akkor a mélységbe merül. Tehát valójában számotokra boldogító gondolatnak kellene lenni, hogy a haláltól nem kell félnetek, hogy

akkor is éltek, amikor a Földet elhagytátok! És ez az élet MESSZEMENŐN SZEBB ÉS BOLDOGÍTÓBB, mint amilyen a földi élet bármikor is lehetne! Reményteljesen kell azzal a nappal szembenézni, amikor levéttetik rólatok a külső burok, amikor lehull minden ami nehéz - és ti könnyedén és akadálytalanul lendülhettek föl igazi hazátokba, amely valóban általatok soha nem sejtett csodákat rejt magába.

UJJONGANI KELLENE, hogy számotokra NINCS HALÁL, mert lelketek csak tartózkodási helyet cserél, ami lehet hogy végtelenül boldogító lesz. De miért is féltek a haláltól? Vagy miért néztek kellemetlen érzéssel a halál elé? Miért lett a halál borzalom a számotokra? Miért vált ki félelmet belőletek, amikor valójában csak átmenetet jelent egy másik szférába? Mert önkéntelenül is érzitek, hogy a Földön nem éltek helyesen, a lélek nem szerzi meg magának azt a világosságot, ami elvenné minden félelmét.

Az az ember, aki teljesíti szeretet-parancsomat, tehát aki a Földön akaratomnak megfelelően él, az a haláltól való félelmet nem érzi. Igazi hazájába kívánczik, és vágyódik hogy letehesse a földi burkot. A szeretet világos tüzet gyújtott benne, és előre tekintve már a közelemben tudja magát, ahol sem szenvedés, sem fájdalom, sem szomorúság már nem érheti, ahol szeretetemben védve érzi magát. Minden embernek lehetne ilyen boldogító bizonyossága, hogy a szenvedésekkel teli nehéz létet ezzel a védettséggel cseréli fel, ha ilyen irányú célkitűzéssel éli az életét, ha állandóan követi a benső hangot, amely akaratomat világosan tudtára adja, ha már a Földön helyes kapcsolatot alakít ki velem, örök Istenével és Atyjával.

Maga a gondolat, hogy a testi halállal minden megszűnik, már elárulja, hogy az illető ember életútja nincs akaratom szerint. Ellenfelem hatása ez benne, aki azt akarja megakadályozni, hogy helyes felismerésre jusson, aki e célból folyton erősíti a kívánságot, hogy a földi létet teljes élvezettel kiélje.

Ezek az emberek nem gondolnak arra, hogy "énjük" soha nem múlik el. Énjük létét éppúgy lehatárolják, ahogyan a test léte le van határolva. Azért akarják a földi létet minden irányban kiélni és kiélvezni, folyton testükre gondolva - és nem a lelkükre. Az ilyen ember a test halála után nagyon kétséges sorsot vesz magára. Nem tud semmit valódi hazája csodáiról és dicsőségéről, mert lelki minősége miatt nem nyer felvételt abba a szférába, ahol a nem sejtett boldogságok várnak.

Bár még ekkor is lehetséges, hogy elváljon a mélytől, és világosabb szférákba menjen, de az itt már több megerőltetést és önlegyőzést követel tőle mint a Földön - és segítség nélkül nem is tudja végbeinni. De ekkor is magának a léleknek kell az erre irányuló akaratot létrehozni - ami a Földön megint csak sokkal könnyebb.

Az "ÉN" soha nem pusztul el! De a kínos, vagy boldog sorsot mindenki MAGA TEREMTI MEG MAGÁNAK!

Mikor majd az emberek megtanulják, hogy ne csak a testüket tartsák "élőnek" hanem a testbe belenemzett lelket tartsák a "tulajdonképpeni énjüknek" - majd csak akkor élnek felelősségteljesen a Földön. Akkor már a haláltól sem félnek, mert az csak a testet érinti, de nem a benne lakó lelket. Akkor majd akaratom szerint élnek, és várják azt az órát, amikor lelkük a külső buroktól eloldódhat, hogy bemehessenek a Birodalomba, amely az igazi hazájuk.

Ámen.

A gondolatok a Szellemi Birodalom kisugárzásai

B.D. No. 6843

1. június 1957

Élete sorsát senki nem ismeri - és senki sem határozhatja meg. De azt mindenki tudja, hogy földi Élete nem tart örökké, már holnap sorscsapások érhetik, vagy behívót kaphat az örökéletre. De ezeket a biztos ismereteket csak kevés ember értékesíti - amennyiben előre dolgozna arra az életre, amely majd a földi élet után jön. Az örökké tartó, Szellemi Birodalombeli életére. Ezt az ismeretet azért nem értékesíti, mert nincs meggyőződve a halál utáni életről. De erről igazolást nem lehet adni,

mert az el-értéktelenítené az egész földi életet, amelynek célja a teljesen szabad akarati döntés - a bizonyítás pedig már akarati kényszer jelentene.

Az emberek mintegy magukra vannak utalva. És végig mennek az életen anélkül, hogy okát és célját pontosan ismernék. Viszont ha törekednének rá, világos ismerethez juthatnának. Mert az emberek képesek lennének gondolkodni róla. Földi életük idejére adományt kaptak - a gondolkodás képességét. Ugyanígy értelmet is kaptak, hogy gondolataikat feldolgozhassák, és igazságát tekintve megvizsgálhassák - mert gondolataikkal egyformán képesek helyes és helytelen irányba mozogni. Már ez is bizonyíték arra nézve, hogy gondolataikat két oldalról kapják, és rájuk van bízva, melyik mellett döntenek.

Tehát önmagában a gondolat nem a saját produktuma. Nem az ember hozza létre, hogy kisugározza önmagából, hanem a gondolat árad hozzá, mint a szellemi világból való erő. De tudnotok kell, hogy a test halálával gondolkodástok nem szűnik meg, hanem az éntudatú lélek Istennel való összetartozásának a bizonyítéka. Mert a tökéletesség állapotában Isten szellemi kisugárzását gondolatok formájában fogadja magába. A tökéletlenség állapotában pedig Isten ellenfele nyer befolyást az én-tudatú lényre - mindegy, a Földön él-e, vagy a túlvilágon.

Tehát a lélek gondolkodása folyamatos. De lehet zűrzavaros, vagy teljesen hamis, ha érettségi állapota még alacsony, és az ellenfélnek nagyobb befolyása van, mint Istennek. Isten a maga befolyását nem érvényesíti kényszerrel, hanem megvárja, amíg a lény önként átadja magát.

Tehát a gondolat valami szellemi dolog, ami többé-kevésbé megfelel az igazságnak. Egy állandó ember-felé fordulás, ami a szellemi világból indul, és amelyet ezért erőnek mondhatunk, amelynek aszerint hogy honnan indul jó, vagy rossz a kihatása. Aki a tovább élésben nem hisz, az megelégszik annyival, hogy a gondolat az emberből ered.

Viszont ekkor a testi halál kioltana minden gondolkodó képességet, és a "lélek" fogalmát egyszerűen nem lehetne megmagyarázni. Mert a testtel, a földi külső formával ellentétben az ember belső életét, a gondolkodást, az érzést és akaratot jelenti.

A lélek nem múlik el, tehát tovább gondolkodik, érez és akar. Az élőnek, az éntudatunak, ezek a jegyei. Amíg ezek a képességei nincsenek meg, a lény még kötött állapotban van, amelyben tetteiért nem vonható felelősségre. De a lény a földi élet idejére feladatot kap, ezért kell képesnek lenni a gondolkodásra, érzésre és cselekvésre.

Arról van szó, hogy a lény szabad akaratral beilleszkedjen abba a Rendbe, amit felborított, amikor elfordult Istentől. Ezzel a bukással a sötétségbe zuhant, a teljes ismeretnélküliségbe. Ezért most szabad akarati döntése által ismét bevezetést kaphat abba az ismeretbe, amely a Szellemi Birodalomból érkezik, és amit az ember vagy felvesz magába - vagy ismét visszautasít. Tehát az ember gondolatai olyan áramlatok, amelyek jöhetnek a Világosság birodalmából, de a Sötétség hazájából is. Az ember az értelem adományával felruházva vitába szállhat a hozzá áramló gondolatokkal. De nem annyira az éles értelem a döntő ebben a vitában, hanem a szerető szív, hogy csatlakozni tudjon a Világosság Birodalmának gondolat-hullámaihoz.

Tehát aki szeretetben éli életét, annak az ismeretfoka is ennek megfelelő, és nem okoz nehézséget neki, hogy helyes döntéseket tegyen. A szeretet nélküli ember gondolatai a Sötétség Birodalmából vannak, ezeket készségesen fogadja, és általa még jobban beleesik Isten ellenfelének kezeibe.

Az ember ugyan azt hiszi, hogy saját szellemi terméke az amit gondol, hogy azt értelmével, és a kívülről jövő, világi oktatások segítségével hozza létre. De ekkor lelke a halál pillanatában teljesen üresen maradna - pedig a lélek az ember tulajdonképpen "én"-je, és ezért a gondolkodást, érzést és akaratot nem veszítheti el, ezek továbbra is abban a gondolat-szférában tartózkodnak, amelyet maga teremtett, vagy még megteremt, és amelyben mozogni kíván. A sötét terekben gondolkodása gyenge és teljesen zavaros lesz, de tud gondolkodni, és ha akarja, gondolkodását meg is tisztíthatja.

A gondolat szellemi erő, amely soha meg nem szűnik, és ezért minden gondolatnak valami hatása van! Vagy NEGATÍV, ha a Sötétség Birodalmából jön és valaki felfogja - vagy POZITÍV, ha a Világosság Birodalmából indult, és nyitott emberszívre talál.

Az embernek tehát csak felvevő-készségét kell bizonyítani, ha kapcsolatot akar létesíteni a Világosság Birodalmával. Az az ember, aki teljesen az ellenfél vonzásában áll, soha nem fogja megengedni, hogy jó gondolat szálljon fel benne - mert nem maga szüli a gondolatot, hanem azok mint hullám feléje áramlanak. Hogy gyógyító hatásukat elérhessék, engedni kell hogy körülnyaldossák - ugyanúgy, ha olyan ismeretet közvetítenek, amely helyes döntésre segíti. Minden egyes embernek ez a földi célja, amiért ezen a Földön megtestesülhetett.

Ámen.

Az igazi orvos - és az igazi orvosság

B.D. No. 6844

3. június 1957

Mindig az nyújtom nektek, ami lelketek gyógyulásához vezet - de csak följánlom és nem erőszakolom rátok. Azért marad annyi lélek beteg és gyöngé, mert elmennek szavaim mellett, AMI A HALÁLOSAN BETEG LÉLEKNEK A LEGJOBB ORVOSSÁG, és amit szeretetem állandóan nyújt.

Lelketek már akkor beteg, amikor elkezdi földi életét, azért kell neki a Földön lenni, hogy teljesen meggyógyuljon. De ugyanabban a gyöngé állapotban hagyhatja el ismét a Földet - és akkor még végtelen hosszú ideig kínlódhat, míg ismét eléri azt, amit a Földön könnyen elérhetett volna: a teljes egészséget, a világosságot és erő teljességét, ami leírhatatlanul boldoggá tenné.

Magam mint ember éltem a Földön, hogy példát mutassak a helyes földi életről. Tudtam az emberek minden gyöngeségéről és hiányáról, ezért mutattam meg az utat mindenkinek, amit hiányosságaitok és gyöngeségeitek ellenére is végig tudtok járni, hogy célokat elérjétek. Tanítottalak benneteket, tehát beszéltem hozzátok: átadtam nektek a Földön azt a gyógyszert, amely által egészségesek lesztek.

Bár én visszatértem Birodalmamba, de szavamat közel viszik hozzátok, mert magam beszélek a tanítványaim és szolgálaim száján keresztül, akik megbízásomból hozzátok szólnak. Szavaim által magam szálltam le emberek hozzátok, mert megindít, amikor beteg lelketeket a maga gyengeségében vándorolni látom. Tudom, hogy orvosra van szükségetek, aki ismeri milyen állapotban vagytok, és az igazi gyógyszert készenlétben tartja.

De ezt az orvost csak nagyon ritkán keresitek fel, azért gyengék maradtok, és nem tudtok meggyógyulni. És bár ismételten mindig és mindig beszélek hozzátok, mégsem hallgattok rám, így a rövid földi élet elmúlik anélkül, hogy szellemi haladást hozott volna lelketeknek. Ezért hangomat szokatlanul hangosan kell használnom, és mint lelkiismeretes orvos fájdalmas közbenyúlásokat is kell tennem, hogy megmentsem lelketeket a biztos haláltól.

Amikor átélitek az eljövendő eseményeket gondoljatok erre, bár azok kegyetlennek tűnnek, és ti nem tudjátok összhangba hozni az Isten Szeretetével.

Arra gondoljatok, hogy én nem kényszerítlek rá, hogy meghallgassatok. De ha vonakodtok, úgy kell beszélnem, hogy meg KELLJEN hallanotok. Viszont azt se feledjétek, hogy fájdalmas közbelépésem szeretetből történik.

Ha csak alkalmat adtok rá, hogy hozzátok szóljak - azáltal hogy gondolatban azzal foglalkoztok, AKI a leghatalmasabb, AKI sorsotokat irányítja - úgy már elhárult felőletek egy nagy veszély. Akkor mintegy a helyes orvoshoz és segítőhöz fordultatok, és ő az igazi orvosságot is felétek tudja nyújtani - amennyiben beszél hozzátok, útmutatást ad, amit ha követtek, kiszakít a biztos halálból.

Azt akarom elérni, hogy gondolatban foglalkozzatok velem, mert akkor utat talállok szívetekhez, akkor ajtót nyitok nekem, amelyen keresztül beléphettek, hogy megadjam amire nagy szükségetek van. - És mert nem használok kényszert, azért egyéb eszközöket veszek igénybe, amelyek felém irányíthatják gondolataitokat.

Azoknak a teremtményeimnek, akik a földi életben keveset gondolnak rám, és ezért feladatukat nem is ismerik, minden fájdalmas esemény - legyen az sorscsapás, akármilyen betegség vagy természeti katasztrófa - egy ilyen eszköz. Sajnálom ezeket az embereket, mert beteg lelküknek még sok szenvedést kell elviselni, ha még a Földön nem törekszenek a gyógyulásra.

Igaz, hogy én a Szeretet Istene vagyok, aki minden teremtményét boldoggá akarja tenni, de aki mindig figyelembe veszi teremtményei szabad akaratát - és ezért átengedi nekik, hogy a távolabbi sorsukat a lélek határozza meg, és alakítsa ki.

Amen.

Isten kinyilatkoztatásainak megokolása

B.D. No. 6848

9. június 1957

Mindenkinek kinyilvánítom magamat aki meghallgat, mint a szeretet, a bölcsesség és a mindenhatóság Istene. Kinyilatkoztatásaim megértéséhez csak nyitott szív és készséges fül szükséges, amely figyel amint hangom felhangzik. A kinyilatkoztatás állandóan szeretetem jele, mert úgy beszélek hozzátok, mint Atya gyermekéhez: figyelmeztetően, tanítva, vigasztalóan és szeretetet ígérően. Meg akarom érinteni mindenkinek a szívét, aki meghallgat. Boldoggá akarlak tenni beszédemmel, adni akarok valamit ami arra segít, hogy fölfelé jussatok: világosságot és erőt. Erre minden lénynek szüksége van, ha közelebb akar jutni hozzám. Ezért szólítalak meg ismételten.

De lényemet is fel akarom tártani. Azt akarom, hogy felismerjétek mint a szeretet, bölcsesség és mindenhatóság Istent. És miután megismertetek, lássátok bennem Atyátokat, és mint gyermekeim törekedjétek hozzám. Ha hiszitek szeretetemet, bölcsességemet és mindenhatóságomat, akkor szeretetben és alázatban magatokat is átadjátok nekem, és megszűnik minden ellenállástok, amely még elválaszt tőlem. Ezért nyilatkoztatom ki magamat. Tudja meg mindenki, hogy Teremtőtök és Atyátok határtalan szeretettel át akar ölelni - de az ellenállást nem tűri. Azért beszélek, hogy ellenállástok megtörjön, de nem kényszerítelek, hogy meghallgassatok. Amint felhangzik hangom éreztétek szeretetemet, érintsen erőáram, amely igazolja, hogy én vagyok az aki szól hozzátok. De az erőáram azonnal elveszti hatását, ha ellenállástokban továbbra is meg maradtok. Viszont hatása állandóan fokozódik, amikor készek vagytok elfogadni szavaimat.

Világosságot akarok hozni mindenkinek, akinek szelleme még elsötétült állapotban van. Fel akarlak készíteni, hogy a világosság szférája magába fogadhasson. De ez csak úgy lehetséges, ha belém vetett hittel a szeretetből induló cselekedetekre határozzátok el magatokat. Amikor engem szerettek - akkor benső ösztönzésből teszitek a szeretet cselekedeteit. És hogy engem megtanuljátok szeretni - azért kinyilatkoztatom magamat nektek.

Ti, földi emberek, egy Istenről beszéltek, akitől féltek, mert hatalma van fölöttetek, ki vagytok szolgáltatva neki, aki elpusztíthat és elítélhet - ha egyáltalán még hiszitek a létét. De ti szeretetet nem adtok Istennek - pedig szeretné, ha kapna tőletek. Azt akarom, hogy szeressetek, mert az sokkal jobb viszonyt teremt, mint amit a félelem hoz létre.

Szeretetet akarok kapni tőletek, és megállás nélkül dolgozom ezért a szeretetért. De csak azt a lényt tudjátok szeretni akinek a tökéletességét felismertétek, akinek a szeretetéről, bölcsességéről és mindenhatóságáról meggyőződtek. Amikor beszélhetek hozzátok, akkor hamarosan arra a meggyőződésre juttok, hogy szeretetem irántatok végtelen, bölcsességem felülmúlhatatlan, és mindenhatóságom határtalan. És majd azzal a kéréssel adjátok át magatokat, hogy örökre egyesülhessetek velem. Ezért hangzanak fel ismételten szavaim, és keresnek szívetekbe bejáratot, és aki készségesen megnyílik, azt megszólítással boldogítom, és kinyitom neki az üdvösség kapuját. Mert beszédem világosságot hoz, és amint ez felragyog neki - minden sötétsége eltűnik. Akkor mint Örök Világosságot felismer, teljes bensőségességgel szeret, és már nálam is marad.

Amen

Kezdetben volt a szó, és a szó mindörökké megmarad. A szó szeretetemből folyik, ez köt össze minden teremtetel, aki énje tudatában kapcsolatot kíván teremteni velem. Mert csak a kívánság, az akarat hogy engem meghallhasson, vonja maga után a képességet, hogy egy lény megérintve érezze magát szavaim sajátos szereteterejétől. A szó bizonyoságul szolgál a lénynak, hogy létezik egy másik lény, aki most hozzá beszél. Amint a belőlem való teremtmény az életbe lépett belőlem megindult a szó. A teremtménynek képességet adtam, hogy észlelje magában ami mint szó - mint megformált gondolat - jutott hozzá, és ami egy második, magát közölni akaró lény jelenlétét bizonyította.

Szavamra csak a megteremtett lénynak van szüksége, és ezért van hogy: „Kezdetben volt a szó.”

Én magam öröktől fogva létezem, ámde amíg rajtam kívül nem volt más létező lény, nem volt szükség, hogy szavam felhangozzon. A megteremtett lényt azonban meg kellett szólítanom, hogy növeljem boldogságát. Kellett hogy hallhasson engem, hogy gondolataimnak részese lehessen, ez azért mint szó hangzott fel benne, és ez a teremtményt ismét gondolkodásra - gondolkodási képességre és akarata szabad működésére - ösztönözte. Mert a lényt önállóan helyeztem ki magamból, de ugyanakkor állandó kapcsolatban is tudjon maradni velem a gondolatcsere által, amely a „szó”-ban jutott kifejezésre.

Elmondhatatlan szeretet töltött el amikor lényeket teremtettem, akik önmagam képmásai lettek, és a vágy kényszerített rá, hogy közöljem magamat, megszólítsam őket, és elmondjam irántuk érzett szeretetemet. Ezáltal ők is kapcsolatot éreztek a lénnyel, aki ilyen mérhetetlenül szereti őket. Szeretetem tehát szavak formájában ömlött beléjük és szeretetemet viszonzni tudták, hiszen szeretetem termékei voltak, tehát öslényegük maga a Szeretet. Tehát megérthették szavaimat és válaszoltak. Éppígy képesek voltak egymással is szót váltani - de mindig a gondolat volt az első, ami így szó formájában jutott hozzájuk. Mert a szó tőlem indult, aki öröktől fogva magam vagyok a SZÓ - a mindent létrehozó erő, amely önmagában a Szeretet. És a szó mindörökké fennmarad.

Én öröktől fogva létezem - a szó kezdettel bír, de mindörökké fennmarad. Mert a lény akit teremtettem nem múlhat el, tehát ezeket a teremtményeket örökké megszólíthatom, és boldoggá teszem vele őket, mert szeretetem ereje is örökké hozzájuk folyik, ami szavaim formájában érinti és boldogítja őket.

Magam vagyok a szó, és teremtményeimnek a szavak által bizonyítom magam.

Meghallhatnak tehát, ha arra nem is képesek, hogy meglássanak, érezhetik, hogy magam szólítom meg őket - örök Istenük és Teremtőjük - aki kifejezésre juttatja végtelen atyai szeretetét, hogy igazolt legyen a kapcsolat a Teremtő és teremtmény, Atya és gyermeke között.

És a szó mindörökké felhangzik, mert a teremtményeim iránti szeretetem nem múlik el, tehát ezt a szeretetet állandóan megtapasztalhatja. Mindig beszélni fogok gyermekeimhez, szavam az egész végtelenségben felhangzik. Nem csak a Világosságban levő szellemi lényeket szólítom meg, a Földön levő emberekhez is szólok, akik még keveset tudnak az Atya gyermekei iránt érzett mérhetetlen szeretetéről.

Egy szabadon hozzám kapcsolódott ember szolgálatát veszem igénybe, és az mint eszköz áll rendelkezésemre. Mert minden ember tudja meg, hogy én vagyok, legyen bizonyítékuk is erről szavaim formájában, ami jellegzetes isteni szeretet-kisugárzás.

De hogy hagynak-e beszélni magukhoz, hogy szavam megindítja-e szívüket, az mindig a jóindulatuk következménye, mert kényszerrel nem akarom megnyerni. Akiben azonban van jóindulat, az a szavakon keresztül felismer, és aki már tudatosan megengedi, hogy beszéljek hozzá, az szeretetem sugárzását is érezte - az pedig soha nem marad hatás nélkül.

Ámen.

Az emberben lévő Szellemet munkálkodásában nem akadályozom meg. És nektek sem szabad megakadályoznotok, ha meg akar nyilatkozni, különben abba a veszélybe kerültök, hogy egy másik szellem beszél általatok és bennetek. Az birtokba vesz és teljesen megzavarja a gondolkodásotokat. A bennetek meglévő Szellem az én részem, aki csak akkor tud hatni rátok, ha hallgattok rá, és - végbemehet a hozzám való visszatérésetek. Mert ez a belőlem való Szellem folyton reám utal, és megmutatja a hozzám vezető utat.

Az ellenszellem is befolyást akar gyakorolni rátok, de soha nem törhet át, amíg az én Szellem-részem dolgozik bennetek, mert mellettem nem képes fennmaradni. De amikor akadályozzátok a bennetek lévő Szellemet, akkor szabadon megnyitjátok az ajtót a másiknak, és engem mintegy félretoltok. Ugyanis ezt jelenti, amikor éneteket a másik vette tulajdonába. Az én Szellemem mindig kész hogy adjon; tehát a magatok Szellemén keresztül bármikor magyarázatot kérhettek tőlem valamire. Egész egyszerűen szólva: bármikor imádkozhattok hozzám, hogy vezesselek, hogy oltalmazalak, hogy felvilágosítsalak. És bensőtökből mindig fölvilágosítást kaptok. Irányítást adok, mert a Szellemen keresztül magam gyakorlok hatást az emberre. Amikor bensőséges imával összekapcsolódtatok velem, akkor Szellemem munkálkodását is megengedtetek magatokban. Magatokat imában átadjátok nekem, és én megjutalmazom bizalmatokat. Majd következetesen tudtok akaratom szerint gondolkodni és cselekedni, amit majd ti is úgy éreztek, hogy Szellemem bennetek való megnyilatkozásának a jele.

Az természetes, hogy amikor ellenfelem nyer hatalmat fölöttetek - ezeket a lehetőségeket szintén kihasználja. De magatok adtok hatalmat neki, amikor egyedül akarjátok járni a földi utat; amikor engem a magatok életéből kikapcsoltok és semmiféle kapcsolatban nem álltok velem. Ővele nem kell tudatosan kapcsolatba lépni, mert ti már neki hódoltok, mindaddig hozzá tartoztok, amíg nem akartok tudatosan tőle elszakadni. És ehhez kell, hogy velem tudatos kapcsolatban álljatok. E nélkül ugyanis lehetetlenné teszitek, hogy a Szellem-szikra megnyilvánulhasson bennetek, mert az elválaszthatatlan tőlem. Tehát nálam nélkül, az akaratom nélkül nem tesz semmit. Viszont előtte hajlamossá kell tennetek azzal, hogy engem tudatosan elismertek és odaadók vagytok.

Ekkor világosság gyűlhat bennetek, ami olyan világos, hogy mindent átjár, hogy egyszerűen már nem lesz bennetek semmi téves gondolat, hamis beszéd vagy cselekvés. Szellemem tevékenysége ekkor teljesen nyilvánvaló, megnyertelek magamnak - ellenfelem már nem kapcsolódhat be - mert fél a világosságtól és csak ott tud dolgozni, ahol még sötétség van. Ezért akarja a sötétséget terjesztetni és mindig sűrűbbé tenni.

Folyton csak azt mondom: "Ne akadályozzátok tevékenységében a bennetek lévő Szellememet istenellenes felfogással és bűnös cselekvéssel!" Hatását ezért nem veszitek észre és mindenféle rosszra megnyitjátok magatokat. Utána már vakon és tudatlanul mentek át a Földön anélkül, hogy elérnétek a világosságot. Pedig Világosság-Szikra rejlik bennetek és az olyan világossággal gyulladhat tűzre, hogy mindent megvilágíthat, és mondhatatlanul boldoggá tehet benneteket.

Gyűjtsátok meg magatokban és kergessétek ki vele a Sötétség Fejedelmét, hogy maga az Örök Világosság vehessen lakást bennetek és a sötétségtől már soha ne kelljen félnetek. Hogy csak Szellemem legyen bennetek és betöltsön erővel, világossággal és boldogsággal.

Ámen.

Az angyal-lények földi útja

B.D. No. 6858

26. június 1957

Az el nem bukott angyaloknak is az a kívánságuk — bár elképzelhetetlen boldogságban élnek — hogy földi útra mehessenek. A teljes tökéletességre, az Istengyermekségre még nem juthattak el, mert annak feltétele a földi élet. De teljesül eme lényeknek is a kívánsága. Mérhetetlenül súlyos

életfeltételek mellett járják ezt az utat, és többnyire el is érik céljukat — habár mint emberek nem tudnak arról, hogy honnan jöttek.

Igen hevesek és gyakori kísértések érik őket és földi életük is nehéz és fájdalmas. De lelkük, mert főntről jött — fokozott mértékben szeretetteljes. Így ezek az emberek igen hamar felismerik, hogy mi a céljuk és ezt a célt tévedések nélkül követik, minden külső nehéz sors, betegség és minden bajok ellenére. Legfőbb céljuk, hogy a Szellemi Birodalomban az Istengyermekséget elérjék — de ez csak a mélység legyőzésével érhető el.

Ezek a lények elsősorban a szellemi mélypont idején testesülnek meg, hogy a világosság sugarát elvigyék a világba, ahol mély sötétség uralkodik, mert ahol a Földön egy szeretetteljes ember munkálkodik, ott mindig világít egy szelíd fény, amely jólesően érinti az emberek lelkét. És a világosságból való lény mindig hoz magával a Földre ilyen szelíd fénysugarat, mert lelkében már a szeretetnek nem kell felgyulladni, mert mint kicsi láng már világít amikor belép a földi életbe.

Gyakran támadják ellenségesen az ilyen embereket, azért igaznak kell bizonyulniuk ugyanígy az akarati próbát is le kell tenniük, mert az a földi út feltétele. És mert valamikor nem sikerült neki — Isten ellensége különösképpen is megpróbálja elbuktatni őket. De az ember nem áll védelem nélkül hatalmával szemben. Szellemi barátai oldala mellett állnak — és mert folyton kéri Istentől, erőt vezetnek hozzá. Mert a főntről származó lélek soha nem töri szét kapcsolatát Istennel, bár cselekvésében és akaratában ő is teljesen szabad.

Ezért a szellemi elsekélyesedés idején az emberek között mindig lesznek a világosságnak és szeretetnek követői — olyan emberek, akik nyíltan Istenhez tartozónak vallják magukat, tevékenykednek érte és birodalmáért. Olyan emberek, akiket átjárt Isten Szelleme, akik buzgósággal és meggyőződéssel hirdetik Jézus Krisztust, az Isteni Megváltót és életük feladatát abban keresik, hogy a kereszthez vezessék az embereket, mert mélyebben megértik a keresztdozat jelentőségét és tudják, hogy az emberek milyen veszélyben vannak. Ezzel a tudással a szeretetben való élés ajándékozza meg őket, így tudnak Jézus Krisztus buzgó képviselői lenni.

Főntről a segítők mindig a legnagyobb szellemi ínség idején érkeznek, DE SEMMIT NEM TUDNAK RÓLA, HOGY HONNAN JÖTTEK. Akarati próbájukat nekik is le kell tenni, céljuk miatt olykor súlyos a földi életük és semmiképpen nem kaphatnak szellemi részről olyan befolyást, amely bizonyos gondolkodásmódra, beszédre vagy cselekvésre kényszerítené őket.

De amikor segítségre van szükségük, mindig várhatják, hogy segítséget kapnak, mert folyton Isten felé veszik útjukat, akit elismernek Atyjuknak és teljes szívből szeretnek. Szívük állandóan nyitva van a Szellemi Birodalomból jövő erő befogadására és céljuk elérése is többnyire biztosított. Az csak akkor jut veszélybe, mikor az ember olyan kapcsolatokat köt a Földön, amelyek lehúzzák.

A mélységbe való bukástól nem kell félnie, de fennállhat a veszély, hogy nem éri el a világosság legmagasabb fokát, de egykori boldogsága megmarad. Csak már nem az a „teremtett” angyal-lény, aki mást nem tud, csak az isteni akarat szerint gondolkodik, akar és cselekszik. Most már ő is megtette a földi utat, megvan a szabad akarata és annak irányát tanúságtevésre használta. Ezért bemehet a legmagasabb szférába, hogy leírhatatlanul boldog lehessen.

Ámen.

Az Istennel való gondolati összeköttetés áldásos

B.D. No. 6859

28. június 1957

A ki hallgat rám amikor beszélek vele, az biztos úton megy a magasság felé. Beszélek amindazokhoz akik szavaimat kapják, akik tőlük elfogadják, akik engem gondolatban kérdeznek - és ezért az utána érkező gondolatokat is mint válaszat értékelhetik.

Nem gondolkodhattok tévesen, amint egyszer engem, mint az igazság eredetét, a hozzám intézett gondolataitokkal elismertetek, - hogy igazságot kapjatok. Nem járhattok többé tévúton, ha engem kértetek hogy vezesselek. Csak adjatok alkalmat akaratotok által, hogy beszélhessek. Ez akkor

történhet, amikor gondolatban foglalkoztok velem, Istenetek és Teremtőtökkel. Ilyenkor minden gondolat engem hív, és én követem a hívást. Foglalkozzatok velem gondolatban, mert ez azt jelenti, szíveteket megnyitottátok szavam számára, és ilyenkor mindig ti vagytok a nyertesek. Ilyenkor erőt is kaptok mindannak megtevésére, amit tőletek kérek, amit beszédemben mint akaratomat közöltem veletek.

A kapcsolatot velem nektek kell helyreállítani, mert egykor ti különültetek el tőlem. Nem kell semmi mást tennetek, csak gondolatok rám minden ellenérzés nélkül. Én mindig kész vagyok rá, hogy elétek siessek, amint gondolataitokban felismerem az akaratot, hogy kapcsolatba akartok lépni velem. És valóban, ekkor arról is biztosítva vagytok, hogy nem jártok tévúton, mert most az én befolyásom alatt vagytok, és én szólhatok hozzátok. Ezért a földi életben nem nehéz, hogy mérhetetlen gazdagságot szereztek magatoknak. Olyant, ami nem múlik el, mert a velem való gondolati kapcsolat ezt meghozza nektek.

Teljesen lehetetlen, hogy tőlem üres kézzel távozzatok, teljesen lehetetlen, hogy ilyen alkalommal csöndben maradjak, és ne használjam ki adományaimmal. Várom azokat a csendes időket, amikor kapcsolatba léptek velem, amikor párbeszédet folytattok velem, vagy Istenetek és Teremtőtöket valamiről megkérdezitek. És ha közvetlenül nem szólíthatlak meg benső szó formájában, akkor is biztosan válaszolok - szintén gondolatok formájában.

Azért minden embernek van lehetősége és joga is, hogy velem összeköttetésbe lépjen. És minden ember annyit kap, amennyire vágyódik. Ha a test nem is lesz szemmel láthatóan a központban - de a lélek határtalanul meggazdagodhat. Akarok beszélni hozzátok - és beszélek is, mindenkihez, aki meghallgat, aki hallani akar. Használjátok ki ezeket az ígéreteket, versenyezzetek egymással, és minden szabad perceteket adjátok nekem - és földi időtöket jól kihasználjátok. A kapcsolat mindig gyakrabban létrejönne, mert szívetek mélyéből az után kíváncsiátok, aki Atyátok és Teremtőtök, és állandóan kívánnátok, hogy beszéljen veletek. És én készségesen megteszek mindent, mert akaratomat már sajátotokká tettétek, mert a velem való állandó kapcsolat által akaratosokat állandóan alávetitek az én akaratomnak. Világos lett bennetek, ki vagyok én - ki vagyok én nektek, és ti miképpen álltok velem szemben.

Naponta, óránként GONDOLJATOK RÁM, és ne kapcsoljátok ki gondolataitokból! Akármihez kezdtek - azzal vagyok ott jelen, ha gondolatban magatokhoz hívtok. És valóban - a földi utat majd nem teszitek meg hiába. Növekedtek, erősödtek, érlelődtek, és eléritek a célt. Csatlakoztok hozzám - és már örökké el se váljátok tőlem!

Ámen.

Jézus Krisztus nélkül nincs szabadulás

B.D. No. 6860

29. június 1957

Rám van szükségetek, ha a valódi ellenségeitektől, a Sátántól akartok megszabadulni. Saját erőtökből nem tudtok tőle megszabadulni, segítségre van szükségetek. Ezt csak egyvalaki adhatja meg nektek: JÉZUS KRISZTUS, aki az ellenségeiteket legyőzte kereszthalála által. Benne ÉN voltam, Ő és ÉN egy vagyunk! Tehát Jézus Krisztusban engem kell segítségül hívnok, és valóban megtapasztaljátok a segítséget.

Ha az egy Istent elismeritek - de anélkül, hogy Jézus Krisztust, az Isteni Megváltót ezzel az Istennel összeegyeztetnétek - akkor még nem meggyőző bennetek Isten elismerése. Akkor ugyan a százokkal valamit mondtok, de anélkül, hogy erről bensőtökben is meg lennétek győződve. földi utatok akkor még NÉLKÜLEM telik el, így nem birtok megszabadulni attól, aki szemben áll velem és uralkodik rajtatok, akinek a hatalmát magatok nem tudjátok megtörni.

Szükségtek van RÁM! Ezt meg kell mondanom. Másképpen nem teljesítitek a földi életetek célját: hogy elváltok attól, akit egyszer szabadon követtetek, és visszafordultok hozzám, az ISTENETEKHEZ, és Örök Atyátokhoz. Én mindig kész vagyok, hogy segítsek megszabadulni tőle. De ezt a segítséget kérnetek kell. Az akarat kinyilvánítása egyúttal azt is jelenti, hogy én

megszabadítalak bennetek, mert ellenfelemnek **addig van joga** rátok, amíg vele egyforma felfogásban vagytok - az pedig elfordulást jelent tőlem.

Viszont gyengeségeket is számításba vettem, ezért szeretetből és irgalomból a kereszten egy ember meghalt értetek. Az, aki ismerte gyengeségeket, így azt is tudta, nektek lehetetlen volna elszakítani bilincseiteket, miket magatokra engedtetek rakni saját bűneitek miatt. Az ember Jézusban MAGAM testesültem meg, mert megszántam gyenge, tehetetlen, megkínzott állapototokat. Mert lehetőséget akartam adni, hogy visszatérjete az ősi állapotba, mely szabadság és boldogság volt. Mint ember engesztelő áldozatot hoztam értetek: magamra vettem a tőlem való elszakadástok egykori bűnét, és váltságdíjat fizettem értetek, hogy szabadabbá legyetek, amikor magatok ezt kívánjátok.

De kívánságokat ki is kell fejeznetek: akarnotok kell, hogy hozzám jussatok, azokhoz akarjatok tartozni, kiknek lelkéért váltságdíjat fizettem. Jézus Krisztus segítségét kell igénybe vennetek, Jézus Krisztusban hozzám kell kiáltanotok! Képesek lesztek rá, ha hisztek benne, hisztek MEGVÁLTÓ MŰVÉBEN, A BENNE VALÓ EMBERRÉVÁLÁSOMBAN. Csak ekkor hisztek bennem meggyőződéssel, csak ekkor leszek eleven bennetek, és akkor már földi utatokat sem járjátok nélkülem, és igazi célotokat is biztosan elértek. Ezért egyszer tegyétek fel komolyan magatoknak a kérdést: mi az oka és célja földi életeteknek? Mi a tulajdonképpeni feladatotok, amit teljesíteni kell? Csak erős akarat legyen bennetek, hogy ennek a földi életnek a végén ne kelljen kudarcot vallani! Ha ez az akarat megvan bennetek, akkor kérjétek az EGY segítségét. Azt kérjétek, aki egyedül képes segíteni: Jézus Krisztust! Mert Ő és ÉN egy vagyunk! Ha őt hívjátok, úgy engem hívtok! Kiáltástok nem lesz hiábavaló. Mert aki komolyan el akarja érni földi élete célját, annak a gondolkodása hamarosan helyes irányba terelődik, és felismeri, hogy JÉZUS KRISZTUS NÉLKÜL NINCS MEGVÁLTÁS.

De legbensőbb kívánságokat, legbensőbb akaratokat én nem határozhatom meg. Az szabad! Én ismételten óvhatlak, figyelmeztethetlek, valamiről való gondolkodásra indíthatlak - de benső kívánságok szerint CSELEKEDNI NEKTEK KELL! Persze ennek megfelelő lesz érettségi állapototok is, mikor ezt a Földet elhagyjátok.

Ámen.

A kételkedés áldása - Igazság

B.D. No. 6874

18. július 1957

Hogy ismételten kételkedés oson szívetekbe az annyiban jó, hogy akkor gondolkodtok a titeket Érdeklő kérdésekről. Gondolkodás közben pedig befolyást gyakorolhatnak rátok azok a lények, akik kételyeiteket igyekeznek megoldani. De csak olyan kételyekre gondolok, ami a komoly keresőket foglalkoztatja. Majd arra indítják, hogy még többet keressen, és még többet kérdezzen. Tehát nem azokról a kételyekről van szó, amelyeket a közömbös emberek arra használnak, hogy visszautasítsák a nyújtott ismeretet, mert ők egyáltalán nem vágyódnak rá. És ezért soha nem is akarják elismerni az igazság hordozóit, ezek a kételyek csak kifogások, és visszamenekülés a sötétségbe ha netán világosságot kaptak volna. A komoly keresők azonban nem elégszenek meg hamar, és eme kételyeik áldáshozók lehetnek, ha nem hagyják abba a kérdezést. A világosság lényeinek ez adja meg a lehetőséget, hogy mindaddig úgy hassanak, amíg gondolkodásuk meg nem tisztul, és bizonyossá válik amit még kétesnek hittek.

A gondolkodó ember többnyire nem annyira felületes, hogy egyszerűen eldobja ami hihetetlennek tűnik, hanem mélyebbre ás mielőtt visszautasítaná a hozzá érkezett tanítást. A kétely tehát a dolog tisztázását is segítheti, a kétely megvédhet a tévtanítás elfogadásától, de csak akkor, ha arra törekszik, hogy az igazságban éljen. Ezért nem kell elítélni azt, aki kifejezi meggondolásait, mert az ilyenek csak jogos komolyságukról tanúskodnak. Ezt az alkalmat azonban használja is ki, és addig ne nyugodjon, amíg bensejében teljes meggyőződésre nem jutott. Tehát az ismeretet vagy elfogadja mint igazságot, vagy visszautasítja mint tévtant. És hogy idáig eljusson, ahhoz a kételyek segítettek.

A magát az illető tudományban jártas valakinek gondoló embert már nem lehet megtanítani másra. Az már nem nyílik meg a világossággal teli világ áramlatainak. Csak az elméjét engedi szóhoz jutni, de nem hallja meg amit az igazság birtokában lévő oldal sugall neki.

De a kételkedő ember kutat, kérdez, és hiszi, hogy a kételyét értelemszerűen meg tudja oldani. És amint komolyan törekszik az igazságra, ráhagyatkozhat azokra akik majd gondolkodását helyesen kormányozzák. Mert komoly kereső megkapja ezt a garanciát, mert Isten, az örök Igazság megengedi hogy rátaláljon.

Így aztán az ember maga határozza meg tudásának értékét, amit gondolati tulajdonának tart, mert ez attól függ, mekkora az igazság utáni vágya. Ezért végezzen számadást jávairól. Mert mindenki tudja, hogy az ember tévedhet. Tehát hogy nem támaszkodhat az embertársaktól kapott ismeretekre. Épp ezért készen kell lennie, hogy elhagyja az előző ismeretet, mikor a tiszta igazságot megkapja. Tiszta igazságot pedig csak ott kaphat, ahol az igazság forrása van. Tehát a már elfogadott ismeretét is Isten elé kell tárnia, és kérni, hogy engedje tisztán felismerni, mennyiben felel meg az igazságnak. Isten valóban meghallgatja ezt a kérést, és talán kételkedést ültet szívébe az eddigi ismereteire vonatkozóan - mert a tiszta igazság átadása csak akkor lehetséges, ha az ember megnyílik, hogy aztán a legmagasabb helyről kapja meg azt amire vágyódik: az Istenből való tiszta igazságot. Ez elsősorban szellemi ismeretre vonatkozik, de a földi dolgokban is helyes kormányzást kapnak gondolatai, ha megteszi az utat Istenhez, az igazság forrásához.

És belső bizonyossága, a szilárd meggyőződés lesz a legjobb biztosíték, hogy helyes úton járt - és már semmiféle ellenvélemény nem rázhatja meg nézetét. Embertársaival szemben is képviselni tudja meggyőződését, és nem kerül újólág kételkedésbe. Más az, ha újabb problémák dobódnak föl, amelyeket szintén nyugodtan megoldhat ilyen módon. Isten mindenkinek megadja az igazságot, aki komolyan vágyódik rá - de megtagadja azoktól, akik csak a maguk erejére támaszkodnak, akik tisztán csak az értelmükkel kutatják azt, amit csak egyedül Isten tud.

Ámen.

A hit szeretet nélkül halott

B.D. No. 6876

23. július 1957

Ti mindörökké meg nem tudtátok volna váltani magatokat, ha én meg nem váltalak. Az én szeretetem volt ami kiemelt abból a szerencsétlen állapotból, aminek magatok voltatok a létrehozói. Ebből következik, hogy részemről ez kegyelem és irgalom - olyan ajándék, ami érdemek nélkül rendelkezésetekre áll, ha ismét boldogok akartok lenni, mint amilyenek kezdetben voltatok.

Innen van a szó "kegyelemből üdvözülhettek". De Megváltó Művem nélkül az üdvösséget soha meg nem szerezhettétek volna. Erőtök túl csekély volt, hogy a mélyből kiemelkedjete, az akarat meg még gyengébb volt, így nem is törekedtetek volna, hogy megszabaduljatok a sátáni bilincsekből.

A megváltás kegyelmeit tehát feltétlenül igénybe kell vennetek!

Ez elsősorban a Megváltó, Jézus Krisztus iránti hitet követel tőletek. Benne én magam voltam megtestesülve, hogy értetek emberekért szenvedjek és meghaljak, és hogy mint az "ember" Jézus, előtte még nektek kegyelmi kincseket szerezzek. A belém vetett hit nélkül sohasem tudtok velem kapcsolatot teremteni, tőlem segítséget - szilárd akaratot és erőt - kérni, hogy a fölemelkedést megtehessetek. De mit kell az isteni Megváltóba vetett hit alatt érteni? Ha elégségesek lennének a szavak, hogy "Hiszek benne!" akkor az emberiség legnagyobb részének a megváltottsága biztos lenne. Ezek a szavak gyakran, és sok ember által elhangzanak. De pusztán e szavakkal nem elégedhetek meg, hogy érte ígéretemnek megfelelően üdvösséget ajándékozzak: "Aki hisz bennem - az üdvözül!"

Eleven hitet akarok tőletek - teljes benső meggyőződést arról, amit az embereknek a keresztdozatról tanítanak. Azoknak a tanítását kell elfogadnotok, akik megbízásomból hirdetik az evangéliumot!

Hogy eljussatok erre a benső meggyőződésre, az már felébredt szellemet követel, aki belülről ad fölvilágosítást az embernek, megnyílik rá hogy megértse, mi volt az ember Jézus oka, mozgató rugója, hogy végbevigye a szeretetnek ezt a művét - mert csak amit az ember megért, azt tudja meggyőződéssel hinni.

Tehát lehetőséget kell adni a bennetek nyugvó szellem-szikrának, hogy megnyilvánuljon - és azt megint csak a szeretet hozza létre. Tehát egy ember, akiben nincs szeretet, szintén mondhatja: "Hiszek Jézus Krisztusban", de minden belső meggyőződés hiányzik belőle, tehát az üdvösséget sem képes csak ezekkel a szavakkal megszerezni. Szeretetem mozgatórugóját a szeretet ismeri föl - és ezért követelem meg a szeretet által elevenné lett hitet.

De a "szeretet" fogalmát is meg kell magyaráznom, mert ezt a szót is gyakran használják tévesen. Szeretetet az emberek mindig érznek magukban, csak meg kell kérdezni magatokat, hogy ez a szeretet melyik oldal felé fordul? Meg kell tanulni, hogy különbséget tegyetek a "megkívánó" és az "adó" szeretet - "a földi" és a tisztán "isteni" szeretet között, amely állandóan boldogítani akar.

Hogy a földi dolgok felé irányuló szeretet nem ébreszti fel bennetek az isteni szellem-szikrát - az magától értetődő. Tehát az önzetlen, boldogítani akaró szeretet az, amit előzőleg föl kell gyújtani magában az embernek, ami tehát lehetővé teszi, hogy "a szellem tevékenysége" is megindulhasson. Ez a szeretet erőt jelent, és soha nem hagyja nyugton azt az embert, aki meggyújtotta magában, folyton szeretetből induló tevékenységekre hajtja. Nem elégszik meg érzelmi felindulásokkal.

Viszont megváltoztatja az emberek lényét, és ezért mindig szorosabb kapcsolatban lesz velem, mert "aki megmarad a szeretetben, az bennem marad, és én benne!" - és az eleven hitet is az ilyen szeretet szüli. Mert ha szeretet által lép kapcsolatba velem, az a legtisztább ismeretet jelenti, és ezért a Megváltó Mű is a legnagyobb tisztaságban nyilvánul meg előtte - és hitét már nem rendítheti meg semmi.

"Aki megmarad a szeretetben, az bennem marad, és én benne!"

Aki ezeket a szavakat komolyan megfontolja, azt is felismeri, hogy az az ember, aki szeretete által a legszorosabb kapcsolatba került velem, azt szeretet-erőm is átsugározza. Tehát az erőáramlás benne is szétömlik. De az erő-áramlás többé már semmiféle tétlenséget nem enged meg. Tehát a szeretet-erő megnyilvánul valamiképpen - és pedig oly módon, hogy az erő forrását is bemutatja egy Isten-akarta tevékenységben, ami bármiféle szeretetből induló tevékenység lehet.

Egy ilyen ember már nem tud szeretetből fakadó tettek nélkül élni, amint átjárja a belőlem érkező szeretet-erő, és így a gyakorlatba átvitt jótettek önmaguktól igazolják magukat. Az irántam érzett szeretetet mintegy az önzetlen felebaráti szeretettel adja hírül. Ezáltal állandóan szilárdabb lesz a kapcsolatunk, és ezzel mindenkorra megmenekül. Hisz bennem, és a Megváltás Művében megtalálta a megváltását, mert szeretetének bizonyítékai megmutatják, hogy ellenfelemtől szabaddá lett, mert ellenfelem menekül az ilyesmitől, mert magának nincs semmi szeretete.

Eleven hite nincs senkinek, akiben nincs szeretet, és senki sem talál magában szeretetet, aki jó tettekben nem juttatja kifejezésre. Mert a szeretet önmagában olyan erő, amely szeretetteljes tevékenységekre ösztönöz. És ebben van az oka annak, hogy az utóbbi időben nincs eleven hit az emberekben Jézus Krisztus, és a megváltás iránt. A szeretet elhidegült az emberek között. Ezért kell elsőként mindig a szeretet gyakorlását prédikálni.

A felebarát iránti szeretetet erősen ki kell emelni, mert az irántam való szeretetet elsősorban ez igazolja. És a felebarát iránti szeretet mindig "tetteket" követel - legyen testi vagy szellemi eredetű. A testi vagy szellemi segítség-nyújtást természetesen csak akkor lehet értékelni, ha hajtóereje a szeretet volt. Milyen könnyű mindezt megérteni - és szeretet nélkül mennyire zavaros marad az emberek gondolkodása!

Ámen.

Megváltásokra bizonyos idő van engedélyezve, és ez az idő teljesen elég a megszabadulásra, hogy a testi halál után a Világosság Birodalmába léphessetek. Minden kegyelmet - ami ebben az időszakban rendelkezésekre áll - igénybe kell venni, és ki kell használni. Mert valóban nem kívánok lehetetlent, és szavaimnak: "Legyetek tökéletesek, ahogyan Atyátok is tökéletes a Mennyben!" - nem volna jogossága, ha a Földön nehéz, vagy lehetetlen volna a tökéletesség elérése. Egy valami azonban kell hozzá. Az arra irányuló akarat, hogy elérjétek azt a célt, amiért a Földön vagytok. Az akarat szabad, és egyedül az akarat határozza meg, hogy a földi élet végén a lélek milyen érettséget ért el. A kegyelmeket szabad akaratral kell felhasználni. Ezek korlátlanul állnak rendelkezésetekre, kényszerrel nem gyakorolnak rátok, de ha valaki nem fogadja szívesen és hálással - egyszerűen hatástalanok maradnak.

A kegyelmi áramlás nyitva van minden ember számára - tehát minden ember elérheti a tökéletességet a Földön. Egy ember sincs hátrányban a többivel szemben, és senki sincs olyan előnyben, hogy több kegyelmet kapna mint a másik. De az megtörténhet, hogy az egyik nagyobb kegyelmi kincset emel magához - míg a másik figyelmen kívül hagyja, és elmegy mellette.

A kegyelmek elfogadása és felhasználása nem függ az emberek sorsától, élethelyzetétől, vagy földi hatáskörétől - mert minden embernek megvan a lehetősége, hogy határ nélkül kapjon kegyelmet, mert végeredményben ez a lélek dolga - a szabad akarat dolga. Mert sem földi hatalom, sem földi életkörülmény nem kényszerítheti az embert, hogy szellemi, javak hiányával éljen. Csak legyen kész rá az akarata, hogy erőt és kegyelmet kérve velem gondolatilag kapcsolatba lépjen. Megkapja tőlem a kegyelmeket és minden földi akadály kikapcsolódik. Olyan javak ezek, amelyeket a lélek megkap, és minden ember egyformán megkaphat. Végso soron a dolog azon múlik, hogy az ember melyik oldal felé irányítja az akaratát, és akaratának irányát rajta kívül senki más meg nem szabhatja.

A lélek az emberi testbe való öltöztetésének elején még sűrű burkokkal van körülvéve, amelyek megakadályozzák a világosság behatolását. De belülről egy kicsi szikra mégis világít. És ha ezt nem veszi észre, akkor egy kegyelmet már visszautasított.

Teljesen mindegy, hogy milyen élethelyzetben van, testbe öltöztetésének kezdete óta védőszellemek állnak oldala mellett. Kényszerrel ők sem alkalmaznak, de az ember inkább a jó felé fordul, mert védőszellemei megakadályozzák, hogy akaratát gonosz szellemek vegyék birtokba - s amint az ember már maga gondolkodik, van rá képessége, hogy a jót és rosszat megkülönböztesse - mert az embertársak jó vagy rossz cselekvéseinek hatása öt magát is érintik.

Még akkor is, ha külső körülmények rossz cselekvésekre kényszerítenék - a belső akarat tiltakozhat ellene, és ez az akarat formálja az embert.

A jóakarat állandóan elfogadja a kegyelmeket, és ezek akadálytalanul érkezhettek hozzá. Ezért van minden léleknek lehetősége, hogy hiánytalanul minden burkát lelökhesse magáról. Tökéletessé válhat, mert a kegyelem által minden gyengeséget ki lehet egyenlíteni - csak legyen az ember készséges, hogy értékelje a rendelkezésére álló kegyelmi kincseket. Mert Jézus Krisztus szerezte ezeket kereszthalála által, és ezért egy embernek sem kell megmaradni a gyengeségében. Az ember nincs már menthetetlenül kiszolgáltatva ellenfelemnek.

A kegyelmek által minden ember üdvözülhet! Csak fordítsa az Isteni Megváltó felé az akaratát! Amíg sötétség van benne - tehát nincs semmiféle ismerete és tudása - addig tegyen eleget a szellemi szikra indítatásának, amely jócselekedetekre, és annak akarására készíti. Ezzel kihasználta az első nagy kegyelmi adományt. Utána már mindig megnyílik a kegyelemnek - és az soha el nem apad, amíg a Földön tartózkodik. Folyton azt követeli az akarattól, hogy tehessen valamit, és ezzel már a cél elérése is garantálva van, hogy tökéletessé válhasson.

Ámen.

A hinni-tudás föltétele a hinni-akarás. Nem tudjátok azokat az embereket meggyőzni, akikben nincs annyi akarat, hogy eljussanak az igazsághoz. A nem akarásukkal átadják magukat Isten ellenfele hatásának. Annak mindig több zsákmánya lesz, és folytonos befolyása által elzárkóznak minden Isten részéről érkező szellemi befolyástól.

A szellemi ismeretet nem lehet igazolni - azt hinni kell. De vak-hitet sem követel: az ember megkapja az igazságot - majd magának kell eldönteni, milyen legyen iránta a beállítottsága. Mert Isten részéről minden ember szabad akarata tiszteletben van tartva. Az ember, amint szellemi ismeretet nyújtanak feléje, mintegy válaszút elé van állítva - elfogadja, vagy visszautasítja.

A döntés meghozatalához az akarata válik tevékennyé. Ha az ember minden vizsgálat nélkül a nyújtott szellemi értéket visszautasítja - akkor nem mondhatja, hogy nem tud hinni, hanem azt kell mondania, nem akar hinni! Ha megvan benne az akarat, hogy ismerethez jusson, akkor megvizsgálja, és csak azután utasíthatja jogosan vissza, ha nem tud megegyezésre jutni vele. Vagy az is lehet, hogy benső meggyőződésre jut és hisz - habár bizonyítékokat nem lehet felsorakoztatni mellette.

Akikben jóakarat van, annak a gondolkodását helyesen kormányozzák, még akkor is, ha eddig nem akart semmit elfogadni. De a vak-hit értéktelen. Csak a benső meggyőződésből való hit hoz áldást magával. De benső meggyőződésből való hitet csak akkor lehet szerezni, ha az ember ismerethez akar jutni. Ha magyarázatot akar kapni a rejtett dolgokról, Isten titkairól, amiket az értelem nem tud megoldani.

Minden ember elismerheti, hogy csak részismeretei vannak, hogy számára még sok a megoldatlan probléma. Ha ezek a problémák földi-anyagi kérdéseket érintenek, az értelemmel is rá lehet jönni. Meg lehet vizsgálni az eredményeket, és változtatni lehet rajtuk. Majd bizonyítékokat lehet gyűjteni, hogy a gondolkodás helyes volt.

De a földi világ mellett van még egy szellemvilág. Ezt is lehet "csak" hinni - viszont ebből a szellemi világból az emberhez kinyilatkoztatások indulnak, amelyek már majdnem bizonyításnak számíthatnak - de mindig nyitva hagynak bizonyos kételyt, amit az embernek magának kell legyőzni, és ehhez van szüksége az akaratra.

A maga számára bizonyításokat teremthet, és eljuthat a meggyőződéses hitre, de akarnia is kell. Mert aki nem tesz hozzá semmit, az nem is szerezhet semmit - és a hittel az embert megajándékozni nem lehet, mert akkor nem lehetne szabad akarati döntésről beszélni.

Az embernek a hitet először akarni kell, majd utána a szeretetben való élés által képes lesz, hogy megtanulja a különbségek felismerését, mert soha nem szabad tévedésben hinnie, és joga van hogy visszautasítsa amit képtelen elhinni - és komolyan veszi, és tiltakozik az akármilyen szellemi érték hozzávezetésétől.

A hinni-tudás feltétele a hinni-akarás. A vakhit pedig nem olyan valami, amivel az ember dicsekedhetne. A vakhit nincs Isten tetszésére, mert közömbösséget mutat az igazság és a helyes ismeretek iránt. Az ember használja az értelmét - de nemcsak az értelmét, hanem a szívét kell megkérdezni. Ez annyit jelent, hogy az érzelmeire is figyeljen - mert a szíven keresztül az jelentkezik majd, akiben az ember olykor nehezen hisz, de aki az akaratot is megjutalmazza, ha az jó és helyes irányba fordul.

Ámen.

Ti emberek sok átalakuláson mentetek keresztül. Illetve a tulajdonképpeni énetek – a lelketek – tett meg egy végtelenül hosszú fejlődési menetet, mielőtt az emberi testbe inkarnálódott. Ez a fejlődési menet az összes teremtetett dolgokon való áthaladás volt.

A léleknek számtalan részecskére felosztva kellett étellel betöltenie ezeket a teremtetett dolgokat. Ezáltal a lélek kiérlelődött. Mindig újabb formába jutott, amint az egyforma érettségű részek összezárkóztak. Tehát a teremtetett dolgok megszámlálhatatlan formája mind hozzájárult, hogy kiérlelődjenek a lélekrészecskék. Végül egymással összezárkózhattak a különféle érett részecskék, és mint emberi lélek megkaphatta az utolsó, tehát az emberi formát, az emberi testet, hogy azt megelevenítse. Valamennyiteknek ezen az úton kellett járni, mert az egykori ősbűn miatt az Istentől való távolság olyan nagy volt, hogy halott állapota miatt azt soha nem tudta volna legyőzni, mert először még az életre kellett eljutnia.

A bűnössé vált lénynek nem lehetett odaajándékozni az életet – azt szolgálattal kellett megszerezniük. De a lény a maga szabad akaratából soha nem szolgált volna. Ebben Isten ellenfele megakadályozta volna, hiszen a lény egykor őt követte a mélybe. De a halál állapotában sem maradhatott mindörökké, lehetőséget kellett adni neki, hogy élethez jusson. Ezt a lehetőséget nyújtotta a Teremtés létrehozása. Isten ebben elvette ellenfelétől az elbukott szellemi lényeket, és a maga szolgálatára állította őket. A Teremtés minden egyes dolga részére természettörvényt rendelt, és az elbukottaknak ezt szükségszerűen teljesíteniük kellett. Ennek következtében tehát szolgálatot teljesítettek kényszerűségből. Ezáltal – habár csak végtelenül hosszú idő múltán – de mégis szerzett magának egy gyenge kis életet, és az mindig magasabb fokú tevékenységre tette képessé. Mert minden egykor

Istenből kisugárzott lényszerű Istenből sugárzó erő volt és ez az erő tevékeny akart lenni. Az a lényszerű azonban, aki ellenfelemhez csatlakozott, tiltakozott Isten szeretetének erősugárzása ellen, pedig az kell az élethez, tehát a lény tevékenységéhez. Ezért estek a halál állapotába. Soha nem is találhatnának vissza, ha csak az életre volna bízva, mert a bukásuk által teljesen erőtlenné lettek. Isten ezért alkotta meg művét olyannak, ami kizárja már előre a lény tennivágyását, mert az csak az ellenfél akaratának volt alárendelve, és a kivitelezést a "természettörvényre" bízta. Terve mindössze annyi volt, hogy lassan életre hívja ami halott volt, és tevékenységre adjon alkalmat.

Így lett a szellemi – apróka részecskeként – az egyes teremtetett műhöz társítva, és természettörvénnyel tevékenységre indítva. Bele volt építve abba a teremtetett dologba, nem tudott ellenállni – muszáj volt elvégezni a szolgálatot. Ezáltal olyan fejlődési fokot ért el, amely mindig több szabadságot engedélyezett, és a lény végül a szabad akarat állapotába került, ahol szabadon kellett döntenie, hogy ismét magasba akar-e törekedni, vagy újból a mélységet választja.

Bár Isten a lényt segíti, hogy a magasra jusson, de nem kényszeríti, ha akarata lefelé kívánczik. A szabad akaratú való döntés a Földön az utolsó fejlődési állomás – amikor a lélek emberi testben megszületik, és saját mérlegelése szerint használhatja szabad akaratát. Ebben az állapotban az embernek fel kell ismernie, a fejlődés menete mekkora kegyelem volt, és földi életét tudatosan ki kell használni. Erre a kegyelemre méltónak kell lennie, és akarnia kell, hogy az utolsó, nagyon rövid időszak célhoz jusson. Minden érzékszervével a végső tökéletességre kell törekednie, tehát Istenhez való tartozását igazolni kell. Mindent meg kell tenni, nehogy megint annak kezeibe essen, akitől végtelen időközön át isten segítségével távol tudott maradni. Ebben a rövid életszakaszban sem élhet könnyelműen, szellemi céljára kell gondolnia, arra, hogy megszabaduljon minden kötöttségétől, és világosságban, erőben és boldogságban Istennel egyesülhessen.

A földi életet arra kaptátok, hogy lelketek megszabaduljon attól a bilincstől, amit ősidőkkel ezelőtt Isten ellenfele rakott rá – de ennek a lélek maga volt az oka. Ezért a megszabadulásban is vállalnia kell a maga részét, hogy ezután mar szabad legyen, és az Örökkévalóságban élhessen.

Ámen.

Megtörténhet, hogy szenvedésem és kereszthalálom hiábavaló volt az emberek számára. Hiába hoztam meg ÉRTETEK, akikre kereszthalálom semmi benyomást nem tesz, akik nem ismeritek el az ISTENI MEGVÁLTÓT, Jézus Krisztust, csak az "ember Jézust" ismeritek. De nem ismeritek el isteni szellemi misszióját, és ezzel kívül helyezitek magatokat, nem tartoztok azokhoz, akikért a Megváltás Műve végbement.

Mert ha a megváltás kegyelmeiből részesedni akartok, akkor TUDATOSAN KELL FELÉJE FORDULNI. A "megváltás" töletek, magatoktól is függ. Akkor is, ha én MINDEN emberért meghaltam a kereszten.

De ti emberek nem tudjátok, hogy bilincsekbe vagytok verve. Hogy Jézus Krisztus megváltása nélkül nem örvendezhetek a világosság és erő szabadságának, hanem béklyóban maradtok - még ha eközben örökkévalóságok múlnak is el. Ti nem tudjátok, hogy a bebörtönözöttséget, sötétséget és erőtlenséget más úton soha nem lehet megváltoztatni, CSAK A GOLGOTÁN ÁTVEZETŐ ÚTON.

És ha az Isteni Megváltót vissza is utasítjátok, ha munkáját figyelmen kívül hagyjátok - mégis EGYEDÜL Ő A MÉRTÉKADÓ ABBAN, hogy meddig maradtok boldogtalan állapotban. Bár nektek nem tűnik annyira boldogtalanak az ember-lét. Ezért nem is keresitek azt az EGYET, aki ennél boldogabb sorsot teremthet számotokra.

De létetek a Földön nem tart sokáig, és csak utána tudatosul bennetek a megbilincselte állapot kínja, amikor elvétetik töletek az életerő - amit mint ember birtokoltatok. Sőt, juthattok kemény anyagba is, és a kötött állapot kínjait abban kell éreznetek. De amíg ezen a Földön, vagy a túlvilági Birodalomban megvan bennetek az én tudat, ADDIG MÉG MINDIG VAN RÁ LEHETŐSÉG, hogy szabad akarattal kiáltstok Jézus Krisztus, a Megváltótok után - hacsak nem a legnagyobb sötétség fogad magába.

Szeretetem ezért folyton azon fáradozik, hogy gondolataitokat ARRA irányítsa, AKIBEN MEGTESTESÜLTEM, HOGY MEGVÁLTSALAK BENNETEKET!

Mindig és újból szemetek elé állítom Jézus tettét, mindig van rá gódom, hogy megemlítem művét, hogy emberek nektek, akik még teljesen távol álltok a kereszttől, megadjam az ismeretet, amely Jézus Krisztussal áll összefüggésben - és amelynek ti semmi, vagy nagyon kevés jelentőséget tulajdonítotok.

Egyszer közületek mindenki, minden egyes kap megszólítást tőle, vagy utalást rá. Gondolatban mindenki megvitathatja magában azt, amit Jézus Krisztusról, és a megváltásról hallott. Ezek alapján akarata szerint mindenki kialakíthatja beállítottságát. Hogy aztán ez a BEÁLLÍTOTTSÁGA MILYEN - az MEGHATÁROZZA a végtelen időket, vagy az egész örökkévalóságot. Mert döntése alapján végtelen időket eltölthet megkötöttségben és kínok között - vagy már örökké megszabadul, és Isteni Megváltójának erőben és világosságban mondhat köszönetet az irgalmas szeretet ama tetteért, amellyel szabadságát megvásárolta, és amely visszaadta ő-sállapotát, amelyben boldog volt.

E döntés alól egy ember sem kivétel, és minden ember MAGA készíti jövőndő sorsát. Szeretetem megállás nélkül segíti, hogy helyesen döntsön, és ismételten utalásokat teszek. Ezért egy ember sem mondhatja, nem volt róla ismerete, hogy mi segíthetné a megváltottságra.

De, AKARATOTOKKAL nem rendelkezhetem. AZ ÁLDATLAN ÁLLAPOTOT SZABADON VÁLASZTOTTÁTOK, és ebből az állapotból SZABADON KELL A MEGVÁLTÁSRA TÖREKEDNETEK!

Jézus Krisztus megváltásának feltétele a szabad akarati döntés. Ha nem így lenne, valóban, már az egész világ meg lenne váltva, és már nem lenne senki gyengeségben és a bűn fogságában, mert a Megváltás Műve mindenkinek szól. Az AKARAT AKKOR HASZNÁLTA FÖL A MEGVÁLTÁS KEGYELMÉT, HA AHOZ TARTOZÓNAK VALLJÁTOK MAGATOKAT, AKI A KERESZTEN MEGHALT ÉRTETEK, AMIKOR JÉZUS KRISZTUSBAN ENGEM MEGVALLOTOK, ÉS KÍVÁNJÁTOK, BÁR ÉRTETEK IS MEGHALTAM VOLNA.

Ekkor valóban megszabadultok a kötöttség állapotából, és a földről megváltottan távoztok. Bemehettek a Birodalomba, ahol korlátlan erőben, és világosságban dolgozhattok, és boldogok lesztek általa.

Ámen.

Isten ajándéka: a szeretet szikra, mint az ő része

B.D. No. 6941

11. október 1957

Kevés még bennetek az erő és világosság, mert még tökéletlenek vagytok. Pedig erő és világosság nélkül a tökéletességre nem lehet eljutni. Nyomorult állapotban élve, reménytelenül elpusztultatok, ha én nem adnék segítséget. Ha én nem vezetnék hozzátok erőt és világosságot - mert a tökéletesség fokozatait csak ezekkel érhetitek el. A földi élet kezdetén nem vesztek észre semmi összefüggést a földi élet értelme, és a magatok feladata között. Teljes ismeret-hiányban vagytok, hiányzik a világosság. Mikor oktatást kaptok, hogy mi a földi feladat, akkor meg az erőtök kevés, hogy szellemi tökéletességre jussatok. Ez mindaddig így lesz, amíg erőt nem szereztek. Ez pedig csak a szeretetből induló tettekkel szerezhető meg. De hogy ezt megtegyétek, ahhoz többnyire hiányzik belőletek az akarat. Mert a tökéletlen állapot gyöngye akaratot is jelent. Ilyen minőségben éltek a földi élet kezdetén. És a földi életet azért kaptátok, hogy tökéletessé tegyétek ezt a kezdeti tökéletlen lényt. Mindez nagyon kilátástalan lenne számotokra, ha Isten szeretete nem adott volna olyan ajándékot az embereknek, amely tökéletességre segíti őket. És ez egy parányi kis szikra az ő végtelen szeretet-szelleméből, amit belétek helyezett.

Ez a szeretet-szikra egy belőlem való rész. Feloldhatatlanul kapcsolódik hozzám. Szellem, a Szellememből. Világosság, és egyúttal erő az Örök Ős-fényből. Ez a parányi szikra végbeviszi bennetek hogy megváltozzatok, hogy eltűnjön minden tökéletlenségeitek, és ti mint sugárzó fény-lény hagyjátok el a Földet. De ennek feltétele van. Az, hogy a parányi kis szikrát magtoknak kell meggyújtani, majd táplálnotok, hogy terjeszkedni tudjon. A feltétele annyi, hogy hagyjátok magatokat ösztönözni a szeretetre.

Mert ez a tevékenysége, ez az Istentől kapott segítség. Az embert a bensőjében a szeretet-szikra folyton arra próbálja indítani, hogy szeretetből tevékenykedjen. Mert a szeretet egyúttal világosság is, és erő is, mert a szeretetből végzett cselekedet hatására eltűnik az ismeretnélküliség és erőtlenség. Egyedül a szeretet az az eszköz, amely által valaki ismét tökéletessé válhat, tehát olyanná, amilyen kezdetben volt.

A szeretet-szikra nélkül a Földön egyetlen ember sem érné el a célt. A lény egykor szabad akaratból utasította vissza Isten szeretetének sugárzását, és azóta már nem volt képes semmi igazi szeretetre, mert mint isteni örökségről, elsőként a szeretetről mondott le. Tehát az ember az a bukott ős-lény, aki azt hitte, hogy az Istentől ráhulló szeretet-sugárzás nélkül is fenn tud maradni. Bár elpusztulni nem pusztult el - de mint elpártolt lény egy teljesen másfajta valaki lett, mint volt a teremtetéskor. Mert elsősorban a szeretet az, amellyel másokat boldoggá tevő cselekedeteket hajthatunk végre. Szeretet nélkül a lény halott, szelleme elsötétül, és igen boldogtalan.

De az egykori visszautasítás ellenére, Isten irgalmas szeretete mégis minden ember szívébe belehelyezte a szeretet egy szikráját - és ezzel önmaga, és a lény között kapcsolatot létesített. De az embernek ezt a lehetőséget fel kell használni, ezt az Isten Szelleméből való részt. A szeretet-szikra sem gyakorol kényszerítő hatást az ember akaratára, csak halk ösztönzéssel próbálja az akaratot úgy befolyásolni, hogy szeretetet gyakoroljon. Ha az ember követi ezt az ösztönzést, láng gyullad a szívében amely világosságot terjeszt, erőt közvetít, hogy meg tudjon változni.

Tehát minden embernek lehetősége van, hogy földi életében erőt és világosságot teremtsen magának. De mert a szabad akaratot nem szabad kikapcsolni, Isten Szeretet-szellemé visszatartja magát, és senkit sem kényszerít hogy megtegye azt ami a tökéletességét végbeviszi. Megszámálhatatlanul sok azoknak a száma, akik nem veszik igénybe ezt a nagy kegyelmi ajándékot, és inkább megmaradnak a

maguk sötétjében és erőtlenségében, mert ettől csak a lélek szeretetből induló cselekedetei szabadíthatják meg.

Ámen.

Jézus Krisztus megmentőként jött

B.D. No. 6951

21. október 1957

A nagy szellemi ínség miatt jöttem a Földre. Mert szántam a bilincsek közt tartott embereket, akik képtelenek az ellenállásra, és ezért megmentőért kiáltottak Istenükhöz. A Messiás eljövételében kevesen hittek szilárdan és redíthetetlenül. De ez a kevés vágyakozással tele kívánta azt, aki kimenti mélységes szorongatottságából és ínségéből. Miattuk szálltam a Földre, segélykiáltásuk fülemhez, ért és nem akartam hogy hitükben csalódjanak. Hozzájárult ehhez, hogy érkezett az ember Jézus missziójának az ideje. Az egész emberiséget ki akartam menteni az ellenfél bilincseiből. Megváltást akartam vinni azoknak is, akik már eltávoztak az élők sorából, de még nem mehettek be Birodalmamba, mert a bűnadósság még nem lett eltörölve, amely okozta hogy emberek élnek a Földön.

Az ember Jézusban magam léptem a Földre, hogy megváltást hozzak minden embernek, megszabadítsam őket a már örök idő óta terhelő bilincsektől. Szabaddá akartam tenni az utat Birodalmamba - az örök béke és boldogság hazájába.

Amikor leszálltam a Földre, csak kevés ember volt készséges az én befogadásomra. Azaz, kevesen ismertek föl, csak azok, akik szeretetben éltek életüket. Ezért nem volt nagy követőim serege, bár folyton azon fáradoztam, hogy követőimet szeretetre buzdítsam. Ennek következtében felismerhettek volna mint Istenüket és örök Atyjukat.

Nagy ínségük abban állt, hogy kevés volt a szeretet az emberek között. Már teljesen annak a bandájába tartoztak akiből minden szeretet hiányzott. Ellenséggént állt velem szemben, és én harcot indítottam, hogy győzelmem által kiszakítsam a lelkeket bilincseikből. Azért éltem szeretettel telített életet az emberek előtt, mert a szeretet volt a fegyver, amit ellenfelemmel szemben használni akartam, és az embereknek erőt ad, hogy ellenállást gyakoroljanak.

Mivel nem volt szeretetük, teljesen a kezeibe kerültek. De a szeretettel szemben tehetetlen ez az egyetlen, fegyver ellene. Földre lépésem idején kevés szeretet volt az emberek között. Pedig a szeretet az egyetlen kapcsolat velem, Istenükkel és örök Atyjukkal. Ezt a szeretetet helyre kellett állítani, ha szavaimat érteni akarták.

De szavam már nem hangzott fel bennük, mert hiányos szeretetük miatt már hitük sem volt az egy Istenben, aki beszélni akarna velük. Ezért jöttem magam a Földre, hogy beszélhessek velük, hogy újra megmondjam akaratomat, hogy újra megadjam szeretet-parancsomat, hogy hirdessem az Evangéliumot az isteni tanítást, amely üdvösségre vezeti őket.

De egy másik nagy segítséget is kellett adnom nekik: meg akartam szabadítani őket a hatalomtól, amely fogságban tartja őket, gyöngíti akarataikat, és hátráltatja hogy akaratomat teljesítsék. Ki akartam váltani őket a hatalmából. Ehhez választottam MAGAMNAK az ember Jézus formáját, hogy végbevigye benne az igitom és szeretet munkáját, ami megszabadítja őket minden szükségüktől.

Viszont az én oldalamra kell állni mindenkinek, aki kínzójától meg akar szabadulni. Aki szabad akarattal megmarad nála, annak nem hozhatok szabadulást. Viszont akik felém fordulnak, azok megkapják tőlem az erőt, hogy ledobhassák bilincseiket.

Ennek a Megváltó munkának is az emberi keretek között kellett végbemenni, mert az emberek akaratait nem lehet kényszeríteni. Teljesen tetszésükre legyen bízva, hogy az ember Jézus Megváltó Művét - akiben MAGAM testesültem meg - elismerik és elfogadják-e, vagy visszautasítják. Ezért mentem az ember Jézus formájában át a Földön. Felkészítettem az embereket a megváltás nagy áldozatára, amely a nagy bűnadósságot eltörli, ami miatt a Földön vándorolnak.

De csak kevesen ismertek föl, és látták meg bennem megmentőjüket, a MESSIÁST, akit a látnokok és próféták állandóan hirdettek. Amikor Földre szálltam, már túlságosan is nagy volt a szellemi ínségük. De mert szeretetem is túl nagy volt, a Megváltás Művét végbevittem, a szeretet eltörölte a bűnök adósságát, amennyiben feláldozta magát a kereszten.

Ez a szeretet újból és újból azt keresi, hogyan vihetne segítséget azoknak, akik még eddig nem találtak el a megváltásra. Akik nem használják fel Megváltó munkám kegyelmeit, és ezért még ellenfelem hálójában senyvednek. Akik segítség nélkül soha nem tudnak megszabadulni - de akiket én soha fel nem adok, hanem ismételten útjukba állok, és az ember Jézus Megváltó Művére utalok, aki "mint ember" szeretete erejével felismerte embertársai ínségét, szeretete erejével meghozta áldozatát, és mérhetetlen kínok között meghalt a kereszten.

Szavaimmal is ismételten elmegyek az emberekhez, közlést adok Jézus irgalmas szeretetének művéről. Jézus ENGEM MAGAMAT fogadott be önmagába, és szeretete által teljesen EGYESÜLT velem, és így lett Megmentő, és Megváltótok minden bűntől, és a haláltól.

Ámen.

Az embereknek megmutatják a helyes utat

B.D. No. 6958

31. október 1957

Én csak annyit tehetek, hogy meggyújtom a világosságot, és ezzel megvilágítom az utat. De menni szabad elhatározással magatoknak kell rajta. Kíséretemet felajánlom, de soha nem kényszerítem rátok, épp azért, mert nem kényszeríték senkit. Nektek kell hozzám csatlakoznotok, és kérni, hogy legyek mindig oldalatok mellett mint kísérő az úton. Akkor nem tévedtek el.

Valóban - részemről minden megtörténik, hogy magasabbra léphessetek, de szabadságtok megmaradjon, hogy úgy cselekedjete, ahogy jónak látjátok. Annyi és annyi ember azért vall kudarcot, mert visszaélnék a szabad akaratukkal, és a mindennel ellenkező akaratukat nem törik meg.

Ti a Földön engedelmességre kényszeríthetitek az embereket - hatalmat használhattok ott, ahol azt hiszitek, jogtalanul használnak ellenállást veletek szemben. De az én Örök Megváltó Tervemben nincs szó olyan hatalmi gyakorlatról, ahol a szellemiek visszanyeréséről volna szó. Mert amit mint végső célt el akarok érni - azt a lény csak szabad akaratával viheti végbe.

Szeretetem ezt a célt követi, és mindig megtalálja rá a helyes eszközt, hogy a szellemi akarata feléje forduljon, és szabad akaratú járja azt az utat, amely az ATYAI HÁZBA visszavezet. Szeretettel sokmindent el lehet érni, és az a befolyás, amit egy szerető lény gyakorol a még HATÁROZATLAN szellemire - eredményes lesz. Viszont ha a lény ellenfelem felé hajlik, nehéz lesz áttörni.

Az ember akaratát mindig figyelembe veszik, viszont állandó verseny folyik érte. Másképpen kifejezve: mindig mutatnak neki egy utat, tehát meggyullad egy világosság. ? Szavaimat újból közelebb viszik az emberhez, amely mint főntről való fény, határozottan és tisztán az ember szeme elé állítja földi feladatát, és világos sugaraiban megpillantható az Isteni Megváltó keresztye.

És ha az ember tekintete egyszer rá tud hullani erre a megvilágított útra, akkor az akarat is dönthet már, hogy rálép-e erre az útra, és a kereszt irányába megy. Ezt az utat minden ember egyedül járja. Annak semmi haszna, ha látja az utat, de nem lép rá. Tehát annak semmi haszna, ha a Megváltás Művét vagy szavaimat csak tudomásul veszi. Az út megtételére van szükség, amely a Golgota keresztye mellett megy el.

Élni kell a szavaimat, ahogyan az ember Jézus élte a Földön - és utána menni kell azon az úton, amely a világos fényben előttetek kirajzolódik. Ezért egy ember se higgye, mindegy, hogy milyen úton jár. Egy ember se higgye, hogy mellékúton is ugyanahhoz a célhoz jut, azt se higgye, hogy útját igazi vezetés nélkül is járhatja, mert az elkerülhetetlenül a mélységbe viszi, tehát ismét oda, ahonnan jött, ahonnan szeretetem egyszer már kisegítette.

Énrám kell bízni magát, vezetésemet kell kérnie. A világosság fényénél egyszer meg kell szemlélennie az utat, amit maga előtt lát, és ne riadjon vissza, amikor a keresztet is meglátja az úton, amely azt

mutatja, hogy szenvedéseken kell átmennie. Mindig a csodálatos célra gondoljon, amit csak ezen az úton érhet el. És ha így rálép az útra, tölem erőt kell kérni hozzá, és vezetésemre kell bízni magát.

Valóban - meg tudja járni az utat, mert én mindig úgy vezetem, hogy minden veszélyes zátony mellett elmegy, minden akadályt könnyen átlép, és fáradtság nélkül eléri a magasságot. Mert én mindig ellátom erővel, és nem kell elfáradnia akármilyen magasnak és meredeknek látja is az utat. De nálam nélkül nem ér célba. Mert amint egyedül megy, egy másvalaki társul hozzá, aki nagyon gyorsan és könnyedén eltereli a helyes útról - a mélység felé. De szeretetem követi most is, mert szeretetem soha nem adja föl egyetlen teremtményét sem.

Ámen.

A gondolkodásra való képesség nem jelenti a gondolatok létrehozását

B.D. No. 6963
8. november 1957

Az lehetetlen, hogy ti gondolatokat hozzátok létre - de a hozzátok áramló gondolatot felfoghatjátok és értékesíthetitek. A gondolat szellemi erő-kisugárzás. Ezt a tényt megérthetitek, ha meggondoljátok, van bennetek olyan képesség, gondolkodni tudtok a dolgokon, amiről valami módon értesülést szereztek. De nem fontolgattok olyan valamit, ami előttem még teljesen ismeretlen, mielőtt egy gondolatsugár nem érintett volna benneteket - és az egyáltalán nem indulhatott ki belőletek. Másrészt minden embernek megvan a lehetősége, hogy teljesen ismeretlen problémákat forgasson, és meg is oldjon magában - ha engedi magába folyni a gondolatáramlásokat, amelyek a szellemi világból érintik. De ez soha nem igazolja, hogy a gondolatot ő hozta volna létre.

Amikor életre hívtalak benneteket, amikor magamon kívülre helyeztelek mint önálló lényeket - kapcsolatot létesítettem köztetek, és magam között. Ez abból állt, hogy én szóltam hozzátok, és ti választotok. Ezt a megszólításomat ti ÉREZTÉTEK és HALLOTTATOK.

A megérzés a GONDOLAT volt, ami - magatok számára hallhatóan a SZÓ volt.

Ti ezekhez a gondolatokhoz vagy szavakhoz gondolkodó képességekkel beállíthatjátok magatokat, és akaratotoknak megfelelően megválaszolhatjátok, vagy - önhatalmúan tovább gondolhatjátok a hozzátok érkezett gondolatot, akaratotoknak megfelelően formálhatjátok és alakíthatjátok. A gondolatot minden irányban tovább fejleszthetitek - és a hozzátok küldött gondolatot helyesen vagy tévesen is megítélhetitek.

Ez a gondolkodó képesség, amit nektek mint teremtetett lényeknek adtam, hogy veletek gondolatot tudjak cserélni - természetesen megint akaratotoknak megfelelően. Viszont először KELL VALAMINEK LENNI, és ti csak akkor tudtok foglalkozni vele.

Mindennek ami létezik, én vagyok az ősalapja. Minden tölem indul, legyen az a kreatúrák élete, vagy a legmagasabb szellemek boldogsága. Így a "SZÓ" is, amely először az emberben felmerül, belőlem indul, és az embernek szabad-akarat fel kell markolnia. Utána már magában megvitathatja, és saját akarata szerint értékesítheti.

Tehát az értelmi gondolkodás nem tud gondolatot szülni - de a gondolathullámokat - amelyek az embert körülveszik - kiválaszthatja és magába veheti. A hozzá áramló gondolathullámokat az értelem visszaszoríthatja - vagy befogadhatja. Ez könnyen érthető lesz, ha hasonlatnak a rádió adó és vevő-tevékenységét veszitek, amire ti a rádiótechnikátokat építettétek.

A sugárzások egy magasabb akaratból vagy lényből indulnak, amit minden lény felfoghat. De ha a felvevő-képes lény velük szemben védekezik, erőszakkal nem hatolnak be. És mert ezt a folyamatot a lény akarata határozza meg, azért jó és rossz oldalról egyformán befolyásolni próbálják az akaratot.

Tudatában lehettek a ténynek, hogy folytonosan a legkülönbélebb gondolathullámok keringenek körülöttetek. Olyanok, amelyek tölem indulnak, és az akaratom szerint munkálkodó világosságbeli lényvel vezetnek hozzátok, de olyanok is, amelyek eredetileg szintén tölem indultak ki, de a velem ellenkező akarat hatalma és gondolkodóképessége ellentétessé formálta. És most ez a hatalom juttatja

el hozzátok, kihívást gyakorolva akaratokra, hogy a gondolathullámot vagy elfogadjátok vagy visszautasítjátok.

Ezért azt is megtehetitek, hogy a Világosság Birodalmából érkező gondolathullámokat szabad akarattal tévesen értékelitek, azaz, gondolkodó képességetek negatív módon is szembeállhat ezekkel a gondolatokkal, ha magatokat tölem izoláltátok, és ezzel magatokat ellenfelemnek kiszolgáltatjátok. De a világosság lényei soha nem adják fel, mindig megpróbálják hogy hassanak rátok - de hogy ne álljatok ellenfelem oldalára, azt nem tudják megakadályozni.

Ha a Világosság Birodalmából érkező gondolatoknak nem tudnátok más irányt adni, akkor nem lenne bennetek szabad akarat. Mintegy arra lennétek kényszerítve, hogy helyesen gondolkodjatok, és ezáltal nem lehetne tévedés a világban. - Tehát a gondolkodó képességeteket használni kell, és egyfajta beállítottságot kell szereznetek mindahhoz, ami mint gondolathullám megérintett benneteket.

Ez azt a hitet ébreszti bennetek, hogy a gondolatnak magatok vagytok a "létrehozói". De akkor nagyon lehatárolt lenne gondolkodástok. Folyton csak a körül keringene amit szemetek meglátott, és kezetek megfoghat, mert testi korlátaitok vannak.

Ami viszont bennetek korlát nélküli, az a lélek. Lelketek pedig velem áll kapcsolatban, és állandóan bizonyítékokat kap tölem, hogy hozzám tartozik. De mindazt ami tölem hozzá áramlik, szabadon értékelheti a maga akarata szerint. Ezért gondolkodó képessége erejével, a hozzá érkező gondolatokból az ember azt csinál amit akar. Tehát gondolkodhat helyesen - de tévesen is!

A helyes gondolkodásra én magam vagyok a garancia. Csak tudatosan kapcsolódjatok össze velem. Ha ezt nem teszi meg, úgy ellenfelem befolyása alatt van. Ilyenkor a sötétség győz a világosság fölött, és minden hamis és isteni rendemmel ellentétes lesz amire az ember ebben a függőségben vállalkozik.

Ámen.

A Jézus Krisztusba vetett hit veszélyben van

B.D. No. 6969

15. november 1957

Minél inkább közeledik a vég, a Jézus Krisztusba vetett hit annál inkább csökken. Isten ellenfelének a tevékenysége csak arra irányul, hogy távol tartsa Jézus Krisztustól az embereket. Meg akarja akadályozni, hogy az emberek az Isteni Megváltó segítségét kérjék. Fél, hogy elveszti jogát a lélekre, mert Jézus közéje, és a közé az ember közé áll, aki a segítségét kérte.

Az utolsó időben egész határozottan észlelhető, hogy minden oldalról ismételtelen azon dolgoznak, hogy a Jézus Krisztusba vetett hitet gyöngítsék. Mindent megtesznek, hogy a róla, és a Megváltás Művéről minden hír terjedését megakadályozzák. Ez nem sikerül teljesen, mert Isten munkálkodását is egész határozottan fel lehet ismerni. Mert Isten újra és újra "szavával" hírt ad Jézus Krisztusról. Isten ellenfele mégis sok rosszat tesz az emberek között, és semmi eszközt nem szégyell, hogy célját elérje.

És Isten ellenfelének könnyű kipusztítani a Jézus Krisztusba vetett hitet, mert az emberek kevés szeretetet gyakorolnak, és a szeretet elhidegült az emberek között. Ahol a hit gyenge, ott nem elég eleven még arra, hogy az ellenfél kísértéseit felkészülten várja. És a szeretet nélküli emberek elbuknak, szellemük még sötét, és az ellenfélnek könnyű a dolga.

De az eszközei tisztességtelenek. Tüllépi a neki kiszabott jogkört. Bár mindent megtesz az emberek elbuktatására anélkül, hogy az emberek szabad akarata végett Isten ebben megakadályozná, de nincs joga meg akadályozni, hogy az Istenről szóló ismeretek eljussanak az emberekhez. Isten a Földön Jézus Krisztusban megtestesült, hogy az embereket MEGVÁLTSA. És ahol két ellenfél küzd egymással, azaz, ahol az embereknek szabadon kell dönteni, vagy az egyik, vagy a másik mellett - ott a két hatalom mibenlétét is ismerniük kell, tudniuk kell munkálkodásukról, céljaikról, mert a szabad döntés enélkül lehetetlen.

Isten ellenfele ezért már nem garázdálkodhat a Földön. És mert hatalmi körét túllépte, a hatalmasabb - akinek a menny és Föld minden lénye engedelmeskedik - megálljt mond neki. Ezért fontos, hogy még az utolsó időben mindenki tudjon az Isteni Megváltóról.

Mindenki tekintse sürgősnek a feladatot, aki még kíván szolgálni, és vigyék meg a hírt, KIHEZ kell fordulni, ha nem akarnak az ellenfél pusztító kezébe kerülni. Az embereket ő nem boldogítani akarja hanem elhódítani, mert ha elveszti őket - elveszik a hatalma is.

Vigasztalan a helyzet a világban. Eleven hittel kevesen hisznek az Isteni Megváltóban. Legtöbben minden szellem és elevenség nélküli, halott szavakat mondanak, amikor mint keresztények állnak embertársaik elé. De eleven kapcsolatuk nincs Istennel, azért megváltva sincsenek. Ha valami komolyabb döntést kell tenniük - Krisztus mellett, vagy ellene - az ellenfél áldozatai lesznek. Ezt a döntést pedig kikövetelik tőlük, mert az ellenfél létre tudja hozni, hogy a hozzá tartozók úgy intézkedjenek, amivel eljárhatnak mindenki ellen, aki Istenben hisz.

Akkor meg kell nyíltan vallani a világ előtt, milyen viszonyban vannak Megváltójukkal. Más választásuk nem lesz, és csak kevés lesz az állhatatos, aki eleven hittel magához Istenhez fordul segítségért.

De minden ember magára vessen, ha ebben a végső döntésben kudarcot vall. Mert Jézus Krisztusról mindenhova eljut az ismeret, és a SZERETET tanítása sem ismeretlen az emberek előtt. És ha csak azt elfogadják, hogy szeretetben élnek - akkor már felébred hitük, vagy a meglévő hit megerősödne, és nem állnának ott erőtllenül, minden ellenállásra képtelenül. De szabad akarata van mindenkinek, és a szabad akarat maga után vonja a megfelelő következményeket.

Ámen.

Vihar előtti csönd.... a béke színlelése....

B.D. No. 6970

16. november 1957

Habár úgy tűnik, mintha a békés idők felé mennének, mégse engedjétek megteveszteni magatokat.... Ez csak a vihar előtti csend, és gyorsabban mint gondolnátok, változik azoknak az arca, akik a békéről beszélnek, és már dobálják is a fáklyákat a Föld népei közé. Számotokra veszélyes a nyugalom, mert langyossá váltok általa, és földi léteteket csak anyagilag hasznosítjátok. Ezért az embereket ismételten felzavarom a nyugalomból, hogy ébren tartsam őket. – Ezért még sokminden történik, az emberek tekintete szerencsétlenségekre, és mindenfajta katasztrófára lesz irányítva. A látszólagos felépítés és földi jólét mellett olyan eseményekben is részt kell venniük, ahol az emberek ereje nem elég arra hogy elhárítsák, fel kell ismerniük, hogy egy ember sincs biztosítva a sorscapásokkal szemben, akármennyire is biztosítottnak tűnik is a földi élete.

Ne tévesszen meg a világhelyzet, amely megnyugodni látszik, mert ez mind csak csaló machináció, és rossz ébredések lesz belőle, ha átadjátok magatokat ennek a nyugalomnak, és figyelmen kívül hagytok minden, a végre utaló figyelmeztetést. A változás hirtelen jön, és arra már legyetek valamennyien felkészültek, és ezért higgyétek el, hogy a változás megérkezik.

A végidőnek sok jelét figyelemmel kísérhetitek, de Ellenfelem majd arról gondoskodik, hogy homokot szórjon szeméitekbe.... mert nem akarja, hogy a vég bekövetkezésében higgyetek, s komolyan észretérjétek és megváltozzatok.

Ezért ő is hatást gyakorol az ő szolgálóira, hogy hitessék el az emberekkel, hogy egy új, békés és örömteli, csodálatos idő következik. Ez sikerül is neki, mert az emberek mindig hamarabb elhiszik azt, amit maguk is követni tudnak (számukra is látható módon) mint azt, ami a Szellemi Birodalomból kiindulva kap kijelentést. Ehhez járul az is, hogy inkább egy, a számukra földi értelemben véve is szép és boldog jövőben akarnak hinni, mintsem ennek a Földnek a végében. – De én nem hagyom abba a figyelmeztetést és óvást, mert nem csak a rövid földi létetek éveiről van szó, hanem az örökkévalóságról. És ezért óvásaim annál sürgetőbbek lesznek, minél komolyabban szétterül a Földön a „nyugalom”, minél jobban bíznak az emberek egy látszólagos békében, és elfelejtik minden jó elhatározásukat, melyekre már rászánták magukat a közeli végre való folytonos utalás által.

A földi világ által Ellenfelem megegyeszer kinyújtja polipkarjait az ember után, és nagyon erős hit kell hozzá, hogy ne jusson a hatalmába. Ezért figyelmeztetek mindig újra, hogy mi vár még rátok. –

Ne engedjétek magatokat megtéveszteni.... Szavam igazság, és beteljesül, és szavam egy közeli vég érkezését mondja, amit részemről egy világos közbelépés előz meg, egy igen nagyméretű természeti katasztrófa.... Ez a katasztrófa meglepetés lesz a békében hívők számára, de még akkor is visszafordulhatnak, és a rövid utat a vég bekövetkeztéig állandó tökéletességre való törekvésben tehetik meg. De ez a katasztrófa megszámlálhatatlan emberéletbe kerül. És ti tudjátok-e, vajon nem tartoztok-e közéjük? Nem lesz-e már késő nektek, akik közömbösségben és a jövő reményében jártatok, és hagyátok, hogy ennek a világnak a fejedelme elvakítson? – Ezért gondolatok mindig ezekre a szavaimra, amikor hírt kaptok sorscsapások és mindenfajta fájdalmas esemény általi hirtelen halálról.

Ezek által akarok mindenkit figyelmeztetni a hirtelen végre, azt akarom, hogy szemetek arra a hatalomra irányuljon, aki mindent elpusztíthat amit felépítetek magatoknak, és minden terveteket megsemmisítheti. – Kapcsolódjatok össze többször ezzel a hatalommal.... találjátok meg hozzám az utat, kérjétek helyes vezetést tőlem, kérjétek oltalmat és irgalmat, és higgyétek el, hogy béke csak a velem való kapcsolattal van.... és család áldozatai vagytok, amikor földi békéről biztosítanak. Mert az emberiség már nem él úgy, hogy a földi léte békés lehessen, semmi szellemi fejlődésre nem törekszik, és ezért a jogot is eljátszotta, hogy ezen a Földön élhessen.

Ámen.

Isten Megváltó Terve – Ősbűn – Ádám bukása – Megváltás

B.D. No. 6973

20. november 1957

A Megváltás Művét a világűrben való keletkezés (teremtés) létrehozása indította el. Elkezdődött az elkeményedett szellemi szubsztancia formába kötése (öntése) – az anyagból való forma létrehozásával, - amely kezdetben szellemi szubsztancia volt, - majd ezek az elkeményedett szubsztanciák bizonyos fejlődési meneten átmentek, ami után már szellemi szubsztanciát is rejtettek magukban. Az egykor elbukott szellemi annyira eltávolodott Istentől, hogy Isten ereje többé már nem érintette meg, és ezért mozdulatlan és merev lett; önmagát keményítette meg ennyire. Ennek következtében Isten Ellenfelének a birtokába került, és minőségében már sohasem változott volna.

De Isten terve az volt, hogy ennek a megkeményedett szelleminek lehetőséget ad arra, hogy alkosson; hogy olyan dicsőségre jusson, ami messze meghaladja az egykorit. Isten „teremtményeiből” – „gyermekeket” akart alakítani; olyan munka által, amit a teremtmény maga hoz létre. Mert a teremteteknek, akik szabad akaratból fellázadtak Isten ellen, és ezért végtelenül mélyre zuhantak – volt ilyen lehetőségük, hogy ismét érettségre emelkednek teljes szabad akaratból – amikor is a megistenülés munkáját is létre tudják hozni.

De a legmélyebb mélységből fel kellett emelni, mert maga a felemelkedésre már nem volt képes, miután már semmi ereje nem volt. Ezt a segítséget Isten azzal adta meg az elbukottaknak, hogy létrehozta a Teremtést; tehát az elkeményedett szellemi szubsztanciát akarátával különböző formájú teremtménnyé alakította; tehát a megváltás, vagyis a bukott szellemi visszavezetése ezekkel a teremtményekkel kezdődött.

Az elbukottak bizonyos fokig való felemelkedése biztos volt, mert a teremtségi tervben ez meghatározó; és Isten Ellenfelének semmi befolyása nem volt a teremtsésekben megkötött szellemire. – Az ember további felemelkedése is biztosított lett volna, ha az első emberek Isten könnyű parancsát hűségesen teljesítik, és az Ellenfél kísértéseinek ellenállnak, és ha ehhez az első embereknek – Ádámnak és Évának ereje is lett volna. De mert szabad akarataikat használhatták, és hagyták, hogy az Ellenfél elbutítsa őket, kudarcot vallottak, és messzemenően megnehezítették az egész emberiség számára a Megváltás Művét, mint ahogyan szükséges lett volna akarataik helyes használatával.

Az első emberek bűne által az utánuk következő emberek jelentékenyen meggyöngyültek; már nem volt meg az az erejük, ami azoknak rendelkezésére állt; már hordozták a véték terhét, és Isten Ellenfele nagy sikert ért el: veszélyeztette a végső célt, hogy az emberek – az egykor elbukott összellemegek – elérik-e valamikor a megistenülést.

Isten ezért újból segítséget adott: Fiát küldte a Földre. Azaz, a világosságból való egyik legmagasabb lény lépett a Földre, hogy mint ember teljesítse a feltételeket, amit az első emberek teljesíttelenül hagytak, és amin elbuktak. Ez az „ember” ezáltal azt akarta elérni, hogy minden embert kiemeljen gyenge állapotából, ismét lehetővé akarta tenni nekik, hogy a megistenülést elérjék. Ezáltal Atya lett, aki gyermekeinek segíteni akart, hogy az Ellenféltől megszabaduljanak, és hozzá visszatérjenek. Fiát küldte a Földre, azt a lényt, aki szintén az ő teremtményéből keletkezett, és akinek emberi burokból kellett lennie, hogy az örök Istenszellem edényévé válhasson, és aki ebben a formában akart teremtményeinek megváltást vinni.

De megint az ember szabad akarata az, ami dönt. Mert most ennek az embernek is, elsősorban meg kell vallania az isteni Megváltót, Jézus Krisztust; el kell fogadnia megváltó segítségét ha célhoz akar jutni, ami az Istennel való egyesülés, az Istengyermekség, és ami a legmagasabb tökéletesség állapota és egyben a legnagyobb boldogság is. – Minden elbukott el tudja érni a legmagasabb magasságot, mert az ember Jézus Megváltó Műve által bizonyítást nyert, hogy az ember akarata képes ellenállást gyakorolni halálos ellenségével szemben is; és az ellenállás erejét a szeretet nyújtja, amit minden ember meggyújthat magában.

Minden embernek csak az isteni Megváltó támogatását kell kérni, hogy aztán mint a halál legyőzője élhessen, és eljuthasson az életre, amit csak az Istennel való egyesülésben talál meg. Ez is az Isten Ellenfelétől való megszabadulást bizonyítja, aki mindig azon fáradozik, hogy megtarthasson minden lényesrűt a mélyben, a halál állapotában. A „megváltás” tehát „megszabadulást” jelent attól, aki a világba hozta a halált; a megváltás Jézus Krisztus segítségének az elfogadását jelenti; mert nála nélkül az ember gyenge az ösbűn, és az ősszüők vétke következtében. Ezt először el kellett Jézus Krisztus keresztül való halálával törölni.

Ámen.

Az akarat szabadság kizárja a hit bizonyítását

B.D. No. 6976

25. november 1957

Egy ember sem kényszeríthető hitre, ezért lehetetlen úgy megadni az isteni kinyilatkoztatásokat, hogy ne lehessen kételkedni bennük. De akinek a vágya komoly, szeretne fölvilágosítást, aki teljes előítélet nélkül van és komolyan vizsgál, az szavaiban fölismerheti, hogy isteni kinyilatkoztatás. De ha az ember megtámadhatatlan bizonyítékot kapna, hogy Isten beszél vele, akkor ez egész gondolkodását és akaratát meghatározná, tehát kizárná a szabad döntést - holott épp ez a földi feladat - hogy saját elhatározás legyen az istenhez való visszatérés - oka és célja. Isten számára valóban könnyű lenne úgy megszólítani az embereket, hogy létében már ne kételkedjenek - de akkor a földi élet célja elhibázott lenne. Mert a teremtmény lény megistenülése a szabad akarat tette, és ez érinthetetlen. Ezért nem lehet Isten létét bizonyító egy igazolás sem százszázalékos. Ennek ellenére benső meggyőződésre minden ember eljuthat. Mert ahogy először meghozta az akaratilag döntést Isten mellett, amennyiben tudatosan közeledni kezdett hozzá - Isten ugyanúgy megadja neki szeretete, bölcsessége és mindenhatósága bizonyítékait. És oly módon nyilatkozik meg neki, hogy már nem tud kételkedni, és ez az elnyert fölismerés boldoggá teszi.

Isten minden embernek megnyilvánul, csak nem mindenki hasznosítja ezt a kegyelmet, és nem jut el a felismerésre! Maga a teremtés is már a megnyilvánuló Isten, és önmagában már eleven bizonyíték lehetne. Az örök Teremtő szellemről szerezhetne meggyőződést, aki megnyilvánul a teremtményen keresztül. De a teremtés sem lehet egy hitre kényszerítő bizonyíték. Az ember különféle utakon keresi a teremtés keletkezését, és ezt megteszi akarata segítségével akkor is, ha izolálja magát Istentől a maga ellenkező akaratával, és Isten ellenes lényével.

Az ilyen ember nem tud hinni - mert nem akar. Ha most egy megtámadhatatlan bizonyítékot kap, az erőszakot tenne akaratán, és az így nyert hit teljesen céltalan lenne. Ezért lesz a világban - értsd alatta ennek a Földnek az emberei között - mindig különféle vélemény, mert az emberek akarata nem egyforma, és nem mindenki hasznosítja azonnal a hozzá áramló kegyelmeket.

De fennáll minden egyes ember számára a lehetőség, hogy egyszer komolyan gondolkodjon arról a hatalomról, akivel maga is kapcsolatban áll, mert az őt életben tartó erőt Isten vezeti beléje. Fennáll annak is a lehetősége, hogy párhuzamot vonjon maga és az Isten teremtette dolgok, és maga és aközött, aki őt teremtette. És eljuthat az ismeretre, hogy letagadhatatlan "Isten" léte. Ő teremtett mindent, és az ember saját léte is Istent bizonyítja. Erre a belső meggyőződésre továbbra is építhet, és Isten kinyilatkoztatásait már lehetségesnek tartja. Életét a kinyilatkoztatások szerint éli, és ez mindig tisztább ismereteket, kételkedés mentes hitet ad.

Tehát az ember akaratát nem szabad érinteni, hogy eredményes legyen a földi élete, hogy istenivé váljon, és mint erővel és világossággal telített lény váljon el ettől a világtól. De az akaratot arra kell indítani, hogy helyes irányba mozogjon. Ez pedig a kegyelmeken, sorsszerű eseményeken, különleges élményeken, különféle gondolkodású emberek egymáshoz vezetésével, és közbe-közbe az isteni kinyilatkoztatások megadásával megy végbe.

És ha az ember nem áll nyíltan ellene, akkor ezek a kegyelmek pozitív hatásúak lesznek. Ezzel adva van a lehetőség az akarat megváltoztatására, hogy ne utasítson vissza mindent, ami hihetetlennek tűnt azelőtt. Tehát, hogy gondolatai foglalkozzanak a dolgokkal, és jóakarat mellett minden kényszer nélkül helyes irányba terelődjenek.

Csak egyet lásson be az ember: hogy kicsi és gyöngé, és az eszével nem képes mindent kikutatni. A gyengeség és tehetetlenség, ismerethiány érzése oda terelheti ahhoz a hatalomhoz, akit maga fölött állónak ismer meg, és nem tagadhatja le.

De aki bölcsnek tudja magát, aki eszét magasan állónak ítéli, az soha nem jut el az igazsághoz és bölcsességhez, nem engedi magához az erőt ami átjárna, mert önmagát izolálja el tőle. Ennek a hatalomnak az ember szabad akaratával vesse alá magát, és majd felismeri milyen viszonyban áll ezzel a hatalommal, azt is tudja, ő maga ki, mi volt, és mivé kell lennie.

Ámen.

Az utolsó szétválás - Az Úr eljövele

B.D. No. 6979

29. november 1957

Minden időben voltak olyan emberek, akik átadták magukat ellenfelemnek - de olyanok is akik komolyan felém törekedtek, és betöltötték földi hivatásukat. És amíg a Föld a szellemi érlelődés állomása, mindig megtalálható lesz rajta mindkét irányt képviselő ember. Viszont egy megváltó-periódus vége előtt mindig túlsúlyban lesznek akik átadják magukat ellenfelemnek, és a hozzám törekvők száma mindig kisebb lesz. De az új fejlődési-periódus elején épp megfordítva van. Sőt, az ilyen periódus kezdetén a Földön csak olyan emberek tartózkodnak, akik akaratomat teljesítik, és ellenfelemnek nincs befolyása rájuk.

Ezért nem kell csodálkozni, ha a vég előtti utolsó időben mindig jobban érezhető ellenfelem hatása. Mintegy azok a szellemiek testesültek meg, akikben csak keveset enyhült az irántam való ellenállás - habár megtették a végtelen hosszú utat a teremtményeken keresztül. Ezzel szereztek bizonyos érettséget, ami az ember-formában a megtestesülést lehetővé tette.

Most mindenkinek lehetősége van, hogy a földi akaratpróbát megállja, mert hiába erős ellenfelem működése, én is szokatlan segítséget nyújtok, és felkarolom az elgyengült emberiséget. De az ellenállás többnyire újból felébred bennük, és így ellenfelem könnyen visszahódítja őket. Mégis lesznek az utolsó időben is emberek, akiknek hite egyre csak szilárdabb lesz, és ez bizonyítja hogy még akkor is lehetséges a kitartás, ha ellenfelem erősen munkálkodik. Viszont a Földön jelenleg megtestesült emberek legtöbbje már nagyon régen ellenáll nekem, különben már egy előző korszakban is testet ölthettek volna. Kivéve egyes lelkeket, akik missziójuk miatt léptek a Földre, hogy a legnagyobb szellemi ínség idején az emberiség segítségére legyenek.

Most az utolsó osztályozást kell megtenni, mert a búzát el kell választani a pelyvától. De előtte mindent meg kell tenni, hogy a termés jó legyen. Minden lélek segítséget kap, hogy

megszabadulhasson attól, aki örökkévalóságok óta bilincsekben tartja. De az utolsó döntés most rajtuk múlik. Az emberek maguk is megállapíthatják, hogy jelenleg valóban sátáni szellemiség kormányoz a világban, hogy az emberiség elfajzik, és készségesen kivitelez mindent, amit parancsba kap. A világ tele van ördöggel, és minél jobban közeledik a vég, annál jobban előtérbe lépnek. Mert ha csak egy gyenge akarátú emberre is talál, abba költözik, és már a maga akarátát erősíti benne. Így jönnek létre az olyan tettek, amelynek csak a Sátán lehet az eredete.

És amint számban túlsúlyba kerülnek akik neki engedelmeskednek, hevesen fellángol a harc az én messze kisebb seregem ellen. Ezeknek én vagyok a céljuk, hozzám hűségesek akarnak maradni, és ezért minden támadásnak ki vannak téve. És ezek a kevesek azt is tudják majd, hogy az idő a vége felé jár, várható az újra jövetelem, mert a bajok már elviselhetetlenek, és én megígértem, hogy megmentem őket.

Az emberek nem nagyon tartják magukat ígéreteimhez, és a végidőkre vonatkozó jövődölésekhez sem. Mert egy teljesen más idő az amiben most élnek, és minden szellemi dolog valótlanak tűnik nekik. Egyszer mindenkinek komolyan meg kellene fontolni a jelenségeket, amiket maga körül átél és megfigyel. Biztos, hogy észébe jutnak az erre az időre vonatkozó prófécia és jövődölések - és ugyanígy a következményei is.

Ellenfelemnek a végidőben nagy a hatalma. Ez is kijelentést kapott. Az is biztos, hogy minden ember felismerheti: az emberek sátáni befolyás alatt állnak. Az most mindegy, hogy érvényre engedik-e jutni vagy nem - de hatása félreismerhetetlen. Az én munkálkodásomat is figyelemmel kellene kísérni, mert az ENGEM IGAZOL. Egy olyan HATALOM amely erősebb mint az ellenfelemé. Mert én is kinyilvánítom magamat azoknak, akik elkülönítik magukat az ellen szellemiségétől, akik nekem adják át magukat, erőt és segítséget tőlem kérnek. Én láthatóan megnyilvánulok nekik azon a napon, amikor a juhokat szétválasztom a bakoktól, amikor majd ellenfeletem megköttözöm, és vele együtt követőit is. Amikor az enyémeiket kimentem, és élve elviszem őket a Földről, hogy ígéretemhez híven átéljék hatalmam és dicsőségemet.

Ámen.

Jézus szellemi missziója

B.D. No. 6985

5. december 1957

Amikor felismertétek az ember Jézus magas fokú szellemi misszióját, megértitek, miért kell folyton az Isteni Megváltót említeni. Mert csak amikor az ember megszabadult ösbűnétől, akkor biztosított számára, hogy világos magasságokba is beléphet.

Az embereknek fogalmuk sincs ösbűnűkről. Nem is tudják, mit jelent a megváltás. Nem találnak összefüggést, az ember Jézus - akiben talán hisznek - kereszthalála, és a maguk üdvözült állapota között. Azért utasítják olyan sokan vissza - mert a Megváltás Művét hirdetik ugyan, de nem "okolják" meg! Másrésről - ilyen megokolást csak az kaphat, aki ezt komolyan kéri, és azok mindig kevesen lesznek. Mert akik egy pillantást sem vetnek a szellemi világba, akik csak az anyagi-földi világot ismerik el, és mindig csak azt ami látható és bizonyítható nekik - azoknak a legvilágosabb magyarázat is érthetetlen lesz.

És az ember Jézus missziója nemcsak földi ügy volt, akkor sem ha látható módon ment végbe az emberek szeme előtt. Mélyen szellemi dolog az oka. És amíg az emberek erről nem tudnak, addig nem állnak úgy Jézus Krisztus, az Isteni Megváltó előtt, mint egy bűnökkel terhelt testvér, aki őt terheli meg bűneivel, és azok megszüntetését kéri. És mégis, ha megváltást akarnak, ez a kérés az első és legfontosabb.

Ezért kell tudniuk a nagy adósságról, az Isten ellen elkövetett nagy bűnről, amely által bűnössé lettek, és amit nem lehetett másképpen megsemmisíteni, csak az ember Jézus kereszthalála árán. Amíg az emberek nem érzik, hogy bűnnel terheltek, nem lépnek a hozzá vezető útra, bűnükkel nem mennek el a kereszthez, és így az ISTENI MEGVÁLTÓT SEM ISMERIK EL.

Csak amikor már tudnak a maguk létének ősi kezdetéről, az egykori lényükről, Isten iránti ellenállásukról - ami az ősbűn - akkor értik meg Jézus megváltó tettét, hogy mint ember úgy élt, aki képes volt MAGÁT ISTENT befogadni magába. Ezáltal az ÖRÖK SZERETET végbevihette a Megváltás Művét - mert teremtményeit meg akarta szabadítani az ellenfél fogságából.

Az ilyen Jézus-bemutatás hihetőbb lesz az embereknek, mint amikor csak a földi létben elkövetett bűnökről ejtenek szót. Ezek olykor csekélynek tűnnek az emberek előtt ahhoz, hogy eltörlésükre akkora megváltói tette volna szükség. Bár minden bűn vétke a szeretet ellen - tehát Isten ellen - mégis az egykori ősbűn, az Istentől való elpártolás bűne olyan nagy, hogy a lény egymaga nem képes annak kiengesztelésére, még ha örökkévalóságokig tartott volna is az engesztelés.

Ezt az embereknek nehéz megérteni. De az óriási vétke óriási engesztelést követel. Igaz - az engesztelést ember vitte végbe, de csak azért tudta végbevinni, mert ez az ember "Isten" volt - Istent rejtette magában. Tehát isteni erő tette képessé, és ez az erő "csak" a szeretet volt - Isten összubsztanciája.

Az ember, aki egykor mint ősi-lény már élt, Istennek ezt a szereteterejét visszautasította, és ezáltal minden erő nélkül maradt. Viszont az ember Jézus Isten szeretetének erejét tudatosan igénybe vette - és bukott testvéreiért, azok vétkének engeszteléséért, az irgalmasság cselekedetének végbevivésére használta.

Az emberek azt sem tudják, hogy a Földön az emberi élet is ennek AZ ŐSBŰNNEK A KÖVETKEZMÉNYE. És hogy egyszer majd újra visszatérhetnek ősi állapotukba. De ezt nem tehetik meg anélkül, hogy el ne ismernék Jézust, aki túl nagy szeretetével eltörlötte ezt a vétkeket. Az Istentől való elpártolás egy tudatos "Istentől elfordulás" volt - és ezt most egy "tudatos hozzá fordulásnak" kell követnie, hogy újra beléphessen az Istennel való ősi viszonyába.

Hallatlan kegyelem, amikor egy ember megkapja ezt az ismeretet. Ezt mindenkinek ki kell értékelnie, azaz gondolatban foglalkozik vele, majd amit így Istentől kap - elfogadja igazságnak. Utána már csak az, ember Jézushoz kell fordulnia, hogy beszéljen vele. És ő majd mint Isten válaszol rá. Megsegíti, hogy a vétkeket fölismerje, és ha megbánja leveszi róla, mert segítségét kérte.

A fölismerésre minden ember eljuthat, hogy ő tökéletlen, gyöngye és tudatlan lény. És ha gondolkodik rajta rájön, hogy vétkezett is - most keresse ennek az okát. Egyetlen kérdés sem marad válasz nélkül, amit az ember bensejében feltesz. Csak először tegye föl a kérdést, és várja a választ. És ezt, a választ mulasztja el a legtöbb ember. Amikor az Isteni Megváltóra figyelmezteti valaki, az emberek minden aggály nélkül visszautasítják őt is, és nagy szellemi misszióját is.

De Isten minduntalan rámutat az Isteni Megváltóra, Jézus Krisztusra. Ezt teszik szolgálói is, akik érte tevékenykednek, nagy buzgalommal hirdetik Nevét, és Evangéliumát. Hogy aki hallgat rá, nagy vétkektől megszabaduljon, ha Jézussal bensőséges kapcsolatba lép. Benne maga Isten lett emberré, hogy megváltsa és eloldjon mindenkit, akit ellenfele még megkötve tart.

Ámen.

A sorscsapások tisztító folyamata.

B.D. No. 6987

8. december 1957

Bármiképpen alakul is földi éltetek, az én akaratom rendeli olyannak, hogy a lélek érlelődése számára állandó alkalmat teremtsen. De lelkileg csak akkor érlelődtek, ha akaratomhoz engedelmesen alkalmazkodtok, ha alázattal meghajoltok, és nekem teljesen alárendelitek magatokat. Ekkor látható módon megtapasztaljátok segítségemet, legyen az földi, vagy lelki szükség. Az élet célja a lélek átszellemítése. Minden salaktól meg kell tisztulni, ami még tapad rajtatok, hogy aztán amikor a földi testet elhagyjátok, isteni szeretetem világossága teljesen átjárhasson, és ne ütközzön akadályokba.

Ez a megtisztulás nem megy végbe, ha az ember életéből hiányzik a küzdelem — kivéve, mikor egy ember szokatlanul erős Isten és emberek iránti szeretet-életet él. A burkolások akkor is

felszakadoznak, és élete végén eléri célját. De gyakori, hogy szükségeken, inségeken, benső küzdelmeken kell átmenni, és csak így tudja végbevenni a tisztulás folyamatát. Bölcsességem felismerte ezt, azért szeretetem állandóan ad lehetőséget, hogy az érlelődést segítse.

Ezért nem folyik a földi lét mindig azonos nyugalomban. Viharok vesznek körül, és elég gyakran elkeseredtek a titeket érintő sors miatt.

Ennek ellenére nem kell félnetek. Mindent le tudtok győzni, csak mennél keményebben érint a sors, annál szorosabban kapcsolódjatok hozzám. Én mindenről tudok, és mikor teljesen magánosok vagytok a földi létben, mikor azt hiszitek mindenki elhagyott — akkor sem vagytok egyedül. Én valóban nem hagylak el, és a veszteség amit elszenvedtetek, ezerszeresen megtérül, ha velem egyesültök.

De fel kell ismernetek minden történésben engem. Akármi is jöhet rátok — erősek lesztek, ha az első és utolsó gondolatotok én vagyok! De azzal hogy panaszkodtok, morogtok, és felkeltek sorsotok ellen — eltávolodtok tőlem. Ekkor folyton gyöngébbek lesztek, a szükség pedig mindig keservesebb és keményebb lesz — mert megint csak nincs más eszköz hogy megnyerjelek magamnak, hogy meghajoljatok akaratom előtt.

Való igaz, hogy mindig javatok lebeg a szemem előtt, és nem érhet semmi, amit nem akarok — vagy nem engedek meg. De mindent könnyebben elviseltek, ha állandóan kapcsolatban vagytok velem. Ekkor csodálatosan megoldódik minden, ami előtte össze-vissza gombolyagnak tűnt. A lélek pedig nagy nyereséget szerzett magának, mikor a legnehezebb szükségben kapcsolatát nem szakította meg velem.

Ez a vég előtti utolsó időszak nagyon veszélyes, mert a világ javai után való futkosás és heccelődés miatt elfelejtenek engem. És ha azt akarom, hogy ismét gondoljanak rám, csak olyan eszközökhöz folyamodom, amely megrázza egész gondolkodásukat. Kemény sorscsapásokkal olyan helyzetbe kell hoznom, hogy se ki, se be ne találjon már, hogy így aztán már csak ARRA gondolhat, aki az egyetlen, aki segíteni tud. Mert az emberek lelkét még vastag salak borítja. Megtisztítására még nem sokat tettek, azaz még nem gyakorolták a szeretetből fakadó önzetlen életet. Ezért hogy lelkük valamivel fény-áteresztőbbé váljon, egy másfajta tisztító eljárásra van szükségük — amiért egyszer majd igen hálások lesznek.

Egy ember sem kivétel. Sorscsapás mindenkit ér, mert minden embert szeretek. Ha távolabb áll még tőlem, arra segítem, hogy az utat megtalálja hozzám. Vagy arra segítem, hogy mindig szorosabban kapcsolódjon, és több erőt kaphasson, amivel önmagán dolgozik, hogy lelke még a földön kiérlelődjön.

Azt akarom, hogy az ember már egy bizonyos fokú világossággal menjen a túlvilágra, hogy elkerülhesse ott a sötétség kínjait. Azt akarom, hogy a földi út ne legyen üresjárat.

Emberek — megadással alkalmazkodjatok akaratomhoz. Mindenben az akaratomat lássátok, vagy hogy én engedtem meg azt, ami érintett benneteket.

Ámen.

A Krisztus-probléma és megistenülés

B.D. No. 7000

23. december 1957

A Krisztus-problémát többször elétek tárják, ismételten megpróbálják veletek megértetni - holott Aszeretetetek fokától függ, hogy megértitek-e. A Földön és a túlvilágon is megszámlálhatatlan lélek foglalkozik ezzel a gondolattal, fölvilágosítást szeretnének róla, mert nem tudják meggyőződéssel hinni.

A Földön kevesebben vannak akiket ez foglalkoztat, de már EGY komoly kérdés is választ kap tőlem, hiszen én azt akarom, hogy az emberek világosságban és igazságban éljenek. Az emberek gyorsan félreteszik amit nem értenek meg, és gondolataik másfelé kalandoznak. De a túlvilági lelkek, akik nincsenek egészen alávetve ellenfelemnek, azok gondolkodnak rajta, amint egy kis lökést kapnak, amint Jézus neve fölmerül emlékezetükben, vagy máshogyan kapnak indítást. Ezek a lelkek

kapjanak választ, hogy a túlvilágon még eljussanak Jézushoz, és kegyelemért, irgalomért megváltásért könyörögjenek hozzá. Mert amíg az ISTENI MEGVÁLTÓT nem találták meg, addig engem is visszautasítanak, aki Jézus Krisztusban magam vittem végbe a Megváltás Művét.

Ezt a világosságot még meg kell gyújtani bennük, hogy én szálltam le a Földre az emberiség nagy bűnadósságának a kiegyenlítésére, és én váltottam meg minden embert az ős-bűnétől. Viszont megkívánom a Megváltás Művének elismerését, és az emberiség megváltójával való TUDATOS KAPCSOLATOT. Akkor a tudatos elismerésem által megszűnik az ösbűn, és követi a hozzám való visszatérés, amit a Megváltás Műve nélkül nem tudnának végbevinni. Jézust, "az embert", mindenki ismeri, de missziójában nem hisz mindenki - hogy hatalmas szeretete miatt az én szellemem számára lett burok, és a megváltást én vittem végbe benne.

Az erről való ismeret azonban sem a Földön, sem a túlvilágon nics nagyon elterjedve. De amint az igazságnak megfelelően megismerkednek vele, és jóakarat mellett elfogadják, akkor ők is hamar átjutnak a boldogság kapuján - de a Krisztus probléma ismerete nélkül az csukva marad.

A tőlem való végtelen nagy távolság teremtményeimet a boldogtalanság állapotába helyezi. Viszont szeretetem folyton boldogítani akar. Szeretetem nem akar benneteket örökké a boldogtalanság állapotában hagyni. Szeretetem elétek jön, és félretolja a nagy akadályt, a tőlem való elszakadás nagy bűn-adósságát. De ennek ellenére a megváltás megköveteli a magatok készségét is, a bűneitek megvallását, és bocsánatának kérését, mert csak ezáltal ismertek el engem, és megváltásomat. Az ember Jézus csak külső burok volt számomra, a fény egyik nagy szelleme volt, és SZELLEMEM teljes egészében benne volt.

Ezek alapján: test, lélek és szellem volt az Isteni megváltó. Egy külső forma, test, amelynek lelke az Örök Atyaszellemmel teljes egyesülésre törekedett, és el is érte: tehát az ember Jézus teljesen összeolvadt velem, és így eggyé lett Isten és ember. Tehát lehet azt mondani, hogy az ember Jézus megistenült, hogy szereteterőm teljesen átjárta, és az ember Jézust olyan áldozatra tette képessé, amit csak az Isteni szeretet tud létrehozni.

Csak a külső burok volt emberi. De az a szeretet által átszellemítette magát, ezért Jézus feltámadása után anélkül szállhatott fel a Mennybe, hogy testéből vissza kellett volna hagyni valamit is a Földön, az csatlakozhatott a lélekhez, és a szellemhez. Ezt fájdalmas kínjai, és kereszthalála hozta létre.

Amikor ti emberek Jézus Krisztusról beszéltek, akkor rólam, az Istenről beszéltek, akivel az ember Jézus teljesen eggyé vált. Tehát a világot én váltottam meg a bűntől, én szálltam alá a Földre. Jézuson keresztül én tanítottam, és tevékenykedtem!

Mindig az én Szellemem járta át az ember Jézust, a bukott testvéreknek akart segíteni, mert szeretete túl nagy volt. Az embereknek megváltást csak a SZERETET HOZHATOTT, és ez a szeretet mindig kész akár a Földön, akár a túlvilágon, hogy megmentse az embereket a bűntől, és bevezesse a Paradicsomba.

Ámen.

A Krisztus-probléma - A szentháromság

B.D. No. 7001

24. december 1957

Minden angyal mélyen meghajolt a földre leszálló Úr előtt. Tudták, hogy az elbukott szellemi megváltásáról van szó, amikor Isten végtelen szeretete maga indult, hogy segítséget vigyen a mélységben időzőknek. Az Isten mellett megmaradó szellemvilág tele volt Isten és az elbukottak iránti szeretettel. Ez a szeretet annál jobban izzott, minél jobban felismerték, milyen lesz az irgalomnak ez a hatalmas műve. Tudták, hogy át kell hidalni a mély szakadékot, hogy az elbukottak ismét a magasba jussanak.

És egy lélek, egy österemtésű angyal-szellem ajánlkozott, hogy megépíti ezt a hidat. Fölajánlotta magát Istennek, az Örök Szeretetnek, hogy eleget tesz a bukottakért, az egykori vétségért. Ennek a

léleknek az Isten, és a mélyben tartózkodó testvérek iránti szeretete olyan nagy volt, hogy a kettőt egyesíteni szeretete volna.

És az őt lelkesítő szeretet - MAGA ISTEN VOLT.

Amikor a Világosságból való lélek a gyermek Jézusban megtestesült, maga az Örök Szeretet lépett vele a Földre - tehát az Isten "ember" lett.

Az emberi buroknak a földi élet alatt kellett magát szellemivé tenni, egy sötét környezetben kellett hogy világossága világítson, mert az belőle sugárzott. A szeretetétélve kellett hogy az Örök Szeretet átjárja sugaraival. Tehát a megistenülés azzal jött létre, hogy az ember Jézusban minden csak szeretet volt.

Tehát így lett Jézus - Isten.

Isten Jézusban végbemenő emberré válását másképpen nem lehet megmagyarázni, mint hogy az Örök Istenség - a SZERETET - az ember Jézusban manifesztálódott, mert ez a Földre leszállt fénylélek az emberi burkát olyanná formálta, hogy Isten lakást vehetett benne. Ez egy bűnös, szeretet nélküli embernél képtelenség lett volna.

Ezért Jézus eggyé válása Istennel szintén csak azáltal érthető, hogy az ember Jézus teljes megistenülése a szeretet által ment végbe. Isten a fiát küldte a földre. Eme szavak igazolják, hogy az ember Jézus lelke főnről való, hogy egy magas fényszellem egy misszióra ajánkozott a Földön, amit azonban Isten - maga az örök Szeretet - vitt végbe benne. Mert a SZERETET vitte végbe a Megváltás Művét, a SZERETET törölte el a bűnadósságot, a SZERETET hozott menekülést a bűnből és a halálból. De nektek embereknek még érthetetlen a "szeretet" fogalma, mert még nem alakítottátok át magatokat szeretetté.

És mindaddig érthetetlen lesz előttetek Isten emberré válása is, mert csak szavak nem képesek erről fölvilágosítani - mielőtt magatokban föl nem gyullad a szeretet, és Szellemeteket meg nem világosítja.

De "Isten" és "Jézus Krisztus" nem lehet két személy előttetek! Nem szabad az "Atyáról", a "Fiuról" a Szentszellemmel összefüggésben olyan értelemben beszélnetek, ahogyan eddig a SZENTHÁROMSÁG egyistent elképzeltétek.

ISTEN ÉS JÉZUS KRISZTUS - EGY.

És a Szellem ereje ebből az egyből sugárzik, mert elválaszthatatlanul a lényéhez tartozik, mert ISTEN szeretet, bölcsesség és erő. Valami szellemi, amit senki sem láthat. De az ember Jézusban az Örök Istenség manifesztálódott, és az általa teremtetett lényben látható Isten lett.

A Mennyben minden angyal dicsőíti és magasztatja Őt, azt, aki teremtményei iránti szeretetből - kik látására vágyódnak - a Földre szállt, és megnyitotta mindenkinek az örök boldogság kapuját.

Ámen.

A keresztdozat bemutatása minden időkre, és az örökkévalóságra szól

B.D. No. 7019

17. január 1958

A Megváltás meghozatala szól minden időre. Amíg az egykor elpártolt szellemi visszavezetése be nem fejeződött, egyszer ezeknek a szellemieknek is eljön az idejük, hogy mint ember járjanak a Földön. És ebben az időben rá van utalva a segítségemre, amit Jézus Krisztus Megváltó Műve szerzett meg számára.

A kereszten megszerzett kegyelmeket kell igénybe venni ebben az időben, ha az ember végérvényesen szabadságra akar jutni, ha meg akar szabadulni a bilincsektől, amelyeket a mélységbe bukás hozott, és ellenfelem tett rá. De rátehettem, mert a lény szabad akarattal követte. Tehát az egykor elbukott szellemi számára mindig lesz egy egészen rövid időszak, amikor csak az Isteni Megváltó, Jézus Krisztus felé kell fordulnia, és ezzel az odafordulással elismer ENGEM Jézus Krisztusban.

Ez az időszak az, amikor mint ember megy át a Földön. Ott a lény újból visszakapja szabad akaratát, és most dönteni kell. Ezt a döntést nélkülüm, a segítségem nélkül nem tudja megtenni, mert ellenfelem béklyókban tartja. De Megváltó Művem segítségével ez a döntés lehetővé válik, mert csak igénybe kell venni az általa megszerzett kegyelmeket. Ezek segítségével ellenáll az ellenfél erejének, és megszabadul tőle.

Mindaddig, amíg a föld a szellemi kiérlelődés állomása, amíg a Földön emberek laknak, addig, Jézus Krisztus keresztáldozata az egyetlen garancia, hogy bilincseitől megszabadulhat, mert a megváltás minden időkre és az örökkévalóságra szól. Hatása soha nem szól csak a jelenre. Ezen a Földön minden eljövendő megváltó periódus a kereszts jele alatt lesz eredményes, a Földön megtestesült lelkek számára.

Jézus megváltó ereje a túlvilágon szintén felhasználható - az Isteni Megváltót ott is segítségül kell hívni, mert még akkor is el lehet ismerni keresztáldozatomat, és ezzel ENGEM Jézus Krisztusban. És csak ez jelenti, hogy elváltatok ellenfelemtől. Ha a lény boldogságra akar jutni, ennek egyszer be kell következni.

A Megváltás Művét mint földi ember vittem végbe, és nagyon áldott volt a földnek ez a periódusa, amelyben igen sok egykor elbukott szellem ráléphetett volna a hozzám visszavezető útra. De akaratuk nem lesz kényszerítve a jövőben sem, amiért aztán még számtalan teremtményt kell megalkotni - illetve végtelen sok teremtsi periódusnak kell következnie, és azok mind a Megváltás Művének jegyében állnak - mert Jézus Krisztus nélkül nincs megváltás. Irgalmas szeretetem így mindig megadja az embereknek, hogy tudjanak a keresztáldozatról, és a kereszten megszerzett kegyelmi kincsről.

Mindig lesznek megvilágosult emberek, akiket Szellememen keresztül tanítok. Ezek ismételten képesek lesznek az összefüggések felismerésére - tehát embertársaiknak az igazságnak megfelelő magyarázatot adnak Jézus Krisztus Megváltó Művéről, az én Földön való emberré válásom értelméről. Ezt a tudást a Föld egyik periódusa átveszi a másiktól, és így már soha többé nem mehet feledésbe.

Mert az irgalom műve minden emberért végbement, a múlt, a jelen és a jövő emberéért. És hozzám egyetlen bukott lény sem térhet vissza, aki szabad akaratból meg nem engedi, hogy Jézus Krisztus megváltsa.

Ámen.

A mély tudás megindoklása - Hitért folyó harc

B.D. No. 7023

23. január 1958

Minél mélyebben bevezetlek titeket örökké való Megváltó Tervembe, annál értékesebb munkát tudtok teljesíteni, mert csak akkor lesztek képesek embertársaitokat tanítani, ha magatok is nagy tudással rendelkeztek.

Egykor magam képeztem ki első tanítványaimat, és magam fogom oktatni utolsó tanítványaimat is, hogy értem és birodalmamért fel tudjanak lépni, ha szükséges elő tudjanak lépni, ha kell olyan tanításokat védjenek, melyek nem bizonyíthatóak. Mert eljön az idő, mikor minden hitbeli tanítást megtámadnak, minden szelleminek hadat üzennek, mikor egy fennálló szellemi irányzatnak sem kegyelmeznek - megtámadják és rágalmazzák őket. Nem lesz nehéz ellenfelem számára a legtöbb vallási irányzat alapjait lerombolni, mert sokan homokra építették, vagyis tanaik nem tudnak helytállni az ellenfél propagandájának. Meg tudják osztani őket, saját követőik is kételkedni kezdenek, és nagyon könnyen képesek lesznek megválni hitüktől - hacsak fanatikusan hívők nem maradnak vallási irányzatukhoz, anélkül hogy belsőleg meg volnának győződve, hogy hitüket képviselni tudják.

És akkor az igazságnak is hadat üzennek, és azok ellen fognak eljárást indítani, akiket magam választottam és képeztem ki, hogy képviseljék azt az igazságot, amelyet én magam vezetek hozzátok. Ti is be lesztek vonva minden küzdelembe, de ellenségeiteknek nem lesz könnyű dolga, hogy földre

kényszerítsenek, mert képesek vagytok felismeréseitekhez méltóan az igazságért síkra szállni, és minden ellenvetéssel szembehelyezkedni, mert még a legmélyebb összefüggéseket is képesek vagytok logikusan megokolni.

Ezért vonlak be benneteket megváltó Tervembe, és ajándékozok nektek olyan tudást, amely benneteket is feljogosít arra, hogy ellenségeitekkel felvegyétek a küzdelmet. Ezután harcoljatok a szó fegyverével. Értsétek meg, miért vezetek újra és újra ismeretet hozzátok fentről, miért engedek betekintést olyan szellemi tudásba, amely nem a köz java, amely még sosem mondott csődöt az azt birtokló ember számára, ha ő méltó arra, hogy ő is fel lehessen világosítva szellemem által.

Az emberek gondolkodása valóban összezavarodott, a tévedés és hazugság hálója fonja őket körül, amelyből nem találnak kiutat, mert nincs meg hozzá az akaratuk. Éppen ez a besötétedés fog bebizonyosodni, ha komolyan állást kell foglalniuk a hit, valamint a velem, és Megváltó Művemmel való kapcsolat mellett. Aztán minden kártyavárként összeomlik, mert az ellenség kegyetlenül jár el, és minden egyes tanítást szétmorzsol, vagy kinevet és kigúnyol, amely az emberek számára gyógyítólag hatott.

Követőim azonban nem félnek, bátran felveszik a harcot, beszélnek és nyíltan válaszolnak, amit valóban nagy megfontoltsággal tesznek - mert akkor nem ők azok akik beszélnek, hanem én magam. De ennek ellenére őket, első harcosaimat magukra kell hagynom, mert mindezt saját indíttatásból kell tenniük, és saját nyelvükön kell beszélniük, hogy embertársaikat ne kényszerítsék a hitre.

Lesznek még az ellenfél soraiból is, akik a győztesekhez csatlakoznak, akiket mélyen megfognak szavaik, és azok helyességét nem képesek letagadni. Így egyszer eljön az az idő, amikor minden tudásotokat értékesíteni tudjátok, és most kiképezlek benneteket erre az időre. Olyan tanítást adok, melyet mindenki fel tud mutatni, és amely - mivel tőlem származik - nem marad hatás nélkül. Mindezt azért teszem, mert még sok embernek akarok segíteni. Mégis, hogy a segítséget elfogadják-e, szabad akaratukra lesznek hagyva, mert elég szokatlan dolgokat hagyok megtörténni, bár mindig csak olyan formában, amely nem kényszerít hitre. Sok kegyelmet fogok még rátok önteni, mégis, ezek a szabad akarat számára kell hogy hasznossá váljanak.

Ámen.

Az ember helyes beállítottsága Jézus Krisztus Megváltó Művéhez

B.D. No. 7024

24. január 1958

A földi élet EREDMÉNYESSÉGÉRE döntő, hogy Jézus Megváltó Művéhez hogyan viszonyultok. A kegyelmet, hogy mint ember testet ölthessetek - ajándékba kaptátok. De ha az életet Jézus bűnbocsánata nélkül fejezitek be, akkor nem értetek el semmit. Mert ha az ősbűnötöktől még nem vagytok megváltva, úgy tilos hogy a világosság házába menjetek.

Oda a kaput csak Jézus Krisztus, az Isteni Megváltó nyithatja meg. Ennek feltétele, hogy bűneiteket megbocsátotta - tehát Megváltó tevékenységének az elismerése. Ha végig gondoljátok, a földi életet úgy is le lehet élni, hogy annak a földi lét végén - mindegy hogy örömet, vagy szenvedést hozott - a lélekre vonatkozóan mégis ÉRTELMETLEN élet volt, akkor mégis csak meg kellene próbálni, hogy valami értelmet adjatok neki.

Jobban kellene törekedni, hogy a halál után - ha egyáltalán hiszitek, hogy van élet a testi halál után - szebbé alakuljon az élet, a sorsotok. Akik közömbösen élnek, akik nem hisznek Jézus Krisztusban és a Megváltás Művében, azokból a halál utáni továbbélés hite is hiányzik.

Ennek ellenére közelebb kell vinni hozzájuk Jézus Krisztust, hogy hatást gyakoroljon gondolkodásukra, hogy többször kapjanak ösztönzést, és keressék, és megtalálják a HOZZÁ TARTOZÁS kapcsolatát. Jézus már a legcsekélyebb készséget is támogatja. Eléje megy az embernek, és megkönnyíti neki, hogy higgyen benne. De az ember akarata szabad marad, mert hogy megváltása végbe mehessen, neki magának kell meghozni a döntést, hogy Jézus Krisztust választotta.

Az emberek nem fogják föl, mekkora jelentőségű az, hogy eltaláltak hozzá. Mert a földi élet rövid ideig tart, ez alatt a kevés idő alatt a lélek megszabadulhat minden bilincseitől, olyannyira, hogy a halála órájában a lélek mint a világosság egy szelleme lendülhet a magasba.

És a lélek TUDATOSAN elfogadta, hogy testet öltson mint ember, mert előtte megmutatták neki földi életét, és a célt, hogy mit érhet el vele. Tehát az emberi testet öltésre nem kényszerítették. Viszont - amikor elérte azt a fejlődési fokot, ami az emberi testbe öltözést lehetővé teszi, minden lélekben megvan a kívánság, hogy az anyagi buroktól megszabaduljon. Azt is tudja, hogy ezt a lehetőséget a földi, az emberi élet adja meg. De ezt az ismeretét elveszti, amint belenemződik az emberi burokba. Ezért van akkora jelentősége a lélek számára, hogy Jézus Krisztushoz tartozzon. A Megváltás Művével ő tette lehetővé, hogy bilincseitől megszabadulhasson. És az ősbűn eltörlése nélkül nincs eloldódás Isten ellenfelétől.

És ezt el kellene mondani minden embernek. Minden embert az igazságnak megfelelően kellene felvilágosítani - hogy alapjaiban mit jelent Jézus Krisztus, és Megváltó Műve. Azonkívül minden embernek sokkal többet kellene azon gondolkodnia, mi a célja az emberi életnek - és hogy e célnak MEGFELELŐEN ÉLI-E AZ ÉLETÉT?

Aki erről agyában komoly gondolatokat forgat, az a szellemi világtól helyes gondolati tanítást kap. Maga Isten tanítja, aki az ember Jézusban a megváltást végbevitte, hogy eltörölhesse a nagy ősvétket, és lehetővé tegye az embereknek a kapun átjutva bemenni a Világosság Birodalmába. Jézus Krisztus nélkül a kapu zárva marad, Jézus nélkül egy ember sem jut üdvösségre, és Jézus nélkül az ellenfél hatalmába marad, és az soha nem engedi szabadon.

Ámen.

A betegség és szenvedés elengedhetetlen a lélek salaktalanításához

B.D. No. 7028

29. január 1958

Hordozzatok türelemmel a keresztet, és hitetek ne inogjon meg. Arra gondolatok, hogy Mennyei Atyátok mindenről tud, és a nehéz helyzetben nem vagytok egyedül, hogy én lépésről-lépésre mellettek megyek, ha ti gondolatilag, meg az ima és szeretetből induló tettek által kapcsolatban maradtok velem. Ekkor nyugodtan az enyémekekhez számíthatjátok magatokat, akik fölé védőn tartom kezeimet — még ha látszólag tehetetlenek is vagytok. Csak bíznatok kell bennem. Ne kételkedjeteك szeretetemben, amely az örökélet boldogságaira akar felkészíteni.

Lelketek boldogságáról van szó. Ez a boldogság függ a világosság ama fokától, ahova a halál után bementek. Még ha könnyű burkokat is visztek magatokkal, amely még befed — az is csökkenti a világosság-sugarakat, amelyek érhetnék lelketeket. De ha már minden beborítástól megszabadultok, akkor a legnagyobb boldogságokat élvezhetitek, amiket a most már akadály nélkül érkező világosság sugarak okoznak. Mérhetetlenül boldogok lesztek, és ezért csak egy rövid, fájdalmas földi életet kell elviselnetek.

Fontoljátok meg ezt, és bízzatok bennem, hogy mindenről tudok, arról is, minek a hordozására vagytok képesek.

Tekintettel a közeli végre, olykor hatalmam is megjelenik, de mindig csak akkor, mikor már elért egy célt, mikor a tisztító folyamat sikeres volt, mikor a lélek egészségessé vált annyira, hogy követheti a test egészsége, és nekem az utolsó időben még szolgálni tud. — Mert a lélek üdvösségéről van szó. És minden ember lelkileg szükségállapotban van, aki magát még nem adta át nekem teljesen. Az ő lelke még beteg, és egy jó gyógyszerre van szüksége, amit általatok nyújtok neki, akik az utolsó időben szolgáltok nekem.

De rövid időn belül vége lesz az alkalmaknak, miket lelkük megmentésére az emberek még felhasználhatnak. Rövid időn belül elérkezik minden ember számára a vég, amikor lelkéről már nem gondoskodhat, mert áthatolhatatlan éjszakája lesz, ha nem lett a lelke fény-befogadó, és szükségállapota nem múlt el fölüle. — De amíg a Föld még fennáll, és az ember tartózkodhat rajta,

addig csak igyekezzem, hogy lelökje magáról a vastag befedéseket, hogy a világosságot elfogadja, mielőtt betör az éjszaka.

Mert visszavonhatatlanul itt van az emberek előtt a vég. Visszavonhatatlanul rátok tör az éjszaka, ha nem hallgattok rám, és nem hiszitek el szavaimat. — Félnetek semmiképpen nem kell, mert szeretetemben és irgalmamban mindig biztosak lehettek. De szeretetemet KÉRNETEK KELL! Magatoknak is kell tennetek valamit, hogy én felétek fordíthassam szeretetemet és irgalmamat. Fáradoztatok, hogy lelketek salakja feloldódjon. De mert ezt ti sokszor elmulasztjátok, magam nyúlok közbe, és hagyom hogy betegségbe és szükséghelyzetbe jussatok. Ezek viszik végbe azt, amit saját ösztönzésből nem tettetek meg, tehát hogy dolgoztatok volna a saját lelketeken, hogy a lélek világosságot befogadó állapotba mehessen be a Szellemi Birodalomba. Mert csak csekélyke világosság is boldoggá teszi a lelket. De a világosság fokát lehet még növelni, ha itt a Földön megadással mindent magatokra vesztek ami jön, ha türelmes megadással hordozzátok a keresztet, és ily módon is részt vesztek Jézus kereszttűjében, követve őt szeretetben és szenvedésben.

Lelketek így már a Földön átszellemülhet, és valóban — a világosság honában olyan sors lesz részetek, amely mérhetetlenül boldoggá tesz. Azért ne tegyen bátorlanná a legsúlyosabb kereszt sem, mert én tudom mikor válik a szenvedés túl nehézzé, és akkor leemelem, és én hordozom helyettetek. — Bennem erős támaszra letek, és nekem mindenkor minden lehetséges. De szeretetembe, bölcsességembe és hatalmamba vetett legnagyobb bizalommal kell hozzám fordulnotok, mert mindez meg akar nyilvánulni gyermekeimen is — AZOKON, akik az enyéme, és mindörökké enyéme is akarnak maradni.

Ámen.

„Minden hatalom nekem adatott a Mennyben és a Földön“

B.D. No. 7031

2. február 1958

Valóban - ezeket a szavakat jogosan mondtam földi vándorlásom alatt, mert Atyám - aki bennem volt - nekem adta ezt a hatalmat. EGGYÉ lettem vele, és ezért teljesen átjárt engem, maga tevékenykedett bennem és általam. Ez a hatalmam földi életem után is megmaradt. Mennybemenetelem előtt csak a földi burok, amiben voltam, volt valami emberi. Minden más ISTEN volt bennem, AKI JÉZUS KRISZTUSBAN MINDENKI SZÁMÁRA LÁTHATÓVÁ TETTE MAGÁT.

Ezért az "ember" Jézus valóban mondhatta: "Minden hatalom nekem adatott.... Hiszen a benne mint emberben lévő Istenség rendelkezett minden hatalommal.

Tehát úgy jellemezhettem magamat, mint akiben égen és Földön minden hatalom megvan, mert az Örök Teremtő nem választható szét az engem magába fogadó Istentől. És magamon kívül egy lény számára sem mondok le erről a hatalomról mert ez ŐSLÉNYEM - mert én önmagában vagyok a SZERETET, BÖLCSESSÉG, és MINDENHATÓSÁG.

Aki ezt tudja, azt is tudja, hogy egyedül az én akaratom kormányozhat, és csak AKARATOMMAL MEGBÍZOTTAK - vagy AKARATOMMAL ELLENKEZŐ lények vannak. Az első, mintegy velem kormányoznak, míg az utóbbiakat kormányozni kell!

Habár az egész örökkévalóságon át nem csökken hatalmam és akaratom ereje - mégsem alkalmazom mindig. Megengedem olykor, hogy ellenfelem akarata is hatást gyakorolhasson - de mindig csak egy bizonyos határig. Mindezt azért, hogy érezhetővé tegyem, kinek határtalan a hatalma.

Az én hatalmam a fennállást és fejlődést biztosítja, és beteljesedésre ad lehetőséget. Míg ha ellenfelem működését kellő időben le nem állítanám, a vége teljes pusztulás lenne.

Tehát a hatalom nekem adatott! Legyen ez utalás nektek - hogy kihez kell fordulnotok. Ki adhat meg mindent, kire bízhatjátok rá magatokat, amikor hatalommal teljes védelmezőre és segítségre van szükségetek.

A segítséget nem egy távolban lévő Isten adja meg, hanem egyedül Jézus Krisztus, aki mint Isteni Megváltó, teljes hatalommal bír. Mert benne AZ "ÖRÖK ISTENSÉG", a végtelenség szelleme testesült meg. Ti mint Istennel, először Jézus Krisztussal léptek kapcsolatba, mert ENGEM MAGAMAT akkor ismertek el, amikor Jézus Krisztusban ENGEM hívtok. Mert Jézus Krisztuson kívül nincs más Isten, aki nálánál hatalmasabb lenne! Ezért csak EGY Isten van, aki az egész Univerzumot kormányozza, akinek hatalma alatt áll minden teremtet világ, akinek MEGBÍZÁSÁBÓL megszámlálhatatlan lény gondozza ezeket a világokat, és aki örök Megváltó Tervem alapján intéz mindent. Az utasításokat TŐLEM MAGAMTÓL veszik át, én ruházom fel őket a tevékenységükhöz szükséges erővel, és én vezetek úgy mindent, ahogyan szeretetemnek és bölcsességemnek megfelel.

És soha egy lény sem tesz semmit akaratom ellenére, akiket a teremtet világ gondozásával és fenntartásával megbíztam. És mert tökéletes lények, akaratom teljesen átjárja őket. Izzik bennük az akaratom, átsugározza őket bölcsességem, és betölti őket erőm, és ezzel teljesen akaratom kivitelezői.

Ahol akaratom visszalép, ott éretlen, tőlem elpártolt lények nyomulnak előre - és valóban ellenemre dolgoznak. De az ÉN ELLENŐRZÉSEM ALATT ÁLLNAK, így amikor jónak látom, akaratom megfékezi őket.

Mert EGY az, aki Égen-Földön kormányoz, és csak ennek az EGYNEK áll rendelkezésére minden hatalom. Előtte meg kell hajolni a világosság és sötétség minden lényének, mert hatalmam határtalan és mindörökké az marad!

Ámen.

A beteggyógyítás adománya

B.D. No. 7032

3. február 1958

A beteggyógyítás adományát azoknak adományozom, akik erősek hitben és szeretetben. Csak általuk tudok munkálkodni, mert nem cselekszem Örök Rendem törvénye ellen. Ezért csak kevés emberbe áramlik át ez a gyógyító erő, ami tőlem származik, és a betegeknek teljes gyógyulást hoz. Érthető tehát, hogy ezek a mélyen hívó gyógyítók mindig engem és az én nevemet hirdetik, mert Szellemük felébredt, így tudnak Megváltó Művem jelentőségéről, és folyton embertársaik felvilágosításán fáradoznak.

Gyógyító erő ezért mindig csak nevem igazi megvallójánál és hirdetőjénél van. Ezt meg kell gondolnotok jól, mert látszat-gyógyulások is történnek, de azokat nem az ÉN ERŐM viszi végbe, hanem ellenfelem hatásaként jönnek létre. A beteggyógyításnak tehát MINDIG az én NEVEMBEN kell végbemenni, mert a SZELLEM ajándékáról csak akkor lehet beszélni, akkor lehet szó a fölöttébb erős hitről, így szavam közvetlen hatásáról, ami ezeket a gyógyítókat jellemzi.

A továbbiakban még azt mondom, hogy a gyógyulást kereső betegeknél is szükség van egy bizonyos fokú hitre, ne utasítson vissza engem, hanem legyen kész átadni magát hatásomnak. Ekkor a gyógyulása még megerősíti hitében, és lehet hogy ezzel hitetlen embereknek is okot szolgáltat, hogy más magatartással viseltessenek a hit iránt. Bár ők is csak a szeretetben való élés által juthatnak el az élő hitig.

Ilyen esetben nem lehet rákényszerített hitről beszélni, hanem csak a vélemény megváltozásáról, de mindez a gyógyuláshoz kapcsolódik. Gondolatilag ugyanis olyasmivel foglalkozik, amit azelőtt figyelmen kívül hagyott. Ez ugyan hitre való ösztönzés számára, viszont a helyes hitre csak az önzetlen felebaráti szeretet útján juthat el. Amint már mondtam, aki már hisz, annak ez a gyógyítás óriási hitbeli megszilárdulást hoz, hogy teljes egészében megismerje Istene hatalmát. Tekintettel a közeli végre még sokszor felismertetem magamat ily módon - de mindig csak ott, ahol fennállnak az előfeltételek, ahol egy ember teljes egészében átadja magát, hogy Szellemem ereje átjárhassa. Akkor engem és nevemet megvallja a világ előtt, és a rajta átáramló erőt embertársai boldogulására, mindenfajta betegség és fogyatékoság gyógyítására használja.

Ehhez egy élő és szeretet által elnyert hit a feltétel. Boldognak nevezheti magát mindenki, akinek a körében egy ilyen testvér van, mert az mintegy közvetít köztem és az emberek között. Közvetlenül birtokba veszi erőmet, és ismét kisugározza szenvedő testvéreire, akiknek azután engem és Megváltásom Művét is meggyőződéssel hirdeti. Az ilyen ember Krisztus igaz bajnoka, alkalmas szolgáló szőlőmben, képes hogy a végidőkben Szellemeket fölébresszen, és embereket vezessen hozzám Jézus Krisztusban. Tehát megváltó munkát végez, amiért megáldom. Mert az elsötétült világban tiszta fényeknek kell gyulladni, hogy az emberek látókká váljanak.

Ámen.

Csak Jézus Krisztus által van megváltás

B.D. No. 7034

5. február 1958

Jézus Krisztus megváltása nélkül soha nem juthattok el a szabadságra. Ezt ismételten meg kell mondanom. És azt is tudnotok kell, hogy nem vagytok szabad emberek. Még mindig hozzá vagytok kötve ellenfelemhez.

Ezzel mint emberek nem vagytok tisztában, mert más létet nem ismertek. A szabadságban, világosságban és erőben élt élet teljesen idegen számotokra. De ez volt kezdeti létetek, egykor szabadok voltatok, erőben és világosságban dolgozhattatok, és nagy volt a boldogságtok. De mint ember hiányzik belőletek ez a visszaemlékezés - és amikor megismertetek vele, vagy hiszitek, vagy nem.

És ha hitetlenek vagytok, nem is keresitek, hogy kijussatok fogságtokból - mert ennek feltétele, hogy higgyetek Jézus Krisztusban, az Isteni Megváltóban, és segítségül hívjátok. Azt minden ember elismeri, hogy nem boldog a maga emberi létében, hogy hiányzik belőle az erő, nem tud mindent kivitelezni, hiányoznak az ismeretei, a bölcsesség, a korlátlan tudás. Ezért lenne szükség arra, hogy minden ember kívánozzon a szabadság, világosság és erő állapotára.

Amíg az ember földi léte alatt el van választva Atyja Isteni Szellemétől, addig tökéletlen teremtmény. Ezt a szétválást egykor a lény maga hozta létre azzal, hogy ellenfelemhez kapcsolódott. Ellenfelem volt az első, aki azzal vált el tőlem, hogy velem ellentétes felfogása volt. És ellenfelem most a lényeket fogságban tartja, hogy többé ne akarjanak elszakadni tőle. Segíteni kell a lényeken, mert egyedül túl gyengék ahhoz, hogy a szétszakadást végbevigyék. Erre egyedül Jézus Krisztus a segítség!

Ha tehát ti emberek szabadabbá akartok válni - és ez a földi lét alatt mindenképpen lehetséges - akkor Jézus Krisztust segítségül kell hívnotok. El kell ismernetek, hogy ellenfele fölött győztes lett, el kell ismernetek, hogy ő volt a földi edény, amelyben tartózkodtam, hogy megvívjam ellenfelemmel a küzdelmet. És ez csak földi ruhában, egy ember formájában volt lehetséges, aki hozzátok hasonlóan gyöngye volt, és isteni erőre volt szüksége. Az tette képessé, hogy győzzön az ellenfél fölött.

És ez az erő a szeretet volt, az én őszubsztanciám, a megváltást a szeretet - tehát ÉN MAGAM vittem végbe. És ahogyan az ember Jézus mindenhez tőlem kapta az erőt, AKI ŐT TELJESEN BETÖLTÖTTEM - épp úgy nektek is tőlem kell erőt kérnetek, mert ezt Jézus, az ember szerezte meg kereszthalálával. Tehát ehhez az elszakadást végbevivő erőhöz csak Jézuson át juthattok. Másképp kifejezve: JÉZUSBAN ENGEM KELL KÉRNETEK, hogy ismét adjam meg nektek az erőt, amit egykor visszautasítottatok.

Az elpártolásnak a nagy bűnét a kereszttáldozat törölte el. Ezért a Megváltás munkájának az elismerése nélkül nem fordulhattok felém, mert csak ezzel az elismeréssel kaphattok bocsánatot az egykori óriási vétékért, az elpártolásért.

Akiben van jóakarát, annak nem nehéz, hogy ezt megértse, de aki nem akarja, az nem érti meg az összefüggést, és nem hisz. Ennek ellenére ne legyen elutasító a problémával szemben, jobb ha ismerethiányát alázatosan bevallja, hogy még nem jutott el a helyes felismerésre.

Aki azt akarja, hogy az igazságnak megfelelő magyarázatot kaphasson, és a megértése kinyíljon - annak szívére kellene venni az állandó figyelmeztető szót, hogy Jézus Krisztus nélkül senki sem üdvözülhet. Bensőségesen kívánni kell, hogy még a Földön megszűnjön kötött állapota, és szabadságra jusson. Mert egyszer minden emberben tudatos lesz, hogy nem szabad. A Földön egy ember sem boldog hiánytalanul, és gyengeségi állapotoknak minden ember alá van vetve. Mert minden ember meg van terhelve az ősbűnnel, és azt csak az Isteni Megváltó, Jézus Krisztus semmisítheti meg.

Ámen.

Beteggyógyítás - Jézus Krisztus előrejelzése

B.D. No. 7042

14. február 1958

Ha valaki már meggyőződéssel hisz bennem, az hitét soha többé nem veszíti el, még akkor sem, ha újra és újra támadások - hitgyengeségek - érik. Ezeknek mindegyikőtök ki van téve, amíg a Földön él. Viszont újra felém veszi útját, ha elismert örök ISTENÉNEK és ATYJÁNAK.

De léteznek emberek - és ez a többség - akik még nem hisznek, és még messze vannak a felismeréstől, mert még messze vannak tőlem. Hozzájuk néha rendkívüli módon közeledek, hogy segítsen hitre térésüket. Mert ők azok, akiket rendkívüli cselekedetek, beteggyógyítások és egyéb csodák által elgondolkodásra készítenek. De ez mindig csak hitben erős emberek által történhet, vagyis magamat és erőmet mindenekelőtt azokban tudom bizonyítani, akik már hisznek. Ezáltal embertársaik is késztetést kapnak rá, hogy keressék velem a kapcsolatot - velem, Teremtőjükkal, akit felismerhetnek minden rendkívüli történésben. Így némelyik beteg csak kiválasztott eszköz, aki hite által megengedi hogy munkálkodjam benne, és ezáltal egyben embertársait is hitre segíti. Mert soha nem hagyom munkálkodni erőmet egy teljesen hitetlen emberen. Ezért az általam választott gyógyítók szellemi látásuk által képesek felismerni lehetséges-e a gyógyítás a hit által, vagy nem. Így nem mindig jön létre gyógyulás, még akkor sem, ha általam támasztott gyógyítók tevékenykednek, mert fontosabb a lélek gyógyulása - és egy teljesen hitetlen embernél az ilyen gyógyulás lelkének inkább halált, mint életet hozna.

Ezért a hit által gyógyítókat gyakran támadják a világi emberek, akik elutasító beállítottságukat azzal vélik indokolni, hogy nem mindegyik gyógyítás sikerül, hogy néha kudarcok is előfordulnak. De ezek oka a fent említettekben rejlik. Így a csodálatos gyógyulások területe továbbra is vitatott, és a csodagyógyítás nem válik hitbeli kényszerre - az emberek tehát hihetnek a csodában, de nincsenek hitre kényszerítve. Minden hívő ember rám bízza a sikert, mert a belém vetett hite megadja neki a bizonyosságot, hogy azt teszem majd, ami az emberi léleknek jó. A vég előtti időkben megsokasodnak a jelek és csodák, mert arról van szó, hogy bizonyítsam JÉZUS isteni nevének erejét, hogy figyelembe vegyék Megváltó Művem, és a hitetlenek eltaláljanak hozzám még mielőtt túl késő lenne. És ezért ahol Jézus Krisztust, az Isteni Megváltót hirdetik, ott sok csoda fog történni. Aki hisz, annak tanúbizonyságot is kell szolgáltatnia arról, hogy erőm munkálkodik benne. Aki hisz, az bízza magát élete földi gondjaival Jézus Krisztus hirdetőire, hogy bizonyíthassam általuk hatalmam és erőmet - és így azok segítségére legyek, akiknek a hite még gyenge, vagy velem - Jézus Krisztussal, Isteni Megváltójukkal - még teljesen hitetlenül állnak szemben. Mert tudnotok kell, hogy tekintettel a közeli végre egészen szokatlanul munkálkodom, és ehhez azokat veszem igénybe, akiknek erős a hite és a szeretete.

Ámen.

Segítség a világúrból?

B.D. No. 7043

15. február 1958

Földi gyermekeim - ti mind arra vagytok kiválasztva, hogy elérjétek az üdvösség legmagasabb fokát. Nektek, akik itt a Földön éltok, a legmélyebb mélységen kellett áthaladnotok, mert mint österemtésű szellemek ebbe a legmélyebb mélységbe zuhantatok. Nem én száműztelek oda! Most, hogy

a segítségemmel átdolgoztátok magatokat a legmélyebb sötétségen, most a Földön a legutolsó menetet járjátok. A tulajdonképpeni éneteknek már csak a legutolsó akarati próbát kell letennie, ami örök sorsotokat eldönti.

De az akaratnak ez a kipróbálása - épp azoknál a lényeknél akiknek a legmélyebb mélységeken kellett áthaladni - a korábbi gondolkodásnak és törekvésnek hatalmas változását kell bemutatnia. Biztos, hogy ez magasra is lesz értékelve! Mindez érthetőbbé válik, ha azt is tudjátok, hogy egyéb iskolaházaim azoknak a szellemi lényeknek a tartózkodási helye, akik nem buktak annyira végtelenül mélyre. Ezért küzdeniük sem kell olyan szokatlanul erősen, hogy ismét a világosság szférájába jussanak.

Tehát ti emberek egykori bukástok miatt szokatlanul meg vagytok terhelve. Ezért kell egykori éneteknek, a bukott őszellemnek ennyire küzdenie. Ha a muszáj-törvényben a lassú emelkedés végbe is ment, a végső akarati próba mégis rendkívüli módon nehéz - de nem kilátástalan! Mert a Megváltó Mű kegyelmei minden egykor elbukott őszellemnek rendelkezésére állnak! Emellett még a világosság lényei is végtelen számban állnak mellettetek, eltelve szeretettel mindent megtesznek, hogy helyes döntésre segítsenek. Tehát akármennyire nehezek is a földi feltételek, mégis teljesíthetők, és akik teljesítik, azoknak a jutalmuk csodálatos!

Mindez törvényes rendem keretein belül megy végbe. Ezért a világosság lényei sem osztogathatják kedvük szerint a segítséget, hanem folytonosan akaratommal egyetértésben tevékenykednek. Ugyanis amint a világosságban vannak, akaratuk már azonos az enyémmel! Tehát az én akaratom segíti, vagy akadályozza meg őket, hogy a Földön testben élők javára dolgozzanak! Tudnotok kell: a kormányzás az enyém, és akaratom mérvadó minden szellemi lénynél aki nekem szolgál - tehát a Világosság Birodalmában él!

Most már azt is megérthetitek, hogy a világosság lényei nem alkalmaznak semmiféle kényszerítő befolyást - mert az nem felel meg akaratomnak. Én szabad akarati döntést kérek! Nem kényszerítem az embereket arra, hogy elfogadják szavaimat! SZAVAIMAT, amelyek a szabad döntés megtételére a legnagyobb segítséget adják, amelyek a szeretetem és kegyelmem bizonyítékai! Nem adom hozzájárulásomat, hogy a világosság követői munkálkodásuknál kényszerítő BIZONYÍTÉKOKAT juttassanak az emberekhez! Ezt nem is tennék meg soha, mert tisztán látják Szeretetem és Megváltásom Tervét. Tudják, hogy kényszerrel és bizonyítékkal nem lehet eredményt elérni.

Viszont bizonyítás lenne, ha az Univerzumból lények közelednének a Föld felé, akik állítólag az én megbízatásomból segítséget hoznak. A földi bajokban csak én tudok segítséget nyújtani - de szellemi ínségben hitre kényszerítő módon ez nem mehet végbe. A világosság követői is tudnak segítséget nyújtani, de ezért nem fogják magukat látható módon materializálni! Nekik erre nincs szükségük! Tudják, hogy ez a szabad akaratot befolyásolná. Az ő segítségük szellemi hatás, ennek egyedüli feltétele, hogy kéritek, és megengeditek e hatást! Ez soha nem megy látható módon végbe!

Ha azt hiszitek, hogy a Földnek és lakóinak szüksége van a szellemvilág segítségére és oltalmára, ha azt hiszitek, hogy a világosság lényei által meg lehetne akadályozni és meg lehetne szüntetni a pusztító emberi akarat befolyását - akkor ez a hit segítséget biztosít nektek.

De ez sohasem megy végbe oly módon, hogy az egyéb világok lakói hoznak segítséget! Gondoljátok meg: milyen kicsinek vélték a ti Isteneteket és Atyátokat, hogy neki ezekre a "csillaglakókra" szüksége van!!!

Különben is, kik a csillaglakók? Ők is a felfele fejlődés küzdelmei között lévő szellemi lények, akik egyszer - mint teremtményeim - a Világosság Birodalmába jutnak. Ők is folyton azt kívánják, hogy közelebb kerüljenek Istenhez. DE MINDIG CSAK AMA CSILLAG TERÜLETÉN TARTÓZKODHATNAK, ahova szeretetem és bölcsességem helyezte őket!

Igaz, hogy minden jó lény gondolati sugárzását elvezetheti a mindenségben küzdő szerencsétlen lényekhez. Ez a gondolati sugárzás mint erő érinti ezeket a lényeket. De a lények a területüket nem hagyhatják el! Erre nincs is szükségük, mert megszámlálhatatlan angyal és világosságbeli lény van,

akik az egyes csillagokat jól ellátják. Ezenkívül minden egyes csillagnak van egy soha el nem múlt erőáramlata, és ez az ÉN SZAVAM , amely mindenhol felhangzik!

Szeretetem kisugárzásának megvan az az ereje, hogy minden egyes lénynek - minden egykor elbukott összellemnek - lehetővé tegye a hozzám való visszatérést! De ha a lény a szavamat nem értékeli - nem veszi tekintetbe, és ezzel az ellenállását jelzi - ezt soha erőszakkal meg nem töröm! Erőszakra az angyalok sem képesek, akkor sem, ha leszállnának a Földre. Hacsak annyira nyilvánvalóan hírül nem adnák hogy az én küldöttem, hogy kényszerítő lenne ennek hite - de ez sohasem lehet az én akaratom, és hozzájárulásomat se kapja meg soha.

Mikor ti emberek azt hiszitek, hogy kapcsolatba léphettek más világok lakóival - erről bizonyítékot is akartok. De ha szellemben felébredtetek volna, már minden bizonyíték nélkül is tudnátok ezt!

Mivel szellemben még nem ébredtetek fel, teljesen távol vagytok a szellemi törekvésektől, nem tudjátok mi a Teremtés célja. Így ezek a "materializációs bizonyítékok" sem visznek el a szellemi útra, csak földi kutatásokra ösztönöznek. De ezekből szellemben nem nyertek semmit. A világosság lényei ezért nem ismertetik fel magukat, nem adnak olyan "közléseket", amelyek ne állnának összhangban Megváltó Tervemmel.

Minden világossággal telített lény, aki az én megbízatásomból azon tevékenykedik, hogy nektek segítségetekre legyen a végidőben, ezt mindig a szellemi eredményért teszi. Hogy az emberek felém, Örök Istenükhöz és Atyjukhoz forduljanak, hogy a Földön elérjék a legmagasabb célt, hogy a legnagyobb akarati szabadságban megtegyék az utolsó próbát, hogy újra beléphessenek abba az állapotba, amely boldogságot, fényt, erőt, és szabadságot hoz nekik.

Amen

Világosság angyala ruhájában az Ellenfél munkálkodik

B.D. No. 7044

16. február 1958

Isten ellenfelének munkálkodása nem marad rejtve az emberek előtt. Ismeretet szerezhettek róla, és Akarata szerint mindenki állást foglalhat vele kapcsolatban. Befolyása ellen védekezhetnek - de alá is vethetitek magatokat neki. Szabadon dönthettek, és csak a magatok szabad akaratát kell tevékenységre indítanotok, hogy gondolkodva rajta kialakítsátok a magatok ítéletét. Azt valamennyien megállapíthatjátok, hogy Isten ellenfele a végidőben különösen tevékeny, és minden eszközzel hatalma alá akarja gyűrti az emberek lelkét. Tudomástok van róla, hogy az egész világon szégyenteljes tettek mennek végbe, és ez mind az Isten ellenfelére vezethető vissza. Erősen megdolgozza az embereket, és nagyon sokszor eléri a célját.

Sokkal többen megadják magukat befolyásának, mint amennyien visszaütik. Csak azok tudnak ellenállni, akik átlátnak rajta, és elfordulnak tőle és cselvetéseitől. A rejtőzködéshez nagyon jól ért, és ezzel nagyon sok olyan embert is megtéveszt, akik nem akarnak hozzá tartozni. A fénylények ruhájába öltözködik, úgy viszi végbe csaló manővereit, és ezért sokan áldozatul esnek.

Ennek ellenére mégis az egyes emberen múlik, hogy annyi világosságot teremtsen magának, amelynek segítségével nem dől be ármánykodó játékaiknak. Ahol már mély sötétség borítja be az embereket, azok már továbbra is megmaradnak a sötétségben, mert jól érzik magukat benne, és nem kívánják a világosságot. Ez megmagyarázza, hogy Isten ellenfele épp ott tudja zűrzavart okozó játékait folytatni, ahol az emberek gondolkodása még zavaros. Tehát megvan rá az alap, hogy mindig nagyobb tévedést lehet terjeszteni. Mert az emberek nem vesznek maguknak fáradságot, hogy valaminek utánajárjanak, és minden gondolkodás nélkül elfogadják a legvaskosabb tévedéseket is! A végidőben különösen heves a küzdelem a világosság és sötétség között. A sötétség már nagyon mély, nem kívánják elhagyni, mert jól érzik magukat. Így csak nagyon ritkán kapnak bejárást a világosság hordozói. A világosság nem tör magának erőszakosan utat, ezért a tévedést nem lehet kiirtani a világból.

Ezt csak az ember akarata viheti végbe. Ez viszont kudarcot vall, mert amint az emberi sötétben felvillan egy igazi fénysugár - az ellenfél is azonnal meggyújtja a maga vakfényeit, és az ember ezekre jobban figyel. Viszont hatásukra a szem mindinkább rosszul lát, és mind mélyebbre jut, Isten szeretetének és világosságának hivalkodástól mentes sugárzását már nem tudja felismerni.

Amíg teljes komolysággal nem vágyódnak az emberek a világosságra, az igazságra, az isteni szeretet sugárzására - addig az ellenfél minden felismerés nélkül hatást tud gyakorolni. Az ellenfél hatása, hogy mindig jobban eltávolítja az embereket az igazságtól, a maga hazugságait igazságnak álcázza, önmagát pedig átöltözteti a világosságból való angyalnak.

Itt a vég ideje, amikor nagy a hatalma. De az egyes ember megtörheti ezt a hatalmat, HA ISTENHEZ FORDUL, MAGÁT ÁTADJA NEKI, ÉS TŐLE KEGYELMET ÉS ERŐT KÉR. Ekkor elkerüli az ellenfél csapdait. Valóban olyan világosság lesz benne, ami végtelenül boldoggá teszi.

Ámen.

A Sátán szemfényvesztései - Jelenések

B.D. No. 7045a

17. február 1958

Ellenfelemnek egy egész különleges trükkje, hogy az embereket arra indítsa, toljanak félre engem gondolatvilágukból. Teszi ezt olymódon, hogy "más isteneket" állít eléjük, és azt az elképzelést ébreszti bennük, hogy azok az "istenek" majd hidat képeznek közöttünk. Tehát azoknak az "isteneknek" köszönhető, ha én kegyesen az emberekhez hajlok. Az embereknek ennek érdekében mindent meg kell tenniük, elsősorban meg kell szerezniük ezeknek az "isteneknek" a jóindulatát. Mindazok akiket így mellém állítanak, és megkérnek közbenjárónak - idegen istenek.

De ti vegyétek utatokat EGYENESEN hozzám, mert ez a földi életeteknek egyetlen oka és célja. Amikor tudjátok miben állt egykori bűnötök, akkor azt is tudjátok, hogy ezt a bűnt csak az ellenkezőjével lehet jóvátenni. A ti bűnötök pedig a tölem való TUDATOS ELSZAKADÁS volt. Tehát nektek TUDATOSAN KELL VELEM A KAPCSOLATOT HELYREÁLLÍTANI.

Ezáltal fel kell ismernetek egykori bűneiteket, és előttem meg kell vallanotok. Ezeket az egykori bűnöket soha más lény - legyen akár mennyire is teljes világosságban, nem hordozhatja le értetek, és bocsánatkérésüket sem fogadhatom el helyettetek. Az akaratváltozásnak saját munkátoknak kell lenni, saját akaratotokból kell hozzám jönnötök, mert a kapcsolatot amit szabad akaratból elrontottatok, csak akkor lehet újból helyreállítani.

Ellenfelemnek ravasz fegyvere, hogy lehetőleg kitolja, vagy teljesen megakadályozza a hozzám való visszatérést - tehát a tudatos kapcsolódást - amennyiben elhitei veletek, hogy célokat kerülő úton is elérhetitek. Ezzel a fegyverrel azokhoz közeledik, akiknek még van jóakarata, és nem utasítanak vissza minden vallásoktatást, tehát akiket könnyű megtéveszteni. Az emberek gondolatait akarja megtéveszteni, időt akar nyerni, el akarja zárni a felém vezető utat. Ezért helyezte a "túlvilági közbenjárók" gondolatát a világba, és igen sok követőre talált vele.

Igaz, hogy maguk az emberek mint közbenjárók segíthetnek a túlvilági lelkeken, mert ez a közbenjárás szeretetüket bizonyítja, amit ezek iránt a lelkek iránt éreznek. Ez nekem már elég ok arra, hogy erőt adjak, mert az ember szeretetét igen nagyra becsülöm.

Viszont teljesen más a helyzet a világosság-beli lények /angyalok/ közbenjárásával. Ezek a lények telítve vannak szeretettel, és az is valóság, hogy hatalmukban áll segíteni minden emberen. Szeretetük teljessége folytán a bölcsességnek is teljében vannak. Valamennyien tudnak az ösbűnről, Örök Megváltó Tervemről, ismerik a földi élet okát és célját. Tudják, hogyan kerülhet vissza hozzám a bukott lélek, miáltal mehet be újból őállapotába. A megváltatlanok iránti szeretetük olyan nagy, hogy a segítségüket biztos nem tagadják meg tőlük.

De irántam való szeretetük ennél is nagyobb! Ezért soha nem nyomulnának előtérbe az emberek gondolataiban, hanem állandóan azon tevékenykednek, hogy azok gondolatait énám irányítsák. Tudják, az embereknek előbb Istennel kell helyreállítaniuk a kapcsolatukat, és csak azután lehet az

üdvösség elérésében segíteni. Tehát ezeknek a világosság-beli lényeknek soha nem lesz olyan akaratuk, hogy ti feljűk figyeljétek, és hagyjátok a drága időt eltelni, amit visszatérésetekre meghatároztam. Még kevésbé támogatják a téves tanítást - amennyiben megjelenének az embereknek.

Ezt a ravaszságot ellenfelem csinálja. Hogy elmélyítse a sötétséget, vakfényeket villant fel. Az emberek elsötétült szellemi állapotára számít, akik nem gondolnak szavaimra: Ne legyenek mellettem "idegen isteneid", vagy: „Faragott isteneket ne készíts, hogy imádd!”

A legtisztább és legszentebb lény, aki földi testemet megszülte, soha nem akarja arra indítani az embereket, hogy azok HOZZÁ kiáltsanak segítségért! Inkább minden lényt HOZZÁM szeretne vezetni, mert szereti ő is ezeket az elbukott lényeket, és szeretné előmozdítani visszatérésüket. Ennek a szent lénynek Lucifer az ellenfele, és terveihez nem szégyenli igénybe venni képmását. Mint sátáni szemfényvesztést, képét mindig akkor hozza elő, amikor reális esély van rá, hogy átlátják játékait, amikor megkérdőjelezzik a téves tanításokat, és egy kis fény át akar törni. Ekkor ellenfelem újból akcióba lép, és úgy dolgozik, hogy hatalma újból megerősödik, az emberekre mély sötétséget terít, és azok újból beleesnek a csapdájába. Ez azért történhet meg, mivel kevés szeretetet gyakorolnak ahhoz, hogy világosságot gyűjthetnének magukban. Ha lenne világosságuk amivel valóban tisztázhatnák a dolgot, akkor rálatálhatnának az igazi útra - az egyenesen hozzám vezető útra.

A Sátán szemfényvesztései - Jelenések

B.D. No. 7045b

20. február 1958

2.20-án: Ha az emberek mindig csak szeretetben élnének, nem fordulnának elő ilyen szellemi zűrzavarok és tévedések, mert mindent felismernének. Gyakran épp azok az emberek a legkevésbé bensőségesek, akikben külső események nagy benyomást keltenek. A világias rendezvények szinte meghatározzák a lelkiéletet, különösen ha vallásos cselekmények fedőkabátját hordják magukon, igénybe veszik az emberek érzékszerveit, és elködösítik a lelket.

Ellenfelemnek ezért van könnyű játéka. Az emberek beleesnek ezekbe a tevékenységekbe, holott ha szeretet volna bennük, átláthatnának rajta, és felismerhetnék. Mert a szeretet egyszerre világosság is, és mert a szeretet szelleme megvilágosítja az emberi lelket.

Ez a magyarázata tehát annak, miért vannak tömegek ellenfelem bűvészmutatványai mögött, amit úgy képviselnek, mint "tőlem érkező igazságot." Csak egy kevés kis ismeret kellene, és felismerhetnék az emberek a jelenések értelmetlenségét, ami soha nem egyeztethető össze isteni szeretetemmel, és Megváltó Tervemmel.

Földi testem anyja soha nem adja oda magát, hogy olyan események középpontja legyen, amelyek elzárják az EGYENESEN felém vezető utat. Az emberek figyelmét soha nem akarja önmagára irányítani, mert ez azonos lenne az én háttérbe sorolással - holott minden szeretetét és odaadását átadta nekem. Ellenfelem befolyására az emberek teljesen hamis nézetet alakítottak ki róla. Mellém "isteneket" alkottak maguknak, és most körülöttük táncolnak.

De az EGY Istenre nem gondolnak - akitől egykor eltávoztak, és majd egykor szabad akaratral visszatérnek hozzám. Akaratukat hamisan kormányozzák, mert ellenfelem ért hozzá, hogyan tárjon vakfényeket szemük elé. Maga is álarcban dolgozik, és isteni tiszteletadást követel az emberektől. Minden jelenést ő visz végbe, ő az, aki a becsületes, jámbor ember valódi látomását a maga céljára kihasználja. Arra a hitre készíti a tömeget, mintha egy fölöttébb szent, tiszta lény nyilatkozna meg - aki azonban soha nem fog ily módon megnyilatkozni. De mindezt az emberek hinni akarják, és nem lehet őket ebben megakadályozni. Magam viszont mindig adok elég világosságot azoknak, akik vágyódva gondolnak a tiszta igazságra.

Ne engedjétek zavarba hozni magatokat, mert ellenfelem egyéb dolgokat is tesz még, és célja a tömegek megnyerése lesz. Már ez is jel arra vonatkozóan, hogy ki van a szokatlan tevékenység, és jelenés mögött. Én mindig rejtekben dolgozom, és fényköveteim sem tolakszanak soha előtérbe. De az

én tevékenységemre kevesen figyelnek, viszont ellenfelem megmozgatja az egész világot, és erről fel is lehet ismerni.

Ámen.

Sátáni hatások - A megtestesült a Világosság-beli lények ellenhatása

B.D. No. 7049

26. február 1958

A pokol kinyitotta kapuit és a pokol lakói a Földön garázdálkodnak. Részben mint emberek, részben hogy az emberek gondolkodását befolyásolják, vagy hogy visszaszorítják a lélek saját akaratát és birtokba veszik a testét. Ezért a végidőben nyilvánvalóvá válik a sátáni működés. Viszont az emberek kevés ellenállást tanúsítanak vele szemben, mert hiányzik belőlük a szeretet ereje, holott ezzel szemben a sátán tehetetlen lenne. Isten minden embernek segítséget ad, aki kész elfogadni segítségét. Isten részéről a szokatlan segélynyújtás is lehetséges és pedig ugyanolyan mértékben, ahogyan a sötétség erői megnyilvánulnak. Amikor az embereket szokatlan erővel támadják, gondolatilag a világosság erői is támogatást adnak. De mint ember az emberek között, testi öltözkében is segítségére sietnek. Tehát Istenből való erőáramot vezetnek hozzájuk — ezzel közvetítők Isten és az emberek között, mert Isten segítséget akar adni a sátán elleni küzdelemben.

Érthető tehát, hogy Isten világosságának hordozói a Földön mindenütt megtalálhatók, de azok az emberek, akiket az ellenfél követőihez kell számítani NEM ISMERIK FEL ŐKET, MINT ILYENEKET. A VÉG ELŐTTI UTOLSÓ IDŐBEN MAJD NEM LEHETETLEN VOLNA, hogy Isten megnyilatkozhatna olyan emberen keresztül, kinek lelke most kezdi menetét a Földön. Tehát alig volna lehetséges az érintkezés közte és az emberek között, ha nem lennének a világosság-beli lények, akik felajánlották, hogy leszállnak a Földre és segítenek azoknak az embereknek, akik még nincsenek teljesen az ellenfél hatalmában. Bár az Isteni Szellem felvevő edényévé kellene alakulni minden embernek, hogy megértse az Atya hangját. És ez lehető volna, ha az emberek Isten akarata szerint cselekvő szeretetben élnének. De ettől messze vannak. Az önszeretet uralja őket, ezért van Isten ellenfelének hatalma fölöttük — aki ezt ki is használja az emberek romlására.

De sok még a gyenge, tétovázó ember, akik még nem hódoltak be teljesen. A világosság-beli lények miattuk jöttek oly nagy számban a Földre, és Isten a világosság-beli lényeken keresztül maga szól hozzájuk. És ez hallatlan kegyelem. Egyúttal ellen-hatás, amely még sok embert elszakíthat az ellenféltől, ha kinyílnak erre a kegyelemre és elfogadják, hogy Isten szóljon hozzájuk. De ezek a kegyelmek nem hatnak kényszerítően az emberre, mert módjában áll mindenkinek, hogy engedi e megszólítani magát Istentől, vagy amikor egy világossághordozóval találkozik, elzárja szívét és fülét.

A Föld tele van a sátáni szellemmel, mert a Pokol Fejedelme vazallusait mind a Földre hozta. Ezek most gonosz felfogásukat át akarják vinni az emberekre. És ez rettenetes mértékben sikerül neki. És így állnak egymással szemben a szellemek — akár mint emberek testbe öltözve, akár úgy, hogy szellemileg akarnak hatni rájuk. A Földre jött a Világosság Birodalma és a sötétség birodalma. A szellemi küzdelem a Földön, de ugyanúgy a Szellemi Birodalomban is folyik. A világosság lényei olyan fegyverrel küzdenek Istenért és birodalmáért, amit Isten maga visz hozzájuk a tiszta igazsággal. — Ez képes mindenüvé világosságot sugározni. És aki ennek fénykörében tartózkodik, az kap erőt is, hogy ellen tudjon állni a sötét erőnek. A sötétség fegyvere a világi gazdagság. Az anyagi javak, az érzéki élvezetek és az uralkodni akarás az embereket mindig nagyobb mohóságba kergeti és akik hisznek benne, azok szellemét mindinkább elsötétíti.

Ezért küzd a világosság a sötétség ellen, a jó a rossz ellen, az igazság a hazugság ellen. A fönről érkezők Isten erejével harcolnak a pokol lakói ellen — az utóbbiak pedig erejüket a sátántól kapják. De hogy KI LESZ A GYŐZTES, az az emberre van bízva. A lelkek nincsenek kiszolgáltatva az ellenséges erőnek. Amint felröppen bennük egy gondolat vagy akarat, hogy megszabaduljanak a gonosz hatalmától, azonnal segítőkész lények állnak oldaluk mellett.

Akármennyire veszedelmes is a vég előtti utolsó napokban Isten ellenfelének tombolása, azért EGY EMBERNEK SEM KELL ELBUKNI — mert Isten biztos segítséget ad minden embernek, aki NEM

AKAR elbukni. Ezért Isten a világosság-beli lényeken keresztül MAGA gyakorol hatást azokra az emberekre, akik szabad akaratból hozzátársulnak, hogy kapcsolatot hozzon létre a sötét és a fénnel telített világ között. Ezért mindig több és több követ lesz, aki az emberek között fellép, és Isten mindig erőteljesebben beszél az emberekhez. Munkálkodása annál nyilvánvalóbb lesz, minél jobban látszik az ellenfél dühöngése. Mert Isten és ellenfele közti harc a vég megérkezéséig tart, addig amíg hatalma meg nem törik, míg követőivel együtt meg nem lesz kötve és egy új, békésebb idő következik, ahol az embert már nem nyomorgathatja és a szellemi küzdelem egy időre véget ér. Béke lesz akkor a világon és az emberek állandó összeköttetésben lesznek Istennel és a világosság-beli lényekkel — akik köztük tartózkodnak és továbbra is tanítják őket. Éppúgy mint előzőleg történt. Ezért direkt kapják Isten hangját, tehát egy boldog életet élhetnek az új Föld Paradicsomában.

Ámen.

Komoly utalás Isten közbenyúlására, és annak következményeire

B.D. No. 7052

1. március 1958

Csak rövid idő választ már el attól a naptól, amikor hangom olyan hatalmasan hangzik, hogy senki nem állíthatja, ő nem hallotta! Csak kevés ideig élhettek még normális viszonyok között. Utána KÁOSZ lesz a FÖLDÖN. Az emberek óriási feladatok elé kerülnek, hogy a maguk és embertársaik életét elviselhetővé tegyék, hogy szokatlan segítségnyújtással válhassanak úrrá a káoszon, és a csekély rendelkezésre álló eszközzel elfogadható viszonyokat teremtsenek.

Mert egy természeti csapás területén élők elvesztik mindenüket és az elképzelhetetlen mértékben érinti őket. Az emberek ezt nem hiszik, mert még sohasem éltek át ilyen természeti csapást. De részemről még egy ilyen közbenyúlást követel a Föld, mielőtt bekövetkezne A VÉG. Mégegyszer megszólítom az embereket, hogy gondolkodásra készítsem őket, és még megmenthessem, akiben jóakarát van.

És ezt a beszédet minden ember meghallja. De hogy szívüket és fülüket kinyitják-e, AZ RÁJUK TARTOZIK! Mert a legtöbb ember még akkor is elfordul tőlem. Izoláltságban maradnak, amibe hitetlenségük által jutottak. Az eseményekre mindenfajta más magyarázatot keresnek és adnak, csak azt nem, hogy én akarok beszélni hozzájuk, hogy Isten akarja magát ezzel felismertetni, azért beszél így, hogy az embereket észre térítse, és a nagy veszélyben és ínségben keressék vele a kapcsolatot.

Megszámlálhatatlan sokaság veszt el életét, és a megmaradottak szeme óriási pusztulást lát. Igen nagy lesz a szükség. Ezt csak a BELÉM ÉS SEGÍTSÉGEMBE vetett szilárd hit tudja megszüntetni, de ilyen hite csak nagyon kevés embernek lesz. De ami földi szemmel lehetetlennek látszik, az segítségemmel lehetséges lesz - és majd gyakran csodás hatás lesz ott, ahol bíznak bennem és segítségemben.

De a Földnek át kell menni egy megrendülésen, az emberi szíveket meg kell érinteni, hogy a szükségben segítőkészek legyenek embertársaikhoz. És ahol a másik ember iránti segíteni akarás önzetlen szeretetből indul, ott mindenhol látható javulás lép fel. Mert erőszakos közbenyúlásomnak egyetlen célja, hogy az emberek egyszer már visszavegyék a maguk énjét, és a felebaráti szeretetet önzetlenül GYAKOROLJÁK. Akkor az ínséget én is megszüntetem, és elláthatom őket a szükségessel. És valóban, azok mellé állok, akik önzetlenségüket bizonyítják.

A szükség olyan nagy lesz, mint még soha. De ennyire hangsúlyosan kell beszélnem, hogy hatalmam láttán mindenki felismerhessen. Szeretetemet pedig az ismeri fel, aki észreveszi a szokatlan segítséget, ami emberileg nem várható. Aki velem a belső kapcsolatot létrehozza, vagy megszilárdítja, az pedig mindig biztos lehet segítségemben.

De a hitetlenek rossz helyzetben lesznek: ők embertársaik hátrányára akarnak magukon segíteni. Viszont nem lesz rajta se földi, se szellemi nyereségük! Nem kell már sok idő, hogy ez a szerencsétlenség végbemenjen. Erre figyelmeztetem most az embereket - ÉS EZ IS MÁR HALLATLAN KEGYELEM. Mert akkor azt is tudjátok már, hogy KIHEZ forduljatok, és KI AZ, aki segíteni tud a veszélyben és ínségben.

Az eseményt azért jelzem folyton, hogy aki hallja, az erős hitet, és lelkierőt kérjen, hogy állhatatosan kitartson. Akkor ebben az írásban is felém veszi útját, MERT EGYEDÜL CSAK ÉN SEGÍTHETEK. És nem kell félni semmitől, mert akármilyen módon, de segítem az enyémet. És enyémetnek számít mindenki, aki hisz bennem, aki hozzám imádkozik, hogy amikor elérkezik az óra, megtalálja hozzám az utat, és biztos lehessen oltalmamban. Ezekre hárul az a feladat, hogy ezt embertársaikkal is közöljék, hogy útjukat azok is felém vegyék abban az órában, amikor eldől az emberek jóléte, vagy szenvedése.

Ámen.

Terjesszétek az Evangéliumot az egész világon

B.D. No. 7055

4. március 1958

Amikor a világeseményekre irányítjátok tekinteteket, ismerjétek fel azt a folyamatot, amit már ezelőtt régen mondtam: ismerjétek fel benne a közeli vég jeleit. /Máté 24/14/ És ha szellemetek már felébredt, azt is tudjátok, hogy ti melyik időszakban élték. És minden úgy érkezik, ahogyan a próféták és látnokok meghirdették. Az emberek között sok bánat lesz, a szeretet elhidegül, olyan lesz a helyzet, mint volt a vízözön előtt: bűn és hitetlenség, és az élet fokozott élvezete. Minden úgy megy végbe, hogy az emberek nem látnak benne semmi szokatlant, magától értetendőnek érzik, mert szemléletük és gondolkodásuk csak a világra irányul. Én figyelmeztettelek, jelekről ismeritek fel, hogy közel a vég. Ezért figyelnetek kellene a jelekre.

Igaz, azzal érveltek majd, a Föld már sokszor átélte ilyen jeleket, és az említetteket minden korszakban várni lehetett. Utaltok majd nagyobb hitetlenségek idejére is, és az emberek átkos cselekedeteire. De egyről megfedekeztek. Azt mondtam: az Evangéliumot "az egész világon" terjeszteni kell - mielőtt a Földön az utolsó osztályozás végbemegy.

Viszont nem tudjátok, tulajdonképpen mit kell érteni az alatt, "az Evangéliumot hirdetni". Ti úgy gondoljátok, ezt csak az emberek vihetik végbe, és csak olyan formában, hogy Isten Szeretet-tanának és a Megváltás Művének az ismeretét elviszik mindenhova, ahova eddig még nem jutott el.

Valóban, Evangéliumom ilyen terjesztése is hozzá tartozik. De MAGAM is gondoskodom, hogy az ismeret eljusson oda is, ahol az embereket még nem érte el a hír Jézus Krisztusról, és Megváltó Művéről. De ennek ismeretét, én közvetlenül közvetítem. Így dolgozom ott, ahol az emberek belső ösztönzésük folytán egymással szeretetben élnek. És ez a "direkt munkálkodás" hatalmas terjedelmű, és az eredmény gyakran nagyobb, mint akiknek Jézus Krisztusról már régóta ismeretük van - mégsem lehet "keresztényeknek" nevezni őket.

Az Evangéliumnak először el kell terjedni, és el is terjed. Világosságom küldöttei elviszik mindenhova. Az utóbbi időben különösen buzgólkodnak, és emiatt a világon mindenütt testben vannak, hogy alkalmas edények legyenek számomra, akikbe Szellememet önthetem. Tehát akik kapcsolatot hoznak létre köztem, és azok között, akiknek az Evangéliumot még meg kell hirdetni.

Valóban - rossz helyzetben lenne az emberiség, ha egyedül az embereken múlna, mikor és hogyan "hirdetik az Evangéliumot", és terméketlen lenne a fáradozásuk, ha Szellemem nem lenne oly módon hatékony, hogy előtte végbe megy a szellemi ébresztés, amely részemre is lehetővé teszi a közvetlen munkálkodást.

De gondolok azokra is, akiket az "Evangélium hirdetői" nem érnek el. Szavammal mindenütt alászálllok a Földre, hogy teremtményeim segítsék. Közvetlen behatás ilyen terjedelemben eddig még soha nem volt. És még azt sem ismerték el soha, hogy az arra alkalmas edényt MAGAM töltöm be SZELLEMEMMEL. Ellenfelem mindig igyekezett a világosságot kioltani, és az emberek ezt mindig meg is szívták. De az akkor még nem volt az utolsó idő, most ellenfelem szokatlanul dühöng - ezért én is szokatlanul munkálkodom, hogy az embereket megmentssem.

Ezért prédikálják mindenhol a szeretetet, és a nép között szellemi ébresztés megy végbe. De nem egyedül a "hirdetőkön" keresztül, hanem szeretetem és világosságom küldöttei által, akik elsősorban

azokkal törődnek, akiknél hiányzik az ismeret Jézus Krisztusról és Megváltó Művéről. Ezek között az emberek között mindig lesz valaki, aki tanítja őket, aki Szellemtől eltelve beszél, és arról ad hírt, amit lelki üdvük érdekében tudni kell nekik.

Krisztus Szelleme - aki a küldötteken keresztül szól hozzájuk - mindent megmond, és figyelmezteti őket a szeretetben eltöltött életvitelre. Így ezekben is világosság keletkezik. Viszont ehhez is meg kellett érlelődni az időnek, és ezért minden szellemi sötétség és ínség ellenére sem lehet az utolsó órákat hamarabb várni.

De az emberek figyeljék, hogy mi játszódik le a Földön, és könnyen felismerik, hogy melyik korban élnek. Egyszer a jövő is jelenné lesz, egyszer beteljesedik, amit sok idővel ezelőtt meghirdettem, egyszer beérik az aratás, és a gabonát csűrökbe kell gyűjteni. És egyszer a tisztogatásnak is vége kell menni, vissza kell állítani a régi rendet, a Földet alkalmassá kell tenni, hogy ismét betöltse hivatását, és éretté tegye az emberek lelkét.

Ámen.

Jézus nevének megváltó ereje

B.D. No. 7066

14. március 1958

Az emberek az ÉN NEVEMBEN keressék az üdvösséget. Azt kell tudni, hogy üdvösséget máshol nem találtak, csak nálam. Tehát Jézusban feltétlenül ENGEM kell elismernetek, hinnetek kell az Isteni Megváltóban és irgalma nagy Művében.

Az ember Jézusban MAGAM jöttem a Földre, száján keresztül MAGAM tanítottam, az én ERŐM nyilvánult meg benne, ÁLTALA tettem csodákat, támasztottam föl halottakat, gyógyítottam betegeket, és az embereket földi ínségükben segítettam.

MAGAM HALTAM MEG BENNE a kereszten, mert az ember Jézus teljesen felvett magába, átalakult szeretetté. Így lett alkalmas burok számomra, akiben a Megváltás munkáját végbevihettem, hogy eltöröljem az egész emberiség bűnadósságát.

Tehát a Jézus név ÖRÖK ISTENETEKNEK ÉS ATYÁTOKNAK a neve. Azért kell e névben összegyűlnötök, és lehetővé tenni, hogy köztetek tartózkodhassak - ha az üdvösségre akartok jutni. Az üdvösség egyszer kimondhatatlanul boldoggá tesz, de ez még hiányzik, amíg a Földön tartózkodtok.

Ezért nem elég "csak" Istenben hinni. Bár az Istenben való hit elismeri a Teremtőt, aki mindent - így benneteket is - megteremtett. De ez a hit nem vezet vissza hozzá. A Megváltót is el kell ismernetek, azt aki először tette járhatóvá a vissza-utat. És "Atyátokhoz" csak ezen az úton érhetek el.

Tehát hitetek csak akkor helyes, ha hisztek Jézus Krisztusban, és Megváltó Művében, és a hit csak ekkor vezet el az üdvösségre. Azaz, lelketek csak ekkor juthat vissza az egykori állapotba. Mert Jézus Krisztus segítségére szükség volt, és segítsége nélkül a célt soha el nem éritek.

Tehát az üdvösséget EBBEN a nevemben kell keresnetek, és most így azt is megértitek, miért nem kell Isten létét megokolni, vagy bizonyítani. Mert a hitre eljuthat minden ember, aki kinyitja a szemét, és maga körül tekintve, elgondolkodik a teremtésen és keletkezésén. A lényeg viszont Jézus nevének megváltó erejében van.

Először a Megváltás Művének a jelentőségét kell ismernetek, hogy aztán odaálljatok Jézus keresztje alá, és lelketek üdvösségéért Jézus nevét kiáltjátok mint Isteneteknek és Atyátoknak a nevét.

Mert Jézus Földre szállásával egy új korszak kezdődött, elérkezett az idő, hogy kereszthalála megnyissa a Világosság Birodalmának kapuját - és az első teljesen megváltott lelkek visszatérhessenek az Atyához. Mert az üdvösség kapuja előtt sokan álltak akiknek először az ösbűn vétkétől kellett megszabadulniok, hogy aztán mint üdvözült szellemlények, ismét ott tartózkodhassanak, ahonnan az ős-kezdetben kiindultak.

Jézus az Isteni Megváltó lehetővé tette nekik, hogy végérvényesen visszatérhettek az ATYAI HÁZBA. Ezért minden embernek el kell ismerni őt, aki az ős-állapotba vissza akar térni. Jézus

Krisztus a Mennysország kapuja. Neve mindenütt felhangzik a Világosság szféráiban, mert BENNE ÉN VAGYOK, és Ő és ÉN UGYANAZ AZ EGY VAGYUNK. Aki mély áhítattal Jézus nevét kiejti, azzal ENGEM szólít, és én valóban megviszem neki az üdvösséget.

Azért semmiképpen nem hibáztok, amikor Jézus nevét, teljes hittel kiejtitek, és ily módon hozzátok elém ügyeiteket. Amikor BENNE, és Megváltó Művében HISZTEK, MEGSZABADULTOK a titeket terhelő ŐSBÜNTŐL, és bebizonyosodik rajtatok szeretetem. Ha nevemet gyermeki módon szólítjátok, biztos, hogy meghallom, és teljesítem kéréseiteket. Mindig és örökké Istenetek és Teremtőtök vagyok. De ATYÁTOK csak a Megváltás Műve által lettem, mert csak most kaptátok meg azt az erőt, hogy szabad akarattal tökéletes lényé változhattok, a "teremtményből" csak most válhattok "gyermekemmé" - amikor a szabad akaratot a hozzám való visszatérésre használjátok.

A szabad akarat csak kereszthalálommal erősödött meg, ezért egyedül NEVEMBEN van üdvösség számotokra. És emberek csak akkor vannak a visszatérés útján, ha Jézus Krisztus felé tartó útra lépnek. Mert hozzá, az ATYAI HÁZBA egyedül ez az út vezet.

Ámen.

Az utolsó tanítványok megjelenése az Antikrisztus idejében

B.D. No. 7068

19. március 1958

Az enyéim - úgy mint egykor - üldözve lesznek az én nevemért. Még szabadon hirdethetitek az Evangéliumot, még akadály nélkül fel tudtok lépni értem és nevemért - még nem lép fel veletek szemben semmilyen uralkodó, aki megtiltja, hogy beszéljete és cselekedjete. De el fog jönni az az idő, amikor nem cselekedhettek szabadon, hanem csak a legnagyobb titokban tevékenykedhettek értem és országomért. Ezért jól ki kell használni az időt, hatnotok és akarnotok kell, amíg csak időtök van rá. Nem tudjátok mit jelent számotokra, hogy szabadon beszélhettek, és nem kell félnetek senkitől, aki az értem való munkátokat megtiltja. Ezért a száj fegyverével kell harcolnotok, és minden alkalmat meg kell ragadnotok, hogy szavam - az örök igazságot - közel vigyéték az emberekhez, és nevem erejével hassatok rájuk. Meg kell említenetek Jézus Krisztus Megváltó Művét, és mindenhol hirdetenetek kell őt, mert holt a környezet, ahol az emberek az isteni megváltásban való hit nélkül élnek. El kell vinnetek nekik az életet, hirdetenetek kell nekik szavaimat teli buzgalommal, mert nem marad sok időtök hasonlóan szabadon hatást gyakorolnotok embertársaitokra. Ha fellép az Antikrisztus, akkor ti is meg lesztek ettől a szabadságtól fosztva, bár tevékenységeiteket akkor sem kell abbahagynotok. De ekkor már csak nagyon elővigyázattal és okossággal tudjátok munkátokat teljesíteni, amely csak az én erőmmel fog sikerülni. Ami nektek ma még kérdésesnek tűnik, az abban az időben, amikor az Antikrisztus hatalomra kerül, realitássá válik. De azután is szükségem lesz nevem bátor megvallóira, akik nem riadnak vissza a világtól, és annak urától, akik nyíltan megvallják tettüket, amikor felelősségre vonják őket érte.

Ahogy egykoron tanítványaimmal elbántak, úgy fognak veletek is elbánni, akiket én utolsó tanítványaimnak választottam, hogy terjesszék az Evangéliumot. De biztosítom védelmemet is, és újra mondom nektek: "Ne aggódjatek, mit fogtok mondani, mert én a szátokba adom a szavakat." Így még a földi hatalomtól sem kell félnetek, ameddig engem hívtok oldalatokra, mert akkor én válaszolok nekik is, és akkor nem lesz lehetőségük arra, hogy eljárjanak ellenetek - addig, ameddig missziótok teljesítve lesz, amit egyedül én határozok meg, soha sem olyan uralkodó, aki nekem és hatalmamnak alárendelt. Így ti is megérthetitek azt, hogy minden munka, amelyet már előtte teljesítettetek értem, hozzájárult a gyenge emberek hitéhez, ezért nem tehettek elég előkészületet, aminek következtében az emberek helytállnak az Antikrisztus szorongatásaiban. Ő meg akarja gátolni a szellemi törekvéseiket, de soha sem fogja elérni azoknál, akik már élő hitre letek bennem. Mert ők falat emelnek, aminek az ellen hiába fut neki, akiket nem fog tudni megintatni.

De könnyű lesz a dolga azoknál, akiknek csak formális hitük van, amit harc nélkül odaadnak, ellenfelem erőszakos intézkedései láttán. Mert ezek az emberek erő és világosság nélküliek, nem tudnak nevem erejéről, az élő hit erejéről, Isten hatalmáról - aki az élet és a halál ura.

Nektek, ameddig lehetőségetek van, hogy szabadon beszéljete, és szabadon hassatok, hirdetenek kell szeretetemet és hatalmamot embertársaitoknak. Prédikálnotok kell szeretet tanomról, és utalnotok kell arra az időre, ami el fog jönni, és amit csak bennem - Jézus Krisztusban - való mély hittel lehet túl élni. Ez a hit mindenkinek elhozza a győzelmet, aki hűen kitart mellettem, engem és szívemet nyíltan elismer a világ előtt - ha ezt a vallomást kérik tőletek.

De a közeli véget is hirdetenek kell nekik, hogy tudják, hogy tudják, milyen értéktelen a földi javak kedvéért az ellenfelem szolgálata, az Antikrisztus követelését teljesíteni. Mert senki sem örülhet sokáig a magának hitt tulajdonának, mert az Antikrisztus ideje lehatárolt, és így követőie is, mert kiválasztottaim kedvéért lerövidítem a napokat, és véget vetek törekvéseinek.

Ezért ti, akik a legnagyobb buzgalommal szolgáltok nekem ebben az utolsó időben, semmit sem veszíthettek, hanem csak kimondhatatlanul nyerhettek, mert ha nevem miatt üldözve lesztek, mégis mint igaz tanítványaim, lelkeket fogtok megmenteni, akik hozzátok menekülnek, és minden nélkülözésetek messze csodálatosabb lesz, mint minden amit azok nyújtának, akik arra akarnak indítani, hogy engem eláruljatok. Mert aki értem harcol, azzal én magam vagyok, és őket valóban én fogom győzelemre vezetni.

Ámen.

A gyermek imája Atyjához

B.D. No. 7071

22. március 1958

Kérelmeteket a legegyszerűbben fogalmaztatok meg és meghallgatásra találtok. A szív alázata mindig megtalálja a helyes gondolatokat és a helyes szavakat, és ezáltal imátok atyjához szóló gyermeki ima lesz, amelyik biztosan eljut a fülemig, és én valóban megsegítlek. De rám kell bíznotok, hogyan teszem ezt, mert olyan nagy a szeretetemet irántatok, hogy mindig a legjobbat szándékozom veletek tenni és nektek - gyermekeim gyanánt - mindig többet akarok adni, mint amennyit kértek. És mivel bölcsességem felismeri mi az, ami a legjobban boldogít titeket, ennek megfelelően cselekszem. Ezért imádkoznotok kell hozzám, mert csak akkor munkálkodhatom bennetek, ha ti magatok kapcsolódtok hozzám. Egy bensőséges, szellemben és igazságban mondott ima után mindent rám kell bíznotok - és minden úgy fog történni, ahogyan az jó nektek. Egy imával sem fordultok hiába hozzám, még ha nem is teljesül azonnal. És ezért mindig keressétek velem a kapcsolatot imádság által, és valóban nagy áldás származik majd belőle.

Ámen.

Nagypéntek

B.D. No. 7083

4. április 1958

Mindig emlékezzetek hozzátok való szeretetem végtelenségére, amely arra indított, hogy a Megváltás Művét végbevigyem értetek. Amit az ember Jézus a Földön eltűrt és átért, azt embertársai iránti szeretetből tette. Tudta róluk, hogy a legnagyobb szellemi nyomorúságban vannak. Mint ember tudta és ismerte a nagy bűnadósságot, és a kilátástalanságot, hogy segítség nélkül megszabadulhassanak tőle, ez az ismeret, a szeretetben töltött életének a kihatása volt, ezért szánta az emberiséget, és akart segíteni rajtuk.

Szeretete következményeként ismerte fel azt is, hogy neki egy missziója van - hogy MAGAM küldtem le a földre, hogy mint földi burok szolgáljon nekem. Tehát így benne a nagy bűnadósság eltörlésére magam tudtam végbevinni a megváltást. Földi útja ennek a missziónak megfelelően alakult: a mérhetetlen szenvedések útja, amely megérlelte, és ezt jelentette a bűnös emberek között való tartózkodása is. Mert lelke a világosság honából érkezett a sötétségbe.

De azt a földi burkot, amely a lelkét takarta, egy állandó küzdelemben, szenvedések és szükségek által kellett megtisztítani a rátapadó vágyaktól és szenvedélyektől - hogy az én részemre méltó felvevő edény legyen, Én őt egészen és teljesen betöltöttem, és így EGYÉ LETTEM VELE.

Most következett a tulajdonképpeni missziója: hogy világosságot vigyen az embereknek, hirdesse az igazságot, és a szeretet Evangéliumát. Tehát előttük élje és megmutassa az utat amin járni kell, ha haláluk után be akarnak menni a világosság és üdvösség hazájába. Földi útját az irgalom gyakorlásának semmivel össze nem hasonlítható tetteivel zárta le: a szenvedés keserű útjával - és mint az emberiség bűneinek áldozata - a fájdalmas kereszthalállal.

Bár ezt a missziót ember vitte végbe, de ebben az emberben én voltam, az Örök Szeretet volt benne, és a szeretet, tehát magam vittem végbe a megváltást. Mert egyedül a szeretet képes egy ilyen áldozat meghozatalára, csak a szeretet tudta a keresztút kínjait elviselni, és a szeretetnek volt ereje, hogy a legteljesebb tudatossággal, türelmesen kitartson haláláig.

Ha az ember Jézusból a kereszten ki is szakadtak, a szavak: "Istenem, Istenem miért hagytál el engem?" úgy ez a kiáltás csak egy vallomás volt arra nézve, hogy a cselekvés végbevételére őt az Istenség nem készítette fel, hanem az ember Jézus embertársaiért a legszabadabb akarattal hozta meg az áldozatot, és a benne lévő szeretet indította kivitelezésre - de ez gondolkodását és cselekvését nem tartotta fogságban. Az ember Jézus vállaira vette az egész emberiség bűnadósságát, a kereszthez ment vele. Ember nem tudja ennek a kijelentésnek a mélységét felfogni. Az irgalom tettét én hajtottam végbe, mert szeretet nélkül az ember Jézus sem lett volna képes magára venni a szenvedésnek és kínoknak ezt a tengerét. De az "Istenség" nem tudott szenvedni. Ezért az ilyen nagy méretű szenvedést és fájdalmat egy szenvedésre képes léleknek kellett elviselni, egy embernek, mert teste érzékeny a szenvedésre, és aki mintegy kiengeszteli, amit az egész emberiség Isten ellen vétkezett. És akinek a lelke is mérhetetlenül szenved, mert a világosság honából érkezve, már a földi sötétség is leírhatatlan kínokat okoz. Az ember Jézus az "ÉN FIAM" volt, akiben tetszésem volt. Minden érzékével felém fordult, a bűnös emberiség között, meghajolt előttem. Lelke folyton engem keresett, Istenét, öröktől való Atyját. Szeretete arra készítetett, hogy megállás nélkül beléje ömöljek, és így létre tudott jönni az egyesülés. Tehát egyesült egymással EMBER ÉS ISTEN, vagyis a legteljesebb Rendnek megfelelően létrejött az "ISTEN EMBERRÉ VÁLÁSA"

Én soha nem választhattam magamnak olyan ember-burkot tartózkodásul, amely ne lett volna tisztán csak szeretet, hiszen magam semmi tisztátalanhoz nem kapcsolódhattam. És az ember Jézusban szenvedései által minden éretlen szubsztancia már átszellemült. Ugyanakkor eltörölte az össz-emberiség bűnének adósságát, mert volt EGY, aki embertársaiért feláldozta magát.

Halála által az ember Jézus megdicsőített engem, és én megdicsőítettem őt. Mindörökre ÖNMAGAM látható burkára választottam, mert benne én magam LÁTHATÓ ISTENSÉGGÉ lettem minden teremtetett lény számára - aki méltóvá teszi magát, hogy "Isten színelátására jusson."

Földi tartózkodástok alatt, állítsátok sokszor szemetek elé végtelen szeretetemet, amellyel szabadságra segítettelek benneteket. De irgalmam nagyságát csak akkor értitek meg egész mélységében, amikor magatok is bementek a Világosság Birodalmába, és átjár a felismerés világossága - mint valamikor.

Akkor magatok is részt-vesztek, azaz úgy élitek át, mint aki maga is jelen van. És megértitek azt a VÉGTELEN SZERETETET, amely mindent megtett, hogy visszanyerje az egykor elpártolt gyermekeit.

Ámen.

Az örökéletet el ne játszátok

B.D. No. 7096

18. április 1958

Ne tékozzátok el az örökéletre való lehetőséget. Igaz, egyszer mindenkinek ez lesz a sorsa, viszont addig öröknek látszó idők múlhatnak el. Végtelen kínok, és sötétségben eltöltött idők, amikor az erőtlenség és sötétség amiatt, mintha a halál állapotában lennétek. Végtelen hosszúra megnyújthatjátok a magatok számára ezt a kínos időt, hogy akár "örök kárhozatnak" is nevezhetnétek - de amit nem én teszek rátok, hanem a magatok szabad akaratával teremtitek meg magatoknak. És

ismételten megteremtitek, amikor a földi emberi életet nem használjátok ki, és nem szerzitek meg magatoknak az örökéletet.

Örökké nem hagylak veszendőben benneteket, mert teremtményeim vagytok, akiket kezdet óta szeretek, és mindig szeretni fogok - és nem hagyom abba, hogy szeresselek benneteket. De nem adhatom meg előre az életet, amikor ti a halál állapotát részesítitek előnybe, és kezeimből nem fogadjátok el az életet. Pedig könnyen megszerezhetnétek, mert csak ARRA kellene rábízni magatokat, aki öröktől fogva maga az élet.

Ehhez kaptátok a földi életet. Ott az értelem és szabad akarat birtokában vagytok, ott tanításokat kaptok a földi élet feladatáról, tehát csak akarni kellene, hogy kikerüljete a halál állapotából. Nagyon rövid a földi élet ideje, és azért amit ajándékba kaptok, ha helyesen használjátok az akaratot - nem kérnek nagy áldozatot érte. És az ember életideje rövid, de elég, hogy a célt elérhesse.

Viszont az előfejlődés, hogy az emberi állomást elérjétek, végtelen hosszú ideig tartott. És éppilyen végtelen ideig tart, míg megint megkapjátok a kegyelmet, hogy az akarati döntést megismételhessétek. Ezek örökkévalóságok, melyeknek időtartamáról fogalmatok sincs. A ti gondolkodástok - mert még tökéletlen - le van határolva.

És ahogyan nem tudtok az itt eltöltött idők kínjairól, mert a földi élet idejére elvétellett töletek a VISSZAEMLEKEZÉS arra az időre, amit ez az előfejlődés magába zárt, éppúgy azokról a kimondhatatlan "boldogságokról" sem tudtok, amit az "örökélet" fogalma zár magába. Nem tudtok a dicsőséges dolgokról, amelyek birodalmamban rátok várnak, ha a végérvényes visszatérésre határozzátok el magatokat. És nem lehet bizonyítani, sem az egyik - sem a másiktól való ismeret, mert a szabad akarati döntés akkor lehetetlenné válna.

De higgyétek el bizonyítás nélkül is. És ennek megfelelően éljétek a földi életet. Ne játsszátok el a Birodalmamban folytatott élet boldogságát. Ezeket a lehetőségeket vonjátok be értelmi gondolkodástokba, akkor is, ha még hihetetlennek tűnik. Éljétek úgy, hogy ne kelljen szemrehányást tenni magatoknak, ha egyszer elérkezik az óra, hogy búcsút vesztek a Földtől. Hallgassátok meg azokat is, akik ilyesmikről beszélnek, olyan dolgokról, amelyeknek a materiális világhoz semmi közük. És gondolkodjatok róla, képzeljétek el, vajon miképpen állnátok ott, ha azoknak lenne igazuk!

Túl nagy tét áll a játszmán az emberek számára. Nem az évek számáról van szó, mint pld. a földi lét évei - hanem az örökéletéről. A legnagyobb boldogság soha véget nem érő állapotáról van szó. Egy világossággal, és erővel betöltött állapotról, amelynek kezdetben birtokában voltatok. Csak egy "pillanatra", egy nagyon rövid időre kellene lemondani a földi, teljesen értéktelen dolgokról. Ti azonban ezeket a dolgokat igen nagyra értékelitek. És ezért eltékozzátok az igazi életet - és megint örökkévalóságokig a halálban maradtok.

Minden amit én tehetek annyi, hogy elküldöm hírnökeimet, akik benneteket embereket az én megbízásomból óvnak, és figyelmeztetnek. Legalább annyi hatásuk lehetne rátok, hogy megpróbálnátok eljutni az igazságra. Majd ők utalnak rá, hogy én vagyok az EGYEDÜLI IGAZSÁG, és megvilágosítom gondolkodástokat. Azt a tanácsot adják, hogy velem lépjétek kapcsolatba - hogy aztán én megfogalak, és magamhoz vonjalak. De az első lépést nektek kell megtenni, mert én nem kényszeríthetlek az üdvösségre. De a leggyengébb akaratot is támogatom és megerősítem, ha hozzám fordul.

Mert az egész teremtetést azért hoztam létre, hogy életet adjak nektek. Azt akarom hogy éljétek, és már ki kerüljete a szinte örökké tartó halotti állapotból. Újból meg akarlak ajándékozni szeretetemmel, mindenkinek csodálatos sorsot akarok készíteni, amely örökké nem fejeződik be. De megakadályozni nem tudom, ha ismét a mélység felé veszitek utatokat, ha megint szabadon követitek azt, aki egyszer már elvette tőletek az életet, és kiszolgáltatott a halálnak.

Ismételten és újból csak azt kiáltom felétek: "Ne játsszátok el az örökéletet!" Szabad akarattal kövessétek ezt a felszólítást. Az örökéletet keresnetek kell, hogy még azalatt elérjétek, míg a Földön vagytok! És én hozzásegítelek - mert valóban szeretlek benneteket!

Semmi nincs ok és cél nélkül ami a Teremtésben létezik, csakhogy ti nem mindig ismeritek fel a Teremtés-mű célját, és gyakran kérdezitek magatoktól, ez vagy az miért lett megteremtve, mert felfogóképességetek szerint semmire sem látszik alkalmasnak. Pedig már azzal az egy magyarázattal meg kellene elégednetek, hogy minden „Istenből való erő”, amelynek egyszer ismét tevékenykedni kell. Ez az erő hatásában egészen különféle, de különböző a távolsága is Istentől. A távolság azonos az ellenszegüléssel.

Tehát van olyan szellemi - az egykor Istentől kisugárzott erő - amely a muszály-törvényben eltöltött nagyon hosszú fejlődési folyamat ellenére sem csökkentette le lényegesen az Isten elleni ellenállását. Viszont a fejlődési menetet az isteni Rendnek megfelelően folytatja, tehát mindig újabb külső formát ölt fel, amelyek lassú tevékenységeket engednek, de ezek a tevékenységek megfelelőek a szellemi ellenállásának. Tehát nem végez nyilvánvaló szolgálatot sem emberen, se más teremtményen, de közvetetten mégis szolgál.

Ez érthetővé válik, ha a növény-, vagy állatvilág kártevőire gondoltok, a kártékony rovarokra vagy a mérgező növényekre, amelyeket ti céltalannak vagy károsnak tekintetek a természetben. Viszont ezek a képződmények mind isteni erő hordozói, amelyek a beléjük zárt szellemi szubsztanciának a megtisztulásra is adnak csekély lehetőséget. Egyidejűleg ezek a jelentéktelen teremtett dolgok az egyéb teremtmények fennmaradását is szolgálják - részben a nagyobb lényeknek táplálékkul szolgálnak, részben trágyázzák a talajt a növényvilág számára - még ha ezt a cserefolyamatot ti emberek nem is veszitek észre. Az ember szellemi fejlődését is szolgálják, ami sokféle próbát is követel, ahol az embernek meg kell állnia a helyét, legyenek azok különféle türelmi próbák, vagy értelmes beállítottság mindahhoz, amit Isten akarata létrehozott.

Nincs semmi, aminek ne lenne oka és célja. De nem döntő, hogy az ember ezt felismeri-e vagy sem, hanem az Isten bölcsességébe, szeretetébe és hatalmába vetett hit szerezzen neki bizonyos tiszteletet minden iránt, amit Isten teremtett, különben kétségbe vonja Isten bölcsességét, szeretetét és hatalmát. Az Istenből egykor kiindult erő-áram - az österemtésű szellemek feloldódott szubsztanciái - részére minden anyagi burok nagy kegyelem, mert Isten szeretete átfogta, tehát egy külső formába helyezte őket.

Habár a különböző külső formák az Istennel való szembeállást mutatják, de hogy Isten mégis átfogta a szellemit, hogy a muszály-törvényben lassan feljebb vezesse, már maga ez a tény tanítson arra titeket embereket, hogy tanuljátok szellemi szemmel nézni minden teremtett dologra. És gondoljátok meg: Isten valóban mindenről tud, ami előttetek el van rejtve, épp ezért ne ítélkezzetek elhamarkodottan azzal, hogy kritizáljátok Isten teremtményeit, mert erre valóban nincs jogotok.

Mert ha hiszitek, hogy a Teremtés Isten műve, akkor minden teremtményi műnek is kétségen felülinek kell lennie. Tanuljátok meg azt is, hogy szerető szemmel nézzetek mindenre, ami eddig undort és ellenszenvet keltett bennetek. De ezzel nem azt mondom, hogy ezeket természetes rendeltetésük ellenére támogatassátok. Mert ami bizonyíthatóan kártékony, nyugodtan tehettek ellene és lezárhatjátok fejlődési menetét. Mert Isten akarata is az, hogy ezeknek a teremtményeknek ne legyen hosszú életük, így jogosultak vagytok élettartamuk lerövidítésére azért, hogy a szellemi szubsztanciák ismét új külső formákban egy bizonyos érettségre jussanak, hogy jogosultak legyenek a szolgáló funkciókra, mielőtt az egykori ellenállásuk lecsökken, mielőtt a szellemi annyira megszélidült, hogy készségesen szolgáljon, és lassanként a magasba emelkedjék.

Nektek embereknek tudnotok kell, hogy magatok is, ill. lelketek is ilyen szubsztanciákat rejt, amelyeknek meg kell tenniük az említett visszautat, mert amit a szemetek lát, az minden bennetek is megvan. Isten szeretete, bölcsessége és hatalma képes mindent bevezetni a helyes Rendbe - mert csak egy célja van, amit egykor el is ér.

Az ember földi útjának nem lenne semmi igazi magyarázata, ha csupán öncélú volna, és azért is nehéz lenne igazi okot találni, mert túlságosan alaposan látjátok az emberi sorsok különbözőségét. Ismételtelen felmerülne magatokban a kérdés, vajon miféle célja lehet egy nehéz, szenvedésekkel teli szegényes életnek? Viszont rögtön választ találhattok, ha az életet nem öncélúnak, hanem eszköznek tekintitek egy cél eléréséhez. Ha egyforma lenne minden földi sors, ha minden ember földi élete harmóniában, gondtalanságban, örömben és földi boldogságban telne - kevés különbözőséggel az embertársak életétől - akkor feltehetőleg abban a hitben ringatnátok magatokat, hogy a földi életnek nincs mélyebb célja, mint éppen maga az élet. Azonban amint efelett komolyan elgondolkodtok, nem fogtok ilyen magyarázattal megelégedni - mélyebb okot kerestek, és biztos találtok is, mert csak egy kérdést kell felvetnetek, hogy a válasz megérkezzen rá.

Ezt a kérdést minden embernek fel kellene tenni magának. Mert valóban nem vall okosságra vagy igazi értelmi tevékenységre, ha az ember megelégszik azzal, hogy pusztán a Teremtő hangulata miatt él, mert minden ember, aki igényt tart rá, hogy intelligensnek számítsa, aligha vesztegetné erejét és idejét arra, hogy teljesen céltalan dolgokat hozzon létre. De éppoly kevéssé akarná magát teljesen haszontalan teremtesnek tartani, akinek egyetlen célja önmagát fenntartani - miközben létének időtartamát sem tudja meghatározni.

Öncélú a földi élet - vagy eszköz egy célhoz? Csábító kérdés annak, aki nem tud hinni. Töletek emberektől semmiképp sem kívánja senki, hogy vakon higgyetek, mert ilyen vakhitnek nincs semmi értéke. Azonban értelmeteket használhatnátok, és minden irányban átgondolhatnátok azt, amit mint hitet megkövetelnek tőletek. Gondolkodás által olyan eredményre juthatnátok, amely elfogadhatónak tűnne számotokra, és biztosak lehettek benne, hogy megáldok minden olyan gondolati munkát, ami a mélyebb ismeretet szolgálja: az olyan dolgokról való tudást, ami még rejtve van az emberek előtt - de nem szükséges, hogy rejtve maradjon.

Ilyen ismeret az ember földi életének megokolása is, mert ez a nem bizonyítható területéhez tartozik. Mégis boldoggá tehet egy embert, amint komolyan veszi, ami hozzá eljut. Mert egyre több kérdés merül fel az emberben, amint világossá válik előtte, hogy élete csak eszköz egy cél eléréséhez. Igyekszik saját célját, saját feladatát felismerni. Már nem elégszik meg a földi élet gondjaival, minden történést és élményt úgy fog szemlélni, hogy az mennyire célravezető, és olyan szellemi beállítottságot keres és talál is magának, amely mindennek felett kielégíti.

4. hó 23.: Az ember tudatos élete az élet céljának felismerésével kezdődik, mert most először fogja gondolatait egy elérendő célra irányítani. Most először helyez súlyt a lelki munkára, most először szorulnak háttérbe a földi célok, ugyanakkor Isten segítségével földi életét is megoldhatja, mert Isten megáldja az ilyen beállítottságot az élethez, és ismételtelen új nézőpontokat tár fel, amelyek gondolatilag foglalkoztatják és magasba vezetnek.

A céltudatos földi élet soha nem hiábavaló, szellemi eredményeket kell hoznia, miközben az öncélú élet szellemi nyereség nélkül marad. Mihelyt azonban valaki szeretetre kész, magától is felmerülnek a földi élete céljára vonatkozó kérdések, aztán a gondolkodás megváltozása is megtörténik. Ha azonban hiányzik a szeretetkészség - ami többnyire a bukást jelenti annál, aki a földi élete célját még nem ismerte fel - akkor nem lehet szó felfelé ívelő fejlődésről, akkor maradt az ember lelke azon állapot szerint, amilyen testet öltése kezdetén volt. Akkor a földi út teljesen hiábavaló, akkor a nagy kegyelmi adományt eljátszotta, ami pedig a legnagyobb eredményt hozhatta volna.

Azonban minden embernek van lehetősége, hogy a földi élet céljának felismerésére eljusson, mert minden embernek van gondolkodóképessége, mert az egyik gondolatot mérlegelheti a másikkal szemben, tehát ítélethozatalra képes. Biztos már az első fontolgatásnál eljuthatna a felismerésre, mert a természetben is felismerhet bizonyos célszerűséget, törvényes rendet, amit önmagára - a

legfejlettebb teremtményre - is alkalmaznia kell, különben valóban nagyon korlátozott volna a gondolkodása, olyan felfogás, ami nem vall okosságra.

Az ember képes a földi életcélja felismerésére, mert különben nem lehetne felelősségre vonni, hogyan használta fel ezt a földi életet. Bár az emberek tagadják az ilyen felelősségüket, semmilyen célt nem akarnak ismerni. De a természet világában is van elég bizonyíték, hogy a természeti törvényekkel - az isteni Renddel - szemben nem lehet következmények nélkül cselekedni, tehát az ember önmagára nézve is tartson érvényesnek bizonyos törvényt, vonja be magát is a Rend törvényébe. Életét nem alakíthatja önkényesen bármiféle felelősség nélkül azzal szemben aki mindent létrehozott, hanem az isteni Rend törvényeihez kell alkalmazkodnia.

El kell ismernie egy Törvényhozót, akkor felelősségtudata lesz iránta. Ha nem ismeri el, szabadnak érzi magát az Úrral szemben való felelősségtől. Nyilvánvaló, hogy ekkor még az istenellenes erő hatalmában van, mert ez úgy befolyásolja az embereket, hogy minden hitük elfogy a földi élet okában és céljában azért, hogy ez a hatalom megint örök időken keresztül megtarthassa őket magának.

Ámen.

Isten szava meghallására a képesség fejlődik

B.D. No. 7104

27. április 1958

Amit tőlem kaptok mint tiszta igazságot, nyugodtan megvédelmezhetitek, és meggyőződéssel képviselhetitek. Hihetitek, hogy minden teljesül, amit a jövőről mondtam. Ráhagyatkozhattok a Szellem hangjára, mert az én hangom hangzik fel bennetek. Azt akarom, hogy az igazság el legyen vezetve az emberekhez - és ti, akik engem hallani tudtok, terjesszétek el az emberek között.

Ha hisztek bennem akkor megértitek, hogy bizonyos összefüggésben vagytok velem, hogy izoláltságtok ellenére mint teremtmények kapcsolatban vagytok velem - és ezt megszólításom is igazolja. Hallhattok engem a bennetek felmerülő gondolat formájában is, mert a gondolat eredete nem ti vagytok, az tőlem áramlik hozzátok. De erre világosan csak akkor ébredtek rá, amikor lelketek képes már szellemi fülekkel hallani, amikor annyira felkészült, hogy megérti a gondolatban kimondott szavaimat, és képes a tudathoz elvezetni azokat.

Bár szavam folyton hangzik, de meghallása bizonyos képességet követel, amit csak az akaratom szerinti étellel tud megszerezni. Szavaim nem észlelhetők ott, ahol nem is törekednek rá, és nem hisznek abban a lehetőségben, hogy az ember engem meghallhat. Az ember alakítsa magát hallókészülékké, és teljesítsen minden feltételt, amelyek lehetővé teszik, hogy felfogja a végtelenségbe folytonosan kiáramló gondolataimat, és azokat meg is értse. Ekkor úgy érzi, mintha őt magát szólítottam volna meg, és lelkének olyan minden szavam, mint egy szeretettel neki nyújtott étel. Utána már mindig ezt a mennyei kenyeret keresi.

Ezért nem lehet azt mondani, hogy én csak ezekhez, vagy azokhoz az emberekhez szólok, mert a Szellemi Birodalomban szavam folyton és mindig felhangzik, és teljesen függetlenül, hogy a Szellemi Birodalomban, vagy a Földön tartózkodik - mindenki meghallhatja. De csak a szellemi fül hallja. Tehát előtte iskolázni kell ezt a szellemi fület. Ennek feltétele mindig, hogy megtartsa parancsaimat, és szeretetben éljen. Aki az istenszeretet és emberszeretet könnyű parancsait teljesíti, annak kinyilvánítom magamat. Azaz, észleli hangomat, mert szíve felkészült Szellemem befogadására.

Értsétek helyesen szavaimat: Szellemem megállás nélkül munkálkodik, de nem hatol át sehol erőszakkal ahol ellenállást kap. Tehát ha ellenállása megtört - azaz előzőleg szeretetlen volt, és az én szeretetemet visszautasította - majd megnyílt, hogy szeretetemet átjárhassa, tehát világosság lett benne, és már látja amit eddig nem látott meg, és hallja amit eddig nem tudott meghallani - tehát engem, és szavaimat. De ezek most újból felhangzanak benne - mint kezdetben.

A végidőben különösen nagy a belső ellenállás, és ez a szeretetlen felfogásban nyilvánul meg. Ritka dolog lesz tehát, hogy ebben az időben szavaimat valaki magában észlelje. Ennek az a következménye, hogy csak kevesen hisznek majd a Szellemem általi direkt megszólításban. Egy

teljesen felfoghatatlan valamivé vált az ős-kezdetben egészen természetes folyamat, amit minden lény ismert. Pedig minden emberben le kellene ennek játszódnia, mert a képessége megvan rá. De nem képezik ki, nem iskolázzák, vagy tudatlanságukban és hitetlenségükben nem tesznek semmit, hogy a régi állapotukba vissza jussanak, és Atyjukkal olyan viszonyba kerüljenek mint egy gyermek, tehát hogy méltóvá tegye magát a megszólítására. Hogy szavaim meghallására a feltételek meglegyenek, az embereket csak tanítani lehet, és nem kényszerrel formálni. Aztán minden ember maga döntse el, hogyan viszonyúl ehhez a tanításhoz. Szavaimat az embereknek csak indirekt lehet odaadni. De hogy az ember szavaim igazságát megtapasztalhasa önmagán, ahhoz azt élni kell.

Ámen.

Tudomástok van a boldog és boldogtalan állapotról

B.D. No. 7126

21. május 1958

A világosság birodalmában lévő boldogságokat nem tudjátok felmérni, és nincs elképzelésetek, hogy a sötétség birodalmában milyen kínokat kell a lelkeknek eltűrni. De szavaimmal közlést adok mindkettőről, tehát nem vagytok ismeret nélkül felőle. Hogy aztán hiszitek-e - az rajtatok múlik, viszont saját sorsotokra nézve döntő, amikor a testet elhagyva a lélek átmegy a Szellemi Birodalomba.

Ha hiszitek, amit szavaim ismételten közölnek, akkor a földi életben ennek megfelelően viselkedtek. Mert a hívő ember nem él felelőtlenül a mindennapok során. Mindegyik azon igyekszik, hogy akaratomnak megfelelően éljen - még akkor is, ha gyöngesége gyakran bukásokat okoz. De ne a sötétségtől való félelem, vagy a boldogság elvárása vigyen az életvitel megváltoztatására! Egyedül ennyi a lelkiállapotot nem befolyásolná előnyösen! A hívő ember gondolkodik a dolgokról, és az Istennek tetsző életre az ösztönzést belülről kapja. Az u.n. forma szerinti hívő ember számíttatás hatására cselekszik, törvényt teljesít, vagy határozatokat visz végbe. A megígért jutalom, vagy a büntetéstől való félelem viszi a parancsok teljesítésére.

Az igazi hívő ember **AZZAL** állítja helyre kapcsolatát, akiben hisz. Ilyenkor felelőséget érez **VELEM** szemben, és azon fáradozik, hogy a Földön akaratom szerint éljen. **ENGEM** megbántani nem akar, érzi, hogy én szeretem, és szeretné méltóvá tenni magát erre a szeretetre.

Növelje meg az ember felelősség érzetét mindaz, amit a testi halál utáni boldog, vagy boldogtalan lélekállapotról tud. Tegye magában tudatossá, hogy a földi életet nem éli cél nélkül. Ne mondhasa, hogy nem kapott utalásokat, mi a következménye a helyes, és a visszas életmódnak. Együttal álljon szeme előtt a cél is, tehát az az állapot, amit a lélek elérhet. Ezért kell tudnia, az ilyen állapot milyen összetételű.

De erre vonatkozóan bizonyítékokat adni nem lehet. Viszont a komoly törekvés mindig kap igazolást is a túlvilágról, amelyek már nem kényszerítenek hitre, mert hívő ember kapja. Ez a kegyelem igazolása azoknál a gyenge hitű embereknél, akiknek hitüket illetően még kis erősítésre van szükségük - viszont jóakarát van bennük, hogy a Földön akaratomnak megfelelően éljenek.

Aki figyelmes, az olyan dolgokat lát meg, és él át, amiket mint bizonyíték felhasználhat. De a túlvilág megnyilvánulása nem szabad hogy hitre kényszerítő legyen, ezért mindig csak egyes emberek lesznek, akik ilyen élményekről beszámolhatnak. Ezeknek az egyeseknek az állításait megint csak szellemileg törekvő ember fogadja el, míg a hitetlenek kinevetik mint fantasztá és hazug embert - ezeknek így semmi hasznuk nincs belőle. A világosság és sötétség birodalma mindig megnyilvánul - de sohasem úgy, hogy az embereket hitre kényszerítse. Ezért lehet a **JELENÉSEKET** is bármikor letagadni, vagy bárki azt csinálhat belőle, amit akar. És ismételten arra kell utalni, hogy az egyes ember szeretetben leélt élete meghatározó abban, hogy helyes ismeretet kapjon. Aki szeret, az mindig buzgóbb törekvésre kap erősítést, melyben segítségére van a világosság világa. Számára már nem lehet kételkedés tárgya, van-e élet a testi halál után, és hogy ez megfelelője annak az életnek, amit a Földön élt. A legmagasabb cél elérését keresi, mert állandó kapcsolatban marad velem.

Ámen.

Ha ti emberek a földi életet úgy néznétek, mint egy végtelen időig tartó fejlődési folyamat utolsó szakasza, akkor nagy buzgósággal tennétek meg ezt a rövid szakaszt, nem sajnálnátok semmi fáradságot, hogy ebben a rövid életszakaszban a fölfelé való fejlődéseket sikeresen befejezzétek. De minden visszaemlékezétek hiányzik, csak annyit tudtok biztosan, hogy ez a földi élet rövid, ezért nincs bennetek különlegesen nagy buzgóság. Inkább közömbösek vagytok aziránt, hogy mi van még előttetek. Kevés gondotok van rá, mi lesz a földi élet után. Viszont a földi utat minden visszaemlékezés nélkül kell megtennetek, nehogy az határozza meg, mit akartok, gondoltok és tesztek.

Ha csak csekély visszapillantástok lehetne - a rémülettől már nem lennétek életképesek. Vagy hajtana a nagy félelem, hogy mindent megtegyetek amit tőletek követelnek, csak hogy elkerülhessétek borzalmas sorsotokat, és megszabaduljatok minden anyagi formától.

Tehát nekem meglenne a hatalmam, hogy egy olyan életútra kényszerítsek benneteket, amely megfelelne az akaratomnak - ha engedélyeznék egy visszapillantást. De hozzátok való szeretetem nagyobb, és korlátlan boldogságot akar készíteni - az pedig nem engedi meg az akarat kényszerítését. Ahhoz, hogy határtalanul boldogok lehessétek, teljes akaratú szabadságban kell élnetek. Olyan szabadságban, amely az én akaratomnak, azaz örök Rendemnek megfelel.

Értsétek hát meg, hogy az irgalom és a szeretet műve az, hogy elveszem a visszaemlékezéseket. Egyrészt azzal, hogy nem tudtok egy legyőzött földi életről, másrészt azzal, hogy olyan lehetőséget teremt, melyen átmenve határtalan boldogsághoz juthattok. Tudás nélkül azért nem hagylak benneteket, de az ilyen tudást **bizonyítani** nem lehet. Tehát van tudomástok egy előző állapotról, de ez nem terhel meg benneteket, mert már legyőztétek.

Viszont ez az ismeret nagyobb szellemi törekvésre hajt benneteket, ez mindig a legnagyobb szabad akarral megy végbe, és így áldást hoz számotokra. Ezért mindig csak azt mondom nektek: ne utasítsatok vissza semmit, inkább mindent mérlegeljétek, amit elétek tárnak földi életetek okáról és céljáról. Gondoljátok át ezt az ismeretet, ami "testetöltésekről" oktat.

Gondoljátok meg, és földi életeteket mindig úgy éljétek, hogy felelősséget érezzetek érte, és ezt a felelősséget előttem se kelljen szégyenletek. Higgyétek, nem hiábavaló a földi létetek, és más célja van, nem csak a test fenntartása és kielégítése. A test mulandó, és a földi élet hosszúságát sem tudjátok.

Ha nem vagytok hajlandók másfajta ismeretet elfogadni, ha azt, ami "nem bizonyítható" nem akarjátok elfogadni, úgy legalább tartsátok magatokat "Isten szavához". Ha azt hívő komolysággal hallgatjátok, az is felgyújthat benneteket egy kis világosságot, és némely dolog hihető és érthető lesz számotokra - pedig azt sem lehet bizonyítani.

Valamely formában keressetek kapcsolatot a Szellemi Birodalommal. Legyen az egy gondolat amit a Teremtőhöz küldtök, vagy akár a szeretet tetteivel, mely egész biztos kapcsolatot jelent velem. Így majd olyan titkok birtokába juttok, amik önmaguk vonják el magukról a fátylat, hogy segítséget kapjatok eme utolsó rövid út eredményes megtevéséhez.

Ne legyetek részvétlenek, ne csak testi kívánságaitok uralják egész gondolatvilágotokat, mert sokmindent teremtettem nektek, ami megfontolásokra indíthatna. Körül vagytok véve csodák minden fajtájával. Ezek mind szeretetem és hatalmam termékei, melyek engem tanúsítanak. Majd velem is próbáljatok kapcsolatba kerülni, mert a teremtésben nyilatkoztatom ki magamat. Ez majd megóv a rettenetes sorstól, hogy magatoknak újra át kelljen menni rajta. Majd megszabadultok a formátoztól, és újra bemehettek a szellemek boldog birodalmába, ahol szabadságban, világosságban és erőben, örök boldogságban éltek.

Ámen.

Allandóan figyelmeztetek, és arra emlékeztetek, hogy én meghaltam a kereszten. Ha erről nem volna tudomástok, akkor a Földön az embereknek, a túlvilágon a még megváltatlan szellemeknek ismételtlen és mindig, az emlékezetébe idézem - vagy ismeretet vezetek hozzájuk - mert nem szabad ismeret nélkül maradni annak, aki egykor boldogságra akar jutni.

Mi a haszna ha tudtok is az "ember Jézus" létezéséről, aki földi létét kereszthalállal fejezte be, ha kereszthalála SZELLEMI JELENTŐSÉGÉRŐL nem tudtok. Ha nem tudtok arról a misszióról, amit a bűnös emberek miatt vitt végbe.

És mi haszna, ha nektek meg is mondják: az emberiséget megváltotta a bűntől - de ti nem jöttök rá az összefüggésre, és számotokra csak szavak maradnak, amelyek értelmét nem fogtátok föl.

És amíg nem ismeritek az okát, hogy miért van emberi élet a Földön - addig azt sem tudjátok megérteni, miért nevezik bűnösnek az emberiséget - holott köztetek nincs senki, aki büntelen lenne. De a Krisztusi Megváltó Mű jelentősége akkor növekszik, amikor tudtok az ŐSBŰNRŐL, mert ez a bűn az oka a földi életnek.

Ez a bűn NAGYSÁGÁBAN nem hasonlítható az emberek bűnösségéhez, még akkor sem ha tudjátok, hogy a bűnösség az ősbűn következménye. De a bűnöket, amiket az ember a Földön elkövet, már a Földön, vagy a túlvilágon kiengesztelheti, bármennyi időre volna szüksége hozzá.

De az ŐSBŰNT lehetetlen hogy ki tudnátok engesztelni, sem a földi, sem a túlvilági életben. Mert az ősbűn nem abból állt, hogy a már önmagában tökéletlen ember megszegett valamit. EZT A LEGNAGYOBB TÖKÉLETESSÉGBEN ÁLLÓ LÉNYEK KÖVETTÉK EL. Nekik nem volt világosságban és ismeretben hiányuk, őket az a gondolat uralta, hogy tútesznek rajtam - tehát akiket a világosság és erő **gőgössé** tett.

Ez OLYAN MÉRHETETLENÜL NAGY BŰN, hogy ezt a lény képtelen kiengesztelni. Örökkévalóságok sem lennének elegendőek erre.

Ezzel a bűnnel a lények a mélységbe zuhantak: azaz, elvesztették világosságukat és erejüket. Együttal átfordultak mindennek az ellenkezőjére, és elvesztettek minden isteni tulajdonságot, helyette magukba fogadtak minden rossz tulajdonságot és ösztönt. Ellenfeleim lettek, míg végül szellemi szubsztanciájuk teljesen meg nem keményedett, és már önmaguk létének sem voltak tudatában.

Ezt az elkeményedett szellemit száműztem a formákba. Illetve: feloldtam őket számtalan szellemi részecskére. Ezeket belenemzettem a teremtettsé számtalan formába, amelyeket szeretem, bölcsességem és hatalmam azért hozott létre, hogy újra vissza vezesse hozzám ezeket a bukott szellemieket. Mert boldogság a rendeltetésük, és ezt a boldogságot csak nálam találhatják meg.

Bár a teremtesen való áthaladás a mérhetetlen nagy bűn kiengesztelése miatt van, de muszáj-állapotban teszik meg, akarattuk meg van kötve - ezért nem értékelhető úgy mint az ősbűn kiengesztelése. Tehát a lénynek egyszer megint abba a helyzetbe kell kerülnie, amikor ettől a bűntől szabad akarattól akar megszabadulni. Ekkor megadható neki az ismeret, hogy bár súlyosan félrelépett, de van olyan út, amely nagy vétkétől megszabadítja. És ez a kereszthez vezető út, és az ősbűntől való megszabadulást csak az ISTENI MEGVÁLTÓ, és a MEGVÁLTÁS művének elismerése hozhatja meg. Ezt a kereszthez vezető utat a földi élet idején kell megjárni, hogy aztán a testi halál után ismét felvételt kapjon a Világosság Birodalmába, ami az ember tulajdonképpen hazája.

Igaz, a lelkek a túlvilágon is tudnak a Megváltás Művéről, és a hozzám vezető útra ott is ráléphetnek, viszont a tökéletességnek azt a magas fokát már nem érhetik el, amit a Földön elérhettek volna - ha elismerik Jézust, mint Isten Fiát, és a Világ Megváltóját, AKIBEN ÉN MAGAM TESTESÜLTEM MEG, hogy megnyerjem azt az elismerést, amit egykor megtagadtak tőlem.

Nektek embereknek tudnotok kell a MEGVÁLTÁS ilyen nagy jelentőségéről! Jézus Nevét nem említhetitek úgy, mint egy olyan embert, aki magas etikai célokkal élt egykor a világon. Igen nagy

jelentősége volt a missziónak, amiért a földre jött. És ha ez még tisztázatlan előttetek, akkor kutatnotok kell a magyarázata után.

Mert a saját ismereteitektől és jóakaratotoktól függ, hogy földi utatok eredményes lesz-e. Hogy befogad-e a Birodalom, amely a hazátok volt.

Ámen.

A jó szellemi erők segítsége

B.D. No. 7144

13. június 1958

Ha valaki átadja magát azoknak a szellemi erőknek, amelyek az én megbízásomból tevékenyek, az mindig el lesz látva jó tanáccsal. Ilyenkor a hozzám forduló emberi akarat kéri tevékenységüket, és ez jogot ad nekik a gondozásra. Ezért állandóan adja át magát minden jóakarátú ember a Világmindenség jó erőinek, és tegye ezt mindig azzal a céllal, hogy az én akaratom szerint történjen minden vele. Tehát amikor szüksége van rá, várja teljes bizodalommal a Világosság Birodalmának segítségét. Egyetlen hívó ember sincs védelem nélkül, magára hagyatva, még ha úgy tűnik is neki, senki se gondol rá, és teljesen magánosan vándorol a Földön. Ha legbensőbb gondolatával felém fordul, mindig körülveszik a jóakarátú lények.

Ezzel a tudattal valóban minden ember gondtalanul járhatná útját a földi életben, mert soha ember nem lesz olyan hűséges és segítőkész hozzá, mint ezek az én megbízásomból tevékenykedő szellemi lények, akik mindig akaratomnak megfelelően vezetnek. Ők mindig az én világosságomnak és szeretetemnek követői, akiket saját boldogságukra engedek emberi gondozottaikkal mellett tevékenykedni. Ahol jártok-keltek, az ő oltalmukban vagytok. Hatást gyakorolnak gondolataitokra, erre vagy arra figyelmeztetnek vagy óvnak, tevékenységekre ösztönöznek - és mégis csak azt csinálják, ami az én akaratom. Ezért Isten oltalmáról beszélhetek, úgy érezhetitek, hogy magam gondozlak, mert tudok mindenről, hogy mi tesz jó szolgálatot nektek. Ezért ejtsetek el minden aggódó gondolatot, nem kell szerencsétlenségtől félnetek, vagy hogy hibás lépest tesztek. Mindenkor tudnotok kell, hogy nincs aggódásra szükség, ha szilárdan hisztek atyai gondoskodásomban, és azokra az erőkre bízátok magatokat, akiket magam bíztam meg őrzéseikkel.

Szíveteket pedig töltsétek meg teljesen szeretettel - mert akkor arra kényszerítették, hogy jelen legyenek. És akkor valóban nem történhet már semmi rossz, mert annyira nyilvánvaló a velem való kapcsolatokat, hogy bezárul körülöttetek a fénylények köre, és ez annyit jelent, hogy sötét hatalom nem juthat olyan közelbe, hogy nyomorgathasson benneteket. De a szeretetben még mindannyian gyöngék vagytok - és annál erősebbek a félelemben! Ezt félelmet szeretném elsősorban elvenni tőletek, és biztosítani, hogy állandó védelemre számíthattok, csak legyen hozzám forduló az akaratotok. Azaz engem ismerjete el Atyátoknak és Isteneteknek, és tudatosan törekedjete felém azzal a kívánsággal, hogy én elfogadjalak a magaménak. Mert elsősorban ez a kívánság adja meg minden jó szellemi lénynek a jogot, hogy védelmüket megadhasák.

És ha félelmeteket már legyőztétek, akkor szeretetetek is állandóan jobban kibontakozik, a velem való kapcsolat is létrejött általa, amire már vágyakoztatok. Tudnotok kell, hogy minden világossággal telített szellemi lényt a szeretet teljesen betölt és ezért hatalma is van. Viszont tőlem elszigetelten ne hívjatok szellemi lényeket segítségül, mert ezt a kérést nem hallom meg - azonban egy másik helyen teljesítik, ha nem előzte meg akaratát hozzám fordulás! Ezért a belém vetett hit ne formászerű legyen, hanem eleven. Az eleven hit azt a szilárd hitet hordozza, hogy közelebb juttok hozzám, ahhoz, aki a már boldog szellemi lényeket küldi hozzátok, hogy segítsenek, és akaratom szerint szolgáljanak nektek.

Ámen.

Sokan nem tudják, hogy a földi testbeöltözést teljes szabad akaratukkal teszik meg, és mielőtt megtestesültek volna nem hallgatták el előlük leendő életsorsukat sem. De ez az ismeret nem tartotta őket vissza, mert azt is felismerték, ezzel befejezhetik a már túl hosszú és kínos állapotot, amiben vannak. Tehát nem vonakodtak, hogy mint emberek a földi élet útjára lépjenek. De hogy a földön szabad akaratukat sérelem ne érje, erről elvették a visszaemlékezésük. Ez a tény emlékeztette mindig arra, hogy akár így, akár úgy él a Földön, nem tiltakozott ellene akkor, amikor egész élethelyzetét, sors-szerű életfolyamát bemutatták neki. Nem kényszerítették volna annak elfogadására, ha maga nem egyezik bele.

Bár a Földön ezt nem akarják elhinni, de szolgáljon vigasztalásul azoknak, akiknek nehéz életsorsot kell hordozniuk. Tudniuk kell, hogy ez eredmény is ennek megfelelő lesz. Lehet, ez lesz az utolsó, fájdalommal teli út, amit a Földről való távozásuknál egy minden nehézség nélküli sorssal cserélnek fel. Gondoljanak arra is, hogy nem tart örökké az idő, amit a Földön kell tölteni.

Sokan lesznek akik kudarcot vallanak, holott egykor készen voltak hogy eredményesen megtegyék ezt a rövid földi utat. Ha Istennel fenntartják kapcsolatukat, belőle merítenek, nem is lesz erőben hiányuk. Ha nem így döntenek, az a saját szabad akaratuk döntése - és azt semmiféle módon nem befolyásolják. Nagyon magas az ár amiért a küzdelem folyik, és az a földi életben megér bizonyos megerőltetést.

Az embernek - illetve lelkének - nem lehet ajándékba adni a boldogságban való élest. Ezt neki magának kell megszereznie, küzdenie kell, hogy megszerezhesse a szabadságot, a világosságot, és az erőt. Magának kell azt az akaratot létrehoznia, hogy ezekben győztes lehessen. Ezt meg lehet tenni minden élethelyzetben, és minél keményebb a küzdelem, annál magasabb amit elér.

Ha meggondoljátok hogy a földi életben bizonyos világi célok elérésére mennyire nekifeszültök - és amely célok valóban össze sem hasonlíthatók ezzel a magasztos céllal - akkor pontosan tudjátok, hogy minden a magatok akaratán múlik, bevetitek-e magatokat ebbe a küzdelembe. Most is hasonló szilárd akaratukkal kell küzdenetek, amikor összehasonlíthatatlanul nagyobb a tét, mint amikor csak földi sikerért és boldogságért folyik a küzdelem. Arra is gondoljátok mindig, hogy egykor készek voltatok megjárni a földi utat - és akkor ebből is bizonyosságot meríthettek. Azt is tudjátok, hogy EGY valaki oldalatok mellett kísér, aki mindig kész, hogy ellásson erővel, és támogasson. Segít legyőzni a legnehezebb élethelyzeteket - de természetesen csak ha erre megkéritek. Senki élete nem múlik a véletlen, az a maga lelki érettségének a megfelelője, és előre viszi leendő boldogságát. Az ember ura lesz helyzetének, ha Istentől kér erőt. De hiába éli életét, ha csak a maga erejére támaszkodik, és ezzel annak a kezeibe adja magát, akitől földi életében szabadulni kellett volna

Ámen.

A vég előtt természeti katasztrófa lesz

A Föld megrendül alapjaiban. Az ember még egyszer megkapja a határozott utalást a bekövetkező végre. Egyszer fel kell merülni benne a halál gondolatának, mikor olyan hatalmaknak látja magát kiszolgáltatva, amelyekkel szemben tehetetlen. Sok ember megkérdezi majd, hogyan keletkeztek ezek a nagy földrengések - de az események gyors egymásutánjában nem lesz idő a válaszára.

Hatalmas méretű detonációk lesznek a Föld egyes tájain, és ez elveszi az emberek gondolkodási képességét. Csatlakozik hozzá a természeti elemek elképzelhetetlen dühöngése, amelynek következményeit majd csak a túlélők tudják áttekinteni. És ezek hajlamosak lesznek azt gondolni, az áttekinthetetlen nagy pusztulást az emberek kísérletei okozták.

De tévednek. Az én hangom volt, ami ilyen erővel felhangzott, és fel kell hangzania, mert az emberek már nem hallják meg, ha halkán beszélek, és erre a mentési akcióra nekik maguknak van

szükségük röviddel a vég előtt. Eközben a pusztító munka jót és rosszat egyformán elsöpör, és számtalan ember elveszti életét. A túlélőknek meg áldásos lehet, ha a maguk számára levonják belőle a tanítást - és megismernek, utána pedig az utat velem együtt járják.

Már régóta hirdetem ezt az eseményt de hitelt nem igen kapott. Az emberek nem tudnak elképzelni ilyen hatalmas terjedelmű természeti eseményt, azonkívül ennek a földperiódusnak a kezdete óta ilyent még nem éltek át. Említést mindig kapott. Ha az emberek szikrányt hinnének szavaimnak, akkor számon tartanák, amit hosszú idővel ezelőtt megjövendöltek. De az utolsó időben kiveszett minden hit, és még az enyémekek is nehezebbre esik, hogy ezeket a bejelentéseket komolyan vegyék - habár engedelmesek, és mindig szeretettel kapcsolódnak hozzám.

Hirtelenül és váratlanul lesznek észlelhetők a jelek, hogy kozmikus változások mutatkoznak, hogy a kozmikus rendből a dolgok látszólag kilépnek. Különleges megfigyeléseket tesznek a csillagos égen - rövid időre fenyegető elsötétedések lépnek fel. De utána mindig látszólag nyugalom lesz - míg csak az elemek el nem szabadulnak. Ez pedig olyan gyorsan és rettenetesen történik, hogy az embereknek nem marad semmi idejük megfontolásra.

Ekkor már csak egy lehetőség lesz: a nagy veszedelemben gondolatban hozzám kiáltani segítségért. Azok, akik előtte már ismereteket szereztek az elkövetkezendő eseményekről – még ha nem is hitték el - most nagy kegyelmet élveznek, mert eszükbe jut az EGYETLEN ÚT, és most lélekben és igazságban HOZZÁM kiáltanak. De közülük sokan még gondolkodni sem lesznek képesek, azért azt a tanácsot adom, hogy már most forduljatok hozzám, kérve, majd AKKOR LEGYEK SEGÍTSÉGETEKRE. És én elfogadom kéréseket, mert hitet bizonyít - amit akkor majd láthatóan is megerősítek. Hogy az esemény miképpen játszódik le, azt nem kell az embereknek elmagyarázni, mert semmire sem szolgál. De hogy lejátszódik - azt elhihetitek! És túltesz minden eddigi csapásnál. Erről meggyőződéssel adhattok hírt az embereknek. Mert csak áldásos lehet, ha valaki tudja - istenetek és teremtetők mindent előre elhatározott, de nem a ti károtokra, hanem lelketek hasznára - mert az már a legnagyobb veszélyben volt, hogy elveszik.

Rövid idővel utána bekövetkezik a Föld vége. De ezt nem én idézem elő, hanem az emberi akarat. Én a mindent elpusztító kísérletek gyakorlatát nem akadályozom meg. Mert a kisiklott emberiség számára is elérkezett a szellemek szétválásának az ideje. Mindent vissza kell vezetni a Rendbe, ami a rendből kilépett - hogy az Új Földön újra meginduljon felfelé az elakadt szellemi fejlődés amit szeretetem, bölcsességem, és hatalmam öröktől való tervem alapján, újból létrehoz.

Ámen.

Az ember tudatosan munkálkodik a saját lelkén

B.D. No. 7153

25. június 1958

Semmi és senki nem tarthat vissza benneteket attól, hogy a saját lelketeken dolgozzatok. Egyedül Ez határozza meg a túlvilági sorsotokat. Ezt a munkát senki le nem veheti rólatok, helyettetek senki meg nem teheti. Ezért kárba vészett minden nap, amelyen valami kevéske haladást ki nem küzdöttetek magatoknak. Csak egyetlen kis végbevitt szeretet-szolgálat már segíti lelketeket hogy érlelődjön.

Elvesztettétek azt a napot, amelyen csak az én-szeretet kapott kielégítést, amely csak a testnek volt előnyös. Mert fölöslegesen élitek le azt a napot, amelyen lelketeknek nélkülözni kellett. Hiszen könnyű lépni, naponta sok alkalom adódik ahol bizonyíthattok, ahol valami lelki feladatot végezhetek, ahol le kell győznötök önmagatokat, ahol vágyak és kísértések ellen kell küzdenetek, szenvedélyekre kell nemet mondani. Vagy jó tettek által örömet okozhattok, barátságos szavaitok vannak, vagy segítséget nyújthattok. Mindez előnyt jelent lelketeknek. Olyan alkalmak is lesznek, amikor bensőséges párbeszédet folytathattok Istenetekkel, Atyátokkal, és ebből lelketek áldást kap. Isten szavát is ismételten elolvashatjátok, hallgathatjátok - és azzal, hogy Isten így megszólít, lelketek különösen sok segítséget kap. Mert ez táplálék a léleknek, amely általa érlelődni képes. Akármennyire nyereségesek is lehetnek földi értelemben napjaitok - egy akármilyen kicsi jótett mégis messze

magasabb értékű. Mert az a lélek igazi nyeresége, olyan, ami értékét soha el nem veszti. Amit élvezetekben a test kap, az veszendő - legjobb esetben is csak kölcsönben van nálatok, és bármikor elvehetik tőletek.

Amikor nem helyes az életvitel a lélek nagyon károsodik, bűnnel terhelitek. Ugyanis a főnálló ösbűnt sok más bűnnel tetézték. És mert örökké megmaradtok, lelketek egyszer felel érte. Csak úgy gondtalanul ne éljetelek bele napjaitokba - illetve ne legyetek meggondolások nélkül. Gondoljátok meg jól, hogy mit tesztetek. Azon fáradozzatok, hogy többet figyeljetelek lelketekre, mint a testre. Hiszen tulajdonképpen éneket a lélek! Az teszi meg a Földön keresztül az útját, hogy tökéletessé váljon, hogy kiérlelődjön - mert ezt csak a Földön érheti el. De ehhez kell a szabad akarat, hogy tudatosan küzdjön a gyengéi, és sokféle hibája ellen.

Mikor az ember tökéletessé akar válni, ERŐÉRT kell folyamodnia, hogy tudjon Isten akarata szerint élni. Azaz, képes legyen a szeretetből induló cselekedetek végrehajtására. Biztosan kap rá lehetőséget.

Tudatosan kell élni, mindig azzal a céllal, hogy a még tökéletlen lényét tökéletessé tegye, és ereje szerint ezek megvalósítására törekedjen. Ekkor belülről is kap már ösztönzést a szeretet gyakorlására, és már csak jótettek végrehajtására képes. Így tesz szert naponta szellemi haladásra. A világ ingerei ettől már nem tudják visszatartani. Amikor már arra törekszik, hogy a tökéletességet mint célt elérje, akkor már mindig a lelkén végzett munkát teszi első helyre. Ebben segítségére vannak azok a szellemi lények, akik földi útja fölött örködnék, gondolatait igyekeznek úgy befolyásolni, hogy mindig Isten akarata szerint gondolkodjon, beszéljen és cselekedjen. A földi élet egyetlen célja, hogy a lélek kiérlelődjön. De ritkán ismerik föl ezt a célt. Ezért olyan gyakori, hogy odaát - mindig a saját hibájából - szerencsétlen lesz a lélek sorsa. Bár az ember újból és újból kapja a figyelmeztetéseket, gondolja meg miért is van a Földön - de ha nem hiszi el mit lehet tenni, a lelke bűnhődik miatta. És sajnos a testi halála után ugyanazt a lelki sötétséget viszi magával a túlvilágra, mint amivel annak idején mint ember megkezdte a földi életet.

Ámen.

A Teremtés keletkezésének oka

B.D. No. 7158

3. július 1958

Ami a szellemek sorában történt, az volt a teremtés keletkezésének az oka. Mindaz, ami szellemi és anyagi módon végbement az egész Univerzumban. A teremtések előtt csak a Szellemi Birodalom létezett. Ez a Birodalom a megmérhetetlen boldogságok világa volt, ahol a szellemi lények örültek létezésüknek, és ahol erő és világosság birtokában rendeltetésüknek megfelelően alkothattak.

Ez az „alkotás” megint szellemi teremtés volt, gondolatok és eszmék megvalósítása, ami Isten lényéből áradt hozzájuk, és amit mérhetetlen boldogságban csak végbe kellett vinni, mert rendelkezésükre állt az erő, és szabad akaratukat is használhatták.

A szellemi lények eme boldogság állapotának soha nem kellett volna megváltoznia, nem kellett erejük korlátozottságától, sem a világosság csökkenésétől félniük, amíg Istenük és Teremtőjük iránti szeretetük változatlan maradt; tehát Isten szeretet-világosságával átsugározta őket.

De egy olyan állapot lépett fel, amikor a lények számára egy új aspektus / körülmény / jelentkezett. Ugyanis Lucifer, a világossághordozó, aki az örök Istenség első teremtetett lény volt, az Istenség lényét bizonytalannak állította a lények szeme elé – mivel az Istenség nem volt látható – és önmagát kiáltotta ki annak, akitől minden szellemlény származott. A lényektől pedig azt követelte, hogy őt mint Istent és Teremtőt elismerjék.

A lények pedig ellentmondásba kerültek, mert szeretetük annak szólt, aki őket teremtetette. De Lucifer állítása megzavarta őket, mivel Lucifer világosságban és fényben sugárzott előttük, és egy fölötté álló lényt ők sem láttak. Viszont még bennük volt a felismerés világossága, és ennek következtében Lucifer állítását is kételkedéssel fogadták. A világosság fázisa rövid zavaros szakasszal cserélődött bennük, és minél inkább átadta magát a lény a zavaros gondolatoknak, annál hosszabbak lettek az

elsötétült gondolkodás fázisai - vagy megtisztultak a gondolatok, és a lény a legvilágosabban felismerte igazi eredetét. Ezeket Lucifer már nem tudta megzavarni felismerésükben. De a többiek hamarosan hatalmába jutottak és hozzá csatlakoztak, benne Teremtőjüket és Istenüket látták, és védekeztek a világos pillanatok ellen, amelyek többször is megisméltődtek, mielőtt a végleges mélybe való bukás megtörtént.

Lucifer kezdeti, hiánytalan ereje nagysokaságú boldog szellemlényt hívott életre. A teremtmények bősége miatt viszont Luciferben hamis öntudat jött létre. Már nem vett tudomást a „forrásról” ahonnan erejét kapta, hanem csak ereje „bizonyítékait” látta, és ezeket egyedül önmagának akarta megtartani; holott tudta, hogy a lények annak is tulajdonai, akinek az erejét felhasználta.

Ám nemcsak tulajdonba akarta őket venni, hanem a lényekben zavarossá akarta tenni a világosságot is, ami határozottan kinyilvánította, hogy honnan erednek. Sikerült is neki a lényeket olyan belső ellentmondásba keverni, ami elvette boldogságukat, és akadályozta alkotó tevékenységüket, míg aztán végleg el nem kötelezték magukat „uruk” számára. Ezáltal a lények és a „világossághordozók” is elvesztették erejüket és világosságukat, és a sötétségbe buktak.

Ez a szellemi folyamat, amit most nagy vonásokban elmagyaráztam, ez volt a számtalan szellemi és anyagi fajtájú teremtesem oka. Ezek a teremtesek csak átformált, elbukott szellemiek. Az Istentől való elbukás tehát egy végtelenül nagy távolságba való jutás tőle, ami a maga szubsztanciájában állandóan keményebb lett, minél messzebb esett tőle. Ezt úgy kell érteni, hogy az Istentől való erő, ami mindig aktívabb tevékenységre hajtott, ezt a szellemit már nem indította el, mert maga védekezett ellene. Ezért a tevékenység megállt, megmerevedett a mozgásképeség, - az élet - és ami visszamaradt, az egy teljesen elkeményedett szubsztancia volt; bár eredetileg Isten kisugárzott ereje, ám most már teljesen hatástalan.

De Isten szeretete és bölcsessége eredetileg a szelleminek más rendelkezést adott; egy akarata szerinti megállás nélküli tevékenységet, ami egyúttal a lény akarata is. A szellemlények viszont e rendelkezés ellen dolgoztak. Erejüket istenellenes akarat szerint akarták használni, de már nem tudták megtenni, mert a bukás által elvesztették erejüket.

Isten szeretete most ismét megfogta a teljesen megkeményedett szellemit, aki már önmagát sem ismerte föl, és már csak egy Istennek ellenálló, összepréselt szellemi szubsztancia volt. Isten szeretetereje szétválasztotta egymástól ezeket a szubsztanciákat, és ezekből a legkülönbélebb teremtményeket hozta létre. Tehát mintegy a belőle kisugárzott erőt alakította át. Minden egyes teremtetett dolognak megadta a rendeltetését, ami a muszáj-törvényen keresztül teljesült. Így a szétszóródott és feloldott szellemit tevékenységre kényszerítette, de minden öntudat nélkül, bár annak mint lény birtokában volt.

A teremtetett dolgok alapján ugyanazok, mint amit Isten az őскеzdetben mint „lényt” indított el, csak ami a tökéletességet illeti, egy teljesen megváltozott állapotban van. Mert minden teremtetett dolog az, vagy benne rejlik egy tökéletlen szellemi, aki Istenhez visszatérően van.

A tökéletes szellemi lénynek nincs szüksége anyagból való teremtetett dologra, saját maguk csak kihelyezik magukból az eszmét és gondolatot. De ezek csak akaratauk és gondolkodásuk szellemi termékei, hozzátevé határtalan erejüket. Olyan világ volt ez, amelyben csak „tökéletes” lény mozgott. Semmiféle hiány, semmiféle lehatároltság, és semmi fogyatékoság nem volt benne. Ezek akkor léptek előtérbe, amikor már az Univerzum Istentől elpártolt lényeket hordozott, és ezeknek mint tökéletlen szellemieknek, burkokra volt szükségük, amelyben tevékenységre lettek kényszerítve. Ahol tehát valamilyen forma található, abban tökéletlen szellemi van számúzve. Minél szilárdabbak ezek a formák, annál keményebb és Isten-ellenes a benne megkötött szellemi. De maga a burkoló forma, az anyag is ilyen tökéletlen szubsztanciákból áll, melyeket csak Isten szeretetereje tart össze, hogy a célt szolgálja; tehát szellemi lény hordozója legyen, és azt felemelkedésében segítse. Minden szubsztanciát az isteni szereteterő takar, de nem hat rájuk kényszerítően, amennyiben az ellenállást nem töri meg erőszakkal. Igaz, hogy a teremtetett dolognak meghatározott tevékenységet kell végeznie Isten akarata szerint, de benne a szellemi nem kap „Isten felé fordulásra” kényszerítést.

Így aztán az is megtörténhet, hogy egy, az összellemekekhez tartozó lény végigviszi anyagba öltözéseit a teremtett dolgokon egész az emberségig, és az Istennel szembeni ellenállását mégsem adja föl, mert azt a szabad akaratnak kell létrehozni, és ő újból a Sötétség Ura felé fordulhat. A muszáj-törvényben végzett tevékenység többnyire létrehozza hogy feladja ellenállását Istennel szemben, mert a lény szerű már a legkisebb saját tevékenységnél is érez bizonyos kellemes érzést, mert öslényének is megfelel, hogy valamit saját erőből visz végbe.

A megszámlálhatatlan csillagvilág és a benne található teremtett dolog a szellemek sorában történt egykori elbukás következménye. Még örökkévalóságokon át fennmaradnak, és mindig új teremtés keletkezik, hogy lehetővé tegye minden egykor elbukottnak az Istenhez való visszatérés útját. Még örökkévalóságok múlnak el amíg végbemegy a visszatérés műve, amíg feloldódik a legutolsó elkeményedett szellemi is, és ráléphet a visszatérés útjára.

De egyszer minden teremtmény átszellemül, egyszer újra lesz egy „szellemi” világ, ahol minden szellemi azonos akaratral Isten akarata szerint tevékenykedik, és semmivel össze nem hasonlítható boldogságban él. Egyszer mindenki eléri a célt, hogy nemcsak teremtmény, hanem „gyermeke” Istennek. Isten megadja nekik a legmagasabb boldogságot, mert végtelen szeretete állandóan erre készíti, és addig nem hagyja nyugodni, míg célját el nem érte.

Ámen.

Szokatlan jelenségek

B.D. No. 7205

10. november 1958

Teljesen hagyatkozhatok rá, hogy helyes oktatást kapjatok, amikor hozzám fordultok felvilágosításért. Ezt gondolatilag is megérezitek - azaz már gondolataitok is az igazság talaján mozognak - mert az igazságot keressétek. Tehát már megérezésszerűen is a helyes úton lesztek, akkor is, ha látszatra tisztázatlan problémával foglalkoztok. Ez azoknak az előjoga, akik velem, az Örök Igazsággal kapcsolódnak, mert benső visszautasítást éreznek, amint téves gondolatanyag éri őket.

A végidőben igen sok szokatlan jelenséggel kell számolnotok. Ezeket a jelenségeket saját megítélésetek szerint beszámíthatjátok nekem is, és ellenfelemnek is. Hogy megnyerje áldozatait szokatlan módon lép fel, és nektek meg kell tanulnotok a különbségtevést. Soha ne feledjétek el: az ő területe a világ, így a világban, és világi cselekvések által jelenik meg.

De azt se feledjétek, nem létezik hatalom, amely engem, vagy működésemet megakadályozhatna! Nincs semmi, ami felboríthatná Örök Megváltó Tervemet, melybe be van építve ennek a földperiódusnak a vége. Céлом mindig az, hogy a mélyben lévő bukott szellemi megváltását létrehozzam. Én valóban tudom, erre mikor érkezett el az igazi időpont.

Az is biztos, hogy ellenfelem tervei nem mennek párhuzamosan az enyémmel. Nem törekszik arra amire én - a bukottak megsegítésére. Egyedül arra gondol, hogy hatástalanná tegye a terveimet. Szeretné azokat keresztetni - szeretne engem legyőzni - de ez örökké nem sikerül neki. A legkülönbébb módon hajtja kísérletezésre az embereket, hogy a teremtményeket elpusztítsa. Azt hiszi, ezáltal a megkötött szellemit felszabadíthatja, és megnyerheti. El akarja hitetni az emberekkel, hogy nincs veszély, nem kell figyelni. Ezzel a tudatos lelki munkát akarja megakadályozni azoknál, akik az idők jeleit látva erre szánják magukat. Nagy furfanggal dolgozik, zűrzavart teremt, amely elfogja azokat is, akik nem akarnak hozzá tartozni.

Reális dolognak látszó bűvészmutatványokat játszik el az emberek előtt, amelyek mindaddig megtartják jelenségszerűségüket, amíg az általa kiválasztott "értelmes" emberek meg nem látják. Olyan emberek, akikre az ellenfélnek felfogásuk és gondolkodásmódjuk miatt hatása van. Akik szintén nem akarnak hallani a földi periódus befejezéséről. Akik szívesebben megengednek akármilyen eseményt és intézkedést, csak ne kelljen beletörődniük abba az igazságba, amit már sokszor meghírdettek. Ezek az emberek felfogásukkal jó rezonanciát teremtenek ellenfelemnek.

Azt hiszik, hogy jó erők szolgálatába álltak - pedig csak ellenfelem labdájává lettek. Kihasználja őket, hogy téves tanítás, és sátáni működés terjesztői legyenek. A végidőben ellenfelemnek nagy a hatalma. Ez nem más, mint az én emberek felé irányuló, szokatlanul nagy kegyelmekben gazdag munkálkodásomnak az ellenhatása. Igaz hogy rendkívüli módon munkálkodom, de az emberi érzékszerveket nem érintem természetellenesen! Csöndben tevékenykedem, az emberek szívére akarok hatni.

Ellenfelem azonban az érzékszervekre gyakorol hatást, és az emberek értelmére. Megerősíti az embereket a kívánságukban, hogy a Föld pusztulását az utolsó pillanatban meg lehet akadályozni. Ellenem dolgozik, és a bejelentéseim ellen. Már ezzel is le lehetne leplezni. Ez arra bizonyíték, hogy ki az aki az emberek kedélyvilágát nyugtalanítja, és teszi kérdéssé az általam megjövendőlt végidőt. Szavam igazság. Eme bejelentéseimet ellenfelem nem képes erejüktől megfosztani, akármilyen furfangosan és ármánykodva jár is el. Az emberek is felismerhetnék, ki az, aki befolyása alá akarja vonni őket! Csak vennék felém gondolataikat, hogy megmondhatnám nekik az igazságot!

Ámen.

Még egy rövid kegyelmi idő....

B.D. No. 7207

14. november 1958

Minden nap közelebb visz a véghez. S bármilyen fürgén alkottok és tevékenykedtek a magatok földi jólétéért, hiába szorgoskodtok, mert fáradozásotok eredményét nem tudjátok élvezni, ismét minden elvételik tőletek amit megszerezni véltetek. Csekély lesz a tulajdon amit átvisztek a Szellemi Birodalomba, amikor minden elmúlt, mert csak az marad nektek, amit szellemi javakban birtokoltok, amit lelketek szerzett a Földön.

S bármilyen gyakran is mondják ezt nektek, ti mégsem hisztek az előttetek álló végben, és naponta növekszik fáradozásotok az anyagi javakért, ami alkalmatlanná tesz a lelketekért végzett munka megtételére. Ám ha előrelátva át tudnátok tekinteni a csak rövid kegyelmi időt, megijednétek, hogy milyen közel van a végetek.... De a földi élet megy tovább, egyik nap olyan mint a másik, és épp emiatt kételkedtek az ilyenfajta jövődölésekben.

De egyik napról a másikra ez megváltozik, hirtelen olyan események elé lesztek állítva, amely minden egyes ember életében teljes átalakulást hoz, s kiszakít mindenkit a megszokott nyugalomból. Nagy veszélyeket láttok magatok előtt, vissza kell fognotok a földi munkákat és terveket, mert a fenyegető veszélyek láttán, amit az emberi akarat hozott létre, már nem lesztek képesek rá, hogy azokat teljesítsétek. Mert a népek újra egymás ellen acsarkodnak, és már csak kevés hiányzik ahhoz, hogy fellángoljon az égés, ami minden elpusztításával fenyeget.

Ekkor az emberek méginkább elfelejtik, hogy tulajdonképpen földi feladatuk miből áll.... de arra sem lesznek képesek hogy tovább alkossanak és munkálkodjanak, viszont folyton csak azon fáradoznak, hogy megmentseik magukat és tulajdonukat; tehát csak a testi életre és kényelmükre gondolnak, de a lelkükre soha. S fel kell ismerniük, hogy tehetetlenül állnak minden eseménnyel szemben, ami fenyegeti őket.

Egyesek az emberek okosságára és jóakarására hivatkoznak, ám eredmény nélkül. Emberi részről így minden felveszi a retteget várt menetét, de az isteni oldal közbenyúl; s általa megsemmisülnek az emberi tervek, de az emberek így sem takaríthatják meg amitől aggódva féltek, elvesztik mindenüket ami szívüket fogva tartja, elvesztenek mindent, és egy elképzelhetetlenül nagy természeti eseményben megtanulhatják felismerni Isten hatalmát.

Mert az Írás beteljesül.... És akár hinni akarjátok, akár nem, ez előtt álltok. Gondtalanul alkottok és tevékenykedtek, de mindig csak testi szükségleteitekért, és újból mindent elveszítetek.... De lelketekről nem gondoskodtok, arról, hogy igényeit kielégítenétek.... S majd nem kell semmitől sem félnetek ebben az eljövendő időben sem, mert akkor az gondoskodik rólatok, akit már felvettetek magatokba, különben nem gondolnátok a lelketekre.

Ezért kaptok utalást ismételten az eljövendőre; szavam ismételten felhangzik mint figyelmeztetés és óvás, és ismételten a szemetek elé tárja esztelen és haszontalan földi törekvéseiteket. Csak hallgatni kellene rá, és az életet aszerint berendezni, és ekkor nyugodtan és gondtalanul nézhetnétek az eljövendő események elé.

Ne örüljeteek nagyon a látszólagos nyugalomnak és a földi felfogás szerinti felvirágzásnak; lelkiismereteket ne kábítsátok el földi örömökkal.... Ezek csak érzéki csalódások amelyek gyorsan elmúlnak, mert majd tehetetlenül néztek mindent ami rátok jön, és nem tudtok védekezni ellene.

De elég sokszor meg lett hirdetve, és már rég számításba véve megváltozhattatok volna. Hogy nem teszitek, rettenetes kihatású lesz rátok, mert Isten Terve változatlanul szilárd, és amint elérkezik rá az idő, végbemegy, ahogyan öröktől fogva meghatározott.

Ámen.

Csillagok közötti kapcsolatok

B.D. No. 7208

16. november 1958

Nincs olyan földi-anyagi világ, amelynek lakói tisztán testi módon elhagyhatnák azt a Földet, amelyen élnek. Elveszítenék az életüket. Teljesen mindegy, hogy ez alatt a Földet, vagy egyéb csillagot értetek. A rajta élők szilárd anyagú testet hordoznak, amely a csillag minősége szerint alakul, annak minőségéhez igazodik. Ezért soha nincs meg az a lehetőség, hogy az egyik csillag lakói átmehetnének a másik csillagra - mert nekik mindig csak az a csillag nyújt életlehetőséget, amelyre Isten akaratából kerültek.

De szellemi kapcsolat van a világok között. Ezek mindig csak szellemi célokat szolgálnak. Sohasem azt, hogy a mindenkori csillaglakók anyagi előnyöket teremthessenek - ahogy azt az emberek elképzelik!

A világosság lényeivel létrejöhet szellemi kapcsolat, akik világosságukat minden csillagra kisugározhatják. Tehát gondolatilag a földi emberekkel is kapcsolatban állnak, ha azok ezt a kapcsolatot maguk is akarják, és megnyílnak a jó sugárzására. Akkor a világosság lényei valóban adhatnak földi vonatkozásban is tanácsokat. Az emberek minden földi baját megértik, és befolyásukat valóban isteni értelemben gyakorolhatják.

De az, hogy láthatóan megjelenjenek az embereknek, az kivétel marad, egészen különleges alkalmakra, és különleges célból! Ezt nem szabad általánosítani, amennyiben tömegesen várhatnátok a lények ilyen fellépését, vagy megjelenésüket biztosra vehetőnek hirdetnétek!

Ti emberek fontoljátok meg, hogy a végidőben éltek. Gondoljátok meg, hogy mit jelent, hogy Isten ellenfele röviddel szabadsága befejezése előtt áll. Gondoljátok meg, hogy ismét meg lesz kötözve, és ő tudja, hogy már rövid idő áll a rendelkezésére! Elvakultságában ennek ellenére azt hiszi, hogy hatalmával győz. Ezért nem riad vissza semmitől, hogy kiküzdje vélt győzelmét. Ha az emberek ezt tudják, akkor sok-mindent megértenek, ami szokatlanul érintette őket, vagy talányosnak tűnt.

A tudomány sok dolgot felfed. De megmagyarázhatatlan jelenségek elsősorban a tudományon kívüli területeken jelentkeznek, olyan területeken, amit inkább természetfelettinek lehet nevezni. Az ellenfelem épp ezeket a területeket használja, nehogy hamar lelepleződjön. Hihetővé akarja tenni az embereknek, hogy a világosság lényei szólítják meg őket, adják át magukat befolyásuknak.

Ennek a befolyásnak mindig az lesz a célja, hogy az embereket eltávolítsa az igazságtól. Gondolkodásukat tévedésekkel elsötétítse - tehát megakadályozza az Istenhez való visszatérésüket. Az emberek gondolatai visszatérnek az anyaghoz, amelyet pedig a földi élet alatt le kell győzni!

Amit Isten úgy fejez ki, hogy "a közeljövőben várható" vagy "a közeli vég"-gel áll összefüggésben, azt ellenfelem nem veszi tudomásul. Ezzel az emberekben hamis reményeket táplál, azok közömbösek lesznek a lelkükkel szemben. Pedig a léleknek nagy veszély, hogy a vég bekövetkeztét előkészület nélkül éli át! Ismét örök időkre elveszhet! Az ellenfél ezen félrevezető kísérletein viszont nem buknak el azok az emberek, akiknek érzékszerveik nem irányulnak a világra!

Mert Isten felé forduló tekintetük, és igazságot kívánó vágyuk helyes gondolkodást biztosít nekik. Ha az ilyen jelenségeket nem is tudják megmagyarázni, életútjukat mélyebben nem érinti. Tévedés nélkül járják végig útjukat, folyton a világosság lényének oltalma alatt, akik megakadályozzák, hogy ellenfelem hatalmat vegyen rajtuk. Mert végső soron az ember akarata a döntő, hogyan és miként éli az igazságot.

Ámen.

„Aki megvall engem a világ előtt....“

B.D. No. 7216

28. november 1958

Aki fél megvallani engem a világ előtt, azt Szellemem még nem töltötte be. Még üres edény, Szellem és élet nélküli halott forma. Mert az élet felismer és megvall az emberek előtt.

A formaszerinti keresztényeket arról ismerhetitek fel, hogy aggódalmasan kerülnek nevem említését, hogy nem beszélnek rólam, megváltó munkámról, ritkán ereszkednek szellemi beszélgetésekbe - és akkor is kellemetlenül érzik magukat. Ti pedig "halott" csatlakozóknak ismeritek meg őket. Ahol nevemet örömmel megvallják, ott Szellemem tevékeny - az embert belülről hajtja, hogy megvalljon a világ előtt.

Ha meggondoljátok az emberek mennyire nem keresztény módon viselkednek, mennyire szeretnének kitérni minden elől ami a vallással és a kereszténységgel összefügg, titokzatosságba burkolóznak, társaságban félnek olyan témát érinteni ami Istennel, Jézus Krisztussal, a Szellemi Birodalommal, az ember földi feladatával áll kapcsolatban - ha mindezt megfigyelitek, nem lesz nehéz kitalálni milyen lesz egykor az emberek döntése, amikor annak a megvallását vagy visszautasítását követelik tőlük, aki az embereket megmentette a bűntől és haláltól.

Értem és nevemért csak kevesen lépnek meggyőződéses hittel az emberek elé. A legtöbbje visszatartja magát. Szívében talán még nem oldódott el teljesen, de hitének már nincs ereje, hogy a megvallás következményét magára vegye. Ellenfelemnek - a vég előtti tevékenységei alatt - csak kevesen állnak ellen a szorongatásban. Kiderül majd, hogy ki van a bűntől és haláltól megváltva, mert nevemet az vallja meg jó hangosan a világ előtt. Csak annak van ereje, amikor felszólítják, hogy tagadjon meg engem. Ezt az ellenálló erőt csak az eleven hit hozza meg. A Szellem munkálkodását az emberben csak a hit biztosítja, tehát kell a támogatásomba vetett bizakodás. Ez lesz az az idő, amikor a szellemek szétválnak, amikor világos lesz ki tartozik hozzám, ki **akar** hozzám tartozni - és kinek a kereszténysége csak külső forma.

Akkor nem lesz elég, hogy valaki ehhez vagy ahhoz a vallási irányzathoz csatlakozott - hanem hozzám, Jézus Krisztushoz kell az embereknek csatlakozni! Annyira elevenen kell velem lennie, hogy másképpen már nem is tehet, mint hogy hangosan hirdeti nevemet, és azt, hogy én Istene és Megváltója vagyok!

Akkor én is megvallom őt a Világosság birodalmában. Teljesítem ígéretemet "Aki megvall engem a világ előtt - én is megvallom őt Atyám előtt.... " Mert ez a lélek Jézus Krisztusban engem magamat vallott meg, és Szellemem egész teljessége benne van.

De jaj annak aki megtagad! Ellenfelem csatlósa lesz - és végtelen időnkig az is marad. Mert tudott róla hogy NEVEM megvallását kérem - tehát nem volt tudatlan - és ezért az ítélet napján felelősséget kell vállalnia.

Tehát eljövök, hogy ítéljek "élők" és "holtak" fölött. Értsétek jól ezeket a szavakat!

ÉLET csak belőlem van, és aki az ENYÉM - az ÉL. És akik elfordulnak tőlem, azok mind "halottak", amennyiben megtagadnak engem, amikor a végső döntést kérik tőlük. És ezek nagy számban lesznek - és az én nyájam kicsi lesz akiket a boldogságba beviszek.

Ámen.

Minél inkább elkülönültök az anyagi világtól, annál inkább rátaláltok a szellemi világ bejáratára - mert a szellemi világból felétek áramló gondolatok már nem ütköznek ellenállásba.

A világ állandó akadályozója az ilyen gondolatok érkezésének, mert az ember szíve csak akkor fogadja be, ha hátat fordít a világnak. Ezzel azt is megértitek, az emberek miért foglalkoznak annyira keveset szellemi dolgokkal, amikor még a világhoz kötődnek. A világi gondolatok a szellemi gondolatokat visszanyomják - azaz, az ember nem képes magába felvenni a szellemi gondolatanyagot, mert világi gondolatok nyomulnak eléje, és megakadályozzák hogy a szellemi gondolatok a szívéig eljussanak.

Ennek ellenére az ember felelős gondolatanyagáért, ami uralkodik rajta, mert egyedül a szabad akarata határozza meg, hogy az ember mire gondol. A szabad akarat vagy védekezik a gondolatok ellen - amelyek körülveszik - vagy utat enged nekik.

Az akarat pedig olyan, amilyen az ember lénye - vagy anyagi, vagy szellemi beállítottságú. Késztetést egyik irányba sem kap, teljesen szabad. Viszont ettől az irányzattól függ minden - a gondolkodása, cselekvése, lelkének jelenlegi és jövőendő sorsa, és ez lehet dicsőséges, és lehet rettenetes.

A világ tehát veszélyt jelent az ember akarata számára. De kell hogy létezzen. A lélek általa jut el a tisztánlátásra, hogy döntést tegyen a világi, és a Szellemi Birodalom között. Mindkét világ létezik, de az ember csak az egyiket akarhatja, és ezt az egyet maga határozza meg. Ha az anyagi világot választja, lelke ehhez tapad. Ha a szellemi világot választja, akkor ez lesz tartózkodási helye, amikor földi vándorlása befejeződött, és elhagyja a testet. Mindkét birodalom benyomásokat kelt benne, de egyik se kényszeríti. Ezért mindig az ember lelke viseli a felelősséget, hogy mit gondol, és mit akar, mert mindkét irány felé DönThET.... És a HELYES döntés nem lehetetlen számára akkor sem, ha az anyagi világ kézzel foghatóan itt van előtte - a szellemi világ pedig látszólag nem valóságos világ.

Viszont a szellemi erőknél van bizonyos hatalmuk a lélek fölött. A nem-akarónál is mindig bekapcsolódhatnak a gondolatokba, tehát kénytelenek ezeket felfogni. Ezért egyszer minden ember állásfoglalásra kényszerül. Egyedül ha nem akarja - védekezhetsz a befolyás ellen. De az már érintette, és ezért nem vonhatja ki magát a felelősség vállalása alól - amikor majd egyszer felelősségre vonják.

Az ember gondolkodásra képes, és ez felelősségre vonásának az alapja. A gondolatot sem kényszerítette rá senki. Teljesen rajta múlik, hogy mit gondol. A jó szellemi erőknél, akik pozitív irányban próbálják befolyásolni, mindig az a céljuk, hogy a gondolat helyes legyen. De mert a negatív erők is hatnak, az ember maga dönt. Így nem lehet szellemi kényszerről szó, amelynek az egyik áldozatul esik, a másik nem.

Eközben benső küzdelmek is adódnak, ha meg akar maradni a szellemi gondolatoknál, miközben a földi gondolatok benyomulnak. Ha valaki szellemileg növekedni szeretne, ehhez a benső küzdelemhez erőt a szabad akarata nyújt. Ekkor az ember már győzött is, mert akarata pozitív volt, ennek következtében a kihatása is pozitív. A győzelem annál nagyobb, minél nagyobb volt az illető világhoz való kötődése. Mert annál nagyobbak voltak az ingerek, az ellenállások - de annál nagyobb volt az akarata is, amely most átütő módon győzött a szellemi világ mellett. Egykor a lélek majd örül a győzelmének, mert ezzel maga alakította túlvilági sorsát. Boldog életnek néz elébe, és folyton hálát ad Istennek, aki erőt adott neki a győzelemhez.

Ámen.

El akarom küldeni nektek „a Vigasztalót”

B.D. No. 7247

6. április 1959

Kapjatok mindannyian vigasztalást, akik szomorúan vagy aggódva mentek át a földi életen. Szeretetem állandóan követ, és szeretetem nem akarja hogy szenvedjete. Ezért küldöm

hozzátok igazi vigasztalómat, Szellememet, aki a szeretet szavait közvetíti, a vigasztalás szavait és az erő szavait. Megígértem Szellememet, hogy az majd megvigasztal, amikor én már nem leszek test szerint a Földön. És ez az ígélet mindenkinek szól, akik a Földön élnek....

Szellememben magam akarok mindig náluk lenni és beszélni velük, hogy ne érezzék magukat magányosnak és elhagyatottnak, hogy ne szomorkodjanak, ne aggódjanak, ne legyenek elkeseredettek. Mert mindenkinél, akik vigasztalást, erőt és szeretetet kérnek tőlem, magam vagyok. Szellemem valóban vigasztal, mert ember tud-e szeretetteljesebb lenni mint amilyen az örök Szeretet maga ?

És az örök Szeretet a Szellemén keresztül nyilvánul meg, ahogy megígérte: „Elküldöm nektek a Vigasztalót, az Igazság szellemét” - És ez a Szellem, aki az én kisugárzásom, valóban felbátorít és megvigasztal, nem hagy meg az erőtlenségben, felerősít és mindig újból megajándékoz bátorsággal és erővel: a földi életet állandóan mestéri módon élitek, mert rám támaszkodtok, amikor szellemi szikrátok összekapcsolódik az örök Atyaszellemmel, hogy az megvigasztalja.

Ezért csak egy út van amikor a szív szomorú, amikor az ember el van keseredve földi, vagy szellemi nyomorában.... a hozzám vezető út, hogy Szellemem tevékeny legyen bennetek, hogy megnyilvánulhasson és valóban véghezvigye a maga módján, hogy ti megerősödvé és megvigasztalva menjetek tovább utatokon igazi célotok felé. – Ekkor magam beszélek hozzátok, és szavam balzsamként érinti szíveteket, megnyihít minden szenvedést és eltöröl minden titkos szükségletet. Szavam behatol szívetekbe és vigasztalást hoz mindenkinek, akinek szenvedéseiben vigasztalásra van szüksége.

Azért mondtam e szavakat: „Elküldöm nektek a Vigasztalót”.... Mert tudtam a sokfajta szükségéről amibe gyermekeim jutnak, amikor Jézus követésének útját akarják járni. Ezen az úton a szenvedést nem lehet távol tartani tőlük, és ebben a szenvedésben akartam biztosítani vigasztalásomat.... és mert tisztán testileg már nem tartózkodom a Földön, az enyémekek megígértem a Vigasztalót, Szellememet, tehát magamat, csak nem láthatóan mint ember, de mindenkinek jelenvaló formában, akinek erőre és vigasztalásra van szüksége, és ebben a szükségben hozzám kiált segítségért.

De nem nyúlhatok közbe vigasztalóan ott, ahol nem kéri Szellememet, ahol nincs kapcsolat az emberben lévő Szellemszíkra és az örök Atyaszellem között. Meg kell várnom amíg kiáltása a fülemig ér, amikor szükséghelyzetbe jut az ember és tőlem vár segítséget. Ekkor valóban kész vagyok a segítségre, mert a Vigasztalót mindenkinek megígértem akik hisznek bennem és vágyódnak rá.

Ezért nem kell egy embernek sem elkeseredni, akármi is nyomasztja, mert nálam állandó vigasztalást és segítséget talál, és én nyilvánvalóan megengedem, hogy „Szellemem” és hatása kinyilvánulhasson.

„Elküldöm nektek a Vigasztalót, az Igazság szellemét.... ”

És ti tarthatjátok magatokat ehhez az ígéretemhez amikor csüggedtek vagy nyomottak vagytok, mert szavam igazság és senkinek sem kell vigasztalás nélkül elmennie tőlem, aki szükséghelyzetében hozzám fordult.

Ámen.

A szenvedés a lelket salaktalanítja

B.D. No. 7248

7. január 1959

Sokkal többet kaptok - mint amennyit elveszek. Mert ahol földi javakat adtok oda, ott szellemi javakat kaptok vissza. Csak látszólagosan vagytok hátrányban. Azt hiszitek terheket kell hordoznotok, és földi viszonylatban szorongatottnak érzitek magatokat - holott biztos, szellemi értéket kaptok. És ha az, amit mint ellenérték a földi megszorításokért kaptok, a léleknek egy állandóan növekedő tisztulása - vagy, hogy mindenféle formájú ellenállásban nyilvánul meg - csak érlelődött általa.

De amikor a földi élet csak simán folyik, érlelődésre nincs lehetőségtek, és lelketek visszamarad a fejlődésben. Ha túlterheltnék érzitek magatokat, akkor forduljatok Jézus Krisztushoz, ő segít a terhek hordozásában — vagy leveszi rólatok.

És legyen távol tőletek minden kétely, hogy talán nem hallja meg amit mondtok. Ő tudja, ezen a Földön miért kell küzdeni, és mellettek állva várja, hogy hívjátok - mert ez adja meg neki a lehetőséget, hogy közetek és az ellenség közé állhasson. Ennek a hívásnak tőletek kell kiindulni, és akkor biztos, hogy eredményes lesz.

Hitbeli gyengeség, vagy egy mégannyira is kicsi kételkedés mindig jogot ad Isten ellenfelének, hogy előre nyomuljon, és állandóan gyöngítsen benneteket. És védekezni magatoknak kell, amennyiben átadjátok magatokat Jézus Krisztusnak, amennyiben hívjátok és kéritek, tartsa távol az ellenséget, és védjen meg benneteket vele szemben. És valóban mondom - egy hívás sem lesz hiábavaló, mert szeretete nem távozik el tőletek!

De szüksége van a ti SZERETETETEKRE, és az utána való vágyódástokra, hogy segítségete hatásos lehessen. Minden próbára-tevés amit megálltatok, a léleknek jelentős haladást hoz. Egyszer majd felismeritek, hogy ezek a belső küzdelmek milyen sokkal hozzájárultak lelketek salak-mentesítéséhez. A lélek a tökéletességre vágyódik, és élete végéig folyton küzdenie kell.

Azért mondjátok áldottnak minden órát, amit a Földön szenvedtetek akár testileg - akár lelkileg. És tudnotok kell - előnyben vagytok AZOKKAL szemben, akik gondtalanul és vidáman mennek át az életben, de a lélek tisztulási folyamatát - mert nem törekednek rá komolyan - nem élik át. A földi élet ezért még sok szépet nyújt nekik, és ők örülnek neki. De semmiről nem mondanak le - és ezért kapni sem kapnak sokat. Lelkük minősége közömbös nekik, és azért nem is szenvednek. De a léleknek majd duplán kell szenvednie amikor felismeri hiányait, és be kell látnia, a Földön nem tett semmit lelke tisztulásáért.

A Föld minden szenvedő embere előnyben van azokkal szemben, akik könnyedén és gondtalanul mennek át az életben. De a valódi keresztény is vidám lehet a maga bizakodásában. Csak Jézus Krisztusra kell gondjait és terheit bízni, és akkor az élet neki is elviselhető lesz. Mert bizalmában nem fog csalódni, és derűs bizonyosságot hoz magával a tudat, hogy állandó segítő van az oldala mellett. A jó keresztényt ez a tudat díszíti. Azért még egyszer mondom: Áldjátok a szenvedést, mert Jézus Krisztushoz terel benneteket - AHHOZ, aki segít hordani a keresztet ha erre kéritek.

Ámen.

Jézus létének bizonyítéka a Földön

B.D. No. 7250

8. január 1959

Minden embernek adva van a lehetőség, hogy Isten EMBERRÉ VÁLÁSÁNAK titkára rájöjjön. Akkor minden ember kezébe lesz bizonyíték Jézus földi egzisztenciájára, aki mint "Isten Fia" és a "Világ Megváltója" megnyilvánul neki, és azért fölöslegessé válik minden más bizonyíték.

Aki egyszer ISTEN EMBERRÉ VÁLÁSÁT MEGÉRTETTE, azt is tudja, hogy hinni kell, és miért kell hinni. A bizonyítékokat nem kell szaporítani, mert a lélek kiérlelődésének folyamatára azok inkább hátrányosak. Pedig az ember e célból él a Földön.

Hogy ISTEN MAGA ÖLTÖTT TESTET JÉZUS KRISZTUSBAN, az ember Jézusban, az hihetetlen, és az is marad azoknak az embereknek, akiknek nincs semmi szellemi kapcsolatuk, és a szellemi törekvés idegen számukra. "Szellemi törekvés" alatt a lélek fejlődési folyamatát kell érteni. A földi életet a lélek nem öncélból kapta, hanem mint eszközt a cél eléréséhez. Tehát akiben még nincs szellemi törekvés, az még nem ébredt föl. Azaz gondolkodása könnyebben rááll a tévedésre, mint az igazságra. Inkább elfogadja a tévedést, mintsem az igazságot érvényesítse. A tiszta igazság neki elfogadhatatlannak tűnik, épp azért, mert SZELLEME még ELSÖTÉTÜLT. Ezalatt nem az értelmet kell érteni, hanem az emberekben lévő SZIKRÁT, amely Isten része.

Tehát ez az ember nem enged tiszta szellemi okokat érvényesülni, azért érthetetlen lesz számára annak a "szellemi oknak" a "kihatása" - amely arra készítette Istent, hogy emberré legyen. De EZ VÉGBEMENT! Isten belenemződött egy emberbe! És ez az ember Jézus volt - Mária fia - AKI ISTEN SZELLEME TŐL FOGANT. De az embereket semmi nem kényszerítheti. Ezért Jézus születése emberi törvénynek volt alávetve. DE A NEMZÉSE - NEM! Az ember nem merhet kételkedni ebben, ha megfontolja, hogy minden teremtetett lény, és a Teremtés minden egyes dolga ISTEN EREJÉBŐL KELETKEZETT, tehát ez az erő-valóban képes, hogy AKARATÁVAL létrehozson egy emberi lényt.

De ennek a nemzés nélküli születésnek is megvan a maga szellemi oka, amely a felébredt Szellem számára mindenképpen könnyen érthető. Tehát az embernek tudni kell, hogy a Teremtés egész Művének SZELLEMI OKA VAN, amelynek az ős-teremtésű szellemlények szabad akarata az alapja. Ennek a szabad akaratnak nagy szerepe van az ember életében. Így az először teremtetett ős-szellemek szabad akaratának igen nagy kihatása volt, és ez a magyarázata, hogy "Jézus létezésének" nincs, vagy nagyon kevés kézzelfogható bizonyítéka van.

Semmi kényszer nem hathat az emberre, hogy pozitív, vagy negatív legyen Jézus iránti beállítottsága. Beállítottságát csak a legteljesebb akarati szabadság határozhatja meg. Mert ettől függ egyedül, hogy visszaalakul-e österemtésű lénné. Földi vándorlásának pedig ez a célja.

Ami bizonyítható, az döntésre kényszerítő. Arra a döntésre pedig egy ember sem kényszeríthető, hogy érje el újból az egykori tökéletességét, akkor sem, ha az egész teremtésnek ez az oka és célja. Tehát az embernek ismerni kell az őskézdetet, és mindannak a célját, ami létezik. Tudni kell a Teremtésről, és minden teremtetett lény létének okáról és értelméről. Viszont ennek ismeretét soha és semmikor sem kaphatja meg könyvekből, Isten Szelleme közvetíti ezeket neki, aki önmagában az "ÖRÖK IGAZSÁG" - ennek viszont követelményei vannak, amit azonban minden ember képes teljesíteni. De a legkevesebben akarják teljesíteni! De ISTEN SZELLEME CSAK ott nyilvánulhat meg, ahol megvannak a feltételek, mint az Istenben való eleven hit, és az "csak" a szeretet által válik elevenné - és az "Istenből való igazság" tudatos kérése - abban a belévetett hitben, hogy az igazságot megkapja tőle. És most az ember megkapja, mert ISTEN SZELLEME az emberben lévő SZELLEM SZIKRÁVAL - mert az isteni rész benne - kapcsolatba lép, és az ember tanítást kap a SZELLEMTŐL.

Aki ezt nem tudja, vagy nem akarja elhinni, AZ SOHA NEM JUT EL BÖLCSESSÉGRE, világosságra, megismerésre. De aki hiszi - a legcsodálatosabb kinyilatkoztatásokat kapja, és mert tisztán és világosan megérti azt, ami a másik embernek felfoghatatlan. Megérti az összefüggéseket, és számára egy csodálatos módon megoldott probléma lesz, hogy Isten Jézusban EMBERRÉ LETT. Már semmi más bizonyítékra nincs szüksége. És ő biztosabban látja az egészet, és átfogóbban, mint amit egy éles értelem hozna létre.

A felébredt Szellem számára már semmit sem jelent, mekkora távolság van Jézus földi élete, és a jelenkor között. Mert Jézus földi élete nem szólt egy bizonyos emberi körnek, hanem szólt a múlt minden emberének, a jelennek és a jövőnek. Jézus földi életútjáról minden ember tudomást szerez, és AMINT SZELLEME FELÉBRED, már semmi bizonyítékot nem igényel.

Viszont ha a SZELLEME még nem ébredt föl, a legélesebb bizonyíték is eredménytelen, hogy lelki érlelődését elősegítse, mert nem hit az a hit - amely bizonyítékokon alapszik. A hit szabad akaratot jelent, és egyedül ezt értékeli. Az ember értelmének semmi, vagy nagyon kevés köze van a "Szellem felébresztéséhez". A Szellem ébredése a szeretetből fakadó cselekedetek eredménye, és az önzetlen felebaráti szeretetben eltöltött életé. Ezért a legmélyebb titkok kikutatása nem az eleven értelmi tevékenység privilégiuma, hanem egyedül azoknak az előjoga, akik megtartják amit Jézus tanított a Földön: "Istent mindenek fölött szeresd, embertársadat pedig mint önmagadat!

Ezeknek a parancsolatoknak a teljesítése Jézus létére a legbiztosabb és legtisztább bizonyíték, mert hatásukra az "Istenből való Szellem" bevezeti az embert minden igazságba, és minden szellemi összefüggést megad - amit az értelem soha meg nem adhat.

Ámen.

Ha az én hangomat hallani akarjátok -bele kell hallgatnotok a bensőtökbe. Ez azt kívánja, hogy a földi világ számára teljesen lezárjátok magatokat, és szellemi gondolatokba merültök. Megköveteli, hogy szíveteket a földi gondolatoktól kiüresítsétek, hogy tisztán szellemi gondolatáramlatokkal telhessen meg.

A világtól való teljes eloldódás mindig nehéz lesz az ember számára, de hangom annál határozottabban hangzik, minél kevesebb világból eredő gondolati benyomás terheli a szívet. Amikor a szív teljesen kiüresített, akkor szellemáramlatom akadálytalanul bele tud folyni. Ezt úgy érzitek, mint megszakítás nélküli beszéd, mint Szellemem túlfolyása, mint direkt megszólításom, amit olyan tisztán észleltek, mint egy kiejtett szót. Minél jobban védekeztek a földi gondolatok ellen, hangomat annál tisztábban halljátok. Ez a külvilággal folytatott állandó küzdelmet jelent, mert ellenfelem ösztönzésére az mindig újra közbe szertne keveredni, hogy Atya és gyermeke között megzavarja a bizalmas beszélgetést.

Ezt meg kell akadályozni - hogy nem engedtek neki, hogy minden anyagi világból érkező gondolatot visszautasítotok. Gondolatban azonnal beszéljeteك hozzám, hogy akadályozzam meg ezt a törekvést. És akaratotok teljesül, mert ez az akarat egyedül felém akar fordulni.

Hangom hallása tehát azoknak az igénye - akik a világtól el tudnak oldódni, akik számára én olyan fogalom lettem, amelyet a világ nem képes pótolni. Mert úgy ismertek meg, mint öröktől létező Atyjukat - aki gyermekévé akar tenni mindenkit, és mindaddig nem enged ebből, amíg célját el nem érte.

Amint ez az eloldódás végbemnet, a világ már nem tud visszanyerni, mert direkt beszédem olyan világosságot adott, amelyet már nem akar nélkülözni. Ennek ellenére állandóan küzdenie kell a világ ellen - mert még benne él, és az minden módon hatni akar rá. Ellenfelem ahol és ahogyan csak lehet, meg akarja zavarni a bizalmas beszélgetést. Azért erős akarat kell hozzá, hogy a velem való kapcsolat olyan bensőséges legyen, hogy az én hangom átnyomulva, a világ hangját elnyomhassa. Ezt az ember akaratával létre tudja hozni. Ezután már csak dicsér és magasztal engem, mert megszólítottam, és ezzel felbecsülhetetlen ajándékot adtam neki.

Szavam hallható és látható kifejezése a hozzátok való végtelen szeretetemnek. Bebizonyítja - a saját kezetekben van, hogy milyen szoros kapcsolatot akartok a legmagasztosabb és legtökéletesebb Lénnel létrehozni. Mert a hangját halljátok, és ha leírjátok úgy, ahogyan kaptátok legszentebb szavait - akkor kézzelfogható módon beigazolódik, hogy beszél hozzátok. Én a magasból szólok hozzátok, ti halljátok a hangomat, megértitek amit mondok, és ebből fel tudjátok ismerni - ez az Atya hangja, aki szeret benneteket, és azt akarja, hogy örökké az övé legyetek. Azért beszélek hozzátok, hogy jöjjetek hozzám szabadakaratból, hogy lépjeteك rá az atyai házba való visszatérés útjára. Megszólításommal ezt akarom elérni. De szilárd és erős akaratra van szükségetek hogy beszédemet hallhassátok. A velem való bensőséges kapcsolatot folyton keresni kell, mert a világ felszínén nem vagyok megtalálható - hanem csak távol a világtól.

Tehát vissza kell szorítani a világi gondolatokat, és szívetekre a magányos csöndben kell figyelnetek. És valóban - akkor hangomat egész tisztaságában hallhatjátok. Mert szellemben mindenkihez elmegyek - különösen azokhoz, akik arra törekszenek, hogy elérjenek, hogy hangomat hallhassák, és akiknek ígéretem szerint megnyílvánulok, és náluk maradok egészen a világ végéig.

Ámen.

Az embereket nehéz meggyőzni róla, hogy megtettek már egy végtelenül hosszú utat, amíg elérték, hogy emberi létüket elkezdhessék. Azért nehéz meggyőzni erről őket, mert ez az ismeret nincs benne az Evangéliumban, ami minden egyházi szervezet alapját képezi. De isten azt is tudja, miért nem horgonyozta ezt le benne, miért nem adta át tanítványainak feladatként, hogy ezt az ismeretet terjesszék. Jézus biztos erről is adott oktatást tanítványainak, de feladatul az isteni Szeretet tanítását adta.

Az Isten és felebaráti szeretet parancsait tette meg az Evangéliumok tartalmának, hogy ezen a Földön ezt kell az embereknek hirdetni, és ő is ezt tanította nekik. Mert minden ember, aki a szeretet tanítását a saját ügyének tekinti, az állandóan mélyebb tudásra jut, és majd abba az ismeretbe is behatol, ami az emberi lélek végtelenül hosszú, előzetes útjáról szól, akinek a Földön már csak az utolsó akarati döntését kell megtenni.

Valóban, a szeretet-parancs az első és legfontosabb parancs, és semmilyen más, akármilyen mély ismeret nem használ az embernek úgy, mint amikor a szeretetet éli. Ha nincs szeretete, a meglévő ismerete is csak egy meg nem értett gondolatanyag lenne számára, mert a fölismerés kulcsa a szeretet, és szeretet nélkül minden érthetetlen maradna. Ezt bizonyítja a mostani idő is. Az emberek ezeket az ismereteket nem hiszik el, mert nem ismerik föl mindaddig, amíg az ember gondolkodását a szeretet tisztultabbá nem teszi. A szeretni akaró ember gondolkodik fölötte, és nem áll visszautasítással vele szemben. Talán megkérdezi, hogy az ilyen lényeges ismeret miért nem jutott el már hamarabb az emberekhez, miért nem tesz említést róla a Könyvek Könyve. De erre is az a válasz érvényes, hogy A TUDÁS CSAK AKKOR ÉRTÉK AZ EMBERNEK, HA A SZERETET ÁLTAL MÁR ELEVENNÉ LETT.

Ezért – amint elérkezik rá az idő – minden szeretetteljes ember a mély ismeretekbe is bevezetést kap. Mivel az emberek röviddel a vég bekövetkezése előtt állnak, éljenek minél tudatosabban. AZ ELŐZETES FEJLŐDÉSI MENETRŐL VALÓ ISMERET is elmélyítheti az emberekben a felelősségtudatot. Ezt a közeli vég láttán nem lehet lekicsinyelni, mert azok az emberek, akik még nem tudnak hinni, gondolataik által indítékot kaphatnak, hogy életvitelüket megváltoztassák. Másrészt annak nincs is ismeretekre szüksége, aki Isten akarata szerint szeretetben él, mert a túlvilági Birodalomban való lépésénél villámszerűen kapja az ismereteket. Világosan és tisztán elismer mindent, ami hihetetlennek tűnt neki a Földön, vagy teljesen ismeretlen volt előtte.

A végidőben Isten részéről megtörténik minden, ami megkönnyíti a lélek célhoz jutását. Rámutat földi feladatára, és a feladat teljesítésének nagy jelentőségére. Tekintettel a vég közelségére, ismeretet kap a már mögötte lévő fejlődéséről, de nem kap rá bizonyosságot, mert azt minden ember megszerezheti magának, ha szorgalmasan gyakorolja a szeretetben valóélést, mert az tiszta világosságot hoz neki, és megajándékozhatja pld. a képességgel, hogy tisztán lásson szellemben.

Az ember ekkor észrevenné a különféle teremtetett dolgokban a fürge szellemi tevékenységet. Mindjárt más szemekkel nézné a növény és állatvilágot, és már lennének kétségei, hogy maga is átment ezeken az előzetes fejlődési állomásokon. De ennek magas szeretetfok a feltétele. Ezért elsőrendű fontosságú az isteni Szeretet-tanítás, azaz a szeretet-parancsok teljesítése döntő fontosságú lesz a Földön elérhető tudás és felismerés fokára.

A szeretet feltétlenül fontos – a tudás nem szükséges annyira, mert ha szeretetben élt a Földön, akkor halálakor hirtelen a legvilágosabb világosságban állhat. Ezért nem kell csodálkozni, ha az Evangélium nem tesz valamiről nyíltan említést, ami elrejtve úgyis megvan az emberben.

Isten szavának sokféle jelentése van, amit a Földön szeretetben élő ember majd csak később ismer meg. Az embernek a teremtményekben való előzetes életéről is majd sok utalást talál. Ezért majd azon igyekszik, hogy ismereteit felebarátainak továbbítsa, de ismeretre azok is majd akkor jutnak, ha őket is betölti a szeretet.

Ámen.

A teste szerint mindenki meghal, aki él. De a lélek feltámad az életre - vagy ha a Földön nem törekedett az "életre", akkor a túlvilágon tartózkodik a halálban. Tehát a feltámadás mindenki számára biztos, aki vágyódik az életre. Akik nem hisznek a feltámadásban, azok nem is vágyódnak lelkük életére, és csak a földi élet kívánatos nekik. Ezt kívánják, amennyire csak lehet, meghosszabbítani.

Meghalnak ők is testileg, de ha lelküknek nincs élete - örökké a halálban marad, habár a föltámadás egyszer nekik is biztos lesz. Aki lelke életét keresi, és törekszik rá, az biztos lehet hogy a testi halál után az örök életre talál. Erre Jézus szolgáltatta a bizonyítást, amikor harmadik napon feltámadt a halálból, a halált legyőzte, és azt is, aki a halált a világba hozta. A feltámadásban a hívők és a nem hívők is kételkednek, mert maguk a hívők sem képesek megérteni ezt a csodát. Amíg valaki még csak hívő, de hite még nem eleven hit, addig hajlamos a kételkedésre, mert hite még nem ébredt az igazi életre. De amint az emberben hatni kezd a Szellem, elmúlnak kételyei, és Jézus Krisztus feltámadása a saját feltámadásának lesz a bizonyítéka. Tudja, hogy nem hal meg, hanem az e-világból átmegy a túlvilágba, ahol örökké él.

Jézus Krisztus feltámadása állandó problémája az embereknek. Egyrészt mert kételkedni akarnak benne, másrészt, mert a "test" föltámadását akarják belőle levezetni. Azt hiszik ugyanis, hogy Jézus harmadnap szintén testben támadt föl. Még nem világos előttük, hogy Jézus csak azért lett látható előttük, hogy őket a hitre segítse. Látni viszont mindig a SZELLEMI-TESTET LÁTTÁK, amely szellemi szemeiknek látható lett. Kereszthalála által földi testének minden szubsztanciája átszellemült. Tehát az "ember" Jézus szellem-ruhában volt, amikor láthatóan a tanítványok elé lépett. És ezt a szellem-ruhát ti emberek is felveszitek, amikor feltámadtok az életre. Az anyagi test pedig visszamarad, és folytatódik szubsztanciáinak a felfelé fejlődése. Tehát a hús-test elenyészik, és szubsztanciái újabb formákat elevenítenek meg, mert még a fejlődés kezdetén állnak. Tehát nem veszik körül a lelket, nem nyújtanak többé a léleknek burkot, hogy vele feltámadjanak. A lélek mégis feltámad amikor teljesítette a Földön akaratomat, ha törekszik, hogy az életre bemehessen, amint megígértem mikor mint ember Jézus jártam a Földön.

A föltámadás mindenki részére biztos. De az idejét, hogy mikor, azt magatok határozzátok meg. A föltámadást helyesen kell elképzelnetek. Mert igaz, hogy föltámadásotok az anyagi testben végbevitt tetteitek kiértékelése alapján lesz meg. És vagy feltámadtok az életre, vagy - ha tetteitek ellenetek tanúskodnak - feltámadtok a halálra, a szilárd anyagba való száműzésre. Ez utóbbi pedig végtelenül hosszú ideig tartó állapot, mert a Földön magatok törekedtetek rá, mivel nem volt hitetek, nem hittetek el, hogy az életre vagytok rendelve, és nem a halálra. Azért támadtam föl a halálból, hogy bizonyítást adjak az embereknek. De ezt a bizonyítékot is csak akkor vagytok képesek elfogadni, ha a szeretettel eltöltött étellel felébresztitek magatokban Szellemeteket. Most már ő megtanít mindenre, mindent megmagyaráz, és tudtok meggyőződéssel hinni abban, amit nem lehet bizonyítani. Törekedjete az életre, és már örökké nem kell félnetek a haláltól, mert már erőben, világosságban, és szabadságban éltek mindörökké.

Ámen.

A lélek a földi életet tudatosan kezdi - Visszaemlékezés

B.D. No. 7265

25. január 1959

Az emberi testbe-öltözés kezdetén megismertették veletek eljövendő sorsotokat. Ti ennek teljes ismeretében indultatok az utolsó földi testet-öltésbe. Tudátok mi vár rátok a földi életben, és egyidejűleg szemetek elé lett állítva a végső cél is, amit ezzel elérhettek. A ti akaratotok is az volt, hogy ettől az utolsó formától is megszabaduljatok. De utána minderről elvételük a vissza emlékezés, és lejátszódik az élet - és ti eközben nem tudjátok, mi az az eredmény, amit elérhettek. De ez másképpen

nem mehet végbe - különben nem érvényesülhetne a szabad akarat. Pedig a végső tökéletességnek az a véghezvivője.

Az biztos, hogy KÉPESEK VAGYTOK mindent legyőzni, ami súlyos sorscsapásként ér benneteket. Mert egy ember sem kap több terhet, mint amennyit el tud viselni! Mindenesetre Isten segítségének erejével - amely mindig rendelkezésekre áll! Amikor az ember csak a maga erejére akar támaszkodni, összetörhet az alatt amit az élete tartogat számára. De hogy imádkozzon, és Istentől erőt kérjen - arra a nap bármely szakában lehetősége van. Csak az a feltétele, hogy az egy örök Istenében, Atyjában higgyen, mert e nélkül soha nem jut eszébe, hogy Istentől kérjen segítséget. A hitét minden ember megtalálhatja, csak gondolkodjon a maga életéről, sorsáról, és mindenről, ami körülveszi. Valóban, egy gondolkodó ember számára nem nehéz, hogy a hatalmas és bölcs Teremtőben hinni tudjon. Csak nem akarja elismerni, hogy neki valami köze van ehhez a Teremtőhöz, és azt, hogy minden szükségben melléje állna, ha megkérné.

Az ilyen embereknél hiányzik a Teremtő, és teremtmény közti összefüggés hite. Nem hiszik el, hogy Isten a "szeretet" - ezért izolálják magukat. Isten viszont azt akarja, hogy a teremtményei beszéljenek vele, és ezzel tanúsítsák, hogy Istennel kapcsolatban állnak. Ezért érik ismételten csapások az embereket - amelyek nemcsak őket, hanem embertársaikat is arra indítják, hogy átgondolják, milyen viszonyban vannak Istenük és Teremtőjükkel. Isten Atyja kíván lenni minden gyermekének, akinek életet adott.

Az Istentől kapott erővel minden sors-csapást le lehet győzni. Mielőtt testbe öltözött - maga adta meg hozzájárulását. Mert akarata ellenére senki nem kerül ebbe, vagy abba a sorshelyzetbe. Szabadon döntött a földi út mellett, azzal a kilátással, hogy majd megszabadul minden formától - és azzal a szilárd bizalommal, hogy megfelelő módon végbe is viszi.

De mint ember mégis gyakran kudarcot vall. Az akadályok legyőzhetetlennek tűnnek, míg Isten segítségét igénybe nem veszi. Isten létét feltétlenül el kell fogadnia, ha nem akarja, hogy földi útja teljesen hiábavaló legyen. Azért az első és legfontosabb dolog az Istenbe vetett hit.

Isten önmagában szeretet, bölcsesség, és mindenhatóság. Az ember először ébresszen szeretetet magában, hogy hitet kaphasson. Mert a szeretet már önmagában ERŐ. Ezért aki életét szeretetben éli, a legnehezebb sorscsapást is el tudja viselni, mert Istentől erőt kap hozzá. Hívja ezért minden sorscsapásban Istent segítségül, és valóban rátalál a kiútra - mert Isten a szeretet, és van hatalma, hogy elrendezzen mindent ami rendetlenségbe jutott. A legnehezebb élethelyzetben is az ember segítségére siet, hogy úrrá lehessen helyzetén, és mindig kész rá, hogy szükségében az ember mellé álljon.

Ámen.

Vakhit és halott kereszténység

B.D. No. 7292

24. február 1959

Nehéz az embereket meggyőzni, hogy nekem nem elégséges egy forma. És "forma" alatt azt értem, hogy egyforma az emberi szokásokkal és hagyományokkal, mert azokkal "együttléti", amely formák nekem teljesen értéktelenek, épp azért mert ilyen együttléti, átvett szokás, ami csak látszat. És ezért nekem nem lehet tetszésemre.

Én az igazságban élő eleven kereszténységet akarok, hogy az emberek tele igyekezettel vele együtt haladjanak és éljenek. Mert halott dolgokhoz soha de soha nincs megértésem, és nem adom meg hozzájárulásomat. Halott pedig minden, amit az emberek elsajátítanak, vagy embertársaiktól átvesznek anélkül, hogy egyszer is komolyan állást foglalnának vele kapcsolatban. És ha egy embert neveléssel bizonyos nézet elsajátítására készítenek, úgy kötelessége, hogy amint gondolkodni tud alaposan foglalkozzon vele, és csak amit szabad akarattal elfogad a maga számára, az a saját gondolatanyaga, amiért felelősséggel is tartozik, hogy hogyan hasznosította.

De felelősséggel tartozik a vakhitért is. Ez a fajta hit soha nem számít olyannak, mint ami Istennek tetszésére van, mert nem hagyhatom jóvá, ha gondolkodás és megfontolás nélkül mindent elhisznek,

és az ember nem vizsgál meg semmit, hogy mi az amit eléje tártak, hogy higgye. Soha nem hivatkozhat arra, hogy "a tanítók" így tanították, mert mint gondolkodó ember abban a helyzetben van, hogy tényleg gondolkodjon azon, mit követelnek tőle hogy higgye. És ha komolyan veszi, irányítást kap gondolkodásában, hogy eljusson az igazságra.

Viszont a komoly akarat a legtöbb embernél hiányzik, és azért gondolkodás nélkül sok mindent elfogadnak. És még abban a hitben élnek, hogy igazi keresztények, amikor nem utasítják vissza a Jézus Krisztust érintő hitbeli tanításokat. De még messze nem hit az ami tulajdonukban van, mert előttem annak a hitnek van értéke ami eleven, és csak komoly állásfoglalással nyerhető el.

De hol található az ilyen? Gyakran elég, ha egyszer fiatal korában oktatást kap, amit magával visz az életbe, és már azt hiszi elég amit tud, és további felelőssége már nincs Istene és Teremtője előtt.

Milyen nagy tévedésben vannak! És milyen üresen állnak egyszer majd előttem, amikor a földi életről felelősséget kérek! De hamis gondolkodásuk felől nem lehet meggyőzni őket, mert különben igyekeznének, hogy mélyebbre hatoljanak. És eleven szellemmel foglalkoznának az eddig tulajdonukban lévő halott ismereteikkel. Csak kevesen elégedetlenek, és keresnek és találnak rá az igazságra, mert bensejükben engem keresnek, aki az örök igazság vagyok.

De minden ember kereshet, hiszen minden ember tud gondolkodni. És minden komoly gondolat a helyes útra vinné. Magam állandóan kész vagyok hogy kinyújtsam kezeimet, és a sötétségből a világosságba húzzak mindenkit, aki világosságra vágyódik. Viszont amíg az ember nem látja be hogy hamis úton van, addig nem is tekint körül, hogy a helyes utat megtalálja. És az emberek azt hiszik helyes úton járnak, mert vezetőik, akik még maguk sem találták meg a helyes utat bebeszélik nekik.

Így aztán minden egyes emberre magára van rábízva. De közvetve minden egyes mindig segítséget kap. Gondolati figyelmeztetést kap, hogy ébredjen magára, és kérdezze magát, vajon hogyan áll meg Isten előtt amikor felelősségre vonja. És ha az ilyen benső kérdéseknél tovább időzik, akkor válaszolok is neki. Mert én csak az akaratát provokálom, hogy tudatosan forduljon felém. Aztán már nem megyek el többé oldala mellől, míg csak nem járja a helyes utat, ahol engem keres, és egész biztos hogy meg is talál.

Ámen.

Küzdelem az önzés ellen

B.D. No. 7294

27. február 1959

Az önszeretet nagyon csekély legyen bennetek, és akkor nem lesz nehéz Isten és felebarát iránti parancsomat teljesíteni. Nem lehet eléggé kevés bennetek az önzés, mert leginkább ez gátol bennetek a felebaráti szeretet gyakorlásában. Pedig a földi életnek ez a legnagyobb feladata, ha a lélek tökéletességre akar jutni.

Az önzést minden ember attól örökölte, akiből hiányzik minden szeretet, és aki mindenekelőtt csak önmagát szereti. Különben nem vált volna ellenfelemmé és ellenségemmé, aki mindent a maga számára vesz igénybe, és engem minden uralmamban kérdésessé akar tenni. Mindent egyedül akar birtokolni, ugyanis az önszeretet minden fajtája birtoklási vágy. Tehát mindenki az ő terveit tegye magáévá, és távolodjon el tőlem, aki az örök szeretet vagyok. Amíg egy emberben az önzés uralkodik, felebarátjára nem sokat gondol, lénye nem változik szeretetté, mert az elsősorban önzésének leküzdését követelné. Azt kell tehát mondanom, amíg az önzés uralkodik bennetek, addig ellenfelem befolyása alatt álltok. Ez a gondolat indítson küzdelemre magatok ellen.

A magatok kívánságaival állítsátok szembe embertársatok szükségállapotát. Gondoljatok mindig többet embertársaitokra - és mondjátok le az ő javukra. Ekkor lelketek hatalmasat lép előre. Önzésetek fokáról lemérhetitek, hogy lelketek milyen állapotban van. Amíg az önzést le nem küzdöttétek magatokban, nem végeztetek helyes munkát lelketeken - mert a lelki érettségnek ez a legjobb fokmérője. Abban viszont biztosak lehettek, ha a lelki érettség elérésére komoly akarat van bennetek - én segítségetekre leszek. Ha a felebarát terhe jobban a szíveteken fekszik mint a magatok sorsa, erőt

kaptok. Mert megáldok minden komoly akaratot, és mellétek állok, hogy az akarat ne gyöngüljön, hanem teljességre jusson.

Viszont küzdelem nélkül ez nem sikerül. A saját önzésetek elleni küzdelem nélkül nem tudjátok önzetlenül a felebarátot elfogadni. A boldogítani akaró szeretet érzelmét addig nem érzitek, amíg eltölt a megkívánó szeretet - az pedig ellenfelem része.

Az pedig addig tart bilincseiben, amíg ki nem szabadítjátok magatokat az önzésetek aratott győzelem által. Ez igen nagy plusz lesz lelketek számára, mert az csak akkor érlelődik, ha az ember buzgón dolgozik önmagán. Amikor állandóan akaratom teljesítését keresitek, az pedig mindig parancsaimban jut kifejezésre: Istent minden fölött - embertársadat pedig úgy szeresd, mint önmagadat!

Ámen.

A "belső szó" - ról

B.D. No. 7304

11. március 1959

Hangomat mindenki meghallja, aki vágyódik rá, és szívében kapcsolatba lép velem. Tehát nem csak ajakimát küld felém - amit nem hallgatok meg. Viszont sok gyermekem imádkozik bensőségesen. Tehát meghallgatom imájukat, különösen amikor olyan a kérésük, hogy mint apa beszélhetek gyermekemhez.

Mert kérése azt bizonyítja, hogy szeret. És az ilyen gyermek számára én minden vagyok: Isten és Atya, Barát és Testvér. És meg is nyilvánulok, mint Atya, mint Barát, mint Testvér: a kérést és kívánságot amit gyermekem terjeszt elé, mindig meghallgatom.

Ezért minden ember megszólítva érezheti magát, ha a velem való bensőséges beszélgetés után türelmesen várakozik, amíg válaszom tudatossá nem válik benne. Mert épp ezt a türelmes várakozást nem szabad elhagyni, amikor válaszomra vár. De ez feltételezi azt a mély hitet, amellyel hiszi, hogy beszéllek gyermekeimhez.

Ha minden embernek ilyen mély hite lenne, nem volna annyira szokatlan, hogy Isten a teremtményeivel beszél, hogy az Atya szól a gyermekeihez.

De mert ez a hit csak keveseknél létezik, azért annyira szokatlan az ilyen megnyilatkozás - hogy az embertársak is tudomást szereznek róla. Ehhez járul, hogy teljesen különböző módon fogadják magukba az emberek beszédemet. LEGTÖBBNYIRE A NEKIK SAJÁTOS BESZÉDBEN. Ezért tartják sokszor az apa-gyermek közti bizalmas párbeszéd eredményét az illető saját gondolatának. Ha csak fel nem bosszantja őket a szokatlan tartalom, vagy arra tanítja, hogy másképpen gondolkodjanak.

Mondom nektek: sokkal jobban szeretek gyermekeimmel beszélgetni, mintsem hogy elmulasszak egy alkalmat, amikor beszélhetek. Bár mindenkor az érettségi foknak megfelelően nyilatkozom meg, és annak a feladatnak megfelelően, amit az teljesít, aki szavaimat kapja. Amint szavaim egy feladathoz kapcsolódnak, a feltételek is mások lesznek amint az illetőnek teljesíteni kell, hogy feladatára alkalmas legyen.

Ilyenkor a velem való bensőséges viszony eredménye, a közvetlen beszédem tartalma is a maga módján más lesz, mert helyt kell állnia az értelmi emberek kritikájának - mert tananyagnak kell tekinteni, amit terjeszteni kell. Mint Evangéliumot kell az emberekhez vinni, mert nagy szellemi szükségben vannak. De gyermekeimhez intézett beszédem - épp a rendeltetése miatt - semmi módon nem mond ellent egymásnak, mégha különféle formában vannak is tartva.

Gyermekeimhez a felvevőképességük szerint kell beszélnem. Ha beszédemet szó szerint adják vissza, úgy semmiképpen sem tévednek soha. De ha saját nézetük szerint átalakítják, akkor társulhatnak, és beszövédkedhetnek tévedések azokhoz a szavakhoz, amelyek pedig a legtisztább igazság szerint érkeztek.

Hagyjatok mindent változtatás nélkül, ami felülről hangzik hozzátok. Ujra és újra ezzel óvlat bennetek - mert ekkor garantált az igazság. Senki nem ütközhet meg rajta - kivéve, aki még nem mozog az igazságban. Ha aztán előtte az ember gondolkodása el is tér az igazságtól - szavaim által helyes irányt kaphat. Vagy állítsa addig az ember félre a vitás kérdéseket, amíg a téves tanítások által létrejött belső ellenállását feladva el nem fogadja beszédemet, és tisztázza az ellentmondásokat.

De minden gyermekemhez beszélek, aki bensőséges kapcsolat révén engedi hogy beszéljek, és él benne az akarat, hogy engem hallhasson. A nagy szellemi ínség, és a közeli vég miatt ismét a földre vezetem szavaimat - a tanítást, amelyet Jézus hirdetett meg a földön. Hogy elterjedésével érintse mindazokat, akik az igazság utáni keresésükben megnyílnak, amikor küldötteim által közvetítem beszédemet.

Tehát szavam mindenkire szól, de benyomást azokban kelt, akik ELLENÁLLÁS nélkül hallgatják. Ezek az elkövetkező időben szavaim szerint élnek, és cselekszenek. Szavaim hatását megtapasztalják, mert növekszenek erőben és világosságban, akaraterőben és bölcsességben.

Mert mindennek hatása van, ami tőlem indul - feltéve, hogy az ember nem gyakorol ellenállást. Tehát akarja Isten megszólítását, és köszönettel fogadja amit szeretetem nyújt - és még nyújtani fog a vég bekövetkeztéig.

Ámen.

A kérdések megválaszolása - Az eredet legkomolyabb vizsgálata

B.D. No. 7311

18. március 1959

Ha képesek vagytok teljesen eloldódni a világtól és benyomásaitól, minden kérdésekre választ adok. Tehát ha szívetek teljesen kiürül, és csak reám vágyódtok. Ekkor minden homály nélkül megkapjátok szavaimat, mert ahhoz az kell, hogy minden földit teljesen vissza állítsatok. Ennek hiánya okozza, hogy sok mindent úgy képviselnek, mint az "én szavaim"-at, holott az ember gondolatai még nagyon erősen részesedtek benne. Az "Istenben való csend" még nem jött létre, és válaszat még nem várták meg.

A szeretet, és a hozzám való kapcsolat foka mindig mérvadó abban, hogy megszólítsam az embert, és hogyan szólítom meg. Annak, aki magát teljesen átadta, nem kell félnie, hogy téved a neki szóló közlés megértésében. Mint kegyelemteljes kijelentést gondolkodás nélkül tud mindent képviselni, és gondolkodás nélkül tesz föl kérdéseket is, amelyek túlnyomóan szellemi tartalmuak lesznek, mert az a gyermek, aki magát hiánytalanul átadja, messzemenően szellemi érdeklődésű, és a földi kérdések nem érdeklik annyira.

De az emberek még nagyon kötődnek a világhoz, és gyakran tisztán világi dolgokat tárnak elém abban a reményben, hogy kívánságuknak megfelelő választ kapnak. Ez megszólításom értékét veszélyezteti. Mert még nem elég érett az az ember, akinél a világi érdek áll előtérben, ezért arra sem lenne képes, hogy a külvilágtól teljesen lezárja magát, és velem titkos párbeszédet folytasson. Gondolatai elkalandoznak, és visszatérnek a világi dolgokhoz, amelyektől még nem kívánnak elszakadni teljesen. Ekkor kérdésessé válik a tisztán isteni beszéd, sőt lehetetlen. Ezért vizsgáljátok meg magatokat teljes komolysággal, mielőtt valamit úgy képviseltek, hogy az "tőlem származik", és embertársaitoktól azt a hitet követelitek, hogy annak "én vagyok az eredete". Dolgában biztos csak az lehet, és a bensőséges párbeszéd eredményét - mint teljesen tévedésmenteset - csak az képviselheti, aki ezt a bensőséges kapcsolatot teljes egybeforrottsággal tudja létrehozni, és semmiféle módon nem enged helyet a világi gondolatoknak a velem való szívbeli kapcsolat ideje alatt. Aki így tesz, az feltehet minden kérdést, és választ is kap rá, mert az akarata folyton az, nehogy tévedésbe essen, és az igazság minden fölött áll.

Én mindenkivel beszélek - de hogy az én szavam, vagy a saját gondolata jut-e a tudatába, azt az ember a saját akarati komolyságával határozza meg, amint olyan kérdés megválaszolásáról van szó, amelyek nemcsak szellemi tartalmuak. Tehát ahol fennállhat a veszély, hogy világi gondolatok surrannak be, mert az könnyen veszélyeztetheti az igazságot. Míg a tisztán szellemi kérdések

biztosítják a belső összeszedettséget, tehát a válasz is ennek megfelelően világos, és az igazságnak megfelelő lesz.

Tehát ha velem beszélni akartok, megkövetelem irányomban az osztatlan odaadást. Ekkor teljesen birtokba veszek, és szívetekben minden gondolati eredmény az én szeretetem kifejeződése lesz. De ha az utánam való vágyat még megosztjátok a világgal, akkor nem várhatjátok, hogy hallható legyek. És ezért teljes komolysággal vizsgáljátok meg magatokat, végezzetek önkritikát. Ez mindig hasznotokra lesz, ha azt akarjátok, hogy beszéljek veletek. A tiszta igazság után kell vágyódnotok - mert a tiszta igazságot e nélkül sohasem kaphatjátok meg.

Ámen.

Reinkarnáció – I.

B.D. No. 7312

20. március 1959

Tudnotok kell valamennyiteknek, hogy kedvetek szerint nem ismételtethetitek meg az emberi létet a Földön. Ki kell használnotok az egyszeri alkalmat, ha nem akarjátok, hogy egyszer majd keserű bánat kínozzon, mert saját hibátokból mentetek lelki érettség nélkül a Szellemi Birodalomba.

Téves feltételezés, hogy mindaddig kedvetek szerint ismételtethetitek a földi életet, amíg a tökéletességet el nem éritek. Ez a felfogás a tökéletességre irányuló törekvéseiteket langyossá teszi. Azért a lélek üdvössége számára elfogadhatatlan ez a tanítás. Veszélyt jelent, mert miatta sok ember lett hanyag — folyton abban reménykedve, hogy egy új életben majd bepótolja, amit elmulasztott.

Ez a tanítás megtévesztő. Az ember testbe-öltözése kegyelem. Ezt a kegyelmet hiánytalanul ki kell használni. — Amint beléptetek a túlvilági birodalomba a földi fejlődés lezárult és minden további fejlődés attól függ, hogy milyen a szellemi beállítottságotok. Ez igen különböző lehet. Jóakarattal, a világosság lényének tevékeny segítségével és a földi emberek hatásos könyörgése mellett, a túlvilágon is elérhettek haladást és az üdvösségre is eljuthattok. Csak sokkal több erő kell hozzá, mint kellett volna a Földön.

De lesüllyedhettek a mélységbe is, ha szívetek bezárul és nincs bennetek jóakarata. — Ilyen állapotban valóban isten-nélküli cselekedet lenne benneteket újra a Földre juttatni — mert szellemi haladást soha nem érnétek el. Mindenben a szabad akarat a döntő és épp a szabad akarat miatt vétetik el tőletek a visszaemlékezés is.

Viszont ha van bennetek jóakarata, akkor a Szellemi Birodalomban is elérhetitek az érettségnek azt a fokát, amely már világosságot ad. Tehát elér benneteket a boldogságérzet egy foka is, amit már mindig növelni lehet. Ekkor már kialakult bennetek a vágy az izomból való test és a Földön való testbeöltözés után. Azoknak AZ EGYES ESETEKNEK, amelyeket engedélyezek, egészen különleges OKA van. De ezek nem tekinthetők normának és nem vezethető le belőle „Az újra-testbeöltözés tana”.

Arról szó sincs, hogy az ember ne érhetné el a Földön az érettséget. Mert JÉZUS KRISZTUS azért halt meg a kereszten, hogy a FORMÁTÓL VALÓ TELJES MEGSZABADULÁS az egyszeri földi élet után lehetségessé váljon. Végeredményben a Földön az ember akarata vallott kudarcot és ezért annak következményeit is magára kell venni: azt a boldogtalan állapotot a Szellemi Birodalomban — amit tetszése szerint szabad akaratával megváltoztathat. Isten akarata az, hogy mindig minden FÖLFELÉ haladjon. Csak az ember akarata az, amely visszalépéseket is tud tenni. Tehát ellentmondana az Isteni Rend Törvényének, ha Isten akarata helyezne vissza egy lényt egy már elhagyott formába, amelyet nem használt ki helyesen. Ilyen értelemben egy kegyelmi adománnyal való visszaélésről lehet beszélni, amelyért szintén felelősséget kell vállalni és következményeit viselni kell.

Az újra testbeöltözés megtörténhet azokban a különleges esetekben, amikor világosságból való lelkek segélynyújtás céljából öltenek újra testet. Azzal fejezik ki a szenvedő emberek iránti szeretetüket, hogy magukra vállalva az ismételt földi létet, embertársaik szellemi szükségeiben segítséget nyújtanak.

Elhíhető tehát, hogy tartózkodnak a Földön olyan emberek, akik „fönről szálltak alá”, de ezt ŐK MAGUK NEM TUDJÁK. Embertársaik sejtenek valamit, de tudni ők sem tudnak semmit. De nem hitelt érdemlő az a feltételezés, hogy lennének emberek, akik minden szellemi misszió nélkül éltek volna többször a Földön.

Az újra-testbeöltözés tana veszélyt jelent az emberek számára, mert általánosítja az egyes eseteket; figyelmen kívül hagyja az ember felelősségét a rövid földi élet alatt gondtalanná teszi azt aki elhiszi, hogy ismételten bepótolhatja, amit elmulasztott. Ezeknek a felismerése majd súlyos terhelést jelent a Szellemi Birodalomban — mert az ember soha nem képes bepótolni azt, amit saját hibából elmulasztott a Földön. Igaz, ott is eljuthat a világosság egy fokára, azt állandóan növelheti is, de AZ ISTENGYERMEKSÉGNEK AZT A FOKÁT soha nem éri el, aminek elérése csak a Földön lehetséges. Fennállhat még az a veszély is, hogy a Szellemi Birodalomban elsüllyed a mélybe, ha nem veszi igénybe az alkalmat és nem törekszik fölfelé a világosság lényeinak a segítségével.

Ámen.

Az Ellenfél támadásai - Jézus félelmei az Olajfák hegyén

B.D. No. 7317

26. március 1959

Sokszor kell még bizonytságot tennetek, mert az ellenetek való támadás megmarad a vég bekövetkeztéig. De azt is gondoljátok meg, hogy szokatlan kegyelmi adományokat kaptok, amelyek a kitartást megkönnyítik, fentről érkező szavaimmal jelentős erőt nyertek. Ehhez hozzájárul, hogy ezt az erőt valóságosan érzitek akkor is, ha nagy a testi gyengeségetek, és azt hiszitek - nincs elég erőtök az ellenállásra.

Mellétek állok, és nem hagylak magatokra bennetek. Ismerem küzdelmeiteket - lelki szükségéteket - ismerem a testi gyengeségeiteket. De megígértem segítségemet, csak forduljatok hozzám, és biztosan megkapjátok, mert szeretlek, és ellenfelemmel szemben nem akarlak elveszíteni.

Az félreérthetetlen, hogy Ő csak azért játszik veletek, hogy megnyerjen magának. De ne engedjétek, hogy legyőzzön, hanem egyszerűen forduljatok hozzám, és én megsegítelek. Az ellenfél épp a szellemi törekvést igyekszik megakadályozni. És ha ti tudtok erről, akkor küzdjétek nagyobb erővel, amennyiben már előre imádkoztok, hogy erősítselek meg gyengeségeitekben. És a segítséget látható módon megkapjátok, csak egy kis önlegyőzést követel, de ezt az akaratit döntést meg kell hoznotok.

És csodálatos a győzelem, amiben részesültök. Minden kiállt küzdelem előnyt jelent a léleknek, akkor is ha ti úgy érzitek, csak szeretet-gyakorlat volt velem szemben amit tettetek. Ezzel folyton erősebbek lesztek, és győztesek maradtok az ellenfél fölött. Gondoljatok Megváltó Művemre, és a megelőző erős támadásokra. Az ellenfél fölöttem is uralmat akart nyerni, engem is vissza akart tartani attól, amit végbe akartam vinni. Engem is betöltött a legnagyobb gyöngeség érzetével, és elvette minden hitemet, hogy ellen tudok állni neki.

Mint ember imádkoztam, és erősítést kaptam. Győztes lettem fölöttem, mert erősen akartam, hogy benneteket meg tudjalak váltani. És amíg felém fordulva engem akartok, nem kell félnetek, hogy átengedlek ellenfelemnek - lelketekért majd én küzdök! És valóban, megnyerlek benneteket mindörökké magamnak!

Ámen.

Harmadnapon föltámadott

B.D. No. 7320

29. március 1959

Ujjongjatok, mert az Úr harmadnapra föltámadott halottaiból. Így hangzott a Szellemek birodalmában, és a földön az enyémekek éneke, amikor harmadnap megjelentem közöttük, elhagytam síromat, és megmutatkoztam tanítványaimnak.

Szívükben mély fájdalom volt, mert úgy érezték, elvesztették azt, aki életüknek tartalmat adott az idő alatt, amíg velem vándoroltak. Azt hitték örökre halott maradok, mert nem tudták, és nem akarták

elfogadni, hogy halott mivoltomból feltámadok. Akkor sem, ha előtte figyelmeztettem őket. A tanítványok is még földi kötöttségben éltek, és a földi világ realitása józanná tette őket. A félelem és kesergés olyan mértékben volt bennük, hogy meg akartam őket vigasztalni, és erősíteni, és ezért föltámadásom után megjelentem nekik. Ők azt a feladatot kapták tőlem, hogy menjenek ki a világba, és hirdessenek engem - azaz, terjesszék isteni tanításomat, hogy az emberek hírt kapjanak Megváltó Művemről, mert azt minden emberért vittem végbe.

Hogy ezt a missziót teljesíthessék, maguknak is meg kellett győződniük az igazságról, ha terjeszteni akarják. És a Megváltás Művéhez hozzátartozik a feltámadásom is, mert ez koronázza meg az egészet.

Tudják meg az emberek, hogy legyőztem a halált mindörökké, nem kell már hogy halál létezzen azok számára, akik engem követnek, akik Megváltó Művem áldásaiba akarnak jutni - tehát aki olyan életet él, mint amilyent én éltem a Földön. Az ilyen ember tehát már ne féljen a haláltól, mert legyőztem a halált - tehát azt - aki ezt a világba hozta. Feltámadásom ezért ment végbe láthatóan az emberek előtt - azaz csak azoknak jelenhettem meg, akiknek a lelki érettsége lehetővé tette, hogy szellemi dolgokat is lásson. Mert testem szellem-test volt, és már nem izom-test. Ezért volt csak azoknak látható, akiknek a szellemi látás már birtokában volt, és akiknek ezért feltámadásomat be is jelentettem.

Hogy sírom üres volt, a többi embert is csodálkozásra készítette, de azok más magyarázatot kerestek rá, és nem azt, hogy feltámadtam a halálból. És ez a tanítás ezért mindig "hitet" követel.

Ezt a hitet minden ember elnyerheti, ha szabad akarattal eljönnek keresztem alá, ha azok közé akarnak tartozni, akikért a legkeserűbb halált szenvedtem a kereszten. A belém, és Megváltó Művembe vetett hit a feltámadásomat is magába zárja. Mert a Vérem által megváltott lélekben már él a zavartalan élet bizonyossága is.

Tanítványaimat akkor még Szellemem nem töltötte be. Keresztre feszítésem után bennük még sötétség volt - mert az emberileg érthető félelem nem engedett világosságot nekik. Nekik akartam látható megjelenéssel segíteni. Ez hatalmasan meg is győzte őket: vidámak és boldogok lettek, missziójuk könnyűnek látszott, és fokozott erővel akarták átadni magukat tanításom és kereszthalálom mellett, föltámadásom meghirdetésének is. Tehát a föltámadásomat követő napokban már tudtam erőt közvetíteni nekik. A megváltás már érvényesült lelkükben, és meg tudtak szabadulni eddigi uruktól. Minden félelem nélkül léptek tanító hivatalukba, tudták, nem halnak már meg - vagy csak testükkel - de Birodalmamban tovább élnek. Így a halál számukra is elvesztette ijesztő mivoltát.

A feltámadás ténye tehát egyenlő volt AZ ELSŐ SEGÉLYNYÚJTÁSSAL az enyémekek számára, akiket a legnagyobb lelki szükségben hagytam vissza, mert hitük még nem volt annyira szilárd, amilyennek lenni kellett volna, hogy szavaimat kivihessék a világba. Pedig helyettem nekik kellett beszélniük, és így meggyőződéses hitre volt szükségük. A feltétel a teljes megváltásban való részesedés volt. Ez cáfolhatatlanul megvolt minden tanítványomnál, és ezért valóban tanításom hűségesei lettek, amikor missziójukat megkezdték.

Ámen.

Igazságosság

B.D. No. 7326

5. április 1959

Aki igazságos, az Birodalmamban is igazságosságot tapasztal. Mert aki a Földön igazságosan gondolkodik és cselekszik, az a maga számára is olyan ítéletet vár tőlem, ami teljesen kielégíti.

Minden ember adjon teljes igazságosságot embertársának, ez azt jelenti, hogy bánjon vele mint testvérével, akivel megoszt mindent amit az Atya neki adott. Gondoskodjon igazságosan róla, úgy, ahogyan az Atya azt felfogja, mert Ő egyformán szereti minden gyermekét, és soha nem helyezi egyiket sem a másik elé. Ez különösen a szellemi javakra érvényes, amelyekre az embernek lelke kiérlelődéséhez van szüksége.

Az embertársak élvezzenek igazságosságot a földi dolgokban is, amennyiben egyik se kapjon túlzott előnyt, vagy ne legyen igazságtalan módon megkárosítva. Ám a földi lét alatt nem lehet elkerülni hogy a földi javakkal ne legyenek különféleképpen ellátva. Ugyanis örök Üdvösség Tervem alapja, hogy az egyes ember a maga különböző élethelyzete révén is a kölcsönös segélynyújtást gyakorolja, mert a szabad akaratú adakozás-és segítségnyújtás munkája az önzetlen felebaráti szeretet munkája, amit a Földön a saját tökéletesedés miatt gyakorolni kell.

Az embertárs felé nyújtott szellemi segítségnyújtás a még mélyebb hozzá való szeretet jele, aminek célja, hogy mindenki legyen visszavezetve az Atyához, és találja meg mindenki a hozzám vezető utat. Ezért tekintse minden ember testvérének a másikat, akinek ugyanolyan joga van hogy mint az Atya gyermekét elfogadják, és egy ember se higgye, hogy ilyen joga csak neki van.

Testvérét mindenki arra segítse, hogy szellemben kiérlelődjön.... noha először az akaratának kell készenlétben lenni. Viszont ekkor az ember igazságosságot bizonyított embertársa felé, amikor először eszközt adott a kezébe, hogy eljusson a tökéletességre. Arról az ember maga felel, hogy a szeretet eme bizonyítékát hogyan használja fel, de a jogos bér biztos.... én is hasonló módon gondoskodom, és annyit kap, amennyit maga kiosztott.

Ily módon az igazságosság a felebaráti szeretet tevékenysége, és álljon minden ember rendelkezésére, hogy amivel nem rendelkezik, de lelke üdvösségére szükséges, azt megkapja. Az az ember aki ezt megkapta és ennek örülhet, az igazságosan gondoljon testvéreire, akik nincsenek ugyanebben a helyzetben, és ő anyagban és szellemben vezesse hozzájuk amit tőlem is úgy vezettek hozzá. Nekem az igazságosságban örömem telik, és megáldok mindenkit, akinek gondolkodása és tette igaz – ahogyan azt a helyes felebaráti szeretet parancsolja.

Ezért gondoskodom róla, és megáldom azt az embert a Szellembirodalmamban is, mert az igazságosság Óslényemhez tartozik, amit ti emberek is tegyetek magatokévá. Az igazság a szeretet lényegéhez tartozik.

A Földön ti is alakítsátok újból igazzá magatokat, olyan erény ez, ami már a kezdetben is a sajátotok volt, és most újból azzá kell válnotok, ha tökéletesen akartok visszatérni hozzám az Atyai Házba.

Ámen.

A lélek élete a testi halál után

B.D. No. 7343

22. április 1959

Teljesen bizonyosak lehettek abban, hogy akkor is éltek, ha testeteket a halál megemésztette. De hogy milyen állapotban éltek - az magatoktól függ. Tehát, hogy igazán boldog-e az élet amit éltek, hogy valóban életnek lehet-e nevezni - vagy tehetetlenségbe, világtalanságba kerültk-e, ami egyet jelent a halállal. A létetek, öntudatotok megmarad, és ezért kínokat szenvedtek, de a teljes megsemmisülés soha nem következik be, tehát az az állapot, hogy magatokról semmit ne tudnátok, és létetek kitörlődne. És mivel fennmaradtok, amíg mint ember tartózkodtok a Földön az legyen a legnagyobb gondotok, hogy odaátra boldogító állapotot teremtsetek magatoknak. Mert a túlvilági sors a legegységesebb szabad akarat eredménye, és a földi életút alapján magatok alakítjátok ki. Ha földi vándorlástok önzetlen felebaráti szeretettel volt tele, biztosak lehettek, hogy boldog sors vár rátok. De amikor csak saját "éneteknek" éltek, és hiányzik az Isten és felebarát iránti szeretet, akkor a kínos állapotot vehetitek biztosra, mert szegények vagytok, és szerencsétlennek lehet mondani, mert mindennek hiányával vagytok, hiányzik a világosság, az erő és szabadság - és ezt mondhatatlan kinnak érzitek.

Az életvitelre meghatározó lett, hogy ti emberek annyira kevésbé hiszték a halál utáni továbbélésben. A lelketekkel szemben felelőtlenek lettetek, mert nem hisztetek, hogy fönn marad. Azt sem hisztetek, hogy tulajdonképpen énetek a lélek, és az továbbra is éppúgy érez, mint a földi életben, hogy ott is boldogságra és világosságra vágyódik. És ha csak egyszer is egy szikrányi felismerést kap, hogy életére visszatekintve mi lett volna a földi életfeladata, a legkeserűbb szemrehányásokat teszi

magának, hogy miért nem teljesítette. Viszont hálát és dicséretet énekelnek a lelkek, akik világos szférákba mehetnek, tele vannak erővel, szabadsággal, hogy saját boldogságukra tevékenykedhetnek.

Elmúlás nincs, de hogy a lélek megmaradva milyen minőségűnek érzi a létét - azt minden ember még a Földön maga dönti el. Mert ezt az időt arra kaptátok, hogy lelketeken javítsatok, ugyanis a testet öltés kezdetén nagyon hiányos még a minősége. Azért az emberre hárul a munka, hogy a lelkén dolgozzon, hogy igazi legyen az az "élet" amit teremt magának, ami nem múlik el, hogy egykor szabadságba és világosságba jutva bemehessen a Birodalomba, ahol érettségének megfelelően tevékeny lehet. Ez ugyan különféle fokon lehetséges, de ÉLETNEK mindig csak akkor mondható, amikor a lélek már a Világosság Birodalmába léphetett.

A lélek hiányos is lehet a földi élet végén, éppúgy, mint volt a kezdetén. Sőt, állapota még erősebben is elsötétülhet, és ezzel azonossá válik a halál-állapottal. Ilyenkor elherdálta a földi életet, és a testbe öltözés kegyelmeit nem használta ki - de léte most sem szűnik meg. Nagyon szomorú és szájalomra méltó állapot ez, de mindenki maga okozza magának, mert lelke sorsáról az ember akarata dönt - és ez az akarat szabad!

Csak hinnék el az emberek, hogy a testi halál után van továbbélés! Akkor felelősségteljesebben élnének a Földön, és nem sajnálnák a fáradtságot, hogy kiemelkedjenek a legmélyebb mélységből. Viszont a hitre kényszeríteni nem lehet senkit, de segítséget mindenki kap, aki a hitre el akar jutni.

Ámen.

János 14,21: "Aki megtartja parancsaimat.... "

B.D. No. 7375

23. június 1959

Amikor megtartjátok parancsaimat, akkor szerettek engem, és én kinyilatkoztatom magamat nektek. És mindig kinyilatkoztatom magamat azoknak, akik hallani AKARNAK. Soha nem maradok néma, és nem megyek el onnan - mert szeretlek, és legbensőségesebb kívánságom, hogy beszélgethessek veletek. Párbeszédet akarok folytatni veletek, hogy így megnyilatkozhassak mint Atyátok, aki a gyermekei után sóvárog, amióta csak elpártoltak tőle - és elbuktak.

Nem lett kisebb a szeretetem a bukottak iránt sem. És ezért megteszek mindent, hogy visszahívhassem őket.

És amint észreveszi hangomat, amint felismeri, hogy az az én hangom, és vágyódik hogy szóljak hozzá - már rá is lépett a visszatérés útjára, már közel is van az Atya szívéhez. TUDATOSAN kell most már keresni velem a kapcsolatot, hogy az egyesülés biztosan létrejöjjön. Az meghozza neki mindazt a boldogságot, amit kezdetben birtokolt.

Nektek kedveseim a Földön, csak parancsaimat kell megtartanotok, illetve az AKARATOMAT kell teljesíteni és biztosak lehettek, hogy mindenkor szólok hozzátok. Ilyenkor a kegyelem legnagyobb teljességében vagytok! Mert amikor hozzátok beszélek, az olyan kegyelmek közvetítését jelenti, ami tökéletességre és boldogságra segít, és könnyűvé teszi a visszatérés útját, a cél elérését.

De milyen kevés ember hiszi el, hogy beszélni szeretnék vele - hogy hallhatnak amikor akarnak, csak teljesíteni kell a feltételeket, hogy hangom felhangozzon bennük.

Kevesen vannak azok is, akik a hozzájuk beszélő Atya hangját felismerik - amikor küldöttek által szólok hozzájuk. Mind az én gyermekeim akarnak lenni - de az Atya hangját nem akarják felismerni, mert még távol vannak, parancsaimat nehéznek tartják, és így nincs meg a képességük hogy szívükben halk hangomat észrevegyék. Pedig beszélek az emberekhez. Mindenki észrevehetné, csak hinni kellene bennem, és teljesíteni kellene az Isten és felebarát iránti parancsaimat. Csendben, és hittel befelé kellene figyelni, hogy mit akarok mondani. És meghallja hangomat - és túlboldog lesz, amikor az Atya beszél a gyermekéhez.

Ámen.

Bármilyen úton akartok járni, kell hogy az út célja én legyek - különben tévedésbe juttok. Ha kizárólag a világ felé fordultok, gondolataitokat és érzelmeiteket aligha tudnátok felém kormányozni, és biztosak lehettek, téves úton jártok. Ha elfordultok a világtól, gondolataitok biztos hogy szellemi mezőkön keringenek, és olyan dolgokkal foglalkoztok, amelyek a földi világon kívül vannak. Azt szeretnétek megtudni, ami még titok előttetek, mert engedtetek a világosság-beli lények befolyásának, akik gondolataitokat a Szellemi Birodalom felé irányították. Nekik mindig ott van sikerük, ahol az ember engem keres.

Én legyek a célotok - gondolatban velem foglalkozzatok, és azt az utat járjátok, amely hozzám vezet. Ezért kell az embereket folyton óvni a világtól. Nem azért hogy elmeneküljenek a világtól, hiszen sors-szerűen vagytok odaállítva - mert akaratotokat kipróbálom. De ne esetek bele minden érzékszervetekkel a világba, hanem tanuljatok meg uralkodni fölötte. Álljatok helyt azoknál a követelményeknél, amelyek a földi lét fenntartásához szükségesek, de a világnak ne legyen nagyobb joga fölöttetek, mint amennyi szükséges. Uralkodjatok rajta - és ne legyetek a szolgálai.

A sors sokféleképpen igénybe vehet - csak a gondolatmenetből engem ne hagyjatok ki. Engednetek kell, hogy én kormányozzak - hogy meghatározzam a gondolatot és cselekvést. Én mindent megteszek, hogy befolyást gyakorolhassak rátok, csak legyen jóakarát bennetek.

De hibás útra lépett, aki akaratát a világnak adta, annak más lesz a célja, mert átadja magát a világnak, és soha nem tud megszabadulni tőle. Azért ismételt az emberek útjába lépek - olykor egészen fájdalmasan - amikor igen halk figyelmeztetésemre nem hallgat, és semmi, vagy csak nagyon kevés kapcsolata van velem. Van, hogy olykor keményen érzi Atyai kezemet. De a földiek mulandóságát gyakran fájdalmas módon kell éreztetnem vele, és azt kell elvennem tőle, amire szívéből vágyódik. Anélkül hogy akaratát kényszeríteném, tekintetét erőszakosan kell elfelé kormányoznom a világtól! De végső soron önmaga fölött - önmagának kell döntenie. De az ember nem tud boldog lenni nélkülem. Ez a boldogság az örökéletre vonatkozik, a halála utáni lelkiállapotára. Ha a Földön nem talált rám, úgy nehezen jut el a velem való egyesülésre - bár ez a túlvilágon is lehetséges. De amikor nélkülem fejezi be valaki a földi életét, a cél igen messzire került. Odaát is csak fáradságosan lehet vezetni, mert ott nehezebb megtalálni engem, mint lett volna a Földön.

De aki már a Földön is engem keresett, az ott is megtalál, mert magam megyek eléje, és addig nem megyek el, amíg velem egyesülésre nem jut. Mert a cél, amit el kell érni - én vagyok, és az is maradok, ha ti emberek a túlvilágon boldogok akartok lenni.

Ámen.

Szellemi vigasz

B.D. No. 7378

30. június 1959

Minden szellemi vigasztalás felüdülés a szellem számára, és fogékony rá, amint a vigaszt nyerő szeretete azt megérzi. Mert a lélek mindig szükséghelyzetben van, amikor szellemi vigasztalásra van szüksége. Ilyenkor az ember felebarátja számára szeretetben tevékeny lesz, amit esetleg magasabbra kell értékelni mint földi adomány nyújtását, ami csak a testnek használ. A lélek, amelynek szellemi vigaszra van szüksége, szeretetre vágyik, és neki messze jobban lehet segíteni.... feltéve természetesen, hogy a vigasztalást igazi szeretettel adják. Mert akkor ezt a szeretetet érezve maga is szeretni akar, és a szeretet mindig megváltást eredményez.

A szellemi vigasztalás adása azonban mindig helyes beállítottságot követel, tehát velem, Atyjával igaz viszonyban álljon az adakozó, és akkor embertársát is mindig hozzám utalja. Megmondja kinél várhat vigasztalást és segítséget, bátorságot önt beléje, hogy maga forduljon hozzám, és hozza létre velem ugyanazt a kapcsolatot, amiben maga is van. Ezáltal szavai elevenen hatnak embertársára, aki szellemi vigasztalást keres. Éppen ez a kapcsolat lesz az, ami majd megvigasztalja, és az a remény,

hogyan van EGY VALAKI, aki őt meghallja, figyel kiáltására, és így egyesülhet velem a test és lélek minden szükséghelyzetében.

Embertársát senki ne engedje elmenni vigasztalás nélkül. De igazi vigaszt csak mindig rám való hivatkozással tud adni, mert én megváltoztathatok minden szenvedést, és ezt akarom is, ha az ember bíz bennem és segítségemet kéri. Mert akkor elismer engem Istenének és Atyjának, és a földi létnek ez az egyetlen oka és célja, hogy velem újból belépjen abba a viszonyba, amelyben a lény kezdetben állt; a szétválást, amelyre szabad akarattal egykor törekedett, semmisítse meg, és hogy újból egyesüljön velem és boldog legyen.

Ezért minden rám való utalás egy szellemi vigasztalás, amire minden embernek szüksége van addig, amíg még távol van tőlem, és mintegy magányosan és elhagyatva van kitéve az ellenfél támadásainak. Ő ekkor szellemi szükségben van, ahol vigasztalásra szorul. Vegyétek mind gondozásba őket, teljesen mindegy, hogy még a Földön vagy a túlvilágon tartózkodnak, és ajándékozatok vigasztalást nekik, amennyiben hozzám külditek őket, hogy hívjanak engem, és nevem hívása által lelkük üdvösségét is megtalálják. Emlékezzetek rájuk imában és gondolatban, és ne hagyjátok őket ebben a szükségben. Ők örökké hálásak lesznek ha segítettek nekik hogy hozzám találjanak, mert az üdvösségükhöz a velem való kapcsolat elkerülhetetlen.

Ti is megvigasztalódok majd, ha lelketek hasonló szükségben lesz. Elfogadlak benneteket, és majd azzal fordulok hozzátok amire szükségetek lesz hogy üdvözüljete.

Ámen.

A túlvilág nagy megváltó munkája

B.D. No. 7386

5. augusztus 1959

Nagy megváltó munka folyik a Földön, mert mindenütt, ahol a Világosságból való lények megtestesülhettek, beálltak az Evangélium terjesztésébe. Munkájukat a túlvilág világosság-lényei is támogatják, akik minden módon hatást igyekeznek gyakorolni az emberek gondolatvilágára, és nyitottá teszik őket az isteni szó számára, amint az hozzájuk ér.

A túlvilágon is követhető a nagy megváltó tevékenység, amennyiben a Világosság-beli lények mindig gyakrabban lemerészkednek a mélybe, és a sötétségbe világosságot visznek. Bár aztán minden a földi lélek készségén múlik, hogy elfogadja, vagy visszautasítja, amikor ismételten fényszikrák lobbannak, hogy utat mutassanak a világosság forrásához. Ha ezt az utat követik, gyorsan eltávozna tőlük a sötétség, és fény világítana nekik. De ha figyelmen kívül hagyják, még örökkévalóságokig sűrű sötét borítja be őket, és az Új Föld teremtményeibe lesznek száműzve.

Amit meg lehet tenni ezekért a lelkekért, azt a Világosság lényei mindenkor megteszik. És ha a Földön van még lehetőség, ami az embereknek világosságot hoz, a világosság-hordozók valóban nem mennek el mellette. Ők ebben az utolsó időben a Földön mindenhol testbe öltöztek, hogy áldásosan dolgozzanak az emberek között, és a megváltáshoz megmutassák az utat. De ez a kezdeményezés nem könnyű, mert a világ zaja hangosabb. Csak kevesen gyűlnek össze ott, ahol Isten szavát hirdetik - míg a világ mondhatatlanul több követőt mondhat magának, akik szívesebben választják a sötétséget mint a világosságot, és akik ezért földi életükben nem találnak rá a megváltásra. De küzdelem folyik minden egyes lélekért, mert fönt a Világosság Birodalmában sem hagyják abba a fáradozást, hogy az emberek gondolatait arra felé fordítsák, ami nem e világból való.

A szellemi világban a Világosság Birodalma folyton világosságot sugároz a Földre, és ezzel mindig újabb kapcsolat jön létre a Föld és a szellemi világ között. A jóindulatú emberek készségesen végbeviszik, amit a Világosságból valók mint az embertársak lelki üdvét szolgáló szükséges tennivalót megértetnek velük. És megteszik amire a Világosság-beli lények biztatják - ez felismerhető az Isten szőlőskertjében való buzgó munkálkodáson, az Evangélium hirdetésében, az isteni szó terjesztésében, a szellemi beszélgetésekben, a felvilágosítások és Jézus Krisztusra, az ISTENI MEGVÁLTÓRA való folytonos utalások által.

Nevét folyton említik, és a buzgóság nem csökken, hanem növekszik, mert közben a vetőmag jó talajra is hullik, és mert az embereket - akik lépéseiket feléje irányítják - maga JÉZUS KRISZTUS ÉRINTI, mert arcukat feléje fordítják, tehát az a vágyuk, hogy nála megváltást kaphassanak. Akár a Földön, akár a túlvilágon hangzik el egy hozzá intézett bensőséges hívás, az meghallgatásra talál, többé már nem ereszti el őket, és megadja amire a lélek vágyódik. Egy bensőséges hívás meggyőzi, hogy a lélek őt elismeri, és sorsa az örökkévalóságban már biztos.

Ezért áld meg Jézus minden megváltó munkát, és maga Jézus vesz részt minden megváltó munkában. Neki csak az ember szabad akaratára van szüksége, hogy a lélek megváltását végbevigye, és az a bűntől és a haláltól szabaddá válva bemehessen az örök boldogságba.

Ámen.

A valódi prófétálás

B.D. No. 7392

19. augusztus 1959

A jövőndölés adománya, a valódi prófétálás "Isten Szellemének munkálkodása" az emberben. Aki tudja ezt, az a jövőndöléseket helyesen értékeli. Ez arra kötelezi, hogy a jövőndölést terjessze, mert Isten akarata, hogy az emberek ismeretet szerezzenek róla. Különben nem adta volna hírül az ember szellemén keresztül.

A próféciákat nem azért kapják, hogy az emberek féljenek, vagy hogy megmondják az eljövendőt. Az a céljuk, hogy felelősség tudattal az emberek úgy rendezzék át életüket, ami megfelel a jövőndölésnek. Minden ember tudja, hogy képes önmagát megváltoztatni. És csak javára szolgál, ha lényét megváltoztatja. Azaz, életét Isten akaratának megfelelően átrendezi, majd nyugodtan engedi, hogy minden elérje, amit Isten küld neki.

A jövőndölés adománya kötelezettséget jelent. Tehát nem kell attól tartania, hogy magától hirdet meg valamit, mert - ahol egyszer a Szellem munkálkodása látható - ott az ember állandóan a befolyása alatt áll, mert szellemi tudásról van szó. Az eljövendő események is ide tartoznak, mert szellemi okuk van. Világias felfogású embernél nem kapott volna említést, mert úgysem hinné el.

Aki az eljövendőt szellemi kihatásával együtt meghirdeti, az Isten megbízásából beszél, mert minden világi felfogású ember vonakodna ilyen jövőndölés kimondásától, és terjesztésétől. A dolog lényegéhez tartozik, hogy csak szellemenben felébredt ember mond Isten megbízásából jövőndölést. Együttal - amennyiben lehetősége van - gondoskodik a terjesztéséről is. Istentől állandó vezetést kap, hogy hogyan lesz a legjobb, csak figyeljen a legkisebb jelzésre is, amit a belső hangon keresztül kap, mert azt mindig a szellem megnyilvánulásának kell tekinteni.

A jövőndölés adománya nem sokaknak adatott meg. De az a kevés, akiknek Isten Szellem megmondja a jövőt, dolgozzon hivatásból, és amit kapott, annak a terjesztéséről is gondoskodjon. Félniök nem kell, hogy Isten akarata ellen cselekedjenek, mert az eljövendőre figyelmeztetni kell az embereket - hogy a hozzáállásuk megfelelő legyen. És Isten Szellem gondoskodik az alkalmakról. Az embereket egymáshoz vezeti.

A prófétát belülről szorongatja, hogy mikor beszéljen - vagy halkan arra figyelmezteti mikor legyen óvatos, és ne beszéljen. Az embernek csak a belsejében megszólaló halk hangra kell figyelnie, mert ahol egyszer Isten Szellem munkálkodik, ott munkálkodását nem szakítja meg, és az embert Isten akaratának megfelelően kormányozza.

Mégegyszer mondom, hogy nagy események előtt álltok, és jó, ha az emberiség előre tud róla - még akkor is, ha hitetlen a dolog iránt. De egyszer tudatossá válik bennük, hogy ezt már meghirdették, és az eseménynek nagyobb lesz a lélekre gyakorolt hatása. A közeli vég meghirdetését is elhiszik. Ennek igen nagy jelentősége van, mert marad még egy kis idejük, és ha van bennük jóakarát - azt lelkük javára jól felhasználhatják.

Isten a figyelmeztetéseket nem hagyja abba - és így ismételt a Szellem hangján keresztül is folyton utal majd az eljövendő eseményekre. Nem hallgat el a végső nap elérkeztéig. Az a nap nagy

megütközést kelt, mert csak kevesen menekülnek meg, és csak azok az emberek, akiknek helyes volt az Isten iránti beállítottságuk. Őket átvezeti minden szűkségen és veszélyen. Vagy ha oda kell adni életüket - a túlvilágon szebb életük lesz.

Nem lehet elégszer utalni arra, ami elérkezik. És ti - akiket betölt a Szellem, mondjátok ki mindig, amit a Szellem meghirdet. Isten akaratát teljesítitek vele. Szellemén keresztül ő beszél hozzátok, és beszélni akar minden emberhez.

Ámen.

Egy csillag bejelentése

B.D. No. 7405

5. szeptember 1959

Ami a Szellemen keresztül jut hozzátok, azt gondolkodás nélkül elfogadhatjátok. Legyen birtokotokban a tudás, hogy a Föld vége az Univerzumban is észlelhető lesz. Kozmikus változások adódnak, mert Isten akarat, hogy a földi periódus befejezése a legkülönbébb jelek által legyen észlelhető, amiket az ember TERMÉSZETES MÓDON nem tud megmagyarázni. Ezek a Teremtő hatalmát bizonyítják, tehát határozottan a Teremtőre utalnak.

Ezek a kozmikus változások főképpen a csillagok eddigi pályájuktól való eltérésre vonatkoznak. Átcsapnak egy másik pályára, aminek oka megmagyarázhatatlan, és az is marad az emberek számára. Ennek ellenére nem lehet tagadni hogy megtörtént. Minél jobban közeledik a vég, annál gyakrabban állapítanak meg ilyen folyamatokat. Kezdetben nem ismerik fel, majd mindig jobban és határozottabban előtérbe lép, tehát az emberek az igazságnak megfelelően mondhatják, hogy "Az egek erői megindultak."

Ez semmiféle emberi akarattal nem áll összefüggésben. Egyedül Isten AKARATA jut benne kifejezésre. Ezért minden ember hihetné Isten létét, amikor az ilyen szokatlan jelenséget figyelemmel kíséri. Aki egyszerűen NEM AKAR HINNI, azt már ÉRTHETŐBBEN nem lehet a teremtő Isten létéről meggyőzni. Mert neki a természet minden eleme engedelmeskedik. És aki ezekre figyel, azt is tudja, hány órát ütött az óra.

És így válik el majd egy csillag a szokott pályájától, és útját a Föld felé veszi. Ez a csillag az emberek akaratától függetlenül megy az útján, és a Földnek nagy veszélyt jelent. Futása nem kap akadályt, mert a Földnek a maga kárára - de sok ember javára, el kell viselni egy megrázkódtatást. Eközben sok ember elveszti életét, ahogyan ezt sok idővel ezelőtt megjósolták.

A Föld egy lökést kap. Hogy a Föld, mint csillag milyen veszélyes helyzetbe jut, azt elképzelni senki nem tudja. Teljes pusztulásához nem vezet ez a természeti katasztrófa, de kihatását nem lehet elképzelni sem, mert megszámlálhatatlan ember halálát jelenti.

Aki túléli, az nem sokkal utána a végsőnek néz elébe. Ez egy olyan pusztító esemény, amit emberi akarat idéz elő, és amelyet Isten MEGENGED, de nem AZ Ő AKARATA!

Az előbb leírt kozmikus katasztrófának megváltó célja van, a hitetlen embereknek ad utolsó utalást ARRA A HATALOMRA, amely mindent kormányoz - tehát önkényesen nem történik semmi.

Mentőövet dobok nekik, egy utolsó eszközt, hogy higgyenek, és el ne vesszenek. Ezen a történésen keresztül ISTEN MAGA beszél AZ EMBEREKHEZ. Azokhoz akik halk hangját nem vették figyelembe. De hangos szava fájdalmasan hangzik, és sokan belepusztulnak. De megvan a lehetőségük, hogy bepótolják a túlvilágon, amit a Földön elmulasztottak.

Sokan megkapják a kegyelmet, hogy a vég előtti, utolsó rövid időt is átéljék. Mértékadó benne megint a hitet elfogadó akarat, mert a hitetlenek nem húznak lelkük számára hasznot abból, amit átélnek. Nekik a bekövetkező vég az újra-száműzetés sorsát hozza - épp azt, amitől Isten szeretete meg akarta kímélni.

Ezért Isten már előre óvja és figyelmezteti az embereket, és az utolsó időben végbemenő minden jelenségre figyelmessé teszi őket. És boldog, ha valaki ezeket figyelembe veszi, aki hisz benne, és

ennek megfelelően él a Földön. Minden nehéz dolgon átvezetem, és ahogyan a dolgok érik, úgy lesz az jó a lelkének, hogy még a Földön kiérlelődjön.

Ámen.

Az én-tudat stádiuma

B.D. No. 7413

21. szeptember 1959

Az emberek énjük tudatában vannak. Ez azt jelzi, hogy intelligens lények vagytok, azaz van gondolkodó képességetek. Tehát olyan lények, akik Istenből indultatok, az ő képmására lettetek teremtvé, és így öntudatotok van. De a régi idő és a jelen között - amikor mint ember jártok a Földön - végtelenül hosszú idő húzódik, amely alatt az én-tudattól meg voltatok fosztva. Ez idő alatt mint valami lényyszerű elevenítettétek meg a Föld dolgait. De a lényyszerű maga nem volt tudatos, mert csak mint az egykor öntudattal bíró lény egy részecskéje ment át a teremtés dolgain. Csak miután ismét minden részecske összegyűlt, tudott a lény emberré testesülni, és ekkor én-tudata is újra megjelent, mivel most feladatot kellett teljesíteni. Mint ember a fejlődéséért felelőséget visel, mert értelmileg abban a helyzetben van, hogy képes megállapítani, a tulajdonképpeni énjére, a lelkére, az életvitele milyen hatást gyakorol.

Az elő-stádiumban a lénynek nem volt én-tudata, felelősége sem volt, mert a muszáj-törvény alatt élt. Végbevitte amit Isten rendelt neki, és ösztönösen cselekedett. Szellemi intelligenciák kormányozták, és a neki rendelt tevékenységet azok befolyása alatt végezte.

Más az ember helyzete. Most rendelkezik önmaga fölött, gondolkodik és cselekszik, és mint tudatos lény, mindezt teljes szabadságban teszi. Most Isten akarata az, hogy tudatosan gondolkodjon és cselekedjen - de már nem Isten akarata a meghatározó, hanem a SAJÁT AKARATA. Folyton az éntudat hatása alatt cselekszik, önrendelkezőnek érzi magát, mert énje tudatában van. Nem áll idegen befolyás alatt, saját kedve szerint irányítja akaratát, és felelőséget vállal érte.

Ez különbözteti meg az állattól. Az állat a fejlődésben már messze előrehaladt forma, de amíg az utolsót, az emberi formát magára nem veszi, mindig a muszáj-törvény alatt áll. Akármennyire is intelligensnek látszik, önmaga fölött még nem rendelkezik szabadon. Én-tudatát még nem nyerte vissza, és a testet öltés utolsó fokát még nem érte el. De egyszer majd ezt az utolsó fokozatot is eléri, mert egyszer minden szellemi magára veszi a földi életet, ember-testbe öltözik, és énje tudatára jut.

Mivel az ember egy én-tudatú lény, el kellene jutnotok arra a következtetésre, hogy az ember Teremtője és Alkotója, az Örök Isten, nem lehet egy olyan szellem, akinek nincs lénye. Lénye magas fokon tökéletes, gondolkodó, és szabad akaratú - mert e nélkül nem teremthetett volna olyan lényeket, akik az istenség eme jeleivel bírnak.

Mert a teremtményről - az emberről - a Teremtőre kell következtetni. Tehát Isten a legmagasabb fokon éntudatú, mert az ember is én-tudattal rendelkezik. Isten a legmagasabb fokon tökéletes, míg az ember cáfolhatatlanul még tökéletlen lény. De minden tökéletlensége ellenére van én-tudata, és ez isteni eredetűvé teszi. Hasonló volt Istenhez - és majd újra tökéletes lesz, mint a teremtesekor volt. A teremtés egész művében a legnagyobb csoda az ember tudatossága.

Az emberek egyszer végiggondolhatnák, micsoda halott életük lenne, ha nem lennének tudatosak. Ez ad minden embernek személyes pecsétet: felismeri magát, mint aki gondolkodásra képes, és aki szabad akaratú rendelkezik önmaga fölött. Mint ilyen gondolkodhat önmagáról, beleillesztheti magát a teremtés kereteibe, és én-tudatával tudatosan meghatározhatja, hogy az "én"-je mit akar. Az istenség megnyilvánuló jele az én-tudat, mert feltételezi azt a vele azonos lényt, aki az életbe hívta. Ez akkor is így van, ha a lény - mint ember - csak torzképe annak, akit Isten teremtett. De én-tudatát megtartotta, azért újra azzá alakulhat, aki kezdetben volt. Az emberi állapotban - az én-tudat állapotában - mindent megtehet amit akar, még akkor is, ha Isten akarata folytán a kivitelezés lehetősége olykor megrövidül.

De képes önmagából kiindulva tervezni, gondolkodni, mindig az esemény központjában érzi magát, mert tudja, hogy ő létezik, és ezt a tudatát többé már el nem veszti. Épp ezért egyszer felelőségre lesz

vonva, hogy földi életében tekintetbe vette-e ezt a nagy kegyelmet, tudta-e hogy éntudatú lény, akit a Teremtő úgy alkotott, hogy önmagát megismerheti, és ezért önmagától állítsa helyre az igazi viszonyt Teremtőjével.

A gondolkodó-képességhez hozzátartozik az én-tudat, és a kettő együtt képes jó gyümölcsöt teremni. De a szabad akarat is legyen mindig tevékeny, mert az éppúgy az isteni teremtmény jellemzője. Az isteni adományokat a szabad akarat értékesíti. Ha él az adományokkal, és az emberi élet alatt azt az utat veszi igénybe, amely Istenhez vezet, akkor teljes tökéletességben térhet vissza az ATYAI HÁZBA ahonnan egykor elindult.

Ámen.

Jelenések könyve 16/18 - Csillag

B.D. No. 7421

3. október 1959

A Föld hatalmasan megreteg. Szellemben épp úgy, mint földi módon. Az emberek ilyent még nem éltek át, ennek a korszaknak a kezdete óta. Ezt előre megjövendölték, mert ez vezet be a végeseményt, ami utána hamarosan bekövetkezik. Odáig már nincs hosszú idő, és folyton sürgetőbben figyelmeztetek, használjatok ki minden napot, hogy lelketeket érettségre segítsétek. Mert az idő siet, és óriási léptekkel közeledik a véghez.

És végtelenül hosszú éjszaka következik mindazokra, akik a nappalt nem lelkük üdvösségére használták. Mert az utolsó végidőt csak kevesen élék túl, hogy az Új Föld lakói legyenek, csak kevesen lesznek állhatatosak ezen a Földön a legvégső küzdelemben.

A vég jele ismételten a szemetek elé lesz tárva, az utolsó erőteljes jel a nagy földrengés lesz. Ez hogyan jön létre, azt is elmondtam már. Egy csillag kilép a pályáról, és óriási gyorsasággal rohan majd a Föld felé. Hogy még nem tudtok róla semmit, az a nagy távolságon múlik, amit a csillagnak meg kell tenni, mielőtt azok látókörébe kerül akik majd észreveszik.

Az izgalom nagy lesz, mert mindenki felismeri, a Föld mint csillag mekkora veszélybe kerül általa. De hogy ezt a veszélyt elhárítsa, senki nem tud tenni semmit. Főképp ti, akik tudtok róla, különösen jól használjátok ki ezt az utolsó, rövid időt, mert senki sem tudhatja, túléli-e ezt az eseményt. Senki nem tudja, a Föld melyik részét éri, és senki ne számoljon azzal, hogy mellette majd elhalad. Istennek ez az utolsó figyelmeztető kiáltása, amit a VÉG ELŐTT még enged felhangzani, hogy hitelt szerezzen ennek a "vég"-nek, és vissza forduljanak bűneikből azok a kevesek, akik még nem adták meg magukat teljesen Isten ellenfelének.

Ne gondolkodjatok könnyelműen ezekről a jelzésekről, ne tévesszen meg a látszólagos építőmunka, amit a világban láttok. Tudnotok kell, hogy a pusztulás árnyai már feltűntek, hogy nem telik bele hosszú idő, és tudomást szereztek arról a veszedelemről, ami egy csillag formájában közeledik felétek.

Kidobódott a pályájáról, mert Isten akarata az, hogy a Földet nagy megrendülés érje, amely még embereket menthet - és meg is menti őket, ha van bennük jóakarata. Valóban, nem hiányzanak a közeli végre utaló jelenségek - de ez a JEL lesz a legnagyobb kihatású, és sok ember elveszti közben életét.

De egy sem állíthatja, hogy ő süket - mert ez túl hatalmas esemény ahhoz, hogy ne érintene minden embert. Csak épp az eredmény más mindenkinél. Az emberek egy részében felébred eddigi gyenge hite - és újból átadják magukat Istennek. Mások gyenge hitüket is elvesztik, és az ellenfél felé fordulnak - ami a jogtalanul megszerezhető anyagiak utáni hajszában fejeződik ki.

Nagy szükség lesz az emberek között. Az igazi hit ekkor tesz majd tanúságot, mert minden embernek segítséget nyújt, ha hittel Istenre bízta magát. Mert Isten segítséget nyújt mindenkinek, aki hozzá akar tartozni, aki a nagy szükségben ARRA gondol, aki egyedül képes, hogy segítsen.

Egy olyan időszak kezdődik most, amikor sok igazi szőlőmunkásra lesz szükség, hogy mindenki segítséget kapjon, aki szellemben még gyenge, és hitének erősítés kell. Mert az utolsó hitüldözés ideje következik, és az még utolsó döntést követel a hívótól. Mert aki mindvégig kitart, az üdvözl.

Ámen.

Isten a teremtés egyedüli ura - Csillag

B.D. No. 7423

5. október 1959

A csillagok már öröktől fogva azon a pályán futnak, amelyet az isteni Teremtő adott nekik, és Akarata alapján a Teremtési Terv szerint be is tartanak. Lehetetlen kezdeményezés lenne, hogy egy csillag előírt pályáját megváltoztassák, hogy egy csillagot az útjától eltérítsenek, vagy valamiképpen kormányozzanak - hogy az mást tegyen, mint amit az isteni Teremtő meghatározott.

Épp így lehetetlen megakadályozni egy csillag futását, időben korlátozni, vagy valamilyen módon megakadályozni, hogy az útját járja. Mindezeket azoknak mondom akik azt hiszik, saját találmányukkal képesek Isten megteremtett rendjébe, egy más rendet beépíteni, akik azt hiszik, hogy az isteni teremtett műbe beilleszthetik saját emberi készítményeiket, akik azt feltételezik, hogy az ilyen kísérleteket minden komoly károsodás nélkül küldhetik a világmindenségbe.

A kozmosz egyedüli ura én vagyok. Művembe való minden behatolásra megfelelő módon válaszolok. További kísérleteket tesznek - azt még továbbiak követik - amíg meg nem akadályozom. Megengedek ilyent, de amikor eljön az ideje - VÁLASZOLOK RÁ. Mert az emberek által már nem sok minden történhet a világmindenségben - mert lejárt az idő amivel számolhatnak.

Már nem használ nekik semmi tapasztalat, amit még gyűjteni akartak - mert magam tiltom meg nekik. És hasonló módon válaszolok - mert a válasz ugyanúgy a Világmindenségből érkezik, amelybe behatolni akarnak. És haszontalan lesz minden találmányuk, hogy a csillagot eltérítsék, vagy vagy legyőzzék - mert a legnagyobb veszélybe hozzák magukat. Hogy az emberek tetteit meddig bírom, reám van bízva - de korlátozottan tűröm. Beleegyezésemet nem adhatom olyan kísérletekhez, amelyeknek nincs szellemi céljuk, hanem csak megerősíti az embereket, hogy urai, vagy urai lesznek a Mindenségnek.

Viszont a vég hamar itt lesz, és ebben az időszakban az emberek még sokfélét megpróbálnak. De minden csak istennélküliségüket, szellemi gőgjüket, és szellemi szegénységüket bizonyítja. Többféle kísérletük erőteljesen hozzájárul, HOGY A FÖLD FELBOMOLJON. Tehát hozzájárul a pusztulás munkájához, és ezzel a Megváltó Periódus befejezéséhez - mely majd egy újnak ad helyet, ha nem akarom, hogy teremtményeim teljesen elvesszenek.

Ti, akik hozzám tartoztok, akármilyen történik is - ne hagyjátok befolyásolni magatokat. Gondoljatok arra, hogy a Menny és Föld Ura nem engedi félretolni magát, hatalmát megmutatja, anélkül, hogy ebben az emberek megakadályozhatnák.

Én nézem - és várok, amíg az öröktől meghatározott nap el nem érkezik. Mert az időnek határa van. Ellenfelem ezt olymódon használja fel, hogy mindent amit akar, megteteti a neki engedelmes emberekkel. De ez mégsem sikerül úgy neki, ahogyan tervezi.

Ámen.

Isten megfontolást követel

B.D. No. 7448

6. november 1959

A mikor halljátok hívásomat, szíveteket ne zárjátok be, hanem arra figyeljétek amit mondom: Menjetek törvényszék elé, és megtudjátok miben van hiányotok. Ti menjetek - ti, akik nem vagytok elevenek, hogy aztán szellemem belülről tudjon oktatni benneteket! Szellemem valamennyiteket betölthet, mert Atya-szellemem isteni szikrája bennetek van, minden emberben - és ott van, akár lángra lobbantjátok, akár nem! Bennetek van, és a szeretetnek csak egy csöppnyi tűzére van szüksége, hogy bennetek lángra lobbanjon, és világos fénnel égjen. Ennek a szikrának megadtátok-e már a lehetőséget, hogy fellángoljon? Mert akkor egy kis világosságot is terjeszt maga körül, és ebben a tompa fényben olyan dolgok válnak felismerhetővé, amiről előzőleg nem is tudtatok!

Hozzátok beszélek, akik szellemi sötétségben vagytok, és nem ismeritek azokat az összefüggéseket, amelyek engem, Atyátokat arra indítanak, hogy szellemem által ismeretet adjak magamról.

Hozzátok beszélek, akik nem gondolkodtok megfontoltan. Mert a szellemetek még sötét, és a világosságot még nem gyűjtöttátok meg magatokban!

Egy komoly megfontolás kételyeket hozna felszínre, és kérdésekre indítana benneteket.

De mérlegeltek ti valamit gondolatban?

Gondolkodjatok például egyszer azoknak a hiányos szellemi állapotáról, akik ugyan azt hiszik hogy a csúcson állnak - de valójában vakok, és képtelenek a vezetésre! Gondolkodjatok azon, hogy az Isten és Teremtő, aki önmagában a szeretet, bölcsesség és mindenhatóság - távol tarthatja-e magát, hogy ne hirdesse meg mindazt, ami róla tanúskodna?

És a vallásoktatásokban - miket nektek nyújtanak - hol találtok szeretetre, bölcsességre és mindenhatóságra? Eltorzultak, és tisztára emberi tanítások! Csak elmélyedve gondolkodnotok kellene, és mint hályog esne le szemetekről - hogy a végtelenség nagy Szelleme, a szeretet és bölcsesség istene, nem állítana nektek olyan törvényeket, mint amiket az egyházak előírnak. Egyetlen követelménye az emberek iránt az, hogy az Isten és ember szeretet törvényét teljesítsék!

És ha ezt a követelményt teljesítenétek, akkor már világosság lenne bennetek, mert az életre ébresztené magatokban a szellemi szikrát - az pedig elvezet benneteket minden igazságba. /Ján.14.15-16./

De ti hol keresitek az igazságot?

A már eltorzult szellemi javakban, tév-tanításokban, és olyan tanításokban, melyekben a szellemi kényszerítés jól felismerhető. Mindez annak ellenére történik, hogy jól tudjátok, én mindig figyelembe veszem az ember szabad akaratát. Mert az ember csak a szabad akaratával juthat tökéletességre.

Gondolkodtatok-e fölötté egyszer is, hogy mindezekkel a tanításokkal, és az emberek által hozott törvényekkel hátráltatjátok az emberek üdvösségét? Hogy ezen emberek által megadott törvények miatt többnyire elhanyagolják az egyetlen isteni parancsot, az Isten és ember iránti szeretetet - és mégis azt hiszik, hogy az isteni akaratnak megfelelően élnek a Földön!

Gondolkodtatok-e már afölött, micsoda szellemi elsekélyesedés keletkezett azok között, akik maguk nem gondolkodnak, és Istenükkel és Teremtőjükkel nem lépnek kapcsolatba, hogy ő maga tanítsa és vezesse őket?

Miért állítotok mindig egy emberi felépítményt előtérbe - amelynek nem lehet arra igénye, hogy Jézus Krisztus által alapított Egyház legyen? Igaz, lehetnek köztetek emberek között is olyanok, akiknek a hite eleven, szellemük felébredt - tehát akik az ő Egyházához tartoznak. De ez az ő általa alapított egyház nincs egy szervezeten belül - amely nagyon is határozottan emberi építmény! Krisztus Egyháza az őszintén hívők közössége, akik minden szervezeten belül megtalálhatók - de ennek az előfeltételei egészen mások, mit ti hiszitek!

Éljétek a szeretetet, és akkor a szellem önmagatokon belül megtanít, és ti világosan hallva, világosan látva szemlélitek - amihez eddig még "fel nem ébredt" szellemmel ragaszkodtatok, és megvédtétek.

Én, mint Istenetek és Atyátok, az embert csakis belső felfogása alapján értékelem, az alapján, hogyan éli a szeretetet - és nem hogy milyen ismeretei vannak!

Az ember ne tiltakozzon amikor eléje tárják a világosságot. Örüljön, és legyen készséges, hogy lelke számára felgyűjtsa rajta az élet világosságát. Szeretetem mindig világosság formájában lép elétek, mert egyedül a világosság boldogít, és mert öröktől fogva a világosság egyúttal igazság is - és az igazság mindig tőlem, magamtól indul, aki öröktől fogva maga az igazság vagyok.

Ámen.

Mindnyájatoknak mondom, hogy az idő, ami alatt kedvetek szerint tehettek-vehettek - minden nappal rövidül. Elérkezik a vég, és vége a kegyelmi időnek. Csakis lelketek üdvét kellene minden tevékenységeteknek szolgálni, és csak erre kellene gondolnotok. Állítsatok le minden világi dolgot, mert a lelkekről való gondoskodás alatt minden ami szükséges hozzáadatik nektek, amit megkaptok anélkül, hogy valamit is hozzátettetek volna.

Ahogy most élitek a földi életet, lelketek nagy veszélyben van. Csak világi dolgokra gondoltok, csak arra figyeltek - és eszetekbe sem jut, hogy az életidőnek hamarosan vége lesz! Fordított helyzet az, amiben éltek. Csak a testre gondoltok, és ha mint "keresztények" álltok is a világ előtt, ti nem élték Krisztussal, AKI örök üdvösségetek, és az is akar maradni - viszont csak akkor lehet veletek kapcsolatban, ha szeretetben éltek. De ti csak önmagatokat szeretitek. Ami gondolatilag megmozgat, az mind az életigények feljavítását szolgálja. A testnek mindent meg akartok adni, ami kényelmet jelent.

De gondoltok-e a lelkekre, és arra, mire van szüksége, hogy üdvözlhesse? Hiszen tudjátok, hogy a földi lét nem tart örökké. Hogy már a következő nap meghozhatja az elválást, és akkor egyedül a lélek állapota a mérvadó abban, hogy a túlvilágon milyen sors vár rá! Akkor már minden semmit érő ami a test birtokában volt, és az embernek mindent el kell hagyni. Minden fáradtság semmit érő volt, amit csak a testre, és annak jólétére fordított. Lelke most szegényesen, és ínségesen áll az örökkévalóság kapujában!

Emberek, csak tartanátok szem előtt a lélek szerencsétlen állapotát! Csak komolyan és gyakran gondolnátok a halál órájára, és hinnétek el, hamarosan vége annak a kegyelmi időnek, ami megváltozásotokra még rendelkezésre áll. Minden egyes nap hozhat gazdagságot lelketeknek, ha helyesen éltek, ha szeretetből cselekedtek, ha jóságot és szeretetet sugároztok embertársaitokra, ahol szükség van, ott segítséget adtok, és ha Örök Atyátokhoz imában kapcsolódtok - ha vele visszaállítjátok a helyes ATYA-GYERMEK viszonyt.

Ne legyen ez áldozat számotokra, valóban Istennek tetsző lehet az életvitel, csak gondoljatok rá gyakran. Gondolataitokat ne fordítsátok kizárólag a világ, és követelményei felé. Mindig tudnotok kell, hogy amit a világ nyújt, az mind mulandó - de ami Istentől jön, az nem múlik el. Hogy Istentől szellemi vagyont kaphassatok, ahhoz az ima és a szeretetből induló tettek által kell állandó kapcsolatban lenni, és maradni vele. Nem sok, amit kérek tőletek. Az ilyen bensőséges kapcsolat nélkül mindig szegények maradtok, és a testi halál után lelketek ínséges és nyomorúságos marad. A léleknek nem lehet mást adni, csak amit maga szerzett meg magának. Ezért benneteket csak óvni, és figyelmeztetni lehet, hogy ne menjetek át könnyelműen az életen, hanem gondoljatok sokat a halál órájára, amikor majd számadást adtok, lelketek javára hogyan használtátok föl a földi életet. Gondolkodjatok, merüljete el magatokba, törekedjete lelketek érlelődésére, és rájöttök, hogy állandó segítséget kaptok, ha Isten iránt jóakarattal vagytok, ha közelebb akartok jutni hozzá - hogy egyszer majd teljesen nála maradhattok, mert lelketek méltó lett rá.

Ámen.

A Sátán tevékenysége a világosság angyalaként

B.D. No. 7460

21. november 1959

Az utolsó időben a Sátán minden eszközzel küzd, hogy a lelkeket megszerezze - és ezzel elveszítse. Trükkje: a lelket tévedésbe kergeti, hogy azt higgye, a helyes úton van. Közben az utakat úgy összezavarja, az emberek észre sem veszik, hogy az a mélységbe vezet.

De mindez azért lehetséges, mert az emberekben nincs komoly vágyódás, hogy a magasba vezető utat megtegyék. Megelégszenek annyival, ha azt mondják nekik:

"Ez az út a magasba vezet." Viszont maguk nem elég éberek, mert akkor észrevennék: ez az út lefele visz! Ellenfelem sokféle eszközt használ a megtévesztésre. Ezek mind eltérnek az igazságtól, és a csalások és megtévesztések egyetlen gombolyagját képezik. Viszont az álcázásuk olyan jó, hogy nagyon ébernek kell lenni, hogy az ember elkerülje.

A megtévesztések közül a legjobbnak tűnik neki Jézus édesanyja - akit először előtérbe helyez az embereknel, hogy aztán tisztelete és dicsőítése közben elfelejtsék az ember tulajdonképpeni földi célját, vagyis azt, hogy **MAGÁVAL JÉZUS KRISZTUSSAL KERESSEN KAPCSOLATOT, MERT EGYEDÜL TŐLE FÜGG AZ EMBER LELKÉNEK MEGVÁLTÁSA.**

Tehát látszatra egy helyes szeretet megnyilvánulást visznek végbe Jézus édesanyja iránt. De ennek kihatásai vannak, amiket el akar érní a Sátán! Azt ugyanis, hogy ezzel **CSÖKKENJEN A SZERETET A MEGVÁLTÓ IRÁNT - AKI EZZEL MINTEGY HÁTTÉRBE KERÜL.**

A földi életidő annyira rövid, hogy a cél elérése nem viselhet el kerülőutakat. Viszont az emberek hosszú kerülőutakat tesznek, **AMELYEK NEM VEZETNEK A NAP MINDEN ÓRÁJÁBAN JÉZUS KRISZTUSHOZ, HOGY NÁLA MENEDÉKET KERESSENEK.** A hozzá való kapcsolódás annyira fontos, hogy azt nem lehet elég sokszor megtenni. Jézus anyjának minden megdicsőítése már ez okból is eltérést jelent a tulajdonképpeni lélettörekvéstől. Isten ellensége ezt a kapcsolatot akarja minden eszközzel megakadályozni. Ez akkor sikerül neki a legjobban, ha az emberek gondolatát minél inkább Máriára irányítja. És ez a szokatlan jelenések által lehetséges is. A jelenések előidézője ő maga, amennyiben a fény angyalának az álarcában láthatóvá válik azoknak az embereknek, akik **KÜLÖNÖSEN ALKALMASAK A TERMÉSZETFÖLÖTTI DOLGOK ÉSZLELÉSÉRE.**

A jelenések alkalmával megmond olyan dolgokat, amelyeket felismert mint jövőbeli eseményeket. Ezzel a hitelesség benyomását kelti, holott ez csak egy álcázó manőver, hogy annál nagyobb zavart keltsen. És mindig a titokzatosság kabátjába bújlik, mindig rejtett dolgokat említ, és gyakran megtiltja a nyilvános közreadást. Ekkor ugyanis hazugságai felismerhetővé válnának. Mindig csak rejtett nyilatkozatokat ad, mert nincs pontos ismerete. Világos pillanataiban felismeri az idő komolyságát, amikor elveszik tőle a hatalmát. De nem tudja abbahagyni, hogy ne követeljen magának tiszteletet és dicsőséget. Ezt az álcázott fényjelenség száján keresztül teszi, amennyiben templom, vagy oltár építését követeli, ahol neki hódolnak - mert ilyen jelenségek mögé rejtőzik. Egy nem jó szellem felismerésének legbiztosabb jele, hogy megköveteli, adjanak neki a világ nyilvánossága előtt tiszteletet.

Egy igazi, a világosságból való lény mindig Jézus Krisztusra utal, mindig az Ő Megváltó Művét említi. Soha nem követel külsőségeket - templom, vagy oltár építését - hanem az embereket arra tanítja, szeretettel önmagukat alakítsák át Isten templomává. Az igazi világosságbeli szellem rejtett utalásokat nem tesz, hanem kihirdeti, amit minden embernek tudnia kell: közel a vég, és az emberek változzanak meg! Az igazi világosságbeli lény nem követel órákig tartó forma-imát, hanem arra indítja az embereket, lépjenek Jézus Krisztussal eleven kapcsolatba, mert az üdvösséget csak nála lehet keresni, és általa megtalálni. /Ján. 14,6-7./

Tehát az emberek ne vegyék komolyan az ilyen jelenéseket! Ezek csak emberek által feldíszített események. Egész primitíven jelentek meg, és csak azután lettek szokatlan élménnyé alakítva. A talaj jó volt, mert ezek az emberek már túl mályen belegyökeresedtek a maguk "Isten-anya tiszteletükbe" és ezért már apró események is lázasan dolgoznak bennük, és megteremtették az alapot, hogy mindig valószínűtlenebb dolgokat is elhiggyenek.

De ezek semmi esetre sem valódi isteni-szellemi jelenségek, hogy megerősítenék a Mária tiszteletének hitét az emberekben. Ő **NEM AKAR FIA - JÉZUS KRISZTUS ELÉ LÉPNI,** ha valamikor meg is jelenne, állandóan Jézust és Megváltó Művét akarná kihangsúlyozni.

Mert az ember célja az, és az is marad, hogy Jézus Krisztusban egyesüljön Istenével. A nap minden órájában erre kell törekedni, mert ez az egyetlen helyes út, ami az örök boldogsághoz vezet.

Ámen.

Akaratom, hogy ne féljete, hanem higgyetek csak mindig egy mindenható, szerető Istenben és Atyában, aki nem hagy meg benneteket az ínségben és szükségben. De a félelem a hit hiányát jelenti.

Aki fél nem ismeri Isten hatalmát és szeretetét, aki Atyátok akar lenni. Amint hiszitek, hogy én úgy szeretlek ahogyan egy apa a gyermekeit, akkor az bizonyossá is válik bennetek, akármit is akar a lélek ellensége veletek tenni, én nem engedem meg.

Oltalmazó Atyai kezem mindig kész közbenyúlni amikor arról van szó, hogy a szükségből meg kell menteni gyermekemet. És ti ilyen állapotban vagytok, amikor akár testi, akár szellemi dolog miatt féltek. Akkor is szükségállapotban vagytok, amikor aggódtok vagy elkeseredtek. Nincs még meg a hit ereje bennetek, hogy nem történhet veletek semmi, amíg hozzám fordulva oltalmat és segítséget kértek.

Bár értelmetek ezt folytonosan mondja - de szívetek mégis aggódó és szomorú, és ez az a helyzet, amikor magatoknak kell orvosolni a helyzetet, amennyiben olyan bensőségesen ahogyan csak tudtok, kapcsolatba léptek velem - öröktől való Atyátokkal. Aki csak arra várok hogy bensőséges imával jöjjetek, és bízzátok rám gondjaitokat.

Ezt a bensőséges átadást azért kérem, hogy szívetek benső nyugalma - ami még hiányzik belőletek - megteremthessem. Minden ügyetekkel hozzám kell jönnötök, hogy egészen gyermeki módon orvoslást kérjete. És meghallgatlak - mert szeretlek ahogy Atya szereti gyermekeit. De olykor milyen nehezetekre esik, hogy közel lépve hozzám velem párbeszédet folytassatok. Milyen gyakori, hogy távol maradtok, és egyedül kínlódtok bajaitokkal - pedig milyen egyszerű lenne, ha minden terhet rám tennétek, hogy ti megszabaduljatok tőle. Szerető Atyátok van - aki a földi életet széppé akarja tenni nektek - csak adjatok neki jogot erre a magától értetődő benső kapcsolódás által. Aki marad velem ebben a benső kapcsolatban, annak már nincs gondja. A bajok akkor érkeznek, amint lazítjátok a kapcsolatot. Én nem rakok bilincseket rátok, hanem szabad odaadástokra vágyódom. Ezt pedig azzal igazoljátok, hogyha bensőségesen beszéltek velem, minden gondotokat rám bízzátok, és arra kértek, vegyem el tőletek. Akkor már csak várni kell, és úgy érkezik ahogyan kívánjátok, és megszabadultok minden gondtól.

És amikor a sötétség erői szorongatnak, akkor sem kell félnetek, mert nem tehetnek ellenetek semmit amíg szabad akarattal hozzám tartoztok, vágyatok nekem szól, és annak, hogy végérvényesen egyesüljete velem. Ezért csak kérdezzétek magatokat, merre irányul legbensőbb vágyatok - és ha felém irányul, akkor szilárdan bízhattok, hogy az én vágyam is felétek száll, és megvédelek minden szorongatásban, akárhonnan jöjjön is. Azt akarom, hogy ismét az enyéme legyetek, és nem engedem meg hogy elveszete amíg én vagyok a célotok, és hozzám törekedtek. Ekkor már fölösleges minden gond és aggodalom - mert már az enyéme vagytok, és örökké az enyéme maradtok.

Ámen.

Ki volt megtestesülve Ádámban ?

B.D. No. 7465

28. november 1959

Minden bajotokban eljöhettek hozzám, legyen az szellemi vagy földi baj ami nyomaszt; mert szeretlek benneteket, és szívesen megsegítelek, mert örök Szellemem munkára hajt. Szeretetem túl nagy, bölcsességem felülmúlhatatlan, és hatalmam végtelen. A szeretet pedig erő, ami hatást akar gyakorolni, ki akar fejeződni, olyan dolgokat akar létrehozni, amelyekben mérhetetlenül megtalálom a boldogságomat.

Szeretetem nem tudta elajándékozni magát, tehát olyan edényt keresett, amelybe belefolyhatott; azaz, képzett magának egy edényt, mert rajtam kívül még nem volt senki, aki hatalmas szeretetem

folymát felfoghatta volna – hogy maga is boldog legyen általa. Ezt az edényt, mint egy ugyanolyan lényt, mint a képmásomat, kihelyeztem magamból. Hogy ez a lény ugyanazt a teremtő szellemet és teremtő akaratot kapta, mint ami nekem van, az nem is lehetett másképp, különben nem lehetett volna a „képmásom”. Azt is akartam, hogy a lény hasonló boldogságot érezzen, mint amit nekem a „teremtés” okozott. Ezért kettőnk szeretetereje és akarata megszámlálhatatlanul sok hasonló lényt hozott létre; erről a teremtő aktusról nektek csak sejtések lehet, de egész mélységében nem lehet megmagyarázni.

Nektek viszont most különbséget kell tennetek azok között a teremtményeim között, akik az én erőmből és az ő akaratából keletkeztek, és az először teremtetett lények között, kiket egyedül az én szeretetem helyezett ki belőlem.

Lucifernek az volt az igénye, hogy mint Istenhez hasonló lény érvényesüljön – ezt a felfogást addig képviselte, míg el nem bukott. Az oldalam mellé állítottam, és tőle csak az Én Magam elismerését követeltem; azaz annak elismerését, hogy egyedül a saját erőm által teremtettem. Ő lett volna a legboldogabb lény, aki mellettem teremthetett és tevékenykedhetett volna, mint igazi képmásom, akit teljesen elárasztott erőm – csak épp az erőátsugárzás függővé tette tőlem; de ezt a függőséget a lénynek soha nem kellett volna éreznie, ha az akarata ugyanolyan irányú mint az enyém, és szeretete is mindenkor azonos mélységű. Kérésemet nem teljesítette, nem akart engem elismerni mint az erő forrását, és ezáltal a legmélyebb mélységbe zuhant. Nagy mennyiségű követőt vitt magával, lényeket, akiket kettőnk szeretete és ereje hozott létre. Az út teljesen szabadon áll az elsőnek teremtetett lény számára. Az út, amin a mélybe került lényszerűek vannak, az én akaratomnak van alávetve; azaz, a bukott lényszerűeknek én készítek egy utat, amelyen ismét visszatérhetnek, és vissza is térnek hozzám mint Teremtőjükhöz, és az örökkévalóságba való kiindulásuk helyéhez.

Ugyanezen az úton – amit bölcsességem eredményt hozónak látott, Lucifer is járhatott volna, de egykor mint teljesen szabad lényt teremtettem, és mint teljesen szabad lénynek kell szabad akaratból a visszaútra lépnie.

A képmásom volt; akinek szabad akaratát tiszteletben tartottam, akkor is, ha az teljesen fordított irányú volt. Semmiféle kényszert nem alkalmazok nála, és kivárom, amíg szabad akaratból lép a visszaútra. De ez még távol van. És ha arról van szó, hogy Lucifer Ádámban inkarnálódott, ezen a luciferi (Lucifert követő) tömeget kell érteni, akik között minden elbukott lény megtalálható.

A luciferi szellemiségnek, tehát minden Istenellenesnek át kell menni az emberi megtestesülésen, így Ádámnak is, azaz a benne megtestesült összszellemnek; minden luciferi ösztönével és kívánságával az emberi formában kell tartózkodnia, épp azért, hogy ettől a luciferi szellemtől megszabaduljon, majd ismét teljes egészében hozzám forduljon, örök Istenéhez és Teremtőjéhez, akit mint embert is megismerhetett. – Lucifernek is át kellett volna mennie az össz-teremtésen, ha a további hozzám való visszatérés céljából egy emberi formára lett volna szüksége. Mert az ő teljesen fékezhetetlen szelleme szétszakít minden formát, mert ez történt, amikor próbaképpen magára vette az első emberi testformát. Ugyanis az csak puha, engedékeny anyag, amit elsőként teremtetett lényem fékezhetetlen szelleme nem tudott volna megtartani. Viszont Ádám összszelleme már annyira ki volt érlelődve, hogy bizonyos fokig jól érezte magát ebben a formában, és Lucifer kísértéseinek is ellen tudott volna állni, amit az azért tett, hogy a már majdnem a célhoz ért elbukott testvért ismét megnyerje magának. – Lucifer az ellenfelem volt, és még most is az, és az is marad, amíg az utolsó, általa a mélybe húzott szellemi is rá nem lép a visszatérés útjára. Csak akkor gondolkodik el rajta, és adja meg szabad akaratból magát, de még örökkévalóságokig tart, amíg ezt a célt elérem.

Ámen.

Végtelenül hosszú bukás a mélybe - Visszaút

B.D. No. 7469
2. december 1959

A Visszavezetés Műve már örökkévalóságok óta Megváltó Tervem szerint megy végbe. Egyik szakaszt a másik után kell végbevenni, egy szakaszt sem lehet önkényesen átugrani, hanem

minden Örök rendem szerint megy; a visszatérés éppúgy folyik le, ahogy egykor tőlem kiindulva a bukás lejátszódott. Csak épphogy a bukás egy végtelen ürességben ment végbe, míg a visszatérés a mindenfajta teremtett dolog által történik; és ebben van a felemelkedés biztosítva, mert bölcsességem és szeretetem ezt így látta jónak.

Örök időig tart, míg a Visszavezetés Műve befejeződik, míg a bukott lény mint ember ismét a Földön élhet, hogy a tökéletesedés utolsó lépését megtegye. Ezek végtelenül hosszú időbe telnek, amit ti nem tudtok fölmérni. De a mélybe való bukás még sokkal hosszabb ideig tartott, ha ezt időben megmérnék. De akkor az idő és a tér számára még nem volt fogalom, mert a tőlem elbukott szellemi számára minden végtelen volt. A tőlem való mindig nagyobb távolság által minden sivárabb lett, tehát a szereteterő hiánya, ami azelőtt soha nem volt ismert, az üresség és sivárság érzésével hatott. Ebben az állapotban csökkent minden ismeret, a gondolkodás megzavarodott, a lényyszerű már nem volt képes hogy az eseményekről számadást adjon magának, folyton sötétebb lett minden körülötte, míg aztán már önmagáról sem tudott, és elkeményedett szubsztanciáiban – végül eltűnt belőle minden életerő.

Csak ekkor kezdtem újra foglalkozni velük. Csak ekkor hoztam létre a Teremtést ebből az önmagáról nem tudó lényyszerűből, akinek a szellemi szubsztanciái elkeményedtek, és amelyeket ezért a legkülönbözőbb fajtájú teremtetésekre alakítottam. Tehát az egykori Teremtés belőlem kisugárzott lényyszerű erő volt, amit csak a cél szerint kellett formává alakítanom: hogy akaratomnak megfelelően szolgáljon – mert egykor uralkodni akart, és e bűn miatt a legnagyobb mélységbe bukott.

A szolgálat által újból felfelé kellett emelkednie, bár megkötött akaratával, de azzal a biztosítékkal, hogy a bukás hosszú útját a mélybe lecsökkenti. A muszáj-törvény által kellett lépésről-lépésre a magasba jutni egy olyan állapotba, ahol szintén szolgálni kellett, de szabad akaratból, anélkül hogy én erre kényszerítettem volna; mert a tökéletességre az utolsó lépéseket csak ekkor teheti meg, mert csak így tudja helyesen használni a szabad akaratát, ha saját ösztönzésből szolgál szeretetben.

Végtelenül hosszú az út, amit az egykor elbukott lénynek meg kell tenni, de ezt az utat én jelölöm ki neki. Bár az utolsó szakaszban, mint ember, veszélyeztetve van az eredmény, de az utolsó akarat próbát nem lehet elhagyni, azt szabad akaratból kell végbevinni, és ezért az ember csődöt is mondhat. De ez nem térít el engem a Megváltás Tervétől, ami minden bukott szellemi visszatérésére érvényes.

Egyszer elérem a célt, és én is megteszek mindent, ami lehetséges, hogy az ember, mint ember ne járja hiába a földi utat. De nem kényszeríthetem, minden amit tesz, annak szabad akaratból kell végbemenni, mert szabad akaratból kell szeretetben szolgálnia, hogy az út eredményt hozzon, és ő élete végén megszabadulhasson minden formától.

Ámen.

A lélek sorsa a testi halál után

B.D. No. 7490

30. december 1959

Testi halálotok után teljesen más világba léptek, mint amilyen a földi volt. Viszont a Földön lehetőségetek van hogy ezt a másfajta világot magatok alakítsátok ki, amely aztán boldoggá tesz, és szívesen elcseréletek a földi világgal. Mert ha a Földön megfelelő életvitellel buzgó lelki munkát végeztek, és szellemi javakat gyűjtötök az örökélet számára - akkor megszerzitek magatoknak a világosság és boldogság birodalmát. Akkor az a világ amelybe beléptek, a boldogság birodalma lesz, és nem kerültök ki az ujjongásból és csodálkozásból, nem akartok már visszamenni a Földre - akkor sem, ha erre lehetőség volna.

Tehát azt a világot, ami a testi halál után magába fogad, magatok teremtitek meg magatoknak, ezért kell felelősség tudattal élni a Földön. Mert éppígy juthattok olyan birodalomba is, amely sötétségből vagy sivatagból áll, és ahol boldogtalannak érzitek magatokat - de kedvetek szerint mégsem hagyhatjátok ott, mert ez a birodalom az, amelyre a Földön szabad akaratból törekedtetek. Ez a saját ügyetek, a saját akaratotok volt, mert ez a földi életviteletek megfelelője, és az a Szellemi Birodalomba nem hozhatott más sorsot, csak ezt a kint, ezt a sötétségben és gyengeségben való

megkötöttséget. Tehát egy teljesen másfajta világba léptek, egy szellemi világba, ahol a földi vagyon nem érték, és ahol csak azt találjátok újra, amit a Földön szellemileg megszereztek. Ezért annyira rettenetes ez az állapot azoknak, akik semmi szellemi értékre nem tettek szert, akik csak a földi birtoklásra fáradoztak, és így minden tulajdon nélkül mennek a Szellemi Birodalomba, ahol - bár nem lehetetlen - de nagyon nehéz szellemi javakhoz jutni.

A világ, amelyben itt él - megfelel a lény lelkiállapotának. Lehetséges, hogy a lélek számára az a minőségileg megfelelő állapot, hogy kiszáradt, sivatagos helyeken jár, ahol a legcsekélyebbre sem akad, ami éhségét csillapítaná. Az ilyen lelket folytonos éhség kínozza.

Ezt a kint csak a szeretet adományai csillapíthatnák. Egy olyan erő-átvitel, amit csak szerető könyörgés tudna megszerezni. Ezért már az a lélek is boldognak mondható, akit a síron túlra szerető, jó gondolatok kísérnek, akik a Földön jöttéket vittek végbe, és azok most követik az örökkévalóságba. De szegények és ínségesek azok a lelkek, akik nem szereztek maguknak szeretetet a Földön, akiket inkább rossz gondolatok kísérnek, és akik ezek miatt a gondolatok miatt sokkal többet szenvednek, mint amennyit az emberek elképzelnek.

Ezért mindig jó gondolatokkal kísérjétek a túlvilágra költözöttet, szánjátok meg őket, és segítsétek, hogy kikerüljenek az első sötétségből. Ne hagyjátok őket többé magukra, hanem gyakran ajándékozzátok nekik gondolataitokat. Ezt jólesően megérik, és egyúttal erő-átvitel is, ami kis segítséget jelent a fölfelé vezető úton, amire így a ti segítségetekkel ráléphetnek. Tehát a lélek maga teremti meg magának azt a sorsot, ami odaát várja. És hogy ez a sors szép, és boldogító legyen, ahhoz itt a Földön kell tevékenykednie. Szerezzetek nagy szellemi vagyont, tehát igazi szeretetből induló milliófajta gondolatot, érzelmet, és cselekedetet. Tegyétek folyton a szeretet tetteit. Ezek mindig követnek az örökkévalóságba, és ott szellemi vagyont képeznek, amivel a magatok, és a többi lélek boldogságáért dolgozhattok. Ezzel mindig megemelhettek a SAJÁT boldogságot, a TÖBBI lélekhez erőt vezettek, hogy lépéseiket azok is a magasba kormányozzák - és egykor boldogok lehessenek.

Habár a fölfelé menetelés sok erőt és fáradozást követel, de jóakarat mellett el lehet jutni a magasba. Csak kapjanak segítséget szellemi társaiktól, és a földi emberektől azzal, hogy könyörögve gondolnak ezekre a lelkekre.

Ámen.

Jézus mint vezér

B.D. No. 7496

8. január 1960

Hova vezet az utatok, ha vezéreteknél nem engem választottatok? Ezt újra és újra kérdezzétek meg magatoktól, és ne kívánjatok mást, mint hogy vezetőtök legyek, akire rábízhatjátok magatokat, és a kezemből biztosan mehetnek át a földi életen. És valóban mindig megfelelő vezetőtök lesz, soha nem jártok téves utakon, és nem távolodtok el a céltól sem. Mindig azon az úton jártok, ami az igazi, amelyen a mennyi Birodalomba érkezhettek, mivel ez az út az Atyai Házba vezet, az örök hazátokba. De vezetésemet kérnetek kell. Én nem kínálom fel magamat, és akaratotok ellenére nem határozom meg, hogy ezt vagy azt az utat járjátok, vagy kerüljétek.

Azt akarom, kérjétek fel, legyek mindenkor és mindenben a vezetőtök. Azt akarom, hogy azért kérjétek, hogy irányítsalak és vezesselek minden egyenetlen úton, és azt akarom, hogy ellenállás nélkül átengedjétek magatokat vezetésemnek, hogy kövessetek az úton, amelyen előttetek járok, hogy az örök hazához vezesselek. Mert csak egy út vezet oda, amely meredek és megerőltetést jelent, 01.08-án: erőt követel, erős botot és támaszt, hogy biztonságosan járjátok ezt az utat. Engedjétek csak mindig hogy vezetőtök legyek, és hamarosan már nem tévedtek el, nem kell azon gondolkodni, hogy az út nem vezet-e tévedésbe, vagy hogy gyenge erőtlőknek nem lesz-e járhatatlan. Mikor előttetek járok, gondolkodás nélkül követhettek, mert tudom hogyan lehet legjobban célba érni, és valóban megrövidítem az utat nektek. Minden járhatatlant eltávolítok az útból, átviszlek minden akadályon, és folyton fogom a kezeteiket, amivel biztosan és veszély nélkül eléritek célt.

De gondolkodás nélkül kell magatokat rám bízni, nem szabad vonakodni vagy félni, hogy talán tévesen vezetlek, mert nálam jobb vezetőt a földi életben soha nem találhattok, még ha oly hű barátokat találtok is embertársaitok között, hiszen ők még nem mind ismerhetik az utat, ami felvezet hozzám. Azért csak mindig maradjatok mellettem, akkor többé semmiféle gondnak nem kell helyet adnotok, mert ha egyszer rám bízátok magatokat, akkor megjutalmazom bizalmatokat, és védelmező oltalmam alatt járjátok életutatokat. A felemelkedést alig veszitek észre, mert a mellettem járás azt is jelenti, hogy megkapjátok erőmet, megfoghatjátok a kezemet, és így fáradtság nélkül visszatérhettek a felemelkedésbe, ami céljából a Földön tartózkodtok. Mert az útnak felfelé kell haladni.

Amíg a sima Földön jártok, az út nem az igazi, mivel célotok fent van, és azért követel erőt is, amit tölem bármikor megkaphattok, ha a földi életutatokon engem választottatok vezetőtöknek. De nehéz az út, ha egyedül jártok, vagy jogot adtok Ellenfelemnek, hogy társuljon hozzátok. Ő nagyon jól ért hozzá hogyan díszítse ki, és töltsen meg csábító dolgokkal az utat, úgy hogy észre sem veszitek, nem a magasba, hanem a szakadékba vezet.

Ekkor nagy veszélyben vagytok, mert meghosszabbítjátok magatoknak a hozzám visszavezető utat, vagy teljesen lehetetlenné teszitek, mivel a mélyben nem találtok meg, és az út, amely szép ligeteken vezet át, amely könnyen járható, és amelyen a világ gyermekei járnak, az az út nem hozzám vezet, hanem elkerülhetetlenül a mélységbe - amiből aztán végtelenül nehéz a felemelkedés, és ismét vég nélküli időt kíván. De a vezetőt magatoknak kell megválasztonotok, csak engem kell kérnetek, hogy vegyem át a vezetéseteket a földi életben, én nálatok leszek, és félreállítom azt, ha hozzátok akar társulni. Csak szólítsatok vezetőtökként, akkor fel lesztek mentve minden felelősségtől is, akkor én cselekszem, irányítok és vezetlek a helyes útra, úgy hogy biztos elérjétek a célotokat: hogy visszatértek hozzám az igazi hazátokba, hogy ismét betértek az Atyai Házba, ahol várlak bennetek az ismételt összekapcsolódáshoz az egész örökkévalóságig.

Ámen.

AZ ANYAGIAS BEÁLLÍTOTTSÁG

B.D. No. 7505

22. január 1960

Szemeteket csak a világra irányítjátok. Csak a földi kincseket, a testi vágyak kielégítését keresitek. Csak azon a területen mozogtok, ahol az anyag uralkodik, és halálra hallgattok minden szellemi. Pedig a test csak beburkolja azt, ami a halál után megmarad. A test a léleknek csak rövid ideig a tartózkodási helye. A LÉLEKNEK a földi életben ki kell érlelődnie. De anyagi beállítottságokkal nyomorogni hagyjátok. Így aztán elsatnyult állapotban megy be a szellemi birodalomba. Az anyagi világ - a száműzött szellemi birodalma. Ti emberek itt laktok. Ez az utolsó állomás, mielőtt a szellemi birodalomba jutnátok. Amíg a világ szellemisége olyan erős bennetek, hogy folyton csak anyagi javakra áhítoztok és csak a világ számára alkottok és teremtetek - addig az anyag rabszolgái vagytok. Holott, mint az anyag urainak - magatok alá kellene gyűrnötök. És mert csak a világra és javaira törekszetek, Isten ellenfelének birodalmát erősítitek. Az életerőt szellemi javak gyűjtésére kellene fordítani. Kincseket kellene gyűjteni az örökkévalóság számára.

A mulandó javakról szabadon kellene lemondani - hiszen egyszer úgyis elvételük tőletek - az örökkévalóságba nem vihetitek magatokkal. Helyesen kellene használni az életerőt; mulhatatlan javakat kellene szerezni vele amelyekkel a szellemi birodalomban munkálkodhatnátok. Ez valódi, boldogító gazdagságot jelentene. Ti többek vagytok bármelyik anyagi teremtménynél - ezek nektek lettek teremtve, hogy tökéletességeket szolgálják. De ti félreértitek és a világ felé törekszetek, ahelyett hogy rájőnnétek - akadályoz a szellemi fejlődésben. Ti SZOLGÁLTOK az anyagnak - ahelyett hogy az ANYAG SZOLGALNA nektek. Engeditek, hogy uralkodjon fölöttetek és az anyag rabszolgái lettetek. Ez azt jelenti, hogy a bennetek lévő lélek számára előkészítitek a halált. Majd amikor bemegy a túlvilági birodalomba - sűrű burok veszi körül. Ezt a burkot a világosság egyetlen sugara sem képes áttörni. És a lélek ettől mondhatatlanul szenved mindaddig - amíg fel nem oszlik a

burok körülötte. Ez örökkévalóságokig is eltarthat - de az is megtörténhet, hogy a burok mindjobban elkeményedik - és már nincs rá kilátás, hogy megszabaduljon belőle.

Nem tudjátok, hogy anyagi, földi beállítottságokkal mit okoztok lelketeknek amikor folyton csak az anyagi. javak megszerzésére törtök. Ismerjétek fel már egyszer, mennyire mulandó minden ami körülvesz - és gondolatok arra, ami nem múlik el. Ne legyen hiábavaló a földi élet, hiszen arra kaptátok, hogy lelketek éretté váljon, hogy a szellemi bennetek kiérlelődjön. És a szellemi csak szellemi táplálékot kíván, hogy fejlődhessen, hogy amikor az óra elérkezik, burok nélkül hagyhassa el a testet. Gondolatok a lelketekre, és érzékeiteket irányítsátok a szellemi dolgokra. Mert a lelketek megmarad viszont minden anyagi, földi dolog szétesik.

Ámen.

Tiszta igazság - Szó a magasból

B.D. No. 7521

13. február 1960

Csak tartásátok mindig szavaimhoz magatokat, és mikor szellemi értéket kívülről közvetítenek, azt vizsgáljátok, hogy egyezik-e a nektek közvetített közvetlen szavaimmal. Ami ellentmond neki, azt utasítsátok vissza. Mert amit a Szellem hirdet belőlem, az tiszta igazság, és azt mindig képviselhetitek. Nem kell félnetek, hogy tévedést adtok tovább, ha ahhoz tartjátok magatokat, amit a magasból én vezetek hozzátok.

Az én akaratom, hogy az emberek között elterjedjen az igazság, azért arról is gondoskodok, hogy megkapják. Szellemem által csak ott beszélek, ahol van rá biztosíték hogy elfogadják, és változtatás nélkül adják tovább. És én tudom, hogy ez hol és mikor lehetséges - és ott kiömlik Szellemem. Azt akarom, hogy az emberek az igazságban éljenek. De azt is tudom, hogy ellenfelem nagy hatást gyakorol rátok, és állandóan tévedésekkel akarja átszőni az igazságot. Én tudom, hogy az igazságra ki vágyódik, és ezzel ellenfelemnek rá kevesebb a befolyása. Így azt is tudom, az igazság utáni vágy mikor ad lehetőséget, hogy a Földre vezessem és továbbvigyék azokhoz az emberekhez, akikben szintén ég a vágy és akarat, hogy az igazságot szolgálják.

Mikor a Földön jártam az evangéliumot magam hirdetem. És akármiben oktattam őket, tőlem mindig a tiszta igazságot kapták. Most is a tiszta igazság indul ki tőlem, és csak egy vágyódó, tiszta szívre van szüksége, hogy befogadja és értékelje, mint igazság. Ugyanakkor világosságot is terjeszt, és az igazság ismertetőjegye, hogy az ember növekszik felismeréseiben, tudása tiszta világosságot ad neki - ezt pedig csak az igazság képes megtenni.

A tévedés összezavarja a gondolkodást, elsötétíti a szellemet, és nem tud boldogító hatást elérni. Aki az igazságra vágyódik, az érzi a világosság áldását. Aki tévedésekben van, nem érzi, hogy a szellem sötétjében él. Azt ne mondja egy ember se, hogy az igazság elérhetetlen, és megközelíthetetlen az ember számára. Ha az igazságra vágyódik, és ezért velem komoly kapcsolatba lép, minden egyes ember megkaphatja. Most nyilvánvaló, hogy magasból érkező szavaim által az igazságot kapjátok, és bármikor utánanézhettek, hogy mennyire egyezik a kintről hozzátok juttatott szellemi értékkel. Mert amit magam vezetek hozzátok, az nem lehet más, csak igazság.

Értékeljétek ezt nagyra, semmikor se adjátok oda, mert hallatlan jelentőségű kegyelmi ajándékot kaptatok benne, amely eltünteti a szellemi szükségét, a világosság és erő állapotába helyez, és segíti lelketek érlelődését. Nagy szeretetem ajánlja ezt föl nektek, hogy ne vándoroljatok a szellem sötétjében.

Szellemem alámerül, beömlik egy nyitott edénybe, és mindig újból megtölti. Szellemem az igazságot adja, és ez egyedül csak tőlem származhat. Ezért meggyőződéssel képviselhetitek embertársaitok előtt, mert tőlem semmi hazúg szellemi érték nem indulhat ki.

Hogy mindez tőlem származik, azt ismételten és újból az tanúsítja, hogy mindig EMBERRÉVÁLÁSOMRÓL, és MEGVÁLTÓ MŰVEMRŐL történik említés. Arról történik említés, hogy én, JÉZUS KRISZTUS, maga az Istenetek és Atyátok, a ti megváltótok lehajolok hozzátok, hogy

tanúságot tegyek magamról. Szokatlan hatást állapíthattok meg, és így szellemi erőre következtethettek. Ezt a szellemi erőt már könnyű isteni erőnek elismerni, mert megállás nélkül csak a szeretetet tanítja, és JÉZUS KRISZTUST, mint egyetlen és legfontosabb CÉLT állítja a szemetek elé.

Azért mindent elhihettek, amit Szellememen keresztül kaptok, mert "AZ ÖRÖK IGAZSÁG" hajol le, és tanít benneteket -mert azt akarja, hogy az igazságban járjatok.

Ámen.

Az érlelődést az életsors támogatja

B.D. No. 7524

17. február 1960

Részemről megkaptok minden fejlődési lehetőséget, mert az egész életet úgy határoztam meg, hogy mindig újabb alkalmakat adjon a lelketeken való munkálkodáshoz. Ismételten olyan alkalmak jönnek, ahol igaznak kell bizonyulnotok, ahol akaratí ténykedésre van szükség, - ahol tehát rajtatok múlik, hogy az akaratot és a tettet összhangba hozzátok-e az Isten és az emberszeretet parancsaival. Ez legyen az alapja mindenfajta magatartásotoknak.

Életsorsotok csak arra irányul, hogy cselekvéseitek hajtóereje a szeretet legyen. Folytonosan új alkalmak adódnak, amikor gondolhatsz felebarátodra, és egyúttal az irántam való szeretetet is tanúsíthatod. Nekem lényetek átalakítása a fontos, ezért mindig úgy nyilatkozom meg, hogy lehetőséget adjak ennek az átalakulásnak a véghezvitelére.

Életsorsotokat én határozom meg, de mindig úgy, hogy nektek a legjobb szolgálatot tegye, és ha az akarat jó, lelketek általa kiérlelődhesen. Tehát minden a földön végbevitt tökéletesedésekért van. Ekkor mindenben, amivel kapcsolatba kerültk, mindig megtalálhatjátok a kezemet, amely úgy kormányoz, hogy lelketeknek előnyére szolgál.

Ezért vegyetek megadással mindent magatokra, ami sorsszerűen ér. Örök Tervemben így láttam már előre jónak. A ti üdvösségetekre minden mindig szeretetben és bölcsességben lesz kivitelezve. Tulajdonképpen számotokra nincs is semmi, ami szerencsétlenség volna, mert ha földi módon annak látszana is, viszont szellemben az csak egy érlelődési lehetőség a lélek számára. Csak magatokon múlik, hogy egy ilyen szerencsétlenség szerencsévé változik-e, és hogy hatása áldásos lesz-e a lelketekre.

Akaratotokon múlik, hogy milyen lesz hozzá a beállítottságotok. Kerestek-e velem kapcsolatot, és kitartotok-e mellettem, és akkor minden áldást hoz nektek, amit csak tesztek és gondoltok. Mindennek, ami sorsszerűen jön egy emberre, kell hogy jó kihatása legyen arra, aki bensőségesen összekapcsolódik velem, mert azt nem hagyom el, és minden látszólag nehéz élményen túljut, mert magam állok oldala mellett, éppen a velem való bensőségessége miatt.

Így sorsa szinte magától megoldódik és jó irányt vesz, csak az illető maradjon kapcsolatban velem. – És A VELEM VALÓ KAPCSOLÓDÁS AZ OKA ÉS A CÉLJA minden történésnek. De nem minden ember kapcsolódik helyesen, és ezért sokáig kell szenvednie amíg felém veszi az utat, de aztán minden nehéz terhet levehetek róla, ha rábízta magát, és segítséget kér.

De gondoljon bele, hogy én mindig a földön való kiérlelődését részesítem előnyben, és minden ami ezt az embert éri, csakis ezt az érlelődést szolgálja. Gondoljon ekkor arra, hogy egyedül rajta múlik, hogy a sorscsapás mennyi ideig terheli, és megszabadul tőle, amint magától indítja meg a bensőséges hozzám kapcsolódást, a visszatérést hozzám, akitől egykor szintén szabad akaratú távozott.

Ámen.

Az élet üresjárata

B.D. No. 7533

27. február 1960

Úgy léptek a Földre, hogy a földi élet céljáról tájékozatlanok vagytok. Csak lassan juttok el a magatok megismerésére, létetek értelméről és céljáról oktatni kell benneteket. De ezt az oktatást

legtöbbször csak a testi jólét elérésére kapjátok. Nagyon sokáig eltarthat amíg rájöttök, hogy van szellemi élet is. Tehát amikor rádöbbenetek, hogy lelketeknek is vannak igényei. Ha helyes oktatást kaptatok, azaz a szellemi életre is ráirányították tekinteteket, akkor lelketek is rááll, és megvalósítja lelki kívánságait. A tisztán testi élet mellett lehet szellemi életet is élni, és az szellemi nyereséget hoz a léleknek.

De aki csak a földi életére figyel, az kevés szellemi sikert könyvelhet el. Csak testi igényeit elégíti ki, és nem figyel a lelkére. Csak ha rájön, hogy a földi élet célja más is lehetne, nem csak a testi jóérzés elérése - csak akkor lehet a szellemi élet kezdetéről beszélni. Előtte a földi élete üresjárat volt. Élete minden haszon nélküli a lélek és szellem fejlődése szempontjából.

Minden embernek van alkalma, hogy felvilágosítást szerezzen az élet céljáról és okáról, csak éppen nem hiszi el ezeket a felvilágosításokat. Ez lelkének igen hátrányos, és olykor igen sokáig tart, amíg kezdi belátni, mennyire értéktelenek a földi törekvések. Ekkor kezd más cél felé törekedni. Viszont szabadságában áll, hogy gondolata és akarata milyen irányba fordul. De oktatást mindig kap, és rajta múlik ezek az oktatások segítik-e a felismerésben - hogy hasznot húz-e a hozzá vezetett ismeretekből.

Az ismeretet szabad akaratból kell sajátjává tenni egyszerűen AKARNI kell, hogy betöltse az élet igazi célját. Ekkor saját elhatározásból fordul támogatásért a fölötté álló hatalomhoz. Ekkor meg is kapja a segítséget, hogy eljusson a helyes felismerésre, és a földi életet már tudatosan élje. Mert az ember értelmet kapott és gondolkodhat, gondolkodásával ellene mondhat valaminek - vagy állást foglalhat mellette. Tehát döntést tesz. És egyedül ettől a döntéstől függ, hogy csak a földi életet kívánja-e, vagy szellemileg is törekszik. Tehát a saját akaratától függ, hogy helyesen gondolkodik-e. De ismételten kap lehetőséget, hogy helyes ismeretekhez jusson. Nem marad támogatás nélkül, és mindig lesz lehetősége, hogy megtalálja a helyes utat. Nem szükséges, hogy élete a Földön üresjárat legyen. Teljes szellemi fejlettséget szerezhet magának.

De végső soron mindig a maga akarata lesz a döntő, mert az szabad, irányát senki, semmiféle módon nem szabja meg. Viszont Isten részéről minden megtörténik, hogy akarata Isten felé forduljon. És a támogatást is megkapja, hogy elérje az igazi célt.

Ámen.

Rövid vagy hosszú életidő

B.D. No. 7538

4. március 1960

Nem hosszú a nektek adott életidő, amit mint ember kaptok, ha összeméritek előfejlődéstek végtelenül hosszú idejével - amit időben magatok sem tudtok felmérni. És ez az életidő még meg is rövidülhet, ha idő előtt elhívnak az örökéletbe. Ezért kellene nagy buzgalommal a lelketekre gondolni, mindent meg kellene szerezni számára, táplálékot kellene neki adni, hogy ki ne száradjon, ha "léte" a Földön csak rövid ideig tart. Mindig gazdagon lássátok el lelketeket étellel, itallal, és hosszú földi élettel soha ne számoljatok, mert a testi vég napját és óráját nem ismeritek.

Lelketek egészen rövid idő alatt is kiérlelődhet, ha jóakarat van bennetek, és kiérlelődésre segítetek. Életidejét egy ember sem határozhatja meg, és nem tud róla, hogy az mennyi. Ez az ismeretnélküliség sarkantyúzza buzgóbb lelki tevékenységre az embert, úgy vezesse életmódját, hogy minden napját az utolsónak tekinthesse anélkül, hogy lelke üdve miatt félnie kellene.

Az utolsó időben igen sokan befejezik életidejüket, mert nagy osztályozás történik, és saját lelke érdekében sok embert idő előtt elhívnak. Ezek elmulasztották, hogy a Földön lelkükön dolgozzanak, és hogy mégse essenek Isten ellenfele irgalmatlan dühöngése áldozatául, Isten így segít rajtuk. Az gonosz mindig mélyebbre húzná őket a szakadékba, ha idejében ki nem szakítja karmaiból.

A korai halálra épp azok nem gondolnak, akik szellemileg közömbösek, akik - anélkül hogy rossznak lehetne mondani őket - életüket felelőtlenül élik. Isten irgalmas hozzájuk, és azt akarja, hogy a túlvilágon fejlődjenek tovább. Bár az nehezebb lesz, mint lett volna a földi körülmények között - de

mégsem lehetetlen. Viszont a teljes alámerülés veszélye áll fenn, ha a lélek felelősségtudat nélkül megy át a földi életen.

A földi életben elég alkalom adódik, amikor lelketek érlelődhet, amit ha nem használtok ki, akkor a földi életet mint ember nem értékesítitek, mert azt lelketek kiérlelődésére kaptátok. És ha a testbe öltözés kegyelmét nem arra használjátok, hogy lelketek kiérlelődjön - akkor igazán mindegy, hogy hosszú, vagy rövid ideig vagytok-e a Földön.

De ha életkorotok magas lenne, akkor is rövidnek lehet mondani, ha az előfejlődéshez viszonyítjátok. De a rövid életkor is elég, hogy a Földön teljesítsétek a testbe öltözés okát. Tehát végső érettségeket nem az életkor függvénye, hanem egyedül az akaraté, hogy ezt a létet a célnak megfelelően értékesítsétek.

Isten szavával ismételten a helyes útra irányítanak benneteket, hogy lelketek tökéletességét elérjétek. Az isteni szeretet-parancsot ismételten szemetek elé állítják, és ennek teljesítése a földi lét egyetlen oka és célja. A szeretetet pedig lehet gyakorolni, akár rövid, akár hosszú a földi élet. Lelketek hasznót húz belőle, ha az életmódot szeretet tölti be. Viszont ha ezt a két parancsot nem tartjátok meg, az élet üresjárat lesz, és annál nagyobb a felelősségeket, minél hosszabb az életidőtök. És csak hálások lehettek, ha az életidőtök megrövidül, és lehetőségeket nyílik, hogy a túlvilágon tovább fejlődjétek - nehogy teljesen elveszettek a napok végén, amikor mindenkit saját tettei alapján ítélnék meg.

Ámen.

Isten gondoskodik az emberről

B.D. No. 7540

6. március 1960

Először az Isten Országát keressétek, mert életfeladat, hogy velem és országgal kapcsolatot létesítsétek, hogy majd ez a Birodalom egykor ismét magába fogadhasson a földi élet után. Egyúttal ez az egyetlen feladat - mert minden más magától elrendeződik. Egyedül azon fáradozzatok, hogy ennek a feladatnak megfeleljétek.

A földi világba azért kerültetek - hogy a földi világban a szellemi világot keressétek. Kaptatok hozzá egy csodálatos ígéretet is: ha elsősorban az Isten Országát keressétek - minden más hozzáadatik nektek. Már ez is arra készíthetne, hogy kívánságomnak eleget tegyetek. Hiszen ígérem által megtakaríthatjátok magatoknak a létért való küzdelmet.

Csak lelketek üdvösségéről kell gondoskodnotok, és én a többiről - a testi jólétről átveszem a gondoskodást. Mindent elrendezek, ami nektek nagy megerőltetéssel járna, hogy magatok végezzétek el. Átveszem a földi élet gondjait amint a feltételt teljesítitek: országomra és annak igazságaira törekedtek, azaz minden feltétel nélkül magatokat átadjátok nekem.

Ekkor engem elismertetek mint Istenetek és Teremtőtök, mint öröktől való Atyátok, és tudjátok hogy a teljes igazság csak nálam van. Tehát az az élet, ami lelketek érettségének megfelelő. Engem és országomat azért kell keresnetek, hogy az megnyíljon nektek, akik igazságosságomban teljesen megbízhatok, és magatokat nekem átadtátok. Csak igaz módon éljétek, hogy országomat megszerezhesétek. Igyekezzetek bensőséges kapcsolatra jutni velem.

De a világban nem kereshettek engem, mert Birodalmam nem e világból való. Ezért gondolataitokat az ég felé kell fordítani - el a világtól és ingereitől. Országomra, az igazi hazatokra kell gondolnotok - amit egykor elhagytatok, és ahova egyszer vissza kell térnetek.

Nem bánjátok meg ha tanácsomat követitek, és országom felé igyekeztek. Mert ugyanakkor megszabadultok minden földi gondtól, helyette átveszem én, és valóban minden gondotokban és ügyetekben érvényes gondoskodásom lesz. Földi módon gondoskodom rólatok - ahogyan az atya gondoskodik gyermekéről. Megadom, amire a Földön szükségetek van, és szellemi javakkal mértéken túl ellátlak benneteket. Mert amint rám, és országomra irányítjátok tekinteteket, birodalmamból kegyelmi adományok indulnak felétek. Mindig szilárdabb lesz a hozzám való kötődésetek is, és a földi élet már nem lesz terhes.

Meg lesz minden amire testileg és szellemileg szükségetek van, mert a világ, és annak követelményeinek veszélyéből kikerültetek. Ezzel a világ urának a hatalmából is kikerültetek, és teljes tudatossággal az én birodalmam felé fordultatok, és abban részesedtek is.

Keressétek az Isten országát, és minden más hozzáadatik. Sarkaljon ez az ígéret, hogy velem és országommal keressétek a kapcsolatot. Mert még gyakori, hogy valakit a földi gondok tartanak vissza, mert fontosabbnak tartják, mint a lelkekről való gondoskodást. És én biztos segítséget ígérek! Minden gondotokat magamra veszem - de természetesen azzal a feltétellel, hogy elsősorban engem, és országomat keressétek.

Tehát teljesen gond nélkül járhatjátok a földi utat, csak gondolatok mindig erre az ígéretre. De ígéretemet kevesen méltatják figyelemre. De akik komolyan veszik, azok megszabadulnak a földi tehertől, mert magam gondoskodom róluk. Szeretettel fogadok minden embert, aki mindig csak azon igyekszik, hogy elnyerhessen engem és országomat. És el is éri célját. Megtalál, és egyesül velem. Földi életét nem élte hiába - felvételt nyert országomba, és boldog lesz.

Ámen.

Isten emberré válásának megértése

B.D. No. 7546

12. március 1960

Említetek meg minden tanítást a Jézusban való emberré válásom problémájáról, ami főnről Érkező szavaimban jelzést kap. Ezek újra és újra hozzájárulnak, hogy az emberek világosságot kapjanak, ha vágyódnak utána. Ez sokat vitatott probléma, és ha az emberek az ember Jézus létét el is ismerik, de tulajdonképpen misszióját nem ismerik föl, és nem tudják megérteni, hogy az ember Jézusban magam vándoroltam a Földre.

Holott nagyon fontos, hogy engem benne elismerjenek, mert minden egyes ember megváltottsága ettől függ. A lények, akik egykor a maguk gögijében elváltak tőlem, akik nem akartak uruknak elismerni, és ezért a szakadék mélyére zuhantak - nekik föltétlenül meg kell tenni visszafelé az utat, és ehhez hozzátartozik, hogy engem, mint Istenüket és Teremtőjüket, mint Öröktől való Atyjukat elismerjenek. Én ezért a nagy bűnért, a tőlem való egykori elszakadás bűnéért haltam meg az ember Jézusban a kereszten. Tehát szenvedésemmel és halálommal kiegyenlítettem a nagy bűnt.

De hozzátartozik az is, hogy az Ős-szellem teljes akarattal vissza akarjon térni hozzám, és ez megköveteli lényem elismerését. Elismerni az ember Jézust mint Isten FIÁT, akiben maga az ÖRÖK ISTENSÉG öltött testet. Tehát Jézus Krisztust mint Istent kell elismerni - az embernek hozzá kell fordulni, és ezáltal bizonyítani, hogy benne az Atyát elismeri.

Ezt a tényt nehéz érthetővé tenni az embereknek, de ha tudnak róla mi az emberek Földi célja - hogy lelkének át kell szellemülnie hogy ismét magára vehesse őslényét - akkor lehetővé válik annak megértése is, miszerint az ember Jézus annyira átszellemítette magát, hogy ÉN, az ÖRÖK SZERETET benne tartózkodhattam. Tehát, hogy őslénye teljesen azonos volt az enyémmel, úgy hogy már nem ketten voltunk, hanem eggyé váltunk, aminek alapján MAGAM HOZTAM LÉTRE A MEGVÁLTÁST, AMI FÁJDALMAS HALÁLLAL VÉGZŐDÖTT A KERESZTEN.

ÉN A TELJES MINDENSÉGET BETÖLTŐ SZELLEM VAGYOK! Én nem vagyok megszemélyesíthető mint egy lehatárolt forma, ahogy ezt ti elképzelitek! De tartózkodási helyül igénybe vehetek egy formát, ezt a formát teljesen és a maga egészében átsugározhatom a magam szellemével, és ekkor ez a forma is én magam leszek. Jézusban csak a külső burok volt ember, de ami ebben a külső burokban volt - AZ ISTENI SZELLEM - AZ ÉN, AZ ÖRÖKTŐL MEGLÉVŐ VOLTAM!

Ezt a tanítást újból és újból meg kell értetni az emberekkel. Szavam által mindig megpróbálom bevezetni az embereket az igazságba. Teljes megértést akarok adni nekik a legnagyobb misztériumról - az én Jézusban való emberré válásomról - hogy meg tudjátok érteni miért KELL Jézust elismerni, miért KELL nektek hozzá kiáltani, és közben mégis engem hívtok. Amíg ennek megértése még

hiányzik belőletek, addig egy bizonyos közömbösség van bennetek Jézus Krisztussal szemben, mert mindig csak az ember Jézus tevékenységét nézitek, de nem találtok rá arra a szellemi összefüggésre, ami földi missziójának az alapja.

Pedig ti emberek voltatok a Megváltás Művének az okai, ti emberek voltatok Jézus Földre jövetelének indítéka, a ti ŐSBŰNÖTÖK bírt rá engem, hogy Jézusban emberré váljak. Mert ezt az ősbűnt csak én magam semmisíthettem meg, MERT TÚL NAGY VOLT ahhoz, hogy ti magatok kiengesztelhessétek, még ha az akaratotok bele is egyezett volna. Ehhez kellett emberi külső burkot igénybe vennem. Olyan külső burkot, amely képes volt szenvedni és meg tudott halni mint minden más ember. Amelyik a benne rejlő Isteni Szellem kapcsán rendkívüli szenvedés elviselésére is képes volt, mert e szenvedésben minden más ember már idő előtt elpusztult volna.

Tehát én egy ilyen emberi burkot foglaltam el, és "ember" lettem. De az ember, aki mint burok volt szolgálomra, ugyanakkor "ISTEN" volt, mert csak a külső burok volt anyag, de amit magában rejtett, az minden teljességében szellem volt, mert Szellemem mindent átsugárzott benne - testét és lelkét - mert az ember Jézus annyira felkészítette magát, hogy én lakást vehettem benne. Ennek ellenére meghalt a kereszten. Olyan mérhetetlen szenvedést hordozott, hogy én elégséges áldozati engesztelésnek vettem az egész emberiség számára - a múlt, a jelen és az egész jövő számára. És ha az ember azt akarja, hogy megértse ezt a dolgot, akkor meg is érti, mert megértést kap hozzá. Ennek ellenére szükség van a követekre, akik tiszta szavaimat befogadják, továbbadják. Mindenki akiben jóakarat van benső megindulást érez, amikor megkapja a magyarázatot, JÉZUS MENNYIBEN VOLT ISTEN, ÉS ÉN ISTENETEK ÉS ATYÁTOK mennyire lettem ember. De megértésének foka függ szeretetének fokától, ami szívét eltölti. A szeretet világosságot gyújt, és felismeri az öröktől való világosságot is, aki maga lett emberré, hogy megváltsa az embert a bűntől és haláltól.

Ámen.

Az összszellem én-tudata

B.D. No. 7569

5. április 1960

Minden összszellem énje tudatára ébred, amikor emberként a Földön vándorol, és felismeri önmagát mint ember. Ekkor már újra minden lélek-részecske összegyűlt benne, amelyek egykor szétválasztattak a Teremtésben történő visszavezetési menet céljából, és ekkor a lény már képes megszerezni magának azt az érettségi fokot, amelyet mint teremtet szellem birtokolt az őскеzdetben - amelyet azonban később elvesztett, és most újra meg kell szereznie, hogy mint teljességet elért szellem mehessen be a Világosság Birodalmába.

Tehát minden ember egy megtestesült összszellem, egy valamikor elbukott lény, a végtelen szeretetem teremtet munkájának eredménye, aki önmaga szabad akaratából távolodott el tőlem, de szabad akaratból ismét vissza kell térnie hozzám. Az embernek azonban nincs tudomása arról, hogy ki volt, ki most, és hogy kivé kell válnia. Az érettség bizonyos állapota kell hozzá, hogy ezt a tudást megkaphassa, és meg is értse.

Felismeri magát mint embert, de nem mint szellemi lényt, akinek rendeltetését kellene teljesítenie. És mivel csak emberként ismeri magát, aki a földi világban mozog, gondolatai is inkább a földi dolgokra irányulnak. Többnyire ez akadályozza, hogy felismerje a szellemi dolgokat, amit ő csak akkor nyer el, miután már a világtól el, és a Szellemi Birodalom felé fordult.

Ekkor válik lehetővé, hogy tudást szerezzen a voltaképpeni rendeltetéséről, ekkor már képes szabad akaratával elfogadni azt és igazodni hozzá, ami teljes bizonyossággal elősegíti a szellemi érlelődését. Ha már egyszer elfogadta, akkor már boldogítja a gondolat is és a bizonyosság is, hogy az összszellemekhez tartozik, akiket mint teremtményeket helyeztem ki magamból, és akik mint gyermekeim térnek vissza hozzám - emberként tehát röviddel a beteljesülés előtt állnak.

Csak az ember akarata legyen jóindulatú, akkor már önmagától fordul felém - az ember maga kívánczik Istene és Teremtője után, és ez az akarat akkor már helyes döntés, ez már az akaratpróbában való helytállás, aminek az összszellem emberként ki van téve a Földön.

Az ember földi élete nem hosszú, de elég lehet arra, hogy teljesen átszellemítse magát, hogy elérje azt a fokot, ami meghozza az istengyermekséget. Azt a fokot, ami az ősszellemet újra a tökéletesség állapotába helyezi, melyet szabad akarata által a legmagasabb fokra fejleszt, ezáltal a legközelebbi közelségemben tartózkodhat, ahol biztosítva van közvetlen sugárzásom. Hasonlóképpen más ősszellem is egyre magasabbra emelkedhet, ha egyszer már a Világosság Birodalmába léphetett, aminek feltétele ez a helyes akarati döntés a Földön.

Minden lény túlságosan is boldog, amikor tudatosan benne, micsoda végtelen hosszú visszautat tett meg az ősszellem, hogy eljusson a legmagasabb világosság teljességére, és ezáltal mérhetetlenül boldog lehessen. Köszönetet mond, dicsőítő éneket énekel, és mindörökké magasztal engem. Gyermekem lesz, és az is marad, aki már soha többé nem távolodik el tőlem, aki teremteni és munkálkodni fog akaratom szerint, a maga boldogságára.

Ámen.

A lélek fejlődési menete - Ősszellem

B.D. No. 7571

7. április 1960

A szellemi minden fejlődési periódusban megérlelődhet, és egy periódus is elég lehet, hogy a szellemi a teremtményeken át annyira magasra kerüljön, hogy mint ember testet ölthet, és eredménnyel teszi le az akarat próbát. De lehet, hogy az elkeményedett lelki szubsztanciáknak több ilyen periódusra van szüksége ehhez az átszellemüléshez, amikor az ellenállásuk olyan nagy, hogy a felfelé fejlődés csak lassan érlelődik, és az ember-lét is veszélyt jelent, hogy a szellem ismét a mélybe zuhan.

Mert a szabad akarat a döntő, amit az embernél ki kell próbálni. De előtte a szabad akarat meg volt kötve. Bár a megkeményedett szellemi Isten Ellenfelének akaratából kikerült ebből a Földön átmenő fejlődési menetből; de az egyes szubsztanciák most sem tudnak szabad akarattal mozogni, mert Isten akarata alatt vannak, azaz a fejlődési menetet egy muszáj-törvény alapján végzik, ami azt jelenti, hogy Isten a teremtett dolgokban lévő lényszerűeknek megadja a feladatukat.

A feladat teljesítése által emelkednek lassan a magasba, azaz ellenállásuk lazul, szolgáló tevékenységet végeznek, és lassan olyan állapotba kerülnek, ahol visszakaphatják a szabad akaratukat. A fejlődési menet a külső forma állandó cseréjét követeli. Az egész egy lassú emelkedés; a természet törvényei közé illeszkednek, és ezzel Isten akaratába illeszkednek, még ha bizonyos kényszer által is, de az a lénynek inkább könnyebbséget ad, és egyszer ismét szabadságot hoz, ahol újból saját akarata szerint gondolkodhat, akarhat és cselekedhet.

Ezt a menetet a teremtett műveken keresztül, nem lehet kikapcsolni, ha a szellemi lény vissza akar térni Istenhez, akitől végtelen messzeségbe távozott a tőle való elbukás által. Saját erőből ezt a távolságot sohase tudná legyőzni, Isten Ellenfele soha szabaddá nem tenné ehhez a visszatéréshez, ha az Isten ki nem tépné kezéből a lényszerűt, éppen az anyagba való száműzetés céljából a Föld teremtett művein keresztül.

Isten Ellenfelének joga van az elbukott szellemihez, mert az szabad akarattal követte a mélybe. De ugyanez a joga megvan Istennek is, mert a lény az ő erejéből keletkezett. Ezért Isten részéről jogos, hogy erővel veszi ki kezéből a szellemit. De ennek fejében megadatott az Ellenfélnek a jog, hogy ismét hatást gyakorolhat a szellemire, amikor az emberi élet szakaszában, mint ember megy át a Földön. Emiatt a szelleminek ismét el kell érnie egy érettségi fokot, amikor képes akaratát úgy használni, hogy szabadon dönthessen Ura számára.

A lényt Isten nem tudja hirtelen belehelyezni ebbe az állapotba; a magasba jutás menetét éppúgy fokozatosan kell megtenni, ahogy a mélybejutás történt; az ellenállást lassan fel kell adni, és nem lehet erőszakkal megtörni. Ez viszont számtalan formában való éleést követel, a kővilágon át, a növény-és állatvilágon át fel az emberig.

A külső forma minden cseréje az ellenállást csökkenti, mert a lény a muszáj-törvényben szolgálatot teljesített, és ez mindig könnyebb formát hoz neki. De az Istentől való elbukás bűne olyan mérhetetlenül nagy, hogy a tőle való távolság is mérhetetlenül nagy lett, és ez annyit jelent, hogy igen sok formában való élés szükséges ahhoz, hogy a távolság lecsökkenjen, és ismét Istenközelségbe jusson. Most már csak az utolsó szabad akarati döntés kell ahhoz, hogy az utolsó formában való élesen is túljusson a szellemi – és hogy a lény újból visszatérhessen az Atyához, akitől elindult.

Ez az egész fejlődési folyamat a Föld teremtetett dolgain keresztül, egy megszakítás nélküli küzdelem. A lény szeretné szétfeszíteni a külső formát, mert bilincsnek érzi; ezért a forma szétfeszítését minden alkalommal jótéteménynek érzi, akármilyen érettségi fokon is van. Ezért a küzdelem, amit az emberek megfigyelnek az állatvilágban, csak a ti szemetek előtt látszik kegyetlennek, míg minden állat a maga külső formájának a cseréjét mindig könnyebbésségnek érzi, és Istentől ez engedélyezve van, azt is mondhatni, hogy így akarja, hogy a gyöngye elbukjon az erőssel szemben, hogy az erős befejezheti a gyenge életét, és ezáltal mintegy szolgálatot tesz a lény szerűnek. Amíg a lény a muszáj-törvényben van, mindent Isten akarata határoz meg; a vég bekövetkezését, és az új formába lépést is.

De amint a lény mint ember, megérkezik egy új szakaszba, és újból megkapja szabad akaratát – Isten akarata visszalép. Ekkor már törvények vannak, amelyekhez tartania kell magát, ha azt akarja, hogy a földi lét eredményes legyen. Egyszer a természet törvényeihez van kötve, és más alkalommal Isten akarata terjesztik eléje, amelyeknek alá kell vetnie magát, hogy a fejlődés haladhatson és befejeződhessen. A cél az, hogy megszabaduljon minden külső formától, és mint szabad szellem bemehessen a Világosság Birodalmába; visszatérjen az Atyai Házba, Istenhez, akitől a lény egykor elindult.

Ámen.

A Föld átalakulása a szellemi mélypont miatt van

B.D. No. 7581

19. április 1960

Szellemi fellendülést már nem éltek meg ezen a Földön. Olyan mélypontra került a világ, amely már szinte felülmúlhatatlan, mert az emberek csak a világra irányuló gondolkodással élnek, és nem is gondolnak szellemi életre. Azt se gondolják meg, hogy vajon eleget tesznek-e valódi földi feladatuknak, mert semmi más földi feladatot nem látnak, mint hogy testi jólétükről gondoskodjanak, és amennyire csak lehet élvezzék az életet.

Ritka, hogy az emberek szellemi irányultságú gondolatokkal kezdjék napjukat, és csak ezek a kevesek élnek tudatosan a földi életüket. Ők érzik, hogy az ember nem csak a földi élet miatt van a világon, elgondolkoznak, és mert van bennük jóakarata, lassan felismerik földi életcéljukat is. De csak kevesen vannak, és ritkán sikerül az embernek hasonló útra vinni embertársát, és hihetővé tenni neki valódi rendeltetését.

Ezért lehet szellemi mélypontról beszélni, ami változást feltételez, és ez maga után vonja a teremtetett dolgok feloszlását, ami egy földi és szellemi átalakulásnak elmaradhatatlan következménye kell legyen. Persze volt már többször olyan korszak, amikor az emberek Isten nélkül éltek, amikor sok igazságtalanság történt, és a sátáni működés nyilvánvalóan felismerhető volt. Azonban most ez az állapot elhatalmasodott, majdnem minden ember felszínes életet él, már semmiről nincs gondolatuk, nincs felelősségérzetük, hit nélkül nőnek fel, vagy csak forma-szerinti hitben élnek, ami viszont teljesen értéktelen a lélek fejlődésére. Ezenkívül tévedésben élnek, téves gondolkodásban távol vannak az igazságtól, és ezt nem is találhatják meg, mert nincs bennük szeretet. Az emberiség baja, hogy kihűlt a szeretetük, hogy az emberek ezért már nem képesek hinni az Istenben és Teremtőben, aki maga a Szeretet, a Bölcsesség és a Hatalom, és aki előtt egyszer felelniük kell életútjukról.

Hiányzik belőlük a szeretet és ezzel a felismerés is. Szellemileg vakok és mennek a szakadék felé, mert a vég visszavonhatatlanul megérkezik - hiszen egyszer újra rendet kell teremteni, hogy a felfelé fejlődésük folytatódhasson annak érdekében, amiért az ember a Földön tartózkodik.

Amit a vég előtt még meg lehet menteni, az megmentődik, mert Isten szeretete mindenhol segít, ahol csak a jóra irányuló legkisebb akarat is megjelenik. De tévedés lenne azzal számolni, hogy az emberek Isten és a hit iránti beállítottságukat megváltoztatják, és tévedés lenne egy szellemi fordulatra számítani, ami ezen a Földön menne végbe. Mert az emberek túl nagy hatalmat adtak át Isten ellenfelének, és az azt valóban jól ki is használja.

Tehát egyszer véget kell vetni ennek a tevékenységnek, Istennek meg kell vonni tőle a hatalmat, idejét be kell fejezni, és ez azt jelenti, hogy minden neki alávetett és őt magát is béklyóba kell verni úgy, hogy gonosz működésének hosszú időre vége lesz. Ez pedig megköveteli a Földön levő alkotások (teremtések) - amik szellemi rejtenek magukban - felbomlását és átformálását, ami ismét egy új teremtést feltételez, hogy egy új Föld jöjjön létre azért, hogy ezek szellemi fejlődése folytatódhasson.

Isten tudja, hogy ennek mikor jön el az ideje, ő tudja, mikor érte el az emberiség a mélypontját, mikor válik szükségessé a Föld és minden teremtésének átformálása, és ő ezt az időpontot öröktől való Tervének megfelelően be is tartja.

Ámen.

A szellemi javak komoly vizsgálata Isten segítségével

B.D. No. 7584

23. április 1960

Azt a jogot, hogy dönthessen, egy embertől sem veszik el. De ehhez tudnia kell: egyedül az értelem még nem garantálja, hogy helyesen ítél. Akkor sem, ha ez az értelem nagyon fejlett. Ez különösen a szellemi javak megítélésére szól, ahol bizonyítékokat nem lehet felsorakoztatni. Hogy valamilyen ismeret megfelel-e az igazságnak vagy nem, azt az ember csak akkor tudja megítélni, ha gondolatainak megvilágosodását tőlem, az Istentől kéri. Enélkül képtelen helyes vizsgálatra, és helyes ítélethozatalra.

Az embernek joga van arra, hogy amit nem tud elfogadni, azt visszautasítsa. Természetesen feltétel, hogy jóakarattal és előítélettel mentesen vizsgálódjon. Tehát ne higgyen vakon, és gondoljon át mindent aminek elfogadását tőle megkövetelik. De kérje hozzá Isten támogatását, hogy Szellem helyesen tanítsa. Ez egy helyes igazság utáni vágy - és megkapja az igazságot, fel is ismeri mint igazságot.

De igazságként sokféle dolgot tárnak az emberek elé - amelyek egymásnak is ellentmondanak. Ilyenkor önmagának kell döntenie, hogy kikutassa az egy igazat. Aki azt hiszi, hogy egyedül az értelmével rájön az igazságra, az biztos lehet benne, hogy mégjobban belebonyolódik a tévedéseibe. Az igazság ellenfele, a Sötétség Fejedelme is képes az értelem befolyásolására. És el is követ mindent, hogy az embert az igazságtól eltérítse, tévedésbe vigye!

Az ember védekezhet a téves eszmék ellen, ha Istenhez fordul és arra kéri, ajándékozza meg az igazság megismerésével. Ezért senki sem élhet azzal a kifogással, hogy ő képtelen döntés hozni az igazság és tévedés között. Amint Istennel kapcsolatba lép, amint Szellem megvilágosulását kéri, érzés szerint rájön, hogy a felajánlott szellemi értéket elfogadhatja-e vagy sem. Belső biztonság lesz benne, hogy helyesen ítél, és tudja, ítéletét nem maga alkotta. Gondolkodását Isten világosította meg.

De a helyes ismeret megtételéhez mindig hozzátartozik a jóakarattal is. Az értelem embere nem vizsgálja meg önmagát, mi indítja arra, hogy elfogadjon, vagy visszautasítja a nyújtott ismeretet. Nála csak az értelem dolgozik, és az saját utakon jár. Istent nem kéri tanácsért, hanem képesnek tarja magát a kivizsgálásra. Ezért téved gyakran. Isten nem akarja, hogy őt kihagyják - azonkívül minden igazság tőle indul. Másrészt azért nem lehet egy kivizsgálást elengedni, mert egy ember állítólag képtelennek érzi magát a helyes döntésre. De nem hivatkozhat mások ítéletére, amit gondolkodás nélkül elfogadott - mert így kívánták tőle. Az eleven hitre magának kell eljutnia. Ez pedig azt követeli, hogy gondolkodjon azon amit tanítanak neki. Istent csak az eleven hit érdekli - és csak azt értékeli. Szálmára a formaszerű és halott hit - nem hit. Ahhoz, hogy döntést hozhassatok ismételt lesz alkalmatok, hogy állást foglaljatok egyik vagy másik tanítás mellett, egyáltalán a nyújtott szellemi értékek között.

Jól teszitek ha ilyenkor Istenhez fordultok, mert ő, az ÖRÖK IGAZSÁG viszi végbe hogy elfogadjátok az igazságot. Ő helyezi szívetekbe a képességet hogy saját ítéletet tudjatok hozni, ítéletet ami megfelel az igazságnak. Csak a magatok erejében ne bízzatok! Ha Isten nem kapcsolódhat be a döntésbe a ti szabad akaratotok miatt, akkor a magatok akaratát nem irányítottátok feléje, és nem kértétek megvilágosító kegyelmét: akkor más kapcsolódik hozzátok, és az csak az értelmeteket szolgálja. Ilyenkor viszont mindig jobban eltávolodtok az igazságtól, mert az ellenfél addig nem nyugszik, amíg a célját el nem érte.

Ámen.

Komoly végső felszólítás

B.D. No. 7596

7. május 1960

Szavaimat tudatosan - mint szerető Atyátok szavait - fogadjátok, és halljátok, hogy mit akar mondani: Ennek a Földnek az utolsó állapotában vagytok. A végidőkben éltek. Ti még átélhetitek a szellemi fordulatot, ha érettségetek lehetővé teszi, hogy mindvégig kitartsatok. Akármennyire hihetetlennek tűnik is - visszavonhatatlanul itt van a vég ideje. Megváltó Tervemben meg van állapítva a napja - és én betartom a napot, mert az idő beteljesedett.

Már nincs kitolódás - mert az ellenfél tevékenysége túlsúlyba jut. Tevékenységét akkor fejezi be, amikor majd átlépi jogos hatalmi körét, amikor már annyira befolyásolta az embereket, hogy minden Istenbe vetett hitüket elvesztik. Isten egyszer minden egyes embert felelősségre von, hogy hogyan vezette le életútját.

Az embernek a maga ura felől a földi életében döntenie kell. Válasszon engem, és szorítsa vissza ellenfelemet! Hogy ezt megtehesse, ismernie kell mindkét hatalmat akik tulajdonukba akarják vonni, és küzdenek a lelkéért. Tehát a szabad akaratú döntéshez kell ez az ismeret, és ellenfelem ezt az ismeretet akarja megakadályozni. Ez sikerül is neki, mert az emberek felfogásukkal és akaratukkal megnyitják magukat neki, azaz befolyásának. Ezt használja ki arra, hogy jogos hatalmi körét túllépje, és az embereket a hívő emberek ellen erőszakos eljárásra indítsa, és egyúttal minden olyan ellen is, ami az Egy Istenbe és Teremtőbe vetett hithez tartozhat. Elsősorban Jézus Krisztusba, az Isteni Megváltóba vetett hitet akarja kiirtani. Lángra lobbantja az utolsó üldözést - és mintegy arra kényszerít engem, hogy véget vessek túlzásainak, és a kevés hűségben megmaradtat megóvjam a végső pusztulástól.

És ez az idő rövidesen itt lesz - és vele a vég!

Amikor ezt szavaimmal meghirdetem - ti értsétek meg belőle, milyen jelentős időben éltek. Tegyétek ezt tudatossá magatokban, és vigyázzatok, nehogy ellenfelem félrevezető művészetének áldozatául essetek. Ijesztő módon tud hatni, hogy elbuktassa mellőlem az embereket - és nagy eredményei vannak!

Én ellene dolgozom eljárásainak - és magam szólítom meg az embereket, hogy tudjanak hinni bennem, hogy megerősítem őket hitükben. Ez magyarázza meg főntről érkező beszédem okát is, és valóban meggyőzhetne titeket is, mert az emberek iránti nagy szeretetem ezt az igen nagy szellemi ínséget - amely által örökkévalóságokra elveszhettek - szeretné elhárítani felőletek.

Bár a meghatározó a magatok szabad akarata - tudatlanságotok mégis irgalomra indít, mert közömbösek vagytok, és teljesen fordított módon gondolkodtok. Beszédemmel szeretnék ismételt felrázni és megfontolásra indítani benneteket. Higgyétek el, nagy az a szellemi veszedelem amiben vagytok, ha nem követitek szavaimat, és újból ellenségem mellé álltok!

Higgyétek el, a mellém álláshoz meglenne az erőtok, és nem kellene félnetek, hogy a küzdelemben alul maradtok! Csak az akaratot kell megváltoztatni.... - fordítsátok felém! Akarjátok megtalálni Istent - és én engedem megtalálni magamat! - De ha közömbösek vagytok, ellenfelem lesz a nyertes, ti pedig az örökkévalóságokig tartó időkre elvesztek.

Ebben a veszedelemben vagytok!

Tudom hogy rendkívüli segítséget kell nyújtanom - de nem rendelkezem szabad akaratotok fölött. Csak ismételten megszólíthatlak, óvhatlak és figyelmeztethetlek.... Csak irgalmas szeretetemet fordíthatom felétek, ismeretet nem adhatok, hogy mi van készülőben - minek mentek elébe. Mást nem tehetek. Csak szeretettel beszélhetek veletek, hogy ismerjétek már fel Isteneteket és Atyátokat - higgyétek, és maradjatok meg hűségesen a bennem való hitben. De a vég visszavonhatatlanul közeledik, mert SZAVAM IGAZSÁG, és AZ IGAZSÁG BETELJESEDIK. A vég órája pedig már örök idők óta meg van határozva. Forgassátok szavaimat szívetekben - és akarjatok a boldogságra eljutni! És én nem hagyok el - erőt adok, hogy mindvégig kitartsatok. Erős oltalom leszek az enyéim számára, és megerősítelek, amikor arról lesz szó, hogy a világ előtt megvalljátok Nevemet.

Ámen.

Eleven hit - Ébredés az életre

B.D. No. 7597

8. május 1960

Az ember igazi élete akkor kezd ébredezni, amikor tudatosan kapcsolatba lép Istennel. Amikor felismer maga fölött egy magasabb lényt, amikor ebben a lényben hisz, és keresi, hogyan csatlakozzon hozzá - azaz érzi, hogy van kapcsolat közte és a magasabb lény között, és ezt a kapcsolatot fönn akarja tartani. Ekkor életre ébred benne a szellem-szikra, és belülről arra igyekszik befolyásolni, hogy az örök Atya-szellem felé törekedjen. Így belülről folyton szeretet gyakorlására érez késztetést, még ha ez kezdetben csak abból áll, hogy jó a többi emberhez. De a szeretet mindig felismerhető, különben nem ébredt volna föl benne az élet.

És most kezd észrevehetővé válni ez az élet. Ez mintegy második élet benne, amely független a tulajdonképpeni testi lélettől, amelyben az ember él ugyan, de a szellem-szikra még csak nyugszik benne - tehát szellemben még halott. És ez a második élet adja meg az embernek az igazi kielégülést, mert Istennel beszél a feléje irányított gondolataival és imájával. Ez az ember Istent többé már nem felejt el, mert Isten az aki megtartja, és megakadályozza, hogy az illető ember újból a szellem halálába bukjon.

Az Istenről MEGTANULT ISMERET és a vele való ELEVEN TALÁLKOZÁS közt meg kell tenni a különbséget. Mert amit valaki megtanult, azt újra elfelejtheti, vagy később visszautasíthatja. Ez a lelket még nem keltette életre. Viszont a megtanult hit is eljuthat az eleven hitre, ha az emberben jóakarát van - és ő sem veszti el az életet, ha az egyszer felébredt benne. És ez az élet már felébredhet benne attól az időponttól, hogy gondolkodásra képes. És mihelyt szeretet-készség van benne, gondolkodását is helyesen irányítják, és keresi a kapcsolatot Istennel, egy lénnel, akinek bizalommal átadhatja magát. Az ember érzi, hogy maga hiányos, hogy vezetőre és oltalmazóra van szüksége. És mert gyenge, KERES egy lényt, akitől élete minden helyzetében segítséget remél.

Kezdetben öntudatlan vágy ez, de boldog lesz amikor hinni tud, és kapcsolatot teremtett ezzel a lénnel. Ez az egyszerű, sima hit, amit elnyerhet minden kisgyermek. Ez az a hit, ami a tanítás hatására eleven, amit a gyermek elfogadott - de benső meggyőződést nem ajándékozott neki. Mert a meggyőződéses hithez hozzá tartozik, hogy szeretni akarjon, mert a szellem-szikrát ez kelti életre benne. Minden továbbit most már a szellem-szikra visz végbe, ismételten felkelti vágyát az Atya-szellem iránt - míg aztán az ember egyszer egész tudatosan, bensőséges imával felveszi vele a kapcsolatot. Ez egyúttal a legbiztosabb mód arra, hogy az Atya elfogadja gyermekét, és többé nem engedi visszasüllyedni a szellemi vakságba - a szellemi halálba.

Ezért nem elég csak a hit tanítása. Habár nem kell elutasítani, de "életet" még nem ajándékozik. Igazi életet csak a szeretet hoz létre, és a gyermeket arra készíti, hogy gondolkodjon a hit tanításain. Csak ekkor keresi az ATYÁT, aki aztán engedi magát megtalálni. Az embert a szellem-szikra mindjobban az Atyához hajtja, benső késztetést érez a vele való kapcsolatra, belülről valami a szeretetből való cselekvésre, és az imára hajtja. Ez a kettő eredményezi az egyesülést - és ez az ember földi életének a célja és oka. Ez a kettő ébreszti az embert arra az életre, amely örökké tart, életre, amely már nem veszt el, mert az már szellemi élet - aminek a földi élettel semmi közössége nincs. Az ember ekkor

megtalálta Istenét, a gyermek megtalálta ATYJÁT, és örökre átadta magát neki. És az ilyen ember már nem halhat meg - mert örökké él.

Ámen.

Kapcsolat a csillagokkal?

B.D. No. 7601

17. május 1960

Megszámlálhatatlan csillag körözik a Világmindenségben - és mindegyiknek feladata van. Kierlelődésre segítik a még éretlen szellemi lényeket. Ilyen értelemben kell gondolni a szavakra: "Atyám házában sok lakás van." Mindegyik csillag azokat a lelkeket veszi fel, akiknek az érettségi állapota megfelel a csillag feltételeinek. Másképpen: a kierlelődési lehetőség más-más minden csillagon, és ennek megfelelően vannak odahelyezve érlelődésre a lelkek. Viszont az életfeltételek is mindig mások, mert a maguk fajtáján és minőségén belül a csillagok is mind különböznek egymástól. De erről az embereknek nem lehet közelebbit adni, mert sok minden érthetetlen lenne nekik. A megértésnek bizonyos szellemi ismeret a feltétele.

De minden lélek számára, azaz minden érettségi foknak megvan a megfelelő csillaga, ahol a lelkek feljebb juthatnak - ha jóakarát van bennük. Mert a szabad akarat itt is számításba jön - ki van zárva a szellemi kényszer. Habár a mindenkori életfeltételek bizonyos kényszerhelyzetbe hozzák a lelket, hogy alkalmazkodjon, mert e nélkül nem tud létezni. A lélek mindenütt felvilágosítást kap, hogy mi célból tartózkodik az adott helyen. Ez döntő a felemelkedéséhez, mégis rajtuk múlik, hogy elfogadják-e a világosságot.

A teremtésnek ezek a dolgai mind "az Atya házában lakásai". Egyszer minden szellemi eléri azt az érettséget, amikor a földi-anyagi teremtést elcserélheti tisztán szellemi teremtésekkel. De ezeket ti a földi szemeitekkel képtelenek vagytok meglátni. A számotokra látható teremtett dolgokon olyan lények vannak, akiknek még tökéletesedniük kell. A tökéletes lények mindenütt tartózkodhatnak, a Világosság Birodalmában is, nincs szükségük "látható" világokra.

De mindezek a látható teremtett világok végtelen távolságban vannak egymástól, és nem elérhetők egymás számára. Ezeknek a világoknak a lakói a maguk világához vannak kötve - ahhoz a csillaghoz, amely hordozza őket. Tartózkodási helyüket csak bizonyos érettségi foknál változtathatják. De ezt sem kedvük szerint, hanem Isten alaptörvénye szerint. Ennek van alárendelve minden teremtett világ, valamint az odakerült lelkek.

Ezért értelmetlen dolog feltételezni, hogy egyes világoknak a lakói kedvük szerint eltávozzanak a csillagról, és félelem nélkül közlekedhetnének egy másikhoz. Minden csillagon más életfeltétel van, és ezeket kedvük szerint nem kapcsolhatják ki.

De a végidőben Isten ellenfele kihasználva az emberek hiszékenységét, eljátssza nekik, mintha kapcsolatba lehetne lépni más világok lakóival. Azt a látszatot kelti, mintha azok jószándékkal kapcsolatba akarnának lépni a Föld lakóival. Az ellenfélnek mindezzel egyetlen célja van, amit el akar érni: meghiusítani a régi Föld pusztulásának gondolatát, és ezzel megakadályozni az embereket, hogy lelkileg felkészüljenek a végítéletre.

Az embereket fel kell világosítani, hogy a Föld önmagában egy csillag, amelynek nincs kapcsolata más világokkal. Más világokkal csak szellemben lehet kapcsolatot teremteni.

A Világosság Birodalmának lakóitól szellemi ínségében segítséget kérhet - a lelki jót kérő gondolataival. Ezt meg is kapja. De nem tanácsos hívni bármelyik csillag lakóit, akikről nem tudja, milyen szellemi fokon állnak, és milyen szellemi segítséget nyújtanak! De a Földön való anyagi segítségnyújtás szóba sem jöhet - miként azt ellenfelem akarja elhitetni.

Azokban a napokban, amiktől ti emberek féltek - ha egyáltalán hisztek benne - igaz segítséget csak Isten képes nyújtani! Ő mindenkinek megadja, aki erre kéri! Valóban, van elég lényem, akik akaratom jelét várják, hogy kivitelezhessék. Gondoskodnak az emberekről, amikor eljött rá az óra.

Isten ellenfele jó talajra talált az emberek hiszékenységében, amelybe sok rossz magot képes hinteni. Az emberek hamarabb elfogadják tőle ezeket a tanításokat, mint a tiszta igazságot. Erre jellemző az is, hogy mi kel ki a rossz magból. Mert a tévedésekből az ember mindig előnyöket akar szerezni magának! Visszautasítja az igazságot, mert ez előnyt nem ígér neki!

Közel van a vég, és visszavonhatatlanul megérkezik. Hamis minden olyan tanítás, amely ezt kérdésessé teszi, vagy olyan kiutat ígér az embernek, amely nem Isten akarata szerint van. Isten minden egyes embert - aki hozzá menekül - maga vezet ki a veszélyből. Aki az övéihez tartozik, aki reáébízza magát - azoknak nem kell félniük a végtől!

Ámen.

A lét értelme és oka - elfordulás a világtól

B.D. No. 7602

18. május 1960

Hamarosan megbizonyosodtok róla, hogy a világ nem tudja teljesíteni vágyaitokat és kívánságaitokat, mert mindenkit kiábrándít magából, akiben még egy szikrányi szellemi élet van, azaz, nem tudja hosszabb időre kielégíteni azt, aki az örökké tartó életre törekszik. Csak akik teljesen a világ, tehát ennek a világ urának a rabjai, azok törekszenek továbbra is a világ után, mert nem engedi őket az az úr, aki a fogvatartójuk. Ám Isten újra és újra maga engedi felismerni az embernek, mennyire múlandó ez a világ. A világ ismételt csalódást kelt azokban, akiknek lelkéért Isten még küzd. Istennek ezzel az eszközzel az a célja, hogy az embert megszabadítsa a világ iránti szeretetétől, még ha a világban helyt is kell állnia, mert az élet mint embertől ezt követeli tőle. De felismeri majd, hogy a földi élet értelme és célja nem ez, hanem a lelke miatt van a Földön, és akkor majd másra vágyódik, mint amit a világ nyújt. Ezért bizonyossággal várhatják az emberek a világeseményekben a változást. Biztosak lehetnek, hogy történik egynéhány dolog, ami nyugalmatokból felriaszt, mert a kevés lélek miatt, akik még határozatlanok hogy melyik úton menjenek, - ezt az utat nyilvánvaló módon megmutatom.... Adják oda a világ iránti szeretetüket, amihez segítséget kapnak, mert aki felismeri, hogy a világ csaló és értéktelen, az nem is vonakodik hogy odaadja azért, ami értékesebbnek tűnik. És Isten ezt a célt követi, amikor megenged olyan dolgokat, amit ti emberek gyakran nem tudtok megérteni, és összeegyeztetni Isten szeretetével. Ő mindig a szellemi szükségét, és az egyes ember beállítottságát veszi számításba, és állandóan kész segíteni. Ugyanis amikor a világ komoly csalódást okoz egy emberben, az Istenhez is könnyebben eltalál.... és ezt akarja elérni, hogy őt szabad akarattal keressék, és ekkor meg is engedi hogy megtalálják.

(05.18.) De amíg a világ teljesíti az ember vágyait, tekintete addig nem fordul el a világtól, ilyenkor nem figyel Istenre, mert a földi életet még mint öncélt látja, holott az csak eszköz a célhoz. Csak a mindig visszatérő kudarcok tudják más gondolkodásra indítani, elgondolkodóvá tenni.

Ily módon amit az ember először a sors nehéz csapásának érzett, azt hamarosan nagy áldásnak ismeri fel, átváltoztatja az embert a bensejében, és más életvitelre vezeti, olyanra, ami hasznos a lelkének. – Az emberek a világba vannak állítva, azért, hogy bizonyítsanak; tegyenek eleget a követelményeknek amelyek a test fönntartását szolgálják, de a világ miatt a szellemi életet se felejtsek el, amit feltétlenül élniük kell a földi élet mellett, ha a földi életutat be akarják teljesíteni. Mert a léleknek ki kell érlelődnie, és ezért gondolni kell rá, de a világ miatt ezt gyakran elmulasztják. Hiszen a földi dolgok mulandósága, a világ értéktelensége nyilvánvaló, jóakarat mellett ezt minden ember felismerheti, és azok fel is ismerik, akiknek felelősségtudatuk van, és elgondolkodnak a Földön való lét értelméről és céljáról. – Isten mindenkinek segítséget nyújt oly módon, hogy mindjobban megtanítja felismerni a világ mulandóságát. Ezt teszi azzal, hogy gyakran erőszakkal eltávolít olyant, ami csak akadályt jelent a magasabbra jutásban, valamint gyakran megjelenteti önmagát a sorsszerű történések által, amelyek nem függenek egy embertől, hanem határozottan elárulják a magasabb hatalom közbenyúlását. Mert azt akarja hogy felismerjék, azt akarja hogy megszólítsák, hogy a segítségét kérjék. Ekkor nyilvánvaló segítségével önmagát akarja bebizonyítani, az embereket el

akarja távolítani a világtól, hogy afelé a Birodalom felé forduljanak, ami nem ebből a világból való.... Azt akarja, hogy az emberek keressék, és ő meg is találthassa magát.

Ámen.

Isten áldását ki kell imádkozni

B.D. No. 7603

20. május 1960

Mikor valamihez hozzákezdtek, el ne mulasszátok, hogy kérjétek hozzá segítségemet és áldásomat. Ezzel azt bizonyítjátok, hogy vezetőtöknek engem választottatok, hogy nálam nélkül nem akartok semmit tenni, tehát, hogy velem kapcsolatban akartok lenni. Ez biztosítja minden utatokon áldásomat és vezetésemet.

Azt is higgyétek, nem kell semmi hibától tartanotok, ha előtte áldásomért imádkoztatok, hogy a kérés valóban megóv a kudarcától. Mert amit talán kudarcnak néztek, a valóságban lelketek előnyére válik. Állandóan reám gondoljatok, többet nem kívánok tőletek. De gondolataitokból sokszor kikapcsoltok, és ilyenkor mindig abban a veszélyben vagytok, hogy ellenfelem nyomakszik oda, és rossz irányba befolyásol benneteket.

Ettől pedig óvni szeretnék benneteket, mert ez megnehezíti földi utatokat. Az utat sokkal könnyebben megteszitek, ha én vagyok útítársatok, és az is maradok. De támogatásomat ismételten, és mindig újból kérnetek kell. Szükségetek van a velem való kapcsolatra, hogy ellenfelemtől megóvhassalak, aki nem hagyja abba, hogy szorongasson benneteket.

Ebben az utolsó időben nagy a hatalma, amit csak ti magatok tudtok megnyirbálni. A vele való küzdelemben erős pajzsot jelent akaratotok és felém fordított gondolatvilágotok. Ez a legjobb fegyver, amit ellene használni tudtok, ekkor ugyanis engem hívtok a magatok közelébe, amitől ő menekül, és rólatok is lemond. Sok zűrzavart kever az enyémekek közt, mert aki hozzá tartozott azt ostromolja. Ostromlásai akképpen folynak, hogy egymás ellen heccel, majd maga nyomul közéjük.

Ekkor csak a velem való kapcsolat lehet a menekülésetek, így megszabadultok tőle. Mert az akaratotok, és ezáltal magatok adjátok meg a döntést, hogy a tulajdonába kerültek-e. Azért nem kell félnetek tőle, teljesen tehetetlen, ha akaratotokat átadjátok nekem, ha teljes bizalommal nekem Jézus Krisztusnak adjátok át magatokat, és védelmet tőlem kértek. De nagy hatalmat gyakorol fölöttetek, ha a földi utat egyedül teszitek, nélkülem, és szeretetteljes vezetésem nélkül. Azért ismételten mondom: ne kezdjétek hozzá semmihez, amíg áldásomat ki nem könyörögtétek rá, amivel bizonyítjátok, akaratotok az enyémmel kapcsolódik, és ti a napszámot tényleg áldásom segítségével viszitek végbe, és az eredményes lesz. Nyugalomban és belső békében jártok utatokon, az ellenfélnek nem nyújtotok már támadási felületet és célt, mert oldalatok mellett lépkedek - tőlem pedig menekül, mert világosságomat nem képes elviselni, melynek világos fényében akkor ti is benne vagytok.

Ámen.

A vég váratlanul érkezik

B.D. No. 7609

28. május 1960

Mikor elérkezik rá az idő, Isten váratlanul közbelép. Ezt a bejelentést már ismételten megkaptátok. De ti kételkedtek, mert túl hosszúnak tűnik a haladék, amit adtam. Nem gondoltok rá, hogy az idő nálam másképpen van érvényben. Hogy a határidő rövid meghosszabbítása nem játszik szerepet abban, hogy közbelépésem hatalmas lesz, és hogy közbenyúlásom, és az utána következő KÖZELI VÉG mit jelent az egész emberiség számára. Elfelejtitek hogy ezek láttán mégis csak rövid a kegyelmi idő, amit kaptok. Azonkívül, a leghosszabb idő is véget ér egyszer, ezért minden nap számíthattok rá, hogy végbeviszem amit bejelentettem.

És így nézzétek a magatok életét is. Abban a gondolatban éljétek, hogy mindennap az utolsó lehet. Egyszer majd rájöttök - az élet milyen rövid volt a Földön - de akkor már nem testben éltek. Ugyanakkor sürgető figyelmeztetéseimet is megértitek, mert felismeritek, a Földön más

időfogalmatok volt, mint a Szellemi Birodalomban. De ezt már a Földön is megtanulhatnátok, és figyelmeztetéseimet és óvásaimat megtarthatnátok. Tehát ne kételkedjétek, ha hosszúnak tűnik is az idő, amire közbenyúlásom bekövetkezik.

Mégis meglepetés lesz, és az emberek nagy szükséghelyzetbe kerülnek, akik velem még nincsenek azon viszonyban, hogy egyszerűen hozzám menekülnek. A nap váratlanul érkezik, mint minden katasztrófa, amit az emberek nem tudnak előre kiszámítani, sem megakadályozni. Azonban visszavonhatatlanul megérkezik. Ezt mindig megismétlem, mert nagy szükségetek van rá, hogy felkészüljétek, hogy higgyetek, és életviteletekben tartsátok szemetek előtt a katasztrófát. Egyetlen ember sem tudja, a túlélőkhöz tartozik-e, nem tudja a katasztrófa hol történik, és milyen országokat érint.

Valamennyien számoljatok velem, és köszönjétek meg, ha elkerült benneteket. Utána feladatot kell teljesíteni, szeretet-szolgálatot végezni a szerencsétleneknél, és utat kell mutatnotok hozzám, hogy megvigasztalhassam, felemelhessem, és kivezethessem őket minden szükségükből. Mert nekem valóban semmi sem lehetetlen, és egy bensőséges ima mindent jóra tud fordítani, akárhol van a szükség és szenvedés.

Szavaimmal azért jövök folyton hozzátok, hogy már előtte erőt gyűjtsetek, és mindenre felkészüljétek - akármi is ér benneteket. És mindig ismételve mondom: gondoskodjatok róla, hogy az enyémei közé tartozzatok, mert ők mindig védelmet kapnak nálam. Őket mindig felerősítem, szokatlan erőt adok nekik, hogy értem és Nevemért tevékenykedjenek. Akkor már a vég sem lesz messze, és erre a végre készüljétek fel. Mindig erősebben higgyétek amit szavaimmal meghirdetek - mert amikor eljön az ideje, minden teljesül.

Ámen.

Különféle Isten-bizonyíték

B.D. No. 7624

17. június 1960

A magam részéről könnyűvé teszem hogy higgyetek, csak váljatok engedelmessé - és teljesen Anyilvánvaló bizonyítékokat adok magamról és tevékenységemről, hogy felismerhessetek, és hitetek meggyőződéses hit legyen. Bizonyítom magamat a Teremtés művével, mindennel ami körülvesz benneteket. Magamat bizonyítom amikor beszélek hozzátok a főntről felhangzó szavaimmal, ami elkerül minden emberhez, aki kész hinni.

Elsősorban akarat kell - és akkor az ember tud hinni. A jóakarat kinyitja a szemét, fülét és szívét, és akkor bizonyítékot bizonyíték után vesz észre léteiről, lát, hall és érez - mert a jóindulatú embernek kinyilvánítom magamat, közeledem hozzá, és felismertetem magamat.

Tehát majd egy ember sem mondhatja, neki lehetetlen hogy higgyen, mert nem hiányzik más belőle, csak a jóindulatú készség - kényszerítve pedig egy ember sem lesz. Az ő akarata még teljes egészében ellenáll nekem. Mert az Istenség tagadása annak bizonyítéka, hogy az illető még teljesen az ös-bűn kényszere alatt áll, egykori ellenállását még mindig nem adta föl, és ezért akaratát nem kell erőszakkal megtörni. Ennek ellenére megállás nélkül arra törekszem, hogy még a Földön megszerezem akaratát.

Ezért mindig újra és újra a legkülönbébb módon nyilvánulok meg neki. Tehát bármikor felismerhetne - csak akaratát meg kellene változtatni. Minden ember elnyerhetné a bennem való hitet, hiszen ott áll a Teremtés közepén, és a Teremtés dolgai minduntalan megszólítják - neki csak el kellene gondolkodni ezeken. Bár a tölem elfordult akarata mindig talál magyarázatot magának a Teremtés csodáira - és nem fordul az örök lényyszerű Teremtőhöz. De ha a saját akarata visszalépne, más gondolatok is felszállhatnának benne. Ezek által lehetségesnek tarthatná, hogy mindennek egy magasan álló hatalom az előidézője és kormányzója. Én pedig majd mindig úgy hatok erre az emberre, hogy eljusson erre a belátásra.

A vég előtti utolsó időben majdnem kiveszett a hit az emberekből, és Új-kinyilatkoztatásom sem hoz sok eredményt éppen az emberek akarata miatt, amelyet nem lehet kényszeríteni. Ennek ellenére nem

tágítok, hogy az embereket fölülről megszólítsam. Mert szavaimnak olyan ereje van, hogy ha hatni engedik magukban - megváltoztatja az emberek gondolkodását. Mert az is előfordul, hogy egy teljesen hitetlen, aki szavaimat hallja, vagy olvassa - érintve érzi magát. De ez ritka eset. Viszont nekem minden lélek fontos, és azért nem tágítok hogy megszerezsem. És aki nem akar hinni, sorsszerűen is az útjába lépek, amennyiben szükséghelyzetbe hozom, ahol természetfeletti lényhez kell fordulnia segítségért. Mégis, akaratom szabadságát meg kell hagynom, csak hatást próbálhatok gyakorolni rá, amit szeretetem és irgalmam megállás nélkül meg is tesz, amíg az ember a Földön él.

Ámen.

Az igazság utáni vágy garantálja az igazságot

B.D. No. 7629

22. június 1960

Értsétek meg: hogy megkaphassátok az igazságot, erős akaratú vágyra van szükség. De ritka az ilyen irányú komoly akarat, holott minden ember azt feltételezi, hogy ő maga az igazságra törekszik. De ez csak amolyan szólás-mondás, anélkül hogy komolyan gondolnák. Az igazság utáni vágnak a szív mélyében kell felébredni, hogy az embert már soha el ne eressze. Semmitől sem fél már annyira, mint hogy a tévedésbe el ne bukjon, és ezért szívében hozzám fordulva kell kérnie, hogy az igazságot megkaphassa. És akkor elvezetik hozzá azt.

Amikor az ember ragaszkodik kívülről jött ismeretéhez, anélkül hogy maga kivizsgálta volna annak igazságértékét - akkor nehéz elvinni az igazságra, különösen ha az nem egyezik a saját ismereteivel. Ha nem hajlandó ismeretéről lemondani, és tiszta igazságra becserélni azt - akkor tiltakozik ellene. Ilyenkor hiányzik belőle a tiszta igazság utáni vágy, és képtelen lesz a kivizsgálására is, mert nem lép kapcsolatba velem, nem kéri szelleme megvilágosulását, hogy helyesen tudjon ítélni.

Ezért a tiszta igazság Földre vezetése nem mindig lehetséges. Így aztán sok szellemi dolgot igazságnak tartanak - holott nincs rá joguk. Ennek ellenére úgy tartják számon mint igazságot - különösen ha szellemi területről érkezik - mert feltételezik, hogy onnan a tiszta igazságot kapják. De mert az igazság közvetítésének feltétele a kérő igazság utáni komoly vágya, ezért nem garantáltan igazság minden, aminek "az eredete a Szellemi Birodalomban van". Itt még inkább szükséges a komoly kivizsgálás, és azt az én támogatással kell végbevinni. Mert a Szellemi Birodalomban is vannak sötétséghez tartozó lények. Vagy - mint még tökéletlen lények - erősen ragaszkodnak a téves nézeteikhez, amit a Földről vittek magukkal. Ezt a túlvilágon épp oly buzgón képviselik, mint tették a Földön. Mert amit az ember szeret, attól nem akar megválni a túlvilágon sem. A tévedés az örökkévalóságban kihat a lélek fejlődésére, mert mérhetetlen hosszú ideig eltarthat, amíg megszabadul tőlük, és kezdi felfogni az igazságot.

De a Föld embereire is káros hatást gyakorol a túlvilág, amikor a maga sötétségét gondolati átvitelrel átadja az engedelmes embereknek, vagy mediális képességű emberek tudatos kapcsolatba lépnek a szellem-világgal. Az ilyen túlvilági kapcsolat csak akkor lehet és lesz áldásos, ha az emberben komoly vágy van az igazságra, és folyamatosan Isten Szent Szellemének segítségét kéri hozzá. Akkor nincs veszély, akkor az ember erős falat épít magának, amelyet az ismeret nélküli lény nem lépheti át. Ilyenkor csak a világosság lényének van bejárásuk hozzá - mert azok az én megbízásomból tevékenyek, és az én akaratom hogy oktatást kapjatok a tiszta igazságból.

Végezze el magán mindenki az önvizsgálatot, mennyi az igazság utáni vágya. Féljen a tévedésektől, és mindig kérje védelmemet. Kérése meghallgatásra talál, mert akarom, hogy az igazságban éljete. Tehát lehetőséget teremtek rá - de mindig azzal a feltétellel, hogy ti komolyan akarjátok az igazságot, és abban meg is maradtok. Ez adja meg a biztos védelmet a téves szellemi javak, a téves gondolkodás, és a nektek nyújtott eszmék hamis magyarázata ellen.

Az igazság után vágyódó embernek helyes ítélőképessége is lesz, mert az igazsággal együtt ezt is megkapja tőlem, így képes lesz, hogy a hozzá érkező szellemi javakat azok értékére vonatkozóan kivizsgálja. ÉN MAGAM VAGYOK AZ IGAZSÁG. Teremtényeimmel kapcsolatba akarok lépni, és ezért akarom azt, hogy teremtményeim is az igazság talaján álljanak. A tévedést terjesztő lények

befolyásától akarom megvédeni őket, akik a világosság lényének mutatják magukat, hogy az embereket megtévesszék.

A velem szoros kapcsolatban való együttélés garantálja a helyes gondolkodást, garantálja hogy igazi oktatást - és a Szellem által igazságot kapjon. Mert a bennetek lévő szellem-szíkra az én részem, és valóban helyesen tanít benneteket. Mindenkinek arra kellene törekedni, hogy saját szellemetek tanítson, és ne legyetek rászorulva a szellem-világból érkező közvetítésekre. Azt nem tudjátok ellenőrizni, mert előttetek ismeretlen azok szellemi állapota, akik a közvetítést mediális úton kapták.

Fennáll a veszély, hogy hiányos ismerettel bíró lények kapcsolódnak be a közvetítésbe. Viszont, ahol a Szellem dolgozik, ott tudjátok hogy magam beszélek, hogy valóban csak a tiszta igazat kapjátok - mert az az akaratom, hogy teremtményeim a Földön az igazságban éljenek. Hozzám - és így az örök boldogságukhoz is - csak az igazság által juthatnak el.

Ámen.

Az igazi haza.

B.D. No. 7634

27. június 1960

A Szellemi Birodalom valami egészen más, mint a földi birodalom, és ha az ember még két lábbal a világban áll, nagyon erős akarattal lehet csak eme világ felé törekedni. Ez két, egymástól teljesen különböző ország, és úgy tűnik, mintha az egyik a másik birodalmat teljesen kikapcsolná a létből.

De minél - komolyabb akarattal akar valaki belépni, és ott tartózkodni, a Birodalom annál nagyobb realitást nyer, és mindinkább megerősödik az az érzése, hogy tulajdonképpen hazája a Szellemi Birodalom. Ez a Föld csak valami múlandó, ami rövid ideig tart, és az ember csak azért megy át rajta, hogy eljusson igazi hazájába.

A szellemi terület az embernek többnyire valótlannak tűnik, ismételten küzdenie kell érte, erőszakot kell elkövetnie magával szemben, hogy rövid időre gondolatilag elmenekülhessen a világtól, és átlendülhessen a Szellemi világba.

Ha komoly az akarata, akkor sikere lesz, viszont Isten utáni vágyának, és az ebből következő szeretetben való élésnek meg kell lennie benne. Ekkor lelke már bele van gyökeresedve a Szellemi világba, ugyanis a helyes szeretet Istenből jön, és visszavezet Istenhez, akinek Országá nem ebből a világból való. Viszont az emberben helyes Isten és helyes ember iránti szeretetnek kell lennie.

Mert amíg az ember teljesen az önmaga szeretetében él, addig még jobban kötődik a földi világhoz, és a "Szellemi Birodalom" hihetetlen távol van tőle, semmi sem ingerli, hogy kapcsolatot teremtsen vele. Épp ezért a benne lévő szeretet foka döntő abban, hogy az embernek mennyire tűnik a Szellemi Birodalom valóságosnak - mennyire uralkodik felette - mennyire befolyásolja gondolatait.

De ezek meggyőződéssé válhatnak benne, és többet mozoghat a Szellemi világban mint a földi világban, ha fellángol benne az Isten és ember iránti szeretet.

Ekkor ezt a Szellemi világot az ember már meggyőződéssel képviseli embertársaival folytatott beszélgetéseiben, mert magában meggyőződést szerzett, erről említést is tesz, mert gondolatait ez mozgatja. Törekvésre méltónak egyedül a Szellemi világba való jutást tekinti, erre biztatja embertársait is, és a földi világot mint értéktelent elejti. A földi világot megpecsételi mint mulandó értéket, és több figyelmet szentel a múlhatatlannak.

Az ember ekkor nagyon gyorsan megtalálja benső békéjét, mert a Szellemi világgal van kapcsolatban, és a Földön is errefelé törekszik. Az ember a földi világ által sohasem jut teljes boldogságra, mert a világi ügyek mulékonyságával találkozva élete kielégítetlen marad, nem elég neki ha ezek teljesülnek. Lelke érzi, mást kívánna a boldogsághoz. Nem elégszik meg azzal, amit a világ nyújt neki. Valódi boldogságot akkor tud érezni, ha a javak a Szellemi Birodalomból valók!

A Szellemi Birodalom talaját csak ekkor érte el, ekkor ismeri fel a Szellemi Birodalmat a saját igazi otthonának. Ekkor már tudja, hogy ez a Birodalom valóságos, már nem lehet elvenni tőle mert odaérkezett, visszatalált az ATYAI HÁZBA - ahonnan egykor elindult.

Ámen.

Erőt kérni az elkövetkezendő időre

B.D. No. 7641

5. július 1960

Életutatoknak még nincs vége, még megszorítás nélkül kiértékelhetitek a kegyelmeket, még felajánlom főntről jövő szavaimat, és a szellemnek még van bizonyos szabadsága hogy ezeket a szavakat terjessze, hogy maga is élhesse és érezhesse szavaim erejét, mert nem vagytok a szeretet gyakorlásban akadályozva, akaratotok szerint tehettek és akarhattok, szőlőskertemben dolgozhattok, értem és országomért tevékenyek lehettek. - És ez a kegyelem legyen tudatos bennetek....

Mert egyszer eljön az idő, amikor megakadályoznak hogy dolgozzatok értem és országomért, és nektek magatoknak is megnehezítik, hogy akaratom szerint éljete. S akkorra gyűjtsetek össze elég erőt, hogy kitartsatok amikor az ellenség eljárást indít ellenetek, mert ellenálltok neki; az én erőm az, ami bennetek tevékeny, és nekem nem tud ellenállni. – Ezért kell sok erőt összegyűjteni előtte, és ezt az erőt a szavaimból veszitek. S mert azért szólok hozzátok, hogy erősek legyetek hitben és szeretetben, s majd akkor is erőteljesek legyetek; így a szükség idejét könnyen átvészelitek.

Tehát legyetek elevenek; tevékenyek a szeretetben, és elevenek a hitben, és akármilyen is jön, veletek nem történik semmi. Mert szoros kapcsolatban vagytok velem, és a jelenlétemben való bizonyosság megadja a belső békét és a legteljesebb gondtalanságot; a jelenlétemben való bizonyosság számúzi az aggodalmat, s minden nehézség elkerül benneteket, még ha nem is maradhat el az emberiség miatt.

S bármilyenek legyenek is a napok, számotokra és lelki üdvösségetek számára még utolsó kegyelmet jelentenek, mert a lélek ki tud, és ki fog még érlelődni, ha az akarat jó, és felém irányul. Én gondoskodom róla, nehogy az ellenfél áldozatául essen, hogy az ereje növekedjen, és ellenálljon az ellenfél ostromának. – De a vég bekövetkeztéig még hátralévő napokat ki kell használnotok. A testi szükségletekre már nem kell ügyelni, hanem csak a lelketekre gondoljatok, mert a tét az üdvösségetek, ami miatt növekszik az én kegyelmi adományom is, és nem marad abba, míg a vég be nem következik. Ezeket azért mondom, mert addig már nincs sok idő. Hinnetek kell, és fel kell készülni a végre, különben szavaim fölöslegesen érintik fületeket, s nem használjátok fel a szokatlan kegyelmi adományt.

S ha nehezetekre esik ennek a hite.... kérjete erőt tőlem, legyetek készek arra, hogy akaratom szerint éljete és gondolkodjatek. S majd támogatlak és ellátlak erővel, és majd helyesen vezetem gondolataitokat, nehogy elveszete, amikor eljön a vég.

Írányítsátok hozzám gondolataitokat, s nem vesztek el, mert hinni is megtanultok, minél jobban közeledik a vég.

Használjátok ki jól a maradék időt, gyűjtsetek erőt úgy, hogy imáitokban kérjete erőt tőlem, és legyetek tevékenyek a szeretetben.... és a vég bekövetkezését nyugodtan várhatjátok, mert magam védlek és vezetlek benneteket, jelen leszek nálatok – akik szerettek, és nem vesztek el.

Ámen.

Természeti esemény és káosz

B.D. No. 7643

8. július 1960

Közbenyúlásom után példátlan káosz következik, és ebben kell a helyeteket megállni. Viszont bármi jön is - segítségemre számíthatok. Elviselhetőbb lesz az élet, ha velem éljete, ha kezemet szilárdan fogjátok, és minden lépést velem tesztek meg.

A KÁOSZ BIZTOSAN MEGÉRKEZIK. Akkor is, ha most hihetetlennek gondoljátok, és nagyságát és módját nem tudjátok elképzelni. De a vég ideje van, részemről az utolsó ébresztő kiáltás, az utolsó nagy megrendülés amit még át kell élnetek - hogy felém vegyétek utatokat, mert még más úton jártok. Jól fel kell használnotok az utolsó időt, amit a végső napig megengedtem.

A természeti hatalmak által történő közbenyúlásom után leírhatatlan lesz a káosz, és sok erőre lesz szükségetek, hogy kitartsatok. De bármikor kérhetek tőlem erőt, és a szeretetből induló tettekkel biztosíthatjátok magatoknak. A sorsnak nem lesztek soha erőtllenül kiszolgáltatva, ha csak egyetlen emberen is akartok segíteni, és ehhez kéritek segítségemet.

A természeti eseményt a szellemi ínségek miatt engedem meg - hogy más felfogásra jussatok, és meggondoljátok, mit ér a földi élet, ha csak világi módon élik át. Mert elvesztitek az anyagi tulajdonaitokat, és olyan viszonyok közé kényszerültök, ahol sok segítségre lesz szükségetek. És ezt a segítséget csak nálam találhatjátok meg, mert a földi módon gyakorolt minden segélynyújtás lehetetlen lesz. De én TUDOK segíteni, és segítek is, amint szellemben és igazságban hívtok - amint bensőséges, kérő gondolatot küldtök felém, hogy szükségetekben gondoljak rátok.

És minél önzetlenebb lesz imátok, annál jobban megtapasztaljátok segítségemet. Utána az enyémeiktől elvárom, hogy beszéljenek rólam, és így embertársaikat felém irányítsák. Hogy őket a bennem való hitben, a végtelen ATYAI SZERETETBE vetett hitben megerősítsék - tehát, hogy értem és Országomért tevékenykedjenek. Mert akkor ők is nyitott szívekre és fülekre találnak - még ha az emberek többsége nem is akarja meghallgatni őket.

Meg kell nyerni még azokat, akik miatt megengedtem, hogy a világra katasztrófa jöjjön. Nekem fontos minden egyes lélek. Egyetlen lelket sem akarok elveszíteni - amikor még meg lehetne menteni. Ezért adok beszédképességet nekik, hogy szőlőskertemben eredményes szolgálk lehessenek. De előzőleg már sok erőt kell össze gyűjteniük, mert a szükség igen nagy lesz. De biztosítalak, lesz bennetek kitartás, ha hozzám fordultok. Én minden embert betöltök erővel, aki rám gondol a nagy szükség idején.

Ha hisztek és bíztok a segítségembe, mindannyian erősek lesztek, és legyőztök minden földi csapást. Csak irányítsátok felém utatokat, nehogy megint végtelen hosszú időre elveszsetek, mikor a vég bekövetkezik - mert közbenyúlásomnak ez az egyetlen oka.

Ámen.

Isten mint szerető Atya

B.D. No. 7648

15. július 1960

A legtöbb ember számára - feltéve, ha még hisznek bennem - én vagyok a távoli és megközelíthetetlen Isten. Nincs velem kapcsolatuk, és a távolban keresnek. Bár Istenüknek és Teremtőjüknek tartanak, de az ATYJUK NEM VAGYOK. A gyermek-atya viszonyt még nem állították helyre, ezért nem is mernek úgy beszélni velem, ahogy egy gyermek az édesapjával beszél. Isten-viszonyukból kikapcsolják az atyai szeretetet, ezt nem is várják tőle, csak büntető Istenről tudnak, egy kérlelhetetlen bíróról, aki kegyelem nélkül elítéli őket ha nem élnek akarata szerint. Túlságosan is nagy szeretetemről nem tudnak az emberek - különben bizalommal jönnének hozzám, és párbeszédet folytatnának velem. Nem tudják hogy őket szeretetem hozta létre, és akkor is szeretem őket ha bűnössé lettek. Valahol a távolban állnak, ezért erőm nem járhatja át őket. Azért állnak távol, mert hittel kellene felém fordulniuk, közelségemet akarattal kellene keresniük, hogy elfogadjam őket mint gyermekeimet. Nehéz nekik ezt az ismeretet megadni. Ezeknek az embereknek az a megközelíthetetlen lény vagyok - és maradok - aki túlságosan magasan áll az emberek fölött, és az emberekkel nincs, vagy csak egész kevés kapcsolata van. Nem hiszik el, hogy a Teremtő és a teremtmény között kapcsolat van. Elkülönültnek érzik magukat, és azok is maradnak mindaddig, amíg elkülönültségüket önmaguk meg nem szüntetik, és hittel hozzám nem kapcsolódnak.

Én gyermekeimnek Atyja kívánok lenni, közel akarok lenni az emberekhez - annyira közel, hogy a hangomat meghallják. Hogy kapcsolatba kerüljünk, elsőként az embernek kell közeledni. Neki kell a

köztünk lévő távolságot megszüntetni, kívánnia kell, hogy közel kerülhessen hozzám - és épp az AKARATA által akarhatja a távolság megszűnését. És ez az akarat felébredhet az emberben, ha ismételten szeretetemről hall. Ha mint a legtökéletesebb lényt mutatnak be neki, aki tisztán csak szeretet, és teremtményei iránti szeretetét szét akarja ajándékozni, hogy azok boldogok legyenek.

Mint a legtökéletesebb lényt állítsatok az emberek szeme elé, és a tökéletességéhez a mérhetetlen szeretet is hozzátartozik, amit teremtményeinek szán. Csak amikor az ember hinni tud a szeretetemben, akkor izzik fel a szeretete, és vágyódni kezd a velem való kapcsolatra. Gyermekemnek érzi magát, és atyjához kívánczik, hogy bizalmas párbeszédet folytasson vele. Már nem lesznek gátlásai, úgy beszél velem mint gyermek az apjával, érzi szeretetemet, és ezért bizalmas hozzám.

És ekkor jelen lehetek nála. Megszűnik a nagy távolság, a gyermek hallja a hangomat. Mert amikor felém törekszik, maga is szeretetté válik, és ez létrehozza hogy Atya és gyermek egyesülhessenek. Tehát amint engem - az Istent és Teremtőt - embertársaitoknak szemléletessé tudtok tenni mint szeretetteljes Atyát, aki arra vágyódik hogy gyermekeivel ismét együtt lehessen - ahogy kezdetben volt - tehát, amint úgy adtok át az embereknek, mint a szeretet Istenét, eltűnik az irántam érzett félelem, és amikor bajba jutnak az emberek, bizalommal fordulnak felém. Majd segítségemet megtapasztalják, és mindig közelebb igyekeznek hozzám. Szeretetem szelíden átjárja, és mindig magasabbra vonja őket. És majd az egyesülés is végbemegy egyszer. Mert amint szeretetemet érzi nem távozik, hanem mindig buzgóbban törekszik hozzám, és a nagy távolság végérvényesen megszűnik. Az ember bennem már nem Istenét és Teremtőjét látja - hanem ATYJÁT, akihez útra kel és célját biztosan eléri.

Ámen.

A lélek azt aratja, amit vetett

B.D. No. 7656

26. július 1960

Ne adjátok át magatokat semmiféle csalóka gondolatnak, hogy a földi életetek számára kincseket gyűjthettek, hisz ezt gyorsabban elvesztitek, mint ahogyan megszereztétek. Óvlat a földi javak utáni törekvéstől, szívetek ne csüngjön azokon, én mindig újra megmutatom, hogy milyen mulandó az, ami a világhoz tartozik.

Mennyi időbe és fáradságotokba kerül, míg összegyűjtitek a világ kincseit, és csak milyen ritkán gondoltok rá, hogy nem tarthatjátok meg magatoknak, hogy oda kell adnotok - sőt még egyéb módon is elveszthetitek, ha ez az én akaratom.

Csak azzal törődtek, ami a világhoz tartozik, ami ugyanakkor mulandó, a maradandókkal ellenben nem törődtek. Csak a testetekről gondoskodtok - a lelketekről nem. Életerőtököt így fordított módon használjátok: csak a testi jólétekre. De a léleknek meggondolatlanul boldogtalan sorsot készítetek az örökkévalóságban, mert a földi élet alatt nem adjátok meg neki azt, ami egyedül szolgálná a tökéletességét. Senyedni hagyjátok, miközben testetekre túlon túl sokat gondoltok, anélkül hogy valaha hasznotok lenne belőle.

Azonban a földi élet egyik napról a másikra befejeződhet, aztán szegényen és üresen jelentek meg a túlvilági Birodalomban, és ott majd nagy kínokat kell szenvednetek. Egyszer már meggondolhatnátok, hogy az életetek nincs a kezetekben, hogy az életetek a Földön csak rövidre lehet méretezve, és hogy a halál bármelyik nap elragadhat, anélkül hogy védekezni tudnátok.

Gondoljátok az „azután”-ra is! De nem akarjátok elhinni, hogy a halál pillanatával nem szűnnek meg, nem hisztek a lelkek továbbélésében, és hogy az élet akkor majd megfelel a földi életmódoknak és lelkek üdvösségére fordított gondoskodásoknak.

Hitelenségetek oka az is, hogy meggondolatlanul élitek a napokat, hogy egyszer sem kérdeztek a földi életetek értelméért és oka felől. Megelégedetek vagytok amikor földi módon megteremtitek magatoknak amire kedvetek van, ha kellemes érzést szereztek testeteknek és ha sok földi kincset sikerült összegyűjteni a jövő számára. Azt viszont nem tudjátok, vajon van-e egyáltalán „jövők”.

Azt mindenki tudja, hogy egyszer meg kell halnia. Legalább ez a tudás indítson a földi élet tudatos kihasználására. De hiányzik belőletek a hit! Hit egy Istenben és Teremtőben, aki egyszer felelősségre von a földi életviteletekről. És mert nem hisztek - közömbösek vagytok. De hogy a felelősségre vonás órája elérkezik, abban biztosak lehettek, és nagyon keserű lesz egykor a bűnbánatotok, amikor a legnagyobb szellemi szegénységben találjátok magatokat a túlvilági Birodalomban, és amikor felismeritek, hogy mit mulasztottatok saját hibátokból a Földön.

Mert nagy kegyelem, hogy testbe öltözve léteztek a Földön, és a lélek keserűen megbánja, ha kihasználatlanul hagyta ezt a kegyelmet, mert amit elmulasztott, soha be nem pótolhatja. Bár kap segítséget a túlvilágon is, hogy a mélyből felemelkedjen, de sokkal nehezebb körülmények között, mint a Földön lehetséges, vagy lehetséges volt.

Ne éldégéljtek olyan meggondolatlanul, mert mindenkihez elérkezik az óra, amikor el kell hagynia a földi testet, amikor lelke átmegy a Szellemi Birodalomba. Igaz - ez az óra hozhat nagy boldogságot és örömet, de nagy sötétséget és kínokat is, mindig aszerint, ahogy az ember akarta.

Azt aratja, amit vetett - vagy bemegy a Világosság Birodalmába és a boldogságba, vagy a sötétség fogadja be, és előbb ki nem engedi, míg a lélek meg nem változik felfogásában, és szerető támogatás mellett indulhat el a felfelé vezető úton.

Ámen.

Istenhit szabad akaratból

B.D. No. 7665

4. augusztus 1960

Szeretet-erőm belefolyik minden emberszívbe - ha az megnyílik hogy befogadja. Szeretet-erőm hatására fellobban az emberben lévő szellem-szíkra, majd lángra lobban irántam, az örök Atya-szellem iránt. És ekkor szabaddá lett az út hozzám. Az utat egyedül az akarat teszi szabaddá, hogy szeretetem ereje rásugározhasson. Vagy másképpen: akinek irántam pozitív beállítottsága van, aki hisz bennem, és kapcsolatba akar lépni velem - az meg is kapja isteni szeretet-erőmet, és fejlődése ezután már felfelé ível. Tehát az embernek először hinni kell az egy Istenben és Teremtőben, és magáról el kell ismernie hogy teremtmény. Csak ezután ébredhet föl benne a kívánság, hogy velem kapcsolatba lépjen, és megnyíljon nekem, hogy szeretet-erőmet rásugározzam. Csak a készség kell hozzá, hogy ezek végbemenjenek.

Nehéz, sőt majdnem lehetetlen, hogy szeretetem sugara olyan embert érjen, aki nem hisz bennem, aki magát csak a természetelő produktumának tekinti, ezért soha nem terem velem kapcsolatot, mert nem ismer el olyan lényt aki őt teremtette volna. Hogy a belém vetett hitet mégis elnyerje, azt valami szokatlan történés hozhatja létre. De ezzel sem szabad soha kényszerítően hatni, mert a kényszer hatására hite értéktelen. Létemre vonatkozóan minden bizonyíték kényszerítő hatású. Így kényszerítő bizonyíték lenne szavam is, ha közvetlenül a magasból szólítanám meg az embereket. Kénytelen volna hinni bennem, hiszen szavamat mindenki hallotta. De ennek a hitnek nincs értéke.

Ennek ellenére az emberek megkapják megszólításomat, csak éppen egy emberi formát választok hozzá, akin keresztül közvetve beszélhetek. Megadom minden embernek a szabad döntés lehetőségét, hogy hiszi-e szavaimat vagy nem, hiszi-e hogy ez a beszéd a legtokéletebb lénytől származik. Mindig a szabad akarat a döntő, és a hitet soha nem lehet kikényszeríteni.

Ezen - a közvetlen szó útján - a legmélyebb bölcsesség is hozzáférhetővé válik az emberek számára. De ezek sem indítják az embert a bennem való hitre, ha az ember ellenáll és nem akarja. Ugyanakkor egy másik ember számára elégséges bizonyosság, hogy létezem. Igen, szavam által az ember meggyőződéses hitet kaphat, amit a pokol semmiféle hatalma sem tud elvenni tőle. Mert szavam szeretetem sugárzása, amely megérinti az emberek szívét, és képes szeretetet kiváltani belőlük, és képes megadni nekik a megvilágosulást. Ekkor a SZERETET szeretetre ösztönöz, világosság

gyullad a szívekben, és ebben a sugárzásban felolvad minden sötétség. Ez olyan világosság amely elűzi a sötétséget, és az embernek eleven hitet ad. Ez a hit megtámadhatatlan, ellenáll minden megrázkódtatásnak, amelyek az ellenséges oldalról ismételtelen megjelennek.

Mindig az emberen múlik, hogy engedi-e érinteni magát szeretetem sugárzásától. Mert hogy magát nekem megnyissa, annak szabad akaratból kell megtörténnie. Neki magának kell akarni, hogy velem, Istenével és Teremtőjével kapcsolatba lépjen. Hinnie kell, hogy egy tökéletes lény kezéből került ki, és hogy ezzel a lényel való együvé tartozását nem tudja feloldani. Ekkor ismer el engem, és csak ezután kezd el keresni - és én egész biztos hogy engedem megtalálni magamat.

Ámen.

A visszatérés boldogsága

B.D. No. 7680

22. augusztus 1960

Meg kell mondanom, számomra nincs nagyobb boldogság, mint amikor látom, hogy gyermekeimmé érlelődtek - ti, akik teremtményeim voltatok. Felismertek atyátoknak, és egyesülni akartok velem. Nektek érthetetlen ez a boldogság, mert nem tudjátok felmérni, milyen nagy volt az a szeretet, amikor megteremtettelek, és ez a szeretet nem csökken amíg végérvényesen össze nem zárkozunk, azaz amíg szabad ösztönzésből újra vissza nem tértek hozzám.

Szeretet az ős-szubsztanciám, szeretet az az őserő ami mindent megteremtett, a szeretet biztosítja fenn maradásotokat, és végtelen az a szeretet, ami mindörökké boldogítani akar. Tehát mint tökéletes teremtmények, a szeretetből keletkeztetek - mert minden tökéletes amit teremtettem. De nekem nem volt elég ez a fokú tökéletesség. Azt akartam, hogy gyermekek legyenek körülöttem, akik a maguk szabad akaratával törekednek a tökéletességre - de éppúgy tökéletlenné is alakulhatnak, ha ez az akaratuk.

Számtalan lény torzult ilyen tökéletlenné, mert akaratuk távol vitte tőlem őket, és minden isteni tulajdonságuk az ellenkezőjére fordult. Ez nem az én akaratomból lett így. De megengedtem, mert tudtam, hogy a lények visszaalakítása a tökéletességre lehetséges, és egykor végbe is fog menni - még ha végtelen sok időt is vesz igénybe.

Azt, amit ez a visszaalakítási folyamat majd létrehoz, azt én magam hatalmammal nem hozhattam létre. Hogy Atyjuknak szabad akaratból igaz gyermekei legyenek. Hogy tökéletessé legyenek, ahogy Atyjuk is tökéletes a Mennyben.

Azok, akik szabad akaratukkal törekedtek vissza hozzám, engem mindenekfölött boldoggá tettek, és őket mint igaz gyermekeimet vonhatom szívemre, amikor összeolvadnak velem, és mindörökké így is maradnak.

Számomra boldogító állapot, amikor gyermekeim megteszik a visszatérés lépéseit azzal a céllal, hogy velem egyesüljenek. Bár ez a visszatérés örök időket vesz igénybe.

Tudom, hogy egykor tökéletesek lesztek, hogy egyetlen lény sem marad távol. Tudom, hogy az a folyamat, ami a lények elbukásával kezdődött, egészen biztosan a hozzám való visszatéréssel folytatódik - ha közben a szabad akarat a lényt vissza is ejti egy időre. Akkor is, ha közben örökkévalóságok folynak el, amíg ez az akarat megváltozik, és a lény utánam kívánczik. De szeretetem nem tágit, a lényeket fölsegítem a mélységből. Szeretetem elébük megy, és az egyesülésre való vágyam folyton növekszik. Ez egyszer majd teljesül is, a teremtmény egyszer majd vágyódik utánam, és egyesülésre törekszik - és utána már örökké boldog lesz. Ezért számomra nem sokat jelent, hogy ez az egyesülés mikor következik be, előttem ezer év annyi, mint egy nap nálatok. De hogy egyszer megtörténik, azt biztosan tudom, - és csak a teremtmények miatt igyekezem azt lerövidíteni. De nem vágok elébe, ha a teremtmény akarata még velem ellenállásban van.

Viszont amikor gyermekeim megérik a boldogságot, amit egyesülésünk okoz, akkor nem tudják megérteni, miért voltak olyan hosszú ideig ellenállásban. Mert az irántam való szeretetük teljes erejében fellángol, és a teremtmény már soha nem akar tőlem eloldódni.

A lény számára csak ekkor válik érthetővé, hogy mi a szeretet. Tudják, nem vesztet el semmi ami belőlem keletkezett, és mindennek tökéletesnek kell lennie, hogy állandóan egyesülésben lehessen velem, hogy közelségemet el tudja viselni, hogy velem és mellettem teremteni és alkotni tudjon, ahogyan öröktől fogva terveztem.

A Teremtő boldog lesz teremtményeivel - az Atya mérhetetlenül boldog lesz gyermekeivel.

Ámen.

„Veletek maradok a világ végéig“

B.D. No. 7681

24. augusztus 1960

„Elküldöm a Vigasztalót, az Igazság Szellemét“.

Mindnyájatoknak van képessége, hogy Szellemem hangját meghallja. Mert Szeretet-szellememből egy szellemi szikra, lényem egy része - bennetek van. És az állandóan kapcsolatban tud lenni velem. Szavam általa sugárzik belétek, mert a szellem-szikra lényem kisugárzása - amely hatással tud érinteni, ha felkészültök rá. Amíg elkülönültök tőlem, ez a szellem-szikra csöndben megvan bennetek. De amikor kapcsolatba léptek velem, ez a szellem-szikra is kapcsolatba lép velem, és mindent közvetít, ami mint világosság, vagy erő indul el tőlem. A tiszta igazságot közvetíti, és ti az igazság közvetítése által gyarapodhattok - tehát az éjszaka sötétjéből kiléphettek a nappal világosságába.

Magam ígértem meg ezt nektek, amikor a földön vándoroltam, hogy már nem hagylak magatokra a világ végéig. Ekkor a bennetek lévő Szellemem munkálkodására utaltam - aki bevezet minden igazságba. De ez csak kereszthalálom után vált lehetővé - mert előtte a lélek még az ösbűnnel volt megterhelve. Az pedig lehetetlenné tette, hogy az ember kapcsolata olyan bensőséges legyen velem, hogy önmagában meghallhassa hangomat. Előtte létre kellett jönni Jézus Krisztus által a megváltásnak. Az törölte el a tőlem való nagy szétválásokat. Azóta az embernek teljes tudatossággal el kell ismernie engem Jézus Krisztusban. Tehát akarattal kell rálépni a visszatérés útjára, és az meghozza neki a kegyelmet, hogy szeretet-erőm rásugározzon. Ez biztosítja, hogy felhangozhat benne szavam - ha ez az akarata. Tehát ha tudatosan megnyílik számomra, mert ez adja meg a lehetőséget, hogy a szellem-szikra összekapcsolódhasson az Örök Atyaszellemmel.

Csak egy kezdő akarati tett kell mely elfogadja akaratomat. Az ÉN LÉNYEM elismerése kell hozzá, akitől egykor megtagadta az elismerést. És kell hozzá, hogy szeretetben éljen, hogy Szellemem megnyilatkozhasson - ahogyan azt megígértem.

Testben nem maradhattam nálatok, de megvigasztaltalak, hogy Szellememet küldöm - tehát hogy "veletek maradok a világ végéig". És ezt az ígéretet komolyan kell venni. Jelenlétemben mindig biztosak lehettek, és azok is maradhattok. Jelenvalóságomat csak akarnotok kell, mert gondolatban, szellemben, vagy szeretet-cselekvésben kell megteremteni a kapcsolatot. Akkor állandóan észlelhetek - mert bennetek vagytok, és a szellem-szikra soha nem veszti el kapcsolatát az Örök Atyaszellemmel. De nem tud megnyilvánulni, amikor az ember szabad akarattal nem nyílik meg, ha nem hallgatódzik befelé, hogy meghallja a szellem-szikrán keresztül a belőlem való Szellem mit közvetít.

Tehát az emberen múlik, hogy lángra lobbantsa magában a szikrát, és ezzel lehetőséget adjon neki a megnyilatkozásra. Engem arra kér, hogy legyek jelenvaló nála - tanítsam és vezessem be az igazságba - ahogyan megígértem. És valóban, mint Vigasztaló állok majd oldala mellett. Bevezetem az igazságba, és beszédem által igazolom magamat. Nála leszek, és mindvégig nála maradok.

Ámen.

Az isteni szó hatása a túlvilági lelkekre

B.D. No. 7695

9. szeptember 1960

Minden lélek úgy tekintheti szavaimat mint ami neki magának szól, legyen az ember a Földön, vagy lélek a túlvilágon - ha szavaimat önszántából, szabad akaratból hallgatja. Szavam minden éntudatú lénynek szól, ha megnyitja magát beszédemre, azaz hajlandó meghallgatni. Beszédem

boldogságot jelent azoknak is, akik testüket már letették, mert attól függően, milyen érettségi fokon vannak, és mekkora a kívánságuk - erő és világosság járja át őket is. A földi emberek nem érzik mindig az erő áramlását, mert nem tartózkodnak folytonosan a szellemi terekben, testük pedig földi benyomások alatt van, és így test-érzetük van előtérben.

Ennek ellenére a lélek erőt kap, amit hasznosít. Nagyon jelentős tény, amikor a nekem szolgáló ember magába fogadja szavaimat. Ebben a folyamatban ugyanis számtalan lélek részt vesz, a Szellemi Birodalomban nincsenek előttem határok, szavam felhangzik az egész végtelenségben, felfogják a világossággal telített szellemek is, és boldogan magukba szívják. Így jutnak állandó mennyei táplálékhoz, állandó erőhöz és világossághoz. Csak önként és szabad akarattal kell az embernek döntenie, és ő is megkapja a táplálékot, ami a lélek szellemi étele, és elvezeti az érettségre. Tehát mindig az ember, és a túlvilági lélek szabad akaratától függ, hogy számukra is felhangzik-e a szavam.

Ha akaratuk ezt megengedi, boldognak mondhatók. Mert aki egyszer szabad akaratból meghallgatja szavaimat, az már szeretetem erőáramlata alatt marad, és ha azt elfogadta, mindörökké nem megy már tönkre. A felfelé fejlődés útját eredménnyel megteszi, garantáltan elhagyja a mélységet, magasabbra lép, mert tőlem állandóan erőt és világosságot kap.

A Szellemi Birodalomban a szellemiek megváltását lehetetlen volna végbevenni, ha nem lehetne ott is Evangéliumomat hirdetni. Pedig ott sokkal nehezebb meggyőzni a lelkeket, mint a Földön. De ahol szavam felhangozhat, ott a lelkek kételkedése is csökken, - és mert nélkülözniük kell a földi javakat és örömöket - csak körülnéznek egyéb javak után. Ilyenkor a részemről elhangzott szavak szokatlanul megindítják, és gondolkodóvá teszik őket. Megtörik a jég - most már újra várják hogy meghallhassanak - és nem mulasztják el, ha erre alkalom nyílik.

A szellem-lények megváltását csak szavam hozhatja létre, mert akaratomat hirdeti. Szavam az az Evangélium, amit mint ember Jézus hirdettem a Földön - és a lelkek csak szavam által juthatnak Jézus Krisztus, és a Megváltó Mű megismerésére. Minden túlvilági léleknek, és minden Földön tartózkodó embernek el kell találnia Jézushoz, az Isteni Megváltóhoz. Akkor egyúttal engem is megtalálnak, és már elismerik azt, akit egykor megtagadtak. Ezt csak szavam viheti végbe, mert ez kapcsolatot teremt a Teremtő és teremtmény között. A lelkeknek a túlvilágon semmi ismeretük nincs, azt el kell vinni hozzájuk. Őket közvetlenül nem szólíthatom meg, de rajtatok keresztül képesek meghallani szavamat - ha ti gondolatilag előadjátok nekik, vagy magatok megnyíltok és szavamat magatokba fogadjátok - mert ekkor ezek a lelkek is részt vehetnek a közléseken. Nem lesz semmi akadálya, hogy szabad akarattal közelebb menjenek hozzátok, ott tartózkodjanak, és meghallgassák mit mondok földi szolgálomnak. Ez a munkátok is nagy áldást hoz nekem és Országomnak, mert így is hozzá lehet járulni a még éretlen szellemi lények megváltásához. Szavam ezeknek is felhangozhat, és nem marad hatás nélkül bennük. Ilyenkor tudatosan magatokhoz hívhattok lelkeket, akik a Földön közel álltak hozzátok. Szavam felhangozhat ezeknek is, és biztosak lehettek, irántuk érzett szeretetek miatt is gondolok majd rájuk. Erőt adhatok nekik, ők készségesek és felvevőképesek lesznek - és hamarosan állandó környezetetekhez tartoznak, mert amint szavam egyszer megéri őket, attól kezdve már mindig hallani szeretnék, és ebben senki nem korlátozza őket.

Gondoljatok mindig ezekre a lelkekre is, próbáljatok segíteni rajtuk, és áldásom lesz munkátokon. Eredményesen munkálkodtok így értem és Országoméért. Mindenkinek segítséget adtok aki még nincs megváltva, mert a megváltás munkája tág köröket húz - mindig újabb lelkeket lehet megnyerni hozzá, és a sötétséget felcserélhetik a világossággal.

Ámen.

A lelkiismeret hangja

B.D. No. 7698

13. szeptember 1960

Tökéletességre kell jutnotok, de ehhez támogatásomra van szükségetek, mert egykor minden erőtöket odaadtátok, és gyenge, fénytelen teremtményekké lettetek, akiknek addig kell a mélységben maradniuk, amíg szeretetem utánatok nem nyúl, és fel nem segít. Bár már elértetek

bizonyos érettségi fokot, de ez nem elég a felfelé való fejlődésnek garantálására, amit még meg kell tennetek földi életetek folyamán.

Erőmre és vezetésemre van szükségetek. És amikor már tudatossá válik bennetek a gyengeségetek, amikor segítséget keresve körülnéztek, én már oldalatok mellett állok és várom, hogy tőlem kérjétek segítséget. De szabad akaratból kell kérnetek ezt a segítséget, mert én semmi kényszerrel nem gyakorolok akaratotokra.

Viszont bármely pillanatban kész vagyok a kért segítséget megadni, ahogy minden időben erővel is ellátlak, amikor csak óhajtjátok. És hogy ez a kívánság felébredjen bennetek, hagyom hogy néha kifejezetten erősen érezzétek gyengeségeteket és sötétségeket. És ez csak az irántatok való szeretetem jele, hisz magamnak akarok ezáltal megnyerni, hisz arra akarok indítani, hogy szabad akaratból kérjétek segítségemet. Mert először hinnetek kell bennem. Utána majd közvetítem az egy Istenről és Teremtőről való ismeretet is, amit csak el kell fogadnotok és gondolkodnotok azon, és akkor jóakarattal képesek lesztek hinni is. Biztos, hogy szilárd hitre segítelek, ha jóakarátúak vagytok a helyes gondolkodásra és cselekvésre - ha csak a benső hangra hallgattok, amely mindig a helyes irányba mutat.

Hangom - mint a lelkiismeret hangja - minden emberben megszólal. Csak az emberi akaraton múlik, hogy hallgat-e rá, vagy nem. A lelkiismeret szava felvilágosítást ad arról, hogy mi a helyes, és mi a helytelen. Oktat az alaptörvényre, a szeretetre - mert az ember maga jól tudja, mi szerez neki örömet és jóérzést, és mi vált ki szenvedést és nyomorúságot. Ezért képes embertársa iránt is úgy viselkedni, hogy azzal jóérzést okozzon, és meg tudja óvni teste károsodásától. Tehát felébredhet benne a szeretet, és ennek nyomán már az ismeret világosságát is megszerzi.

A helyes gondolkodásra és cselekvésre minden ember eljuthat, mert beléje helyeztem azt a finom érzést, ami mint a „lelkiismeret” szava szólal meg. És amint figyelembe veszi a lelkiismeret szavát, akkor lény - amely az emberi testbe öltözés kezdetén még igen „én-szeretetben” levő - átváltozhat az embertárs iránti szeretetre, és ezzel már biztosítva is van erős és eleven hite belém, Istenébe és Teremtőjébe.

Hamarosan felismeri bennem az Atyát is, aki szereti és magához akarja vonni, és ezután már szabad akaratból törekszik erre a kapcsolatra.

Most már a tökéletesség felé fogom vezetni, mert én minden embernek megadom a segítséget - egyet sem hagyok gyengeségben és tudatlanságban. Vezetője leszek és maradok az egész földi élete alatt, amíg nem szegül ellenem, amíg akaratát a lelkiismeret szava befolyásolja. És ez mindig így lesz, ha a lélek a földi élet értelmét és célját el akarja érni. Akkor az ember mindig tudatában lehet annak, hogy tökéletessége érdekében részemről minden megtörténik, soha nem marad magára, és célját is biztosan eléri.

Ámen.

A szellemek fejlődés menete

B.D. No. 7699

14. szeptember 1960

Keresztülmentetek minden teremtesen. Igen nagy kijelentés ez, mely csak akkor válik érthetővé, amikor ismeritek már tervemet a visszavezetésre, ismeritek minden éretlen szellemi átszellemítésének a tervét, amikor ismeritek az összefüggéseket amely megokolja, miért kell átmennetek a teremtet világokon.

Csak mint emberek vagytok megint azok a lények, akik egykor voltatok, akiket magamból kihelyeztem és megteremtettem. A legnagyobb mélységbe való zuhanástok következménye, hogy feloldódtatok. A teremtet világokon való keresztülmenésnek számtalan egyes szubsztancián át történt. A teremtet művek valamennyit bekebelezték, és rendeltetésüknek úgy tettek eleget, hogy a fölfelé fejlődést lassan elérték. Öröktől való Megváltó Tervem így hozza létre a szellemi visszavezetését, tehát a lények megváltozását. A teremtet minden művének /világnak: közet, növény, stb./ megvan a

maga feladata, mely szolgáló rendeltetésből áll. A muszájtörvényben való állandó szolgálat által most a szellem ismételen elveszti külső formáját, és egy új külső formába testesülhet meg. Ezt addig folytatja, míg el nem éri azt az érettséget, ami szükséges, hogy mint ember testesülhessen meg. Ez a fejlődési menet, mely a Föld teremtet világain át vezet, visszavonhatatlanul elvezet az érettségre, mert a muszájtörvény keretében megy végbe. Ezt akaratom határozza meg, és akaratomnak megfelelően minden törvényeim szerint rendeződik. Az érettséget is ezért hozza létre, még ha végtelen sok időt követel is, míg egy bizonyos fokot elér. Itt ismét összegyűlnék az egyes szubsztanciák, és most mint ember, az őslélek utolsó földi menetét járja, hogy átszellemülését beteljesítse.

A teremtet világokon való keresztülmenést nem lehet önkényesen kikapcsolni, vagy más folyamattal helyettesíteni. Minden lénynak meg kell járnia, aki újból vissza akar jutni mindahhoz, ahogy kezdetben volt. Az anyagi teremtetést akaratom hozta létre, mert benne láttam az utat, melyen át teremtményeim – kiket mélységes mély szakadék választott el tőlem - újból közelebb tudnak jönni hozzám. Maga a teremtetés a bukott szellemi, mely szellemi szubsztanciává keményedett. Akaratom alakította át különféle formákká, melyek megkapták rendeltetésüket és céljukat: szellemben lassan megérlelődni, és a szellemi számára mindig újabb formákat nyújtani, hogy a magasabb érettséget elérjék. Végül, mint ember megtestesülve, mint éntudatú lény, törekedhessenek a végső célra: tudatosan keresni, majd megtalálni a velem való egyesülést, és így végbevinni a végérvényes visszatérést hozzám.

A teremtetés minden művének egyedül ez a célja, hogy szellemi rejtőzködjön benne, melynek elő van írva a hozzám való felemelkedés. Akaratom által el is éri ezt a lassú felfelé fejlődést, mert szolgál - még ha muszájtörvény alapján is - és a szolgálat által mindig megváltódik az adott a formából. De örökkévalóságok múlnak még el, míg az utolsó szellemi lény is összegyűjti minden szellemi részecskéjét. Akkor ellenszellemem, Lucifer is szabad akarattól újra hozzám fordul - mert teljesen erőtlen lesz, mert szabad akarattal minden teremtetett lélek elhagyja, mert hozzám törekszenek mind, és bennem felismerik Urukat és Teremtőjüket. Ellenfelem csak ekkor ismeri fel teljes tehetetlenségét, és ekkor vágyódik újból rá, hogy ereje és világossága legyen. Ismét szeretetemre vágyódik, mely valamikor boldoggá tette, és így kinyílik szeretetsugárzásomra, és mint fiam szabad akarattól visszatér hozzám.

Ámen.

A Szellem adományai

B.D. No. 7703

18. szeptember 1960

(1. Kor. 12.4) Amikor a szokatlan erőket akarjátok megmagyarázni, amelyek Isten elgondolása szerint megnyilatkoznak; és mindenki isteninek ismeri föl - ha szellemileg igazodik; akkor a Szellem adományait kell megemlíteni. Ezeket az adományokat azoknak ígértem, akik erre törekszenek, minden föltételt teljesítenek, amihez Szellemem tevékenységét kötöttem. Mert Szellemem megnyilvánulása sokféle, de mindig a Szellem adományát vevő ember lelki érettségének és az elvégzendő feladatnak megfelelő módon kapja. Az adományok sokfélék; de mindig szokatlan a hatás, amire az embert képesíti; olyan hatások ezek, amire csak mint ember, nem volna képes.

Meg kell kapnia az én támogatásomat és magáévá kell tennie erőmet; tehát az emberben az én erőm dolgozik; ez az erő megajándékozza a betegek gyógyításával, a jövődölés adományával; azzal, hogy tőlem megkapja az igazságot és az én megbízásomból terjeszti; van a belőlem induló beszéd adománya, tehát hogy én nyilatkozom meg a Szellemen keresztül, de az illető ember száján át tehát, aki azt az adományt kapta, hogy engem hallhat.

És amikor az embereknél a különféle adományokra utaltok, amelyeket a Szellemen keresztül is megemlítettem, akkor fel kell ismerniük, hogy ti nemcsak ezzel a különleges képességgel bírtok - amit Teremtőtök különleges talentumként is adhatott ajándékba - hanem, hogy ezt szellemi úton szereztétek, hogy önkényesen nem ajándékozható meg vele akárki, aki a megfelelő feltételeket nem tudja teljesíteni. És legkevésbé lehet, iskolaszerűen megtanítani az ilyen képességet.

Bár az emberek hivatottak ezekre, és szellemben mindenki úgy alakíthatná magát, hogy megkaphassa a Szellem valamelyik ajándékát - de azért nincs mindenki kiválasztva erre, mert nem ismerik fel meghívottságukat, és ezért nem is törekszenek a Szellem ajándékaira. Viszont akik ki vannak erre választva, azok a szellemi irányú életvitel tanúsítói, az emberben bizonyos fokú érettség és szeretet bizonyítói, mert Szellemem csak akkor lehet tevékeny, ha megfelelő fokú lelki érettsége van. Ha az emberek soha nem értesülnek róla, hogy a Szellem adományait minden ember megszerezheti, - akkor a fönről kapott közléseknek sem adják meg azt a hitet, amit megérdemel, mert nem tudnak megfelelő magyarázatot adni rá. És ezért kételkedéssel fogadják a Szellem mindenféle szokatlan megnyilvánulását.

Igen - az emberek már odáig jutottak, hogy tagadnak minden szellemi adományt, mint isteni tevékenységet; és elítélnék minden szokatlant, hogy az a sátánnal áll összefüggésben. Ezzel önmaguknak állítanak szegénységi bizonyítványt, mert ahol Szellemem tevékenysége nem ismerhető fel, ott az én Egyházamnak, amit én alapítottam a Földön, sincs már ismertető-jegye. Csak ott lehet az én Egyházamról beszélni, ahol Szellemem tevékenysége felismerhető, mert Szellemem a jelenlétemről is hírt ad. Mert én mindig ott vagyok, ahol komoly Szellemi törekvés észlelhető az embereknél, tehát ahol ezért Szellemi adományokat kapnak, vagy be tudnak számolni ilyen eredményekről.

Ezért mindig áldásos, ha az Evangélium hirdetésénél említést tesznek a Szellem adományairól, és szavaimra figyelmeztetitek az embereket: "Kiöntöm Szellememet minden test fölé, szolgál és szolgáló-lányok jövendőlnék.... " Minden ígéretem teljesül - így ez is. Ezért a hitetlen megnyilatkozásoknál tartsátok szemük elé ígéreteimet. Az embereknek tudniuk kell, hogy különösen a végidőben munkálkodásom nagyon észrevehető lesz - és minden teljesül, amit szóban és írásban meghirdettek.

Ámen.

Igazi felebaráti szeretet: továbbadni az isteni szavakat

B.D. No. 7708

24. szeptember 1960

A felebaráti szeretet nagyobbat nem tud tenni, mint hogyha Evangéliumom szavait terjeszti. Ezt hallani kell embertársaitoknak, hogy földi útjukat ők is eredményesen járassák!

Az emberek részéről a szellemi munka nem érték, mert nem hoz anyagi sikert. De ha ti szellemi tevékenységet végeztek - ahol földi ellenértékre nem számítottok - és amit fönről én magam nyújtok azt elviszitek embertársaitokhoz, úgy olyan felebaráti szeretetet gyakoroltok, amely belenyúlik az örökkévalóságba. Segíti a lelkek érlelődését, és amikor a lélek mindent visszahagyva leveti testét, akkorra felkészítheti hogy a Szellemi Birodalomba jusson. Már szellemi javak birtokában lesz, amiket magával visz.

Higgyetek nekem! Adjatok, és osszátok ki! Ahogyan én is kiosztottam az élet kenyerét, és az élet vizét! Ez a legnagyobb SZERETET-ADOMÁNY amit a Földön embertársatoknak adhattok. Igazi felebaráti szeretet, amikor elvégzitek a munkát, ami szavaim továbbításához szükséges. Általatok MAGAM kívánok az emberekhez szólni, ha szavaimat közvetlenül nem tudják észlelni.

Az emberek nagy ínségben vannak, mert a földi életet csak mint anyagi nyereséget értékelik - holott lelkükre kellene gondolniuk, hogy a földi élet alatt kiérlelődjön.

Megáldom amire megbízásomból vállalkoztatok, hogy az Evangéliumot önzetlen szeretettel hirdessétek, és embertársaitokat a hit útjára vezessétek. Magatok sem vagytok tudatában, hogy naponta mekkora ajándékot kaptok tőlem. Még sem nagyságát, sem értékét nem tudjátok felmérni - különben mindenki akinek tudomása van az én "Szellemben való munkálkodásomról" buzgón terjeszteni kezdené, amit szeretetem és kegyelmem hozzátok juttat.

Még nem fogjátok föl, hogy olyan magot szórhattok széjjel, ami majd csodálatos gyümölcsöt terem. A magot ne hagyjátok használat nélkül valahol elfeküdni, csak hagyatkozzatok folyton segítségemre. Mert ahol ti bajba juttok, ott angyalaitok és védőitek készenlétben vannak, hogy védjenek, segítsenek

és szellemi munkátok végbemehessen. Hogy segítséget vihesetek azoknak, akik segítségetek nélkül nem találnak rá a helyes útra. Sokan vannak akiket általatok akarok megszólítani - ehhez akarati beleegyezések kell, hogy buzgón szolgáltok nekem.

Szolgálataitokat elfogadom, mert csak emberszájon át szólhatok. Az emberek állapota már annyira kisiklott a helyes útról, hogy nem is szólhatnék hozzájuk másképpen - mert akarati szabadságukat meg kell hagynom. Nektek az adjon erőt, hogy védelmemről és támogatásomról biztosítalak, mihelyt akarat van bennetek hogy embertársaitokat szellemi nehézségében támogatjátok.

Az idő sürget! Szavaim mindig figyelmeztetőbben szólnak felétek. Csak az akaratot adjátok át nekem, és máris az én akaratom szerint cselekedtek. Ha teljes bizalommal átadjátok magatokat nekem, ha mindig engem engedtek kormányozni - akkor minden magától megy.

Vegyétek valamennyien áldásomat, akik fáradhatatlanul szolgáltok szőlőskertemben. Mert nem hosszú már a nappal, és jön az éjszaka, egy szellemi és anyagi változás - az aratás ideje és az ítélet napja közeledik.

De előtte még lelkeket szeretnék nyerni magamnak. Ezért gondolatok szeretettel embertársaitokra, és legyetek tevékenyek értem és országomért! Hirdessétek nevemet a világban, tanúskodjatok a bennetek végbement munkálkodásomról, hogy az emberek tudjanak hinni, és üdvözljenek.

Ámen.

Isten szeretete - Végidő

B.D. No. 7709

26. szeptember 1960

Vegyétek igénybe szeretetemet. Tudnotok kell, hogy van szeretetteljes Atyátok, aki gondoskodik rólatok, és ha tökéletességekre szolgál - örömeiket is készít számotokra. Szeretetem határtalan, és ti mind gyermekeim vagytok, akik hozzám törekedtek, és azt akarjátok hogy Atyátok legyek. Szeretetem végtelen, és mindent megad, amire a földi és szellemi életben szükségetek van. Tehát rajtatok múlik, hogy atyai szeretetemet felhasználjátok. Csak meg kell nyitni magatokat, és engedni hogy megszólíthassalak - biztosan nem mentek el üresen.

Sok mondanivalóm van még, és az idő a végéhez közeledik. Minden úgy érkezik, ahogyan szóban és írásban meghirdettem. Közljétek ezt embertársaitokkal is - csak ritkán találtok felvevő szívre, aki meghallgatna és hinne. Viszont az idő sürget, és említést kell tennem róla, hogy a vég hamarosan ideér. Aki hiszi, az készüljön föl rá. Aki nem hiszi, és nem készül föl - az alámerül. Azaz amikor elérkezik ennek a Földnek a vége, és én örök Rendemet helyreállítom - őt is eléri az ítélet.

Óriási lépésekkel haladtok efelé. A vég bekövetkezését szeretetem sem tudja feltartóztatni, mert átölel minden szellemit - és ezekhez az anyagban megkötött szellemi is hozzátartozik. Tehát amely kezdi vagy folytatja a maga fejlődési menettét. Hogy aztán a legtöbb ember csődöt mond, és földi életét nem lelke érlelődésére használja - az a saját hibája. Szabad akaratának a hibája. Ez engem nem készíthet arra, hogy lemondjak MEGVÁLTO TERVEMRŐL, és a még megváltatlan szellemit meghagyjam kínjaikban.

De addig mindent megteszek, hogy támogassam az embert, hogy rossz szellemi állapotából kitaláljon. Általatok is szólok hozzájuk, és utalok az előttetek álló időre. Nyíltan és rejtetten is elmegyek hozzájuk, nehogy azt mondhassák: senki nem figyelmeztette őket.

Aki hozzám tartozónak vallja magát, aki keresi hogyan teljesítse akaratomat, az biztos lehet hogy az enyémekekhez tartozik. Megajándékozom szeretetemmel, a világ végéig óvom és gondozom. Mindaddig, amíg be nem fejeződik ami még előttetek van: a VALLÁSÜLDÖZÉS.

Ezt ellenfelem lángoltatja föl, mert mindvégig tombol az enyémekek között, hogy még egyszer sikerüljön elszakítani őket. Célja, hogy elpusztítsa azt a hitet is, ami még van az emberek között.

De többnyire igen gyöngye ez a hit, ezért akarom közvetlen megszólításaimmal felerősíteni hogy megszilárduljon, és rendíthetetlenül álljon amikor nevem majd ismert lesz az egész világ előtt. Akihez

közvetlenül vagy követeim által magam szólhatok, annak eleven lesz a hite. A fenyegetések nem ijesztik meg, mert felismerte bennem Atyját, és többé már nem tudja elhagyni. De akiből hiányzik az eleven hit, az odaad engem a földi javakért. Így ingó nádszál lesz a szélben, ellenfelem miatt elveszti szellemi életét.

Áldott, aki felemelkedik és tanítani engedi magát, így az utolsó órában visszatalál hozzám. Nem akarom hogy elvesszenek - mindenkinek örökéletet akarok adni.

Ezért kell szavaimat még buzgón terjeszteni, és ezért szólok ismételten hozzátok. Magam akarok általatok AHHOZ az emberhez szólni, aki e nélkül nem nyitja meg önként a szívét.

Igen, ti helyettem kopogtattok. De amikor ajtót nyitnak, akkor már én beszélek hozzájuk, és ők boldogok lesznek. Szeretetemnek soha nincs vége, és aki nekem szeretetet hoz, azt ezerszeresen megajándékozom. Földi és szellemi módon egyaránt boldogítom! Mert lelke ekkor már nem szenved kárt - már csak értem él, és kapcsolatát velem soha nem akarja felbontani. Szeretete nekem szól, és én a legbensőségesebben viszonzom, ezáltal boldog, és mindörökké nálam marad.

Ámen.

„A Szellem tevékenysége” az emberben

B.D. No. 7710

26. szeptember 1960

Neked adatott, hogy tanúskodj rólam. Nem akarom, hogy az emberek megfélemezzenek rólam. Bár keresik az Istent, aki megteremtett mindent ami körülveszi őket, de ez a hit egy nagyon kétséges hit, mert Istennek legfőbb igen nagy hatalmat engedélyeznek. De szeretetet és bölcséget - amely hihetővé tenné, hogy az Atyjuk, azt már nem, abban már kételkednek.

Ezért nincsenek helyes viszonyban velem; nincs semmiféle kapcsolatuk hozzám, távol vannak tőlem. De én azt akarom, hogy tudjanak hinni bennem, és ezért sokféleképpen megnyilvánulok. Mert testi haláluk utáni boldogságuk a belém vetett hitüktől függ. Én minden időben ébresztettem magamnak szolgálókat és szolgáló-lányokat, akik direkt kinyilatkoztatásaimat befogadták és továbbították. Tehát magamról bizonyosságot adtam nekik és mivel igazi képet kaptak rólam teljesen az igazságban mozogtak, mert Szellemem tanította őket.

Azonban nekik ez feladatuk volt, mert tőlem ajándékot kaptak ami kötelezte őket. Az embereknek viszont többnyire hiányzik ama ismeretük, hogy én direkt beszélek hozzájuk, amikor bizonyos feltételeket teljesítenek. Ezért olyan nehéz hitet követelni tőlük arról, ami közvetlenül vagy közvetve Szellemem által jut hozzájuk: Bár mind ismerik az ígéreteket "Kiöntöm Szellememet minden testre és szolgálók és szolgálók jövődni fognak.." és hogy ".. mindvégig az enyéme knél maradok, .." vagy ".. elküldöm a Vigasztalót, az Igazság szellemét..". Ismerik a Könyvek Könyvét, de mégsem foglaltak állást ezekhez az ígéreteimhez. Ezért kell felvilágosítani őket. Tehát adjatok ti hírt nekik a "Szellem bennetek való munkálkodásáról", az Atya direkt kapcsolatáról gyermekeihez és azokról a kijelentésekről, amelyeket az Atya szeretete ajándékoz gyermekeinek.

Az emberek a "Szellem munkálkodását" ne cseréljék föl mediális szellemközlésekkel, amelyek a természetfölöttiből érkeznek az emberekhez. Ezek azokhoz érkeznek, akik átadják akaratukat és mint "forma" engedik használni magukat, akin keresztül a különféle érettségű szellemlények akarnak - és meg is tudnak nyilatkozni.

Mert itt most annak igazságáról van szó, amit az emberek fönről kapnak. A közlések értékéről van szó, az én szavaim értékéről van szó - amit ti emberek nem ismertek föl, és ezért jelentőségét nem is értékelitek. De tudnotok kell: az Atya a gyermekeihez beszél, és fontos mondanivalója van, mert közel van a vég.

Tudnotok kell, egyedül az igazság által lehetek boldogok, és ez az igazság csak tőlem, "az Örök Igazságtól" eredhet. És számotokra nagy jelentőségű, ha ennek az igazságnak a birtokában vagytok. Mert igazi képet ad rólam, és megmagyarázza Lényemet - amennyire ti ezt fel tudjátok fogni.

Azonkívül szeretetet ébreszt irántam, ami szükséges a velem való egyesüléshez, a szellemi eljegyzéshez, az pedig örök fogalom a magatok boldogságát illetően.

Az embereknek direkt kinyilatkoztatásaimról tudni kell. De azt is tudni kell, hogy olyan edénnyé alakítsa magát mindenki, amibe én beleönthetem Szellememet. Nem kell hozzá más, csak éljétek a szeretetet és ezzel ébresszétek fel magatokban a Szellem-szikrát. Az összekapcsolódik az Örök Atya-szellemmel, majd megnyilvánul bennetek és a legcsodálatosabb szellemi javakat közvetíti. Ezek elmúlhatatlan javak és egykor, amikor a testet elhagyva bementek s Szellem-birodalomba, a ti szellemi gazdagságotokat képezi.

Ezért tanúskodj rólam, akárhol is kínálkozik az alkalom, mert az embereknek hinniök kell, hogy én Atyjuk akarok lenni. És szeressenek, mert a szeretetet csak a belőlem való igazság elfogadása hozhatja létre.

Ámen.

Hamis szellemek - Hamis próféták

B.D. No. 7714

29. szeptember 1960

Szolgálatomra azért választalak bennetek, mert úgy látom, hogy erős és jó akaratotok van - és érvényesíteni tudjátok amikor arról lesz szó, hogy az igazságot képviseljétek. Az embereknek sokmindent nyújtanak mint igazságot - holott az nem tőlem ered. Ha egy szolgám ezt felismeri, akkor nem hallgathat, hanem beszélnie kell. A tévedéssel szembe kell állítania az igazságot. Meg kell mutatnia, hogy mint a szolgám, engem képvisel a Földön. Tehát nevemet meg kell vallania az egész világ előtt. Teljes egészében képviselnie kell, amit tőlem kapott, mert arra választottam, hogy a végidőben apostolom legyen. És akit erre választottam, annak erőt is adok hogy Nevemben beszéljen. Felléphet mint az igazság apostola, és le leplezheti az ellenfelemet. Persze az szintén kiválasztotta eszközeit, hogy zavart keltsen az én soraimban.

Ezért vegyétek amit szellemem hirdet: az idő már rövid, és hamarosan bekövetkezik a vég. Örök idők óta meg van állapítva a vég napja. Akárhonnan éltek, mindannyian értesültök az elkövetkezendő végről. Még egészen nyilvánvaló jeleket adok, amelyek mindenhol megfigyelhetők lesznek, és az emberek gondolatait foglalkoztatják.

Viszont épp ezek a jelek szülnek majd ellentmondó véleményeket, mert ellenfelem itt is megjelenik, és megzavarja az emberek gondolkodását. Az egyik majd nem érti meg a másikat. Mindenkinnek más-más nézete lesz, más célt követ, és arról nem akar lemondani. Kevesen lesznek felébredt szellemmel, és vannak le helyes következtetéseket.

Sok lesz a hamis próféta. Pontosan ezektől óvjak benneteket, nehogy higgyetek minden szellemnek, aki közölni akarja magát veletek. Különösen azoknak ne higgyetek, akik a vég bekövetkeztét TAGADJÁK. Akik nem tartják összeegyeztethetőnek ezt a tényt az én szeretetemmel.

Ekkor legyetek figyelmesek, és komolyan kérjétek tőlem az igazságot. Ne higgyetek minden szellemnek, aki a neki engedelmes emberen keresztül próbál megnyilatkozni. A magasból fölhangzott tiszta szavaimat hasonlítsátok össze minden tanítással. Nektek embereknek az igazságban kell élnetek, mert célhoz csak az igazságon át juthattok.

Sok az olyan szellem köztetek, akik nem az én megbízásomból beszélnek. De azon felismerhetitek őket, hogy megütköznek az olyan kinyilatkoztatáson, amely a közeli végről szól. Ezt letagadják, és a hirdetőikkel ellenségesen állnak szembe.

Az idő beteljesedett. Sok hamis próféta lesz, aki el akarja erőltetni a belőlem való tiszta igazságot. Szokatlan dolgokat visznek végbe, hogy higgyenek nekik. De nem az én Szellemem beszél belőlük, és nem az ÉN ERŐM tevékeny bennük. Ezek a mindenütt dühöngő ellen erők, amelyek az ellenfelem követői, és annak erejével vannak felruházva. Neki engedelmeskednek, és a Földön az Ő akarata szerint tevékenyek.

Ezért álljatok ti is hűségesen Uratok mellé, és védjétek meg az igazságot! Ne engedjétek magatok megtéveszteni, hiszen tudjátok, hogy az én Nevemben beszéltek. ERŐT is tőlem kaptok, hiszen rajtatok keresztül én beszélek. Mindenütt, ahol a tiszta evangéliumot hirdetik - legyen szó arról is, HOGY AZ EMBEREK RÖVIDDEL A VÉG BEKÖVETKEZTE ELŐTT ÁLLNAK,. ÉS EZÉRT KÉSZÜLJENEK FEL RÁ!

Ahol szavatok ellenállásba ütközik, ott határozottan felismerhetitek az ellenfél hatását. Mindenekelőtt különüljétek el tőlük, és ne prédikáljatok közösen azokkal, akik - bár azt vallják magukról hogy az én szolgálaim - de tagadják a közeli vég lehetőségét. Ezek nem engem képviselnek, hanem a Sátán küldöttei. Az pedig ott munkálkodik különös erővel, ahol a világosság utat akar törni magának.

De a világosságot - amit magam sugározok a Földre nem sikerül kioltania neki. Ez világossá teszi az enyéim szívét, tisztán felismerik mikor és hol beszél Atyjuk hozzájuk - aki az örökkévalóság VILÁGOSSÁGA.

Ámen.

A médiumi átvétel veszélyei II.

B.D. No. 7720

5. október 1960

Ismételten szeretetre figyelmeztetek, mert a bennetek lévő Szellemet csak a szeretet ébreszti úgy életre, hogy megnyilvánulhasson. Ennek számotokra óriási értéke van, általa szavaimat a legtisztább formában kapjátok, és a Szellemen keresztül magam beszélek hozzátok. Tudnotok kell azt is, hogy a szeretet szellemi erőket vált ki belőletek. Ezek már kezdet óta bennetek vannak, de egykori bukástok miatt most eltemetve nyugszanak. Minél nagyobbra fokozódik bennetek a szeretet, a szellemerők annál inkább kibontakoznak bennetek. Lényetek újból az az österemtésű lény lesz, akik kezdetben voltatok, amikor még mint az én képmásom éltetek. Hozzám hasonlóan magas tökéletességben a magatok boldogságára teremtetek és alkottatok a szeretet erejével.

De önként lemondtatok a szeretetről - és most ezért kell szabad akarattal újból szeretetre törekednetek, és meg kell nyitni magatokat szeretetem sugárzására. Akkor Szellemem újból belétek folyhat, és minden egykori képességeitek életre ébred, és ismét élénk szellemi beszédben lesztek velem. De megmondom előre ellenfelem is hasonló módon kíván hatást gyakorolni rátok, ő is rajtatok keresztül kíván megnyilvánulni - és ezt meg is teheti, ha ti akaratotok megnyilvánulása nélkül magatokat átadjátok neki. Akkor birtokába vehet, akaratát átviheti rátok - és ti tudtok beszélni, csak beszédetek a gondolatok zűrzavara lesz, amiből minden tisztánlátás hiányzik, és semmi lelki hasznót nem nyertek belőle.

Ezért komolyan figyelmeztetek, hogy akaratgyenge állapotban ne adjátok át magatokat szellemi erőnek. Óvlat a mediális úton jövő közlésektől, amelyeket nem mindig tudtok szétválasztani attól, ami tőlem jön. Ez mindig veszélyt jelent, mert nem mondható az én Szellemem tevékenységének, hanem csak a szellemvilágból való közlésnek. Annak terei pedig igen különfélék, és csak ritkán garantálják az igazságot.

Azok is kaphatnak médiumi közlést, akik a szeretettől még messze vannak. Akaratgyengeségükben átadják magukat egy szellem erőnek - az birtokba veszi őket - és akkor sem gyakorolnak ellenállást, ha ez az erő alacsony területről érkezik.

De aki a szeretetet felgyullasztja magában, az szellemszikrájával velem, az örökkévalóság Atyaszellemével lép kapcsolatba! Az pedig csak igazságot tud osztani! Az valóban az én szavaimat kapja - közvetlen úton én beszélek vele, és az igazságban oktatom. Ezen az úton szeretnék mindenkivel beszélni.

Kérlek bennetek, ne higgyetek minden szellemnek, hanem forduljatok hozzám, és mindig az igazságot kérjétek. Ne tegyetek idő előtt kérdéseket, ne akarjatok olyan ismereteket - amit bölcsességem elrejtett előletek. A szellem lényeket ne kérdezzétek földi dolgokról.

Csak jöjjetek hozzám bizalommal, mondjátok el minden bajotokat. Én szíveteken keresztül választ adok - ha akkor befelé, gondolataitokra, benső késztetésekre figyeltek. Ilyenkor szíveteken keresztül beszélek hozzátok, és valóban nincs szükségetek más szellemek tanácsára - akiről azt sem tudjátok, milyen terekbe tartozik. Mert jól álcázzák magukat, ti jó lénynek tartjátok - pedig a valóságban csak zűrzavart okoznak, vissza akarják tartani az embereket, hogy Örök Atyjukkal beszélgessenek. Én gyermekeimmel nagyon szívesen beszélgetek. De csak akkor tehetem, ha ti élitek a szeretetet, mert a szeretet csak szeretethez tud beszélni. Ezért jöjjetek közvetlenül hozzám. Csak bensőségesen hozzám kell kapcsolódnotok és befelé figyelni, hogy meghalljatok engem, és párbeszédet folytassatok velem. A probléma amit bizalommal elém terjesztettetek, majd egész világosan megoldódik. Ha már szeretetben élték, hangomat mindig világosabban halljátok mert az Örök Atyaszellem megszólítja a bennetek lévő szeretetszikrát, és az számotokra is felfogható módon megnyilvánul.

Csak azt ne higgyétek, hogy majd kerülő úton megtudjátok amit mondok - holott bennetek nincs szeretet! Egymástól szét kell választani Szellemem tevékenységét - és a médiumi állapotban kapott közlést. Bár mindkét alkalommal szellemi erő tevékeny, de ahogyan van világosság és sötétség, ugyanúgy a világosság erői is küzdenek a sötétség erőivel. Világosság ott van, ahol szeretet van. Tehát a szellemi kijelentések igazságának fokát egyedül az alapját képező szeretet határozza meg. A szeretet hozzám jön - aki az Örök Szeretet vagyok - és tiltakozik az olyan megnyilvánulások ellen, amelyek nem az Örök Szeretettől érkeznek. Én pedig mindenkivel közvetlen kapcsolatba akarok lépni. Azt akarom, ti magatok szólítsatok meg, hogy én is magam nyilatkozhassam meg veletek szemben. Ez a "Szellemem tevékenysége bennetek" - amit ezekkel a szavakkal hirdettem meg nektek: Elküldöm a Vigasztalót, az Igazság Szellemét. A szeretet: minden. Velem csak a szeretet köt össze. Meg akarom tapasztalni a felém irányuló szeretetet, és valóban bevezetlek bennetek minden igazságba.

Ámen.

A Szellem elleni bűn II.

B.D. No. 7725

14. október 1960

(Máté 12, 31; Márk 3, 28 és 29) Ne tiltakozzatok a Szellem tevékenysége ellen! Ezt azért mondom, mert bűnt követtek el, ha a Szellemnek ellenálltok, ha tevékenységemet felismeritek és mégis tudatosan távol tartjátok magatokat tőle. Akkor már örökké nem léphettek vele kapcsolatba, mert engem magamat utasítottatok vissza. Az emberben a Szellem munkálkodása az én szeretetem sugárzásának a bizonyítéka és amikor visszautasítjátok, vétkeztek a Szellem ellen és újból elkövetitek az egykori bűnt: nem ismertek el engem, aki jelenlétem látható bizonyítékát adom.

És ezt a bűnt nem lehet megbocsátani, mert amikor a Szellemet visszautasítjátok, Jézus Krisztust és Megváltó Művét sem ismeritek el; holott ő megbocsátást ajándékozott. Ezért nektek újból meg kell járnotok az utat a Teremtésen keresztül. Olyan utat kell megtennetek, amely végtelen kint jelent. Ezért ne vétkezzetek a Szellem ellen! Ismerjétek el munkálkodásomat, hiszen magatokban érzitek, hogy én vagyok, aki beszél, érzitek, hogy az Örök Atya-szellem nyilatkozik meg - érzitek hogy szellem beszél a szellemhez - és mégis visszautasítjátok. Azt is tudjátok, hogy egykor azt mondtam: "Minden bűn bocsánatot nyer, csak a Szellem elleni bűn nem!"

És ezt a bűnt követi el az az ember, aki felismeri az Atya hangját, de szívét és fülét elzárja, amikor felhangzik. Ezt a bűnt követi el az az ember, aki fenntartja tiltakozását - holott felismerte, ki az. Ez az ember még ellenfelem hatalmában van és az nem engedi, hogy Jézushoz találjon.

És nem is veszi útját soha a kereszt felé, mert az ellenszellem uralkodik fölötte. Az hajtja, hogy tiltakozzon - és ő engedelmeskedik akaratának. A Szellem hangjának felismerése tőlem való kegyelem. Ezt használja fel mindenki, mert ha a Szellem hangja meg tud érinteni egy embert, az már elért bizonyos fokú érettséget. Ritka eset amikor valaki elengedi menni maga mellett ezt a kegyelmi aktust, mert az boldogító hatású, és a benne lévő Szeretet-szikra megállás nélkül hozzám, az öröktől fogva Atya-szellemhez törekszik.

Szellem-tevékenységemet alacsony szándékok miatt is visszautasítják - holott felismerték. Ekkor követitek el ellenem a bűnt úgy, ahogyan egykor tettétek, - és ez az egykori bűnt sokszorosán megnagyítja és mondhatatlan kínba dönt. Ettől szeretnék mindannyitokat megóvni és azért figyelmeztetek.

Ha jóakarát van bennetek, felismeritek - vajon Szellemem tevékenykedik és mikor tevékeny. És akkor valljatok meg engem és Szellememet; ne vétkezzetek a Szellem ellen, nehogy elveszettek - és megint végtelen időkre legyen szükség hogy ismét elfogadjalak benneteket.

Ámen.

Isten szeretet-szikrája a szívben

B.D. No. 7726

15. október 1960

És dicsőüljön meg nevem a világ előtt, mert magatokon, és magatokban fel kell ismernetek: ki az ÉAKI bennetek megnyilvánul! Éreztétek meg szívetekben amikor megszólítottalak, és mondjatok tudatosan köszönetet és magasztalást, hogy felismertetek!

Szeretetem határtalan! Soha el nem fogy. Az öröm és szeretet forrása mindig megnyílik és kiömlik rátok. Mindig újból érzitek Atyátok közelségét. És ez az én kegyelmem, amit fölétek öntök - mert kisgyermekhez hasonlóan még gyengék vagytok, akik segítségre szorulnak.

Amikor közlöm hogy köztetek vagyok, tartózkodjatok csendes áhítatban, és szíveteket adjátok át az én tulajdonomba. Én mindenkiét elfogadom, és tökéletességre viszem. Majd a legbensőségesebb közösségben éltek velem. Szellemi szemetek sugárzóan tiszta lesz. Világít majd a felismerés világossága, mert hazataláltatok Atyátokhoz, aki bennetek van - mert lakást készíttetek neki, mert megnyitottátok szívetek kapuját amikor kopogtattam rajta, és kértem, hogy engedjétek be. Amikor mint ember a Földre léptetek, már eljöttem hozzátok, és Isten-szellemem eme kicsi szikráját belétek helyeztem. Egy kis pici szeretet-szikrát, aminek lánggá kell felnőni bennetek, és örök szeretetem tűzével egyesül.

Tehát MAGAMBÓL van egy kis rész bennetek, ha mint ember megtestesültök a Földön. Ezzel visszaállt velem a kapcsolat. De ennek tudatosulni kell bennetek! Amennyiben Istenetekkel és Teremtőtökkel a kapcsolatot keresnetek kell. Amikor akarat van bennetek, hogy kívánjátok ezt a kapcsolatot - az már létre is jött. Az isteni-szikra bennetek van, és ha engeditek hogy áttörjön - megpecsétel benneteket, mint isteni teremtményt. Áttörésre akkor jut bennetek, ha lényeteket szeretetté alakítjátok. Lényetek egykor tiszta szeretet volt - de visszájára fordítottátok. Ellenfelem lényét vettétek magatokra, és ő hiányával van minden szeretetnek.

Ezért távolodtatok el tőlem. Pedig a szeretet gyermekei voltatok. Szeretetemből születetek - és soha nem adlak át, sem ellenfelem miatt el nem hagylak bennetek, mert szeretetem túlságosan is nagy irántatok.

De soha vissza nem találtatok volna hozzám, ha nem társítom veletek isteni, tehát örök szeretetemnek egy szikráját. Ez a szellemi-szikra vezet el hozzám, felém kerget, tud győzni a test fölött, és magához vonja lelketeket, a tulajdonképpeni éneteket. Ekkor a lélek egyesül a szeretet-szikkával, tehát velem, az Örök Atya-szellemmel. Ez a szellemi-szikra él bennetek. De csöndben van addig, míg ti magatok szabadságot nem adtok neki a cselekvésre azzal, hogy akartok cselekedni. Ekkor megnyilvánulhat. Ekkor én magam nyilvánulok meg bennetek. A földi élet célját teljesítettétek, és már csak egyetlen köszönet és hála vagytok. Mert lényetek ismét szeretetté változott - mert az én szeretet-szikkám a ti szeretetetek nélkül nem kelt volna életre. Amikor Szellemem közölni tudja magát bennetek, ez arra bizonyít, hogy magam vagyok jelenlévő bennetek. Azt bizonyítja, hogy a gyermek hazatalált Atyjához, hogy legyőzte a nagy szakadékot, amely már örökkévalóságok óta elválasztotta tőle - és ezért szeretetem erejét újból rá sugározhatom, ahogy kezdetben volt.

Ámen.

Megváltó Tervemet olyan világosan tárom elétek, hogy abból végtelen szeretetemet is kiolvashatjátok. Hogy nem kell kételkednetek a szeretet Istenében még akkor sem, ha bele kell vonnom a Megváltás Tervébe a Földön az utolsó megsemmisítő munkát is. Tehetnék-e valami mást, mint aminek nem a szeretet az indítója? Viszont ti emberek nem tudtok mindent áttekinteni. Mégis, öröktől való Megváltó Tervem megmagyarázza, amit értelmetek tétovázva akar csak elfogadni. Csakis végtelen szeretetem visz rá, hogy Megváltó Tervemet kivitelezem, mert bölcsességem helyesnek ismerte el, és mindenhatóságom a megállapított időben végbe is viszi. Ne higgyétek emberek, hogy rávehettek egy másik tervre, mert most már nem egyedül az emberek megmentéséről van szó, hanem az **EGÉSZ SZELLEMI FEJLŐDÉSRŐL**, mely ismét újból kezdődik - és amit egy **ÚJ MEGVÁLTÓ PERIÓDUS** vezet be. Minden szelleminek újabb besorolásáról van szó, és a **SZELLEMEK MEGKÜLÖNBÖZTETÉSÉRŐL**, akik már az én-tudat stádiumában vannak, és akiket annak megfelelően kell elhelyezni, ahova érettségük szerint valók. Egy megváltó korszak alatt ismételten voltak kisebb szakaszok, ahol az ítélet különféle formájával kellett közbenyúlnom. Az embereket ismételten figyelmeztettem, és intettem - és visszatérési szándékuknak megfelelően az ítélet kitolódott, vagy megszűnt. Szeretetem ismételten közbelépett, hogy megpróbálja az embereket a helyes útra terelni, mielőtt igazságosságom vette volna át a szót. Egy megváltó korszak szakaszai lehatároltak, de elég lett volna, hogy meghozza valamennyi léleknek a megváltást, ha az emberek akarata erre használta volna.

De egyszer ezek az idők is lefutnak, és ismét gondolni kell a teremtésben megkötött szellemire, mert azoknak is ugyanazt a fejlődést kell megtenniük - és meg is akarják tenni, mert egyszer azoknak is szabaddá kell válniuk formájuktól.

MERT SZERETETEM A MÉG NEM ÉRETT SZELLEMI SZÁMÁRA IS ÉRVÉNYES.

Megváltó Tervem magába ölel minden valamikor tölem eltávozott szellemi. Erre emberek nektek is gondolatotok kell, amikor Megváltó Tervem érthetetlennek, és szeretetemmel összeférhetetlennek látszik.

SZÜKSÉGESSÉ VÁLT MINDEN SZELLEMI ÚJBÓLI BESOROLÁSA, DE AZ EMBERISÉG IS OLYAN SZELLEMI MÉLYPONTON ÁLL, AMELY FELTÉTELEZI A VÉGET. Szükség van a teremtés és azon emberek feloldására is, akik nem találtak hozzám, és már nem is fognak hozzám eltalálni.

Higgyétek el, ezt bölcsességemben felismerem, és öröktől fogva felismertem. Az utolsó idők embereinek akaratáról és érettségi fokának milyenségéről tudok. Megváltó Tervemet ennek az akaratnak megfelelően állítottam fel, és melyet valóban végbeviszek, mikor eljön az ideje. Minden nap kegyelem, mert még felhasználható a hozzám való visszatérésre, hozzám, Atyátokhoz. A lelket minden új nap még érlelődésre segítheti, és ezért minden napot ismerjete el kegyelmi ajándéknak, és legyetek hálásak szeretetemért, mely szeretet biztosan elkísér a végig - míg az utolsó nap el nem érkezik. De megérkezik, az biztos és igaz, **MERT AZ ÉN SZAVAM IGAZSÁG, ÉS ÖRÖKKÉ AZ MARAD.**

Ámen.

A szeretet és fájdalom salaktalanítja a lelket

Engem akkor követtek, amikor belenyugodva akaratomba, türelemmel hordoztátok a keresztet. Valóban - vállaimra vettem az emberiség minden bűnét, amikor utamat a kereszt felé irányítottam. Valóban - levettem rólatok a bűn nagy terhét, amit vétkeitek miatt nektek kellett volna hordozni. De tudtam, hogy túl nehéz a számotokra, hogy soha nem tudtok megszabadulni ettől a nagy tehertől, így hát én vittem helyettetek. Tudnotok kell, mindaddig alacsony marad lelketek érettségi foka, amíg a legnagyobb izzási fokig fel nem lángol bennetek a szeretet. A szeretetben nagy a

hiányotok, még akkor is, amikor azon fáradoztok, hogy akaratom szerint éljete. Ezért lehetőséget adok, hogy lelketek érettségét szenvedés által növeljétek.

A lélek számára a szenvedés igazi salakmentesítő eszköz. Világosabb lesz, és a fényt jobban átereszt. Így - amikor elérkezik órája - tisztultan mehet a túlvilági Birodalomba. Ismétlem kijelentem, hogy a szeretet és szenvedés teszi salakmentessé a lelket. Ezért ismétlem folyton, hogy a szenvedésre szükségetek van, mert bennetek a szeretet nem érte el azt a fokot, amely kristálytisztává teszi a lelket, és szeretetem úgy sugározhatna rajta keresztül, hogy ne ütközne semmi ellenállásba.

Az élet nem hosszú, és egyszer hálások lesztek érte, hogy lelketek átszellemülését sorscsapásokkal, szükségekkel, szenvedésekkel, és különféle betegségekkel segítettem. Csak nem szabad ellene lázadni. Kezemből mindent el kell fogadni, és arra gondolatokat, segíteni akarok, és amennyire lehetséges már a Földön tökéletességre akarok juttatni benneteket. Lelketekről ezekkel még sok salakot ledobhattok. Boldogságot készíthettek magatoknak, hogy mint sugárzó fényjelenség mehessetek odaát - mert lelketek felkészült, hogy magába vehesse a fény teljességét anélkül, hogy meg kellene szünnie.

A bűnök adósságától bocsánatkéréssel megszabadulhattok amikor Jézushoz fordultok, és benne arra kértek engem, hogy megbocsássak. Általa ez biztosítva van. De különféle foka van a világosságnak, amely majd boldoggá tesz - tehát az élvezett boldogság foka is különböző - és az mindig a lélek tisztaságától és tökéletességétől függ, attól, ahogyan itt a Földön a lelketeken dolgoztatok. És amikor a jóakaratok ellenére is hanyagok vagytok, szeretetem utána segít, amennyiben újra olyan alkalmat teremt, hogy lelki érettségetek növekedhessen. Egy kis keresztet kaptok, amit türelemmel és megadással kell viselnetek.

Olykor nyomaszt a szenvedés, hogy fokozza a lelki munkálkodást, és feloldja a salakot. Így a lélek tisztul, és világosabban lép ki a szenvedésből, mert már képes hogy magába fogadja a magasabb fokú világosságot - hogy aztán majd az igazság, a boldogság, és világosság honába léphessen.

Mert a földi élet rövid - és egyszer majd megköszönitek azt az utat, amelyen a Földön járhattatok. Általa lelketek olyan érettséget szerzett, amely a magas fokú szeretet-sugárzás befogadását is lehetővé tette - és ez mérhetetlenül boldoggá tesz benneteket. Azért vegyétek mindannyian magatokra a keresztet, és kövessetek, mert egyszer vége lesz az útnak, és ti túlon túl boldogok lesztek.

Ámen.

Az isteni ígéret teljesülése - Igazság

B.D. No. 7767

9. december 1960

Az igazságba Szellemem által kaptok bevezetést. Ha ezeket a szavakat Földön jártomban magam mondtam, akkor biztos lehetséges hogy ti az igazságban mozogjatok, tehát nem mondhatjátok: senki nem tudja hol van és mi az igazság. Csak komolyan meg kell vitatni, hogyan juthattok el az igazságra. Van igazság: az ami belőlem az "Örök Igazságból" indul, ami megtámadhatatlan, és soha meg nem változik. Magatoknak kell az igazságnak ezt az ősforrását megközelítenetek. Onnan akarjátok igazságot, ahol az eredete van - TÖLEM! Én mindent tudok, ismerek minden összefüggést, nekem semmi sincs elrejtve - és azt akarom, hogy ugyanabban a világosságban éljete mint én, hogy tudjátok honnan indultatok, és célokat is ismerjétek.

De embertársatok ezt nem tudja megmondani - hacsak nem tőlem kapta az ismeretet. Sokan akarnak tudók lenni, akik arról akarják meggyőzni embertársukat, amit értelmük használatával szereztek. De ezek az értelmi eredmények nem felelnek meg az igazságnak, amíg hozzám nem fordulnak, hogy gondolkodásukat világosítsam meg. Mert míg csak az értelmük tevékeny, addig joggal lehet mondani: egy ember sem tudja, hol van és mi az igazság.

De én, a ti Istenetek, tudom. És tudja az az ember is, akinek én megmondom. Megmondtam nektek, hogy Szellemem majd bevezet minden igazságba, szavam pedig igaz - és az is marad. De szavaimat alig veszitek figyelembe, nem ismeritek föl, milyen nagy ígéreteket adtam általuk az embereknek. Az emberekben nincs is kívánság az igazság megismerésére. Amit eléjük terjesztenek, azt gondolkodás

nélkül elfogadják igazságnak. Vagy alapvetően visszautasítanak mindent, ami számukra hihetetlennek tűnik. Mindkét eset szellemi visszafejlődést jelent, mert minden embernek kell, hogy legyen szellemi ismerete. Ezért mindenkinek akarnia kell, hogy a helyes szellemi ismeret birtokába jusson. Már maga ez a helyes ismeretre vágyódó akarat is közelebb viszi az igazsághoz, mert a világosságra vágyódó embert nem hagyom hogy sötétségben élje le életét. Magam lépek közbe, és gondolatait úgy kormányzom, hogy keresésbe kezd, és útját az igazi forrás felé irányítja.

Magam nyújtom neki az igazságot, ha nem is közvetlenül, de követeim útján - akiket ő is követeimnek tekint. Mert én csak az igazság utáni vágyat kérem tőletek, hogy már osszam is az igazságot. Azt akarom, hogy az emberek az igazságban éljenek, és amennyire jóakarátúak, annyira kapnak tanítást Szellemem által. Az ember ekkor már nem kételkedik annak igazságában amit Szellemem közvetít neki. És szavaimra is gondol: "Elküldöm a Vigasztalót, az igazság Szellemét, az bevezet minden igazságba, és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek". Van tehát egy próbakövetek, amennyiben ugyanazokat a szavakat halljátok a Szellemen keresztül, mint amelyeket a Földön mondtam az embereknek, amikor köztetek vándoroltam. És erről felismerhetitek ki az, aki szól hozzátok. És meggyőződéssel hihetitek hogy én vagyok az, aki ígéreteit teljesíti, aki Szellemén keresztül tanít - és eszetekbe jut jó néhány szavam, amelyeket az embereknek mondtam.

Ekkor fontoljátok meg komolyan minden egyes szavamat, mert azok ISTEN-SZAVAK, amelyek soha el nem múlnak, habár az ég és Föld elmúlik. És amikor meggyőződéssel hisztek szavaimnak, akkor mindjobban behatoltok az igazságba, mert akkor szerintük éltek - és érzitek a kihatását is. Ekkor szavaimnak nem csak hallói, hanem cselekvői is lesztek. A szeretet kihatásait is érzitek amit folyton prédikálok, és ami helyes világosságot ad. Ezzel fokozódik felismerésetek - és ismét eléritek azt a tudást, amit egykor elvesztettetek. Ismét teljes egészében az igazságban éltek, mert most már magam vezetek, ahogyan megírtam.

Ámen.

A Teremtés létrehozásának oka

B.D. No. 7770

12. december 1960

Az ember-létetek a tőlem való eltávozástok következménye, ami egykor a Szellemi Birodalomban történt. Már többször elmagyaráztam, ti adtatok okot a földi Teremtés életre keltésére, ahol a Teremtés koronáiként újra el kellene érnetek az eredeti állapotot, amit egykor szabad akarattal odaadtatok.

Ti indítottatok minden földi teremtés létrehozására, mert megkerestem és megtaláltam azt az utat, amelyen visszatértek hozzám, és ez a földi-anyagi teremtésművön való áthaladás. Az ember-lét ennek a Földön való áthaladásnak az utolsó állomása. Ekkor kell tehát szabad akarattal rálépnetek a visszatérés útjára - ahogy egykor távozástok is szabad akaratból történt.

Mert eredetileg isteni lények vagytok - ennek jele a szabad akarat. Az emberi létetek alkalmat ad istenségetek bizonyítására, lehetőséget ad, hogy szabad akarattal újból felém forduljatok, és kapcsolatot is teremtsetek velem. És akkor a földi teremtett dolgok is elérték céljukat, létrehozták a visszavezetés művét, ahogy az örökkévaló tervemben van.

A Teremtést a hozzátok való szeretetem kifejezésének tekintsetek, mert nem akartalak elveszíteni. Tudnotok kell, hogy felülmúlhatatlan bölcsességem a „Teremtést” találta a legbiztosabb eszköznél, hogy benneteket újból visszanyerjen. Egyszer majd ti is átláthatjátok, hogy a teremtéseken keresztül milyen utat tettetek meg, és nagyon hálásak lesztek a kegyelemért, amit végtelen szeretetem ajándékozott a különben elveszetteknek.

Akkor a Teremtés már nem lesz béklyó számotokra, hanem nagy szeretet-bizonyosság felőlem, akkor már magatok is részt kívántok venni a teremtésben, hogy a szellemeknek újra lehetőséget nyújtsatok a hozzám való végleges visszatéréshez.

Mert ahogy a szeretet engem „alkotásra” indított, úgy a szeretet majd titeket sem hagy nyugton, és a belőlem hozzátok áramló erőt majd akaratom szerint használjátok: teremő és alakító módon tevékenykedtek a magatok boldogságára. Ehhez azonban az érettségnek bizonyos fokára van szükség, amit a földi életben megszerezhetek, ha a szabad akaratot helyesen használjátok és felém fordítjátok. Ekkor lelketek visszatér a világosság és erő ősforrásához, ahonnan egykor kiindultatok. Határtalan erőt és világosságot is kaptok, mellettem teremthettek, munkálkodhattok, és boldogok lesztek.

Ugyan a Teremtés-mű a még éretlen szellemi részére kényszerített jelent, a szabad szelleminek viszont lehetőség, hogy örömmel tevékenykedve segítsen a megváltatlanokon. Ők egyrészt maguk az ítélet alatt álló szellemiek, másrészt szabadságot visznek a szelleminek, mert az egész Teremtésnek meg kell felelnie rendeltetésének, és ezáltal az ebben megkötött szellemi szabadsághoz jut.

A világosságban élő megváltott szellemi tud erről, és ezért szeretete állandóan tevékeny, akaratom szerint új dolgokat hoz létre, részt vesz a teremtésben, mert ismeri örök Üdv-tervetem, és segíteni akar minden szellemi hozzám való visszavezetésében. Ezért valójában a Teremtés ellenfelem birodalmának tekinthető, mert a megváltatlan szellemit rejti magában.

Azonban ő ezt a szellemit a megkötöttsége ideje alatt nem tudja befolyásolni - közben a Világosság-világ támogatja ezt a szellemit, és folyamatosan hozzásegíti őket a szabaduláshoz. Az ember ugyanakkor félhet a befolyásától. Viszont csak akaratát kell helyes irányba, felém fordítania, és én felkarolom, és valóban kicsavarom ellenfelem kezéből. De ezt az akaratát elhatározást neki magának kell megtenni, mert sem én, sem ellenfelem nem kényszerítjük akaratát. Neki magának kell istenségét bebizonyítani azáltal, hogy a Világosság felé kívánczik, ahonnan egykor elindult.

Ámen.

Az ellenfelem túllép hatáskörén

B.D. No. 7778

21. december 1960

Az ellenfél hatásának gátat vetnek, ahogy eljön az óra, mivel én intézkedni fogok élőkön és holtakon. Egyszer meg kell történnie az ítéletnek, mert újra kilépett minden a rendjéből, és ezért nincs többé biztosítva a szellemi előrehaladása.

Az emberiség már nem tanúsít többé ellenállást ellenfelem hatásával szemben, teljesen rabja szándékainak, és az kihasználja hatalmát olyan módon, hogy követőim számára nehézzé teszi a mellettem való kitartást. Túllépi hatáskörét, miközben próbál kiszakítani az emberek emlékezetéből, elég sok követőre talál, akik akaratát teljesítik, a nyílt harc folytatását a hit ellen.

Ti emberek azért vagytok a Földön, hogy válasszatok két Úr között, és mindkettőről tudnotok kell. De ő megpróbálja megakadályozni a teremőtökről és Istenetekről való tudást, bármiféle Istenhitet el akar tőletek venni, és erőszakos eszközöket alkalmaz, miközben ösztönzi a földi uralkodókat, hogy kegyetlenül járjanak el a hit ellen, tehát az enyéim ellen, akik nevemet elismerik a világ előtt. Ezért nem marad sok idő a számára, mert meg lesz kötve az ítélet napján.

Ha az emberek ezt a kezdetet figyelemmel tudják kísérni, meglátják, hogyan fog kirobbanni a hit elleni nyílt küzdelem, és minden bizonnal gyaníthatják a végidők eljöttét is, mert akkor átlépi hatáskörét, és tagadhatatlanul ítélet alá kerül. Hatalma nagy, amit ki is használ, de én meggátolom, nehogy minden ember áldozatául essen, hogy enyéim hűek maradhassanak végig.

Ti, emberek hatását még figyelemmel követhetitek, és elkülönülhettek azoktól, akik hozzá tartoznak, még képesek vagytok összezárkózni akik az enyéim vagytok, vigasztalni és erősíteni egymást. De ha ellenfelem a Föld utolsó ütközetéig fellép, akkor vissza kell vonni magatokat, nem beszélhettek többet nyíltan, mert fenyegetve lesztek a világtól, és azoktól, akik a világhoz tartoznak. Ekkor lesz érvényben, hogy engem nyíltan megvalljatok, akkor nem kell félnetek, mert erő fog áramlani hozzátok tőlem, hogy hűen kitarthattok mellettem, hogy örömmel megvallhattok engem, és erőtök annál jobban megnyilvánul. Mert én előre közöltem veletek, hogy ez az idő el fog jönni, ahogyan meg van hirdetve, meg fogjátok tudni, hogy egyre több ellenfélre letek, hogy a gyűlölet növekedni fog ellenetek, akik

hirdetitek szavaimat, és jól teszitek, ha kikerülitek az ellenséget, nehogy szándékosan veszélybe kerüljete.

Okosnak kell lennetek, mint a kígyó, és szelídnek mint a galamb - de ne áruljátok el engem. Mert rajtam kívül ki tudna erővel ellátni, rajtam kívül ki tudna megvédeni, és minden szükségből kivezetni?

Ellenfeletem meg fogom láncolni, ha betelik az idő, és hatásának vége lesz. Erre építhettek, hogy magam leszek veletek ha eljön a vég ideje, ha döntenetek kell melyik urat akarjátok elismerni. Mert akik az enyéim akarnak lenni, azok nem omolhatnak össze, mert én harcolok oldalukon, és mert a Sátán az én hatalmamhoz valóban nem tudott felnőni. Meg lesz kötve ismét végtelen időkre, és vele együtt követői is, hogy ismét a béke ideje kezdődjön az embereknek, akiket többé nem tudnak szorongatni.

De a béke ezen korszaka csak az Új-Földön lesz, mert előtte a rendet helyre kell állítani, először meg kell ítélni a szellemit. Csak akkor folytatódhat a szellemi fejlődés folyamata, ha először béke lesz Égen és Földön.

Ámen.

Jézus Krisztus Megváltó Műve

B.D. No. 7781

26. december 1960

Megváltó munkám lehetővé tette a visszatéréseket. Egyszer majd nálam tartózkodhat minden szellem, egyszer majd minden tőlem kiindult lényt ismét átsugároz szeretetem - amint kezdetben volt. Mert áldozati halálom a kereszten hidat épített a világosság és boldogság honába. Kereszthalálommal eltörlődött a nagy bűn-adósság, amely elválasztotta tőlem azokat, akik ellenfeletem követték a mélybe. Földre jövetelem előtt áthidalhatatlan szakadék állt köztem és az emberek között. A szakadékot maguk teremtették, de áthidalni már nem tudták, mert gyengék voltak, a bűn terhe a földre nyomta őket, és ellenfelem megakadályozta, hogy bármit is kezdeményezzenek.

Ezért én építettem meg a hidat azáltal, hogy leszálltam a Földre, és adósságukat eltöröltem. Vállaimra vettem a bűnök terhét, és ezzel tettem meg az utat a kereszti. És ami eddig lehetetlen volt - most lehetővé vált: hogy hozzám csatlakozzanak a jóindulatú emberek, és megjárják a keresztutat, hogy csak hozzám igazodjanak, és már soha el ne engedjenek, hogy azokhoz akarjanak tartozni akikért meghaltam a kereszten - és akik most megkapják minden bűnük bocsánatát, és újból visszatérhetnek hozzám a Világosság Birodalmába.

Szükségükben az embereket nem hagytam magukra, segítségükre siettem. Emberi burokba takaróztam, és az ember Jézusban végbevittem a Megváltás munkáját - megmutatva az utat amely a mélyből a magasba vezet. Földi utam egészen halálomig a szeretetben való élés példája volt - mert az emberekből hiányzott a szeretet, és ezért éltem így előttük. Mert egyedül a szeretet tud megváltást létrehozni. A szeretet az örök Rend törvénye, és aki vissza akar térni hozzám, annak lényét visszavonhatatlanul át kell változtatnia szeretetté, hogy velem egyesülni tudjon, aki magam vagyok a szeretet. Tehát amikor leszálltam az emberekhez, felépült a Világosság Birodalmából a híd a Földre, és minden embernek ezen az úton kell járni, hogy hozzám jusson. Eddig bűnötök miatt elérhetetlen voltam. De szeretetem nagyobb a bűnötöknél.

Szeretetem kiutat keresett. Szeretetem igyekezett visszaállítani a megszakított kapcsolatot köztem és köztetek. És megtaláltam a kiutat: Maga a szeretetem törölte el a bűnt, és tette szabaddá hozzám az utat. Létrejött a kapcsolat a Világosság Birodalmából a Földre, mert a világosságból egy lélek leszállt a Földre, és benne testet ölthettem. Ez a lélek izom-testet öltött, megszületett az ember Jézus, aki megjárta azt az utat, amelyen járva ti is elértek a Világosság Birodalmát, és ezzel végbemegy a visszatéréseket. Szeretetem építette ezt a hidat, szeretetem vette magára az emberi burkot, és járta végig értetek az utat a kereszti. Azaz eltörölte a mérhetetlen bűnt, amit a tőlem való elpártolások okozott, és amely áthidalhatatlan szakadékot képezett a fény-birodalom és a sötétség között.

Az irántatok érzett szeretetem nem ismer határt, és újra vissza akar nyerni benneteket, teremtményeimet. De igazságosságom nem engedi, hogy a bűnök eltörlése nélkül visszafogadjalak, ezért magamra vettem a bűnök eltörlését. Az engesztelő áldozat egy "ember" volt, és ebben az emberben ÉN MAGAM éltem. Ami lehetetlen volt kereszthalálom előtt - az most lehetővé vált. Ti újból közeledhettek, és visszatérhettek eredeti hazátokba, a Világosság honába. Ott újból fényben, erőben és szabadságban munkálkodhattok - úgy ahogyan kezdetben volt. Szabad lett az út felém, bűneiteket visszahagyhatjátok a keresztség alatt. Átadhatjátok magatokat Jézus szeretetének és kegyelmének. Ő a Megváltótok, mert a boldogság kapuját ő nyitja meg nektek, hogy bemehessetek Birodalmamba.

De ez a megváltás is függ a szabad akaratotoktól. Ha nem így lenne, már minden szellemi ismét a Világosságban lehetne. Ugyanakkor viszont nem éretem volna el célomat, hogy kiképezzelek GYERMEKEIMMÉ. Szabad akaratból kell a keresztség felé venni az utat, szabad akaratból kell bűneitek bocsánatát kérni, szabad akaratból kell a megváltásra vágyódnod, és Jézus Krisztusban hozzám fordulnod. Ekkor megkapjátok megváltásotokat, visszatértek, és én örömmel fogadlak - én, az Atyátok, aki maga ment le a Földre, hogy megváltson.

Ámen.

A tudatos Isten felé fordulás azt jelenti, hogy megállta az akarati próbát

B.D. No. 7783

31. december 1960

Minden egyes ember életében fordulópontot jelent amikor tudatosan fordul Isten felé, amikor bensőjében elismeri, és kapcsolatba lép vele, amikor eleven hittel imádkozik hozzá. A lélek ekkor tudatosan rálépett a hozzám visszavezető útra. Biztonsággal eléri a földi célt, és egykori adósságától megváltva léphet a túlvilági Birodalomba.

Tehát az embernek tudatosan kell Isten felé fordulni! Nem elég csak bizonyos formáknak és szokásoknak eleget tenni, vagy üres szavakkal bizonyítani Istennek, hogy hisz! Mert Isten csak azt értékeli, ami az ember szívében keletkezik. Nem tévesztik meg sem szavak, sem taglejtések. De a szellemben és igazságban mondott ima biztosan eléri, és gondol arra aki tudatosan keres vele kapcsolatot.

Tehát a tudatos Isten felé fordulás szellemi fordulatot jelent az egyes ember életében, és ez annál eredményesebb, minél hamarabb létrejön. Azt jelenti, megállta azt az akarati próbát, amely mint cél lett a földi lét idejére az ember elé állítva. Előtte élete üresjárat volt, mert ezen idő alatt - míg az ember Isten nélkül él - lelke nem nyer semmit.

És Isten nélkül az ember addig él, amíg nincs eleven hite. Mert az iskolászerű tudás - amit az embereknek tanítanak - még nem "eleven hit".

A hitet csak az bizonyítja, ha önmagát Istennek átadja. Ettől kezdve él a lélek - azaz szellemi síkon mozog a gondolkodása, érzése és akarata. Kapcsolat van közte és Isten között. Isten maga gondoskodik a lélekről, mert az szabad akarat talált rá. És ismét hangsúlyozni kell, hogy ilyent csak a szeretet tud létrehozni!

Aki szeretetben él, annak a gondolata helyes irányba fordult - az Örök Szeretet útjára - mert a szeretet a szeretet felé készíti. Vagy másképp: azt az embert aki szeretetet gyakorol, az örök Szeretet magához vonja. Elevenné válik benne a hit, és az ember gondolata afelé fordul aki teremtette, aki azért mert szabad akarata tevékeny lett megfogja, és már nem ereszt el, hogy visszaessen.

Mert a szeretet és a hit az Isten felé fordult akarat bizonyítéka. Egyúttal jelzi az akarati próbában való helyállását is - amiért az ember a Földön él.

Ámen.

Biztos, hogy szavaimat nem én tagadom meg tőletek, amikor azt akarjátok, hogy beszéljek hozzátok. Mindig vizsgáljátok magatokat, és kérdezzétek meg, mit szeretnétek tudni. Válaszolk minden kérdésre, ha szellemi gondolati kincsre vonatkozik, és a válasz - áldásos nektek. Mert valóban akarom, hogy az igazságot éljétek, de visszatartom válaszomat, ha a kérdés nem tiszta szándékú. Ilyesmi lehetséges, amikor embertársaitok előtt tündökölni akartok, vagy embertársaitokat rá akarjátok venni erre vagy arra.

Én az emberi szívben minden szándékot felismerek. És ha párbeszédet tart is velem, maga nincs úgy felkészülve, hogy válaszolhatnék neki. A szellemi csere nem jön létre, az ember értelme dolgozik, és készít választ magának, majd ezt adja tovább, mint szellemben kapott adományt. Minden emberrel beszélek, aki feltételemet teljesíti: ha bensőségesen fordul hozzám, és kéri szavaimat. És én úgy beszélek hozzá, ahogyan érettségi foka megengedi. Válaszomat szívébe helyezem, gondolatait irányítom, nehogy tévedések között mozogjon. De vissza is élnek ezzel a biztosítással, amennyiben földi ügyekben kéri válaszomat, mert nem képesek szellemi ügyeiket földi ügyeiktől elválasztani.

Gyermekeimtől igazán nem akarom visszavonni magamat - de feltételeimtől sem válok meg, amelyekhez Szellemem munkálkodását kötöttem. Azt akarom, hogy mély igazságvágy hajtsa őket a kérdések megtételére, és ez szellemi tudásra vonatkozzék. És amint elértétek azt a fokot - hogy Szellemem munkálkodhat bennetek -akkor azt is tudjátok, hogy a földi sorsot Atyátok kormányozza, és úgy, ahogyan az a legjobb nektek. Majd magatok bíztok meg, hogy vezesselek, és azt is tudjátok, hogy mindent a legjobban irányítok.

Tehát nem vártok személyes oktatásra vagy utasításokra, és Atyátokat sem kértek erre. Mert földi kérdéseknél állandóan abban a veszélyben vagytok, hogy magatok adtok olyan választ, amilyent kívántok. Hagyjátok, hogy én gondoskodjam rólatok, és a vezetéseket engedjétek át teljesen nekem. Csak arról gondoskodjatok, hogy lelketek kiérlelődjön, és Szellemem felvevő edénye lehessen. Majd tartsatok titkos párbeszédet Atyátokkal, és hagyjátok, hogy oktassalak, azaz szellemi ismereteket adjak.

Az én birodalmam mindig a szellemi világ marad, és a szellemi oktatások ebből a világból indulnak. Ezek növelik lelki érettségteket, ha megfelelő módon éltek a Földön. És aki értem akar tevékenykedni, annak valóban helyes irányban kormányzom gondolatait, és nem lesz szüksége embertársai utalásaira, akiknél nincs kizárva, hogy rossz tanácsot, vagy téves közvetítést adnak. Örök Atyátokhoz magatok kapcsolódjatok, kérjétek a helyes vezetést - és akaratomat megérzitek szívetekben, és követeitek. Vizsgáljátok meg mindent, és a legjobbat tartsátok meg. Senki el ne mulassza a hozzá vezetett szellemi javak vizsgálatát. Legyen tudatos mindenki, hogy a végidőben ellenfelem ott munkálkodik ahol csak lehetséges, hogy a gondolatokat összezavarja. De nincs befolyása azoknál, akik bensőségesen kapcsolódnak hozzám, és vezetésemet kiimádkozták. Ellenfelem jól álcázza magát, és a világosság angyalaként lép fel. De aki a világosságot, és az igazságot keresi, az mindig felismeri, mert őket nem hagyom, hogy a sötétségben vándoroljanak. Magam ajándékozok nekik világosságot, mert erre vágyódnak.

Ámen.

Mi az emberélet célja?

B.D. No. 7797

14. január 1961

Ha azt akarjátok hogy földi tartózkodástok eredményes legyen, ha azt akarjátok hogy célhoz érjétek, ha újra azok akartok lenni akik kezdetben voltatok - akkor tudnotok kell a földi élet céljáról. Egykor mint magas tökéletességű lényt a képmásomra teremtettem, és felruháztalak minden isteni tulajdonsággal bennetek. Erővel és világossággal teljesek voltatok. Ezt Istenetekről és Teremtőtöktől folyamatosan kaptátok, és általa kimondhatatlan boldogok voltatok.

De a lény tökéletességéhez hozzá tartozik, hogy szabadon rendelkezzen akaratával - mert e nélkül nem isteni teremtmény. A szabad akarat két lehetőséget zárt magában: vagy megmaradtok abban a tökéletességben, amelyben teremtve lettetek - vagy lemondotok a tökéletességről, és lényeteket az ellenkezőjére fordítjátok. Tehát ISTENSÉGETEKET bizonyítani kellett. Akaratotok teljesen olyan mint az enyém, ezért teljesen beleolvad az enyémbe - akkor is, ha tökéletesen szabad. De mert szabad, képes az ellentétes viselkedésre is. Tehát a szabad akarat jeleként el is távolodhat tőlem - ha akarata az enyémmel ellentétes irányú. Ezt az akaratí döntést kívántam meg az elsőként teremtett lénytől, a Fényszellemétől. Őt túlságosan nagy szeretetem teremtette, és mint képmásomnak kellett volna mellettem és velem teremteni, és munkálkodnia a Szellemi Birodalomban. A legnagyobb tökéletességben helyeztem ki magamból, a képmásom volt. Egy különbség mégis volt köztünk: ő az erejét tőlem kapta - én viszont maga az erőforrás vagyok. Ezt ő is tudta, mert a legmagasabb ismeretek birtokában volt. Ezért akaratí próbát kellett tennie. Ez abban állt, hogy elismerjen engem mint az erő forrását, amelyből ő is folytonosan táplálkozott.

Időközben az ő akarata és az én erőm következtében megszámlálhatatlan lény keletkezett, amelyek mind magasan tökéletesek voltak, szabad akaratí és minden képességgel felruházva, ami mind istenségüket igazolta. De az elsőnek teremtett lényt - a Fényhordozót - gögössé tette az a tudat, hogy ennek a sok lénynek ő a létrehozója, és gögijében ellenem támadt. Tehát a próbát nem állta meg. Akarata az volt, hogy elválí tőlem. Ez valóságosan soha nem mehetett végbe, mert akkor elpusztult volna minden teremtett lényyszerű. Hiszen nélkülem - az erőm nélkül - nem maradhatott fönn semmi. De a Fényhordozó - Lucifer - ezt az elszakadást akaratíval megtette, és azért a mélységbe zuhant. A teremtett lények nagy számát vitte magával, akik úgy döntöttek mint ő, és így elváltak tőlem. Ez az esemény, ami a Szellemi Birodalomban ment végbe, lett az oka az anyagi VILÁG TEREMTÉSÉNEK. Az anyagi világot azért teremtettem, hogy legyen szellemi visszaútja a legkülönlegesebb fajtájú lényeknek. Hogy visszavezethessem őket magamhoz, mert csak akkor lehet boldog, ha megint kapcsolatban van velem, míg a tőlem való távolság a legnagyobb boldogtalanság állapota.

Mindig megpróbálom, hogy ezt az emberek megtudják, hiszen ti vagytok azok a bukott szellemek, akik visszaúton vagytok felém, és már röviddel a cél elérése előtt álltok. Az egykori tökéletes lényeteket az ellentétesre fordítottátok, és tökéletlenné váltatok. Még mint ember is tökéletlenek vagytok - de a földi lét alatt tökéletessé válhattok. Csak akaratomat kell teljesíteni, és alkalmazkodni kell isteni törvényemhez. Csak éljete szeretetben, lényeteket változtassátok vissza újból szeretetté - ahogyan kezdetben volt.

A szeretet újból egyesít velem. De MAGATOKTÓL KELL MEGNYÍLNOTOK SZÁMOMRA! Ne tiltakozzatok amikor rátok sugározom szeretetemet! Mindent meg kell tennetek, hogy a földi feladatot teljesítsétek. Ez csak annyi, hogy akaratotok felém fordul, hogy átadjátok magatokat, és szeretetből törekedtek felém. Akkor a mélyebb tudás is megnyílik, és eltávozik a sötétség. Világos ismereteket nyertek, megértitek az összefüggéseket, és kiléptek a boldogtalanság állapotából. Összekapcsolódtok velem, és ebben a kapcsolatban ráismertek egykori boldogságtokra, amit szabadon odaadtatok. A boldogság minden lény része, aki egykor mint sugárzó képmásom indult ki belőlem. És visszavonhatatlanul ismét azzá kell válnia, mert teremtésekor ez volt vele a célom: hogy gyermekeket képezek magamnak, akik a legnagyobb boldogságban teremtenek és munkálkodnak velem.

Ámen.

A „Szellem hatása” az emberben

B.D. No. 7798

15. január 1961

Ha beleegyeztek, hogy "Szellemem" munkálkodjon bennetek, képesek lesztek a legmélyebb titokba is behatolni. Amíg földi-anyagi módon gondolkodtok, amíg érzékszerveiteket csak a világ felé fordítjátok ezt nem értitek meg, és nem kerestek kapcsolatot a szellemi világgal. "Szellemem tevékenysége" érthetetlen marad mindaddig, amíg kapcsolatba nem léptek Atyátokkal és Istenetekkel - mert addig a szeretetben sem éltek.

Szeretemben él és akkor létezik, amikor velem, és az örök Atya-szellem bennetek szunnyadó szellem-szikrájával is kapcsolatban vagytok. Tehát szeretet nélkül Szellemem munkálkodását nem bírjátok megérteni, és szeretet nélkül nem is törekedtek rá. De amikor a szeretetet lángra lobbantjátok magatokban, felébresztitek vele a Szellemet is az életre. Az örök Atya-szellemmel helyreállítjátok a kapcsolatot, aki maga a szeretet, és most szellem-szikrátok által hatást gyakorol rátok.

Most megengedtetek, hogy Szellemem munkálkodhasson bennetek - és valóban, szellemi területen nagy ismeretekre tesztek szert. Olyan ismeretek nyílnak meg előttetek, amit ember egyéb úton nem szerezhet meg, mert most a szellemi területekre kaptok betekintést. Szellemi titkok lepleződnek le, amelyeket csak a Szellem közvetíthet. De előtte mindig feltevő edénnyé kell alakítani magatokat, az isteni Szellem számára - és ezt csak a szeretet képes létrehozni. Ekkor belétek ömölhet Szellemem, és valóban csodálatos lesz az eredmény amit az ember elér, és ami mindörökké eredmény marad. Ezen az úton nyerhetik el az emberek az igazságot is - és az is így megy végbe.

Ezek alapján tehát igaz, hogy "maga az Isten oktat minden igazságban" ha beleegyeztek, hogy a Szellem megnyilvánulhasson bennetek. Ez a legteljesebb szabad akarat dolga, amire senkit nem kényszerítenek. De ha készek vagytok rá, hogy a szeretetben élés által szabad akaratú Szellemem feltevő edényévé alakítsátok magatokat - akkor világosság lesz bennetek, akkor hamarosan a legvilágosabb ismeretekre juttok, akkor megnyílik számotokra a tudás, és minden szellemi összefüggés világossá válik.

Valóban, eltűnik belőletek az éjszaka sötétje, szívetekben a szellemi nap sugárzik, és már örökké nem lesz bennetek sötétség, mert tőlem kaptatok világosságot, amit most már ti sugározhattok bele az éjszakába. Ne csodálkozzatok hát, hogy honnan veszi az egyik ember a bölcséget, míg a másinak nincs birtokában.

Ne kérdezzétek, miért van még akkora sötétség az emberi szívekben - mert ismeritek már a választ rá! A szikrát nektek magatoknak kell meggyújtani magatokban - és világosság lesz! Mert a világosságot keresni kell, a világosság után vágyakozni kell! Hinnetek kell, hogy kapcsolatban álltok velem, hogy én nem akarom hogy ti örök éjszakába maradjatok.

Akarjátok menekülni az éjszakából, a sötétségből, és tegyétek meg a szükséges dolgokat, hogy világosság gyúlhasson bennetek. Tudnotok kell, hogy belétek helyeztem egy kis szikrát, és annak kell lángra lobbanni. Ez az izzás majd hozzám törekszik, hogy az Örök Szeretet tüzével egyesüljön. Ennek következménye, hogy Szellemem kiömlik az így előkészített edénybe, és elhajtja a sötétséget. Sokáig senyvedett a lélek, amíg engem felvett magába, amíg a benne lévő szeretet felém tódult, és áttörte a sötétséget. Most már munkálkodhat az emberben - és ahol Szellemem által én munkálkodom, ott ismeret, boldogság, és világosság van.

Ámen.

Fejlődés a Földön

B.D. No. 7800

21. január 1961

A Föld teremtetésekor megszámlálhatatlan szellemi szubsztancia öltött testet a különféle Teremtés-műben. Ezek fejlődésükben lassan emelkedtek a magasba, mert a teremtés menete megfelelt az ellenállásuk mértékének, ami még töretlen volt, de különféle az erősségében. A Teremtés-művek többé-kevésbé kemény anyagot képeztek, hiszen a Föld is csak lassan fejlődött olyanná, hogy majd emberek élhessenek rajta. Tehát hogy olyan szellemi élhessen rajta, amely a fejlődési menetét vissza már annyira megtette, hogy az egykor elbukott összellelem összes szubsztanciái újra egyesültek, és visszakapták az öntudatot és szabad akaratot. Azonban végtelenül hosszú idő telt el, amíg a szellemi ebbe a stádiumba léphetett, mert a Földnek szüksége volt erre az időre, hogy létrehozza mindazokat a teremtményeket, amire a bukott szelleminek szüksége volt a felfelé fejlődése miatt.

Az embernek legyen tudomása róla, hogy már végtelen idők óta tartózkodik a Földön, hogy az emberkénti stádiummal egy fejlődési menet végére ér, amelyet szabad akaratával most bevégezhet. Tudja meg azt is, hogy visszatekintésben egyszer megkapja ennek a végtelenül hosszú menetnek a

képeit. De ezt a visszaemlékezést el kellett venni tőle az Istenhez való önkéntes visszatérése érdekében, amit mint ember kell teljesítenie. Amikor azonban megsejlel a körülötte levő isteni Teremtés számtalan csodáját, akkor gondolkodják el azon, vajon milyen célt szolgálnak ezek, és szívében magyarázatot kap rá - majd megsejti ha még nem tárult fel neki erről a teljes tudás.

Próbálja meg kikutatni a Teremtő lényét, azaz kérjen magyarázatot a hozzá való viszonyáról. Ezt meg is kapja, hiszen a földi élet azért van, hogy újból helyreállítsa kapcsolatát Istennel, amit egykor szabad akarattól szétszakított. Mert ez volt a szellemek elbukása, hogy Istentől a maguk akarata szerint távoztak. És ezért kell most mint ember - az Istenhez való visszatérésük utolsó szakaszában - a kapcsolatot szabad akarattal ismét visszaállítani, és ezzel földi életcéljukat teljesíteni. Hogy a Teremtés a legnagyobb mértékben járult hozzá a bukott lények visszahozásához, azt majd akkor érthetitek meg, amikor mint ember a visszatérést végbevittek - hisz soha nem lettetek volna képesek a magasba emelkedni, ha az isteni Teremtő ki nem tépett volna ellenfele hatalmából, aki mélybezuhanások oka volt, ha a végtelen hosszú idő alatt, amikor mint parányi lélekreszecskek a Teremtés-művek befogadtak, ki nem vont volna benneteket ellenfele hatalmából.

Ha ellenfelemnek nem is volt ez idő alatt befolyása rátok, azért az övé maradtatok, mert egykor szabadon követtétek a mélységbe. És mivel Istentől való elpártolástok következtében teljesen világosság és erő nélkül maradtatok, a visszautatok Istenhez lehetetlen lett volna. Ezért Isten maga teremtette ezt a visszautat a teremtési művein keresztül, amelyeket felülmúlhatatlan bölcsessége és végtelen szeretete úgy alkotott meg, hogy a szelleminek lehetőséget adjanak a szolgálatra, tehát a szolgálaton keresztül mindig magasabb érettségre emelkedjenek.

És ismét összegyűltek az egy-egy bukott összszellemhez tartozó szellemi részecskek, és egy bizonyos érettségi fokon megkezdtek az utolsó alakváltozásukat. Mint ember rövid ideig tartózkodhatnak a Földön, és ismét szolgálniuk kell - de szabad akarattal és szeretetből. Ez a földi életcélja minden léleknek, aki időközben emberi testet öltött, hogy szeretettel végzett szolgálata által kiszabadítsa magát minden formából, hogy mint szabad szellem - aki kezdetben volt - a földi élet befejezése után ismét bemehessen a Szellemi Birodalomba.

De ezt az átszellemítést saját erőből nem tudja elérni, mert az egykori ösbűn még terheli, mindig újra lenyomja, azaz Isten ellenfelének újra joga van, hogy a földi élet alatt befolyást gyakorolhasson rá, mivel egykor szabad akarattal követte.

A bukott összszellem - az ember - újra vereséget szenvedne befolyása alatt, ha nem nyújtának neki biztos segítséget: megváltást Jézus Krisztis által - akiben maga Isten testesült meg, hogy minden elbukott bűnadósságát eltörölje a kereszten végbevitt áldozati halálával.

A Jézus Krisztus által adott segítség - tehát a teljes megváltás és a bűnök bocsánata - biztos részetekre, feltéve hogy a megváltást az ember maga is akarja, hogy elismeri Jézus Krisztust és Megváltó Művét, és elismeri Jézust mint Istent, akitől mint összszellem az elismerést egykor megtagadta.

Ezzel röviden magyarázatot kaptatok ti emberek a Megváltó Mű okáról és jelentőségéről, hogy teljesíteni tudjátok földi életcélokat - hogy megismerjétek az isteni Üdvtervet, amely mindig csak a szelleminek az Istenhez való visszavezetésére törekszik, amit szeretettel és bölcsességgel végez, hisz rendelkezésére áll minden hatalom, hogy célját elérje, amit maga elé tűzött az élőlények megteremtésekor.

Ámen.

Szeressétek egymást

B.D. No. 7811

30. január 1961

A parancs - SZERESSÉTEK EGYMÁST - mindenkinek szól. Ezzel tanúsítjátok, hogy hozzám tartoztok. Még akkor is szeressetek, amikor olyan gondolat nyomul előtérbe, hogy nincs semmi kapcsolatot azzal az emberrel, akit szeretned kell. Gondoljátok a lelkére, amely még a test

bilincseiben él. Ti tudjátok, hogy ez a lélek is az én TULAJDONOM - még akkor is, ha akarata az én akaratom ellen irányul.

Valamennyien a gyermekeim vagytok, ezért embertársatokat testvérnek kell tudnotok, és közösen Atyátok felé kell törekednetek. Kössön össze a szeretet, ezzel bizonyosságot tesztek hogy egy Atya gyermekei vagytok. És ez a szeretet tartson vissza a felebarát minden gyanúsítgatásától és elítélésétől, mert a szeretet minden hibát és gyengeséget elvisel. Gondoljatok arra, hogy lelke még alacsony érettségi fokon lehet, ezért cselekszik így, ahogyan cselekszik.

Ne ítéljétek élesen. Ez arra adhat okot, hogy én is hasonló módon ítélek meg. Senki nincs hiba nélkül. Lelke érettségét még senki sem érte el olyan fokon ami kizárná hiányosságát, hibáit, gyengeségét. Ennek ellenére én türelemmel és szeretettel elvisellek benneteket, és nem mondok rólatok kemény ítéletet.

Ezért adtam a parancsot: "Szeresd felebarátodat mint tenmagadat!" Amikor teljesítitek a felebaráti szeretet parancsát, egyúttal borítsatok irgalmasan fátyolt hibáira és gyengeségeire. Csak kívánjatok segítséget adni neki, és biztosan viszont szeretetet ébresztetek, ha éreztetitek a magatok szeretetét.

Szavaim mindenkinek szólnak, akik hajlamosak hogy felfedjék mások hibáit, és ezzel a maguk szeretetlenségét bizonyítsák. Nincs joguk hogy ítélkezzenek mások fölött. Bűnössé válnak, mert a szeretet parancsa ellen vétnek.

Ha gyermekeim akartok lenni, szorgalmasan teljesítsétek parancsaimat, ami mindig az lesz, hogy szeressétek egymást. Mert e nélkül az ellenfelemhez tartoztok, akiben semmi szeretet sincs, és mindig szeretet-ellenes tette akar csábítani. Talán szeretet az, amikor embertársatok miatt mérgelődtek, amikor kiemelték hibáit, a gyengéit, keményen ítélték fölötté?

Gyengéivel együtt tanuljátok meg elviselni, és segítsetek neki. Ekkor akaratom szerint jártok el, és ez áldásos lesz, mert barátot nyertek benne, és ő is szeretettel lesz irányotokban. Mert az igaz szeretet viszont szeretetet ébreszt, és az én szeretetem is bensőségebben ölel át, mert szívetek szeretetre kész, és azt tanúsítjátok, hogy egy atyának a gyermekei vagytok, akinek a lénye tiszta szeretet. Ha tovább adjátok a szeretetet, ti is igaz gyermekeim vagytok - úgy, ahogyan akaratom kívánja.

Ámen.

A helyes Isten-fogalom

B.D. No. 7816

4. február 1961

Szellemem kinyilatkoztatja nektek, hogy csak egy Isten van, és hogy én - a ti Istenetek - Jézus Krisztusban testet öltöttem, mert szellem vagyok. Mint egy lehatárolt lény, nem voltam látható az általam teremtett lényeknek - de Jézus Krisztusban minden lény számára látható Isten lettem. Ezek alapján nem beszélhetek külön Jézus Krisztusról, és az Atyáról, mert én azonos vagyok vele. Ha tehát Jézus Krisztusról beszéltek - rólam, Istenetekről és Teremtőikről, öröktől fogva Atyátokról beszéltek. Szellemem már benne volt a kicsi Jézusban, és születése után hamarosan szokatlan dolgokat vittem végbe benne, hogy az embereknek és környezetének felismerhetővé tegyem: Szellemem ebben a gyermekben van.

Az ember Jézus a kereszten kilehelte lelkét, de Jézus teste át volt szellemülve, és feltámadt a halálból, mert minden kis szubsztanciája egyesült velem. Szellemem testét és lelkét teljesen átjárta, tehát már nem volt benne semmi emberi. Én - az örök Atya-szellem voltam az, aki harmadnapra feltámadtam. Tehát az az Isten, akinek látására az emberek vágyódtak, és aki Jézus Krisztus formájában manifesztálódott. Most Jézus Krisztus az Istenetek, mert én SZELLEM vagyok, és Jézus Krisztus emberi formájában lettem minden lényem számára látható. Tehát nem lehet rólam más elképzelések, mint Jézus Krisztus, az Isteni Megváltó.

És ha engem hívtok, ha kapcsolatot akartok teremteni velem, úgy Jézus Krisztust kell hívnotok, vele kell párbeszédet folytatnotok, őt kell elismernetek öröktől való Atyátoknak - és akkor helyes Isten-fogalmatok lesz.

De ez a fogalom nem lesz helyes, ha külön imádkoztok hozzám mint "Istenhez", és külön Jézus Krisztushoz, mint az "Isten Fiához". Az ember Jézusban egy olyan lélek foglalt helyet, aki az én "fiam" volt. Egy általam teremtet, és magas fokon tökéletes lény, aki megmaradt nálam, amikor a szellemek nagy bukása végbement. És ez az "Isten fia" tette nekem lehetővé, hogy magamra öltsem az emberi burkot. Így volt lehetséges, hogy az öröktől létező Atya-szellem egyesüljön Jézus Krisztussal. Utána viszont már nincs két különálló lény - hanem csak EGY ISTEN. Mert az én öslényem, az isteni Szellem egészen és teljesen átsugározta, és átszellemítette ezt az emberi burkot.

Következésképpen: isteni Szellem volt az a Szellem, aki az egész végtelenséget átsugározta, és az emberek egyikében látható formában is testet öltött. Így elképzelésük lehet az embereknek, ki az a lény akihez kapcsolódnak, mert a szellemek egykori eltávolodásának, szabad elválásuknak az volt az oka, hogy nem láthattak engem. Így megint lehetőséget teremtettem, hogy szabad akaratból hozzám kapcsolódhassanak - az által, hogy Jézus Krisztusban láthatóvá tettem magamat.

Tehát sohasem szabad "Jézus Krisztust" és "az Atyát" egymástól szétválasztanotok. Mert ő és én egy vagyunk. Aki beszél vele - az velem beszél; aki Jézust látja - az engem lát; aki vagyok, öröktől fogva voltam, és mindörökké leszek.

Ámen.

A "Szellem kiömlésének" feltétele

B.D. No. 7822

10. február 1961

A Szellem kiömlésének feltételei vannak. Ezeket teljesíteni kell, mert Szellemem csak nyitott edénybe ömölhet, amely úgy van előkészítve, hogy Szellemem beleáradhat. Az előkészítés önmagán végzett lelki munkát követel. Más szóval lakást kell készítenie számomra, mert jelenlétem feltétlenül szükséges ahhoz, hogy Szellemem a szellemi-szikrán keresztül megnyilvánulhasson.

Bár minden emberben benne van a szellemi-szikra, de azt életre kell kelteni - azaz, az Örök Atyával a kapcsolatot létre kell hozni ahhoz, hogy megnyilatkozhasson.

A kapcsolat akkor áll helyre, és a szellemi-szikra akkor kel életre, amikor az ember szeretetben él. Tehát amikor szeretetből induló tettei által magához von engem - mert én vagyok a Szeretet.

A szeretet által az ember szabaduljon meg minden fényt át nem eresztő tartalmától - és akkor fel van készülve. Így lesz belőle edény az Isteni Szellem számára. Így teljesíti a feltételt, amelynek következtében kiárad rá a Szellem. Hinnie kell, hogy Szellemem kiömlik rá, hogy az Atya meg tud, és meg akar nyilatkozni számára. Ebben hinni megint csak akkor tud, ha szeretetté alakítja magát. Mert csak ekkor hisz Szellemem benne való munkálkodásában, és fog befelé önmagába figyelni, hogy ez a Szellem mit mond neki. Addig soha nem beszélhet a Szellem adományairól, amíg ez a hit nincs meg benne, mert egyszerűen nem ébreszti fel az önmagában rejlő erőket, tehát azok bár benne vannak, de nem nyilvánulhatnak meg.

Bár a szeretet majd hamarosan világossá teszi gondolkodását, ezért a szerető szívű ember hamarosan el is jut ebbeli hitéhez ha szellemi törekvései vannak, és akaratom szerinti életre törekszik. De Szellemem nem nyomakszik előre. Ember soha nem hallja meg Szellemem szavát, amíg tudatosan nem lép kapcsolatba velem, hogy engem halljon. A befelé figyelés követelmény ahhoz, hogy engem meghalljon, és bölcsességgel telített tanításokat kapjon, amelyeket csak a belőlem való Szellem tud közvetíteni. Az ember pontosan azt a hitét veszítette el, hogy Szent Szellemem benne dolgozik, így az ember teljesen értetlenül nézi azt az egészen természetes folyamatot, amely hivatva van, hogy az emberek iránti hatalmas szeretetemet bizonyítsa - holott azt az ígéretet adtam nekik, hogy az embereknél maradok, és bevezetem őket minden igazságba.

Nem értik ezt az ígéretemet - különben hinnének benne, és nagyobb jelentőséget tulajdonítanának szavaimnak amelyek főntről hangzanak hozzájuk, vagy követeim útján kapnak. Szellememnek csak előkészített edényre van szüksége - és már igazolja is magát, beszél hozzátok, ahogy apa beszél a gyermekeihez, és amikor felvilágosítást kértek, mindig megadja a magyarázatot.

De ő Szellem - felvilágosítást szellemi dolgokról ad. De nem nyilvánulhat meg ott, ahol hiányzik a szeretet és a hit, ahol az ember még nem vitte végbe magán a szükséges lelki munkát, hogy szeretetté alakulhasson, és lelke megszabaduljon minden hibájától. Mert lakást csak tiszta szívben vehetek magamnak, amely tele van szeretettel, és képes jelenlétemet elviselni. Ahol ezek a feltételek megvannak, ott jelen vagyok, és ott tartózkodásomat igazolom. Szentlelkemet minden testre kiöntöm. Tanítok, vigasztalok, az embereket bevezetem az igazságba. Náluk maradok a világ végéig.

Ámen.

Isten szellem, aki Jézus Krisztusban lett látható

B.D. No. 7828

17. február 1961

Isteneteket és Teremtőtöket nem képzelhetitek el szűk határok között, ne próbáljatok valamilyen formát adni neki, mert az hamis elképzelés lenne. Lényemnek - amely maga a legmagasabb tökéletesség - lehatárolt forma sohasem felelne meg, így én határok nélküli SZELLEM vagyok, amely mindent betölt, és mindent átsugároz.

Teremtményeim számára lényem örökké kikutathatatlan marad. Habár a legnagyobb tökéletességgel kerültek ki belőlem - hisz örök szeretetem tüztengeréből kisugárzott szeretet-szikrák ezek az egyedi lények - de mégis, ha teljes világossággal mutatkoznék nekik, nem bírnák nézni az öröktől való fény és erő-forrását, mert a rájuk ható fény hatására elpusztulnának.

Viszont nektek embereknek nem is szükséges más képet formálni rólam, mint Jézus Krisztust - az Isteni Megváltót. Benne én "látható Isten" lettem számotokra. Benne az örök, végtelen Szellem manifesztálódott, benne én vagyok, és szemtől szembe láthattok és nézhetek.

Tehát magam adtam magamnak formát - a számotokra. Ezt a formát szeretetemből és erőmből bocsátottam el magamból - mint teremtményeim. Az egész végtelenséget betöltő örök Szellem sugározta át ezt a formát, és így látható Isten lett számotokra. Az egész végtelenségben én kormányzok és dolgozok, ezért nem is tudnék egy lehatárolt lény lenni. Számotokra, akik még lehatároltak vagytok, akik a legnagyobb tökéletességet még nem érték el, Jézus formájában egy elképzelhető fogalom lettem, mert állapototokhoz mérten kell gondoskodnom rólatok, akik még messze vagytok a beteljesedéstől.

De kifürkészhetetlen vagyok a legmagasabb tökéletességre jutott szellem számára is, és az is maradok. Ez egy magasabb fokú boldogság okává lesz, amikor gyermekeim állandóan törekednek felém, és én állandóan boldogíthatom őket, mert vágyukat teljesíthetem, de engem örökké el nem érnek - viszont Jézus Krisztusban mégis szemtől-szembe láthatnak.

Nektek ez is misztérium marad, és majd csak a fény állapotában kezditek megérteni - de lényemet örökké mégsem kutatójátok ki. Végtelen távolságban jelenek meg - és mégis, annyira közel vagyok, mint apa a gyermekéhez. Ez a tudat boldoggá tesz benneteket, szeretetetek állandóan fokozódik, és egyúttal boldogságtok oka is, mert szeretetetek állandó teljesülésre talál.

Bennetek a szeretet mindig forróbban lángoljon Jézus Krisztus iránt, akiben örök Atyátokat ismerhetitek meg, és akiben mértéktelen boldogságot készítetek nektek. Most benne közel lehetek gyermekeimhez, ha nem is vagyok formához kötve lényemmel - amely kifürkészhetetlen, és az is marad - és az egész végtelenséget betöltöm erőmmel és fényemmel.

Ti, teremtményeim pedig keressetek és találjatok meg Jézus Krisztusban, mert őt mint formát választottam hogy magába fogadjon. És ez az egykori emberi forma teljesen szellemi lett, mégis látható maradt minden lelki érettséget elért lény számára, hogy engem szellemben láthasson. Tehát amikor Jézus Krisztust szemlélitek - öröktől való Szellememet látjátok. Mert Ő és ÉN egy vagyunk. Amikor őt szemlélitek, az Atyát látjátok, mert teremtett lényeim számára látható akartam lenni, hogy teljes szeretetüket elnyerjem. De teljes értékű erőmben és világosságomban soha nem láthattak volna anélkül, hogy el ne pusztuljanak. Én gyermekeimmel együtt akarok teremteni és munkálkodni - és

meg akarom mutatni magamat nekik, hogy boldogságukat megemeljem. Magam is meg akarom szeretetüket tapasztalni, és ezért állandóan a közelükben akarok lenni.

Ámen.

„Szellem-tevékenység“ és a szellemvilág tevékenysége

B.D. No. 7829

18. február 1961

Be leszteket vezetve az igazságba. Fel tudjátok mérni ennek jelentőségét? Arra adtam garanciát, hogy teljesen az igazság talaján álltok, mert magam tanítalak benneteket. És ha egyesek ellenvetések tesznek - nem lehettek biztos abban, hogy én vagyok az, aki beszél hozzátok - akkor ne engedjétek megtevesztetni magatokat. Mert mindent félretehettek - még a Könyvek Könyvét is - amely világos utalásaimat tartalmazza "Szellemem munkálkodásáról".

De az emberek már annyira eltávolodtak tőlem, hogy az emberben munkálkodó Szellememről már nem is tudnak. Egyesek ugyan keresik a kapcsolatot a szellem-világgal, de teljesen tudatlanok, hogy ezzel kiteszik magukat a veszélynek, és olyan közléseket kapnak, amelyek nem felelnek meg a valóságnak. Mert odaát is csak kevesen tudnak "Szellemem munkálkodásáról" azok közül, akik még nem mentek be a Világosság Birodalmába.

Szellemi területekkel, a szellemvilággal létesítetek kapcsolatot. Bár azok is kontaktust keresnek az emberekkel, de csak azért, hogy maguk beszélhessenek, és a maguk téves, zűrzavaros gondolatait átvihessék az emberekre - ahogyan a Földön is tették. Mert amíg a lélek nincs a világosság világában, addig nem helyes a gondolkodása. Még elsötétült szellem, és csak téves gondolatanyagot tud közvetíteni az embereknek.

Ezeket a szellemvilágból érkező közléseket az emberek túl nagyra értékelik, viszont a velem való helyes kapcsolatra nem törekednek - pedig az garantálná nekik az igazságot. "Szellemem" bevezet benneteket az igazságba. Magam tanítalak, és bár világosságom küldöttei által beszélek, az mégis ugyanaz, mert az igazság tőlem származik, csak világosságom küldöttei viszik hozzátok. És ők soha nem képesek, és nem fognak másképpen beszélni, mint ami az én akaratom. Mert tőlem kapták a szellemi értéket, hogy adják tovább.

Magam a Szellememen keresztül tanítok. Értsétek meg emberek, hogy maga Isten beszél hozzátok, és ne alacsonyítsátok le azzal, hogy ezt lehetetlennek mondjátok. Ti a teremtményeim, a gyermekeim vagytok, tehát közvetlen kapcsolatban álltok velem, és örökké hozzám tartoztok. És az Atya állandóan beszél a gyermekeivel, ha azok akarják és teljesítik a feltételeket, miket hozzá kapcsoltam hogy a gyermek megérthesse az Atya szavát.

Hinnetek kell, hogy beszélek hozzátok és mint felvevő-edény kászsítétek fel magatokat szellemáramlatom befogadására, figyeljétek befelé, hogy hinni tudjátok, Szeretetben kell élnetek, és ezáltal arra is felkészítelek, hogy lakást vehessek nálatok. Most már jelenvaló lehetek számotokra, és ha figyelmesen befelé hallgatóztok, úgy meghallhattok. És amit mondok az igazság, mert maga az Örök Igazság beszél hozzátok, tanít, és mindent megtapasztaltok ami lelketek üdvösségéhez szükséges.

Szükséges ehhez a szellemvilág hangja? Fogadjátok el komoly figyelmeztetésem, és ne tekintsétek igaznak azokat a közléseket, amely nem "Szellemem munkálkodása" által jutott hozzátok. Tartsátok távol magatokat azoktól, akik azt mondják, hogy kapcsolatuk van a szellemvilággal.

Veszélyt jelentenek számotokra, mert megzavarják gondolataitokat, és távol tartanak a tiszta igazságtól. Igaz, hogy azok az emberek akiknek már kiérlelődött a lelkük, olykor szellemben betekintést kapnak ezekbe a világokba, és befolyást gyakorolnak a sötétség lelkeire. De a földi ember soha nem nyer semmit, ha kapcsolatot keres azzal a világgal, ahol nincs világosság. Kerüljétek az ilyen kapcsolatokat, mert a végidőben ez is az ellenfél eszköze, hogy az emberek gondolkodását megzavarhassa, és az emberek "Szellemem munkálkodását" se érthessék meg. Visszautasítják az

igazságot, vagy kevésbé veszik figyelembe közléseit, és elmennek a legnagyobb értékű kegyelmi adomány mellett.

Az igazság belőlem indul ki, és ha az emberek vágyódnak rá - megkapják. De ha kielégít benneteket az a közlés, ami nem tőlem ered, és ha figyelmet szenteltek az efajta közléseknek - akkor nem vágyódtok az igazságra, és nem is juttok el soha a birtoklására. De ahol "Szellemem munkálkodik" ott az igazság van. Mert én csak ott munkálkodom, ahol teljesítik a feltételeket. De ekkor távol tartok minden tévedést - mert ez a hatalom valóban rendelkezésemre áll.

Azt akarom, hogy az igazságot a Földre lehessen vezetni. Hatalmam van rá, hogy akaratomat megvalósítsam. Ti emberek tévedésekben éltek, és ezért veszélyben vagytok. Az ember csak az igazság által üdvözülhet, ezért ezt komolyan kérnie kell tőlem. Utána biztosak lehettek, hogy meg is kapjátok, hogy magam tanítalak - ahogyan megigértém.

Amen

A világosság-beli lényeknek megtestesüléséről

B.D. No. 7831

20. február 1961

Ha a tiszta igazságot tudni akarjátok, mindig forduljatok hozzám és majd nem járjátok a tévedések útját. Újból a bennetek munkálkodik Szellemre utalok, nehogy veszélybe jussatok és olyan éreket fogadjatok el igazságnak, aminek nem én vagyok az eredete. Ismételten figyelmeztetek a sátán utolsó időben végzett nagy munkálkodására is. Minden eszközzel küzd az igazság ellen, furfanggal és alatomossággal ejti el az embert, akik nem csatlakoznak egészen szorosan hozzám, akik már tévtanításokba keveredtek és nem hajlandók megszabadulni tőle. De én mindenkihez eljuttatom az igazságot, aki komolyan vágyódik rá.

Amikor a vég előtti időben, a világosság lényének „megtestesüléséről” van szó — az egyfajta misszió végbevételét jelenti, mert nagy a Földön a szellemi ínség és ezek a lények készek segíteni az embereken. És valóban — sok világossággal teli szellem van megtestesülve a Földön, **HOGY AZ EMBEREK ELŐTT ISMERETLENSÉGBEN ÉLVE** — teljesítsék missziójukat, és szellemi javakat vigyenek az emberek közé. Vagy szeretetben töltött életet élnek le előttük, áldásosan tevékenykednek az emberek között — tehát segítik őket, hogy a hozzám vezető helyes úton járjanak. Feladatuk többnyire abban áll, hogy szőlőmben tevékenyen dolgozzanak értem. Tehát, hogy embertársaik részére „IGAZI Isten ügynökei” legyenek, olyan tanítók, akiket magam képezek ki. Tehát akik helyettem beszélnek, akik igazi szolgálók. A Szellemi Birodalomban maguk ajánlkoztak erre a megváltó munkára, és én elfogadtam ajánlkozásukat. De föltétele a Földön való testbeöltözés volt.

De ők nem tudják, hogy **HONNAN ÉRKEZTEK**, nem ismerik, hogy mi a feladatuk, amit már szabad akaratukkal elfogadtak. Olyan életet élnek a Földön, mint minden más ember, csak éppen szabad akaratukkal erre az életútra, és erre a szőlőmunkára rendeli őket. Előző életükről sem tudnak semmit. És ennek így kell lenni — mert a hajtóerő teljesen a szabad akarat legyen — függetlenül attól, hogy milyen missziót teljesít. Valóban nem lenne áldásos számotokra, ha egy ember testbeöltözéséről tudnátok, mert gondolkodástok megzavarodna.

Ellenfelem ismeri az emberi gyöngeségeket, és ahol egy szikrányi gőgöt talál, ott könnyen rést üt magának. Tehát a világosság-beli lénynek én nem adok ismereteket róla, hogy honnan jött. Ennek ellenére az emberek ismereteket akarnak szerezni róla — de nem kérdik, honnan ered az ilyen ismeret? Az én Szellemem ilyent soha nem tárt fel. Sokkal inkább éretlen szellemek munkálkodnak, hogy tévedéseket terjesszenek és úgy állítsanak be embereket, mint testbeöltözött világosság-beli lényt. A valóságban azonban semmi szellemi misszió nem ismerhető fel, mert az nem épülne hazugságokra, vagy téves feltételezésekre.

A világosság-beli lények rejtve dolgoznak, vagy olyan szemmel-láthatóan lépnek fel, hogy az én megbízásomból való missziójuk egész határozottan felismerhető. Viszont mindent visszautasítanak, ami nem felel meg az igazságnak és a szellemvilágból eredő téves közléseket felismerik, hogy csalás

és hazugság, és ennek megfelelően elítélik. Ők az IGAZSÁG TALAJÁN ÁLLNAK, KÜZDENEK AZ IGAZSÁGÉRT, és nem a tévtanokért, amelyek ellenfelemtől indultak.

Embernek — titeket pedig csak óvni tudlak a vég előtti utolsó időben tőle — mert mindent megtesz, hogy erőtlenné tegye az igazságot, és mindig tetszést arat azoknál, akik a RENDKÍVÜLIT keresik, akik nem elégszenek meg a tiszta, tőlem kapott igazsággal. Én azonban ismételtelen is magyarázatot adok, amint valaki komolyan kéri.

Ámen.

A vakhit értéktelen

B.D. No. 7834

23. február 1961

Az embereknek hinni kell - de ez ne legyen vakhit. Az ember gondolatban állást foglalhat mindenben, amit elé állítanak mint hit-tételt. Majd döntsön a szíve, hogy elfogad, vagy visszautasít valamit. Ezt követelem az emberektől, és nem elégszem meg a vakhittel, mert az akarati kényszerítést jelent - pedig tőlem eredően az emberi akarat szabad. Mindig gondolatok arra, hogy az embernek szabad akarata van. Ekkor felismeritek, hogy valamilyen tanításnak nálam van-e az eredete. Mert tőlem eredően a legnagyobb szabadságban vagytok. Tőlem eredően - kivéve az egyetlen szeretetparancsot - nincs semmiféle parancs. De annak teljesítése is a szabad elhatározástól függ.

És mert üdvösségre akarok vezetni benneteket - azért adom ismételtelen szavaimat. Oktatlak, és közel hozom a szellemi javakat. De mindig szabadságtokban áll, hogy hiszitek-e vagy nem. Ezekben magatoknak kell állást foglalnotok, gondolkodni kell rajta, és legyen jóakarát bennetek, hogy a helyeset elismerjétek és elfogadjátok.

Azt sem kérem, hogy vakon elhiggyétek amit szavaim közvetítenek. Viszont arra kérlek, hogy mielőtt visszautasítanátok - először vizsgáljátok meg. És ha komolyan kivizsgáltátok, és elfogadjátok igazságnak, akkor már nem a vakhit dolgozik bennetek. Sok-sok embert nem tudok felmenteni, mert kivizsgálás nélkül fogadott el szellemi javakat és most ragaszkodik hozzá. Holott ha komolyan megfontolja, felismeri, hogy az nem lehet igaz. Sok embernek elég, hogy mint hagyományt közvetítenek neki valamit. Sőt, jogtalannak tartja hogy gondolkodjon rajta - mert ezt így tanították neki.

De hogyan adnak majd egykor számot róla? Tőlem minden ember mint adományt, gondolkodóképességet kapott. De használja? Miért vizsgálja meg a földi dolgokat, hogy mit érnek? És a szellemi javaknál ezt miért hanyagolja el? Az egyes embernek miért jelent olyan keveset a lelki üdv, hogy aggódva meg sem kérdezi ráhagyatkozhat-e a neki mondottakra - amikor azt mint igazságot elé tárják? Miért annyira közömbös neki az igazság?

Mert valóban, aki a világosság után vágyódik az nem jár majd sötétségben. És a közöny állapotát mindig ott lehet megtalálni, ahol gondolkodás és kivizsgálás nélkül fogadják el a szellemi javakat. Ezt is csak azért, mert egy bizonyos forrásból érkezik. De ezt a forrást nem én tártam föl, különben az ember az igazságban élne. Mert amint állást foglalna vele kapcsolatban, világosan felismerné a tévedéseket.

Ti viszont minden gondolkodás nélkül, vakon mindent elhisztek. Ezzel csak annak hatalmát erősítitek, aki az ellenfelem, aki bele akar kényszeríteni a sötétségbe, vagy meg akar benne tartani. Ti egy szervezetnek kötelezitek el magatokat - de nem nekem, aki valóban a világosságra akar vezetni. De az akaratotok szabad, és ezért nem is léptem föl soha erőszakkal, hanem rátok bízam a döntést. Viszont ha teljes komolysággal kerestek engem - akkor engedem, hogy megtaláljátok, és fényt gyújtok, amely megvilágítja ellenfelem tevékenységét.

Ebbe a világosságba minden ember bejuthat, mindenki, aki a világosságra vágyódik. De hozzá tartozik a komoly akarat, hogy ellenfelemtől megszabaduljon - és ez megköveteli, hogy szoros kapcsolatban álljon velem. Azért ti, akik vakon hisztek - ahogyan azt előírták - kérdezzétek meg, valóban én vagyok-e akinek szükségét érzitek?

Senki se ment még el üres kézzel, aki szoros kapcsolatot keresett velem! Mert kinyilvánítom magamat mindenkinek, és megajándékozom világossággal a további útját. Mert ha engem keres, akkor szeretet van benne, és az hamarosan megadja a helyes ismeretet. Ezzel képes lesz elválasztani a tévedést az igazságtól, és többé már nem hisz vakon. A velem való kapcsolata megszabadítja ellenfelemtől, és az már nem tudja sötétségben tartani. Mert akinek felvillan a világosság, és az boldoggá tette, annak már csak növekszik a világosság utáni vágya. Ez az ember majd megszabadítja magát azok befolyásától, akik a Földön "igaz képviselőimnek" mondják magukat, de nem állnak az igazságban, azért nem is képesek azt kiosztani. Szellemi kényszert gyakorolnak követőikre - az pedig soha nem az én akaratom. Mert a Földön az ember szabad akaratú döntése a fontos - azt pedig minden oldalról elnyomják.

Ámen.

A szabad akarat

B.D. No. 7837

28. február 1961

Egyedül az akaratotok dönti el, hogy eléritek-e ezen a Földön a tökéletességet. Tehát a földi életetekben lehetséges a szabad akarati döntés.

Ez azonban nem érinti a földi kérdéseket és a földi tervekkel kapcsolatos állásfoglalásokat, hanem egyedül a lelketekért történik, hogy helyesen döntsétek el, melyik urat ismeritek el magatok fölött. De erre a döntésre az embert egy oldalról sem érheti kényszerítés.

A „szabad akaratot” soha nem lehet letagadni, bár ezt az emberek újra és újra megpróbálják. Egyedül az ember legbensőbb gondolkodása a döntő - és az nincs semmiféle hatalomnak alávetve.

Ezért az emberre csak elképzelésekkel, beszéddel és mindenféle történésekkel lehet hatni, akaratát ezek befolyásolhatják. Ez a próbálkozás végbemegy az isteni és az istenellenes oldal részéről egyaránt. De hogy melyik oldal felé hajlik, ezt a döntést mindig az ember maga hozza meg. Az ember akarata szabad. Ezért felelősséget is kell vállalnia, hogy milyen irányt szabott akaratának, mert az akarata megpróbálására kapta az ember-létet, és mert a léleknek egykor el kell viselnie az akarati döntés következményeit.

Az ember minden élethelyzetben Isten felé fordíthatja akaratát, de ugyanúgy alávetethi magát Isten ellenfelének is. Azonban saját akarati döntéseiért embertársait soha nem teheti felelőssé, sem a világi hatalmat, sem magát az Istent, vagy annak ellenfelét, mert az saját legszabadabb akaratától függ, hogy gondolatait milyen irányba mozgatja - hogy azok Isten, vagy ellenfele felé fordulnak-e.

Mindig olyan sorsot kap, hogy könnyen megtalálhatja Istent, ha nincs belső ellenállás benne, amit csakis szabad akarata dönt el. Az emberek hajlamosak kétségbe vonni a szabad akaratot, mert nem mindig képesek végbeinni azt, amit akarnak. De nem mindig az a lényeges, hogy mit tesznek - hanem hogy mit akarnak. Cselekvéseiket a szellemi erők megakadályozhatják befolyásuk által - de magát az akaratot soha.

Ezért jó, ha az ember kritikát gyakorol önmagával szemben, hogy milyen irányba fordul akarata. Az ember tudja, a földi életben Isten azt kívánja tőle, hogy feléje forduljon, mert Isten maga juttat ismételten ilyen utalást hozzá, és nem halad át földi életén teljesen ismeret nélkül. Azonban Isten ellenfele is befolyást gyakorol rá, nem teheti meg, hogy el ne gondolkodjon a dolgok fölött, tehát máris döntésre kényszerült.

Ez tehát a világosság és sötétség közti küzdelem, amit az ember magában döntésre visz, és ami szabad akarat nélkül elképzelhetetlen - mert akkor csak a pozitív és negatív erők vívnák a küzdelmet, és közülük az egyik győzne. De a sötétség és világosság közti küzdelem nem így értendő, mert az ember lelkéről van szó - az viszont szabad akaratával dönt önmaga felett.

Így az ember földi élete az élmények, tapasztalatok és benyomások megszakíthatatlan láncolata, ezek gondolkodásra készítetik, és helyes irányban való gondolkodást tesznek lehetővé. De mert Isten ellenfele is kapott jogot, hogy a lélekért küzdjön, azért gondolatait negatív benyomások is érik, ezért

döntenie kell. Az Istennel szembeni ellenállás erőssége meghatározó a lélek sorsára a testi halál után, ami nagyon boldogító, de nagyon kínos is lehet.

Azonban legyen akármilyen az ember akarata, Isten szeretete nem mond le a lélekről. Ha célját a földi életben nem éri el, akkor megváltása végtelen hosszú időkre elhúzódhat, de egyszer majd megteszi a helyes döntést az ő akarata is - mert Isten szeretete erő, és ennek az erőnek a lélek nem képes örökké ellenállni.

Ámen.

A túlvilági lelkeknél Jézusra kell hivatkozni

B.D. No. 7839

2. március 1961

A ki a túlvilági Birodalomban hozzám tartozónak vallja magát, az mindörökké meg van mentve. És ha a sötétségben vagy derengésben tartózkodó lelkek nem utasítják vissza nevemet amikor a Világosság küldöttei rólam vagy megváltó munkámról hírt adnak, akkor már a sötétség is eltávozik tőlük. Már nevem ereje is hatást gyakorol, hozzám hajtja őket, keresni kezdenek - és én engedem, hogy megtaláljanak.

De a léleknek szabad akarata van, és ezért hosszú ideig is eltarthat míg engem elfogad, amíg hatásossá válik az emberek általi közbenjárás ereje, vagy eredményesek lesznek a Világosság-beli küldöttek, akik ismeretlenül melléjük társulva Evangéliumomat viszik hozzájuk.

Azonban a lelkekért való fáradozásnak nincs vége, és ezért nagyon áldásos a lelkeket tudatosan odahívni, ahol szellemi beszélgetést folytatnak, ahol Isten megváltó munkálkodását megemlítik, hogy ezeket a lelkeket is ismételten Jézus Krisztushoz küldjék, hogy szabad elhatározásból útjukat felém irányítsák, és vétkeik bocsánatát kérik. Mert amíg még nem boldogok, addig bűnük terheli őket, és boldogtalanságuk arra késztetheti őket, hogy helyzetük változtatására törekedjenek, és elgondolkodjanak önmagukról, földi életükről, és hozzám, Istenük és örök Teremtőjükhöz való viszonyukról.

A visszautasítás akarata már csökken, amikor az emberek részéről szerető közbenjárást tapasztalnak, amikor szeretőn gondolnak rájuk, amikor a segítőkészséget érzik. Akkor csökken ellenállásuk a túlvilágon nyújtott ismételt segítség-nyújtás ellen is. És az ellenállás feladása már kezdődő felemelkedés, mert az ilyen lelkek minden kicsi rezdülését számon tartják, kevéske világosságot kapnak, ami boldoggá teszi őket, és vágyukat növeli.

A túlvilági lelkeknek el kell találniuk hozzám - ha már a Földön nem találtak rám. És ti emberek ehhez nagyon sokkal hozzájárulhattok, ha gyakran gondoltok a szenvedő lelkekre, ha azoknak a lelkeknek, akik gondolataitokba nyomulnak mindig csak utalást adtok, hogy forduljanak hozzám, az Isteni Megváltó Jézus Krisztushoz, aki egyedül segíthetem őket boldogságra.

A szerető aggodalmatok olyan ezeknek a lelkeknek, mint egy szikrányi világosság, amely örömet szerez nekik, amelyet mindig figyelnek, és amelynek kiindulásához sietnek. A Földön távol tartották magukat minden szellemi oktatástól, csak élték a földi életüket, és így haláluk után minden szellemi érték nélkül jutottak a Szellemi Birodalomba. Most először szabad akarattal szellemi javakat kell gyűjteniük, nem szabad ellenállást gyakorolniuk amikor az Evangéliumot szeretettel előadják nekik, és ezt szeretettel nekik is tovább kell adniuk azoknak, akik épp úgy szenvednek mint ők, és helyzetük megváltozását szeretnék.

Amint az emberek gondot viselnek ezekre a lelkekre - már nincsenek elveszve. Gondolataitokkal mindig magatokhoz vonzzátok őket, és töletek elfogadják azt, amit eddig visszautasítottak - most jólesőnek érzik, mert szeretetetek adja nekik. Mert a szeretet olyan erő, amely nem marad hatás nélkül.

Gondoljatok gyakran azokra a lelkekre, akik még szenvednek a sötétben, akik még nem találtak el Jézusban hozzám. Mutassatok nekik utat, ismertessétek meg őket az Evangéliummal - és áldásos

megváltó munkát végeztek, amely különösen jelentős most a vég-időben, mert még sok léleknek kell a mélyből felemelkedni, nehogy az új-száműzetésbe kerüljenek, amikor elérkezik a vég.

Ámen.

Isteni Szellem-tevékenység - Nyelveken szólás I.

B.D. No. 7855

20. március 1961

Azt akarom, hogy legyen világosság bennetek, hogy a bennetek feltoluló kérdésekre, amelyekre választ kértek, ezt a választ meg is kapjátok. Mert tudatlan oldalról sok tévedés érkezett hozzátok, amelyeket helyre kell igazítani és amelyekre csak Szellemem adhat magyarázatot. Mert minden igazságba Szellemem vezet be titeket. Egyedül Szellemem adhat helyes választ, de Szellememnek valahol meg is kell nyilvánulnia, amihez viszont megfelelő lelki érettségre van szükség.

Biztos, hogy nektek embereknek nagy áldást jelent, ha nem tiltakoztok Szellemem tevékenysége ellen - ha munkálkodását megengeditek magatokban - amennyiben felkészültök rá, hogy Szellemem belétek sugározhasson. Tehát, hogy a bennetek lévő Szellem-szíkra kapcsolatot keres az örök Atya-szellemmel, majd tanít, fölvilágosítást, szellemi tudást ad, és bevezet minden igazságba. Mert amíg magatok a szellem sötétjében mozogtok, addig az én világosságom nem világíthat bennetek. Holott szükségetek van a fényre, amit magam gyűjtök meg bennetek, ha akaratom szerint éltek. Tehát ha megszerzitek magatoknak azt a lelki érettséget, amely Szellemem munkálkodását lehetővé teszi.

És most azt kérdezem tőletek: Vajon nektek embereknek micsoda áldást jelent, ha Szellemem csak érthetetlen szavakat hangoztat felétek - ha egy ember elragadtatásba esik és úgy beszél, hogy abból egy szót sem tudtok megérteni? Azt gondoljátok, hogy Szellemem így munkálkodik? Azt hiszitek, hogy ezáltal gondolkodástok megvilágosul? - hogy ismeretre juttok? - hogy ezzel az igazságnak megfelelő tudást közvetít? - És ti ezt Nyelveken való beszédnek nevezitek, és nem tudtok mit kezdeni a szavaknak ezzel az össze-visszaságával, amit emberek mondanak, akiket rossz szellemek vettek hatalmukba, olyanok, akik érvényesülni akarnak és azt hiszik, hogy így nem lehet ellenőrizni őket.

Az ilyen "Szellemhatás" a szellemek csalása. Olyan embereket vesznek hatalmukba, akikben nagy az érvényesülési vágy, előtérbe akarnak jutni és ezért extázisba juttatják magukat. - Mert ami tőlem érkezik, az tiszta és világos és nem terjeszt újra sötétséget az emberek között. Tehát amíg olyan dolgokat éltek át, amelyek nem adnak világosságot és teljes tisztaságot - addig nem én vagyok tevékeny - mert én az Örök Világosság vagyok.

A mérő botot mindig oda helyeztétek, hogy megállapítsátok, általa mennyire kaptok világosságot és ismeretet. És ekkor megkapjátok a világos választ arra, hogy ki az, aki dolgozik. Mert az erők soha nem olymódon nyilvánulnak, amely csak megzavar benneteket - és én soha nem akarom, hogy ti az egyik tisztázatlan kérdésből a másikba zuhanjatok - mert hogy ezt én sugározom rátok.

Azt akarom, hogy világosság legyen azok között, akik világosságra vágyódnak. De azt is akarom, hogy énhozzám forduljatok és olyanra alakítsátok szíveteket, hogy Szellememen keresztül magam tudjak munkálkodni bennetek.

Nem akarom, hogy éretlen szellemeknek adjátok át magatokat, akik mindig nagyobb sötétséget terjesztenek. És ezt azért tehetik, mert ti azt akarjátok, hogy egy bármilyen szellem betöltsön. És nem azt akarjátok, hogy a szeretet által lánggra lobbantsátok magatokban a Szellem-szíkát - aki aztán kapcsolatot keres az Örök Atyaszellemmel. Ez a Szellem valóban képes bevezetni benneteket minden igazságba - világosan és érthetően beszél hozzátok - és ha komolyan kívánjátok a világosságot, akkor megadja a világosságot.

Ámen.

Isteni szeretetemből és kegyelmeimből mindig kaphassatok, az nektek soha ne legyen szegényesen kimérve, mindig kívánságotok szerint legyetek ellátva. És oktatta is így legyetek. Ha még ismeret nélkül vagytok, kapjátok szellemi javakat, ahogyan szükséges lelketek üdvösségének. Legyen bennetek világosság. És ez a világosság, Szellemem által sugárzik belétek - mert szeretlek benneteket.

Mit én adok, az sohasem szaporítja a bennetek lévő sötétséget, soha nem teríti föl a szellem éjszakáját, mert amikor az "Örök Világosság" szeretet-sugarait küldi, kell, hogy ti világosságban legyetek, kell, hogy világosság legyen bennetek. Ezt az alapigazságot el ne felejtsetek és mindig helyesen ítélték, amikor olyan szellemi tevékenység felől kérdeznek, amelynek vitás az eredete. Ami tőlem jön, az csak világosság lehet, és bennetek is világosságot gyűjt. Ezzel szemben, ami nem hoz világosságot, az nem tőlem való; ő az, akinek legnagyobb törekvése, hogy a szellem sötétjében tartson benneteket.

Ne tegyetek olyan ellenvetést, hogy ti nem vagytok képesek a helyes ítélethozatalra. Mert amint azzal a kéréssel fordultok hozzám, hogy Szellemeteket megvilágosítsam, és ha ez a kérés szívetek legmélyéről jön; azzal a vággyal érkezik hozzám, hogy a legtisztább igazságot akarjátok - akkor valóban ráhagyatkozhattok, hogy teljesül a kérésetek. Én örülök minden embernek, akinél szent az igazság, aki erre törekszik, és ezért hozzám fordul, mert én az Örök Igazság vagyok.

Nem hagylak benneteket a szellem éjszakájában. Mindig helyes gondolataitok lesznek, és világosan és tisztán felismeritek, én vagyok-e a szellemi javak eredete, vagy ellenfelem. De csak kevés ember kívánja komolyan az igazságot. Ezért lehet a többieknek sokfélélt a szemük elé tenni, hogy: ez az igazság - és nem jönnek rá tévedésekre. Gondolkodás nélkül mindent elfogadnak; mindent, és azt mint igazságot képviselik embertársaik előtt. Így kerül mindig több sötétség az emberek közé.

Magam részéről a téves tanításokat erőszakkal nem irtom ki. Mert az emberek mindaddig elbuknak ellenfelem hatására és megengedik közeledését, amíg végre egyszer nem kívánják komolyan a világosságot, és tőlem világosságot kérnek. És az ember szabad akarata következtében, amíg ellenfelem tevékenykedhet, az én ellenhatásom eredménytelen marad.

Ezért világosságot csak azoknak adhatok, akik a sötétség elől menekülnek. Szeretet-fényem átsugározza őket, és mindig felismerik, ellenfelem hol kapcsolódott be, hogy az emberek gondolatait megzavarja. Rájönnek, mi az, ami semmiképpen sem lehetett az én tevékenységem, mert talányt jelent az embereknek. Hogy soha nem az én munkálkodásom, amikor az emberek olyant beszélnek, amit senki sem ért meg. Amikor úgy adják ki magukat, mint akit "betöltött az Isten Szelleme" - és mégsem tudnak embertársaiknak világosságot adni. Ne higgyetek minden szellemnek! Hanem vizsgáljátok ki komolyan. Mert ellen-szellemem is tevékeny, különösen most a végidőben. Mindig több zűrzavart okoz, és az Atyák Könyvében is a szavak mögé bújik.

(1961. 03.) Az embereket belevonja a tévedésekbe, és ezt megteheti, - mert ti azt hiszitek, hogy az igazságban éltek, és nem is kívánjátok ezért komolyan az igazságot. Megvilágosulásért hozzám kellene könyörögnötök. Ti azt hiszitek, az Atyák Könyvéből igazságot tudtok meríteni. Közben elmulasztjátok, hogy az Igazság Szellemét kérjétek, hogy a könyvet helyesen értsétek, hogy ne a könyv betűjét olvassátok, hanem felfogjátok a betűk mögé rejtett szellemi igazságot. Mert a betű öl és csak a szellem tesz elevenné. De a szó Szellemi értelmét csak akkor fogjátok föl, ha magam gyűjtök világosságot. Amikor bennetek Szellemem munkálkodhat, aki titeket belülről világosít meg. Ezáltal megértitek az írott szó értelmét. És mindig vizsgáljátok meg, hogy kaptatok-e teljes világosságot, mert csak az van tőlem, ami megadja az értelmes magyarázatot. Amit minden jóakarat ellenére sem tudtok megérteni, ami újabb kérdéseket dob fel - az nincs tőlem. Minden gondolkodás nélkül visszautasíthatjátok, mint az ellen-szellem tevékenységét, és nem kell félnetek, hogy emiatt felelősségre lesztok vonva. A világosság mindig jótékonyan érint - míg a sötétség visszariaszt. És amíg kérdeznetek kell, amíg nem láttok tisztán, addig nem az én Szellemem a tevékeny. Az van munkában, aki küzd a világosság, azaz az igazság ellen. És őtöle meneküljétek.

Ha nekem akar szolgálni - szőlőskertemben mindenki tevékeny lehet. Sokféle a tevékenység, amit végezhet, mert nekem csak mélyen hívő szívre van szükségem, aki szeretetet sugároz embertestvéreire.

Ezzel ismét szeretet ébreszt - az elterjed, és segítséget nyújt az Egy Isten és Teremtőben való eleven hithez. Mindenki, aki meggyőződésesen hisz - Jézus Krisztust, az Isteni Megváltót is hirdetheti. Benne magam vittem végbe a Megváltás Művét. És nekem szolgál és hű szolgám lesz, ha arra törekszik, hogy ehhez a hithez embertársait is hozzásegítse. Megáldom ezt az akaratát, és kinyilvánítom magamat neki - a szíven keresztül beszélek hozzá. Úgy érzi majd, hogy benseje ösztönzi erre a szőlőskerti munkára, és benseje ösztönzi hogy beszéljen, amikor jóakarátú embertársaival találkozik.

Valamennyien szolgálhattok így ha akarjátok, és részesedhettek a megváltás munkájában. Én - aki ismerem akaratotokat, és megáldom - erőt is közvetítek hozzá, mert igen nagy a szellemi ínség, az emberekben már nincs hit. Ezt a hitet kell szolgálaimnak meggyőződéssel képviselniük, ha azt akarják, hogy embertársaik elfogadják. De a megváltó munkának nem kell feltétlenül szokatlan dolgokkal kapcsolódni. Mindenki végbeviheti, ha elevenen hisz bennem, és szeretete a szellemi ínségben lévő embertársai felé fordul. Mert Szellemem mindenkiben tevékeny, ha kifelé felismerhetően nem is észlelhető.

Ez a csendes megváltó munka olykor értékesebb, és kedvesebb nekem, mint a külsőben fellépő, amelynek könnyen vannak földi mellékjelenségei. Ez befolyásolja a megváltó munkát. Ilyen veszély akkor van, amikor túlbuzgó emberek szellemi adományt akarnak a külsőbe kivinni. Amikor - akárhol is vannak, direkt beszédet várnak tőlem, amelynek személyes kívánságok a rugói. Akkor már nem engedik, hogy én kormányozzam őket, hanem ők akarnak kormányozni engem, hogy vegyem számításba kívánságaikat.

És ekkor Szellemem csöndben marad. Ilyenkor mint emberek beszélnek csak, és az én hatásmat veszélynek teszik ki magukban.

Minden emberhez emberszájon keresztül beszélek amikor Evangéliumomat a legtisztább formában kívánom megértetni velük. És ha az emberek teljesítik akaratomat, és élük az Evangéliumot - akkor minden egyest megszólíthatok a szíven keresztül, hogy valóban választ kapjon minden kérdés, ami belülről feltör.

Aki a szeretet által nem formálódott ki annyira hogy engem hallhasson azon a módon, hogy ÉRZI a válaszat, annak nem is szabad választ várnia olyan közvetítők által, akik nem az én szavaimat adják át. Mert az én akaratom mégis csak az, hogy mindenki maga állítsa helyre velem a szoros kapcsolatot.

Az az akaratom, hogy közvetlenül hozzám forduljatok, hogy mindenki olyanra alakuljon, hogy én választ adhassak neki, amikor kérdez. Amikor az akarat csendesen arról biztosít, hogy szolgál nekem, és megváltó munkát végez - akkor biztosak lehettek, hogy elfogadlak benneteket.

És valóban, nincs szükségetek olyan megbízatásra, amit külsőben kaptok. Mert magatok állítanátok ki magatokról szegénységi bizonyítványt az irántam való szűkös szeretetről és bizalomról. Hiszen én ismerek minden kérdést amit feltesztek, és ha megkértek, magam adok rá választ.

Valóban, kedvesebb nekem a csendes megváltó munka amelyet minden egyes elvégezhet, mint az olyan, amit emberi befolyásolás alatt végeznek. Tudjátok, hogy mindannyian kedvesek vagytok nekem, és ha magatok ajánlkoztok, és akaratomat teljesíteni akarjátok - elfogadlak szolgálaimnak.

Mihez kellene tehát igazolást kérnetek, amit más ember száján keresztül mondassak el nektek? Csak ellenfeleteknek nyitnátok ki az ajtót, aki most kívánsága szerint nyilvánulhatna meg, mert ezzel azt igazoljátok, hogy nem hisztek a hozzátok vezetett közvetlen szavaimnak. Nem hiszitek el, hogy válaszat szívetekbe helyezem - ha imában hozzám fordultok. Az ilyen hitetlenség hatására

ellenfelem befolyást nyer - ettől pedig meneküljete. Mert szép szavakat ő is használ, és nektek komoly vizsgálódást jelent, hogy a szavak honnan erednek.

Ámen.

Isten a szíven keresztül minden kérdésre választ ad II.

B.D. No. 7859

27. március 1961

Hogy az emberek olyan könnyen tévednek azon múlik, hogy nem egészen helyes a hozzám való beállítottságuk. Még akkor sem, ha megvan bennük a jóakarat, hogy engem szolgáljanak. A velem való állandó bensőséges kapcsolódás valóban megóvná őket a tévedéstől, azaz felismernék, hogy mi nem igaz.

De hozzám való kötődésük még mindig nem elég mély, ezért a földi gondolatok még mindig előtérbe kerülnek, mert az értelem elfogadta, és mozgatja. Az értelem viszont gyakran segítségül hívja a másik embert, aki téves tanácsot is adhat, ha nincs elég bensőséges kapcsolatban velem. Ezért tudom csak ritkán az igazságot a Földre vezetni, mert annak a legbensőségebb kapcsolat a feltétele, mert az megakadályozza, hogy más erők is bekapcsolódhassanak. Azért csak az az ember tudja magát a téves befolyásoktól, vagy tévedésektől megőrizni, aki ilyen bensőséges kapcsolatban van velem, visszautasít minden külső befolyást, és csak arra hallgat amit a szíven keresztül én magam mondok neki.

Bár az én akaratom, hogy az emberek szeretettel kapcsolódjanak egymáshoz, hogy hitében az egyik védje és erősítse a másikat, hogy egymás között mint testvérek legyenek, és hozzám, Atyjukhoz közösen törekedjenek - de minden egyes ember külön hozzám kapcsolódását is akarom. Azt akarom, hogy tőlem kérjete tanácsot, hogy minden szellemi és földi dolgotokkal, kéréstekkel magatok jöjjetek hozzám, hogy teljesítsem.

Amikor személyes kérésekről és kérdésekről van szó, akkor ilyen közvetlen kapcsolatra vágyódom. Másrészt küldötteim és közvetítőim mennek hozzátok, amikor szellemi tanítást kaptok, és Evangéliumom lesz elvezetve hozzátok. Értsétek meg, hogy eszközeimen át szólok, és fogok ott szólni, ahol szellemi ismeretet kell adni, mert magatok még képtelenek vagytok, hogy ilyen tanítást vagy bölcsességet közvetlenül felfogjatok.

Ilyenkor mindig azt mondom: hallgassatok küldötteimre, és teljesítétek akaratomat.

Embertársatok száján keresztül soha nem közvetítek egyéb javakat, csak amelyeknek kimondottan "szellemi" tartalmuk van, mert minden más személyes gondotokkal magatoknak kell hozzám jönnötök. Tanuljátok megkülönböztetni: a "szavam hozzátok vezetése" és a "személyes megszólítás" közti különbséget. Ez utóbbit mindenki megkaphatja, aki bensőségesen hozzám kapcsolódik, míg a "hozzátok vezetés" számára különleges közvetítő, vagy edény szükséges, hogy a Szellem áramlata ebbe folyhasson.

De vigyázzatok, és tudnotok kell, könnyen tévedésbe eshettek, mert ahol ellenfelem felismer még valami emberi gyengeséget, oda könnyedén bemegy, és hasznosítja magának. De biztosak lehettek, hogy én védem a tévedéstől "szavaimat", az ellenfél befolyásától, mert az embereket az igazságban akarom vezetni. De minden szónak ne higgyetek könnyelműen, amivel úgy találkoztok, mint szellemi közvetítés. Vizsgáljátok meg komolyan, hogy csak szellemi tartalma van-e, meg hogy szolgálja-e lelketek érlelődését - nevezhető-e olyannak, amit lelketek üdvösségére én adtam. De saját ügyetekben bízzátok rám magatokat, és én szíveteken keresztül nektek magatoknak adom meg a választ. Akkor majd tudjátok, hogy mit tegyetek - vagy mit hagyjatok el.

Ámen.

Az Örök Ösfény jött közénk Jézus Krisztusban

B.D. No. 7863

2. április 1961

Szellemem tevékenyé válik bennetek, ha lehetővé teszitek, hogy beszélhesek veletek, hogy szavamot hozzátok vezessem, és ti úgy vegyétek, mint direkt megszólításomat. Ezek a szavak az

igazságot közvetítik, ami ahhoz kell, hogy üdvözült lelkekké váljatok. A Szellem hangján keresztül minden a tudomástokra jut, ami szükséges, hogy tudjátok. Mert amíg nem taníthatlak magam, addig még szellemben vakok vagytok, azaz minden ismeret nélkül, minden belső világosság nélkül. Én az örökkévalóság ős-világossága vagyok, és minden lényyszerűnek aki belőlem keletkezett, annak ebben kell mozognia, különben nem üdvözülhet.

Tehát világosságot kiárasztom a végtelenségbe, átsugározok minden lényt, aki nem szegül ellenem. Világosságot a Földre sugározom, elvezetem az emberekhez, mert testbeöltözésük elején még világosság nélkül vannak. Bevezetem őket a valóságba, a valóságnak megfelelő ismeretekbe, ami világosságot ad a földi létre vonatkozóan is, és megmagyarázza életük okát és célját. Ez az ismeret nekik világosságot jelent, ez a világosság az Örök Fényből indul, és visszavezet az Örök Fényhez. Terjedelmes ez az ismeret, mert egész Megváltó Tervemet magába foglalja, az egész teremtetést, a teremtetettek bukását, és visszavezetésüket hozzám.

Mindezt az irántatok érzett nagy szeretetem tette, hogy a világossággal ismét megajándékozzak, akik ezt a világosságot egykor visszautasítottátok, és általa elsötétült szellemek lettetek. De nem hagylak örökké ebben a sötétségben, magam akarom világossá tenni földi utatokat, hogy azon át visszatérjeteek hozzám. Ha egyszer tudomásul veszitek, hogy eltávoztatok tőlem, tehát elkövettétek az ősbűnt, akkor azt is tudnotok kell, ez volt az oka, hogy mint ember kell élnetek a Földön. Ugyanakkor minden más ismeret is érthető lesz. Ha ezt az ismeretet a Szellem hangján közvetíthetem, akkor már jócskán közelebb jutottatok hozzám, akkor már elváltatok attól, aki magával rántott a mélybe. Akkor helyreállítottátok már velem a kapcsolatot - különben nem beszélhetnék hozzátok. Már szabadok lettetek, megmenekültetek az ellenfél hatalmától, tudatosan felém fordultatok, szabad akarattal kívántok visszatérni hozzám, akitől elindultatok.

Képesek voltatok ezt megtenni, mert az Isteni Megváltó, Jézus Krisztus hozzásegített. Nélküle a Sátán szolgálataiból soha nem szabadulhattátok meg. Az Isteni Megváltóról, Jézus Krisztusról való ismeret A LEGNAGYOBB VILÁGOSSÁG amit szeretetem hozzátok vezet, mert meghatározza az üdvösségeteket. Kell, hogy ez a világosság átítasson benneteket, mert amíg nem ismeritek Jézus Krisztus irgalmas nagy művét, addig elsötétült Szellemmel vagytok, és a többi világosságot sem ismeritek föl. Mert Jézus Krisztusban én, az Örök Ősfény szálltam a Földre, hogy feloszlassam a sötétséget, hogy a szeretet világosságát meggyújtsam az emberek szívében, hogy az világítsa meg a felfelé vezető utat. Földi útján minden ember kereszthoz ér, és ekkor Jézus Krisztushoz lesz utalva. Ekkor feléje kell vennetek utatokat, ahhoz aki a kereszten értetek meghalt, hogy a tőlem való elszakadástok bűnét megsemmisítse. A róla való ismeretet hatalmas szeretetem mindenkinek feltárja. Világosságot már előtte is nyújtok, amennyiben magyarázatot kaptok Jézusról és missziójáról. Ennek a világosságnak most már bennetek táplálékra kell találni, és világos lánggal kell fénylenie. Szabad akarattal magatoknak kell feléje fordulni - és akkor a hozzám való visszatérésetek is biztosított, mert Jézusban én vittem végbe a kereszten a megváltástokat. A szellem sötétjében hiányzik minden világosság. Szellemi sötétség akkor van, amikor ellenfelem el akar téríteni a világosságtól. Elsősorban amikor a szeretet gyakorlásától el akar téríteni, mert a szeretet az örökkévalóság világossága. Ezért én folyton csak a szeretet gyakorlására biztatlak, és amíg közvetlenül meg nem szólíthatlak, addig ezt a lelkiismeret szaván keresztül teszem.

De kezdetben belétek helyezett szellem-szikráim csak nagyon halkán jelentkeznek - ezzel egy kevés segítséget kaptok - és majd az akarat dönt. Ha mellettem döntött, akkor világosságom állandóan tisztábban világít benne, felismeri JÉZUS KRISZTUST - FELISMER ENDEM ÖNMAGÁBAN, és többé már nem esik vissza a sötétségbe, mert világosságom a magasba húzza. A világosságban felismeri az utat, és eléri célját - örökre egyesül velem.

Ámen.

Isten végtelen szeretetet akar ajándékozni

B.D. No. 7867

9. április 1961

Ha a Földön Isten akarata szerint éltetek, a mennyei boldogság tereibe kerültök.

De ne emiatt az ígélet miatt éljetez helyesen, hanem hozzám való szeretetből, aki mérhetetlenül szeretlek benneteket, és azért készítek nektek mérhetetlen boldogságokat, mert szeretném a ti szereteteket meggyerni! Szeretetből teremtettelek benneteket, és ez a szeretet nem szűnik meg soha. Amikor már ti is világosságban lestek, megértitek a szeretet fogalmát, mert mint ember nem tudjátok még fölfogni mindaddig, míg a szeretet hiányzik belőletek.

Minden belőlem keletkezett lény számára boldogtalanságot jelent ha nem kap szeretetet, mert az az erőtlenség és világosságnélküliség állapota is, amiben nem lehet boldogan élni. Az én akaratom szerinti élet a szeretetben való élés, és ez visszahozza nektek a boldogság állapotát. Testi halálotok után Birodalmamba léptek, ahol soha nem sejtett boldogságok várnak, amelyeket szeretetem minden szeretetben visszatért gyermekem számára készített.

A szeretet nem tesz mást csak boldogít, és az egyesülést keresi, mert a szeretet oda akarja ajándékozni magát, boldoggá akar tenni - mert ez a szeretet lényege. És mert az én szeretetem túlságosan is nagy, és el akarta ajándékozni magát, ezért teremtettem magamnak lényeket, akiknek odaadhattam magam. Edényeket teremtettem, akik felfogták szeretetem folyamát, magam is összekapcsolódtam velük, és szeretetem sugara megállás nélkül áradt beléjük. Tehát mérhetetlen boldogságot készítettem nekik.

Hogy egyszer ellenálltak szeretetem sugarainak, annak megvolt a különös oka, de ez engem nem akadályozott hogy ezeket a lényeket szeretetemmel kövessem - csak maguk már nem érezték boldogítónak, ellenálltak, és elkülönültek tőlem.

Mivel a szeretetnek nincs soha vége, azért nem marad tétlen, és megpróbálja visszanyerni azokat, akik eltávolodtak. Az én szeretetem sem csökkent soha, hanem azon dolgozott, hogy szabad akarattal visszatérjetez. Mert egy lény sem képes örökké elzárkózni szeretet-sugaram elöl. A szeretet ugyanis olyan erő ami nem marad hatástalanul. Mivel egyszer a lények ellenállása megenyhül, az ellenállás mindig kevesebb lesz, és a végén újra megnyílik a szeretet számára, hogy boldog lehessen.

És aki egyszer visszatért hozzám, már örökké nem megy el, Már nem merül el a mélybe, mert amint megtette a mélységen át az utat, annak az a végeredménye, hogy újból eljutott a magasba. Eloldthatatlanul kapcsolódik hozzám, mert elérte a tökéletességet - amit én a lénynek nem adhattam meg, mert a szabad akarati tanúsítás szükséges hozzá, hogy magát tökéletességben megtarthassa. Szeretetét e nélkül is kikényszeríthetném, de akkor nem lehetne korlátlan boldogságról beszélni, mert a szeretet nem tűri a kényszerítést.

Szabad elhatározásból kell hozzám fordulnia, amit az ember azzal bizonyít, hogy a Földön akaratom szerint él, és szeretetté alakítja magát, mert az az ő-természete.

Az én Birodalmamban a szeretet a minden.

Nektek valamennyiteknek a szeretetnek ebbe a birodalmába kell eljutnotok, hogy amikor velem, Örök Atyáttal összezárkóztok - akinek a szeretete megteremtett, és szeretete akkor is követ ha eltávolodtok tőle - mérhetetlenül boldogok legyetek majd.

Nem maradtok örökké távol tőlem, mert szeretetem erősebb mint a ti visszautasító akaratotok. Ti is megadjátok egyszer magatokat szeretetemnek, mert bennetek is fölgyullad egyszer, és eljut a legmagasabb izzásra - akkor én leszek szeretetek tárgya és célja, és meg is maradok az örökkévalóságokon át.

Ámen.

A földi lét célja

B.D. No. 7871

13. április 1961

Egykor a földi életre magatok adtatok okot, mert tiltakoztatok, hogy továbbra is szeretetem áramlásának körében maradjatok. Önálló lények voltatok, akiket szeretetem hozott létre, velem mindig a legbensőségesebb kapcsolatban álltatok, és ezért szeretetem ereje mindig elárasztott benneteket.

Boldogok is voltatok mindaddig, amíg engedtétek hogy szeretetem rátok sugározhasson. De amikor szeretetáramlatom köréből szabad akarattal kiléptetek, szeretetem ereje hatástalan lett rátok. Ez azt jelentette, hogy képtelenek lettetek a cselekvésre, mert ahhoz mindig szükséges a szeretet ereje. Viszont a tevékenység hiánya megmerevedést okoz. A tevékenység hiánya a mozdulatlanság, a halál állapota, a teljes élettelenység. És az egykori ellenem való lázadással teljes szabad akarattal beleadtátok magatokat ebbe az állapotba.

És ez az állapot mindaddig megmarad, amíg szabad akarattal újra be nem léptek szeretetem áramkörébe. Ezt az akarati változást minden tőlem eltávozott lénynek meg kell tenni, hogy halott mivoltából új életre keljen.

Tehát a tőlem eltávozott szellem szeretetemet visszautasította, önmagában megmerevedett - tehát képtelen volt minden tevékenységre. Ekkor akaratom megszámlálhatatlan részecskére bontotta, és szeretetem erejével beborítva a legkülönbözőbb formájú teremtményekké lettek. Olyan teremtményekké, amely a szellemit, ha minimális kicsiségű, de mégis akaratom szerinti tevékenységre indította. A tevékenység élet - és a halott lassan életre ébredt. És azzal, hogy mindig újabb formába öltözött - a megkötözött szellemi tevékenysége is mindig fokozódott.

És az ember a legutolsó forma, amelyben az egykor elbukott szellem elérheti a tevékenység legmagasabb fokát - és el is kell érnie, ha az újra visszakapott szabad akaratot helyesen használja. A külső formátok szintén szeretetem teremtménye, amely a folyamatot végbeviszi: meghozza nektek az örökéletet, és az már soha el nem veszhet, ha egyszer a visszatérés megtörtént.

De az ember-lét veszélyt rejt magában: a szabad akaratát újból rosszul használhatja, és elvesztheti az egész eddig megszerzett fejlődési eredményt, újra lemerül a mélybe, szeretetemet visszautasítja, szellemi szubsztanciái újból megmerevednek, és újra halálba zuhan. Az ember-lét megmérhetetlen kegyelem, és alatta mindent megkaptok ami elvezethet a legteljesebb tökéletességre. Hogy ezt a kegyelmet hogyan használjátok, azt a szabad akarat határozza meg. A szabad akaratnak lehet indítást adni, lehet befolyásolni, de kényszeríteni, hogy helyes irányba menjen - nem lehet.

Emberök - tudnotok kell az emberi lét mennyire fontos számotokra! Ezért világítom meg ismételten az összefüggéseket. Követeim által, vagy közvetlen szavaimmal olyan ismeretet kaptok, amely felelősségtudatot képes ébreszteni, szavaim újra és újra tanítanak, és a lelkiismeret szavát is halljátok magatokban. Viszont rajtatok múlik, hogyan viszonyultok ehhez az ismerethez - rajtatok múlik, elfogadjátok-e közvetlen kinyilatkoztatásaimat. Többet az én igen nagy szeretetem sem tehet, mint hogy hozzátok juttatja ezeket a kinyilatkoztatásokat. Ezek beszélnek a helyes életvitel kihatásáról, a földi lét értelméről és céljáról, és akaratomról, annak teljesítéséről, amely valóban garantálja a boldog örökéletet.

De azt nem rendelhetem el, hogy kinyilatkoztatásaimat elhiggyétek, mert ahogyan egykor szabad akarattal mentetek el tőlem, ahogyan szeretetemet visszautasítottátok, úgy kell most szabad akarattal visszatérnetek. Szabadon kell szeretetem áramkörébe lépnetek, akarnotok kell hogy bensőséges viszonyba kerüljete velem - és majd valóban bementek az örökéletbe, és boldogok lesztek Atyátokkal.

Ámen.

A szavak átvételének kegyelme kötelez

B.D. No. 7878

25. április 1961

A szavak befogadásának kegyelme először arra kötelez, hogy tovább adjátok amit főntről kaptatok - másodsor, hogy amit mint igazságot felismertetek, azt képviseljétek az emberek előtt. Semmit sem ér nektek, ha csak magatoknak elkönyvelitek azt az ismeretet, amit kaptatok. Ezt az ismeretet teljes meggyőződéssel tovább kell vinnetek embertársaitokhoz, mert nekik ezekben hiányuk van. Az ellenvetések ne tévesszenek meg - mert azok embertől származnak. Viszont tőlem a tiszta igazságot kaptátok, amely mindig megállja helyét az ellenvetésekkel szemben. Tehát akaraterős szolgálókra van

szükségem, akik kiállnak azért, amit kaptak. Majd világosan megítélik hol a tévedés, és fellépnek ellene, mert az én szolgálatomban állnak mint hű szolgák a szőlőmben, és ez a kötelességük.

Az igazságot azért vezetem a Földre, mert nektek embereknek világosságra van szükségetek, mert sötétségben vándoroltok, mert sok tévedést közöltek, és közölnek még most is veletek. Az üdvösségre egyedül az igazság vezet el. A tévedés meghosszabbítja az utat a célhoz. Ellenfelem folyton elsötétíti az utat, ezért tévutakra mentek, és sok időbe telik, amíg a helyes úton - az igazság útján - a magasba értek. Ott világít az a fény ami tőlem sugárzik a Földre, hogy üdvözüljete.

Örüljete hát, hogy világos fényt kaphattok, és használjátok is ezt a világosságot. Járjátok azt az utat, amelyet mutat, tartsátok magatokat főntről érkezett szavaimhoz, amelyet szolgálaim az én megbízatásomból visznek hozzátok, és amelyet mint igazságot jogosan képviselnek, mert tőlem érkezett.

És emberek, ahol szemmel láthatóan szellemi munkálkodást tudtok megállapítani - ott a belőlem való tiszta igazság van. Ezt fogadjátok el, de ne keverjéte meg olyan szellemi javakkal, amelynek kétséges az eredete. Azt akarom, hogy tisztán megmaradjon a belőlem érkező igazság. Ezért azoknak, akik az igazságot tőlem kapják kötelességükké teszem, hogy ami tőlem érkezett, teljes állhatatossággal képviseljék. Ezek azt is tudják, hogy nekem szolgálnak ezzel, mert felismerték milyen hatalmas értéke van annak, amit Szellemem által kaptak.

Ezért - amikor fennáll a veszély, hogy a teljes igazság eltorzulhat - óvó szemmel vigyázzatok, mert ellenfelem minden adódó alkalmat felhasznál, hogy a tőlem eredő igazságot hatástalanná tegye, és ez sikerül is neki amint idegen szellemi javakat társítanak hozzá, amelyeket emberi értelem hozott létre. Mert azt már nem lehet a Szellem munkálkodásának nevezni.

Igaz, szavaimat az emberek között terjeszteni kell. De ennek a legnagyobb tisztasággal kell végbemenni - úgy, ahogyan tőlem elindult. És hogy a szó tisztán megmaradjon, arról szolgálaimnak úgy kell gondoskodniok, amennyire csak hatalmukban áll. Mert a vetőmag ne váljon tisztátalanná, annak jó termést kell hoznia.

Akinek hivatalt adok - annak erőt is adok, hogy kormányozza. Ezért mindig olyan vezetést kaptok, hogy oda irányuljon szemetek, ahol munkálkodástok szükségessé vált, ahol tevékenykednetek kell, és ahol gondolataitokat úgy vezérlem, hogy akaratomnak megfelelően dolgozzon. Mert szavaim befogadása a legnagyobb kegyelem, és aki nekem szolgálni akar, az támogatásomat is mindig megtapasztalja, és útját mindig akaratomnak megfelelően járja. Magam vezetem, gondolatait magam irányítom. És erőt adok neki, hogy akaratomnak megfelelően dolgozzon.

Ámen.

Isten Megváltó Tervének tudomásulvétele

B.D. No. 7881

28. április 1961

Hogy örök Megváltó Tervemet tudomástokra hozom, ez éreztesse meg veletek az idő komolyságát Hamiben éltek. A legnagyobb tisztaságban egy olyan ismeretet tárook elétek, ami betekintést nyújt kormányzásomba, fölvilágosít a földi élet és a teremtés értelméről és céljáról. Olyan tudás ez, amit ember nem adhat meg, annyira hatalmas és terebélyes, amelyet csak szellemem közvetíthet. Olyan világosságot vezetek a földre, ami világosan sugárzik, és ha nyitottak vagytok, ha hagyjátok, hogy amikor beszélek róla, hatást gyakoroljon rátok, akkor megszünteti tudatlanságtokat.

Ennek a szokatlan közlésnek az az oka, hogy ti emberek már nagyon közel vagytok a véghez. Amint megismeritek Megváltó Tervemet, érthető lesz, hogy egy megváltó periódus jutott a végéhez, mert eljött az ideje. Nektek mindent ennek szemszögéből kell néznetek: tehát a bukott szellemi lényeknek meg kell adnom a lehetőséget, hogy a hozzám való visszatérés útjára törekedjenek, akár az emberről, akár a teremtetekbe belekötött szellemiről van szó, aki ős-szubsztanciájában mint lény indult ki belőlem, és az Atyai házban is mint lény kell visszatérnie. Ha ismeritek örök Megváltó Tervemet, akkor tudjátok, milyen végtelenül hosszú a fejlődés útja, amit a bukottaknak meg kell tenni, hogy

ismét a magasba jussanak. Szánalommal gondoltok rájuk, hogy még nem érték el az ember-állapotot, és még kötöttségben szenvednek. Hiszen szabad szellemek voltak, akik belőlem indultak.

Azt is tudjátok, hogy az ember szabad akaratának a következménye, ha földi életével kudarcot vall, mert a szabad akarral maga teremti meg sorsát. És jogtalanul járja a földi utat, ha az emberi testet öltés kegyelmét nem használja fel. Megérthetitek, hogy ez a szellemi lény maga herdálta el a földi életét.

Tehát egy megváltó periódus befejezése részéről szeretetem megnyilvánulása, mert azt a szellemit is magasabbra akarom emelni, aki már vágyódik az utolsó formára, hogy azután végképpen megszabadulhasson a Földön való tartózkodástól.

Örök Megváltó Tervemről való ismeretet a végidőben vezetem el hozzátok, emberekhez. Ez rendkívüli kegyelem számotokra, mert könnyebben elhiszitek, hogy a vég elkövetkezik, mert ismeritek az összefüggéseket. Bár előttem 1000 év annyi, mint nektek egy nap, de egyszer az utolsó nap is elérkezik, mert öröktől fogva meg lett határozva. Ekkor választom szét a juhokat a bakoktól. Akik hűségesek maradtak és maradnak hozzám, azok megmenekülnek. Ezek közül senki ne féljen, amikor megrendül a Föld, mert élete mindörökké biztosítva van.

Tehát szavaimat helyesen értsétek, és ne kételkedjete sem bennem, sem szavaimban, amely a magasból hangzik, és a közeli végről ad hírt. Minden megvalósul, mert igazság. Ti, akiknek már kinyilatkoztatásaim által van ismeretetek, valóban könnyen elhihetitek, mert ismeritek az összefüggéseket. Megváltó Tervemet azért nyilatkoztatom ki, azért kaptátok a szokatlan ismereteket, hogy hinni tudjatok. De elhatározásomtól eltéríteni nem tudtok. A vég napját már nem lehet megmásítani, mer öröktől fogva meghatározott.

Viszont mindenki azok közé tartozhat, akiket oltalmamról biztosítottam, feltéve, ha hűséges marad hozzám. A kevés igaz emberhez tartozhattok, akiket karom megvéd és elemel a Földről, amikor elérkezik az óra, amely a földön, a föld felett és a föld alatt minden teremtmény végét jelenti.

Hatalmam nagy és szeretetem végtelen, és mindez a még megváltatlan szellemi lényeknek szól. Bölcsességem valóban felismeri a megfelelő időt, amikor változtatásra van szükség, mert a fölfelé fejlődésnek örök Rendemnek megfelelő módon kell folytatódnia. Szeretetem, bölcsességem és hatalmam folytonosan dolgozik, amikor a bukott szellemlényeknek az Atyai Házba való visszavezetéséről van szó.

Ámen.

Az előrenyomulás a világűrbe nem Isten akarata

B.D. No. 7886

6. május 1961

A belőlem és szavaimból áradó erő közli magát a lelkekkel, és általa békére találtok. Ha készek vagytok szolgálni nekem, akkor az akaratom teljesítéséhez szükséges erőt is a szívetekbe helyezem. Így aztán gond nélkül járhatjátok útjaitokat, és áldásom kíséri. Kézen fogva úgy vezetlek benneteket, hogy az embertársaitok lelki üdve számára helyes és eredményes. Bízátok rám magatokat, és én valóban nem okozok csalódást. Ha testetek számára nem is érzékelhető ez az erő, de lelketek nagy mennyiségben kapja. Érzékeli - és hálás ezért, mert előmozdítja fejlődését. A lélek érlelődik, szellemével egyesül, az Atyaszellemhez törekszik, és mindig bensőségesebbé válik a kapcsolata velem.

Ha gyermekemet megszólíthatom, akkor jelenlétem is bizonyított. Akkor béke vonul a szívébe, elveszi minden gondját. A gyermek csak hallgatózzon befele, Atyjának mi a mondanivalója. Nagyon sok mondanivalóm van még, mert gyors léptekkel közeledik a vég. Majd olyan dolgokat éltek át, hogy kételkedtek bennem és szavaimban. Azt kérdezitek, miért nem használom hatalmamot, amikor az ember arra merészkedik, hogy betörjön a világmindenségbe. De tudjátok meg, terveiknek határa van, kísérleteiket nem sokáig folytathatják, mert ez is csak az eljövendő végítélet megérkezését gyorsítja. Hagyom hogy csinálják, és ismételten rájöjjenek, hatalmuk soha nem lesz elég szándékuk

maradéktalan kivitelezéséhez. Ellenfelem kezeibe adták magukat, ő gondolatilag állandóan befolyásolja őket, bizonyos erőt is ad nekik. De ez mindig kedvezőtlen hatást gyakorol az emberekre és a teremtes egyéb dolgaira, amiket az ellenfél el akar pusztítani.

A vég idejében vagytok, amelyet az ilyen események még inkább aláhúznak. Az emberek szellemi állapota maga vonzza magához az ítéletet. Ellenfelem ki akarja irtani a hitet, a belém, és hatalmamba vetett hitet. Elbuktatta azokat az embereket, akik elvesztették Istenhitüket, és magukat tekintik a Teremtés urának. Kísérleteikkel erre keresik a bizonyítékokat. De már nem lesz hozzá sok idejük, mert a természet törvényeinek felborításával a vég bekövetkeztét maguk gyorsítják fel. Maguk akarnak az egész Földet érintő, pusztító eljárást elindítani, amelynek hatása minden teremtményre - ami a földön, a föld alatt, és a föld felett van - kiterjed! Az emberek ezen műve istenellenes, és ennek megfelelő következményekkel jár. De megengedem, hogy ellenfelem kitombolja magát. Viszont az emberek védekezhetnének ellene, nem kellene meghódnia az uralmának.

Az emberek mindig kapnak rám, és hatalmamra vonatkozó utalásokat. Könnyen elindulhatnak a hozzám vezető úton. Az akaratuk szabad, nem akadályozom tevékenységüket. Hatalmam és akaratom azoknak is kinyilvánul, akik felelősek az istenellenes tevékenységekért. Nekik is ismételtlen megmutatkozik, hogy létezik isteni hatalom, amely bebizonyítja, hogy tévesen gondolkodnak. Én a test haláláig küzdök minden lélekért, hogy visszatérjen hozzám - de nem kényszerítem rá.

Ellenfelem sem kényszeríthet senkit. Ezért gyakorol erőteljes hatást az emberek rossz tulajdonságaira, hogy így megnyerje őket szégyenteljes játékainak. Mert azokban az emberekben hatalmas módon megnövekedett az uralmi és érvényesülési vágy. Ezek ellenfelem jellemvonásai. Ez a lény, amit átvész követőire. De ideje hamarosan lejár, és láthatóan megnyilvánul az én hatalmam is. Magamról soha nem adok annyira szembeötlő igazolást, hogy hinni kényszerüljete. Fontoljátok meg, töletek a szeretet által felébresztett szabad elhatározású hitet kérek. Ekkor megértitek, hogy az idők végén éltek, ahol ellenfelem mindaddig szokatlanul dolgozhat, amíg követőivel együtt bilincsekbe nem kerül.

Ámen.

A világosság igazi hordozói - Vakfény

B.D. No. 7888

8. május 1961

Szeretném, ha sok világosságot kapnátok ajándékba. Ne legyetek ismételtlen sötétségbe szorítva, mert ellenfelem akarja azt, hogy ne találjatok világosságra. A végidőkre nagymértékű kegyelem kiadást ígértem, nehogy elerőtlenedjete, és fondorlatos játékainak áldozatul essete. Mert egy angyal álarcában játszik. Vakfényeket gyűjt, amely nem ad világosságot, csak elvakítja azok szemeit, akik nem ismerik fel. A vele szemben alkalmazott küzdelemben olykor rossz eszközt használtok. Ha becsukjátok a szemeiteket - ahelyett, hogy az igaz fény felé törekednéte. Nem tartjátok magatokat szavaimhoz. Pedig szavaim szeretetem látható kifejeződései, eredménnyel használhatnátok ellene, mert ez belőlem való világosság, ami elől menekül!

Szavaim a szeretetet tanítják. A szeretet pedig életre ébreszti a szellemet. Így mindig bizonyosak lehettek, ahol a belőlem való szellem megnyilvánulhat, ott felismerhetővé válik a szellemi javak egyöntetűsége.

Hamis próféták lépnek majd utatokba, akik mind belőlem akarnak közölni - és ti nem találtok összhangra. Ellentmondásokat fedeztek fel. Ekkor bosszankodtok, és néha kételkedtek a szellem működésében. Ellenfelem ekkor már megnyerte a játszmáját. A gondolatok összekuszálódnak, az emberek elveszítik szellemi biztonságukat, már nem járnak egy irányba, hanem egymással szembe. Tehát elsötétült a világosság, azaz nem ismeritek fel fentről jövő szavaimat.

A valótlanság miatt én háttérbe kerülök. A jámborság kabátkája alatt több tetszést aratott az embereknél a valótlanság, mint a komoly kivizsgálás. Csak a szeretet foka dönti el az egyes embernél, hogy megszabadul-e a tévedésétől, hogy egyáltalán felismeri-e a tévedését, és a legszabadabb akarat az igazság felé fordul!!!

A világosság a sötétségbe világít, de nem szabad letakarni, világosan kell fénylenie. Ez viszont mindig az egyes ember akaratától függ. A valóban fényes világosság csak tőlem ered, az Örök Világosságtól!

Kevesen vannak akik a világosságot hordozzák. Kevesen vannak, akiket az igazság utáni vágy tölt be, és edényként szolgálnak, amibe az igazság beleömlhet. Olyan emberek, akik ezt a világosságot továbbviszik. Akik nem fáradnak el az igazság hirdetésébe, akik azt is felismerik, hogy a tévedés hova rejtőzött. Akik ezt a tévedést felfedik, hogy az emberek örülhessenek a sugárzó fényességnek - amit egyedül csak az igazság hozhat meg.

Azt akarom, elterjedjen az igazság. Azt akarom, hogy szavaimat elvezessék az emberekhez, és megáldom, aki ezt a szolgálatot szabad akaratával megteszi. Hogy enged beszélni magához, és szavaimat kiviszi a világba. Mindenki, aki így akar szolgálni, a szavaimat kapja, és azt képviseli. Felismeri, ellenfelem hol nyúl közbe, hogy zűrzavart teremtsen az enyémekek között. Azt is felismeri, hogy akarja kioltani a belőlem jövő világosságot, hogy akarja elvenni szavaim világító erejét, hogy újra sötétség legyen.

Az igazságra mindig van igazolás. Töletek emberektől azt az egyet kérem, higgyetek szavaimnak, amelyek fentről hangzanak hozzátok. Akiben van jóakarat, az ismételten felismeri, hogy ezek az én szavaim. Ezek mellett a szavak mellett tartsatok ki.

Ha szavaim világosságot adtak, ha kérdéseitekre magyarázatot kaptatok, ha Istenetek és Teremtőtök szeretete, bölcsessége, hatalma felismerhető belőle - akkor magatoktól is úgy érzitek, hogy Atyátok beszél hozzátok, aki maga szólított meg benneteket. Ekkor töretlenül higgyetek, mert a tiszta igazságot úgy vezetem hozzátok, hogy mindenki megértheti. Senkinek sem kell szavaim értelmén töprengenie.

Világosan és érthetően beszélek hozzátok emberekhez, hogy valóban világosságot kapjatok, hogy a szellem sötétje eltűnjön. Mert magam vagyok az Örök Világosság, szeretem teremtményeimet, és világosságot akarok vinni nekik. Erről egykor szabadon lemondtak. De ennek a világosságnak visszavonhatatlanul újból világítani kell, ha meg akarjátok találni az utat, amely visszavezet az Atyai Házba!

Világosság csak tőlem, az Örök Világosságból indulhat ki. Higgyétek el, igen nagy szükségetek van rá, már nincs sok idő, ezért Atyátok maga vezeti el hozzátok. De a világosságot engedelmesen el kell fogadnotok, a világosság hordozóit készségesen meg kell hallgatnotok! Tudnotok kell, ők maguk a világosságban vannak, ezért teljes felvilágosítást adhatnak. Mind megtaláljátok hozzám az utat, ha a világosság hordozói járnak előttetek, és ti engedelmesen követitek őket.

Ámen.

Isten jelenléte - Isten templomának előkészítése

B.D. No. 7895

19. május 1961

(1.Kor.1. 16/17 és 6,19) Lakást akarok venni szívetekben, minden időben jelenlévő akarok lenni nálatok. Azt akarom, hogy vágyódjatok jelenlétemre és ezért felkészültök mint templomom, amelyben lakni tudok. Ez annyit jelent, hogy magatokat szabaddá teszitek, minden tisztátalan vágytól, minden hibától és gyengeségtől, szeretetté alakultok, mert a szeretet földísíti a szíveket és olyan edénnyé lesz, amely magába fogadhatja szeretetemet és Szellememet, ezzel az én lakásom lesz és az is marad. És most jelenlétemet is megtapasztaljátok, mert MAGAM beszélek hozzátok és állandó bensőséges viszonyban vagyok veletek.

Amikor jelenlévő lehetek nálatok, akkor valóban megálltatók a földi életpróbát, akkor visszatértetek hozzám - akitől egykor szabad akaratú elmentetek. Amikor jelenlévő lehetek nálatok, akkor már minden felfogástok és szemléletetek szellemi síkon mozog, gondolatban sokszor vagytok nálam, párbeszédet folytattok velem, soha nem érzitek már magányosnak magatokat, mert állandóan tudatos bennetek Atyátok jelenléte. Ezáltal már a földön benső békétek és boldogságtok van. Földi terhek és

gondok akkor már nem nyomasztanak, mert mindent átadtatok nekem és mert biztosak vagytok abban, hogy én mindent elrendezek nektek, én, aki jelenvaló vagyok, aki bennetek lakom és valóban hűségesen gondoskodom rólatok.

Engedjétek lakást vennem nálatok és erre úgy készüljétek, hogy Örök Atyátoknak megmutathassátok, hogy szeretitek. Tegyétek szíveteket Isten templomává, alakítsátok át magatokat szeretetté - mert az Örök Szeretet csak ott tartózkodhat, ahol szeretet van. Én csak a magam őselemében lehetek és a ti szeretetetek után vágyódom.

Ezután már semmi el nem választhat bennünket egymástól, a gyermek egyesült Atyjával, minden időben hallhatja hangját. Úgy érintkezhet velem, mint egykor, amikor teremtményeimnek megnyilvánultam, amikor állandóan érezték sugárzásomat és leírhatatlanul boldogok voltak. És a földi lét alatt elért szeretet-fok egyúttal meghatározza az üdvösség boldogságának a fokát is, amelyet JELENLÉTEM KI TUD VÁLTANI bennetek.

És amikor szavam bennetek felhangzik és ti megkapjátok jelenlétem bizonyítékát, indítson ez mindig mélyebb szeretetre, mert a pompás ajándék, amit ezzel Atyától kaptatok, megint csak a szeretet; és vagy felébreszti, vagy elmélyíti bennetek a szeretetet. És akkor bizonyítsátok be ti is szereteteket. Vigyétek ki szeretetem tanítását a világba, embertársaitokat indítsátok arra, hogy szeretetben éljenek, és segítsétek rá őket, hogy szintén Isten templomává akarjanak lenni.

Ébresszétek föl bennük a kívánságot jelenlétemre, és hogy szeretetben tevékenykedjenek. Ekkor valóban szeretet-tettet visztek végbe, amely tetszésemre van. Mert minden emberben lakást szeretnék venni, mindenkihez szeretnék magam beszélni. Mert akkor érem el csak célomat, amikor ti emberek szeretetté alakítottátok magatokat azért, hogy velem egyesülhessetek és boldogok legyetek.

Ámen.

Halálból az életre való átalakulás

B.D. No. 7911

5. június 1961

Mindent ami halott, elvezetek az életre, mert mindennek ami van, élet volt az eredete. Egy világosságban és erőben való állandó tevékenység volt az az állapot, amit szeretetem ereje – mint minden lét eredetét – átjárt; azt is átjárta, ami mint valami lényyszerű indult ki tőlem, és most ennek az erőnek kellett megszakítatlan tevékenységben lenni.

Ez a tevékenység állandó teremtésből állt; de az alkotás fajtájáról nem adhatok magyarázatot, mert szellemi alkotások voltak, amit lehatárolt gondolkodásokat még nem ért meg. De tevékeny volt, és ezt a tevékenységet igazolta az „élet”.

Amikor a lények tőlem eltávolodtak, amikor ellenálltak szeretetem erejének, lassan a dologtalanság állapotába, tehát az életből a halálba jutottak. Szubsztanciájuk elkeményedett, nem mozdultak, merevek és tehetetlenek lettek minden cselekvésre, és már boldognak sem lehetett nevezni őket.

Még most is számtalan lény található ebben a halálos állapotban, akik egykor mint teremtményeim teljesen tökéletesek, és végtelenül boldogok voltak, mert világosságban és erőben korlátlanul tevékenykedhettek. Viszont szabadakarral feladták tökéletességüket, amikor nekem ellenállva védekeztek szeretetem sugárzása ellen, amikor Ellenfeletem – az először teremtett lényt – követték a mélybe, aki szintén eloldódott tőlem.

Tehát most az életből a halálba jutottak. De én nem hagyom őket örökké ebben az állapotban; megpróbálom minden halottnak visszaadni az életet, és nem nyugszom amíg célomat el nem érem, tehát minden egykor tőlem elbukott vissza nem tér hozzám. Ám ez a visszatérés egy végtelenül hosszú ideig tartó folyamat, amit biztos hogy végig lehet vezetni, de időtartamát maga a lény határozza meg.

Mert a szabad akaratot figyelembe kell vennem, amit istensége jeleként minden lény birtokol, és ami a visszavezetés módját és időtartamát meghatározza. Amit magatok körül láttok, tehát minden teremtett dolog, csak ezért, a visszavezetés céljából keletkezett.

Az üdvösség visszanyerésére egy Megváltó Tervet készítettem, olyant, amit szeretetem és bölcsességem eredményesnek ítél, és hatalmam végrehajtja.

Életet akarok adni a halottaknak; ami azt jelenti, hogy minden merev, tevékenységre képtelent lassan újból tevékenységre kell engedni. Hogy ennek mikor jön el az ideje és milyen módon, azt magam határozom meg – mert a nekem ellenálló akaratot egy bizonyos időre megkötöttem a felfelé való fejlődésben – és így lassan ismét az „élet” állapotába, ám a muszáj-törvénybe jut, ami azt jelenti, hogy ez idő alatt nincs szabad akarata, hanem csak az én akaratom szerint mozoghat. De az is biztos, hogy egy végtelenül hosszú fejlődési menet után egyszer a szabad akarat állapotába jut.

Ez alatt a fejlődési menet alatt a Föld minden teremtményén való átmenést kell érteni. Ez egy folyamat, ami érthető lesz nektek is, ha minden teremtetett dolgot úgy képzeltek el, hogy olyan lélekszubsztanciák elevenítik meg, amelyek az egykor elbukott lényeké voltak. Ezek azok a lélekszubsztanciák, amelyeket halott állapotában számtalan apró részecskére osztva, akaratom és az isteni természettörvény alapján a teremtményekben végbevitték a rájuk bízott tevékenységet. – Nektek embereknek csak egy kissé bele kéne gondolnotok, egy kissé el kéne képzelnetek, hogy alapján véve mi is a teremtés. Hogy nem minden értelem és cél nélkül, önkényesen jött létre, hanem hatalmas célja van: hozzájárul, hogy a halottakat életre lehessen ébreszteni. Mert akik tölem egykor elbuktak, azok lények voltak, akiket mint képmásomat helyeztem ki magamból, akiket boldoggá akartam tenni, és egyúttal saját boldogságomat is meg akartam találni bennük. – Szeretetem teremtményei voltak, akiket soha fel nem adok, és akiket ki akarok segíteni a maguk okozta halál-állapotból, akiket arra az életre akarok vezetni, ami örökké tart. Mivel szeretetem nem csökkent az általam teremtetettek iránt, nem hagyom abba fáradozásomat, hogy ezeknek a halott teremtményeknek életet adjak.

Egyszer majd ők is visszakapják a szabad akaratot, és akkor maguk fejezik be szeretetem munkáját. Szabad akarattal kell újból hozzám törekedniük, ahogy egykor szabad akarattal távoztak. Tehát maguknak kell az élet állapotát választaniuk, mert a végső befejezést nem én határozom meg, hanem az ő akaratuk. Ha ez az akarat csődbe jut, akkor a lény maga hosszabbítja meg a halál állapotot, de a célt egyszer biztosan elérem. – Mert senkit sem hagyok a halál állapotában, aki egykor szeretetemből, világosság-és erőben, szabad életre jött létre.

Ámen.

Magyarázat a jelen szokatlan ismereteiről, Jézus eltorzult tanításának megtisztítása - A végidő

B.D. No. 7916

11. június 1961

A tudás nagy területe nyílik meg előttetek, amikor fentről jövő szavaimat befogadjátok, mert magam vezetek be abba az ismeretbe, amit értelmekkel nem vagytok képesek megszerezni. Nektek - akiknek az embertestvérek tanítása lesz a feladata – magatokat kell oktatni mindenben, ami az embereknek a tudáshoz fontos. Legyetek képesek minden ellenérv megcáfolására, amikor az szükséges az egyedüli igazság megvédéséhez, amikor az értelem emberei próbálják meggyengíteni a szellemi eredményeket.

Hogy képesek legyetek minden összefüggést megmagyarázni, ezért már előzőleg nagy szellemi tudásban kell elmélyednetek, ami csak közvetlen megszólításom által mehet végbe. Közvetlenül megszólítani csak akkor tudlak titeket, ha akaratom szerinti étellel olyanná alakultatok, hogy Szellemem kiömölhet fölétek, és csak ekkor értitek meg mindazt, amit mint mély tudás kaptok. Emiatt ugyanez az ismeret - amikor ember adja át embernek – szintén csak annak lesz érthető, és fogadja el igazságnak, aki életét szeretetben tölti el, tehát önmagában felébresztette szellemét. A szellemi tudás igen nagy terjedelmű, de mindig csak olyan mértékben kapjátok, ahogyan szükséges, hogy előzőleg magatok is kiérlelődjétek, és aztán azt a missziót is megvalósíthatjátok, amit szabad akarattal magatok vállaltok el. A közeli végre való tekintettel most bővített tudásra van szükség. Az emberek ismerjék meg öröktől való Megváltó Tervemet, hogy földi életük jelentőségét is felismerve mindent megtegyenek az újraszáműzés sorsának elkerülésére.

Megváltó Tervem magába foglalja minden teremtet keletkezését - az eredetet, a jelenlegi állapotot, és mindannak a célját, amit szereteterőm létrehozott. Ez az ismeret mindent átfogó és sok embernek új, mert eddig nem volt szükséges hogy közöljem. Viszont a végidő megköveteli, hogy az emberek megszerezzék ezt az ismeretet is, hogy felelősségteljesebben, tudatosabban éljenek. Legyen ezért tehát ismeretük arról a végtelenül hosszú, már a Földön megtett útról, amelyet mint lélekszubsztancia tettek meg. Ez az ismeret idegen nekik, és ezért nehezen fogadják el. Nem is lesznek rákényszerítve ezt elhinni, viszont gondolatban állást foglalhat mindenki, és hasznot is húzhat belőle.

Azonban egyetlen ember sem juthat soha értelmi gondolkodásával olyan ismeretre, ami gondoskodásomra és tevékenységemre vonatkozik, ami lényemet megmagyarázná, ami mindenre magyarázatot ad, az eljövendő eseményekre, a Föld átalakulására - a változásra, ami szellemiben és világiban végbemegy. Ilyen ismeretek csak fentről jöhetnek, tőlem, ezért ismerjétek fel mint egészen különleges kegyelmet, amelyet még az utolsó időben kaptok.

Ember, azt is értesítek meg, hogy csak igen nagy szeretetem készítet arra, hogy minderről ismeretet adjak, és általa elérjem, hogy visszatérjétek hozzám, ismerjétek fel és viszonyozzátok szeretetemet. Meg kell értenetek szavaim terjesztését miért sürgetem, miért akarom, hogy ezek az ismeretek minden emberhez eljussanak.

Ezeket az ismereteket csak akkor lehet a Földre vezetni, ha megvannak a feltételei. Ahol azonban ez lehetséges, ott szedjék össze az emberek a magyarázatot, ott ismerjék el közvetlen munkálkodásomat, és fogadják magukba a kegyelmi adományt, amely a lelket érlelődésre segítheti a vég előtti utolsó időben.

Mert valóban olyan ismeretet kapnak, amit magam tárok eléjük, és ami felfed minden téves tanítást, amely a szellem sötétjében terjedni tudott, de az igazság világos fényében már nem tud megmaradni. A szeretetem által adott igazi ismeret világosságot és magyarázatot ad, és valóban nincs rá szükség, hogy emberi száj valamit hozzátegyjen, nincs szükség olyan további magyarázatra, amit az emberi értelem tenne hozzá. Szavaimat felülről a legnagyobb tisztaságban nyújtom, az mindenki számára érthető, és igazi képet ad rólam, lényemről, gondoskodásomról, és munkálkodásomról.

Fentről érkező szavam bevezet minden igazságba - ezt megígértem - és ezért kapjon terjesztést, mivel minden embernek tudni kell Megváltó Tervemről, mivel minden embernek tudni kell a végről, a Föld teljes átalakulásáról, amit Megváltó Tervem előre látott és valóban végbe is megy, amint beteljesedik az idő.

Ámen.

A teremtet világ keletkezése: FÖLD

B.D. No. 7942

15. július 1961

Örökkévalóságokra nyúlik vissza a szellemi lények fejlődési menete a Földön, mert maga a szellemi lény lett az anyag, amiből a Föld, és minden teremtet lett. A megkeményedett szellemi szubsztancia anyag lett Isten akaratára folytán. Tehát az egész teremtet világ, az egész Univerzum, és benne a Föld, valamikor Istentől kisugárzott szellemi erő volt, mely mint "lény" sugárzott ki belőle, de önmagában annyira visszajára fordult, hogy végül csak mint megkeményedett szellemi szubsztancia létezett, amely új formába öntve, mindenféle teremtésként kapott felhasználást. Ehhez végtelen hosszú idő kellett, mert ez az "átalakulás" is törvényes rend szerint ment végbe, és ez a fejlődés látható most, mint "lakott Föld." Mindez számtalan fejlődési fázisban történt, nem Isten teremtet hatalmából hirtelen létrehozott mű volt, mert a lassú fejlődés is lehet célratoró. A feloldott szellemi részecskéket mindig újra befogták, és átalakították. Elképzelhetetlenül hosszú volt a keletkezési idő, míg a Föld annyira kialakult, hogy a mindig érettebbé váló szelleminek lakóhelyet és természetes életformát adhatott. De a folyamat így volt elgondolva Isten örök Megváltó Tervében.

Ugyanúgy végtelenül hosszú időt vett igénybe, míg a szellemi elérte rajta azt a fokot, hogy mint EMBER járhatott a Földön. Az ember megjelenése a Földön csak az utolsó pillanatokban ment végbe, ahhoz viszonyítva, hogy a kialakulása mennyi időt vett igénybe. Bár Isten számára minden kész forma

megteremtése csak egy szempillantásnyi idő - mert akarata és ereje folytán magából minden gondolatot mint kész, fennálló művet állít ki - de az idő hosszúságát az anyagi formában való fejlődésben az egykori bukott szellemek ellenállása határozta meg. Isten nem kényszerítette ezeket a neki ellenálló szellemeket, hanem szeretetereje addig tartotta fogva őket, míg ellenállásuk gyöngülni nem kezdett. Ezután terve szerint beburkolta őket, majd valamilyen formát kaptak, melyben bizonyos tevékenységet végeztek, de ez minimális volt. Megint örök idők mentek el, míg ezek a formák is feloldódtak lassan, és újból változtatni lehetett rajtuk.

A Föld kialakulásához tehát végtelen sok idő kellett, hogy élőlények lakhassanak rajta, ezek szintén végtelen sok idő alatt alkalmassá tették, hogy az emberek számára mint utolsó kiképzőhely szolgálhasson.

De az EMBERI LÉLEK minden részecskéjével keresztül ment ezeken a teremtéseken. Mert a mélybe bukás a legnagyobb magasságból olyan végtelenül nagy volt, hogy végtelen idők kellettek, hogy ebből a mélységből újból feljuthasson. Ekkor újra éntudatot lehetett adni a lénynek, mert csak ez teszi lehetővé a végső tökéletességet, az utolsó menetet a magasba. Tehát az anyagi teremtés keletkezett elsőként, és itt vannak azok a bukott szellemek, kiknek a száma végtelen. Akiknek Istenhez való visszatérése szintén végtelen hosszú időket vesz igénybe, és ezért a teremtés végét még nem lehet előrelátni. Mindig újabb szellemi részecskékkal élénkül. Azok külső formájuk állandó változásával mindig magasabbra fejlődnek, és ezért az anyagi teremtés állandó keletkezése és elmúlása van kilátásban. Ílymódon újulnak meg ismételten a teremtett művek, és a bennük rejlő szellemi kiérlelődését szolgálják. De ugyanígy az ember továbbfejlődését is szolgálják, mert lehetővé teszik neki a Földön a testi életet.

Amíg a teremtésekbe bezárt szellemi lénytől a szabad akarat el van véve, továbbfejlődésüknek Istentől akart menete van. A kötött szellemi lény valamiféle formában szolgálatot teljesít, és ezáltal lassan kiérlelődik. De amint a szellemi lény az ember formába jutva a Földön ismét szabad akarata birtokában van, ekkor a felfelé irányuló törekvés helyett lefelé is haladhat - vagyis fejlődés nélkül maradhat.

Fejlődési menete utolsó idejében csődöt is mondhat, és ez a visszalépés oda is vezethet, hogy az ember lelke - az egykor elbukott ősszellem - szellemi szubsztanciájában újra elkeményedhet, mint valamikor régen. Ennek szükségszerű következménye a lélek újra feloldása megszámlálhatatlan részecskére, ami pedig azt jelenti, hogy minden kezdetben teremtett világot újból fel kell oldani, és át kell alakítani.

Ezt nevezhetjük egy Föld-korszak befejezésének, és egy új kezdésének.

Ti emberek próbáljátok érthetővé tenni magatoknak, hogy az Istennél megállapított időszakokban ilyen erőteljes változások mennek végbe a teremtett Földön. E változásoknak mindig Isten szeretete és bölcsessége az alapja, és ezek mindig az egykor elbukott szellemi megváltását szolgálják. Az ilyen közbelépésekkel mindig számolnotok kell, mikor az ember már nem ismeri fel léte igazi célját. Ha földi életét már nem úgy irányítja, hogy általa lelkét éretté tegye a végső tökéletességre.

Minden teremtett világnak /teremtett műnek/ az egyetlen célja, hogy az ember lelkét érlelésre segítse. Hogy hozzásegítse: újra az legyen, aki kezdetben volt, magasan tökéletes lény, aki Isten szeretetéből keletkezett, de szabad akaratból eltávozott tőle. Vissza kell térniük hozzá. Maga Isten teremtette meg a visszatérés útját azzal, hogy a lélek áthalad a Föld minden teremtett világán.

Ámen.

Békesség Istenben.... erőátvitel

B.D. No. 7943

16. július 1961

Lépjetelek bensőséges kapcsolatba velem és békét találtok, amit a világ nem tud megadni nektek. Amint megengeditek jelenlétemet, amennyiben bensőségesen imádkoztok hozzám, körülöttetek megtisztul a szféra, mert a szellemnélküli menekül a világosságtól, bennetek pedig, amikor nálatok

vagyok, világosság van. A velem való kapcsolat valóban olyan tett, amit magatok hoztok létre, és aminek láthatóan áldás a következménye. Ha ezt testileg nem is érzitek, de érzi a lelketek, ami lépésről lépésre magasabbra lép, és a tökéletességig érlelődik.

Valóban nem tudtok jobbat tenni, mint hogy gondolataitokat engeditek hozzám jönni.... újból és újból csendes imát küldtök felém, szereteteknek így adva kifejezést. Mert a szeretet eltölt benneteket, különben nem keresnétek a jelenlétemet, hanem távol tartanátok tőlem magatokat, és gondolataitokat a világ felé fordítanátok. De amint bensőséges gondolatokkal helyreállítjátok a kapcsolatot velem, magatokhoz húztok, mert ezek a gondolatok érintenek engem, ugyanis élet és szellem az, ha nekem szól. Ilyenkor bensőtökben egy vallomást tesztek nekem.... éppúgy elismertek újra, ahogyan azt egykor megtagadtátok tőlem. Pedig ez a tőlem való elbukástok nem hozott nektek boldogságot. És mindaddig boldogtalanságban is maradtok, ameddig szabad akaratotokból kifolyólag a tőlem való távolságot nem szüntetik meg.

Ez érthető is, mert csak a hozzám való visszatérés, a szabad akaratú bensőséges kapcsolat hozza meg a boldogságot. Ezért mondom nektek, azt a békességet találjátok meg, amit a világ nem tud megadni. A lélek békéje megadja azt az embernek, hogy mindenfajta testi kellemetlenséget elviseljen, azokat alig érzi, és harmonikus lesz gondolkodásában és cselekvésében is, mert békében él velem, többé már nem ellenfelem, mert bensőséges kapcsolatban áll velem.

Bennem a barátját, testvérét, az Atyját látja.... és ezzel tudja, hogy hűséges védelem alatt áll, a világtól már nem kell félnie, és semmi mástól sem, ami a világhoz tartozik. Földi élete már csak a lélek tisztulásának ideje; neki tisztán és salakmentesen kell bemenni a túlvilági birodalomba amikor eljön az óra hogy testét elhagyja, és visszatérjen hozzám az Atyai Házba. Valóban, lelketek tisztulása jó és eredményes lesz és gyorsan bekövetkezik, ha ismételten nálam kerestek menedéket, és gondolataitokból nem hagytok ki.

Ha azt akarjátok hogy nálatok legyek, és bensőséges imával komolyan a közelségemet keressétek, akkor hagyom hogy megtaláljátok, mert magam is kapcsolatban akarok lenni gyermekeimmel. Magam akarom kinyilatkoztatni magamat, és ez csak akkor lehetséges, ha egy ember csendes, bensőséges imával erre indít.

Ha rám gondoltok, ezáltal sokat elértek nálam, örök Istenetek és Atyátoknál, és akkor is, ha nincs is semmi kérésetek, mégis nagyon sok erő ömlik hozzátok, amit jól fel is tudtok használni a Földön való vándorláskor. A kísértők újra és újra közel lép hozzátok, hogy tőlem eltérítsen. De ha van tőlem kapott erőtök, úgy viasszoríthatjátok magatoktól, és akkor nincs több ereje, mert ki kell tértie erőm elől, és el kell hagynia titeket.

Ezért ne szalasszátok el az alkalmakat, amelyek erő – átvitelt eredményeznek. Zárkózzatok ismételten össze velem, és vágyódjatok jelenlétemre. Állandóan maradjatok velem kapcsolatban gondolatban. Akarjátok az enyémeik lenni és maradni, és áldott lesz ez az akarat. Elértek amire törekedtek, megkapjátok amit kértek; mindig közel leszek hozzátok és vezetlek, és ti minden úton gondolkodás nélkül vándorolhattok.

Amíg oldalatok mellett engedtek járni gondolataitok és tetteitek által, addig oltalmam alatt álltok, és biztosan elértek a célt. Mindig bensőségebb lesz a velem való egyesülésetek, míg majd összeolvadtok velem, és így maradtok mindörökké.

Ámen.

Eljövétel a felhőkben

B.D. No. 7944

18. július 1961

Mindenkinek mondom, hogy újra eljövök a felhőkben - hogy éppúgy érkezem, ahogyan egykor felmentem a mennyekbe. És az enyémeik - mint egykor a tanítványaim - ragyogásban és dicsőségben látnak, az enyémeiket elviszem a Földről, amikor ennek elérkezik a napja.

Bár szavaimban már előtte leszálok a Földre, mert magam vagyok a SZÓ, és azt az ígéretet adtam, hogy nálatok maradok a világ végéig. Viszont a nyilvánvaló érkezésem még előttetek van, mert az képezi a Föld-periódus végét, és az új kezdetét. A felhőkben való érkezésemet szó szerint kell érteni, DE ENGEM CSAK KEVESEN LÁTNAK, mert nyájam kicsi, és látásomat csak az enyémekek képesek elviselni. Csak az enyémekek számára leszek látható, dicsőségemet és hatalmamot csak ők láthatják.

Amikor az istenellenes hatalmak támadnak, ti nehézségeket szenvedtek, és bajokba juttok - ez legyen a reménységetek. Mert a végén már minden istenellenes lesz. A hatalmon lévők és a híveik - akik a hitüldözés során arra az oldalra csapódnak, és megtagadnak engem - mind ellenetek támadnak, azért mert ti kitartottatok, és mellettem maradtatok.

Keményen szorongatnak, de ti bízzatok eljövetelemben, mert én nem hagylak a test és lélek ínségében. Megmentelek, és elviszlek a béke helyére. Hitetek ekkor már olyan erős lesz, hogy megmutathatom magamat nektek, amikor eljövök a felhőkben ítélni eleveneket és holtakat.

Ekkor megy végbe a szellemek szétválása. Ellenfelemnek már nem lesz fölöttetek semmi hatalma, mert önmagát és híveit hosszú időre megkötözöm. Csak kevesen hiszik komolyan, hogy újra eljövök. De az idő beteljesedett, és már nem azt mondom "Eljövök, amint beteljesedett az idő" - hanem így beszélek "Az idő beteljesült".

Egész rövid idővel számoljatok. Ahhoz mérve amikor megjövendölték, hogy egyszer "elkövetkezik a vég" - ezt csak kevés napnak lehet mondani. Ti a végidőben éltétek, akkor is, ha nem akarjátok hogy így legyen. Röviddel érkezésem előtt vagytok. Gondoskodjatok hát magatokról, hogy a választottakhoz tartozzatok, akik majd földi testben élnek át érkezésem, akik láthatják dicsőségemet és hatalmamot, és akiket a vég előtt röviddel elragadok a Földről. Ha ezekhez akartok tartozni, valóban erőt közvetítetek nektek, hogy az akaratot tette válthassátok.

Engedjétek, hogy ismételten beszélhessek hozzátok, és igyekezzetek akaratom szerint élni. Ezzel helyreállítjátok velem a kapcsolatot, hozzám csatlakoztatok, és az enyémekekhez tartoztok, akiket megmentek amikor a vég bekövetkezik.

Mert hogy eljövök - az BIZTOS. És azt is minden kételkedés nélkül elhihetitek, hogy mindnyájan megláthattok AKIK elevenen hisztek bennem, és kifejezésre juttatjátok, hogy szeretettel vagytok irányomba. Mert szavam igazság, ami teljesül. Akik "érkezésem" kétségbe vonják, akik ezt csak képszerű példának vélik és magyarázzák, azok nem hisznek olyan mélyen, hogy kapcsolatban állnának velem. De ha van bennük jóakarát, akkor a vég előtti állapot megszilárdítja hitüket, könyörögnek eljövetelemért, akkor menekülést csak tőlem várnak, mert az más oldalról nem jöhet.

Higgyétek el, hogy a legnagyobb veszedelemből mentelek ki benneteket. Tehát várjátok az órát, amikor ígéreteket teljesítem, és higgyetek bennem. Legyőzöm ellenfelemet, és vele együtt sok követőjét is. A Föld fogadja majd őket magába. Ti pedig - akik hozzám akartok tartozni - tartsatok ki. Mert elérkezik a szabadulás órája, és elérkezik "a szellemek szétválásának" a napja. A szóban és írásban állandóan hirdetett földi és szellemi átalakulás elérkezik, és ti átélitek.

Ámen.

Isten oltalma a vallásüldözésben

B.D. No. 7954

1. augusztus 1961

Álljatok szilárdan a hitben, és ne engedjétek megingatni magatokat, mert én, örök Istenetek és Örökkévaló Atyátok nálatok vagyok és maradok, amikor Ellenfelem által megkezdődik a nagy vallásüldözés, és el akar buktatni titeket, akik az enyémekek vagytok.

Azzal a céllal tesz mindent ellenem, hogy Jézus Krisztust és megváltó munkáját úgy állítsa elétek, mint hihetlent. A közeli végnek egy látható jele legyen számotokra, hogy megtagadják Jézust, hogy az emberekből eltávolítsák a hitet, tehát hogy az embereknek semmi lehetőségük se legyen arra, hogy mint megváltottak távozhassanak erről a Földről.

Ellenfelem nyíltan velem szemben lép fel, ezáltal Jézus Krisztus ellen támad, akiben az emberek számára látható Isten lettem. Minél hevesebb lesz ez a harc, annál biztosabbak lehetnek jelenlétemben, mert nem hagyom el az enyémekeket. Nem engedem, hogy Ellenfelem győzzön azok fölött, akik az enyémekek, és azok is maradnak. Amikor tehát sarokba szorítanak azzal a méltatlan ajánlattal, hogy engem mint az isteni Megváltót, Jézus Krisztust tagadjatok meg, amikor döntenetek kell, hogy hozzám vagy Ellenfelemhez tartoztok-e - akkor csak bízzatok teljesen bennem, mert akkor közelebb leszek hozzátok, mint bármikor. Magam küzdök veletek, és Ellenfelemtől nem kell félnetek, mert az én hatalmam nagy, és megvéd benneteket, akármennyire fenyegetőnek látszik is minden, amit ellenetek tesznek.

Ekkor már óránként várhatjátok megmentéseteket, óránként számíthattok jövőtelemre, és hogy ennek a Földnek vége, amelyről a legnagyobb szükségben és veszélyben elragadlak. Ne váljatok akkor kicsinyhitűvé, hanem gondoljatok arra, hogy már előre megmondtam: nagy lesz a veszély amit hitetekért kell elviselnetek. Minél szilárdabb a hitetek, minél bizakodóbban tartózkodtok mellettem, annál könnyebb lesz a vallásüldözés a számotokra, mert nekem valóban módomban áll, hogy elfordítsam tőletek a legnehezebbet is. Az enyémekek megtapasztalhatják szeretetemet és hatalmamot, és ezért félelem nélkül, bizakodva szembenézhetnek ezzel az idővel.

Ez valóban megérkezik, mert a hívők megtámadtatnak a földi hatalmasságoktól és azoktól, akik Ellenfelem alárendeltjei. Az enyémekek valljanak meg nyíltan, és akkor ne féljenek, mert az Isten az, akit megvallanak, aki megmutatja hatalmát, és segít nekik a földi bajban és szorongatásban. Csak készüljétek fel arra, hogy brutális eszközöket használnak ellenetek, akik hűségesek akartok maradni hozzám.

De ne feledjétek, én vagyok az Úr az élet és halál fölött, a Menny és a Föld fölött, és hogy valóban vannak eszközeim és útjaim, hogy a földi szükséghelyzetből kivezesse az enyémekeket, még ha semmi kiút sem látszana. És ha földi dolgot megvonnak is tőletek, én csodálatos módon etetek és itatlak benneteket, mert ez is hatalmamban áll, hisz én teremtettem a Mennyet és a Földet, és minden törvényt megadtam akaratom szerint. Így fel is oldhatom ezeket a törvényeket, és természetfölötti módon táplálhatlak, védőfallal is körülvethetek, utasíthatom angyalaimat, hogy képezzenek ilyen falat.

Ti csak adjátok át hívő lélekkel magatokat nekem, Atyátoknak, aki nem hagyja szükségben gyermekeit, és aki megvéd a lélek ellenségétől, a földi és szellemi ellenféltől, mert nagy a hatalmam, és nagy a szeretetem. Mindez hamar elérkezik. Előtte még ki lesztek téve a hitbeli próbáknak, de ez is csak megerősít, és képessé tesz, hogy helyt álljatok az utolsó földi küzdelemben.

Amint elkezdődik ez a küzdelem, tudjátok nincs már messze a vég, mert Ellenfelem csak rövid ideig vezeti ezt a harcot, mert választottaim miatt megrövidítem ama napokat, őt és követőit is megköti. Mert betellett az idő, amit a Földön engedélyeztem neki, és a Föld vége is közel van, ahogyan meghirdettem szóban és írásban.

Ámen.

Kegyelem, hogy mint emberek élhetünk a Földön

B.D. No. 7958

5. augusztus 1961

Minden ember lélek, egy bukott ősszellem, aki röviddel a beteljesülése előtt áll, azaz, akinek már csak rövid útja van hátra a velem való egyesülésig; feltételezve, hogy mint ember a fejlődés utolsó szakaszában áll, és felém fordítja akarát. Tehát megvallja hozzám tartozását az, aki egykor nem akart elismerni. Minden emberléleknek végtelen hosszú fejlődési menet van a háta mögött, mert ez követelmény, hogy kijuthasson a feneketlen mélységből a magasságra, ahol kezdetben tartózkodott.

Az emberlétnek ebben a stádiumában a lélek ismét képes felfogni a világosságot, azaz a tőlem való elbukás alkalmával elveszett világosság egy fokát visszanyerheti.... mert a léleknek van én-tudata, ismét tud gondolkodni és akarni mint kezdetben; mindezt ugyan alacsony fokon, de a földi lét folyamán ezt megemelheti.

A lélek számára döntő a felismerés foka, amikor az emberi létet befejezte és bemegy a Szellembirodalomba, mert a felismerés mind magasabb foka mind több világosságot jelent, világosság nélkül pedig a lélek sohasem tud boldog lenni. Földi léte alatt az ember magas fokú világosságot szerezhet, ha kihasználja a földi életidőt, és lényét szeretetté alakítja; amely ősállapota volt, és amit feltétlenül el kell érnie, hogy a Szellembirodalomban boldog kapcsolatban lehessen velem.

A szeretetté való átalakulás az a munka, amit az embernek magának kell végbevinni, és amit meg is tud csinálni, mert minden módon segítséget kap hozzá. Mert bűnbeesése következményeképpen – ami a Szellembirodalomban ment végbe, majd az újabb bűnbeesés miatt az első emberpárnál – az ember lénye megtestesülése kezdetén még fordított szeretetben van. Az én szeretet uralkodik fölötté, és ezt kell önzetlen felebaráti szeretetre változtatni. Ezért van az ember a Földön; vagy másképpen: az elbukott ősszellemnek magának kell szeretetté változni, hogy megistenülését elérje. Ez azt jelenti, hogy most már velem egyesülve szabadon alkothasson, és világosságban és erőben munkálkodhasson.

Ez a szeretetté való változás a földi élet célja, és egy lény sem takaríthatja meg magának, mert ez egyúttal a lény akaratpróbája is, amit megállt. Ez a tölem elindult és tökéletesnek teremtett lény megistenülésének az igazolása. Erre a tökéletességre szabad akaratlan magának kell törekedni, hogy mint isteni lény megállhasson mellettem, hogy mint „gyermekem” nálam tartózkodhasson, akitől egykor mint „teremtény” indult el.

A tölem teremtett lény megistenítése volt és marad is a céлом, amit biztosan el is érek, de az időtartamát maga a lény határozza meg. Amikor az emberi fokot elérte, akkor már röviddel a cél előtt áll, és az embernek mindent bele kellene fektetnie hogy ezt az utolsó rövid időt jól kihasználja a maga tökéletesítésére.

A földi élet céljáról, minden összefüggésről és az én akaratomról magának kellene megszerezni az ismeretet, mert akaratom beteljesítése a szeretetben való élés, és a szeretetben való élés világosságot hoz neki. A világosság olyan ismeret ami megfelel az igazságnak, olyan ismeret ami felismerést ad, ami arra hajtja hogy kövesse a célt, ami az, hogy legyen tökéletessé a Földön, alakítsa életét szeretetté, és ezáltal mindig kapcsolatban legyen velem, ami aztán már eloldthatatlan, és a cél elérése is biztosítva van.

Az embernek ki kell elemezni az én-tudatát; azaz gondolkodjon önmagán, és akkor én is mindig az oldala mellett leszek, gondolatait a helyes útra kormányozom, és minden módon támogatom, hogy célját elérje.

Ám keserű lesz egykor a bánata, ha a földi életidőt minden haszon nélkül engedi elfolyni, és ismerete lesz az előtte lévő végtelenül hosszú fejlődési élet- szakasról. Ez utóbbiról, a végtelenül hosszú fejlődési életszakasról mint ember nem kaphatja meg a visszaemlékezést, mert akkor kizárt dolog lenne a szabad akaratból végbevitt életút. Mert akkor félelemben, tehát bizonyos kényszer hatása alatt élne, és akaratát és tetteit nem lehetne mint szabad akaratú döntést elkönyvelni.

El ne felejtsetek soha, mekkora kegyelem az ember számára a földi életút, amit csak helyesen kell kihasználni, hogy valaki üdvözült emberré váljon.

Ámen.

Emberi szem nem látta.... 1.

B.D. No. 7963

10. augusztus 1961

Nincs más céлом, csak hogy boldoggá tegyelek benneteket, hogy megajándékozzalak Országom dicsőségével, hogy olyant lássatok amit emberi szem még nem látott, és ami határtalanul boldoggá tesz. Mint gyermekeimet akarok szívemre vonni, mert szeretetem határtalan irántatok. Ezt a célt egyszer el is érem. Viszont addig végtelen idő-mennyiség folyhat még el. És egyvalami kell még hozzá, az, hogy ti is megajándékozzatok a magatok szeretetével, hogy szabad akaratlan kívánczozatok hozzám - akitől egykor elindultatok.

Ezért akarom folyton megnyerni a szereteteket. Ismeretet akarok adni a magam lényéről, ami tökéletes. Tehát ha lényemet igazán felismeritek, biztosan megnyerem szereteteket is. Ezért nyilvánítom ki magamat. Mint létező igazolom magamat előttetek. Felvilágosítást adok a lényemről, kormányzásomról, tevékenységemről, örök megváltó tervemről. Leleplezem előttetek a magam képét, amit lehet szeretni. És majd meg is szerettek, ha kinyílnak szemeitek, és a rólam való képet befogadjátok a szívetekbe. Hogy felismeréseitek helyes legyen - ezért meg is szólítalak benneteket.

Az emberek szellemben még vakok, ezért nincs helyes elképzelésük istenükről és teremtőjükről, aki Atyjuk kíván lenni. Elbukásokkal egykor elvesztettetek minden ismeretet, és emberi létetek kezdetén is még ebben a sötét szellemi állapotban vagytok. Ezért ha el akarom érni hogy szeressetek, akkor meg kell világosítanom szellemeteket. Kis világosságot kell adnom, ami Istenetek és Teremtőtök képét is megvilágosítja, hogy megismerjétek. Felvilágosítást kell adnom teremtetekről - hogy egy tökéletes lényből lettetek - akit bár nem láttok, de ő végtelen boldoggá tesz benneteket. Meg kell ismernetek, hogy kik voltatok, kik vagytok, és újból ki lesz belőletek.

Mindennek az ismerete hozzájárul, hogy felismertek és megtanultok szeretni: Felém törekedtek, és egyesülni szeretnétek velem. Földi életeteknek az a célja, hogy a sötét és világosság nélküli állapotot elcseréljétek a legvilágosabb fénnnyel. Ekkor a bennetek lévő szellem - aki az én részem - megnyilvánulhat felétek, és mindig nagyobb világosság sugárzik reátok. Ha így éltek, mindig közelebb kerültök Istenetekhez és Teremtőtökhöz. Földi létetek alatt a célt is elérhettek: egyesültök velem. Ekkor megtörténik a visszatérésetek, és találkoztok a boldogsággal is, amit szeretetem mérhetetlenségében adni akar.

Eredményesen küzdöttem szeretetetekért, és szeretetem most már boldoggá tehet. Szentől-szembe láthattok, mert Jézus Krisztusban látható istenné lettem! Teljesült az a kívánságotok, ami egykor arra indított, hogy elforduljatok tőlem, és ahhoz fordultatok, akit látható istennek elismertetek.

De ő ellenfelem lett, mert velem szembehelyezkedve, magát tette meg Istenné. Az idő végtelenségei múltak el azalatt amíg tőlem elváltan éltetek. De most láthattok minden hatalmamban és dicsőségemben. Boldogságtoknak nem lesz vége, állandóan vágyódtok rám és közelségemre, és az állandóan beteljesedik. Amit ember szeme még soha nem látott, emberi fül még nem hallotta, azt készítem azoknak, akik engem szeretnek.

Mert végtelen szeretetem a gyermekeimé - mindörökké.

Ámen.

A Szellem tevékenységéről

B.D. No. 7965

12. augusztus 1961

Azt akarom, hogy Szellemem munkálkodása révén a fönről hozzátok érkező SZÓ eredetének ismerjétek föl engem. Ezért tegyetek említést erről a szokatlan folyamatról, amelyen keresztül ti minden külső, földi segítség nélkül egy terjedelmes szellemi ismerethez jutottatok. Azt akarom, hogy az emberek szerezzenek tudomást arról, hogy bensőséges kapcsolatban én direkt beszélek hozzájuk; de vannak bizonyos előfeltételei a belém vetett eleven hit, amelyet a szeretetben élés által lehet megszerezni - és tudatos befelé figyelés, amikor kinyitjátok szellemi fületeket arra a beszédre, amelyet Szellemem által most kaptok - aki az én részem és most megnyilatkozik nektek. Tanít és a legmélyebb titkokba avat; tehát szavam felhangzik bennetek és engem magamat hallotok.

Ezt a folyamatot csak kevesen hiszik el, különben mindenki elfogadná szavaimat. Szellemem tehát így munkálkodik, azaz megnyilvánul, és "bevezet minden igazságba". Ti, akik így halljátok szavaimat, akik direkt tőlem kaptátok, ti ismét továbbvihetitek és aki velem bensőséges kapcsolatban van és meghallgatja, vagy elolvassa, az is érzi majd szavaim erejét. "Szavam hatásaként" fokozott lelki érlelődést kap, mert én beszélhettem hozzá - ha indirekt módon, követeimen keresztül történt is.

Viszont aki nem tulajdonít szavaimnak semmi jelentőséget, aki tagadja, hogy a szavak eredete én vagyok, az nem ismeri el a Szellem tevékenységét, nem tud semmit arról, hogy "magam

munkálkodom abban, aki hisz". Nektek embereknek "megígértem" Szellememet; azt mondtam, nálatok maradok a világ végéig, mert én magam vagyok a SZÓ, és így szavaimban mindig azoknál vagyok, akik hisznek bennem és hallani akarnak.

Hogy beszélhessek hozzátok, kérem kell tőletek, higgyétek el, én magam vagyok az, aki megnyilatkozik, aki direkt megszólít. És most kérdezlek? Hol találtok még ilyen hitet? Nem nagyobb-e a kételkedés mint a hit, amivel szavaim felé fordultok? Ennek ellenére azt mondom: "Testetekből az eleven víz folyamai áradnak majd."

Szavam majd felhangzik bennetek, és isteni szeretetfényem majd betölti szíveteket, amikor isteni Szellemem számára felvevő edénynek felkészítitek. Mert a Szeretetszakra bennetek az én részem, tehát mindenről tud és belülről taníthat titeket.

Az Isteni Szellem beleömlése egy nyitott edénybe, egy emberi szívbe, az "Isten munkálkodása az emberben". És az az ember ezt újból kiadhatja szívéből és az mások tökéletesedését szolgálhatja - és így nem veszhetek el, ha belementek ebbe a velem való bensőséges kapcsolódásba és jelenlétem bizonyosságaként én megszólíthatlak. Nem ember szavait, hanem az Isten szavait halljátok, aki bennetek dolgozik, akinek hisztek. Ekkor biztosan az igazságban éltek, mert tőlem csak a tiszta igazság indulhat.

És amikor azt a feladatot adom, hogy szavaimat terjesszék, mert az embereknek a tiszta igazságra szükségük van, akkor azt akarom, hogy szavam hatását embertársatok is megtapasztalja a maga lelkén; mert szavam erőmmel van megáldva és ti mind valami csodálatosat kaptok, amit semmi sem pótolhat. Ez szeretetem direkt ajándéka; MAGAM hajlok le és beszélek hozzátok, direkt vagy indirekt - de mindig az én szavam, az én beszédem az amit kaptok - ha elfogadjátok a nektek nyújtott kegyelmi adományt.

Valóban, lelketek nagy áldást kap, általa kiérlelődik. Mert szavam ereje könnyűvé teszi, hogy magasra léphessen, elérhesse célját, egyesüljön velem, és bemehet a világosság és boldogság Birodalmába.

Ámen.

Isteni erő testi egészséget is ajándékozhat

B.D. No. 7980

31. augusztus 1961

Valóban felséges dolgot kínálok nektek, amikor MAGAM beszélek hozzátok, és mindig meríthettek erőt, ha tudatosan megnyíltok erőkisugárzásomnak; ha tudatosan akarjátok, hogy belőlem erő menjen hozzátok, amikor kéritek, hogy erő töltsön el benneteket; ha akarjátok, hogy ezzel a táplálékkal amit tőlem kaptok éhettek és szomjakatok kielégüljön.

Ha készségesen meg is hallgattok engem, ha azokhoz tartoztok is, akik belőlem akarnak enni és inni - mégsem vagytok képesek rá, hogy kegyelmi ajándékom teljes értékét felismerjétek. Ha fel tudnátok mérni irántatok való túlságosan is nagy szeretetemet, amely állandóan ajándékozni és boldogítani akar, akkor azt is tudnátok, hogy én csak olyan adományokat kínálok, amelyek számotokra rendkívüli módon támogató hatásúak lennének. Tudnátok, hogy csak az kínálok, ami lelketek tökéletességét és kiérlelődését szolgálná. És ti azon igyekeznétek, nehogy szeretet-adományaim korlátozást szenvedjenek. Akkor minden órában tudatosan megnyitnátok magatokat, hogy befogadjátok kegyelmi ajándékomat. Ekkor az erő teljességének juthatnátok a birtokába, ami folyton felétek áramlik, ha felfogására készek vagytok.

Ezért ha mély hitetek volna, szavaim ereje által testileg pillanatok alatt meggyógyulhatnátok.

Viszont ilyen szilárd hitetek még nincs, ezért csak arra törekedjétek, hogy szeretetben való cselekvéssel emeljétek szeretetetek fokát, és ezzel a hitet is szilárdítsátok. Amikor a szeretet teljesen betölt, akkor szívetekben csak szeretetem ereje számára van hely, minden más kiszorul onnan, és olyan közel vagytok hozzám, hogy érzitek jelenlétemet. Ez teszi tudatossá erőátadásomat - és ti testben és lélekben győgyultok.

Ezért újra és újra nyíljatok meg a belőlem való szeretet-erőnek, gondolataitokat fordítsátok újra és újra felém, és ezáltal állítsátok föl a kapcsolatot velem, ami lehetővé teszi szereteterőm hozzátok való áramlását. És legyen tudatos: hogyha megszólíthatlak benneteket, ezzel jelenlétem bizonyítékát kaptátok. Ez az összeköttetés már nem oldódik fel, hanem mindig bensőségesebb lesz. Valóban meg lesz az érzések, hogy erőhiányotok már többé nem lesz. Csak higgyetek nekem, és nem engedem megszégyenülni hiteteket. Nyissátok meg szíveteket, fogadjatok be - és észreveszitek jelenlétemet, a belőlem hozzátok áradó erőt, halljátok beszédemet és fölismeritek, hogy az különleges kegyelmi ajándék.

Észlelitek szavaim erejét magatokon, és lelkileg kiérlelődtek. Az érettség megnövekedett foka olymódon hat, hogy hitetek mindig erősebb lesz. Az erős hittel pedig minden elérhető, a testet is gyógyulásra segítheti, mert semmi sem lehetetlen annak aki hisz bennem, szeretetemben és hatalmamban....

Ámen.

Az isteni Szellem-szikra felébresztése garانتálja a lény átalakulását

B.D. No. 7984

4. szeptember 1961

Egykor az istenségektől megfosztottatok magatokat. Az ős-lényeteket visszájára fordítottatok. Már nem voltatok a világosság lényei, hiányzott belőletek minden szeretet - és szeretetemet visszautasítottatok, amely rátok akarta vetni sugarait, hogy mindörökké boldogítson. Ezzel a velem teljesen ellentétes lényetekkel, ezzel az istentelenségektel nagyon távol voltatok tőlem. Mivel lényetek ilyen ellentétesre fordult, már nem lehettetek a közelemben. Örök szeretetem fénye elpusztítana, annyira felemésztett volna.

De én nem akartam, hogy amit teremtettem az elpusztuljon. Azt akartam hogy visszatérjeteك hozzám. Ennek a feltétele, hogy a lény megváltozzon, mert az csökkenti a távolságot. Ha pedig visszanyeri ős-állapotát, a távolság teljesen megszűnik. Ezzel szeretetté válik, és mint egykor, újra rásugározhatom szeretetemet. Ez a szeretetté való visszaváltozás lehetősége tőlem a szeretet és irgalom munkáját várta: Örök Szeretetem egy szikráját kellett belétek helyeznem, mert belőletek hiányzott minden szeretet, és ezért képtelenek lettetek volna a visszaváltozásra. Egykori ellenállásokatok a nagyon hosszú és fájdalmas visszavezetési folyamat majdnem teljesen összetörte. Utána olyan állapotba jutottatok, hogy megint szabad akaratot kaptatok, mert előzőleg az megkötött állapotban volt.

A szeretethez való visszatérést az emberi szabad akarat állapotában kell megtenni. Ez lehetetlen, ha nem szunnyad már bennetek egy szikrányi szeretet, amelyet mint kegyelmi ajándékot helyezek minden ember szívébe. Amint ezt meggyújtja, és világos izzásig lángolni engedi - az újra isteni teremtménnyé teszi az embert. Ezt az embernek magának kell megtenni. És meg is tudja tenni, épp azért, mert Isten szeretetének szikrája az, ami benne szunnyad.

Ez a szellem-szikra isteni részetek. Az Örök Szeretet szellem egy kis része, amely elválaszthatatlan kapcsolatban van velem, és állandóan az Atya-szellemhez való visszatérésre ösztönöz. De eközben az ember minden szabadsága megmarad. Akkor is ha enged az ösztönzésnek, ha istenellenes lényével, és ellenfelemhez való kapcsolata által - amit nem kíván megváltoztatni - a kis szikrát elfojtja.

Szeretetre valamennyien képesek vagytok. Más kérdés, hogy készségesek vagytok-e rá. Ezt mindenki maga határozza el. A szellem-szikra, ami az én részem - bár igen nagy az ereje bennetek - arra nem kényszerít, hogy lényeteket megváltoztassátok, hanem csak megkönnyíti a változást. Tehát nem lehetetlen dolog, hogy a rövid földi élet alatt lényeteket szeretetté változtassátok.

A kapcsolat fönnáll velem, de arra magatoknak kell törekednetek, hogy a hatását is érezzétek, és szeretetem ismét belétek sugározhasson. Ezért a bennetek lévő szellem-szikrának össze kell kapcsolódnia az Atya-szellemmel, és ekkor visszavonhatatlanul elindul a lény visszaváltozása, és ismét az a boldog lény lesz, aki kezdetben volt.

Ha a szellem-szikra nincs bennetek, menthetetlenül elvesztek, mert az egy RÉSZ belőlem. Általa tudtok szeretni, van képességetek hogy szeretetet érezzetek, és magatok is sugározhattok. A szeretet nem veszik ki belőletek, hacsak magatok nem tiltakoztok a bennetek lévő szeretet ellen azzal, hogy ellenfelem felé igyekeztek, aki mindig megakadályozza, hogy szeretetből tevékenykedjétek. De amikor ti magatokban világosságot gyújtotok, akkor nem tud megakadályozni, mert figyelték és követitek a bennetek megszólaló finom kis hangot, mert az mindig szeretetteljes cselekedetre indít. Szellem-szikrámban valóban hatalmas, és tele van erővel, mert belőlem való rész. Felerősíti a legcsekélyebb akaratot is, ha az feléje fordul. Ellenfelem nem tudja megakadályozni, mert én vagyok bennetek a szeretet, és ellenem nem tud eljárni. Egyedül ti vagytok azok, akiket nem kényszerítetek amikor szabad akaratból ellenálltok.

Az isteni-szikra az én részem, garancia arra, hogy meg tudtok változni. Ez a belőlem való erő mindenre képessé tesz benneteket, ha a törekvésetek komoly. És hogy a komoly akarást megszerezzétek, arra az Isteni Megváltó - Jézus Krisztus nyújt állandó segítséget. Vágya, hogy elismerjétek Megváltónak, és az akarat erősítését tőle kérjétek, hiszen ő és én egyek vagyunk.

Engem egykor visszautasítottatok, nem akartatok Isteneteknek és Teremtőtöknek elfogadni - azt követtétek, aki lehúzott benneteket a mélységbe. És mindaddig hatalmában tart, amíg segítségül nem hívtok, és ENGEM fel nem ismertek, és el nem ismertek Jézus Krisztusban. És valóban, ellenfelem hatalma megtörik, ha kísértéseivel szembe állítjátok nevemet. Az akarat megerősödik, és mindig nagyobb kívánsággal akartok egyesülni velem. A szeretet-szikra komoly törekvése, hogy az Örök Atya-szellemhez kapcsolódjon. Ti benső ösztönzésnek tesztek eleget, amikor szeretetből való cselekvésre indít, mert szeretetem számára már átjárhatók vagytok. Lényetek felveszi azt a minőséget, amely az ős-lényetekhez hasonló. Szeretetté változott, és egyesül velem. Most már mindörökké el nem távozik, a gyermek visszatért Atyjához - akitől egykor elindult.

Ámen.

Minden lélek ős-szellem

B.D. No. 8008a

1. október 1961

Figyeljétek hangomra amikor felhangzik bennetek, mert Szellemem az, aki minden igazságba bevezet. És ha oktatást akartok az igazságból kapni, azt csak tőlem kaphatjátok, mert én vagyok az Örök Igazság.

Mikor egykor szeretetem lényeit kihelyeztem magamból, mindegyik öntudatos lény volt, akik a legbensőségesebb kapcsolatban álltak velem, és szeretetem állandóan sugárzott rájuk. Szeretetem sugárzása a legvilágosabb ismeretekbe helyezte a lényt. Világosságban éltek, felismertek engem, és mindent, ami körülvette őket. Istennel azonos volt minden lény, és mérhetetlenül boldog.

Ennek ellenére az átlalatok már ismert, és nektek megmagyarázott okból kifolyóan igen sokan elváltak tőlem. Akik nem követték ellenfeletem, az első elbukott ős-szellemet, azok a világosság mérhetetlen teljességében maradtak - míg a többiek elveszítették világosságukat. Én a végtelenségben a nálam maradt ős-szellemekkel munkálkodom, és teremtek. Ti emberek tudjátok, hogy azt a célt tűztem ki magam elé, hogy minden ember meg-istenüljön. És hogy ennek a meg-istenülésnek önként, a lény szabad akaratából kell végbemenni. Tudjátok, hogy a lények miért buktak el, és ismeritek öröktől való Megváltó Tervemet is. Mindez a buktak visszavezetését célozza, és biztos, hogy egyszer elérem.

Tudjátok, hogy számotokra a legmagasabb cél az "isten-gyermekség" elérése. Ezt elérheti minden lény, aki a Földön jár, és szabad akaratból komolyan erre törekszik. Tehát mindezeket összegezve: a tőlem egykor eltávozott, és elbukott lény ezzel elérte a boldogság legmagasabb fokát, hasonmásommá lett, teljes szabad akaráttal teremthet és dolgozhat - és akarata teljesen azonos az enyémmel. Már nem én rendelkezem, mert a gyermek teljesen azonosult az én akaratommal, és ezért mérhetetlenül boldog.

A nálam maradt szellem-lények is szeretnék elérni a boldogságnak ezt a túlságosan is magas fokát. Habár közvetlen kapcsolatban vannak velem, szeretet-erőm állandóan rájuk sugárzik - ennek ellenére

mégis csak akaratom eredményei, akik másképpen nem tudnak gondolkodni, cselekedni, csak akaratom szerint. Így, mintegy állandóan csak akaratom kivitelezői.

Hogy a két állapot közti különbséget számotokra világossá tegyem, az az érettség magas fokát követeli. Ez még nincs birtokotokban, ezért csak korlátozott gondolkodásoknak megfelelően - ahogy értelmek felfogni képesek - úgy tudom megmagyarázni. Mélységbe bukástok által elvesztettétek a Szellemi Birodalom összefüggéseinek mélyebb ismeretét, és a Földön még nem jutottatok el a végső megismerésre.

Így legyen elég ha tudjátok, a nálam maradt lények is megteszik egyszer az utat a Földön, hogy eljussanak az isten-gyermekség fokára. Ez boldogságukat mérhetetlenül megemeli. Tehát a földi lét - húsból való testi létet követel. Azt az életet, amelyben az egykor elbukott szellemi megállta az akarati próbáját. Tehát a világosságból való szelleminek is a földi testet kell választania, ha a Földön akar testbe-öltözni. Olyan testbe, amelynek szubsztanciái bizonyos érettségi fokot már elérték, és így a világosságból való szellemi is birtokába veheti, amennyiben a halott külső formának - tehát az emberi testnek - először életet ad, és most földi útját ebben a testben kezdi.

Tehát maga a világosság szelleme az a szellemi erő, amelynek bele kell folyni az emberi testbe - tehát abba, aki most fog megszületni - és csak akkor képes élni, ha a szellemi erőt, a lelket, az isteni ód-ot, mindent átfogó atyai szeretetemet belelehel a kül-formába. Mert célul tűzte maga elé, hogy minden teremtettest megistenít, és gyermekévé tesz. Tehát ez az angyal-szellem úgy eleveníti meg a leendő embert, mint annak a lelke. Bár ennek a testnek a szubsztanciái tisztábbak, mint a többi emberé, de kiérlelődve nincsenek. És ellenfelem birodalmában ki van téve a rossz befolyásának is. Mivel az angyal-szellem is szellemi feladatot teljesít a Földön, és mert többnyire nincs tudomása eredetéről - énjének, a lelkének kell ellenállni minden kívülről jövő támadásnak. Neki is küzdenie kell az ösztönök ellen, amelyek testéhez tapadnak - mert teste átment a teremtés dolgain. Többnyire nehéz földi útja van, és szabad akarata nem mondhat csődöt. Mindig nálam, Atyjánál kell menedéket keresnie, nehogy a szükséges ereje elfogyjon. Mert amikor mint angyal a földi útba kezdett, szabadon lemondott a világosság erejéről és teljességéről. De a velem való kapcsolata nagyon erős. Az ilyen embert szokatlanul erős szeretet járja át, és ez a legbiztosabb mód, hogy elérje célját, és mint "gyermekem" térjen vissza hozzám - hiszen ez volt a legnagyobb kívánsága.

A világosság minden szelleménél ugyanilyen a folyamat. Mint lélek kerül a földi-anyagi testbe, és az a test különféle minőségeivel több-kevesebb befolyást gyakorol rá. Ez a lelkét feladatok elé állítja, mert a külső burok mindig olyan, hogy átment a teremtés dolgain - hacsak szokatlan befolyások előtte már meg nem tisztították a szubsztanciákat. Ha igen, akkor hamarosan csatlakozik a lélek az isteni Szellem-szikra követelményeihez. Ez a Szikra különösen erősen világít ezekben az emberekben, és sokkal gyorsabban végbeviszi a test minden szubsztanciájának az átszellemítését. Így lett Jézus lelkévé is egy hatalmas világosság szellem. Külső burka neki is a földi-anyagi forma lett. Ő is akkor adott életet ennek a formának, amikor azt a "lélek" birtokába vette, és ő a Földön megszületett. Az edény, aki szülte tiszta, és makulátlan volt. Nemzése nem volt az érzékek alacsony aktusa. Ennek ellenére teste hasonló volt minden ember testéhez, mert végbe kellett vinni az átszellemítés munkáját, hogy példaképe lehessen minden embernek akik követik, és követniük is kell.

Habár a világosságból való volt, az ő lelkét is szorongatták a még éretlen lényszerűek, és ő nem rázhatta le magáról őket - hanem a szeretet erejével kellett átszellemítenie őket. Ez önmagán végzett igen nagy munkát jelentett.

Ezt a munkát az angyal lelkek is elvégzik földi életükben. A mélységen átvető út küzdelmet jelent számukra is, céljuk hogy mindent legyőzhessenek ami a mélységhez tartozik - de a sötét erők főleg ezeken az embereken tombolják ki magukat. Nagy szeretetük kitartással és türelemmel végzi ezt a munkát. Többnyire sikeresen átszellemítik testüket, lelküket. Ez azt jelenti, hogy megváltják önmagukban a lélekhez társuló, még szellem nélküli szubsztanciákat, és elviszik őket a teljes rendre - miközben teljesítik azt a magas fokú missziót, amire magukat felajánlották.

1 1961.10.3.-án: Minden lényyszerű aki egykor tőlem kiindult, minden szellemi lény akit szeretetem létrehozott - belőlem kisugárzott erő, ős-elemük ugyanaz, mint az enyém, belőlem való szeretet-erő. Az elbukott szellemit visszavezetés céljából felosztattam megszámlálhatatlan részecskére. Az egykor kisugárzott erő így különféle teremtet dologgá formálódott, mert az erőnek valahogyan tevékenyvé kellett válnia - ez örök törvény.

De a feloldott részecskék újból összegyűlnek, és minden bukott ős-szellem visszanyeri én-tudatát. Majd amikor a végtelenül hosszú fejlődési út eléri az utolsó szakaszát, ember formájában megy át a Földön, mielőtt a Szellemi Birodalomba mehetne. Az összegyűlt szellemi tehát mint lélek megeleveníti az emberi külső formát, és benne a lélek maga az egykor elbukott ős-szellem. Ő az a lény aki világossággal telítve ment ki tőlem - de szabad akaratából elbukott, mivel az első bukott ős-szellem magával rántotta a mélységbe. Az ős-teremtésű szellemek serege végtelen volt, és végtelen volt azok száma is, akik nálam maradtak. És alapjába véve ezek is ugyanazok, a belőlem kisugárzott szereteterőből jöttek létre.

Tehát amikor a földi utat egy angyal-szellem teszi meg - hogy az isten-gyermekséget elérje - ugyanabba a helyzetbe kerül, mint bármelyik bukott szellem. Teste szintén húsból való burok, amely többé-kevésbé kiérlelődött részecskékből áll, mert az izomzat ehhez a Földhöz tartozik. Lehet, hogy teste tisztább, és nem annyira áll szembe velem - de mindig földi anyag, ami a szellem számára nehéz megpróbáltatássá teszi a földi életet. Kell, hogy ellenállások érijék, kell hogy a világosságból való léleknek küzdelmei legyenek a testével. A testet ellenfelem használja fel, hogy a lelket minden módon támadhassa.

Ezért a világosságból való lélek is ki van téve erős kísértéseknek, mert a földi test az ellenfél területe. Ő meg leginkább a világosságból való lelkeket akarja szorongatni - mert ha egykor nem sikerült, legalább most sikerüljön neki elbuktatni. De az ilyen léleknek szokatlanul erős a szeretete, állandóan fönről kéri az erőt. Kapcsolatát nem szakítja meg velem - inkább hatalmasan vonzódik, és ez erős fegyver az ellenféllel való küzdelemben, mert mint győztes kerül ki belőle.

Azt ne higgyétek azonban, hogy egy nem bukott - tehát egy világosságból való szellem - egy másik, egy elbukott szellem mellé kerül, hogy felosztva együtt tegyék meg az utat. Minden lélek egy-egy ős-szellem - akár bukott, akár nem. De az elbukott ős-szellemnek megszámlálhatatlan részre felosztva egy fejlődési utat kell megtennie, mielőtt mint "lélek" juthatna egy emberi kül-formába. Az el nem bukott ős-szellem nem teszi meg ezt az utat, hanem mint fönről való lélek kapja az emberi burkot.

Ugyanezt teszik azok a világosságból való lények is, akik a túlvilági birodalomban már magas fokra jutottak, és most egy misszió teljesítése céljából szeretnének még egy utat megtenni, hogy az isten-gyermekséget is elérjék. Az ilyen lelkek közvetlenül megtestesülnek az anyatestben, és a belőlem egykor kisugárzott erő, mint "élet-ód" árad a külső formába, és ad életet nekik.

Mindig gondoljatok rá, hogy minden belőlem kisugárzott "teremtett" lény belőlem kisugárzott szeretet-erő, aki akaratom által lett én-tudatú lény, és többé már el nem múlhat. De az erőt én átformálhatom, a lényt én feloszlatom, és egyéb teremtményt készíthetek belőle, ha olyan cél lebeg előttem, amit bölcsességem és szeretetem diktál. Az éntudatú lényt emberi burokba is öltöztethetem, ha ezt szeretetem és bölcsességem eredményesnek tartja. És minden lélek, amit az ember tulajdonképpen életének kell tekinteni - egy ős-szellem, akinek szeretetem lehetőséget adott, hogy a Földön elérje az isten-gyermekséget. Ezt mint teremtettné, magának kell elérnie, és magának kell törekednie rá.

Ámen.

A "LÉLEK" fogalmát tisztázni kell, nehogy tévedésben éljetelek. Amit magatok körül láttok, az mind az egykor tölem kisugárzott szellemi erő, amely mint lény fel lett osztva, mert nem akaratom szerint használta az általam állandóan rá sugárzott szeretet-erőmet. Ennek az erőnek örök rendem törvénye szerint tevékenynek kell lenni.

Szeretetem erejét tehát egykor mint lényeket sugároztam ki magamból - de hogy szolgáló tevékenységet folytassanak, át kellett változtatnom őket a természet dolgaivá. A körülöttetek lévő teremtett világ így alapjában véve az az erő, amit mint önálló lényt helyeztem ki magamból. Akármilyen kemény állapotban van is az anyaggá lett szellemi erő, az mégis mind belőlem való fény és szeretetsugár, amelynek szeretetem és bölcsességem adott formát.

Ami szellemi, az már tönkre nem mehet. A valamikor kisugárzott erő visszavonhatatlanul visszatér hozzám. Ami körülöttetek van, az a legkülönbébb szellemi fokon áll. A teremtés oka és célja, hogy a szellemit kiérlelődésre vigye, mert mélységbe zuhanásakor lényét teljesen a visszájára fordította. Most tisztulási folyamattal mennek át az egész teremtesen, és újból istenivé válnak. Tehát önálló lények lesznek, akik saját boldogságukra szabadságban, világosságban és erőben tevékenykedhetnek. Egyszer újból összeáll minden őslélek felosztott részecskéje, és külső formájában majd mint ember megy át a Földön, hogy szabad akaratával elérje a végső beteljesülést. Tehát a lélek a belőlem egykor kisugárzott szeretet-erő, de szubsztanciáinak most tisztulásra van szükségük. Ennek ellenére szellemi, mert szellemi erő minden amit láttok - akkor is, ha mint anyag akaratom által megszilárdult.

A szellemi már bizonyos érettségi fokon áll amikor mint lélek éltet egy emberi testet. E nélkül nem kapott volna engedélyt, hogy ember legyen. De tökéletes lélekről még nem lehet beszélni - mert Lucifer birodalmán megy keresztül, és akarata, gondolkodása, még luciferi irányú. És mégis - ő az az elbukott ősz-szellem, aki a földi út által megszabadulhat minden anyaghoz kapcsolódó tulajdonságától. Szabadon akarhat, szabadon cselekedhet, és így megvan a lehetősége, hogy a legmagasabb tökéletesség fokát elérje - majd amint elhagyta a földi testet, mint sugárzó fény-lény megy be a túlvilági birodalomba.

Tehát a lélek az emberi szemnek nem észlelhető, mert nem mulandó, de fenn marad mindörökké. Az anyag tehát minden szemnek látható külső forma - és mulandó. Akaratom szerint viszont csak feloszlik, hogy szabaddá tehesse a benne rejlő szellemi részt. Tehát a látható Teremtés az egykor lényeknek teremtett szellemi erőből áll. A lény a teremtesen mint feloldott szellemi részecske megy át. Ez az elbukott ősz-szellem egyszer majd annyira megérlelődik, hogy mint az ember lelke, emberi formába megtestesülhet.

Habár a léleknek emberi a formája - de mint lélek csak szellemi szemekkel látható. Ezt úgy kell érteni, hogy egy bizonyos fokú érettség teszi lehetővé, hogy egy másik léleknek látható legyen. Ahogyan a Szellemi Birodalomban is felismerik egymást a teremtett lények, és gondolatcserét folytatnak egymással.

Ezt azért tehetik, mert szellemi látóképességük van, de ez nincs meg az embernek, vagy a Földről éretlen állapotban eltávozott léleknek. Tehát a lélek már nem anyagszerű forma, ha az anyag alatt valami materiálist, valami láthatót értünk. Szellemi forma, belőlem kisugárzott erő, amely életet ad egy halott formának. A halott forma az emberi test. A lélek gondolkodik, érez és akar. Ezt a test nem képes megtenni amikor hiányzik belőle a tulajdonképpeni élet - a lélek. Az emberi szervek teljesítik a funkciójukat, de mindenkor a lélek ad nekik eleveenséget, és hajtja őket. A lélek pedig az "én", aki ezeknek a funkcióknak a tevékenységét meghatározza.

Ezért a földi létért a felelőséget a lélek viseli, és nem a test. De a lélek állandóan fordított módon gondolkodna és cselekedne, ha - mint az én részemet - nem adtam volna társul melléje a Szellemi-szikrát. Az igyekszik befolyást gyakorolni rá, és maga alá akarja rendelni a lelket. Mindent úgy akar megtenni, mint ami megfelel az én akaratomnak - de kényszerít soha nem alkalmaz a lélekkel szemben. A lélek teljesen szabadon dönthet, hogy a szellem vágyainak, vagy a test vágyainak tesz-e

eleget. Tulajdonképpen ez a földi életpróba - aminek eleget kell tenni, hogy valaki tökéletesen mehessen be a túlvilági birodalomba.

Az ember szokja meg a gondolatot, hogy egy "bukott ős-szellem" a tulajdonképpeni énje. Ez az ős-szellem az emberi testet-öltés kezdetén még egy nagyon tisztátalan szellem, aki Lucifer területén tartózkodik. Ő maga keresztülment minden teremtetten, amelyekben megkötött állapotban még benne van minden luciferi. Azonkívül az emberi külső burok is anyag, tehát a fejlődés kezdetén álló szellemi. A végső tökéletesedésnek a földi élet alatt kell végbemenni. Ez elérhető, mert Jézus Krisztus végbevitt a Megváltás Művét, Ő Egyszülött Fiam, akit a Földre küldtem, hogy eltörölje a nagy ős-bűnt. Ez a bűn gátolt meg minden bukott lényt, hogy a Világosság birodalmába lépjen.

Az ember Jézus lelke egy világosságból való lélek - aki missziója céljából szállt a Földre, a sötétség birodalmába. A világosság egyik lelke testi burokba öltözött földi ember lett, aki épp olyan volt, mint a többi ember. Ezt a burkot a világosságból való lélek előre felkészítette magának, mert olyan tiszta edénynek kellett lenni, hogy az ember Jézusban ÉN MAGAM TARTÓZKODHASSAM.

Ennek ellenére a húsból való test földi-anyagi szubsztanciákból állt, mert az ember Jézusnak egy átszellemítési munkát kellett magán végbevinni - amely a többi ember számára példaképül szolgál. Tehát egy olyan lelki munkálkodást, amit minden embernek teljesíteni kell önmagán, hogy tökéletessé tegye magát. Ehhez járult még, hogy Jézus, a világosság legtisztább lelke, alászállt Lucifer birodalmába, egy sötét környezetbe, ahol ki volt téve mindenféle támadásnak.

De Jézus lelke nem volt egy bukott szellem!

És mert át kellett vándorolnia a mélységen, nem védekezhetett, hogy a Szellem-nélküliek ne támadják, és azok Lucifer parancsára erősen szorongatták is. Jézus lelke egész teljességében világosság volt. De amikor leszállt a mélységbe visszahagyta világosságát, mert az fölemésztette volna a maguk sötétjében élő embereket. Tehát Jézus külső burkát a világosság csak korlátozott mértékben töltötte el. Nem engedte, hogy szeretet-fénye világítsa - holott szeretete bensőségesen kapcsolódott hozzám, Örökkévaló Atyjához. Jézus lelke az én Szellememből való Szellem volt, épp úgy tölem kisugárzott szeretet-fény, de ezt a szeretetet nem adta le, amikor a Földre szállt. A Földön elkezdődött ellenfelem befolyása, aki meg akarta akadályozni Jézus megváltói munkáját, és megpróbálta Jézus lelkét lehúzni a sötétségbe. Jézus a maga óriási szeretet-fényével játszva tudott volna ellenállást gyakorolni minden támadással szemben, de akkor "Jézus követése" kérdésessé vált volna. Akkor mint "ember" soha nem lett volna példakép embertársai előtt - akiknek úgy kell élniük mint neki, hogy megszabadulhassanak ellenfelemtől. Akkor isteni erő vitt volna végbe valamit - ami az embereknek lehetetlen.

A világosságból való lélek tudatosan felvette a küzdelmet ellenfelemmel, amennyiben támadási felületet nyújtott neki. Jézus tudatosan ment bele a küzdelembe. Ezt jelezte az is, hogy a rossz szellemnek nem tiltotta meg a közeledést, amikor a kísértésben lelkét magának akarta.

Tehát nem a hatalmával, hanem szeretete erejével győzte le! Megszelídítette, és megváltást hozott neki. Mint embernek - a földi élete alatt - túlságosan nagy szeretete láng-tengerré változott. ENDEM vett fel magába - az ÖRÖK SZERETETET. Az ellenfél kísértéseinek nem engedett, legyőzött minden támadást. Nagy szeretettel és irgalommal a rossz szellem minden kívánságát legyőzte, hogy a még megváltatlan szellemin segítsen, és abba az állapotba juttassa, hogy az Jézus lelkéhez tudjon hasonlítani.

Ezt szeretetével végbe is vitte, teste minden rossz-szellemű szubsztanciája a lelkéhez alkalmazkodott, a test és lélek a legnagyobb fény tökéletességében ragyogott. Velem, az örök szeretet-fénnyel egyesült.

Ez a folyamat akkor is lejátszódik, amikor egy magas rangú lény, egy angyal-szellem akarja megtenni az utat a mélységen át, hogy isten-gyermekségre jusson, hogy olyan tökéletes szabad akaratú szellemmé váljon, aki velem és bennem szabadon terem. A szellem ilyenkor világossága erejét mindig korlátozza, ugyanúgy a tökéletességét is - mert az szétszakítaná az emberi testet, amely még nem tisztán szellemi test. Tehát a fény-szellem felveszi az emberi test formáját, viszont lelke szellem-

test marad. És ez a szellemi, határozatlan forma a lélek - ami az egyébként halott hús-test részeket elevenné teszi. Amikor később ez a lélek újból kilép a testből, akkor sincs semmi lehatároltsága, újból szabad, világossággal és erővel teljes szellem. Ez nem zárja ki, hogy egykor "emberi lélek" volt, és megtette az utat a mélységen keresztül.

Viszont egy ilyen lélek a földi életében rendkívüli szellemi képességekkel rendelkezik. Ellenfelem részéről a legnagyobb kísértéseknek van kitéve, de kapcsolatát nem veszti el soha velem, és szeretete által győztes lesz. Mert ami ellenfelemnek nem sikerült akkor, amikor elválasztotta tőlem a nagy sereg ős-teremtésű szellemet - az most sem sikerül neki. Mégis - egy a világosságból való szellem földi útja különösen nehéz, amíg egészen nyíltan le nem teszi a nagy akarati próbát, amely gyermekemmé avatja, és velem, Atyjával örökké egyesíti, és már határtalan boldogságot élvezhet.

Ámen.

Ismételt utalás a természeti eseményre

B.D. No. 8014

8. október 1961

Még egyszer ismeretet akarok adni a Szellem hangján keresztül arról, hogy elképzelhetetlenül nagy kihatása lesz annak az eseménynek, aminek elébe mentek. Ti emberek valami olyant éltek át, ami ennek a megváltó periódusnak a kezdete óta ilyen terjedelemben még nem fordult elő. Mert fel akarom rázni az embereket, akik mintegy álomban élnek, és azt akarom, hogy észre térjenek. És ez csak olyan hatalmas kihatású természeti esemény által lehetséges, hogy tragédiája elől - amit ez az embereknek jelent - senki el nem zárkozhat.

Az egész világ részt vesz benne, mert mindenütt attól félnek, őket is érheti hasonló esemény, mert előzőleg nem mutatott rá semmiféle jel, hogy ilyesmi lenne várható. Ezért az emberek között igen nagy lesz a nyugtalanság. Az is teljesen világos lesz az emberek előtt, hogy az eseményt nem emberi akarat hozta létre - hogy itt olyan hatalom munkálkodik, aki ellen nem tudnak küzdeni. Felismerik, hogy természeti elemek jutottak áttörésre, amelyeknek menthetetlenül ki vannak szolgáltatva. És ez volt a célom. Mert amíg az emberek mindig csak a másik embert teszik felelőssé azért ami a világban történik, senki nem ébred magára. De én azt akarom, hogy hozzám az utat mindenki megtalálja. Viszont a szellemi mélypont annyira alacsony, hogy az emberek már létemet is kétségbe vonják, és a hit minimumra csökkent. Ezért végső eszközökhöz kell nyúlnom, hogy magamat bizonyítsam - habár az ember még most is olyan beállítottságú lehet, amilyent választ magának. Mert nem kényszerítem, hogy bennem higgyen, adhat magának akármilyen más magyarázatot is - és majd nem is lehet mást várni. Megint csak kevesen lesznek, akik engem és hangomat megértik, és megnyitják magukat. Valóban amikor nagy szükségükben engem hívnak - csodálatosan akarok a segítségükre sietni, mert meg akarom nyerni őket magamnak, hogy mellettem tanúskodjanak, és amikor eljön az idő, eleven hittel lépjenek föl mellettem.

Teljesen szokatlan eszközökhöz kell nyúlnom, mert már annyira eltompultak az emberek, hogy a legborzalmasabb esemény sem mond már nekik semmit. Fülük ugyan felfogja róla a hírt, de egészen rövid idő alatt már el is felejtik, mert őket személyesen nem érintette. Azért kell az olyan esemény, ami MINDEN embert érint - ijedelmet okozva - vajon nem ismétlődik-e meg, hogy csak részleges-e a pusztulás, vagy végül is az egész Földet érintette. Ilyen ijedelembe kell helyeznem őket, mert az embert csak a saját sorsa érdekli, és ezért csak aggódjanak.

Ezenkívül lehetőség van adva, hogy az emberek megtalálják, és járják a hozzám vezető utat. Boldognak mondhatja magát minden egyes ember, akinek van már kapcsolata velem, vagy azt helyreállítja, aki imádkozik hozzám szellemen és igazságban. Ismételten mondom, megmenekültök a pusztulástól, tehát az anyagba való újra-száműzetéstől - ha engem megtaláltatok. Még ha alacsony lesz is lelketek érettségi foka, bemehettek a Világosság Birodalmába. Majd a túlvilági Birodalomban magasabb fokra léphettek, és a sötétségtől már nem kell félnetek.

Mert amint engem megtaláltatok, Jézus Krisztust és Megváltó Művét is elismeritek. Ha a megváltás kegyelmeit értékelitek, és bűneitek bocsánatát kéritek, megváltottan mentek be a túlvilági

Birodalomba. A másik lehetőség, hogy minden ellenállás nélkül elfogadjátok a túlvilági vezetők segítségét, akik elvezetnek az Isteni Megváltóhoz. De ehhez az kell, hogy még a földi élet ideje alatt ENGEM EL KELL ISMERNETEK, hogy szabad akarattal döntötök mellettem - ezeket pedig a hozzám intézett bensőséges szavaitok bizonyítják. És a mondhatatlan szenvedés azért érkezik az emberiségre, hogy ez a kiáltástok eljuthasson hozzám - mert a túlvilágon ez dönti el sorsotokat. Hinnetek kell létemet, mint aki Istenetek és Teremtőtök, és aki Atyátok akar lenni - azért mint gyermeknek kell az Atyátokhoz kiáltanotok. És ekkor valóban nem kell félnetek bármi jöjjön is, mert akkor egészen nyilvánvaló módon megtapasztaljátok védelmemet. Az utána következő idő, a kegyelem utolsó rövid ideje, amelyben mindenki dolgozhat értem.

Ekkor meggyőződéssel LÉPJEN FEL MELLETTEM. És ezt meg is teszi - mert már annyira nyilvánvalóan megtapasztalt és átélt engem, hogy már mindvégig hűséges marad hozzám.

Ámen.

A földi élet megindokolása és célja

B.D. No. 8020

16. október 1961

Tudnotok kell - oka és célja van, hogy mint ember éltek a Földön. Nem a Teremtő hangulatából kerültetek a világba, hanem szellemi előzmény képezi alapját megteremtéseiteknek, előzmény, ami elgondolhatatlanul hosszú idővel ezelőtt játszódott le a Szellemi Birodalomban.

Ebben a Birodalomban a lényeknél, akiket szeretet-akaratom helyezett ki magamból, egy változás ment végbe. Felborult a Rend törvénye, amiben mindennek mozognia kellett, ami tökéletes volt. A tökéletesen kihelyezett lények ellenkezőre fordultak, kiléptek a Rend törvényéből és tökéletlenekké váltak. A lényeknek ez a változása szabad akarattól ment végbe, azaz a lények akarata a fennálló Rend ellen fordult. Ellenem fordultak, Istenük és Teremtőjük ellen - akit azonban már megismertek, mert az ismeret világosságában éltek. A Szellemi Birodalomnak ez az eseménye a magyarázata az ember-léteteknek a Földön. Mert ti vagytok ezek a szabad akarattal tőlem eltávozó szellemek. Ti vagytok azok a lények, akiket egykor a legnagyobb tökéletességben helyeztem ki magamból, és ti lények szabad akarattal fordultatok ellenkezőre - ti vagytok a bukott szellemek.

Azonban örökkévalóságok vannak a tőlem való elfordulástok és az ember-lét között. Végtelenül hosszú az idő, amióta a bukott lénynek megváltoztató folyamatban kell részt vennie, amikor leírhatatlan szenvedéseknek és kínoknak van kitéve, amikor a mélységek mélyéből lassan újra a magasba fejlődik, mindig vezetésem alatt, mert soha semmi sem maradhat elválasztva tőlem, ami kiindulását tőlem vette.

Így tehát egyszer ti is elértétek fejlődéseiteknek azt a fokát, amikor mint ember mehettek át a Földön, az utolsó rövid szakaszt, ami visszavisz kiindulástokig, hogy szabad akarattal vigyétek végbe visszatéréseitek Istenetekhez és Atyátokhoz, akitől egykor ellenkezőre fordult akarattal eltávoztatok.

Amikor ember-léteteket így szemlélitek, akkor megtanuljátok megérteni, milyen fontos ez számotokra. A földi élet már nem lesz öncélú, hanem egy cél eléréséhez való eszköz, és ekkor tudatosan fogtok élni. Azonban nehéz arra a hitre indítani benneteket, hogy nem Istenetek és Teremtőtök hangulatának az eredményei vagytok - mert amit mondok, arra nincs bizonyítékotok.

De egyszer gondoljátok át komolyan, hogy magatok és minden más, ami körülvesz, mennyire csodálatos - ezek véletlenül nem keletkezhetek. Egy ilyen komoly elmélkedés után fel kell ismernetek egy Istent és Teremtőt, és meggyőződnotök, hogy semmi se értelmetlen, tehát kell hogy a ti földi életetek is valamilyen célt szolgáljon. Az általatok így felismert Teremtő-hatalommal kapcsolatot kell keresnetek, ami bármikor lehetséges gondolat, ima és szeretet-tevékenység által. Így a velem való kapcsolattal hamarosan világosság gyullad bennetek - a felismerés egy villanása - aminek valamikor teljesen birtokában voltatok. Minél bensőségebben keresitek velem a kapcsolatot, annál tisztábban ragyog bennetek a világosság, és teljesíteni tudjátok földi életetek célját. Ha szabad akarattal viszitek végbe a megváltozást, lényetek visszafordul a tökéletességre, ami a kezdeti állapototok volt. A

szeretet-szikrát felgyújtjátok magatokban, és az a legragyogóbb lánggal ég, ami annyit jelent, hogy újra beléptetek az örök Rend törvényébe, mert mindennek ezen belül kell mozognia, ami tökéletes.

Egy örökkévalóságokig tartó fejlődési folyamatot zárhattok le sikeresen, újra magatokra veszitek őslényemet, szeretetté alakítjátok magatokat, újra tökéletes lények lesztek, akik kezdetben voltatok. Ez a földi életcél, ami késztesen tudatos életre, hogy a végtelenül hosszú fejlődési folyamat utolsó stádiuma meghozza az eredményt: mint teljesen átszellemült lény legnagyobb tökéletességben távozzatok el a Földről, és bemehessetek a Világosság Birodalmába és a boldogságba, ahonnan egykor elindultatok.

Ámen.

A „tudás” és „felismerés” különbözősége.

B.D. No. 8025

24. október 1961

A felismerés foka megfelel a lelki érettség fokának. A felismerést nem cserélhetitek össze a tudással, mert az utóbbit az értelmekkel is elérhetitek. Ez a tudás az igazságnak is megfelelő, ha azoktól veszitek át, akik már felismerésre jutottak - de ez nem jelent felismerést a számotokra. Csak amikor a magatok szeretetét egy bizonyos pontig felerősítitek, csak akkor hatoltok be a "megértésbe" és így az eleven lesz a számotokra is. Ez belső fényt közvetít - és ezzel visszanyeritek azt az állapotot, amit szabad akaratból odaadtatok. Mert egykor elcseréltétek a fényt a sötétséggel, és elvesztettétek minden világosságot, és minden felismerést.

Tehát nem elég a rólam, lényemről, az ember földi életének az okáról, és a bukott szellemek visszavezetését célzó Megváltó Tervemről való iskolászerűen megszerzett tudás, mert mindezt addig nem értitek meg, amíg a szeretet bizonyos fokát el nem érték. Ugyanis az garantálja a belső világosságot, és Szent Szellemem bennetek való működését.

A felismerés annak jele, hogy az isteni tulajdonságok - amelyek míg szeretet nélkül vagytok, be vannak temetve bennetek - újból előtörtek. A felismerés az a világosság, amit vissza kell nyernetek, hogy boldogok lehessetek feltéve, hogy a földi élet alatt magatok is világosságra törekedtek. Mert lehetséges, hogy szeretetben eltöltött életet éltek - de nincs bennetek tudásszomj. A felismerés világossága így majd akkor áraszt el benneteket, amikor leteszitek a földi testet, és bementek a túlvilági Birodalomba.

A szellemben felébredt ember különbséget tud tenni a felismerés és a tudás között. Az értelmi tudást nem azonosítja a felismeréssel, és tudja, hogy a helyes felismerés magas fokú szeretetet kíván. Mindezt bizonyítja, hogy ti emberek sikert értetek el, ha a szeretet által mélyebb "megértésre" jutottatok, és általa "felismerést" kaptok. Mert ez már az ős-állapotba való visszajutást jelenti, abba, amikor még átsugárzott rajtatok a szeretet és világosság, amikor még nem buktatok bele a sötétségbe - abba a sötétségbe amelyben mint emberek mindaddig benne maradtok, amíg lelketek éretlen, azaz szellemetek még nem ébredt fel.

Addig soha nem boldogíthatom az embert a felismerés világosságával, amíg nem teljesítette azt a feltételt, amely megengedi, hogy Szellemem benne munkálkodjon. Mert Szellemem, tehát egy részem az, amely az embereknek a felismerést közvetíti. Olyan tudást nyit amit megértetek, ami boldogít, ami világossá teszi szellemi állapototokat, ami világosan felismerteti az összefüggéseket - és amit ezek alapján az előrehaladt lelki érettség bizonyítékának lehet nevezni.

Az igazi felismerés mindig boldogító, és soha nem téveszthető össze az ismeret tömegével, amit még nem értettek meg, ha Szellemem még nem tevékenykedhet bennetek, bár az értelem az ismeretet fölvette magába. Ez halott tudás valamiről, amely a lelki kiérlelődés szempontjából értéktelen. Igen - az ilyen ismeret megszerzésétől csak óvni lehet, mert hogy a tudás elevenné válhasson, előtte szeretetben eltöltött életútra van szükség.

Szeretetre van szükség, mert az emberben a szellemet ez ébreszti életre, és az igazi világosságot majd csak ez gyújtja meg. A tudásból majd ekkor lesz felismerés, a lélek csak ekkor éri el azt a fokú

érettséget, amely a szellemi sötétséget megszünteti. Csak ekkor lehet olyan világosságról beszélni, ami az embert belülről világosítja meg, és felismerést nyújt minden szellemi folyamatról, az ősz-kezdetől minden létező végcéljáig, és a Földön töltött emberi lét okáról és értelméről.

Amint ez az ismeret megvan az emberben, mindent meg tud érteni, megérti a lényemet is, teljes megértést tanúsít örök Megváltó Tervem iránt, mert most ismeri csak föl az összefüggéseket - mindent tisztán és világosan lát. Nincs más célja, mint hogy ősz-állapotát újra elérje, mert akkor boldog volt. Minden érzékszervével a velem való egyesülés felé törekszik - oda ahonnan egykor elindult.

Ámen.

Mi a szeretet? - Az én-szeretet felebaráti szeretetté változtatása

B.D. No. 8032

4. november 1961

Folyton figyelmeztetek benneteket, hogy az életet szeretetben töltsétek el. Mert a szeretet az az erő, ami megvált benneteket. A szeretet az az út, ami hozzám vezet. A szeretet az ősz-elemem, és ezért lehet bensőséges kapcsolatban velem az, aki szeretetben él, mert biztosan magához von engem - aki maga vagyok a szeretet.

Mit jelent az, ha valaki akaratom szerint éli a szeretetet? Azt, hogy az önszeretetet, ami az emberi testbe öltözés kezdetén még a lényetek volt, ezzel önzetlen embertársi szeretetté változtatjátok. Azaz, a megkívánó, birtokba vevő szeretet önzetlen, adakozó, boldogítani akaró szeretetté válik - és egyedül ezt lehet ISTENI SZERETETNEK NEVEZNI.

Ellenfelem jól értett hozzá, hogyan lehet ezt az isteni szeretetet a fordítottjára változtatni, hogy olyan dolgok után keltsen vágyódást, amelyek istenellenesek. Értett hozzá, hogy olyan ösztönöket ébresszen, amelyeket ki akartok elégíteni. Önmagatok szeretetét belemélyítette a szívetekbe. Ezt a szeretetet kell ismét isteni, önzetlen szeretetté változtatni a földi élet idején.

Gyakorolnotok kell az önzetlen felebaráti szeretetet. Gondoljatok kevesebbet magatokra - ezzel szemben embertársatok sorsát viseljétek szíveteken. Boldogítsatok embereket, sugározzatok bensőséges szeretetet, mert egyedül ez az isteni szeretet - az a szeretet, amely bennünket is mindörökké összeköt.

Ezért az embereket ismételten földi feladatukra kell figyelmeztetni: **HOGY ŐK IS SZERETETTÉ VÁLJANAK.** Újból és ismételten eléjük kell tární szeretet-parancsomat - és ezzel együtt hogy a szeretet gyakorlása milyen hatást gyakorol a lélekre. Meg kell okolni, **MIÉRT** kívánok az emberektől szeretetet. Kapjanak rá magyarázatot, hogy azért zuhantak a mélybe, mert szeretetem ellen tiltakoztak, és ezzel kiléptek örök Rendemből. Szeretet áramlásom körén kívülre helyezkedtek, és ezáltal egész lényükben ellenkezőjükre fordultak.

Az embereket arra kell oktatni, hogy az "életet" a szeretet garantálja - míg szeretet nélkül a lény halott, akkor is, ha mint ember úgy néz ki, mint aki él. Meg kell tudniuk, azért élnek a Földön, hogy örökéletet szerezzenek maguknak. Az örökélethez pedig olyan fokú szeretet kell, amely tudatosan küzd az önzés ellen. Az embereknek tisztába kell lenni azzal, hogy az általam akart "szeretet" alatt mindig az önzetlen, adakozó és boldogítani akaró szeretetet kell érteni.

Amikor az ember szeretetté próbálja változtatni lényét, hamarosan megtapasztalja mennyire hatásos az isteni szeretet. Mert általa megtanulja, hogy mindent megértсен. Ezzel világosság lesz benne, kilép a szellemi sötétségből és "felismerésre" jut. Szellemem átjárja, tud tanítani, mert benső felismerései képessé teszik hogy ismereteit átadja embertársainak. De a szeretetben való éléssel embertársainak is olyan szellemi állapotba kell jutniuk, amelyben a közölt ismeretet felismerik mint igazságot.

A szeretetben való élésnek világos szellemi állapotot kell létrehoznia - különben a szavak csak tetették a szeretet-parancs teljesítését, de a bizonyítás elmaradt. A szeretet mindenben az első, a szeretet isteni, a szeretet tűz, amely feltétlenül világosságot áraszt. Tehát ahol igazi szeretetet gyakorolnak, ott a bölcsesség is felismerhető. Helyes a gondolkodása, mert belső világosságot teszi

világossá, és beszéde is bölcs, mert a Szellem nyilatkozik meg benne. Mert benne magam nyilvánulhatok meg, és az én szavam valóban világosság és élet, és mindig az igazságot mondja.

A szeretetben való élés hatását fel lehet ismerni, mert: "Aki megmarad szeretetemben az bennem marad, és én benne." És ahol én vagyok, ott már hat SZELLEMEM, és az úgy nyilvánul meg, hogy jelenlétemben nem lehet kételkedni.

Ámen.

A felismerés jelentősége

B.D. No. 8034

6. november 1961

Gyermekeim, újból és újból megszólítalak, mert tudom, szavaimra szükség van, hogy erőt adjon az életúton. Mindig legyetek tudatában: én jelenlévő vagyok amint részletekről csak egy gondolat is érint, és kívánjátok, hogy kapcsolatban legyek veletek. És amikor én nálatok jelen vagyok - akkor erőm is átáramlik rátok.

Lelketeknek erre az erőre szüksége van, hogy kiérlelődhessen. Ezért haladásnak minősíthetitek, amikor engeditek, hogy beszélhessek hozzátok. Ilyenkor világosságtok mindig tisztul, és ez mélyebb megismerést jelent. Jelenti a fokozódó tudást, a világos gondolkodást, és a helyes irányú akaratot. Veletek való beszédem ezeket garantálja nektek - mert a hozzátok átáramló erő hatóképes, tehát fokozódó bölcsességben jelentkezik.

Nektek embereknek a legnagyobb világosságra kell vágyódnotok, meneküljete a szellem sötétségétől, és kérjétek tőlem a szellemi tudást. Mert milyen tudatlan állapotban kezdték a földi életet? És ha értelmetek tevékenykedni is kezd - be tudtok-e hatolni vele a szellemi területekre? Sűrű sötétség marad bennetek. Minden szellemi fogalom tisztázatlan és megoldatlan számotokra, amíg vágyat nem éreztek magatokban, hogy szeretnétek magyarázatot róla. Ugyanakkor ismeretlen előttetek a földi élet célja is - halottak vagytok szellemben, habár éltek a Földön.

Lehetek-e elégedettek a világosság nélküli földi lét csak a Földre irányuló céljaival? A világosság nélkülség nem boldog állapot, hiányát magatok is felismeritek, és belső világosság megszerzésére törekedtek. Mert a hiányos állapot csak akkor változik meg, amikor már érzitek a belső boldogságot, amikor az ismeret megnyílik, és fölvilágosítást kaptok földi életek céljáról.

Kíváncozzatok az ilyen világosságra, és megszólításaimra is figyeljete, amelyeket követeimen keresztül kaptok, ha magatok még nem vagytok képesek, hogy közvetlenül meghallhassatok. Szellemi tudásokat igyekezzetek kibővíteni, mert ez az ismeret az a világosság, amely hiányzott a testet öltések kezdetén, de amit fel lehet lobbantani, és akkor fényesen világít szívetekben.

Mert a kicsi szeretet-szikrának a világosságot Szellemem sugározza. Az mint az én részem nyugszik bennetek, és nektek a szeretet gyakorlásával kell fellobbantani. Tehát szívetek szeretete feltétlenül tudást hoz számotokra. A mélyebb tudás elérése kimondottan a szeretetben való élet megcáfolhatatlan hatása, mert a szeretet tüze a bölcsesség világosságát sugározza magából.

A szellemi állapototoknak meg kell világosodni. A szellemi sötétségnek el kell tűnni, és képessé kell válnotok, a szellemi összefüggések felismerésére. Meg kell értenetek engem - a kormányzásomat, munkálkodásomat. Ekkor képesek lesztek magyarázatok adására, mert most már én vagyok aki cselekszik bennetek - tehát ti az én akaratom szerint gondolkodtok, beszéltek és cselekedtek. A megismerés foka meghatározza a lelki érettség fokát. Mert én nem halott ismeretekről beszélek nektek, amely iskolaszerűen átvivődik rátok. Eleven, élő ismeretről beszélek, és a FELISMERÉS fogalma alatt egyedül ezt kell érteni. Én a magamból, az istenetekből való bölcsességből beszélek - amely nem érhető el semmi mással, csak SZERETETTEL, amely csak szellemi hatással jut a Földre, és amit csak olyan szív képes felfogni, amelyik a fényt is engedi magába sugározni, mert maga is tele van szeretettel.

Ezt csak a szeretet adja - és a szeretet fogadja be, míg ugyanez az ismeret halott tudás marad annál, akiben nincs szeretet. Igyekezzetek valamennyien, hogy felragyogjon a FELISMERÉS világossága

bennetek, mert csak ekkor közeledtek újból a legvilágosabb fény állapotához, amely kezdetben boldoggá tett - és hogy boldogok lehessetek, újból el kell érnetek.

Ámen.

Torzkép Istenről – Tévtanítások

B.D. No. 8035

7. november 1961

Micsoda torzképet kaptok lényemről, amikor úgy állítanak szemetek elé mint a harag és bosszúállás Istenét, mint irgalmat nem ismerő szigorú bírót, aki mindig csak büntet és elítél - de kegyelmet nem gyakorol. Az ilyen Istentől csak féltek, és félelemből engedelmeskedtek neki, parancsait csak a büntetéstől való félelemből teljesítitek - de soha nem szeretitek úgy, ahogyan akarja hogy szeressétek. Tehát amíg ilyen képet alkottok rólam - nem jártok az igazságban. Még a szellem sötétjében vagytok, célokat nehezen éritek el, és nem találjátok meg az egyesülést velem. Egyesülést csak a szeretet tud létrehozni, és aligha éreztek szeretetet az iránt, akit ilyennek állítanak elétek. Pedig én a szereteteket, a legteljesebb bizalmatokat akarom megnyerni. Azt akarom, hogy hűséges Atyátoknak ismerjétek meg, aki a szeretet által akar szoros kapcsolatban lenni gyermekeivel. És ezért helyes képet kell kapnotok rólam. Lényemről az igazságot kell megtudnotok - azt, hogy önmagamban vagyok a szeretet, a bölcsesség és hatalom. Magam a legnagyobb tökéletesség vagyok, és amikor érzitek hogy szeretetem - ami teljesen a tietek - átölel, akkor szeretni is tudtok.

Féltek attól az Istentől aki büntet benneteket amikor vétkeztek ellene - de szeretni nem tudjátok. Én viszont nem büntetek, hanem mindig csak segítek, hogy kikerüljétek a magatok bűnös állapotából. Adok erőt és kegyelmet hogy meg tudjátok tenni. Soha nem taszítom a mélységbe, soha nem küldöm kárhozatra aki vétkezett és bűnös lett, sőt, azon próbálkozom, hogy felhúzzam a mélyből. Szánom - mert maga vette útját a mélység felé.

Szeretetem tanúbizonysága minden eszköz, amit arra használok, hogy a bukottat, a bűnössé váltat a magasba emeljem. De ez sohasem büntetési akció. Az szeretetemmel összeegyeztethetlen lenne. Ne adjatok soha az olyan tanításnak hitelt, amely engem bosszúálló és büntető Istennek állít elétek. Ezért, mint téves tanítást visszautasíthatjátok az örök kárhozatról szóló tanítást. Teremtényeimet nem én vetem kárhozatra, a maga szabad akaratából törekszik a mélységbe.

Én mindig a szabadulásán dolgozom. De igazságosságomat nem lehet félretenni. Ez annyit jelent, hogy az örök boldogsággal nem ajándékozhatom meg azt, aki eközben szabad akaratból eltávozik tőlem, és a mélység felé törekszik.

Reám gondolva csak jóságos és nagyon szeretetteljes Atyát képzeljétek el, aki mindig kész hogy szeretetét nektek adja, de aki - mert tökéletes - nem teheti meg hogy az örök Rendet ne vegye figyelembe. A hozzám vezető út minden időben és mindenki számára nyitva áll. Még a legmélyebbre zuhant bűnösnek sem kell mást tenni, mint hogy karjait kérőn felém nyújtja. Én kezeit azonnal megragadom, és a magasba húzom. Szeretetem és irgalmam annyira nagy, hogy minden bűnétől eltekintek, ha a lény szabad akaratból odaadja magát nekem. Akkor eltörölhetem minden vétkét, mert az ember Jézusban ezért ontottam véretem. Tehát a bűnadósság eltöröltődött, ahogyan azt az igazságosság megköveteli.

Most a legnagyobb őszinteséggel bemutattam lényemet, nektek sem eshet nehezetekre, hogy szabad akaratlaltal vegyétek felém utatokat. Kevés szeretetet ajándékoztok annak az Istennek, akitől féltek kell, ezért az embereknek meg kell tudni az egész igazságot. Olyan szellemi ismeretet kell kapnotok, amely tiszta értesülést ad Istenetekről és Teremtőtökről - aki ATYÁTOK AKAR LENNI, mert a téves tanítások nem vezetnek el az üdvösségre.

Ezeket meg kell bélyegezni, mert ellenfelemtől indulnak ki - aki sötétségben akar tartani benneteket. Mindent megtesz, nehogy megtaláljátok a hozzám vezető utat. Az irántam való félelmet ő plántálja az emberek szívébe, nehogy felnőjön az a szeretet, amely a gyermeket összekapcsolja Atyjával. Én viszont el akarom nyerni ezt a szeretetet, ezért elvezetlek bennetek az igazsághoz.

Micsoda feltételezés, hogy az atyák könyvével lezárultak az írások, amelyek szavaimat tartalmazzák. Hogy én magam szabtam volna határt, hogy TÖBBÉ MÁR NEM NYILATKOZOM MEG, hogy többé az emberekhez már nem beszélek?

Ki jogosított fel benneteket, hogy ilyet feltételezzetek?

Ki tilthatja meg nekem, hogy ismételten és újra, mint Atya ne beszéljek gyermekeimhez? Ki ad jogot a feltételezésre, hogy a Biblia egyedül is elég, és nektek embereknek további beszédemre már nincs szükségetek? Ti, akik visszautasítotok minden Újkinyilatkoztatást, ti vagytok a legmélyebb szellemi sötétségben! Ebben a sötétben a Bibliát sem értitek, tehát számotokra a Biblia még lezárt könyv! A betűk szellemi értékét még nem fogjátok fel, különben a folytonos kinyilatkoztatásra szóló utalásaimat megtaláltátok volna, és Szellemem munkálkodása érthető lenne. De amíg saját szellemetek fel nem ébred, nem fogjátok fel a szavak értelmét, amit a Földön járva a tanítványaimnak mondtam.

Micsoda szegény lenne az emberiség, ha olyan könyvvel kellene megelégednie, melynek értelmezését nem tudnátok időközben felülvizsgálni? Felülről a tiszta igazságot mindig felajálják, amihez hozzámérhetnétek, hogy még az igazságban mozogtok-e!

Ti, akik egyedül csak az Atyák Könyvét akarjátok érvényesíteni, magába a "szóba" még nem hatoltatok be. Csak az értelmekkel olvassátok, de a bennetek lévő szellemet még nem engedtétek szóhoz jutni, pedig ő megtanított volna, és magyarázatot adott volna a szavak értelméről! Még nagyon függök a betűkön, és a szellemi értelmét nem fogjátok fel!

Amikor meg az igazságba MAGAM akarlak bevezetni, akkor letagadjátok munkálkodásomat, és szolgálaimat azzal gyanúsítjátok, hogy ellenfelemmel paktálnak.

Tagadjátok azt az akaratomat és hatalmam, hogy beszélek azokkal akik teljes hittel felajánlották szolgálataikat, és ezért képesek magukban meghallani hangomat. Ti mereven kitarthatok a nézet mellett, hogy szavaim közlése lezárult azzal az írással, mely egyedül kapott jóváhagyást tőletek. Ez nagy károsodást jelent számotokra. A magasból érkező szavaim visszautasításával azt igazoljátok: **HOGY CSAK HALOTT KERESZTÉNYEK VAGYTOTK.**

Mert az ELEVEN kereszténységet az jellemzi, HA SZERETETBEN MUNKÁLKODIK. Ez szellemi megvilágosulást hozna nektek. Tehát annak megértését is, hogy a szellemi szükség idején rendkívüli segítségemet nyújtom nektek! Akkor megértenétek a Biblia szavait is, az ígéreteket amiket adtam, és amelyek arra utalnak, hogy azoknak nyilatkoztatom ki magamat, akik parancsaimat megtartják. /Ján. 14, 21/

Hogyan akarjátok ezeket az ígéreteimet magyarázni, ha tagadtok minden "Újkinyilatkoztatást" ? Talán engemet akartok hazugnak odaállítani, amikor bejelentem, hogy "elküldöm a vigasztalót, aki bevezet benneteket minden igazságba". /Ján. 14,26/

Hogyan értitek ezeket a szavakat? A szavakat, melyeknek pedig teljesedniük kell, mert minden ígéret beteljesedik, amit földi vándorlásom alatt adtam az embereknek.

Hinni miért nem akartok? Mert gögös szellemek vagytok! Mert a belső elevenség hiányzik belőletek, hiányzik a felébredt szellem, és ezért azt hiszitek, hogy engem és munkálkodásomat lehatárolhatjátok, úgy határozhattok felőlem, ahogy nektek tetszik!

De tévedtek, még akkor is, ha tanulmányaitok által olyan tudás birtokában hiszitek magatokat, amely arra jogosít, hogy magasból érkező szavaimat visszautasítsátok. Gögös szellemek vagytok, és azért soha nem kaphattok tőlem kinyilatkoztatást! Kegyelmeimet csak az alázatosoknak adom - és ez az alázat hiányzik belőletek. Ezért még sötétségben vándoroltok, és nem tudjátok áttörni, mert

kerültek a világosságot. Pedig világosságot az adhatna, ha arra vágyakoznátok, hogy a világosság sugárkörébe lépjete.

A teremtmények iránti szeretetemnek soha nem lesz vége, és azért ha A FELTÉTELEK megvannak, soha nem mulasztom el, hogy meg ne szólítsalak benneteket. Szavam azok számára mindig felhangzik, akikben jóakarát van, akikhez úgy beszélhetek mint Atya a gyermekéhez, akik elevenen hisznek benne.

Nekik tanúságot teszek magamról, és az enyéme felismerik hangomat.

Nekik jelenlévő lehetek, és kinyilatkoztathatom magamat, ahogyan megígértem.

Ámen.

Imameghallgatás - Igazi gyermek viszony

B.D. No. 8073

6. január 1962

Ó, hát ismerjétek fel Atyátok szeretetét! Aki a legjobbat akarja veletek. Engedjétek meg neki, hogy visszatartsan azon az úton, mely a pusztulásba vezet. Hallgassatok pásztorotok csalogató szavára, és forduljatok feléje. Térjétek vissza hozzám, engedjétek általam vezetni magatokat, mert ha távol tartjátok tőlem magatokat, akkor ki vagytok szolgáltatva az ellenségnek, aki irgalom nélkül leránt a mélybe. Ő szétkergeti a nyájamat, és könnyedén hajtja a maga területére, ha nem állnak a védelmem alatt, mert oda nem követhetem őket.

Nektek embereknek tudnotok kell, hogy állandóan kémkedik körülöttetek, hogy egyetlen alkalmat sem mulaszt el, hogy hálójába vonjon. Sok sikere van, mert ti a saját erőtökre hagytok, holott győzni csak támogatással tudtok. Látom sorsotokat, látom a veszélyt melyben vagytok. Ha segíteni akarok — nem fogadjátok el. Elfordultok tőlem, mert akaratotok még nem irányul rám. Kényszerrel nem lehet gondolkodásokat megváltoztatni, mert szabad akarattal kell felém fordulnotok, csak akkor foghatlak kézen, nyilvánvalóan csak akkor tapasztalhatjátok meg segítségemet.

Hogy elérhessem ezt a szabad akarattól való hozzámfordulást, valamilyen szükségbe kell juttatnom benneteket — de ekkor újra nehezetekre esik hogy elhiggyétek: az Isten a szeretet. De a szükség arra indítson benneteket, hogy az utat felém vegyétek, és engem kérjétek, hogy segítsek. Csak ennyit akarok elérni vele, hogy hozzám találjatok, hogy hallgassatok pásztorotok csalogató szavát, hogy hozzám meneküljétek, mikor szükségben vagytok. Valóban segítséget kaptok, csak kiáltástok szívből fakadjon.

Sokszor csodálkoztok, hogy semmi imameghallgatásban nem részesedtek. De arról nem adtok számot magatoknak, milyen ez az ima, amit hozzám küldtök. Ha nem érzem benne a bensőséges kérést, amit szellemben és igazságban küldtök felém, nem hallak benneteket, mert ilyen ima naponta ezrével száll fel, de lélektelenül van elmondva, és nem igazolják a velem való kapcsolatot, a kérő gyermek kapcsolatát Atyjával, aki valóban segít bármi legyen is az. Mert nálam semmi sem lehetetlen.

Ha a bensőségesség hiányzik az imából, nem éri el fületem, és teljesítés nélkül marad. De sohasem azért mert belőlem hiányozna a szeretet — hanem mert belőletek hiányzik a gyermeki bizakodás irántam, mely pedig biztos szavatosságot ad mindenféle dolog teljesülésére. Csak tudnátok hinni a hozzátok való mérhetetlen szeretetemben, mely folyton szétszórni akarná magát, és amely nem akarja hogy szenvedjétek. Viszont viselkedésetek arra kényszerít, hogy olyan eszközöket használjak, mely arra készítet benneteket, hogy kételkedjétek szeretetemben. Ennek ellenére mégis csak segíteni akarok.

Boldog, aki ezt a végső segédeszközt igénybe veszi a maga számára, aki megtalálja hozzám az utat, és szükségében felém kiált. Mert valóban megtapasztalja segítségemet, nyilvánvaló módon átélhet engem, és hisz bennem, és nem veszik el.

Ámen.

Nyugodtan képviselhetitek szavaimat mint tiszta igazságot, mert gondolataitokat úgy vezetem, hogy azonnal felismerjétek, ellenfelem hol tolakodott közbe, hogy az emberi gondolatokat megzavarja. Én a tiszta igazságot adom, hogy elterjedjen. Akihez közvetlen formában eljuttathatom, az képes tanítani. Az mindig minden érvet meg tud cáfolni, amit embertársai felvetnek. Akarom, hogy az igazság áttörjön, hogy a sötétséget elhajtsátok és világosság legyen, azaz hogy az emberek helyesen tudjanak gondolkodni. De ez szabad akaratot követel, ezért nem lesz könnyű dolog. Viszont az ember maga felelős, hogy igazságban, vagy tévedések között mozog-e. Magam sok világosságot adok, amit csak el kell fogadni, ha lelke kiérlelődését komolyan veszi. Ezért adom azt a felvilágosítást is, hogy soha nem kell attól félnetek, hogy Szellemem ellentmondana önmagának. Minden eszközömmön keresztül, mindig ugyanazt az igazságot vezetem a Földre. Ami kinyilatkoztatásaimmal ellentétes, az mind ellenfelemtől származik.

Könnyen felismerheti mindenki - aki az igazságot komolyan veszi - hogy az én Szellemem nyilvánul-e meg. MERT MEGKÜLÖNBÖZTETŐ KÉPESSÉGET ADOK, mert úgy érzi, mintha magam szólítottam volna meg. Viszont szavaimat a szívével kell elfogadnia, és nem az értelmével. De aki előítélettel kezd a vizsgálódáshoz - az már képtelen a helyes megítélésre. Akkor már túlsúlyba került az értelme, és túlharsogja szíve érzéseit. Viszont én csak a szíveteken keresztül szólok hozzátok. Ezért amikor direkt, vagy szolgálaim által közvetítve szólok hozzátok - nyissátok meg szíveteket.

Tehát AKARJATOK BESZÉLNI VELEM, és valóban, gondolkodástok megvilágosodik. Megértitek, ami azelőtt érthetetlen volt. Képesek lesztek világos döntések hozatalára. Boldogok lesztek, hogy hangomat halljátok - hiszen minden gyermekemhez beszélni akarok, mindenkihez aki vágyódik, hogy meghallja hangomat.

Ámen.

A szeretet és hit átalakító ereje

B.D. No. 8096

7. február 1962

AVilágosság és Dicsőség Birodalmába akarlak bevezetni - mert szeretlek benneteket - és amindörökké kapcsolatban akarok lenni és maradni veletek. De ez a kapcsolat csak olyan lényekkel lehetséges, akik hasonlóak lettek öslényemhez, akik ismét olyanná alakultak, mint kezdetben voltak, amikor belőlem teljes tökéletességgel indultak - és ez annyit jelent, hogy csak tisztán fényből és szeretetből álltak. Ebből következik, hogy ismét világossággá és szeretetté kell válniuk, mert egykori tökéletes állapotukat szabad akarattal az ellenkezőjére fordították.

Hogy visszaalakuljanak szeretetté - és tökéletessé változzanak - ismét a szabad akarat műve, amit teremtményeimnek végbe kell vinni. Ezért lehet hogy végtelen hosszú idő lesz amíg ezt hiánytalanul véghezviszik. De mert végtelen szeretetem a lényt állandóan kíséri, és minden lehetőséget megteremt - ezért a célt is egyszer csak eléri, egyszer csak befejeződik az átalakulása, és a Világosságom és Dicsőségem Birodalma a lényt újból magába fogadja. Egyesül velem, és része az örök boldogság lesz.

Ti emberek, akik épp ezért tartózkodtok a Földön, hogy a szeretetté való visszaalakulást végbevigyétek, higgyetek az irántatok való szeretetben. És akkor keresitek, hogyan közeledhettek hozzám, és vágyódtok szeretetsugaraimra. Tudnotok kell, hogy szeretetem tűzének áradatában vagytok - csak éppen hatékonyságát a magatok akaratának megfelelően érzitek. Azt is tudnotok kell, nem nyugosztok előbb, míg ti is alá nem merültök szeretetem tengerébe - és örökké össze nem olvadtok velem.

Higgyétek ezt. Mert az igazolást csak akkor kapjátok, ha a célt már elértétek. Tehát a hit már a Földön ösztönözzön arra, hogy akaratom szerint éljétek. Elsősorban azon fáradozzatok, hogy a szeretetet éljétek, ahogyan törvényem tanítja. Majd törvényem teljesítésével eléritek hogy tudjátok, igaz amit hisztek.

Ha önzetlen embertársi szeretetben éltek, megteremthetitek azt a meggyőződést, hogy valóban olyan ismeret nyílt meg előttetek, ami boldoggá tesz. Bár Birodalmam dicsőségeit elétek tárhatják, hogy törekedjete rá, viszont erre vonatkozó igazi hitre majd csak akkor juttok, ha szeretettörvényeimet teljesítitek. Mert akkor észreveszitek az irántatok való szeretetemet is, és fölismertek mint a szeretet Istenét - aki vágyódik teremtményei szeretetére, és azt akarja, hogy mint gyermekek kérjenek valamit Atyjuktól. Hogy közelembbe jutva boldogíthassam őket szeretetemmel, mert az üdvösséget jelent nekik.

Ha tudnátok, hogy minden, amit önzetlenül tesztek mennyire áldásos - valóban megváltoznátok, és rövid időn belül szeretetté alakulna minden körülöttetek, és ekkor teljesítettétek az élet célját. De mindezt a szabad akaratként kell végbevenni. Azért fáradozik állandóan szeretetem, hogy beszédem által hatást gyakoroljak rátok, hogy éljétek a szeretet, elküldelek benneteket a végidő apostolaihoz, hogy a szeretet Evangéliumát hirdessék nektek. Mert a szeretetet semmi nem tudja pótolni - minden embernek magának kell szabad akaratlan szeretetre gyulladni, hogy aztán világos lánggal égjen. És ez a szeretet egyesül majd az én szeretetemmel, mert én az örök Szeretet vagyok. A szeretet képtelen másra - csak hozzám törekszik. És ha az emberekre újból rásugározhatom szeretetemet - mint kezdetben - akkor a fény is már ősállapotában van - összeolvadt velem - mindörökké.

Ámen.

A lélek egyénisége

B.D. No. 8117

5. március 1962

Még egyszer magyarázatot adok, hogy teljesen tisztázott legyen minden bennetek. A szelleminek, akinek életet adtam, nem tudjátok letagadni egyedi mivoltát. Saját képmásomra teremtett lény, akit teljesen izoláltan helyeztem ki a végtelenségbe. Volt én-tudata, tehát felismerhette magát mint szabad akaratú lény.

Önmagam miniatűrje volt, viszont ős-teljességgel szemben olyan kicsi volt, hogy szeretetem tűztengerének valóban csak egy kicsi szikrájáról lehet beszélni. Ennek ellenére egyedi volt, aki rendelkezett önmaga fölött. Szeretet-erőm állandó ömlése révén folytonos kapcsolatban volt velem, de ez őt semmiben sem gátolta. Szabad volt - tele erővel és világossággal. Isteni teremtmény, aki a legnagyobb tökéletességgel került ki belőlem - tehát részemről semmiféle korlátozást nem tapasztalt. Világosságának és erejének minden megrövidülését és korlátját maga teremtette önmagának - mert önmaga fölött szabadon rendelkezett.

Ez mindazokra a szellemi lényekre érvényes, akiket ama elsőként teremtett lélek hívott életbe, aki ezt az én erőm, és az ő akarata által tehette. A lények a legmagasabb fokon tökéletesek voltak, mindenki önmaga tudatában élt, tehát egy individuum, aki teljes önállósággal izoláltan a többitől teremthetett és munkálkodhatott a Szellemi Birodalomban. Tehát egy lény sem volt kényszerítő módon hozzám kötve. Mindenki szabadon, izoláltan mozoghatott, és boldog volt a szellemen teremtett dolgok között.

Tehát amikor a "szellemek bukásáról" van szó - amikor az ős-szellemek a mélybe zuhantak - az úgy értendő, hogy a lények tiltakoztak az ellen, hogy szeretetem sugárzását elfogadják. Visszautasították a szeretet-erő áradását, amely belőlem ömlött, és mindent elárasztott világossággal és erővel. Szeretetem szellemét nem fogadták el, és akaratlanul elváltak tőlem. De el nem pusztulhattak soha, mert lényük belőlem kisugárzott szereteterő - és az is marad mindörökké. Minden elbukott ős-lény egy önálló lény, egy egyed, és az is marad. De elvesztette minden erejét és világosságát, mert az erő forrásától, az örök világosságtól elfelé törekedett, elfordult tőle. Viszont megmaradt ugyanannak az ős-szellemnek, aki tőlem a legnagyobb tökéletességben indult. A bukott szellemiek visszavezetése egy igen hosszú folyamat, mert minden lény feloszlott részecskéjének keresztül kell mennie az egész teremtesen. A részecskék majd egyszer újból összegyűlnek, és végtelen hosszú időszakokon át kiképződik ismét az éntudatú lény, a bukott ős-szellem. Most már mint az ember "lelke" újra szabadon dönthet, vissza akar-e térni a boldog szellemek birodalmába, vagy újabb ellenállással végtelen hosszú időre meghosszabbítja visszatérését.

Az ember ezt az én-tudatú lényt, ezt a belőlem kihelyezett szellemet - mint a saját "lelkét" - rejtí magában, és az mindig, és örökké ugyanaz az egyén lesz, és marad, aki tőlem vette kiindulását. Tökéletes volt, a mélységet szabad akarattal választotta, nem pusztul el, és örökké éntudatú lény marad - kivéve azt a szakaszt, amikor a teremtes dolgain áthaladt.

Ekkor feloldott állapotban volt, én-tudatát elvesztette, és a felfelé fejlődés útját a muszáj-törvény szerint tette meg. Ha a lénynek a felfelé fejlődés útját többször is meg kell tennie, akkor is ugyanaz az én-tudatú lény marad aki egykor elfordult tőlem, és tiltakozott szeretet-erőm sugárzása ellen. De ez többé már nem fordulhat elő, mert eloldhatatlanul kapcsolódik hozzám minden, ami belőlem indult.

Tehát a "szellemek elpártolását" szó szerint kell venni. Azok pártoltak el tőlem, akiket mint éntudatú lényeket sugároztam ki magamból - de nem akadályoztam meg elszakadásukat, mert önmaguk fölött szabad akarattal rendelkeztek. És ha egyesülni akarnak velem, a legnagyobb tökéletességben kell visszatérniük hozzám. Viszont akkor már összehasonlíthatatlanul boldogok.

Amint szeretetemet újból a lényre sugározhatom, visszatér ősi-állapotába. Folytonosan önmaga tudatában van - bár bensőségesen összeolvadt velem. Mégis szabad lény, aki teljesen beolvadt akaratomba - azért velem teremthet és munkálkodhat, hogy mérhetetlenül boldog legyen.

Ámen.

A szóátvétel szabad akarati tevékenység

B.D. No. 8121

10. március 1962

Szükségem van rátok földi szolgálaim, mert szokatlan hatásokkal nem kényszeríthetem az embereket, hogy Egy Istenben higgyenek, ha ezt a hitet eddig még nem fogadták el. Ha az emberekhez hallhatóan szólnék a magasból, akkor az a szabadakaratumat befolyásolná. Folyton ennek a ténynek a befolyása alatt lennének - kénytelenek lennének hinni, és akaratumat kényszerhatás alatt tennék. Viszont olyan nagy a szellemi nyomorúságuk, hogy meg kell szólítanom őket. Ezért kell emberi szájon keresztül beszélnem, és döntsék el maguk, elfogadják-e szavaimat, vagy nem.

Szükségem van rátok - ezt magatok is megértitek. Majd érzitek jelenlétemet. És tudjátok, Mennyei Atyátok az aki szól, és mindig arra indít, hogy közöljétek és ismertessétek az emberekkel a szokatlan munkálkodást, amit általatok végez. Igaz - munkálkodásom csak azoknak szokatlan, akik még semmit sem tudnak szeretetemről, és irgalmamról. Pedig az mindenkinek szól, azoknak is, akik lényemet és engem nem ismernek - így nem is keresnek velem kapcsolatot.

Mint Atya akarok megnyilvánulni, akinek szívügye, hogy gyermekei boldogok legyenek. Mint a szeretet, a bölcsesség és hatalom Istene akarok megnyilvánulni. És rátok szolgálaim szükségem van, hogy gyermekeimet általatok megszólíthassam. Nincs sok ilyen eszközöm, mert szavaim befogadása szabadakarati tevékenység, amelynek feltételei vannak - és az emberekben ezeket nemigen lehet felfedezni. A mély hitnek kell létrehozni - hogy befelé figyeljenek. Kegyelmemre tudatosan kell várakozniok, majd fel kell fogniok amit kaptak, és mindig készenlétben kell lenniök, hogy továbbítsák.

Csak a mély hit képes arra, hogy valaki befelé figyeljen. És én csak akkor nyilvánulhatok meg, ha valaki ezzel a hittel kapcsolódik hozzám, és engedi hogy beszéljek. Hogy annyira sürgetem a hozzátok érkezett beszédem terjesztését, annak oka, hogy a földi emberek nagyon tudatlanok. Gondolatuk csak földi dolgokra irányul. Semmit - de egyáltalán semmit nem tudnak, és nem hisznek arról a Birodalomról ami a Földön kívül létezik, ahova egyszer mindenki belép, amikor a testi léte megszűnik.

Ezek az emberek a legnagyobb szellemi inségben vannak. Hiszen nem szűnnek meg, mert lelkük tovább él a testi halál után is. És nem vár valami szép sors a lelkükre, mert teljes lelki sötétséggel lépnek a túlvilági Birodalomba. És sokat kell szenvedniök, és kínokat kell elviselniök, mielőtt észrevesznek egy kis fényt. Ezt a kis fénysugarat szeretném megadni ezeknek az embereknek, mielőtt a vég elérkezik. Legalább annyira szeretném felsegíteni őket, hogy Istenükkel és Teremtőjükkel

maguk állítsák helyre kapcsolatukat, hogy gondolatban foglalkozzanak velem, és ezáltal gondolataikra magam gyakorolhassak hatást.

Ezért próbálkozom a megszólításukkal, és ti szolgálatomra vagytok, hogy embertársaitok tudomást szerezzenek rólam, és készségteknek megfelelően beszélhessek hozzájuk. Engedjétek tehát, hogy taníthassalak - majd tudástokat adjátok tovább. De mindig változtatás nélkül! Mert ami tőlem indul, az mindig tiszta igazság. És azt torzítás nélkül kell továbbadni, hogy hatóképes lehessen a szívekben, ahol még kevés a világosság. Ezzel valóban jó szolgálatot tesztek nekem - amiért megáldalak. Mert nekem minden teremtményem kedves, és ne vesszen el egy sem végtelen hosszú időkre.

Ezért amíg csak szolgálni akartok, szeretet-erőm ismételten hozzátok áramlik. Jelenlétemet bebizonyítom - amennyiben benneteket is szokatlan módon érintenek kinyilatkoztatásaim. De nálatok már nem kell félnem, hogy hitre kényszerítelek. Hiszen ti naponta bebizonyítjátok hiteteket, amikor beszédemet várjátok, és tevékenyek vagytok értem.

Ámen.

Isten jelenlétének hite

B.D. No. 8128

18. március 1962

Jelenvaló vagyok, amint igazságban és szellemben velem összekapcsolódtok. De ti még mindig a távolban kerestek. Kevesen vannak, akik átadják magukat mint gyermekeim, akik tehát helyes viszonyban vannak velem. Az emberek többsége beszél ugyan Istenről és Teremtőről, hisznek is egy hatalommal teljes lényben - de azt hiszik ez a lény végtelen, és messze van tőlük. Nem tudják, hogy én mint Istenük és Teremtőjük, szeretnék kapcsolatban lenni velük. Azt sem tudják, hogy a kapcsolatot maguknak kell helyreállítani, mert ők voltak akik valamikor eltávoztak tőlem - tehát most maguknak kell a visszatérésre is törekedni.

De bensőséges imára nem képesek, azaz hogy velem lélekben és igazságban párbeszédet folytassanak, vagy legalább egy bensőséges sóhajt küldenének felém, ami a szívük mélyéből jön. - Csak előre megtanult imával közelednek, és annak nincs előttem értéke - nem hallom meg, nem is hallgathatom meg, mert azt akarom, hogy szellemben és igazságban hívjanak. Azt akarom, hogy bensőséges gondolatok szálljanak hozzám, amelyek arra indítanak, hogy a kérőhöz hajoljak, közeledjem hozzá, és jelenvaló legyek nála.

Áldottak, akik már létrehozták ezt a bensőséges kapcsolatot, tehát akik szellemben és igazságban jelenvalóvá tesznek, és akikhez épp ezért szólhatok - gondolatilag, vagy akár zengő hangon, ha ezt érettségük megengedi. **VÁGYÓDJATOK JELENLÉTEMRE!** - De jelenlétemnek a tiszta szív is feltétele, olyan szív, amely szeretete által felkészítette magát hogy lakásom lehessen, és ahova betérhetek.

Amikor az emberek olyan Istenben hisznek akivel kapcsolatba léphetnek, akkor életvitelük is már a szeretetben való élés - különben nem volna meg bennük ez a hit, mert a hit csak a szeretet által lesz eleven.

De az emberekből hiányzik a szeretet, mert elhidegült az emberek között. Ezért csak ritkán található eleven hit, az a hit amely engem keres, és arra indítja, hogy kapcsolatot teremtsen. Mert a szeretet már velem való szeretetet jelent, a szeretet gyakorlásával engem von magához, és okot ad jelenlétemre.

Ezért egyedül a szeretet határozza meg, hogy az ember milyen viszonyban áll velem. Mert ahol a szívben felgyullad irántam a szeretet, ott érezhető egy halk, benső késztetés, amelynek én vagyok a célja. - Tehát a szerető ember imádkozik, és pedig szellemben és igazságban, mert a benne lévő szeretet állítja helyre a kapcsolatot az örök szeretettel - **VELEM** - aki most jelenvaló lehetek. És ha jelenvaló vagyok, akkor meg is nyilvánulhatok - gondolatait irányíthatom, olyan gondolati gazdagságot fordíthatok feléje, amelyet csak tőlem kaphat - **MAGAM** lehetek tevékeny benne, ahogyan megígértem. Viszont jelenlétemre mindig szükség van - és engem csak a szeretet-gyakorlat tud arra indítani, hogy valakinél jelenvaló legyek.

Szeretet-nélküli viselkedésükkel viszont az emberek nagyon távol tartják magukat tőlem. Nem ismernek föl, mert szellemük még sötét. Ezért lehetetlenné teszik, hogy közvetlenül hatást gyakorolhassak rájuk gondolati megszólításaimmal - mert Istentől való távolságukban nem fogadnak be magukba, és nem is értik mi az, ha embertársaik meg is adják nekik az ismeretet rólam. Ezért hitre is nehezen lehet indítani őket Isten iránt - aki Atyjuk kíván lenni, aki mint gyermekeit, boldoggá akarja tenni őket - mert ennek előfeltétele hogy ők keressenek vele kapcsolatot.

Ha nincs bennük szeretet - nem tudnak hinni, mert nincs ami a hitet életre hívná. Ezért nem is képesek szellemben és lélekben imádkozni - hacsak valami igen nagy szerencsétlenség nem tör rájuk. Mert akkor hozzám kiáltanak, a Menny és Föld hatalmas Teremtőjéhez, aki őket is megteremtette. - És ha aztán a szívből feltör egy ilyen kiáltás, akkor azt hallom és meghallgatom. De egyedül én tudom, minden egyes embernek milyen a szíve. Azt is tudom, áldást hozna-e neki egy földi-anyagi segítség, vagy jobb ha idő előtt hazahívom.

Ámen.

„És az Ige testté lett....“

B.D. No. 8141

3. április 1962

”És az ige testté lett, és miköztünk lakozék“. Én magam az Örök SZÓ leszálltam a földre, és testet vettem magamra. Ez a túlságosan is nagy szeretet és irgalom cselekedete volt. Arra készítetett, hogy kapcsolatba lépjek a tőlem irdatlan messzeségbe eltávolodott emberiséggel, akik már képtelenek voltak hangomat meghallani, szavaimat sem értették már, és így semmiféle kapcsolatuk nem volt az örökkévalóság szavaival.

Ezt a nagy távolságot maguk hozták létre. Saját erőből már soha nem lettek volna képesek, hogy közelebb jussanak hozzám, hogy hangomat úgy hallják, ahogyan kezdetben hallották, amikor még szavak által gondolatot cserélhettem minden tőlem életbe hívott teremtménnyel.

Szeretetem ezért áthidalta a nagy távolságot. Magam mentem a földre. Testet öltöttem, és teremtményeimmel kapcsolatba akartam lépni, hogy újból megszólítsam, és olyan hidat építsek, amely visszavezet hozzám a világosság és üdvösség hazájába. Magam vagyok az öröktől való SZÓ, de egyetlen embert sem tudtam volna a magasból úgy megszólítani, hogy az egykor szabad teremtmények, akik belőlem indultak - most ne jussanak a kényszerítő körülmények állapotába.

A hozzám vezető hidra a legteljesebb akarati szabadsággal kellett lépni, és azt csak a velük való beszélgetéssel érhettem el. De nem volt szabad, hogy szokatlan legyen a hang, hanem csak olyan, mint amikor ember beszél az emberrel. Ezért öltöttem testet. Jézus volt a burok amit igénybe vettem, és onnan beszéltem az emberekhez. De ami elhangzott AZ AZ ÉN SZAVAM VOLT, és a szavak által ÉN MUTATTAM UTAT az embereknek. Én tanítottam, és közöltem velük akaratomat. Az Evangéliumot - ezt az isteni szeretet-tant én hirdettem, és az lelküket abba az állapotba tudta helyezni - ha komoly volt az akaratuk - ismét minden ember hallhatta önmagában szavaimat.

Viszont előtte az embereket meg kellett váltani a bűntől és haláltól, előtte el kellett törölni a tőlem elpártoltak nagy bűnadósságát, hogy utána Szent Szellemem kiadásával a velem való kapcsolatot meg lehessen koronázni - hogy ezután az ember önmagában meghallhassa hangomat, ahogyan az kezdetben is volt.

"És az IGE testté lett, és miköztünk lakozott!" Milyen kevesen értik ezeknek a szavaknak az értelmét! Maga az Örök Szó lépett a földre, mert az emberiség igen nagy szükséghelyzetben volt, és nyomorúságáról semmit sem tudott. Nem tudta, hogy szellemi sötétségben éli életét, és nincs világos látásmódja. Tőlem félreeső messzeségben volt, és nem tett semmit, hogy csökkentse a távolságot. Csak az igazság tanításával lehetett segíteni rajtuk. Meg kellett ismerniük Istenük akaratát, és ezt magamnak kellett meghirdetnem.

Nekem kellett megszólítani őket - és ezt csak ember által tehettem. Ezért öltöttem emberi testbe, mert csak így taníthattam őket igazságban, figyelmeztethettem őket fordított életvitelükre,

közölhettem akaratomat - és olyan életet élhettem előttük, amilyent nekik is élni kell, hogy szellemi sötétségükből kikerüljenek, azon az úton járjanak amit mutattam, hogy így újból az örökéletre jussanak.

Ellenfelem befolyása alatt álltak, és az állandóan a szeretet-nélküli életvitelre indította őket. Ebben az életvitelben a felemelkedésükhöz nem kaptak semmit, és erőtlének maradtak ahhoz, hogy hozzákezdjenek. Én bebizonyítottam nekik, hogy a szeretet az erő, és mint erő hatékony. Betegeket gyógyítottam, és egyéb csodákat tettem, amiket csak a szeretet ereje képes létrehozni. A szeretet-nélküli életvitel következményeiről is oktatást adtam, mert azt is meg kellett mondanom, hogy miért vannak testi és szellemi szükséghelyzetben. Meg kellett mondanom, hogy állapotuk egyáltalán nem nevezhető boldognak - és mit tegyenek, hogy a boldogságot elérjék.

És mindezt Isten szájából hallhatták. És mert nagy szükség volt rá, hogy szavaimat hallják, MAGA A SZÓ szállt le a földre, és vett magára testet.

Az őszállapotban minden egyes lényben fölhangzott szavam, és mérhetetlen boldogságot okozott. És ezt a boldogságot is odaadták, mert szabadon eltávolodtak tőlem. Tehát szavaimat már nem hallották, mert szavam direkt szeretet-sugárzás volt, és a lények visszautasították.

Az a túlságosan is nagy szükség, amiben lelkük volt, megindította szeretetemet és irgalmamat, hogy SZAVAM elleni védekezésük ellenére magam közeledjek hozzájuk. És aki csak egy szikrányi kis szeretetet is gyújtott már magában, az felismerte ISTENSÉGEMET, és követett. De a legtöbb csak az embert látta bennem, tehát szavaimat is csak mint emberi szót értékelte.

Ott voltam köztük - és nem ismertek föl. Ennek ellenére meghirdettem a Szeretet Evangéliumát, ismételten szemük elé állítottam a szeretet hatalmát, kiképeztem tanítványaimat, hogy aztán az Evangélium hirdetésének feladatával kiküldjem őket a világba, és tanúskodjanak rólam.

MAGA A SZÓ jött le a földre, és az emberiség áldására testet vett magára. Amikor valahol felhangzik szavam, mindig végtelen szeretetem és irgalmam hajol le az emberekhez, és azokba az emberekbe sugározza szeretetét, akik szavaimat jóindulattal fogadják, akik meghallgatják, és felismerik benne ATYJUK SZAVÁT, akik hálásak ezért a nagy kegyelmi adományért. Mert az örökkévalóság szava én magam vagyok, és aki ENGEM meghallgat, az a legszorosabb kapcsolatba lép velem. Az utolsó földi célt is eléri, megtalálja velem a teljes egyesülést - velem, Istenével - és Atyjával - akihez most végérvényesen visszatért és örökké boldog lesz.

Ámen.

Jézus feltámadása - Húsvét

B.D. No. 8158

23. április 1962

Harmadnap testem feltámadt. Ez az embereknek valami hihetetlen, mert nincs rá semmi bizonyíték. Ennek ellenére - Szellemem által folyton hirdetem, hogy valóban feltámadtam halálomból. Mert Megváltó Művemmel a halált legyőztem. A halált ellenfelem saját mélybe-bukásával hozta a világba.

De feltámadásommal bebizonyítottam, hogy az átszellemített lény számára nem létezik halál. Tehát az egykori ősi-lénnyé való visszaváltozás, amit szeretetben való éléssel - ahogyan én éltem az emberek előtt - lehet elérni, tehát ez az állapot kizár minden tehetetlenséget, erőtlenséget, minden halál állapotot, és a lélek bemehet az örökéletbe, amint a Földön ezt a változást végbevitte magán.

Keresztáldozatom legyőzte a halált, általa megszűnt az ösbűn, és a lénynek megadatott a lehetőség, hogy régi énjére visszaváltozzon - ami már örökéletet ad neki. Bizonyítékot akartam szolgáltatni, hogy a húsból való test is át tud szellemülni, és a haláltól nem kellene félni, ha az embereknek már a Földön sikerülne átszellemíteni testüket.

Én, mint az ember Jézus, azzal, hogy mindig szeretetben éltem, szellemivé tettem testem minden, még át nem szellemített szubsztanciáját. Ezzel kiérlelődtek. A bennem lévő szeretet megszelídített

mindent, ami még nem volt szellemi, és rábírta, hogy egyesüljön a lelkemmel. Így lelkemmel együtt a testem is csatlakozhatott az örök Isten-szellemhez, és megtörtént ezek teljes összeolvadása.

És egy teljesen szellemivé vált lény már nem kerülhet a halál hatalmába, mert a halál a teljes erőtlenség állapota. De a szellemi lényben, a világosság és erő teljessége van, és szabad minden megkötöttségtől. Ez a folyamat lett látható az emberek előtt feltámadásommal - tudva lévő, hogy síromat üresen találták. Érthető, hogy a hitetlenek el akarták hitetni a többiekkel, hogy testemet elrabolták - de bizonyítani nem tudták. Mindig a hívő lelkek azok, akik feltámadásomat igaznak tartják, azok, akik szeretetükkel, jóakarattal nagyon bensőségesen kapcsolódnak hozzám, mert igaz módon akarnak élni előttem. Hogy feltámadásom végbement, az igaz. Ezzel teljesültek azok az ígéretek, amiket az emberek a próféták és látnokok által kaptak.

Feltámadásom az ellenfél számára nagy vereség volt, mert bebizonyítottam, a szeretet erősebb a gyűlöletnél, és követőit nem tudja mindörökre a halál állapotában tartani, mert én legyőztem a halált. Tehát életet adhatok mindenkinek, aki elismeri a Megváltás Művét, és igénybe veszi a kereszten szerzett kegyelmeket.

Tehát ellenfelem számára feltámadásom vereséget jelentett. Ezért akarta megteveszteni az embereket, és kétségesnek állította be a feltámadásomat. Ennek ellenére sem akadályozhatja meg azok feltámadását, akik hisznek bennem, és akiket - ahogy ígértem - megajándékozok az örökélettel. Ellenfelem követői mindig kevesebben lesznek. És mert én a halált legyőztem, mindig lesznek akik feltámadnak az örökéletre. Nem terhelheti meg örökké azoknak a lényét, akiknek az az akarata, hogy visszatérjenek hozzám, ezért keresztem alá menekülnek, hogy ellenfelemtől megszabaduljanak. A halált számukra is legyőztem, és az életre való feltámadásuk biztos.

4.23.: A tanítványok sem akarták elhinni, hogy a halálból feltámadtam - pedig már előre megmondtam nekik. De én megerősítettem hitüket, és amikor elmentem hozzájuk, felismertek. Ez bizonyíték volt nekik, hogy legyőztem a halált. Nekik teljes meggyőződéssel kellett hirdetniük engem. Nekik haláloamat a kereszten, és a halálból való feltámadásomat kellett hirdetniük.

Az embereknek erről tudni kell, mert hinni kell bennem, és a kereszthez vezető útra kell lépniük. Megváltásuk csak akkor van, ha vétkeiket elhosszák hozzám, a kereszt alá. De az irgalomnak ez a legnagyobb tette is hamarosan feledésbe merült volna, ha Szellemem nem dolgozott volna azokban az emberekben, akik magukat teljesen átadták nekem. Ezeket, mint már megváltottakat, betöltöttem Szellememmel, és az belülről tanította őket, és megmagyarázta nekik Jézus Krisztus Megváltó munkáját.

Amit az emberek mint hagyományt vettek át, nem maradt meg sokáig az igazságban. Ahol csak az emberi értelem munkálkodott, ott téves nézetek keletkeztek. De mint "hagyományt" ezeket is továbbadták - de ezek már nem garantálták a tiszta igazságot.

De ahol Szellemem munkálkodhat az emberben, ott a tiszta igazság ismét felszínre kerül, szenvedésem és kereszthalálomról éppúgy, mint feltámadásomról. Mert erre az ismeretre feltétlenül

szükség van, akkor is, ha az embereket el kell tölteni a hitnek. És Szellemem újra és újra azokban az emberekben tevékeny, akik magukat nekem átadják, hogy tiszta igazságot kaphassanak.

Az emberek ismételten kapnak hírt és igazi magyarázatot, és azért meggyőződéssel hihetnek feltámadásomban, és hogy legyőztem a halált. Nem kell hogy a halál létezzen számotokra, ha már az én oldalamra álltatok, ha magatok kívánjátok, bár értetek is meghaltam volna? ha elevenen hisztek Megváltó Művembe, amit maga az ember Jézus vitt végbe. Én feltámadtam a halálból, és ezért a testi halál után ti is feltámadtok az örök-életre. És amint ellenfelemtől - lelketek ellenségétől - megszabadultatok, már nem kell a haláltól félnetek, csak engedjétek, hogy én megváltalak. Akkor már nem létezik számotokra halál, akkor bennem és velem éltek, és ezt az életet már többé nem veszítetek el.

Ámen.

Engedjétek meg, hogy szeretetem áramlása hatást gyakorolhasson rátok. Nyissátok meg lelketeket, és megállás nélkül fogadjátok a fönről érkező erőt és világosságot. Adjátok meg ezzel a lehetőséget lelketeknek a kiérlelődésre, hogy amikor a Földről való búcsú elérkezik - tökéletesen mehessen Birodalmamba.

A lélek a szellemi részetek. Gondját viselni csak szellemi dolgokkal lehet, mert a földi létben való vándorláshoz táplálékra van szüksége. A lélek az a rész az emberben, amely a test fölhasználása után is megmarad. Mert amíg a test az éretlen szelleminek ad beburkolást, addig mindig elenyészik, viszont ha a földi élet alatt a lélekhez tud csatlakozni, akkor átszellemül. Ez lehetséges, de ritkán előforduló dolog.

A test anyaga feloldódik, és a szellemi részecskék kiszabadulnak. A további fejlődés során ezek új formába kerülnek. A léleknek - amely a Földön a fejlődés utolsó stádiumába került - most minden gondja az kell hogy legyen, hogy elérje a végső érettséget, és mint fénylény mehessen az igazi otthonát jelentő Szellemi birodalomba. Ezt az utolsó érettséget csak akkor éri el, ha megállás nélkül érheti sugárzásom, és a világosságot és erőt is közvetlenül tőlem veszi át azzal, hogy tudatosan átadja magát nekem, hogy megnyílik számomra, és szeretetáramlatomat magába engedi ömleni, hogy hallgat rám amikor szavaimmal etetem és itatom - így jó táplálékot adjak neki, ami meghozza a Földön az érettséget.

A lélek megérzi szeretetem áramlását, mert az sohasem marad hatástalan ott, ahol a lény ellenállása megszűnt irányomban. Hogy az emberek ezt a hatást testileg nem érzik annak magyarázata, hogy soha nem alkalmazok sem rátok, sem embertestvéreitekre kényszert. Mert az embereknek maguknak kell a szabad döntést meghozni: elfogadják-e, vagy visszautasítják a fönről felajánlott lélektáplálékot - tehát szavaimat, amelyek közvetlenül tőlem származnak, de amelyek ennek ellenére sem bizonyítanak annyira határozottan, hogy az embereket hitre kényszerítenék.

Értsétek meg, hinni szabad akaratból kell! A hitet a saját megfontolásnak, a szeretet gyakorlásának, és a velem való szoros kapcsolatnak kell meghozni. És az emberek szellemén keresztül gyakorolt tevékenységemet is csak "hinni" kell - azt sem szabad bizonyítani, mert minden szokatlan jelenség már "bizonyítást" jelentene.

A testet és lelket gondolatban mindig válasszátok szét. Lelketek tökéletességét a belső étellel szerzitek meg - bár a szeretetben való éléssel ez kifelé is megmutatkozik. A testnek lehetőleg alkalmazkodnia kell a lélek kívánságaihoz, és nem szabad ellenállást gyakorolnia. De ez nem tekinthető az emberre gyakorolt szeretetsugárzásom fokmérőjének, mert a beteg test is rejthet egészséges lelket magában amikor olyan feladatot teljesít, amivel az embertárs üdvösségét kell szolgálnia.

Az embereket EGYEDÜL SZAVAIM vezessék el a belém vetett hitre, és ne a csodák, mint amilyen a beteg test hirtelen gyógyulása. Bár én az ilyen csodákat is megengedem, amikor az egy igen erős hitet bizonyít, mert nem engedem meg, hogy "az erős hit megszégyenüljön".

Mindig tudom, megnyerek-e egy embert, és mivel nyerhetem meg, hogy eleven hitre jusson. Azt is tudom mi szolgál egy lélek üdvösségére. Szeretetem ereje soha nem marad hatás nélkül, ha ti nem is vesztek észre semmiféle hatást.

Ámen.

Az újra-megtestesülés tanáról

B.D. No. 8180

17. május 1962

Ha komoly vágy van bennetek, úgy Szellemem hangján keresztül taníthatlak titeket. Azt akarom, hogy az igazságban éljétek és gondolkodástok ne járjon téves utakon. Nehogy az befolyásoljon,

aki az igazságot alá akarja ásni. Az én világosságom olyan fény, amely őt magát és ténykedéseit megvilágítja.

Azért hát fogadjátok el, amit Szellemem által mondok: Értsétek meg, ellenfelem mindent megtesz, hogy titeket a szellem sötétjében tudjon tartani. Korlátlan hatalma van fölöttetek, de amint az igazság talaján álltok — elvesztetek a számára. Tehát mindig tévesen befolyásolja a gondolkodásotokat. És minden téves gondolatnak ezer más gondolat a következménye. Így gondoskodik róla, hogy szem elől tévésszétek földi éltetek értelmét és célját. Gondoskodik róla, hogy teljesen hamis képet készítsétek földi feladataitokról és minden szellemi törekvésetekben langyosan akar tartani. Szítja bennetek a világ iránti szeretetet és ezért a megismételt földi életet is kíváncsnak tünteti fel és bizonyítékokat is teremt melléje. Mindezt azért, mert amint elhiszitek, hogy mindig a Földre léphettek amint a tökéletességet nem értétek el — gyöngül bennetek a tökéletességre irányuló törekvésetek.

Kedvenc elképzelése ez ellenfelemnek és így nagy visszhangot keltett „Az Újra-testbeöltözés” tana. És nehéz kiirtani, mert ellenfelem ügyesen dolgozik, hogy megerősítse a tanítás szavahihetőségét. De ravaszságának nem kell behódolni. Mert ha valaki az igazság utáni komoly vággyal fordul hozzám — belátja az eléje tárt tanítás értelmetlenségét és szívében tisztán érzi az igazságot. Magában visszautasítást érez aziránt, ami ellenfelemtől indult — mert az igazság utáni vágya ezt is garantálja.

Ennek a tanításnak nagyon sokan behódolnak, mert az emberek maguk is akarják, hogy visszatérhessenek a Földre. A világ iránti szeretetük olyan nagy, hogy a megismételhetőség vigasztaló gondolat nekik. De mindig megismétlem, hogy tévedésbe vittek titeket, akik egy tetszés-szerinti reinkarnációban hisztek. Ha vannak is egyedi esetek, amelyeknek alapos oka van, de ezt nem szabad általánosítani.

Örök Megváltó Tervemben minden lehetőség adott, hogy a földi út alatt végbemehessen kiérlelődéseitek. Kiküszöbölhettek magatokból minden gyengeséget. Mert azért haltam meg értetek a kereszten, hogy akaraterőt szerezzek nektek, amellyel bármely időben Jézushoz fordulhattok — aki megváltott a bűntől és haláltól, és ti általa a Földön megszerezhetitek azt a fokot amely biztosítja, hogy beléphettek a Világosság Birodalmába. Ott már továbbléphettek a végtelen magasságokba, mert semmiféle korlát nincs előttem. De ha a földi életet nem erre fordítjátok és megváltatlan állapotban mentek a Szellemi Birodalomba, akkor sem használna semmit az újra-testbeöltözés a Földön — mert a szabad akarat megmarad, viszont a visszaemlékezés elvevődik. Ekkor még nagyobb a veszély, hogy a mélybe süllyedtek — ezt viszont én soha nem akarom, hanem megakadályozom.

És amikor a Földön meg lehet gyűjtani nektek azt a világosságot és mint ismeretet el lehet magyarázni, hogy elbuktatok mellőlem és megismeritek tervemet a visszavezetésről, akkor majd az utat is világosan látjátok magatok előtt, amit meg kell tennetek, hogy tökéletessé váljatok. Akkor az ilyen tanításról is felismeritek, hogy tévtanítás — amely ugyan ismételt földi életet ígér, de ellentmond Örök Megváltó Tervemnek — amelyet tiszta szeretetből és bölcsességgel építettem föl, hogy lehetővé tegyem a formától való megszabadulástokat. Mint szükséges dolgot, ehhez adtam nektek szabad akaratot. Hogy ez az akarat helyes döntést hozzon, azért mindig MAGAM tárom elétek az igazságot — ha kéritek, és az igazság talaján kívántok állni. De általa az is érthetővé lesz, hogy ellenfelem felhasználja minden hatalmát — amit ti magatok adtok neki — hogy mindaddig tévtanításokat tárjon elétek, amíg az igazság utáni komoly vágyatok határt nem szab munkájának. Mert tévedéseivel soha nem lesz sikeres ott, ahol engem, Az Örök Igazságot kérnek Oltalmazónak a tévedések ellen. Ott teljesen elveszti hatalmát, mert a belőlem sugárzó világosság letépi álarcát és ezért mindig menekül ettől a világosságtól.

Amen

Krisztus mennybemenetele 1.

B.D. No. 8189

31. május 1962

Misszióm be volt fejezve amikor a Mennybe felmentem. A világot a bűntől és haláltól megváltottam, feltámadtam, és megjelentem tanítványaimnak, hogy megerősítsem őket az

Evangelium tanításának útjára. Engemet átjárt a világosság és erő, elhagyhattam a Földet, hogy ismét a saját Birodalmamba menjek - ahonnan jöttem - hogy a Világosság és Boldogság Birodalmába menjek, mert testem át volt szellemítve.

Szellemi ruhám már nem kötődött a természeti törvényekhez, ott tartózkodhatott ahol akart, szellem volt mint Örök Atyám - aki szintén nem kötődött egy adott formához, hanem betöltötte a Világmindenséget. Tehát betöltött engemet is, az ember Jézust, aki az Örök Istenséget vette magába, hogy emberi burkot adjon neki. Erre volt szüksége, mert az emberek között akart tartózkodni, akik viszont alá voltak vetve a természeti törvényeknek, és akiknek magas szellemi fokra kellett jutniuk, hogy az Örök Istenséget magukba vehessék.

Most misszióm befejeződött, és Mennybe való felmenetelem tényéről is tanúbizonyságot kellett tenni, mert a tett megkoronázása ez volt. Bizonyíték az emberek számára, hogy a magam átalakításának munkáját végbevittem - és ez most láthatóan bizonyított.

Mert amikor a Mennybe fölmentem, figyelmen kívül hagytam a természeti törvényeket. Beborítottam magamat minden glóriával, és tanítványaimnak mégis látható voltam. Erőt adtam nekik, hogy láthassanak, mert e nélkül valóban elpusztultak volna.

Ugyanis csak azok a tanítványok láthattak, akik bensőséges szeretettel kapcsolódtak hozzám, tehát már olyan érettek voltak, ami az ilyen látást lehetővé tette.

Jó néhány lélek tért már vissza a Földről ilyen állapotban a Világosságba, és nekik is lehetséges, hogy engem fényben és dicsőségben láthassanak - mert érettségük megengedi a szellemi látást. Számukra nincs lehatároltság, ők is dicsőséggel övezettek lesznek: Színről-színre láthatják Istent, öselemükben, a szeretetben találják magukat, ami egyszerre világosság is és erő. És ez a Szellemruha, amit minden lélek fölvehet, amint elhagyja a földi életet, és éretten megy a túlvilági Birodalomba.

Higgyétek el ezeket, és ne kételkedjete Istenetek és Atyátok szeretetében! Olyan boldogságokat teremt majd nektek, amelyek elképzelhetetlenek, míg a Földön tartózkodtok!

Én példát adtam, hogy mit tud elérni egy ember, ha önzetlen szeretetben él, és milyen lesz a sorsa, ha a földön mindig akaratom szerint élt. Amikor életútjának eredménye lényének szeretetté változása - ami azonos az én Ős-lényemmel - és ezért majd fényben és dicsőségben ragyog, láthatóan mindazoknak, akik ugyanazon az érettségi fokon vannak, és akik velem egyesültek - velem, aki fényt és erőt sugárzó lény vagyok - és maradok mindörökké.

A mennybemenetelem valóságosan, és szavahihetően végbement. Az ember Jézus a földön, Istenségének utolsó bizonyítékát adta, amikor fénytel elhagyta a Földet, s a Birodalom felé fordult, ahonnan lelke kiindult. Mert a világosság Birodalmából jött, Istennél volt, és visszatért Istenhez, akinek a gyermeke volt, és maradt, akivel teljesen összeolvadt. Tehát a Mennybemenetel az utolsó bizonyíték volt arra, hogy nem e világból való vagyok, hanem a világosság egy Birodalmából szálltam alá. Céлом ez volt, és nektek is örök célotok ez legyen. Ti is a velem való összezárkózással térjete vissza a fényhez, hogy az én világosságomat egész teljességében magatokba vegyétek, tehát hogy feltámadjatok, és felmenjete a mennybe, az igazi hazátokba.

Ámen.

Gyöngé hit vagy hitetlenség

B.D. No. 8197

24. június 1962

Nagyon meggyöngült a hit az emberek körében. Az emberek ismerik azokat a tanításokat amelyek rám, Istenükre és Teremtőjükre vonatkoznak, de nem fogadják el igazságnak amit előadnak nekik, és gyakran félredobják azt is, ami megfelel az igazságnak. Maguknak nincs rá képességük hogy az igazságot tekintve kivizsgálják, és nem is járják azt az utat, hogy ezt a képességet megszerezzék. Tehát a hozzám vezető közvetlen utat, amely valóban megajándékozná őket ismerettel és igazsággal.

Többnyire hiányzik is az igazság abból, amit a magukat hivatottnak vélők az embereknek tanítanak. Már torzított szellemi érték az, amit mint isteni közvetítést minden kivizsgálás nélkül átvettek, és

feltétel nélküli elfogadást követelnek, így a még gondolkodó ember sem mer maga kivizsgálást folytatni, hogy megkülönböztesse az igazságot a tévedéstől. Holott ezt meg kellene tenni, és meg is tudná tenni, ha komolyan vágyódik a tiszta igazságra, és hozzám fordulna segítségért!

És hogy az emberiség hitetlenné vált, sokszor már az egy Istent és Teremtőt sem akarja elismerni, így a földi útját sem tudja megokolni - aminek következménye, hogy célját nem ismeri fel. Az Isten és teremtmény összefüggését sem lehet nekik észlelhetővé tenni, így nem ismerik akaratom - holott annak teljesítése áttekinthető világosságot adna.

Az emberek tehát nem törekszenek arra, hogy visszafelé megtegyék az utat hozzám, ha ilyen mértékben hitetlenek, hogy kételkednek Istenük és Teremtőjük léteiben. És ezért az embernek - mert gondolkodni tud - ismét hívővé kell válni, mert megszerezheti a hitet gondolkodásával. Segítséget is kap, hogy helyesen gondolkodjon, amikor olyan bensőséges kérdésről van szó: mint teremtett lény, milyen viszonyban van azzal a hatalommal, amely megteremtette? És az ember megszerezheti a hitet - ha akarja - ha olyan kérdések foglalkoztatják, amelyek földi létével vannak összefüggésben.

Mert mindig lesznek Világosság-beli lények, akik foglalkoznak vele, és amint fontos számára hogy az igazságban éljen, gondolatilag az igazságnak megfelelően tanítják. Viszont akkor hamarosan már tudja, Teremtőjének az az akarata, hogy az emberek egymás között szeretetben éljenek. Tudja, mert él benne az érzés, mi jó és mi rossz, és létezik benne egy csöndes figyelmeztető, aki közli vele Isten akaratát. Ha az ember belső érzéseinek alapján él, úgy a hit is hamarosan elevenné lesz. Belső megérzéséből tudja már, hogy van egy lény, és ő annak hatalmából keletkezett, és ez a lény szeretetével figyelemmel kíséri őt. Hamarosan fölismeri a bölcs utat amelyen vezet, és határozottan igazolja, hogy létezik a hatalom, amelynek létét köszönheti. Amikor ilyen gondolatai vannak, akkor a lény felé fordult, akinek hatalmát fölismerte, és mert felismerte, szabadon alá is rendeli magát, engedi hogy kormányozza, és támogatását kéri. Mint ember gyöngének érzi magát, és nem akar cselekedni eme hatalom ellen.

És akkor akaratát nekem, az örök Istenségnek rendelte alá, és biztos lehet, hogy én utána nyúlok, és többé el nem engedem, amíg eggyüvé nem tartozunk - amíg földi feladatát végbe nem vitte, amit a földi lét idejére kapott. Ez mindig abból áll, hogy az ember fölismerje Istenét és Atyját, és hozzám törekedjen - hogy akaratát akaratom alá helyezze. Tehát, hogy ismét elismerjen mint Istenét és örök Atyját. Tehát, hogy újra elismerjen istenének és Atyjának - akitől egykor szabad akaratból elfordult, és ezáltal a mélybe zuhant, onnan pedig visszavonhatatlanul ismét föl kell emelkednie a magasba, és e célból élni a földi életet. Meg kell tanulnia hinni, és ezért az igazságnak megfelelő tudást kell eléje tárni. Akkor majd tud is hinni. Mert akkor fölismer Istenének és Atyjának, és kívánja szeretetemet, és azt én korlátlanul adom neki, hiszen egykor az én szeretetemből indult a létbe. De én semmiképpen nem kényszerítem hitre - ami a szellem-birodalmat illeti. Az embernek magának kell ezt a hitet megszerezni - és meg is szerezheti, csak élje a szeretet életét - győzze le önszeretét, és változtassa át önzetlen felebaráti szeretetté! Belülről azért kap ösztönzést, mert az szeretet-szikrák hatása. Az mindig ösztönzéseket ad az önzetlen szeretetre, és neki csak végbe kell ezeket vinni. Mert minden szeretetből végzett tett világosságot ad, és amit hinnie kell azt mindig jobban megérti - és ha elfogadja, hite eleven lesz általa.

Ámen.

„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”

B.D. No. 8201

27. június 1962

Halálom és szenvedésem a kereszten mondhatatlanul fájdalmas volt. A szenvedés bármilyen ábrázolása mind csak gyöngé hasonlata szenvedésemnek. Előre láttam Megváltó Művem minden fázisát. Tudtam, mi a végső feladatom, és nem volt semmi vigaszom, amivel fájdalmamat csökkenthettem volna. Az utolsó órákat CSAK MINT EMBER kellett végigszenvednem.

Bár minden erő a birtokomban volt - Örök Atyám szeretetereje a végső pillanatokig átjárt volna - de én akaratom által már nem engedtem szeretet-erejét hozzám áramlani, mert nem akartam, hogy hatása legyen rám, és segítsége enyhítse vagy megszüntesse a fájaldalmakat.

A Megváltás Műve így nem lett volna tökéletes. Hogy az emberiség igen nagy bűne megszűnhessen, az a szenvedés legnagyobb mértékét követelte.

A bennem levő Istenség tudott akaratomról és megengedte. És mert én így akartam, ő visszavonta magát, és az én emberek iránti szeretetem a legmagasabb fokra küzdhetette magát. Ez a tett ismét Atyámnak szólt, akire ebben a nagy szükségemben és szenvedésemben - különösen testi életem utolsó perceiben - erősen VÁGYÓDTAM. És mert nem vettem igénybe szeretet-erejének a hatását - ez a vágyakozásom csak növekedett.

És ebben az Örök Atyám utáni vágyakozásomban kiáltottam ki magamból a szavakat: "Istenem, Istenem, mért hagytál el engem?" A magam akarata volt, hogy mint ember vigyem végső kifejlődésre a bűnös emberiségért a Megváltó Irgalom művét. A legnagyobb szeretet kifejezése amit Atyámnak adhattam az volt, hogy MAGAMAT HAGYTAM HELYETTE A KERESZTRE SZÖGEZNI. Hiszen ő szállt a földre, és vett bennem lakást, mert gyermekeiért MAGA AKARTA VÉGBEVINNI a megváltást. De mint Isten, nem szenvedhetett, ezért vettem át tőle minden szenvedést, és mindvégig elviseltem.

Akárhányszor, és akármilyen érthetően akarom megmagyarázni ezt nektek, amíg nem kerültek a Szellemi Birodalomba, teljes egészében nem tudjátok megérteni. És ezért mindig a legegyszerűbb szóval magyarázom: JÉZUS ÉS AZ ATYA EGY VOLT. És mivel ez a teljes egység megvolt, azért mondhattam: "BETELJESEDETT" Az "ember" Jézus odaadta életét, szenvedett mint ember, és mondhatatlan kínjai voltak amíg meghalt. De ugyanakkor egyesülve volt az Örök Istenséggel is, mert Jézusban mindvégig szeretet volt - enélkül nem mondhatta volna: "Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek!"

Arra viszont szükség volt, hogy a szeretet csendben maradjon, és a Megváltás Műve befejeződhessen, hogy a környezet minden embere előtt a halál bekövetkeztét meg lehessen állapítani, hogy testét sírba tehessék, amelyből harmadnap majd feltámad.

Az emberekben Jézus halálát illetően kételyt hagyott volna hátra az Istenség Szellemének bármilyen megnyilvánulása. Az Istenséggel való kapcsolata felismerhetővé lett volna, ennek pedig a megváltásba vetett hit lett volna kényszerítő következménye. Holott annak szabad akarató döntésnek kellett maradnia.

Még ezt sem vagytok képesek helyesen megérteni, de amint Szellemetek az Örök Atyaszellemmel egyesül, világos lesz bennetek, és megértitek szavaimat. Szavam mindig magyarázatot kíván adni, hogy ti, szereteteteknek és érettségteknek foka szerint meg is értsétek. Épp a Megváltás Művéről legyen tiszta igazság és megértés bennetek, akkor szeretetem nagyságát is fel tudjátok fogni. Mert értetek emberekért, a ti vétkeitekért a SZERETET leszállt a földre, és végbevitte a MEGVÁLTÁST, hogy az út az Atyához szabaddá váljon, hogy a vétkek nagy adósságát kiengesztelje - mert az örökre elzárta volna az utat az Atyai Házba.

Ámen.

Megtestesült Világosság-beli lények - Szellem tevékenység - Médiumi átvitel

B.D. No. 8207
6. július 1962

Azok a világosság-beli lények, akik a vég előtti utolsó napokban élnek testbeöltözve a Földön, AKARATOM SZERINT akkor cselekszenek, ha egész földi életük ideje alatt bensőséges kapcsolatban állnak velem. Tehát részükről nincs ellenállás velem szemben, azaz tudatosan alárendelik magukat akaratomnak. Ez megköveteli, hogy kapcsolatukat szabad akaratból maguk állítsák fel. Tehát olyan világosság-beli lény nincs, akit én kényszerítettem volna, hogy a Földön testbe öltözzön egy misszió teljesítése céljából. A benne lévő szeretet az ok arra, hogy nekem átadja magát,

és a lény valóban akaratom szerint teljesíti misszióját. És emberek — elhihetitek, hogy most is tevékenykednek és az áldást hoz nektek. De ezt mindig mind olyan emberek teszik, akik NEM TUDNAK SEMMIT RÓLA, hogy honnan jöttek. Az ilyen tudás nem hozna áldást sem a világosság-beli lénynek — tehát az illető embernek — sem az emberiségnek, akiknek a segítséget hozzák.

Szoros kapcsolatban vannak velem, földi feladatukat örömmel és odaadással végzik. Én nem használom fel akarat-nélküli bábként az értem munkálkodó embereket, hogy tanúskodjanak rólam. Hanem az ilyen ember — a testet öltött világosság-beli lény — akarata teljes szabadságával engedi, hogy Szellemem benne munkálkodjon, és az az igazságot hirdeti neki. Mert szellem-szikrája összekapcsolódik az Örök Atyaszellemmel — így hát az én megbízásomból beszél. Azaz, embertársainak ismeretet nyújt arról a szellemi kincsről, amit állandóan tőlem kap.

De ne tévesszenek meg benneteket a hamis próféták. Mert különösen a végidőben, hogy az embereket megtévessze, ellenfelem is kiadja magát, mint aki Krisztust képviseli. Álarc mögé rejt magát, és NEM RIAD VISSZA, HOGY ISTEN SZAVAIT HASZNÁLJA. Mert ismeri őket és most a saját szelleme szerint próbálja magyarázni. Ne engedjétek, hogy a hamis próféták és krisztusok megtévesszenek! Mert ellenfelem fedőkabátot keres magának, hogy hozzá tudjon férni azokhoz az emberekhez, akik hozzám tartoznak, és komolyan felém törekszenek. Ezzel olykor nagy eredményei vannak. GYAKRAN BESZÉL AZ ÉN NEVEMBEN IS, mert az emberek akarata ezt lehetővé teszi. A könnyen hívő, mediális képességű emberek mindent igaznak tartanak, amit az — állítólag — tőlem továbbít nekik.

Tegyetek különbséget, mi az amikor „Szellemem munkálkodik” bennetek, és mi a mediálisan kapott szöveg. Ez utóbbinál a befogadó saját akarata kapcsolódik, ezzel ellenfelem alkalmat kap a tevékenységre — és ezt ki is használja. De aki már felgyújtotta magában az ismeret világosságát, az átlátja szégyenteljes működését és nem engedi megtévészteni magát. Mert aki az igazságban kíván élni, azt én elvezetem az igazsághoz és az ítélőképességet is megadom neki, hogy felismerje az ÁLTALAM FÖLDRE VEZETETT SZAVAKAT, MINT IGAZSÁGOT. Ellenfelemnek nem ad hitelt, akármilyen furfanggal is dolgozik, hogy az embereket megtévessze. Mert helyes útra vezetem az emberek gondolkodását, és amint az igazságra vágyódnak, magyarázatot kapnak róla.

Ámen.

„Kiárasztom Szellememet.”

B.D. No. 8213

13. július 1962

(Ap.cs. 2, 17 - 18; és Joel 3, 1-2) "Kiöntöm Szellememet minden test fölé, a szolgák és szolgálólányok jövendőnek és az ifjaknak világos álmaik lesznek." Ez az ígélet tőlem származik és különösen az utolsó időkre szól, amikor az emberiség olyan mély sötétségben vándorol, hogy magasból való világosságra van szüksége. Arra használok minden alkalmas és engedelmes edényt, hogy szellemi áramlatomat beleöntsem és szeretetsugaram így eltalál az emberi szívekbe. Ezek az emberek hallják magukban hangomat és továbbadhatják embertársaiknak.

Beszédem világos és tisztán érthető és nincs magyarázatra szüksége. Akik megkapják, felismerik, hogy az én hangom - az Atya hangjának tekintik, aki gyermekeihez szól.

De tévedés az a feltételezés, hogy én az illető értelmi képességétől tenném függővé, hogy Szellemem hol nyilvánuljon meg. A szellemi áramlat tőlem indul és arról ismerhető fel, hogy a legmélyebb igazságokat mondja, és a legmélyebb igazságokat az embereknek olymódon magyarázza, hogy az minden embert megérint és isteni megszólításnak is tekinthető. A Szellemen keresztül a tőlem elindult lelkeket akarom megszólítani. De szükséges, hogy az emberi értelem is meg tudja vitatni, isteni eredetű-e. Viszont nem annyira a "forma" a lényeges, ahogyan a közvetítés végbemegy - hanem a tartalmat kell értékelni, hogy az tud-e világosságot adni az embereknek; általa ismeretre jut-e; nyer-e vele valami olyat, amit eddig, nem tudott. És szellemi beszélgetéseket lehet ezáltal folytatni. Ha az ilyen beszélgetéseknél valaki teljes bölcsességgel szól rólam és a szellemi birodalomról, az embereknek érthetővé tudja tenni a hallottakat és eleven hitre tudja vezetni őket - akkor ezt az embert

betöltötte Szellemem, az én megbízásomból beszél, edényként használom szellemi áramlatom számára és valóban sok áldást tud szerezni. Mert mint szócső szolgál nekem, akin keresztül földre vezethetem az igazságot és rajta keresztül világosságot adhatok mindenkinek, akiben jóakarat van.

Épp a szellemi beszélgetéseknél kapok legnagyobb lehetőséget, hogy egy emberen keresztül megnyilvánulhassak és akkor teljesezésbe mennek azok a szavak is: "Ne aggódjatok, hogy mit mondtok, mert a szavakat majd én teszem szátokba!" - De az emberekhez én mindig úgy beszélek, amilyen fokon felvevőképesek; azaz kell, hogy beszédem mindazoknak érthető legyen, akik csak ezen az edényen keresztül hallják. Szeretetem mellé mindig társul bölcsességem és hatalmam is, de a szeretet az, ami beszédre készítet, mert ti emberek nagy szükségben vagytok a szellemi sötétségtek miatt.

És ismételten csak azt hangsúlyozom, hogy én a szeretet Istene vagyok. Nem a harag Istene, aki fenyegetésekkel akarja teremtményeit megmozdításra készíteni, hogy engedelmeskedjenek neki. A fenyegetés mindig a szeretetlenség egy fokát jelenti. Viszont én szeretettel akarom megnyerni gyermekeimet. Ezért szeretetteljes beszéddel próbálak benneteket a helyes útra terelni és nem fenyegetéssel akarok félelmet kelteni. A félelem vakhítt eredményezne és számomra értéktelen volna. Hozzátok intézett "SZAVAM" - szeretetem sugárzásának a jele. Csak amikor az emberek nem akarják igénybe venni szeretetemet és végtelen szeretetem, amivel szavaimat kifejezésre juttatom sem elég, hogy ellenállásukat feladják - csak akkor beszélek majd hangos szóval, amit minden embernek meg kell hallani, mert fülüket tovább nem zárhatják el.

Én fölöttébb hosszan tűrő és türelmes vagyok. Teremtményeimmel a legszeretetteljesebb módon érintkezem, amikor Lényemet próbálom megmagyarázni, hogy szeretetüket megnyerjem. Sok szokatlan segítségnyújtást adok, hogy magamat és szeretetemet bizonyítsam. Viszont fenyegetéssel nem próbálom megnyerni őket, mert kényszerrel nem lehet szeretetet nyerni - és minden fenyegetés egyúttal kényszerítés is. És amikor az emberek félnek tőlem, gondolkodásuk és akaratuk már nem szabad.

A vég, az ítélet napja visszavonhatatlan bizonyossággal elérkezik. Én gyermekeimet az utolsó óráig hívogatom és csalogatom akkor is, ha eszközeimen keresztül az ítéletet már régen meghirdettem. Mert ezek a bejelentések ismét csak arra céloznak, hogy gondolják meg komolyan, kinek a hatalmából jöttek létre. És a szeretet szavaival többre jutok, mint a fenyegetések bármely formájával. Az Atya a gyermekek szeretetére vágyódik - és szabad akaratból ajándékozzák oda szeretetüket, mert célomat csak akkor érem el.

Elhíhetitek, hogy teremtményeim földi vándorútját tele szájalommal figyelem és nem vagyok képes éles szavakat mondani, nehogy még jobban eltávolítsam őket magamtól. Szeretetem ismeri a bilincseket, amit ellenfelem tett rájuk. Ezeket próbálom feloldani és akarom először bizalmukat megnyerni, hogy az én karjaimba meneküljenek és hagyják szabaddá tenni magukat. Ezt csak a szeretet szavai képesek végbevinni, és sohasem a büntetés és harag fenyegető szavai. Ismerem a végidőben az emberek gyengeségeit, ismerem ellenfelem irgalmatlan tevékenységét, és mindig csak kegyelmemmel tudok ellenhatást kifejteni ott, ahol alattomos és szégyenteljes eszközökhöz nyúlt, hogy zűrzavart okozzon.

És végtelen szeretetem valóban győzni fog, még akkor is, ha eközben örökkévalóságok múlnak el. De mindenkinek megígérem, hogy egyszer elérkezik a szabadulás ideje és én segítek, hogy a célt amilyen gyorsan csak lehet, elérjétek. Meghagyom eközben a szabad akaratot és azt kiáltom felétek: "Hallgassatok a szavaimra!"

Ámen.

A Szellem-tevékenysége a szellemi gondolatcserénél

B.D. No. 8214

14. július 1962

Belőlem világosság sugárzik. Ez a világosság mindig megakadályozza, hogy tévesen gondolkodjatok, mikor a helyes gondolkodásra vágyódtok. Szellemeteket magam világosítom

meg. Ez azt jelenti, hogy érzésszerű vonzalmat, vagy taszítást éreztek, amikor az e célra átadott gondolatanyagról ítéletet kell mondanotok. Figyeljétek érzéseitekre - de mindig azzal az akarattal, hogy az igazságnak megfelelően cselekedjétek, és előítélettől mentesen tudjatok elmélyülni a szóban lévő anyagban. És majd megérezitek, megnyeri-e vonzalmatokat, - vagy belső ellenérzést vált ki belőletek.

"Kiöntöm Szellememet minden test fölé.. " Ez az az ígéretem, amely valóban most teljesül. De Szellemem tevékenységét gyakran azért nem ismeritek fel, mert mindig valami szokatlan folyamatra vártok. Szellemem viszont gyakran nyilvánul meg rejtetten, és nagyon ritka, amikor egy emberen keresztül a többi embert is direkt megszólíthatom. Az emberek többnyire azt hiszik, hogy belőlük én magam beszélek - de akkor mediális állapotban kellene lenniük - azaz, lemondva saját akaratukról, megengednék a szellemi erőnek, hogy rajtuk keresztül megnyilvánuljanak.

Amikor Szellememen keresztül egy embert megszólítok, szíve világos gondolatnak érzi szavaimat - amelyeket a maga megszokott beszédmódján juttat kifejezésre. Tehát vagy leírja, vagy egy szellemi gondolatcsere alkalmával kimondja nézeteit - amelyeket azonban Szellemem kormányoz, tehát megfelel az igazságnak. Esetleg zengő hangon hallja a szavakat bensőjében, amely nagyon magas lelki érettséget feltételez. Tehát gondolatai kialakulnak, érzi, hogy valaki beszél hozzá - majd ezt a beszédet embertársainak továbbadja.

Ez az utóbbi ismeret téves feltételezésekhez vezet, amikor a Földön meghalt szellemlények akarják ismereteiket bizonyos mediális képességű emberekre átvinni. Ezért ismételtelen hangsúlyozom, igaz, hogy az emberek önmagukban hallhatják hangomat, de szavaimat sohasem képesek szó szerint visszaadni, hanem csak az értelemszerű tartalmat adják tovább. Amennyiben vagy leírják úgy, ahogyan ők megértették és diktálásszerűen veszik magukba hangomat - vagy betölti őket annak tartalma, amit közvetítettem és embertársaiknak a hallottat a maguk beszédmódján továbbítják. Ehhez szájukba teszem a szavakat, tehát az igazságnak megfelelően kormányzom gondolataikat és beszédjüket.

"Kiöntöm Szellememet minden test fölé, szolgál és szolgáló-lányok jövedölnek.." Szellemem tevékenysége a szeretetben való élés következménye. Tehát ahol a szeretetet élék, ott felébred Szellemem és állandóan helyes irányba tereli az ember gondolkodását, az embert belülről tanítja és rásugározza isteni szeretetfényemet.

Tehát ezek beteltek Szellememmel, és joggal nevezhetik magukat szolgálóimnak és szolgálólányaimnak, mert folyton készíttetéssel érzékelik, hogy rólam és Országomról tanúskodjanak, megvallják Nevemet a világ előtt, és meghirdessék embertársaiknak, mit kíván az Atya gyermekeitől - hogy szereti és boldoggá akarja tenni őket. És akárhol vannak, kicsi, vagy nagyobb körben - erről beszélnek, ott a tiszta igazságot mondják, és én az ilyen edényekbe kiönthetem Szellememet.

Tehát minden mélyen hívő és szeretettel betöltött emberre úgy nézhetnek, mint akit Szellemem betöltött, mert gondolatai állandóan helyes irányítást kapnak és felém fordulnak. Csöndben értem dolgoznak, és sok áldást terjesztenek. És a bennem lévő Szellemen keresztül hírt kapnak az eljövendő eseményekről, mert minden földi dolog összefüggésben áll az emberek Szellemi helyzetével, a szellemi érlelődés folyamatával. Szellemem megóvja, hogy valótlanúságot terjesszen - viszont csöndes munkájukat gyakran nem ismerik föl, mint az Úr szőlőjében végzett munkát.

Ámen.

Az összellemek Teremtéssé való átváltoztatása

B.D. No. 8216

16. július 1962

Szavam hozzon világosságot, adjon választ kérdésekre, és oldjon meg problémákat, miket érthető módon magatok nem tudtok megoldani. Legyetek tudók - ha tudásra vágytok. Legyetek az igazságban oktatók. Én világosságot akarok adni, szellemeteket felvilágosítani, hogy ne járjatok a sötétségben, és lelketeket ne érje kár. Mert örök időkre akarom megmenteni. Túlságosan is nagy

szeretetem mindig csak a lelkek üdvét akarja, mert vágyódom visszatéréstekre, a veletek való egyesülésre - de ennek feltétele, hogy tökéletessé váljatok.

Valamikor a legnagyobb tökéletességben mentetek ki belőlem, mert mint képmásomat alkottalak bennetek, önmagam miniatűrjeit ugyanabban a minőségben - mert a ti őseletemek a szeretet volt. Az ÖSSZERETETBŐL keletkeztetek, aki magának edényeket teremtett, hogy önmagát önthesse ezekbe az edényekbe, hogy megállás nélkül áradhasson a szereteterő, amit ti, a teremtett lények felfogtatok. Ezek a lények - az én képmásaim - tiszta szeretet voltak. A belőlem kisugárzott szereteterő voltak, és mégis lények, kik egymást kölcsönösen észlelhatték és nézhették, de akik engem - akiből kijöttek - nem láttak, mert én a SZERETETERŐ ŐSTELJESSÉGE vagyok, és ezt nem nézhették, mert akkor megsemmisültek volna.

Mert őket, mint parányi kis szikrát, mint önálló lényeket állítottam ki, ahogyan már többször elmondtam nektek. De ez, mint tisztán szellemi folyamat, számotokra a Földön soha nem lesz teljesen érthető. Ezek a lények önálló, szabad akaratú felruházott teremtmények voltak, kik erővel és világossággal rendelkeztek, mert szereteterőm állandóan átjárta őket. De meggátolni mégsem tudtam, hogy szabad akaratukat ne használják fel rosszra. Amikor akaratpróba elé kerültek, hogy engem ismerjenek el Istenüknek és Teremtőjüknek, akkor ezt az elismerést megtagadták. Az általam először teremtett lény, Lucifer felé fordultak, akit láthattak, és aki teljes szépségében és világos fényében sugárzott.

Szereteterőm kisugárzását visszautasították, ami azt jelentette, hogy állandóan távolodtak tőlem, a fény és erő forrásától. Ezt a folyamatot is már többször megmagyaráztam, amennyire érthetővé lehet tenni nektek embereknek. Most viszont tudjátok meg, ezek az általam kihelyezett teremtmények, bár lényükben ellentétessé fordulhattak, de többé már nem semmisülhettek meg, hanem fennmaradtak, és örökké megmaradnak. A lények őszubsztanciája a szeretet volt, tehát erő, melynek az öröktől való törvény szerint hatásosnak kell lennie, tehát nem maradhat soha tevékenység nélkül.

Szeretetsugárzásom visszautasításának a következménye volt, hogy mindig nagyobb lett a távolságuk tőlem, mely által a teremtett őslények szellemi szubsztanciája megkeményedett, tehát ezek a lények képtelenek voltak már teremteni és hatni.

Épp ezért feloldottam az összellemekeket, tehát az egykor mint lényt kisugárzott erőt átváltoztattam, és ebből keletkezett a materiális teremtés. Ebben az erő újból cselekvő lett, tehát akaratom szerint hatóképesse lehetett. Így joggal mondhatjátok: az egész Teremtés az akaratom által átformált összellemekekből áll. Ugyanaz az erő, amit én, mint "éntudattal bíró lényt" sugároztam ki, most más formákra változott át, a teremtés világainak mindenféle fajtájává lett. A Teremtés művében mindennek megadtam a maga rendeltetését, és most a "részecskékre" feloldott összellemem átmegy minden teremtesen, és eközben muszájtörvénnyel szolgál nekem! Így akaratom szerint az erő tevékeny lesz, mert az "erőnek az őstörvény alapján hatékonynak kell lenni."

Gondoljátok meg ismét: a szellemi őslények valójában nem mások, mint belőlem kisugárzott erő. Most fel vannak oldva, de majd végtelen hosszú idő múltán újból összezárnak. Tehát az összellemem nem semmisül meg, hanem egyszer ismét visszatér hozzám. Akkor viszont megint ugyanaz a lény lesz, aki valaha belőlem indult. A hozzám visszatérés útján már átment minden teremtesen, utolsóként az ember formájában, mint annak a lelke. Ez az utolsó, rövid útszakasz, ahol újból elérheti a velem való egyesülést, ha szeretetsugárzásomat tudatosan újból elfogadja. Szabad akaratból újból visszatérni hozzám abból áll, hogy az összellememnek fel kell adnia ellenérzését szereteterőm kisugárzása ellen. Akkor ismét az Istenhez hasonló a lény, parányi képmásom, az egykor elbukott összellemem ismét minden tökéletességgel megalkotott teremtmény. Teljesen szabad akaratú újból elérte a tökéletességet, és ezért velem újból egyesülhet, és velem örökké kapcsolatban marad.

Ámen.

Mivel itt van a végidő, biztosra vehetitek, hogy ellenfelem mindenhova bekapcsolódik, ahova csak tud. Hatását mindenhol megfigyelhetitek ahol zűrzavar van. Az emberek között azért nincs egyetértés, mert Ő kioltja, Ő a ti ellenségeitek, és az én ellenfelem. Ahol egyenlenséget tapasztaltok, már tudhatjátok hogy Ő munkálkodik így - hogy ezáltal veszélyeztesse a szellemi felemelkedést, hogy hiányozzék a világosság ami megvilágítaná a sötétséget. Zűrzavarba akarja vinni az enyémekeket is, mert azok mindig a helyeset akarnák. Amint világosság dereng bennük - biztos hogy megzavarja, vagy megpróbálja kioltani.

Ilyenkor nagy erőre van szükség - és ezt tőlem kérjétek - hogy ellenállást tudjatok gyakorolni ha rosszra ösztönöz, vagy akár a sötétségbe akar vissza lődni. Ellenfelem felett mindenkinek van hatalma, ha az a legbensőbb vágya, hogy hozzám tartozzon. Ha jelenlétemet szeretet gyakorlatokkal megengedi, és ezzel magam védelmezhetem meg tőle.

Hogy saját magát milyen módon akarja érvényre juttatni, azt felismerhetitek, mert emberi edényeket választ, akiket befolyásával rábír valamire. Visszaél a nevemmel, hogy szégyenteljes szándékát, mint az én "tevékenységemet" hihetőbben állítsa az emberek elé.

A végidőben ez különösen gyakori jelenség. Meghirdettem, hogy Szellememet kiöntöm minden testre - és épp ezt az ígéretet kívánja a maga számára úgy hasznosítani, hogy az emberek közé hazugságot szór, mintha ez "Isten munkálkodása" lenne. Az emberek gondolkodás nélkül elhiszik ezt - pedig a velem bensőséges kapcsolatban lévők felismerhetnék, nem az én, hanem az ellenfél munkálkodásával találkoztak-e, mert bensőjükben ellenérzés van minden iránt, ami nem "Szellemem tevékenysége". Ti emberek is figyelmesek lehetnétek, nem kellene mindent gondolkodás nélkül elfogadni igazságnak azért, mert Ő jól álcázza magát. Mert mindent megtesz, hogy azokat visszanyerje magának, akiket már elveszített, akik akaratukat már nekem adták - és akiket ezért már én sem ereszték el.

Meg kell adnom ezt a felvilágosítást, mert ti emberek tőlem származónak ismertek el sok olyant, ami ellenfelemtől származik. Én állandó világosságot ajándékozok, helyesen irányítom gondolataitokat - ha ti is akarjátok! De magatok is fáradozzatok, hogy a helyeset felismerjétek, mert az igazság utáni vágy már jogot ad nekem, hogy elvezessem hozzátok az igazságot. "Kiöntöm Szellememet minden test fölé, szolgálók és szolgálók jövőjét mondanak." Ez a nektek adott ígéret teljesedésbe megy.

Ennek ellenére magatoknak is mindent ki kell vizsgálni, mert el kell ismernetek: sok mindent elétek tártak mint tőlem jövőt - amit aztán hamisnak és tévútra vezetőnek ismertetek fel. Fel kell ismernetek, hogy a "Hazugság szelleme" már gyakran jelentkezett embereken át - de ama edényeket mégis az én szolgálóimnak és szolgálóimnak tekintettétek.

Gondoljátok meg, hányszor kellett ellentmondásokat észlelnetek, és általuk mennyire veszélybe jutott a tiszta igazság. Ha mindent elfogadnátok, ami ebben a végidőben "Szellemem szolgálókra és szolgálókra való kiömlése" címén jut el hozzátok - az mennyire megzavarná gondolkodástok. Akkor aligha lehetne a "Magasból jövő világosság" -ról beszélni. Vizsgáljátok ki mindent komolyan, és kérjétek hozzá Szellemet! Ha ezt teszitek, akkor felismeritek ellenfelem munkáját!

Mert az igazságra az nem garancia, hogy az ellenfelem igénybe vette hozzá a nevemet! A végidőben nagy a hatalma, és az igazságot minden furfanggal, és alattomos csalással támadja. Ki akarja oltani magasból érkező világosságomat - vagy teljesen zavarossá tenni. Az emberekben pedig mindig talál annyi gyengeséget amin keresztül beléjük jut - különösen ha az illető még nem szabadult meg az eredeti bűntől. Ha van még egy szikra gög a lelkében, vagy előtérbe szeretne jutni mint ember, és Szellemem edényének adja ki magát - holott csak akkor lesz az, ha szívét a legmélyebb alázat tölti be!

Rejtetten dolgozom, és csak az alázatosokat ajándékozom meg kegyelmemmel. De az emberek - akiknek kapcsolatuk van egy általam kiválasztott edénnyel - minden szavamról felismernek, hogy mint ember beszélek az emberekhez. Azoknak, akik értem és nevemben beszélnek, szolgálatomra

vannak a végidőben - magam teszem szájukba a szavakat, mert alkalmasnak tartom őket hogy mint szolgálja vagy szolgáló akaratom szerint szolgáljanak.

Ámen.

Vizsgáljátok meg a szellemeket

B.D. No. 8228

30. július 1962

Emberek - higgyétek el, hogy Jézus Krisztusról és megváltó munkájáról mindig és ismételten csak a valóságnak megfelelő ismeretet engedtem eljutni hozzátok. Mert őt - az Isteni Megváltót - fel kell ismernetek, és el kell ismernetek, hogy ő az Isten Fia, és a világ Megváltója, akiben ÉN tartózkodtam. De bizonyítani, hogy a Földön mi volt a missziója - nem lehet. Szellemem által én vezetem hozzátok róla a helyes ismereteket. Az pedig tanúbizonyság. És amit történelmileg nem lehet bizonyítani, arról Szellemem oktat benneteket.

Tehát tudjátok, magam vagyok az, aki ezeket kinyilatkoztatja - tehát hogy a "szellemeket" meg tudjátok vizsgálni. Mert ha Jézus Krisztusról és Megváltó Művéről magyarázatot kaptok, akkor az Istenből való Szellem az, aki nektek ezt az igazságot közvetíti. Jogotok van rá, hogy a szellemi javak eredetét megvizsgáljátok. Ehhez magam adtam meg a próbakövet - mert egy ellentétes szellem soha nem hirdeti nektek, hogy JÉZUS KRISZTUSBAN ISTEN JÖTT EL MEGVÁLTÁSTOKRA. Amikor így igazolást teremtettetek magatoknak - hogy bennetek Isten "Szelleme" tevékeny - akkor mindent igazságnak tekinthettek, amit ez a Szellem közöl veletek.

Az emberben való munkálkodásomat - amely annyira határozottan jut kifejezésre amikor hozzátok vezetem szavaimat - nem lehet úgy magyarázni, vagy kijelenteni róla, hogy az az ember gondolkodó tevékenységének az eredménye.

Még kevésbé lehet kijelenteni róla, hogy ellenfelem munkálkodása, mert ezzel az ember azt bizonyítja, hogy nem tudja felismerni Atyja szavát - hogy nem tartozik az enyéme közé, akik átadták magukat nekem. Gondolatilag még másfelé tevékeny - különben megérezné, hogy örök Atyja szólította meg. Mert az emberszívbe vezetett szavam nem téveszti el hatását - jusson az közvetlenül, vagy küldöttem által hozzá. Amint a szív kinyílik, és kész hogy meghallgasson - szavam megérinti a szívet. Ennek következménye, hogy az ember előítélet nélkül hallgat rám, tehát kész hogy szellemem - ezzel szeretetem - világossága átsugározzon rajta.

De ha az ember az általam közvetített szellemi javak vizsgálatához tisztán ÉRTELEM SZERINT közelít, akkor aligha ismeri fel benne Atyja hangját, mert az így nem érinti meg szívét - pedig vizsgálatra egyedül a szív képes. Ne higgyetek vakon, ne fogadjatok el semmit amit bensőtök visszautasít. Amikor eljut hozzátok kinyilatkoztatásom, soha nem lesz visszautasító érzés bennetek. Feltéve, ha volt bennetek vágy, hogy megszólítsalak. Sőt, szavaim annyira érintenek, hogy többé már nem akarjátok nélkülözni - és az igazságról teljes meggyőződést szereztek, mert megéreztek benne engem.

Az isteni kinyilatkoztatások mindig Isten Jézusban való emberré válását, és megváltó munkáját tartalmazzák. Az igazságra mindig ez a legtisztább bizonyíték. Mert ellenfelem soha nem ismertette meg veletek, hogy Jézus Krisztus értetek áldozta fel magát a kereszten, és benne én MAGAM vittem végbe a megváltó munkát. Ellenfelem soha nem törekszik arra, hogy terjessze a Jézusba vetett hitet. És szeretetet sem fog soha prédikálni nektek, pedig az szintén folyamatos tartalma kinyilatkoztatásaimnak. Egyedül a szeretet kapcsol egygyé velem - ő pedig mindent meg akar akadályozni, ami ezt létrehozhatná.

Ismernetek kell lényét. Az csupa gyűlölet, ami titeket akar elpusztítani. Arról is felismerhetitek munkálkodását, hogy megtesz mindent az isteni kinyilatkoztatások lealacsonyítására, szellemetek elsötétítésére, nehogy felismerjétek engem. Nektek elég ha hozzám fordultok, hogy szellemetek megvilágosuljon - és valóban, mellétek állok, hogy amit nem láttok tisztán, az a legvilágosabb ismeretté váljon. Csak a kívánságtok legyen komoly! Ellenfelem folyton zűrzavart kíván terjeszteni, de sikere csak ott lesz, ahol a lélekben nem uralkodik a tiszta igazság utáni vágy. De ahol ez megvan,

minden hatalmát elvesztette. Mert a világosságot magam sugározom, és az mindenkit jólesően érint, aki akar is a világosságban élni.

Ámen.

Az ember a fejlődés eredménye, vagy új teremtmény?

B.D. No. 8235

9. augusztus 1962

Nem lehet ellentmondás azokban a szellemi javakban, amiket tőlem kaptok, amit Szellemem közvetített nektek, akik a szolgálatomban álltok, és feladatotok, hogy tanítsátok embertársaitoknak a tőlem kapott tiszta igazságot, közvetítsétek szavaimat, hogy világosságot adjon. Világossá akarom tenni a szellemi sötétséget amiben éltek, különösen akkor, ha magatok is vágyódtok a felvilágosításra.

A Föld - mint Teremtés-mű - végtelenül hosszú idő alatt lett azzá ami most: olyan teremtméssé, amely az embernek meghozza a végső tökéletességet. Ezalatt a végtelenül hosszú idő alatt a legkisebb lélekreszecskekre feloldott összellemekek a Teremtés megszámlálhatatlan művén mentek át /mint annak részei/, hogy egyre magasabbra fejlődjenek. A megmerevedett szellemi lassan megéledt, ahogyan ezt már többször elmondtam. Végtelenül hosszú vissza-utat tett meg a muszály-törvény jegyében, azaz a Teremtés-mű elérte azt a célt és rendeltetést, amit kijelöltem. A fogva tartott lények közül senki sem rendelkezhetett önmaga felett, de lassan kiérlelődtek - formákat teremtettem a magasba törő szellemi minden érlelődési foka számára. A kőzet, a növény és állatvilág végtelenül sokrétű formájában létezett, és mindezeket a bukott összellemekek részecskei elevenítették meg. Ezek mindig jobban és jobban összezárkóztak, majd kisebb és nagyobb élőlényekké lettek, amely formák elhagyásakor újra egyesültek, és végül olyan formákba nemződtek, amelyek már jobban hasonlítottak az emberi formához.

A fejlődés egész hosszú menete a törvényem alatt állt, vagyis ebben az akaratom által létrejött Teremtésben minden folyamat a természeti törvények szerint játszódott le. Bukásuk által az összellemekek elvesztették én-tudatukat - de egyszer vissza kellett kapniuk, és az utolsó formában mint ember azért testesülnek meg, hogy a felfelé való fejlődés menetét befejezzék. Ezért a muszály-törvény utolsó formái egyre hasonlóbba lettek az emberhez, de még nem kerültek az én-tudat állapotába - akaratom szerint ösztönösen cselekedtek. Bár már olyan funkciókat végeztek, amely az emberéhez volt hasonló, de gondolkodásra nem voltak képesek. Hiányzott náluk az értelem és szabad akarat - tehát nem voltak felelősségteljesek, hanem szellemi intelligenciák ösztönözték őket cselekvésre, mint ahogy még most is mindenféle formába kötött lény a szellemi gondozók felügyelete alatt áll, akik akaratomat a természeti törvények szerint viszik át a megkötött lényekre.

De elérkezett az idő, és az érett összellemekeknek vissza lehetett adni a szabad akaratot. Ezzel lettek kipróbálva, vissza akarnak-e térni hozzám, vagy ellenfelelemnél maradnak.

És ezeknek az összellemekeknek teremtettem az ember-formát!

A Teremtés minden dolgát, és különösen az egyre nagyobb élőlényeket akaratom hozta létre - amennyiben gondolataim formát öltöttek, és ezért a legkülönbébb élőlények jöttek létre. De minden forma más volt. Legkülönbébb fajok jöttek létre, akik nem hasonlítottak egymásra, akik mindig tovább szaporodtak, de mindig ugyanazok a teremtmények maradtak.

Amikor az első éretté vált összellemekek miatt szükségessé vált az ember-forma - akaratom újból egy teremtetett művet hozott létre, amely valóban az egész Teremtés csodája volt. Egy mindenképpen művészi elrendeződésű lény, akit úgy teremtettem meg akaratom, hogy földi feladatát teljesíthesse - akit én teremtettem, és nem a már meglevő Teremtésből fejlődött ki.

Hisz ennek a formának egy összellemet kellett magába rejtenie, egy valamikor magamból kihelyezett lényt, aki képmásom volt - és újból azzá kell lennie!

Ezért értelemmel, én-tudattal és szabad akarattal kellett felruházni - és ezek nem lassú fejlődéssel jöttek létre az állatszerű lényekből, hanem az ember-formához lettek mellékelve, amikor az első

formát az összellem birtokba vette. Ez megadatik minden embernek, mint lelkéhez tartozó érték, amint ez „isteni-ód”-ként /leheletként/ az embert születésekor megeleveníti.

Természeti törvényem szerint aztán már az emberek tovább szaporodnak, de mindig ugyanazok a teremtmények maradnak, mint az első ember - Ádám - volt. Nem változnak át más teremtménnyé, hanem a változás mindig csak a lélek aktusa lesz, aki kezdetben még ellenállhat nekem, viszont azon idő alatt amíg ember, eljuthat a legmagasabb tökéletességre. De az emberi test megmarad amilyennek teremtettem mikor Ádám lelke birtokba vette.

Végtelenül hosszú időt vett igénybe a Föld teremtménye, amíg a Föld létrejött mindennel ami benne, rajta és fölött van, minden halott és eleven teremtményével - de a bukott szellemi számára egyúttal véget ért a felfelé fejlődésének egy szakasza: egy bukott összellem minden részecskéje újra összegyűlt, és elkezd a hozzám való visszatérés utolsó folyamatát.

Ez az emberkénti élés a Földön egy újabb teremtmény művet is követelt tőlem - egy minden követelménynek eleget tevő formát, hogy szabad akarattal megállhassa az utolsó próbát. Tehát az ember úgy tekinthet magára, mint egy részemről különlegesen alkotott műre, mert a Földön ő az egyetlen lény, akinek értelme, okossága és szabad akarata van. Ezek mind az isteni eredet jelei, ezért képes maga fölött egy Istent és Teremtőt elismerni, aki értük életét adta, ennek következtében a Földön a végső tökéletességet is elérheti, ha szabad akarattal komolyan törekszik rá.

Ámen.

Ádám az egyetlen ember akit Isten teremtett? I.

B.D. No. 8236

10. augusztus 1962

Most felmerülhet bennetek a kérdés, hogyan ment végbe az egész Föld benépesítése? – A kérdés jogos, mert amikor Ádám, az első összellem testbe öltözött, még sok összellem volt, akik tovább akartak fejlődni, emberbe nemződni, mert tudták, hogy a hozzám való visszatérés csak így történhet meg. Én azoknak az összellemeknek - akik tudatosan akarták a földi utat megjárni - megadtam hozzá a burkot.

Nagy számban teremtettem embert, mert elég volt csak egy gondolat, és minden érett összellemnek külső formája lett; és természetszerűen minden forma úgy lett megalkotva, hogy a továbbnemződés akaratom szerint ment, hogy mindig az kapott a testbeöltözéshez lehetőséget, aki elérte az érettségét. De az ősatyák területét meghatároztam. – Értsétek meg ezt – az embereket a nekik előkészített országba utaltam.

Ádám és Évának akaratpróbát kellett letenni, de bukásuk meggyöngítette az egész emberi nemet. Isteni parancsom elleni engedetlenség mintegy az ellenfelem, Lucifer hatására felébredt ezekben az összellemekben is, így az ősbűn – ami a tiszta isteni szeretetnek önszeretetté való átváltozásává lett - ezekben az embereken is megismétlődött. Mert Ellenfelem kipróbált minden embert, és a csábítása sikerrel járt, mert az embereknek még kevés volt az ismeretük arról a lényről, aki újból el akarta buktatni őket.

Az emberek az egész Földet birtokba vették, de Ádám volt, és maradt mégis az emberi nem törzsatyja. Neve ismert lett az emberek előtt, és nemzedéke Jézus eljöveteleig követhető, aki szintén az ősbűn miatt jött le a Földre, hogy az embereket megváltsa. Mivel Ádám Lucifer után az első elbukott összellem volt, az első azok között is, akik mint ember öltöttek testet magukra. Ha könnyű parancsomnak eleget tesz, nagyon gyorsan megszabadult volna külső formájától. A többi összellem is nagyon hamar feladta volna ellenállását, feltétel nélkül odaadták volna magukat nekem, és hozzám való visszatérésük végbement volna. Ám engedetlensége egy velem szembeni ellenállás volt, tehát az első bűnt megismételte, ami az ellenem való lázadás volt.

Lucifer Ádám elbukásával ismét nyert hatalomban, és ezt felhasználta az egész emberi nem ellen. Ez abban nyilvánult meg, hogy már abban a gyöngeségben, amiben Ádám volt, és már nem gyakorolt ellenállást, gyenge is maradt, amíg csak el nem jött Jézus Krisztus, hogy segítsen rajtuk.

Az embereknek tudniuk kell, hogy az egész Földet én népesítettem be, mert a megérlelődött ősszellemek kívánták a Földön végbemenő testbeöltözést; és mert minden ősszellemnek joga volt ahhoz, hogy az emberben letegye az utolsó akarati próbát. Nagyon sokan voltak, és mindenkinek sok követője volt – ősszellem – akik követték, és ismét csatlakoztak hozzá. Mindenki számára azt az életfeltételt választottam a Földön, ami megfelelt különböző tehetségének. Tehát minden ősszellemet odahelyeztem – megteremtve hozzá az emberi külső formát – akik aztán akaratom és természeti törvényem szerint elszaporodtak.

A továbbnemezés módja mindenhol azonos, amiért állandóan egy második szellemet társítottam az ősszellem mellé.

Tehát az első emberek teremtető aktusa mindig azokon a területeken ismétlődött, amelyek elérhetetlenek voltak az egyedülálló embertörzsnek; mert a Teremtésem mint Föld, átfogó volt, és az megkövetelte a továbbfejlődés folyamatát, ezért az ősszellemek az emberben inkarnálódtak, és én megteremtettem hozzá az első feltételeket. A különböző törzsek csak hosszú idő után vették fel egymással a kapcsolatot. Viszont a szellemi fejlődés egészen különböző módon haladt – mindig a szeretet foka szerint, ami eltöltötte az embereket.

Viszont mindenkit magam is oktathatok, ha gyengül az ellenállása, és újra figyelembe veszi parancsomat. Az emberi lelkek majd kiérlelődnek, mert az isteni Megváltó, Jézus Krisztus, a Megváltás Művét mindenki számára végbevitte, azonkívül az ismeretet el lehet vinni minden emberhez, az emberek, vagy pedig Szellemem tevékenysége által.

De Ádám közvetlen utódai ezt az ismeretet könnyebben elfogadják; ezért ahhoz az emberi nemhez tartoznak, akik még a Földön megváltásra jutnak. Mert lelkük még a Földön szabaddá lehet, ha Jézus Krisztus Megváltó Művét elfogadja, aki az ősbűn mellett Ádám egykori bűnét is magára vette, tehát az emberiség megvásárolta Ellenfelemtől a szabadságot Jézus Krisztus keresztyén által.

Ámen.

Ádám az egyetlen ember volt akit Isten teremtetett? II.

B.D. No. 8237

11. augusztus 1962

Biztosan az én akaratomat tesztitek, ha azokat a szellemi javakat terjesztitek amit a magasból vezetnek hozzátok, mert még sok embernek kell felvilágosítást adni, ha azt komolyan akarják. Már sokszor megmondtam, hogy az emberek nagyon eltértek az igazságtól, de kitartanak a maguk hamis gondolkodásában, mert a helyes magyarázat sem tűnik elfogadhatónak nekik. Viszont a végidőben vagyunk, és egy megváltó – periódus kezdetétől mostanig túl nagy a távolság, hogy bizonyítékokat lehessen szerezni az eseményekről amelyek kezdetben lejátszódtak, amikor az első emberek birtokba vették a Földet. De maguknak az embereknek is hiányzik az igazi ismeretük, amikor az ősbűnnel voltak terhelve, amitől megszabadulhattak volna, ha az akarati próbát megállják.

Szellemük még sötét volt, és nem tudtak semmit a földi és szellemi birodalomról, mert Lucifer félrevezetése által megváltoztatták szeretetüket. A bűnbeesés által zavaros lett a belőlem való tiszta Szeretetszíkra. Ettől függetlenül sem volt lehetséges az ismeret, mert az emberek mindjobban lesüllyedtek, és az emberi nemzedék – Ádám utódai – elvesztek a hitetlenségben, és a bűn került túlsúlyba. Az összefüggéseket nem ismerték fel, és csak földi életet éltek. Ha jöttek is világosságbeli lények, hogy az embereknek tanítást adjanak, és létük célját érthetővé tegyék, azért gondolkodásuk mégis lehatárolt maradt. Ezt a lehatárolt ismeretet adták tovább, mert a mélyebb bölcsességnek nem volt meg az előfeltétele, tehát az én kormányzásom és tevékenységem az egész Teremtésben az emberek számára még érthetetlen lett volna.

Olyan magyarázatokat sem engedett meg az emberek lehatárolt gondolkodása, ami a nagy Teremtésre vonatkozhatott volna, mert számukra egyedül csak a Föld létezett, és minden hatalmam, bölcsességem, és szeretetem a teremtetett lények iránt állandóan eleven volt a tőlem elbukott szellemével, akiknek a hozzám való visszatérést kellett volna ezen a Földön végbevinni.

Tehát azért, mert tekintetük horizontja (térsege) korlátozott volt, - csak az általuk lehatárolt területről nyilatkoztak, ami a maguké volt. Így tudósítást adtak Ádám és Évától kezdve a földi fejlődés-menetről, ami nem zárja ki, hogy az más területen nem játszódhatott le a Földön, mert az első emberek számára a Föld egyes részei igen távol voltak egymástól, és részben nagy vizek választották szét őket. Ezért minden egyes ország egy önmagának való világ volt, ahol az egyes bukott szellemi kiérlelődhetett, és testbe öltözhett, mint ember.

Viszont minden népnek más – más elképzelése van a maga eredetéről, keletkezéséről, és Istenfogalmáról. Tanítókból sincs hiányuk akik a magasból leszálltak; ezért az emberek földi feladatukat abban is látták, hogy egy számukra még ismeretlen Istenség felé törekedjenek, hozzá kiáltsanak, és igyekezzenek jól és helyesen élni. Ahogyan magukban kibontakoztatták az isteni szeretetet, és az önzetlen felebaráti szeretetet, úgy jutnak közelebb gondolkodásukban az igazsághoz. De mindig hangsúlyozni kell, hogy minden népnek más és más a szellemi irányzata, és hogy Jézus Krisztus és Megváltó Művének ismeretét el kell vinni minden néphez, hogy a formától való szabadulás befejezést kapjon. Ha nem is fedik egymást a különféle szellemi irányzatok és vallások, a szeretet-tanítás mégis mindegyikben döntő lesz; és megérlelődik a lélek, mert a szeretet élő, és ehhez minden népnek megvan a képessége.

A különféle népek között azonban mindig jobban létrejön a kapcsolat, és azt ápolják is. Ez azt is jelenti, hogy Jézus Krisztusról és Megváltó Művéről minden nép ismeretet szerezhet, hogy el lehet ismerni, amit az odaadás követ, majd a velem való egyesülés a hozzám való visszatéréshez vezet: és most a formától való szabadulás is garantált. Az egykor elbukott ősszellem így eléri célját, újból visszatér Atyai Házába, és boldog, amilyen kezdetben volt.

Ámen.

A végidőben sok világosság-beli lény megtestesül

B.D. No. 8245

19. augusztus 1962

A végidőben azért vált szükségessé, hogy sok lény megtestesüljön a világosságból, mert az emberek igen kevés szeretetet adnak egymásnak és ezért fokozódott a szellemi sötétség. És most az embereknek világosságra van szükségük. A szeretet lángját önmaguktól nem gyűjtják fel magukban, hogy elég világosságot adjon, tehát kívülről kell megadni nekik, azaz olyan embereknek kell tanítani őket, akik ismerik az igazságot, tehát van világosságuk.

A szeretetben töltött életút által a megtestesült világosság-beli lények mint emberek ismeretet szereznek, mert megtestesülésük kezdetén az ismeret nekik is idegen. Éppúgy, mint minden embernek, nekik is képezni kell magukat, hogy a világosság hordozói lehessenek — de ez könnyen sikerül náluk, mert szeretet-teljesek, a szeretet pedig világosság, amely belülről világosítja meg őket.

Tehát ezeken keresztül vezetem szavaimat a Földre. Az embereknek világosságot ajándékozok, hogy megismerhessék az ősalapot, a bukásukat és földi feladatukat, mint ember. Tehát az emberek nincsenek minden ismeret hiányában, még ha szeretet nélkül élnek is, mert felvilágosítom őket. Csak legyen elég jóakarát bennük, hogy a felvilágosításokat elfogadják és megfelelően éljék.

És épp a világossághordozókat — a megtestesült világosság-beli lényeket — ritkán hallgatják meg, mert azok szeretetet prédikálnak és követelnek. Az emberek pedig nem akarnak ennek a követelménynek eleget tenni. Ezért a világosság oldaláról még sokat kell küzdeni az emberek lelkének megmentéséért, mert szemüket, fülüket elzárják és inkább a világ hangjára figyelnek. Tehát határozottan kibontakozik két irány. A mélyen szellemi sötétségben lévő, akik mindent visszautasítanak — és a másik oldal, ahonnan világosságot sugároznak embertársaikra, és életvitelük az én parancsaimnak megfelelő életvitel lesz. Ott majd gyarapszik a világosság, és olyan ismeretek fölött rendelkeznek, ami boldogítja őket, mert felismerik földi életük célját.

Támogatni kell az embereket, mert önmaguktól már nem tesznek semmit, hogy kijussanak szellemi sötétjükből. Akaratuk gyenge, mert amíg teljesen szeretet nélkül vannak, addig az ellenfél veszi igénybe. Ugyanis mindaddig annak a része, aki a sötétségbe vitte. Ezért kell ismételt szeretetet

prédikálni az embereknek, hogy szeretetben kell élni egymással, hogy a szeretetet gyakorolni kell. A világosság oldaláról mindig támogatást kap, hogy világosság gyulladjon benne és felismerje, miért él a Földön, miért teszi meg ezt az utat.

Ezért szólítja meg Isten a közvetítők — a Földön testet öltött világosság-beli lényeken keresztül az embereket, mert azok saját akaratból vannak kapcsolatban és pedig szoros kapcsolatban örök Istenükkel, és Teremtő Atyjukkal. Az embereknek azért akarnak megváltást vinni, hogy Mennyei Atyjuknak visszaadhassák gyermekeit. De ez csak akkor mehet végbe, ha azok nem ellenkeznek, ha elfogadják a világosságot, ha engedik, hogy az örök fény átsugározza őket. És ez mindig megtörténik, amikor hajlandók meghallgatni Isten szavát és szerinte élnek.

Ilyenkor a sötétség áttörést kap. Az embereknek ismereteik lesznek, tudomásuk lesz róla, hogy Atyjuk van a Mennyben, aki visszatérésre akarja segíteni őket. Azért küldi el követeket, hogy kisugározzák a világosságot, amelyet ők kaptak. Még erősen küzdeni kell a szellem sötétjében élő lelkekért, mert az embereket még a vég előtt meg kell menteni, hogy elkerülhessék azt a szenvedésekkel teli sorsot, amit az új Föld teremtményeiben való száműzetés jelent.

Ámen.

Isten és Jézus egy - Isten emberré válása

B.D. No. 8250

24. augusztus 1962

Hogy az emberek szellemi állapota mindig jobban elsötétül, abból is észrevehető, hogy nem képesek helyesen érteni Jézus és Isten "eggyé válását" és ezért Isten "emberré válására" sincs igazi megértésük. A háromszemélyű Istenség tanítása által hamis gondolkodásra jutottak. De ismételten meg kell mondani, hogy az Örök Istenséget nem lehet personifikálni, tehát nem képzelhető el másképpen, mint erő, amely betölti az egész végtelenséget. Ezt az erőt nem lehet határok közé szorítani, tehát "formának" sem lehet elgondolni viszont egy formát teljesen átjárhat.

Az ember Jézusnál az isteni erővel való teljes átsugárzás folyamata ment végbe. Teljesen betöltötte a szeretet, és a SZERETET az örök Istenség ÖSSZUBSZTANCIÁJA, ami megállás nélkül sugárzik a végtelenségbe. Mindent létrehoz, és mindent fenntart. Jézus emberi formáját ez az isteni szereteterő teljesen átsugározta. Tehát Isten benne manifesztálódott. Jézus Isten öslényének a tartózkodási helye lett, tehát ISTEN "ember" lett. És mert Jézust teljesen betöltötte Isten összubsztanciája, Jézus "ISTEN" lett. Mert kereszthalála után, még emberi külső burka is egyesülhetett Istennel, annyira átszellemítette a testét. Jézus ezzel az emberek számára elképzelhető Istenség lett, és az ember nem képzelheti el másképpen Istent, mint Jézusban. De két "személyről" soha nem lehet szó.

Az ember Jézus a Földön elérte célját, a teljes megistenülést. És ezt minden teremtetett lénynek el kell érni. Mert Isten a saját képmásait akarta megteremteni, akiknek szabad akaratból kell elérniük végső tökéletességüket. Ezt a megistenülést az ember Jézus nem csak azzal érte el, hogy szeretetben élt, hanem a Megváltás Műve által az emberiség bűnadósságát is megszüntette. Isten szeretet-erejét vette igénybe, enélkül nem lett volna képes elfogadni a rettenetes kereszthalált. A szeretet-erő Isten őseleme - tehát a Megváltás Művét a maga teljességében Isten vitte végbe az ember Jézusban. Viszont, amikor az emberek háromszemélyű Istenről beszélnek, az tévedésre vezető fogalom. Mert az Örök Istenséget nem lehet megszemélyesíteni, az csak tiszta szeretet, és ez a szeretet Jézusban manifesztálódott, most az örök Isten-Szellem működött Jézusban, és az Isten-Szellem minden lény számára csak Jézusban képzelhető el. Mert az egykor teremtetett lények azért távolodtak el Istentől, mert nem láthatták. Most Jézusban látható Isten lett.

De Jézus nem egy második lény, akit oda kell gondolni Isten mellé. Ő ISTEN, mert Isten szereteterő, amely át és átsugározta a teljesen átszellemített formát. Tehát az már csak isteni összubsztanciákból állt, és ezért csak azoknak a lényeknek látható, akik szintén átszellemítették magukat, hogy szellemben láthassanak.

Amikor ATYA, FIÚ, SZENT SZELLEMRŐL ESIK SZÓ - az Isten lényének a jelölésére érvényes, amikor az ATYÁT mint szeretetet, a FIÚT mint bölcsességet, a Szent SZELLEMET mint erőt, vagy

akaratot, vagy mint Isten hatalmát említik. Mert Isten lénye szeretet, bölcsesség és hatalom. A cél, amit Isten a lények teremtésével maga elé tűzött - tehát a lények szabad elhatározásból kiinduló megistenülését - amint elérik, magyarázatot ad Istennek Jézusban való emberré válására is, tehát Jézusban, a látható Istenségbe. Viszont a "háromszemélyű" Istenségnek nincs a valóságnak megfelelő magyarázata.

Az emberek fogalmakat teremtettek maguknak, amelyek hátrányosak a szellemi érlelődésre. Mert csak EGY Istenhez lehet imádkozni, és nem háromhoz. Isten azt akarja, hogy Jézusban ŐT MAGÁT ismerjék fel, ezért csak Jézusban lehet őt imádni. Ezt az elismerést megköveteli minden embertől. Elsősorban azért, mert egykor megtagadták tőle, másodszor, mert a Megváltás Művét is el kell ismerni. Mert Jézus Krisztus nélkül egy ember sem kaphatna bocsánatot ösbűnére. Ezért kell az embernek megvallani, hogy HOZZÁ tartozik, és hiszi, hogy MAGA Isten tett lépéseket az ember érdekében, és Jézusban végbevitte a Megváltás Művét.

Ámen.

Időfogalom a Föld fejlődésével kapcsolatban

B.D. No. 8252

26. augusztus 1962

A Föld fejlődéséhez időtlen időkre volt szükség. És ha az emberek szeretnék is erre vonatkozóan időt tudni, nem tudtok annyira visszagondolni, mert meghaladja felfogó képességeteket. De figyelembe kell venni, hogy éppen ilyen hosszú ideig tartott az általam teremtett lények elbukása is, és hogy az IDŐ mint fogalom nem vehető tekintetbe a Föld ilyen lassú fejlődési állapotánál, mert ezt a fogalmat csak az éntudatú lény ismeri a maga tökéletlenségi állapota alatt, – mert a tökéletes lénynek sincs már időfogalma.

Emiatt az ember a teremtett világnak, a "Föld"-nek fejlődési állapotát is mindig csak becslés alapján állapíthatja meg, de sohasem jut közel az igazsághoz, hacsak nem hagyják érvényben "az örökkévalóság"-ot, mint fogalmat. – A tölem való elbukás örökkévalóságokig tartott, és ugyanennyi idő kell a mellőlem elbukott szellemiek "visszavezetéséhez" is.

És ha arra gondoltok, hogy röviddel a hozzám való visszatérés előtt álltok, hogy velem egyesüljétek, ha meggondoljátok, hogy ezt az örökkévalóságot már magatok mögött hagytátok, és magasba menő fejlődéseket hamarosan azzal az eredménnyel zárhatjátok, hogy hiánytalanul megszabadultatok a formától, ha meggondoljátok, hogy a tölem való távozás már örökkévalóságok óta végbement, és ti ezt a nagy ösbűnt lehordtátok, megszabadultatok tőle Jézus Krisztus segítségével – akkor valóban csak az az egy gondolat foglalkoztathat, hogy bensőségesen átadjátok magatokat az isteni MEGVÁLTÓNAK, Jézus Krisztusnak, és arra kéritek, lásson el erővel, hogy Istenetekkel és Atyátokkal létre tudjátok hozni az utolsó egyesülést is. Őt fölismeritek Jézus Krisztusban, és ezért szeretetben és alázatban odaadjátok magatokat neki, hogy megszüntessétek a gőg és szeretetlenség egykori bűnét.

A ti gondolkodástok mindig csak határok között mozog, azért nem tudjátok megérteni, milyen végtelenül hosszú idők vannak mögöttetek, amikor akaratom megkötött, amikor ellenfelem hatalmából kivette, hogy magasabbra fejlődhesetek. És ezen a végtelen hosszú úton visszapillantást sem lehet engedni, mert akkor már nem volna lehetséges az utat szabad akarattal folytatni, a félelem hajtana benneteket, hogy akaratom szerint éljétek, és már soha nem tudnátok tökéletessé válni – mert annak a szabad akarat egyik feltétele. De ha tudtok lelketek vándorlásáról, nagyobb lesz bennetek a felelősségtudat. És akkor az emberek kutatómunkája is értékesebb, mert a Föld és lakóinak meglétét ezerévekre visszamenően bizonyítani vélik. Már ez is gondolatsort indíthatna, hogy az emberiség már mióta vándora a Földnek, ha nem is mindig mint öntudatos lény.

Viszont azt is tudjátok, hogy az egész Teremtés lényyszerű szellemiből áll, és azt rejt magában is. Ezek most járják a fejlődés útját a magasba, hogy egykor ismét azzá legyenek, akik kezdetben voltak: szabad, éntudatú lények, akiknek világosságuk és erejük volt, hogy tevékenykedjenek, mert ez volt a rendeltetésük, amikor szeretetem erejével megteremtettem őket.

Csak az ezekre a dolgokra vonatkozó hitet lehet kérni, mert bizonyítékokat nem lehet adni. De a hitből is lehet meggyőződés, amikor a lény a Földön töltött utolsó stádiumában Istenéhez és Atyjához akar hasonlítani, amikor szeretetté alakul, és ezáltal velem kapcsolódik.

Mert amint én jelenvaló lehetek neki – mert magam a Szeretet vagyok – ezt meggyőződéssel ő is el tudja hinni, tudja, hogy csak azért jár ő is a Földön, hogy az előzetes vég nélküli vándorlása után most feladatát befejezhesse. Ezért minden erővel hozzám törekszik, tehát az egyesülést is megtalálja velem, az Atyával, hogy kimondhatatlanul boldog legyen nála.

Ámen.

A Szellem-tevékenység megértése

B.D. No. 8254

27. augusztus 1962

Az erre kiválasztott eszközön keresztül belőlem, az örök Igazságból indul ki az az ismeret, amit az emberek kapnak - ezért kell, hogy az az IGAZSÁG legyen. Ezt a jóindulatú akarat fel is ismeri, mint tőlem való közvetlen kinyilatkoztatást. Mert szellemi javaknak ekkora terjedelemben való közvetítése szokatlan képességekre utal. Olyanra, amiket ember képtelen megszerezni. Ezért olyan hatalom munkálkodásáról árulkodik, akinek mindez a sajátja, és ezt képes eljuttatni az emberekhez is.

Az Istenből való Szellem az, aki az embert megszólítja, azaz, az embert a benne lévő szellem oktatja, aki az ATYA-SZELLEMMEL állandó kapcsolatban áll. A tanítás tehát nem embertől emberhez történik, hanem kinyilatkoztatás a magam részéről - ahogy az embereknek a Földön jártamban megígértem. Egyetlen ember sem állíthatja magáról, hogy az igazságba értelemszerűen be tud hatolni, ezért meg is kérdőjelezi a tőlem érkezett szellemi javakat. És amíg az ember szelleme nem ébredt fel - addig nincs megértése az olyan szellemhatás iránt, ami engem bizonyítana. Azért nyilatkoztatom ki magamat, hogy tiszta igazságot adjak. Csak maga az örök igazság lehet az igazság adója. És csak rajtatok, embereken múlik, hogy kivizsgáljátok: Istenből való igazság-e a tartalma szellemi javaknak. Hogy mennyi szellemi ismerete van valakinek, azt nem lehet bebizonyítani. De ha az ember belülről kap oktatást, nincs szüksége külső segédeszközre, nincs szüksége az embertárs oktatására - egyedül a belső tanítás által mégis világos fényt kap. Az ismeretet amit így kap felismeri mint igazságot. Mert minden eszközöm, akin keresztül igazságot akarok közvetíteni a Földre, megkapja az ítélőképességet is, és teljes megértést minden iránt, ami belenyúlik a szellemi területbe, tehát amit földi módon sem megmagyarázni, sem bizonyítani nem lehet. Tehát amit hinni kell - és ami el is hihető - mert bölcsességet, és ezzel világos felismerést sugároz. Egyúttal azt, aki ezeket a kinyilatkoztatásokat magába befogadja, átfogó ismerettel is megajándékozza.

Amikor emberek kicserélik egymással nézeteiket, nincsenek megvédve a tévedésektől, mert ahol emberi értelem tevékenykedik, ott az ellenfél hatása folytán tévedés is beférkőzhet, és ezeknél az embereknél mindig hiányos lesz az igazságról való teljes meggyőződés. Én pedig azt akarom, hogy az emberek az igazság talaján mozogjanak, mert csak az igazság által lesznek boldogok.

De hogy az igazság eljusson hozzátok, ahhoz egy szolgálatomba álló földi gyermekekre van szükségem, aki szabad akaratból edényemmé válik, amelybe Szellemem beléomlhat. Ekkor ti emberek biztosak lehettek, hogy az örök Igazság beszél hozzátok, és terjedelmes tudást ad. Ezt másképpen soha nem kaphatjátok meg, csak Szellemem munkálkodásával.

Hogy ebben ismételtelen kételkednek, hogy valóban én vagyok-e aki megnyilatkozik, az csak azt bizonyítja, hogy az emberek még nagyon távol tartják tőlem magukat, hogy nincs kapcsolatuk velem, és szellemük még elsötétült. Ellenfelem akarja őket ebben az állapotban tartani, nehogy felismerjenek, és útjukat felém irányítsák. Én viszont tudom, hogy az embereknek nagy szükségük van az igazságra, tudom, hogy téves úton járnak mindaddig, amíg nem magam oktatom őket, aki minden tudományban oktatást adhatok, és megmagyarázhatom nekik földi életük értelmét és célját. És mert vágyódom a hozzám való visszatérésükre, arra az útra vezetem őket, amely visszavezet hozzám, és amely által kivezethetem őket az éjszaka sötétjéből a nappal világosságába.

Az igazság csak tőlem, Istenetektől indulhat. Az igazságot kérnetek kell, mert akkor tevékeny lesz a szabad akarat, kívánja az igazságot, és ezzel engem kíván. Nincs egyetlen ember, akitől megvonnám magamat, egyetlen egytől sem vonom meg az igazságot, senkitől sem aki komolyan vágyódik rá. Amint az emberek ki akarnak jutni a sötétségből, amint szeretnének az igazság talaján állni - azt is felismerik amikor kinyilvánítom magamat nekik. És akkor már azt is tudják, hogy én csakis a tiszta igazságot viszem hozzájuk.

Ámen.

Jézus inkarnálódása

B.D. No. 8264

5. szeptember 1962

Földi misszióm kereszthalálommal és Mennybemenetelemmel befejeződött. Lelkem, az egykori lény, aki az Atyai szeretetből lett - megistenült. Ezt minden összellellemnek egyszer el kell érnie, hogy mint az Atya képmása minden tökéletességgel teremthessen, és tevékenykedhessen. Ős-lelkem másik különleges feladata volt, hogy magának a SZERETETNEK az emberré válását lehetővé tegye a Földön. Vagyis az én emberi burkomban, az ember Jézusban, maga az "Örök Szeretet" nyilvánulhatott meg, tehát az Atya minden általa teremtetett lény előtt LÁTHATÓ ISTEN LETT. Természetesen azok előtt, akik elérték egy meghatározott tökéletességi fokot, ami már a szellemi látást lehetővé teszi.

Isten Jézusban való emberré válása hatalmas dolog, amit ti emberek igazából majd csak a túlvilágon tudtok megérteni. Olyan cselekedet volt ez, ami a lények elbukásával van szoros összefüggésben. Az biztos, hogy Jézus-lelke szoros egyesülésbe lépett az Atyával, Ő és én egy vagyunk, engem az Atyától elválasztva már nem lehet elgondolni, és én mindörökké látható Isten vagyok. Istenségemben ismét leszállhatok a Földre, tehát a velem bensőségesen összekapcsolódott embernek megjelenhetek mint Jézus, így az felismerhet, mint megváltóját és megszabadítóját. Viszont csak rövid időre maradok látható, ha az ilyen megjelenést bizonyos okok szükségessé teszik. MEGÍGÉRTEM NEKTEK JELENLÉTEMET, ÉS EZT A JELENLÉTET LÁTHATÓ MÓDON IS BEBIZONYÍTOM. Így az idő végén megjelenek a felhőkben, azaz erőmben és dicsőségemben - mindenesetre eltakarva, mert az enyémekek még nem tudnának a legvilágosabb fényben elviselni.

Az azonban, hogy Jézus-lelkem inkarnálódjon, vagy kereszthalálom után már inkarnálódott volna a Földön - az elgondolhatatlan, mert összeolvadt az Atyaszellemmel, és mert ez ugyanaz lenne, mint Isten inkarnálódása egy emberben. Bár minden embernek helyre kell állítania az Istennel való összezárkózását a szeretet által, és minden embernek ez a végső célja - de ez nem a Jézus-lélek olyan inkarnálódása, ahogyan ti értitek: hogy Jézus ismét átmegy a Földön. Jézus-lelkem Istennel van, és marad mindörökké egyesülve, és a Szellemi Birodalomban kormányoz és tevékenykedik. Tehát a Világosság Birodalmában van, minden fénylény számára színről-színre láthatóan. Testbe nemződése ennek alapján egy újbóli Isten emberré válásával volna egyenlő, viszont ennek hiányzik a megokolása.

Magas, és még magasabb fénylények valamilyen misszió teljesítésére mindig is lemennek majd a Földre, hogy a Földön akarati próbával tökéletességük utolsó fokát is elérjék. Ezeket az embereket többnyire szokatlan tevékenységükről, és szokatlanul nehéz földi útjukról lehet felismerni. Tehát a legnagyobb elővigyázatra van szükségetek, amikor azt közlik veletek, hogy Jézus inkarnálódott. Mert ha inkarnálódnak is magas fénylények ezen a Földön, ők maguk nem tudnak róla, hogy honnan jöttek - kivé azt az egyet, aki érkezésemet meghirdeti.

Az majd tudja ki Ő - amint elérkezik az idő, hogy misszióját elkezdje a Földön. Viszont gyakran félrevezet ellenfelem tevékenysége, amikor ennél vagy annál az embernél ilyen inkarnáltságot feltételeztek - akkor is, ha annak élete teljesen megfelel az én akaratomnak. Mert egy ilyen lény szelleméről való ismeret - aki valakiben inkarnálódott - nem szolgál tökéletességekre és csak téves követelményekre vezethet, de szellemi előnyt nem hoz, mert akkor bizonyos hitbeli kényszer alatt állatok, holott a földi élet alatt teljesen szabadon kell döntenetek.

Ámen.

Létemet bizonyító okokkal soha nem lehet alátámasztani, mert az hitbeli kényszert jelentene az emberek számára - de szabad akaratból jussatok el a felismerésre és világosságra, mert az lehetséges. Erről a dologról csak gondolkodnotok kell - mert Isten, a Teremtő létre minden bizonyíték, ami körülvesz benneteket. Ha kezdetben még meg is próbáljátok tagadni Istent mint ISTENLÉNYT, de el kell ismernetek az ERŐT, amely az egész teremtésben megnyilvánul. Ezt az erőt tehát nem tagadhatjátok le, de nem tagadhatjátok le a törvényszerűségeket sem, a titeket körülvevő teremtett dolgok célszerűségét sem. Ezek pedig egy akarattól irányított erőt bizonyítanak - amely viszont gondolkodó lényre enged következtetni.

Ezen a Földön az a célotok, hogy kapcsolatot hozzatok létre ezzel a gondolkodó lényvel. E cél nélkül mindegy volna léte, és úgy is jelölhetnétek Istent, mint egy általatok is elismert erőt. Mégis - egy "erőt" nem fogtok megszólítani, hogy kapcsolatot teremtsetek vele. De amint komolyan és erős akaratral azon vagytok, hogy az igazságot megtudjátok, kinyilatkoztatom nektek magamat mint lény, aki Istenetek és Teremtőtök. De ha közömbös nektek, hogy mint ember kinek köszönhetitek az életet, akkor a komoly akarat hiányos, és akarat nélkül a belső világosságra sohasem juttok el.

Ezenkívül a saját ember-lényetek is gondolkodásra indíthatna. Mert senki sem képes gondolkodó képességgel, én-tudattal és szabad akaratral ellátott lény teremtésére, tehát magatoknak is egy ilyen lényből kellett elindulnotok - aki veletek ellentétben azonban a legnagyobb tökéletességgel bír. De akkor ennek a lénynek is kell hogy akarata, én-tudata, és gondolkodó képessége legyen - ezenkívül ez a "LÉNY" szeretettel, felülmúlhatatlan bölcsességben és hatalomban munkálkodik.

Tehát soha nem tekinthetitek magatokat egy erő véletlen eredményének, mert akkor ezt az erőt nem kormányozná akarat, akkor állandóan elementárisan, azaz pusztító módon nyilvánulna meg, és soha nem építő módon. Ezt pedig megcáfolja a teremtésben megnyilvánuló törvényszerűség és célszerűség. Létemet nem lehet bizonyítani, de maga a teremtés minden gondolkodó ember számára egy mindenható LÉNYRE utaló meggyőző bizonyíték - még ha ezt a lényt nem is tudjátok elképzelni, nem is tudtok helyes fogalmat alkotni magatoknak róla. Ez a mélybe zuhanástok következménye, ami elrabolt töletek minden világosságot, és a teljesen elsötétült szellemetek messze távol van még tőlem.

Ha most egy ilyen embernek ismereteket adtok rólam - hogy a Végtelenség legmagasabb és legtökéletesebb szelleme vagyok - úgy kitör belőle az irántam való ellenállása, és tagadni akarja létemet, ahogy valamikor is tette, amikor szeretet-fényemet visszautasította, és szelleme elsötétült.

Vizont a földi életben menekülni kell a sötétségtől. Erősen akarnia kell, hogy önmagáról és kiindulási helyzetéről tiszta képet kapjon. Jóindulatú engedelmisséggel a helyeset kell tennie, tehát el kell fogadnia, hogy azoktól kapjon tanítást, akik képesek világosságot adni.

A teljesen elsötétült szellemnél az akarat is hiányzik, hogy elismerje az igazságot, ezért minden felvilágosítást visszautasít. Mégpedig abból az érzésből kifolyólag, hogy mindig büntudatot idéz föl benne, amint Istenéről és Teremtőjéről hall - és ez ellen tiltakozik. Ezért csak akkor van értelme, hogy egy embert a hatalommal teli Isten létéről meggyőzzenek, ha ezt maga kéri, és szeretne valamit megtudni róla. Kár erőt pazarolni arra az emberre, aki Isten létét állandóan tagadni akarja, és ezért taníthatatlan - mert a saját akarata a döntő, hogy a sötétből valamikor kitaláljon.

Az ember Istene és Teremtője ismeretére bizonyíték nélkül is eljuthat, ha azon fáradozik, hogy szeretetben éljen. Mert ekkor a szereteten keresztül már van velem kapcsolata, és majd az igazság utáni vágy is megérkezik. Gondolkodása irányt kap - azaz a világosság ama lényei, akiknek át van adva tanításra majd gondolatilag befolyásolják, és ellenállása lassan eltűnik. Ehhez a folyamathoz az emberek részéről hozzásegíthet az ima-könyörgés, mert ennek hatása a fokozódó akaraterő által mérhető le.

Ámen.

Már öröktől fogva tart szerető gondoskodásom, mert már öröktől fogva eltávolodtatok tőlem, és boldogtalanok vagytok. A magatok földi életében nem tudtok semmit az emberként való megtestesülés előtti végtelen időkről, mert már mögöttetek van, tehát legyőztétek. Most mint ember jártok a Földön, és fogalmatok sincs, hogy milyen sorsnak mentek elébe, és mindaddig nincs fogalmatok róla, amíg az utat szabad akarattal felém nem veszitek. Csak ekkor múlik el felőletek a visszaesés veszélye, enélkül újból meg kell tenni a végtelenül hosszú utat. De mert minden szeretetemet a tiétek, megállás nélkül olyan hatást gyakorlok rátok, hogy annak a hatalomnak adjátok vissza magatokat, aki az életbe hívott. A földi élet alatt ez a saját elhatározástoktól függ - az pedig szabad! Visszavezethet a legnagyobb boldogsághoz - de létrehozhatja legnagyobb zuhanástokat is. Mert egyedül a szabad akarat döntheti el, hogy milyen sors vár rátok az örökéletben.

Amíg ez az akarat kötött volt - tehát amíg a lélek a muszáj-törvény alapján vándorolt át az egyes teremtéseken - a lemerülés veszélye nem állt fenn, mert ellenfelemnek nem volt fölöttetek hatalma, szeretetemet pedig megállás nélkül felfelé húzott. Most viszont mint emberek - szabadok vagytok. Ezért ellenfelemnek megint joga van rátok, és befolyást gyakorolhat. Tehát szabad akarattal és állhatatosan ki kell tartanotok vele szemben, az utat szabadon kell felém venni, és akkor megállítotok az utolsó földi próbát is, és megszabadulhattok minden külső formától.

Mivel szeretetemet hívott az életbe, és szeretem soha nem csökkent és nem is fog csökkenni - azért én állandóan mellétek állok, és épp úgy küzdök akaratotokért, mint ellenfelem. Minden esemény úgy lép elétek, hogy általa gondolataitok felém irányuljanak. Mert amint elérem, hogy mint a Legtökéletesebb Lényt, aki szeret, és boldogságokat akarja elismertek - úgy magamnak megnyertelek benneteket.

Tehát ki kell nyilatkoztatni magamat, el kell érnem hogy tudomást vegyetek arról a hatalomról amely életet adott, azonkívül lényemről is felvilágosítást kell adnom. Ismeretet kell nyújtanom róla, ez a lény hogyan munkálkodik és tevékenykedik, és ti milyen összefüggésben vagytok vele.

Mivel gondolkodóképeséget és értelmet kaptatok, azért állandóan megfontolásra indítalak. Gondolkodástokba bekapcsolódom, és úgy kormányozom földi sorsotokat, hogy gondolhassatok rám. Tehát minden módon azon vagyok, hogy akaratotokra hatást gyakoroljak, és az felém fordulva magát nekem átadja. Erre készítek az igen nagy szeretetemet, amely hozzátok akar kapcsolódni, de ehhez szüksége van a szabad akaratotokra.

Az emberi testbeöltözés előtti megtett hosszú út után most abban az érettségi állapotban vagytok, hogy csak ki kellene használni az emberi létnek adott kegyelmeket - és eljutnátok célotokhoz. Mert az élet minden napja meghozza az alkalmat, hogy Istenetek és Teremtőtökről valami ismeretet szerezzetek. És az élet minden napja olyan alkalma is ad, hogy szeretetet gyakorolhattok, szeretetben munkálkodhattok. Ez helyes gondolkodást alakít, és afelől ad világosságot, hogy a Földön egy feladatot kell teljesíteni. Ezzel nagy ismeret nyílhat meg arról, hogy mi a földi lét oka. Ez a tudás elvezethet hozzám -mert magam vagyok az, aki ezt a tudást felétek vezeti. Meg kell tanulnotok hogy felismerjétek, és aztán tudatosan törekedjétek hozzám.

Szeretetemet mindent megtesz, csak hogy a fejlődési folyamatot befejezhessétek, ami visszavezet hozzám. Egyet azonban végtelen szeretetemet sem tud megtenni: **ERRE A VISSZATÉRÉSRE AZ AKARATOT NEM KÉNYSZERÍTHETI.**

A földi utat a legnagyobb szabadságban kell megtennetek. Ha az akarat mellettem dönt - mérhetetlenül boldogok lesztek, és azok is maradtok. Visszaeséstől többé már nem kell félnetek, mert amit egyszer megnyertem magamnak, azt szilárdan megtartom, és már örökké nem adom át ellenfelemnek.

A földi élet folyamán viszont ő ugyanúgy küzd a lelketekért. Ezt is meg kell tapasztalnotok, hogy tudatosan dönthessétek. A továbbiakban gyakoroljátok ellenállást az irányába hogy segíthessek, utatokat hozzám irányítsátok, és **JÉZUS KRISZTUS MEGVÁLTÓ MŰVÉNEK KEGYELMEIT**

igénybe vehessétek. Benne magam jöttem a Földre, hogy lelketekért kifizessem a váltságdíjat. Ugyanis - épp úgy ellenfelemé is vagytok, mert szabad akarattal követtétek egykor.

De tudnotok kell, hatalmától úgy lehet megszabadulni, ha utatokat a KERESZT felé veszitek, és ezzel kimutatjátok azt az akaratot, hogy szabadon választottatok engem.

Ezért az embereknek állandóan kinyilatkoztatom magamat, ismeretet adok földi életük okáról és céljáról, és arról, hogy a végső megváltást Jézus Krisztus által kapják meg - akiben magam hoztam megváltást a bűntől és a haláltól.

Ámen.

Sorscsapás.... katasztrófa.... szerencsétlenség

B.D. No. 8269

10. szeptember 1962

Fogadjátok hangomat, mely főnről mindig hangzik, mert szükséges, hogy az Atya beszéljen gyermekeihez. Szánom az emberiséget, mert a vég közel van, és ők többnyire ismeret nélkül vannak afelől hogy mi következik, ha előtte nem állítják helyre velem a kapcsolatukat. Ám az emberek annyira eltávolodtak tőlem, Istenük-és Teremtőjüktől, hogy semmiféle szellemi kapcsolatot nem kötnek velem, csak a földi világot veszik tekintetbe, ami Ellenfelem birodalma.

Tanítani sem lehet őket, mert Ellenfelem megzavarta a gondolkodásukat, a szívüket is megkeményítette, ezért csak magukat szeretik, de felebarátjuk iránt, aki szükségben van, nem éreznek szeretetet. – Minden ember csak arra gondol, hogy földi javait szaporítsa, és földi teste kellemesen érezze magát. Legkevesbé a lelkükre gondolnak, és ezért uralkodik olyan nagy szellemi szükség a Földön, ami ismételten arra indít, hogy teremtményeimhez kemény sorscsapásokkal, katasztrófákkal, és mindenfajta szerencsétlenséggel beszéljek. Ezeket ti emberek nem bírjátok megérteni, hogy ezeket egy szerető Isten engedi meg, aki viszont csak teremtményeit szeretné észre téríteni, és aki így módon szólítja meg őket, mert a magasból érkező szavaira nem hallgatnak.

A földi nyomor ezért növekszik, az emberekre rátör a szomorúság ideje, ami arra szolgál, hogy az emberek meggondolják magukat, és útjukat felém vegyék. Milyen könnyen megtalálnának, csak figyelnének a főnről felhangzó szavaimra, amit követeim által adok. Szavaim hozzájuk vezetése a leghatásosabb eszköz, de az elfogadása megköveteli szabad akarátokat, és azt én nem kényszerítem. – Ezért szolgálom, ehhez az én utolsó mentőakciómhoz ti nagyon szükségesek vagytok, és én minden munkát megáldok, amit értem tesztek, mert rettenetes sors vár azokra, akik még a vég előtt nem léptek a hozzám visszavezető útra.

Tudok róla, és ezért elviszem előtte a Földről azokat, akik még nem buktak el teljesen Ellenfelem számára, hogy a túlvilági Birodalomban tiszta világosságra jussanak, majd a magasba törhessenek. Ezért hallotok mindig újra és újra nagyszámú halálesetről, és ilyenkor mindig tudjátok azt is, hogy az én irgalmam hívta el a Földről ezeket az embereket, nehogy teljesen elbukjanak. Hogy az elhívásom jó embereket is érint, az ezek számára valójában nem szerencsétlenség, mert a túlvilági Birodalomban hozzá tudnak járulni ahhoz, hogy másoknak is megmutassák az utat. Szeretetük sok áldást hozhat a túlvilágon, érettségi fokukat is meg tudják emelni megváltó munkájukkal, mert ez a szükségletük lesz a sok szegény, beteg, és gyenge lélek láttán, akiket hirtelen, és világosság nélkül ért a halál.

Az idő a végéhez közeledik, és minden napot fel kell használni a tévelygő lelkek megmentésére. S ti földi szolgálom mi jobbat is tudnátok tenni, mint hogy engem hagytok beszélni az emberekhez? Mit tehetnétek jobbat, mint szavaimat terjesztitek, és azoknak is hozzáférhetővé teszitek, akik még a világban állnak, és attól nehezen tudnak elválni? Velem való állandó kapcsolatokat lehetőséget ad nekem, hogy sok embert megszólítsak, és szavam ereje létrehozza bennük akarátok megváltozását, ha még nem buktak el teljesen Ellenfelem számára. Ezek megmenekülnek a szakadéktól, amely felé most mennek....

Hogy a szükség is megnövekszik, az is mindig meg lett hirdetve, de legyen meg hozzá a helyes magyarázatotok is, hogy csak a tőlem még elpártolt teremtmények iránti szeretet indít erre, és ez akkor

is így van, ha kételkedtek, és nem tudjátok felfogni, ha nagy és vészterhes csapásokról kaptok hírt, melyek az egész világon sújtják az embereket. Ha a csapások hozzájárulnak ahhoz, hogy az emberek annyira érintetteknek érzik magukat, hogy segítőkészség nyilvánul meg bennük, hogy felgyújtja bennük a szeretetet, akkor ezek a sorscsapások is áldásosak, mivel ezek az emberek megmenekülnek a száműzetéstől, ami megint végtelen időkre rabságot és kínokat okoz.... Mert én mindig csak segíteni akarok, hogy az emberek boldoggá váljanak, és mindent meg is teszek, hogy fejlődési útjukat még ezen a Földön befejezzék.

Ámen.

Isten kifürkészhetetlen

B.D. No. 8275

17. szeptember 1962

Soha nem válik lehetővé, hogy engem ti - a teremtmények - kikutassatok, még akkor sem, ha mint a legtökéletesebb gyermekeim, mellettem teremthettek és munkálkodhattok. Ti örök teremtmény-erőim által jöttetek létre. Én viszont az erő-forrása vagyok, amely kimeríthetetlen, amely nem ismer határokat, amely erő-folyamait megállás nélkül a végtelenségbe önti. De én lény is vagyok, azaz a legmagasabb bölcsességgel gondolkodó Szellem, aki felfoghatatlanul mély szeretetében a maga akarata szerint munkálkodik, és végtelenül boldoggá tesz mindent amit teremt. Gondolkodó lény vagyok, aki állandóan új teremtményt hoz létre, mert a belőle áradó erő nem maradhat tétlen - mert élet, és életet hoz létre. Amikor ti, teremtményeim a legmagasabb tökéletességet szabad akarattal eléritek - hogy mint gyermekeim teremthessetek és munkálkodhassatok mellettem - akkor biztos, hogy már behatoltatok a legmélyebb bölcsességbe. Ekkor magatok is rendelkeztek világossággal és erővel - ami mértéktelenül boldoggá tesz, és korlátlanul felhasználhatjátok, hogy saját boldogságtokra alkotó módon tevékenykedjete. Ez az erő az örökkévalóság ős-forrásából folyton árad felétek, de ő maga kifürkészhetetlen marad.

De a legnagyobb boldogsága a tudat, hogy állandóan táplál benneteket. Ezért majd szerettek, az irántam való szeretetetek folyton növekszik, vágyakoztok utánam, majd állandóan a közeletekben éreztek, és Jézus Krisztusban láthattok is engem.

Ennek ellenére is titok maradok a számotokra. Mert a teremtmény lény számára nem lehetséges, hogy lényemet maradéktalanul kikutassa. Mert ő csak egy kis szikra, amely szeretetem tűz-tengeréből szikrázott ki. Én viszont öröktől fogva vagyok, és megmaradok minden örökkévalóságokon át. De mert a teremtmény lény tudja, hogy szeretetem ereje örökké táplálja, tudja, hogy kapcsolatban áll velem, tudja, hogy velem mindig úgy viselkedhet, mint gyermek az atyjával, hogy beszélhet, velem boldog közösségben munkálkodhat - ez boldogságát állandóan növeli, és ezáltal szeretete mindig mélyebb lesz irányomban. A szeretet boldogság, a szeretet világosság, a szeretet erő, a szeretet az isteni, amely minden lény Istenné tesz - mert a szeretet mindig nagyobb tökéletességet hoz.

És hogy mindennek nincs határa - az egy nem sejtett boldogság, amit teremtményeimnek készítek. Mindezt csak a tökéletesség állapotában lehet felfogni, amikor a tőlem kisugárzott lény istenivé válik és gyermekemmé lesz. Akkor azt is tudja már, hogy én kifürkészhetetlen vagyok mindörökké. De ennek ellenére feltartóztathatatlanul törekszik hozzám, mert érzi a hozzám közelebb jutás boldogságát. Boldog, hogy viszonyozhatja szeretetemet. Ezt ti emberek még nem értitek meg tökéletlenségetek miatt. De azért csak alakuljon ki bennetek is az örökkévalóság fogalma, mert egykor számotokra is érthető lesz. Azért már ma tudjátok róla, hogy ez a magasán tökéletes lény egykor elérte célját, és mindent amit teremtett végtelenül boldoggá tesz. Lelkesítsen ez, és feltartóztathatatlanul készítsétek tökéletességeket, mert az majd mérhetetlen boldogságokat jelent.

Mindezek ellenére érthetetlen lesz és az is marad számotokra, hogy ennyire lehajlok teremtményeimhez, hogy megszólítalak, hogy beszélek veletek. Örökké elérhetetlen vagyok, és maradok, mégis a legmélyebb szeretetben átölelek és magamhoz vonok minden teremtményt. Keresem a lehetőséget, hogy magamat és lényemet érthetővé tegyem, hogy megnyerjem szereteteteket - mert én csak a szeretettel kapcsolódhatok össze, a szeretet kapcsolatra pedig szükség van, hogy majdan boldogok lehessetek.

A legtökéletesebb lény, a végtelenség legnagyobb Szelleme, az örök erő és fény forrása maga keresi veletek, a teremtményeivel a kapcsolatot, és ezért megszólít benneteket. Lehajol a legkisebbhez, hogy a magasba segítse. És ez a nagy Szellem nem más mint én, a ti Mennyei Atyátok. Meg tudjátok érteni a szeretetet? És az én szeretetem soha nem lesz kisebb, mert a szeretet nem ismer határokat, és mert boldoggá akarok tenni mindenkit, aki egykor belőlem indult.

Ámen.

Az Ellenfél állandó támadása – Világosság-hordozók – Reinkarnáció

B.D. No. 8288

1. október 1962

Nem szabad megijednetek, ha állandóan rátok támadnak olyanok, akiket Ellenfelem arra használ, hogy elerőtlenítse a tiszta igazságot, amit magam vezetek a magasból a Földre. Az én erőm mindig átjár, és ellenállást gyakoroltok a támadásokkal szemben, mert értem és az én megbízásomból dolgoztok. Hatalmam valóban nagy, és mindent félreszoríthatok, nehogy az emberek iránti szeretetem munkáját veszélyeztesse. Igaz, a végidőben sok "állítólagos" igazságot nyújtanak az embereknek, és nehéz lesz átjutni rajtuk, hogy fölismerjék, melyik a helyes. De sohasem lehetetlen, mert mindenkorra megígértem támogatásomat, ha az igazságban kívántok élni.

Majd azt fogjátok kérdezni, miért engedem meg mindezt, miért nem akadályozom meg Ellenfeletem, hogy az emberekre hatást gyakoroljon - hiszen úgy néz ki, mintha a legjobbat akarná!

Az emberek "szabad akaratáról" van szó. Ellenfelem meg akarja nyerni őket a maga számára, és nekem el kell ismernem ezt a jogát, mert követői egykor szabad akaratral követték, és emiatt lehetősége van, hogy küzdjön értük - ugyanúgy, ahogyan én is küzdök. De a döntés egyedül az emberek akaratától függ!

Tehát Ellenfelem igyekszik az embereket sötétségben tartani - amibe egykor ő taszította őket. Meg akar akadályozni mindent, ami világosságot tudna adni nekik, és ami által engem megismernének, és szabad akaratral ismét felém fordulnának.

A világosság egyúttal az igazság is, tehát mindent megtesz, hogy az igazságot aláássa. Ezért mindig a Világosság-hordozóknál, követeimnél próbálkozik, hogy a világosságot kioltsa. A leggyalázatosabb eszközöket használja ehhez. De teljesen tehetetlen lesz, amint munkálkodásával szembeállítjátok Jézus Krisztus Megváltó Művét, és Jézus Krisztusnak, az Isteni Megváltónak az oltalmát kéritek vele szemben. Akkor minden fáradozása hiábavaló!

Tehát nagyon, nagyon szükséges, hogy ti tisztába legyetek az ember Jézus Megváltó Művének nagy jelentőségével - akinek külső testében maga az "Örök Szeretet" rejtőzött. Szükséges, hogy jól megértsétek: Jézusban én lettem emberré, hogy Jézus egyé vált velem - Istenével és Örök Atyjával. Ismernetek kell Isten "Megváltó Tervét" - minden teremtet lény velem való összefüggését, azt, hogy én teremtettem, hogy minden bukott ős-szellem átmegy az egész Teremtésen, és ismerni a visszatérés útját is!

Aki mindezt tudja, az a fejlődés további menetét is ismeri, ami földi élete után a túlvilágon folytatódik. Tudja, hogy végtelenül sok lehetőség van ami a Szellemvilágba érkező, de még megváltás nélküli lényt megváltottságra segíti, és a magasabbra fejlődés útját is ismeri. Azt is tudja, hogy a lény még lezuhanhat a mélybe, és hogy én milyen eszközöket használok, hogy az ismételten elbukottaknak megadjam a lehetőséget, hogy újból a Földön tehessék le akaratpróbájukat - amennyiben ismét oldott állapotban a Föld teremtményeibe lesznek száműzve. Világosságom hordozójának érthető, hogy miért kell ennek így lenni, miért kell betartani az Örök Rend törvényeit.

Tehát aki mindezt tudja, az visszautasít minden más tanítást, ami ennek a Tervnek ellentmond. Mert minden más téves gondolkodásról árulkodik, amit Ellenfelem befolyásolt a maga kívánságának megfelelően. A Szellemvilágban számtalan démon tevékenykedik az ő megbízásából, akik magukat és gondolataikat azokra az emberekre kívánják átvinni, akik ezt megengedik nekik. Nem szabad elfelejtenetek, a dolog mindig arra megy ki, hogy szeretet-tevékenységemet elerőtlenítsék. Megváltó

Tervem szeretetbe ágyazódik, és bölcsességem hozta létre. Örök elhatározásom szerint viszem végbe, mert fölismertem milyen úton tud hozzám visszatalálni az elpártolt szellemi lény. Magam szálltam alá a Földre ezekért a bukott szellemiekért, hogy a Megváltás Művét végbevigyem - és minden lénynek biztos lesz a megváltása, ha engem felismer és elismer Jézusban, és bűneinek bocsánatát kéri.

Tehát valóban nem szükséges, hogy az emberek többszöri földi élettel engeszteljék ki bűneiket, mert hogy megszabaduljanak az ős-büntől, ahhoz ezer földi élet sem lenne elég!

Ezt a vétet csak maga Jézus Krisztus törölheti el!

Ugyanakkor kereszthalálával eltörölte azokat bűnöket is, amiket az ember földi életében követett el. De a legkisebb bűnnel terhelve - tehát Jézus Krisztus bocsánata nélkül - egy emberlélek sem mehet be a Világosság Birodalmába. A lelkek, akik terhelve mennek a túlvilági birodalomba, sötétségbe jutnak, ami elég kínos állapot, hogy akaratuk és gondolkodásmódjuk megváltoztatására készítse őket, hogy önmagukba nézzenek, és túlvilági barátaikra hallgassanak. Egyszer ezek a lelkek is eljutnak a magasba. De ilyen állapotban - tehát bűnnel terhelt - ismét visszahelyezni a Földre egyáltalán nem szolgálja javukra.

A lélek ugyanabba a sötétségbe kerülne vissza, és a Földön sem járna más utat, mint azelőtt, mert Ellenfelemnek ugyanolyan hatalma van még a lélek fölött, önmagától pedig sohasem tudná kiszakítani magát tőle. A lélek csak a szereteten keresztül tud ismeretekre jutni. E nélkül Ellenfelemhez tartozik, az pedig sohasem engedi szabadon. És ha igen kemény lenne is az életiskolája, akkor sem javulna meg, vagy csak ugyanolyan gonosz gondolkodásra jutna. Először az Ellenfél hatalmától kell megszabadulni - és ez mindig csak Jézus Krisztuson keresztül történhet meg.

Csak amikor Jézus Krisztus belép az ember életébe, megváltása csak akkor van biztosítva. Ehhez valóban elég lenne egy földi élet. És ha nem elég - ezért az ember, vagyis a lelke az egyedüli felelős. Ekkor magára kell venni a sötétségben eltöltendő sorsot, ami nagyon kínos, és kínjai a legnehezebb emberi soroson is túltesznek. Örök Megváltó Tervemben minden lehetőségről gondoskodtam, ami fölemelkedésre segíthet egy bukott szellemet. De a Rend törvényét mindig betartom, és nem kell olyan eszközökhöz nyúlnom, amelyek nem használnak. Mert a már egyszer legyőzött állapotba való visszahelyezés nem nyújt arra garanciát, hogy a lélek biztosan a magasba jut. Ezért ez soha nem lehet az én akaratom! A szabad akarat érinthetetlen marad, és nem lehet a visszaemlékezést megadni a léleknek - épp a szabad akarata miatt.

Az ember Jézus a ti gyengeségetek miatt halt meg a kereszten, és megszerezte vele számotokra az átszellemített akarat kegyelmeit. A földi élet alatt ezt fölhasználhatjátok, és biztosíthatjátok általa megváltásotokat.

Bűneitek kiengesztelését EGY földi lét alatt kell végbevinnetek, és megkönnyebbülve mentek a túlvilági birodalomba. Ott már nem tiltakoztok szellemi barátaitok segítsége ellen, és hogy evégett sokszor nehéz földi sorsot kellett elviselnetek - ezáltal azonban magas érettségre és nagyobb fénybefogadásra juthattatok.

Ismét csak azt hangsúlyozom, hogy a lélek újra megtestesülése egyes eseteinek megvannak a Földön a maga különös okai - viszont soha nem történhet meg, ha nem előzi meg a Jézus Krisztus általi megváltás!

Ez a megváltás eltöröl minden vétet, és nincs rá szükség hogy a földi életben ezt még egyszer eltörölje. Szeretetben és bölcsességben én határozok minden földi élet fölött, akkor is, ha ezt nem ismeritek föl. Tudom, hogy az egyes léleknek mi szolgál a javára, hogy tökéletességét elérje.

Ámen.

Már földi vándorlásom idején óvtalak benneteket a hamis Krisztusoktól és hamis , prófétáktól. Tudtam, hogy ellenfelem ellenem és a belőlem való igazság ellen fog dolgozni. Óvásaim még most is érvényben vannak, nehogy áldozatul essetek a hamis Krisztusoknak és hamis prófétáknak.

De amikor hamis prófétákról beszélhetünk, akkor kell lenniük valódiaknak is! Ezért nem dobhattok mindent földre, amit rólam átadnak nektek, mert én a valódi próféták száján keresztül adok hírt magamról. Számomra ugyanis nagyon fontos, hogy a tiszta igazság a kezeitekbe jusson.

Tehát a téves szellemi értékkel ne utasítsátok vissza a valódit is! Mert amíg a vég el nem érkezik, én mindig megnyilvánulok azokon az embereken keresztül, akiknél megvannak az előfeltételek. Ilyen alapon szólítom meg azokat, akik igaz szolgaként töltik be hivatalukat, és a tőlem kapott szellemi kincseket kiviszik a világba.

Enélkül hogyan lehetne az igazságot eljuttatni a Földre, amikor az akarat szabadság megtartása miatt nem szólíthatom meg az embereket hangosan és érthetően a magasból? Mindenkinek joga és kötelessége, hogy mindent megvizsgáljon, amit mint igazságot eléje terjesztenek. Erre akkor lesztek képesek, ha engem, az Örök Igazságot segítségül hívtok. Csak legyen bennetek jóakarata, és biztosan megkülönböztetitek az igazságot a tévedéstől. Azonkívül magam adtam át nektek az igazság felismerésének a jegyeit, amikor azt mondtam: akkor igaz, ha ezzel hírt adnak nektek Jézus Krisztusról és Megváltó Művéről. Ezek alapján hitelt adhattok minden szellemnek, akin keresztül azt a hírt kapjátok, hogy: JÉZUS KRISZTUSBAN ÉN VAGYOK A MEGVÁLTÓTOK.

Az emberek tehát nem mehetnek el Jézus Krisztus mellett. A Megváltás Művét meg kell érteniük. Mindenkinek tudniuk kell, ami a Megváltás Művének alapjait szolgálja. Tehát azt, hogy Jézusban, az emberben ÉN TESTESÜLTEM MEG. Ez igen fontos ismeret ahhoz, hogy az emberek céljukat elérjék, ezért magam adom meg hozzá az igazságnak megfelelő magyarázatot. Ezeket kinyilatkoztatásaimon keresztül adom, amelyeket alkalmas eszközeimen keresztül vezetek a Földre.

De az én kinyilatkoztatásaimat soha nem lehet azokkal a médiumi közlésekkel azonosítani, amelyeket az emberek médiumokon keresztül kapnak a Szellemi Birodalomból.

Megkülönböztetést kell tennetek az én tevékenységem, - tehát Istennek az emberek szellemén keresztül végzett tevékenysége - és a különféle szellemek tevékenysége között, amelyek elérik az embereket, de azok nem tudják megállapítani, hogy kitől ered. Viszont ha valaki komolyan vizsgálódik, annak szíve megmondja, hogy milyen szellem beszél hozzá. Tehát mielőtt valamiről komoly ítéletet mondanátok, megfontolt vizsgálódást kell folytatnátok. Mert engem hazugnak nem mondhattok, amikor már földi életemben megígértem Szellemem tevékenységét. Magam mondtam: "Elküldöm a Vigasztalót, az Igazság Szellemét, és az minden igazságba bevezet titeket." "Aki megtartja parancsolataimat, az szeret engem, én is szeretem, és kinyilatkoztatom magamat neki." "Isten tanít mindnyájatokat." "Aki hisz bennem, annak oldalából az élő víz folyamai áradnak." - ahogy az írás mondja. Amikor én szükségesnek tartom, hogy az emberiség ismét megkapja az igazságot - mert szellemi sötétségben vándorolnak - akkor ti engemet ebben valóban nem tudtok megakadályozni.

Kinyilatkoztatásaimon keresztül a kereső embernek felvilágosítást adok minden összefüggésről - Örök Megváltó Tervemről kap oktatást - és mindannak a kezdetéről és végéről értesül, ami létezik. ismeret adok sok tévtanításról is, amelyeket ellenfelem helyezett a világba, hogy a szellem sötétjébe tarthassa az embereket.

De szavaim által ezeket a tévedéseket mindig helyesbíteni lehet. Mert azt is mondtam: "Menny és Föld elmúlnak - de szavaim mindörökké fennmaradnak."

Viszont az én szavam alatt mindig csak a tiszta igazság értendő. Mert minden tőlem érkező tiszta szellemi érték folytonosan torzítást szenved a tökéletlen emberek részéről - amit azonban szabad akaratuk miatt nem akadályozhatok meg. Ezért ismételten gondom lesz arra, hogy az emberek mindig megkapják a tiszta igazságot.

Magam mondtam a szavakat: „Szellemem minden igazságba bevezet titeket!” Gondoljátok meg, egykor én az igazságot hoztam néktek! Vajon miért volt szükség erre a kijelentésre? - Azért, mert előre láttam, az igazság nem marad meg tisztán!

Tehát adjatok hitelt a fentről érkező közvetlen kinyilatkoztatásoknak - előrebecsátva - ha azok tőlem származnak. Ezt pedig arról ismerhetitek fel, hogy Jézus Krisztusban való emberré válásom mindig említést kap.

Ha Megváltó Művemről már felvilágosítást kaptatok, akkor ezeket a szavaimat is megértitek: "... legyenek bűneitek vörösek mint a vér, én mégis hónál fehérebbre moslak benneteket..!" Mert életemet ezért adtam oda a kereszten! Ezért vettem magamra a legkeservesebb fájdalmakat és kínokat! Ki akartam engesztelni értetek a bűnöket, hogy amint engem és Megváltó Művemet elismertek, és bűneitek bocsánatát kéritek - megszabaduljatok tőlük.

Örök Megváltó Tervem nem alapszik az emberek értelmi gondolkodásán, semmiféle logikán - mert végtelenül sok eszköz áll rendelkezésemre, hogy elérjem végső célomat: minden egykor elbukott lény visszatérését hozzám.

Viszont Örök Rendem Törvényétől - amelyen Megváltó Művem is felépül - soha el nem térek. Ha én Jézus Krisztusban nem teljesítettem volna a Megváltás Művét - ezer földi megtestesülés sem lenne elég, hogy kiengeszteljek és megsemmisítsék az egykori elfordulás vétkeit. Ezért szálltam alá a Földre, hogy meghozzam ellenfelem hatalmából való szabadulástokat. Aki a Megváltás kegyelmeit nem veszi igénybe, akinek a földi élet nem hozza meg hogy a legnagyobb szerencsétlenségtől megszabaduljon, aki a túlvilágon sem veszi igénybe a neki felajánlott segítséget - tehát nem engedi hogy elvezessék hozzám, Jézus Krisztushoz annak számtalan teremtsi formán kell újból átmennie. Ezek után jogosan beszélhet a Földön való újramegtestesülésről. De ez csak akkor megy végbe, miután ÖRÖK IDŐK eltelték, és a lény mint ember újra eljut odáig, hogy leteheti az akarati próbáját a Földön.

Az biztos, hogy igazságosságom minden elkövetett vétékért engesztelést követel. Viszont az is biztos, hogy csak én tudom, az engesztelést milyen formában lehet teljesíteni, amikor az ember szabad akarattal nem akarja vétkei terhét elhozni nekem a keresztnél alá.

Ámen.

Újra megtestesülés vagy megszállottság ?

B.D. No. 8291

4. október 1962

Nem szabad a megszállottság esetét a lélek újra-testbeöltözésének tekinteni, mintha egy újabb földi létre kerülne vissza a túlvilági birodalomból.

Alacsony fokon álló szellemek — tehát már egyszer testben élt lelkek, akik a legsötétebb állapotban költöztek el a világból — még mindig földközelségben tartózkodnak. A Világosság Birodalma zárva van előttük, tehát kitombolják magukat a legalacsonyabb szellemek birodalmában. Ez ott van mindig, ahol ezek a szellemek tartózkodnak. Földi tartózkodásuk helyétől nem tudnak elszakadni és mindenféle módon szorongatják az embereket. Elsősorban úgy, hogy gonosz gondolataikat, ösztöneiket, szenvedélyüket át akarják vinni az emberekre — azokra — akiknek tulajdonságai megegyeznek saját lényük tulajdonságaival. Ezeket könnyű befolyásolni és engedelmesen követik őket — amennyiben kivitelezik, amire ezek a szellemlények készítenek.

Igen gyakran megállapítható ez a befolyás, amikor az emberek nem akarnak tudatosan megszabadulni vétkeiktől, nem küzdenek ösztöneik ellen és nem kérnek engem, hogy segítsek rajtuk. Ha meg hitetlenek, a szellemi erőknek még könnyebb dolguk van, mindig jobban tombolnak és az embereket isten-ellenes tettekre hajtják. Ez a jelenség a vég előtti utolsó időben különösen előtérbe kerül.

De ezek még mindig gondolati befolyásolások, ezek nem a megszállottság esetei. De a végidőben a megszállottság is egészen nyilvánvaló jelenség lesz. Emberek kerülnek teljesen uralom alá és az embertársaknak felfoghatatlanná válik, hogy mi mindenre képes az ember gonoszságából és

rosszakaratból. Ezek az emberek önmaguktól nem rendelkeznek kellő ellenálló erővel, akaratuk teljesen gyenge. A rossz szellemeknek sikerül testüket teljesen birtokba venni, hogy benne kitombolják magukat, minden rossz tulajdonságukat átvigyék, és olyan cselekvésekre készítsék, miket életük alatt ők vittek végbe. Sikerül nekik az illető lelkét félretolni és a maguk akaratát végbevinni.

A rossz szellem teljesen jogtalanul birtokba vehet egy emberi testet. De ha a léleknek, vagy a környezetéből egy embernek sikerül teljes bensőségességgel magát nekem átadni, és segítséget kér, akkor bármikor el lehet kergetni. Akkor én megtehetem, és meg is teszem, hogy parancsot adok neki a test elhagyására.

De a hitetlenség és az emberek szeretetlensége közbenyúlásomat gyakran megakadályozza. A birtokba vevést megengedem az illető lélek s környezete tisztulása céljából. Az is lehetséges, hogy mikor a rossz szellem kitombolta magát — gonosz akarata pusztító hatását látva jobb belátásra jut.

Az ember olykor felelősségre lesz vonva rossz tettei miatt, és hosszú, fájdalmas utat kell megtennie. Ekkor a rossz szellemnek is megszűnik minden lehetősége, hogy cselekvésre indítsa az embert — olyanokra, miket maga tenne, ha a Földön élne. Ekkor magától elhagyja a testet. A tulajdonképpeni lélek meg szívesen vállalja a szenvedést — bár mentes minden vétektől — de elviseli a büntetést a maga tisztulásaért. Ezáltal hamarabb kiérlelődik, mintha életútját különösebb vétek nélkül, langyosan élte volna végig.

Vegyétek mindig figyelembe ezt a különbséget, hogy a megszállottság nem a sötét szellemek testet öltése. Tudnotok kell, hogy az utolsó időben a pokol kilökött mindent magából, és a Sötétség Fejedelme a legnagyobb munkára biztatja követőit. De azt is tudnotok kell, hogy ezek a rossz szellemek is — ha akarnak - megmenekülhetnek az újra száműzetéstől. Mert hamarosan elérkezik a leszámolás napja, amikor minden lényt felelősségre vonnak, hogyan használta ki az időt, hogy megszabaduljon ellenfelem hatalmából.

Ámen.

Óvás a szellemi vezetőktől

B.D. No. 8307

23. október 1962

Amikor a Szellemi Birodalomból közvetítést kaptok, az csak akkor belőlem való tiszta igazság, ha bemutatja a Megváltás Művét, megmagyarázza jelentőségét, megadja szellemi okát, és összekapcsolja Jézusban való emberré válásommal. Ekkor tisztába leszek azzal hogy Szellememen keresztül magam vagyok tevékeny - nem olyan a közlés, amihez nem adtam engedélyt.

Téves közléseket gyakran azok a Földről már eltávozott lelkek adnak, akik maguk sincsenek az ismertek birtokában - azaz nem élnek világosságban. Viszont erős az igényük, hogy magukat közöljék az emberekkel mert földi életükben is ezt képviselték.

A világosság-beli lények boldogsága abban van, hogy azt a világosság áramlatát továbbíthatják, ami őket is átjárta. Nekik van engedélyük a tanításra, mert a tiszta igazságot adják tovább. Azokat tanítják, aki tőlem bensőségesen az igazság ismeretét kérik, és én minden tévtanítástól megoltalmazom őket.

A Szellemvilágban sok az olyan lélek, akik még nem jutottak tökéletességre, a Földön sok tévedést terjesztettek - viszont abban a meggyőződésben éltek, hogy az igazságot adták tovább. Nincs teljes igazságuk, de a földi tevékenységüket nem adják fel, a túlvilági Birodalomból is megpróbálnak hatást gyakorolni az emberek gondolataira. Teszik ezt különösen akkor, ha azok kapcsolatba lépnek a szellemvilággal, és szabadon megnyílnak, és elfogadják a közléseket - pedig nem tudják ellenőrizni, hogy milyen a szellemi lény aki közeledik hozzájuk. Javukra szól, hogy a legjobbat akarják - de rossz úton járnak, mert elmulasztották az igazság utáni vágyukban, hogy engem kérjenek.

Gyakori, hogy ilyenkor "szellemi vezető" mutatkozik be nekik, és osztatlan hitre talál náluk, készségesen elfogadnak mindent amit közvetít. Ha ezeket a szellemlényeket PRÓBÁNAK vetnék alá, és magyarázatot kérnének tőlük Jézus Krisztus Megváltó Művéről - kiderülne, csak azt közvetítik,

amit a Földön erről tudtak, de a valódi ismeretük hiányzik. Így soha nem beszélnek az Atya és Jézus egységéről, mert ez a világosság még nem ismert náluk. Még maguk sem ismerték fel Jézusban Istenüket és Teremtőjüket. Az igazság világossága még nem sugározta át őket.

Amikor általam megbízott szellemi tanítók tevékenykednek hogy igazságra vezessék az embereket, azok a belőlem induló szeretetfény világosságának áramlatát vezetik azokhoz, akik bensőséges kapcsolatban vannak velem. Ők igazi világosságot gyújtanak Jézus Krisztus megváltó munkájáról, és az én benne való emberré válásomról.

De ami egy lénynek nincs birtokában, azt közvetíteni sem tudja. A befogadó jóindulata képes ugyan befolyásolni a KÖZLÉST ADÓ VILÁGOSSÁGÁT - ha az a legjobb szándékkal használ ki minden alkalmat, hogy tudását a földi embereknek továbbíthassa. Viszont mindig kihangsúlyozom: nem az én megbízásomból cselekszenek, mert még nem elég érettek, hogy teljes igazságban oktassanak. De akaratomat nem tiltom le. Védelmem pedig az, hogy nem engedem tévedésben élni azokat, akik a legtisztább igazságot kérik tőlem. De aki megelégszik a szellemlények közvetítésével, gondolkodás nélkül elhiszi azt amit maga nem tud ellenőrizni, annak az igazság utáni vágya nem olyan nagy, hogy megvédené a tévedésektől. Tegyetek csak különbséget, hogy mi a "Szellem munkálkodása", vagy "az én Szellemem tevékenysége az emberben" hatása - és mi a hatása annak, amit a médium akarat nélküli állapotban mond az embereknek.

Ezek kivizsgálására egy megbízható jegyet adtam azzal az utasítással: kérjetek magyarázatot Jézus Krisztus Megváltó Művéről, és az én benne való emberré válásomról. Ha erről még nincs egészen tiszta ismeretük, akkor óvatosak legyetek azzal a szellemi értékkel, amit adnak. Ismételten azt a tanácsot adom: forduljatok közvetlenül hozzám, az Örök Igazsághoz, kapcsolódjatok bensőségesen hozzám, és tőlem kérjetek. Valóban, én bevezetlek az igazságba, ahogy megígértem.

Ámen.

Az elszabadult természeti elemek

B.D. No. 8311

27. október 1962

Gondom örökké nektek szól, akik távol tartózkodtok tőlem, és tiltakoztok, hogy hozzám visszatérjetek. Szánalommal nézem az emberiséget, mert nem tesz semmiféle intézkedést, hogy felém forduljon, és ellenfelemtől elforduljon. A Föld pusztulása mindig jobban közeledik, és ez a földlakók távolabbi sorsára döntő kihatású lesz. Harcom mindig erőteljesebb és figyelmeztetőbb. A szenvedés és a szükséghelyzetek tömege azért megy át a Földön, hogy megváltoztassa az emberek fölfogását. Viszont a legtöbbjét addig nem érinti, amíg őt magát nem éri. Igen - az önszeretet mindig erősebb lesz, és a világ élvezeteivel kártalanítják magukat - alig gondolva a másik szerencsétlen emberre.

Bár szaporodnak a katasztrófák és szerencsétlenségek, az ember még saját mesterkedéseivel is szaporítja ezt a bajt, és súlyosan szorongatott helyzetbe juttatja a többi embert. A bűn elhatalmasodik, és majdnem minden ember felelőtlenül cselekszik embertársával szemben.

Tőlem annyira távol vannak, hogy alig ér el hozzájuk a hangom. Ezzel kényszerítenek arra, hogy fölülről adjak hangos hangot - hogy még a természet elemei által is a legnagyobb szükségbe jussanak - hogy többé embertársukat ne tehessék felelőssé azért, ami rájuk jön - hanem kénytelenek legyenek egy hatalom megnyilvánulását elismerni, amellyel szemben nem tudnak ellenállást gyakorolni

Igénybe kell vennem ezt a hatalmi eszközt, habár ez sem lesz az, amely hitre kényszeríti őket, mert majd mindenfajta egyéb magyarázatot adnak maguknak ama egy magyarázat helyett, hogy Istenük és Teremtőjük szól hozzájuk, hogy meghallgassák.

Nagyon gyenge az egy Istenbe vetett hitük, és a pusztulás láttán még ezt a gyenge hitet is sokan elhagyják. Ennek ellenére mégis felhasználom ezt az utolsó eszközt, mert lesznek, akik általa mégis hozzám találnak. Kényszerű szükségükben megtalálják az utat, és lélekben és igazságban küldik felém imájukat. Majd csodálatos módon megmenekülnek, de már rólam sem akarnak lemondani, mert

annyira nyilvánvaló volt segítségem. De ezt csak azok élhetik át, akik szellemben és igazságban hívnak engem magukhoz. Sokan elvesztik földi életüket, és felcserélik a túlvilági léttel. Nekik lehetőségük van, hogy odaát is magasabbra jussanak, mert a Szellemi világ kapui még nincsenek bezárva. Sok embernek jelent nagy kegyelmet, hogy még a vég előtt magamhoz hívom. Valóban - én ismerem lelkük minőségét, hogy még mennyire lesznek tanulékonyak a túlvilági Birodalomban.

De a Földön a túlélőknek lesz még egy olyan időszakuk, amelyet csak segítségemmel, és erőm igénybevételével tudnak elviselni. Egy áttekinthetetlen káosz lesz, és az emberek nem tudnak úrrá lenni fölötté. Majd bebizonyosodik, hogy az enyémet minden szükségen átvezetem, mert nyilvánvalóvá válik rajtuk segítségem. Így ők is erőt és vigasztalást nyújthatnak, amennyiben utalnak rám, aki az egyedüli, aki segítséget tud nyújtani, de azt akarja, hogy szívük mélyéből kérjék és hívják.

A vég előtt ez a közbenyúlásom nagy kegyelmeket közvetít. Pedig majd a legtöbb ember kételkedik szeretetemben - sőt, nyíltan tagadni fogják azt az Istent, aki ilyen szerencsétlenséget enged az emberekre. Viszont a vég bekövetkeztéig már nincs sok idő, azért meg kell próbálni mindent, hogy az embereket az Új Föld teremtményeibe való újra-száműzetéstől megmentsem. Ez rettenetes sors, és az emberek nem tudják elképzelni. Meg akarlak menteni tőle. Ezért előtte még mindent megteszek, ami valami eredményt ígér. Még akkor is, ha kételkedtek az ELEVEN ISTEN MUNKÁLKODÁSÁBAN, AKI ÖNMAGA A SZERETET.

Nekem egyedül az fontos, hogy szükséghelyzetében az ember reám gondolva utat találjon hozzám. Hogy szívükben elismerjenek mint Istent, és így ne vesszenek el, amikor elszólítom őket. Ezzel már biztosított, hogy a túlvilágon magasabbra jutnak. Ha meg túlélik a hatalmas természeti katasztrófát, akkor már nem mondanak le rólam. De egy kegyelmi idő van még biztosítva nekik a vég előtt - amikor komolyan dönthetnek, ha netán még határozatlanok lennének.

Egy korszak a végéhez közeledik - és az emberiséget még sok nehéz dolog éri. Akik hisznek bennem, ennek is nyugodtan elébe nézhetnek, mert állandóan segítségemet tapasztalják, és amint célját elérte, a csapás is elmúlik. Amint elérkezik az utolsó nap - ahogyan Öröktől való Tervemben le van fektetve - MAGAM jövők, hogy enyéimet elvigyem erről a Földről.

Ámen.

Óvás a médiumi üzenetektől – „Szellemi vezető”

B.D. No. 8312

28. október 1962

Egészen magától értendő, hogy ebben az utolsó, vég előtti időben minden emberrel foglalkozom, minden embert tanítok és megszólítok - amint a szíve felvevő-kész, enged magához beszélni, és szavaimat továbbítja az embertársainak. Nekem különösen az fontos, hogy szeretetre figyelmeztessem az embereket, mert e-nélkül nem várhatnak menekülést. Ahol az emberek ápolják a szeretetben élés szellemiségét, ahol az emberek maguk is szeretetben élnek, embertársaikat ugyanerre bízatták - ott lehetővé válik hogy fentről közléseket kapjanak. A közléseimnek mindig az a céljuk, hogy az emberek szellemileg törekedjenek, hogy lelkük üdvére gondoljanak - és a világ követeléseit visszaszorítsák.

A benső hang által ott tudok hírt adni magamról, ahol megvan minden feltétel, ami az emberben lehetővé teszi "Szellemem tevékenységét". Én mindig ugyanazt az igazságot vezetem a Földre, mert az embereknek a világosságban kell járniuk, és meg kell tenniük a felfelé vezető utat.

De ellenfelem is ugyanígy tevékenykedik, és a világosság angyalának álcázva magát megpróbálja befolyása alá venni az embereket. Nem lehet ettől eléggé óvni az embereket! Mindezt megállapíthatjátok a sok igazságtól eltérő közlésekről, azokat pedig mindenkor ellenőrizhetitek.

Ha pedig én vagyok az aki az embereket tanítja, akkor nem fogok itt mást a Földre vezetni, mint ott. Tehát amikor a közvetített szellemi kincs fedi egymást, akkor én munkálkodom. De ha ellentmondanak egymásnak, akkor ellenfelem dolgozik, aki igyekezik megtartani a sötétséget. Amikor az ember akarata jóra irányuló, akkor védettnek érezheti magát az ellentétes erőktől, és minden lélek javát szolgálja majd. Az egyes ember akarata a döntő, megérinti-e a tiszta igazság, és elismeri-e

igazságnak. Az akarata pedig akkor jó, amikor magát átadja, a velem való egyesülésre törekszik, és az önzetlen szeretetben élően fáradozik. Ilyenkor nem kell félnie, hogy a sötét hatalmak zsákmánya lesz, mert minden módon segítséget kap.

De egyet mindenképpen meg kell említenem: az emberek lehetőleg óvakodjanak a médiumi befogadástól. Mert ha nem is áll fenn, hogy minden szellemvilágból érkező közlés tévedést tartalmazna de nektek embereknek nem lesz meg mindig az az ítélőképességetek, amely szét tudja választani az igazságot a tévedéstől. Ez az a veszély, amitől folyton félnetek kell - hogy megtévesztenek benneteket!

Mert a világosság lényei - akik különleges esetekben médiumon keresztül is jelentkeznek - mindig és mindig arra biztatják az embereket, hogy hagyják el a médiumi közléseket, és KÉRJÉK HELYETTE TUDATOSAN AZ ÉN SZAVAIMAT! Arra utalnak, hogy csak szíveteket kellene szeretet által olyanra alakítani, hogy az én szereteterőm beleömlhessen.

Ha pedig médiumi állapotban "szellemi vezetők" adnak hírt magukról, akkor mindig óvatosak legyetek, mert akkor a befogadónak, és a környezetének magas szellemi érettségűnek kell lennie. Az igazságot kell bensőségesen kérnetek, hogy a Világosság birodalmának a védelmét is megnyerjétek. Ők minden rosszat félre tudnak szorítani, ha a tudatlan szellemlények megpróbálnak bekapcsolódni. Jó ha tudjátok, Szellemem minden emberben tud tevékenykedni, aki teljesíti a feltételeket: életét szeretetben éli, ezáltal szilárd lesz a hite. A hit birtokában bensőségesen imádkozik, kér hogy Isten vezesse el hozzá az igazságot - és aztán tudatosan befelé hallgatózik.

Kérnetek kell ez igazságot, nagyon kérnetek, hogy a bennetek lévő Szellemem által el lehessen azt vezetni hozzátok. Ekkor nincs már szükségetek arra, hogy a túlvilágról kapjatok oktatást - mert az számotokra ellenőrizhetetlen. Bár onnan is érkezhetsz hozzátok igazság - de ez inkább a bennetek lévő Szellememen keresztül történjen, mert az kapcsolatot teremt az örök Atyaszellemmel. Azok a szellemi vezetők, akik az én megbízásomból tevékenyek, az embereket folyton arra biztatják, maguk teremtsenek közvetlen kapcsolatot velem. Mert teljesül az ígéretem: "Elküldöm a Vigasztalót, az Igazság szellemét, és az bevezet minden igazságba." "Aki szeret engem, parancsaimat megtartja, ahhoz magam megyek, és kinyilvánítom magamat neki." Értsétek meg - én mindig kész vagyok beszélni hozzátok, és megmondok mindent aminek ismerete jót tesz lelketeknek. Ezért közvetlenül hozzám vegyétek az utakat, hozzám, aki az Örök Igazság vagyok, és meg akarlak szabadítani mindentől ami még ellenfelem része bennetek. Magam hozok világosságot, ezt fogadjátok el - és áldást hozó lesz számotokra.

Ámen.

Figyeljete Isten követéire, akik az út mellett állnak

B.D. No. 8316

1. november 1962

Akaratomat mindig szívetekbe helyezem, ha azért kértek tőlem felvilágosítást, hogy mit tegyetek. Ekkor tudom, hogy állandóan törekedtek akaratom teljesítésére, és valóban nem lesz téves döntések. Minden egyes lélekkel törődöm, mert mindenkinek erőre is szüksége van a magasba vezető úton.

Akiben azonban megvan az akarat ezen a magasba vezető úton járni, annak figyelnie kell minden utalásomra is, és az út közelében álló követekre is, amikor a helyes úttól újra és újra mellékutak ágaznak le, amelyek a szakadékba vezetnek, és amelyektől meg kell óvni benneteket.

Épp ezek a téves utak kezdetben annyira csábítóknak látszanak, a szemnek oly sok látnivalót és izgalmasat nyújtanak, hogy az ember könnyen kész abban a reményben rájuk lépni, hogy mindig izgalmasabbat lát. Viszont az út a legsötétebb útvesztőbe vezet, amelyből a vándor már nem tudja kiszabadítani magát, és segítséget kell kérnie. Azért mondom nektek, figyeljete az úton álló követekre, akik a helyes út ismerői, és magam küldöm a vándorok elé, nehogy vezetés nélkül maradjanak és eltévedjenek. És ne is morogjatok, ha utatok emelkedik vagy nehezebb legyőzni.

Mindenkor megkapjátok hozzá az erőt, és akaratotok bármikor növelheti is az erőt, ha bensőleg erővel való ellátást kértek tőlem.

Mert ezt a kérést valóban teljesítem, mivel vágyódom hazatérésekre, és mindent megteszek, hogy hamarosan szívemre ölelhessetek, amire már tőlem való elbukástok óta vágyakozom. Földi utatok bővelkedik különféle kísértésben, mert Ellenfelem is meg akar szerezni magának, és mindig csak a világ javait állítja szemetek elé. Egy széles, járható, és fölöttébb szép utat láttok magatok előtt, amely a legszebb cél elérését ígéri, amit gondolkodás nélkül választanátok, ha nem figyelmeztetnének folyamatosan követeim, akik azt a megbízatást kapták tőlem, úgy vezessenek, hogy rátaláljatok a helyes útra, és eltávolítsanak a széles útról.

Ezek a követek újra és újra rátok kiáltanak, hogy tévesen jártok, hogy forduljatok vissza, hogy a helyes útra kell lépnetek, ha célhoz akartok jutni, ha ezen a Földön való zarándoklástok végén az Atyai Házba akartok érkezni - ami valóban minden gyönyörűséget felnyit nektek, ami bőségesen kárpótol az örömekért, amelyekről lemondtok ha ehhez a gyönyörű célhoz vezető keskeny utat választjátok. Hallgassatok ezekre a követekre, higgyétek el, hogy tőlem, az Örök Atyától érkeznek. Elétek küldöm, mert szeretlek benneteket, és lehetővé akarom tenni hozzám való visszatéréseteket.

A látszólagos akadályok miatt ne ijedjete meg, mert azok könnyen legyőzhetők, ha átengeditek magatokat vezetőtöknek, aki biztosan átvezet az akadályokon és szakadékokon, és eközben az út is könnyebbnek látszik, minél közelebb a cél. Tehát magam akarlak vezetni, és velem valóban legyőztök minden nehézséget, velem a legmeredekebb út sem esik nehezetekre, mert amint rám bízátok magatokat, belőlem szüntelenül ömlik az erő hozzátok, a megvilágosodott magasságok felé indultok, és már nem kíváncsiatok le a mélybe. Viszont ezt a célt soha nem éritek el a széles úton, amelyen kezdetben jártatok, és ami bár sokat ígér nektek, de visszavonhatatlanul a mélységbe vezet - amiből ennek ellenére jussatok a magasba.

Noha sokáig nem is tudjátok elhatározni magatokat, hogy ezt a széles utat elhagyjátok, közben újra és újra felismertek egy mellékutat, és követeim újra és újra odakiáltják, hogy térjete át erre az útra a cél eléréséhez, mert e célból vándoroltok a Földön. Mert én nem adom fel az értetek való küzdelmet, és mindig magam lépek elétek ezekben a követekben, és általuk magam beszélek hozzátok. Mert nem akarom, hogy elveszete, hogy semmis örömek kedvéért eljátsszátok az örökéletet - ami azonban csak úgy érhető el, ha elfordultok a széles úttól, amelyet Ellenfelem szép képekkel kirakott, és ellátott vakfényekkel, amik semmi világosságot sem adnak, mivel megint csak a mélységbe akarnak vezetni, ahonnan szeretetem felsegített egészen emberlétetekig. Most azonban a végső utat szabad akarral kell megtennetek, amihez én most ismét hozzájárulok segítségemmel, aminek csak elfogadása szükséges.

Ámen.

Félelem és szomorúság - Isten közbenyúl – Hit-küzdelem

B.D. No. 8317

1. november 1962

Biztosra vehetitek azt is, hogy hamarosan a vég előtti utolsó fázisba léptek. Mert nyilvánvalóvá válik, hogy itt vannak a jelek, amelyeket szóban és írásban megjövendöltek. De semmi módon nem lesztek rá kényszerítve, hogy higgyetek benne.... Minden embernek módjában áll, hogy olyan magyarázatot adjon minderre, amilyent akar, akár megfelel az igazságnak - akár nem.

Akinek a gondolatai a szellemire irányulnak, az tudja - végéhez jut egy korszak, és egy új kezdődik. Végtelenül sok szellemi vár még megváltásra, akik részben szabadon, részben kötötten mennek majd át a Földön, hogy visszatérhessenek Istenhez.

Tervszerűen megy végbe a Föld föloszlása majd újraformálása. Isten Megváltó Terve ezt már öröktől fogva megállapította. Ti pedig, a végidők emberei, az örök Isten és Teremtő kegyelme folytán - ismeretet szerezhetek, hogy mi van még előttetek.

Beavatlak Megváltó Tervembe, ha az igazságot meg akarjátok tudni. Isten szavait megkaphatjátok, amely mindarra igazságban ad magyarázatot, ami teremtetésekre és megistenülésekre vonatkozik. Mert Isten nem akarja, hogy a végidőt az ismeret teljes hiányában éljétek át. Mert ha van bennetek egy kis halvány ismeret, biztosan azon fáradoztok, hogy még a földi életben végbevigyétek a megistenülés aktusát, és így célokat elérjétek.

Ehhez az kell, hogy szabadon akarva az igazságban álljatok. Akkor hinni tudtok mindent, amit Isten szaván keresztül, fönről mondanak az embernek. Akkor hihető lesz a közeli vég, és a Föld teljes átalakulása. Saját szellemetek világosít föl majd sokmindenről, és az összefüggések világossá válnak.

Figyelemmel kísérhetitek a világ eseményeit, amely fenyegetővé válik az egész emberiségre. Figyelemmel kísérhetitek, milyen az emberek egymás iránti eljárása, és a résztvevők milyen intézkedéseket foganatosítanak, hogy erejüket érvényesítsék. / pld fegyverkezési verseny - a kiadó/

És ti is nagy félelmet éreztek majd, mert a legnagyobb mértékű megsemmisítő háború fenyeget mindenkit. Nagy lesz a félelem, és csak az a kevés ember lesz kivétel, aki magát átadja Istennek, Örök Atyjának, és ezért minden rossztól megszabadul.

És Isten kormányzása valóban szokatlan, mert maga lesz, aki közbenyúl. De ezáltal az ínség nem kisebb, hanem sokkal nagyobb lesz. Mert az emberek most egy TERMÉSZETI ESEMÉNNYEL állnak szemben, az elemek dühöngésével, amelyeknek tehetetlenül ki lesznek szolgáltatva, és amelyeknek az ember nem tud megálljt parancsolni. Mert az hatalom nyilvánul meg, aki minden fölött uralkodik, és akinek minden természeti elem alá van rendelve.

Most egy olyan időszak következik, amit valóban a nagy szomorúság idejének lehet mondani - de amit az övéi nem éreznek annyira nehéznek, mert állandóan Isten szokatlan segítségét tapasztalják.

Viszont akik Istenük és Teremtőjüktől messze tartózkodnak, akik szeretetében, bölcsességében, és kifejezhetetlen hatalmában nem hisznek, azok nagy szükségben lesznek, mert nem az után az EGY után kiáltanak, aki segíthetne rajtuk. Istent nem ismerik el. Szellemük ellenállása még ugyanakkora, mint elpártolásuk idején volt. Ezért vissza kell menniük a mélybe, ahonnan Isten segítségével egyszer már kiemelkedtek, és már csak az utolsó akarati próba volt hátra, hogy végképp minden bűnűktől megszabadulhassanak.

Az utolsó időben kemény küzdelem lángol fel Jézus Krisztus ellen. Nektek embereknek őt Isten fiának, és a világ megváltójának kell elismernetek, akiben maga Isten lett emberré, hogy ti megváltva mehessetek be a Szellemi Birodalomba.

Viszont Isten ellenfele kérlelhetetlen harcot indít mindenki ellen, akik hisznek Jézus Krisztusban, és ezért a világ előtt mindenkinek nyíltan meg kell őt vallania. Megvallani pedig csak az tudja, aki a magasból Földre vezetett szavait elfogadja. Mert ezek ismerik az igazságot, és tudják ki volt Jézus Krisztus, és hogy miért kell őt elismerni. Ezek mindvégig hűségesek maradnak, és ezért majd azokhoz tartoznak, akiket elragadnak amikor a vég napjai elérkeznek.

Az emberek tanúságtevésének utolsó próbája a hitbeli üldözés lesz amit azok állnak meg, akik az igazságban vannak. Isten ezért vezeti SZAVAIT ismételten a Földre, hogy mindenki részesülhessen az igazságból, és az utolsó hitüldözésben képviselhessék a világ előtt. Mert Jézus Krisztusról csak az igazság ad felvilágosítást, csak a beléje vetett hit ad erőt, hogy mindvégig kitartsatok, míg aztán maga is eljön, hogy Birodalmába vigyen benneteket.

Ámen.

Máriához - Jézus édesanyjához való beállítottság

B.D. No. 8324

8. november 1962

Ha valami szellemi kérdést forgattok magatokban, mindig kész vagyok arra, hogy válaszoljak rá. Aki a tőlem kapott igazságot terjeszti, annak magának is az igazságban kell állnia, és legyen képes az igazságot elválasztani a tévedéstől. Ezért világosságot gyújtok ott, ahol még sötét a szellem, és tisztázatlan dolgok vannak.

Meg kell mondanom, hogy a téves tanítás újabb tévedéseket von maga után. Az embereknek Máriához, testem földi édesanyjához való beállítottságáról mindig is olyan értelmű magyarázat jutott el hozzátok, hogy bár Ő Birodalmam legtisztább lényének nevezhető, akit az emberek megajándékozhatnak szeretetükkel, de mindig azzal a korláttal, hogy "Isten gyermekének" tekintsék, aki magas szellemi érettsége miatt tartózkodik a Mennyországomban - ott, ahol mint Isten és Teremtő, mint Atya vagyok, aki a világosság és erő ősforrása, és mint a legmagasabb és legtökéletesebb szellem kormányozom a Végtelenséget.

Ő tehát mint gyermekem, mint teremtmény tért vissza hozzám - míg MAGAM A TEREMTŐ vagyok, és ezért töletek emberektől korlátlan szeretetet várok. Ezt majd meg is adjátok, amint teljesen akaratom szerint éltek, és teljes szeretetből a velem való egyesülésre vágyódtok. Ezt a minden korlát nélküli szeretetet akarom töletek, és Birodalmam minden lényétől, akik ilyen bensőségesen szeretnek, és csak azon vannak, úgy tudjanak hatást gyakorolni az emberekre, hogy felém forduljanak.

De ahhoz soha nem járulok hozzá, hogy az emberek szeretete más célt keressen magának, és ne engem. Viszont ez megy végbe, amikor egy világosságbeli szellem az emberek részéről olyan szokatlanul nagy tiszteletet élvez, ami csak engem illet. Ezért egy világosság-beli lény soha nem jelenik meg úgy az emberek előtt, hogy az nagyobb tiszteletre adna okot. Az ilyen jelenés mindig is csak valami hamis tanítást erősítene meg - mint amilyen az "Istenanya Mária" kifejezés - és látható lett, hogy mit eredményezett az embereknél.

A saját szavaimmal soha nem támogatok és részesítek előnybe téves tanítást. A világosság-beli lények teljesen az én akaratomat támogatják, tudnak az ilyen téves tanítás emberi lélekre gyakorolt hátrányáról - ezért a világosság-beli lények részéről soha nem történik ilyen kísérlet. De annál inkább felhasználja ellenfelem az ilyen téves útra jutott hitet, amit aztán olyan jelenésekkel támaszt alá, aminek Ő maga az előidézője.

Amint sikerül neki az emberek figyelmét "idegen istenekre" irányítani, ezzel félretol engem - aki pedig az emberek vágyának egyedüli célja kell hogy legyenek.

Ellenfelem csalással és fufanggal mindent megpróbál, hogy az emberek gondolatait tévedésekbe vezesse, és érthető, ott tud leginkább hatni, ahol a téves tanításokkal a talaj már elő van készítve mérgezett vetőmagja számára. Szeretetem, bölcsességem és hatalmam újból és újból megnyilvánul, amikor szavam hozzátok vezetésével az embereket bevezetem az igazságba.

De ellenfelem is ugyanígy gyakorol hatást, amikor meghirdeti az eseményeket - amelyekről van ismerete - és az emberek hitét ezzel próbálja megnyerni. Mivel nem lehetek közvetlen módon tevékeny ott, ahol az emberek az Ő alapjaira építenek - elvakítja őket káprázatokkal. Az emberek ezt nem ismerik fel szemfényvesztésnek, mert ellenfelem nem szégyenli, hogy a legmagasabb világosság-beli lény maszkját vegye magára, és ilyen álarcban férközzön közel az emberekhez.

Azt a tényt, hogy szellemben **kiérlelődött** emberlélek különös esetben képes arra, hogy felnyíljanak szellemi szemei, és lásson - ezt nem lehet vitatni. De amint olyan közvetítésről van szó, amit én teszek az emberek felé - lelkük üdvössége érdekében - az a Szellemem által KÖZVETLEN kinyilatkoztatás útján megy végbe. Ehhez mindig az a feladat is tartozik, hogy a kinyilatkoztatás tartalmát EL KELL VEZETNI az embertársakhoz! Ilyen kinyilatkoztatást kiskorú gyermekek soha nem kaphatnak, és olyan megkötést sem, hogy tilos nekik beszélni róla! Az emberek már ebből is következtethetnének az ilyen jelenések előidézőjére!

A vég idején ellenfelemnek nagy a hatalma, és ezt ki is használja. Ahol már tévedés van, ott gyökeret ver tevékenysége, és a tévedés mindig erősebb lesz. Hogy tévedést nyújtanak az embereknek, abból is meglátszik, hogy ismételtén az a világosság-beli lény kerül előtérbe, aki arra szeretné felhasználni minden befolyását, hogy az embereket hozzám, Isteni Megváltójukhoz vezesse, mert tudja, milyen bilincsekben szenvednek, és megváltásukat csak Jézus Krisztus által nyerhetik el.

Ezeknek a jelenéseknek mindig az a következményük, hogy az "Istenanya tisztelete" mindig nagyobb lesz. Pontosan ezt akarja ellenfelem: hogy az emberek idegen istent teremtsenek maguknak, és azt imádhassák.¹ Hatalmas hazugságokból összeállt épület készült, amelynek a falait folyton

erősítik. Ezt csak tiszta igazsággal lehet szétrombolni, azzal az igazsággal, amit én vezetek a Földre. És aki szeretne az igazságban élni, az tisztán felismeri a helyzetet, és szét tudja választani a hazugságot az igazságtól. Engem kér fel magyarázónak, és én valóban nem titkolom el előle az igazságot.

Ámen.

A lélek egyesülése szellemével

B.D. No. 8327

12. november 1962

Én a legegyszerűbb és legérthetőbb módon nyilvánulok meg az embereknek. Beszédem nem csak az Értelmiségi embereknek szól, hanem mindenkinek, aki az igazságot kívánja – még ha nem is rendelkezik éles értelemmel. Én úgy beszélek, hogy megértsenek. Azért olyan embert vettem szolgálatomba, aki kifejezéseiben maga is egyszerű, akit mindenki megért, amikor mint ember beszél az emberhez, mert ugyanakkor én mint Szellem hatást gyakorlok, amikor szellemi beszélgetésekbe kezd. Földre vezetett szavaim mindig olyanok, hogy kinyilatkoztatásom szava mindig világos és érthető. Minden ember képes megérteni, hogy a szellemek elpártolásának, és ezzel elbukásuknak folyamata az volt - hogy rájuk sugárzott szeretetemet, "szeretet szellemét" visszautasították. Azért a hozzám visszatérés is abból áll, hogy szeretetemet szabad akarattal újra elfogadják, és én azt rájuk sugározhatom. Tehát újból egyesülniük kell Szellememmel. A szeretetem szellemével való egyesülés akkor jön létre, amikor a minden emberbe belehelyezett isteni szeretet-szíkra - amely az én részem - világos lángra lobban, és megállíthatatlanul az ős-tűzhöz törekszik.

Ekkor - most már tudatosan - az ős-szellem visszatalált a maga ős-eleméhez. Elpártolása után is megmaradt belőlem való erőnek, mert a belőlem kiáradó szeretet-erő nem pusztulhat el. Tehát visszatérése csak tudatos lehetett, és ehhez kell a szabad akarat. Az előző állapotában megkötött lény most mint ember visszakapta ezt a szabadságot, de helyesen kell használnia.

Igaz, hogy az ős-lény öntudatlanul teszi meg a visszatérés útját, amikor számos részecskére osztva a földi teremtményekben él kötött állapotban. A visszatérésnek ez az útja egy kegyelmi ajándék, amivel a mélyre zuhant lényeken akarok segíteni, hogy újra elérhessék a magasságot. És amikor elérte, visszakapja szabad akaratát is.

Ha azt akarja, hogy a visszatérés végleges legyen, a benne lévő szeretet-szíkranak egyesülni kell az örök Atya-szellemmel. Az ős-szellem, aki a földi utat most mint egy ember lelke teszi meg, még mindaddig távol van tőlem, amíg nincs benne szeretet. Igaz hogy szeretet szellememet, mint szeretet-szíkrt társítottam vele, de lángra lobbantania magának kell, mielőtt az Atya-szellemmel való egyesülés végbemehetne. Ezt az egyesülést csak a szeretet hozhatja meg, és az embernek a szeretetet szabadakaratával kell gyakorolnia. Szeretet sugárzásomat ez teszi lehetővé, és így lesz a lényből megint az - aki volt. Maga a lélek az aki elpártolt, tehát az elpártolt ős-szellem. És amikor arról van szó, hogy a lélek egyesül Szellemével, a Szellem alatt mindig a belőlem való Szeretet-szellemet kell érteni, amelyet a lény egykor visszautasított, és a szeretet rá-sugárzása elől elzárkózott. Az ember - az egykor elpártolt ős-szellem - most mint lélek egy kis szeretet-szíkrt hordoz magában, és szabad akaratból meg kell vallania ehhez a Szellemhez való tartozását. Ezt akkor teszi tudatosan, ha szeretetem sugárzására megnyílik, és maga is szeretetből cselekszik. Tehát a Szellem benne van, és földi feladata csak annyi, hogy a Szellemtől hagyja magát befolyásolni. Ennek mindig az a következménye, hogy az ember a szeretetben gyakorolja magát, és szeretete által egyesül velem, aki az Örök Szeretet vagyok. Tehát a lélek egyesült Szellemével. Az ős-szellem már nem visszautasító velem, és szeretet-sugárzásommal szemben, hanem tudatosan törekszik felém. Maga kívánja, hogy rásugározzam szeretetemet, minden szétválás eltűnt köztünk. Ismét az az isteni ős-lény, aki egykor elindult tőlem szabadon elpártolt, és ismét szabadon visszatért hozzám. Most "gyermekemmé lett" - és én nem tudtam volna ilyenre teremteni, mert most a teremtetett lény szabad akarattal maga követelte, hogy tökéletes lehessen.

Tehát szabad akaratból istenült meg, és most a legnagyobb boldogságban, szabadon teremthet és munkálkodhat velem. És ez az én akaratom is, mert egy tökéletes lény nem akarhat, és nem

gondolkodhat másképpen mint én, mert az egész végtelenségben én vagyok a legtökéletesebb Szellem.

Ámen.

Megbízatus a szó terjesztésére

B.D. No. 8333

20. november 1962

Vigyétek ki szavaimat a világba. Ha ezt a megbízatást adom nektek, akkor bizonyosak lehettek, mindent megteszek, hogy lehetőséget teremtsék ennek kivitelezésére. Életsorsotokat magam kormányozom úgy, hogy felszólításomnak eleget tudjatok tenni. Magam határozom meg utatokat, amelyen a földi életben jártok. Nem léphet fel ellenetek önkényesen semmi, minden úgy van elrendezve, hogy szavam terjesztését szolgálja. Embertársaitok is úgy keresztezik utjaitokat, hogy a találkozás után lelkük kiérlelődésre jusson - ha akaratuk nem áll ellen. Ha néha úgy is tűnik, nincsenek meg a lehetőségek Országomért dolgozni, én újra és újra lehetőséget teremtek, mert tudom mennyire szükséges, hogy az emberek hallják szavaimat, amelyeket fentről közvetlenül hozzátok vezetek.

Ellenfelem buzgón fáradozik azon, hogy tevékenységeket megakadályozza. Mindent megtesz, hogy ne tudjatok feladatokat teljesíteni. De nem aratja le a győzelmet, mert szavam az a fény, amelynek az éjszakában kell világítani. Belőlem érkezik, és benneteket is átvilágít. Ettől a fénytől ellenfelem menekül, túl fényesen világít, és ő már nem tudja eloltani.

Ezért mindenkor hagyatkozzatok segítségemre, amely nem marad el. Művem nem teszem ki veszélynek, újra és újra a Földre küldöm a világosság követőit, akik megbízásomból tevékenyek, ha ti nem is ismeritek fel őket. Viszont az emberek akaratát öröktől fogva ismerem. Azt is tudom, mikor szükséges engedelmes szolgálókat küldeni hozzátok, akik szavaimat terjesztik. Mert ellenfelemnek sikerült akadályokat gördíteni, vagy befolyásával veszélyeztetni szőlőskertemben a munkát.

Állandóan beszélek hozzátok akik megnyíltok nekem mint Szellemem felvevő edényei. Nem kell félnetek, hogy a kegyelmi áradat majd gyengébben folyik. Amíg ti magatokat nekem átadjátok, addig bennetek és általatok hatni tudok. Akaratom alakítja földi életeteket, amíg szavaim terjesztését szolgálja. De embert soha nem kényszerítek hogy szolgáljon, ha annak akarata ellenáll, ha ellenfelem befolyásolni tudja. Áldásos munkát csak a szabad akarat tud érteni, és Országomért végbevinni. Mindig lesznek emberek, akik szabad akarattal ajánlkoznak szolgálatomra.

A világosság lényei tudnak a földi nagy nyomorúságról, és szabadon jelentkeznek, hogy a végidőben leszállnak a Földre, és mint emberek szellemi missziót vállalnak magukra. El kell terjednie a belőlem kiinduló szavaknak, mert ez az egyetlen eszköz, ami az emberek lelkét megmenti. Egyszerre ad nekik világosságot és erőt. Másrészt közvetlen segítségem szükségessé vált, tehát gondoskodom is róla, hogy szavam elterjedjen. Mindent úgy rendezek, hogy az eredményes legyen. A megfelelő szolgálókat is kiválasztom, akik megbízásomból tevékenykednek. Hatalmam nagy, és irántatok való szeretetem elég ok arra, hogy hatalmam kifejezésre is jusson. Ezért éltek át olyan dolgokat, amelyek által végtelen szeretetemet akarom kifejezni. Ezért szőlőskerti munkátokat gondtalanul folytassátok, magam örökösöm felette, és nem engedem veszélyeztetni szeretetem művét. Mert szavaimra szükségük van az embereknek. Tőlem jövő eleven megszólításra van szükségetek, hogy világosság legyen minden lélekben, akik még sötétségben vándorolnak.

Ámen.

A szellemi „közlések” vizsgálata

B.D. No. 8337

24. november 1962

Szavaimat mindenhova elvezetem. Azt akarom, hogy minden ember ismereteket szerezzen róla. Ezért az utatokba vezetek mindenkit, akinek szavaimat közvetíteni kell. Szellememet kiöntöm minden test fölé, és mindenhol kiválasztom az igazi edényeket, akiket akár gondolatilag, akár a belső hangon

keresztül taníthatok. Mert nagyon szükséges, hogy az emberek ismerjék földi feladatukat, és tudjanak akaratomról.

Sokszor elismételtem már, hogy direkt, vagy indirekt a világosság követein keresztül szólok hozzátok. Olyan embereken keresztül teszem ezt, akik a szavakat tőlem kapják, és hozzátok továbbítják. Szavaimat minden esetben felismeritek. Mindig belőlem való tiszta igazság lesz, mert követeim csak akaratomat teljesítik, mást semmit nem tesznek. Így csak az igazságot közvetítik azoknak, akiknek komoly a kérésük.

Ennek ellenére állandóan vizsgáljátok az igazságot. Gondoljatok rá, ellenfelem is közli magát az utolsó időben, és mint a fény angyala adja ki magát. Gondoljatok rá, én figyelmeztettek benneteket a hamis Krisztusokra és hamis prófétákra - mert ősi gonosz lényük mesterségét ezek is folytatják, és zavart akarnak kelteni az emberekben. De amint támogatásomat kéritek, mindig végezhetek vizsgálatot, ha figyelembe veszitek a következő szavaimat: MINDEN SZELLEM, AKI MEGVALLJA, HOGY JÉZUS KRISZTUSBAN ÉN JÖTTEM TESTBEN A FÖLDRE - ARRA HIVATOTT, HOGY BENNETEKET TANÍTSON.

Figyelemmel kell lennetek arra, hogy a testbe való belenemződésemet megmagyarázzátok. - Mert egy rossz szellem is megtéveszthet, amikor szavaimat használja, mert ismeri, de magyarázatot adni már nem tud.

Ugyanígy az éretlen szellemek sem tudnak magyarázatot adni, mert nem jutottak még el a teljes világosságra. Nem is kell hogy rossz szándékuk legyen, csak ők is szóhoz akarnak jutni. És most ugyanazt közlik, amit a földi életükben ismertek. De nem lehet őket tanító erőnek elismerni.

Hogy az ilyen éretlen szellemek megnyilvánulhatnak, az a befogadó beállítottságától is függ. Mert ha annak komoly a szándéka, hogy csak az igazságot kéri akkor az ilyenek akadályokat kapnak. A Földön is vannak prédikálók, akik csak arról prédikálnak, ami ismerős nekik - nem is rossz amit mondanak - de szellemük még nem világosította meg őket. Ugyanígy nyilvánulnak meg a túlvilágról szellemek, akik a Földön hasonló hivatalt töltöttek be, és most a hivatalukat a túlvilágról próbálják folytatni. Mivel az emberekkel lépnek kapcsolatba - akiknél túlvilági tanítókként mutatkoznak be - azok beállítottságuknál fogva vagy meghallgatják őket, vagy visszaütik, aszerint, mennyire érett a lelke, akit tanítani akarnak. Mivel ezek a túlvilági lények maguk sem tudják, hogy: Én és az Atya egy vagyunk, /Ján 10,30./ ISTEN ÉS JÉZUS UGYANAZ - ÉN JÉZUSBAN LÁTHATÓ ISTENNÉ LETTEM! Ők mindig csak az ember Jézust látják, aki a Földön tökéletessé vált. De azt nem tudják, hogy a tökéletessé válás alatt mit kell érteni. Ezért igénybe veszik Isten emberi nevét, hogy tanításukat hitelesebbé tegyék.

Viszont hiányzik belőlük annak teljes felismerése, hogy közvetítésükkel nagy bűnt követnek el - különben valóban nem tennének így. Bennük még mindig az a nézet él, hogy a "Mennyek Országát" elviszik az emberekhez, ahogyan azt a Földön prédikálták. Ezért közléseik olyan benyomást keltenek az emberekben, hogy kifogástalan szellemi javakról van szó, amely a világosság forrásából érkezik.

Viszont a szellemben felébresztett érzi, ennek a szellemi jónak nem én lehetek a forrása, mert JÉZUSBAN MEGLÉVŐ ISTENSÉGEM nincs elég világosan kifejezve. Holott szavaim által ez legyen állandóan érthetővé téve. Jézus Krisztus Megváltó Művét csak akkor értik meg teljesen, és akkor ismerik el MEGVÁLTÓ munkámat, ha az emberek az igazságnak megfelelő ismeretet kapnak.

Tehát nem elég utalást adni, hogy legyetek bensőséges kapcsolatban velem. Hozzám szellemben és igazságban imádkozzatok, hogy így ki lehessen zárni mindent ami téves, vagy számotokra érthetetlen. Tehát ami lelketeknek nem hasznos, hanem kárt okoz.

Mert ellenfelem a legnagyobb buzgalommal dolgozik azon, hogy minden világosságot valamilyen árnyékkal elsötétítsen. De ott, ahol az igazságra törő akarat van uralmon, ott annyira nagy a világosság, hogy azt az embert az ellenfél nem tudja megtéveszteni.

Ami még homályosnak tűnik, arról kérdezzetek engem. Én megajándékozlak világosságommal, és ismételten bebizonyítom szeretetemet, amely mindnyájatokat világosságra akar vinni, hogy egykor mindnyájan boldogok legyetek.

Ámen.

Bevezetés a szellemi tudásba

B.D. No. 8341

28. november 1962

Könnyen felfogható tanítást akarok adni az emberek számára. Ha még teljesen ismeretek nélkül vannak, és a helyes magyarázatot elfogadják - a legegyszerűbb módon kapnak felvilágosítást. Gondolhatjátok, hogy az embereket nem ilyennek teremtettem, mint amilyenek most ti vagytok. Sok hiányosság van az emberek körében. És ha erről gondolkodtok, kétségesnek látszik, hogy egy tökéletes lény - akit ti Istennek mondatok - ilyen tökéletlen emberiséget teremtett volna. De mert sem ti magatok, sem a körülöttetek észlelhető teremtmények nem hozták létre önmagukat, azt kell feltételeznetek, hogy egy "erő" hozott létre, aki megköveteli, hogy ti ezt elhiggyétek.

Kell hogy legyen egy Isten, mindennek a Teremtője, aki titeket is megteremtett. És ez a Teremtő tökéletes - erre a földi életben sok bizonyosságot találtok. Tehát titeket embereket is ő teremtett - de nem ebben az állapotban, amiben most vagytok. Ti is tökéletesek voltatok. A legnagyobb teremtő erő produktumai vagytok. Ez a teremtő-erő egy gondolkodásra képes lény - hasonló hozzátok - csak hogy a legvégtelenebb tökéletesség. Tehát tökéletesnek lettetek teremtvé, de nem maradtatok tökéletesek. Van szabad akaratotok, amely kibontakozhat minden irányban. És épp ezért - minden tökéletességet odaadva - az ellenkezőjére is fordulhat.

És ti ezt megtettétek. Elhagytátok az Atyai Házat, eltávoztatok tőlem, Istenetektől és Teremtőtöktől. Visszautasítottátok atyai szeretetemet, és ezzel szerencsétlen teremtményekké lettetek, mert a boldogsághoz hozzátartozik az én határtalan szeretetem is.

De szeretetem végtelen, abba a mélységbe is követ, ahova szabad akaratból törekedtetek. Szeretetem egyszer majd eléri, hogy visszatértek hozzám, ezért nem hagy meg boldogtalan állapototokban. Segít, hogy a mélyből újra a magasba léphessetek, hogy a Sötétség Birodalmából újra a Világosság Birodalmába jussatok, és visszanyerjétek egykori boldogságotokat. Mert a szeretet mindig boldogítani akar. Ezért szeretetem nem nyugszik addig, míg be nem fejeztétek a hozzám való visszatérés útját. Ennek a visszatérésnek egy egészen rövid állomása a földi élet. Értelmesek vagytok, van értelmetek és szabad akaratotok. Tudtok gondolkodni, érezni és akarni, és ezeknek megfelelően cselekedni. Ha helyes irányú a gondolkodástok és akaratotok, akkor az mindig a szeretet körében mozog. A szeretet határozza meg a gondolkodást és akaratot, mert a helyes irányú akarat engedi, hogy én irányítsam a szeretetből kiinduló tettekre. És a szeretetből kiinduló munkálkodás egyet jelent a hozzám való közeledéssel - aki az örök Szeretet vagyok. Ez azt jelenti, hogy visszájára fordult lényetek megint visszaváltozhat azzá az ős-lénnyé, aki egykor teljes tökéletességben indult ki tőlem.

Ezek alapján nektek, földi embereknek egyetlenegy feladatotok van, az, hogy szeretetből induló tetteitek legyenek! Ezzel véghezviszitek földi célotokat, mert csatlakoztok az örök Szeretethez. És az örök Szeretet teljesen boldoggá tehet, újra üdvözült lények lesztek - ahogyan kezdetben is azok voltatok. Ez az egyetlen cél, amire itt a Földön törekedni kell. És hogy idáig eljussatok, magam tanítalak a lelkiismeret szaván át, a Szellem hangján át, amely mint szikra izzik minden ember szívében - és amelyet csak a szeretetből induló tettek lobbanthatnak lángra. És ha lángra lobbant a szellemetek, mindent megmond mit tegyetek, mit hagyjatok el - és mindig újabb szeretet-tetre ad indítást. Lényetek összubsztanciája a szeretet. Ha tökéletessé akartok válni - és abban meg is akartok maradni, akkor kell hogy a szeretet teljesen betöltsön. Ha a szeretet tetteit elhanyagoljátok, megmaradtok tökéletlen lényeknek, egy olyan nemzedéknek, mint amilyenek most is körülvesznek benneteket. Szeretet nélküli, csak önmagukat szerető emberek, akik csak magukra gondolnak - de az embertársra, aki ott él szükségben mellettük, arra nem.

Hiányos szeretet - hiányos boldogságot jelent. Elsötétült szellemet, ismerethiányt, gyengeséget - a saját gyengeségben való fogva tartottságot. Mert ilyen állapotban az ember engem, Teremtőjét sem ismeri föl, és nem lép rá a hozzám vezető útra. Pedig a boldogságot csak a velem való újbóli egyesülés hozhatja meg. És ezért vagytok a Földön, hogy velem egyesüljete. Hogy szeretetté váljatok. Tökéletességeketek újból el kell érnetek, mert egykor szabad akaratból adtátok oda. Újból szeretetté kell válnotok, mert ez az összubsztanciátok, és ezzel a változásokkal újból helyreállíthatjátok a velem való egyesülést. Akkor magatok adtok szeretet, és határtalan szeretetet kaphattok érte. Bemehettek az örökéletre, amely az egyedüli igazi élet, tökéletesek és határtalanul boldogok lesztek.

Ámen.

A megváltás új szakasza

B.D. No. 8345

2. december 1962

Nagy szellemi fellendülés ezen a Földön már nem várható. Csak kevesen találják már meg, és járják a helyes utat, amely hozzám vezet, vissza az Atyai Házba.

Mindenütt lesznek emberek akik értem és Országomért dolgoznak, akik az irántam érzett bensőséges odaadás miatt síkraszállnak a hitbeli előírásokért, amelyek a különböző egyházi szervezetekben érvényben vannak. Lesz bennük jóakarát, hogy az igazságot mondják az embereknek, ha általuk Szellemem tevékenykedhet amikor értem és Birodalmamért predikálnak.

Viszont kevés az az ember, aki komolyan foglalkozik lelke alakításával, és a bennem való hite feltehetővé teszi, hogy irántam felelősséget érez, és így tudatosan éli a földi életét.

A többség azonban közömbös, és az is marad, akármilyen erőteljes szónokkal is találkozik. Minden szellemit egy fölényes mosollyal elintéznak, az nekik csak fantázia és valótlanág, és így nem is jutnak el odáig, hogy valamit is elfogadjanak. A kevesek miatt kell még buzgón dolgozni, akiket még meg lehet menteni, hogy ne tegyék meg még egyszer az utat a Föld teremtményein keresztül. Csak egyetlen lélek megmentése is olyan hatalmas eredmény, hogy nem kell sajnálni érte semmi fáradságot. A lélek örökké hálás lesz megmentőjének, aki a helyes útra vezette.

Látszólag sok ember visszatér a hithez. De sokkal nagyobb azoknak a száma, akik lehullanak, és könnyelműen lemondanak a belém vetett hitről. Jézus Krisztus megváltó munkáját sem ismerik el, amit az egész emberiségért tett. És mert éppen a Jézus Krisztusba vetett hit lesz mindig kevesebb, azért lesz mindig nagyobb a szellemi ínség - ami végül a Földnek, mint teremtet dolognak a feloszlásához vezet. Mert a még mélyebb sötétségbe való lesüllyedést azzal akadályozom meg, hogy az ellenfelemhez tartozó szellemit egy új anyagi teremtésbe száműzőm, és ezzel kicsavarom a kezeiből. Ismételten mondom, hogy ezen a Földön jóra irányuló szellemi fordulat már nem várható - egy új megváltó korszak kezdődik. Ez egyszerre földi és szellemi fordulat lesz, mert nem marad meg semmi, ami a földön, a föld fölött, vagy a föld alatt él és van. Minden megváltozik - egy Új Föld keletkezik, és az Új Föld törvényes rendben kezd működni, hogy biztosítva legyen rajta minden szellemi továbbfejlődés. Tehát, hogy törvényes rendben folyhasson a visszavezetés előrehaladása.

Hogy ti emberek ezt elhiszitek-e, vagy nem, az Örök Tervemet nem befolyásolja. De ti, akik szavamat nem akarjátok elhinni - meglepődtök, hogy milyen gyorsan rátok tör a nap, amikor az első bejelentés megtörténik. Ezzel egy utolsó jelt kaptok tőlem, amely igazolja minden ilyen bejelentésem igazságát. Azok az emberek tagadják a végidők bekövetkezését, akik értelmileg a többi fölött levőnek érzik magukat. Tehát szavaim igazságában is kételkednek, amelyeket közvetlen módon vezettem főntről hozzátok. De hát ki más adhatna ennyire határozott bejelentést, ha nem az, aki minden hatalommal bír, és aki úr az ég és föld erői fölött? Szavaimat biztosnak és igaznak tekinthetitek, mert nem csak beszélek, hanem minden eseményt megokolok, amit szeretetem és bölcsességem rátok tesz. Mert szükség van rá a lelkek miatt, akik az utolsó órában hozzám kiáltanak, még mielőtt a vég bekövetkezne.

Jövendölésemmel nem akarok mást, mint felébreszteni benneteket a felelősségtudatot, hogy amikor röviddel a vég előtt sejtitek magatokat, kérdezzetek rá, hogy meg tudtok-e állni - és hogyan tudtok megállni Istenetek és Teremtőtök szeme előtt.

Ne higgyetek azoknak, akik tagadják, hogy a vég következik. Akik egy jóra forduló világ reményét akarják felébreszteni benneteket. Akik szellemi fordulatra számítanak, amely még lesz ezen a Földön, csak egy másfajta emberi nemzedék kellene, amely akaratom szerint él. Már nem lesz ilyen emberi nemzedék a Földön, mert folytatódna a szellemi kisiklás - és egyedül ez az, ami maga után vonja ennek a föld-periódusnak a végét. Mert kell, hogy a Föld a szellem iskolája legyen - viszont az emberek gondolatait csak az anyag uralja. Azért válnak ismét maguk is anyaggá, mert minden fölött csak arra vágyódnak, és miatta teljesen elfelejtik Istenüket, AKI a földi életet egy meghatározott cél betöltése miatt adta. Ezt a célt az emberek nem teljesítik. Maga a Föld sem képes már teljesíteni ezt a célt, mert az ember már feldöntötte az egész isteni Rendet. A Föld ellenfelem birodalma lett, az pedig a szellemi dolgok fejlődését akarja megakadályozni.

És ti, akik még hiszitek, hogy az emberek ezen a Földön szellemileg megváltoznak - szellemileg vakok vagytok, hiányzik belőletek minden belső megvilágosultság, csak azt mondjátok amit az emberi értelem feltételez - az isteni kinyilatkoztatásokat pedig tagadjátok, és úgy állítjátok oda, mint egy ellen-szellem kijelentéseit.

Egyébként magatoknak is fel kellene ismernetek, milyen fokra jutott az emberiség. Ha már nem tudtok hinni a végben, akkor legalább maradjatok csöndben, és ne adjátok közre hiányos ismereteiteket a téves feltételezések által - amelyek az én közléseimmal ellentétesek. Mert ti is feleltetek érte, hiszen megakadályoztatok hogy az emberek belássák, mennyire elhibázták életüket - megakadályoztatok abban is, hogy hozzám forduljanak. Holott ennek a változásnak még a vég bekövetkezése előtt kell megtörténnie, hogy a lélek megmeneküljön az újra-száműzetés rettenetes sorsától.

Ámen.

Téves közlések a túlvilágból – Szellemi vezető

B.D. No. 8360

21. december 1962

Mindig kész vagyok hogy beszéljek hozzátok emberek akik vágyódtok szavaimra, és megengeditek hogy Szellemem tevékeny lehessen benneteket. Jólesően nézek rátok, akik mint gyermekek jöttök az Atyátokhoz, és hallgatni kívánjátok. Igen, kinyilvánítom akaratomat, és világosságot ajándékozok a még elsötétült szellemnek.

Áttörésre segítem a benneteket még eltemetve fekvő szellemi adományokat, és visszakapjátok az ismereteket, amit bukásokkal elvesztettetek. Örök Megváltó Tervembe is bevezetlek, hogy magyarázatot kapjátok, hogyan kormányzok és munkálkodom, hogy ismét boldogok lehessetek. Lépjete ki a halálállapotból, ébredjete az örökéletre, mert ez az őскеzdeti rendeltetésetek. Megnyilatkozom nektek, és minden embernek, aki szeretetével hozzám kapcsolódik, és szeretetben él - mert magam az Örök Szeretet, Teremtőtök és Istenetek vagyok, akinek a szeretetéből keletkeztetek. Tehát Atyátok vagyok, aki Jézus Krisztusban számotokra is látható Istenné lettem. Ismételten meg kell mondanom, hogy JÉZUS és ÉN egy vagyunk. Amikor Jézus beszél hozzátok, maga az ÖRÖK ISTENSÉG nyilatkozik meg.

A Földön azt mondtam: "Aki szeret engem, annak kinyilvánítom magamat!" Én mindig "Szellemem" által nyilvánulok meg, tehát amikor "Szellemem tevékeny" lehet benneteket. Mindig tölem jövő megszólításnak tekintsétek, amikor teljes tudatossággal összekapcsolódtok velem, és beszédemre vártok. Arra is gondoljatok, hogy mint Atya szólok hozzátok, gyermekeimhez - tehát érthetően, szeretettel, és bölcsen. A szívetekhez beszélek, és nem értelmetekhez - mert ha szíveteket megnyerem, és az szeretettel dobog felém, én villámgyorsan megvilágosítalak amikor a Szellemi világba léptek, és már mindent tudtok és értetek. A földön ilyen ismeret nem lényeges a földi lét számára, a lélek felfelé fejlődéséhez nem fontos.

Amikor a médium olyan kijelentéseket kap, amelyek szokatlanul igénybe veszik az értelmet - akkor bizonyossággal arra következtethettek, hogy a szellemvilágból azok a lények jelentkeztek, akik a Földön értelem szerinti tudást sajátítottak el. Bár gondolataikat szellemi kérdések foglalkoztatják, de a velem való helytelen kapcsolat miatt én nem nyilatkozhattam meg nekik. Így még most is bizonyosfajta világi dologgal foglalkoznak - amelyekben tévedések is vannak - és ezeket akarják átvinni az emberekre. Az ilyen üzenetek befogadóiban is van vágy, hogy értem dolgozzanak - de sajnos ezeknek a lényeknek adják át magukat, és nem fogadják el a belőlem való Szellem kijelentéseit - én pedig a szabad akaratuk miatt nem alkalmazok erőszakot velük szemben. Minden embernek külön-külön kell egyesülni velem, ezáltal teszi lehetővé, hogy Szellemem kijelentéseket tehessen neki. Akkor abban is biztos lehet, hogy amit így a benső hangon keresztül kap, az az én hangom, és nem valami "Szellemi Vezető" beszél - aki nem az én megbízásomból jutott ehhez a megtisztelő feladathoz. Tessék komolyan megvizsgálni, hogy az ilyen közlések által mit nyer!

Amíg az ember a Földön tartózkodik, a közléseknek a szeretetet kellene fokozniuk, hogy az belülről megvilágosíthassa. Valóban nem lenne szüksége más, állítólagos felvilágosításra - amilyenek az asztrálvilágból érkeznek - amelyek önmagukat azzal minősítik tévtanításnak, ahogyan az ISTEN - JÉZUS viszonyt bemutatják. Mert én nem vagyok szétválasztva elgondolható. Egy lényről van szó, és ez a lény a Szellemem által nyilvánul meg bennetek. Minden ember azt hiheti amit akar, de ha komolyan akarja az igazságot, akkor megismerését a legteljesebb komolysággal kérni kell tőlem. Én gyengéden és halkán dolgozni kezdek az illetőben, magam gyűjtök neki világosságot, Örök Tervem is lelepleződik előtte, de úgy, hogy forró szeretetre gyullad irántam. Felismeri végtelen szeretetemet, túlságosan is nagy bölcsességemet és hatalmam. Már mindig mélyebb bölcsességeket kaphat, de mindig a belőlem való igazi kinyilatkoztatások útján, Szellemem benne való tevékenysége által. Akkor megtanuljátok az igazságot szétválasztani a tévedéstől - mert az Örök Világosság felvilágosít, és az soha nem téved.

Ámen.

„Veletek vagyok mindennap.... ”

B.D. No. 8363

26. december 1962

”Veletek vagyok mindennap a vég bekövetkeztéig....” Sohasem hagylak el, még ha meg is vagytok terhelve földi bajokkal, mert egyvalaki mindig kész a segítségre.... én mindig mellettetek megyek, mihelyt megengeditek jelenlétemet, mihelyt vezetésemet tudatosan kértek. – Tehát magatok határozzátok meg, nálatok tartózkodhatom-e, mert addig amíg benső visszautasítást tanusítotok, addig én visszavonulok, azaz szeretetemet akkor sem tudjátok érezni, még ha sohasem mondok le rólatok. De én azt ígértem, nálatok maradok a vég bekövetkeztéig. S valóban hitelt adhattok ennek az ígéretnek, mert minden szó igazság, ami a számból kiárad.

Amikor nálatok vagyok, nem kell semmi rossztól sem félnetek, mert én elfordíthatom, és el is akarom fordítani, ha ti imával, és szeretetgyakorlattal kapcsolódtok hozzám. Tehát ti, akik az enyéme akartok lenni, állandóan a gondoskodásom alatt vagytok. S ennek mindig a bizonyosságát is adom, amennyiben beszéltek hozzátok, ahogy az apa beszél a gyermekeivel.

Figyelmeztetek és óvlak, közlöm veletek akaratomat, felvilágosítást adok lényemről, hogy szeretetetek fellángoljon irántam, ami állandó jelenlétemet is garantálja. De hogy mit is jelent nálatok jelenvalónak lennem, azt majd az eljövendő időben megtapasztaljátok, amikor majd minden zúg és viharzik körülöttetek, amikor át kell mennetek a szomorúság idején, aminek az össz-emberiség miatt kell eljőnnie, amikor az egyes embert még meg kell menteni a pusztulástól. Ti, akik az enyéme vagytok, akkor majd állandóan tapasztaljátok védelmemet és segítségemet, de a szükség nagysága tőletek is erős hitet követel, különben nem tudtok megállni a szorongatásokban aminek ellenfelem által ki vagytok téve, és amelyekben hitelessé kell tenni magatokat.

Nem kell félnetek a szükség idejétől, mert mihelyt nekem ajánljátok magatokat, mihelyt hívtok, azonnal és mindig jelenvaló leszek nálatok, mert ezt megígértem, mikor magam jártam a Földön.

Csak engedjétek meg ezt a jelenlétemet nálatok, úgy hogy vágyódjatok rá, és ne engedjétek hogy a világ fogságába kerüljétek, bármennyire erősek is a csábításai. Ám rossz cserét csinálnátok, mert a világ az mulandó, mint minden ami körülöttetek van, és igen hamar megsemmisül, ahogy az szóban és írásban is hirdelve lett. Az emberek elvesztik a tulajdonukat, és az ítélet napján szegényen és meztelenül állnak. Ti viszont mindenkor védettnek tudhatjátok magatokat oltalmam alatt, és javaitok valóban elmúlhatatlanok lesznek, biztosítják bemeneteleteket a Világosság Birodalmába, ha még a Földet a vég előtt elhagynátok.... vagy az új Föld Paradicsomába kerültek, ahová nagy gazdagsággal léptek, és már üdvösségben tevékenykedhettek. Majd engem is átélhettek, és ígéretem teljesülése nyilvánvaló lesz, mert „nálatok maradok”.... mert szeretettel voltatok irántam, ami lehetővé teszi jelenlétemet nálatok, embereknél.

Mindig gondoljatok ezekre a szavaimra, és ne féljétek bármi is jön, mert megmondtam előre, hogy a szomorúság ideje megy majd át a Földön ami a közeli vég érkezését hirdeti meg, és amit az enyémekek is át kell élniük. A hozzávaló erőt azonban mindenki megkapja. Már előtte sok erőt szereztek, nyissátok meg magatokat nekem mindig, és engedjétek meg jelenlétemet hogy hitetek rendíthetlenné váljon. Kezemet többé ne engedjétek el, mert az vezet, és szeretettel átkísér minden bajon. Gondolataitokból se hagyjatok ki, akkor én sem hagyok ki; hanem szokatlan erővel töltök el minden órában, hogy érezzétek jelenlétemet, és mindig több szeretetet ajándékozzatok, ami mindig bensőségesebben kapcsol hozzám,.... mivel az egyik Megváltó periódus le lesz zárva és egy új kezdődik, ahogyan ennek a periódusnak a kezdetétől látnokok és próféták által megjövendöltem. És minden teljesül, mert szavam igazság.... És eme szavaimat a vég bekövetkezéséig hallhatjátok, mert én nálatok maradok.

Jelenlétemet hozzátok intézett beszédem bizonyítja, akik hallani kívántok, s akik mindörökké az enyémekek akartok lenni és maradni.

Ámen.

Az ember kötelessége hogy megvizsgálja a szellemi értékeket!

B.D. No. 8364

28. december 1962

Nem mentegethettek azzal magatokat, hogy téves tanítást kaptatok. Részemről abban a helyzetben vagytok, hogy az értelmeteket használhatjátok. És ha csak annyi ismeretet kaptatok, hogy van Isten és Teremtő, aki által minden keletkezett, aki mindent fenntart amit magatok körül láttok, és rólatok is gondoskodik - úgy gondolatban csak ehhez a Teremtőhöz kell fordulnotok, és mondom nektek, ha igazán akarjátok, akkor gondolataitokat úgy kormányozom, hogy felismerhessétek őt.

A szellemi világból is majd olyan gondolatokat kaptok, amelyekben folyvást rólam és rólatok lesz szó. Ezek majd felvetik a gondolatot, vajon ti milyen viszonyban vagytok Istenetekkel és Teremtőtökkel? Ne eresszétek el magatok mellett ezeket a gondolatokat, hanem engedjétek, hogy megmozgassanak. De azt soha el ne felejtétek, hogy MINDEN ember tévedhet, aki csak az értelmét veszi igénybe!

Tehát meg kell kérdezni magatoktól, tévedésmentesek e azok az emberek, akik oktatnak benneteket, akik olyan tudást tárnak elétek, amit ők is egy másiktól kaptak, vagy tanulmány útján jutottak hozzá. Bizonyára kétségek merülnek föl, és akkor jól teszitek, ha a dologról gondolkodtok. Ekkor meghatározó lesz az az akarat, hogy vajon vágyódtok e magatok az igazságra. Mert egyedül ez az akarat hozza létre, hogy a tiszta igazságot megkapjátok. Ha gondolkodás nélkül csak elfogadjátok amit elétek tárnak, úgy soha nem találjátok meg az utat hozzám. Tisztán csak értelmi tudást kaptok, amely a szívet soha meg nem indítja. Legcsekélyebb előnyére sem válik ez lelketeknek, mert sem igazi ismeretre nem vezet, és arra sem indít, hogy önmagatokon dolgozzatok. Ez világi tudás, és az is marad, akkor is ha szellemi problémát tartalmaz. Ez az ismeret csak AZ ÉRTELEMHEZ SZÓL, de a szellemet nem veszi igénybe hogy megvitassa amit hallott, és felismerhesse hogy mit kapott.

Amikor pedig parancsok akadályoznak abban, hogy valamiről gondolkodjatok - akkor magatok is felismerhetitek az ilyen tilalom értelmetlenségét, és bosszankodhattok is rajta. Már ezért is kételkedhettek a tanítás igazságában. - Nem szükséges hogy minden tévedés legyen benne, de mégis teremtetek magatoknak tiszta ügyet, és gondolkodjatok rajta. Ahhoz forduljatok, aki Istenetek és Teremtőtök, és aki az egyetlen, aki MAGYARÁZATOT adhat a dologról.

A halott tudással ne elégedjete meg, és igyekezzetek eleven tudáshoz jutni. A tudás addig halott, amíg a lélekre nem tud befolyást gyakorolni, amennyiben önmagán végzett buzgó munkálkodásra indítja, ami elsősorban a szeretetből induló cselekvésekből áll. Mert amint az ember a szeretetben él, gondolatai is világosságot kapnak, és már nem elégszik meg azzal, ami nem felel meg a teljes igazságnak. A benne lévő szeretet által kapott világosság már nem engedi, hogy gondolkodás nélkül mindent elfogadjon, amit eléje tárnak, hanem vizsgálódásra készíti. MERT A SZERETET ISTENI ELV, AMELY HAZUGSÁGOT VAGY TÉVEDÉST SOHA NEM TŰR MEG MAGA MELLETT!!!

Ezért eleven vágy indul el benne az igazság után. Ekkor mindegy hogy milyen módon, de megkapja az igazságot! Mert aki vágyódik az igazságra az megkapja, mert az már utánam kívánczik, aki az örök igazság vagyok!

És én megnyilvánulok neki, ami azt jelenti, hogy valamilyen módon az igazságot elvezetem hozzá, amit az minden kételkedés nélkül elfogad és kiértékel.

Önmaga teljességére mindenkinek magának kell törekedni. Van rá képessége, mert az valóban csak annyiból áll, hogy kapcsolatba lép velem. Azaz, szellemben és igazságban azért imádkozik, hogy földi útját eredményesen járja. Biztos, hogy ez az imája teljesül, mert belülről ösztönzést kap, hogy szeretetből cselekedjen. Ezáltal világosságot kap, és olyan úton jár, amely a beteljesülésre vezet.

Ámen.

„Az ég erői megindulnak”

B.D. No. 8379

13. január 1963

Azt is előre megjövendöltem, hogy az idők jelein felismerhetitek: közel van a vég. Ezek annyira nyilvánvaló jelek lesznek, hogy már nem lehet kételkedni, milyen órában vagytok.

Az Ég erői megindulnak! Kozmikus változásokat láttok. Olyan természeti jelenségeket figyelhettek meg, amelyek gondolkodásra indíthatnak, mert úgy tűnik, a természetben felborult a törvényes rend. Ennek ellenére isteni törvény uralkodik fölötte, mert mindennek ami jön, vagy történik, az én akaratom, vagy engedélyem az alapja.

Az emberek előtt kinyilvánul annak igazsága, amit a látnokok és próféták már régóta hirdettek, és amiket magam is megmondtam a végső dolgokról. Mert a végső időben minden kilép a maga rendjéből - hogy az emberek felfigyeljenek rá. Mert amikor ti nem engeditek már érvényre jutni az Istenbe vetett hitet - amikor azt hiszitek, Teremtésemre befolyást tudtok gyakorolni, amikor magatokat hatalmasnak és nagyon bölcsnek hiszitek - akkor ellen-igazolásokat kell adnom. És a jelenségek láttán - amelyeket akaratom sem feltartóztatni, sem megváltoztatni nem tud - fel kell ismernetek tehetetlenségeteket. Azt is fel kell ismernetek, hogy ezek az előre jövendölések már régóta léteznek, és ezt tagadni nem tudjátok. Most érkezett a az idő, amikor az írások beteljesednek, és beteljesedik mindaz, amit szavam is ismételt hirdetett az embereknek.

De az emberek majd a kozmikus változásokat is a saját mahinációjuk következményének tartják, sőt, magukat olyan uraknak, akik ilyen kozmikus változásokat képesek létrehozni. Ezzel teljes meggyőződéssel megtagadnak engem, mint Istenüket. A végső időben ez is ellenfelem hatása, mert engem akar trónomtól megfosztani - és ezért újból meg lesz kötözve.

De mindig lesznek olyan emberek is, akik felismerik ezt az időt, és engem és Birodalmamat a világgal, és a teljesen hitetlenekkel szemben képviselik. Ezek tudják hogy hamarosan itt az utolsó óra, és mint ennek igazolását fogadják a kozmikus változásokat, mert magam jövendöltem meg mindezt, amikor a Földön jártam.

"És az Ég erői megindulnak!" A szellemi értelme ennek a mondatnak is megvan, de ti emberek nem fogjátok fel. Minden eleven lesz, ami belőlem keletkezett, és aminek az eredete az én akaratom. Minden merev forma életre kel, mert erőm nyilvánul meg, és az mindig életet szül. És a vég előtti utolsó időben erőm egész teljességével kiárad.

Mindenütt lazítást idéz elő. Ez annyit jelent, hogy Szellemem Napja áttöri a sötét éjszakát, amelyben a Föld van. Szellemem Napja tisztán gyullad föl, és sugara mindent életre kelt. Felébreszt minden alvót, és akit ez a sugár érint - ha eddig halott volt - most életre kel.

Tehát az egek erői megnyilvánulnak, és ti emberek nem lesztek képesek ezt feltartóztatni. Végül aztán tisztán természetszerűen is megnyilvánul hatalmam, amit egy ember sem tud megmagyarázni magának. Mert a Vég előtti időkre szokatlan jeleket jövendöltem, amelyek olyan formában nyilvánulnak meg a természetben, hogy az emberek megdöbbenően figyelhetik a folyamatot - de saját ellenhatással képtelenek lesznek feltartóztatni.

Igen, maguk is hozzájárulnak, hogy olyan erők szabaduljanak föl, melyeknek a kihatását nem ismerik, és amelyek következtében minden elpusztul. És így a végső pusztulást meggyorsítja. Örök Megváltó Tervemben ez benne van, mert az emberek akarataról öröktől fogva tudtam, és Megváltó Tervemet erre építettem. Mert az ember ezt magától teszi meg. Azt hiszik, ezzel legyőzhetnek engem - viszont így egészen nyilvánvaló, hogy ellenfelem befolyása alatt állnak, akinek pusztító hatása most láthatóvá válik.

Úgy jön minden, ahogy megmondtam, és aki figyel, az felismeri az idők jelét. Aki minderre felfigyel, felismeri azt is, hogy szavam igazság, amit az ember fönről kap, és ami nagy kegyelem azoknak akik elfogadják. Mert az embert soha nem hagytam figyelmeztetés nélkül, amikor olyan esemény előtt állt, amit azért kellett rábocsátanom, mert fennállt a veszély, hogy teljesen átadják magukat ellenfelemnek. Óvásaim és figyelmeztetésem mindig megelőzték ítéleteimet. Az előzetes megtérésre mindig meg akartam adni a lehetőséget, hogy a fennálló rövid időt felhasználva, lelke károsodása nélkül kerüljön ki az ilyen ítéletekből.

Az óvás és figyelmeztetés viszont soha nem kényszerít hitre! A mostani közléseimnek sem lesz sok hite, habár az idők jele világosan felismerhető. Az ember mindenre magyarázatot keres, ez jobban megfelel neki. Így előkészület nélkül lepi meg a vég. Mert az idő beteljesedett, és közel a vég.

Ámen.

Az ember szellemi állapota a kereszthalál előtt - A Könyvek

B.D. No. 8397

30. január 1963

Ti emberek gyakran azt kérdezitek magatoktól, miért nincs tisztán és határozottan a Könyvek Könyvében szó Isten örök Megváltó Tervéről úgy, hogy az emberek tudhatnák belőle, hogy mi emberéletük alapja. Ezért a kinyilatkoztatásokban is kételkednek, ahol pedig ezekről beható ismeret van. De gondolatok csak bele, hogy lejövetelem előtt az ember szellemi állapota nem engedett meg ilyen ismeretet. Az emberek ugyanis nem fogták volna föl, mert halálom előtt még Ellenfelemé volt az uralom, és ő ezt a világosságot, ezt az ismeretet soha nem engedte volna hogy az emberek megtudják, inkább a sötétség lett mindig mélyebb, mert a szeretet-élés által csak kevesen gyújtottak fel magukban ilyen ismeretet.

Bár tudtak Istenről, aki teremtette őket, de minden mélyebb ismeretük hiányzott, és ezáltal az is, hogy ők maguk milyen viszonyban vannak Istenük-és Teremtőjükkel.

Tudták jól, hogy én a parancsaimmal szemben engedelmisséget követelek. Ezeket a parancsokat megvilágosodott emberek által küldtem a Földre, akik közvetítettek. Ha parancsaim szerint élnek, valamilyes ismerethez is jutottak volna. De úgy sohasem lehetett volna őket tanítani, ami minden elrejtett ismeretet iskolaszerűen megad, mert az értelmük nem fogta volna fel, és lelkük a még el nem pusztult ösbűn miatt nem volt magas érettségű.

Ezért a prófétákat is ellenkezéssel hallgatták, mert az embereknek korlátozniuk kellett volna életvágyukat, ha meghallgatják őket. Mindig volt kivétel, akikben volt kívánság, hogy Istennek és a Teremtőnek engedelmeskedjen és szolgáljon. Nekik is csak egyes esetekben hittek, amit fel is jegyeztek, de nem maradt fenn, amikor Ellenfelem erősebb hatást gyakorolt rájuk. Lejövetelem előtt a próféták is szokatlan szellemi mélyponton voltak, és ezért már nem is voltak az ilyen ismeret iránt felvevőképeseek.

Majd magam jöttem a Földre, és ebbe a szokatlan sötétségbe világosságot hoztam. De világosságom most is csak ott tudott világítani, ahol Ellenfelem nem tudta áttörni magát, ahol a vágy, hogy az Isten szerinti Rendben éljen, a szeretetben való élésre indította az embereket. Nekik már adhattam egy kis világosságot, és felvilágosíthattam őket az Isten és Teremtő felé irányuló viszonyról. De ezek a tanítások is csak az embertől – emberig tartó viszonyban érvényesültek, mert tudtam az egyes ember érettségének fokáról, és ez megakadályozta, hogy iskolaismeret legyen belőle, amit bár hagyományosan tovább adhattak volna, de érthetetlen maradt volna mindenkinek, aki szeretete által nem gyűjtött világosságot magának.

Most azonban a Megváltás Műve által eltörlődött az ősbűn, és Szellemem is tevékeny lehetett az emberben, aki ezt a szeretet tevékenysége által megengedte. Mert most már én tanítottam a szeretetet, mint a legfontosabbat. Aki ezt a parancsot teljesítette, azt Szellemem is tanította, és az megkapta a számára fontos tudást, hogy földi élete célját teljesíthesse. Ugyanis arról van szó, hogy mire van szükségetek a lelketek kiérlelődéséhez. A lelki munka a legfontosabb; és minden, ami erről gondoskodik, a belőlem való Szellem elviszi hozzátok. Akinek erős a kívánsága, hogy mélyebb bölcsességekbe is behatolhasson, az beteljesedik. – De mivel csak kevés ember ébreszti életre a Szellemét, egy hagyományosan közvetített ismeret csak megzavarná azokat, akiknek még nem ébredt fel a Szelleme. Ezért nincs feladataim között ez megemlítve, mert mindenki elérhetné, aki komoly akarattal igyekszik behatolni Megváltó Tervembe.

De az emberek többségének, akik közönyösen élnek, és megelégszenek azzal a szellemi értékkel, amit neveléssel vezettek hozzájuk, sohasem lenne áldásos, ha tisztán megmagyaráznák nekik az összefüggéseket, mert ezek annyira mély szellemi indító – okok, melyeket az értelem nem tud felfogni, hanem egy felébredt szellemet feltételez, hogy érthető legyen.

Az igazi megismerés egy embertől sem lesz megvonva, aki komolyan törekszik, mert épp akaratom követését követelem, amit minden ember megkap, mert a belső hang, a lelkiismeret hangja mondja meg, hogy mit tegyen, és mit hagyjon el. Mivel Ellenfelemnek mindig fontos hogy a sötétséget terjessze, és minden világosság ellen küzdjön, az embereket mindig úgy fogja befolyásolni, hogy meggátoljon minden belső világosságot bennük. Ezért az igazságot is torzítva állítja az emberek elé; ezért hiányzik belőlük a megértés azon ismeretek iránt, amelyek a Teremtő Tervemre vonatkoznak, és amelyek megkövetelnék a felébredt Szellem megértését.

Az, amit a Könyvek Könyve tartalmaz, teljesen elég egy emberi lélek kiérlelődésére, csak szívleljenek meg benne mindent. De ez a tartalom sem érthető minden embernek; mert a betűk mindig halott betűk maradnak, amíg nem olvassa egy felébredt szellemű ember. És ez az eset áll fenn minden ismeretnél, ami kinyilatkoztatás által ismételt a Földre lesz vezetve, és ami tiszta igazság. Azt is csak egy szeretetre kész ember, akinek felébredt a szelleme, érti meg helyesen, és tudja kiértékelni; ő a legmélyebb titokba is be tud hatolni, és Örök Megváltó Tervemet is megérti.

Ámen.

A lélek bemenetele a Világosság Birodalmába

B.D. No. 8400

2. február 1963

Teljesüljön minden szellemi kérésetek. Ezt az ígéretet adom nektek, mert szeretetem teljesít mindent, ami lelketeknek üdvösségére van. Ezért abban is bizonyosak lehettek, ha földi vándorlásotok az én akaratom szerint ment végbe, ha önzetlen felebaráti szeretettel igazoltátok

hozzám való szereteteket, ha velem vándoroltok a földön, és én állandó kísérőtök lehettem - akkor testi halálotok után bementek a Világosság és boldogság Birodalmába.

Aki hisz bennem, az mindörökké él! Aki életét szeretetben éli le, annak helyes, eleven hite van Bennem, és ezért a Szellemi Birodalomban boldog sorsa lesz. Villámgyorsan eléri a felismerés kegyelme, az igazi, a valóságnak megfelelő gondolkodásban mozog. Boldogságot okoz neki, hogy a lélek az őt átsugárzó világossággal azokat a lelkeket is boldoggá tudja tenni, akik még sötétségben vannak, és világosságot kívánnak. Boldogságát abban találja, hogy másokat boldoggá tesz. Ezért kell, hogy előtte világos fény világítson neki is.

Ti emberek nem tudjátok elképzelni ezt a boldogságot, sem a tevékenység módját. De azt is elhihetitek, ezek a lelkek már nem kíváncsiak vissza a Földre, mert azt is tudják, hogy a Földön nem marad vissza ember, és rövid időn belül mindenki viszontlátja kedveseit.

Ne is szomorkodjatok utánuk, hanem inkább arra törekedjétek, hogy magas fokra jusson szeretetetek, mert ez szellemi látást hoz létre. A szeretet magas foka a földi halál után azonnal lehetővé teszi a szereteteitekkel való viszontlátást. E nélkül majd csak a túlvilágon kell elérni ezt a fokú szeretetet. Teljes valóság, hogy a lelkek egyszer majd viszontlátják egymást, és nagyon boldogító pillanat, amikor a Szellemi Birodalomban ez végbemegy.

Ti emberek, akiket kemény sorscsapások érnek, gondoljatok mindig arra, hogy bármi is történik veletek földi életetekben, annak oka mindig szeretetembe és bölcsességembe ágyazódik.

Legyetek meggyőződve, hogy nem akarok szenvedést rátok tenni, hanem boldogságokat akarom emelni, amit sokszor csak szenvedések árán lehet elérni. Ebben ne kételkedjétek, hanem megadással alkalmazkodjatok - és az áldás nem marad el.

Ha egyszer visszapillantatok a földi életre, a legmélyebb hála és szeretet tölt el, felismertek Atyátoknak, akinek a szíven fekszik, hogy a túlvilágon milyen sors várja gyermekeit.

Tudnotok kell, nagyon rövid már a földi idő, és ezért nagyobb mennyiségű szenvedést kell magatokra vennetek, hogy célhoz jussatok, és velem szabad akarattal egyesüljétek. Minden hozzám küldött ima szívből jövő legyen, és ezért meg is fogom hallgatni. Gondolatotok gyakran időzik a Birodalomban, ami a hazátok. Ebből a Birodalomból magatokba vehetitek az erő és világosság nagy mennyiségét. Állandó szellemi kapcsolatban maradtok azokkal, akik csak megelőztek, és ha szeretetük és érettségük foka elég magas, mellétek állhatnak, hogy még a Földön elérhessétek ti is a célokat.

Az a lélek, aki odaát már világosságot terjeszthet, nektek embereknek is közvetíthet. Ez azt jelenti, hogy ti a legteljesebb igazságban mozoghattok, mert ahol világosság van, ott tévedés nem tarthatja fenn magát. És aki az igazságban él, annak útja visszavonhatatlanul célba ér.

Higgyétek, én szívetek minden gondolatát ismerem. Így azt is tudom, mi hiányzik még belőletek, és gondoskodom, hogy eljusson hozzátok.

Ha fájdalmasak is olykor az eszközök amiket használok, a léleknek mégis a testi bilincsekből való szabadulást hozzák. A földi életet egy messzemenően szebb szellemi életre cserélik, ahol szeretetben szolgáltok nekem. Épp ezért olyan boldogságokat élveztek majd, amilyeneket a földi élet nem tud nyújtani. Mert bementek az örök igazságba, ahonnan egykor kijöttetek.

Ámen.

A lélek felismeri, mi volt egykor

B.D. No. 8401

3. február 1963

Mindig, mindig csak ugyanazt akarom nektek meggondolásra ajánlani: hogy isteni eredet vagytok. Ezért magatokat mint belőlem kiszállt szikrát szemléljétek, amely örökké ugyanaz marad, aki volt. Isteni teremtmény, ugyanazzal az őszubsztanciával, mint én vagyok. Még akkor is azok maradnak, akik voltak, ha sokan kitértek önmagukból, ha megrabolták önmagukat isteni

tulajdonságaiktól. De ez az állapot nem tart örökké, hanem megváltozik. És előlép az ős-lény, aki hozzám hasonlóan teremt és munkálkodik. Újból képmásom lesz, és mindörökké megmarad.

Gondolkodjatok azon, hogy ÉN vagyok a kiindulástok, én - a legtökéletesebb lény - aki benneteket szeretetből teremtett. És akkor éljétek át, hogy újból azzá lesztek, és már más kívánságtok ne is legyen, minthogy visszatérhessetek a kezdethez. A felismert gyengeségeitek és hiányosságaitok tegyenek alázatossá, és indítson bensőséges imára, hogy segítsélek olyanná alakulni, aki csatlakozhat hozzám. És mondom nektek: mérhetetlen kegyelmet kaptok, mert ez az akarat megnyitja szíveteket, és most már betölthetem szeretetem erejével is. Ez pedig lehetővé teszi, hogy megváltozzatok, és ősi lényeteket újból felvegyétek.

Gondoljatok rá ismétlen, hogy belőlem keletkeztetek, hogy az enyémekek vagytok, és azok is maradtok. Mert nem mondom le semmiről, ami az enyém. Ha valaki szabad akaratral el is fordult tőlem, és kitart az ellenállásban velem szemben, mégis megmarad az egykor belőlem kiáradt szeretet-erőnek, amely feltétlenül visszaáramlik hozzám - mert ez öröktől való törvény.

Visszatérésetek útját megrövidítené ha felismernétek, hogy honnan eredtetek. A visszatérés első lépése, ha elismeritek magatokat isteni teremtménynek. Mert egykor nem akartatok elismerni örök Isteneteknek és Teremtőtöknek - és ez volt a bukásotok ! A GŐG volt, amely elhitette veletek, hogy a hozzátok vezetett erőmet nélkülözni tudjátok - és így ez lett egész nyomorult állapototoknak az oka.

Tehát a földi életben legyen bennetek tudatos az isteni eredet. Ugyanakkor azt is tudnotok kell, hogy erőt és világosságot csak a velem való kapcsolat által kaphattok újra. Az isteni tulajdonságokat csak a szeretet, a világosság reátok sugárzása adja meg. Nem lehetetlen dolog, hogy visszatérjétek az ős-állapotba, hogy valóban istenek legyetek, ahogyan kezdeti rendeltetésetek is az volt.

De ha csak kreatúrának tekintitek magatokat, amelyek a többihez hasonlóan a Földön járnak - akkor még szellemetek nagyon sötét, és végtelenül hosszú az út, amíg kiindulástokig, az Örökkévaló Atyához visszatértek. Nem ismeritek föl a földi életnek sem értelmét, sem célját, csak a földre irányuló gondolatokat ápoltok, a teljesen elferdült lényeteket azzal fejezitek ki, hogy Istenetekhez és Teremtőtökhöz is teljesen ferde a beállítottságtok.

Ismerjétek fel magatokat! - Kérdezzétek gyakran, mi lehet az oka emberléteteknek? Gondoljátok át, kik vagytok? - honnan indultatok? Magatokat ne tekintsétek annyira alacsonyrendűnek, hogy a halállal ti is elmúltok a semmibe!

Ezzel a gondolkodni nem tudó állatoknál is alacsonyabbra helyezitek magatokat, mert nem használjátok az értelmeteket - ami pedig megadatott nektek! Már maga az, hogy értelmetek és szabad akaratotok van, arról a hatalomról tanúskodik, amely megteremtett, és teremtett művei mindig a legnagyobb bölcsességről adnak bizonyosságot. Valóban, ez a hatalom nem helyezett ki magából semmit, ami hiányos lenne. Magas tökéletességű lények keletkeztek.

Viszont ti emberek nem tudtok róla, hogy ti vagytok azok a lények, akik elpártoltak. Eltávozásotokat, és szeretetem gondoskodását azért említem folyton, hogy szabad akaratú visszatérésre indítsalak bennetek. Ezért csak azt kérem, gondolkodjatok magatokon - kik és mik vagytok - miért éltek a Földön? Gondolkodjatok róla, a teremtésnek micsoda csodálatos művei vagytok - micsoda művészi kivitelezésű a testetek, a működése micsoda bölcsen van elrendezve. Már erről is felismerhetnétek az isteni eredetet.

Tehát hogy aki megteremtett magas fokon bölcs volt, hogy önmagából merítve ilyen teremtmények jöttek létre, akik gondolkodnak és akarnak, ezért biztosan másra lettek teremtve, nem csak arra, hogy a Földön átmenve eleget tegyenek a földi követelményeknek - majd távozzanak. Aki már odáig eljutott a felismerésben, hogy a földi életnek kell hogy valamiféle oka és célja legyen - az tovább fáradozik, hogy további magyarázatokat is kapjon. Ekkor fölemelkedésetek már biztosított, mert felelősség tudattal éltek, és egymásután kialakulhatnának bennetek az isteni tulajdonságok. Ős-szubsztanciátok isteni erő, és az kifejezésre akar jutni. Majd a velem való egyesülést keresitek, tehát lehetőséget adtok, hogy szeretetem ereje ismét rátok sugározzon. Így ismét azok lesztek akik kezdetben voltatok.

Csak legyen mindig több bizonyítéka az irántatok való szeretetemnek, vágyódotok komolyan a velem való egyesülésre, és fáradozzatok, hogy akaratom szerint éljete. Ezáltal engem mindig jobban szerettek, és erre én éppúgy vágyódom mint ti, mert boldoggá tesz, ha gyermekeim elismernek Atyuknak, és mindörökké visszatérnek.

Tudnotok kell, hogy ismerem gondolataitokat, és minden kérdésre válaszolok ha az lelketek fejlődését szolgálja. Jó, ha azt is tudjátok, hogy a Földön is mindig csak egyet csináltam: az apostolokat tanítottam - ahogyan ma is azt teszem. Azt akartam, hogy a tőlem kapott ismeretet adják tovább, és így terjesszék az igazságot. Ma is ugyanezt kérem tőletek, akik a végidő apostolai vagytok.

Tanítványaimnak olyan dolgokat is mondtam, amelyek nem tartoznak az általános ismeretekhez, és feltételeztem bennük annyi szellemi érettséget, hogy megértenek. De tanítványaim sem voltak a Szellem teljességében, annak ellenére hogy tanítómesterük én voltam - még számukra is érthetetlen maradt jó néhány dolog. Megváltó Művem még nem volt beteljesítve, hogy Szellememen keresztül megvilágosuljanak. Először az ösbűnt kellett eltörölnöm, mielőtt Szellemem kiömölhetett volna rájuk. Amint ez megtörtént, villámgyorsan megismerésre jutottak, és eszükbe jutott minden, amit tanítottam nekik. Ezután már leírhatták hogy fennmaradjon, és el ne vesszen ez a szellemi kincs, és áldására legyen az eljövendő nemzedéknek.

Minden ilyen fáradozást megáldottam, és erőt adtam azoknak, akik a bennük lévő Szellem által engedték magukat kormányozni, és az Örök Atya-szellemmel szoros kapcsolatban voltak. Hiszen azért szálltam alá a Földre, hogy az embereknek világosságot vigyek, azaz hogy az igazságot hirdessem nekik, mert boldogok csak az igazság által lehettek. Tehát az én akaratom az volt, hogy az igazság elterjedjen, az én akaratom is volt, hogy tisztán megmaradjon. Ezért csak azokat választhattam az igazság örököseinek, akikben megvolt erre a feltétel, és bensőséges szeretettel kapcsolódtak hozzám, mindig vágyódva az igazságra.

Ezek arra is hivatottak voltak, hogy lejegyezzék a tiszta Evangéliumot, és ezzel az igazságot úgy adják tovább, ahogyan tőlem kiindult.

De azt is tudtam, az igazságot majd nem tudják tisztán fenntartani. Ismertem az emberek szellemi állapotát, és láttam, hogy nem egyformán hordozzák az igazság utáni vágyat - ezért az veszélybe jut: eltorzítják. Ez meg is történt, amikor már nem voltak meg a feltételek, hogy a "Szellemem munkálkodhasson az emberekben". Tudtam hogy ismételt mindaddig eltorzítják, amíg az emberek tökéletlen állapotban vannak. Ezért ígértem meg az embereknek a VIGASZTALÓT, az IGAZSÁG SZELLEMÉT. Ez annyit jelent, hogy Szellememen keresztül én ismételt a Földre vezetem a tiszta igazságot, ha tanításom elszennyeződött, és így ezt szükségessé teszi. A legtermészetesebb dolog, hogy be akartam bizonyítani: a dolog úgy igaz ahogy annakidején mondtam.

Mert az embereknek bizonyíték kell. Hitük gyenge, és épp azok az események látszanak kétségesnek előttük, amelyek a földi élettemmel vannak összefüggésben. Hosszú idő van a jelen, és ama események között. Ez megnehezíti hogy az emberek minden bizonyíték nélkül higgyenek.

Nektek embereknek most ezt a bizonyítást akarom megadni, az azon az időkből származó írásokkal. Akaratom szerint eddig rejtve voltak, és a tiszta Evangéliumot tartalmazzák, ahogyan én hirdetem, és amit a legnagyobb tisztaságban akaratom szerint jegyeztek le Szellemem tevékenysége mellett. Az írnok szívébe magam adtam hogy mit, és milyen formában gondoltam áldásosnak az emberiség javára.

Magam tartottam oltalmazó kezeimet a szellemi kincsek fölé, ami mint a legtisztább igazság, tőlem vette kezdetét. Mindannyian, akik a végidőben ellenfelem különféle támadásai miatt nagy benső küzdelmeknek leszek kitéve - ti tapasztaljátok meg szeretetem és kegyelmem nyilvánvaló bizonyítékát. Szedjétek össze magatokat, és erősödjete meg amikor arról lesz szó, hogy az igazságért

helyt kell állni. Rendíthetetlen lesz a hitetek, hogy magam vagyok tevékeny egy emberben, és tevékenységem csak a tiszta igazságot eredményezheti.

Ne kételkedjete, hogy tevékenységem ilyen nyilvánvaló bizonyítékai léteztek első tanítványaimnál. Én meg tudom őrizni az igazi szellemi kincset a változásoktól - amennyiben kivettem a kezeikből, míg jónak nem látom, hogy visszaajándékozzam. Ezt elhihetitek ti, akik már az enyémekek vagytok. Hiszen éppen nektek kell, hogy hitetek erősítésére szolgáljon.

Mert aki az ilyen szellemi kincs igazságát csak értelem szerint kutatja - az benső meggyőződéssel soha nem jut el odáig, hogy valódiságát megérezze. Azoknak pedig, akik hinni akarnak, a legnagyobb boldogságot jelenti ha ilyen bizonyítékot juttatok el hozzájuk.

Az viszont kérdéses marad, elégséges bizonyíték-e ez arra, hogy elhatárolják az emberek magukat a maguk szötte tévedésektől. A tiszta igazságot mint valótlanságot majd ismét visszautasítják, és csak azok ismerik el, akik készek, hogy akaratukkal és életvitelükkel is elismerjék, és a belőlem való Szellemen keresztül elfogadják az igazságot.

/02. 05. folytatás/ Azok is kétféle véleményen lesznek, akik az újonnan felfedett szellemi kincs valódiságát kivizsgálják. Mert a kivizsgálás is felébredt szellemet kíván, az értelem egymagában nem elég.

Így megint csoportok keletkeznek, ahol az egyik csak azt fogadja el, ami megegyezik az eddigi ismerettel - még akkor is, ha fel- és elismerik, hogy el nem vitatható bizonyítékot látnak és tudnak maguk előtt. Nem vonják le belőle a következtetést, és nem távolítják el a tévedéseket, amik az idők folyamán belekeveredtek az igazságba - amíg szellemük fel nem ébred.

Amit az első tanítványaim feljegyeztek, az kifogástalan, belőlem való szellemi tevékenység és teljes igazság volt. Az, hogy ezt lezárva hagytam, hogy a feljegyzések egy részét megóvjam az emberi kéztől torzításoktól - annak épp az volt az oka, hogy ellenfelem tevékenységét előre láttam. Tudtam, hogy az igazságot olymértékben átszővi a tévedésekkel, hogy az emberek már nem lesznek hajlandók lemondani erről a torzított szellemi értékről - és mint sátni tevékenységet visszautasítanak minden kinyilatkoztatásomat.

Érthető, hogy a nagy időbeli távolság szintén megnehezítette, hogy földi életem eme eseményeiben higgyenek. De szerettem a jóakarátú embereknek bizonyítékot akar adni. Maga a tiszta igazság adjon nekik felvilágosítást, hogy az igazság igazság marad - mert tőlem indult.

Az emberi értelem nem riad vissza az igazság megváltoztatásától. Tehát csak a Szellememmel betöltött emberek gondoskodhattak róla, hogy a szellemi érték fennmaradjon, és az én belső utasításaim szerint cselekedtek, amikor megóvták az olyan emberek befolyásától, akiket ellenfelem hajtott, hogy aláássák a tiszta igazságot. Ami tőlem való, az nem veszt el. Hatását sem veszti el, tehát azok számára akik vágyódnak, hogy az igazságban éljenek, hallatlan áldást jelent.

Az emberek akaratát nem nyirbálhatom meg amikor eltorzítják az igazságot. Viszont - nehogy változás essen rajta - szerettem egy bizonyítékát kivonhatom az emberek befolyása alól. Azután újból előkerülhet, hogy feladatát teljesítse, tehát hogy megerősítse az enyémekeket, eleven hitet adjon nekik, engem és tevékenységemet közelebb vigye hozzájuk - és tiszta fényt gyűjtson ott, ahol a sötétség már igen túlsúlyba jutott.

Ámen.

A szellemi javak vizsgálata

B.D. No. 8407

9. február 1963

Még majd sok szellemi érték jut a kezeitek közé, ami állítólag mind tőlem való. Komolyan ki kell ezeket vizsgálnotok, hogy eredetüket tőlem vették-e. Ezt meg tudjátok tenni, ha támogatásomat kéritek, ha csak a tiszta igazságot vagytok hajlandók elfogadni.

Szellemem mindenhol tevékeny, mert szükséges hogy az ember szellemi sötétségében felgyulladjon a világosság. De ezt ellenfelem is felhasználja, amennyiben a világosság szellemének álcázza magát, hogy megzavarja az emberek gondolkodását. De igazi világosságot nem tud adni, ezért csak szemfényvesztés amit csinál. Ezekkel a vakfényekkel akarja a szemeteket gyengíteni, hogy az én szelíd fényeimet már csak nehezen ismerjétek fel. Eközben ellenfelem nagy nevek mögé bújik. Ezzel csinálja a zűrzavart, mert ezek után az emberek már nem merik a közléseit visszautasítani.

Megijednétek annak láttán, hogy a Sátán micsoda terjedelemben indította el ellentámadását, és még mire lesz képes amíg elkövetkezik a vég. Az emberben benne van a szokatlan megismerésének a vágya. Ez teszi lehetővé neki a nagy hatást, amennyiben megjátssza magát, hogy szellemtudományokba kapnak bevezetést. De csak olyan ismeretet ad nekik, aminek a legcsekélyebb haszna sincs hogy az ember lelke kiérlelődjön, holott ezért él a Földön. Ezek a "tanítók" is megtévesztő szavakat használnak. De egy figyelmes vizsgálódó megállapíthatja, hogy nem nyer semmi hasznat ezekből a tanításokból - nem világít belőle világosság - mert ilyennel ellenfelem nem rendelkezik, tehát nem oszthatja ki..

Ismételten csak azt tanácsolhatom, kérjétek tőlem bensőségesen szellemetek megvilágosulását, akkor bennetek is világos és átlátszó lesz minden - és felismeritek, vagy visszautasítjátok ami nem tőlem való.

Tehát sok oldalról mindig ugyanazt kapjátok, mert ellenfelemnek nincs ismerete, és ezért nincs is amit közvetítsen. Annak, aki komolyan kér, csak igazi és a valóságnak megfelelő tudás adhat világosságot. Azt fogadjátok el, ami kérdéseiteket valóban megvilágította. Ami rólam, lényemről, és Örök Megváltó Tervemről igazi ismeretet ad. Annyira, hogy általa tisztán és világosan felismeritek földi feladatotokat. Ez olyan fény, amit magam gyújtottam meg.

De amikor csak üres szavakat kaptok, amelyek nem adnak arról mélyebb ismeretet, hogy mi az igaz és mi nem - hogy kik vagytok és mivé kell válni - vagy csak felszólítást kapsz hogy dolgozz Isten Országáért, de magyarázatot nem hogy miből áll ez a munka, miért kell végbevenni - akkor a közlést mint frázist visszautasíthatjátok, mert csak blöff.

Tehát kérdezzétek meg mindig magatokat, ez a közlés adna-e valamiféle nyereséget ha ezen kívül mást nem ismernél? Ha mint teljesen tudatlannak csak ebből a közlésből kellene magyarázatot kapnod?

Valóban, nem lenne nyereségetek belőle, mert üres szavakból áll az egész ami az ellenfelemből indult hogy megzavarjon, és távol tartson a tiszta igazságtól.

Ismételten zavart akar kelteni az enyémelek között, hogy különféle nézetek kapjanak lábra. Hogy belefáradjanak a szellemi törekvésekbe, ha nem kapnak teljes felvilágosítást. Viszont nektek van már annyi világosságotok, hogy amint előítélet nélkül vizsgáljátok - a hatását is felismeritek.

Ezért utatokat mindig felém vegyétek, kérjétek mindenre magyarázatot, és szívetekben megérzitek, hogy mit fogadhattok el, és mit utasítsatok vissza. Mert ellenfelem hatalma megtörik, ha trükkjeit azoknál akarja alkalmazni, akik akaratauk folytán hozzám tartoznak. Megóvóm őket a tévedésektől, mert a maguk számára az igazságot kérik.

Ámen.

Magyarázat a "Szent Szellem kiáradásáról"

B.D. No. 8408

10. február 1963

Engedjétek meg, hogy úgy vezesselek be az igazságba, ahogyan azt megígértem: Magam akarlak tanítani, hogy ne kételkedjétek, mert tőlem csak a tiszta igazság kerülhet hozzátok. Az igazságnak ez az ismerete különösen annak az ismeretnek a tisztázására terjed ki, amit nem lehet bebizonyítani, de amely nagyon szükséges ismeret a földi élet feladatának a helyes teljesítésére.

Ez az ismeret a magatok kezdete és a célotok az összefüggések meglátása; a hozzám való viszonyotok, aki Örök Teremtőtök és Istenetek vagytok; és Jézus Krisztus Megváltó Műve - annak oka

és jelentősége. Ha ezeket az ismereteket az igazságnak megfelelően megkapjátok, akkor garantált a hozzám való visszatérésetek. De ha téves és hiányos magyarázatokat kaptok, akkor aligha teljesítitek a földi feladatot, amely abban áll, hogy akaratomat teljesítsétek és beleilleszkedjétek örök rendem törvényébe - amit szabad akaratból félrelóktatok.

Tehát fennáll annak szükségessége, hogy a tiszta igazságot ismerjétek - mert annak következtében, hogy egykor kiléptetek a rendből, most teljesen tudatlanok vagytok. De emberektől addig nem kaphatjátok meg a tiszta igazságot, amíg maguknak sincs ismeretük az igazságról, ők pedig mindaddig igazság nélkül lesznek, amíg a Szellem munkálkodását meg nem engedik önmagukban.

Viszont hol tudna Szellemem munkálkodni - amikor az embereket teljesen tévesen tanították? Amikor nincs semmiféle ismeretük, és az előfeltételeket sem teljesítik, amely "Szellemem munkálkodását" lehetővé tenné bennük! Elsősorban tehát meg kell tanítani őket mindarra, hogy maguknak mit kell tenni, hogy hangomat meghallják; vagy hogy érthetőbb legyen; vagy hogy helyesebb gondolkodásra jussanak. Úgy, hogy mintegy maguktól hatoljanak be az igazságba és már mindig úgy gondolkodjanak, ahogyan a belőlem való igazságnak megfelel.

A "Szellem kiömlése a tanítványok fölé" - ez mindenkinek ismerős. De ezt a csodálatos eseményt csak a tanítványokra vonatkoztatják - és magukat kizárják azok köréből, akik fölé Szellemem kiömölhetne.

A "Szellem kiömlése" alatt elsőként azt kellene értenetek, hogy gondolkodástok megvilágosult lesz, hogy gondolataitok rendeződnek és olyan ismeretekben álló erők kormányozzák, akik az igazságnak megfelelően vezetik a gondolatokat hozzátok, amelyeket magatok feldolgozhattok. Ekkor valóban eléritek az igazság helyes felismerését, amit meggyőződéssel képviselhettek, mert érzitek, hogy az igazság.

Tehát Szellemem tevékeny lehet bennetek és nem kell félnetek, hogy tévedésbe estek. Viszont a feltételt teljesítenetek kell: az életet szeretetben kell élnetek. Mert a szereteten keresztül velem is kapcsolódtok, ezért az igazságot is élnetek kell. Míg a szeretetnélküli ember nem áll kapcsolatban velem és csak azokra a szellemi javakra nyitott, amelyet ellenfelem nyújt neki. Az embereknél világos fényt kell gyűjtani arról, mi a helyzet a Szellem kiömlésével. Tudnotok kell, hogy bennetek Isteni Szellememnek egy szikrája nyugszik. Ez a szikra ugyanaz - mint ami én vagyok, és elválaszthatatlanul kapcsolódik hozzám. Azt is tudnotok kell, hogy ezt a szikrát a szeretet gyakorlásával magatoknak kell az életre felgyújtatnotok. Tehát ez a szikra kapcsolatban áll velem. Ez a szikra ugyanaz, mint én vagyok. Istentől való rész, és ezzel önmagában világosság és erő.

Tehát arra is képes, hogy ismeretet közvetítsen nektek mert mindenről tud, mert maga is a világosság egy szikrája. És a fény az mindig sugárzik és megvilágítja a sötétséget. Tehát az isteni szellem-szikra titeket belülről tanít, és mindig a belőlem való legtisztább igazságot hirdeti. Ennek feltétele, hogy ti teljesítitek a szeretet-parancsot, ami által velem kapcsolódtok és Szellemem belétek ömölhet.

Csak az igaz, amit Szellemem közvetít. Ezért igazságot csak az továbbíthat embertársainak, aki direkt tőlem kapta. És ott arat tetszést és ott fogadják el a tiszta igazságot, ahol Szellemem már munkálkodott, ahol az ember gondolkodását már meg tudtam világosítani és szellemi szikrámon keresztül kormányzom. Tehát helyre van állítva a helyes rend és a helyes rend ott van, ahol a szeretetet tették meg életelvnek. Nagyon kevés embernek van a Szellem kiömléséről világossága. Holott annyi mindent megmagyaráz, amiről az embernek tudni kellene, de most még értetlenül áll vele szemben. Holott a földi életcél felismerhetné általa és törekedhetne az elérésére.

Az értelmi gondolkodás nem nyújt garanciát, hogy a tiszta igazságra rátalál-e. Ez már abból is kitűnik, hogy az értelmi gondolkodásnak nincsenek azonos eredményei. Míg Szellemem emberben való tevékenységének mindig ugyanaz az igazság az eredménye. Tehát egy szellemi érték igazsága arról ismerhető fel, hogy tartalma teljesen megegyezik azzal, amit a földön magam tanítottam az embereknek, akiknek Szellemem kiömlését is megígértem, hogy igaz tanítást kapjanak azok, akiknek földi tartózkodásom után is az igazságban kell mozogniuk és már semmi garanciájuk nincs arra nézve, hogy az emberektől az igazságot megkapják.

Mindenkire kiöntöm Szellememet, aki teljesíti akaratomat és szeretetben él. És nektek embereknek tudnotok kell, mit akarok én, hogy ti megértsétek. Mindenkinek tudnia kell, hogy Örök ISTENSZELLEMEM egy szikráját őrzi magában, hogy ez valóban "az igazságban vezető", amint ti élekviteletek által lehetővé teszitek, hogy Szellememen keresztül magam legyenek tevékeny bennetek.

De ki tudja ezt azok közül, akik azt hiszik, hogy tanítani tudnak benneteket? Csak kevesen - különben főnről érkező szavam hozzátok vezetésében nem kételkednének és nem utasítanák vissza. Mert most ez áll fönn. Mert csak kevés embernek van nyitott szíve és füle, hogy engedje magába sugározni azt a világosságot, amit az igazság odavezetésével gyújtok meg náluk.

Az emberek épp azoknak a szavaknak tulajdonítanak kevés jelentőséget, hogy Szellemem kiömlött a tanítványok fölé. Kevesen vannak, akik mint nekik szóló üzenetet fogadják. Szellemüket csak kevesen ébresztik föl magukban és állítják így helyre bensőséges kapcsolatukat az Örök Atyaszellemmel. Mert kevesen tudnak az igazi szeretetben való élés kihatásáról, és hogy a tiszta igazság csak belőlem indulhat ki, és Szellemem által jut az emberekhez "akit ti hisztek, és bennetek tevékeny" (1. Tesz. 2, 13).

Az emberiség azért vándorol sötétségben, a hamis gondolkodás tévedésében, mert megtiltja a benne lévő Szellemnek a tevékenységet. Azért nem tud az igazságban mozogni, mert az igazság tőlem indul és az emberben való isteni résszel közli magát, ha az ember akaratával és szeretetével lehetővé teszi.

Ámen.

A földi lét jelentősége az embernek

B.D. No. 8414

17. február 1963

Az emberi lét az egykor elbukott ős-lény fejlődésének utolsó fokozata - amikor mint "lélek" van jelen az emberi testben. Még most is anyagi forma veszi körül - HOGY MOST MÁR AZ ANYAGOT LEGYŐZZE - és mint szellemi lény elhagyhassa a földi hüvelyt, és bemelessen a Szellemi Birodalomba. Ebben a földi létben végbemeheti az utolsó átalakulását, hogy ismét ős-lénnyé legyen. De ez csak akkor történik, ha szabad akarata a helyes irányt választja, tehát tudatosan ismét felém törekszik, akitől egykor szabad akarattal eltávolodott. Ez az átalakulása azért lehetséges, mert az ember túlon túl gazdagon kapja a kegyelmeket. A kegyelmeket helyesen felhasználva olyan erő föléb rendelkezik, hogy képes lelökni magáról minden tisztátalant, és teljesen az isteni rend szerint él. Tehát szeretet-életet él, mert a test és lélek ezáltal képes lesz az átszellemülésre, és így a hozzám való visszatérése végbemehet.

De a rendelkezésére álló kegyelmeket vissza is utasíthatja, és a magasság helyett törekedhet a mélység felé is. Ebben semmi sem gátolja, mert VAN SZABAD AKARATA - AMI ISTENI EREDETÉNEK A JELE. De az anyag felé törekvéssel rettenetes sorsot készít magának - a száműzetést, és végtelen időt tarthat, míg újra megszabadul!

Nem akarjátok elhinni, hogy a földi életnek mekkora jelentősége van. Ezért langyosak vagytok a földi feladatot illetően. Pedig saját sorsotokról van szó, a következményeket magatok viselitek. És a sorsot, amit magatoknak készítek, nem lehet levenni rólatok. Választástok az örökké tartó boldogság - és egy végtelenül hosszú, és kínos állapot között van. És ti alig tesztek valamit, hogy az első megszerezzétek - inkább közömbösen jártok az utat. Akik a földi lét fontosságáról tudnak, és figyelmeztető szavakat mondanak, azokat hitetlenül hallgatjátok, nem engeditek, hogy szavaik hassanak rátok - helyette az illetőt fantasztának tartjátok. Jobb lenne ha azon gondolkodnátok: mi lehet a földi lét oka?

Sokszor és ismételtlen olyan események játszódnak le előttetek, amelyek gondolkodásra indíthatnának. És sokszor és ismételtlen előfordul, hogy könyvek, beszélgetések és események olyan irányba terelik gondolataitokat, hogy azokat a kérdéseket a magatok életére vonatkoztathatnátok. Csak hinnétek el, hogy az ember földi élete NAGY KEGYELMI AJÁNDÉK, és ha helyesen értékelitek, soha nem sejtett boldogságot hoz. Csak hinnétek el, hogy a földi létnek oka és célja van, hogy nem vagytok "véletlenül" létrejött teremtmények, akiknek földi jártukban nincs semmi felelősségük, és a

testi halállal elmúlnak. Az egykor elbukott ős-lénynek - tehát a lelketeknek - most kell megszabadulnia minden további anyagszerű külső formától. A hosszú fejlődési útnak ez az utolsó állomása. Ti emberek éntudatú lények vagytok, de csak azért vagytok "éntudatúak", mert emberi testetekben, ebben a külső burookban egy ős-szellem tartózkodik. Ez az éntudatú lény pedig egykor tőlem indult el. Tehát nem a testetek, nem az értelmetek hozza létre az én-tudatot, hanem a lélek. A lélek a tulajdonképpeni élet bennetek, az teszi az embert éntudatú lénnyé. A lélek nélkül az ember egy élet-nélküli anyagi külső forma, akkor is, ha minden szerve megvan. De a szervek lélek nélkül semmiféle funkcióra nem képesek. Hogy ennek a külső formának élete legyen, annak feltétele, hogy lélek legyen benne, tehát az az ős-szellem akinek jelenléte megeleveníti a testet, és képessé teszi a legkülönbözőbb tevékenységekre.

Ezt nektek embereknek mindig szem előtt kellene tartanotok, hogy meghatározott célból vagytok a Földön. Ezt az okot és célt kutatótoknak kellene. Ha így tennétek, akkor én olyan gondolatokat vezetnék hozzátok, hogy felismerésre jussatok. Hozzátok küldött követeim által okotok lenne a gondolkodásra. Valóban - áldásos lenne, ha a földi életen nem mennétek közönyösen végig, hanem használva az értelem adományát, eljutnátok a Teremtők iránti helyes beállítottságra, és helyes ismeretre. Aggódok minden egyes lélekért, hogy mint ember használja ki ezt a rövid kegyelmi időt, és érje el a végső célt: hogy visszatér hozzám, ahonnan egykor mint teremtet szellem távozott.

Ámen.

Különbőség "Szellemem tevékenysége" /Ján.14,16/ - és a médiumi közlések között

B.D. No. 8416
19. február 1963

Mindig gondoljatok rá, hogy az igazságnak mindenhol el kell terjednie, tehát mindenhol a Földre kell vezetnem. Ez lehetséges is, amint egy ember teljesíti a feltételeket, amelyeket "Szellemem tevékenységéhez" kapcsoltam. Az embert elsősorban bizonyos hajlandóságnak kell eltöltenie, hogy szolgálni akarjon nekem - hogy bensőséges kapcsolatba akar jutni velem - és én elfogadom, hogy szülőskertem munkása legyen.

Ekkor már a szeretet életét éli, különben nem ajánlotta volna fel magát, hogy társunkasom lesz. Tehát a szeretet szintén feltétel, hogy mint alkalmas edényt kiválasszam, ahova Szellemem beömölhet. Másik feltétel az erős, eleven hit, hogy én mint Atyátok beszélek veletek - a gyermekeivel - mert a gyermek kívánja hogy szóljak hozzá. A harmadik, és elmaradhatatlan feltétel, hogy betöltsen a legteljesebb igazság utáni vágy, és magához az Örök Igazsághoz kell fordulnia ennek érdekében.

Az emberek azt válaszolják erre, hogy ezeket a feltételeket már úgymint sokan teljesítik, és közvetlen megszólításomat sok ember felé fordíthatnám. Ennek a téves felfogásnak a következménye, hogy könnyen hívő módon elfogadják a szellemvilágból érkező mindenféle közléseket - pedig azok nem tekinthetők "Szellemem tevékenységének".

Sok emberben túl nagy a késztetés, hogy kapcsolatba lépjen a természetfeletti világgal. Mivel az embert a túlvilág lakói minden oldalról körülveszik, érthetően azok is minden alkalmat megragadnak, hogy kapcsolatba lépjenek, és tegyenek bizonyos kijelentéseket. Ti pedig nehezen tudtok különbséget tenni a szellemvilágból érkező kijelentések, és Szellemem tevékenysége között.

Meg kellene gondolnotok, hogy végső soron én a lelketeknek akarok segítséget nyújtani, hogy még a Földön elérjék a tökéletességet. Ez a segítség, a "Szeretet Evangéliuma" lesz a tartalma annak a szellemi értéknek, amit Szellemem tevékenysége közvetít. Hogy ösbűnötöktől a Földön megváltást kaphassatok, ismeretet kell szereznetek Jézus Krisztusról és Megváltó Művéről, missziója szellemi okáról és alapjáról, és a benne való emberré válásomról. Világosságot kell kapnotok rólam, a magatok eredetéről, és a célról, az én Örök Megváltó Tervemről, amely által elérem a célomat, amit magam elé tűztem, amikor megteremtettelek bennetek.

Ez a terjedelmes ismeret csak a bennetek tevékeny Szellememen keresztül jut hozzátok. Tehát csak azok tekinthetik magukat igazi szöbefogadónak, akiket közvetlenül magam, vagy fényköveteim útján vezettem ismerethez. A fénykövetek a szellemvilág tökéletes lényei, akik felfogják szeretetemet

világosság sugarait, és megbízásomból továbbvezetik. Ezért aki úgy gondolja, hogy a szavakat tőlem kapja, kérdezze meg komolyan önmagától, hogy tőlem kapta-e ezt az ismeretet, meggyőződéssel mondhatja-e, "én vezettem be" az igazságba, olyan ismeretbe, ami előtte eddig ismeretlen volt.

Az ismereteket Örök Megváltó Tervemről csak én vezethetem közvetlenül az emberhez, mert ha csak értelem szerint veszi át embertársaitól, nem érti meg akkor sem, ha megfelel az igazságnak, mert megértéséhez szükséges, hogy a maga Szelleme világosítsa meg. Ezt az ismeretet világos, jól érthető módon a Föld minden országába elvezetem, és mindenhol teljesen azonos lesz, mert belőlem mindig a tiszta igazság indul, és szavaim nem mondanak ellent egymásnak.

Minden befogadója szálljon síkra egy ilyen terjedelmes ismeret érdekében - és terjessze. A természetfeletti közlések ismertetésénél ezekre kell hangsúlyt helyezni, mert ezek adják meg az ismeretet. Ha pedig a terjesztők azt veszik észre, hogy nem adják meg a mély ismeretet - akkor nem tőlem valók, hanem olyan szellemek közlései, akiknek még nem adtam meg az engedélyt a tanításra, mert a világosság még nem járta át őket annyira hogy taníthassanak.

Különösen fontos dolog, hogy az emberek tudják, milyen körülmények között kaphatnak maguk is ilyen közléseket. Hogy teljesen tudatos állapotban, gondolatilag, vagy zengő hangon hall valaki tisztán felcsendülő szavakat - vagy pedig egy szellemlény jelentkezik a médium száján keresztül. A médium ilyenkor lemond a maga szabad akaratáról, és nem ellenőrizheti, hogy milyen szellem vette birtokába. Mindig ennek kivizsgálása legyen az első dolog. Bár a médiumi állapotban is érkezhettek az igazságnak megfelelő közlések, de ilyen hatalmas és terjedelmes ismeret, ami Örök Megváltó Tervemről ennyire teljes felvilágosítást adna - soha nem kerül ily módon a Földre.

Médiumon keresztül részigazságok közölhetők, de azokba ugyanolyan mértékben tévtanítás is befolyhat. Ilyen tévtanítás az Istenség ábrázolása Jézusban - pedig ennek megértése egyike a legfontosabb dolgoknak. Épp itt tanítják még mindig tévesen az embereket - mert a tanítók is tévedésben élnek - és a téves tanításnak szerencsétlen hatása van az emberi lélekre. Nem ok nélkül adok erről ismételten felvilágosítást, mert az embereknek teljesen tisztába kell lenniük ezzel.

Hiszen ez a földi élet célja, hogy amikor bementek a túlvilági birodalomba, már az ősbűn terhétől teljesen szabadok legyetek. Csak akkor mentek tudatosan a kereszt útján, ha az igazságnak megfelelő ismeretek van Jézus Krisztus Megváltó Művéről. Ha ti - akik egykoron megvontátok tőlem az elismerést - most szabad akaratlan tudatosan elismertek.

De amíg emberré válásom problémája nincs számotokra még megoldva, addig a szellem sötétjében vagytok. Amikor a szellemvilágból megbízottaim elvezetik hozzátok szavaimat, akkor ezek a világosság beli lények is elsőként erről a jelentős eseményről számolnak be, és erről felismerhetitek magatokban Szellemem tevékenységét. Akkor már nem kell félni, hogy másfajta szellemerő akarnak kihasználni, akik magukat álcázva azt állítják, ők a vezetőitek. De azt nem mondják, hogy a tanításhoz nincs elég ismeretük. Ti emberek még nem tudjátok, hogy ellenfelem milyen furfanggal akar hatni rátok - és a túlvilág még éretlen lelkeire. Nem tudjátok, hogy mindent megpróbál, hogy az igazságot aláássa, és elhitesse az emberekkel, hogy a tiszta igazságban élnek.

Ügyes álcázásuk sok boldogtalanságot okoz, mert az emberek engedik kihasználni magukat - mert könnyen hívők - nincs elég ítélőképességük, és a szellemi terekből érkező közléseket összetévesztik a "Szellemem tevékenységével".

Szellemem tevékenysége megcáfolhatatlan igazságokat ad azoknak, akiket arra választottam, hogy az igazságot kivigyék a világba. Fogadjátok el ezt az igazságot, és teljesítsétek akaratomat. Ne csak hallói, hanem szavaim teljesítői legyetek, és már nem kételkedtek, nem kérdeztetek, hanem tudjátok, hogy igazságban éltek.

Ámen.

Micsoda tévedésekbe vonják be az embereket, ha nem védekeznek ellene! De tiltakozhattok, mert van értelmetek, ÉS VAN IMÁTOK! Amit szellemi gondolatanyagban nyújtanak nektek, ahhoz ki kell alakítanotok állásfoglalásotokat - és ezt meg kell, és meg is tudja az értelem tenni. Imában pedig rám kell bíznotok magatokat, és a vizsgálatnál segítségemet kell kérnetek. Ekkor - valóban mondom - felismeritek a tévedést mint olyant, és nem juttok a fogságába. Az igazságot én magam tisztán vezetem a Földre. Megpróbálom mindenhova eljuttatni, és aki birtokába veszi, az világosan meglátja, hogy mi nem egyezik meg nála azzal, amit szavam sugároz a Földre.

Tiltakozzatok csak komolyan minden tévedés ellen. A világosság mint erős fénysugár világít be a sötétbe, és felfed mindent, ami ellenfelemtől indult. Állandóan közöltem, hogy a végidőben mindig erősebbé válik tevékenysége - amennyiben meg akarja zavarni az emberek gondolkodását. A sötétség mindig sűrűbb lesz minél jobban közeledik a vég. De ahol felvillan az igazság fénye, ott a sötétség nem tud megmaradni. Ez annyit jelent, hogy az emberek, akiket magam tanítok mindig az igazságban élnek. Felvilágosítást adnak hogy van-e, és hol van valakinél tévedés - ezzel már szembe lehet állítani a tiszta igazságot.

Ismételten meg kell mondanom, hogy csak az a tiszta igazság, amit én magam - az öröktől való Atyaszellem közöl az emberben lévő szeretetszikkával. Tehát csak Szellemem tevékenységével juthat a Földre tiszta igazság.

Nem garantálhatjátok a tiszta igazságot, ha azt más úton nyerték - ha egy értelem szülte gondolat anyagról van szó - vagy ha a szellemvilággal létrejött kapcsolatból származik. Azok mindig azon igyekeznek, hogy hatást gyakoroljanak az emberekre - de nem jogosak rá, és nem is tudnak tiszta igazságot közvetíteni.

Az emberek azt hiszik, tudomást szerezhetnek minden természetfelettről - csak kapcsolatba kell lépni akarattukkal, vagy gondolatilag a szellemvilággal. Azzal viszont nem számolnak, hogy ez a szellemvilág nagyon is különféle, és a szellemlények mind közölni akarják magukat - mindegy, hogy világossággal telítettek, vagy még a sötétségben vándorolnak-e. Az embereknek a Földön hiányzik az ítélőképességük annak megállapítására, hogy megfelel-e az igazságnak a hozzájuk eljuttatott szellemi anyag. De elfogadják - többnyire kivizsgálás nélkül - és így jut hozzájuk a tévedés. Így nem lehet a világosság növekedéséről beszélni - inkább a sötétség lesz mindig sűrűbb. Ekkor viszont mindig erősebb lesz a vágy, hogy a szellemvilágból kapjanak oktatást, mert az emberek nem érzik jól magukat a világosságnélküli állapotban, érzik hogy nem az igazi utat járják.

Sajnos nem fordulnak magához az Örök Igazsághoz, nem állítják helyre a kapcsolatukat velem - pedig én vagyok az egyedül aki bevezethetném - és be is akarom vezetni az igazságba. Viszont nem akarok kényszerítő módon hatni rájuk. Így mindig az ellenfél uralma alá jutnak, akinek fontos, hogy kialudjon a fentről érkező világosság - tehát vakfényeket tesz melléjük, irritálja őket, és ezzel megzavarja a belőlem érkező világosság szelíd sugarát.

De mivel az embernek magának kell megtennie a végső döntést, hogy az igazságot keresi és kéri-e, ezért nem veszem el idő előtt ellenfelemtől a mesterségét. Mert az ember a hazugságok és tévedések hálójából képes az igazságot kibogozni - csak vágyódjon komolyan az igazságra! Én minden embernek segítségére sietek, aki tájékozódni kíván. Mert nekem valóban megvan a lehetőségem, hogy megőrizsem a jóakarátú embereket az ellenfél befolyásától, hogy megvédjem azokat akik felém törekszenek, akik el akarnak oldódni az eddig őket fogvatartó hatalomtól. Viszont aki langyos, mindent elfogad amit mint igazságot nyújtanak neki - az maga okozza magának a világosságnélküli állapotát, és nehezen találja meg a célhoz vezető helyes utat. A teljesen világosság nélkül való is bemegy a túlvilági birodalomba amikor elérkezik a búcsú órája - de ti valamennyien megszerezhetnétek a világosságot, ha komolyan akarnátok.

Ámen.

A legnagyobb misztérium - Jézus Krisztusban való emberré válásom - azért ment végbe, hogy Megváltásak mindenkit, aki egykor elbukott, és megsemmisítsem a tőlem való elpártolás mérhetetlenül nagy ősbűnét. De amíg az embereket nem oktatják minden igazságban, és maguk sem kívánják, hogy az igazságot megismerjék, ez mindaddig titok marad.

Ti emberek nem akarjátok elhinni, hogy az a sötétség amiben vagytok - épp ennek az ősbűnnek a következménye, és ha ez megszűnik, csak akkor lehet világosság bennetek. Viszont akkor már visszavonhatatlanul érthető lesz számotokra minden, és tovább már nem kételkedtek. A tiszta igazságot azonban csak MAGA AZ ÖRÖK IGAZSÁG adhatja meg, aki meg is akar tanítani, mert mint ÖRÖK VILÁGOSSÁG azt akarja, hogy teremtményei is világosságban éljenek.

A magatok szabad akarata dönti el, hogy az igazságot elfogadjátok-e, és arra is képesek vagytok, hogy felismerjétek, az igazságnak megfelelően oktatnak-e. Előfeltétele csak egy van. Az, hogy szeretetben éljétek. Mert a szeretet az tűz, ami a bölcsesség világosságát sugározza magából. Mint isteni rész, belétek van helyezve a szeretetnek egy szikrája, amely velem - az Örök Szeretettel - áll kapcsolatban. Amint valaki szabad akarattal ezt a szikrát lánggra lobbantja, az az ősfény felé törekszik, amiből a legmélyebb bölcsesség formájában sugárzik vissza a világosság. Tudók lesztek, az ismeretek világossága világossá tesz benneteket, gondolkodástok helyes lesz, és az igazságban mozog.

Ezt az igazságot akarom hozzátok vezetni, hogy felismerjétek és teljesítsétek a földi feladatot. Ezért kell tudnotok a magatok ősbűnéről, és az én öröktől való Megváltó Tervemről, és a legfontosabb, hogy megismerkedjétek a Jézus Krisztus által végbevitt megváltásokkal. Ez az én benne való emberré-válásom. És mindenekelőtt arról kapjátok tanítást - ha valamikor el akarjátok érni az örökéletet - nem mehettek el Jézus Krisztus mellett. Jézus lement a földre, hogy az embereknek a szeretet Evangéliumát tanítsa - hogy a helyes élet-utat élje előttük - hogy a helyes útra terelje őket, amely elvezet az örökéletre.

Az ősbűnnel terhelt emberek nem érték volna el soha céljukat, ha ezt az ősbűnt el nem veszik róluk. Jézus Krisztus Megváltó Műve - halála a kereszten - ezt hozta meg. Mert a mérhetetlen adósság kiegyenlítéséhez az engesztelés munkáját ő vitte végbe. És ezt csak mint ember tehette - mert én MAGAM voltam benne, mert az én összszubsztanciám a SZERETET. A szeretet nemcsak lényemnek e tulajdonsága, hanem ÉN MAGAM A SZERETET VAGYOK. Ennek felfogására addig képtelenek vagytok, amíg a Földön éltek. Viszont Jézusban való emberré válásomat csak ez a magyarázat teszi érthetővé. És így már az "eggyé válás" sem lesz kétséges előttetek.

Lényemet nem lehet személyessé /perszifikálni/ tenni - de most mindent átfogó Szellemem Jézusban valami elképzelhetővé formálódott. Jézus hiánytalan összeolvadása velem akkor ment végbe, miután a Megváltás Művét végbevitte. Ezért Jézus földi útja alatt beszélhetett "a rajta kívüli Atyáról" - de az egyesülésre is ismételten rámutatott! Jézus földi vándorlása alatt elsötétült állapotban, és elsötétült világosságban voltak. Ez azt jelenti, hogy a Megváltás Művéről világos ismerete csak keveseknek volt. És azok tudatosan a keresztnél álltak. Ők azt kívánták, hogy a megváltottakhoz tartozzanak, tehát szabad akarattal odaadták magukat Jézusnak, és bűneik bocsánatát kérték tőle.

Tehát az emberek sötét szellemi állapota megmaradt, és a Megváltás végbevételét - Isten szeretetének ezt a legnagyobb irgalmi tettét - figyelmen kívül hagyták, Jézus csak mint ember maradt fogalom, és végbevitt missziójától megfosztották. Ezért az emberiségen megmaradt az ősbűn terhe, megmaradt elsötétült szelleme. És ha a világosság sugárzik is olykor, akkor sem ismeri föl, mert becsukja szemét, nehogy meglássa. De a fönti világosság már nem engedi kioltani magát. Mindig lesznek emberek, akik lánggra lobbantják magukban a Szellem-szikrát, és képesek öröktől való Atyájuktól közvetlen tanítást is felfogni.

Ez a világosság egyszer majd tisztán sugárzik, és amikor akaratom megfelelőnek találja rá az időt - teljesen elsöpri a sötétséget. Ti emberek most egy megváltó-periódus végén vagytok, és kezdődik egy új. Abban már világos fény lesz, mert hosszú időre száműzetésbe kerül az, aki sötétséget hozott a

világnak. Ebben az eljövendő világban Jézus Krisztus megváltását az emberek elfogadják, tehát elvételük tőlük az ősbűn.

Annyira hallatlanul nagy jelentősége van a Jézus Krisztusról, Megváltó Művéről, a benne embeerré-válásomról való ismeretnek, hogy valóban megteszek mindent, hogy ezt elvezessem az emberekhez. Viszont az emberek akarátán múlik, hogy elfogadják-e az utat a kereszthez, hogy az EGYNEK átadják-e bűnadósságukat, mert egyedül ő szabadíthatja meg őket, és meg is szabadítja - ha megkéri rá.

Mert az emberek bűn-adósságáért halt meg a kereszten, a nagy bűnt kiengesztelte, és eleget tett az Isteni Igazságosságnak. Mert Isten szeretete megszánta az egykor elpártoltakat. MAGA A SZERETET hozta meg az áldozatot. Jézusban MAGA AZ ISTEN váltotta meg a bűntől az embereket, és szabad lett az út a boldogság felé.

Ámen.

A Föld pusztulása a kísérletek következménye

B.D. No. 8452

29. március 1963

Ezen a Földön a pusztulás utolsó munkáját, ti emberek, magatok hozzatok létre. És én ebben nem akadályozlak meg, mert azokra a szellemiekre gondolok, akik a pusztítás eme munkája által felszabadulnak az anyagból, és új megformálásban folytatják fejlődésüket az Új Földön. Ez már többször elhangzott, de ti nem hisztetek. Az egész esemény egyszerűen hihetetlen a számotokra. Pedig egy fejlődési szakasz végét képezi, amit egy új szakasz követ - hogy a visszavezetés folyamata ismét törvényes Rend szerint menjen végbe. Ez eredményes is lesz, viszont a pusztulás előtti öreg Földön már nem volt az.

Ellenfelem utolsó sátáni munkáját most viszi végbe - amennyiben arra veszi rá az embereket, amire magának nincs hatalma: arra, hogy feloldja a teremtés dolgait. Teszi ezt abban a hitben, hogy így a megkötött szellemi felszabadul, és az ő hatalmába kerül. Rendelkezik az emberek fölött, és arra készíti őket, hogy a legkülönbébb kísérletekbe kezdjenek. De ezek az emberek ismerethiánya miatt zátonyra futnak, és óriási pusztítást végeznek.

Az emberek végbe mernek vinni olyan kísérleteket, amelyeknek nem ismerik a kimenetelét. Olyan erőket szabadítanak fel, amely felett nem tudnak uralkodni, és ezáltal pusztulásra vannak ítélve. Velük együtt erőszakos pusztulásnak van kitéve az egész teremtett Föld. A Föld felszíne teljesen megváltozik, a Földön minden teremtett dolog megsemmisül.

Kihatása a Föld belsejéig nyomul, és a pusztulás igen nagymértékű lesz. De a legtöbb ember ezt már nem kísérheti figyelemmel. Csak majd az a kis sereg, akiket előtte elvezetek a Földről.

Ilyen mértékű rombolást soha nem engednék meg, ha ez nem adna újabb megváltó lehetőséget a még kötött szellemi számára, akik már végtelen hosszú idők óta a legkeményebb anyagban senyvednek. Azonban ezeknek a szellemieknek a továbbfejlődése a földfelszín teljes pusztulása nélkül is megoldható lenne, ha az ember nem lökné fel a törvényes rendet, hanem a Földön csak szolgáló tevékenységet folytatna.

De az ember már nem él az isteni rendben, és ezért ellenfelemnek igen nagy a befolyása. Maga akar nyereséget, és ezért kísérletezésekre ösztönzi. Ettől reméli, hogy majd minden kötött szellemi visszatér hozzá. Én nem akadályozom meg ebben, mert végső soron az ember szabad akarátán múlik, hogy végbeviszi-e, amire az ellenfél rá akarja venni.

De bármit is tesz az ember, tettének kihatását mindig ismerem, és tudom, hogy hogyan értékesítem. Mert valóság, hogy minden az én hatalmam alatt áll - a sötét világ is, és nekik szolgálni kell. És még ha öntudatlanul is teszi, mintegy részt vesz a visszavezetés munkájában. Az emberi akarat irányát öröktől fogva ismerem. És Megváltó Tervemet ennek az akaratnak megfelelően építettem föl. Ezért tudom azt is, mikor jött el az idő, hogy szellemi haladás már a földön nem várható.

Azt az időpontot is ismerem, mikor van helye a megkötött szellemi felszabadításának. És az emberek tetteit nem akadályozom meg, amikor rosszirányú akarattal elindítják a hatalmas romboló munkát. Ezzel a visszajára fordított akaratukkal az emberek a Sátán engedelmes eszközei. Ő maga nem pusztíthatja el a teremtés műveit, semmiféle anyagot nem tud feloldani, mert minden kötött szellemit kivettem a hatalma alól. Pedig most ezt a kötött szellemit próbálja visszanyerni, ebben vannak segítségére az emberek, mert az anyagot maguk oldják fel. Kezdetben csak sok kisebb kísérlettel, de ezek később olyan méretet öltenek, hogy az anyag már nem bír ellenállni.

És én megengedem, hogy felszabaduljon az anyagba kötött szellemi - habár ez az összemérés rovására történik. Viszont maga is szellemi mélypontra jutott, és ez szükségessé teszi, hogy az anyagba legyen SZÁMŰZVE. Akármire vállalkozik is ellenfelem, és a neki engedelmes ember, végső soron mégis csak a szellemi fejlődését szolgálja, és az eljut a tökéletességre. Ezért Megváltó Tervem is abban a formában kap kivitelezést, ahogyan meghirdettem.

Ámen.

Egyedül Isten az Univerzum ura

B.D. No. 8457

3. április 1963

A közeli végre az is utal, hogy az emberek mindig újabb kísérletekkel akarnak a teremtés titkaiba behatolni. De sohasem szellemi úton, amely az egyetlen lehetőség volna, hogy magyarázatot kaphassanak! Az értelmükkel akarnak mindent kikutatni, ami még rejtve van előttük. Földön kívüli kísérleteket csinálnak, hogy kikutassák mi van ott. Természeti törvényekre keresnek magyarázatot, hogy földi nyereség céljára használhassák. Engem - a Teremtőt és Megtartót, aki az UNIVERZUM URALKODÓJA vagyok - kikapcsolnak. Azt hiszik, önkényes kutatásokat tehetnek a Földön kívüli teremtett világokra vonatkozóan.

Kutatásaikat folytatják, holott soha nem sikerül nekik. Mert soha és semmikor nem történhet meg, hogy földi emberek élve tartózkodhassanak más csillagon. De szabad akaratukat meghagytam, nem akadályozom meg őket abban, hogy maguktól belássák, mennyire haszontalan a szándékuk. Bár ők azt hiszik, belenyúlhatnak a teremtésembe - de elvesztették a mértéket arra vonatkozólag, hogy saját értelmüknek hol a határa.

A szellemi úton szerzett tapasztalatoknak nincs határa. Ebből a léleknek haszna van. Az emberek viszont földi célra keresnek előnyöket, ezért nem járják azt az utat, amelyen igaz ismeretekhez juthatnának. De minden kísérletük kudarcba fullad, és mindig károsan hat arra az emberre, aki kísérleti alannak vállalkozik.

Az emberek területe mindig a Föld, és az is marad. A többi csillag is önmagába zárt, és minden csillagon a lények alá vannak vetve a természeti törvényeknek, melyeket én adtam minden egyes csillagnak, a természeti törvényekből egyet sem tudnak kikapcsolni - és más csillagok lényeivel kapcsolatot teremteni. Minden ilyen kísérletért az életükkel fizetnek, mert hatalmas gőgöt jelent, hogy törvényeimet figyelmen kívül hagyják, amelyek már értelem szerint is visszatarthatnák mindenféle kísérletezéstől.

Ez is a közeli vég jele. A teljes hitetlenséget jelzi. Számukra nincs Isten, nincs Teremtő - különben nem mernének teremtésembe zavaró módon belenyúlni. Abban a hitben élnek, hogy létre tudnak hozni olyan teremtett dolgokat, amelyek átfutják a világmindenséget. Ezek minden lelki cél és ok nélküli halott dolgok. Csak azt tanúsítják, mekkora gőg van a földi emberekben. Minden csodálatraméltó számításuk ellenére mennyire elsötétült a szellemük! Mert a számításaik mégsem helyesek - ahogy azt tapasztalni kénytelenek!

Már minden fennálló természeti törvénybe belenyúlnak, de sohasem az embertársuk áldására, hanem csak testi-lelki károsodására! Mert kísérleteik velejárójaként megváltoztatják az életlehetőségeket! Mert megmérgezik a vizet, a levegőt - tehát a testi életfeltételeket! Mert Istentelen tetteikkel a léleknek is nagy kárt okoznak! Mert annyira távol vannak tőlem - Istenüktől és Teremtőjüktől - hogy a lelkük a Földön soha nem tud kiérlelődni!

Ez a nagy távolság igazolja, hogy a Sátán befolyása határozza meg gondolkodásukat és cselekedetüket. Csak a sötétség adja nekik ezeket a gondolatokat, ő akar engem kikapcsolni, és az embereket negatív értelemben befolyásolni. Az olyan kísérletet, hogy Földön kívüli csillagra jusson az emberiség, nem áldom meg.

De azokért az ingadozó lelkekért, akik teljesen még nem adták át magukat ellenfelemnek - irgalmat gyakorolok. E nélkül kudarcra lenne ítélve minden kísérletük!

De minden lélekért küzdök! E lények ha a földi szükség pillanataiban bensőséges imával hozzám fordulnak - melljük állók! Ezért engedek pillanatnyi, látszólagos sikereket. De mindig azzal a céllal, hogy az ingadozók visszataláljanak hozzám, és elálljanak szándékaiktól. Hogy felismerjék hol az erősebb hatalom, akit értelemben soha fel nem foghatnak - de a szívükben megtalálják!

Még jó néhány dolgról hallotok, és talán csodálkoztok is, mi mindenre képes az ember. De tudnotok kell, az ellenfelem adja az erőt ahhoz, amit végbevisznek.

Hozzám hasonló akar lenni - teremteni akar. Erre maga nem képes, ezért az ember akaratát veszi igénybe. Azokat tudja befolyásolni, akiknek kevés, vagy semmi hitük sincs.

Viszont ezek az utolsó próbálkozásai. Ideje lefutott, és bukását maga idézi elő. Amikor az emberek között megteremti a legnagyobb zűrzavart, véget vetek munkálkodásának. Azokból a művekből sem marad fenn semmi, amelyeket befolyására készítettek az emberek.

Minden elmúlik! A Földön visszaállítom a Rendet, hogy továbbra is akaratom szerint, mint a szellem iskolája teljesíthesse feladatát.

Ámen.

Magyarázat az ős-szellemekről, és a bukásukról

B.D. No. 8459

5. április 1963

Minden gondoskodásom nektek szól, akik a vég előtti utolsó időben szolgálni akartok nekem. Mert ti még sok tévedést helyreigazíthattok amelyeket felfedek, és ezzel olyan eszközt adok kezetekbe, amellyel eljárhattok ellene. Ezt soha nem volnátok képesek megtenni, ha szavaimat nem vezetném a magasból hozzátok. Tudom hol zavaros az emberek gondolkodása. Tudom hol ülepedett le bennük olyan nézet, amiről nem mondanak le szívesen - holott nem felelnek meg az igazságnak. Mindenkinek világosságot akarok adni. Világossá akarom tenni azoknak a gondolkodását, akik tőlem azt a feladatot kapták, hogy terjesszék az igazságot.

Csak megint azt a magyarázatot tudom adni, hogy tőlem kisugárzott lények vagytok, akik nem teljesítették rendeltetésüket, mert ellenálltak nekem. Akiket én mint erőt kisugároztam, azok éntudatú, gondolkodóképes, szabad akaratú felruházott teremtmények voltak, és nem valami halott dolgok. Élet volt bennük, mert ős-szubsztanciájuk az én erőm - ami mindig eleven, és az is marad, és folyton tevékenységre hajt. Ennek az erőnek adtam lény-szerű formát - de ezt szellemi vonatkozásban kell érteni. Dicsőséges teremtmények voltak, sugárzó fényben éltek, és kölcsönösen látták egymást. Mindenki egy egyedi lény volt. Független lényként került ki belőlem, akit folyton átjárt szeretet-erő. Saját képmásaim voltak, saját lényem miniatűrjei, akik a legmagasabb tökéletességben dolgozhattak erőben is, és világosságban is - mert belőlem csak tökéletes keletkezhet.

És ezek a lények elpártoltak tőlem. Szabad akaratú - ellentétességre fordultak. Elvesztették tökéletességüket, hiányosak, és nyomorúságosak lettek - mert visszautasították az isteni szeretet-világosságot, ami átsugározta őket. Ennek következtében elvesztették magukból az istenit. A lények fennmaradtak - de a szeretetet odaadták. Mindez lehetséges volt, mert birtokukban volt az isteni eredet bizonyítéka - a szabad akarat. A szabad akarat, ami minden irányba kibontakozhat, és most istenellenes formában nyilatkozott meg. A lény csak Isten szeretet-erejét utasította vissza, tehát szeretetem állandó sugárzását. Ez jelentette a legmélyebb mélységbe való bukást, mert képtelen lett cselekvésre, és szubsztanciájában elkeményedett. Tehát az egykor legnagyobb tökéletességgel megteremtett lény mindjobban a mélység felé törekedett, és szabad akaratból eltávolodott tőlem.

Már ismételten elmondták nektek a szellemeknek ezt az elpártolását, és azt is tudjátok, miben állt ez az elpártolás: hogy szeretetemet visszautasították. Ezzel a lény képtelen lett a tevékenységre. De mert a lény belőlem kisugárzott erő - az erő pedig nem tud tétlen maradni - ezért másféleképpen kellett hatást gyakorolnia.

Ez azzal vált lehetővé, hogy ez az erő Teremtéssé lett alakítva, és most az én akaratomnak megfelelően kellett tevékenykednie. Tehát a bukott lény egy más megformálásban, a muszáj-törvény alatt szolgáló tevékenységet folytatott. Az egykor belőlem kiindult - de most elbukott szellemi teremtmény - azért hogy lassan magasabbra jusson, most megkötött állapotban keresztül megy a Teremtés dolgain.

A lénynak, akit a legtökéletesebbre teremtettem, akit mint képmásomat, önálló egyedként helyeztem ki magamból - annak a visszatérés útját járva vég nélküli, hosszú idő alatt vissza kell alakulnia azzá, aki az őскеzdetben volt. Nincs világosabb válaszom arra, amikor azt kérdezitek, hova lett a szellem, amikor a lény elbukott.

Milyen szellemről beszéltek? - Én szellemi lényeket teremtettem, és ezek pártoltak el tőlem. Tehát a lélek nem "egy szellemnek a lelke", hanem A LÉLEK MAGA, AZ EGYKOR ELBUKOTT ŐS-SZELLEM, aki befejezéséppen mint ember testbe öltözik. És amikor egy nem elbukott ősz-szellem ölt testet mint ember, úgy annak a lelke is ősz-szellem - és nem csak egy rész belőle.

Azt is ismételten megmagyaráztam, hogy az egész visszavezetési folyamat alatt a bukott szellemeket a világosság lényei gondolják. Azok, akik a próbatételük alatt teljesen megmaradtak az én akaratomban. Nekik boldogságot jelent, ha hozzájárulhatnak a bukottak végérvényes visszavezetéséhez. Minden egyes teremtményt igen nagy szeretettel gondolnak, és gondoskodnak róla, hogy felemelkedésüket lehetővé tegyék. Mert a szeretet mindig az én akaratom szerint cselekszik, és állandóan a nem tökéletes felé fordul, hogy az a földi élet alatt tudatosan megváltozzon, és az legyen, aki kezdetben volt. Ezt a változást csak a szeretet képes létrehozni, amit a lény mint ember lobbant lángra magában, hogy velem egyesülve boldoggá tegyem.

Ámen.

Nincs kétféle kinyilatkoztatás

B.D. No. 8460

6. április 1963

Nem tehetek engedményeket ott, ahol a tiszta igazság Földre való vezetéséről van szó. Értsétek meg - csak egy igazság van, és lehet. És ez tőlem indul - mert egyedül én tudok mindent, és én közölhetem a tudást azokkal, akikben mélységes igazságszomj van, és velem bensőséges kapcsolatban állnak. Tehát alkalmassá tették magukat, hogy áttetsző világosságot kapjanak. És én nem beszélek kétféleképpen az emberekhez, amennyiben az egyiknek ezt mondom, a másiknak azt. Mert az igazság mindörökké változatlan, és nem hagy korlátokat tenni magára az emberi gondolkodással - amelyet előtte már tévedésekbe vittek.

Az embereket folyton megvilágosítom, ha tévedésekbe estek. Ugyanúgy ki kell pellengéreznem azokat a gondolatokat, ahol ellenfelem már áttörésre jutott. Nekem a téves gondolatkörre nyíltan rá kell mutatnom. És ezt meg is teszem, amint isteni kinyilatkoztatások lesznek vezetve a földre. Csak a teljes azonosság hozhatja meg az ilyen kinyilatkoztatás eredetének a vizsgálatát. De bölcsességemnek is teljesen ellent mondana, ha most másképpen tanítanám az embereket - tehát ha az én tanításaimat hozzáidomítanák az emberek eddigi - téves gondolkodásához.

A tévedéseket kíméletlenül fel kell tárnia az igazságnak, mert a lelkek üdvösségét csak az igazság szolgálja. Egyedül az igazság az az út, amely hozzám vezet. És a szeretet által velem bensőséges kapcsolatban lévő emberek állandóan boldogok a tiszta igazságban, és a tévedéseket szívesen átadják. Tehát a szeretetben élő emberre az igazság mindig nagy benyomást tesz, és könnyedén felismeri, ha eddig tévesen tanították. Mert sem a tévedés, sem ellenfelem nem képes azt lebilincselni, aki magát nekem átadta. Tehát a téves gondolatkörtől könnyen eloldódik, és gondolkodás nélkül elfogadja az igazságot.

De mit kell az olyan kinyilatkoztatásokról tartani, amelyek nyilvánvalóan emberek által kitűzött határok között mozognak?

Bár én mindenüvé el akarom juttatni szavaimat, mindenkinek meg akarok nyilvánulni - viszont ehhez teljesen üres edényekre van szükségem. Olyanokra, akik nincsenek úgy a téves gondolatkörbe lehorgonyozva, hogy szabadon nem mondanak le róla, és nincsenek kételyeik.

Mikor kinyilatkoztatom magamat egy embernek, akkor azt a birtokában lévő igazságban való kételkedésnek kell hozzám hajtani, hogy a szellemi világosságot én adjam meg neki. Felvilágosítani csak ezután tudom - de addig soha, amíg kötött állapotban van, és nem akar megszabadulni a téves tanításoktól.

Az én kinyilatkoztatásaim üres edényt kívánnak, amit én betölthetek. Akkor majd világosan kifejezem, hogy mi nem felel meg a belőlem való tiszta igazságnak. Én nem adok kétféle szellemi kincset, és az igazságot sem fátyolozom el - hanem mindent leleplezek, mert az embereknek világosságra van szükségük, hogy rátaláljanak a helyes útra, és azon menjenek vissza az Atyai Házba. Tehát ami megegyezik az is tőlem jutott az emberekhez amint megvannak a feltételek, melyek lehetővé teszik kinyilatkoztatásaimat. És ha ellentmondások találhatók, úgy vigyáznotok kell, és komolyan kell vizsgálni - mert én nem tehetek engedményeket amelyek az igazságnak ellentmondanak. Viszont még a vég előtt meg akarok nyerni minden embert, ezért a helyes utat azoknak is meg akarom mutatni, akiket még félrevezetnek. És valóban - aki teljes egészében magát átadja, annál helyes világosság világít, és kitalál a bozótból, amely a langyos, és közömbös ember számára kibogozhatatlan.

Ellenfelem annyira hatalmában tartja az embereket, hogy fanatikusokká tette őket - akik már semmit nem engednek érvényre jutni, csak a magukét. Legyenek ezek egyházi szervezet tagjai, vagy szektáké, vagy különféle szellemi irányzatoké. Éppen a tény, hogy taníthatatlanok, amikor követeim a tiszta igazságot akarják hozzájuk vezetni - mutatja, hogy ahhoz kötődnek, aki nem enged feltörni bennük tiszta gondolatot, hanem arra ösztönöz, hogy a téves tanítást teljes fanatizmussal képviseljék. Nehéz lesz megnyerni ezeket a tiszta igazság számára, mert még azok is engedik elvakítani magukat, akikben jóakarát van. Mert ugyanakkor az ellenfél is fellép, és mint isteni munkálkodást, elrendeli a téves szellemi javak terjesztését. De azokat, akik teljes tudatukkal átadják magukat nekem, és tőlem mindig csak az igazságot kérik, mindig meg tudom védeni a tévtanok elfogadásától. De vigyáznotok valamennyien, mert sok trükkje van ellenfelemnek, hogy magát és követőit fenntarthassa. És a vég bekövetkeztéig mindig az igazság ellen lesz. Míg aztán én munkálkodásának véget nem vetek, és újból láncokba nem verem, mert elérkezett a vég órája.

Ámen.

Jézus mérhetetlenül szenvedett

B.D. No. 8463

10. április 1963

Újra és újra gondolatok rá - mit szenvedett az ember Jézus azért, mert szeretetével segítségtekre sietett, hogy a Sátán bilincseiből megszabadulhassatok. Magára vette minden bűnötöket, és emberfeletti szenvedéseket viselt a bűnök kiengeszteléséért. A bűnök adósságát végül a legkínosabb kereszthalállal fizette meg.

Habár szenvedéseinek és áldozatának mérhetetlen nagyságát ismételten szemetek elé állítják, ti érzelmileg képtelenek vagytok ennek a szenvedésnek az utánérzésére - ennek ellenére sokszor gondolatok rá, hogy túlságosan is nagy szeretetét felmérhessétek, amely arra indította hogy teljesítse a Megváltás Művét. Szeplőtelen és tiszta lelke a világosság legfelsőbb szférájából jött le a bűnös világba. Eljött ahhoz az emberiséghez aki az Istentől való elpártolás bűnében volt, aki földi életében is folyton vétkezett, mert az ellenfél befolyása alatt állva állandóan a szeretetlenségre kapott indítást, és képtelen volt ellenállásra, mert az ősbűn terhe teljesen gyengévé tette. Az emberek maguk is sűrű sötétségben voltak, azért nem tudták átlátni az ellenség lelkiületét. A legmélyebb szellemi szükségben voltak, ahonnan saját erőből soha ki nem lábolnak.

Jézus szájalommal viseltetett irántuk - az ő bukott testvérei voltak akik örökre elválva maradtak volna az Atyától, és ezért segítséget akart nyújtani nekik. Meg akarta mutatni nekik a visszautat az ATYAI HÁZBA. Az engesztelésre szabadon ajánlkozott. Ezt ti felfogni nem tudjátok mit jelentett. Egyaránt szenvedett testben és lélekben, mert az emberek, akik ellenfelemet követték, megtettek mindent amit csak lehetett, hogy kínokat és szenvedést okozzanak neki. A Megváltás Művét minden erővel meg akarták akadályozni.

Számotokra az is felfoghatatlan, hogy lelke mit túrt el a Sötétség Fejedelmének birodalmában, amikor ki volt szolgáltatva a Sátán segítőinek - és a segítők segítőinek. Jézus világossággal telített szférából jött, és Isten ellenfelének a területére, a pokolba érkezett. Ott sötétség volt, és ettől lelke mérhetetlen kínokat állt ki, mert kínosan érintette minden, ami rossz és bűnös, és minden rossz a lelkébe akart kapaszkodni, hogy magával húzza a mélységbe.

De ő ellenállt. Igénybe vette Isten erejét. Lelke tele volt szeretettel, és ez a szeretet volt az ereje. Ez tette lehetővé, hogy végbevigye a Megváltás Művét. Jézus látta az emberek szerencsétlen földi állapotát, látta tehetetlenségüket és vakságukat. Szeretetével felvette a harcot azzal, aki boldogtalanságba taszította őket, és mindenáron meg akarja akadályozni, hogy kiútra találjanak. Szeretetét szegezte szembe az ellenfél gyűlöletével, és annak gonosz hatásával. És ez a szeretet erősebb volt, mint a gyűlölet, legyőzte ellenfelét. A szeretet embertársaiért feláldozta magát, és a szeretet megvásárolta kereszthalálával az embereket - és megszabadította őket attól, aki fogságban tartotta őket.

4. hó 10-én:

Az ár nagyon magas volt. Hogy az emberek bűnbocsánatot kaphassanak, feláldozta önmagát. Bebizonyította, hogy a szeretet erősebb a gyűlöletnél, hogy a szeretet mindent végbe tud vinni, és még a haláltól sem riad vissza, ha ezáltal a fogságba lévőket megajándékozhatja a szabadsággal, a halottakat életre kelti, a foglyot kicsavarhatja a börtönőr kezeiből. Az ember Jézusnak semmi sem volt túl sok ahhoz, hogy a Megváltás Művét végbevigye. A bűnös iránt az irgalma olyan mély, hogy már nem riasztotta vissza semmi, engedelmesen és megadóan megy a halálba, és előtte emberfölötti kínokat szenved.

Ha ezeket átgondoljátok, forró szeretettel forduljatok feléje, siessetek a kereszthez, hogy azokhoz tartozzatok, akikért az ember Jézus vére kiömlött.

Szeretetének hatalma annyira járjon át, hogy szívetek legmélyéből tudjátok viszonzni, és teljesen átadjátok magatokat neki, hogy mindörökké az övé legyetek, és azok is maradjatok. Halálát és szenvedéseit nem tudjátok eleget szemlélni, akkor kerültök közelebb hozzá, ha eltölt a gondolat - ő viselte azokat a szenvedéseket, amiket nektek kellett volna hordanotok, hogy a nagy bűnt kiengeszteljétek. És ettől váltott meg benneteket. Mindez a benne élő nagy szeretet által volt lehetséges, és ez a nagy szeretet MAGA AZ ISTEN VOLT - aki teljesen átjárta az ember Jézust, erőt adott, és irgalma művét befejezve legyőzte ellenfelét. Mert a SZERETET volt az az erő, ami Isten ellenfelét legyőzte. Ezért kell eltávoznia azoktól a lelkektől, akik útjukat a kereszt felé veszik - akik Jézus Krisztust ELISMERIK MINT ISTENI MEGVÁLTÓT, és bűneik bocsánatát kérik tőle.

Ámen.

Miért nem ismert általánosan a visszavezetés folyamata?

B.D. No. 8465

12. április 1963

Csak mindig felém irányítsátok utatokat, és akkor segítséget kaptok minden szükségben és szorongatásban, legyen az földi vagy szellemi. Majd rájöttök, milyen hasznos volt lelketeknek, mert a tiszta igazság mindig áldásos. Nem állítottam számotokra határt, és ha szellemi tudásokat bővíteni akarjátok, úgy mindig kész vagyok rá, és tanítalak benneteket. Felvetitek a kérdést, miért most kap magyarázatot az a tudás, melyről eddig semmi, vagy nagyon kevés ismeret volt.

Íme megmagyarázom:

Ismételten voltak olyan emberek, akiknek a szellemi állapota megengedte, hogy bevezetést kaphassanak a teremtés mélyebb titkaiba. Ezeknek tudomásuk volt a teremtmények őскеzdetéről, az elbukásról, és öröktől való Megváltó Tervéről is. De ezt a tudást soha nem lehetett a többi emberre átvinni, ha azok még alacsonyabb szellemi állapotban voltak, mint aki tőlem kapta. Mélységében soha nem értette volna meg, és ha a másik csak a szavak szerint vette volna azt, akkor értelmileg tiltakozott volna, agyérémnek nevezve visszautasította volna - mert egy még fel nem ébredt szellem nem képes megérteni.

Épp ilyen volt Földön jártamban az emberiség is, nagyon alacsony szellemi fokon állt, mert még teljesen ellenfelem hatalma alatt volt. A nagy szellemi sötétségnek ez volt az oka, és ezért nagyon kevés volt a száma azoknak, kiket meg tudtam tanítani a teremtésre vonatkozó titkokra. Még ezek is nehezen értették meg, mert még terheltek voltak az ősbűnnel - és ez hiányos ismeretet is jelent. Igaz, többször megkérdeztek, de én csak kereszthalálom utáni megvilágosulásukra tudtam utalni. Majd ha végbement a Megváltás Műve, majd az elveszi a sűrű sötétséget azokról, akik engem szeretnek. Tehát ezek lassan megértették mindazt, amit nekik tanítottam. De tudásukat épp ez ok miatt, hogy embertársaik szelleme még nem ébredt fel, nem tudták továbbadni - mert nem értették volna meg őket.

A tudás tehát a felébredt szellem tudása, a helyes életvitel eredménye - a szeretet eredménye. Magam is elsősorban ezt hirdettem, ezért az embereket arra kellett indítani, hogy szeretetparancsomat teljesítsék.

Továbbá azt is tudnotok kell, hogy bár tanítványaim az utókor számára leírták amire megbízást adtam nekik, viszont ők maguk sem tudták felfogni még a mély bölcsességeket. Ezért csak mint rájuk bízott feladatot teljesítették, hogy hírt adjanak mit mondtam az embereknek akik követtek, akik bennem prófétát láttak, tőlem csodákat vártak, vagy mindenfajta betegségből való gyógyulásukat kértek. Akik szavaimból erőt és vigaszt merítettek, és akikben - mert volt bennük jóindulat - én meg tudtam erősíteni az egy-istenben való hitet.

Nagyon kevesen voltak, akik mélyebbre akartak volna hatolni. Ezeket is inkább az értelmük készítette, és nem a szívük, hogy olyan dolgokról érdeklődjenek, mikre tőlem választ kaphatnak. Elfogadták ugyan a magyarázatokat, de az nem hatolt mélyebbre - kivéve egyeseket, kiknek szerető szívük volt, akik engem felismertek Istenüknek és Teremtőjüknek. Nem kell különösebben magyaráznom, hogy bevezettem őket a tudásba, és ők nagyon boldogok voltak.

De ez a tudás mindig csak azok számára maradt boldogító szellemi kincs, akiket magam vezettem rá, tehát a követőimnek. De embertársaikra nem vivődött át, sem utódaikra, mert nem volt elég megértés bennük, és ezért ezek a beszélgetések nem kaptak említést tanítványaim leírásában.

Azonkívül az őскеzdet, és minden teremtett végcéljának az ismerete nem volt az akkori emberek számára szükséges, sőt, nem is lett volna előnyös. Ha mint tananyagot adtam volna nekik, bizonyos tekintetben kényszerítően hathatott volna az emberek akaratára. Irtózáttal gondoltak volna vissza fejlődésükre, és nem tudtak volna szabadon érezni, vagy szeretetet érezni Istenük iránt. Tervem teljesen érthetetlen lett volna számukra. Amint azonban isteni kinyilatkoztatásokat vezethettem a Földre, az emberek számára ez az ismeret is megnyílt.

A közeli vég megmagyarázza azt is, hogy miért kaptok mindig tisztább magyarázatot. Azért, mert nem lehet az embernek soha elég behatóan szeme elé állítani felelősségét, mert most az ÚJRASZÁMÚZETÉS tényéről van szó, mely csak EGY MEGVÁLTÓ KORSZAK VÉGÉN LÉP FEL, és amely nagyon jelentős minden emelkedőben lévő lélek számára.

Ezt megelőzően a lelkeknek - akik a Földön nem érték el érettségüket - megvolt a lehetőségük, hogy a túlvilágon kiérlelődjenek. Viszont egy megváltási korszak végén nincs meg már ez a lehetőség, mert akkor minden lélek, aki a földi próbaidőben kudarcot vallott, újból egyes részecskére oldódik, és a kemény anyagba lesz száműzve.

Mi lenne hát érthetőbb, mint hogy erről nektek embereknek ismeretet adok, hogy mi vár rátok, ha csődöt mondotok? Földi életpróbátokat meg tudnátok állni minden ismeret nélkül is, DE CSAK AKKOR, HA SZERETETBEN ÉLTEK. De mikor a szeretet annyira elhidegül, hogy a kudarc

elkerülhetetlen, és amikor lepecsételődik a lélek száműzetése és sorsa - akkor előtte minden eszközt bevetek, hogy az emberiséget felrázzam! Arról is gondoskodom, hogy az emberiség ismeretet kapjon nagy teremtő tervemről. Még akkor is, ha ennek eredménye nem sokkal több, mint hogy az emberek hitetlenül meghallgatják ezt az ismeretet, és inkább visszautasítják, mint elfogadják!

Viszont én ismerem az egyes ember akaratát, és ezért azt is tudom, hogy ki zárkózik el előle, és ki vonja le belőle a helyes következtetést. Valóban, az ismeretet elvezetem ezekhez teljes igazságban, a legmélyebb szellemi tudásban, ahogyan ezt minden időben megtettem azokkal, kiknek szíve magyarázatot kért, akiknek élete szeretetben telik el, és akik ezáltal befogadó képesek. Mert a SZERETET, BÖLCSESSÉG ÉS HATALOM ISTENÉT ismerjétek fel bennem, és minden eseményben, amit majd átéltek. Bízatok bennem, és mindig vegyétek igénybe segítségemet - mert a vég előtt még nagy szükségállapot lesz. Viszont aki bízik bennem, és kitart egész a végig, az üdvözl.

Ámen.

Jézus feltámadása

B.D. No. 8469

15. április 1963

A halált legyőztem - tehát ti emberek is feltámadtok a testi halál után, és lelketek örökké él.

Bizonyoságot szolgáltatam nektek, hogy harmadnapon feltámadtam a halálból, mert legyőztem azt aki a halált a világba helyezte. Én magam ÖRÖKÉLETET ígértem nektek, csak hinni kell bennem. Mert Jézus Krisztus megváltása nélkül - akiben magam haltam meg a kereszten - lelketek nem ébred fel a halál-állapotból, mert még ellenfelemnek van hatalma fölöttetek, és Ő nem akarja, hogy a lélek fölébredjen az életre.

Ha az emberek kételkednek is benne, hogy valóban kiszálltam-e síromból, ti azért életre juthattok, csak tartsátok meg a tanítást amit a Földön adtam. Tehát ha szeretetben éltek, akkor felébredtek a sír éjszakájából, a nappal világossága világít, és lelketek is életre kel, ami aztán örökké tart. Az emberek előtt utaltam rá, hogy harmadnapra föltámadok a halálból - és ígéretemet teljesítettem. Sok tanúja volt, hogy üres a sír, és nem maradt vissza benne semmi.

Csak bizonyítékot akartam adni, hogy testeteket ti is átszellemíthetitek, ha engem követtek. Ha minden részecskétek átszellemül és a lélekhez csatlakozik, akkor nincs szükségetek a testi halálra, és valóban élve mehettek a túlvilági birodalomba - ahogyan ezt Mennybemenetelem bizonyította. Hogy ti már hosszú idő óta nem hiszitek el, mi minden történt földi vándorlásom alatt, és azután hogy befejeződött - az azon múlik, hogy az emberiség belekerült abba a szeretetlen állapotba, amiben még most is tartózkodik.

De aki éli a szeretetet, az magától is tudja: minden úgy történt ahogyan azt nektek közvetítették, mert Szellemem megmondja neki, és bevezeti az igazságba. Egy belülről tanított embert semmi el nem tud tántorítani attól a hittől, hogy Jézus szenvedett, meghalt a kereszten, feltámadt, és felment a mennybe. Ez az ember nem fél a testi haláltól, mert tudja, Ő nem semmisül meg, hanem visszamegy igazi hazájába, ahol örökké él.

Legyőztem a halált, mert Megváltó Művem nélkül örökké a halál állapotában maradtatok volna, mert örökké tőlem távol lennétek, és így szeretetem és életerőm nem sugározhatna rátok. De én életemet adtam, hogy megvásároljam rajta a ti életeteket. Ezért már soha nem kell a haláltól félnetek, hanem bementek az örökéletre, amikor lelketek a földi testet elhagyja.

Igen, testeteket ti is átvihetitek a boldogság és világosság birodalmába, ha átszellemítitek a földi élet alatt, ha a lélekről a szeretet leold minden salakot, ha a testet is rá tudjátok venni, hogy teljesen adja át magát nekem, és engem kövessen. A test és lélek feltámadhat a halálból, ahogyan ezt bemutattam nektek. De csak ritkán lesz kész már a földi élet alatt a totális átszellemítés. Hogy ez lehetővé váljon, ezért haltam meg a kereszten. A halál minden borzalmát megsemmisítettem mindazok számára, akik Isten Fiának és a Világ Megváltójának elismernek, mert magam szálltam alá a Földre, hogy szenvedjek és meghaljak az emberiségért.

A Megváltás Műve a feltámadással zárult. Ez lenne minden ember számára tanításom igazságának igazolása, mert előre megjövendöltem, hogy halálomból harmadnapon feltámadok.

Hogy ennél több konkrét bizonyítás nincs, annak oka az, hogy ennek így kell lenni, nehogy megrövidítem az emberek hit és akaratbeli szabadságát. Viszont ha tanításom szerint élnek, teremthetnek maguknak bizonyítékokat azzal, hogy általa felébresztik szellemüket. Szellemem által oktatást kaphatnak a Megváltás Művéről.

Emberek nem tudnak igazolásokat hozni, de az én Szellemem bennetek - igen, mert AZ isteni részetek. Bevezet benneteket az igazságba, és ti megértitek és hiszitek ami e nélkül elfogadhatatlannak tűnik. Amint hinni tudjátok az én feltámadásomat, azt is tudjátok, hogy a testi halállal nincs vége az életnek, hanem LELKETEK ÖRÖKKÉ TARTÓ ÉLETRE ÉBRED.

Ámen.

A szavak átvételének lefolyása

B.D. No. 8482

29. április 1963

Igazságom képviselőjében ne fáradjatok el. Ismételten azoknak mondom ezt, akik a tiszta igazságot kapják tőlem. Magam választottam őket, hogy mint edények szolgáljanak amelybe Szellemem áramlásait beleönthetem. Egyszerű, szerény életmód, természetes viselkedés és alázatos odaadás jellemzi őket az iránt a túlságosan is nagy kegyelem iránt, amit kapnak. Mert a tiszta igazság nem visel el szokatlan kísérő jelenségeket. A belőlem érkező igazság befogadójának is olyan áttetszőnek, és tisztának kell lennie, mint amilyen áttetsző és tiszta a belőlem érkező igazság. Nem is kell szentnek lenni ahhoz, hogy valaki nekem mint edény szolgáljon. A Földön az ember csak ritkán éri el azt a tökéletességet, hogy szentnek lehessen mondani. De vannak bizonyos feltételek, amelyeket teljesít, és ezek lehetővé teszik a rajta, és benne végbemenő szokatlan munkálkodásomat.

Szavaim befogadója mindig a legtermészetesebb módon viselkedik - minden rendkívüli jel és történés nélkül, és nem észlelhető rajta semmiféle elragadtatás, vagy extázis. Egyszerűen hallja szavaimat, és leírja az utókor számára. Minden ami józanul és tisztán jelenik meg az emberek szeme előtt alkalmas, hogy megindítsa az embereket, akik még a világ nyüzsgésében állnak. És épp ezeket kell megnyerni, hogy szemüket a szellemi dolgokra irányítsák.

Visszautasítanak minden természetfölöttit, de amit ily módon nyújtanak nekik azzal szemben állást kell foglalniuk, mert az eredmények által el kell ismerniük azt a szokatlan erőt, amely a szigorú vizsgálatot megállja. És aki kész rá, hogy ezt a dolgot komolyan kivizsgálja, az nagy áldást kap, mert a legpompásabb valaminek jut a birtokába, amit a világon neki nyújthatnak: az igazság birtokába jut, amely csak belőlem, az Örök Igazságból indulhatott ki. Hogy ez a természetes folyamat minden magyarázat ellenére mégis kevés hitelt kap, nem zárja ki hogy ne irányítsa sok ember szemét olyan szellemi közlésre, amelynek szokatlan kísérő-jelenségei vannak. Tehát engedik elvakítani magukat a kerettől, amely fényével eltakarja a tartalom szegényességét.

Pedig egyedül a tartalom a fontos. És a legfénytelenebb, legjelentéktelenebb edényeket keresem, hogy az igazságot - amely egy edény legpompásabb tartalma - elvezethessem a Földre. De egy feltételnek mindenképpen meg kell lenni: az erős akaratnak. Mert a szellemi kincset meg kell védeni az ellenfél minden támadásával szemben. Ezért kell annyira odaadónak lennie, hogy feladatához állandóan erőt kaphasson tőlem. Mivel az igazsággal egyidőben az ítélőképességet is megkapják, mindig képesek a téves tanítás felismerésére, és szembe állítják vele a tiszta igazságot. A Földön csak így képes elterjedni az a szellemi kincs, amely közvetlenül tőlem indult ki.

Az utolsó időben ellenfelem hasonló módon tevékenykedik. Ennek következménye, hogy Ő is kiképez magának edényeket - amennyiben arra indítja az embereket, hogy figyeljenek a szellemi befolyásokra, amelyek a természetfölötti világból érkeznek. Ezeket az embereket úgy nyeri meg magának, hogy a világosság angyalának álcázza magát. Ezzel ringatja abba a biztonságba az embereket, hogy a megszólítást a legmagasabb szellemi szférából kapják. Ez nem is jelentene veszélyt a jóindulatú embereknek, akik hajlandók a jó tanítás befogadására. De neki csak az a szándéka, hogy

az embereket visszatartsa tőle, hogy magukat Jézus Krisztusnak átadják, holott lelkük üdvösségét csak Ő adhatja meg nekik.

A Sátán meg akarja akadályozni az embereket abban, hogy megszabaduljanak vétküik nagy adósságától. Ennek a célnak elérésére minden eszköz jó neki. Szavaimat is felhasználja, hogy az embereket megtévessze. Nem riad vissza semmítől. Irántam, és az emberek iránti igen nagy szeretet kell ahhoz, hogy valaki a hatása alá ne kerüljön.

És nekem ismét be kell vetnem ellenhatásomat, amennyiben világosságom hordozóinak megbízatást adok, hogy lépjenek elő a tiszta igazsággal mindenütt, és ahol csak lehetséges adjanak magyarázatot, hogy a tévedésbe jutott embereket megmentésük ellenfelem hálójától. Nehogy Jézus Krisztus mellett elmenjenek - mert Ő az emberiség egyetlen Megmentője, és Megváltója. Őt kell hívni, Őt kell kérni, hogy a bűnöket megbocsássa - mert enélkül hiábavaló a földi vándorút. De Jézussal még a Földön megtalálják megváltásukat. Ismételten eléjük kell tárni - mennyire fontos Jézus Krisztus, és megváltó munkája. Ezt pedig csak a tiszta igazság elmondásával lehet elérni - amit én vezetek a Földre.

Valóban - a világosság hordozójának legfontosabb munkája, hogy hírt adjon, és mindent megtegyen az igazság terjesztésére. Részemről minden megtörténik, hogy támogassam az értem, és birodalmamért végzett munkákat. Mert az emberiség még a legmélyebb sötétségben vándorol, és mindenkinek világosságot kell ajándékozni, aki vágyódik rá, és kívánja az igazságot.

Ámen.

Világosság angyalának álcázott démoni erők

B.D. No. 8484

1. május 1963

Harcoljatok értem és birodalmamért, minden támadásban helyt kell állnotok, amikor az ellenfél támad. Nem harcoltok egyedül, a seregetek vezére én vagyok. Győzelemre vezetek benneteket, mert mint a küldötteim, az én erőmmel küzdötök. Nem tud legyőzni benneteket, az én hatalmam valóban nagyobb. Csak teljesen át kell adnotok magatokat, hogy a hatalom teljes birtokában legyetek, amikor ellen kell állni neki.

Semmiképpen sem kell félnetek tőle, akármilyen alakban lép elétek. Sokfajta ruházata van amelyben elrejtőzik, és az enyémeiket mindig félelemben akarja dönteni.

Ez nem sikerül neki ott, ahol hozzám fordultok oltalomért. Azt az egyet tudnotok kell, hogy én sohasem beszélek kétértelműen - hogy az egyik tőlem ezt, a másik azt a tanítást és magyarázatot kapja - hogy tehát két úrnak kell tevékenykedni ott, ahol különféle szellemi tanítások vannak. Én minden ember szívét ismerem. Ismerem a beállítottságát. Tulajdonomba veszem azt a szívet, amely teljesen reám bízta magát, és az embert az életútján végigkísérem.

Ha látnátok ellenfelem birodalma mennyire kiterjedt, milyen eszközökkel harcol hogy a vég előtt az uralmat megszerezze, akkor már nem csodálkoznátok, hogy annyi sötét erő jelentkezik, és a tiszta igazságot a sötétség világa minden módon el akarja tüntetni. Újra és újra csak azt mondhatom: bizzatok bennem! Amennyiben teljesen nekem adjátok magatokat, és hagyjátok, hogy én gondoskodjak rólatok! A látványos sátáni hatások ne tévesszenek meg benneteket! Mert bizonyosságot adok róla, hogy az én hatalmam nagyobb! Amikor eljön az ideje, visszaszorítom a határai közé.

Higgyétek el, a Világosság Birodalmából erős kapcsolatok fűződnek a Földhöz, de az ellenfél is különösen erősen dolgozik! Magát a fényből való lénynek álcázza, és ezt azért teheti, mert az emberek lelkiállapota ilyen nagy hatalmat ad neki! Nem ismeritek ezeket a démoni erőket, akik a végidőben mindent elkövetnek, hogy az embereket romlásba vigyék. Akik hozzám szorosan csatlakoznak, azoknak nem kell ezektől az erőktől félniük - ha azok mindent meg is próbálnak, hogy a nekem átadott lelkeket nyugtalanítsák.

A végidőben sok rossz szellem megtestesült, akik mint a pokol küldöttei sok szellemi szerencsétlenség okozói. Nekik is biztosított a szabad akarat. Ők is megváltottságot kaphatnának az örök időig tartó kínok állapotából - ha földi életükben elfogadnák Jézus Krisztus által megváltásukat!

Ezek démonoktól megszállott lelkek, akiknek elérkezett az idejük, hogy mint emberek testbe öltözhessenek. De még teljesen az ellenfél hatása alatt vannak, jó segítői neki. Ellenállásukat felém nem adják fel. Bár abba a gondolatban ringatják magukat, hogy a világosságot terjesztik, valójában állandóan azt keresik, hogy a világosságot kiolthassák. A legsötétebb sötétségben vannak, amiből nem találnak ki. Földi útjukat mégis szabad akaratuk birtokában kell végigjárniuk, amely megváltást is hozhatna nekik! Ezek a démoni szellemek a minden akaratával hozzám tartozó lelkekkel próbálkoznak. De magam leszek mindenkor köztük és az enyémeik között - és tőlem irtóznak, menekülnek a világosságtól! Ezért ne féljetez tőlük. Amíg reám bízátok magatokat, nem történhet veletek semmi rossz, az általam felfokozott erővel minden támadást visszavertek. Nem szabad megérinteniük benneteket, mert minden szükségben és veszélyben magam védelek, és mert értem tevékenykedtek, mindenkor biztosak lehettek segítségemben!

Ámen.

Magyarázat a gondolati és szóbeli megszólításról

B.D. No. 8488

5. május 1963

Hányszor adtam már felvilágosítást, hogy minden gyermekemmel beszélek, aki hallani kíván. Tehát aki folytonosan összekapcsolódik velem, annak gondolatai is az igazságban mozognak. Ennek következtében az is helyes amit kimond, hogy az emberekkel közölje magát, akaratommal nem szegül szembe, mert ő is odaadó gyermekem, őt is én vezetem, tehát nem mozog hamis gondolatok között.

Ezt a magatartást egy állandó szeretetre való figyelmeztetés jellemzi, mely azon fáradozik, hogy embertársai is szeretetben éljenek - és ez az akaratomnak mindig megfelel. Tehát nem kell megakadnotok az olyan beszéden amely folyton irántam, és a felebarát iránti szeretetre utal. Ez nem hamis gondolkodás, inkább gondolati szellemi kincs, amelynek a kiindulása én vagyok - és ezért jónak kell lennie. Ezt a földi gyermeket - aki hiánytalanul átadja magát nekem - szeretetem átsugározza, és ez a beléje sugárzott szeretetet ismét kifelé, az emberekre akarja sugározni. Ezt fel és el kell ismernetek, tehát az ilyenről nem állítható hogy hamis próféta, hiszen isteni szeretettanításom terjesztése a célja.

A tőlem jövő gondolati befolyás nem is tagadható le, de hogy tőlem szavakat is kap, azt már nem lehet elfogadni, mert annak más különféle feltételei is vannak. A szóátvitel kizárna minden tévedést. Ha az ember teljesítette a feltételeket - ami lehetővé teszi a tőlem induló szóátvitelt - akkor beszédem formája is felismerhetővé tesz engem. Akkor már nem mértékadó az illető ember képzettsége és ismeretbeli foka, mert a lénytől, és az emberi körülményeitől függetlenül szavam teljes tökéletességében sugárzik. Akkor már nem tagadható le, hogy a szavak tőlem erednek, mert az ember mint olyan nem rendelkezik azzal az ismerettel amit itt bár egyszerű, mégis tökéletes formában nyilvánosságra hoz. Az odaadó földi gyermek gondolkodását is én kormányozom, és ő a reá jellemző beszédmóddal adja tovább gondolatait. Ez is áldás lehet az emberek számára, mert gyakran hamarabb elfogadják, mint a közvetlenül belőlem induló szavaimat.

De hidd el ahol közvetlen beszéddel nyilatkozom meg, ott azt akarom hogy felismerjenek: én vagyok a szavak adója, aki a legtökéletesebb, és akinek minden lehetséges. Ezért beszélek az egyszerű és szelíd földi gyermekeken keresztül közvetlen formában, mert azok ezt lehetővé teszik - ők az én választottaim, hogy közvetítsenek Isten és ember között. Nekik nincs különös forma és beszédtehetségük, amit én használok amikor kinyilatkoztatást adok. Emberi és ismeretbeli képességüket messze meghaladja az a fajtájú és tartalmú beszéd, amit általuk a Földre vezetek. Kell hogy az emberek felismerjék: csak egy tökéletes lény lehet ennek az adója - és ezt az embereknek el kell fogadniuk, mint feléjük nyújtott különleges kegyelmet. A közlemények igazságában nem kell kételkedniük, mert én csak tiszta igazságot vezetek a Földre.

Ezeket világosan meg kell mondanom, mert téves nézetek ott tudnak belopódzni és beépülni, ahol bizonyos szellemi gőg elhiteti és föléleszti az előző magas rangú megtestesülések hitét. Csak a gondolati ellentmondások teszik lehetővé, hogy egyéb gondolatok becsusszannak, mert az ember

állandó kísértésnek van kitéve. Hogy az ellenek fontos a jóakarátú, felém forduló emberek megzavarása - ez a tény legyen messzemenő előrelátásra, mély alázatra, és mindig bensőségebb hozzám csatlakozásra való figyelmeztetés, mert egyedül ez véd meg a támadások ellen.

Magam soha nem adhatok téves tanítást, és azt is többször megmagyaráztam, hogy a Földre leszálló világosságbeli lények miért nem tudnak semmit előző életükről. Én pedig mindig és mindig mondom: gondolataitokat félrevezetik, hogy ismerjétek el a sugalmazott előzetes testetöltéseket. Erről is fel kellene ismernetek, ez nem lehet az én közlésem, mert akkor ellentmondanék önmagamnak - az pedig lehetetlen mindörökké.

Gazdag áldás kíséri aki elhatározza, hogy szeretetben szolgál nekem, és embertársait szeretetre hangolja, imádkozik értük könyörgő imával hogy megszűnjön a nagy szellemi ínség. Megáldom aki értem és országomért tevékeny, és ehhez állandó támogatásomat kéri.

Sok áldásban részesültök, mert szabad akarattal szolgáltok nekem. De a tiszta igazságot nektek kell folyton kiimádkozni, és téves gondolatok nem furakodhatnak belétek. Védelmemet minden módon élvezitek, mert minden hűséges szolgáltnak örülök, aki az Úr szőlőjében engedelmesen megteszi a munkát.

Ámen.

A teremtő hatalomnak az ember nem egy „véletlenül létrejött produktuma”

B.D. No. 8493

11. május 1963

Az ember könnyen hajlamos a maga bűneivel, hibáival és fogyatékoságaival azt hinni, hogy Isten őt ilyennek teremtette, ha egyáltalán hiszi, hogy létét Istentől kapta. De ekkor ettől a Teremtőtől meg kellene tagadni azt, hogy amikor teremtett, akármilyen szeretet és bölcsesség lett volna benne, ami a lények teremtésére készítette. Ekkor minden ember egy önmagában is fogyatékos lénytől származna, aki szeszélye szerinti lényeket teremtett, és akit így nem lehetne a legmagasabb tökéletességben elismerni.

Aki viszont ilyen gondolatot táplál magában, abból hiányzik minden világosság, és önmaga Teremtőjéről hamis fogalma van. Ugyanis az ember léte csak egy fejlődési folyamat állomása – ami végtelenül hosszú volt – de egyúttal ez a legfontosabb szakasz, mert ez idő alatt mint ember teszi meg utolsó akarati döntését a lény, hogy azután elérhesse ősállapotát, amiben egykor teremtve lett.

Mindnyájatoknak tudnia kell, hogy ettől a legmagasabb tökéletességű lénytől való keletkezésetek szintén a legmagasabb tökéletesség állapota volt. Most abban az állapotban vagytok, amit magatoknak ti teremtettetek – tehát ami nem az Örök Teremtő munkája. Mindenkinél tudnia kell, hogy ez egy közbülső állapot, amit akaratok elfordításával magatok hoztatok létre, de amit visszafordíthattok az ősállapotra, ha a magatok akarata is hozzájárul. Ezért kell küzdenetek minden bűnötök és hibátok ellen. Meg kell próbálni hogy megváltozzatok, és olyan állapotot hozzatok létre, ahol minden bűnt erényre változtattok; ahol egy teljesen Isten-ellenes viszonyt megváltoztattok olyanra, ami benneteket a közelébe helyez, és ti ismét közelebb juttok az ősállapothoz, amelyben egykor tőle keletkeztetek.

Az emberi létet sohasem tekinthetitek egy lezárt életnek. Tudnotok kell, hogy volt egy „előtte” és egy „utána” is lesz. Viszont az emberi lét ideje alatt döntést kell hoznotok, hogy meg akartok-e szabadulni bármilyen formától, vagy újra visszaestek egy olyan szakaszba, amit már régen legyőztetek. Viszont ne higgyétek, hogy egy Teremtő hatalomnak csak véletlenül létrejövő eredményei vagytok, aki önkényesen lényeket helyezett ki magából, akik többkevesebb különféle fajtájú bűnnel és hibával voltak terhelve. Higgyétek el, hogy a Teremtő-hatalom a legmagasabb tökéletesség a szeretetben és bölcsességben, és titeket egy cél miatt teremtett. – Azért, hogy önmagát, azaz szeretetét belesugározza a teremtett lényekbe. De ezt a lények maguk akadályozták meg azzal, hogy visszautasították a szeretetet, és ellenkezőjére fordították magukban. Ezek a lények most emberek, és azzal a céllal élnek, hogy visszanyerjék egykori állapotukat. Így hát szemléljétek a földi időt csak átmenetnek, szemléljétek úgy, mint az Isteni Tervben előrelátott visszavezetést a tulajdonképpeni célhoz, hogy olyanok legyetek, amikor a teremtő-erőből a legmagasabb tökéletességben léptetek ki.

Tudnotok kell, hogy a földi létben teljes erővel küzdenetek kell minden erkölcstelenség ellen, ami megakadályozza az örök Teremtővel – aki Atyátok akar lenni – való egyesüléseket.

Végtelenül boldogok lesztek, amikor ez az átváltozás sikerül – amikor lehetséges lesz hogy szeretetté változzatok, és ezáltal Atyátoktól ismét felfoghatjátok a szeretet sugárzását, mert ezt a boldogságot ő készítette nektek. Egyetlen célotok, hogy ismét azzá változzatok, amik kezdetben is voltatok - a legmagasabb tökéletességben álló lényekké, olyanokká, ahogyan kiindultatok Istentől.

Amen.

Kegyelmi adomány még a vég előtt - Jézus Krisztus

B.D. No. 8494

12. május 1963

A vég előtti utolsó időkben kegyelmeim végtelen sokaságát öntöm ki a Földre, mert az embereknek szükségük van rá. Sok támogatásra van szükségük, hogy a földi út utolsó szakaszát eredményesen tethessék meg. Egyáltalán a helyes útra is még sok embert kell visszavezetni, és ezeknek is segítségre van szükségük, mert a szakadék felé mozognak.

Amit az utolsó időben felhasználók, az minden kegyelmi eszköz, mert az emberek nem tesznek hozzá semmit, hanem közömbösen járnak a földi utat - és így nem is szolgálnak rá, hogy segítsen őket. Sőt, inkább ellenállnak - nemhogy a segítséget elfogadják. Ennek ellenére szeretem minden teremtményemet, és egyet sem akarok elveszíteni. Nem akarom, hogy megint boldogtalan állapotban kelljen végtelen időket eltölteniök. És ezért a JOG ELŐTT, MÉG KEGYELMET GYAKORLOK! Nincs semmi, amit ki ne próbálnék, hogy megmentsen őket még a vég előtt.

Minden egyes emberről tudom, hogy mi van hasznára. Tudom, mi alkalmas, hogy helyes útra lehessen kormányozni. Ezeket fel is használok anélkül, hogy kényszert gyakorolnék akarataikra, mert kell, hogy szabadon döntsenek. Mindent megkönnyíték nekik. A kegyelmi eszköz úgy kerül hozzájuk, hogy azt nyilvánvalóan fel kell ismerniök. Az ember folyton utalást kap a szellemi világra - valamilyen formában a halál is ismételtelen eleje lép, mert a saját környezetében éli át. A haláleset számtalan fajával találkozok, olyan embereket kell odaadnia, akik kedvesek és drágák neki.

Saját múlandóságára is ismételtelen kap figyelmeztetést, és foglalkozhat a gondolattal, vajon mi következik a halál után? Gondolatait a szellemi világ is maga felé kormányozza. Gyakran gondol megholtjaira, és felmerül a kérdés: vajon hol vannak? Végképp elmentek? Van kilátás a viszontlátásra? A vezető szellemek, akiknek védelmére az ember rá van bízva, ekkor bekapcsolódnak, próbálják gondolatilag befolyásolni és magyarázatot adnak. Lehetővé teszik, hogy egyenesen a Földre juttatott szavaim kapcsán jusson az illető ismeretekre, vagy hogy olyan könyv jusson a kezébe, amely magyarázatot ad. Mindent megtesznek, hogy védencük gondolatait igazi hazájuk felé irányítsák, ahová akkor lépnek, amikor búcsút vesznek a Földtől. Az élőkre a megholtak is gyakorolnak hatást, amennyiben gondolataikba állandóan bekapcsolódnak, és így bizonyos módon kapcsolat létesül a földi és a szellemi világ között.

Kegyelmem mértéke kimeríthetetlen. Mindenki kihasználhatja, ha akarata kész rá. Hangom is azért hangzik fel, mert aki hallja és elfogadja, az kihasználja a legnagyobb kegyelmi ajándékot, amely valóban biztos eredményt hoz: segíti lelke érlelődését, és még a Földön eléri célját, hogy megtalál engem, kapcsolatba lép velem - és ez már az eljövendő tökéletességet is biztosítja neki. Mert nagyon fontos dolog, hogy az ember még akkor állítsa helyre velem kapcsolatát, MIELŐTT LELKE ELHAGYNA A TESTET, mielőtt elérkezne a Földtől való búcsú pillanata.

Ha felismert és elismert engem, akkor nem veszik el, mert a keresztfelé, Jézus Krisztushoz, a megváltóhoz veszi útját, benne felismer, és ezzel útját már felém irányítja. Ekkor örökre kikerült az ellenfél kezeiből, mert Jézus megváltja bilincseitől. Jézus az, aki az ő bűneit is magára vette, és szabaddá tette az utat az Atyához.

Jézus és én - egy vagyunk. Ennek felismerése biztosíték, hogy az egykor elbukott visszatér hozzám. Az embernek szavaimmal nyújtok felvilágosítást. Ezért az én szavam a legnagyobb és leghatásosabb

kegyelmi adomány, amit még a vég előtt nyújtok. És boldog aki elfogadja, mert az valóban nem veszik már el.

Az idő már rövid - és a sötétség oldaláról heves küzdelem folyik a lelkekért. De én is küzdök értetek teremtményeim, és mellétek állok, hogy helyesen döntsétek, hogy a küzdelmet megálljátok - hogy utatokat Jézus Krisztus felé vegyétek, akiben én lettem ember, hogy megváltsalak benneteket. Vegyétek igénybe a megváltás nagy kegyelmi művét, amit Jézus vitt végbe. És mondom nektek, megszerezitek a győzelmet, és megszabadultok tőle, aki el akar pusztítani benneteket.

Ámen.

Felvilágosítás a re-inkarnációról - Jézus és megváltás

B.D. No. 8495

13. május 1963

Annak ellenére, hogy az isteni igazságosság törvénye az összes bűn kiengesztelését megköveteli — TELJESEN TÉVES felfogás azért visszatérni a Földre, hogy valaki a bűneiért vezekeljen. Nekem valóban sok a lehetőségem, hogy egyszer minden véték biztosan kiegyenlítődjön és a lény újból felvételt kapjon a Világosság Birodalmába — mert az zárva van előtte, amíg még bűnös valamiben. Testi halála után a lélek érettségi fokának megfelelően megy be a LEGSÖTÉTEBB SÖTÉTSÉGBE, vagy a LEGVILÁGOSABB FÉNYBE. Ennek megfelelően a sorsa kínos, de csodálatos is lehet. Mind a kínok, mind a csodálatosságok leírhatatlanok, és nem lehet az ember számára megfelelően ábrázolni. Ezért rettenetesekek lehetnek a kínok — tehát a megváltatlan lélek sorsa. A lélek elképzelhetetlenül sokat szenved a bűne miatt, vagy a bűnéért; tehát a szenvedése által sokat törleszt a bűne következményeiből. Ha javíthatatlan, szenvedésének állapota örökkévalóságokon át is tarthat. Szellemi vezetője tanácsait nem tartja meg, holott az, ebből a nyomorúságból akarja kiszabadítani. Amennyiben a Földön elkövetett vétkekről van szó, nem mehet be a Világosság Birodalmába addig, míg adósságát le nem róttá.

De mert az „ÖSBŰN”, amivel Isten mellől eltávolodott — sokkal nagyobb, és ezt a lélek soha ki nem tudja engesztelni — az embernek a Földön vagy a léleknek a túlvilágon föltétlenül el kell találnia JÉZUS KRISZTUSHOZ. Egyedül Ő szabadíthatja meg ettől a bűntől — mert meghalt érte a keresztfán. Jézus Krisztus nélkül a bűnös lelke soha nem szabadul meg vétkétől — akármeddig gyözködik is a túlvilág sötét birodalmában. Tehát segítségül kell hívnia Jézus Krisztust, és irgalmát kell kérnie. Szellemi vezetői ismételten arra próbálják indítani, hogy Jézusnál keressen megváltást, aki ezért a bűnért adta oda életét. És amikor a lélek átadta magát Jézusnak, úgy nemcsak az ösbűn semmisül meg, hanem a BŰNÖK ADÓSSÁGA IS, amit a földi élet alatt vett magára. Megszabadul minden vétkétől és Jézus kiömlött vére miatt felvételt kap a boldogság és Világosság Birodalmába.

De ha a lélek annyira csökönyös, hogy a világosság-beli lények minden biztatása ellenére sem fordul hozzá — úgy mindig mélyebbre merül. Kínjai mérhetetlenek. De a világosság-beli lények segítségével még innen a pokolból is kiemelkedhet. Ha ezt nem teszi meg, akkor újból a teremtet világ dolgain keresztül végig kell járnia a teremtés útjait, hogy a végső célt mégis elérje.

De a Földre való visszatérésnek ez a módja nem az a reinkarnáció, amit ti emberek feltételeztetek — és minden más — csak nem éppen kíváncsi állapot. Újból végtelenül hosszú, kínos helyzetet jelent a részecskékre feloldott lélek számára — amíg ismét eljut addig, hogy mint ember megtestesülhet.

Azt az egyet viszont mindig kihangsúlyozom, hogy JÉZUS KRISZTUS NÉLKÜL BŰNEITEKTŐL SOHA MEG NEM SZABADULHATOK. Jézus Krisztus MEGVÁLTÓ MŰVE azért olyan jelentős, mert az egyetlen ajtó, amelyen át a Világosság Birodalmába lehet jutni. Mert ha nagy szenvedések között a túlvilágon meg is szabadultok a bűnök terhétől, amit magatokra vettetek a földi élet alatt — a Világosság Birodalmába mégsem léphettek be — mert JÉZUS KRISZTUS ÁLTAL még nem szabadultatok meg az ÖSBŰNÖTÖKTŐL!!! Ugyanígy nem lenne hasznotokra egy újabb földi élet sem, mert abban újabb bűnökkel tetéznétek a régit. TEHÁT RÁ KELL TALÁLNOTOK JÉZUSRA. És őt a túlvilágon is megtaláljátok — ezért nem kell visszatérnetek a Földre.

Mindig és ismételten figyelmeztetlek benneteket erre a TÉVTANÍTÁSRA — mert ezzel Jézus Megváltó Művét is értéktelen színben tüntetitek fel. Ezzel a tévtanítással embertársaitokkal el akarjátok hitetni, hogy MAGATOK IS KI TUDJÁTOTK ENGESZTELNI A VÉTKEK ADÓSSÁGÁT. EZÉRT ELMENTEK JÉZUS MELLETT anélkül, hogy MEGSZABADULNÁTOTK AZ ŐSBŰNTŐL — pedig azt sem a Földön, sem a túlvilágon semmiféle nagy kín nem képes eltörölni.

Engedjétek meggyőzni magatokat róla, hogy legfontosabb, ha „utakat a kereszt felé” veszitek és ne ámítsátok magatokat téves reményekkel, mert azzal csak végtelen időkre meghosszabbítjátok megváltatlan állapototokat és szenvedtek a sötétségben. Egyedül Ő az a világosság, amely leszállt a Földre, hogy menekülést hozzon a bűntől és haláltól, ha szabad elhatározásból arra kértek, hogy bocsássa meg bűneiteket — és nem hagyatkoztok arra, majd további földi életekkel MAGATOK is elkészültök ezzel a problémával. Ezzel a hitetekkel csak meghosszabbítjátok a sötétség és szenvedés állapotát. „JÉZUS KRISZTUS ÉS MEGVÁLTÓ MŰVE NÉLKÜL” örökké nem éritek el sem a világosságot, sem a szabadságot, sem a boldogságot. Jézus Krisztus nélkül nem szabadultok meg adósságotoktól.

Ámen.

A vég előre meghatározott napját betartom

B.D. No. 8500

18. május 1963

Nincs már messze a nap, amelyet bölcsességem határozott meg, hogy a Földön változást vigyek végbe, mert ez már csak egy szellem nélküli emberiség lakóhelye, és a szellemi iskoláztatás céljára már nem veszik igénybe. Nincs messze az a nap amikor akaratom egy olyan munka kivitelezéséhez kezd, amelynek célja, hogy a teremtetett földet külformájában teljesen átalakítsa. Ez azt jelenti, hogy megsemmisül minden a földben, a földön, és a föld fölött ami él, és minden még "halott" teremtetett mű.

Megváltó Tervem öröktől fogva áll, és betartom azt az időt, amit bölcsességem szükségesnek látott arra vonatkozóan, hogy a bukott szelleminek új kiérlelődési lehetőséget adjon. Ti emberek nem tudjátok elérni, hogy tervemtől eltérjék, vagy időbeli eltolódást tegyék. Mert tudom - és öröktől fogva tudtam - hogy az emberiség ebben az időszakban milyen szellemi felfogásban él, és ez totális változtatást kíván, minden szellemi újraformálását, hogy hozzám találhasson a visszatérés útján.

Ezért kijelentéseimet szószerint kell vennetek, és hosszú idővel már nem számolhattok. A meghirdetett vég bekövetkezését nem helyezhetitek a jövőbe. Mert egyszer a jövő is jelené válik, és ez az idő most elérkezett. A körülöttetek végbemenő világi eseményekben magatok is észrevehetitek, hogy az emberek szellemi mélypontja már alig léphető túl. A közeli vég oka már ebben is meglátható. Minden kilépett a rend kereteiből, abbamaradt a szellemi fejlődés - sőt, visszafejlődik.

Azért hamis remény azt hinni, imáttal valami másra hangolhattok. Még akkor is, ha magam mondtam, az imának nagy az ereje. De ez az ÖNSZERETET imája, amikor ti a meghirdetettnek távolabbi időre való kitolódását kértek, mert nem vagytok hajlandók a földi életéről lemondani. Ti csak azért imádkoztok, hogy tartsam meg a Földet, mert magatok nem akartok a vég áldozataivá válni. Imátok szóljon embertársatok lelkéért, és a másik SZELLEMI ÉRLELŐDÉSÉT KÉRJÉTEK, egymásért imádkozzatok, és ne engem kérjete, hogy tekintsek el a végpusztulástól. A teremtésben megkötött sok szelleminek is imára van szüksége. Azoknak éppúgy jogos, hogy magasabbra lépjenek, mint nektek embereknek - és engedélyt kaphassanak az emberi forma használatára.

A ma élő emberek gúnyt űznek a jogból hogy a Földön megtestesülhettek, mert egy lépést sem tesznek felfelé - sokkal inkább a mélységbe törekcszenek. Nem lenne semmi előnyük, ha meg is hosszabbodna a földi létük, mert csak még mélyebbre merülnének - és ezt is meg kell akadályozni. És ez történik az ÚJ SZÁMÚZETÉSSSEL.

Ekkor újból kicsavarom őket ellenfelem kezéből, akinek annyira a hatalmában voltak földi létük idején. Ti emberek csak egymásért imádkozzatok, hogy lelketek még a vég előtt kiszabaduljon az ellenfél hatalmából. Eléri füleimet, és meghallgatást nyer az embertársért mondott ilyen közbenjáró

ima. De azt nem éritek el, hogy öröktől való Megváltó Tervemet megváltoztassam. Mert legjobban én tudom, mi van leginkább hasznára minden teremtménynek.

Tehát, ha szőlőskertemben akar valaki tevékenykedni, az számoljon a közeli vég tényével, és ennek megfelelően munkálkodjon. Amennyiben szeretetet prédikál, és utal Jézus Krisztusra, ennek a szeretetnek a szerzőjére. Hogy aztán az út, az ő keresztje alá vezessen, és így amikor a vég megérkezik, megváltást kapjanak bűneiktől, és a lelki haláltól. Akkor a Világosság Birodalmába mehetnek, vagy megmaradnak az Új Földön, ahol paradicsomi körülmények lesznek - ami egyenlő értékű a Világosság Birodalmába való bemenetellel, mert ezek az emberek megállták a földi élet próbáját, és vétkeiktől megszabadultak.

Hogy ezt a célt még sokan elérhessék, ismételten megszólítom őket földi küldötteim által. Ezek a küldöttek ti vagytok, akik közvetlenül kapjátok beszédemet, és elviszitek oda, ahol hívő lélekkel befogadják.

Megszólításom megmarad a vég bekövetkeztéig. Én tudom egyedül, ki képes rá, hogy szavaimat meghallja, és szeretetsugárzásomat beengedje szívébe, hogy helyesen értékesítve felhasználja. Ők majd újra és újra tanúsítják, hogy már nincs messze a vég. Megváltó Tervemet folyton megemlítik, Jézus Krisztusra és Megváltó Művére utalnak. Mindig kiemelem a Megváltás Művének nagy jelentőségét, és azt, ha nem akarnak a mélységbe zuhanni, akkor Jézus Krisztus az egyetlen megmentőjük. És aki hisz a vég bekövetkezésében - az már nem is fél tőle, mert hite a szeretet által eleven lett. És az az ember, aki éli a szeretetet, állandóan annak az erőnek a birtokában van, amely dacolni tud minden támadással, amit az utolsó idő hoz.

Az erő maga a szeretet, mert a szeretet által velem - az örök szeretettel - áll kapcsolatban, és az erő belőlem árad beléje. Valóban - a végtől senkinek nem kellene félnie, csak azon fáradozzon, hogy szeretetben éljen. De az emberből hiányzik a szeretet, azért mindig mélyebbre merül. És ezzel maga vonzza magához a vég bekövetkezését. Mindezt öröktől fogva felismertem - és ahogyan szóban és írásban meghirdettem, a Megváltó Terv úgy kerül kivitelezésre.

Ámen.

Az időpont

B.D. No. 8501

19. május 1963

A Nr.8500. közlés folytatása.

Időpont megjelölést soha nem kaptok. Lelketekre káros hatást gyakorolna, ha pontosan tudnátok, jövődölésem mikor valósul meg. De tudomástok legyen róla, mert figyelmeztetni, és óvni akarlak, és azt akarom, hogy felkészüljete rá. Figyelmeztetni akarlak, hogy lelketek jobban munkálkodjatok, és ÓVNI akarlak a közönytől - amit keserűen megbánnátok.

Ezért az eljövendőt meghirdetem, de az embereket már ennek a megváltó periódusnak a kezdete óta figyelmeztettem a bekövetkezendő végre. Sarkaljon a gondolat, hogy most már közvetlenül előtte álltok. Tehát éljete akaratomnak megfelelően, teljesítve az életfeladatot.

Az időpontot soha nem adtam meg, hogy mikor számítsatok a meghirdetett eseményre, és ez tett ilyen langyossá a megjövendölt iránt. Még mindig azt hiszitek, hogy amit jövődöltem, a távoli jövőben van. Arra nem gondoltok, hogy az idő állandóan múlik, a jövődőlő mindig jobban közeledik, és egyszer csak a jövődölből is "jelen" lesz.

Ezért mondom meg most is az eljövendőt, hogy itt van előttetek ennek a Földnek a vége - egy megváltó periódus befejeződik. Mindig sürgetőbben utalok rá, mert nektek hihetetlennek látszik, hogy ebben a végidőben vagytok. Most sem adok pontos időt, és nem is fogok adni, mert a szabad akaratot nem kényszerítem. Azt viszont megmondom - sok időtök már nincs, és igen hamar beteljesedik minden jövődölés, és ne hagyatkozzatok semmi olyanra, hogy előttem egy nap olyan mint ezer év. Természetes, hogy az ezer év is egyszer elmúlik, és ennek a megváltó periódusnak, amelyben most éltek, szintén vége lesz. Már azért is szükség van egy új korszakra, hogy a teremtés dolgaiban lekötött

szellemi felszabadulhasson, és továbbléphessen fejlődése útján. És ismételten csak újra azt mondom: Ez igen hamar bekövetkezik!

Ezeket a szavakat azért ismétlem ilyen sürgetően, hogy meghökkenjete!

És a vég előtti utolsó időben újra, és újra munkásokat keresek, mert sürgősen szükségem van rájuk az elkövetkezendők miatt. Az embereknek szokatlan ismereteket adok, hogy jövődöléseimet megértsétek, hogy tudjátok, mi az oka közléseimnek. Rávilágítok, miért van ez az időpont, amely szükségessé teszi a teremtet dolgok feloszlását. Mindezt azért teszem, mert a vég nagyon közel van, és hinnetek kell, szavaim beteljesülnek.

Az időpontot azért sem adhatom meg, mert nem akarom, hogy áttekinthetetlen káosz uralkodjon fölöttetek. Mert ha napot és az órát pontosan tudnátok, rettenetes lenne a zűrzavar, amely semmiféle érlelődést nem hozna. Sürgetően mindig csak arra utalhatok, hogy számolnotok kell minden jövődölés teljesülésével, és nem hagyatkozhattok rá - ezt már ti úgysem élítek meg.

Éljete! akaratomnak megfelelően, és minden félelem nélkül nézhetete az események elé. Csak gyakran gondoljatek rám, imádkozzatek, és cselekedjete szeretetből. Így kapcsolatban maradtok velem. És valóban mondom, lelketeket nem éri károsodás, még ha idő előtt hívlak is vissza benneteket. De ha akaratomnak megfelel, akkor testileg is megóvlak, hogy mindvégig szolgálatomra legyete.

De arra ne számítsatek, hogy az időpontba beavatlak. Ez semmiféleképpen nem tenne jó szolgálatot. Azoknak sem, akik nekem szolgálnak, mégkevésbé embertársaitoknak, akiknek az érettségi foka nem enged meg ilyen ismeretet. Viszont embertársaitoknak tegyete! meg, ami nektek lehetséges, nyújtsatek ismeretet arról, ami bekövetkezik, örök megváltó tervemről, és az atya végtelen szeretetéről, aki még a vég előtt minden gyermekét szeretné megmenteni. Ezt tegyete! meg, a vég bekövetkeztéig végezzetek termékeny munkát szőlőhegyemben. Nekem minden lélek nyereség, akit még meg lehet menteni, amit én valóban megjutalmazok.

Ámen.

Kibővítés

B.D. No. 8502

19. május 1963

A Nr.8501 folytatása

Ahol van rá lehetőség hogy embertársaitoknak hírt adjatek az előttek álló végről, és az azt megelőző történeésekről - ott beszéljete, nehogy valaki azzal mentegetőzzön, nem vett észre semmit. Mert valóban, mindent meg akarok tenni, hogy bármilyen kicsi kis világosságot is adhassak valakinek. Azért összeismertetelek azokkal, kiknél még fennáll a reménynek egy kis sugara, hogy reagálni fognak - amennyiben a dologgal gondolatban foglalkoznak és megfigyelik mi megye végbe körülöttük.

Úgy igyekszem kormányozni minden ember gondolatát, hogy egyszer fölvilágosítást kérjen, hogy mit várhat - ha nem is ebben az életben, de a túlvilágon, ahova gondolatait kormányoztam. Mert az az élet, amit az emberek most élnek, teljesen a földi javak felé forduló gondolatokkal, a lelket nem viszi el az üdvösségre, viszont a léleknek a földi életben minden anyagi dolgot le kell győzni.

Amikor az ember az anyaghoz láncolja magát, az lelkének ínséget, elsorvadást jelent, és a földi cél elérése kilátástalanná válik. Ezért kell az embereket figyelmeztetni, mennyire mulandók a földi dolgok. És ha van bennük jóakarát, a hátralévő kicsi időt még kihasználhatják, hogy olyan valamit szerezzenek, aminek akkor is van értéke, amikor a földi élet elmúlt. Egyedül ez a célo! azzal, amikor állandóan az eljövendő végről beszélete. Tudniok kell hogy lelkükről számadást adnak - ha egyáltalán hiszik, hogy a testi halál után a lélek tovább él. De épp ennek a hite hiányzik - azért olyan nagy az utóbbi időben a szelle! ínség. De ez az állapot ne kedvetlenítsen el benneteket, hanem ismételten közöljete! embertársaitokkal, amit tőlem hallottatek. Beszéljete! a Szellem hatásáról bennetek, és mindannak a tartalmáról, amit szavaim közöltek veletek.

Meg kell mondanotok, mekkora a veszély, hogy örök időkre elvesznek ha lényüket azalatt a kevés idő alatt, ami még hátra van - szeretetté nem változtatják. Meg kell mondanotok, még haláluk előtt el kell menniük Jézus Krisztushoz, hogy vétkeiket elvigyék keresztséghez, és bocsánatot kérjenek.

A legfontosabb parancsolatot is meg kell tanítani nekik: az Isten és emberszeretet PARANCSÁT. Mert ennek a parancsnak a teljesítésétől függ lelkük állapota a földön, és egykor a túlvilági létükben is. Mindent továbbítanotok kell, amit tőlem hallotok. Mindig az emberek érettségi állapotának megfelelően kell beszélgetek, hogy megértsék, majd gondolataikat emeljék hozzám - aki mindig segíték, ha segítséget kérnek.

Mindezt az ismeretet azért vezetem a Földre, hogy arra is legyen magyarázatuk az embereknek ami még előttük van, és amit állandóan bejelentek. Az események ne okozzanak meglepetést, mert azok visszavonhatatlanul úgy érkeznek, ahogy megmondtam. Az előkészületre mindenkinek lehetőséget akarok adni, hogy félelem nélkül nézzenek szembe a véggel. Csak azok féljenek, akik mint ellenfelem követői, teljesen elzárkóznak, és akiket a Föld újonnan teremtett dolgaiba kapnak száműzetést.

Oldódjatok el az anyagtól, nehogy az újból külső burokká legyen rajtatok, amelyből egyedül nem tudtok kiszabadulni. Higgyétek el, a vég bekövetkezik, és nincs már messze az ideje. Mert a mélypontot már elértétek, szellemi átalakulás már nincs a Földön. Már csak a Föld totális átalakítása hozhat szellemi változást magával. És velem azért kell bensőséges kapcsolatra törekednetek, hogy ezt a szellemi változást az új Földön megélhessétek. Hogy az enyémeik közé tartozzatok, azokhoz, akik a legélesebb hitbeli küzdelem idején - amit még ellenfelem szolgáltat majd - hűségesek maradnak. Azért gyertek hozzám, hogy erőt kaphassatok, és mindvégig kitartsatok.

Utána bemehettek a béke és üdvösség Birodalmába. Ha a világ előtt meg kellett vallanotok engem - élhettek az Új Földön, ahol állhatatosságtok jutalmát megkapjátok. Akkor ezt a világot legyőztétek, ellenfelemtől már nem kel tartanotok, mert követőivel együtt ismét hosszú időre megkötött helyzetbe jut.

Ámen.

Isten eleven hitet kíván

B.D. No. 8503

20. május 1963

Higgyetek csak mindig elevenen bennem. Azaz, ne elégedjete meg csak szavakkal, vagy mások bizonygatásával, hanem gondolatban bensőségesen kapcsolódjatok össze velem, és beszéljetek hozzám úgy, ahogyan egy gyermek beszél az édesapjával - egyszerűen és közvetlenül - és tele gyermeki bizalommal. Mint testvért és barátot engedjete menni magatok mellett, és közöljete mindig mindent ami belülről mozgat. Kérjete támogatásomat, hogy még a földön tökéletességre jussatok.

Már ne éljete magányosan, egyedül, mindig kérjete közelségemet, és érezzétek is, mert minden komoly gondolat magatokhoz von engem. És ha ezt a kapcsolatot magatok hoztátok létre, akkor erőm is állandóan hozzátok ömlik, és azt ismét szeretetben végzett tettekre használhatjátok. Tehát a szeretet az, ami által mindig bensőségesebben csatlakoztok hozzám. Tehát aki urát és teremtőjét nem kapcsolja ki gondolatai menetéből, az naponta, sőt óránként atyai gondoskodásomat élvezi. Földi élete mindig olyan lesz, ami lelke üdvösségét szolgálja. Mert aki gondolati kapcsolatban áll velem az már szellemi életet él - és annak lelke állandóan magasabbra lép.

De hány ember megy át úgy az életben, hogy nem gondol Istenére és Teremtőjére - folyton földi gondolatokkal van tele, és csak testi jólétükre gondolnak aggódva. Nevezhetik magukat keresztényeknek, mert egyházi szervezethez tartoznak - mégis csak ritkán kapcsolódnak össze velem, és azt sem elég elevenen ahhoz hogy szellemi értéket hozna nekik. Sok mindenből csak forma lett, aminek csak akkor van értéke, ha eleven hittel viszik végbe. Ugyanúgy az ima sem az aminek lenni kellene, tehát a gyermek bensőséges párbeszéde az Atyjával - velem - hanem megelégszenek üres szavakkal, amelyek nem szívből valók, hanem csak a szájuk mondja. De én eleven Isten vagyok - előttem mindennek igaznak kell lennie.

Ezért eleven érintkezést akarok kiépíteni veletek. Olyat, amelyik a fölfelé haladást is lehetővé teszi, és célhoz vezeti a lelket. Elhagyhatom-e, vagy csak gyöngén gondoskodhatok-e az olyan gyermekről, aki - legyen anyagi vagy szellemi dologban - bensőségesen hozzám csatlakozott, mert gondolkodás nélkül bízik bennem, és tudja, valóban Atyja vagyok?

De ahol ez a bensőséges kapcsolat még hiányzik, ott még mindig tág szakadék van köztünk. Ez az ember még a messzeségben keres engem, és rólam mint olyan lényről beszél, aki neki elérhetetlen. Hatalma miatt elismeri - a teremtés láttán ez letagadhatatlan. Bölcsességét is elfogadja, mert a teremtés azt is igazolja - de semmit sem tud az Isten szeretetéről, aki minden teremtményének Atyja kíván lenni, mert komolyan még nem foglalkozott azzal a gondolattal és azzal a lényvel, aki őt életre hívta. És amíg én az emberek számára csak távoli Isten vagyok, addig szellemi eredmények nélkül mennek át a földi életen, mert nem kapják meg azt az erőt ami a magasba segítené őket - azt az erőátvitelt, ami ahhoz hogy beléje sugározhasson, bensőséges összeköttetést követel köztem és teremtményem között.

Ezért aki kész létrehozni velem ezt a bensőséges kapcsolatot, aki kifejezésre juttatja az eleven hitét azzal, hogy állandóan jelenlétemre vágyakozik, az el is éri célját. És teljesítem az ilyen kívánságot, és attól kezdve az ember már nem halad egyedül az útján, mindig vezetem, gondolatait mindig kormányozom - és mert ekkor már semmi ellenállásba nem ütközöm, az ember is teljesen magáévá teszi akaratomat, és mindig jobban tökéletesedik. Ahol megtaláltam az utat az ember szívéhez, ott ellenfelem elvesztette hatalmát. Habár ellenfelem még mindent megpróbál, hogy ismét megnyerje magának - de erőm, amit az ember állandó jelenlétem által folytonosan magába vesz, visszalöki.

Engedjétek ezért, hogy lelketek életre ébredjen. Ez mindig akkor történik amikor magam tudok hatást gyakorolni rá, amikor magam sugározom rá szeretet-erőmet - és ez akkor válik lehetővé, amikor bensőséges kapcsolatban van velem. Ekkor utánam kíváncsotok, és nincs veszély hogy az ellenfél vegyen birtokba. Az menekül előlem, és nem szorongattathat addig amíg én nálatok jelenvaló lehetek.

Hamarosan azt is elértek, hogy már nem kezdtek semmihez nélkülem, és áldásom kérése nélkül nem indítotok semmit az útjára. És akkor abban is biztosak lehettek, hogy akárhova is mentek, én oldalatok mellett megyek - hogy gondolatilag tanítsalak, és minden mennyiségben ellátsalak erővel és világossággal. Viszont ebből semmi sem történhet meg, ha az ember Istenét és Teremtőjét csak a szájával emlegeti anélkül, hogy bensője készítené, hogy kiépítse kapcsolatát vele. Ilyen formában földi élete nem lesz nyereséges - hacsak gondolkodásában és cselekvésében meg nem változik - megtanul megismerni engem, és már elevenen hisz bennem.

Ámen.

Krisztus mennybemenetele 2.

B.D. No. 8506

23. május 1963

Földön tartózkodásom ideje, amikor az embereknél látható formában voltam, mennybemenetelemmel befejeződött. Mint ember végbevittem missziómat, tanítványaimnak, valamint azoknak, akik hittek bennem, mint az Isten Fiában, adtam még egy utolsó bizonyítékot, hogy hitükben megerősítsem őket. Még egyszer láthatóan megmutatkoztam nekik, és Mennybe való felmenetelemmel - amit végignézték – még egyszer bebizonyítottam Istenségemet. Erős hitük miatt élhették át, és ez újból sok erőt adott nekik leendő missziójukhoz, hogy engem, és Evangéliumomat meghirdessék a világnak.

Mennybemenetelemnek sincsenek fogható bizonyítékai, ennek ellenére az emberek szeme láttára végbement. Ők már teljesen az enyémekek voltak, számukra mennybemenetelem már nem jelentett hitre való kényszerítést. Már bevezettem őket a legmélyebb ismeretekbe, nekik már nem voltak kétségeik, ezért szállhattam föl látható módon, hatalmam és dicsőségem jeleként. Azonkívül az enyémekeket erre az élményre szokatlanul meg is erősítettem. Viszont, csak olyan folyamat játszódott le, ami a Földön tökéletességet szerzett minden léleknel egyforma amikor testéből kilép, és sugárzó világosságban a szellemi ligetekbe megy. De az emberek szeme előtt rejtve maradnak, amikor a magasba lebegve abba

a birodalomba mennek, ami igazi hazájuk. Hát erre is igazolást adtam, de az éretlen emberek nem ismerik fel, ha még semmiben sem értek el átszellemítést. Jézus mennybemenetele legenda marad az emberek számára, amíg be nem hatolnak a szellemi ismeretekbe - viszont a hozzám tartozók már ekkor átélhették. Ha az ember egy bizonyos lelki érettséget elért, már tudja, hogy Istennél semmi sem lehetetlen. Jézus mennybemenetele is a Megváltás Művét zárta le. A földre szálltam, majd visszatértem Birodalmamba, amit sohasem hagytam el, mert én mindenhol ott voltam, és vagyok. Csak éppen emberi formába öltöztem, hogy az emberek számára látható legyek. Vissza is azért mentem látható formában, mert most már mindig, és örökké minden általam teremtet számára - azok nagy boldogságára - látható Isten maradok.

Az enyémekek visszamaradtak a földön és azért elhagytottnak, és magánosnak érezték magukat, amikor szemük elől eltűntem. Viszont betöltötte őket Szellemem, és határozottan látták missziójukat. Érezték, Szellemem a feladat végrehajtására ösztönzi őket: mert elküldtem őket a világ minden népéhez. Megengedtem, hogy szokatlan élményük legyen, ez volt az utolsó csoda, ami földi vándorlásomat lezárta.

Nekik sokféle hitbeli erősítésre volt szükségük. A velem való állandó érintkezés által bizonyos önállótanságra jutottak, amit még le kellett győzniük. Azért minden egyes tanítványom mindig szeme előtt tarthatta a legutolsó eseményt, hogy akaratom szerint teljes buzgalommal tevékeny legyen. Viszont Szellemben velük voltam, azonkívül az értem és Birodalmamért végzett tevékenység közben gyakran hallhatták beszédemet, és ez nyilvánvalóvá tette, hogy állandóan velük vagyok. Szeretetük állandóan mélyebb lett irántam, tehát azonos mértékben nőtt ismeretük, és a képesség, hogy értem dolgozzanak. Megváltó Művemmel eltöröltem az emberiség nagy bűnadósságát, és erről ismeretet kellett adnom az embereknek. Ez ismét csak embereken keresztül mehetett végbe, akik már átéltek engem, és kereszthalálomat. Ők erről a nagy, irgalmas tetről a legtisztább igazságot hirdethették. Ezért lettek tanítványaim missziójukra szokatlanul erősen felkészítve, és megszilárdítva. Előtte magam tanítottam, és készítettem őket feladatukra, hitükbe is szokatlanul megerősödtek, de akarati szabadságukat megtartották. Irántam való szeretetük, és életvitelük megengedte, hogy ráadásul ezzel a hivatallal is gondolhattam rájuk, mert az egész világnak meg kellett tudni, mi történt Isten oldaláról az emberekért és ennek az ismeretnek a terjesztésére alkalmas szolgákra és követekre volt szükségem.

Nekik teljes meggyőződéssel kellett képviselniük azt amit tanultak. A bennük lévő szeretet alkalmassá tette őket, hogy szokatlan élményeket is elfogadjanak, és embertársaik előtt teljes buzgalommal tanúskodjanak róla. Megváltó Művemről való ismeret mindig bizonyos fokú szeretetet követel, hogy elhiggyék, és elfogadják. Viszont a szerető szívű embert Szellemem is betölti, és vezeti minden igazságban, ahogyan azt magam hirdettem.

Ámen.

Az embertársért vállalt szenvedés

B.D. No. 8508

25. május 1963

Aról adok magyarázatot, hogy magáért az emberért vállalhattok-e szenvedést - vagy minden embernek magának kell elviselnie a szenvedésnek azt a mértékét, ami lelke üdvéért lett kiróva rá.

Gondoljátok meg, lelketeknek a földi élet alatt ki kell érlelődnie, minden éretlen részecskéjének át kell szellemülnie. Ez vagy szeretettel, vagy szenvedéssel megy végbe - mert csak ezek által oldódnak fel azok a burkok, amelyek meggátolják hogy a lélekre sugározhasson világosságom.

Ugyanakkor a test részecskéi is gondot okoznak, amelyek szellemi fejlődésükben visszamaradottak. Ezek okozzák a mindenfajta betegségeket, és ezeket kell szeretettel, türelemmel, odaadással akaratom szerint megszilárdítani - tehát átszellemíteni. Ez a tulajdonképpeni földi feladat, hogy ezek által a lelket a lehető legnagyobb tökéletességre segítse.

A test és léleknek ezt az átszellemítését minden embernek magának kell végbevinnie. Ezt a munkát embertársai nem vehetik le róla. A lélek egyszer majd hálás lesz nekem, hogy szükséghelyzetekkel és

szenvedéssel tökéletességre segítettem. Ebből értsétek meg azt is, hogy tulajdonképpen ne igyekezzetek semmit elhárítani, ami az ember lelkének javát szolgálja.

Ha mégis hajt bennetek a szeretet, hogy magatokat felajánljátok, és hajlandók vagytok embertársatokért fájdalmat elviselni - én nem akadályozlak meg ebben a szeretetben. Átmenetileg embertársatokról leveszem és rátok terhelem a szenvedést. Ezáltal a ti lelki érettségetek növekszik, mert a szeretet ösztönzésére hajlandók voltatok a több szenvedés elviselésére.

EGY valaki mindenkiért szenvedett, hogy megszabadítson attól a szenvedéstől ami mérhetetlen volt - és nektek kellett volna magatokra venni, mint engesztelést a bűneitekért. Mert a bűn volt az oka, hogy a Föld a siralom és szenvedés völgye lett.

És ez az EGY mindenkié. Vállaira veszi szenvedéseket, és segít hordozni. Helyettesítő szenvedését Isten elfogadta. Menjetek hozzá amikor szenvedés sújt, és segít hordozni, vagy leveszi rólatok - ahogy jónak látja.

Magas értékű annak az embernek a szeretete, aki szenvedni akar értetek. Ez a magas értékű szeretet erőt visz hozzátok - MERT A SZERETET ERŐ - ami minden szenvedőre érezhető hatást gyakorol. Ha egy ember szeretetteljes könyörgéssel fordul Istenhez a szenvedőért, úgy ennek a szeretetnek az ereje annyira eltöltheti, hogy már nem érzi a szenvedés nagyságát. Időnként elmúlnak a kínok és szenvedések, és lelkének jólesik a szeretet ereje, tehát érlelődik, és kevésbé lesz érzékeny a fájdalomra.

Hogy magának a könyörgőnek milyen haszna van a szeretetteljes, könyörgő imából, azt mindig a szeretet foka határozza meg. Mivel a földi életben egyedül a lélek kiérlelődése a fontos - erre az érlelődésre sok lehetőség van. Ezért a lehetőségeket fel kell ismerni - és nem szabad megakadályozni. Az igazi szeretet azt is tudja, hogy a másinak miért kell szenvednie. Ezért ad segítséget, hogy eltudja tűrni, és megkönnyíti neki, hogy megadással vesse magát alá Isten akaratának. Ekkor magam veszem le a keresztet, és lelke ismét előbbre jutott egy lépéssel. A szeretet és szenvedés célhoz segítik.

Ha egy ember szeretete még alacsony, gyakori hogy szenvedése nagy, mert ez a lélek tisztulását viszi előbbre. De egy másik ember tudatosan felajánlott szenvedése a lélek ilyenfajta tisztulását soha nem éri el az illető számára. Minden ember önmagáért felel, minden embernek magának kell kiküzdenie a maga érettségét. Ez szeretettel és szenvedéssel megy végbe, és a szenvedés foka a szeretettől függ. Bár meghallgatom az önmagát felajánló imáját, hogy hajlandó felebarátja szenvedését hordozni - mert szereti. Azt is megengedem, hogy részt vegyen az illető szenvedésében, amit az éppen visel - viszont mégis saját lelke tisztulásáért szenved. Bár leveszi a másiktól szeretetből a szenvedést - de ez a saját lelke tisztulását és tökéletességét szolgálja. Embertársának pedig szintén magának kell gondoskodnia a lelke érettségének állapotáról – még ha átmenetileg meg is szabadult a szenvedéstől.

De bízzatok, mert hatás nélkül egy szeretetből végzett tett sem marad! Mert én határozom meg, hogy hol, és hogyan érződik majd ez a hatás! Ismerek minden embert, és mindenkiről a maga érettségi foka szerint gondoskodom!

Mindig elviselhető mértékkel terhelek, és ha terhét valaki nehéznek érzi, elég ha a kereszthordozó Jézust hívja. És valóban, Jézus melléje áll, vállára veszi a keresztet ha félő, hogy összerogy alatta. De az utat meg kell találni Jézushoz, az Isteni Megváltóhoz. Az majd megváltja a bűntől és haláltól, a betegségtől és szenvedéstől - ha a segítséget teljes hittel kéri.

Amíg az ember a Földön él megvan a lehetősége, hogy szeretettel és szenvedéssel - Jézus követésével - elérje célját, azaz hogy tökéletessé váljon.

Ámen.

Visszaváltozás szeretetté – Szellem szikra - Kiáradás

B.D. No. 8510

27. május 1963

Az Isten-szikrát mindenki magában hordja. Az az én részem, mert önmagamban én vagyok a szeretet. Tehát, egy szikra isteni-szeretet van bennetek, amely velem a szeretet ősforrásával

eloldhatatlan összeköttetésben van. Ez a Szikra bennetek izzik, amikor a földi életet mint ember elkezdték. Ti pedig világos lángra lobbanthatjátok, amelynek tiszta fényében már nincs semmi, ami ne lenne átlátszó. Mert ez a láng minden dolgot megvilágít és az embert is teljes egészében átjárhatja, annyira, hogy a legvilágosabb ismeretekben találja magát. Olyan lesz mint kezdetben, amikor mint szeretet-sugár indult belőlem és teljesen tökéletes lény volt.

Minden a világosság és erő birtokában van, ami bensőségesen kapcsolódik hozzám. Ezért a földi létben az ember egyetlen fontos dolga, hogy létrehozza a kapcsolatot velem, amelyet egykor szabad akarattal megszakított. Ez pedig az említett Szeretet-szikra által megy végbe. Az örök Atyaszellemmel helyreállítja a kapcsolatot, hogy a lény a legvilágosabb fény és megismerés állapotába jusson - ami egyúttal a szabadság és erő állapota is. Aki ezt a Szikrát önmagában lángra lobbantotta, az már mindörökké nem veszhet el, mert isteni szeretet-fényem áramkörében van. Olyan edénnyé lett, amelybe szeretetem beleömlhet. Mert ennek a Szikrának a lángra lobbantása a szeretet által megy végbe, tehát aki tevékeny a szeretetben, az helyreállította kapcsolatát velem, mert magam vagyok a szeretet, és aki éli a szeretetet az bennem marad és én benne.

A szeretet az isteni rend elve; a földi életben a legfontosabb dolog, mert a szeretet én magam vagyok, és aki hozzá akar eljutni, ezt csak úgy teheti, ha maga is szeretetté válik. Ezzel ismét eggyé lesztek velem. Hiszen öslényetek a szeretet volt és most csak arra van szükség, hogy visszaváltozzatok szeretetté. Szeretetem egy szikráját azért helyeztem belétek, hogy ezt meg tudjátok tenni. Nektek magatoknak nincs semmi szeretetetek és örökké nem lennétek képesek a visszaváltozásra az én támogatásom nélkül. De azzal, hogy a Szeretetszikrát belétek helyeztem és az mindörökké kapcsolatban van velem - megadtam a támogatást.

A földi életet arra kell használnotok, hogy magatokban lángra lobbantsátok a Szikrát. Ekkor leesik rólatok minden fogyatékoságtok, megmenekültök minden boldogtalanságtól, a legvilágosabb fény elől kitér a szellemi vakság és ismét az ismeret talaján álltok, mert a szeretet már világosság, amely átvilágosít benneteket és elkerget minden sötétséget. A Szeretet-szikrát a szeretettel életre keltitek magatokban és kikerültök a halál állapotából - mert a szeretet-nélküliség minden állapota szellemi halált jelent az életre teremtett lényeknél.

Most már belétek sugározhatom isteni szeretetemet és mert én mindent tudok, azért ti is a tudás állapotába kerültök. Most beléptetek az isteni rend állapotába, ahol a világosság a legfényesebb és az ismeret a legvilágosabb, és ahol ismét tökéletesek lesztek, mint ahogyan kezdetben voltatok. - És a Szellem kiömlése még mindig érthetetlen? Mit kell érteni alatta? - Értsétek meg, egy teljesen természetes folyamat, hogy a Szellem belülről oktat, ugyanúgy az is, hogy csak a szeretetben való élés adhatja meg a kapcsolat helyreállítását, mert akkor magam tevékenykedhetek bennetek. Tehát ismét megadom azt a tudást, amit elvesztettetek, mert szabad akarattal adtátok oda, amikor elvágátok magatokat minden szeretettől és tiltakoztatok szeretetem sugárzása ellen.

A földi feladat teljesítése csak annyi, hogy ismét visszaváltoztok szeretetté. Erre adtam lehetőséget, amikor az isteni Szeretet-szikrát belétek rejtettem. Ezért kell mindenki számára állandóan a szeretetet prédikálni, mert amikor a szeretetet gyakoroljátok, eljuttok annak megértéséhez, hogy az mit von maga után. A Szellem kiömlése érthető fogalomná válik, azt is tudjátok majd, hogy mi az igazság és hol és hogyan lehet az igazsághoz eljutni. Mindennek bennem van az eredete, és csak a velem való kapcsolat a feltétel, hogy részesüljetez mindenből, hogy tökéletessé váljatek, ahogyan Atyátok a Mennyben is tökéletes. De amíg nincs bennetek szeretet, addig Szellemetek sötét marad, bár pislog egy kicsit mint szikra, de nem indít tevékenységre, mert hogy tevékeny legyen, annak a szeretetben való munkálkodás a feltétele. Azért boldognak mondhatjátok magatokat, hogy ezeket az ismereteket megkapjátok; és ha elfogadjátok és azon fáradoztok, hogy ennek az ismeretnek megfelelően éljetez, tehát a szeretetet lángolni engedjetez magatokban - akkor ismét életre keltetez a szellemi halálból - és ez az élet már örökké tart.

Ámen.

Azért mondom, hogy vegyétek fontolóra, tökéletessé válásotokhoz minden napot felhasználhattok, amelyet szívesen adok nektek. És ti, ha mégoly messze is vagytok tőlem, bensőséges imával áthidalhatjátok ezt a széles szakadékot, mivel akkor szabad akarattal jöttök hozzám. S ilyenkor én valóban elétek megyek, és magamhoz vonlak benneteket.

És ha rövid ideig is tartózkodtok még a földön, amíg szabad akaratotok van, azt felém fordíthatjátok, és attól az órától kezdve a jogot is megadjátok nekem ahhoz, hogy kézen fogjalak, és vezesselek benneteket. Csak ennek a szabad akaratnak tevékenyvé kell válni, azt nekem kell ajándékoznotok, amikor hozzám, Istenetek – és Teremtőtökhöz imádkoztok, akinek elismeritek a hatalmát, és szeretetére hivatkoztok, mikor segítségét kéritek.

Csak hozzám szóló bensőséges imát kérek, és valóban, erre az időre, és az örökkévalóságra is meg vagytok mentve. Ugyanis ezen ima által ismét elismertek Atyátoknak, akitől egykor elindultatok, és akivel ismét kapcsolatot kerestek. Erőm ekkor újra belétek áradhat, és ki van zárva minden mélységbe való visszaesés, hiszen Ellenfelemmel szemben csak a jogomat érvényesítem, mert ti is az én részem vagytok, akiket már nem adok többé oda, ha egyszer mellettem döntöttetek. – S még az éntudat birtokában vagytok, még mint ember jártok a Földön. Csak ezt a rövid időt kell jól kihasználni ahhoz hogy tökéletessé váljatok; mivel támogatásomban is biztosak lehettek, s mert a vég elérékezéséig küzdök minden egyes lélekért, hogy megnyerjem magamnak.

Viszont addig nem vehetlek birtokomba benneteket, amíg magatok Ellenfelem felé fordultok, és ezért neki is joga van fölöttetek, amit én nem vitatok el tőle. – Szellemi óvásokkal és figyelmeztetésekkel azonban nem tudok nagy hatást gyakorolni rátok emberekre, földi gondoknak és aggodalmaknak kell benyomást kelteni, akkor nagyobb kilátás van rá, hogy gondoltok rám, és felém veszítetek az utat azzal a kéréssel, hogy segítsek.... Ezért nem vehetem le rólatok a gondot és a szükségét, mert ezek az utolsó eszközök arra, hogy rábírjanak gondolkodásotok megváltoztatására.

Ezért a végidőben a szenvedés is elhatalmasodik, s minden embert vagy magát érinti, vagy embertársán kell átélnie, mert az emberek szívében fel kell lobbannia a szeretetnek. Erre minden földi szükség okot adhat, hogy a szívek meglágyuljanak, és embertársuknak segítséget nyújtsanak.

S ahol felizzik a szeretet egy szikrája, én utánsegítek, ellátom az embert erővel a további segítségnyújtáshoz. Akkor már helyreállították a csendes kapcsolatot velem, amit szeretetük foka szerint elmélyítenek. Mindvégig meg lesznek az alkalmak, ahol önzetlen segítséget lehet nyújtani.... hogy ezt kihasználja-e, azt az akarat dönti el, ami szabad.... de épp ezért az akaratért felelős, mert az akarat az én oldalamról ugyanúgy, mint az ellenfél oldaláról is befolyást kap, és neki kell arról dönteni, hogy milyen befolyást hagy akaratára hatni.

De tud gondolkodni, és világosságból való lényeim majd gondolatilag támogatják, ám mindig kényszer nélkül hatnak rájuk, ugyanúgy ellenfelem sem kormányozhatja kényszerítő módon őket. Az én szeretetem azonban nem engedi elbukni, szeretetem testi haláláig követi a lelket, és én olyan sokszor megérintem, hogy valóban döntést hoz mellettem. S mihelyt csak a szeretet dolgait végzi, megnyertem, mert most már hozzám közeledik, és ismételten erőt kap a szeretet gyakorlásához. És a szeretet egyesít bennünket.... ez a lélek már nem veszhet el. De szükség és szenvedés nélkül már nem érek el semmit ezen a földön; és ez mindenkinek legyen magyarázat arra, hogy miért tűnik olykor a végidő elviselhetetlennek. Amit szeretetem nem tud létrehozni, az már csak szükséghelyeztetel és szenvedéssel történhet; hogy engem hívjanak, és támogatásomat kérjék. – És ezt a hívást úgy értékelem mint elismerésemet, és ennek megfelelő az emberről való gondoskodásom is, annyira nyilvánvalóan adok hírt magamról, hogy az ember először megtanul felismerni, majd szeretetet is tanúsít. S az utolsó órában még elfogadom. Megkímélem az újra-száműzetés sorsától, és ha mégolyan alacsony is szeretetének a foka, mégis meg tudja azt emelni a túlvilági birodalomban, mert már nem áll fenn a mélybehullás veszélye. Mert aki egyszer engem megismert, az már soha többé nem mond le rólam.

Azt is megígértem, hogy a világ végéig nálatok maradok -azért teremtményeim, szavam - mint jelenlétem bizonyossága - örökké felhangzik számotokra. A kapcsolat örökké helyreállt köztünk - a belőlem keletkezett lények, és Istenetek, örökkévaló Teremtőtök között. Szeretetem mindörökké megnyilvánul irányotokban, amennyiben megszólítalak - mert szeretetem kezdet óta abban találta legnagyobb boldogságát, hogy teremtményeivel szavak által beszélhetett. Minden lény boldogsága öröktől fogva abban állt, hogy tőlem megállás nélkül szeretet-erőt kap, és az erő kisugárzása az én közvetlen hozzá intézett beszédemmel jut kifejezésre.

Szavakkal fejezem ki magamat, gondolataimt átviszem rátok, és abban találok boldogságomat, hogy véleménymondásra készítek. Ezért jöhet létre Atya és gyermeke között gondolatcsere - és ez már maga is boldogság! Minél tökéletesebb a lény, szavam annal világosabban hangzik fel szívében. Ezt szellemileg úgy kell érteni, hogy az illető a legvilágosabb ismeretekben mozog. Ugyanúgy gondolkodik és akar mint én, akivel tökéletessége által a legbensőségesebb kapcsolatban van.

De az alacsonyabb érettségi fokon álló lény is meghall engem, ha kapcsolatát tudatosan helyreállítja velem. Csak a boldogság foka alacsonyabb. Amint velem kapcsolatba lép, lénye új életre született. Legyőzte a szellemi halál állapotát - mert egyedül ez zárja ki, hogy hangomat meghallja.

Nagyon kevés ember tud róla, hogy Istene és Teremtője beszélni kíván vele. És meg is hallanák szavaimat, ha akaratom szerint megváltoztatnák életvitelüket. A közvetlen megszólítás boldogságát csak kevés ember tapasztalja meg, és lép bensőséges viszonyba Istennel. S amikor ezt az ismeretüket embertársaikkal közlik, azok hihetetlennek tartják és kinevetik, mert ilyeneket mond. Pedig "Ég és Föld elmúlnak, de az én szavaim el nem múlnak!"

Ti emberek ezt az ígéretemet is másképpen magyarázzátok - amennyiben azt hiszitek, hogy a "leírt szó" marad meg változatlanul. De ehhez is szükséges, hogy szavaimat ismételten a Földre vezessem, mert az emberi akarat nem tart meg semmit változatlanul, és az egykor kimondott szavak nem maradnak meg garantáltan tisztának.

De ennek az ígéretnek még mélyebb jelentése is van: "Az én szavaim el nem múlnak." Tehát szavam mindig és örökké arról tanúskodik, hogy kapcsolat áll fenn köztem, és teremtményeim között - teremtményeim mindig és örökké hallhatnak engem. Mert ez a boldogságuk, hogy közvetlen megszólítom őket, hogy akaratomat állandóan ismerik, és ők is ugyanazt az akaratot hordozzák magukban. Istenükkel és Teremtőjükkel úgy beszélhetnek mint apa a gyermekével, hogy teljesen betölti őket a legmélyebb felismerés, a legmagasabb bölcsesség, az igazságnak megfelelő tudás, és ez határtalanul boldogító.

És mindez a szavak általi eszmecsere eredménye. Ha a lényszerűben szavam nem hangozhatna föl, úgy nem lenne helyesen leílt élet. Mert SZAVAM élet,erő és boldogság. Enélkül örökké elérhetetlen, távoli Isten lennék teremtményeim számára - akinek nem lenne semmiféle hatása, mert nem volna rá alkalom, hogy vele kapcsolatot lehessen teremteni.

"Mindvégig veletek maradok!" Nálam és jelenlétem nélkül nem létezhetek. Hacsak nem tartoztok ellenfelemhez, akinek térségébe én nem hatolok be. Mert hozzámfordulástoknak szabadakaratból kell végbemenni.

De amint eloldódtok tőle, és komoly formában törekedtek felém, szavam is felhangzik bennetek. Kezdetben ugyan halkan -mint a lelkiismeret szava. De ha magatokat egyedül nekem adjátok át, hangomat is mindig határozottabban észlelhetitek magatokban, és bensőtök arra készítet, hogy gondolatban velem beszélgetsetek. Akkor majd válasz is érkezik, de azt kezdetben nem ismeritek fel mint az én válaszat, hanem saját gondolatnak tekintitek. De minél inkább kerestek engem, és

magatokat a világtól visszavonjátok - annál hangosabban hangzik fel szavam bennetek. Maga a tény, hogy hittel hiszitek: én majd szólok - képessé tehet, hogy válaszatot már tudatosan várjátok.

És meghallhattok! - Egyedül lelketek érettségétől, egyedül a szeretet fokától függ, hogy milyen módon vesztek észre engem és szavaimat.

És ha ti - akik hozzám tartoztok -állandóan felfelé lépkedtek, akkor szavam sem hagy el már többé. Nálátok leszek és maradok - és mindörökké beszélek hozzátok, és a szavak által létrejövő állandó eszmecserével boldogságtok is folytonosan emelkedik.

Ámen.

Váljátok kegyelemből üdvözlétté

B.D. No. 8527

13. június 1963

Maradjatok meg a legmélyebb kapcsolatban velem, és én határtalanul kiöntöm rátok kegyelmeimet. Csak fogadjátok hálásan, és akkor szeretetem adományait sem utasítjátok vissza, ha magatokat hozzám kapcsoljátok, ha imádkoztok hozzám, vagy szeretetgyakorlatot végeztek, mert ezek által szoros kapcsolatban vagytok velem. Mindent megadok, ami a fölfelé meneteleteket segíti, és azok egyben kegyelmek is, mert a szeretetem ajándékai, és nem a magatok szolgálataiért kapjátok. Ugyanis ti egykor visszautasítottátok szeretetemet, tehát többé nincs rá jogotok.

Túlságosan is nagy a szeretetem, és azt el akarom ajándékozni, ezért követ benneteket, és ajánlja kegyelmi adományait. Ezek valóban jelentősek, mert ezek a kiérlelődéseket lehetővé tevő eszközök. Életeketek úgy kormányzom, hogy minden esemény a lehető legjobban szolgáljon. Tehát amivel az életben találkoztok, az mind kegyelem, mert felfelé fejlődéseket támogatja. De hogy ezeket a kegyelmeket hogyan értékesítitek, az a ti dolgotok, mert nálam a kényszerítés ki van zárva. Megajándékozlak benneteket, de nem kényszerítelek hogy ajándékaimat elfogadjátok, erről a ti szabad akaratotok dönt.

Segítségem nélkül még itt a Földön teljesen képtelenek lennétek a kiérlelődésre, de ha a hozzám való csatlakozást magatok keresitek, akkor biztos hogy a nyújtott kegyelmi adományokat kiértékelétek, mert a velem való kapcsolódásotok a hozzám való akarat bizonyítéka. Ez majd alárendeli magát az én akaratomnak, tehát mindenben amivel találkozik, felismeri az én akaratomat is.... és majd kegyelemből boldog üdvözlétté lesz.

Az ember egész élete kegyelem, mert megadom neki az utolsó lehetőséget is, hogy mint tökéletes szellemi lény térjen vissza Országomba, amit egykor szabad akaratból elhagyott. Ami részemről megtörténhet a földi életben, az meg is történik, hogy az embert tökéletességre segítse.

Minden kegyelem, amit szeretetem teremtményeimnek ad, és azt egy lény sem követelheti meg, mert egykor szabad akaratból elhagytak. Ez a kegyelem-ajándék viszont nagy szeretetem bizonyítéka, amit mint Atya érzek gyermekeim iránt. Meg akarom szüntetni az ember gyengeségét és hiányosságát, és annyi kegyelmet és erőt fordítok feléje, hogy a hozzám való visszatérést maga meg tudja tenni. Az akaratát is erősíteni akarom, mert az átalakulás folyamatát magának kell elindítani. Nem mulasztok el semmit, ami hozzájárulhat a lélek hozzám való felemelkedéséhez.... csak azt az egyet nem tehetem meg, hogy szabad akarat nélkül, erőszakkal a magasba húzzalak.

Így aztán az emberek maguk is határt tudnak szabni kegyelmeimnek, amikor azokat nem értékelik ki szabad akaratból, és így azok eredménytelenek maradnak, akármennyire mély is az én szeretetem, és szeretne megnyerni magának. Ám én nem csinálom a szabadból függőt, tehát egy ember szabad akaratát sem nyírom meg. És ez az oka a szellemi mélypontnak az embereknek.... akik nem használják ki, és nem fordítanak figyelmet kegyelmeimre, ezért egy lépéssel sem jutnak előre a fejlődésükben. Ezért kell az utolsó vallási küzdelemben döntés elé állítani őket.... mert ott a szemük elé lesz állítva a saját felelősségük. Ugyanis akkor ismét tőlük függ, hogyan viszonyulnak hozzám.

Istenük-és Teremtőjükhöz, akit egykor nem akartak elismerni, és ezért szerencsétlenné lettek. Most is csak a helyes akaratú döntésre volna szükség, hogy az emberek nagymértékben kapják a

segítséget.... hogy a kegyelem ismét vég nélkül álljon rendelkezésre, és hogy valóban el tudják érni a célt, helyreállítsák velem az egyesülést, ami ismét gyermekeimmé teszi őket, olyan öslénnyé, mint akik kezdetben voltak.

A még velem szembehelyezkedő ember akaratát minden módon megpróbálom megváltoztatni. Szeretetemet minden módon felajánlom neki, neki csak az érintésemet kell megéreznie ahhoz, hogy egész akaratát nekem adja. De szabad akaratból kell történnie mindennek.

Ehhez segítsék hozzá a szavaim, melyek a magasból hangzanak a Földre.

Szavam arra indítsa az embert, hogy élje szeretetparancsomat, és valóban, az ember majd szabad akaratból fordul felém, mert a szeretet minden cselekedete helyreállítja velem is a kapcsolatot, és most én is megragadom őt, hogy már soha el ne engedjem. Ezért fönről érkező szavam a legnagyobb és a leghatásosabb kegyelem, amit kaphattok; csak szíveteket kell megnyitni ha nektek rólam beszélnek. Ekkor nekem adjátok szíveteket, és én többé már nem engedlek el magamtól; minden utatokon kísérek, és ti mindig gyakrabban kapcsolódtok össze velem, mert engem többé már nem engedtek ki gondolataitokból.

Akkor már minden kegyelmet helyesen értékelték, észrevesztek minden alkalmat ahol szeretetben dolgozhattok, mert kegyelmem megadása erőátvitelt is jelent, amit mindig a szeretetben való munkálkodásra használtak.

Ekkor valóban kegyelemből üdvözültek, és majd mint gyermekeim tértek vissza az Atyai Házba.

Ámen.

Isten választ akar adni a kérdésekre - Tévedés

B.D. No. 8536

21. június 1963

Higgyetek, és ne legyen bennetek kételkedés, mert a magasból felhangzó szavam igaz, és minden beteljesedik, amit mondtam. Higgyétek el, hogy értelmetek nem tud a bölcsesség mélységébe behatolni, és amit én adok az is akkor válik érthetővé, amikor eljön az ideje.

Többször megismételtem, hogy érettségi fokotoknak megfelelően oktatlak. Ezt a fokot ti bármikor megemelhettek. Az emberek, vagy a túlvilági lények kérdéseire is rajtatok keresztül válaszolok. De a Teremtés és a Megváltó Terv legmélyebb felismeréseit csak egy nagyon magas fokú lelki érettség stádiumában kaphatjátok, mert akkor már minden érthető, az is, ami most még kételkedést okozna.

Tőlem csak a legtisztább igazság származhat. El kell ismernetek, hogy Szellemem által magam munkálkodom bennetek. Erre a folyamatra már a Földön jártamkor is utaltam. Engem pedig nem állíthattok oda mint hazugot, mert minden igazság én vagyok

A teremtés folyamatairól akkor lehet oktatni benneteket, amikor elértétek a tökéletességet. Ha már előzőleg is kaptatok ismeretet, akkor folyton kérdéseket tesztek. Ezt akarom elérni, mert annál többet közölhetek, minél inkább foglalkoztatnak gondolatilag a kérdések, amelyekre egyedül csak én tudok válaszolni. Gondolataitokat állandóan ösztönzőm, hogy mindig mélyebbre hatoljatok a teremtés titkaiba, mert ezt szeretném megadni nektek. De ahhoz, hogy határtalanul megajándékozhasalak, szükség van a ti erre vonatkozó kívánságaitokra.

Mert ekkor olyan tudást adhatok, amely értelemszerűen olyan területeket érint, amelyek nem magyarázhatók. Mert minél mélyebb az igazságnak megfelelő ismeret, annál nagyobb lesz a világosság, és ekkor már mindörökké nem ijedtek meg a sötétségtől.

Minduntalan arra szólítalak hogy kérdezzetek, hogy a válaszon keresztül felismerjétek szeretetemet, amely minden kérést teljesíteni akar. Mert amint kérdeztek, és választ vártok - megnyitjátok szíveteket. Ez azt is jelenti, hogy nekem okot szolgáltattok, hogy bennetek lakást vegyek, és ti kapcsolatban akartok lenni velem. Én pedig csak erre várok, hogy korlátlanul kioszthassam kegyelmi adományaimat.

Így a tévedésekről is állandóan felvilágosítalak, mert ezek romlásba viszik a lelket. Magam világosítom meg gondolkodásokat, és majd akaratom szerint teszek, és eljárok a tévedések ellen. Mert a tévedések a végidőben iszonyatos zűrzavart okoznak. Az emberek inkább elfogadják a tévedést mint az igazságot, és nem hagyják magukat meggyőzni az igazságról. Ezzel ellenfelem területén a sötétben maradnak, és nem találják ki belőle.

Nektek, akik szavaimat kapjátok, feladatul adom, hogy a tévedések ellen küzdjete. Ismételten állítatok szembe vele az igazságot, amely elfogadható lesz minden jóakarátú ember számára. Én mindig mellettetek leszek, hogy helyesen gondolkodjatok és cselekedjete - hogy ott beszéljete, ahol ezt megkívánom tőletek. Ti szabadon felajánlottátok szolgálataitokat, és én elfogadtam. Most is akaratom szerint tevékenykedte, ezért azzal a feladattal is megbízhatlak, hogy mindig az igazságot terjesszete, és küzdjete a tévedések ellen. Minden úgy kerül eléte, hogy érzelmileg reagáltok rá, és ezt az érzelmet én váltom ki belőletek. Tehát gondolataitokat úgy kormányozom, hogy az a rátok bízott feladatot szolgálja.

Ellenfelem alattomosan és furfangosan dolgozik. Én ellene munkálkodom, és felfedem ösztönzéseit. Csak az emberen múlik, hogy hallgat-e rám, és szavaimnak hitelt ad. Viszont a tiszta igazságot csak a szeretet ismeri fel. Ahol a szeretet hiányzik, ott kevés eredmény várható. Ennek ellenére az ellenfelemtől meg kell mondani az embereknek az igazságot. A világosság angyalának álcázza magát, és nem szégyenli nevemet is igénybe venni - hogy megtéveszthesse, és olyan útra vonja az embereket, amely veszedelmes. Ha az emberek idejében fel nem ismerik, és vissza nem fordulnak - szakadékba vezet. Forduljatok hozzám, és ha a tiszta igazságot kéritek, én mindig segítségekre leszek.

Ámen.

A Jézus Krisztusban való istenhít

B.D. No. 8541

26. június 1963

Egyre van csak szükségetek: hogy higgyete bennem, és amikor szükségben vagytok, felém vegyéte utatokat. Hogy mint egy gyermek meneküljete Atyátokhoz, aki - mert rábízátok magatokat - minden szellemi és földi szükségben megvéd. Folyton azt hangsúlyozom: kapcsolódjatok hozzám gondolattal, imával, szeretetből jövő cselekedetekkel. És valóban - már nem veszhetek el, mert segítségem garantálja hogy kapcsolatban álltok velem, hogy megszabaduljatok ellenfelemtől, hogy újból visszatérjete hozzám, akiből kiindultatok.

Bár Isten és a Teremtő léte nem bizonyítható, de higgyete, hogy van - és ha hiszite, akkor mindabban ami körülvesz magatoktól is meglátjátok az engem tanúsító bizonyítékokat. És ha ezeken elgondolkodtok, eljuthatok a belém vetett hithez. Egyedül azt akarom, hogy ne menjete át az életen minden gondolkodás nélkül, hogy ne csak a világra figyeljete, és ne higgyete, hogy a földi élet öncélú.

Mindig tegyéte föl magatoknak a kérdést: MIÉRT, MI CÉLBÓL VAGYOK A VILÁGON? - Hogy aztán megragadjátok a gondolatot Istenről, a TEREMTŐRŐL, mert ezek a gondolatok mint hullámok köröznek mellettetek.

Mert a földi élet oka és célja az hogy megismerjete az egy Istent és Teremtőt - és kívánjatok kapcsolatot teremteni vele. Akkor ez az egy Isten és Teremtő is megragad, hogy már el se engedjen. Elvezeti hozzátok a Megváltóról, Jézus Krisztusról való ismeretet. Mert el kell találnotok hozzá, hogy megszabaduljatok gyengeségeitektől, hogy felemelkedetete biztosítva legyen. Mert ha engem el is ismertek, az akaratérőtök mégis kevés lesz, hogy komolyan tudjatok törekedni felém. Erre gyengék vagytok az egykori bűn miatt - hogy tőlem eltávoztatok. És hogy akaratotok megerősödjön - az ember Jézus meghalt a kereszten, hogy megszerezze nektek az erős akarat kegyelmét.

Nagy szellemi szükségetekben - ami az ösbűn következménye volt - magam jöttem segítségekre. A Megváltás Művét magam vittem végbe az ember Jézusban, hogy bűneiteket eltöröljem. Most már lehetséges hogy hozzám visszatérjete ha Jézus Krisztustól erőt kérete hozzá, ha bűn-adósságotokat leteszite lábaihoz, és komoly akarattal vissza akartok az Atyához térni, aki lakást vett Jézus

Krisztusban, és mindörökre egyesült vele. Ha hisztek Istenben, akár mint aki megteremtett, vagy aki megváltott - soha nem lehet Istent Jézus Krisztustól szétválasztva elgondolnotok. Mert ISTEN ÉS JÉZUS - EGY. Isten egy emberi külső burkot vett igénybe, akit ti "Jézusnak" neveztek, de aki minden teljességgel engem zár magában.

Mindent én teremtettem. Belőlem jött elő Jézus emberi formája is - akit magam választottam mint burkot, hogy az az emberek között tartózkodhassak. Ti emberek is az én akaratomból léptetek elő, de egykor szabad akaratból elváltatok tőlem. Mert velem csak a szeretet tud kapcsolatot teremteni - és azt ti egykor szabadon elhagytátok. Viszont az ember Jézus át és át volt sugározva szeretettel, tehát az ősszubsztanciám - a szeretet - benne volt. Tehát lényét tekintve Isten volt - csak a külső burok volt emberi. Míg aztán ezt is átszellemítette, a test csatlakozott isteni lelkéhez, és így már semmi emberi nem maradt vissza benne, amikor Jézus a Megváltás Művét végbevitte.

Tehát aki engem fölismer Jézusban, az kimenekült a sötétségből - mert most már "maga a Világosság" vonja föl a magasba. A Világosság én MAGAM vagyok, és mert ez teljes egészében betöltötte az ember Jézust - rajta keresztül a Világosság a Földre sugárzott.

Ezt a fénysugarat akarom odaadni mindenkinek de, előtte szíveteknek meg kell nyílni felém. Ahhoz kell irányítanotok gondolataitokat, aki megteremtett, és ezt az akaratot önmagatoktól kell létrehoznotok - utána irgalmas szeretetem megragad és minden megtörténik, hogy Jézus Krisztusról helyes ismeretet szerezzetek. És amikor elismeritek őt mint ISTEN FIÁT és mint A VILÁG MEGVÁLTÓJÁT, aki EGGYÉ VÁLT VELEM - akkor már soha el nem veszhetek.

Ámen.

Földi felvirágzás – Gyors pusztulás

B.D. No. 8542

28. június 1963

Világi tekintetben állandó felvirágzást figyelhettek meg. Az emberek túlságosan is buzgón törekszenek a földi dolgok feljavítására, a jólétre. Minden gondolatuk a földi dolgokra irányul, az életviszonyaik javításának mindent alárendelnek. Szellemileg tekintve ez állandó visszalépés, mert állandóan Istentől elfelé törekszenek, elvesztik beléje vetett hitüket, és ezzel minden vele való kapcsolatukat. Ez annyit jelent, hogy Isten ellenfele veszi birtokba őket, a világi emberek között nagy a sikerük - csak arra az országra figyelnek, és ezért csak neki engedelmeskednek.

Földi jólét, megtiszteltetés, hírnév - ezek az ember céljai. Szellemi célt nem ismernek. Szívük ürességét és sivárságát sem érzik, mert azt teljesen betölti a földi terv és gondolat. Ezt a gondolkodást csak ritkán tudja valamilyen élmény megrendíteni, vagy megváltoztatni. Az emberek ebbe a hajszába csak ritkán fáradnak bele, és ritkán keresnek valami más célt.

Ezért érinti őket keményen a sors, ezért kell erőszakkal másfelé terelni a gondolataikat. Csak amikor maguk válnak képtelenné, hogy sorsukon változtatni tudjanak, amikor maguknak kell küzdeni - csak akkor adott a lehetőség, hogy ráébredjenek földi életük értéktelenségére. Maguk fölött olyan hatalmat kell elismerniük, aki erősebb, mint az ő életvagyuk, és felismerteti velük saját gyöngeségüket. De minden kemény sorscsapás csak eszköz, hogy az embereket fölrázza földi életük nyugalmaiból. Eszköz, amit Isten a felfogás megváltoztatására használ. Ilyenkor szenvedés vagy betegség, vagy egyéb nehéz élmény által kell felismerniük a földi törekvések értelmetlenségét. Ilyenkor gondolkodni kezdenek saját hiányaikon és gyengeségeiken, amely csődöt mondott hogy úrrá legyen az ilyen csapáson. Fel kell ismerniük, hogy függőségben vannak egy magasabb hatalommal szemben.

Csak ekkor kezd megváltozni gondolkodásuk, és törekvésük is más célra irányul, mint eddig. De mindig csak egyesek lesznek, akik visszafordulnak életútjukról - akik elszakadnak a világi törekvésektől, és akiket már nem téveszt meg, hogy a világ felvirágzik és sikeres.

Viszont a világi sikerek mindig nagyobb csodálkozást keltenek - és ez is a vég egyik jele. Mindig nagyobbak és nagyobbak lesznek a tervek, amiket kiviteleznek. De ezek mindig jobban eltérnek attól, amit Isten az embertől kíván, és aminek értéke van a túlvilágra.

Ahol a földi anyagé az elsőbbség, ott részes fél az ellenfelem is. Mert AZOK tartoznak hozzá, akik az anyag után vadásznak, és folyton az anyagi jólétre vonatkozó terveket kivitelezik. Ezek az emberek készségesen szolgálják ellenfeletemet, és mindig jobban láncolódnak az anyaghoz, így későbbi sorsukat is meghatározzák. Mert ha láttok is felvirágzást és haladást - csak rövid ideig örülhettek neki, mert hamarosan megsemmisül, és ti elvesztitek minden javatokat, amit anyagiakban szereztek. Isten be akarja bizonyítani, mennyire múlandó minden, és mennyire értéktelen, ami gondolataitokat foglalkoztatja.

Azért akik már jó úton vannak, ne engedjék megtéveszteni magukat. Gondolataitok ne jussanak tévútra, amikor azt hiszitek, a Föld még sokáig fennmarad, hiszen annyi emberi terv vár még megvalósulásra, melyek mind világi haladást, és magas életszínvonalat jelentenek.

Minden a földi utakon halad, és hamarabb véget ér, mint gondolnátok. Az emberek olyan életviszonyok közé kerülnek, amit elképzelni nem tudtok. Mert az isteni közbenyúlás a természeti erők által olyan változást teremt, amihez az embereknek alkalmazkodniuk kell. De erre csak akkor lesznek képesek, ha kapcsolatban állnak Istennel, és erőt kérnek tőle. Ezt biztosan meg is kapják, mert mindenki segítséget kap, aki az utat megtalálja hozzám - és járja is.

Csak ekkor ismeritek fel, mennyire múlandó dolog az anyag. Jó annak, aki ebből levonja a következtetést, aki el tud szakadni az anyagiaktól, és csak szellemi javak elérésére törekszik. Átadja magát Istennek, és Isten minden szükségén átvezeti, tőle állandóan áldást és támogatást várhat.

Ámen.

Van garancia az átvétel igazságára?

B.D. No. 8546

2. július 1963

Azt kérdezitek, miképpen lehetséges, hogy ellenfelem olyan gyakran bekapcsolódik az emberek gondolatvilágába - holott azok készek rá, hogy nekem szolgáljanak? Gondoljátok meg - hogy ti emberek tökéletlenek vagytok, hogy még nagyon sok megváltatlan szellemi rejtőzik bennetek, és azok ellenfelem hatására reagálnak. Ez így lesz, amíg annyira bensőségesen nem kapcsolódtok hozzám, hogy védőfal keletkezzen, amelyen ellenfelem nem tud átlépni, és nem is lép át, mert tudja, hogy én állok a fal előtt.

Gondoljátok meg továbbá, hogy milyen gyakran tévedtek amikor hangomat vélitek hallani, pedig a magatok véleményét öltöztetitek szavakba, és adjátok vissza. Vagy ha a magatok akarata gyenge, a túlvilági erők hajtanak szavak kimondására, és ti engeditek tulajdonba venni magatokat azoktól, akik - "szellemi vezető"-ként adják ki magukat.

A túlvilági birodalommal ti magatok hozzatok létre a kapcsolatot azzal az akarattal, hogy megtudjatok tőlük valamit. Közben biztosan azt kívánjátok, hogy bár én lennék, aki ad valamit. De gyakran hiányosak a feltételek amelyek közvetlen megszólításomat lehetővé tennék.

Ki ad jogot, és ki engedi meg a feltételezést, hogy én, Istenetek és Atyátok hallhatóan megnyilatkozzom? Nem gondoljátok, hogy igen nagy visszaélés történik a fogalommal: "az Atya hallhatóan beszél"!

Igaz, hogy mindenkire beszélek, akik vágyódnak beszédemre. De ezt a beszédemet az ember önmagában érzi - ez a lelkiismeret szava, amely állandóan tanácsot ad neki, óvja és figyelmezteti, hogy ismert akaratomat teljesítse, és hagyjon fel mindennel, ami Isten törvénye ellen van. Igaz az is, hogy közvetlenül megszólítok egy embert, ha annak nagy feladatot kell teljesíteni - ekkor direkt hallhat. Viszont ettől az embertől megkövetelem minden feltételelem teljesítését, amelyek hangom felzendülését garantálják. Mert ezeknek a feltételeknek a teljesítése hozza létre azt a falat, amelyen ellenfelem képtelen áthatolni. Tehát nem kapcsolódhat be, és ekkor garantált a belőlem származó tiszta igazság befogadása, amit terjeszteni lehet. Ez az a nagy feladat, amivel az igazság befogadása össze van kapcsolva.

Folyton a tiszta igazságot akarom a Földre vezetni, de az igazság hozzájuk vezetését maguk az emberek akadályozzák meg, amíg nem járta át őket teljesen az igazság utáni vágy, és amíg nem szabadulnak meg attól a szellemiségtől, ami birtokukban van. Ez akadályozza meg a belőlem való tiszta igazság hozzájuk áramlását. Én Szellemem által soha nem nyilatkozhatom meg ott, ahol még nem üres teljesen a szív, hogy aztán magam betölthessem. Viszont ellenfelem pont azon a helyen fog behatolni, és a világosság angyalának álcázva - közlést tesz. És nehéz lesz nektek embereknek kivizsgálni azt a szellemi értéket, amelyet eközben adott.

Azt kérdeitek, miért kapcsolódik be ellenfelem ott, ahol én beszélek? És én azt mondom: "Én nem beszélek ott, ahol ellenfelemnek alkalma van a besurranásra, és megnyilatkozásra." Téves hiedelem ott feltételezni munkálkodásomat, ahol ő besurranhatna.

Ahol én tevékenykedem, ott a fal áll. Ott megvannak a feltételek, amelyek lehetővé teszik a védőfal felépítését. És ellenfelem hiába fut neki, mert megszámlálhatatlan védőszellem áll készenlétben, hogy belépését megakadályozzák, és fényükkel viasszaszorítják. Ezért csak olyan területet keres, ahol belépése nem ütközik akadályba - ahol joga van belépni, mert hozzá hasonló készségű a kör, ahova belép.

Már az emberek negatív gondolatai elégségesek, hogy őt megtévesztő gondolatokra indítsák, amit aztán megpróbál átvinni azokra, akik hajlandók ezen szellemi gondolatok átvételére. És ez az eset mindig fennáll, amikor olyan emberek találkoznak össze a szellemi kijelentések felvételére, akik nincsenek valamennyien azonos szellemi felfogáson, és a tisztátalan erők visszautasítása nincs garantálva. Amikor folyton azt mondom, hogy minden emberhez beszélek - aki beszédem meghallására vágyódik - úgy ebből ne azt következtessétek le, hogy isteni hangomat hallhatóan észlelitek. Hanem azt, hogy beszélek minden ember szívéhez, és neki csak önmagába kell figyelnie, hogy engem megérthessen. Hangom zengő észlelése nagyon magas érettségi fokot kíván, és az csak nagyon ritka eset - és ha igen, akkor ahhoz igen nagy szellemi misszió kapcsolódik. Tehát amikor magatokban egy embert hallotok beszélni, és azt hiszitek, az én vagyok - azaz hangomat közvetlenül halljátok - akkor többnyire tévedtek, habár ilyen dolog lehetséges.

De nagy tömegben ez soha nem lehetséges, mert valamennyien nincsenek azonos érettségi fokon, ami pedig hangom felhangzásának feltétele. És azt is elhíhetitek, hogy mindenkit másképpen kell megérinteni ahhoz, hogy lelkének áldást hozzon. Hacsak nincsenek ketten-hárman együtt, és én köztük lehetek. Ekkor - ahogyan megígértem - megnyilatkozom azokon keresztül, akik a maguk módján beszélnek, és mégis a legtisztább igazságot mondják.

Ámen.

Az igazságnak megfelelő felvilágosítás Jézus Krisztusról, és a Megváltás Művéről

B.D. No. 8550

6. július 1963

Gyakran kell még tévedésekkel szembeszállnotok, mert ellenfelem dühe egyre jobban látható lesz. Az embereket csak hazugsággal, és téves gondolatokkal tudja megzavarni, ezért nincs tekintettel semmire, ami ebben meggátolná.

Mindig jobban támadja az igazságot, hogy aláássa tevékenységemet. Ez azonban nem sikerül neki, mert a Földön erős támaszaim vannak. Ezek nem inognak meg egykönnyen, mert én támogatom őket. Erejük már ott megmutatkozik, hogy felismernek minden tévedést, és így el is járhatnak ellene. Az ismerettel felruházott embert nem lehet könnyen megtéveszteni, és az a feladata, hogy amennyire lehetséges magyarázatot adjon embertársainak. Az ellenfél megpróbálja, hogy Jézus Krisztus Megváltó Művéről és értékéről tudatlanságban tartsa az embereket - mert amit nem tartanak helyesnek, arra nem is törekszenek. És ha az ellenfélnek sikerül Jézust olyan beállításba helyezni, hogy Ő egy ember, aki az államhatalom ellen vétett, amiért halálra ítélték - úgy az emberek nem találnak okot arra, hogy feléje, a keresztféle vegyék az útjukat. Hiányzik az ismeretük a Megváltás Művéről és irgalmas szeretetéről - és ez az ellenfél törekvésének az eredménye.

Bizonyos beszédbeli bátorság kell hozzá, hogy megcáfolják az emberek felfogását, mert az emberek csak ritkán ereszkednek bele az ilyen beszélgetésekbe, és a sátáni behatás következményeként Jézust lázadó forradalmárnak tartják. Ezért fektetek én súlyt arra, hogy Jézus Krisztus Megváltó Művét kihangsúlyozzam. Ezért lép Ő előtérbe, mert eme irgalmas tevékenységének teljesen más összefüggések szolgáltatják az alapját. Lehetőség szerint ezt kell az embertársaknak megmagyarázni, hogy e hatalmas misszió okát megértsék. Az én ellenmunkálkodásom ezért az, hogy a tiszta igazságot vezetem a Földre, e nélkül az emberek már régóta a legteljesebb tudatlanságban lennének Jézus Krisztusról, és megváltó tevékenységének jelentőségéről. Mert ha a valóságnak megfelelően tárják elétek ezt az ismeretet, akkor megértitek és elfogadjátok.

De ha a másik ábrázolást kapjátok, akkor hajlamosak lesztek, hogy mellékfigurát lássatok benne, és nem azt, akiben én magam váltam emberré, akivel én, az Isten egyé váltam. Jézus istenségét az ellenséges oldal tagadja. Pedig ez a legfontosabb probléma, amit fel kell dolgoznotok - mert nektek Jézus Krisztusban ENGEM KELL FELISMERNETEK ÉS ELISMERNETEK.

Ezért mindig kinyilatkoztatom magamat egy embernek aki tudatosan beleegyezik, hogy ezt kinyilatkoztathassam neki, és az emberek megkapják a pontos ismeretet a Megváltás Művéről, és Isten emberré válásáról. Azokról az emberekről van szó, akik ezt az ismeretet készségesen magukévá teszik, és Jézusban hozzám fordulva velem örökké össze akarnak kötődni. Aki ismeretet szerzett, hogy kicsoda Jézus, és mi indította, hogy megjárja a földi utat - az valóban nem járja hiába földi útját, mert tudatosan törekszik a végső célra, hogy lelke végérvényesen egyesüljön velem, aki magam testesültem meg a Földön Jézusban. Azért annyira fontos ez az ismeret, mert terjesztése mindig ellenfelem iránti eljárást jelent. Neki csak az a fontos, hogy minderről az emberek tájékozatlanok maradjanak - vagy hogy az ember Jézusról téves magyarázatok lássanak napvilágot. Ha Jézust csak olyan embernek ismerik meg, aki vétett az államhatalom ellen, úgy ez arra való, hogy mint lényegtelenen átnézzenek - és a földi életcél már elhibázott. Viszont az igazságnak megfelelő fölvilágosítás sem segíti nagyon a tökéletesedést a Földön, ha közömbösen, minden eleven hit nélkül fogadja valaki, ha az ember nem akar lelkének hasznát szerezni az igazságból, ha nem gondolja át komolyan mit is jelent Jézus Krisztus Megváltó Műve.

Ennek a forma-kereszténységnek is ellenfelem a létrehozója, hogy megakadályozza a komoly keresésben az embereket, hogy komolyan járják az utat a kereszthez, hogy megváltást kapjanak bűneiktől. Hiszen földi létük oka a bűn elkövetése volt. Az ellenfél mindent megtesz, hogy megakadályozza a megváltást Jézus Krisztus által. Az ember törekedjen komolyan, hogy tökéletessé váljon, és én Jézusról, és a megváltásról gondolatait fölvilágosítom, így ezeket hasznossá teheti a maga, és embertársai lelki üdvére.

Az ember AKARATA a döntő - és az ellenfél ezt az akaratot szeretné maga alá rendelni, és ebben csak Jézus tudja megakadályozni. De épp ezért kell elismerni őt és megváltó művét, hogy az emberek az igazságnak megfelelő magyarázatot kapjanak. Ez további törekvésre sarkallhatja, és célját is elérheti általa. Akarata állandóan erősítést kap, ami már Jézus Krisztus MEGVÁLTÓ TETTÉNEK következménye. Ezért állandóan megmarad a küzdelem a világosság és sötétség között, ellenfelem folyton tovább akarja sűríteni a sötétséget - de én is állandóan adom a világosságot, és ellátom az embereket az igazságnak megfelelő fölvilágosításokkal. Aki kegyelmeimet köszönettel fogadja, az megmenekül ellenfelem hatalmától, és a Földön eléri célját.

Ámen.

Az emberek kötelessége a tévedésre figyelmeztetni

B.D. No. 8553

9. július 1963

Minden tetszésemre van, aminek szeretet a magyarázata. Ha szeretetben éltek, minden Akaratomnak megfelelő lesz, amit tesztet, vagy amit nem tesztet. De magatok előtt számadást kell tennetek, hogy milyen szándékok mozgatnak, legyen az bármilyen cselekedet.

Egy embernek akartok használni - vagy általánosan? Segíteni akartok, és meg akarjátok őrizni felebarátotokat minden fajta kártól? Világosságot akartok, és magyarázatot adni? Pusztítani, nyugtalanítani, az embertársakat megterhelni - vagy a tévedéseket kiigazítani, helyette igazságot hozni? Egyszóval: ADNI akartok, vagy KAPNI? Mindezeket át kell gondolni a szeretet tükrében. Mert akkor betölt a tudat, hogy amit tesztek, az megfelel akaratomnak. Megérzitek, hogy az én akaratom a tévedések feltárása. Tőletek az igazság terjesztését követelem, ez a feladat áll az első helyen!

Azért vezetem a Földre a teljes igazságot, hogy mint világosság sugározzon a sötétségbe. A belőlem induló szellemi javak nem mondanak ellent egymásnak soha. Ha így lenne, nem én lennék a forrás, ahonnan a szellemi javak származnak. Téves szellemi érték nem indulhat ki tőlem. Tehát nektek, akik tőlem a tiszta igazságot kaptátok, ezeket a tévedéseket világosan fel kell ismernetek! Ezután - ügyelve arra, hogy a szeretet parancsát meg ne sértsétek - fel kell tární a tévedést. Vigyázva, hogy meg ne sértsétek azokat, akik tévedésben éltek! Amikor magasból érkező szavaimmal a téves szellemi értékeiket megcáfoltátok - amelyeket ők eddig is tőlem eredőnek hittek - jóakarattal felismerhetik, ki az aki általatok beszél hozzájuk. Mert a tévedést mindig feltárom, hogy felismerhető legyen. Ezt olyan edényen keresztül tehetem meg, aki alkalmas a belőlem induló szellemi áramlat felvételére.

Bár mindenki jogot formálhat arra, hogy "Isten felvevő edénye" legyen, de csak aki komoly szeretettel vizsgál, az ismeri fel hangomat, és nem esik nehezére, hogy helyesen ítéljen. A tévedést oly módon fedem fel, ahogyan csak az teheti, aki valóban tudással bír.

Ennek ellenére szükséges hozzá a tévedésben élő ember jóindulatú akarata, hogy a hangomat a másik emberben felismerje. Ahol hiányzik ez az akarat, a legvilágosabb magyarázatot sem értik meg. Ez az ember minden magyarázat és utalás ellenére tévedésekben marad.

Az az egy biztos, az általam adott oktatás mindig felismerhetővé teszi, hogy ki az, aki adta. Formában és tartalomban tökéletességet bizonyít. Felismerhető ki az, aki az olyan problémákat, amelyeket értelem szerint megmagyarázni nem lehet, mindig tisztán, jól érthetően megoldja. A tudatlanság, a szellemi hiányosság az embereket vakká teszi. Felismerhetitek rajtuk az olyan erők hatását, amelyek nincsenek még abban a tökéletességben, hogy az én megbízásomból szellemi javakat vezessenek a Földre.

Amikor az ember a maga "gőgjében" nem ismeri fel az ilyen hiányosságait, akkor a követeimen keresztül adott tiszta igazság sem ad neki saját világosságot. Hiányzik belőle a belső alázat, amely garantálja az örök igazságok megértését. Mindig ellenállásba ütköztök ott, ahol az ellenfelem megerősödött a tévedések által. Az emberek nem képesek lemondani a tévedésekről abban a szilárd meggyőződésben, hogy azok tőlem való közlések. Én minden embernek meghagyom a szabad akaratát. Majd ismételten megérintem, és figyelmeztetem, induljon keresésre. De akkor is a maga akarata a döntő.

Ámen.

A visszavezetés folyamata

B.D. No. 8564

20. július 1963

Nem veszhet el örökké semmi, ami belőlem, az erőmből keletkezett. Fennmarad, mert nem múlhat el, és feltétlenül visszatér hozzám. Ez örök rendem törvénye. Viszont a lényyszerű, aki mint tökéletes isteni lény indult ki tőlem – szabad akarata folytán ellenkezőjére is változhat - odaadhatja tökéletességét, és isten-ellenes lénné alakulhat.

Ezt meg is tette - és én nem akadályoztam meg ebben, mert tervem volt velük, és az minden teremtetett lény elé azt a célt állította, hogy: "gyermekemmé" legyen. Ilyennek én nem teremthettem meg, erre szabad akaratból mindenkinek magának kell törekedni. Tehát leválásukat nem akadályoztam meg, hanem egy visszavezetési folyamatot állítottam föl az összes egykor elbukott lényyszerű számára. Az egykor kisugárzott erőmet, amellyel a lényeket létrehoztam, most a Teremtés különféle dolgaivá alakítottam át. A lényeket megszámlálhatatlan részecskére oldottam, és a teremtés dolgait ezek

elevenítették meg. Tehát akaratomnak megfelelően most termékenyvé vált az erő. Azaz, most minden teremtetett dolog a neki kiutalt feladatot, mint természeti törvényt, teljesítette. Mert ok és cél nélkül nem teremtettem semmit. Minden teremtetett dolognak rendeltetése van. Bölcsességem, szeretetem és hatalmam így létrehozott egy földi világot, amely minden bukott részecskét magába fogadott. Ezek lassan mindig magasabbra érlelődtek, majd valamikor mint egyedi lény, újból eggyé lesznek. A valamikor elbukott ős-lény testet ölt mint ember, hogy a szabad-akarati próbát megállja - vagyis hogy most szabad akaratból felém forduljon, mert egykor szabad akaratból fordult el tőlem. A fölfelé fejlődésnek ez a végtelenül hosszú útja a részecskére oldott ős-lény számára a szolgálat útja - ellentétben a bukásával, amelynek oka a gőg és uralomvágy volt. A visszatérés csak a megszakítatlan szolgálat útján mehet végbe - és pedig a muszáj-állapotban - míg aztán egyszer mint ember szabad akaratból szolgál, amire a szeretet hajtja. Ez biztos tökéletességet garantál neki a Földön.

Végtelenül hosszú ez az út, amit az egykor elbukott ős-lény megtesz, ami mint ember a szabad akarat állapotában megteheti a végső döntést. Ez az út annyira kínos, hogy az embertől elvetetik a róla való visszaemlékezés. Mint embernek szabadon kell döntenie. Ha erről a kötött állapotáról ismerete volna, az befolyásolná gondolatait és akaratát. Döntésre a félelem hajtaná, az pedig értéktelenné tenné a lélek számára a döntést. Az ember szabadon, szeretetből szolgáljon, és így vigye lelkét a kiérlelődésre. Ezért járja a földi útját.

Mert az ember az egykor elbukott ős-szellem, akinek végtelen szeretetemből minden lehetőség megnyílik, hogy újból azzá legyen, aki kezdetben volt: egy nagy tökéletességben élő lény, aki szabad akaratából kifolyóan maga igyekezett a tökéletesség elérésére. Ezt én nem adhattam volna meg neki. Így - ami "teremtetett dolog" volt - most az ÉN KÉPMÁSOM - a gyermekem lett.

Ez volt a cél, ami kezdet óta előttem lebegett, és ami végtelenül hosszú fejlődési menetet kívánt, és amit úgy kell érteni, hogy az én "Örök Megváltó Tervem." Ezért emberek, legyen tudatos bennetek, hogy ti vagytok az a bukott szellemi, akik most kevéssel a cél előtt álltok. Ezzel azt mondom, hogy kapcsolódjatok hozzám szabad akaratból. A kapcsolódás azt jelenti, hogy váljatok szeretetté, hogy egyesülhettek velem, a Örök Szeretettel.

Most már tudjátok, a létet nem emberként kezdtétek, hanem örök idők óta léteztek. Tudjátok azt is, hogy belőlem nem ebben a tökéletlen állapotban léptetek ki. Gyöngesége és vétke az embernek van, nem vagytok tökéletes lények, épp ezért soha nem indulhattatok ki belőlem ebben az állapotban, mert én csak tökéleteset tudok teremteni.

Ez gondolkodásra készíthetne, és elvezethetne arra a felismerésre - kell, hogy a földi létnek valami célja legyen! Tehát, hogy el kell jutnotok arra a tökéletességre, amelyben kezdetben voltatok, és amit szabad akaratból elhagytatok. Ismeritek a feladatot, hogy szeretetté kell válni, mert az az ősi elemetek, mert ős-szubsztanciátokban ugyanazok vagytok, mint én.

Mint ember még messze vagytok a tökéletességtől - de isteni teremtmények vagytok, és azok is maradtok. Nem múlhattok el soha. Én mindig gondot viselek rátok hogy tökéletessé váljatok, és biztos hogy eléritek egyszer a végső célt: hogy velem bensőségesen egyesüljete, és mindörökké megmaradjatok.

Hogy mint emberek ezekről a dolgokról nagyon keveset tudtok, annak a gyenge szeretet az oka. Magasfokú szeretettel már a legteljesebb ismeretben lennétek, közel a beteljesedéshez. Az ismeretet én megadom, csak ti legyetek készségesek az elfogadásban. Legalább kívánság legyen bennetek, hogy valamit megtudjatok Istenetek és a Teremtés Művének összefüggéseiről. Valóban, én bevezetnék minden erre vonatkozó igazságba, és ti a földi utat tudatosan járnátok azzal a céllal, hogy végképp egyesüljete velem. Tökéletességre jutnátok - és egy örökké tartó boldog életre.

Ámen.

Higgyétek el szívesen oktatlak, amikor felismerem, hogy az igazságnak megfelelő magyarázatot kértek, mert belőlem csak világosság árad és az átsugárzik a sötétségen.

Ti azonban még fény nélküli területen vagytok, ahova a világosságot oda kell vezetni, amíg annyira beteltek vele, hogy már magatok is sugározhattok. A belőlem induló fénysugár felvételére felvevőképességetek lesz, amint felvilágosítást kértek a még megvilágítatlan területről. Ilyenkor már sugározhatok rátok, lassan ismét az ismeret állapotába helyezhetlek, és bevezetlek a boldogító tudásba.

Legyen világosság bennetek, legyen róla tudomástok, hogy honnan érkeztetek és mi a végső célotok. Ezt a tudást csak magam adhatom - aki benneteket a maga öröme teremtett.

Belőlem indultatok ki, Szeretetem ereje teremtményeket helyezett ki magamból, akik azonosak voltak velem. Önálló lények voltak, akiket mint önmagam miniatúráit teremtettem meg. E teremtményeknek életet adtam, azaz hozzám hasonlóan képesek voltak a munkálkodásra és teremtésre. Hangomat is felfoghatták, és így ismeretük volt rólam, mint Istenükről és Teremtőjükről. Hűségesek voltak hozzám, és felettébb boldogok. Az egykori boldog szellemek Birodalmáról ti emberek semmit, vagy nagyon keveset tudtok. Ezt a Birodalmat mindenekelőtt azért teremtettem meg, mert hasonmásaimban fel akartam magamat ismerni, mert edényeket teremtettem magamnak, amelyekbe szeretetemet beleönthettem. Mert a szellem-lények megteremtésének ez volt az oka, végtelen szeretetem szét akarta ajándékozni magát, szét akartam ömleni a hasonló lényekben, akik mondhatatlan örömet szereztek nekem tökéletességükben.

Egy szellemi világot teremtettem a magam öröme élőlény lakókkal. Megelevenítettem a legcsodálatosabb teremtményekkel, és örültem boldogságuknak, amit szereztem nekik. Minderre a Szeretet készítetett, ami őselemem volt - és most is az. Ez a szellemi világ végtelen időig fennmaradt harmóniában és bensőséges kapcsolatban velem, Teremtőjükkal és fenntartójukkal.

Ezek a lények akaratukban és szeretetükben végtelen időig azonosak voltak velem, mert az elsőként teremtett lény, akit teljes tökéletességben helyeztem ki magamból, mély szeretetben hűséges volt. Határtalan boldogságot talált az újabb és újabb lények teremtésében, akik az én erőm és az ő akaratainak felhasználása által keletkeztek - ahogy ez az én akaratom is volt, mert irántam érzett szeretete folytán a lény akarata ugyanaz volt, mint az enyém. Tehát minden harmonikus volt a szellemi világban, és semmi sem történt ami akaratomnak ellentmondott. Ez volt a határtalan boldogság világa, mert minden teremtmény telítve volt erővel és világossággal, és alkotott a saját akarata szerint - ami az én akaratom is volt, ameddig szereteterőm minden teremtményemet átsugárzott.

De ez a tökéletes állapot nem maradt meg, mert akaratommal a teremtményt nem vertem bilincsbe. Istensége jeleként minden egyes lénynek szabad akaratot adtam. Lucifernek, az első teremtett lénynek is volt szabad akarata, de visszaélt vele. Lucifer szabad akaratból ugyanazt akarhatta mint én, határtalanul boldog lett volna, és az is maradt volna örökké. De akaratainak szabadságával visszaélt, helytelen irányba fordult, aminek egy szellemi forradalom volt a következménye, akkora kihatással, amit ti emberek nem tudtok megérteni. Azonban ti emberek ennek az egykori szellemi forradalomnak vagytok az eredménye.

Az elsőként teremtett lény, Lucifer, szavak által állandó kapcsolatban volt velem - amint minden teremtett lény is, aki gondolkodóképességgel bír - és ezáltal képes volt szavaimnak fordított értelmet is adni. Szabad akarata volt, és ezért gondolkodásának irányát is megváltoztathatta. Kiléphetett az örök Rend törvényéből és teljesen fordított felfogást állíthatott fel, ezáltal saját magában és az őt követő lényekben gondolkodásbeli zűrzavart keltett, aminek nagyon súlyos következményei voltak.

A fordított gondolkodásmódot átvitte a lényekre is, akik az ő akarataból, de az én erőm felhasználásával keletkeztek. Ennek eredménye egy ellenem irányuló általános felkelés lett. A lények szembeszegültek velem, már nem fogadták el szeretetsugárzásomat ellenállás nélkül, ezáltal

elgyengültek, és elvesztették világosságukat. Fellázkodtak az örök Rend törvénye ellen, és gondolatuk saját utakon járt.

Az ősteremtésű szellemek seregében hihetetlen káosz keletkezett, akiknek most dönteniük kellett, hogy kihez akarnak tartozni, aminek következménye aztán számtalan lény tölem való elfordulása volt. Azonban én mindezt nem akadályoztam meg, egy még nagyobb boldogsághoz vezető utat ismertem fel benne, mint amit a „teremtett” lényeknek adhattam - akik ugyan teljes tökéletességgel indultak ki belőlem, azonban mégis csak „műveim” voltak.

Most, a tölem való eltávozás után lehetőségük van, hogy „gyermek”-ként térjenek vissza hozzám, ami olyan állapotot hoz nekik, ami messze felülmúlja eredeti boldogságukat. Azonban ezt a visszatérést szabad akarattal kell létrehozni, mert csak ekkor lesz teljesen független tőlem, hatalmamtól és akaratomtól - ennek ellenére akaratomban fog mozogni, mert ezáltal most elérte a tökéletességet, teljesen visszatért akaratomba.

És ti emberek, amikor a Földön éltek, ezen a hozzám visszavezető úton vagytok. Ha tele vagytok jóakarattal, akkor ismét átjárhat szeretetem világossága, és visszanyerhetitek azokat az ismereteket, amiknek egykor birtokában voltatok, de szabad akarattal lemondtatok róla.

Nem ismerek nagyobb boldogságot, mint ennek az ismeretnek a közvetítése, mint ismételten felajánlani nagy szeretetemet, és megváltoztatni világosság- és ismeretnélküliségeteket, hogy ismét határtalan boldogsághoz jussatok, hogy célokat elérve mint igaz gyermekek térjete vissza örök Atyátokhoz, akinek szeretete a tietek, és örökké a tietek marad, mert egykor az ő szeretetéből keletkeztek.

Ámen.

Miért szól Isten az emberhez?

B.D. No. 8568

24. július 1963

Emberek, gondoljátok meg, micsoda nagy jelentősége van annak, hogy Istenetek és Teremtőtök magam hajol le hozzátok, hogy megszólítson! Biztos, hogy ennek valami olyan célja van, amit egész mélységében nem tudtok felfogni. Magam hajlok le hozzátok, hogy megszólítsalak, tehát bizonyára nagyon fontos, hogy beszédemet meghalljátok, hogy rajtam keresztül valaminek az ismeretébe jussatok, amit én nagyon fontosnak tartok.

Nem csak figyelmeztetést és óvást kaptok - az ismeret fokát is emelni kívánom, és amennyire csak lehet utmutatásokat is adok. Elsőként a sötétséget akarom levenni rólatok, amiben vagytok. Ezért megmondom hogy mi a sötétség oka, és hogyan lehet eltávolítani. Világosságot adok, mert a sötétség boldogtalan dolog számotokra, és a sötétben nem találjátok meg az utat a nappal világosságához.

Elvesztettetek minden világosságot, minden ismeretet. Rólam - Istenetek és Teremtőtökről - aki Atyátok akar lenni, már semmit nem tudtok. Magatokról sem tudtok semmit, hogy kezdetben kik voltatok, miért változtatok meg, és mi célból járjátok a földet. Teljesen ismeret nélküli állapot ez, ami isteninek egyáltalán nem mondható. Pedig ISTENI EREDET vagytok, valamikor tökéletesek voltatok - tehát volt világosságotok. Ismertétek a folyton rátok sugárzó igen nagy szeretetemet, amely a sötétséget megakadályozza. Így tisztán és világosan minden összefüggést megértettetek, és tudástok olyan volt, amit csak isteni lény birtokolhat.

De ezt a tudást, ezt az ismeretet és világosságot szabad akaratból leadtatok. Magatok pedig egy világosság nélküli állapotba zuhantatok. Fogalmaitok összezavarodtak, nem tudtatok már semmit megérteni - sem magatokat, sem létetek célját, sem a velem való összefüggéseket. Pedig az én szeretet-erőmből jöttetek létre. Sötétségbe zuhantatok, és a sötétség addig tart fogva, amíg szabad akaratból újra nem vágyakoztok szeretetem sugárzására, amely aztán már újra megajándékoz ismerettel és világossággal.

És főnről jövő szavam ebbe a sötétségbe hangzik. Megértitek-e a szeretetnek azt a mélységét, amely ismét oda akarja ajándékozni, amiről szabadon lemondtatok? Megértitek-e, mekkora értéke van

szavaimnak? Hogy ez HATALMAS KEGYELEM részemről? Ember ennél nagyobb kegyelmet nem kaphat, mert lehetővé és könnyűvé teszi hogy visszatérjete a szeretetbe. Közvetlenül megszólítalak - áthidalom a széles szakadékot, amely még köztünk fennáll. És a Világosság Birodalmából a kegyelem áradata ömlik a Földre, hogy átitassa, és hogy szellemi szárazságtokat étellel töltsse be.

Meg akarom változtatni a nyomorult állapotot amelyben az emberek vannak, segítséget fogadasítok, hogy kitaláljanak a sötétségből, és világosság sugározzon feléjük. Készségesen el kell fogadniok, hogy további életútjukat megvilágítsák vele, és biztosan célba jussanak - mert a cél mindig a világosság, és sohasem a sötétség.

Irgalmasságom igen nagy tettét nyújtom az embereknek amikor azoknak, akik egyszer már visszautasították szeretetem világosságát, most szeretetem ugyanazon fényét újra megkaphassák, mert azt a Földre vezetem - habár az emberek NEM KÍVÁNKOZNAK UTÁNA! Kevesek kivételével - akiket aztán közbülső hordozóknak szánok, hogy a világosságot a sötét helyekre elvigyék.

Minden ember részesüljön belőle, kegyelemem ajándékától senki ember ne legyen megfosztva. Világosságom körébe mindenkit be akarok vezetni, és megpróbálom hogy rásugározzak, és aztán már a világosság lényei vezetik, akik csak arra várnak, hogy egy ember megnyíljon szerető gondoskodásuk számára.

A Földre folyamatosan világosságot sugározok, mert egészen a végig a sötétség csak mélyülni fog. De aki világosságot kér - annak adok. Az ismeret állapotába ismét beléphet, mert magam vezetem be abba a mély ismeretbe, amit kívülről nem kap meg. Hacsak nem küldötteimtől kapja, akiket magam vezettem be a tudásba.

Kegyelmi ajándékaimat sok embernek felajánlom. És aki csak egy kicsit is vágyódik a fényre - annak világossága lesz, bevezetem az igazságnak megfelelő tudásba, ami majd boldoggá teszi. Adományaimat gazdagon kiöntöm mielőtt a vég elérkezik. És a vég elérkeztéig minden jóakarátú ember megváltoztathatja hiányos állapotát. Kap világosságot, és ha szeretetből kiindulva cselekszik, meg is szaporíthatja. A végtől akkor már nem kell félnie, mert már tudja mi a földi élet oka és célja.

A cél elérésére már tudatosan törekszik. Akarata helyes: döntést tett, visszakívánczik hozzám, és most már célját biztosan el is éri.

Ámen.

A test és lélek átszellemítése – Mi az anyagi test?

B.D. No. 8573

28. július 1963

Minden kérdésre úgy akarok válaszolni, hogy érthető legyen nektek - még akkor is, ha az Malacsony lelki érettség miatt a mélyebb összefüggéseket nem is értitek meg. Nem hagylak felvilágosítás nélkül azokról a problémákról, amelyek foglalkoztatnak, és amelyeket nem vagytok képesek egyedül megoldani. Amennyire vágyódtok a világosságra - annyi legyen a világosságtok. Az emberi lélek összeállítása ugyanúgy megy végbe, ahogyan végbement a feloszlása, amikor szubsztanciálisan elkeményedett, és lehullott tőlem.

A teremtés dolgain átment, és megérlelődött részecskék összegyűltek. A kő, növény és állatvilág újra szabaddá tett minden részecskét, amely egy bukott szellemhez tartozott. Ezek egyesültek, és megalkották az ember lelkét. Tehát a lélek egy bukott szellem, aki hozzám, a kiindulásához visszatér, ha az utolsó akarati próbát - amely a szabad akaratának függvénye - megállta.

A lélek az anyagi testben egy testi burokan van. A test még a fejlődés kezdetén álló, megszámlálhatatlan szellemi szubsztanciából áll. Minden anyag - a fejlődés kezdetén álló szellemi, amely érettebb szellemet rejt magában. Ez szintén szolgál, és így érlelődik. Az "anyag" tehát még hosszú út előtt áll, amíg maga is testet ölthet mint "lélek". A szellemi szubsztancia útja mégis különféle hosszúságú lehet. Pld. ha gyorsabban kiérlelődik az a szellemi, amit mint anyag őriz, de az is lehet, hogy az anyag oszlik fel hamarabb, pld. amikor minden ellenállás nélkül szolgál, vagy a benne szolgáló szellemi ellenállása hamarabb megtörik.

Ez utóbbi akkor következik be, ha olyan környezete van ahol tudatosan törekszenek felém. Ezt minden szellemi jótéteménynek érzi, fejlődési útja lerövidül, mert gyakori szolgálatot engedélyeznek neki.

Ezt úgy értsétek, hogy ahol nincs szellemi törekvés, ott az anyag "összehalmozódik", mert ragaszkodnak hozzá. Nem engedik szolgálni, és ebben az anyagban meghosszabbodik a kötöttség állapota. De éppígy meg is rövidülhet, ha az ember nem törekszik a javak tárolására, hanem annak a kevésnek amije van, állandóan szolgálni kell. Ilyenkor az ember az irántam, és az anyag iránti beállítottságával járul hozzá az anyag gyorsabb feloszlásához. A benne lekötött szellemi többször cserélhet formát, gyorsabban érlelődik, gyorsabban jut odáig, hogy mint lélek összegyűlhetnek részecskéi, és ember formában ölthet testet!

Ugyanígy a lélek földi-testi burka szintén megszilárdult matéria, amelynek szubsztanciái egy valamikor elbukott ős-szellemhez tartoznak, és mint lélek egyszer majd szintén leteszi a Földön az utolsó akarati próbát. Amikor az embernek sikerül a földi élet alatt egyszerre testét és lelkét is átszellemíteni - ami RITKÁN fordul elő, de mégis lehetséges - akkor testének szellemi szubsztanciái a lelkéhez társulnak, és ők is elérnek bizonyos fokú érettséget. Most a világosság lényei, akik a bukott szellemet gondozzák, szintén olyan hatást gyakorolnak a még formába kötött lényeszerűre, hogy gyorsabban érlelődjön. Az a lélek, aki az átszellemítést testével is végbeviszi, a másik léleknek minden szubsztanciájára sok olyan erőt sugároz, amely annak a még hátralevő fejlődési menetre hat.

Tehát a lélek AZ ÁTSZELLEMITETT TESTÉT IS ÁTVISZI a túlvilágra, és ott az átszellemített szubsztanciákat mint erőt sugározza arra az őslényre, akihez tartoznak.

Ez a lény majd sokkal rövidebb idő alatt teszi meg a maga fejlődési útját, mert földi tartózkodása alatt ez a kiérlelődött szellemi - amelyet az egykor benne lakó lélek már megváltott - most megakadályozza, hogy mint ember visszazuhanjon a mélységbe. Sőt erőben és formában is hatást gyakorol a lélekre, és fokozott törekvésre serkenti.

Ezért tekintse az ember igen nagy feladatának, hogy a testét is átszellemítse. Tegyen meg mindent, hogy a saját lelke mellett ezt a másik lelket is segítse, akinek a szubsztanciái a földi élet alatt az ő anyagi testében szolgáltak. A halál óráján elpusztul a földi anyag. De az átszellemített test a lélekhez csatlakozik, majd mint erő ismét ahhoz az ős-szellemhez árad, akihez tartozik. Az jelentős segítséget érez, és majd emberi állapotában soha nem zuhan a mélységbe, mert ezt átszellemített szubsztanciái megakadályozzák. Tehát a test fájdalma és szenvedése árán sok éretlen szubsztanciát kiérlelődésre segíthettek. Kisebb engesztelő áldozatot is hozhattok ezekért a szellemi lényeszerűekért, amikor testi szenvedéseiteket tudatosan és megadással viselitek. Ez a test még megváltatlan szubsztanciáit jóra indítják, és a ti, a még megváltatlanok iránti szeretetetekhez, és a test átszellemítésére irányuló törekvéseitekhez ők is hozzájárulnak.

A földi élet alatt tehát nemcsak a magatok lelkét érlelhetitek, hanem egy másik ős-szellemet is gyorsabb érlelődésre segíthettek, ha szeretettel, és segítőkészséggel megváltást visztok minden bennetek lévő ős-szellemnek, aki még ellenfelemhez tartozik. Ha ez a megváltás nem megy végbe, a test is elindul a maga útján - feloszlik és elenyészik. Így valamilyen formában megszámlálhatatlan kicsi, és még kisebb élőlénynek tesz szolgálatot. Útja így hosszabb, de egyszer majd ezek a szubsztanciák is összegyűlnek, és az ő testbe-öltözésük is végbemegy.

Arra mindig gondoljatok, hogy az anyag a fejlődés kezdetén álló szellemi. Ez a maga formájában egy érettebb szellemit hordoz, és így lehetővé teszi, hogy az szolgálhasson, és ezáltal a szellemi magasabbra fejlődhessen. A test és lélek szétválasztását mindig meg kell tennetek, talán akkor jobban megértitek, hogy a test fájdalmának és szenvedésének mi az oka és célja. Jézus keresztútját is ezért állítják szemetek elé, hogy kövessétek. Mert értetek hordozta, az emberiség bűneiért! Az ő lelke teljesen büntelen volt! Ennek ellenére mondhatatlanul szenvedett! Amikor szenvedtek gondolatok rá, hogy nektek is készen kell állnotok arra, hogy engesztelést hozzatok azért a szellemiért, amely mint külső forma szolgálatokra áll, hogy ti tökéletességre jussatok - az ő szenvedés- útját így jelentősen megrövidíthetitek. Vigyen rá a szeretet benneteket, hogy megváltásra segítetek mindent, ami bűnössé lett.

Más volt a helyzet Jézus testével. Az teljesen átszellemítve támadt fel a halálból, és fennmaradt mint a látható burkom, hogy mint tőlem teremtetten lény, látható Isten legyen, és maradjon mindörökké. Jézus teste földi anyag volt, viszont isteni erő nemzette. Olyan szellemi szubsztanciákból állt, amit a földi testszerinti anya, Mária megszült, és amelyek követeléseikkel, ösztöneikkel és gyengeségeikkel is alkalmazkodtak a környezethez, tehát a körülvevő anyag befolyásolni tudta őket. Ezért a test kívánsága éppolyan volt, mint a többi emberé - tehát a test reagált minden kísértésre, ami kívülről érte.

Viszont JÉZUS AKARAT-erejével mindezeknek ellenállt és ez állandó küzdelmet jelentett. Állandó készségre volt szüksége, hogy SZERETETBEN tevékenykedjen, mert Jézus minden szubsztanciát meg akart váltani, amelyek ember volta miatt lelkével kapcsolatba kerültek. Szubsztanciái semmilyen más őszellemhez nem tartoztak, az én teremtetten műveim voltak. Ehhez megkerestem azt az embert, aki képes volt Isten akarata szerinti rend alapján szülni, tehát aki majd, magában hordozza azokat a szubsztanciákat, amelyek SZÁMOMRA a testi burkot képezték, s amelyeket majd meg kell váltani - ugyanakkor ahhoz a lélekhez tartoztak, aki rejtve volt bennük.

Értsétek meg: Jézus testét, és Mária testét tisztán és bűn nélkül nemzették, de egy bűnös világban tartózkodtak, és ezért ennek a világnak a támadásai nem kímélték meg. Igaznak kellett bizonyulniuk, még erősebb és keményebb küzdelmet kellett vívniuk, mert ellenfelem az anyagon keresztül még megnyilvánulhatott, és mindenben ami egy ilyen tiszta lelket körülvevett - támadhatta. Támadása a legkülönbözőbb kísértésből állhatott, amelyeknek egy ember ki van téve, és az ezek elleni küzdelem minden ember feladatához hozzátartozik.

Ez még érthetetlen lesz nektek embereknek, de elhihetitek, hogy Jézus teste hiánytalanul átszellemült, ugyanúgy Máriáé is. DE JÉZUS AZ EGYETLEN LÉNY, AKI A BURKÁT MAGÁVAL VITTE A SZELLEMVILÁGBA, ÉS OTT IS MEGTARTOTTA! Mert minden általam teremtetten lény látható Istenévé akartam tenni. Végbement a test és lélek hiánytalan egyesülése velem, ami többé már soha föl nem oldható.

Hogy Jézus lelkére még sok megváltatlan szellemi ráakaszkodott és szorongatta, az szintén igaz, és hogy ezért Jézus küzdelme ezek ellen a sötét hatalmak ellen nagyon nehéz volt - azt is már többször hangsúlyoztam.

Ezek az erők ellenfelem megbízásából akarták elbuktatni, ezért Jézusnak küzdenie kellett az ilyen kísértések ellen, amelyek sohasem a maga testéből indultak, hanem azok a sötét hatalmak tették, amelyek igénybe vettek minden kívülről, és az ember Jézust körülvevőket, hogy minden módon szorongassák. És így a maga tiszta és büntetlen teste ellenére mérhetetlenül kellett küzdenie, és szenvednie. De az éretlen szellemiek közül sokat meg is váltott, és azok földi, utolsó kiérlelődésüket is megkapták. Ezek az emberek később felismerhetők voltak azáltal, ahogyan állást foglaltak Jézus mellett, és Jézus követésének az élésében. Tehát soha nem lehet azt gondolni, hogy élete könnyebb volt a büntetlen test miatt. Lerázhatatlanul sok éretlen szellemi akaszkodott lelkére, akiket nem dobhatott félre - és meg is akart váltani, hogy további fejlődési útjukban segítse őket.

De éppannyira legyen számotokra az is hihető, hogy teste átszellemített állapotban a lélek tulajdona lett és maradt. Mert egy emberben való tartózkodásom mindezt a szokatlan dolgot is feltételezi, valamint a tiszta szellem-nemzést, és olyan születési folyamatot, ami szokatlan volt, és elárulta az isteni tevékenységet.

Ennek ellenére JÉZUS EMBER volt, és a küzdelem, valamint a testi szubsztanciák átszellemítése is hasonló módon ment végbe benne, ahogyan minden emberben.

Ezt a szeretet és a szenvedés hozta létre - és mindig a szeretetre és szenvedésre van szükség, hogy az ember hiánytalanul szellemivé váljon a földön.

Ámen.

Az anyag, és az anyag feladatának magyarázata

B.D. No. 8575

31. július 1963

Minden anyag megszilárdult szellemi. És az egész földi-anyagi világ nem más, mint az egykor tőlem kisugárzott szellemi erő, amely az ős-kezdetben nem tett eleget rendeltetésének. Rendeltetése teljesítésére nem kényszerítettem - holott öröktől való törvényem szerint tevékenykedniük kellett volna. Ezért lett belőlük különféle teremtmény, ezek a természet-törvény alapján végezték munkájukat, és ezt a munkát a muszáj-törvény keretein belül tették. A törvény kötelező tevékenysége által a szellemi mindig magasabb fokra jutott - tehát a teremtés a legkülönbébb fejlődési fokon álló szellemiből tevődik össze. A fejlődés a legkeményebb köztől a növényen és állaton keresztül fel az emberig folytatódik. A fejlődést minden egyes teremtett dolog állandó szolgáló tevékenysége garantálja. Az anyag ismételt feloldódik - azaz a szellemi állandóan cseréli a külső formáját, ez a külső forma mindig valami magasabb fokú, és így a szellemi lassan kiérlelődik benne. Majd eljut arra a fokra, amikor megtestesülhet mint ember, hogy szolgáló tevékenysége által ettől az utolsó földi formától is megválhasson.

A külső burok, azaz a külső anyagi forma mindig érettebb szellemit rejt magában, hogy kiérlelődését szolgálja. Maga a burok minden új forma-cserénél feloszlik, és a benne rejlő szellemi szubsztancia egyesül a hasonló érettségű szubsztanciákkal. Így vesznek fel mindaddig új formákat, míg össze nem gyűlt minden erő, ami az őskezdetben mint lény létezett. Most a lényből megint lény lett, a maga kezdeti minőségében. De szeretete nincs, mert azt nem akarta elfogadni tőlem. A Földön - most mint ember - áthaladó ős-szellem a szeretetet mint Szeretet-szikrát kegyelmi ajándékkul kapja tőlem. Most - mint egy ember lelke - az ős-lény képes a tökéletesség elérésére. Újból olyan tökéletes lehet, mint volt kezdetben, amikor elindult tőlem. És amikor eljut a tökéletességre, én akkor értem el a célt, amit a lény teremtésekor magam elé tűztem.

Végtelen hosszú az az idő, amíg az egykori lény átmegy a Föld teremtett dolgain. Amit most mint anyagot láttok, annak az átalakulásához roppant hosszú idő kellett, mert a szellemvilág első kemény anyaga nem igen tette szabaddá a szellemit. És ha a természeti törvények befolyása nem oszlatná szét a kemény külső formát, örökkévalóságok is eltelnek, amíg egy könnyebb lazítás végbemehet. A közetvilág úgy enged meg egy könnyebb életet, hogy vagy önmagában megváltozik, vagy szétesik, és szabaddá teszi a benne megkötött szellemit. Az most egy könnyebb formába kerülve újból kötötté válik. Így lesz a forma mindig könnyebben feloszlatható, a forma változtatása könnyebbé válik, és a teremtés minden dolga lehetővé teszi, hogy szellemi érlelődessen benne. Így kel lassan életre a kezdetben elkeményedett szellemi.

A külső forma cseréje mindig gyorsabb lesz, és az egész természetben állandó az élet és halál - a keletkezés és elmúlás. Ennek ellenére a fejlődéshez mégis végtelenül hosszú idő kellett, és az ember ezt az időszakot fejezi be.

A dolgokat mindig szétválasztva kell nézni. Egyrészt minden külső forma olyan szellemi, amely a maga fejlődése kezdetén áll - másrészt minden külső forma olyan szellemit rejt magában, amely már magasabb érettségi fokon van, és most ezen a fokon érlelődik. A külső burkot tehát nem kell úgy értékelni, mint ami benne van. A külső forma feloszlása a benne lévő szellemi számára szabadulást jelent - egyúttal az őt borító anyagnak is a magasabbra való fejlődés újabb fokát jelenti.

A burok-anyagoknak még sok időre van szükségük, hogy az utolsó fázisban a lélek részei lehessenek. De minél engedelmesebb a külső burok a szolgálatban, A MAGA FEJLŐDÉSE is annál gyorsabban halad - természetesen mindig a törvényes rend szerint. Mint külső burok, az emberi testnek igen nagy a feladata. A testet képező szellemi szubsztanciáknak gyorsabb fejlődést hozhat, ha

minél engedelmesebben alávetik magukat a lélek követeléseinek. Tehát ha még a földi élet alatt a lélekkel együtt szellemivé válnak.

Ez egy másik ős-szellem számára megrövidítheti a földi utat, mert szokatlan szolgálatával, szenvedésével hozzájárulhat, hogy az az ős-szellem visszatérjen hozzám, amikor földi útját járja, ugyanis nem kell a mélybe való visszaeséstől félnie, mert a már átszellemített szubsztanciák garantálják a biztos eredményt.

És hogy most ezt tudjátok, késztesen arra, a földi élet alatt teljesen tudatosan törekedjete a test átszellemiesítésére. Tehát olyan életet éljete, amely szeretetparancsolatom alapjain áll, mert a szeretet az az út, amely elvezet a test átszellemítésére.

Ámen.

A földi élet értelme: szeretetből cselekedni

B.D. No. 8576

31. július 1963

Ismételten az ember földi életéről akarok magyarázatot adni. Az erről való ismeret felelősségteljesebbé teszi az életvitelt - ha ezt tudjátok és hisztek benne. De amikor elétek tárom, teljes hitetlenségbe is ütközhet. A földi életben sokszor kerültök olyan helyzetbe, amikor a földi lét céljáról kezdtek gondolkodni. Ezek a gondolatok ismételten felmerülnek, és olyan beszélgetések is eszetekbe jutnak, amelyek felvilágosítással is szolgálhattak volna. Az ilyen dolgokat a gondolkodó ember többször is átrágja - és akarata szerint felismerésre is juthat.

Folyton azt akarom, az emberek ne csak a világi dolgokról elmélkedjenek, hanem olyan gondolatköröket is érintsenek, amelyeket nem lehet ugyan bizonyítani, de ha komolyan foglalkoznak vele, mégsem tagadhatók le. Lelkének csak akkor eredményes az út amelyen jár, amikor az ember gondolatilag ezekre az utakra tér - mert a földi élet oka és célja, hogy a lelke kiérlelődjön.

Tehát lényeges, hogy az ember rádöbbenjen: nem azért van a Földön, hogy itt külső jólétben és gazdagságban éljen. Ezt többnyire nem akarja elhinni, és rákényszeríteni nem lehet, hogy elhiggye. De ha olykor gondolkodik róla - eljuthat gondolkodása megváltoztatására. Talán többet foglalkozik a Szellemi Birodalommal - holott az nem bizonyítható. Az életvitelen múlik, hogy hívó emberré válik-e valaki. Mert amint a szeretetből induló tetteket nem hagyja figyelmen kívül, amint segítőkész és jóakarátú, hinni is megtanul, és előbbre jut fejlődésében.

Ezért kell az embereket folyton a szeretetből végzett cselekedetekre biztatni. Erre gyakran egy jó példa is elég. A hitetlenség megszűnik, mert a szeretet feltétlenül felébreszti az életbe vetett hitet. Tehát a szeretetből fakadó tettekre a hit felébresztésére is feltétlenül szükség van. De mert az emberek között elhidegült a szeretet, meghatódottá kell tenni a szívüket, hogy újra szeretetteljessé váljon. Mert szeretet-képessége mindenkinek van. Szellemem egy szikráját a földi élet mellé mindenki megkapta.

A szeretetkészséget megint csak valami nagy szükség tudja elindítani. Amikor az embereket nagy sorscsapások érik, amikor egymásra vannak utalva, akkor a segítőkészség is napvilágra kerül - hacsak még nem keményedett el teljesen az illető szíve, és nem lett teljesen az ellenfelemé. Az ilyen menthetetlenül elveszik, ha lejárt a lélek érlelődésére előirányozott idő.

Szeretet nélkül a földi élet üresjárat. A lélek nem nyert semmit, és megmaradt régi állapotában. Még jó ha nem süllyedt mélyebbre, oda, ahonnan egyszer már feldolgozta magát. Most csak az utolsó feljebb lépésre lett volna szüksége. Szeretet nélkül egy lépést sem tud tenni - viszont szeretetre nem lehet az embert kényszeríteni. A szeretet szabad akarátú döntés, és az egyetlen alkalom arra, hogy célját a Földön elérje. Tehát hogy lelke kiteljesedjen, és ős-állapotába újra visszatérjen.

Ezért kell a szeretetet újra és újra tanítani. Ismételten kell az Isten és emberszeretet parancsára figyelmeztetni. És ismételten szükséghelyeztetel és nyomorúsággal kell szívüket érinteni, hogy a szeretet-szíkra felgyulladjon, és világos lánggal égjen. Ezért képezek folyton a Földön olyan tanítókat, akik embertársaiknak a szeretetet prédikálják, akaratomat hirdetik, és olyan ismeretbe vezetik be őket, amit csak szeretettel lehet elérni.

Ezért küldöm ki a világba a végidők apostolait, hogy hirdessék az Evangéliumot, amit magam vezetek a Földre. Tevékenységem mindig szokatlan, és mindig nyilvánvaló hogy én vagyok az, mert azt akarom hogy az emberek megtanuljanak hinni. Mert az emberek már nagyon eltávolodtak a hittől, már nagyon eltávolodtak azon helyektől ahol szavaimat hirdetik, és szavam elveszti erejét amint nem szellemben felébredt ember hirdeti.

Pedig az embereknek el kell jutni az életre. Tanuljanak meg elevenen hinni - mert csak ekkor törekszenek hozzám, és csak akkor fejlődnek magasabbra. Viszont SZERETET NÉLKÜL A FÖLDÖN NEM ÉRNEK EL SEMMIT. Akármit tesznek, kell hogy az indíték a szeretet legyen. E nélkül minden halott amit tesznek.

Emberek - ezt tudnotok kell! Kérdezzétek meg magatoktól - mi indít gondolkodásra, szavakra, tettekre?

Csak ha a szeretet hajt, akkor lesz minden jó előttem amit mondotok, szóltok, tesztek. Ekkor magasabb érlelődésre visz benneteket. De ahol hiányzik a szeretet mint motiváció, ott mindez haszon nélkül van, mert csak azért vagytok a Földön, hogy az életviteletek középpontja a szeretet legyen. Ez a célotok, és az is marad. A szeretet által velem egyesültök - AKI AZ ÖRÖK SZERETET VAGYOK.

Ámen.

Az Isten iránti szeretetet az emberek iránti szeretet tanúsítja

B.D. No. 8584

11. augusztus 1963

Ismételten mondom: támogassátok embertársaitokat amikor szükséghelyzetben vannak. Segítsetek - mindegy hogy anyagi vagy szellemi ínségben vannak-e. Amikor önzetlen felebaráti szeretetet gyakoroltok, teljesítitek a földi élet célját. Ha testvéreitek felé fordultok - az irántam való szeretetet bizonyítjátok. Én mindenkinek Atyja vagyok, és vágyódom a szeretet után, és legyen ez a szeretet mindenkié, aki belőlem indult. Testvéreitek gyakran jut szellemi ínségbe, és ekkor segítenetek kell, mert a földi nyomorúság elmúlik, de a szellemi nem. A szellemi ínség mindig segítséget igényel, akár a Földön, akár a Szellemi Birodalomban.

A szellemi ínség elsősorban a szeretetlenségből áll, és ezáltal hiányos a lélek minősége. Pedig a Földön a szeretet által kell kiérlelődnie. Amikor embertársatoknak szeretetet adtok, úgy az viszont szeretetet ébreszthet, és az illető lényét megváltoztathatja. Ugyanazt akarja tenni mint ti, ha példáttal igazi szeretetben való éleést mutattok neki. Legnagyobb segítség, ha szeretetet adtok. De az is, ha az Evangéliumot prédikáljátok, tehát ha az emberek

Istenét és Teremtőjét úgy állítjátok a szemük elé, mint A SZERETET ISTENÉT, aki mindenben Atyjuk, és azt akarja, hogy amikor az emberek bajban vannak úgy kérjék őt, mintha az ATYJUKAT KÉRNÉK.

Próbáljátok az embereknek szellemi javakat adni. Ha mindazt amit tesztek szeretettel adjátok, hozzásegítitek hogy lelkileg kiérlelődjön. De felebarátokat anyagi szükségeiben is támogatnotok kell. Ezzel is viszont szeretetet ébreszthettek, mert a szeretet ERŐ, és soha nem marad hatás nélkül. Kivéve, ha felebarátod már teljesen ellenfelemhez tartozik, mert akkor mindent visszautasít, és nem érzi a szeretet hatását.

A szeretet tettei által lélekben erősödtek. Ezért minden alkalmat ki kell használni a szeretet gyakorlására. Bármilyen legyen is az az ínség amiben felebarátod szenved - figyelni kell rá. Ne menjetek el közömbösen mellette, ne hagyjátok ínségében, mert akkor ti is szeretetlenek vagytok, és nem teljesítitek a földi feladatot. A feladat abban áll, hogy újból magatokra veszitek ős-lényeteket, szeretetté váltok - mert kezdetben is szeretet voltatok.

A szeretet-parancs mindig megmarad az első és a legfontosabb parancsnak. Az embereknek mindig az Isten és az emberszeretet Evangéliumát kell hirdetni. Akármilyen heves érzelmi rezdülések töltenek el, ha felebarátodat figyelmen kívül hagyod, soha nem tudsz igazi szeretettel felém fordulni. Az irántam érzett igazi szeretet csak azzal jut kifejezésre, ha szeretettel tevékenykedtek embertársaitok

körül. Ezzel tanúsítjátok, hogy igazán szerettek. Aki szeretetében közömbös, vagy langyos felebarátja iránt, az soha nem érez szeretetet irántam, mert hogyan szerethetne engem - akit nem lát - amikor nem veszi tekintetbe azt, akit lát?

Az utolsó időben az emberek között elhidegült a szeretet, azért vannak olyan messze tőlem. Én, mint a SZERETET, csak a szeretet által kapcsolódhatok össze az emberrel. És a szellemi ínség is azért olyan nagy, mert a szeretetnélküliség egyúttal hitnélküliséget, tudatlanságot és erőtlenséget is jelent. Azt jelenti, hogy még mindig annak hatalmában vagytok, akiből hiányzik minden szeretet, és folyton megakadályozza az embereket, hogy szeretetet gyakoroljanak. Pusztulásukat akarja, azért tartja őket távol tőlem. Ennek ellen kell állni, keresnetek kell az utat, hogy eljussatok hozzám. És ezt úgy éritek el, ha szeretetből tevékenykedtek. Ezért mondom: "Amit testvéretek közül a legkisebbnek tesztek - nekem teszitek!" Én a felebaráti szeretetet úgy értékelem, mint az irántam gyakorolt szeretetet.

E nélkül hogyan bizonyítanátok, hogy szerettek? Ha hiszitek, hogy mint Atya szerettek minden gyermeket, akkor nektek - a gyermekeimnek - a szeretetemet viszonzotok kell. Azt is tudjátok, gyermekemnek tekintek minden embert, hogy egyformák vagytok, tőlem kiindult teremtmények. Szeretettel kell lennetek egymás iránt, és közösen felém fordulni. De egymást is hordoznotok kell - meg kell védeni a másikat, nehogy kárt szenvedjen, és mindenféle bajban segítenetek kell. Össze kell tartanotok, helyre kell állítani az igazi testvérek közötti viszonyt, majd közösen kell Örök Atyátokhoz törekednetek.

Csak ekkor van meg bennetek az a szeretet, amit az emberektől követelek. Hiszen ősszubsztanciátokban azonosak vagytok, és mind az isteni szeretetből keletkeztek. Amint megváltozik az emberek egymás közötti viszonya, amint a szeretet lesz minden gondolatnál és tetteknél a meghatározó - tökéletességetek is fokozódik. Újból azok lesztek akik egykor voltatok: szeretettől átitatott teremtmények, akik mindig egymás boldogítására törekednek. Mert ahol szeretet van, ott a szeretetet befogadó lénynek is kell lenni. Teljesen mindegy, hogy én az ősforrás, vagy ti - a szeretet-erő állomás - sugározzatok tovább a szeretetet.

Kell egy lénynek lenni, amelybe szereteteket bele sugározhatjátok - ezért a Földön az embertárs ez az edény. A szeretettel - amit tőlem kaptok - az embertárs felé kell fordulnotok. Mert ti semmit nem tudtok adni, amit előzőleg ne tőlem kaptatok volna. A bennetek lévő szeretet-szikrát én táplálom, amennyiben szeretetem mindinkább cselekvésre indít, és ez megint a felebarátnak szól. Állandóan cselekvésre ösztönözlek, amint szeretetem belétek sugározhat.

A szeretet gyakorlásával bizonyítjátok: nekem megengedtétek hogy szeretetem belétek sugározhasson, szíveteket megnyitottátok, és megengedtétek hogy szeretetem belétek juthasson. Ezzel odaadásotokat bizonyítjátok, mert különben elzárjátok szíveteket, és nem munkálkodhatnék bennetek. Csak akkor érlelődtek, ha nem éltek egyoldalúan, ha gondoltok embertársatokra, és testi-lelki sorsa a ti ügyetek is. Lelketek érlelődik amikor azon próbálkoztok, hogy az útját felém vezessétek, és akkor is mellette álltok amikor földi nyomorúságában kifejezi, hogy segítséget vár tőletek.

Az egymásra ható kiérlelődés miatt éltek együtt a Földön. Mindig van alkalom, hogy szolgáló szeretetben tevékenykedjétek. Csak legyen bennetek jóakarát, engedjétek magatokat kormányozni, és mindig felém - Istenetek és Teremtőtök felé - forduljatok, akit elismertek mint atyákat, és a gyermek szeretetét viszitek hozzá. Ekkor majd mint testvérek szeretitek egymást, és jól tesztek egymásnak. Ezzel lelketek érlelődik, és eléri földi célját: a szeretet által összekapcsolódik velem, az ÖRÖK SZERETETTEL, és örökké boldog lesz.

Ámen.

Mi volt Jézus teste? I.

B.D. No. 8586

14. augusztus 1963

Isteneteknek és Teremtőtöknek semmi sem lehetetlen. Amit akarok, az megtörténik, és amit teremteni akarok, mint kivitelezett gondolat már előttem is áll. Előttem nincsenek határok - sem eszmékben, sem kivitelezett művekben /dolgokban/ legyen az szellemi vagy anyagi szubsztanciákból.

Mert a legvégső alapjaiban minden szellemi, és teljesen mindegy, hogy földi vagy szellemi teremtés áll a szemetek előtt.

Viszont hogy e szellemi szubsztancia önmagában milyen, azt egyedül én tudom megítélni. Egyedül én tudom, hogy egy elbukott szellemi-e, vagy közvetlenül kisugárzott szellemi erő, ami akaratom szerint vett formát magára. Mert minden erőt átalakíthatok, és a teremtés mindenfajta dolgává alakíthatok. A tőlem közvetlenül kisugárzott erőnek is adhatok olyan tulajdonságokat, amelyek az egykor bűnössé vált szellemihez tapadnak - amikor az az utolsó formában, az emberi testben van, és egy lelket rejt magában, hogy az kiérlelődjön.

Egy általam létrehozott olyan test, ami nem lett bűnös szellemi, AKARATOM ÁLTAL olyan gyengeségi állapotban lehet, vagy olyan jegyeket viselhet magán, ami minden más testre is rátapad - ha ennek megvan a határozott célja. Minden akaratomon és hatalmamon múlik. De az isteni, a tiszta mindig befolyásolást kap, és a világ és az anyag általi kapcsolat révén szorongattatásokba jut. Mivel Jézus Megváltó Művénel egy fölöttébb fontos misszióról volt szó, a tisztátalan ellen-erők különösen erősen dolgoztak, hogy a tiszta istenire, Jézus külső formájára hatást gyakorolhassanak. Mert az isteni-szellemi erősugárzás - ahogyan az testen látható volt - nem vált olymódon tevékenyé, hogy elpusztított volna mindent, ami ellenkezett vele, vagy tevékenységében hátráltatta volna. Megelégedett annyival, amivel a többi testi külforma, és ellenállást gyakorolt. Tehát megszelídítette az őt szorongató szellemi, és egyformán csatát vívott minden támadással szemben. Az ember Jézus példát akart mutatni embertársainak, hogyan éljenek, hogy megszabaduljanak a sötétség erőitől.

Hogy Jézus teste földi anyag volt - az nem tagadható, de ez a földi anyag az ÉN SZERETETEM, BÖLCSESSÉGEM, ÉS ERŐM műve volt. Nem egy elbukott ős-szellemből lett véve az őt alkotó szubsztancia, hanem belőlem kiinduló erő volt, ami megsűrűsödött akaratom által, és lett belőle forma. De ez a forma éppolyan kemény követelésekkel lépett Jézus elé, mint akármilyen más forma. Amint a belőlem való erő a Földre érkezik - tehát ahol a tökéletes szellemi az ellenfelem birodalmába jutott, akkor ezeket a tökéleteseket a még át nem szellemített szubsztanciák szorongatják.

Viszont megváltást kell kapni minden Jézusba kapaszkodó szubsztanciának, így ezek mintegy az egész testet birtokba vették, és annak küzdeni kellett, nehogy megadja magát. De erejét emberfölötti módon sem használhatta, mert példakép volt az emberek előtt, és ezért szokatlan erők által előnyöket nem élvezhetett. Olyannak kellett lennie, mint minden más embernek, és hogy teste az én erőmből keletkezett, az semmi előnyt nem hozott az át-istenülés küzdelmeibe.

Lelke számára ez az állapot bilincs volt, és ez végtelenül kínozza. Lelke a szabadságból és a legvilágosabb fényből érkezett - és a sötétségben kellett tartózkodnia. Ez a sötétség ráborult testére is, kínokat jelentett amiket lelke érzett, de teste ezeket nem kerülhette el. Mert Jézus szeretete következtében fölismerte az összes összefüggést, és megadta magát sorsának, azaz pontosan előre látott mindent, és már ez leírhatatlan kínt okozott. De hiánytalan átistenülést csak rendkívüli szenvedések és túlméretezett szeretet tudott létrehozni.

Amikor egy a Világosság honából való tiszta, büntelen test és lélek kénytelen volt a Sötétség Fejedelmének területén élni, itt állandó védekezésben kellett lennie ellene, és erői ellen. Azok pedig mindent megkíséreltek, hogy testét bűnre vigyék, hogy az ember Jézus is elbukjon a bűnben - de ez nem sikerült Lucifernek. A küzdelem nehéz volt - de az ember Jézus győzött, és bebizonyította: a szeretet által lehet annyi erőt szerezni, hogy ellenállhasson az ellenfél minden támadásával szemben.

Ehhez kereszthalálával megszerezte minden ember számára az erős akarat kegyelmét, ezért minden embernek megvan a szabaddá válás lehetősége a maga börtönéből. Nincsenek kiszolgáltatva többé ellenfelemnek, hanem JÉZUS KRISZTUSBAN segítséget kapnak. Rábízhatják magukat, mert mint ember megérti őket, és ha erre kéri, valóban kiszakítja őket az ellenfél hatalmából. Ő tudja, az ellenfél mennyire szorongatja testeket, hogy lelkek kiérlelődését megakadályozza. Tudja, hogy a földi élet egy nehéz küzdelem, mert a test még az ellenfél része, és Ő nem akarja szabadon átadni. De Jézus meghozta a kereszten az áldozatot, hogy szabaddá válhassatok: vérével megváltott, hogy megszabaduljatok minden bűntől.

Ámen.

Szenvedés a test és lélek átszellemüléséhez

B.D. No. 8593

21. augusztus 1963

Csak erőáramomba kell jutnotok, azaz tudatosan adjátok át magatokat nekem, és szeretetem sugárzására nyissátok meg szíveteket. Ekkor szeretetem ereje hatni kezd bennetek, de a kapott erőt inkább a lélek érzi, és nem a test, mert újabb szellemi haladást könyvelhet el. Gondoskodjatok róla, hogy testetek segítsen ehhez, de arra is gondoljatok, hogy van még éretlen szellemi is bennetek, mert még nem vagytok tökéletesek. És ennek az éretlen szelleminek segítségtekre van szüksége, mert enélkül nem képes még itt a Földön kiérlelődni.

Ez a segítség abban áll, hogy a bennetek lévő még éretlen szellemi reám bizzátok, hogy erőt küldjek neki. Ezt azzal közvetítitek, hogy csöndben imádkoztok érte. Ellenfelem gyakran meg akar gátolni benneteket a szellemi munkában, és ilyenkor ezeket a még nem szellemi részeket használja föl, hogy akár testileg, akár lelkileg szorongassanak. De nektek ekkor is tudnotok kell, hogy a bennetek lévő még éretlen szellemiért mondott imátnak mindig van eredménye. Azért az ellenfél minden támadásánál forduljatok hozzám oltalomért és védelemért.

Higgyétek el, hogy semmi sem lehetetlen, és én rendkívüli módon is képes vagyok hatni, ha nektek eléggé erős hitetek van. És ha ezek a még át nem szellemítettek nem engedik magukat megszelídíteni, és nem válnak szellemivé — úgy távoznunk kell tőletek. De ezzel igen nagy kegyelemtől fosztják meg magukat, mert annak idején engedélyt kaptak, hogy hozzátok társulhassanak, hogy a testetekben, a ti külső formátokban előnyben részesülhessenek, és ott veletek együtt átszellemüljenek. Ismételten közöljétek velük, hogy megkapták ezt a kegyelmet, és próbáljátok rávenni őket, hogy a ti akaratotokhoz csatlakozzanak, és lelketekhez hasonlóan érlelődjenek meg ők is. Saját fejlődési menetüket rövidítik meg, ha tanácsaitokat elfogadják.

Viszont megadással és türelemmel vegyétek magatokra, amit fájdalomban el tudtok viselni, mert biztos, hogy érlelődést hoz, és ti egyszer megköszönitek a szenvedést, amit el kellett viselnetek. Ha megadástok és türelmetek által átszellemül bennetek a még ki nem érlelődött szellemi, akkor magas fokú érettséget értek el a Földön, annyira, hogy közel lesztok a tökéletességhez, amikor a földi élettől el kell válnotok. Erőm mindenkor kész segíteni, és azoknak a szubsztanciáknak az átszellemítésére is elég, melyek még a fejlődés kezdetén vannak. Viszont erőmet tudatosan kérjétek, és engedjétek, hogy szívetekbe sugározzam.

Imádkozzatok hozzám — gondolatotok engem keressen, és kívánja folytonos jelenlétemet. Legyen bennetek vágyakozás szeretetemre — és én szívesen teljesítem. Csak adjátok át nekem magatokat, és legyetek készek szeretetem erőáramának felvételére — mert ennek feltétele a mindenkori bensőséges kapcsolat. Ha elmerültök azokba a gondolatokba, amelyek a Szellemi Birodalmat, engem, Isteneteket és Teremtőtöket érintenek, akkor erőáramlatom felvételére is készek vagytok, szíveteket kinyitjátok — és én újból úgy sugározhatom rátok szeretetemet, mint volt kezdetben, amikor még az irántam való forró szeretetben boldogok voltatok.

Az én szeretetem ugyanaz maradt — csak a tiétek csökkent le. De most érje el ugyanazt a fokot, amely olyan boldoggá tett az őскеzdetben. Ezért kell magatoknak hozzám jönnötök, mert én mindig készenlétben vagyok számotokra. Megajándékozlak mindazzal ami boldoggá tesz, szereteterőmmel átjárom testeteket-lelketeket, amely aztán a végső tökéletességre és kiérlelődésre vezet.

A velem való kötelék által már szenvedni sem tudtok — bár embertársaitoknak ez úgy tűnik. A bensőséges kapcsolat érzéketlenné tesz minden szenvedés iránt. Az én erőm erősebb lesz, és ez árad szét rajtatok. Az vagy teljes gyógyulást hoz nektek, vagy ha eljött az órátok, fájdalommentes átmenetet a Szellemi Birodalomba. Mert ha bensőséges a hozzám való kapcsolódástok, úgy a Földön elértétek célotokat.

Ámen.

Csak akarnának az emberek hinni a szeretet Istenében, aki boldogságot akar készíteni nekik! Viszont a nagy bajok miatt, ami ismételten éri az embereket - a nagy sorscsapások, mindenféle nagy katasztrófa láttán - nem képesek fölkelteni magukban azt a hitet, hogy minden baj részemről a szeretet megnyilvánulása, mert tudom mivel lehet még megmenteni az embert, hogy eljusson a boldogságra.

A kevésbé fájdalmas eszközök nem hatnak rátok, és ha szelíden beszélek - nem hallgattok meg. Mégis el kell jutnotok oda, hogy hozzám forduljatok, és amikor minden könnyű eszközöm csődöt mond, akkor fájdalmas eszközt kell használnom, hogy rám gondoljatok, hogy segítségemet kérjétek. Mert segítségemet megtapasztaljátok - hogy a szeretet Istenét megismerjétek.

Valóban, minden szeretetteljes, atyai közléseimet megkaphatjátok, amelyek tudtul adják akaratom. És amint akaratomat teljesítitek, nyugodtan és eredményesen élhetitek az életet. De ha szelíd beszédemre nem figyeltek, másképpen kell felismertetnem magamat - mert szeretetem nem mond le rólatok, és mindent megpróbálok, hogy megnyerjelek magamnak, és felébresszelek az életre, ami örökké tart. Mert az enyémeek vagytok, és csak távol tartjátok magatokat tőlem. De én azt szeretném, ha ismét magatoktól visszatérnétek hozzám.

És akármilyen nehéz szenvedéssel, vagy sorscsapással találkoztok, azok mindig eredményt ígérő eszközök, amelyeket felhasználok, mert szeretlek és soha nem mondok le rólatok, akármilyen hosszan akartok is ellenállni szeretetemnek.

Tehát ne csodálkozzatok, mert szaporodnak a bajok és sorscsapások - hiszen a véghez közeledünk, és én még mindig meg akarom menteni a lelkeket a száműzetés sorsától. Ez viszont csak akkor lehetséges, ha ti elismertek Isteneteknek és Teremtőtöknek. Ha a bajok idején segítséget kértek tőlem abban a hitben, hogy én tudok segíteni, és akarok segíteni - hiszen belőlem kiindult gyermekeim vagytok. És higgyétek el, akkor majd a szükséghelyzet is csökken, és határozottan érzitek segítségemet. Akkor mint a szeretet Istenét is felismertek - mert velem való kapcsolatotok benső világosságot ad rólam!

Az elkövetkező időben viszont sok szerencsétlenség jön a Földre, és csak azok látják meg benne segítségemet akik már megtaláltak, akik hiszik hogy az emberiséget szellemi nyomorából ki akarom vezetni. De a többiek majd kételkednek bennem, vagy teljesen megtagadják a szeretet Istenét. Mert annyira tapadnak a világhoz, hogy a Szellemi Birodalommal nincs semmi kapcsolatuk, tehát azzal a Birodalommal, ami nem ebből a világból való. Gondolkodásuk és érzelmük tisztán a világra irányul, minden utalás az Istenre gúnyolódást és visszautasítást vált ki, míg aztán olyan szükséghelyzetbe nem jutnak, amiből ki sem látszanak. Akkor ismét teljesen közel lépek hozzájuk, megengedem hogy felemelkedjen bennük a "csak az Isten segíthet" gondolata. S a nagy ínség már el is hagyhatja őket, mert az Istenhez fordultak.

Így magyarázható meg minden fájdalmas esemény, minden katasztrófa és egyéb sors-esemény, mert mindez nem véletlen, hanem vagy az akaratom, vagy hogy megengedem. Célja, hogy lökést kapjon ahhoz, hogy hozzám találjon. De ha a szív akkor is kemény marad, akkor csak természeti esemény képes észre téríteni az embereket. De az ilyen sem kényszerít hitre. A teljesen betokosodott emberek ebben sem ismerik fel - és nem ismerik el - a magasabb hatalom kezét. Ekkor már teljesen elbuktak - és a száműzetés sorsa vár rájuk.

De amíg a Föld a régi formájában van, addig még megpróbálom az emberek akarátát megváltoztatni. És még sok olyan eszközt használok hozz, amit nem tudtok Isten szeretetével összeegyeztetni. De én tudom, mi szolgálja az egyes ember javát, tudom milyen a lelke, és annak megfelelően gyakorolok rá hatást.

Viszont boldognak lehet benneteket nevezni, ha meg vagytok győződve egy szerető Istenről és Atyáról. Akkor mindent higgadtan elviseltek amivel találkoztok, akármilyen nehezen is érint. És mindig csak hozzám menekültök, és én valóban nem okozok majd csalódást, mert a hívó embert

mindig megóvóm és megsegítem, mert hite megengedi hogy szokatlan módon is hatást gyakorolhassak rá.

És a helyes hit a helyes szeretetből indul, és ez a szeretet hozzám törekszik - az Örök Szeretethez. Tehát az ember a maga szeretetével szoros kapcsolatba lép velem, és többé már nem távozik tőlem. A Földön megállta az utolsó akarati próbáját - szabadon mellettem döntött - és végképp eloldódott ellenfelemtől, egyedül ezt akarom elérni amíg az ember még a Földön tartózkodik. Azt akarom, hogy ismét bemehessen igazi otthonába, abba a Birodalomba ahol üdvösség és boldogság van, ahol már megszűnt a fájdalom, és megtalálta örökké tartó életét.

Ámen.

Bizonyítékokkal nem szabad hitre kényszeríteni

B.D. No. 8598

27. augusztus 1963

Én nem foglak kényszeríteni - ezért szabad akaratú hitre kell eljutnotok. Nem szabad bizonyítékokkal hitre kényszeríteni. Ennek ellenére jóakarattal könnyű bizonyítást teremteni, ha a szíveteket engeditek beszélni, és nem egyedül az értelmet. És ha szavam érzélem szerint kellemesen érint, már van is bizonyítékotok, és jelzi, hogy engedtetek hogy szívetek beszéljen. Tudnotok kell, én mindig a szíven keresztül fejezem ki magamat, és ezzel már bizonyosak lehettek hogy engem hallottatok - és ezzel már könnyű lesz számotokra hogy higgyetek. Ezt a szabadságot meg kell hagynom - ezért soha nem tudtok majd százszázalékos bizonyítékot felmutatni, hogy tőlem - Atyátoktól - kaptátok a megszólítást. Viszont ti önmagatokban hordjátok a bizonyítékot, és bensőtökben meg lehettek győződve - ha jó akarat van bennetek.

Tehát az akarat maradjon teljesen szabad a döntésében, hogy kapcsolatba lép-e velem. Ez nem állna fenn, ha bizonyítékok kényszerítenék, mert a kapcsolatot csak félelemből teremtené meg. És ha gondoltok rám, azt biztosan nem azért tennétek, mert szerettek. A csak gondolati kapcsolódás pedig értéktelen a lélek számára. Ezért meg kell lenni a lehetőségnek, hogy szavamat vissza lehessen utasítani, mert ti kételkedtek benne, hogy az "Én szavam" lenne. Szavam elfogadása egy bizonyos szeretetfoktól függ, amely képessé teszi, hogy fölismerje szavaimat. Ezért szavamat mindig csak ott fogadják a szívükbe, ahol már felgyulladt a szeretet. Ekkor már a szavaim általi szellemi kényszerről nem lehet beszélni. De ahol hiányos a szeretet, ott szavam nem bizonyíték erejű hogy elfogadják.

Tehát az emberen múlik, hogyan viszonylik szavaimhoz. De nagy segítséget jelent, hogy mielőtt állást foglalna, szavaimat értelem szerint átgondolja - ha egyáltalán egyszer ilyen gondolatokkal is foglalkozik, amelyekre szavaim indítják. Amikor az ember szavaimat emberi gondolatanyagnak tekinti, és jóakarattal vizsgálja, hogy mint ilyennek mi az értéke, akkor gondolkodni kezd. És ezáltal helyes beállítottságra juthat velem szemben. De csak akkor, ha elismeri Istent maga fölött, és velem gondolatilag összekapcsolódik. Ehhez viszont jóakarattal kell, különben elmarad hogy vizsgálja szavaimat, és ezzel szavam hatástalanul elmegy a füle mellett.

Ez magyarázza azt is, miért érzik kevesen, hogy szavam megérintette őket amikor magasból érkezett szavaimat követeim eljuttatják hozzá. Mert nem sok ember érez vágyat és akaratot irántam - azért, mert nincsenek sokan akik szeretetben élnek. Így hát a legtöbbször szavam csak üres hang, aminek semmi jelentőséget nem tulajdonítanak akkor sem, ha maga olvassa.

De ez nem lehet oka, hogy szőlőmunkásaim elfáradjanak értem és országomért munkálkodni. Mert egyesek mindig lesznek, akiket megérint, és ezek a kevesek megmenekülnek a pusztulástól. És ezek miatt a kevesek miatt halasztom el az ítéletemet, pedig az emberek szellemi állapota szerint ez már régen esedékes lett volna. De én nem térek el attól a naptól, amit öröktől megállapítottam a vég idejének.

És a vég bekövetkeztéig mindig lesznek olyanok, akik eloldják magukat ellenfelem láncaitól - akiket az utolsó percben még megszólíthatok, és akiket szavam úgy érint, hogy még megváltoznak, és akaratukat nekem adják. De ez mindig hitre való kényszerítés nélkül megy végbe, mert még azt sem tekintik bizonyítéknak, ami pedig annak számítana. Csak a szeretettel telített, szellemben felébredt

ember nem kételkedik, mert a "Szellem tevékenysége" elég bizonyíték annak igazságára, amit én az embereknek adok. És mert teljesen magától értetendő nekik, hogy az Atya beszél a gyermekeihez, tehát már nincs bizonyításokra szüksége, hogy meggyőződéssel hinni tudjon.

Így a szellemben felébredt, szeretetteljes ember felismeri a tévedést mint olyant, mert a világosság belülről van benne, és az világossá teszi a gondolkodást. Nem engedi, hogy hamis szellemi értékkel elvakítsák, ami az ellenfelemtől indul és hamis fény, amely mindig ott akar érvényesülni, ahol az igazság áll. És ismét elvakítja azokat, akiknek nincs velem igazi kapcsolatuk, és ezért könnyen ellenfelem zsákmányává lesznek, ha nem tiltakoznak az igazság utáni erős vágyukkal befolyása ellen. Ezeket nem lehet megtéveszteni, mert az igazság utáni vágyódás ugyanaz, mint amikor utánam vágyódik, én pedig valóban nem engedem, hogy tévedésbe essen, világosságot akarok vinni mindenhova, ahol még a Szellem sötétsége él. A sötétséget át akarom törni, és nem erősíteni akarom, és ez sikerül is ott, ahol az ember tőlem világosságot kér.

Ámen.

Isten maga vezeti az emberekhez az igazságot

B.D. No. 8599

28. augusztus 1963

Nagyon szívesen elvezetem hozzátok az igazságot - nagyon szívesen közlöm veletek a tudást, hogy mi a földi lét célja - mi a végcélja, és mi az oka a földi vándorlásnak. Mert csak akkor kezdtek el tudatosan élni, és törekedtek a cél felé, amikor erről felvilágosítást kaptok. Előtte szellemben halottként jártok, és mindazon napok elvesznek, amelyek - ha helyesen éltek már - közelebb vihettek volna a célhoz.

De ti emberek nem akarjátok elhinni, hogy Istenetek és Teremtőtök, Öröktől való Atyátok maga beszél veletek, és igaznak vehettek mindent, amit mint tudást ad. Nem gondoltok rá, hogy én a szeretet Istene vagyok - és a szeretet mindent odaad amire szükségetek van, hogy elérjétek a földi célt, hogy végérvényesen visszatérjétek hozzám, akitől egykor elindultatok - majd szabad akarattal eltávolodtatok.

Ezért kell azt is tudnotok, hogy mi a háttere a földi létnek, és hogyan alakítsátok a földi létet, hogy az eredményes legyen. Attól szeretnélek megóvni, hogy az egész földi lét üresjárat legyen.

Én öröktől való világosság vagyok - és a világosság tiszta fényt terít maga köré. Ti még sötét területen vándoroltok, mert ismeret és tudás nélkül vagytok. Ezért akarom világosságomat a sötétségbe vetíteni. És mondom nektek, boldoggá tesz benneteket ha olyan tudást kaptok, amely az igazságnak megfelel. Tévesen oktathatnak benneteket azok az emberek, akiknek nincs igazi tudásuk, és ekkor a körülöttetek lévő sötétséget nem törí át semmi. Csak vaklámpák ők, világosságot nem sugároznak, csak megzavarják gondolkodástokat.

Én szívesen oktatlak, és mindenről kaphattok felvilágosítást. Viszont egy feltételem van, legyen komoly az elhatározástok, hogy csak a tiszta igazságot akarjátok tudni. Csak erre az akaratra van szükség, és hogy magatokat reám bízátok. Mert én az igazság vagyok, és benneteket is az igazságba vezetlek. Valóban tanítalak, és olyan gazdag tudást kaptok, ami boldogít. Minden érthetővé válik, minden kérdésre választ kaptok, és világos nappallá válik minden bennetek. Kiléptek a szellemi éjszakából, és örültök a világosságnak ami megvilágít benneteket.

De igazságra csak akkor lesz kívánságtok, ha felgyullad bennetek a szeretet. Mert a szeretet, világosság és igazság összetartoznak. Egyiket sem lehet a másik nélkül elgondolni. Akiben nincs szeretet - nem kívánja a belőlem való igazságot, és örökké nem kér világosságot. De aki éli a szeretetet az a sötétségből is ki akar menekülni. A bölcsesség világossága, a szeretet tüzéből indul ki. Ezért válik mindenki tudóvá, aki szeretetből kifolyóan cselekszik. Én a szeretet vagyok, és aki tudatosan megengedi, azt Szellemem által oktatom. És minél többet osztogathatok a világosság tudományából, annál jobban boldogít annak az embernek a szellemi állapota, aki kimenekült az éjszakából, és ezzel a Sötétség Fejedelmének a hatalmából is - aki mindenkit sötétségben akar tartani - nehogy engem, Istenüket és Teremtőjüket felismerjenek.

De mert én a SZERETET vagyok, és mindannyian az én szeretetemből keletkeztetek - azért örökké boldogítani akarlak. Viszont ez megköveteli, hogy velem egyesüljete. Akaratotoktól azt követeli, hogy ismét közeledjete hozzám. Ekkor már megkapjátok kegyelmi adományaimat is, mert engedite, hogy tanítsalak, és megteszite akaratomat, amit a tanításban tudomástokra hozok.

Tehát szabad akarattal azt az utat választjátok, amely hozzám vezet, akiből kiindultatok. Mert most már a világosság olyan bennetek, hogy tud helyes utat választani, tanításom által ismeretet kaptatok, és tudjátok, hogy mi az értelme és célja a földi életnek.

A belőlem való igazság boldoggá tesz benneteket, és amint létre jön a hit hogy én beszélek veletek, már kívánczotok, hogy velem beszélgethessetek.

És a szeretet által ez a hit eleven hit lesz. Tehát önzetlen felebaráti szeretetben éljéte az életet, mert általa kapcsolódtok össze bensőségesen velem, annyira, hogy beszélhetek hozzátok, és ahogyan megígértem - bevezethetlek az igazságba.

Ámen.

Közbemjárás a túlvilági lelkekért I.

B.D. No. 8611

9. szeptember 1963

Ismételen hangsúlyozom, az emberek még nagy sötétségben járnak, és ezért világosságot kell gyújtani nekik. De sokfélét mondanak világosságnak, ami inkább a sötétséget mélyíti, mert ezek inkább vakító fények, amelyek ellenfelemtől származnak, és az emberekhez olyan szellemi erők vezették el, akik nem jogosultak a tanításra. Ott nyilvánulnak meg, ahol a szellemi világgal olyan kapcsolatokat teremtenek, amibe éretlen szellemek is bekapcsolódhatnak. Ezeknél még hiányoznak azok a feltételek, melyek a tiszta igazság Földre vezetését garantálnák.

Ellenfelemnek mindig fontos ügye, hogy követőit el ne veszítse, és ezért a szeretetből induló cselekedetektől visszatartja őket – teljesen mindegy milyen formában. Mindenekelőtt azt akarja megakadályozni, hogy a mélyből a lelkek feljebb emelkedjenek, hogy az éjszaka sötétjéből a nappal világosságára jussanak. Tehát megtesz mindent, hogy a lelkek mélyből való megváltását megakadályozza, mikor azok a Szellemi Birodalomba jutva még nem találtak rá a Jézus Krisztusban való hitre.

Az ilyen lelkeken csak szeretetteljes közbemjárással lehet segíteni, mert csak ez jelent biztos menekülést a mélységbe zuhanástól és a legrosszabb sötétségtől. De ellenfelem ettől vissza akarja tartani az embereket, mert a szerető közbemjárás az egyetlen, ami megerősíti az ilyen szerencsétlen lelkek akaratát, hogy alkalmasak legyenek a tanítások befogadására, amiket a szellemi vezetők adnak a túlvilági Birodalomban.

Minden megváltatlan léleknél hiányzik még az erő, hogy helyzetén maga javítson, rá vannak utalva az emberek szerető közbemjárására, ami mint erőnlét jelentkezik náluk - de ami semmire nem kényszerít. A szeretetnek azonban hosszú időn át senki sem tud ellenállni, és ez az amit az ellenfél meg akar akadályozni.

Mikor a Földön az embert a saját szelleme már oktatni tudja, akkor mindig az igazságnak megfelelő magyarázatot kap. De ha szelleme működését megkérdőjelezi, akkor a lélek nem engedi, hogy magam tanítsam, hanem a Szellemi Birodalom valamelyik lényének hisz - akit maga nem tud ellenőrizni. Ilyenkor elővigyázatosnak kellene lennie, és komolyan kivizsgálni, vajon a közvetített tanítás megfelel-e az igazságnak. Mert könnyen lesz maga is a Sátán segítője, ha olyan szellemi javakat terjeszt, amely az igazságnak ellentmond. És a kivizsgálás könnyű, ha az ember mértékadónak csak a szeretetet veszi.

Szeretetemnek és bölcsességemnek megfelel-e, amikor egy magát szerencsétlennek érző lény nem kap segítséget? Megengedem-e, hogy a Sátán marka fogva tartson egy lényt, aki megváltásra és szeretetre vágyódik? Az mindig a lény akaratától függ, hogy a segítséget elfogadja-e, azonban a

segítséget soha meg nem tagadom tőle, és a hatalmat nem adom át ellenfelemnek, mert én soha nem vetek kárhozatra senkit, inkább a mélyből kívánom kimenteni a lelkeket.

Ha a lélek maga még túl gyöngé, ez a mentési munka csak a szeretet-erő által mehet végbe, amit vagy az emberek, vagy a Világosságból való lények vezetnek el a szegény lelkekhez. És a földi ember szerető közbenjárása - ami a léleknek a túlvilágon erőként hat - hasznára válik és erősíti akaratát, a lélek akarata pedig kielégített.

Megváltás Művem a túlvilági Birodalmamban is folytatódik, és az igen nagy szeretetemmel magyarázható, ami minden teremtményemre érvényes. Állandóan segítem a bukottat a magasba emelkedni - miközben szabad akaratára is tekintettel vagyok. Azonban a földi ember szeretete is - ami az ilyen megváltatlan, szerencsétlen léleknek szól - erő-áram, amely megérinti a lelket, és arra indíthatja akaratát, hogy fogadja el az oktatásokat, amiket a Szellemi Birodalomban is megkaphat, ami kezdetben csak gyenge világosságot ad neki, de megerősödhet ha jóindulattal elfogad minden tanítást.

Szeretetemnek soha nincs vége, szól minden szegény léleknek is, és soha nem engedem meg, hogy ellenfelem akadályozza, ha útján a világosságot keresi. Az embereknek meg állandóan a szívükre bízom, hogy csendes közbenjárásukkal gondoljanak ezekre a lelkekre, és valóban, nem veszt el egy lélek sem, akire szerető közbenjárással gondolnak.

Valóban sátáni tanítás az, amely az embereknek a közbenjárás haszontalanságát prédikálja. Ez a tanítás soha nem származhatott tőlem, mert teljesen ellentétes Megváltó Tervemmel, ami a túlvilági Birodalomra is érvényes, és szerető közbenjárásával minden földi ember részt vehet benne.

Ismételten mondom: valóságos dolog hogy közbenjárások erejével a pokol minden lakóját megválthatjátok! Mert ellenfelem tehetetlen a szeretettel szemben. A szeretet kitép a kezeiből minden lelket, akit nem akar elereszteni. A szeretettel szemben nincs ereje, és ezért akarja megakadályozni az embereket a szeretet gyakorlásában, és ezt meg is teszi, amikor azt hazudja, hiábavaló minden szerető közbenjárások. És az engedelmes embereket is megtalálja, akik elfogadják az ilyen tévedést, és azt mint az igazságot buzgón képviselik. Ha ezek az emberek elgondolkodnának rajta, hogy tanításuk teljesen ellentmond szeretetemnek és bölcsességemnek, akkor maguk is belátnák tévedésüket, mert én mindig megváltani akarok - sohasem kárhozatra juttatni.

Minden szeretetet gyakorló ember engem támogat ebben a Megváltás Műben, úgy hogy ezek szeretete kedvéért erőt tudok szétosztani - és mégsem dolgozom az örök Rend törvénye ellen.

Ámen.

A Teremtés Isten műve - (Válasz egy kérdésre)

B.D. No. 8613

11. szeptember 1963

Teremtésem minden műve az irántatok érzett végtelen szeretetemet és mindenhatóságomat bizonyítja. Mert kizárólag és egyedül az egykor elbukott szellemi megmentésére, visszavezetésére keletkezett. Az egész Teremtés-mű túlságosan is nagy szeretetemet fejezi ki, mert épp azok számára készült, akik nekem ellenálltak, tehát akik szeretetemet visszautasították - és így már méltók sem voltak szeretetemre. Mégis ez az ellenálló szellemi indított arra, hogy teremtsi műveket hozzak létre, amelyek azt célozzák, hogy feladva ellenállásukat ismét visszatérjenek hozzám.

Tehát szeretetem egyenlőre nem volt tekintettel ellenállásukra, hanem befogta a bukott teremtményeket, azaz hatalmam és bölcsességem megszámlálhatatlan részecskére oldotta a lényeket, majd szeretetem ereje beburkolta, így az egykor lényekként kisugárzott erőt a természet dolgaivá formálta, és bölcsességem új rendeltetést adott nekik. Szeretet, Bölcsesség és Hatalom megállás nélkül tevékenykedett, hogy a Teremtés egy-egy művét létrehozza. Tehát a szó legszorosabb értelmében a Teremtés isteni mű, ami lényemet tanúsítja, és ha komolyan gondolkodtok rajta, a legnagyobb csodának kellene tűnnie nektek.

És a Teremtés továbbra is csoda marad, mert nincs benne semmi élettelen, hanem állandó benne a változás. Az egyes teremtsi művek funkciói bizonyítják minden gondolkodó ember számára az

eleven, bölcs Istent, akinek akaratareje és szeretete kimeríthetetlen. Akinek a hatalma határtalan - aki tántoríthatatlanul formákat teremt, amelyek magukban rejtik az egykor elbukott részecskéket, akik a Teremtés dolgaiban szolgálnak a muszáj-törvény szerint. Mert a bukott szellemit kivettem Ellenfelem hatalmából, annak hatalmából, aki egykor elbukatta, és akit egykor szabadon követett. Bár Ellenfelemé volt - mert hisz önként követte - de megfosztottam a szellemi fölötti minden hatalomtól, mert szeretet-erőm az anyagba zárta. A teremtmény kikerült az ellenfél hatása alól, és csak az én törvényem alatt állt - már nem volt szabad, mert maga tékozolta el szabadságát. Önmaga miatt került törvényeim alá, ahol viszont szolgálnia kellett megkötött állapotban.

Az egész Teremtés az elbukott, szerencsétlen teremtményeim iránti szeretetem műve, akik nagy kínban teszik meg a visszautat a Teremtésben.

Amikor az egykori bukott lény megtette ezt az utat a Teremtésen át, és már mint ember jár a Földön, láthatókká lesznek számára a Teremtés dolgai, és örülhet nekik, mert mögötte van a kínos állapot. Amint az ellenem való utolsó ellenállást is kezdi feladni, minden dicsőségében láthatja a Teremtést, amely bizonyosságot tesz a szeretetről, bölcsességről és a teremtő hatalomról. Bár bizonyos tekintetben már szabad, de most Ellenfelem befolyásának van kitéve, akinek ezelőtt semmi hatalma nem volt a lény fölött. De mint ember mindaddig övé marad, amíg szabad akaratla el nem oldódik tőle. Jól értsétek: a Teremtés azért tud és tesz boldoggá, mert az én művem - azonban a lényként egykor kisugárzott erőmet felhasználtam létrehozására, átformáltam szeretetem és bölcsességem különféle műveivé. Mindazonáltal szubsztanciájukban a bukott szellemit tartalmazzák, tehát Ellenfelemhez tartozók - és mindaddig azok maradnak, amíg teljesen megváltva vissza nem térnek hozzám.

Ti emberek a Teremtésben nem látjátok a bukottat, hanem csak szeretetem műveit, amelyeknek örülhettek, benne engem ismerhettek fel, és boldognak mondhatjátok magatokat, hogy az utat a Teremtésen át már megtettétek, és röviddel tökéletességetek előtt álltok.

De gondolatok arra is, hogy a reális világ a szellemi világ, amely csak a szellemi módon nézőnek látható, úgyhogy minden ami nektek embereknek látható, az csak ennek a valóságos szellemvilágnak a visszfénye. Arra is gondolatok, hogy minden anyag megkeményedett szellemi szubsztancia, és ez a megkeményedés az ellenem tanúsított ellenállásnak, a szereteterőm visszautasításának következménye volt. Ezzel az is érthető, hogy a földi szubsztancia a velem szembenálló szellemi, és hogy szeretetem és bölcsességem csak egy szolgáló funkcióra ösztönöz, hogy ellenállását megtörje, és a szellemi egyszer visszatérjen ősi állapotába.

Tehát a lények tőlem való elfordulása hozta létre a szellemi szubsztancia elkeményedését. Ez a megkeményedett szubsztancia tehát mindaddig Ellenfelem tulajdona, amíg a szubsztancia újból át nem szellemül. De ez nem gátolt meg, hogy a szellemi fölötti hatalmát el ne ragadjam, és át ne alakítsam mindenfajta teremtett dologgá azzal a céllal, hogy a szellemi végérvényesen, önként elforduljon tőle, és visszatérjen hozzám.

És így a Teremtés mindig is isteni mű marad, végtelen szeretetem és bölcsességem műve - amit csak én hozhattam létre, akiben minden hatalom és erő megvan, aki létre tudja hozni azt, amit szeretete és bölcsessége akar, és amit eredményesnek ismer fel.

Ámen.

A Szellem kiáradása - Pünkösöd

B.D. No. 8615

13. szeptember 1963

Szellemem kiáradása csak kereszthalálom után vált lehetővé. Előtte egy ember sem bírhatott magában valami istenit, mert a lelkeket az istenellenesség ösbűne terhelte. Szellemem pedig önmagam kisugárzása, és soha bűnnel terhelt ember nem lehetett ennek befogadója, mert túlságosan mély a szakadék köztem, és a vétkesek között.

Viszont az ember Jézusban ezért a vétékért én magam hoztam engesztelést, és az az ember, aki elismeri és elfogadja a Megváltás Művét, az fel tudja magát készíteni annyira, hogy

szeretetsugárzásomat újra befogadhasa. Ez annyit jelent, hogy én is lakást vehetek nála és mint jelenlétem jele - eláraszthatom Szellememmel.

Ekkor az ember gondolkodását és akaratát már a Szellem ereje határozza meg, és amíg Szellemem munkálkodik benne, nem gondolhat és nem akarhat semmit, ami téves. Mert teljes tudatával engedi, hogy benne munkálkoddjak, amennyiben megnyitja magát nekem, azaz, bensőségesen hozzám kapcsolódik és szeretetsugaramat szívébe meríthetem. Az mindent megvilágít ott; a legtisztább világosságot adja, és az ember kiléphet az eddigi sötétségből. Szellemem által minden igazságba bevezetést kap - ahogyan megígértem. A Szellem kiömlésének ezt az aktusát - amely tanítványaimnál minden ember előtt láthatóan ment végbe - a kereszthalálnak kellett megelőznie. Ellenfeletem előtte le kellett győzni, hogy az embereket ne kényszerítthesse a sötétségben való maradásra. Ezentúl szabaddá kellett tennie azokat, akik felém fordultak; akik hagyták, hogy megváltsam őket - azaz, tudatosan elismerték a Megváltás nagy Művét és részt akartak venni benne.

Tehát a szellemi halál - a nagy sötétség - ezek számára le volt győzve; magukat olyan edénnyé alakíthatták, amelybe Szellemem beleömölhetett. Gondolkodásuk már nem volt tele tévedésekkel, felismerték mi az igazság és teljes tudatossággal törekedtek az igazságra. Kiléptek a teljes ismeretnélküliségből - világosságuk lett, Szellemem átjárta őket, és újra közelebb kerülhettek hozzám. A szeretet-szikra, amely mint az én részem szendergett bennük, most az Atyaszellem felé törekedett, mert öröktől fogva kapcsolatban állt vele.

Egész egyszerűen most helyreállt velem a kapcsolat, amelyet a lény egykor a maga szabad akaratával megszakított. És a lényt, aki most újra kapcsolatba lépett velem, ismét át kellett járnia a világosságnak, mert én az Örök Világosság vagyok, és most már minden gondolatának helyesnek kellett lennie. Az igazságot fel kellett ismernie, és azt képviselnie kellett - mert a Szellem arra ösztönözte, hogy hirdesse az igazságot minden embertársának.

És az első tanítványoknak ez volt a missziójuk. Szellemem kiömlése képessé tette őket, kimenve a világba, minden népnek hirdessék az Evangéliumot. Maguknak is az igazságban kellett élniük, hogy azt továbbadhassák. Habár a tanítás évei alatt magam vezettem be őket az igazságba, mégis Szellemem kiömlésének kellett jönnie, hogy feladatukat világosan és tisztán lássák - semminemű tudatlanság ne nyomassza már őket. Hiszen Szellemem által magam tanítottam őket és náluk maradtam, ahogyan megígértem.

Ugyanígy Szellemem ismét kiömlik olyan emberek fölé, akik nekem akarnak szolgálni; akik fölkészülnek, hogy olyan edények legyenek, amelybe Szellemem beleömölhet és akik első tanítványaimhoz hasonlóan az igazságot akarják embertársaiknak hirdetni - abban az ismeretben, hogy nagy szellemi inségben csak a tiszta igazság mentheti meg őket. Szellemem azon munkálkodik, hogy a sötétség megszűnjön és azok az emberek, akik nekem akarnak szolgálni a tévelygő lelkek megváltásában, ismét helyesen gondolkodjanak.

Egy ember sem adhatja azt, amije nincs. Viszont én szolgálomnak gazdagon adok, hogy ti ismét kioszthassátok embertársaitoknak, akiknek sürgős szükségük van támogatásra - mert egyedül nem kapcsolódnak hozzám. De ti, akik ismeritek az összefüggéseket, ti fölvilágosíthatjátok őket és rávehetitek, hogy akaratukat megváltoztassák. Ti mindig gazdagon részesültök szellemi javakban és mindig választ kaptok, ha kérdést intéztek hozzám. A válaszon felismerhető, ki az aki megválaszolta - és továbbírtátok a választ is.

Mert sok ember és sok túlvilági lélek tesz föl kérdést és vár igazi válaszra. És ezt általatok megkaphatják. Én ismerek minden szívben felszálló gondolatot, és feladatához mérten gondolok minden emberre. - És ez a bennetek való tevékenységem Szellemem tevékenysége, amit az első tanítványok Mennybemenetelem után tapasztaltak magukon. Nekik is segítségükre sietett szeretetem, hogy kivitelezék, amit feladatuk kaptak. Mert nekik is sok ismeretre volt szükségük és nyilvánvaló segítségem nélkül feladatukat sohasem tudták volna teljesíteni. Szellemem által állandóan tanítottam őket és nem kellett félniük, hogy képtelenek a tanításra, vagy hogy téves szellemi ismeretet terjesztenek. Hivatalukat így jól ellátták, az Evangéliumot úgy hirdették, ahogyan én akartam.

Ezen a földön most ugyanezt a feladatot adom utolsó tanítványaimnak is; azt, hogy vigyék az igazságot az emberek közé - azt az igazságot, amely csak tőlem származhatott. Mert a földön a legmélyebb sötétség van. A tévedések és hazugságok annyira elterjedtek, hogy az embereknek az igazságra való eljutás és, hogy az igazságot igazságnak felismerjék - a legkomolyabb akaratukba kerül. De üdvösségre csak az igazság által juthatnak. Hiszen amikor rólam és Lényemről a tiszta igazságot megkapják - engem ismernek föl és megtanulnak szeretni.

Ezt az igazságot, ezt az ismeretet csak Szellemem közvetítheti nekik - és közvetíti is, mert szeretlek benneteket. És nektek is a szeretet által kell a bensőséges kapcsolatot helyreállítani, hogy a szeretetszikra, amely az Atyaszellemmel áll örök kapcsolatban - megnyilvánulhasson. Ekkor magam szólhatok hozzátok, olyan ismeret birtokába helyezhetlek, amely megmondja mit kell tennetek, hogy a célt - a velem való egyesülést még a földön elérhessétek.

Mert amikor magam tanítalak, akkor valóban jó tanítást kaptok, földi célokat biztosan eléritek és szeretetté változtok. Ismét magatokra veszitek öslényeteket és boldogok lesztek, mint voltatok kezdetben.

Ámen.

Közbenjárás a túlvilági lelkekért II.

B.D. No. 8616

14. szeptember 1963

Válasz a téves tanításra, hogy csak "kvalifikált" imádkozók jogosultak a szegény lelkekért imádkozni./

Folyton csak a Szeretet Evangéliumát tanítom, mert akkor teljesítitek a Földön elvégzendő feladatot, amikor ezt az Evangéliumot elfogadjátok, amikor az Isten és felebaráti szeretet parancsának megfeleltek. Ezért folyton kérdezzétek magatokat, hogy mindazzal amit gondoltok, beszéltek és cselekedtek megfeleltek-e a szeretet-parancsoknak. De mindig azt a szeretetet kívánom tőletek, ami a szívetek mélyén fellángol - mert csupán szavakkal és taglejtésekkel nem elégedhetek meg.

Ezért minden szeretet-cselekedetet önzetlenül kell végezni, mert a jutalomra való kilátás csökkenti a szeretetet, és az ilyen tettek ezért csak világi értékelést kaphatnak. Mindig a legbensőbb érzés a mértékadó, hogy mennyire akar boldogítani és segíteni. Amikor szeretetben eltöltött életet kívánok tőletek, mindig az önzetlen, adni akaró szeretetet kell érteni alatta, mert egyedül ez visz kiérlelődésre. Ez a tiszta, isteni, önzetlen szeretet azonban velem kapcsol össze benneteket, és amit ezzel a szeretettel kértek felebarátotok számára, azt meg is kapjátok - legyen az a földi szükség enyhülése, vagy hogy szellemi javakat kapjon. Mindig a felebarátnak szóló szeretetetek ér el valamit.

Ami szeretet nélkül történik - ima amit csak a száj mond, de nem érkezik a szív mélyéből - olyan, mintha nem is mondtátok volna el, mert nem éri el fületem, tehát ilyen ima meghallgattatásra sem talál. Minthogy azonban egyébként a szeretetgyakorlás a földi élet célja, én sem hagyom abba a szeretet prédikálását, és szőlöm munkásait is mindig azzal bízom meg, hogy a Szeretet Evangéliumát terjesszék. Szólítsanak meg vele minden ember-szívet az önzetlen szeretet-cselekedetekre. Magától értetődik, hogy soha egyetlen embert sem akadályozok meg a szeretet gyakorlásában. Minden azért történik, hogy eleven legyen, mindenre a szeretet ösztönözze, mert semmilyen formára nem figyelek, mivel az értéktelen az ember lelkének. Tehát az ember akaratát értékelem, és egyedül én tudom, vajon a szív részes-e vagy nem mindabban, amit gondol, beszél vagy cselekszik.

És ti emberek mindig csak a szeretetet prédikáljátok, és soha ne akadályozzátok a szeretetgyakorlást - ehhez tartozik a megholtakért végzett ima is. Mert ismeritek-e az imádkozó lelki érettségét? És nem teszitek-e bizonytalanná az embert, akit az ilyen imától óvtok? Higgyétek el, maguk is meg tudják ítélni, vajon elfogadtam-e imájukat. Azokat is visszatartanátok az imától, akiket a gondoskodás hajt halottaikért, akiken segíteni akarnak, különben miért imádkoznának? Kételyt engednétek ezek szívébe, mivel egy alázatos ember nincs meggyőződve a maga érettségéről, ami egyedül tenné alkalmassá a lelkekért való imára.

És ki mondhatja magáról, hogy annyira mélyen áll a hit talaján, hogy egyedül az ő imájának van értéke?

Egyedül nekem engedjétek át az ima értékének megítélését, mert én már a lelkek segíteni akarását is értékelem, és ellenfelem hatalmától minden imádkozót megvédek. Csak az üres ajakimának nincs értéke, az így imádkozók még mindig ellenfelem hatalma alatt vannak, különben eleven lenne a hitük, és imájuk a szívből fakadna.

Tehát nem kell senkit óvni a holtakért való imától, mert hamis az a felfogás, hogy imája által az imádkozó ellenfelem hatalmába adja magát. Az lehet csak, hogy nem fogadom el az imát, mert csak a szájával mondja. És az ilyen ima valóban nem ragadja ki a lelkeket ellenfelem hatalmából. Ezeknek az imádkozóknak nem kell bosszúállásától félniük - mert egy lelket sem vesznek el ellenfelemtől.

Azt mondhatom, hogy csak a téves vezetést kapott gondolkodásokat akarom helyreigazítani, mert ilyen tanítás tőlem nem indult ki, mivel ellenkezik azzal az igazsággal amit a Földre vezetek, hogy megvilágosítsa a sötétséget, amit ellenfelem szétterített az emberek fölé. Ahol a szeretetnek csak kicsi szikrája is felizzik, az ember hozzám közeledik, és csak az ilyen szeretet-szikra ösztönzi az embert, hogy a túlvilági lelkekért imádkozzon. És az ilyen ember nem is hitetlen, különben tagadná a halál utáni bármiféle továbbélést és semmilyen lélek után se küldene imát.

Ámen.

Mi volt Jézus teste? II. (Kiegészítés Nr.8586-hoz)

B.D. No. 8620

18. szeptember 1963

Nem kell soha téves tanításoktól félnetek, ha hozzám fordultok magyarázatért. Én mindenkor megadom a helyes magyarázatot, amint valami érthetetlennek tűnik. Nektek, akik az igazságot terjesztitek, magatoknak is választ kell adnotok minden felmerült kérdésre. Tudnotok kell milyen összefüggések vannak, mert e nélkül nem lehetnek az igazság megfelelő képviselői. Tehát értsétek meg, hogy minden anyag megszilárdított szellemi, szellemi erő, ami egykor mint lény sugárzott ki belőlem, de tulajdonképpen célját nem teljesítette, mert ezek a lények vonakodtak, hogy akaratomat teljesítsék. Ez a vonakodás a szellemi szubsztancia elkeményedését vonta maga után, tehát megsűrűsödött, és ennek a szubsztanciának adtam én formát. Az elkeményedett szubsztanciából anyag lett.

De én hatalmam erejével is létrehozhatok anyagot, ami nem az előzőleg megkeményedett szellemi szubsztanciából lesz. A szellemi szubsztanciát akaratom által is megsűrűsíthetem, hogy forma legyen belőle. És ezt tettem, amikor a magam számára testi burkot teremtettem. Ez ugyanazt a célt szolgálta, mint minden ember teste, csak éppen nem ellenfelem birodalmából származott, hanem közvetlenül belőlem csatlakozott a teremtés szellemi szubsztanciáihoz. Tehát a teremtésen keresztül ez is megtette az utat, amit az anyagnak meg kell tennie, hogy szolgáló tevékenységének eleget tegyen, és lassan fejlődjön arra az állapotra, ahol egy lélek szolgálatára lehet, mint tartózkodási hely.

Minden testi burok még a fejlődés kezdeti fokán áll, még nincs átszellemítve, és többnyire az ember halála után még hosszú fejlődési menet várja, míg végre mint egy lélekhez tartozó rész, biztonságba helyezkedhet. Az általam megsűrűsített erőnek is megadtam az időt, ami szükséges volt, hogy mint egy lélek teste szolgálhasson, hogy az utat a teremtésen át megtegye, mielőtt mint külső forma Jézus lelkének szolgálhat. Ennek a léleknek is olyan test kellett, ami pontosan olyan minőségű volt, mint minden más ember teste. Mert Ő ezt a testet át akarta szellemíteni, és a test által ki volt téve minden éretlen szellemi támadásainak, amelyek azt remélték, hogy a testen keresztül befolyást gyakorolhatnak a lélekre is.

Jézus testének részecskéi nem voltak egy bukott szellem szubsztanciái, mégis átmentek a bukottak birodalmán. Teste épp úgy a teremtéshez tartozott, amely a bukottakat befogadja, és ezen a fejlődési meneten kellett igaznak bizonyulnia - amennyiben a szellemi szubsztancia a maga éretlen, kötött állapotában kínokat érzett, amiket el kellett viselnie. De ez már Jézus Megváltó Művéhez tartozott, és hozzájárult Jézus testének teljes átszellemítéséhez. Mert átmenve a teremtésen teste hasonló lett

minden más emberi testhez, és az ember Jézus hasonló módon szenvedett és küzdött gyöngéi és vágyai ellen - mégis a test büntelen volt, mert nekem szolgált tartózkodási helyül. En már a GYERMEK JÉZUSBAN is tartózkodtam, és időnként Jézusnak erről bizonysgot is szolgáltattam.

Meg kell értenetek, hogy Jézus átszellemített teste nem tartozhatott egyetlen bukott ős-szellemhez sem. Tehát magam gondoskodtam erről az anyagi testről, és az hatalmam és bölcsességem műve volt. Másrészt olyan minőségűnek kellett lennie, hogy átszellemítése megtörténhessen, hogy a feltámadást megokolhatóvá, és ezzel vonzóvá tegye az emberek számára, hogy ők is a test átszellemítésére törekedjenek.

Tehát Jézus teste is e célból ment át a teremtésen egyes szellemi szubsztanciájával, és magára vette ezzel a kööttség kínjait, hogy Megváltó Művét nagyobb eredményre juttassa. Mert a külső éretlen erők hatást gyakoroltak az ember Jézusra. A gyenge testi szubsztanciákat akarták bűnre csábítani.

De Jézus ellenállt. Minden kísértés ellen küzdött és a test minden vágyát hallgatásra bírta. Küzdelme valóban nem volt könnyű, annak ellenére, hogy bűn nélkül való volt. Semmit nem mellőzhetett el, mert példakép volt embertársai előtt, és Ő be akarta bizonyítani: lehetséges minden embernek, hogy átszellemítse testét és lelkét! Ha még nem is érthető mindez nektek - azt az egyet higgyétek el, hogy JÉZUS TESTE ÉS LELKE BŰN NÉLKÜL VALÓ VOLT. Ezért Jézusnak messzemenően többet kellett elszenvednie, mert bűnös területre szállt alá, és neki kellett a legnehezebb küzdelmet megvívnia a Földön, amit ember valamikor is küzdött. Mert minden ami materiális, az Őt szorongatta, az Ő testét és lelkét, és csak hatalmas nagy SZERETETE tudta ezt elviselni. Mert az ember Jézus a teljes Istenséget hordozta magában, és velem együtt érte el a győzelmet. Így törte meg ellenfelét, és annak hatalmát.

Ámen.

Az Istenség kifürkészhetetlensége

B.D. No. 8622

21. szeptember 1963

Higgyétek el emberek, hogy lényemet örökké nem tudjátok kikutatni. Hogy ősi tulajdonképpeniségemben ki vagyok, az nektek nem fogható fel, nem lehet felfoghatóvá tenni. A ti gondolkodástoknak határa van, és ezért a határ nélkülit nem tudjátok megérteni. A SZELLEM - akinek ti az Isten nevet adtátok - viszont határok nélküli.

Hogy ez a Szellem önmagában mi, megint nem magyarázható meg, mert nincs benne semmi ami forma - nektek pedig minden csak formában képzelhető el, különösen ha az lény, tehát gondolkodó, akarata van. Mint ős-szellem én létező vagyok - de semmiféle formában nem lehet elgondolni. Erő vagyok amely határtalan, és határtalan a hatóképességem is. És ez az erő betölti az egész világmindenséget. Betölt minden anyagi és szellemi teremtményt - és mindig és örökké a törvényes Rend alapján cselekszik, mert ezt a szellemi erőt tervszerűen, bölcsen és szeretettel gondolkodó akarat kormányozza. Ez a "gondolkodó akarat" arra jogosít, hogy egy LÉNYT képzeljete el - de ennek a lénynek nem adhattok formát. Úgy kell elgondolnotok, hogy szereteterőm - a Szellemem - betölt minden látható és minden szellemi teremtményt, és velük gondolati kapcsolatba léphettek, mert én magam gondolkodó lény vagyok.

Minden azonos: a lényem, a Szellemem, a szeretetem, az erőm. A mindent betöltő erő: Isten; a szeretet önmagában Isten; a Szellemem: Isten. Ennek ellenére ez az Isten egy LÉNY, mert gondolkodó akarat határozza meg, hogy a szeretet, az erő, a Szellem hogyan nyilvánuljon meg, minden kormányzásomat és munkálkodásomat az végzi. És ha szeretet-erőm szét is szóródik számtalan kis szikrába, minden kis szikra ismét ugyanaz mint én magam: egy szellem. És ugyanazzal a minőséggel, mint én, csak a legminimálisabbra lekicsinyítve. Ennek ellenére erőteljes, mert ugyanúgy az örök Istenség hordozója - különben nem tudna fönn maradni, ha szeretet-erőmmel nem lenne átítatva.

Az ember el tud képzelni engem mint hozzá hasonlót, mert mind az én képmásaim vagytok. Ennek ellenére, lehatárolt lények vagytok még, csak egy rész belőlem, amelyet addig kell lehatároltnak látni, amíg még tökéletlenek vagytok. Ha ismét tökéletesek lesztek - mint kezdetben voltatok - újból

összeolvadtok velem, és akkor hamarabb rájöttök, hogy mit jelent az Istenség fogalma. Bár fennmarad a tény, hogy legmélyebb lényemben kifürkészhetetlen vagyok, és maradok számotokra. De akkor már nem lesznek lehatárolt mértékeitek, ahogyan az embereknek, és amiért gyakran téves a gondolkodásuk.

Szellem vagyok - és ez azt jelenti, hogy az emberi érzékszervek számára nem észlelhető lény, amely azonban mégis létezik. És azért LÉNY, mert mindenben amit megengedtem hogy létrejöhessen, felismeritek annak értelmét és rendeltetését - tehát gondolkodó és akaró hatalomra következtethettek. Tehát lépjétek kapcsolatba ezzel a hatalommal, amelyet nem tudtok letagadni. Mert a kapcsolat, és még inkább az egyesülés felismerteti veletek, hogy ős-szubsztanciátokban ti is ugyanazok vagytok. És amikor most ez a hatalom szólít benneteket, úgy nem a külső hüvelyhez - a testhez - beszél, hanem ahhoz, ami ebben a burkolatban van, ami megjelöl benneteket mint Isten hasonmását, és ez a SZELLEMETEK - aki tőlem társult hozzátok, aki az én részem, akit egykor visszautasítottatok, de aki mint parányi szikra ismét belétek lett rejtve emberlétetek miatt. Vagy más szavakkal kifejezve: a bennetek örökké meg nem szűnőhöz beszélek - ahhoz, aki bennetek az enyém, és ami mint tőlem kisugárzott kis szikra most emberi testetekben van elrejtve.

Ez újból azt igazolja, hogy magamat a teremtményeimben újra meg akarom találni, ezért maradtok elválaszthatatlan kapcsolatban velem. Szellemem oszthatatlan. Szeretet-erőm fennmaradásotokat biztosítja, és soha meg nem szűnhettek, mert tőlem kisugárzott erő vagytok, és az örök törvény szerint vissza kell térnetek az erő forrásához. Mindezt majd csak a tökéletesség állapotában értitek meg jobban. Akkor már nem gondolkodtok szűk határok között, és akkor már azt is tudjátok, hogy egy LÉNY vagyok, akinek odaadtátok nagy szereteteket. Tudjátok, hogy én a SZERETET vagyok - és hogy mindezt az emberek miért nem tudják megérteni.

Mindaddig, amíg nem vagytok tökéletesek, én, tehát Szellemem és szeretetem nem tud teljesen tulajdonába venni, addig nem tudlak úgy átítani, hogy a legtisztább világosság legyen bennetek. Ennek ellenére amennyire csak lehet munkálkodom bennetek - ahogyan azt érettségi állapototok megengedi. Mindig több világosságot ajándékozok, hogy egyszer eljussatok a tökéletességre.

Ámen.

Az Ellenfél szemfényvesztései (UFO-k)

B.D. No. 8623

22. szeptember 1963

Még nagy kétségek közé kerültök, még sok kérdés merül fel bennetek, mert a végidőben Ellenfelem nagy meglepetéseket készít számotokra. Nem riad vissza semmi eszköztől, hogy az igazságot visszatartsa, és nyugtalanítsa az embereket. Mindent megtesz, hogy eltérítse gondolataitokat a lelketeken végzett munkálkodástól. Ezt olyan alattomosan csinálja, hogy ösztönzéseiben a sátáni hatást nehéz felismerni. Mindig a világosság ruhájával takarózik. Eljártssza előttetek, hogy megoltalmaznak, hogy "fönről" segítség érkezik a földi bajokra. Elhiteti, hogy más csillagok lényei jönnek, akik gondoskodnak az emberekről. Látja jól a földi zűrzavart, és ezt kihasználja a saját céljaira, hogy még nagyobb legyen a zűrzavar.

Megbízásomból számtalan világosságbeli lény áll készenlétbe, hogy nektek embereknek megadjanak minden segítséget szellemben és anyagban. De munkálkodásuk tisztán szellemi. Gondolataitokra hatnak, hozzám, Jézus Krisztushoz vezetnek, úgy irányítják sorsotokat, hogy lelketeknek haszna legyen belőle. Minden bajotokban segítségül hívhatjátok őket - ha velem kapcsolatban vagytok. Mert csak ekkor bízhatom meg őket, hogy mellétek álljanak.

Viszont ezekhez a segélynyújtásokhoz valóban nincs semmi szükség látványos dolgokra. Nem közelednek hozzátok úgy, hogy láthatóan megjelenének, vagy olyan tárgyakkal dolgoznának, amelyet ti a szemetekkel láthatnátok. A világosság világában, Birodalmam lakóinak nincs szükségük látható burokra, hogy akaratomat tetté változtassák. Szellemi lények, akik mindig csak szellemben hatnak rátok. Ellenfelem másképp hat az emberekre. Elvakítja őket, el akarja hitetni velük, hogy természetfeletti lények gondoskodnak a földlakókról. Vazallusait megbízta, hogy látszatzfényeket

villantsanak fel, mert nála az a lényeges, nehogy nekem átadjatok magatokat. Azt akarja, hogy ezekhez a lényekhez forduljatok, ezekre bízátok magatokat! Ezzel az uralmuk alá kerüljétek! A végidőben nagy a hatalma, amit valóban jól kihasznál a maga számára.

Az embereket nem győzőm a könnyen-hívéstől óvni. Amikor elhiszitek, hogy lények közlekednek a többi csillagról a Földre, és valami módon segítséget nyújtanak, akkor előtte gondoljatok arra, hogy minden látható csillagon olyan lények laknak, akik még kiérlelődést igényelnek. Ők az örök törvényem alapján nem hagyhatják el a nekik kiutalt csillagot, de szellemi kapcsolat fennállhat.

De a föld lakói ne keressenek kapcsolatot a többi csillag lakóival - akik szellemben közölni akarják magukat - mert nem ismerik a másik csillag lakóinak szellemi fejlettségét! Ezek a lények szellemi úton - például médiumon keresztül - küldhetnek üzenetet, de ti ezt nem ellenőrizhetitek, hogy igazat mondanak-e. Az ilyen üzeneteket tehát utasítsátok vissza, mint kérdéses valamit. Mert ha azt akarjátok, hogy én tanítsalak, az közvetlen módon, vagy Országom lényein keresztül történik, akik szintén tőlem kapják a tananyagot amit közölniük kell. Amíg a szellemeket nem tudjátok egymástól megkülönböztetni, addig tartsátok távol magatokat a szellemekkel való érintkezéstől!

Ellenfelem mindig ott kapcsolódik be a dologba, ahol az emberek készségesen megnyitják magukat a közlések számára, ami a szellemi világból érkezik. A természetfeletti utáni vágy ellenfelemnek már előnyt jelent, mindig kiszolgálja azt aki kér - de sohasem a lelke javára! A végidőben azzal is megtéveszti az embereket, hogy maga is materializációhoz nyúl. Egyes emberek szeme láttára tárgyak jelennek meg, amelyek az anyagban nem léteznek. Azoknak, akik valami szokatlant akarnak átélni, mint levegőképződményt mutatja be. Ezzel ellenfelem könnyen befolyásolja őket. Ehhez még az a körülmény is társul, hogy maguk az emberek küldenek kísérleti tárgyakat a levegőbe. Ezek is láthatóak, mint anyagi tárgyak. Így az emberek már nem tudnak különbséget tenni a látszat és valóság között. De mindenképpen sátáni eredetű mindkettő. Ez a fajta szellemi világ a Sötétség Birodalma, ahol az embereket a Sötétség Fejedelme ösztönzi a kísérletezésre.

Közeledik a vég, és a Sátán szokatlan munkálkodásának is ez az oka. De én szintén szokatlan módon munkálkodom, amennyiben e "munkálkodásról" megkapjátok a tiszta igazságot. Én valóban hírt adnék arról, ha azok a bizonyos "más csillagok lakói" megbízásomból dolgoznának. De ismételten csak azt mondom: "Ne engedjétek magatokat szemfényvesztéssel megzavarni!" Mert az, akitől mindez kiindul, nem akar megmenteni, inkább megrontani benneteket. A vég előtt még sok mindent átéltek, és hatását követhetitek, csak legyetek figyelmesek, és maradjatok kapcsolatban velem. Ekkor megvilágítom gondolkodásotokat, és ti az igazság fényében felismeritek ellenfeletem és munkálkodását.

Ámen.

A szeretet és hit hiányzik az emberekből

B.D. No. 8626

25. szeptember 1963

Az emberek egyre jobban eltávolodnak tőlem. Mindig kevésbé hisznek - és mert nem élük a szeretetet - az ELEVEN HITRE sem jutnak el. A HALOTT HIT pedig teljesen értéktelen. Könnyen lemondanak róla amikor - értem vagy ellenem - vallomást kell tenni. Mert ilyen vallomás elé állítom az embereket. Teljesen mindegy miért kell meghozniuk ezt a döntést, a földi hatalmasok, vagy súlyos sorscsapások miatt. A helyes döntés segítséget hoz a földi nyomorúságban. De hit nélkül elvesznek, mert ellenfelemhez tartoznak, aki az emberek között a hitet ki akarja pusztítani.

A hitet egyedül a szeretetben eltöltött élet teszi elevenné. Ezzel elkerüli a veszélyt, hogy ellenfelemnek akármit is elhiggyen. Mert az eleven hit visszaállítja velem a kapcsolatot, és megszüntet minden szellemi hiányt. Az embernek már van hite, hiszi hogy nekem hatalmam van, és meg is van győződve hogy szeretetem folytán segítséget kap. Szegények és szerencsétlenek azok az emberek, akik nem hisznek abban a lényben, aki tele van szeretettel, bölcsességgel, és hatalommal. Ha ellenfelem segít is nekik földi nehézségeikben, ennek az az ára hogy lelkük elveszik, mert elvesztik kapcsolatukat velem, és menthetetlenül elbuknak.

Sok emberre vár ez a sors, mert ellenfelem uralkodik fölöttük, és ezért a Föld pusztulásakor sorsában is részesednek. Amikor ellenfelemet láncokba verik - őket az új Föld új teremtményeibe számúzik. És újból meg kell tenniük a menetet az új teremtesen keresztül. Minden úgy történik, ahogyan a lélek akarja. Megmentésükre mást nem lehet tenni, mint az embereket újra és újra a SZERETET EVANGÉLIUMÁRA figyelmeztetni. Tudomásukra kell hozni mit várhatnak, ha szeretet nélkül - és így egyúttal hit nélkül élnek.

Az embert újra és újra hívni kell. Ismételten fel kell őket szólítani, hogy fordítsanak hátat a világnak, és érdeklődjenek a szellemi dolgok iránt. Ismételten és újból szemük elé kell vinni a földi élet célját - nehogy azt mondassák, nem voltak ilyen irányú ismereteik. Bár szavakat úgysem hiszik el - de ne maradjanak figyelmeztetés nélkül! Én is folyton az útjukba lépek, és gondolkodásukat sorscsapások által próbálom megváltoztatni. Mert a halál órájáig adva van a lehetőség, hogy akaratát valaki megváltoztassa, és az alkalmakat nem szabad kihasználatlanul hagyni.

Így folyik megállíthatatlanul a küzdelem a lelkekért, mindenkiért, akit ellenfelem még magánál akar tartani. Nektek, földi szolgálóimnak csak annyi sikerüljön, hogy hitet ébressztek Teremtő Istenetek iránt, akinek hatalmából keletkeztek. Csak annyi sikerüljön, hogy készek legyenek szeretetből cselekedni - mert akkor fennáll a lehetőség, hogy megtanuljanak HINNI, hogy komolyan elgondolkodnak. Különösen ha a földi javak mulandóságát megismerve kezdenek romolhatatlan javak után kíváncsogni. A felfogás csöpp kis megváltoztatása már megmentheti ezeket az embereket - és felfogását az ember haláláig megváltoztathatja. Ti - a társunkasaim - semmit el ne mulasztatok, hogy hitet ébressztek az iránt a szerető Hatalom iránt, aki minden embert vissza akar nyerni magának. Mondjátok el, magatok is közvetlen kapcsolatban vagytok ezzel a Hatalommal, és ez a kapcsolat nagy és átfogó ismeretet vezet hozzátok, és magyarázatot ad az ember tulajdonképpeni céljáról. Mindig fennáll a lehetőség, hogy valaki úgy érzi - ez neki szól, és meghallgat. Ekkor biztosan megmenekült, mert amint áttalatok megszólíthatok valakit, az érintve érzi magát, az már állást is foglal hozzá. Ezért kapjátok ismételten a felszólítást, hogy fáradhatatlanul tevékenykedjétek! Ezért nem hagyom én se abba, hogy a lelkekért küzdjek. Minden lélekért küzdök, aki még távol van tőlem. Gyakran azért éri az embereket nagy földi nyomor, hogy embertársaikat szeretet-tevékenységre indítsam. Nem is reménytelen az ilyesmi, mert minden szeretetből induló tett összekapcsolja az embert velem - és egyidejűleg eloldja ellenfelemtől.

Csak hinnék el az emberek, hogy CSAK A SZERETET hoz MEGVÁLTÁST lelkük ellenségétől! Hogy a szeretet ismeretét ajándékozz, amely által ELEVENEN tudnak hinni Jézus Krisztusban! A belé vetett elven hit azt jelenti, megmenekültek a bűntől és a haláltól. De az emberek között elhidegült a szeretet, ezért vesztett ki belőlük a hit. Pedig hit és szeretet nélkül nem üdvözülhet senki, szeretet és hit nélkül még ellenfelem uralkodik a lelkén, és nem juthat el az örök életre.

Ámen.

Erő és éntudat - Gondolkodóképesség – Akarat

B.D. No. 8637

6. október 1963

Ti emberek nem maradhatnátok fenn, ha erőm át nem járna benneteket. Másképp szólva, nem élnétek már, mert a lélek kiszállt volna belőletek. Lelketek, az egykor belőlem kisugárzott erő, és ez a tulajdonképpeni élet bennetek. Tehát isteni erő tesz elevenné - és az belőlem, az erő ősforrásából származik.

Ti, akik Istenben és Teremtőtökben nem hisztek, nektek a testi élet egy természetes folyamat, amit ugyan magatoknak megmagyarázni nem tudtok, de különösen nem is foglalkoztat. Inkább közömbös, és csak annyiban tesz elgondolkodóvá, hogy a földi életet egyszer oda kell adnotok, mert mulandók vagytok, hacsak nem hisztek a halál utáni továbbélésben.

Nem tudjátok megérteni, hogy a belőlem való erő, a lélek - ami bennetek van - az a tulajdonképpeni éntudat alapja. És visszanyúlva az ősalapra, őszubsztanciátokban ugyanazok vagytok mint Istenetek

és Teremtőtök. Erről soha nem gondolkodtok, és ezért a földi életet sem hasznosítjátok, mert a tulajdonképpeni cél nem tudatos bennetek.

Eredetileg isteni teremtmény minden ember. És az ember földi léte nem a lélek létének a kezdete, hanem egy határtalan eltévelyedés következménye, amit az egykor tökéletesnek teremtett lények vittek végbe. De mindig ugyanaz az erő az, ami átjárta az elsőként teremtetteket, mint ami az emberen is szétárad, és teszi életképessé. Csakhogy ez az erő az egykori lényekben, és a mostani emberben különböző fokon van. Egykor határtalan tevékenységre volt képes az az erő, ami most az emberben - az egykori bukás ellenállása miatt - csak minimális tevékenységre képes.

De az emberi akarat által ez az erő mindenkor megnőhet annyira, hogy teljesen akaratom szerint tevékenykedhet megint - ha tökéletessé válik a Földön. De erről az emberek semmit sem tudnak, és alig nézik másnak magukat, mint a körülöttük lévő teremtett dolgokat. Bár ezek is belőlem való erővel rendelkeznek, mert különben nem volnának. Mert nincs semmi, amit erőm át ne járna. De a teremtés dolgai mindaddig öntudat nélkül vannak, míg az egyes erőszikrák össze nem tevődnek emberi lélekke, mert akkor megint én tudattal rendelkeznek - mint valamikor.

Az én tudattal egyidőben az emberi lélek visszanyeri gondolkodóképességét is. A benne felszálló gondolatokat most jóakaratóan egymáshoz tudja viszonyítani, és mérlegelni tudja. De van benne egy aprócska szeretet-szikra is, amely a gondolatokat illetően világosságot tud gyújtani benne. Ezért újból isteni erők ébredhetnek benne, olyanok, amiket valamikor birtokolt, de bukásával elveszített. Mert az az erő, amely minden embert átjár, mivel isteni teremtmény - valahogyan hatást is gyakorol. Az ember akarata dönti el, hogy ezt az erőt isteni akarat szerint használja-e, és annak folytonos növekedése következik be - vagy csak a test megtartására használódik el, és ismét visszaél vele mint egykor, mikor a lények elbuktak mellőlem, mert nem akaratomnak megfelelően tevékenykedtek - hanem akaratommal szembeállították a maguk visszas akaratát.

Csak mikor az ember tudatosan tudja, hogy Isten teremtménye, és megmaradását csak az biztosítja ha az isteni erő átáramlik rajta - csak ekkor igyekezik az erőt hasznosan értékesíteni, és gondol rá, hogy az erőt állandóan növelje magában. Ilyenkor engem igyekezik szeretni, szeretetben munkálkodik - és ereje annál nagyobb lesz, minél nagyobb a szeretetben való tevékenysége.

Minden belőlem való erő - minden, amit itt magatok körül láttok! Ezért ti emberek is ös-szubsztanciátokban csak belőlem kisugárzott erő lehettek! Komolyan meg kellene gondolnotok, hogy Teremtőtök - aki a teljes IGAZSÁG - az életet bizonyos célból adta nektek, és hogy ez a cél nem csak annyi, hogy földi dolgokon tevékenykedtek, és azokon eredményeket értek el. Ezt már az értelmek is megmondhatná! Állandóan kérdeznetek kellene, és ki kellene kutatni földi létetek okát! Ezek a gondolatok túlságosan is fontosak ahhoz, hogy vissza lehessen utasítani, amikor felmerülnek bennetek. Aki komolyan foglalkozik vele, az valóban nem marad válasz nélkül. És elfogadható lesz számára, habár csak gondolatilag érkezett hozzá.

De aki annyira csekélynek érzi magát, hogy magát a természeti erők melléktermékének tekinti, az élete végén nem könyvelhet el szellemi eredményeket. Ugyanabban az állapotban marad, mint volt emberi megtestesülése kezdetén, vagy talán még mélyebbre jutott, mert még ugyanaz az ellenállás létezik benne, amely az egykori elbukásához vezetett. Én ezt az ellenállást erőszakkal nem töröm meg, viszont végtelen időig kell szenvednie, amíg ezt az ellenállást egyszer magától fel nem adja, és vissza nem tér hozzám.

Ámen.

Miért esik az ember olyan hamar tévedésbe? - Igazság

B.D. No. 8644

14. október 1963

Földi szolgálaim - igen nehéz dolog, hogy a tévedések ellenére ti az igazságot érvényesítsétek, mert ellenfelem mindent támogat, ami tőle jön. Minden módon támogatja az őt szolgáló embereket, hogy a tévedés elterjedjen, és az emberek minél nagyobb sötétségbe jussanak. Legrosszabb az egészben, elhiteti az emberekkel, hogy értem dolgoznak. Így azt is megértitek, úgy lép fel, hogy a

világosság angyalának álcázza magát, és gyakran szorosan egymás mellett van az igazság és tévedés. Látszólag ugyanaz - és mégis teljesen ellentétes tartalmában és kihatásában.

Ti felvetitek a kérdést, én miért engedek meg ilyent hiszen szeretem a teremtményeimet, a boldogságra akarom vezetni őket - és lelkük ellensége mégis megtévesztheti őket. Erre megint csak ugyanaz a válaszom mint mindig: minden ember megint állítsa velem helyre a szoros kapcsolatát, és bensőséges imában kérje, hogy védjem meg a tévedésektől. Ekkor majd tisztán és világosan felismeri a tévedéseket.

De miért van ellenfelemnek olyan nagytömegű követője? És miért van, hogy minden ellenállás nélkül elfogadják a tévedéseket?

Ez csak azon múlik, hogy közömbösek az igazsággal szemben. Keveset foglalkoznak gondolatban azzal, amit embertársaik mint igazságot előadnak. Nincs rá kívánságuk, hogy a felismerés világossága felgyulladjon bennük. Ez azért van így, mert még nem a szeretet az uralkodó, még nagyon a világhoz tapadnak, és ezért nem élnek teljesen az Isten és felebaráti szeretetet. Mert ha a szeretetben élnének, világos fény sugározna rájuk, átjárná őket az igazság utáni vágy.

Azt elismerik, az emberektől azt kívánom, hogy szellemi életet éljenek. Ezért is csatlakoznak egyik vagy másik szellemi irányzathoz, majd azok vezetői ilyen vagy olyan gondolat-irányba viszik őket. Ezekben kevésbé foglalnak állást, mert még nem élnek a szeretetet, aminek a következménye a velem való bensőséges kapcsolat lenne.

A magyarázatot, hogy miért jut tévedésbe az ember, mindig a szeretetben való élés foka adja meg. Épp így biztos, az igazság talaján áll akinek az életvitelét a szeretet határozza meg. Én is csak a szeretetben tevékeny embereken keresztül vezethetem az igazságot a Földre. Minden embernek lehetősége van az igazság megszerzésére, mert a saját szíve szeretete garantálja ezt.

Ellenfelem is tudja ezt, ezért igyekezik a szeretet fogalmát eltorzítani. Abban akarja az embereket megakadályozni, hogy felismerjék, mit kell tenniük, hogy viszonszeretemet elérjék. Megakadályozza az önzetlen szeretet tetteit, mert a belső világosságot az adja. Ért hozzá, hogyan kell táplálni a hamis szeretetet, az önszeretetet. Amíg az emberben az önzetlen szeretet fel nem ébredt, addig gondolkodása téves, mert így szelleme még elsötétült, sok olyan gondolatmenetet tesz magáévá, amelyek ellenfelemtől indulnak.

Viszont az embereknek szabad akaratuk van. Ha azt akarják, hogy az igazság birtokába jussanak - akkor garantáltan meg is kapják. De amikor arra hagyatkoznak, amit embertársuk mond nekik, és önmagukban nincs égető vágy, hogy tőlem, Istenüktől és Teremtőjüktől megkapják a tiszta igazságot - akkor a tévedést sem ismerik fel, és védekezni sem tudnak ellene. Ekkor ellenfelemnek sikerült elmélyíteni a sötétséget.

A sötétség túltengése egy-egy megváltó periódus végén mindig megjelenik. Ellenfelem fél, hogy elveszítheti követőit, mert a tiszta igazság láttán felismerik valódi lényét, és eloldódnának tőle. Mindenki megkapja a teljes igazságot, aki kezeit kérőn felém nyújtja. És az igazság boldoggá teszi.

De ellenfeletem nem akadályozhatom meg tevékenységében, mert joga van, hogy követőiért küzdjön. Viszont az ember nem köteles gyalázatos eszközeit elfogadni, mert erőm minden időben rendelkezésére áll, csak hozzám kell fordulnia, hogy hatásától megoltalmazzam. És valóban - szavam, mint világosan sugárzó fény jut a Földre, és igazságát minden ember felismerheti.

De aki még mélyen benne van a maga önzésében, abba ellenfelem azt táplálja, hogy ő valamiféle magas rangú szellem itt a Földön. Ennek a téves nézetnek a következménye, hogy minden tőlem induló világosság sugarától elzárkózik. Ennek ellenére az illető mégis azt gondolja, hogy ő nekem van szolgálatomra. Még nem tudatos benne akaratom, amely azt követeli: teljesen adja át magát nekem. Majd akkor átsugározhatom teljesen az igazság fényével, és magam is megszólíthatom.

Mert a földi szolgákra nagy szükségem van - de csak azokra, akik az én akaratomat teljesen a magukévá tették, és épp ezért a Földön helyettem munkálkodhatnak.

Ámen.

Ha ismernétek a betegség áldásait, ha tudnátok róla mennyire hozzájárul a lélek salaktalanításához, hogy a betegség megadásra és türelemre segít - akkor már nem ellenkeznétek akaratotokkal. Mindent elfogadnátok ami bennetek ér - mert az a jó nektek! Azt is tudnotok kell, én ismerem az időpontot, mikor gyógyultok meg. Szabad akaratotok miatt nem akarom hogy hirtelen gyógyuljatok meg, mert akkor kénytelenek lennétek hinni bennem és hatalmamban - holott erre kényszerítés nélkül kell eljutnotok. Azt is tudjátok, minden ember földi életcélja, hogy szeretetben szolgáljon. Az egyik legyen mindig tevékeny a másikért, hogy szolgáló feladatát teljesíthesse.

Megáldom azokat, akik mindig készek akár testi, akár lelki nehézségben segítséget adni. Ezt megtehetik ha felismerik a betegség okát, és a gyógyulás igazi eszközét. Segítőkészségük és szeretetük fokának megfelelő eredményt fognak elérni a gyenge szenvedő embernél.

Végző soron minden gyógyulás alapja az én akaratom. Ez szab határt az emberi tevékenységnek, amikor egy hosszú betegség kihatását tartom értékesnek a lélek számára.

Az emberi sorsot akaratom határozza meg. Ehhez hozzátartoznak azok a betegségek is, ahol a felhasznált eszközök ellenére sem tud elérni semmit az emberi akarat. Soha nem ítélem el, ha az emberek olyan szereket igyekeznek feltalálni, amelyekkel segítséget tudnak adni a szenvedőknek. Mert amíg a kutatást szeretetteljes segítőkészség vezérli - az áldásom van rajta. De amint az ilyen szerek előállításának hajtóereje a pénzvágy, a földi javak megszerzése - akkor azok még látszólagos javulásuk ellenére is többnyire hatástalanok, vagy károsak az emberi testre. Éppígy teljesen jámbor szerek képesek javulást hozni - ha én úgy akarom, és elérkezettnek láttam a gyógyulás időpontját.

A betegség elsősorban a hozzám való kapcsolódást segítse elő. Az ember meneküljön hozzám, és tőlem kérje a gyógyulást. Ekkor utatokba küldöm azt az embert, aki a legjobbat akarja nektek, és akinek gondolatait én kormányozom. Ezek az emberek gondolatilag szoros kapcsolatban vannak velem, vagy akaratotokkal - azáltal hogy szeretetben élnek. De ritka dolog rátalálni az ilyen gyógyítóra, és az emberek mindinkább olyan szerekhez nyúlnak, amelyek áldásom nélkül vannak. Ettől sem a lélek, sem a test nem gyógyul - mert nem engedem meg. Számomra a lélek megsegítése a fontos - ha kell az ember akarata nélkül is - mert akaratom az, hogy elforduljon a világtól, és ez könnyebben megy, ha nem tud a világ kíváncsalmának eleget tenni. Az orvos segítségét az emberek bármikor segítségül vehetik - de a gyógyulást én határozom meg. Az orvos fáradozását csak akkor áldom meg, ha tevékenységük indítéka elsősorban a felebaráti szeretet. Viszont szerezzetek magatoknak előnyt minden betegségből. Legyetek alázatosak irántam és akaratom iránt, viseljétek türelemmel a fájdalmakat, és mondjatok köszönetet érte - mert ha lelketek igaznak bizonyult, nagy nyereséget kaptatok a betegség alatt. De ha sziklaszilárd hitetek van, megszabadulhattok minden betegségtől olymódon, ahogy a földi vándorlásom alatt én is gyógyítottam a betegeket, azokat, akikre érvényes volt: "menj, a te hited meggyógyított téged!" Mert számomra nincs lehetetlen, és amikor olyan mély a szeretetetek, hogy eleven, erős hitet szül - akkor egy pillanatig sem kételkedtek már hatalmamban és szeretetemben. Akkor már hirtelen is meggyógyulhattok, mert ez a gyógyulás már nem kényszerít benneteket hitre, mert már sziklaszilárd hitetek van.

De közületek ki mutat be olyan erős hitet, amely hatalmamot kételkedés nélkül igénybe veszi, amely teljes egészében átadja magát azzal a kéréssel: engedjem meg a gyógyulását - és telve van meggyőződéssel, hogy kérése meghallgatásra talál?

Akkor valóban minden csoda megtörténhet, akár magatokon, vagy embertársatokon, akiért ezt a kérést elmondtátok. Aki velem a legbensőségesebb kapcsolatban van, az már akaratom szerint él - akaratomban van. Engedi hogy én kormányozzak, és nem nyúl közbe a maga akaratával. Akaratomban megnyugodva elviseli a legnagyobb szenvedést is - és ezzel lelkének nagyobb szolgálatot tesz, mintha teste meggyógyulna. Én mindig úgy munkálkodom, hogy sorsotok elviselhető legyen.

És ahol az embernek nagyon sok fájdalomon kell keresztülmennie - ott lelke iránti szeretetem is kifejezésre jut. A Szellemi Birodalomban egykor majd megköszöni, hogy a Földön már annyi salaktól megszabadulhatott, hogy már a Földön csökkenthette vétkei terhét - és sokkal kevesebb teherrel mehetett be a Világosság birodalmába. Ezt egészséges testtel soha el nem érte volna.

Ámen.

Legyen világosság az emberek között

B.D. No. 8658

29. október 1963

Emberek, nagy szellemi terület tárul föl előttetek, ha magam taníthatlak benneteket. Küldöttem és közvetítőim által mindenkihez eljuttattam az ismeretet, aki kívánja, és szeretettel telített élete által képes megérteni. Olyan terület ez, amely csak az értelmükkel kutatók elől el van zárva. Az embereknek nem bizonyítható, és nem is kap bizonyítást, amíg belülről a Szellem által nem kaptok egy világos fényt, amely nektek bizonyító erejű lesz arra, hogy valódi ismeretben éltek.

A szellemi kimeríthetetlen terület. Istenetek, és Teremtőtök folytonosan oktat, mindig mélyebb ismerettel ajándékoz meg, csak teljesítsétek az előfeltételeket, amelyeket megkívánok: **HOGY IMÁVAL, ÉS A SZERETET CSELEKEDETEIVEL BENSŐSÉGESEN HOZZÁM KAPCSOLÓDtok.** Kapcsolatban kell lennetek velem, mert e nélkül örök szellemi vakságban maradtok. Mert én vagyok a **VILÁGOSSÁG**, én vagyok az **IGAZSÁG**, én vagyok a **FORRÁS**, amelyből szeretet, világosság, erő, és a legmélyebb bölcsesség ömlik. Ez csak akkor ömlik valakibe, ha helyre állítja velem a kapcsolatát. Ezt magatoknak kell helyreállítanotok, mert egykor magatok szakítottatok velem.

Olyan területet nyitok meg, ahova **CSAK** mint ember nem lehet belépni a velem való kapcsolat nélkül. Akkor minden világos lesz előttetek. Áttekintitek a szellemi összefüggéseket, megértitek munkálkodásomat és kormányzásomat, lelepleződik öröktől való Tervem - és meg is tudjátok érteni. Olyan szellemi folyamatokról kaptok ismeretet, amelyek az emberi lét alapjait képezik, a természeti folyamatokat is megértitek, és magyarázatot adtok róla magatoknak. Lényem lelepleződik előttetek, és a még előttetek lógó sok fátyol megemelődik. Bepillantást kaptok a szellemi világokba - bár először csak gondolati információval - míg aztán majd szellemi szemetek is megnyílik, tehát elértek egy bizonyos fokú érettséget, és az lehetővé teszi, hogy szellemben lássatok. Atyai szeretetem olyan ismeretekkel ajándékoz meg, ami teljesen hiányzik nálatok.

Újból abban az állapotban szeretnék látni benneteket, amelyben a tőlem való elszakadás előtt voltatok, és az ismeretek fényében állva boldogok voltatok.

Erre a fokra kell újból eljutni, és ezt a földi élet alatt mint ember elérhetitek. De törekednetek kell rá - ezt nem kaphatjátok ajándékba. Tudatosan hozzám kell kapcsolódnotok, el kell ismernetek Isteneteknek, Teremtőtöknek és Atyátoknak - akinek a jelenlétére vágyódtok. Ez a legnagyobb kegyelmi ajándékokat szavatolja, mert végtelen szeretetem folyton keresi, hogyan fejezhetné ki magát. Tehát vissza szeretném adni az ismeret világos fényét is, amit elhomályosítottatok magatokban - majd teljesen elvesztettetek.

Gondoljátok meg hogy teljes szellemi sötétségben éltek, gondoljátok meg hogy alig pár ember teremt világos szférát maga körül - és ezek is csak mint kis szikrák villannak föl. Bár az emberek fölfoghatnák ezeket a villanásokat, és ez elég is lenne, hogy kimeneküljenek a sötétből - ha ezzel világosságot gyűjtanának a maguk szívében. Gondoljátok meg, hogy az emberek mennyivel boldogabbak lennének, ha az ismeretnek csak kicsiny fokán is állnának. Ezt bármikor már maguk is magasabbra vihetnék.

Ti - akik már kevéske világosságot gyűjtöttatok magatokban, megérthetitek, hogy mindent előnybe részesíték, ami hozzájárul hogy **VILÁGOSSÁG LEGYEN** az emberek között. Megérthetitek, hogy nevelek magamnak világosság-hordozókat, akiket felruházok gazdag tudással, akiket mindig mélyebb igazságokba vezetek - mert az csak tőlem indulhat. A világosság-hordozókat pedig megbízom, sugározzák ki világosságukat, hogy áttörje az embereket terhelő sötétséget.

Emberek - nem akarom, hogy ugyanolyan sötétséggel hagyjátok el a földi életet, mint amivel ideléptetek. Azt akarom, hogy vágyódjatok a világosságra az emberi élet alatt. Kívánságtok teljesül, mert már a Földön boldoggá tesz, amikor valami világos lesz előttetek. Amikor megértitek, miért tartózkodtok a Földön, és mi a földi feladat. Egyedül én tudom, a szellemi akkor boldog, amikor szeretetem sugárzásában van.

Már a Földön be akarom vonni a szellemeteket ebbe a szeretet-áramkörbe. Ezért ismételten sugárzásomat küldöm feléje, amelyek világosságot gyűjtanak - hogy aztán már magától törekedjen az örökkévalóság ŐSFÉNYE felé.

Tehát ez annyit jelent, hogy minden embernek először csak kevés ismeretet adok, annyit, ami elég a szellem területén arra, hogy saját akaratából megnövelhesse azt. Folyton igénybe veheti szeretetem erő-áramát, és folyton szerezhet szellemi javakat - ha az erőáramot szeretetben való cselekvésekre használja, mert a szeretet mindig világosabb fényt gyűjt benne.

Ez a világosság - természetesen mindig csak a szellemi területre vonatkoztatva - tudást, felismerést, és mély bölcsességet jelent, olyant, amit az értelem nem képes megközelíteni. A saját ügyemnek tekintem, hogy azokat az embereket tanítsam, akik magukat átadják nekem, hogy szellemüket megvilágosítsam. Ezek átfogó tudást kaphatnak, lassan az ismeretnek abba az állapotába jutnak, amelyben kezdetben éltek. Eltávozik a sötétség amit ellenfelem rájuk akasztott. Ismét világosságban élnek, mert kapcsolatukat teljes tudattal helyreállították velem, az örökkévalóság ŐSFÉNYÉVEL. Engedik hogy szeretetemet rájuk sugározzassam - mint egykor, amikor tőlem tökéletességben létrejöttek.

Ámen.

A megtestesült világosság-beli lények segítőkészsége

B.D. No. 8664

5. november 1963

Higgyétek el, hogy hamarosan igen rosszul állna az emberek sorsa a végidőben, ha nem küldenék mindig újabb világosság-beli lényeket, akik közvetlenül tőlem visznek világosságot a Földre és ezzel hozzájárulnak, hogy legalább a z o k az emberek megmeneküljenek, akik még teljesen nem adták át magukat ellenfelemnek. Tehát ezek a fényből való küldöttek a Sötétség Fejedelme ellen küzdenek — amennyiben felfedik a tévedéseket — amennyiben serkentik az embereket, amennyiben az igazság világosságát hozzák és ezzel megvilágítják az utat, amely visszavezet hozzám az Atyai Házba.

Ez időben erős ellenerőknek kell dolgozniuk, mert az ellenfél hatalma nagy, mert az emberek a hozzám, Örök Atyjuk iránti téves beállítottságukkal — maguk adják meg neki ezt a hatalmat. A sátán birodalmában foglalatoskodnak, és állandóan a szellem sötétjében járnak. Az én birodalmam viszont a világosság és üdvösség birodalma és innen fénnel teli lények — akik tele vannak szeretettel a segítségre szoruló szerencsétlenek iránt — arra ajánlkoztak, leszállnak a Földre és segítséget nyújtanak, hogy mégiscsak rátaláljanak a visszavezető útra még a vég előtt.

És mert erre a mentőszolgálatra a tiszta szeretet hajtja őket — elfogadom ajánlkozásukat és ahol kilátás van eredményre, ott felhasználom őket és ők akár anyagilag, akár szellemileg szeretetben tevékenykednek. Mint emberek élnek az emberek között, tehát — bár lelkük már kiérlelődött, az emberekhez kell hasonlítaniuk. Azért nem válnak ki közülük; hasonló módon élnek, és nem egyszer nagyon szegényes körülmények között. De — soha nem látnak szükségét azért, mert mint szolgálaim dolgoznak a Földön. Én, mint a ház jó gazdája, átveszem minden földi gondjukat.

Ennek ellenére sem válnak ki feltűnően környezetükből — viszont missziójukról minden hívő ember felismerheti őket. Úgy szolgálnak, mint a világosság hordozói, mint az igazság hordozói, amit direkt tőlem kapnak és embertársaiknak továbbíthatnak.

Az embereket csak a tiszta igazság mentheti meg, mert a legnagyobb veszélyben vannak, hogy teljesen elvesznek a szellem sötétjében. Mert ti emberek képtelenek vagytok felmérni, hogy milyen

veszedelemben van az emberiség most a vég előtti utolsó időben. Ez készítt rá, hogy világosságom követőit küldjem a Földre, akik mint emberek megtesznek minden tőlük telhetőt — én helyettem munkálkodnak a Földön, hogy az emberek ne legyenek hitbeli kényszerítésnek alávetve.

Bár a világosság hordozói majd maguktól is megsejtik, hogy honnan érkeztek, amikor maguk kapnak kinyilatkoztatásokat tőlem, hogy missziójukat teljesíthessék. Hamarosan észreveszik embertársaik szellemi mélypontját, és a reménytelenséget, hogy valaha is az igazság világosságához jussanak, ha nem kapnak valami szokatlan segítséget. És mert azzal, hogy szavaimat hozzájuk vezetem, bevezetem őket minden összefüggés felismerésére, így azt is tudják, hogy missziójuk teljesítésére maguk egy másik szférából jöttek.

Részemről ennek ellenére rejtve marad, hogy honnan jöttek, amíg mint ember is el nem érnek egy bizonyos érettségi fokot. De ez már csak röviddel a földi életük befejezése előtt megy végbe. Az emberekért végzett misszió számára nem érdekes, hogy melyik szellem testesült meg miatta. Mert minden világosság-beli lény, aki a földi útra felajánlotta magát, hogy szolgálhasson, szerető-szellem, aki közel áll szívemhez. Szeretetem annyira végtelenül mély a teremtményeim iránt, hogy a magam részéről nem csinállok fokozatokat, ahogyan a lehatárolt gondolkodás teszi.

Nálatok embereknel megtalálható a kívánság, hogy előzetes éltetekről megtudjatok valamit. Szeretetek arra készítt, hogy olykor kisebb utalásokat adjak — természetesen feltételezve, hogy ezeket ti helyesen magyarázzátok. Birodalmamban végtelenül sok az azonos szeretet-fokon álló lény, aki — bár minden lény éntudattal bír — épp a maga nagy szeretete által, minőségében megfelel egy nagy ős-szellemnek.

Őket én is átölelem szeretetemmel és a Földön is jelenvaló vagyok nekik, hogy szellemi missziójukban mellettük álljak. Mert sürgetően szükséges ez a misszió. Az emberek szellemi mélypontra jutottak, ahonnan csak a tiszta igazság vezet újra magasba. Ezt ti, követőim vegyétek direkt tőlem, és vezessétek tovább, hogy a tévedéseket felismerjék, hogy világosság legyen a Földön, hogy az emberek teljes Lényemben felismerjenek engem.

Ellenfelem épp ezt a felismerést akarja feltartóztatni, és útjuk alatt megakadályozni az embereket, hogy engem keressenek és megtaláljanak. Mert aki felismert végtelen szeretetemben, fölülmúlhatatlan bölcsességemben és igen nagy hatalmamban — az hozzám törekszik — és megmenekül. Többé nem bukik le a mélybe.

Ámen.

A Szent Szellem hívása

B.D. No. 8674

15. november 1963

Ti emberek gyakran hívjátok a Szent Szellemet, hogy jöjjön el hozzátok - és nem tudjátok, hogy az bennetek van és csak a szabad akaratra van szükség, hogy megnyilvánulhasson. A Szellem az én részem. Eloldhatatlan kapcsolatban van az Atya-szellemmel. Tehát egy isteni szikra, amely lelketek társa lett, amikor a földön emberi testbe öltözött. Vagy másképpen: ti egykor mint szeretetem sugárzása jöttetek ki tőlem, tehát ős-szubsztanciátok ugyanaz, mint az enyém.

Bár az egykori elpártolásotok által ez a szubsztancia elkeményedett - és ti halott lények lettetek - holott valamikor tele voltatok élettél. Ugyanis akkor rátok sugárzott szeretetem ereje, és ez az erő nem tud meglenni másképpen, csak ha állandóan tevékeny. És mert ti szeretet-erőm ellen tiltakoztatok, képtelenek lettetek minden tevékenységre. És most is, amint ember formában a földre léptek ebben az erőtlén állapotban vagytok. Hogy a földi élet feladatát teljesíteni tudjátok, örök szeretet-erőm egy szikráját belesugároztam minden egyes ember szívébe, amely ismét az én részem. Éltet benneteket az egykori lényel kisugárzott erő, ami azt jelenti, hogy van életerőtök, amivel földi módon tevékenyek lehettek, és egyúttal mint ember is teljesíthetitek feladatotokat.

A tulajdonképpeni feladat azonban az átszellemítések és az is marad. Tehát, hogy visszaváltoztok az ős-állapotba. De ezt a feladatot csak úgy tudjátok teljesíteni, ha szeretetté alakultok. Hogy erre

képesek legyetek, belétek kellett helyezni a szeretet-sugarat, mert egykori elpártolásotok által teljesen szeretetérzés nélkül vagytok. A belétek helyezett sugár, a szeretet-szikra, a magam énjének a kisugárzása; Szellemem kisugárzása a ti lelketekbe, de amely csak a magatok akaratával tud benneteket, mint embert életre ébreszteni. Szeretet-szikra mindenki van és az az én énem része bennetek. Tehát nem kell külön hozzátok érkeznie, már bennetek van, de megnyilvánulni csak akkor tud, amikor szeretetből kiinduló cselekvések által erre lehetőséget adtok neki, ő maga nem tolakszik, sem nem befolyásol valamilyen formában. Tehát a Szellemet akármikor életre ébreszthetitek magatokban, de erre nem kényszerít senki. Az imával, hogy a Szent Szellem jönne el hozzátok, csak azt bizonyítjátok, hogy a helyes összefüggést nem ismeritek, továbbá hogy fogalmatok is téves, mert mintegy megszemélyesítitek és úgy hívjátok magatokhoz mint egy lényt.

A Szellem viszont az én kisugárzásom, mert én MAGAM vagyok öröktől fogva a Legszentebb Szellem, és mindenkinél ott vagyok, aki hív. Az a Szellem, akit ti hívtok, soha nem képzelhető el tőlem elváltan és nem tud és nem is akar eleget tenni hívástoknak, amíg magatokat szeretetté nem alakítottátok. Mert bár a belőlem való szeretet-erő nem ismer korlátokat, egy bezárt szívbe mégsem tud belesugárzni. A szív pedig mindaddig zárva marad, amíg készséges nem lesz a szeretetre. Mert szeretetre éppen az említett társul adott Szeretet-szikra vagy Szellem-szikra által lesz képes.

A szeretetre való készség pedig arra készíti a belőlem való Szellemet, hogy megnyilvánuljon akkor is, ha külön nem is hívjátok. - Bennetek van, de mindaddig csöndben marad, amíg a szeretetet figyelmen kívül hagyjátok. Ő maga a szeretet és ezért csak a szeretet iránt nyilvánul meg. Azonkívül elválaszthatatlanul össze van kötve az Öröktől való Atya-szellemmel, ezért az "én Szellemem" vagy másképpen az isteni szeretet-tűz egész teljességével belétek, emberekbe ömölhet és ezzel arra készítheti a Szellem-szikrát, hogy megállás nélkül oktasson belülről, mert az isteni Szeretettfény meg kell hogy világosítsa a ti szíveteket is. Az a legtisztább ismeret jelenti, olyan tudás elérését jelenti, amely az igazságnak megfelel, mert Szellememnek mindenről van ismerete és ezért csak a tiszta igazságot közvetítheti.

Tehát ti folytonosan csak azt kérhetitek, hogy én MAGAM legyek jelenvaló nálatok. Ez azt követeli tőletek, hogy szeretetté alakítsátok magatokat, mert e nélkül az Örök Szeretet nem lehet jelenvaló. Tehát csak erőért imádkozhattok, hogy parancsaimat teljesíteni tudjátok és akkor majd jelenlétemet is megérezitek, mert a szeretet minden tetteivel engem vontok magatokhoz, hiszen én magam vagyok a SZERETET. Akkor majd Szellemem által tevékeny leszek bennetek - ahogyan azt megígértem.

Ámen.

Mi lett volna, ha Ádám nem bukik el ?

B.D. No. 8675

16. november 1963

Azt akarom hogy kérdést tegyetek fel, hogy az igazságnak megfelelő választ adhassak; szívetekbe én teszem a kérdést, mert tudom hol van hiány, és világosságot akarok adni.

Hogy a legkisebb (legrejtettebb) szellemi összefüggést is megértsék, arra az emberek addig nem lesznek képesek, amíg még nem tökéletesek, mert akkor szeretetem világosságával teljesen át tudom őket sugározni, ami majd megadja a legtisztább ismeretet. De már előtte is adhatok felfogóképességeteknek megfelelő magyarázatot, tehát nem kell hamis gondolkodásba esni, és téves tanításoknak hitelt adni.

A tőlem elbukott lények vétké mérhetetlenül nagy volt. A vétek főképp abból állt, hogy többé már nem akartak elismerni világos állapotuk ellenére sem, ami tisztán tudtukra adta egykori indulásukat. Jobb ismeretük ellenére vétkeztek; ennek ellenére szeretetem olyan nagy volt irántuk, hogy a hozzám való visszatérést énem teljes elismerésétől, valamint az ellenem, Atyjuk és Istenük ellen elkövetett bűn bevallásától tettem függővé. – De mindig ki kell azt is hangsúlyozni, hogy Ellenfelem birtokába vette a bukás által lesüllyedt lényeket, és hogy azok túl gyengék voltak, hogy hatalmától eloldódjanak.

Erőt csak a szeretet tudott volna közvetíteni ahhoz, hogy megszabaduljanak tőle. A szeretet az egyetlen, ami ellen az Ellenfél tehetetlen, ezért csak a szeretet győzhet le.

A szeretetről pedig a lények szabad akaratból lemondtak, visszautasították szeretet sugárzásomat, és ezért az Ellenfélnek teljesen ki voltak szolgáltatva ! – De én az első embereknek megadtam a lehetőséget, hogy ismét szeretetet kaphassanak tőlem. Minden adománnyal és képességgel felruháztam őket, és az egész Földet maguk alá rendelhették.

Korlátlan mennyiségű szeretetet ajánlottam fel nekik, amit a nem nehéz parancsom teljesítésével kellett viszonzniuk. Szeretetem viszonzása viszont részükre sok erőt hozott volna, amivel az Ellenfélnek könnyű lett volna ellenállni, megszabadulni bilincseitől. Akaratom teljesítésével egykori bűnüket is megvallották volna, újból felvették volna akaratomat, és minden lény, aki utánuk mint ember érkezett a Földre, ugyanígy cselekedett volna. Így az emberiség rövid idő alatt bűnbánattal visszatért volna hozzám; mert Ádám helyes szeretetében lakozó erő átvivődött volna utódaira, és az egykor elbukott lény átszellemítése gyorsan végbement volna, épp azért, mert az első emberek felismerték volna nagy bűnüket, és a hozzám való bensőséges szeretet által az hamar megsemmisült volna. Mert a szeretet elleni, az énem elleni bűnt, újra csak a szeretet olthatta ki. Valóban, amit az első embereknek ajándékoztam, amikor birtokba vették a Földet, a legvilágosabb izzásra lobbanthatta volna a szeretetüket; mert engesztelésül csak a szeretetüket kértem – amit aztán – mert Ádám, és az emberi nem kudarcot vallott, az ember Jézus olyan mértékben hozott elém, hogy általa elpusztult a nagy bűn. Csak a szeretet tudta meghozni ezt az engesztelést.

Az első emberek valóban létrehozhatták volna ezt a szeretetet, mert az őket körülvevő Teremtés összehasonlíthatatlan dicsőséget nyújtott, ami a kötöttség kínos állapota után boldogság volt, és ezt a boldogságot az isteni szeretet is kiválthatta volna, egy szeretet, amely csak köszönni és dicsőíteni tudott, és a bensőséges hozzám való odaadásra indított.

De akaratuk kipróbálására – amivel egyszer már visszaéltek – Ellenfelemnek is meg kellett engednem, hogy a földi élet alatt küzdjön követőiért. Hogy bemutassam (figyelmeztetést adjak) az embereknek, mekkora veszélyt jelent egy újabb ellenem elkövetett véték, csak könnyű parancsot adtam Ádámnak, amit teljesíteni tudtak, ha az irántam való szeretet elérte volna azt a fokot, amit a teljes odaadás garantált, és ami az Ellenfelet teljesen megrabolta volna hatalmától. Lucifer is mindent elkövetett, hogy az első emberpárt elbuktassa, és ezért könnyű parancsommal szemben egy ígéretet helyezett szembe, de ami – mert Ellenfelem volt – egy hazugságból állt, és az embereket visszas szeretetre hajtotta.

Azt ígérte nekik, hogy „Istenhez-hasonlók” lesznek, ha megszegik parancsomat. Tehát, mint hazug – valakit állított eléjük, aki viszont halált ígért, amint parancsom ellen tesznek. És az emberek neki hittek, - és nem nekem. És ez volt az újabb és nehéz bűn, ami minden utódot a gyengeség állapotába helyezett, akik saját erőből nem tudtak az Ellenféltől megszabadulni. Jézus Krisztus Megváltó Művére, erre a segítségre volt szüksége az emberiségnek, hogy megszabaduljon a legmélyebb szükségéből.

Ismételten hangsúlyozom, hogy ezt a vétket csak a szeretet tudta kiengesztelni, és Ádámnak lett volna lehetősége, hogy ezt a szeretetet megadja nekem, de bukása miatt, és bukása után már egy lény sem volt képes az ilyen szeretetre, ami az ősbűn eltörlését garantálta volna, és ezért kellett magamnak végbeinnem a Megváltás szeretet – művét, amikor is az ember Jézusban manifestálódtam. Tehát az ember Jézus tele volt isteni szeretettel, és szeretetében meghalt a kereszten. E nélkül a Megváltó Mű nélkül már egy ember sem tudott volna visszatérni hozzám, mert Ellenfelem egy lelket sem tesz szabaddá, aki maga még túl gyenge hozzá, hogy megszabadítsa magát.

Mivel én öröktől fogva tudtam az első emberpár csődjéről, Jézus, Isten egyszülött Fia följajánlotta magát a Megváltás Tervének végbevitelére, és ezt ki is vitelezte, mert szeretete minden mértéken túli volt hozzám és minden szerencsétlenhez.

Ámen.

Ti, akik nekem szolgálni akartok, mindig arra kaptok utalást, hogy vigyétek ki Evangéliumomat a szellemi sötétségbe, mert egyedül az igazi világosság képes arra, hogy a sötétséget áttörje. Feltétele természetesen, hogy teljes tisztaságában adjátok tovább - ahogyan egykor tőlem elindult, és most ismét fentről a Földre vezetem. Mert mindig a tiszta igazság az igazi világosság. Amit eltorzítottak, az csak a sötétséget fokozza. Azért olyan nagy a sötétség, mert sok hazugságot és tévedést vittek abba a szellemi értékbe, ami tőlem indulva kezeskedett a sugárzó világosságért. Nagy szükség van rá, hogy az emberek helyes oktatást kapjanak, és olyan területekről kapjanak magyarázatot, amelyektől eddig el voltak zárva, vagy amely területek nem kaptak az igazságnak megfelelő megvilágítást.

Egy valami nagyon fontos: **HOGY AZ EMBEREK LÉNYÜKET SZERETETTÉ ALAKÍTSÁK**, hogy az önzésüket legyőzzék, és önzetlen szeretetté változtassák! És ezt a legfontosabb tanításomat, a szeretet-parancs teljesítését félreállították, egyéb tanítások kerültek előtérbe, ezáltal az emberek törekvését hamis irányba szorították. Olyan parancsokat vesznek figyelembe és teljesítenek, amelyek teljesen mellékesek, és a léleknek semmi haladást nem hoznak. A szeretetet háttérbe állítják. Ez egyúttal azt jelenti, hogy a világosság nem sugárzik átütően, hogy csak gyengén világít. Tehát, hogy az embereknek kevés az ismeretük, és az igazságnak megfelelő tudásuk. Elsötétült szellemmel élnek, életfelfogásuk teljesen téves. Mindig a földi javakra törekednek, belső világosság nem világít nekik, mert azt csak a szeretet gyújthatná föl.

Ha minden prédikátor csak a szeretetet prédikálná, ha az embereket mindig arra buzdítaná, hogy adják fel önzésüket, és az önzetlen felebaráti szeretetet gyakorolják - valóban - világosságban és tudásban élnének. Felismernék a földi javak értéktelenségét, Istenüket Atyjuknak tisztelnék, akinek a lénye csupa szeretet. Közelednének feléje, visszaállítanák az Atya és gyermek közötti helyes viszonyt - mert az isteni szeretet mindezeket maga után vonná.

Így pedig az emberek téves tanítást kapnak. Olyan szokásokra és cselekvésekre tanítják őket, amiket külső formára lehet értékelni - de a lelkiállapot változása nem indul meg belőle. Előtte csak annak van értéke, ami eleven kapcsolatot teremt velem, és ezt az eleven kapcsolatot csak a szeretetből kiinduló tett hozza magával. Ezért ismételtén kiküldöm követeim, hogy az embereknek a Szeretet Evangéliumát hirdessék.

Ezt a tiszta Evangéliumot mindig magam közvetítem nektek, azoknak akik elfogadják, és továbbítani is akarják. Mert ha gyakoroljátok az isteni szeretetet - általa eleven lesz a hitetek, általa arra a belső bizonyosságra juttok, hogy én közel vagyok hozzátok, és közvetlen összeköttetésben vagytok velem. Azzal a világossággal, amit a szeretet lobbant föl bennetek, olyan tudást kaptok, ami megfelel az igazságnak. Már nem mentek át vakon az életen, hanem az igazságnak megfelelő ismereteitek lesznek az élet okáról, a célról, amit el kell érni, és a feladatról, amit teljesíteni kell.

Amint az igazság keretein belül vagytok, szellemi haladást is tesztek. A földi élet nem lesz hiábavaló, mert mindig jobban tökéletesedtek. Ez következik abból, ha a belőlem való igazság felé fordultok. De erre vágyódnotok kell, ezt keresnetek kell, és akkor meg is találjátok. Én mindig gondoskodom rólatok, és amint lényeteket újra szeretetté alakítottátok, ellenfelem elvesztette minden jogát és hatalmát fölöttetek.

Ámen.

Az utolsó hatalmas pusztítás

B.D. No. 8684

25. november 1963

Ismételtén figyelmeztetlek a végre, de annyira elevenen mégsem hisztek benne, hogy komolyan felkészülnétek. Az esemény szokatlan, nehéz elhinni, mert ilyenhez hasonló nem történt az idő alatt, amire vissza tudtok tekinteni. Egy-egy megváltó periódus nagyon hosszú, amellet az a bölcs nézetem, hogy ne tudjátok lemérni az ilyen korszak kezdete és vége közti időt, mert hiányzik hozzá minden

tudástok. Nem megbízható információ, ami kutatással nyer megállapítást, hanem csak feltételezés, ami nem bizonyítható.

Bár az egész Földet érinti az előttek álló pusztulás - amely a földfelszín teljesen megváltoztatja - tudatosan csak azok a kevesek élik át, akiket mint az új emberi nemzedék törzsét - a pusztulástól megmentek. Ezeknek emlékezetébe a régi Föld megmarad, de az új korszak annyira másképpen kezdődik, hogy az emberek hamarosan megszokják. És mert már egy teljesen új világ amiben élnek, gondolkodásuk eltávolodik a régi Föld utolsó eseményeitől. Csak olyan nekik, mint egy álom, mert az Új Föld teljesen más problémákat hoz - és mert szellemi beállítottságuk, csak hozzám akarnak közelebb jutni. A földi gondolatok lehullanak róluk, de szellemük szokatlanul élénk, miáltal lelkük igen magas érettséget ér el. Mintegy elérik már a földi célt, és habár még földi testben járnak, a világosság Birodalmának lakóival állnak kapcsolatban.

A jelenlegi földi embernek teljesen érthetetlen amit erről hall. De ez az igazság, és ezért mondom ismételten: eljön az az idő, amikor nap-nap után szokatlan eseményekre kell felkészülnötök. Végül aztán minden felborul. Ehhez erő csak az emberi lélek bizonyos fokú érettsége ad. Tehát, hogy a jövődő dolgokkal elkészüljön, álljon tudatos kapcsolatban velem - azzal a bizonyossággal, hogy mellette vagyok, bármi is történik.

Mindenfajta nagy eseménynek, mindig az ember az oka - mégha közvetlen okot nem is lehet látni. De hogy az emberi léleknek mire van szüksége - azt egyedül én tudom. Végülis a szokatlan eseményeknek azért kell jönniük, hogy az embereket felrázzák. De ezek csekély jelentőségűek a Földet érintő nagy romboláshoz képest, amely megérkezik, ha eljön az ideje. Mert a törvényes rendet akaratom szerint kell újból visszaállítani.

Tehát emberek, nagy események előtt álltok. A rombolás nagy munkáját egész terjedelmében csak azok tekintik át, akiket elragadok, és akiknek a szeme előtt folyik le az egész. Ezek is csak azért láthatják, hogy felismerjék és megtapasztalják szavaim igazságát, és istenük és teremtetjük hatalmát.

Előtte lesz még több esemény, ami az embereknek ijedelmet okoz. De mindennek az a célja, hogy gondolataitokkal hozzám forduljatok, akinek minden hatalom megadatott, és akinek minden ember ki van szolgáltatva. Valóban, boldog akit még a vég előtt magamhoz hívok, mert az újraszáműzés rettenetes ítélete nem érinti. Viszont erre kell készülnie minden embernek, aki nem tartozik az enyéme közé, tehát nem tartozik azokhoz, akiket - mint már többször mondtam - elragadok erről a Földről.

Egy ilyen történést ti emberek el sem tudtok gondolni, mert hasonló eseményről nem tudtok, és mert az ember nem fogad el semmit, ami ellent mond a természeti törvényeknek. De aki a természeti törvényeket megalkotta, az el is törölheti, mert valóban, számára semmi sem lehetetlen. Különösen nem akkor, amikor egy új rendet kell létrehozni, amely lehetővé tesz mindenféle szellemi továbbfejlődést. Azért, amit SZAVAIMON keresztül erről megtudtok, fogadjátok hívó lélekkel. Higgyétek, nekem minden lehetséges, és a vég idején hatalmam is igénybe veszem, mert ellenfeletem megfosztom erejétől. Ideje lejárt, és valóban jól kihasználta, hogy megrontsa azt, ami az enyém is. És ezek miatt a szellemiek miatt újabb teremtet világokat hozok létre, amelyek magukba veszik a földi élet alatt kudarcot vallott szellemet.

Szívem állandóan az összes szellemi megváltására gondol. És ha most lehetetlennek is tartjátok, hogy az eljövendő eseményekben szeretetem megnyilvánulását lássátok, egyszer majd képesek lesztek ezt is megérteni. Akkor majd elismeritek azt a hatalmas szeretetet és bölcsességet, és annak a nagy hatalmát, aki meg akart menteni a szakadéktól - de aki közben meghagyja a szabad akaratot, hogy tökéletessé válhassatok, ahogy Mennyei Atyátok is tökéletes.

Ámen.

Bár magam Ég és Föld felett Úr vagyok, és akaratomnak egy lény sem szegülhet ellen, de Ellenfelem jogát mégsem vitatom el azon a területen, ami az ő Birodalma: és ez a földi világ, ami minden még hozzá tartozót magába foglal, ahol befolyását érvényesítheti, amikor a fejlődésben álló szellemi eléri az emberi fokozatot. Aztán ezt a szellemit, az embert, minden módon szorongatja, hogy megakadályozza fejlődését, és újra visszahúzza a mélybe, amelyből végtelenül hosszú menetben felküzdötte magát. Tehát az ő világában ő az úr.

És ez a magyarázatom nektek embereknek, miért engedek meg oly sok veszedelmet, miért nem lépek közbe megakadályozva, ahol nyilvánvalóan Ellenfelem tevékenysége ismerhető fel. Neki joga van rátok emberekre, mert szabad akarattal követtétek őt egykor a mélybe, és ki is használja a jogát, hogy a hatalmában tartson benneteket. Ti azonban ellenállhattok neki, mivel szabad akarattal bírtok. Erőben sem lesz hiány, ha azt csak tőlem kéritek. De tevékenységében Ellenfeletem nem akadályozom meg.

Mert a földi világ az ő része, bármiféle anyag - ami fölött nincs hatalma - az ő része, mivel az bukott szellemit rejt magában, ami csak az anyagba-kötöttsége által átmenetileg van kivonva hatalmából. De amint emberként jár a Földön, újra gyakorolhatja fölötte hatalmát anélkül, hogy ebben megakadályoznám. Ezt valóban ki is használja, de ugyancsak erős ellenfele van Jézus Krisztusban, az Isteni Megváltóban. Hozzá minden ember fordulhat a lélek ellenségétől való szabaddá válás érdekében. Mert Jézus erősebb nála, és minden lelket kiszabadít hatalmából, aki csak kéri, és aki imája által beléje és a Megváltás Művébe vetett hitét tanúsítja, aki ezáltal engem is elismer, aki Jézusban emberré lettem minden elbukott szellemi megváltásáért.

Ílymódon tehát Ellenfelem hatalma a Földön óriási nagy, de Jézus Krisztusban mesterére akadt. Noha mégoly nagy is a hatalma az emberek fölött, azonban Jézus Krisztusban hatalmától való szabadítójuk és megmentőjük van. Az ember tehát ne várja tőlem, hogy én, Istene és öröktől való Teremtője megtiltom Ellenfelem munkáját, hogy megakadályozom szégyenletes dolgainak véghezvitelében, mivel nem veszem el a jogát, hogy az emberre minden módon hatást gyakoroljon és megtartsa magának. Az embernek azonban nem kell ezt megengedni, mivel bármikor Jézus Krisztushoz fordulhat, hogy megszabadítsa börtönörétől, hogy segítsen megszabadulni hatalmától, hiszen Jézus Krisztus segítsége nélkül alulmaradna.

Mily gyakran mondjátok ti emberek: „Ezt miért engedi meg az Isten?” Nem akadályozom meg Ellenfelem munkáját, mert egykor ti adtátok magatokat a hatalmába, és ő még ma uratok, ha magatok nem akartok szabaddá válni tőle, és nem kéritek Jézus Krisztust megváltásért. Ezenkívül azonban tudom azt is, mi szolgál legjobban nektek és minden egyes léleknek. Ismerem minden egyes lélek minőségét, tudom mi által képes kiérlelődni, és a legsötétebb világnak is engem kell szolgálnia, mert a legsötétebb erők munkáját is tudom kihatásaiban úgy irányítani, hogy az emberek lelkének hasznára válik. Akik jóakarátúak, azok kiszabadulnak hatalmából, és hozzám törekszenek.

Az emberi akarat mindig meghatározó lesz, mert az szabad. Amíg a szellemi kötött állapotban a teremtett dolgokban van, addig Ellenfelem nem tud hatást gyakorolni ezekre a szellemiekre. Emberként azonban megilleti a jog, mert ez a lény szabad döntésén múlik, akit az Ellenfél meg akar nyerni. Ezért kihasznál minden lehetőséget, és az ember annál kiszolgáltatottabb neki, minél távolabb van még tőlem, minél kevesebb kapcsolata van velem, vagyis: amíg el nem ismeri Jézus Krisztust, és kínjaiban hozzá nem menekül, addig kiszolgáltatott az Ellenfél hatalmának – amit ugyanakkor a szabad akarata határoz meg.

Nekem ugyan van hatalmam, és mindent, az Ellenfelem üzelmeit is megakadályozhatom, de akkor hiábavaló lenne az ember útja a Földön, ahol szabadon döntenie kell mellettem vagy ellenem. De nektek embereknek is meg kellene értenetek, hogy és miért vagytok kemény megpróbáltatások elé állítva, hogy és miért kerültök gyakran a legkeményebb szorongatásokba - és azokat nem tiltom

meg, mivel nem fordultok hozzám segítségért, tehát minden bajnak amit megengedek egyedüli célja, hogy általa hozzám találjatok.

Viszont elhihetitek, hogy nem hagyok magatokra, és mindenkor segítek, ha tőle megszabadulni igyekeztek, és bizakodva menekültök hozzám - tehát elismertek Isteneteknek és Atyátoknak, amikor Jézust hívjátok vétkeitek feloldozásáért, ellenségeitől való szabadulástokért, aki szintén küzd értetek, mert nem akar elveszíteni. De valóban, az én hatalmam nagyobb, és hívjatok lélekben és igazságban, szabaddá váltok tőle - és nem volt hiábavaló a földi életetek.

Ámen.

A tévtanítások kihatása a túlvilágon

B.D. No. 8693

5. december 1963

Részemről még sok tévedést kell helyreigazítani, hogy az emberek az igazság talaján mozoghassanak. Az emberek gondolkodása teljesen téves utakon jár. Egy tévedés maga után vonja a többi, és az embereket már nem lehet eltéríteni tőle. Igaznak tekintik azt, amit olyan emberek nyújtottak nekik, akik maguk sem jártak az igazságban, mert Szellemük még nem ébredt föl.

Ebben a világosság-nélküli állapotban megszámlálhatatlanul sokan mennek át a túlvilágra, és még ott is a maguk téves felfogását védik, nem lehet meggyőzni őket, hogy tévesen gondolkodnak és gondolkodtak. Míg aztán elfogadnak egy olyan világosságot, ami odaát is világosság, és igénybe veszik szabad akarati döntésüket. A túlvilágon is folyik a harc a sötétség és világosság között. A fénylények ismételten világosságot akarnak gyűjtani a még elsötétült szellemeknek, de gyakori, hogy minden fáradozásuk hiábavaló, mert a lelkek kitartanak tévedéseik mellett.

Viszont az a problémájuk, hogy nem tudják megérteni, miért nem éreznek boldogságot a túlvilágon, holott úgy érzik, a Földön mindent megtettek a túlvilági boldogság eléréséért. És amíg nem fogadnak el világosságot arról, hogy az én akaratom valóban más, mint amit a FÖLDÖN ELÉJÜK TÁRTAK, amíg be nem látják annak értéktelenségét, amit a Földön tőlük megköveteltek, amíg be nem látják, hogy nekem más követelményeim vannak mint az, hogy egy egyház szokásainak és külsőségeinek eleget tegyenek, hisz én csak szeretetet kérek az emberektől, és egyedül a szeretetük alapján értékelem őket, boldogságuk is szeretetük fokának a megfelelője lehet csak - addig nem történik változás. Ezeknek a lelkeknek nincs irigylésre méltó sorsuk, még akkor sem, ha nincsenek a külső sötétségben.

De ők csak vitatkoznak, és nem fogják föl boldogtalanságuk okát. Sőt gyakran szemrehányást tesznek maguknak, hogy nem eléggé tettek eleget ezeknek a külsőségeknek és emberektől kiadott törvényeknek - és ezért boldogtalanok még mindig.

Pedig rövid időn belül részesedhetnének a boldogságban, ha elfogadnák a fénylények tanítását, vagy onnan szereznének maguknak egy kis világosságot, ahol a legtisztább igazságot osztják, és ami után minden éhező lélek mohón nyúl.

Ahogy a Földön, úgy a túlvilág területein is sok a makacs lény, akik visszautasítanak mindent ami nézetük ellen van. És az ellenfélnek épp ezeknél a fanatikusoknál van a legnagyobb hatalma! Mert valamit a túlvilágon is elfelejtenek az emberek: azt hogy kölcsönösen segítsék egymást, ami által emelkedik szeretetük foka, és már nem tiltakoznának annyira a világosság ellen!

A Szellemi Birodalomban egy lépéssel sem jutnak előbbre, mert itt is a szeretet az az erő, ami a lelket felemelkedésében segíti. A szeretet egyúttal világosság is, és az emberek a Szellemvilágban is ajándékozhatnak szeretetet egymásnak. Mert ahol nincsen boldogság, ott még nyomorúság és ínség van - tehát mindig van lehetőség rá, hogy az egyik lélek segítségére legyen a másiknak. Ilyenkor a lélek gondolkodása is világosodik, egymással gondolatokat cserélnek, kérdéseket tesznek föl, és a válasz biztosan megérkezik rá. Mindig a szeretet áll az első helyen. De ezeknél a lelkeknél abban van a nagy szellemi tévedés, hogy a szeretetnél előbbre tartják azt, amit az emberi meg nem értés emelt a magasba mint „isteni tanítást”. És sajnos az emberek először mindig azt tartják jónak, amit emberek követelnek tőlük - és figyelmen kívül hagyják az Isten kéréseit.

Így állapotuk örökké nem változik, ha nem teszik első helyre a szeretetet. Tehát ha a többiek iránt szeretetteljes segíteni-akarással vannak, ezáltal maguk is megkapják a tiszta igazságot, ami majd korlátlan boldogságot szerez nekik.

Ezért minden ember, akinek a Földön félrevezették a gondolkodását, de szeretete, és ebben való tevékenysége már magas fokú, a túlvilágra érve hirtelen megvilágosodik, és készségesen átváltja a tévedését az igazságra. A többi léleknek szívesen átadja ismeretét, mert rájött, mekkora szerencsétlenség, amit a téves tanítás okoz.

Szeretné eltávolítani a szellemi vakságot, mert szeretete segítségadásra hajtja. Így nagyon áldásos a befolyása, mert a Földön ő is ugyanabban a tévedésben élve, most - azoknak akik meghallgatják - meg tudja okolni hol, és mi a téves benne. Az emberek lelkének a tévtanítás jelenti a legrosszabb mérget, és a világosság ezért folytat elkeseredett harcot a sötétség ellen - és biztos, hogy egyszer a világosság győz.

Az embernek viszont szabadságában áll, hogy vagy a világosságot, vagy a sötétséget válassza. Semmire sem kényszerítik - szabadon dönthet. De én megteszek mindent, hogy még a Földön az igazság megismerésére jusson. A Szellemvilágban sem csökken a fénylények fáradozása, mert csak az a lélek lesz boldog, aki az igazság talaján áll.

Ámen.

A médiumi átvételek - Hitelesség

B.D. No. 8695

9. december 1963

Nektek, akiknek az a feladatotok hogy a tiszta igazságot terjesszétek, - nektek magatoknak mindenről tudnotok kell, hogy tiszta képetek legyen arról a szellemi élményről amelyet mint tiszta igazságot képviseltek embertársaitok előtt. Tudnotok kell, hogy van értékes, és értéktelen kapcsolatteremtés a szellemvilág felé.

A Szellemi birodalom minden területéről szóhoz akarnak jutni olyan lények, akik megpróbálják gondolataikat átvinni rátok. De az ember maga határozza meg, hogy milyen lények közeledhetnek hozzá. Itt mindig az igazság utáni vágynak kellene érvényesülnie, - de ezt gyakran elnyomja a szokatlan iránti kíváncsiság. Többnyire az a vágy lesz erősebb, hogy a természetfölötti világból eddig ismeretlen dolgokról szerezzen tapasztalatot. Mindezt a legjobb akarattal teszi, és úgy gondolja hogy helyesen cselekszik.

Az ilyen lehetőségeket a világosság lényei is felhasználják, mert az illető embert a helyes útra akarják irányítani. Olyan befolyást akarnak rá gyakorolni, hogy a pozitív Szellemi világhoz való beállítottsága elmélyüljön. Elsősorban arra utalnak, hogy a szeretet a legfőbb parancs. A szeretetre való minden utalás az én akaratomnak megfelelő.

A befogadó médium tisztasága és akarata, aki mediális állapotban az üzenetet fogadja, az üzenet értékét is meghatározza. De döntő a hallgatók köre is, hogy azok milyen szellemi felfogásban és érettségi fokon vannak. Egy hiányos érettségű ember már lehetővé teszi, hogy gondolatain keresztül tisztátalan szellemek is odaférközzenek. A sötétség erői szintén a médium öntudatlan állapotát akarják kihasználni. Gyakran előfordul, hogy ezeket a világosságbeli lények visszaszorítják.

Minél tisztábbak szellemileg az emberek, minél nagyobb köztük az összhang, hogy az igazságnak megfelelő oktatást kapjanak, - annál hitelesebb az amit mondanak nekik. Ekkor megegyeznek a nektek a Földre vezetett tanítással, - tehát valódiságuk minden kétséget kizáró. A túlvilágról számos világosságbeli lény szeretne beszélni az emberekkel, hogy megbízásom szerint az igazságot közvetítsék nektek.

Viszont: ezek a világosságbeli lények az embereket ismételten arra biztatják, hogy éber, öntudatos állapotban létesítsenek velem kapcsolatot. Felvilágosítják őket "a Szellemem emberben való tevékenységéről", és arra próbálják indítani őket, hogy VELEM lépjenek bensőséges kapcsolatba.

Ezáltal mély bölcsességet kaphatnak, olyat, amit öntudatlan médiumi állapotban nem lehet a Földre vezetni.

A Szellem tevékenységét magam ígértem meg az embereknek, és hitelt adhattok szavamnak. De hogy ellenfelem munkálkodása erősen előtérbe került, azt nem lehet letagadni. Mindig össze akarja zavarni a fogalmakat. Hasonló módon mediális képességű embereket használ fel, hogy beszélhessen rajtuk keresztül. De csak szavakat mond, amelyekből hiányzik az összefüggés, szavakat, amelyekből bölcsességnek kellene áradni - viszont a legnagyobb badarság. Ezt megvizsgálhatjátok magatok is, ha felteszitek a kérdést: milyen lelki nyereségem származik ebből a közlésből? Ha szavaimat alapul véve a közlést alapos vizsgálatnak vetitek alá, teljesen ellentmond az igazságnak.

Ilyenkor a még teljesen tudatlan szellemek jelentkeznek, akiknek bizonyos világi ismeretük van, és mert azt a Földön buzgón képviselték, most is ezt akarják átvinni az emberekre. Fényszellem ruhájába burkolóznak, sőt Jézus nevét is felhasználják! De Jézust valójában nem ismerik el Istennek, tehát nevét mint egy földi ember nevét használják! Azért hogy az embereket elámítsák, Jézusnak magas missziót tulajdonítanak - de ezt azzal a hátsó szándékkal teszik, hogy az embereket eltérítsék a helyes gondolkodástól - és Jézus Megváltó Tevékenységét semmiségnek minősítsék. Ezzel tehát megakadályozzák, hogy az emberek Jézusban ENGEM szólítsanak meg. A teljes tévedés elterjesztését akarják Jézus földi missziójáról, és az én benne való megtestesülésemről. Olyan közlést adnak a maguk szellemi világából, amely nem ad a valóságnak megfelelő magyarázatot. Azt ugyanis, hogy az ember Jézusban tiszta fénylélek rejtőzött, aki olyannak hozta létre a testét, hogy az lakás lehetett a számomra. Ezáltal Jézusban a Megváltás Művét magam vittem végbe, és létrejöhetett, hogy teljesen egyesültünk egymással. Tehát azok a közlések, amelyekből nem derül ki világosan, hogy én és Jézus egyesültünk, hogy EGY vagyunk - mint téves közlést, mint téves tanítást visszautasíthatjátok. Ezek a túlvilági sötét szellemek tudatos ámításai, akik most a vég előtt buzgón azon dolgoznak, hogy ott is zűrzavart keltsenek, ahol megvan a helyes akarat - de még nem ébresztették fel szellemüket, és nem tudják megkülönböztetni egymástól, hogy melyik az isteni, és melyik a nem isteni közlés.

Az emberek nincsenek tudatában, hogy folyton a sötétség hatalmaival küzdenek - különösen most a végidőben. Ezek a hatalmak a világosság elterjedését akarják megakadályozni. Az embereknek csak egy módjuk van, hogy áldozatul ne essenek a tévedéseknek, az, hogy Tőlem kérik a világosságot - bensőségesen kérve az igazságot. Megteremtik ezzel azt a kapcsolatot, amely a sötét erők ellen igazi védelmet ad. Ugyanis a tudásvágyban nem mindig uralkodik az irántam és az igazság iránti szeretet! Az emberek érzik, hogy a földi életüknek a csupasz létükön kívül van valami más oka is - és tájékoztatást szeretnének. De azt hiszik, hogy a túlvilági erőktől mindig az igazságnak megfelelő tanítást kapnak! Ez nincs így, és az ellenfélnek mindig több alkalmat adnak, hogy gondolkodásukat megzavarja!

Viszont az igazságra komolyan törekvő embert a helyes dolgok megismerésére segíti az, amikor komolyságának, lelki érettségének, és vágyának megfelelő világosság-beli lényekkel kapcsolódik össze, akik a tiszta igazságot közvetítik. Annyira viszik az illetőt, hogy ne legyen már segéderőre szüksége - ne kelljen már hozzá médium - hogy közlést kaphasson a Szellembirodalomból. Helyette olyan bensőséges kapcsolatot létesítsen VELEM - szeretet által - hogy direkt szólhassak hozzá. Vagy olyan Világosság-hordozókkal lép kapcsolatba, akik az igazi, az igazságnak megfelelő szellemi gazdagságot közvetítenek neki. Ekkor már a bensejében felébredt Szelleme az igazságban vezet.

Lehet figyelmeztetni az embereket az eredménytelen szellemi találkozásokra - de megakadályozni nem kell, mert van rá lehetőség, hogy ezen az úton eljut a hitre, a halál utáni továbbélés elfogadására. A helyes útra vihetők, ha komoly a vágyuk, hogy az igazságban éljenek. Minden jó, ha jóakaratot árul el, de óvni kell a kíváncsiságtól, a világi ismeret bővítésének vágyától - mert azon nem lesz áldás.

Soha nem tudja felismerni az igazságot, inkább tévtanításoknak ad hitelt. Ezért adtam az igazság felismerésére a jegyet: vizsgáljátok ki, a közlés leleplezi-e Jézusban való emberré válásomat úgy, ahogy én világosítottalak fel benneteket szavaimmal, és Szellemem bennetek való munkálkodásával. Utasítátok vissza ami nem egyezik meg főntről hozzátok vezetett szavaimmal, akármilyen szép szavakkal akarják is bizonyítani az isteni forrást. Ellenfelem is ilyen szavakat használ, mert nem riad

vissza semmitől, hogy az embereket sötétségben tartsa. Tudja, hogy az igazság olyan fény, ami leleplezi őt. Ezért igyekeznek azt kioltani, vagy zavarossá tenni.

Ámen.

Felvilágosítás az „UFO-k”-ról

B.D. No. 8698

13. december 1963

Isteni kinyilatkoztatásaim alapján világosságot kaptok minden területről. Nem marad válasz nélkül egy kérdésed sem, ha a legteljesebb bizalommal elém terjesztitek, hogy adjak felvilágosítást róla. Ezért ne maradjon semmi magyarázat nélkül, csak kérdezzétek meg tőlem, hogy az igazságnak megfelelő választ kaphassatok.

Ismételten kételkedtek abban, lehetnek-e bizonyítékai azon űrhajók létezésének, amelyek más csillagokról érkeznek a Földre. Ha komolyan utánajártok ezeknek az állítólagos jelenségeknek, meg kell állapítanotok, hogy az állításoknak mindig feltételezés, esetleg önszuggeszció az oka - de bizonyítékot nem lehet találni.

Ennek az a magyarázata, hogy az emberek az ellenfelem hatása alá kerülve áldozatok lettek. Az ellenfelem az utóbbi időben a hazugság mellett az ámtás eszközeihez is nyúl - és mivel az emberek szenzációs dolgot akarnak átélni, semmi sem elég fantasztikus nekik, nyúlhat is ilyen eszközökhöz! Ezenkívül a teljesen zavaros gondolkodásmód őt segíti.

Ha az embereknek lennének szellemi ismereteik, tudnák, hogy az egyes csillagok között nincs lehetőség összeköttetés teremtésére. Tehát a csillagok lakóinak nincs lehetőségük a maguk terének elhagyására, hogy más csillagokat megközelítsenek. Ezek teljesen légből kapott dolgok, amit így állítanak. Egy ember sem tud bizonyítékot hozni arra, hogy csillaglakókkal került érintkezésbe!

Viszont ellenfelemnek áldozatául eshetnek! Fantáziájuk által érzékenyek lehetnek a csalásokra, amelyek ellenfelemtől indulnak ki. De ezek soha nem lehetnek anyagi állománnyal rendelkező eszközök, mert ellenfelemnek ehhez hiányzik a hatalma, hogy anyagi tárgyakat hozzon létre.

Ahol pedig valóban anyagi tárgyakra van szó, amelyeket emberek alkottak, azoknak az eredete az anyagi Földről való. Azon kutatóknak a kísérleti tárgyai ezek, akik fokozottan minden fáradozást magukra vesznek, hogy a Földön kívüli légtérrel a maguk hatalma alá rendelhessék. Tudatos hazugság minden, amit a más csillagokról érkező földönkívüli lényekről terjesztenek. Bizonyítani senki sem tudja, hogy ilyen állítólagos "csillaglakóval" beszélt volna. Soha nem áll szellemileg felébresztett emberekből az a kör, amely igenlően áll az ilyen jelenségek mellé - mert ezek kimondott szolgálai ellenfelemnek, akiket a maga céljaira használ. Feltehető mindig, hogy földi kísérleti tárgyakra van szó, amit minden ember megnézhetne. Az ellenfélnek engedelmes embereknek mint más csillagokról való tárgyat mutatják be.

Ismételten hangsúlyozom, hogy nincs kapcsolat az egyes csillagok között, és ennek megvan a maga oka. Amikor ti emberek ezekről az állítólagos más csillagokról jövő lényekről azt feltételezitek, hogy a ti megmentésekre akarnak a Földre jönni, akkor nekik az én megbízásomból kellene tevékenykedniük. Ebből az következik, hogy a kapcsolatot azokkal kellene felvenniük, akik hozzám tartoznak, akiket majd a végnél elragadok. Ezt tennék, ha én bíztam volna rájuk ezt a feladatot! Ekkor az enyémeik mindig láthatnák a lényeket, és a tárgyakat! De ez soha nem történik meg, mert én felvilágosítanám őket erről a tévedésről, és a tiszta igazságot tanítanám.

Akik elhiszik az ilyen feltételezéseket, nem lehetnek szellemben felébredt emberek. Csak földi célokat követnek, és annak hisznek, aki vissza akarja tartani az embereket, hogy bensőséges kapcsolatba lépjenek velem. Pedig egyedül ez garantálja nektek a menekülést a Földön, amikor bekövetkezik a vég. Higgyétek el, nekem valóban lehetséges, hogy minden embert megvédjek, és a földi létének végén őt is elevenen elragadjam a Földről.

Jelenlegi állapotában /1963 / elkerülhetetlen, hogy a Föld el ne pusztuljon. Megszámlálhatatlan angyalt tartok készenlétben erre az alkalomra, de azok soha nem mutatkoznak az emberek előtt mint más csillag lakói!

Amikor én tiszta igazságot vezetek a Földre - mert erre nektek nagy szükségetek van - akkor erről is adnék az igazságnak megfelelő ismeretet. De most, a vég előtti utolsó időben állandóan óvlak bennetek ellenfelem ámitó művészetétől! Az emberek megtevesztésére földi hatásokat, és zavaros gondolati tévedéseket egyformán felhasznál - mert szuggerálhatja őket! Az emberek vakon elhisznek mindent amit eléjük tárnak, amíg csak be nem tölti őket az igazság utáni vágy. Az majd megadja nekik az állandó tiszta igazságot.

Ámen.

Békesség a jóakaratú embereknek

B.D. No. 8704

20. december 1963

Amikor magam szálltam le a Földre és ott vándoroltam, békét akartam vinni az embereknek. Ma is békét akarok vinni azoknak, akiknek jóakaratuk van. Mert valóban, ha a szívükben elhelyezkedek, akkor ezt a szívet betölti a béke. Ezt a békét csak én adhatom nekik, mert érzik jelenlétemet, amitől boldogok és védettek lesznek, külső ellenségtől nem félnek, mert tudnak szeretetemről és hatalmamról, ami minden őket fenyegető rosszat el tud hárítani.

Az igazi békét csak bennem találjátok meg, mert amikor bensőséges kapcsolatban vagytok velem, az atyai szeretetet is érzitek, és tudjátok, hogy egy Atya megvédi gyermekeit és gondoskodik róluk, és nem engedi őket szükségállapotba jutni. A lélek békéjét akarom adni, hogy biztosak legyetek abban hogy a helyes úton jártok, ami elvezet ellenfelemtől. Tőle elmenekültök és hozzám jöttök, Teremtőtök-és Istenetekhez mint gyermekeim, hogy átöleljen atyai karom, és biztosan vezessen a magassághoz vivő úton.

Ám amíg még nem találtok meg, nyugtalanul vándoroltok, és nem ismeritek az igazi békét, mert ellenfelem még nagyon nyomaszt bensőleg, és nem enged békéhez jutni. Ő mindig csak arra gondol, hogy nyugtalanságot, türelmetlenséget, idegességet idézzon elő nálatok, izgat és kerget, belehelyez a világi hajszába, nehogy benső békére találjatok. Megakadályoz velem minden kapcsolatot, pedig nálam nélkül nem tudtok igazi belső békéhez jutni.

De én lejöttem a Földre, hogy a jóakaratú embereknek békét hozzak; magam köré gyűjtöttem őket, felismertettem velük magamat, mint aki megment a legmélyebb lelki szükségből. Bennem és missziómban csak kevesen hittek, de azok általam meg is találták a békét, megtalálták hozzám, Istenükhöz és Atyjukhoz az utat, azon tudatosan jártak, amennyiben megvallottak Jézusban, és elsőként elfogadták Megváltó Művem kegyelmeit, és így mint első és megváltottak ismét bemehettek testi haláluk után örök hazájukba.

Nekik valóságosan is meghoztam lelkük békéjét, megélték a tőlem való elbukás hosszú küzdelmét, és az az ellenfél feletti győzelemmel végződött, mert tudatosan hozzám fordultak, és engedték, hogy a minden emberért kiontott vérem által megváltsam őket. Tehát én legyőztem ellenfeletemet, és senkinek sem kell félni tőle. Aki hozzám csatlakozik, belső békével megy át az életen, ugyanígy halála után is a Túlvilági birodalomba, mert én kereszthalálommal vásároltam meg ezt a békét.

Ám kell, hogy jóakaratú ember legyen.... különben még ellenfelemhez tapad.

Ez annyit jelent hogy ha nem ismeri el a Megváltás Művét, tehát engem magamat sem, addig viselnie kell az ellenfelem láncaitól megkötött békétlen életét, legyen az a Földön vagy a Túlvilágon – amíg meg nem szabadítja magát, amíg felém nem veszi az utat, és tőlem megváltást nem kap, tehát amíg belső békét nem kér, ami boldoggá teszi.

Mindig a földi világ volt az a harctér, ahol az embereknek küzdeniük kellett az őket fogva tartó ellen, és nem jutottak el előbb az igazi békéhez, amíg azt le nem győzték és hozzám nem találtak, mert egyedül én adhatok békét nekik. De ti emberek csak akkor lesztek üdvözültek, ha ez a béke betölti

szíveteket, mert akkor találtok haza, akkor is, ha még a Földön éltek. Ez azt jelenti, hogy helyes volt az utatok hozzám, bensőségesen kapcsolódtatok velem befogadtátok szereteterőmet, és velem együtt a lélek békéjét is megtaláltátok.

Ekkor lettetek az enyémekek örökre, és elmenekültetek attól, aki egykor a mélységbe buktatott. Ekkor sikeresen megtettétek a mélyből a magasba az utat, és számotokra már nincs elzárva az örök haza kapuja. Magam várlak benneteket és vezetlek Birodalmamba, ahol mindörökké világosság, boldogság és béke van.

Ámen.

Újabb utalás katasztrófára és háborúra....

B.D. No. 8717

6. január 1964

Az eljövendő idő szokatlanul megterhel, mert a világtörténelem új fázisba lép, a népek között fokozódik a nyugtalanság, mindegyik a másikkban látja ellenségét, semmi komolyat nem tesznek, hogy a békét helyreállítsák, habár az emberek mindnyájan vágyódnak rá. De minden terv és szándék hajtóereje a materializmus, és mindenki a nagyobb előny kiküzdésére törekszik, ám gondolkodásában és felfogásában egyik sem igazságos, és nem hajtják jó érzelmek. A félelmet és a nyugtalanságot sorscsapások is erősítik, mert Isten minden módon keresi hogy felismertesse magát az emberekkel, ugyanis egyedül a beléje, és a hatalmába vetett hit ad igazi orvosságot minden bajra és szenvedésre, ami felé ti emberek mentek.

Ezért lesz több a természeti katasztrófa is, hogy az emberek elismerjék a magasabb hatalmat, mert ami az emberekből indul, az csak az egymás elleni gyűlöletet erősíti, de nem vezet szellemi föleszmélésre. A szeretetlenség olyan formákat vesz fel, amelyeket hamarosan már nem lehet túlszárnyalni, és az egymás elleni küzdelem mindig jobban beveszi magát az emberek közé. Az emberek között minden más lesz, csak nem béke, jóllehet a nagy égés még nem lángolt fel, de nem is marad el.

Maguk az emberek egyfajta közömbösséggel mennek át az életen, és csak kevesen gondolkodnak el rajta, hogy ez az állapot nem maradhat fenn sokáig. Ám a vezetők elvakult szelleme miatt, - akik csak sokat beszélnek, de a szavakat nem követik tettek, - minden marad a régiben. Mert a földi szükség nem szűnik meg ott, ahol pedig határozottan felismerhető. S mivel nyilvánvaló hogy a felebaráti szeretetet nem teljesítik, így a szellemi állapot sem lehet jó; jóllehet ezek földi módon jólétben élnek, és látszólag nem nélkülöznek semmit. De a lelkek nyomorognak, és az emberek szellemi oktatásra mégsem nyerhetők meg, holott az lenne a lélek igazi tápláléka. Az embereknek nyitott szemmel kellene maguk körül szétnézni, a saját életüket komoly kritikának alávetni, akkor azt is ami jön, azt is megértenék, és helyes ismerettel követhetnék az eseményeket, amelyeket már többször is bejelentettek, de jelentőséget csak most nyernek, azoknak a nehéz szükséghelyzetét látva, akiket direkt fog érinteni.

Ám ez a vég ideje, és mert az embereknek már nincs hitük, s hogy fel lehessen rázni őket, szükségessé váltak a nagy sorscsapások, hogy egyesek visszataláljanak az egy Istenben és Teremtőben való hithez, akinek létüket köszönhetik.... s hogy elgondolkodjanak, hogy ezt az Istent és Teremtőt vajon mi indíthatta erre, és milyen célt követett azzal, hogy megteremtette őket.

Nálatok, embereknél, életről vagy halálról, nagy boldogságról vagy kínról és fájdalomról, a legnagyobb világosságról, vagy a legmélyebb sötétségről van szó. Tehát aki élni akar, aki boldog akar lenni, és örök világosságban, annak Istene és Teremtője akaratát teljesíteni kell, keresni kell hogy megismerje ezt az akaratot, tehát az Isten és felebaráti szeretetet kell élni. De ha nem hisz az egy Istenben, úgy céltalan az egész földi élete, folytonosan vétkezik az isteni rend ellen. Az isteni rend törvényeinek a felborítása mindig káoszt von maga után, és ti emberek visszavonhatatlanul e felé a káosz felé mentek.... Ennek nemcsak szellemi kihatása lesz rátok, hanem a földi világot is kiforgatja a sarkából. Ismételten természeti katasztrófákról, szerencsétlenségekről, és egyéb veszedelmekről

érkeznek hírek hozzátok, mert egy olyan világban, amelyből hiányzik minden szeretet és minden hit, nem lesz sem nyugalom, sem béke.

De aki az emberek közül megtalálta Istenhez az utat, aki igyekszik szeretet-parancsait teljesíteni, aki szellemben és igazságban átadja magát neki, imádkozik hozzá, kéri segítségét, az bizonyára meg is tapasztalja őt. Mert ezek az emberek az ő kicsi nyájához tartoznak, ők azok akik kitartanak a vég bekövetkeztéig, akik nem engedik, hogy megingassák őket a hitükben, akik összetartanak, és Istent mélyen a szívükben hordják. Ők azok, akiket ezért Isten a vég alkalmával elragad, ha előtte nem hívja el Országába, ami az akarata.

Ismételten figyelmeztetést kaptok, hogy mi van elöttetek, és ami mindig közelebb is kerül hozzátok; és ha gyengehitűek is vagytok.... akkor sem tudjátok elfordítani. Ezért a legteljesebb bizonyossággal hirdethetitek azt amit nektek bejelentenek, mert arról van szó, hogy az emberek megtudják azt, hogy az Örök Tervben minden Isten gondviselése, hogy minden Isten akaratától függ, aki bár bölcsességében és szeretetében ily módon lesz tevékeny, de csak azért, hogy a hozzá való visszatérés munkáját keresztülvigye, és a célt is elérje egyszer.

Ámen.

A "Krisztus" szó magyarázata

B.D. No. 8719

8. január 1964

Sok hamis fogalmatok van, mert nem lettetek az igazságnak megfelelően felvilágosítva. Az emberi értelem gondolkodásmódjával kaptatok magyarázatot, holott csak a Szellemet kellett volna megkérdeznetek, hogy az igazi választ kapjátok.

Eközben ugyanarra a fogalomra különféle szavakat vagy kifejezéseket használtak a magyarázók, ami szintén megzavarta az embereket, és elvette a gondolkodás tisztaságát. Ez mind ellenfelem munkája, mert minél zavarosabb lett számotokra egy szellemi probléma, annál inkább belevihette a tévedés vetőmagját, és a fogalmat annál zavarosabbá tehetette. Én csak arra várok, hogy ti kérdéseket tegyetek, hogy magyarázatot várjatok, mert az igazság utáni vágyakozás határozza meg, kioszthatom-e az igazságot.

Legyetek magatok is tisztába vele, mi indít kérdésésre, mert csak akkor lesztek méltók a válaszra, és megértitek, hogy a fentről hozzátok vezetett szavaimmal ismeretet adok a Megváltás Művének jelentőségéről, megokolásáról, a Jézusban való emberré válásomról, a velem való egyesüléséről. Érthetővé teszem számotokra, hogyan és mi által éritek el a velem való egyesülést, mert mindannyiatoknak az legyen az életcélja, hogy újból visszaállítsátok az ősi helyzetet, amit egykor szabadon megváltoztattatok. Megmagyarázom az általam teremtetek megistenülését, azt a fogalmat: hogy a teremtményeim váljanak gyermekeimmé. Ezért csak törekedjete minden kedvezményt megszerezni, hogy az örök boldogságot elérjétek.

Most elmagyarázom a szeretetben eltöltött élet kihatását, ahogyan az az ember Jézuson megmutatkozott. Tehát azon fáradozok, hogy bevezesselek az igazságba - ami már régen nincs a birtokotokban. A helyes gondolkodás már a világosságnak egy foka, amit a földi életben mindenkinek el kellene érnie, és fokoznia kellene. Pontosan a Jézusban való emberré válásom misztériumát kell megmagyaráznom, amennyire ennek megértésére képesek vagytok. Tudnotok kell, hogy a tőlem való elbukástok oka az volt, hogy a magam lényében nem láthattatok engem. Most viszont Jézusban látható Isten lettem számotokra! Tehát én és Jézus egymástól szétválasztva nem gondolható el, nem képzelhető el két lénynek. Épp Jézus velem való eggyé válása az a nagy misztérium, ami mindig csak jelzést kapott, de ti teljesen soha nem értettétek meg.

Tehát az ember Jézusban az ISTENSÉG a maga TELJESSÉGÉBEN jelen volt, mert Jézust betöltötte a szeretet. Magam pedig Ős-szubsztanciámban MAGA A SZERETET VAGYOK. Tehát Jézusban maga a szeretet volt az a világosság, ami Istenné tette. Ugyanígy minden egykor általam teremtetett lény a szeretet által istenül meg, és akkor éri el a végső célját.

Most megmagyarázom a Krisztus szó jelentését is. Ez csak oly módon történhet, hogy a "Krisztus" szó már az Istennel való egyesülés megtörténtét hirdeti. Tehát "Jézusról" akkor lehet beszélni, amikor még az Istennel való hiánytalan összeolvadás ELŐTT áll. Amikor a Krisztus szó kimondásra kerül, az már annak elismerését jelenti, hogy "Isten emberré vált Jézusban", és a "Jézus Krisztus" kifejezés tartalmilag ugyanazt fejezi ki amit az "Isten" szó.

Ha az emberek arról beszélnek: "Krisztus bennem van" akkor ez azonos jelentésű azzal, hogy "az isteni szellem-szíkra a szívemben ÉL" - ami a szeretet által jut majd uralomra az egész ember felett. Tehát olyan világossággal világít, hogy az ember megistenülése - vagyis a velem való egyesülése - bekövetkezhesen.

Az ember Jézus teljes mivoltomban magába rejtett engem, tehát Krisztus, vagy másképpen Isten volt benne. Bár az ember is rejt isteni szikrát magában, de ezt önmagában először tiszta lánggá kell fejlesztenie, mielőtt betöltené az isteni Szeretet-erő áramlata. Amikor így megisteníti magát, akkor mondhatja: "Krisztus bennem van" - vagyis hogy én egész teljességgel benne vagyok! Ez a benne való jelenlét pedig attól függ, hogy gyakorolja-e, és mennyire gyakorolja a szeretet tetteit! Mert a szeretet cselekedetei a jelenlétemet bizonyítják. A szeretet cselekedeteivel minden ember engem von magához, mert: "Aki megmarad a szeretetben, az bennem marad, és én őbenne."

Köztem és Jézus között nincs szétválás, teljes egészében összeolvadt velem. JÉZUS KRISZTUS - MAGA AZ ISTEN. A Krisztus szónak ez a mély értelme. És ezt a szót kizárólag csak Jézus vette - vehette - igénybe. Bár a szeretete által én a teljességgel egy emberben lehetek, és ő létre hozhatja velem a bensőséges kapcsolatot - de ez mégis mindig sajátos, egyedi lény marad, aki összehasonlíthatatlan boldogságot érez. Ezzel szemben Jézus Isten - és az is marad örökké.

ISTEN - KRISZTUS - A SZERETET - AZ ISTENI SZELLEM - mind ugyanaz a fogalom. De az embernek ismernie kell az összefüggéseket, hogy ezeket a szavakat vagy fogalmakat helyesen értse. Ez az ismeret nem gyakori. Az ember Jézus missziója, és a Szellemi Birodalomban elfoglalt rendkívüli méltósága nem mindenki előtt ismert. A legtöbben védekeznek is minden magyarázat ellen. Szilárdan kitartanak az értelmi tudás mellett Jézusban csak egyet látnak a sok közül, aki a Földön járva magas tökéletességre tett szert. De még mindig határt vonnak közte és köztem, és engem még mindig az ő emberi személyén kívül lévőnek látnak. Felfoghatatlan számukra az én benne való emberré válásom, és az ERRŐL SZÓLÓ MAGYARÁZATOT NEM FOGADJÁK EL. /Ján. 10. 24-30./ Elismerik a legnagyobb tökéletességet, amit a Földön el lehet érni, Mesternek nevezik - de ezt sok másnál is elismerik, akik szintén önmegtagadásban és szeretetben töltötték életüket. Csak azt nem tudják, hogy Jézust nem lehet ezekkel összehasonlítani, mert ő mint Örök Szeretet olvadt össze velem, és Istent mint EGY LÉNYT LEHET ÉS KELL ELISMERNI - MERT Ő ÉS ÉN EGY VAGYUNK. Ezt az ismeretet nem ok nélkül vezetem hozzátok, mert gondolkodástok igaz mivoltától, felismerésetek világosságától, a bennetek sugárzó világosságtól függ egykori boldogságtok. Amit pedig mint téves szellemi értéket visztok ki a világba - azt le kell vetkőznötök, mielőtt a túlvilágon kiszabhatják rátok az örök üdvösséget, a tiszta boldogságot. Csak egyet tehettek: hogy a szeretet cselekedeteit gyakoroljátok, mert a szeretet megvilágosítja Szellemeiteket. Ha a szeretet magas fokával léptek be a túlvilágra - hirtelen ismeretre juttok. De már a Földön is kaptok belőle - csak bensőségesen kérjétek tőlem, amikor a tiszta igazság után vágyódtok.

Ámen.

Ismerethiány és hitetlenség Isten beszédje felől

B.D. No. 8722

11. január 1964

Ha megengeditek hogy én taníthassalak bennetek, az igazságban fogtok élni. De az emberek többszöri nem tudnak erről a folyamatról, ami pedig annyira magától értendő - mert én, mint Atya mindig beszélek gyermekeimmel, ha készek rá hogy meghallgassanak. És soha nem kell félnetek, hogy tévedés jutott hozzátok, mert én magam vagyok az igazság. Viszont a részemről adott hatalmas kegyelmi ajándékot hálásan kell fogadni, és fel kell használnotok, különben nem gondolhatok rátok olyan ismeret adásával, ami betekintést nyújt minden területre.

Ezért mindig csak azokra az emberekre gondolhatok akik bebizonyítják, hogy fel is használják a kapott szellemi értéket. Tehát, hogy szívükbe fogadták, gondolnak rá hogy a legjobb akarattal és tudással elterjesszék. Ezért a fönről érkező szavaim elfogadása a befogadót arra kötelezi, hogy ami tőlem hozzá érkezik, és ami lelki érlelődéséhez szükséges, azt továbbítsa.

Szöbefogadóm ekkor biztos lehet benne hogy nálam minden módon támogatásra talál, mert én valóban tudom, mennyire szükséges hogy az emberek megismerjék szavaimat - mert erőre és világosságra is szükség van, és szavaim által mindkettőt megadom nekik.

Viszont ennek a pompás szellemi kenyérnek az elfogadására amit ti nekik adtok, embertársaitoknak is készséget kell mutatniok. Tehát náluk is a szabad akarattól függ, hogy áldás fakad-e majd belőle, hogy erőt és világosságot szerez-e magának, és magasabbra lép fejlődésében.

Lesznek akik igazi éhséggel élvezik a szellemi kenyeret, és felüdülnek az élő vízen. Az majd valóban erőt szerez magának a szavakból, és lelke kiérlelődik - másoknak csak tanulmány lesz, ami inkább értelmüket és nem a szívüket érinti. Ezekhez nem folyhat ugyanakkora fokú erő és világosság, akaratuknak nincs más kívánsága, csak az emberi értelmet foglalkoztatni. Bár a téma szellemi, mert a lelke ösztönözte - viszont ő maga nem adta meg lelkének azt, amire annak szellemi táplálékként szüksége volna. De én tudom, hogy a földön járó lelkek milyen szükségben vannak, ha tőlem nem kapnak kézzelfogható támogatást. Ezért próbálok atyai módon beszélni hozzájuk, hogy gyermeknek érezzék magukat, és bizalommal jöjjenek elé. Akkor már táplálhatom őket a mennyei kenyérrel, a forráshoz vezethetem őket, hogy eleven vizet meríthessenek.

Hogy az emberek mennyire nem ismerik az Isteni Kinyilatkoztatás folyamatát, már maga azt bizonyítja, hogy eltávolodtak tőlem, Mennyei Atyjuktól, és az igazi gyermeki viszonyt még nem állították helyre velem. Mert a velem való helyes kapcsolatnál egész természetes, ha velem, az Atyjukkal a gyermekek beszélhetnek. És gyermekeim figyelnek, hogy mit mondok nekik. Hogy én elfogadjam, és velem mint gyermekem szoros kapcsolatban legyen, abban mindig az akarat a mértékadó.

De kell hozzá a belém vetett szilárd hit, hogy Atyja és Teremtője vagyok, aki mint Atya, gyermekeit boldoggá akarja tenni szeretetével. Ekkor az embernek is elfogadhatóvá válik a gondolat, hogy az Atya gondolatot cserél gyermekével - az isteni kinyilatkoztatások iránt megértést mutat, és mint egyedüli igazságot a szívébe fogadja.

A hozzám való visszatérés legegyszerűbb módja, ha valaki ezt a földi élet alatt viszi végbe. Mert ha velem, az Atyjával való szoros kapcsolat útját választja valaki - akkor én, az Atya is teljesen elfogadom, és nem engedem át ellenfelemnek. Mert akkor jogom van hogy az egykor teremtett gyermekemet - aki újból csatlakozni kíván hozzám, és ismét elismer Istenének és Atyjának - mindentől megvédjem.

De mert közel van a vég, szinte senki sem gondol arra, hogy maga Isten megnyilatkozik. Teljesen messze lévő lénynek gondolnak - ha egyáltalán hisznek egy hatalomban, aki életet adott nekik. Ennek ellenére a bizalmát szeretném elnyerni az egykor teremtett lénynek - hogy adja át magát nekem, mint gyermekem, és ezzel hozza létre azt a kapcsolatot ami ahhoz kell, hogy szeretetteljes beszédemet hallhassa. És akkor már az embertől függ, isteni kinyilatkoztatásaimat hogyan fogadja magába, és hogyan hasznosítja. Már az, hogy magába fogadja, már világosságot és erőt biztosít neki. És ezek soha nem lesznek hatás nélkül.

Az, hogy szólhatok hozzá, már megpecsételi mint szőlőskertem munkása. Most már minden rábízott feladatot lelkiismeretesen végbevisz. A Földön már nem él tőlem elválasztva, hanem mint szolgám él velem és tevékenykedik, ismételten szólok hozzá mint gyermekemhez, akit Atyja bensőségesen szeret, és szeretetét is viszonozza. A gyermeket most már semmi el nem tudja választani Atyjától, elérte célját amiért a Földön élt. Nálam van, és nálam marad - az Atyánál - mindörökké vele összekapcsolódva.

Ámen.

Anyagi és szellemi szükségetekben egyformán mellétek állok, ezért jöjjetek hozzám, ne érezzétek soha magánosnak és elhagyatottnak magatokat. Szeretetem gondoskodását mindig megtapasztaljátok, mert az átölel mindenkit, aki akaratom teljesítésén fáradozik.

Szavaimat szíveteken keresztül érzitek, gondolatként értékelitek tanácsaimat. Bensőtökben szeretnétek kivitelezni ezeket - és ezt meg is tesztitek, mert azok az én hozzátok intézett belső utasításaim.

Ugyanígy a visszautasítás érzetét is szívetekbe helyezem aziránt, ami nem felel meg akaratomnak. Természetesen feltételezem, hogy benső kapcsolatban vagytok velem, és vezetésemet kéritek. Azt akarom, hogy mindenre amire vállalkoztok áldásomat és támogatásomat kérjétek - és akkor biztos lesz hogy megkapjátok. Nem mindennapi feladat amire a földi életben ki lettetek jelölve: az, hogy a tiszta igazságot megkapjátok, és ti **TORZÍTÁS NÉLKÜL TOVÁBBÍTSÁTOK**. Ezáltal felfeditek a torzításokat, amiket ellenfelem csúsztatott bele, és mindent megtesztek, ami a már eltorzított tanítás megtisztítását elősegíti.

Ez állandóan tette kész akaratot és állhatatosságot követel, mert aki szabad akarattal vállal ilyen feladatot, az a legnagyobb akadályokkal és nehézségekkel néz szembe. Mert majdnem lehetetlen vállalkozás a nagy tévedésekkel szemben eljárni, amelynek a nagy tömeg már behódolt, amit hatalmi részről is védenek, és úgy képviselik, mint Istentől való igazságot.

Hidd el a világosságnak tisztán kell sugároznia, ha olyan sötétséget kell áttörnie, mint amilyen jelenleg a Földet borítja. Tőlem nagy sugárzású tiszta fénynek kell indulnia - olyan világosságnak, amely felfed minden tévedést, és amely annyira világít, hogy nem lehet kioltani.

De világosságom hordozója tartsa magát távol minden vakfénytől, minden külső, mesterséges sugárzástól, semmit sem engedhet közelébe ami hamis, ami örök világosságom fényét, erejét bármivel is gyengíthetné A szellemi gazdagságot, a Földre sugárzott igaz fényt gondosan meg kell óvnia minden más forrásból eredő hozzáömléstől!

Tudnotok kell, minden időben volt olyan edényem akinek jó volt az akarata, az igazság mélyébe hatolt, és az igazságot képviselte az emberekkel szemben. De az igazság kutatásánál az értelem is tevékeny lett, nem engedte csak a szellem-hatást érvényesülni, és ezáltal ismételten új szellemi irányzatok keletkeztek. Egy szemernyi igazság mindegyikben volt - de nem volt tiszta igazságnak nevezhető.

Ezért mindig magam nyilatkozom meg, mert ismerem a Föld felett lévő sötétséget. Tiszta igazságot csak közvetlen kinyilatkoztatásaimmal, és csak a bennetek tevékeny Szellem által lehet adni. De ezt képviseljétek, és óvjátok - nehogy idegen szellemiség is érvényesüljön benne.

Aki pedig a szavakat közvetlenül tőlem kapja, az különös komolysággal kezelje annak tudatában, hogy tőlem a legtisztább igazságot kapta. Szorgalmasan intézkedjen, hogy ezt a szellemi kincset **MINDEN VÁLTOZTATÁS NÉLKÜL VEZESSE** embertársaihoz, maga pedig óvakodjon minden kommentártól - mert értelmi tevékenysége változást okozhat, olyant, ami nincs összhangban az én kinyilatkoztatásommal. Hacsak nem beszédben mondja el rólam és országomról gondolatait, amikor lehetőségem van, hogy a szavakat én tegyem a szájába. Akkor nem kell félni hogy saját gondolatokat fűz hozzá, amelyek ellentétesek kinyilatkoztatásommal.

Ezért adom meg minden munkásomnak azt a feladatot, amit teljesítenie kell. Mindenkit oda helyezek, ahol tevékeny lehet számomra. Viszont földi szolgálaim érettsége különféle fokon áll, ennek megfelelően kinyilatkoztatásaim is különfélék - de tartalom és igazság szerint nem térnek el egymástól.

Ugyanígy különfélék a "befogadók" is /olvasás, hallás útján/ az érettségük szerint - és valami tevékenységre rendeltettek. Mindig előnyösen hatnak környezetükre, a maguk szellemi ismereteit hasznosítják - tehát ők is "világosságot sugároznak", de megint más módon, mint ami a te feladatot.

Neked a jelenlegi tanítást kell a csalás és ámtítástól, és minden belekerült tévedéstől megtisztítanod, ami az emberiség jelenlegi nagy szellemi ínségét okozta. Már nem világít olyan világosság, amelyben az emberek megtalálnák a hozzám vezető utat. Sötét, a szakadékokba vezető utakon járnak, és tisztán sugárzó világosságra van szükség, amely belevilágít a sötétbe. Ez nagy és hatalmas feladat, amely minden támogatást megkap tőlem, csak teljesüljön akaratom, csak végezzétek el azokat a feladatokat amelyeket mondok, mert az igazi világosságot azok garantálják.

Tehát maga a szolgálom is vágyódjon az igazságra. Ehhez az is hozzátartozik, hogy védekezzen minden olyan közléstől, ami nem közvetlenül tőlem való. Emberek - értsétek meg, annak ellenére hogy én az ítélőképességeket élessé teszem, akkor sem vagytok képesek arra, hogy ellenfelem útjait követni tudjátok. Gyakran a világosság angyalának ruhájában lép elétek, hogy ismét felajánlja szellemi javait - holott valójában folyton az igazságot akarja aláásni, és a végidőben különösen nagy hatalma van. És amíg a Földön jártok, támadásaitól soha nem lehettek biztonságban. Ezért álljatok ellen minden olyan kísértésnek, hogy az én tiszta szavaimat egyéb művekkel megtűzdeljétek. Legyen elég amit én nyújtok, és ne társuljatok olyan közösséggel, ahol az egyik közbeiktatást egy másikkal okolják meg. Még akkor sem, ha ti úgy ítéletek meg, hogy mindez nem irányul az igazság ellen.

Arra is mindig gondoljatok, én mindent megadok amire szükségetek van - és nincs szükségetek arra, amit nem kaptatok meg! Gondoljátok meg, ellenfelem könnyen tud zűrzavart okozni - és ha céljának megfelel, csak EGYETLEN TÉVES SZÓT kever bele az igazságba. Mert keserű küzdelem folyik a világosság és sötétség birodalma között. Tőlem csak a tiszta igazság indul, és ezt minden erőttökkel tartsátok meg. A magatok akarátát csak énnekem ajándékozzátok, és akkor mindent megtesztek ami az én akaratomnak megfelel.

Ámen.

A vallásüldözésben nyílt vallomást kell tenni

B.D. No. 8727

16. január 1964

Mindannyian, akik átélitek a hitüldözés idejét, ki vagytok téve a követelménynek, amikor Ellenem vagy mellettem kell döntenetek. Mert nyílt vallomást kell tennetek, és ez azt jelenti, hogy vagy teljesen megtagadtok, vagy biztosan ki kell állnotok értem. Majd brutális eszközökkel döntésre kényszerítenek, és féltek ha nem lesz elég erős a belém vetett hitetek, miszerint a hozzám való teljes bizalmatok megvéd, és én nem engedem meg, hogy hitetekben csalódjatok.

Éppen ezen a hitüldözésen kell még átküzdenetek magatokat a vég előtt, mivel ekkor megy végbe a bakok és juhok szétválasztása, mivel ekkor hámozódik ki az enyémekek serege, akiket Ellenfelem nem volt képes megingatni, mert hitük eleven, és nem forma-keresztények, akik megtagadnak az utolsó küzdelemben. Ugyan az ellenség kényszerintézkedései olyan formát vesznek, hogy az emberek úgy vélik: engedniük kell ha élni akarnak. De akinek eleven a hite, az tudja, hogy nálam minden lehetséges, hogy én az embereket a törvényen kívül is meg tudom tartani, mert nekem semmi sem lehetetlen, és mert én még a hívőkkel szemben sem alkalmazok hitbeli kényszert.

De semmi kompromisszumot nem szabad kötnötök, nehogy azt higgyétek: engem szívetekben megtartotok, de kifelé megtagadtok, mert megkövetelem, hogy megvalljatok a világ előtt, hogy aztán én is felismerhesselek a túlvilági Birodalomban.

Ellenfelem szokatlan eljárása lesz hogy - amint ő gondolja - engem hatályon kívül helyez, és ekkor ez lesz az az időpont is, amikor ismét elvétetik tőle minden hatalom, mivel csak ellenem való tevékenységre használja, és mihelyt engem akar hatályon kívül helyezni túllépi jogkörét.

Nagyon sok erőre lesz szükségetek, az enyémekekhez azonban odaáramlik ez az erő, mert erejüket az erős hitből veszik, engem mindig jelenvalónak tudnak, és ez a bizonyosság képességet is ad az értem és nevemért való nyílt kiállásra. Ha a támadások még oly erősek is, ha az intézkedések még oly brutálisak lesznek is, támogatásommal mindent el tudtok viselni, mert nem hagylak el benneteket, csak akarjátok kitartani a végig. Tudom mennyit tudtok elviselni, és ennek megfelelően vesznek körül angyalaim, akik védelmeznek ebben az utolsó harcban. Csak az önámításnak ne adjátok át magatokat,

hogy nekem elég, ha szívetekben elismertek, mert a bennem való eleven hitetokról kell bizonytságot tennetek, amire mindig csak az enyémekek képesek, akik hite a szeretetben való élés által válik elevenné.

De aki csak forma szerinti keresztény - aki szeretet nélkül él, habár tagja egy egyházi szervezetnek - az elbukik a kételyben, vajon eddigi hite és gondolkodása megfelel-e az igazságnak, és hamar rááll, hogy a földi előnyök kedvéért odaadja a hitét. Ez lesz a legnagyobb kísértés, amit az embereknek valaha el kellett viselni: hogy minden elvételük tőle, ami az élethez szükséges, ha hozzám hűséges marad, másfelől mindent megkap és földi előnyöket szerez, ha engem megtagad - ami a legtöbbszörnek nem is esik nehezére, minthogy hitük még nem volt eleven, és ezért még minden bizonytalannak tűnik előttük.

Mert Ellenfelem ért hozzá, hogy a szellemi összefüggéseket összezavarja, és a hiányzó szeretet felismerésnélküliséget hoz magával. Az emberek gondolkodás nélkül átadják ami eddig birtokukban volt - a halott kereszténységet - és még inkább a világ felé fordulnak, ami bőséges pótlást nyújt azért amit odaadtak. És ekkor megtörténik a szétválasztásuk, mert ekkor már csak két tábor lesz: a magukat nekem teljesen átadó emberek, akik nyilvánvalóan védelmemet élvezik - és egy sereg hitetlen ember, az Ellenfelemhez tartozók, akik hamarosan átélnek az utolsó ítéletet is, ami a vallásüldözést befejezi. Ekkor magam jövök, hogy elvigyem az enyémekeket, és átalakítsam a Föld felszínét, ami megkötöttséget jelent azoknak az embereknek, akik a Föld utolsó harcában kudarcot vallottak.

Ámen.

Az Antikrisztus fellépése

B.D. No. 8734

24. január 1964

Nem telik el sok idő, amíg ellenfelem ezen a Földön uralkodásának utolsó periódusába lép. De előtte még magam beszélek a mennydörgés hangján, hogy néhányan a külső szükségben hozzám találjanak, és ők hűek maradjanak hozzám, mert a nyilvánvaló segítség révén felismerhetővé válok, és már ők sem adják oda másnak a belém vetett hitüket.

De csak kevesen lesznek ilyenek, és ezért ellenfelem nagy hatalomra tesz szert, mert az emberek olyan nagy szükségbe kerülnek a nagy természeti katasztrófa miatt, hogy ahhoz csatlakoznak, aki látszólagos segítséget biztosít számukra.

Ezt a segítséget egyvalaki adja meg nekik, amivel mindenkit megnyer, aki nem adta át magát nekem, mert enyéim távol fogják tartani magukat tőle, mivel megszívták intéseimet, hogy egy hatalmas, hitért folyó harc előtt állnak, amit ellenfelem robbant ki. De a világi emberek ujjongani fognak, mert ért ahhoz, hogy elvakítsa őket, és olyan dolgokat visz véghez, melynek hatására az emberek készek hogy higgyenek egy természetfeletti hatalomnak. És éppen az, hogy minden hitetlen ember uralkodójának és megmentőjének ismeri őt el, bizonyítja, hogy magát az ellenséget hordozza, hogy ellenfelem földi testével szolgál, hogy az szabadon tevékenykedhessen. És ti, akik enyéimhez tartoztok, ti majd kérdeztétek magatokat, miért tűröm én el mindezt, az uralmát, és miért nem taposom el? Ez az ő utolsó nagy akciója ezen a Földön, amely a végsőkéig elhúzódik. Ő robbantja ki az utolsó harcot, amelyben az embereknek ki kell tartaniuk, mert ez lesz az utolsó döntés, mielőtt enyéimet megmentem.

A természeti katasztrófa még ezelőtt előidézi az emberek erős élni akarását. Aki túlélte a katasztrófát, minden eszközzel ismét a földi javakat keresi, a földi jólétet akarja helyreállítani. Ezeket a törekvéseket ellenfelem támogatni fogja, ezért rengeteg követőre talál. Ahhoz is ért, hogyan vezesse félre az embereket valódi arcát illetően.

Ők egy szokatlan erővel rendelkező embernek látják, akiben gondolkodás nélkül megbíznak, megadják neki a jogot hogy szabadon rendelkezzen, és vakon engedelmeskednek neki.

Követőinek száma olyan nagy lesz, hogy a hívők kis serege, akik igaz arcát felismerték, nem tudják megakadályozni támadásait, de éppen ezáltal ismerik őt fel, hogy az emberek Jézus Krisztusban való

hitét el akarja venni, magát a legfelső trónra akarja helyezni, és azt akarja, hogy az emberek őt imádják. És meg is fogják tenni, mert igazi csodákat művel megmaradt erejét felhasználva.

Ti fel fogjátok ismerni ha fellép, de előtte a világ nagy ijedelmet fog átélni egy természeti katasztrófa kiterjedése által - mely révén engem ismerhetnének fel az emberek. Ezután rögtön meg fog jelenni, segítséget és megmentést fog ígérni a káosztól. Azért fog olyan sok követőre találni, mer az emberek már érettek a hanyatlásra, különben felismernék őt, és az én védelmemet kérnék.

Nem múlik el sok idő, amikor először a jámborság leple alatt megjelenik, azonban hamarosan megmutatja valódi arcát. De az emberek el lesznek vakulva, akikkel csak könnyed játékot űz. Az egy Istenben való hitüket könnyen odaadják, mert keményen érintette őket a természeti katasztrófa. Készek arra hogy azt ültessék a legmagasabb trónra, aki mindent megígér nekik, aki a legnagyobb ellenségem és ellenfelem, akinek bűnös lénye emberben testesült meg, hogy a földi idejének utolsó felvonását eljátssza: nyílt ütközetet fog vezetni ellenem és enyéim ellen, minden hit és minden igazság ellen. Mert csak követőinek lesz az élethez lehetősége, mialatt az enyéimet halálra ítélik.

De bennem urára akad, ahogy ideje lejár - és akaratom az, hogy lerövidítsem ezt az időt - magam jövök el, hogy megmentsem őket a legnagyobb szükségből, uralmának vége lesz, és meg lesz kötözve követőivel együtt, megint hosszú időre. Olyan idő veszi kezdetét, ahol béke lesz és egyetértés, ahol a szeretet kormányoz, ahol ellenfelem le lesz fegyverezve, ahogyan azt az írás és az ige hirdeti.

Ámen.

Milyen legyen az ima, mely meghallgatásra talál?

B.D. No. 8738

28. január 1964

Számotokra mindig jelen vagyok, bármikor is hívtok. Minden bensőséges, kérő gondolat eljut hozzám. Minden hangot hallok, mit szívetek mond ki, és mindig felétek fordulok, mert a gyermek hangja keresztüljut mindenre, és eléri az Atya fülét. Segítségre is mindig készen vagyok, mikor szükségetek van rá, szellemi erővel látlak el, ha erre kértek. Felétek hajlok és hagyom, hogy élém terjesszék kéréséteket, mert nekem az a boldogság, ha teremtményeimet boldogíthatom. Ha megadhatom gyerekeimnek amit kérnek, vagy kívánnak tőlem. Soha nem megy el a fülem mellett, és nem marad meghallgatatlan a kiáltás, mit lélekben és igazságban küldenek felém. Minden hozzám intézett bensőséges ima áldást hoz nektek, és lelketek megérelődik rajta.

Csak a kiáltástok ne legyen pusztán ajakima. Épp ez a feltétel hiányzik olyan gyakran, mert az embereket olyanfajta imára tanították, mely soha nem hatolhat el fülemig. Sokszor imádkoznak közösen, és szavakat mondanak maguk elé, miket megtanultak — de amelyek soha nem fejezik ki lelkük érzelmeit! Üres szavak, és azok is maradnak — jobb lenne ha nem ejtenék ki őket!

A bensőséges ima a szívből emelkedik föl, és a velem való bensőséges kapcsolat eredménye, és akkor ez a gyermek úgy beszél velem, mint az atyjával. Ha csak dadogni tud, és nem használ helyénvaló szavakat, mégis megértem ezt a dadogását, és úgy értékelem, mint a gyermek szeretetből induló kiáltását atyjához, és meghallgatom, és válaszolok rá. Az ima egy híd mire minden pillanatban ráléphettek. Mégis, kevésbe használt út ez nálatok, mert "az imából" csak a forma maradt meg, szavak ledarálása, melynek értelme nincs átgondolva, és mely többnyire megnehezíti a felém fordulás bensőséges gondolatát és áhítatát. Ilyenkor az ember önmagát nagy kegyelemtől fosztja meg, mert az ima erejét nem használja fel, mert nem ömölhet erő feléje, ha nem találta meg a bensőséges kontaktust hozzám. Pedig nincs sok szóra szükség, hanem csak egy számomra teljesen megnyílt szívre.

Szívetek ajtaja legyen teljesen kitérve amikor imádkoztok, hogy beléphessek, hogy világossággal és kegyelemmel betölthesselek. Ezért gondolataitok a legteljesebb szeretettel legyenek nálam. A szív maradjon szabad minden más gondolattól, és ekkor halk párbeszédet folytassatok velem. Mondjátok el minden gondotokat és kívánságotokat — vagy ha nem gondjaitokkal jöttök hozzám, akkor mutassátok ki szereteteket. Ehhez valóban nincs szükségetek ima-rendezvényekre, általános akciókra, tömegimára. Hacsak nem az a helyzet, hogy valami különleges kérelem indít több embert arra, hogy

közösen kérjenek segítséget tőlem. De akkor ez is csöndben, és magatokba mélyedten menjen végbe, mert a bensőséges kapcsolatot minden hangos megnyilvánulás megzavarja.

A zajban az ember nem képes annyira elmerülni, hogy engem egészen, jelenlétemmel érezzen. Mindig újból megismétlem és utalok rá, hogy szokásos imáitokkal nem értek el sokat nálam. Én csak arra figyelek, hogy a szív mit érez, nem arra hogy mit mond a száj. Pedig sok ember vesz részt az ilyen imákban, és ez mindig is borzalom lesz nekem, mert csak azt bizonyítja, mennyire nem veszitek komolyan, hogy Mennyei Atyáttal beszéltek. Még segítséget is reméltek az ilyen imától — amit viszont soha meg nem tapasztaltok. Ti meg erre újból elkeseredtek, kételkedni kezdtek Istenetek hatalmában és szeretetében, mert segítséget nem tapasztaltok. Pedig a csendes, komoly, szívből feltörő imával sokat elérhetnétek, mert az ilyen imát soha el nem engedem magam mellett. Inkább örülök neki és mindig kész vagyok válaszolni. Ezzel igazolom, hogy Atyátok szeret, boldogítani akar, és van hozzá hatalma.

Bensőséges odaadásotokat semmi sem bizonyítja jobban, mint a halk párbeszéd, amit szívetek folytat velem, mert ezt gondolkodás nélküli formassággal nem végezhetitek el. Ekkor minden felém irányított szó gyermekien és bizalmasan hangzik. Ekkor valóban helyreállítjátok a gyermek viszonyát az apához, és a gyermek mindent elér, mert az Atya szeretete nem vonja vissza magát, és a gyermeket megállás nélkül boldogítani akarja.

De míg az emberek azt hiszik, hogy forma-imákkal meghatározhatják hogyan segítsék rajtuk, addig kevés eredményt könyvelhetnek el, és ezért kételkednek ismételten abban az Istenben, akinek szeretete állandóan kész segíteni, és hatalma is meglenne hozzá. Pedig ez a hit előfeltétel, hogy minden ember fölé kiöntsem bőségszarumát. Ez a hit megköveteli az eleven kapcsolatot velem, azt, hogy mindig csak szeressen — ezért ér el mindent nálam a szeretőszívű ember.

Ámen.

Felvilágosítás az Úr eljövételéről

B.D. No. 8743

3. február 1964

Nagy szellemi felvilágosítást adok, és ezt használjátok lelketek üdvösségére. Olyan területet nyitok meg, amelybe Szellemem tevékenysége nélkül soha nem léphettek be. Olyan világba vezetlek, ahova csak a szellemben felébredt ember tekinthet, mert olyan dolgokról való ismeretet feltételez, amely az emberek előtt általában ismeretlen.

Azt ígértem, hogy amikor elérkezik a vég napja, visszatérek a Földre. Ez az ígélet bennetek emberekben különféle elképzeléseket ébresztett, de az igazságnak megfelelő magyarázatot nem találtátok meg. Épp a Földre való eljöveteletem, és az enyéme elragadását olyan módon magyaráztátok - és annyira különféle módon fogadtátok el időbelileg - hogy a téves feltételezéseket helyesbítenem kell.

Földre való visszatérésem nem megy végbe testben, olyan formában, hogy "lábam a földet érinti". Magas világosság-beli lények kíséretében, szellemtestben jelenek meg, és mindenki meglát, aki az enyémehez tartozik. De sohasem láthat meg minden dicsőségemben az az ember, aki a sötétség oldalára állt, mert a sötétség nem képes világosságot látni. Elpusztulna, mert képtelen elviselni azt a fényt, ami belőlem sugárzik. Tehát eljövök a Földre - de az enyéme számára is felhőkbe takarva. Ezt a világosságot ők már el tudják viselni. Tehát nagy boldogsággal ujjonganak, mert erre felnyitom szemeiket, amikor az angyalok nagy seregével megpillantanak.

Tehát tévedés azt mondani, hogy engem mindenki meglát, amikor az élők és holtak megítélésére megérkezem. Maga az "ÍTÉLET" is más módon megy végbe. Az embereknek nem egyesével kell számadást tenni, mint ahogyan ti elképzeltétek. Én ismerek minden egyes lelket, tudom, hogy ki kihez tartozik. A Földön az utolsó ítélet abból áll, hogy az egész Föld átalakul. Minden egyes teremtménye föloldódik, hogy az új forma-adásra kiszabadulhasson belőle minden szellemi. Ez a föloldódás azoknak az embereknek is a halálát jelenti, kik kudarcot vallottak az utolsó földi próbájukkal, és átadták magukat ellenfelemnek.

Belátják, hogy meg kell halniuk, mert nincs hova menekülniük. Ez nagy rémületet kelt bennük. De az enyémekeket elragadom, mielőtt a nagy pusztulás végbemenne. Magam jövők értük. Látják, hogyan szállok le a magasból, és ujjongva, forró szeretettel nyújtják felém kezüket. Magamhoz vonom, és elviszem őket. A magasba emelkedve tehát valami olyant élnek át, ami teljesen ellentétes a természeti törvényekkel. Az enyémeke ujjongását a többiek is észreveszik. Kezdetben nem tudják mire magyarázzák. Mivel maguk nem látnak semmit, bizonyos aggodalmat éreznek, amely nagy félelemmé és rémületté fokozódik, különösen amikor hirtelen észreveszik, hogy az enyémeke eltűnnek, amikor nem tudják mivel megmagyarázni, hogy az enyémeke elérhetetlenné váltak. Bár látnak még némi világosság-sugárzást, de az elviselhetetlen nekik. Nem is lesz nagyon idejük rá, hogy ezen gondolkodjanak, mert az eseményt hamarosan követi a végső pusztulás. A sugárzó világosság eltűnik, és szinte elviselhetetlen és kétségbeejtő sötétségbe kerülnek. Közben föld-kitörések, tüzek, föld-szakadékok keletkeznek, és egy ember sem menekülhet, mert elnyeli a Föld.

Az enyémeke elragadása, és a végső pusztulás között nem lesz sok idő, mert a visszamaradottak számára az enyémeke elragadása hitbeli kényszerítés lenne. Az ilyen hit viszont teljesen értéktelen lenne, mert kizárja a szabad akarati döntést. Erre előzőleg lett volna elég idejük az embereknek. Az óvásokat és figyelmeztetéseket megállás nélkül kapták. Én mindenkit elfogadok, aki előtte még észre tér, és még a Föld pusztulása előtt elhívom, hogy a túlvilágon segíteni lehessen rajta. Az elragadás teljesen természetellenes folyamat. De ekkor már megszüntethetem a természeti törvényeket, ekkor már nem okoz senkinek lelki hátrányt. "Felhőkben érkezésem" sem kényszerít hitre, mert akik akkor meglátnak, már elérték lelkük érettségét. Egyszerűen átélük annak beteljesülését amiben hittek, és amire naponta imádkozva vártak.

A vég eseményeiről azért nehéz helyes magyarázatot adni, mert már mindenki kialakított magának egy képet, és elképzelésüket nem akarják feladni. Lehetetlen, hogy az enyémeke elragadása már hosszabb idővel a pusztulás előtt végbemenjen, mert ilyen törvényen-kívüli esemény az embereket már gondolkodásra kényszeríthetné. A Föld vége a még élő emberek végét is jelenti. Ezt az enyémeke is átélük, csak egy olyan állapotban, amikor mentesek minden szenvedéstől. Az az akaratom, hogy az események menetét kövessék. És mert a hitük már teljes - éljük át hatalmam és dicsőségemet is. A körülöttem lévő nagy angyal-sereget is meglátják már, ezért alkalmasak arra is, hogy mint az új Föld ős-szülei eleve legyenek a Földet.

Az új Föld felszínének létrehozása szintén csak egy pillanat számomra. Ekkor minden szabaddá lett szelleminek egy új külső formát adok, hogy tovább érlelődhessen. Viszont az emberektől mindaddig elvételük minden időérzék, amíg el nem vezetem őket az új Földre. A régi testükben vannak, de az már erősen szellemivé vált. Ezt is ki kell javítanom, mert téves nézet, hogy az új Földön teljesen szellemi lények élnek majd. Az új Föld megint a fölfelé való fejlődés állomása lesz, és ismét érvényesek lesznek rajta a régi törvények. A bukottak ismét végighaladnak a teremtetett dolgokon, és az embereknek ismét le kell tenni az utolsó akarati próbát. Ez kezdetben teljes eredményre vezet, mert elmaradnak az ellenfél kísértései, és mert az embereket eltölti a szeretet. Az emberek közvetlen kapcsolatban lesznek velem, ezért a teljes kiérlelődést gyorsan elérik. Téves ábrázolásokkal ne hagyjátok megtéveszteni magatokat, és ne hagyjátok, vagy bizonytalan időre kitoljátok a lelketeken való munkálkodást, mert betartom a napot, amikor megérkezem a felhőkben - és ez a nap egyúttal ezen a Földön végbemenő UTOLSÓ ÍTÉLETNEK a napja is lesz.

Ámen.

Isten beszéde a megváltatlan lelkekhez

B.D. No. 8746

6. február 1964

Mindnyájatoknak mondom, akik még megváltás nélkül vagytok a Földön vagy a túlvilágon, hogy csak a szeretet tud megváltani benneteket. Nektek folyton szeretetet kellene gyakorolnotok - és meg tudátok tenni - mert egy embertársatokhoz küldött jót kívánó gondolat már a szeretet gyakorlása, és nem marad hatás nélkül.

Valamennyien olyan lényekkel vagytok körülvéve, akiknek segítségre van szükségük - mindegy hogy a Földön testben vagytok-e, vagy már bementetek a Szellemi Birodalomba. Majd csak amikor a Szellemi Birodalom magába fogadott, egyesültök olyan lényekkel, akiknek nincs szükségük már segítségre. Ez az összezárkózás velük majd csak azért jön létre, mert nektek ahhoz, hogy szellemi bajokkal küszködőkön segíteni tudjatok, fokozott erőre lesz szükségetek.

Mindig a szeretet segít ki a szellemi bajokból. És ha értetek - akik még nem vagytok megváltva - szeretetteljes könyörgés száll a magasba, azt belétek ömlő erőnek érzitek. Használjátok ki ezt az áramló erőt, és kezdjétek segítőkész tevékenységbe. Majd e szeretetből végzett tevékenység miatt hirtelen boldogságot éreztek. A sötétségtől csak a szeretet gyakorlása tud megszabadítani. Embertársatok minden rátok irányuló szerető gondolata - mert segíteni akar - jóleső érzést okoz nektek, és kiold láncaitokból, amellyel a sötétség még fogva tart.

Egyedül még erőtlenekek vagytok. És amikor a túlvilágon segítséget akarnak adni - ti tiltakoztok ellene, vagy annyira apatikusak vagytok, hogy nem is reagáltok rá. Pedig a szeretetteljes könyörgés, mint egy fényszikra föl villan előttem, és nektek csak ezt a fényt kellene követnetek. Majd erőt is éreztek, hogy el kellene oldódnia a mélységtől és a világosságra kellene menni. És ezzel az erővel el is jutnátok a világosság megkezdésére. Még ha vonakodtok is, a világosság jótéteménye már rendelkezik veletek, hogy ott maradjatok, és megkapjátok azokat a tiszta utasításokat, amelyeket az általatok fel nem ismert fénykövetek adnak.

Hozzátok szólok, akik a túlvilág boldogtalanságában sínylődtek. De teljes elhagyatottságban mégsem vagytok, mert szerető könyörgéssel gondolkodtok rátok. És akik a Földön elfogadták amit most mondtam, szintén hálások lesznek a rájuk irányított segítőkész gondolatokért, mert minden áldást hozó a lelkeknek, aminek a szeretet az indítéka.

De a túlvilági megváltatlan lelkek annyira erőtlenekek, hogy kezdetben nekik sok erőt kell közvetíteni, hogy már ne akarjanak dologtalanok maradni. Ezt az erőátvitelt csak az érte való szerető könyörgés tudja létrehozni. Ugyanis a lények addig nem képesek maguknak erőt szerezni, amíg szeretet nélkül vannak. Ezt a hiányzó szeretetet azoknak kell helyettük sugározni, akik a szerencsétleneket felkarolják. A szeretet önmagában erő, és a túlvilági, még sötétségben lévő lények csak a rájuk sugárzott szeretet által kaphatnak erőt. Bár ez az erő nem kényszerítő - mégis különös érzést okoz bennük. És egy lélek sem utasítja vissza, hanem engedelmesen átadja magát neki.

Ezért nem veszt el egyetlen lélek sem, akit szeretetteljes gondolatok kísérnek az örökkévalóságban. Csak azokat a lelkeket kell sajnálni, akik olyan kevés szeretetet szereztek a Földön, hogy nem hagytak senkit maguk után, aki szerető közbenjárással gondolna rájuk. Ezek a legnagyobb ínségben vannak, és a sötétségük áthatolhatatlan. Egy fénylő szikrát sem pillantanak meg, és mindinkább megmerevednek. Segítség nélkül nem találják meg a kivezető utat és erejük sincs, hogy változtassanak szerencsétlen sorsukon.

Szeretném szívetekre bízni, hogy szerető könyörgéssel gondoljatok ezekre is, ti, akik ismeritek a szeretet erejét, akiknek már felébredt a szellemük, és ismeritek az összefüggéseket. Segítsetek ti, akik részt kívántok venni a lelkek megmentésében, mert segítség nélkül soha nem jutnak magasabbra. A vég előtti korszakban vagytok, és indul az új periódus, ami megint végtelen időig tart. És valóban a legnagyobb szeretet és irgalom kifejezése, ha kimentitek a lelkeket a mélységből, nehogy sorsuk az új száműzetés legyen, amikor itt lesz a Föld átalakulásának ideje. Mint erő jelentkezik minden szerető gondolat, ami ezeknek a lelkeknek szól. És eredményes minden ima, amit ezekért a lelkekért mondanak. Ha csak annyit eredményez a szerető segítség, hogy ezek a lelkek elindulnak a világosság sugarának irányába - akkor már megmenekültek.

Mind jótéteménynek érzi a világosság érintését, és már nem megy el onnan, ahol a fényesség felvillant. Megmutatja a többieknek is az odavezető utat, mert már igényli, hogy mindenről gondolatot cseréljen, amit tapasztal. Most már kap tanításokat is, és ezeket is továbbadja. Ismét sikeres lett egy mentőakció, ami tág köröket húz. Mert egy lélek sem marad tétlen, amint erőhöz jut. Első tehát a szeretetteljes könyörgés érte, és jóindulatú gondolatok küldése. Amennyire szavaimat akarja, annak megfelelően kapja. Fokozatosan hozzám fordul, és már nem akar eltávozni tőlem.

Higgyétek el, hogy a szeretet és irgalom nagy tette, ha valaki nagy bajukban segítséget nyújt ezeknek a szerencsétleneknek. Mert biztos, hogy elérkezik az az óra, amikor minden az anyagba kap száműzetést - ami nem találta meg a magasba vezető utat. Ti, akik szeretnétek megváltó módon tevékenykedni, ti erősen hozzájárulhattok, hogy ezek a lelkek megmeneküljenek, mielőtt késő lenne.

Gondoljatok hát mindenkire, aki hit nélkül, vagy szeretet nélkül távozott a Földről, adjatok nekik szükséges erőt, hogy a mélytől el tudjanak oldódni. Sok szerető könyörgést ajándékozhattok nekik azzal, ha az egyes lelkeket az ÉN SZÍVEMRE bízhatók. Én az ő szeretetük képviselőjeként elfogadom a ti szereteteket, ellátom őket erővel, ami ezeknek a lelkeknek mindig "szeretetet" jelent, ami megpuhítja elkeményedett szívüket. Majd már maguk is segíteni akarnak, mert sok segítséget látnak maguk körül, amint szemük meglátta a világosságot. Nem lesz eredménytelen az ezekért a lelkekért küldött ima - de benneteket is a szeretet hajtson, és akkor a lelkek feltétlenül erőt kapnak, és megmenekülnek.

Ámen.

Jézus lelke inkarnálódott-e már emberré válása előtt is?

B.D. No. 8750

11. február 1964

Azzal nyilvánítom ki ismételten, szeretetemet, hogy olyan ismereteket adok, ami boldoggá tesz. A tiszta világosság olyan dolgaival ismertette meg, amelyeket előzőleg sötétség takart. Ha megismerések növekszik, az egyúttal lelkek érlelődését is jelenti. Mindig a szeretet az oka, hogy szavaimat hozzátok vezetem. És ha bennetek nem lenne meg már egy bizonyos fokú szeretet, szavaimmal nem szólíthatnának meg. Tehát a szeretet az ismeret világossága, ami mindig tisztábban sugárzik bennetek. Mindig vannak kérdéseitek, amelyekre csak én adhatok választ, mert csak én ismerem a területet, ahova betekintésre vágyódtok.

A soha el ne bukott szellemek mindegyike megteszi a Föld mélységein keresztül az utat, mert inkarnálódásával el akarja érni a célt, az Istengyermekséget. Hogy ezt elérje, a földi izom-testbe kell öltözködni, hogy aztán akármelyik elbukott ősz-szellemhez hasonlóan megtegye mint ember a földi utat. Ellen kell állniuk minden kísértésnek, miket az ellenfél állít nekik, tehát valóságosan megteszik az utat a "mélységeken keresztül", és amikor visszahívom őket, mint Istengyermekek térnek vissza Atyjukhoz. Ezek a fénylények minden időben leszálltak a Földre, hogy támogassák az embereket, akiknek mint bukott lényeknek kellett elérniük a hozzám való visszatérést. A fénylényeknek igen nagy és mély szeretetük van, állandóan segítőkészek, és csak arra gondolnak, hogy elveszett gyermekeimet visszahozzák. Ha le akarnak szállni, én nem tiltom meg nekik, mert segítséget visznek a Földre - és arra ott mindig nagy szükség van. Ezek mindig a tőlem kiindult, szeretetem világosságával átjárt teremtmények, akik magas tökéletességben élnek, akik akár a Szellemi Birodalomban, akár a Földön, velem egy akarattal tevékenykednek amikor például egy misszió céljából le kell szállni a Földre. Nincs olyan fénylény, aki kivonná magát a misszióból, hogy a Föld lakóinak világosságot vigyen.

Ilyen volt Jézus lelke is, aki mint az ember Jézus vitte végbe a Földön a Megváltás Művét. Olyan ősz-szellem Ő, aki a kezdet kezdetén mint egy szeretet-fénysugár indult, akinek önálló életet adtam. Ez a szellem egész különleges missziót vett magára, mert kezdet óta látta, a bukott szellemeknek szükségük van rá, kezdet óta látta, az első emberek kudarcot vallanak. Ezért akart az ember Jézus formájában segítséget vinni az emberiségnek.

Már kezdetben is tevékeny volt a materiális világ megteremtésében, mert akaratom és erőm átömlött mindazokba a teremtményekbe, akik hűségesek maradtak, és ezért mint önálló lények munkálkodtak a végtelenségben. Mint fényszellem az Ő lelke is szolgált már nekem. Kapcsolatot létesített az ember és Isten között. Azaz, mint fényszellem ment az emberekhez, és én e lelken keresztül az embereknek szavakban megnyilvánulhattam. Ez a fényszellem tehát burok volt a számomra - de nem testi-burok. Csak átmenetileg volt látható az embernek, és nem állandóan. Tehát nem mint ember ment át a Földön, bár látszólag ugyanolyan testi szubsztanciában volt tevékeny az emberek között - de mégis szellem-lény volt, és maradt, aki újra eltűnt azoknak a szeme elől, akiknek tanítás és beszélgetés által segítséget hozott.

Ez a magas szellem ilyen átmeneti, rövid földi "megtestesülésekre" is vállalkozott, és az én küldöttemként meghirdette akaratomat az embereknek. Ugyanis meg kellett magyaráznom, miért vándorolnak lelki nehézségekkel a Földön, és földi vándorlásuknak mi a célja.

De mindig különbséget kell tenni amikor egy fénylény embernek inkarnálódva teszi meg a földi utat, vagy amikor mint fényszellem jelenik meg, akin keresztül magam megnyilatkozhatom rövid időre. Ez utóbbi esetben az a fényszellem nem volt az én látható külső burkom - mint ahogyan az ember Jézus - hanem csak arra szolgált, hogy szavam természetes módon juthasson az emberekhez - mert közvetlenül a magasból is beszélhettem volna, de akkor oda lett volna az emberek szabad akarat.

Tehát mindig igénybe vettem egy testi formát, aki testi ember, de ugyanúgy szellemi ember is lehetett. Tehát az első, a testi ember mint ember élt a Földön, a második, a szellemi ember viszont csak átmenetileg volt látható az embereknek, mert szavaimra sürgős szükségük volt. Tehát amikor emberré válásom előtt Jézus lelkének többszöri inkarnálódásáról van szó, akkor csak a szellemi megjelenésre gondolhattak, ahol én, a Szeretet akartam magamat közölni az emberekkel. Tehát egy szellemi burkot választottam, hogy jelenséggé legyek az emberek előtt.

Vagyis Jézus lelke emberré válásom előtt izomtestben nem testesült meg - habár szavaimon keresztül megnyilvánulhattam az embereknek. De az a fénylény, akin keresztül ez végbement, a Világosság Birodalmából szállt le.

Jézus lelkét választottam ki arra, hogy a Földön emberré válásom lehetséges legyen. És valóban, Ő volt a legmagasabb fényszellem, aki mint elsőszülött Fiam, belőlem, illetve az én erőmből, és annak akaratából indult, aki igen nagy szeretetem első teremtetett lényét kihelyezte magából.

MAGAM, mint ÖRÖK ISTENSZELLEM, csak Jézusban nyilvánultam meg, a Világosság eme legmagasabb lelkében. Viszont Ő már szolgált nekem, mint fényszellem, hogy az emberekkel való beszélgetéseimet lehetővé tegye. Azokhoz beszélt, akik magas érettségi fokon állva lehetővé tették, hogy olyan fényszellemet küldjek hozzájuk, akiken keresztül én közvetlenül beszélhetek.

Igaznak kell tartanotok, hogy azelőtt végtelenül sok fénylény volt megtestesülve mint ember, akik szintén kapcsolatot tartottak köztem és az emberek között, akik közölték velük szavaimat, és akik mintegy földi szócsöveim voltak. Mindezt igaznak kell tartanotok - csak ne vezessen téves elképzelésekhez! Mert Jézus lelke ki volt választva emberré válásomhoz, kezdettől fogva följánlotta magát erre az irgalmas tevékenységre, mert ismerte milyen kudarcot vallottak az első emberek. Tehát tévedés azt mondani, hogy én mint "ISTEN" már többször inkarnálódtam. Jézusban való emberré válásom egy egyszeri testbeöltözés - és az is marad, amit az emberiség egyáltalán nem tud felfogni, és a Világosság lényei is csak alig. Mert ehhez hasonló eddig soha nem történt és ezután sem történik meg. Mert Jézus nem egy volt a sok közül - hanem Ő AZ, AKI nektek embereknek és a Világosság Birodalmának a lényei számára LÁTHATÓ ISTENNÉ lett, akit én arra választottam, hogy örökké látható burok legyen számomra.

Ennek a Lénynek kiváltságos rangja van. Az én, illetve Lucifer szeretete által kisugárzott szellemek közül az Ő szeretete volt az első, amely olyan mérhetetlen mélységet mutatott, hogy egyedül Ő jöhetett számításba emberré válásom kérdésében. Ezért volt teljesen kizárt, hogy előzőleg már emberként éljen a Földön. De azt nem zárta ki, hogy részt vegyen az anyagi Föld teremtésében, mert Örök Megváltó Tervemet ismerte, akaratomat mindig teljes egészében magáévá tette, és mint világossággal és erővel telített lény, meg is valósította.

Annyira közel állt hozzám ez a lény, hogy végbemehetett teljes egyesülésünk, hogy EGGYÉ kellett válnunk, mert én benne, Ő énbennem teljesen föloldódott. Jézusban való emberré válásomnak ez a titka lelepleződik, amint egy lény ismét eléri a világosságnak azt a fokát, ami a legtisztább világosság birtoklását jelenti.

Ámen.

Fel akarom oldani a kételyeket, amelyek szívetekbe kerülnek - de amelyek jók olyan szempontból, hogy lehet választ adnom rá. Mert azt, aki úgy gondolja az igazságban él, és soha nem vágyódik utána, azt nem is lehet oktatni. Ezért akaratom szerint mindig lesz rá valamiféle ok, ami kételkedésre indít, és bensőtök kérdezni kezd. Részben a megértés hiánya miatt sok téves vélemény látott napvilágot, és ezeket akarom helyreigazítani. Ehhez tartozik az a sokszorosan képviselt nézet is, hogy Jézus lelke az én emberré válásom előtt többször is inkarnálódott. Ennek oka, hogy az emberek nem ismerik a fénylények tevékenységét a Földön, és a szellemi világban. Csak akkor nem érinti őket már az ilyen téves tanítás, amikor már világos előttük minden összefüggés, és abban a tudatban utasítják vissza, hogy ők maguk a helyes ismerettel bírnak. Ezért kell ismételtén ezeket az összefüggéseket megmagyarázni, és én folytonosan meg is teszem.

Én, az Örök Igazság, folyton igazságot vezetek az emberekhez, és megcáfolok, és megokolok mindent. Azok a fénylények, akik Lucifer és követőinek bukásakor megmaradtak mellettem, folyton tevékenyek az én akaratom szerint. A Szellemi világban végbevitt tevékenységüket nem lehet nektek érthetővé tenni. A legkülönbébb fajtájú teremtmények keletkezésében tevékenyek, mert állandóan azon fáradoznak, hogy a bukottak számára megteremtsék a legkülönbébb felemelkedési lehetőséget. Nagy szeretetük állandóan MEGVÁLTÓI tevékenységre hajtja őket. Maguk is a Földre szállnak, ha ezt a szellemi szükség megkívánja.

Mindezt már többször megmagyaráztam - viszont ti olyan időszakban élték, amit már több fejlődési periódus megelőzött. És a fény világa mindig együtt dolgozott, hogy az ember fejlődését támogassa. Volt idő, amikor én MINT AZ ÖRÖK SZERETET közeledtem az emberekhez, akik maguk is SZERETETET GYÚJTOTTAK SZÍVÜKBEN, akik tehát lényegileg már a visszatérés útján voltak - viszont az őket terhelő ösbűn nagy szakadéka még fennállt, amit aztán Jézus Megváltó Műve hidalt át.

Ennek ellenére szeretetem aggódott értük, nehogy elbukjanak a kísértésekben, amelyeket ellenfelem mindig újra felhasznált, hogy bilincsben tartsa őket - tehát felismerttem magamat megszólítással. Szavaimmal jöttem erre a Földre, és a szó egy fényszellem által hangzott föl, aki csak ebből a célból szállt a Földre, hogy az emberek az Atya szavait ÉSZLELNI TUDJÁK. Magam nem voltam az embereknek látható, de ez a fényszellem igen. De csak addig, amíg én beszélni akartam. Tehát nem testbe öltözött ember volt a fénylény - de elbukott őszellem sem volt. Ez az őszellem az Istengyermekség elérése végett sem ment a Földre, amely egy misszióval állt volna összefüggésben. Végző soron egy - az embereknek látható - külső forma volt "SZAVAIM" számára, kit úgy hallottak, mint amikor ember az emberhez beszél, de kényszerítő módon nem hatott rájuk. "A SZÓ ÉN VAGYOK" tehát magam jöttem a Földre azokhoz, AKIKNEK A SZÍVE TELE VOLT SZERETETTEL. Magamnak egy fényszellem alakját adtam, de az nem volt testileg inkarnálódva a Földön. Csak mint tiszta szellem tevékenykedett, akinek hatalmában volt, hogy láthatóvá legyen az emberek előtt, majd saját akaratból formáját újból feloldja.

Ily módon többször is tartózkodtam az emberek között. JÉZUS LELKE a szertettel leginkább betöltött szellem, aki belőlem keletkezett, szintén szolgált nekem, hogy hangom felzengjen. Tehát a látszat az volt, hogy az emberek között ember.

De a JÉZUSBAN VALÓ EMBERRÉ VÁLÁSOMNAK is annyira szokatlan jelentősége volt, hogy azt is meg kell magyaráznom. Erre a célra a legmagasabb és legtökéletesebb fényszellemet választottam, akinek az igen nagy szeretete adta ezt az elsőrendű helyzetet, és ez a szellem most első alkalommal vett emberi alakot magára - amikor a végtelenség legmagasabb és legtökéletesebb szellemének szolgált emberi burokként. A benne való emberré válásom egyszeri folyamat, és az is marad.

Előző inkarnáció, mint ember, azért nem jöhetett számításba, mert az ilyen emberlét megkövetelte az ellenfelem térségében való tartózkodást. Viszont ellenfelemnek még igen nagy volt a hatalma, mert az ösbűn még nem semmisült meg, tehát a sötétség hatalmai ráfüggeszkedtek volna e lélekre - akiket bár

le tudott volna rázni, de még nem válthatta volna meg őket, mert ahhoz a Megváltás Művére volt szükség. Ahol én akartam megjelenni, ott sötét hatalom még nem próbálkozhatott, és a szeretetlenség sem előzhetett meg, sem a szellemnélküliek visszautasítása. Ezt pedig nem lehetett volna megakadályozni - és egy testet öltött fénylény nem szolgáltathatja ki magát a sötétségnek. Ezek mind érthető dolgok, ha figyelembe vesszük JÉZUS KRISZTUS MEGVÁLTÓ MŰVET, amivel Ő megszüntette az elbukott ősszellemek bűnét.

Az emberi inkarnáció feltételezi, hogy vagy bukott szellemet akar megváltani, vagy egy nem bukott ős-szellem útját teszi lehetővé a mélységen át, ami Isten-gyermekséget hoz neki. Viszont Jézus lelkére a legnehezebb misszió várt a Földön. Szabad akarattal vette magára a legnagyobb szenvedést, amihez a szeretet adott erőt, mert ez legteljesebben betöltötte. Már eme földre szállása előtt is a legteljesebb fényben állt, tehát igazság szerint is: "AZ ÉN FIAM, AKIBEN TETSZÉSEMET LEITEM." Én csak ilyen lélekben inkarnálódhattam, csak benne volt lehetséges, hogy Isten "emberré váljon", csak Ő tudott velem teljesen összeolvadni, tehát Ő válhatott eggyé velem.

Ámen.

Jézus teste Isten akarata által megszilárdított szubsztancia volt

B.D. No. 8756

18. február 1964

Engedjétek hogy tanítsalak, és kérdezzétek meg amit tudni szeretnétek, mert azért akarlak az igazságban oktatni, hogy ti ismét továbbadjátok azoknak, akik titeket kérdeznek. Bár ti is csak a magatok fölfogóképességének megfelelő magyarázatot kaphattok, de megadom a képességet értelmeteknek, hogy fölismerjétek a szellemi ismeretet, tehát tudjátok tartani magatokat az értelmi emberekkel szemben is - ha erre sor kerülne. Nektek nehézséget okoz, hogy összhangba hozzátok az ember Jézus testi mivoltát azzal a magas fényszellemmel, aki leszállt a Földre, hogy nekem emberré válásomhoz megadja a külső burkot.

A Földön bukott és nem bukott ős-szellemek élnek anyag-burokban, amely anyag-burokok egy másik még nem tiszta ősszellem tisztátalan részecskéiből állnak, amelyek tehát még fejlődésük kezdetén vannak. A lélek váljon tökéletessé a földi vándorútja alatt. Minden kísértésnek álljon ellen, lökjön le magáról minden tisztátalan salakot, küzdjön a tisztátalan ösztönök és szenvedélyek ellen, változtasson minden rosszat erénnyé - tehát szeretetté alakítsa magát. A tisztátalan lények állandóan szorongatják, lelkét szeretnék a mélybe húzni, és ellenfelem is folyton ilyen irányba hajtja. Tehát a földi vándorút az ember részére az utolsó, anyagi külső formában végbevitt tisztulási folyamat, és teljes eredményre vezethet, a LÉLEK HIÁNYTALAN átszellemítéséhez.

Ugyanakkor a lélek megválthatja a testet is, amikor a LEGNAGYOBB SZERETETTEL próbál hatást gyakorolni erre az éretlen szellemre, amikor a teste számára is szeretné megnyerni azt, amit Szelleme neki közvetít. Amikor elfojt minden világi vágyat, és testét is mindinkább arra igyekszik rábírní, hogy hagyja el teljesen a világi dolgokat - tehát a test és lélek közösen a benne lévő Szellemhez csatlakozzon, és VELÜK EGYÜTT A LEGBENSŐSÉGESEBB KAPCSOLATBA LÉPJENEK VELEM.

Ezt a küzdelmet minden embernek meg kell küzdenie önmagával, mert minden anyagi burok /emberi test/ éretlen szellemi részecskéiből áll, ami még az ellenfélhez tartozik, csak éppen megkötöttsége idejére nem rendelkezhet vele. Míg a lélek a földi lét idejére ki van téve az ellenfél kísértéseinek, és ebben helyt kell állnia, a test eközben a maga éretlensége miatt a lélek törekvését mindig megnehezíti, mert ez az éretlen szellemi még a sötétebb terekben mozog. Viszont a lélek világosságot kaphat, ha gyakorolja a szeretetet, és akkor a test is részesül mindabból, amire a lélek törekszik.

Bár Jézusnak anyagi teste volt, ennek ellenére mégis volt különbség, mert teste - az anyagi burok - nem tartozott egy EGYKOR ELBUKOTT ős-szellemhez. Annak ellenére, hogy matéria volt, tehát akaratom által megszilárdult szellemi részecske. Ezt ellenfelem nem tudta befolyásolni, mert nem tartozott hozzá, és nem volt joga azokra, akik nem buktak el. Viszont Jézusnak egy missziót kellett

teljesítenie: a saját átszellemítését kellett a Földön elérnie a szeretet és a kínos kereszthalál által - tehát végbe kellett vinnie a Megváltás Művét.

Amikor lelke leszállt a Földre, és testi burokba helyezkedett, számtalan lényyszerű fogta át, és szorongatta. Vonzotta őket a világosság, de mert a világosságot kínosnak érezték, megpróbálták kioltani. A világosságból való lélek BELEPETT A SÖTÉTSÉG BIRODALMÁBA és át kellett mennie ezen a térségen, hogy a maga világosságával mindent feloldjon és megváltsa, aminek a területére lépett. Minden melléje társult szellem-nélkülit szeretettel el kellett viselnie, és megpróbált segítséget nyújtani. Jézust a maga nagy szeretete vitte a Földre, és ezt a nagy szeretetet a lélek nem adta oda, hanem mint erőt használta a gyengék és boldogtalanok számára, hogy ebbe kapaszkodjanak, és erőszakkal ne tolhassák őket félre, mert szeretete ezt nem engedte meg. Testét ezért szorongatták az éretlen szellemiek, az Ő testére vittek át minden ösztönt, ami az emberi testben van. Kivülről, a környezet felől, lelkét szintén szorongatták mindenféle kísértés által, és ezek Jézus testében felébresztették a természetes ösztönöket, mert teste ugyanúgy volt megteremtve, mint minden más emberi test. Habár benne nem rejtőzött Sátánhoz tapadó anyagi részecske, hanem akaratom szerint bűn nélkül nemzették - tehát emberré válásom számára tiszta edény volt - viszont Megváltó Műve miatt teste az ellenfél minden támadására, minden külső kísértésre, minden emberi csábításra éppúgy reagált, mint minden más test.

Jézusnak mindezeket az ösztönöket le kellett győzni, mert neki példát kellett mutatnia mindenben. Ezért minden emberi érzést, kívánságot, sóvárgást a világi dolgok után le kellett gyűrnie. Ellenállt, visszautasított - anélkül hogy a szeretetet megsértette volna. Testét éppúgy át kellett szellemítenie, mint minden más embernek. Ezt az átszellemítést végbe is vitte, erőt a szeretete adta hozzá, és végső soron szeretete vitte végbe a Megváltás Művét.

Másrészt az ember Jézusnak azért kellett minden emberi gyengeséget ismerni és önmagában legyőzni, mert az egész emberiségnek példaképül szolgált: ezt kellett, és kell elérnie minden embernek. Az átszellemítés műve semmi esetre sem volt könnyű számára, mert nála a kísértések extra nagyok voltak, az ellenfél maga csatázott vele, nehogy követőit elveszítse.

Az ENGEM rejtő emberi külső buroknak büntelennek és tisztának kellett lennie, tehát nem jelenhettem meg egy olyan testben, amelynek szubsztanciái az egykor elbukott ősz-szellemhez tartoztak. Ez előttetek is világos lehet, MERT ÉPP A KÜLSŐ BUROKNAK KELLETT ÖRÖKKÉVALÓSÁGOKIG LÁTHATÓNAK MARADNI! Az egyesülés egyszülött Fiammal, a legmagasabb fénylénnyel, és egy bukott szellem részével soha és semmikor sem lett volna lehetséges.

Viszont a Jézus által végbevitt megváltás után minden BUKOTT SZELLEM végbevihette a velem való egyesülést! A megváltás Jézus kereszthalála előtt még nem történt meg, tehát az anyagból való külső forma még nem lehetett megváltott akkor, amikor szükség lett volna rá, így én magam nem lehettem volna tevékeny az ember Jézusban - holott ez megtörtént, mert Szellemem benne volt, és SZAVAMMAL ÉS CSODATETTEIMMEL nyilvánult meg. Tehát ne engedjétek megtéveszteni magatokat, amikor ezzel a magyarázattal nem összeegyeztethető ismeretet tárnak elétek. Higgyétek el, ti tölem megkapjátok az igazságot. Én tudom, mennyire fordított még sok ember gondolkodása. Viszont minden tévedést helyre igazítok - amint ti ezt kéritek.

Ámen.

Csak Isten juttathatja az emberekhez az igazságot

B.D. No. 8757

19. február 1964

Engedjétek hogy hozzátok beszélhessek, és fogadjátok el tanításomat. Higgyétek el, hogy tölem a legtisztább igazságot kapjátok - és meggyőződéssel adjátok tovább. Ekkor szőlőhegyem igazi munkásai lesztek, mert az emberiség szellemi ínsége megköveteli, hogy tiszta igazságot kapjon. Amíg az emberek igaziból meg nem ismernek, amíg nincs igazi tudásuk Istenük és Teremtőjük lényéről, addig nem törekednek feléje. Mert mindaddig nem tartanak méltónak a törekvésükre, amíg nem tudják, hogy lényem a SZERETET, hogy szeretetet akarok osztani, és szeretetet akarok kapni.

De hogy szeretetet adhassanak nekem, ahhoz fel kell ismerniök, hogy lényem a legtökéletesebb, és a szeretetet is érezniük kell. Ez megint csak akkor lehetséges, ha a teremtményeim, az emberek nyitottak lesznek irányomban, magukat szabad akarattal átadják, hogy szeretetemet rájuk sugározhassam és boldogíthassam őket. Ezért kell tudnotok, hogy teremtményeim vagytok, akik igen nagy szeretetemből keletkeztek. Tudnotok kell, hogy SZERETNI-AKARÁSOM és SZERETET-ERŐM eredményei vagytok, és a ti alap-lényetek is a szeretet.

De ezt - az ilyen tudást - csak én magam közölhetem aki mindent tudok. Azért engedjétek, hogy tanítsalak benneteket -majd ezt a tudást közvetítsétek azoknak is, akik még nem állnak kapcsolatban velem.

Mert minden embernek meg kell tudni, hogy ősi tulajdonképpeniségében ő kicsoda. És valamennyien törekedjenek visszajutni ebbe az ősi kiindulásba, mert akkor mérhetetlenül boldogok lesznek. Csak amikor már elismerik, hogy a végtelenségben én vagyok a legtökéletesebb lény, az emberek szívében csak akkor gyullad föl irántam a szeretet, mert akkor megtudták már azt is, hogy én vagyok a szeretet, és a szeretet a szeretet felé nyomul.

De amíg Lényemről az emberek nem kapnak helyes felvilágosítást, amíg úgy állítanak oda, mint bíraskodó, haragos Istent - addig nem fordulnak felém. És az emberek nem fordulnak hozzám bizalommal mint gyermekeim, és ezért szeretetemből sem tudnak semmit megtapasztalni. Még kevésbé hozzák el szeretetüket, inkább csak félnek tőlem - de az apa-gyermek viszonyt soha nem állítják vissza. Holott ezt kérem tőletek -hogy aztán szeretetem mérhetetlenül boldogíthasson.

Ellenfelem hatására alkottok torz képet rólam, és ellenfelem hatására az igazságot is aláássák - amennyiben tévedésekkel megtűzdelve kapjátok, vagy elhallgatják előletek. Az akaratukban ellenfelemhez tartozó emberek küzdenek az igazság ellen. Ezzel szemben a világban olyan szellemi értéket képviselnek, amelynek semmi igénye nem lehet az igazságra. Ez ellen kell nektek hatnotok, akik akaratom teljesítését keresitek, és szőlőhegyem munkásai akartok lenni. Tőlem igazi vetőmagot - a tiszta igazságot kaptátok. Ezt szórjátok ki a szívekbe, hogy készségesen megnyíljanak. Mert kényszerrel nem lehet igazságot továbbítani. Ezt szeretettel kell felajánlani, és szabad akarattal kell elfogadni.

És ekkor áldásos lesz a hatása, amennyiben az emberek, akik eddig sötét térségekben járkáltak - mert a világosság még nem világított nekik - most már a világosságban élhetnek. Gazdagon ellátlak vetőmaggal, vessétek be ezzel a szántókat, hogy jó termés növekedjen. De ezzel a drága értékkel csak én ajándékozhatlak meg - csak én vezethetem el hozzátok - egyedül én vagyok a kút amelyből az élet forrása tör elő, az igazi táplálékot csak tőlem vihetitek.

Ti, akik engedelmesek vagytok, odaadhatjátok embertestvéreiteknek, mert sürgős szükségük van erőteljes táplálékra és frissítő italra, hogy földi zarándokútjukat megújult erővel folytathassák. A földi utat lelketek kiérlelődése miatt kell végigjárnotok. Keressétek, és találjátok is meg a földi út alatt Istenetek és Teremtőtöket. És én, mint a tőlem kiindult teremtményeknek, gyermekeimnek az Atyja, hagyom hogy minden egyes aki komolyan törekszik hozzám, megtaláljon.

És majd amikor megtaláltatok, szeretetem állandóan megajándékoz valamivel. Egyformán gondolkodtok szellemi és anyagi javakkal. Már szellemi vagyont jelent, hogy ismeritek azokat a szellemi folyamatokat, amelyek megelőzték emberi léteteket. Ismeritek szeretetem fáradozásait is, hogy magasabb tökéletességre vezethessen. Az ismeret terjedelmes mértéke szellemi vagyont jelent, mert világosság gyullad számotokra amely messze elvilágít, és olyan területekre ad betekintést, amelyet csak szellemi úton lehet feltárni.

És aki a nagy kegyelmet megkapja, hogy ilyen hatalmas kiterjedésű tudáshoz jut, az mutassa ki háláját, és adja tovább kegyelmi adományaimat. Gondoljon azokra az embetársaira akik szellemi ínségben vannak - akikből hiányzik minden szeretet. Őket elsősorban szeretetből induló tettekre kell biztatni, azután majd kinyílnak azokra a szellemi adományokra is, amiket nekik adtok.

Ezért számotokra nagy feladat, hogy az embereket ismételten figyelmeztessétek, gondoljanak szeretet-parancsomra. Mert az embereknek csak a szeretetben leélt élet hozza meg a tiszta igazságot -

csak a szeretetben eltöltött élet által nyertek megértést a mélyebb tudásra, és csak a szeretet ismerteti meg az embert földi élete okával és céljával, amelynek elérésére aztán már komolyan törekszik.

Ámen.

Ismeret Isten Megváltó Tervéről

B.D. No. 8760

22. február 1964

Azt akarom, hogy ti emberek, egy kis betekintést kapjatok öröktől való Megváltó Tervembe. Megpróbálom ezért, hogy érettségi fokotoknak megfelelő ismeretet adjak róla. A tudást Szellemem által közlöm, hogy a legteljesebb igazságban mozoghassatok, és magatok is biztosak lehessetek, hogy igazságot kaptatok. Mert tiszta igazságot csak a Szellem útján lehet elvezetni hozzátok. Épp ezért tudjatok mindenről, hogy a tévtanítások ellen felléphessetek, mert ezek megnehezítik a hozzám való visszatérést - holott Megváltó Tervem által ezt el kell érnetek.

Tudnotok kell, hogy honnan jöttetek. Mi vitt rá, hogy tőlem elfordultatok. Tudnotok kell, mi az a sors, amit tőlem való távozástokkal magatok teremtettem meg magatoknak. Azt is tudnotok kell, hogy lassú visszavezetésekre tervet készítettem, és hogy ezt miért készítettem.

Mikor már van ismeretetek erről a tervről, csak akkor értitek meg emberi léteteket a Földön, és ekkor már céltudatosan élhetitek az életeteket. Felismeritek, és megtanuljátok szeretni AZT, aki boldogságotok miatt hozta létre az egész Teremtést. Aki mérhetetlen szeretetében és bölcsességében hatalmát arra használta, hogy csodálatos fajtájú teremteseket hívjon életbe, melyek mind megfelelnek a számukra meghatározott célnak, és valamennyi csak arra szolgál, hogy a bukott szellemeket befogadja, hogy aztán így vigye el őket az utolsó érlelődésre. Hogy egyszer visszatérjen hozzám az, akinek a kiindulása én voltam. Teremtett lényeimmel örökké kapcsolatban maradok, mert szeretem őket.

Nektek embereknek tudnotok kell, hogy szeretetem végtelen irántatok. Ez mindennek a magyarázata. Enélkül újból elpusztíthattam volna mindent, amit teremtettem, mikor ellenem felkeltetek. De szeretetem ebben meggátolt. Szeretetem a bukott lényeket is boldogítani akarja, mert a szeretet nem tud másképpen tenni, csak boldogítani tud. Ezért feltétlenül végbemegy a tőlem elszakadtak visszatérése. Erre irányul örök Megváltó Tervem, ez a célja. Hogy most ilyen kimerítő ismeretet adok minderről, annak ez az utolsó idő az oka, mert ez számotokra egy utolsó segítségnyújtást követel. Tudnotok kell miért van e dolog: már nincs sok időtök, hogy a hozzám való visszatérést végbevigyétek. Ne éljeteztek csak úgy gondolat nélkül bele a világba!

Próbáljatok velem szoros kapcsolatot teremteni, hogy aztán én vezethesselek keresztül a káoszon, mely elérkezik hozzátok emberekhez még a vég előtt, és melyről megkapjátok az igazságnak megfelelő magyarázatot. Ha tévedésben hagylak benneteket, ti állandóan abban reménykednétek, hogy újból felvirágzik minden, hogy földi felemelkedés érkezik. Ha nem tudtok a titeket érintő történések értelméről és céljáról, úgy fölöslegesen éltetek. Lelketek - mely a legsajátabb énetek, amely nem tűnhet el a testi halállal - semmi hasznot nem szerzett belőle. Szeretnék megkímélni benneteket attól a sorstól, ami az ilyen lelket várja. Én boldogságokat akarok nektek készíteni, mert szeretlek benneteket. Ezért vezetem ismételten az igazságot a Földre, amit nektek csak el kellene fogadnotok, és máris meg lennétek mentve az újbóli száműzetés rettenetes sorsától /mely az új Föld világainak teremtesekor megy végbe./

Aki örök Megváltó Tervemet ismeri, az már bizonyos boldogító tudattal megy át a földi életen, mert felismerte az élet értelmét és célját. Most tudatosan él, és igyekszik mindig teljesíteni akaratomat. Akinek idegen ez a gondolat, az nem ismeri a lét célját, és folyton csak a földi dolgokat értékeli, a szellemi célokat nem engedi érvényesülni, mert idegen számára. Másrészt Megváltó Tervemet az érti meg, aki szeretetből fakadó tettei által létrehozta a kapcsolatot velem. Az ő szelleme már felébredt az életre. Akiből hiányzik minden belém vetett hit, az szeretetlenül gondolkodik és cselekszik, és soha nem érdekli az efféle tudás. Az tehát sűrű sötétségben, szellemi sötétségben járja életét, és vakságában az útra sem talál rá. Viszont én mindenki elé oda akarom tární a tudást: egykor tőlem, belőlem

indultatok ki, szabad akaratból elfordultatok tőlem, és a mélybe buktatok. E bukottakat kellett szeretetemnek újra a magasba segíteni, mert szeretetem túl nagy minden teremtményemhez, és ez a szeretet soha meg nem változik. Ezért nem nyugszom előbb, míg újból vissza nem nyertem a tőlem eltávozottakat, míg újból szabad akaratból nem fordultok felém. E célból mentek át minden teremtesen, miket egykor e visszatérés miatt hoztam létre. Ezt a tudást folyvást, ismételve közlöm az emberrel, aki hozzám kapcsolódva tudni akarja az igazságot, mi az oka, értelme és célja földi életének. A teljes igazságban lesztek oktatta, mert csak az igazság tesz szabaddá, és végérvényesen visszavezet hozzám.

Amen

A teremtés folyamata örökkévalóságokig tartott

B.D. No. 8770

4. március 1964

A teremtés folyamata nem pillanatok műve volt, habár valóban nem hiányzott volna hozzá a hatalmam, de a teremtés célját tévesztette volna, annak ugyanis a mélyből a magasba törekvő célnak kellett lenni, és ezért végtelen időközön keresztül kellett tartania. Tehát meg kell értenetek, hogy az Atyák Könyvében ezt csak képszerűen lehetett ábrázolni, és a teremtés tényét csak így lehetett tudomástokra hozni. A mély ismerethiányban élő emberek másképpen nem értették volna meg, holott azt tudniuk kellett, hogy a Teremtés elsősorban az én kezeimből került elő, az én akaratom hozta létre, és az én hatalmam bizonyítéka volt és marad.

Aki mélyebben akar behatolni, az mélyebb ismeretekre is juthat, de elsősorban egy hatalomról kell tudni, amely által keletkezett minden amit lát, és amit nem lát.

Mielőtt a mélyebb összefüggéseket meg lehetne magyarázni, ismerni kell az őскеzdetét mindannak, ami belőlem szereteterőként, mint önálló lény sugárzott ki. Tudnia kell ezeknek a lényeknek az elbukásáról, a nagy ősbűnről, ami ezután már megterhelte a lényeket. A Teremtést csak ezután lehet említeni, a visszavezetéssel együtt. De akinek még nem ébredt fel a szelleme, az megragad a holt betűknél, és soha nem lát tisztán, mert azt nem érdeklik a szellemben felébredt emberek tanításai.

A Teremtés minden egyes dolgának végtelen hosszú idő kellett – és ez mindig az egyes teremtményben rejlő szellemire vonatkozik –, amíg elért bizonyos fejlettséget. Olyan mélyre zuhant, hogy örök időig tartott, míg újra a különféle teremtett dologban magasabbra jutott. A legprimitívebbtől fel a legcsodálatosabb teremtményekig keletkeztek akaratom által az alakok, hogy magukba rejtse a szellemit, akinek magasba jutását lehetővé teszik. Így kezdetben a Föld is, mint teremtett dolog, csak az éretlen szellemek összetömörülése volt, amelynek szubsztanciái lassan formává sűrűsödtek, olyan tömeggé, ami még nem volt szilárd matériának mondható, hanem formátlan alap-elemeknek, mégis mondhatatlan erőhatással, mert teljesen fékezhetetlen szellemit hordott magában.

De bölcsességem helyes mértékkel osztott szét mindent és alkotó tevékenységéhez minden elemet fölhasznált. Lassan az egyes formák – amelyeknek meghatározott céljuk volt – jobban előléptek, és így megkezdődött a látható teremtett dolgok építése, ami aztán végtelen időkre kinyúlt. Végül a Föld már vegetációval volt tele, és mindig több kiérlelődött szellemi tudott bennük tartózkodni. Ezek a fölfelé fejlődés menetét a növényvilágban tették meg. Következtek az első élőlények, olyan teremtmények, amelyeknek egy nagyon csekély kis tevékenységet – ami természet szerint is dolguk lett volna – kellett kivitelezni. A fejlődés végtelen ideje múlt el megint ezektől az apró élőlényektől az állatvilágig, amelyek mindig nagyobbak és erősebbek lettek. Ezekben már sok összegyűlt szellemi végezte el a munkát, hogy a majd megjelenő ember számára használhatóvá tegye a Földet. Az isteni Teremtés koronája az ember, aki minden előlépcsőn keresztülvándorolt, és az emberi lélek most azoknak a részecskének az együttese, amelyek egy egykor elbukott ősszellemhez tartoztak, és szétszétva kellett átmenniük a megszámlálhatatlan teremtési dolgon, hogy ezen az úton lassan ismét magasabb szintre emelkedjenek.

Ennek következtében tehát az embert nem lehetett a világ teremtésekor "megteremteni" – ahogyan egyetlen teremtett dolog sem volt az én részemről a "pillanat műve" – épp azért, mert lassú felfeléfejlődésnek kellett megelőznie, enélkül céltalan és ok nélküli lenne az egész Teremtés. Mert a Teremtés nem miattam volt, hanem a bukott teremtményeim miatt jött létre, tehát célja van, amit teljesítenie kell: tehát hogy hozzám újból visszavezesse az elbukottakat.

Viszont mégis minden egyes teremtett dolog az én, a belőlem kihelyezett gondolat volt, ami mindig akkor került kivitelezésre, amikor a szelleminek – hogy a fejlődését folytatni tudja – egy új formára volt szüksége. Így jöttek létre periódusszerűen az új teremtmények. A növényvilágra akkor lett szükség, amikor a kővilág szellemiket adott szabaddá, tehát új formára, könnyebb beburkolásra lett szükség.

Ugyanígy keletkeztek a kicsi, és még kisebb élőlények a növényvilág teremtéséhez csatlakozva, és egyedül én tudtam, mikor lett az egyiknek a másikra szüksége, és azt is tudtam, hogy a nagyobb élőlényeknek – az előemberig élő állatoknak – mennyi időre volt szükségük a bennük lévő lélekszubsztanciák kiérleléséhez.

Így tudtam azt is, mikor érkezett el az idő, mikor gyűlt össze a szellemlény az egyes részecskéiben, hogy mint "lélek" az utolsó formában testet ölthessen. Ekkor egy újabb teremtett művet helyeztem ki magamból – az embert, aki annyira művészi alkotás, hogy a végső tökéletességig lehetségessé válik a benne való kiérlelődés.

Az ember teremtése is már végtelen idővel ezelőtt volt, és ezt ti emberek nem tudjátok megállapítani, mert idő-fogalmatok még lehatárolt, az én visszavezetési munkám pedig már örökkévalóságok óta tart. Bár az ember óta is örökkévalóságok teltek el, míg a Föld annyira jutott minden teremtett dologgal, hogy az ember birtokába vehette kiérlelődése céljából. De ez az időpont is már nagyon régen volt, mert a Földön periódusszerűen ismételten átalakulások, változások mennek végbe, amelyek fennállásának, és az ember ittlétének kiszámítását lehetetlenné teszik.

Viszont az biztos, hogy Megváltó Tervembe ti emberek csak akkor tudtok helyes bepillantást nyerni, amikor elértétek a megfelelő világossági fokot. Előtte nem tudtok értelmi gondolkodáson túli időket elgondolni, és arra az "örökkévalóság" felel meg, mint fogalom. Mindaddig képekben kell érthetővé tenni valamit, amíg szellemetek még nincs felébresztve. Csak már felébredt szellemmel lehet mélyebbre látni, de még a végső bölcsességek is csak akkor lesznek érthetőek, amikor beléptek a Világosság Birodalmában, amikor lelepleződhet minden, mert akkor már minden érthető számotokra.

Ámen.

A gyermekek korai halála - Kérdésre válasz.

B.D. No. 8772

7. március 1964

Ellátlak benneteket erővel, mert szükségem van rátok a Földön, hogy velem munkálkodjatok. Ez természetesen feltételezi, hogy szabad akarattal teszitek.

Bár választhatnék edényeket magamnak, akiket arra rendelek, hogy értem dolgozzanak - de ez nem felel meg örök Rendem törvényének, mert egyedüli meghatározó csak a szabad akarat lehet, és ez egyúttal a siker biztosítója is. Bár léteznek engedelmes emberek, akik értem dolgoznak, de hiányoznak gyakran azok az előfeltételek, amelyek kellenének, hogy a többiek megváltását elősegítsék. Csak én tudom ki az, aki alkalmas edényként szolgál, és ennek szabad akarattal veti magát alá. Azt is tudom, ezt az edényt hogyan tartsam meg, és vigyem át minden szükségesen, főképp akkor, amikor a világ utáni vágy már nem tölti be, azokat teljesen háttérbe helyezi, hogy elérje a szellemi javakat, mert azokat fölöttébb fontosnak tekinti. Azért kell folytatni a szőlőskerti munkát, és fáradozástok állandóan áldásban részesül. Azoknak az embereknek, kiknek fülük van a hallásra, még sok magyarázatot kell adni. Ők kapcsolatba lépnek velem, kérdéseket tesznek - amiket földi szolgálaimon keresztül szívesen megválaszolok. Ismételten mondtam már, hogy a Szellemi Birodalomban sok iskolaházam van, és az egész Univerzum olyan világ-teremtéseket rejt magában, amelyek mind az egykor elbukott szellemi kiérlelődését szolgálják. Minden teremtett világnak

megvan a rendeltetése, és mindig ANNAK a lénynek a felfelé fejlődését szolgálja, akinek az állapota megfelel az illető teremtet világ életfeltételeinek.

Így azok a lelkek, akik a földi teremtet világokon keresztül már megtették a maguk menetét, megtestesülhetnek más csillagokon is, bizonyos - csak általam ismert - hajlamaik miatt. Ezeknek más csillagon is biztosítják a kiérlelődést - sőt meghozhatják neki a Földön az emberi megtestesülést is. Ekkor már bizonyos misszióval indulnak a Földre.

Ez magyarázza meg a kicsi és legkisebb gyermekek halálát is, akiknek a lelke nem bírná a földi menetét, de velem nincsenek teljes ellentétben, és ezért iskolaházaim egyikében egy másfajta továbbfejlődési lehetőséget kapnak. Itt feladatukat többnyire teljesítik is, és a lény bizonyos érettségre jut. Ezek a lények itt az isten-gyermekségre nem jutnak el, ezt egy jól megélt földi élet hozza meg. De egyszer majd, amikor már magas érettségi fokon lesznek, leszállhatnak a Földre bizonyos misszió teljesítésére, amellyel aztán az isten-gyermekséget is megszerzik.

A lélek emberi megtestesülésébe nagyon sok körülmény közrejátszik, így a képességei, és az az érettségi fok, amit az elő-szakaszokban elért. Ezeknek a földi élet folyamán nem szabadna csökkenni - de csökkenhet a test gyöngesége miatt, ha a lélek olyan anyatestbe kerül megtestesülésre, amely az ő állapotának nem alkalmas. Ezáltal a kiérlelődési nehézségek nagyobbak lesznek, és a teljes csődöt is maga után vonhatja. Ekkor a lelket ismét megszabadítom külső burkától, és ott helyezem el, ahol fejlődése könnyebb és biztosabb, mert a lélek már nem áll otromba ellentétben velem.

Így sok a lehetőség, hogy az egykor elbukottat magamhoz visszasegítsem. Bár a Föld a legalacsonyabb, és legszegényesebb teremtetett mű, de a legmagasabb fokú szellemi eredmény érhető el rajta, ha a lény kész arra, hogy ezt az utat járja, ha akaratilag nem áll szembe velem. Viszont én előre látom, hogy szabad akarata, vagy egyéb ok a kiérlelődést meghiusítja-e. Ha a lélek tehetetlensége megköveteli, mindig segítő módon közbenyúlok, mert nem tud megküzdeni a rá mért sorssal.

Ti emberek az ilyen dolgot nem tudjátok megítélni, de higgyétek el, hogy az ok mindig bölcsességemben és szeretetemben keresendő, és ezért nektek is el kell fogadnotok, hogy a gyermek korai halálának oka van. Mert ok és cél nélkül nem történik semmi, és azon szellemek javát szolgálja, kik egykor eltávoztak, de hozzám újból vissza kell térniük. És nekem végtelenül sok a lehetőségem, hogy célomat elérjem.

Egykor mindezt majd ti is tudjátok, és felismeritek, mi vitt ilyen munkálkodásra. A gyengékért mindig aggódom, és minden módon melléjük állok. Én minden lélek ellenállásának a fokát ismerem. Tudom, hogy az mennyit gyengült, és még mennyit gyengül majd, és ennek megfelelően helyezem oda, ahol a lélek leghamarabb eléri célját.

Folytatás 3.7.-én: Igaz, hogy az isten-gyermekség elérésére az egyetlen lehetőség a földi vándorút. De tudom, hogy a lélek milyen fokon veszélyeztetett, hogy az elért fokot elveszítheti, és visszasüllyed. Ilyenkor - tekintettel az irántam tanúsított igen gyenge ellenállására, de amely akarat a visszasüllyedést nem akadályozza meg - én akadályozom meg ebben.

A lélek már testbe öltözése előtt eldöntheti, hogy a földi vándorlást választja-e, és ha igen, akaratának eleget tesznek. Így kell megítélni az erőszakkal halált halt gyermek sorsát is. Nekik szintén alkalmuk van, hogy egy másik csillagon folytassák fejlődésüket, majd ki is érlelődjenek - igaz hogy más körülmények között.

De ha komolyan akarja - az isten-gyermekség elérésére - mint ember minden lélek elmehet a Földre, ha bizonyos fokú világosságot már elért, és szabadon vállal egy missziót magára, amely lelkének nagy követelményeket állít. Ti emberek, kormányzásomat és gondoskodásomat soha nem tekinthetitek teljesen át, és nem érthettek meg mindent, mert számtalan utam van, amelyen teremtményeimet a magasba vezetem. Az is világos előttem, hogy minden egyes földi életnek milyen lesz a lefolyása és kimenetele.

Ennek ellenére csak akkor nyúlok közbe - és a szokásos folyamatot akkor változtatom meg - ha a készséges lélek ezzel segítséget kap. De erről egyedül én tudok. A földi út nehéz az ember számára,

erő és akarat kell hozzá, hogy szellemi eredménnyel vihesse végbe. A gyengének mindig segíték - ha már nem gyakorol kemény ellenállást velem szemben. De hogy segítségem milyen módon jut kifejezésre, azt át kell engednie szeretetemnek és bölcsességemnek. Mindig az a törekvés vezet, hogy teremtményeimet a végső kiérlelődésre segítsem, és mindig az eredményt hozó eszközöket használom hozzá. Mert kívánczom a gyermekeim után, és aki felém igyekszik az egy se pusztuljon el - ezt én felismerem, és ennek megfelelően munkálkodom.

Ámen.

A közvetítő önvizsgálata

B.D. No. 8783

18. március 1964

Egyszer majd az is áldást hoz rátok, hogy helyt álltok a kísértésekben, hogy minden szorongatásban és szükségtekben hozzám menekültök. Ezzel ismét egy akarat próbát tesztetek, hogy ki az, akit magatok fölött uralkodni engedtek.

Meg kell engednem minden kísértést, mert győzelmet csak küzdelmek árán nyerhettek. És minden kísértés az akarat-erő megpróbálása, hogy azt tesztitek-e, amit igaznak tudtok. Szemeteket majd ismételten vakfények gyengítik, ismételten belső kételyekbe és kérdésekbe zuhantok - de rajtatok múlik kihez fordultok, hogy megszünjön minden kétely, és minden kérdésre választ kapjatok. És áldottak vagytok, ha mindig hozzám fordultok - Örök Atyátok és Istenetekhez, aki az Igazság, és mindenkit megajándékoz vele, aki csak akarja.

És azt is meg kell ismételten mondanom, hogy mindennek a magyarázata az ember szabad-akarata. Mert nem kap akadályoztatást ha olyan irányba fordul, amely nem felel meg az igazságnak. A maga szellemi állapotának megfelelően minden embert a Szellemi Birodalomból befolyásolnak. Ennek alapján gondolkodása is vagy jobban, vagy kevésbé jobban felel meg az igazságnak. Az ember szellemi javait a gondolkodásával építi fel, de nem biztos, hogy az megfelel az Örök Igazságnak. Minden egyes ember akarata értékelést kap arranézve, hogy akar-e valamit embertársainak ajándékozni, akar-e segíteni nekik, hogy tetteinek jók-e a szándékai. Tehát hogy ő maga szeretetteljes-e, és szeretné-e boldoggá tenni embertársait. Ezeknek megfelelően mozog ő maga a helyes gondolkodásmódban. Csak ne teremtsen alapot önmaga számára - amelyre most majd épít.

Különösen fontos megállapítani, hogy mi az eredete gondolati javainak. Mert ha mindjárt az elején számtani hiba van - nem jó az egész számítás. A tiszta igazság csak akkor garantált, ha az üres edénybe ömölhet, ha a forrás én magam vagyok, és szeretet-erőm áramlatát olyan edénybe önthetem, amely teljesen kiürült. Ekkor az embert alapjaitól kezdve taníthatom, és ki vannak zárva a téves gondolatok, mert nem tudnak megállni a magam tiszta igazsága mellett. Azonnal felismerhetők mint tévedés, és nem találnak elfogadásra. És az ilyen önvizsgálatot meg kell tenni minden embernek, aki köztem és az emberek között akar közvetíteni, hogy az igazságot továbbítsa.

A szellemvilágnak megvan minden lehetősége, hogy egy embert tulajdonába vegyen, hogy akaratát rákényszerítse - majd hogy ezen az emberen keresztül munkálkodjon. De hogy jó vagy rossz értelmű lesz-e ez a megnyilvánulás, azt az ember maga határozza meg, aki magát átadta, hogy rajta keresztül munkálkodjanak.

A szellemvilág pedig teljesen különféle érettségi fokon áll - és ennek megfelelően közléseik is igen különféle fokot képviselnek. Nektek embereknek viszont nincs meg mindig az a megkülönböztető adományotok, amely szükséges lenne, hogy mindig garantáltan az igazság mellé álljatok. A világosság szellemei ezért utalnak mindig arra, alakítsátok magatokat, hogy lehetséges legyen bennetek a szellem működése. Tehát, hogy én, az Örök Atyaszellem megnyilvánulhassak a szellemi szikrán keresztül. Akkor biztosak lehettek, hogy csak a tiszta igazságot kapjátok.

Én magam mindig megadom közlésem "isteni jegyét", amikor magyarázatot adok Jézus Krisztusról, és a Megváltás Művéről. Mert az ember hiába éli földi életét - ha nem talál el hozzá. Egyedül Ő szabadíthat meg mindenkit ellenfelem hatalmától.

Ő az egyetlen, aki megszüntetheti az ősbűnt, amelyet akkor követtetek el, amikor tőlem elszakadva a mélységbe zuhanatok. A kereszten megszerzett kegyelmekkel egyedül Ő adhat erőt, hogy megerősítve akaratosokat - megszabaduljatok. Egy vitt benneteket a bukásba - és Egy válthat meg, és emelhet magához. Ezt az Egyet kell felismerni - és el kell ismernetek - mint a Világ Megváltóját. Benne én testesültem meg, és vittem végbe az emberekért a megváltás munkáját.

Ha erről egyértelműen és világosan nincs tudomástok, akkor nem én oktattalak. És addig jártok a szellem sötétjében, amíg rá nem találtok arra a világosságra, ami direkt tőlem sugárzott ki, és ami betölt mindenkit, aki szívét megnyitja, és elfogadja amit akár közvetlenül, akár áttételesen magam közlök. De szíve legmélyéből neki is az igazság után kell vágyódnia - és akkor meg is kapja. Azonkívül még teljes megértést kap mindarra, amit a Szellemi Birodalom nyújt neki.

Nem tehetek mást, mint hogy közvetlenül tőlem vezetem hozzátok szavaimat, mert az a legtisztább igazság. Viszont ti szabadon dönthettek, hogy elfogadjátok-e, vagy inkább idegen szellemi javakat tesztek magatokévá. Az is vonzó lesz számotokra, de mindig vakfény marad, amelynek a lélekre semmi hatása nincs. De ha komoly kéréssel fordultok felém, hogy világosítsam meg szellemeteket, és helyes megérzést adjak arra, mi az igaz, és mi a téves, kérésteket nem terjesztitek hiába elé, mert minden tévedéstől megvédem, aki komolyan kéri az igazságot.

De nem akadályozom meg ellenfeleket sem, aki majd mindent megtesz, hogy megzavarja gondolkodástokat, és olyan szellemi javakat terjeszt elétek, amely ellentétes az igazsággal. Mert a vég bekövetkeztéig küzd az igazság ellen - de világosságomat én is a vég bekövetkezéséig vezetem hozzátok, hogy hiteteket megszilárdítsa, és boldogítson titeket.

Ámen.

Ahogy ti mérték másnak, majd nektek is úgy mérnek

B.D. No. 8786

21. március 1964

Akármilyen lehetetlennek tűnik, szokatlan módon tevékenykedek rajtatok amikor eljön annak az ideje, mert nekem semmi sem lehetetlen.... Csak emeljétek szeretetetek fokát, éljétek akaratom szerint, fogadjátok el felebarátokat a maga szükségében, és általa bizonyítsátok be nekem hogy szerettek, hogy a felebarátban testvért láttok aki egykor kiindult tőlem, hogy boldogságot szerezzen.

Higgyétek el, a szeretet elegendő a legnagyobb csoda végbevételére, hogy olyan dolgok történjenek, amit emberileg lehetetlennek tartotok. Ám én a szeretet, bölcsesség és hatalom Istene vagyok.... mindent megtehetek, és csak szeretetem és bölcsességem határozza meg, hogy mikor nyilvánuljon meg hatalmam. És ti valóban meghatározhatjátok akaratosokkal és szeretetekkel az én akaratomat és szeretetemet, kényszeríthettek, amit fölöttébb szívesen megengedek, mert a szeretet sohasem terhes, hanem mindig csak boldogító.

Amikor szeretetet ajándékoztok nekem, akkor az én szeretetem is úgy nyilvánul meg felétek, hogy az boldoggá tesz benneteket.

Az embereknek a legkülönbébb feladatot adom, tudom milyen módon és hogyan tud minden ember segíteni, azt is tudom, segítőkész-e és mikor, és elvezetem hozzá az embereket, akiket segítőkészségével boldoggá tehet, akiknek azt tudja adni amire szükségük van, legyen az földi, vagy szellemi érték.... A földi érték kiosztásával állandóan a hozzám való szeretetet bizonyítjátok, mert amit a legkisebb testvéreteknek tesztek, azt nekem teszitek. Ezzel azt is bizonyítjátok, hogy legyőztétek már az anyagot, és szellemben is fölfelé léptek. Ha pedig szellemi értéket adtok, úgy az is az én tevékenységem, mert olyan embereket vezetek hozzátok akikről szellemben kell gondoskodni, akik éheznek és szomjaznak a lelkükben, és sürgős segítségre várnak lelkük megerősödéséhez és egészségessé válásához. Ezt a segítőkészséget különösképpen megjutalmazom, mert ez olyan szellemi érték kiosztását jelenti, ami magát az életet jelenti a léleknek. Aki így szolgál nekem – amennyiben továbbadja amit tőlem kap – akinek szíven fekszik a felebarát lelkének üdvössége – az egészen biztos lehet hogy támogatom, mert a szeretet olyan munkáját végzi, amit annál is magasabbra kell értékelni, mert előtte neki magának is hozzám és felebarátjához kell bensőséges szeretettel kapcsolódnia, hogy

azokhoz a szellemi értékekhez juthasson, amiket ismét kioszt. És én állandóan mint szerető Atya ismertetem fel magamat, vezetem a Földön és megáldom minden útját.... Teljesül ígéretem, hogy szokatlanul tevékenykedem, amikor eljön az ideje.

Minden ember a felebarátotok aki anyagi vagy szellemi szükségben van, és adjátok nekik azt, amire szükségük van. A segíteni akarás legyen bennetek komoly akarat, és valóban, akkor állandóan olyan dolgokat kaptok, amiket ismét ki kell osztanotok, akár anyagi, akár szellemi formában. Azért ne spóroljátok, hanem tele kézzel adjátok, mert ahogyan ti mérték, úgy mérnek vissza nektek is.

Amit szeretetből adtok, azt ezerszeresen fizetik vissza, mindig a titeket hajtó szeretet fokának megfelelően.

Ezért ne aggódjatok, mert én gondoskodom rólatok. Mindig csak magatokon dolgozzatok, hogy a kísértéseknek ellen tudjatok állni, nehogy veszélyeztessétek érettségetek fokát. Ne essetek szeretetlenségbe, így majd szeretetemet is mindig megtapasztalhatjátok olyan mértékben, hogy érzitek jelenlétemet és boldogok lesztek.... Szeretlek benneteket, és mindenható vagyok.... tehát boldoggá akarlak és boldoggá is tudlak tenni. Bölcsességem ismeri csak föl mikor van itt az ideje, hogy szokatlan módon legyek tevékeny rajtatok, hogy nyilvánvaló módon tapasztaljátok meg szeretetemet, és én megszabadíthassalak a test és lélek minden szükségéből.

Mert az én segítő akaratom messzemenően nagyobb mint a tiétek, és kegyelmem adományai amit kimérek, szintén mérhetetlenek.

Ámen.

Maradandóság

B.D. No. 8790

25. március 1964

Egész biztosra vegyétek, hogy lelketek NEM pusztul el. Ilyesmi nem lehetséges, mert az én erőm elpusztíthatatlan - és ti az én kisugárzásom vagytok. Ha ezt tudjátok, akkor mindent el kell követnetek, hogy lelketeknek szép sorsot biztosítsatok. Ez egyedül rajtatok múlik, és akaratotoktól függ. Lény-szerű teremtmények vagytok, akik érzékenyek, és egyformán éreztek akár kint - akár boldogságot. A jövőre nézve a földi élet alatt ezeket fokozhatjátok, vagy csökkenthetitek. De ez a ti saját ügyetek, és csak a földi élet alatt intézhető el. Mivel semmiféle ismerettel nem rendelkeztek a testi halál utáni állapotról, így még arról sem vagytok meggyőződve, hogy a lélek életbe marad-e továbbra is. Ezért elhagyjátok a legfontosabbat a földi életben - és nem gondoltok arra ami tovább él, nem gondoltok a lelketekre. Ha betöltenétek a földi élet célját, magatokat boldog állapotba helyezhetnétek. A lélek tovább élését a testi halál után azért nem lehet bizonyítani, nehogy életviteletek kényszerítő befolyást kapjon. Viszont egy kevéske jóindulattal mindenki megszerezheti magának azt a meggyőződést, hogy az emberi lélek maradandó, és nem pusztul el a testi halállal. Illetve hinnetek kell az egy Istenben és Teremtőben, aki mindent létrehozott, amit magatok körül láttok.

Mert ha nyitott szívvel megnéztek közelről egy-egy teremtetett dolgot, máris apró csodákat láttok, amelyeket csak egy bölcs Teremtő hozhatott létre. Többnyire felismeritek annak célratörő működését is, ami megint csak bölcsességet és szeretetet bizonyít. Tehát egy tökéletes Istenségre kell következtetnetek, aki ezek megteremtésére képes volt. A tökéletességnek nincs határa sem időben, sem térben. Tehát a leghatalmasabb teremtető-erő alakító akaratának az eredményei is megfelelnek ennek az isteni törvénynek. Azok is határtalanok - nincs vége. Ez viszont mindig szellemi termékeket érint, amelyhez a lélek is tartozik.

A látható teremtetett dolgok is szellemi szubsztanciák, és csak átmenetileg vannak látható állapotban. A külső forma akaratom által tönkremegy, épp azért, hogy kiadja a benne rejlőt. Viszont feloldott állapotukban szellemiként megmaradnak. Tehát magatokat, a testeteket így kell szemlélnetek. A külső forma csak átmeneti, és magában tartja a szellemit, a tulajdonképpeni éneteket. Ezt a külső burkot a testi halál feloszlatja, és a benne rejlő szellemi szabaddá válik. Az már maradandó - és az is lesz örökké.

A földi élet alatt a teremtés dolgain ti is észlelhettek változásokat, és ezt követve rájöhettek, hogy az egyik a másból származik, és minden amit láttok szellemileg élő. Egy parányi szellemi részecskét rejt magában, amely állandóan növekedőben van, mindig nagyobb teremtett dolgokba kerül. Végezetül ezek a részecskék összegyűlnek az emberi lélekben. Az egykor éntudatú, tőlem származó őslény ez a lélek, és soha meg nem szűnik. Amikor meggyőződéses hitet szereztek magatoknak, hogy lelketek halhatatlan, és van élete a testi halál után is, akkor biztos, hogy életviteleteket megváltoztatjátok. Mert elviselhető, vagy talán boldog sorsot kívántok szerezni lelketeknek, és már nem kívántok felelősség nélkül átmenni az életben. Ámbár a végső időben az emberek közömbösek. Amiről még nem tudnak, arról nem is kívánnak ismeretet szerezni. Helyette a földi játékokat élvezik. Csak a világi dolgokra figyelnek, és nem törekszenek szellemi ismeretekre. Így eleresztve a lélek a testi halál után csak szerencsétlen állapotban juthat a túlvilágra, ahol emiatt nagy kínjai vannak.

Emberek! - szeretnék megkímélni ezektől a kínoktól. Ezért ismételtlen magyarázatot adok, hogy elmúlhatatlanok vagytok. Ez magyaráz meg mindent, ami odaát benneteket ér. Mindennel gondolkodásra akarlak készíteni: honnan jöttetek? Hova mentek?

Ha netán hirtelen kellene elhagyni a Földet - a lélek váratlanul hagyja el a testét - akkor aligha jut tudatára, hogy most a másvilágra megy. És egyszerre csak egy másfajta környezetben találja magát, és nem tudja, hogy már nem a Földön él. Ekkor szellemi állapota annál sötétebb, minél felelőtlenebbül élt a Földön. DE LÉTEZIK! És örökké már el nem múlik. Most egy végtelenül hosszú út van előtte, hogy valami világosságot szerezzen magának. Hogy csak parányi kis ismerete is legyen. Minden attól függ, milyen beállítottsága van az isteni szeretet-törvényhez. Mert azt ott is teljesíteni kell, mielőtt kis javulást észlelne, vagy csekély ismeretet kapna. Ha már a Földön van olyan hite, hogy a lélek a testi halál után is él, akkor a földi életet is nagyobb felelősséggel éli, és fölemelkedése odaát is gyorsabb.

Ámen.

Nagypéntek

B.D. No. 8791

27. március 1964

Ember nem képes a keresztút és a keresztre feszítés kínjait felmérni. Az emberi fogalmak szerint elviselhetetlen volt, és csak az emberek iránti szeretetem ereje tette lehetővé, hogy meghozzam ezt a legnehezebb áldozatot, ami meghozta az emberiségnek az Atyával való kibékülést. És ha meg is próbáljátok elképzelni kínjaimat és fájdalmaimat - az csak gyenge próbálkozás marad, mert azok emberfeletti szenvedések voltak. Egyszeriek voltak ezek a szenvedések, és azok is maradnak, mert ennek a kornak az "embere" az előzetes kínokat nem állta volna ki, és senki más nem lett volna képes végbevenni - mert csak kicsi rész belőle elég lett volna; hogy elvegye az illető ember életét.

De én szenvedni és halni akartam, hogy megfelelő engesztelést nyújtsak az emberiség bűneiért. Magamra akartam venni az emberiség minden bűnét, és engesztelő áldozatot akartam hozni érte, hogy az Atyának visszaadjam elvesztett gyermekeit. A Megváltás végbevitele nélkül azok soha nem juthattak volna az Atya közelébe. És szabadon, az Atya, és elbukott testvéreim iránti szeretetből jártam utamat.

Tudtam, milyen sors vár rám, és ezért kétszeresen szenvedtem, mert mindig szemem előtt volt a keresztre feszítés képe. Folyton magam előtt láttam a szenvedés útját, ami a kereszthez vezetett. De szabadon teljesítettem missziómat, és az ellenféltől minden lelket megvásároltam, aki kész volt, hogy ezt elfogadja. Ismertem az emberi gyöngeségek okát; és mindenkinek kegyelmet szereztem kereszthalálommal, mert az megerősítette szabad akaratukat. Megszámlálhatatlan kegyelmet szereztem, melyek segítségével ismét elérhetik a magasságot, ahonnan egykor a mélybe zuhantak.

Tudtam, ha nem kapnak segítséget, egyedül nem tudnak a magasba lendülni. Megszántam elesett testvéreimet, mert ismertem az Istenközelség boldogságát.

Tudtam, mit adtak oda - hogy örökké el lettek utasítva az Atya színe elől, hacsak a nagy vétet valaki el nem törli, amit azzal vettek magukra, hogy eltávoztak az Atyától. De nagyon nehéz volt a testi-lelki fájdalmakat tudatosan elfogadni; az utat félelemmel és nyomorúsággal végigjárni; és

mindvégig kitartani a Megváltó Munka mellett. Mert minden testi érzésemmel ember voltam, és amint közeledett misszióm utolsó idejének a kivitelezése - annál emberibb lett gondolkozásom; amikor elfogtak, és amikor irgalom nélkül kimondták az emberek által kigondolt iszonyatos halálnemet.

A mérhetetlen vétkekhez, az Istentől való egykori eltávozás ősbűnének eltörléséhez egy szenvedőképessé valaki, egy ember kellett, mert Isten - aki mint a Szeretet volt bennem - nem szenvedhetett, ezért a Megváltó Munka utolsó fázisában visszavonta magát. Ez kimondhatatlan félelmet váltott ki belőlem, és e szavakra készítetett: "Istenem, Istenem, miért hagytál el engem!"

A tudat, hogy Atyám bennem van, enyhítette volna fájdalmamat - viszont nem lehetett elég nagy a szenvedés az egész emberiség vétkeinek láttán, a minden elbukott ős-szellem láttán - akiket ki akartam menteni a mélységből. Művem csak "mint ember" akartam végbevinni, ezért helyeztem Atyám akarataiba az én akaratomat - de ez már kezdet óta az én akaratom is volt - csak a halál közelsége láttán rövid időre megingott. De aztán akarata előtt teljesen meghajoltam, amikor felkiáltottam:

"Atyám, ne az én, hanem a Te akaratom teljesüljön!"

Valóban nehéz volt az áldozat, amit hoztam. Sem előttem, sem utánam ember nem tudta volna teljesíteni, mert az emberi erő határát túllépte. Én viszont erőmet az Atya szeretetéből vettem, mert a szeretet halálom órájáig bennem maradt. E nélkül nem mondhattam volna: "Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek!"

Tehát kapcsolatban voltam, és maradtam az Atyával akkor is, ha nem használtam föl a szeretet erejét, hogy kivonjam magamat az áldozati-halál alól. Egyszer majd átélhetitek velem a kereszthalálomat is, amikor már a Világosság Birodalmában tartózkodtok. Csak akkor lesz világos előttetek testvéreimnek szóló túl nagy szeretetem, ami mindent magára vett, hogy visszaadja az életet azoknak, akik szabad akarattal a halált választották: újból életre kelhet mindenki, aki engem szabad akarattal elismer Megváltójának, és azt szeretné, bár érte is meghaltam volna, és ő is a megváltottakhoz tartozhasson, akikért kiontottam véremet, és akik VÉREM ÁLTAL bocsánatot nyertek, és megszabadultak bűneik adósságától. Attól az adósságtól, ami az Atyától elválasztotta őket, de én kereszthalálommal meghoztam a kiengesztelődést.

Ámen.

Válasz a "jógikról" feltett kérdésre

B.D. No. 8800

6. április 1964

Soha nem kértek hiába, amikor szellemi nyomorúságokban olyan kérdésekre szeretnétek választ, amire magatok nem tudtok megfelelni. Pedig - mint földi követeimtől - tőletek várják a választ. Nincs kérdés, amire ne tudnék válaszolni, mert nincs más lény aki annyira tisztába lenne mindennel. Viszont válaszom és magyarázatom megértéséhez bizonyos lelki érettség szükséges, egy kevés szellemi ismeret is kell. Elsősorban azt kell tudnotok, mi az oka és célja, hogy mint ember éltek a Földön. Szükséges hogy az első ismeretek birtokában legyetek, mert a többit is csak ennek útján értitek meg.

Ti tudjátok, hogy világosság-beli lények minden időben jártak a Földön. Másképpen kifejezve: olyan lények, akik a szellemek nagy bukásakor nem buktak el, és bizonyos missziót teljesítenek a Földön. Embertársaiknak ők adtak ismeretet az egy Istentről és annak akaratáról.

A Földön mindenhol egyforma a helyzet, az emberek ésszel felfogják a világi dolgokat, de szellemi területen ritka hogy igazságban élnek. Mindig csak az emberi rendelkezéseket követik, mert bizonyos félelem él bennük a mindig képszerűen ábrázolt hatalom iránt. Az igazságot ritkán tanítják nekik, a Földön a tévedés van túlsúlyban.

Ezért születnek mindenütt a Földön szellemi nagyságok, olyan emberek, akik azt a feladatot kapják, hogy az embereknek az egy Istent, és az akaratát tanítsák. Ezzel minden ember azt az életmódot élheti ami lelkét érlelődésre segítheti. Minél primitívebbek az emberek, annál erősebb világosság-beli lények testesülnek meg közöttük. Ezek a világosság-beli lények mint ember teszik meg a földi utat -

ismeretekre kell jutniuk, a szeretetet kell élniük - mert egyedül a szeretet erejére van szükség, hogy az emberek igazi vezetői lehessenek. Lényegében arról van szó, hogy a természetfeletti erőt, amit a szokatlan tevékenység érdekében kibontakoztatnak magukban - tőlem, vagy ellenfelemtől kapják-e. Szeretetük a tőlem jövő erőt garantálja, mert amint szeretetben élnek, velem állnak bensőséges kapcsolatban, és végbevihetik amit akarnak.

De szerezhetnek alulról is erőt. Ha nem tőlem indult tiszta szeretet-szellemek, akkor ellenfelem látja el őket erővel, hogy missziójukat teljesíthessék.

Viszont ha szeretet van bennük, akkor megvilágosult szellemek. Felismerik embertársaik szükséghelyzetét, ismerik az emberek és az egész Teremtés - velem, Istenükkel, és Örök Teremtőjükkel való összefüggését. Erőmet magukévá tehetik, én nem tagadom meg tőlük. Látom előre komoly törekvésüket, hogy tökéletessé váljanak. Ők maguk nincsenek az ősbűn nyomása alatt, tehát nem kell félniük, hogy korlátozom hatalmamot velük szemben. Mint a világossághoz tartozó lelkek nincs szükségük a Jézus Krisztus által szerzett megváltásra. De a többi embernek körülöttük igen - azoknak kell az ismeret Jézusról, akiben emberré lettem, hogy engesztelést adjak mindenki ősbűnéért.

Ez az ismeret sem hiányzik belőlük. Viszont mint egy másik vallás képviselői, fátyolt borítanak e fontos dolog fölé. Ez nagy probléma, mert embertársaikat nem világosítják fel Jézus kivételes helyzetéről. Elismerik mint maguk közül valót - de nem annak, aki az Örök Istenség számára külső burok volt, és most minden lénynek látható mint Úr és Isten, aki mindörökké az marad.

Alig lehet megérteni, hogy azok az emberek, akik benső kapcsolatban állnak Istenük és Teremtőjükkel - elzárkóznak ettől a gondolatától. A Földön és a Szellembirodalomban számtalan embert tanítanak, és mindig magas fokú, nagy lényeknek gondolják magukat - és most mégsem emelik ki maguk közül azt az EGYET, aki valóságosan és becsületesen lett az aki: Jézus Krisztus.

Tehát ezek a fényszellemek átmentek egyszer a mélységen, engem felismertek és megismertek, az akarat próbát megállták - de az Istengyermekség magas fokát nem érték el, mert elmaradt részükről a maguk teljes átadása akaratomnak. Elmaradt, hogy teljesen alávéssék magukat Jézus Krisztusnak, aki Isten, és mindörökké az marad. A Földön igénybe veszik erőmet, és tudnak csodát tenni - de Jézus kereszthalála nem döntő számukra. Jézust úgy ábrázolják embertársuknak mint a legtökéletesebb embert, aki a maguk Mestereihez hasonló - de nem úgy hogy Ő az az EGY, akiben teljes egészében magam laktam, tevékeny voltam benne, amennyiben kereszthalálom által eltöröltem a bűnadósságot.

Aki eme szellemi vezetők közül a Földön elismerte és elismeri Jézus Krisztust, az mindenkori embertársait is megpróbálja elvezetni hozzá. Ezeknek az embereknek - akik egy egészen más vallást tekintenek a magukénak - a túlvilágon kell eljutniuk Jézushoz, hogy az ősbűntől megszabaduljanak. Mert ezt a bűnt nem képes egy embertársuk sem kiengesztelni helyettesítő szenvedéssel. Az ősbűnt csak Jézus Krisztus - tehát maga Isten - törölheti el, ezért kell Jézust mint Isteni Megváltót elismerni. Az örök boldogságot sem éri el más, csak aki ősbűnétől halála előtt megszabadult.

A Földön sok szent életvitelű ember kívánja elérni a végső tökéletességet, és mégis van köztük, és Jézus között különbség. Jézus öröktől fogva ismerte misszióját, ismerte kínos halálát amivel meghal, és ismerte az ősbűnt is, ami minden embert megterhel. Hogy ezt az ősbűnt eltörölje, Jézus leszállt a Földre, és mint ember vállalta a földi életét. Ezzel az étellel minden embert a maga követésére szólított. Hidat vert, amin most már a többi ember is átmehet. Előtte nem volt lehetőség rá, hogy a Sötétség birodalmából valaki a Világosság birodalmába juthasson.

A világosság-beli lények, akik Jézus előtt mentek a Földre, Őt hirdették, a Messiást, mint aki majd üdvösséget hoz az embereknek. Előtte a próféták, majd maga Jézus adta tudtul az embereknek Isten akaratát, mert nem tudtak az ősbűn következményeiről, amivel terhelve voltak. Az ősbűn által terhelt emberek a Földön soha nem voltak képesek magas érettségi fok elérésére, mert teljesen legyengült az akaratuk. Csak a helyes Krisztus követés hozta meg az embereknek ismét a tökéletességet, az ő állapot elérését.

Akik szokatlanul tudtak a Földön tevékenykedni, akik magas szellemi tevékenységet tudtak magukban kifejleszteni, és embertársaik számára tökéletes Mesterek voltak - azok sem lettek volna soha képesek arra hogy ezt a szellemi magasságot elérjék, ha az ösbűn kényszere alatt lettek volna.

De ők a magasból szálltak alá hogy az embereknek segítséget vigyenek, ők nem voltak bukott összellemelek, hanem hűségben megmaradtak nálam. Ezek bármikor a Földre mehettek, hogy szabad akarattal "Isten gyermekeivé" alakítsák magukat. Mert én Isteneket nem teremthettem - ezt az illető szabad akaratának kell végbevinni. Ismételten hangsúlyozom, hogy csak a szeretetben élés kell hozzá, hogy a lények mint emberek minden isteni képességet kifejlesszenek magukban. Ezt minden ember megteheti, ha a végső tökéletességre komolyan törekszik. Ezt szavaim is bizonyítják, mert azt mondtam: "Legyetek tökéletesek, ahogyan Mennyei Atyátok is tökéletes."

Ezt a magas tökéletességet azok az emberek is el tudják érni, akiket Jézus Krisztus megváltott az ösbűntől. Ha pedig egy testbe öltözött világosság-beli lény ez az ember - aki az ösbűnnel nincs megterhelve - neki még inkább sikerülni kell, hogy a megistenülést elérje. Magas érettségi fokával felismeri Jézus Művét és magas misszióját. Az embereket is mindig arra akarja indítani, hogy ők is a magasabb tökéletességre törekedjenek. De még egy ilyen magas szellem sem képes az ösbűn terhétől bárkit megszabadítani, mert ezt egyedül Jézus Megváltó Műve vitte végbe. "Helyettesítő" engeszteléseket csak azokért a bűnökért lehet végbevinni, amit az ember mint "ember" vitt végbe - ha akkora szeretete van, hogy az embertársaín segíteni akar.

Az ösbűnért csak EGY ember vitte végbe az engesztelést, Jézus, Isten Egyszülött Fia. Benne Isten maga lett emberré. Ezt a bűnt a szeretet törölte el, és ÉN MAGAM VAGYOK A SZERETET.

A Szellemvilág legmagasabb világosság-beli lényei is elismernek engem Jézusban, benne ezeknek a lényeknek is LÁTHATÓ ISTENNÉ LETTEM. Ez a különbség az én Jézusban való emberré válásom - és a többi magasan érett szellem megtestesülése között. Ezért ezt az emberré válásomat minden lénynek el kell fogadnia, aki egyszer majd színről-színre látni akar.

Ebben van a legnagyobb boldogság. Tehát joggal mondható: Jézus nélkül egy ember sem üdvözülhet, és a végső cél, a velem való összeolvadás is mindörökké megmarad. De a lény saját öntudata is mindenkinél megmarad, érzi hogy Jézus benne van, Ő és ÉN EGY vagyunk. Ezt csak akkor értitek meg, amikor már magatok is a Világosság birodalmában lesztek.

Ámen.

A Szellem kiáradása a tanítványokra - és most is

B.D. No. 8803

16. május 1964

Megígértem, hogy mindvégig veletek maradok - és szavam mindig igazság. De fűztem hozzá egy feltételt, azt, hogy engem kell kérdeznetek, hogy a választ tőlem akarjátok hallani - mert én vagyok az Örök Igazság. Ezért személyesen kell kapcsolatba lépnetek velem és megkapjátok, amit kértek.

Mert a Szellem kiömlését nemcsak apostolaim kapták meg. Érvényes volt ez mindenkire, aki az enyém volt, aki bensőséges kapcsolatban volt velem - és azért rájuk is éppúgy gondolhattam, mint a tanítványokra. És ezt az enyémeikkel történt eseményt úgy említették, mint egyszeri történést, amely első tanítványaikkal ment végbe. Ezek után már nem vettek tudomást a "Szellem munkálkodásáról" az emberben. És pontosan Szellememnek ez a bennetek való munkálkodása az, amiről én, Istenetek és Teremtőtök fölismerhetők vagyok - mert ez az, ami kapcsolatot teremt köztem és az emberek között.

Nekem csak egy, a szeretet-áramlatom számára megnyílt szívre van szükségem, amelybe belefolyhatok, és neki megnyilatkozhatom. Kinyilatkoztatásom mélyreható ismeret mindarról, ami kihullott belőletek. Tapasztaljátok meg újból, hogy kik voltatok, most mik vagytok, és mivé kell válnotok. Ezekről kapjátok ismeretet, tehát legyen világosság körülöttetek. Azért önthettem ki Szellememet tanítványaim fölé, mert azok teljes mértékben kapcsolódtak, mert minden előfeltételt

teljesítettek, amely Szellemem munkálkodását lehetővé tette bennük. Azonkívül ekkor már végbevittem a Megváltás Művét az ősbűnre vonatkozóan.

Szellemem betöltötte tanítványaimat és az én megbízásomból kimondták mindazt, amit nekik mondtam. Tudtak már megbízásomból tanítani és az embereknek az Evangeliumot hirdették. Tehát így maradok veletek is mindvégig, mert a magasba mentem; viszont jelenlétemet mégis közölni akarom veletek.

Ezt ismételten megtapasztalhatjátok, és ne higgyétek, hogy elhagytalak; Szellemem állandóan azok között van, akik bensőségesen kapcsolódnak hozzám. Tanítani akarok és tudástokat megemelni, hogy jogosan mondhattok "Isten Szelleme tevékeny bennem". És ahogyan megígértem, csak az igazságot mondom: "Bevezetlek az igazságba és emlékeztetlek mindarra, amiket nektek mondtam!"

Ámen.

Az ősbűnről való ismeret szükséges a Megváltás Művének megértéséhez

B.D. No. 8806

26. május 1964

Az emberekből hiányzik az ősbűnbeesésről való ismeret, és ezért a Megváltás Művét csak a magatok emberi bűneiért hozott engesztelésnek tartjátok. Igen, még azt is elvitátjátok, hogy "megváltó mű" lenne, mert úgy hiszitek, úgyis fillérre megfizet mindenki a bűneiért. Ha csak a ti vétkeitekről volna szó - amit mint emberek vettetek magatokra - akkor érthető lenne ez a nézet. Viszont itt a nagy ősbűnről van szó, a szellemek elbukásáról, ami olyan bűn, amit ti sohasem lennétek képesek kiengesztelni. Pedig ezt a bűnt nem lehet letagadni, mert az egész anyagi teremtésnek ez az oka, és az ÖRÖK SZERETETEM Jézusban való emberré válásának magyarázata.

A szellemek elbukásának oka, hogy a teremtett lények engem nem láthattak - ezért Jézus Krisztusban láthatóvá tettem magamat. Aki csak az első emberpár bűnbeesését veszi tekintetbe, annak hihetetlennek tűnhet, hogy ezekért a bűnökért egy MEGVÁLTÓRA lenne szükség. Folyton ahhoz tartja majd magát, hogy nem lehet az embereket olyan bűnért büntetni, amit nem maguk követtek el.

A világosság nélküli állapotukban ezek az emberek nem ismerik fel, hogy a bűnök - miket az emberek a szeretetem ellen követnek el - olyan bűnök, amelyek a nagy ősbűn következményei. Ez az ősbűn viszont mindent megmagyaráz, és amíg az emberek ezt az eseményt - a szellemek bukását - nem ismerik, addig nehezen hisznek egy ISTENI MEGVÁLTÓBAN, aki e miatt a bűn miatt halt meg a legnagyobb kínok közt a kereszten, aki önként vette ezt magára, hogy nekem engesztelő áldozatként bemutassa.

Ezért minden tanítás, amely tagadja az Isteni Megváltót, tehát tagadja a megváltás elvét, mint tévtanítást kell visszautasítani, még akkor is, ha az Jézus tevékenységét, mint az isteni szeretettan terjesztőjét ki is emeli. MERT ITT AZ ŐSBŰNTŐL VALÓ MEGVÁLTÁSRÓL VAN SZÓ, AMIT CSAK ÉN MAGAM VIHETTEM VÉGBE JÉZUS KRISZTUSBAN. Számotokra így világos lesz emberréválásom is, mert magam olyan lény vagyok, akit teremtményeim nem szemlélhetnek anélkül, hogy maguk meg ne haljanak. Ha tehát azt akarom, hogy engem is láthatónak képzeljete el, úgy az csak hozzátok hasonló lény formájában történhet meg, és ez számotokra az ember Jézus. Tehát elsősorban szükséges megismerni a szellemek elbukásának eseményét, hogy meg lehessen érteni a látható világ megteremtésének a folyamatát. Továbbra is fennállt a küzdelem a világosság és a sötétség között, amíg aztán fellépett az emberiség MEGMENTŐJE - JÉZUS KRISZTUSBAN. Egy el nem bukott ősszellemben - ami szintén érthető - AKIBEN MAGAM TESTESÜLTEM MEG, mert ti a mindent megteremtő erőről nem tudtok magatoknak semmiféle elképzelést alkotni. Ezért kell elismernetek a Megváltót, aki valóban minden bűnért halt meg a kereszten, és az emberek számára a bűnök bocsánatát kérte. Ami azonban nem pottyán magától az öletekbe, hanem nektek magatoknak kell kérni, mert a bukás is szabad akaratból történt - és a hozzám való visszatérésnek is szabad akaratból kell megtörténnie! Hogy a tökéletességre törekvő embernek az ősbűn mellett azok a bűnei is bocsánatot nyernek, miket mint ember követett el, abban nem kell kételkedni, mert minden bűn eltörlődik, tehát a bocsánat biztosítva van.

De mert Jézust ritkán ismerik el Megváltónak, mert a sok téves tanítás őt csak mint embert és feltámadt Mestert látja, és nem akarja elismerni benne való emberré válásomat, ezért nem is kéri tőlem minden bűnök bocsánatát. Pedig csak EGY az AKI megszabadíthat a bűnöktől, EGYNEK van csak hatalma, hogy a bűnöket a homokba írja - és ez JÉZUS KRISZTUS, AKIBEN MAGAM LETTEM EMBERRE.

Ámen.

Ki hiszi el az emberi lét előtti hosszú folyamatot?

B.D. No. 8819

24. június 1964

Amióta elbuktatok mellőlem, az évek äonjai mentek el. Ez egy olyan időfogalom, ami számotokra érthetetlen. De ennek az érthetlenségnek véget vethettek, ha az a vágy hajt benneteket, hogy végérvényesen hozzám jussatok.

A legfinomabb részecskékre felosztva tettétek meg fejlődésetek menetét, és elöttetek már létezniök kellett minden teremtet dolognak. Így végtelen időkbe tellett, amíg az egykori ös-szellem részecskéi ismét összetömörültek. Fejlődésetek minden szakasza számtalan előzetes fokot zárt magába, amelyekből egyet sem lehetett kihagyni. Végig kellett járnotok minden virágot, mind állatot, mert nem tudtok MEGLÁTNÍ SEMMIT, ami lelketekben még nem öltött alakot. DE KI HISZI EL EZT? Ki hiszi el, hogy ti emberi léteket előtt végtelen időn át léteztetek – és ki vonja le belőle a következtetést, hogy ez a hozzám, az Atyai Házhoz vezető út utolsó szakasza, hogy átadjátok nekem a magatok akaratát, és végképp befejezitek a fejlődés hosszú útját? Mindezt csak elhihetitek. És ha elhittétek, mindent megtesztek, hogy elérjétek a befejezést, a formától való megszabadulást. – De kérdem, ki tudja nektek bebizonyítani mindannak az ellenkezőjét, amit egyenesen tőlem tudtatok meg? Ki tudja másképpen megmagyarázni a földi élet célját és okát? És miért adtok annak hitelt, aki az életet mint öncélt állítja elétek?

Mert szellemi sötétség fog körül benneteket, és ez ellenfelem műve – a tőlem való elszakadásetok is az ő műve volt. Ezt a szellemi sötétséget csak az szünteti meg, ha igazi magyarázatot adok róla és rátok bízom, hogy elfogadjátok-e vagy nem. Amikor azt a gondolatot teszem szemetek elé, hogy ismét a szilárd anyagba lesztek száműzve, és ha ettől óvlak és figyelmeztetlek, keressétek a szabadulást ezektől az utolsó bilincsektől, amelyek még megkötnek, akkor meg kell éreznetek, ez még irántatok való szeretetemet bizonyítja, mert vissza akarlak nyerni magamnak.

De ti nem hiszitek el ezt. Inkább a halál utáni teljes megszűnésben hisztek. Megszűntök – de nem szellemi szubsztanciátokon. Elvétetik töletek minden öntudat, és ti magatok ismét a fölfelé fejlődés kínos útjára kerültök. Ó – bár akarnátok hinni!

Ha belátnátok, hogy elmúlhatatlanok vagytok – és a testi halál után mindenki odakerül, ahova szellemi érettsége szerint való, hogy minden materiális formától megszabadulhattok, és végre – végtelen idők után – ismét visszatérhettek az Atyai Házba. És, hogy a földi élet rövid ideje alatt annyi akaratot kell összegyűjteni, hogy lelketeket végleg salaktalanítani tudjátok. Ekkor valóban mindent megpróbáltatokat, mert azok a dicsőségek, amelyek a túlvilági Birodalomban várnak rátok – soha el nem múlnak.

De ti honnak veszitek a bizonyítékokat arra, hogy ezzel az étellel minden végetér? Ki tud erre bizonytságot adni? Emberi, értelmi gondolkodástokat szembeállítjátok az én kinyilatkoztatásaimmal. De értelmeket ellenfelem befolyása legyőzi, amint akaratotok nem fordul felém. Ezért van a nagy sötétség, mert szellemi vakságban tart benneteket, nehogy megtaláljátok a hozzám vezető utat.

Én azonban csak rendkívüli eseménnyel tudok hatni rátok, ami közlelről érint benneteket. De áldott aki még akkor is hisz bennem, áldott aki arra vágyódik, hogy az igazságból oktatást kapjon. Megnyilvánulok neki és ismeretekre segítem.

Sajnálom minden teremtményemet, akik megszabadulhatnak bilincseiktől, de ellenfelem még nem adja át, mert túl gyenge az akaratuk, és az én erőm nélkül nem tudnak megszabadulni – de erőt addig nem vezethetek hozzájuk, amíg az akaratuk elfordul tőlem.

Ámen.

A szellemi üzenetekben Krisztust a világ - Megváltójaként kell megvallani

B.D. No. 8826

6. július 1964

Higgyétek el, nem engedem hogy tévedésben éljete, ha készek vagytok elfogadni az igazságot. Ennek különösen nagy jelentősége van most, amikor alig vannak akik helyes módon gondolkodnak. Mert akármit tanítanak nektek, az már mind eltér az igazságtól. Már csak kevesen vannak, akiknek szellemi értékeimet közvetíthetem. De ez ne szomorítson el, mert a szavam mint a fény az éjszakában, úgy világít. Akiket közvetlenül ér sugara - vagy átalatok követeim megszólíthatok - azok az emberek jól érzik magukat.

A tiszta igazságban csak kevesen élnek, és csak ezek adnak hitelt nektek. Ezek tudják, hogy az igazságot csak a Szellem tevékenysége által lehet megkapni tehát hogy köztem és eszközöm között direkt kapcsolat áll fenn, így ők ennek a kapcsolatnak az eredményét képviselik.

De fennáll a kapcsolat a szellemvilág felé is. Ezt elővigyázattal kezeljétek, mert már sokakat veszélybe sodort, hogy természetfeletti dolgokkal akartak foglalkozni. Az emberek szeretnék, ha a túlvilágiak gondjukat viselnék, holott még azok sincsenek abban az állapotban, hogy meg tudnák különböztetni az igazságot a tévedésektől. Ezért ismételtelen mondom: ha Szellemem, aki bevezetne minden igazságba, még nem ébredt fel annyira bennetek, hogy tanítani tudna - addig ne higgyetek minden lénynak, aki odaátrol közli magát.

A Könyvek Könyvében rámutattam, hogy MAGAM IS MEGNYILATKOZOM. Azt mondtam, mindannyiatoknak Istentől kell tanítást kapnotok, mert csak ez garantálja a tiszta igazságot. De vajon hol van AZ LEÍRVA, hogy én ettől eltérek, és más utat választok hogy az embereket a tiszta igazsághoz elvezessem?

Akkor is, ha fénylényeken keresztül világítom meg az utat - hogy lelketek hallhatatlanságáról meggyőzzenek - ők is az emberben dolgozó Szellemi szikrára fognak utalni, és arra igyekeznek rávenni, hogy elsősorban a bensőséges kapcsolatot állítsátok vissza velem, hogy aztán Istenetek és Atyátok taníthasson benneteket. SZELLEMEM BEVEZET TITEKET MINDEN IGAZSÁGBA! Hogy ez direkt megy végbe, vagy a világosság követein át - az nem változtat azon az ismereten, amit hozzátok vezetek.

Viszont mindig veszélyt jelent a túlvilágról érkező tanítás - mert ellenőrizhetetlen. Ebben a világban még ellenfelem kormányoz, aki mindenütt ahol erre alkalom nyílik, a tévedését akarja elterjeszteni. De nektek módotokban áll, hogy minden hozzátok érkező közlést átvizsgáljátok. A mértéket a BEÁLLÍTOTTSÁGRA kell helyezni, hogy az illető lény milyen viszonyban van Jézus Krisztussal. Hitelt azoknak adhattok, akik Jézus Krisztust megvallják, hogy Ő A VILÁG MEGVÁLTÓJA - AKIBEN ÉN TESTESÜLTEM MEG. Ekkor a túlvilágról egy általam megbízott szolga beszél hozzátok. Őket akkor küldöm, ha még ismeretlen előttetek, hogy Szellemem tevékeny lehet az emberben. Biztos hogy felvilágosít benneteket, tudatos szellemmel ti is bármikor kapcsolatba léphettek velem, hogy további oktatást kaphassatok.

Amint együtt van egy kör, akinek az igazság a legfontosabb, akkor túlvilági tanítók oktatják őket. Elsőként mindig Jézus Krisztus megváltó tevékenységét állítják a szemük elé. ÖRÖKTŐL VALÓ ISTEN Ő MERT Ő ÉS ÉN EGY VAGYUNK. Ekkor ezt a szellemet úgy ismertétek meg mint az igazság hordozóját, és követhetitek azt az utasítását is, hogy velem lépjete tudatos kapcsolatba. Ha az enyéme akartok lenni, én nem kötöm a szívetekre, hogy utasítsátok vissza ezeket a "szellemi vezetőket" - ha azok akaratom szerint tevékenyek, ha nem terjesztenek tévedést. Erős ellenhatás figyelhető meg - és ez mindig azokat érinti, akikben nem elég erős az igazság utáni vágy, és mindenféle túlvilági közlést elfogadnak. Eközben nem is gondolnak arra, AKI MEGHOZTA NEKIK

A MEGVÁLTÁS ÁLDOZATÁT. Ezért lehet félrevezetni őket. Ha mindnyájan hinnének Jézusnak a kereszthalálában, az én benne való emberré válásomban - akkor gondolkodástok megvilágosult volna, és a túlvilágról semmi téves nem érkezne hozzátok. Így viszont az emberek megelégszenek a hazug közlésekkel, holott ezek semmi értéket nem tartalmaznak.

Kevés szóval is kifejezhető, hogy mit kérek az emberektől: A HOZZÁM ÉS EMBERTÁRSAIK IRÁNTI SZERETETET. Ez életre ébreszti bennük a nyugvó szellemet. Majd bensőségesen összekapcsolódnak velem, és én bevezethetem a legmélyebb tudásba. Eredetükről, bukásukról, és öröktől való visszavezető tervemről. Minden megnyílhat előttük, amit elveszítettek a bukással. Megtudják, hogy a világban micsoda nagy tévedés van elterjedve, és én hogyan akarom azt helyrehozni. De ez csak akkor lehetséges, ha az emberekben lévő Szellememen keresztül magam jelenthetem ki azt az embereknek.

Tehát elsősorban a bennetek lévő szellemet hívjátok életre - és az majd elvezet minden igazságba. "Ekkor oldalaitokból az élővíz folyamai ömlenek.... " Valamennyien Istentől kapjátok a tanítást, minden ígélet teljesül - de ezek érthetetlenek lesznek mindaddig, amíg SZELLEMETEK fel nem ébred.

Ámen.

A Szellem tevékenységének feltétele

B.D. No. 8833

26. július 1964

Elég egy egyszerű kérdés, hogy töltsék be Szent Szellememmel, hogy telítve legyetek vele. Előfeltétele: ez ne csak a száj beszéde legyen, hanem szívetek legmélyéből szálljon föl hozzám a kérdés. Minden embernek örülök, aki ilyen kéréssel jön hozzám, hiszen gondolatainak a legtisztább igazságnak megfelelő tisztaságát kéri tőlem.

Tehát mi lehetne az, amit nagyobb szeretettel tennék, mint hogy odavezetem a világosságot, ahol erre vágyódás van? És az igazság utáni vágyának megfelelő lesz, amivel ellátom és a szeretetének megfelelő lesz a kegyelmi áradat teljessége. - Valóban figyelemreméltó erő átsugárzásáról van most szó, amely az egyes emberben mint "Szellemi adomány" jut kifejezésre. Ez kifelé is felismerhető és az embereknek olyan meggyőződést ad, hogy az illetőt eltöltötte Isten Szelleme. Viszont ezek kivételes esetek, pedig én nektek azt az ígéletet adtam, hogy a Vigasztalót mindazoknak elküldöm, akik hisznek bennem, parancsaimat megtartják, mert "nekik kinyilatkoztatom magamat".

Ha a kinyilatkoztatás olyan edényen keresztül történik, akinek a feladata, hogy egyenesen tőlem fogadja magába szavaimat - ezzel mégis megszólítok mindenkit, tehát kinyilatkoztatom magamat. De ti nem értenétek meg, ha Szellemeteket meg nem világosítottam volna, ha nem tevékenykedhetnék bennetek. Vagy másképpen: mert ti tevékenyek vagytok a szeretetben, ezzel lángra lobbantjátok magatokban a világosságot, amely megvilágosít; a Szellem-szikrát ébresztitek életre magatokban, és az most belülről hatást gyakorol rátok. Mindent felfogtok, amit veletek ismertetek, ezért tudástok mindig magasabb lángra lobbantja a hozzám való szereteteteket anélkül, hogy az kívülről látható lenne.

Ezt a szellemi keresztséget említettem akkor, abban az időben, amikor a földön jártam. Az emberek akkor még vakok voltak, Megváltó Művem még nem volt kész, amely által a szellemi vakságból megszabadíhattam volna őket. Tűzkeresztségről beszéltem nekik, a szeretet világosságáról, amely majd fellángol bennük, tehát ami olyan, mint a tűz és a Szellemet azonnal felébreszti, elhajtja a szellemi vakságot belőlük. Meghirdettem "Szellemem tevékenységét" az emberben, mert ismereteket akarok adni - és az csak a szereteten keresztül lehetséges. Ezért minden ember, aki szeretetben él és a helyes gondolkodásra vágyódik, már benne is van a helyes gondolkodásmódban. Ezt a feltételt azoknak állítottam, akikben Szellememnek munkálkodni kell.

A Szellem kifelé is felismerhető adománya azzal a kötelezettséggel jár, hogy a gyenge embertársat is oly módon érintse, amely feleleveníti gyenge hitét. Ezért akik ilyen kegyelem birtokában vannak,

egyidejűleg missziójukról is ismeretet kapnak. Ekkor nyilvánvaló jerről lehet beszélni, egy benső meghívásról, amit az az ember kap tőlem, akit erre meghívok.

De milyen gyakori, hogy ellenfelem ide is bekapcsolódik. Azokat az embereket választja ki, akik még tévedésekben vannak és akiket abban a tévedésben akar megerősíteni, hogy az Isten-Szellem átjárta őket. Tisztán testi izgalomba helyezi őket és azok most értelmetlenül beszélni kezdenek, miközben abban a meggyőződésben vannak, hogy Isten Szellemének a befolyása alatt vannak. - Ott tud hatást gyakorolni, ahol az emberek tévedésben vannak, nem engedik magukat fölvilágosítani, nem uralkodik bennük az igazság utáni vágy - ami pedig megóvná őket az ellenféltől.

És így ezek is a "Szellem munkálkodásáról" beszélnek amellyel azonban vigyázni kell, mert hiányzik belőlük a belső ismeret, hogy a Szellem mikor és hol dolgozik. Így olyan valamit vesznek igénybe, aminek feltétele az igazság felismerésének a vágya - de az nincs meg bennük. Mert ha erről tudnának, az felébresztené bennük az alázatot. De azokban ez nincs meg, akik csak úgy gondolják, hogy Isten Szellem betöltötte őket.

Ámen.

Nyelveken szólás - Pünkösdi-közösség

B.D. No. 8835

2. augusztus 1964

Mivel embertársaitokat a teljes igazságban kell tanítani, ezért az igazságot először magatoknak kell megkapnotok. Ismételten csak azt mondom, az igazsággal világos fényt kaptok és nem marad utána sötétség bennetek. Mindent meg tudtok magyarázni magatoknak. Tehát magyarázatot kaptok a Szellem különféle adományairól és ezeket magatok is megállapíthatjátok azokon, kiknek már birtokában van.

Mert rendkívüli képességet észleltek, amikor egy embernek gyógyító képessége van; nem tagadhatjátok le a jövődőlés adományát sem, és a szokatlan tudás is nyilvánvalóvá lesz. Ezek olyan dolgok, ami fölött az emberek általában nem rendelkeznek, és olyan erők, amelyek emberekben nyilvánulnak meg, s nem tagadható, hogy ez isteni hatás az emberek lelki üdvére. Viszont ti főképpen a nyelvek adományáról érdeklődtök. Egy egyszerű magyarázatot adtam már egyszer, amikor azt mondtam, ez a velem való bensőséges kapcsolat jele, amikor egy emberen keresztül én beszélek - aki különféle nemzetiségű embereknek prédikál, és azok mind a maguk anyanyelvén hallják, és mindenki azt hiszi, hogy az ő anyanyelvén beszélt. És - ez az adomány az én tevékenységemnek a nyilvánvaló jele - ahogyan az apostolok fölé kiömlött Szellemem - és utána mindenki a maga anyanyelvén hallotta őket beszélni.

Tehát "idegen nyelveken" beszéltek, de nem úgy, hogy egy ember érthetetlen beszéddel csak beszél, és most azt hiszik, hogy Szellemem töltötte be. Ez az Írás teljes elferdítése, amelyben van ugyan szó arról a boldogító érzésről, amit a velem való bensőséges kapcsolat hoz létre, amely az embert Lényem dicsőítésére indítja, és ami a legnagyobb csöndben megy végbe az olyan imában, amelyet nyelv, de nem a száj mond ki. - Egész komolyan megkérdem, micsoda értelme van az olyan imának, amit a száj érthetetlen nyelven mond, - ha ahhoz egy magyarázóra van szükség?

Én magam nem tudok-e úgy megnyilatkozni nektek, hogy ti megértsetek? - Világosságot akarok adni - de miért vegyek egy fordítót igénybe, akinek Szellemem által szintén megvilágosultnak kell lenni, hogy nektek világosságot adjon? Én tiszta és igazságos Isten vagyok; és valóban nem találok rá okot, miért adjak először összevissza szavakat - amit egy másiknak kell lefordítani?

A nyelveken való beszédnek ez a fajtája vitte rá az embereket, hogy ezt az adományt görcsösen keressék, és így szekták keletkeztek, akik magukat egy Pünkösdi-közösség tagjainak mondták - hogy ezt az adományt a maga téves mivoltában elérjék. - Ha én az embereknek megnyilatkozom, akkor mindig világosságot adok. De nem azokat veszem igénybe, akik zavarosan és homályosan beszélnek és magyarázóra van szükségük - aki épp olyan kevés világosságot tud terjeszteni, mint azok.

Kérdezlek - mi készíthetne engem, hogy idegen nyelven szólítsalak meg - amelyet nem értetek? - Tévesen értitek az Írás szavait, amennyiben mint az én hozzátok intézett szavaimat juttatjátok érvényre - mert ebben, az Evangéliumhoz csatolt levélben is tévedés van. Olyan szavak kerültek bele, amelyek nem az én szavaim. Ráadásul még ezeket is tévesen értelmezték - és így a csupa tévedésből nem kerültek ki.

És épp ezek a szavak képezik azoknak az alaptanítását, akik állítólag birtokolják a "Pünkösdszellemet". Megzavarják az embereket, mert nem támaszkodnak a tiszta igazságra, amit magam vezettem a Földre - hanem ellenkezőleg - ellenségesen állnak vele szemben. És mert a tiszta tanítást nem ismerik el, ez már arra bizonyos, hogy téves alaptételre építettek. Aki úgy hiszi, hogy Szellemem őt betöltötte, tehát hogy "idegen nyelveken beszél" - annak fordítani is magának kell - és pedig szellemben és igazságban. Mert nincs akaratom szerint, hogy szellemben összezavarják az embereket, hanem hogy szellemben megvilágosítsák.

Tehát ennek az érthető nyelvre való fordításnak meg kell egyeznie azzal a szellemi értékkel, amit én vezettem fönről az emberekhez - mert e nélkül félredobhatjátok, mint téves tanítást. Én világosságot mindenkinek adok, és ez elől a világosság elől nem szabad elzárkóznotok. Mert mérhetetlen nagyságú a kegyelmi adomány, amit fönről adok - és a tévedés szintén olyan nagy terjedelmű - hogy magamnak kell munkálkodnom, ha világosságra akarlak segíteni. Boldog, aki elfogadja a világosságot - ami világít neki.

Ámen.

Ismeretlen repülőtestek

B.D. No. 8840

16. augusztus 1964

Simán hazugságnak minősíthettek mindent, amit az ismeretlen repülőtestekről mondanak. Ezek nem mások, mint azoknak a gondolati kívánságai, akik ezzel az ellenfél kezeibe adják magukat. VELEM nincs kapcsolatuk, aki felvilágosíthatnám őket. Túlságosan nagy a világi embereknek az arra vonatkozó vágya, hogy a Föld biztosan bekövetkező vége ne legyen igaz. Keresik a kiutakat, hogy elkerüljék. Mindez a végidő jeleihez tartozik. Más világoktól várják a segítséget, anélkül hogy meggondolnák, nincs összeköttetési lehetőség a Föld, és a többi világ lakója között.

Akik állítólag ezeket az objektumokat látták, bizonyos mértékben az alvilág erőivel léptek kapcsolatba. Lebilincselte őket a Sötétség Fejedelmének hatalma - amelyet még birtokol, és a végidőben különösen felhasznál, és feléje fordították minden érzékszervüket. A jelenések formájában mutatkozik meg, és végül már a legkisebb részleteket is ábrázolja. Mindez az emberek hozzám való viszonyát is jelzi.

Mélyen hívő emberek nem élnek át ilyen jelenségeket. Számukra a Földről való elragadtatás van érvényben. De az nem úgy megy végbe, hogy a megbízottaimat küldeném a Földre, hanem MAGAM jövök a felhőben - ahogyan megmondtam nektek!

Az állítólagos küldöttek - a sötétség erői! A látható csalfa képződmények létrehozásával a végidőben nagy hatalmuk van - de azok éppúgy megsemmisülnek, ahogy létrejöttek. Ezeket csak azok az emberek láthatják, akik ellenfelem mellé álltak már, vagy irányomban még nem találták meg a helyes beállítottságukat. Mert aki velem tart, azt szellemem irányítja, és teljesen biztos, hogy én az igazságban vezetem.

De emberek, mit reméltek az ilyen jelenésektől? Elhiszitek az ugyanakkor médiumi úton érkező ígéretek is! Mindezzel jobban mint bármikor a sötétségben éltek!

Amit látni véltek, az nem általam teremtet látható dolog. Annak a csalóka képei ezek, aki kihasználja azoknak a vágyait és kívánságait, akik a végidőkben meg akarják tartani életüket, és az ilyen kívánságokkal a hatalmát erősítik. Ama látható objektum lakói mind az ő világából valók, akik rövid időre materializálódtak, majd ismét eltűnnek. A végidőben az ellenfélnek nagy a hatalma - ezt

mindig mondtam nektek. A végidő miatt fel is használja ezt a hatalmat, hogy félrevezesse azokat, akik még nem állnak elég szilárdan mellettem, és könnyű az akaratukat befolyásolni.

A hozzám tartozók köréből nem kerül ilyen üzenet hozzátok, mert ahova MAGAM SUGÁRZOM A VILÁGOSSÁGOT, oda az ellenfél nem léphet be.

De aki az ő talaján áll, az állandóan több és több "bizonyosságot" kap, amelyeket azonban nem lehet másnak: csak csalásnak, és látszatnak értékelni!

Tartsátok szavaimhoz magatokat, nem létezik összeköttetés a különféle világok lakói között. Amikor a vég bekövetkezik, azt nem tudja megkerülni senki. Vagy én ragadom el eleven testtel, vagy az újraszáműzésnek esik áldozatául. Ehhez pedig valóban nincs szükségem más világokból való követekre. Ha így lenne, arról ti is értesülnétek, akik az igazságot a világba vizitek.

Tartsátok ahhoz magatokat amit mondok, ne engedjétek magatokat megteveszteni, mert az én ellenfelem a ti ellenfeletek is, és a romlásba akar dönteni. De ezt azokkal nem teheti meg, akik hűséges odaadásban élnek velem, és akiket az ítélet napján megszabadítok minden bajtól.

Ámen.

Faji kérdések - Újra megtestesülési tanok

B.D. No. 8844

22. augusztus 1964

Nem könnyű választ adni ezekre a kérdésekre, mert ti olyan szemszögből néztek mindent, hogy az ember csak a földi életben képes lelkiileg felfelé fejlődni. Már ismételt hallottátok, hogy az Istengyermekség elérésére a földi út az egyetlen lehetőség. Tehát jóakarattal ez elérhető. De ez csak a legkevesebb embernek elérhető cél — különösen a végidőben, amikor a szeretet teljesen elhidegült.

Azt nem veszitek figyelembe, hogy a lélek fejlődése a túlvilági Birodalomban folytatódik, hogy sok iskolám van, ahol jóakarattal folytatni lehet, ami a Földön elmaradt. Viszont ott már NEM érhető el az Istengyermekség fokozata. Mert a túlvilágon a lélek a mélybe is merülhet, és akkor a ti könyörgő közbenjárásokra van szükség, hogy irgalmas szeretetem a lény segítségére siessen.

Ahol Jézus Krisztus megváltó tevékenysége által a megváltottság nem következhetett be — ott mindig ÖRÖKKÉVALÓSÁGOKKAL kell számolnotok. De előttem ezer év annyi, mint egy nap. És amikor azt kérdezitek — van-e lehetőség annak kiegyenlítésére, ha valaki akaratom szerint mint néger inkarnálódik? Erre én ellenkérdést teszek: biztosak lehettek-e abban, hogy a fehér ember a maga inkarnációját nem használja fel istenellenes cselekvésekre? Mit használ neki, ha tudásban messze fölötté áll, de teljesen hitetlen és életét szeretet nélkül éli? Viszont a néger kedélyvilága megfelelően jó, és ezzel ő áll messze a másik fölött.

A legnagyobb rossz a hitetlenség, ami az emberre tapadhat. Ezzel vészes bilincsek vannak rajta, amely lehúzza. És az ilyen embereket nem is lehet egy földperiódus alatt megmenteni. A Földre, mint emberek nem kerülnek vissza, hanem bekövetkezik az anyagba való száműzésük. Ugyanúgy azoknak is, akik még a túlvilágon vannak, és lezuhantak a mélybe, és akiknél a Megváltás Munkája nem hozott eredményt. Tehát nem elég nekik egy megváltó-korszak. Ahogyan az u.n. „félvad” emberfaj is első testbe-öltözését éli a Földön, és ha a túlvilágon sem törekszenek továbbfejlődésre, akkor lemerülnek és ismét száműzésbe jutnak.

Ezek a száműzések akkor mennek végbe, amikor az isteni rend helyreállítása céljából a Föld feloszlik. De ez nem újra-testbeöltözés, ahogyan ti emberek azt elképzeltétek, ahogyan kedvetek szerint kívánjátok és elvárjátok, hogy teljesüljön. Ti mindennek határt szabtok, akár az időre, akár a helyre vonatkozóan, hogy hova kerültek. Az örökkévalóság fogalmaival nem számoltok, pedig azok nyomós dolgok számotokra. És ilyen örökkévalóság-fogalom, amikor a Föld átalakulásáról van szó. Ekkor ugyanis a fejlődés menetét minden ember újra elkezd — de nem úgy, ahogyan kívánjátok, hogy a tökéletesedés céljából ismét visszatértek a Földre. A tökéletesség-válás elnyerése lehetséges a Földön, de megköveteli teljes BEVETÉSETEKET, és minden akaratotokat. De hogy erre már az emberek nem törekszenek, arra maguk adnak magyarázatot azzal, hogy szeretet nélkül és hit nélkül élnek.

De ahol szellemben és igazságban komolyan hívják Jézus Krisztust, ahol még elismerik és felismerik mint Megváltót — ott még van szeretet és az garantálja, hogy az ember tökéletes lesz — ahogyan az Atya is tökéletes a Mennyben.

A még éretlen lélekkel elköltözött szellemhez a túlvilágon számos segítő társul és a magasba vezetik. Viszont ha nem engedelmeskedik tanácsaiknak, a mélybe zuhan. De még innen is kaphat megváltást. Viszont, ha a világossággal telített lények minden fáradozása hiábavaló — akkor végül száműzetésbe kerül.

Ha már annyit tudtok, hogy a szeretet foka határozza meg az ismeretnek azt a fokát, amellyel a földről távoztok — akkor azt is megértitek, hogy minden szellemi irányzat, amelynek az a törekvése, hogy a szeretetet kibontakoztassa — maga után vonja, hogy a halál előtt — vagy után megismerik Jézust. És amint felismerik — megváltásra is találhatnak. Tehát ekkor sem lenne szükséges, hogy a Földön valaki még egyszer megtestesüljön, hogy rátaláljon a benne való hitre.

Egy valami viszont meggondolandó. Ezeknek a szellemi irányzatoknak már előzőleg is van ismeretük az isteni Megváltóról és csak rajtuk múlik, hogy tőlem segítséget és helyes felvilágosítást kérjenek. Jogos követelésem, hogy engem magamat keressenek meg az olyan probléma tisztázására, amit csak én tudok megoldani. És majd azokat is taníthassam, akikben komoly akarat él, hogy odaát az igazság talaján állhassanak. Ha ezt nem mulasztják el, ők is az Istengyermekség várományosai lehetnek, mert biztosan ők is terjesztik majd tudásukat ahol csak lehet.

Tehát egyetlen esetben sincs rá szükség, hogy valaki a Földön reinkarnálódjon. Ezzel szemben a reinkarnációt a Világosság Birodalmából azért kérik, hogy valami missziót teljesíthessenek, amit csak világosság-beli lény vihet végbe a Földön. A lénynek ez is meghozhatja az Istengyermekséget, de erről maga nem tud, csak sejti a rábízott misszió által.

Ámen.

A Szellem-tevékenység túllépi a tanult emberek ismereteit

B.D. No. 8846

27. augusztus 1964

A ki nekem az igazságban akar szolgálni, annak ember társaival szemben is az igazságot kell képviselnie, mert az igazságot a Szellem hangján keresztül kapta. Ez akkora előny, amit nem tud eléggé értékelni, mert a tiszta igazság birtokában van, és azt senki ember el nem veheti tőle. És igazságban élni azt jelenti, hogy a sötétség nem fog rajta. Van e szebb dolog a Földön, mint amikor valaki részt vehet a világosságban, a kegyelem napsugarában áll, ami mindent megvilágít és az embert megajándékozza a legtisztább ismeretekkel?

Feladata annyi, hogy nyújtson felebarátainak is lehetőséget, részesüljenek belőle, gyűjtson nekik is fényes világosságot - tehát hajtsa el a sötétséget, ami azokat terheli. De mindenütt ellenállásra talál, mert csak azok készségesek az igazság elfogadására, akik maguk kérik tőlem. Azokhoz közeledhetem is és rajtatok keresztül beszélhetek is hozzájuk. Ismerem szívüket, tudom, hogy vágyódnak az igazságra - én eléjük megyek és ők nem utasítanak vissza benneteket. De ezek csak kevesek; tehát akik a teljes igazságban élnek - mert a szellemi gőg túlságosan is nyilvánvaló a világban. Azt az oktatást, amiben ti részesültök, csak ritkán fogadja el valaki igaznak. Az emberek azt hiszik, hogy a titkokat csak tanulás által lehet megérteni - így hát több hitelt adnak annak. És az egész világ abba betegedett bele, hogy csak azokat tekintik hivatottnak embertársaik tanítására. Holott messze mögötte állnak a ti tudástoknak, mert ismereteiket nem magából a forrásból merítik.

A legtisztább formájában az igazság csak tőlem indulhat. Szellemi kérdésekben én soha nem is kértem előzetes iskolázottságot. Mindent magamnak tartok fenn, ami a szellemi életre vonatkozik, és azoknak osztom ki, akik a tiszta igazság utáni vágyból kérnek engem. Ezek igaz tanítást kapnak, és ismereteik meghaladják a tanult emberek ismereteit. - Amikor pedig egy igazság hordozót azzal bízok meg, hogy menjen, és a birtokában lévő szellemi értékre tanítsa meg az embereket, akkor arról is gondoskodom, hogy összetalálkozzatok azokkal, akiket majd oktattok és készséges hallgatókra találtok bennük.

Missziótoknak ezért nagy a jelentősége és hívatlan oldalról ne engedjétek visszatartani magatokat. Hívatlanoknak azokat tekintem, akik feladatokban nem hisznek, akik a maguk hitetlenségét szembeállítják az én annyira nyilvánvaló tevékenységem bizonyítékával - maguknak viszont tanítói feladatot igényelnek, ami mindaddig nem illeti meg őket, amíg nem tőlem magamtól veszik át az igazságot - amihez én mindig megkövetelem a szeretet gyakorlásával eltöltött életet.

Akkor majd bennük is lesz világosság, és már nem lesznek ellenetek, mindig rátalálnak egy nem tisztázott igazság kiegészítésére. És elfogadják amit adtok nekik, mert már felismerik az isteni eredetet, boldogok, hogy magyarázatot kaptak ott, ahol eddig nem láttak tisztán. Hálások lesznek, hogy az igazság forrásánál felüdülhetnek, hogy meríthetnek az élet vizéből és megnyílt számukra ez a forrás.

Amen

Vigasztaló atyai szavak

B.D. No. 8865

10. október 1964

Ha minden feltétel nélkül bíznotok bennem, nem lenne a földi életetekben semmi ami nyugtalaníthatna, mert sorsotok a kezemben van, és a mindenkori hozzám való bizalmatok szerint lehet gondom rátok. A gyenge hit azonban akadályoz, hogy úgy gondoskodjam rólatok, ahogy szívesen tenném.

Ezért fogadjatok el mindent, önhatalmúan ne tegyetek semmit ellene, mert épp ti, akik nekem szolgálni akartok, biztosak lehettek benne, hogy minden utatokat elegyengetem, ha mindig szeretetembe és kegyelmembe ajánljátok magatokat, mert számomra valóban minden út nyitva áll, sorsotokat úgy kormányzom, ahogy jó lesz nektek, és a még nekem végzendő szőlőhegyi munkának. Mert magatok is gondolhatjátok, azt akarom, hogy a munkát ne szakítsátok meg.

Azt is elképzelhetitek, számomra nem ismeretlen semmi, ami nektek szolgál, ezért vezetést is kaptok ahova és ahogyan akaratom kívánja. A döntést megkönnyítém nektek, mert valamennyien azonos felfogásúak lestek. Arról is van tudomástok, hogy kezem benne van a dologban, csak fogjátok hozzá és higgyétek, hogy továbbra is támogatlak benneteket. Mert akarom, hogy még sok munkát végezzetek, erőttökkel rendelkezésemre álljatok, mert szükséges még további tévedéseket felfedni és fellépni ellenük, amit csak támogatással tudtok.

Ennélfogva szükségem van hűséges szolgákra is, akik először készségesek a szellemi javak elfogadására, másodszor annak elterjesztésére, mert a szellemi ínség egyre rosszabb lesz. Az embereknek sürgős felvilágosításra van szükségük, mivel ösztönösen visszautasítják a tévtanításokat és vele együtt az igazit is, és ezért teljesen hit nélküliek. Hogy szükségem van ilyen szolgálatokra, az tegye részetekre érthetővé gondoskodásomat is értetek és földi igényeitekért, mert egyszer majd megértitek, mennyire áldásos volt ez a tevékenységetek, noha nem kényszerít a hitre, hanem mindenki szabadon dönt.

A túlvilágon azonban a tevékenységetek nyilvánvaló a fénysugarak által, ott tehát mindenki aki a világosságnak utánajár az igazság felismerésére juthat, és sokan vannak, akik erőt és világosságot szereznek még ha a Földön gyakran a fáradozástok eredménytelennek tűnik is. Ezért higgyétek el, hogy szolgálmat a Földön átvezetem a test és lélek minden veszélyén, kezeimet soha többé nem veszem le róluk, és csak azt kívánom, hogy szilárdan tartsátok magatokat, és hittel bízzatok bennem.

Akkor majd megoldódik minden csomó, minden kellemetlen helyzet magától értetődő részetekre, hogy mindig csak jóságos atyai kezemet érzitek, amely láthatóan védelmez, és nem engedi, hogy károsodjatok. És minél jobban bíztok bennem, annál nyilvánvalóbb lesz segítségem, mert akkor korlátai sem lesznek.

Ámen.

Hogy testi halálotok után megnyílik-e a világossággal teljes örökélet kapuja, az a magatok szabad akaratától függ, és attól is, hogy olyan szorosan állítjátok-e helyre velem a kapcsolatot, hogy felismeritek bennem Isteneteket és Megváltótokat, aki megment a bűntől és a haláltól, és magatokat teljesen átadjátok neki. Tehát engemet többé nem tudtok Jézustól elválasztani, hogy minden bűnötöket elhozzátok hozzám a keresztt alá, és tőlem ezeknek a bűnöknek a bocsánatát kéritek. Valóban, nem kérek sokat tőletek cserébe, hogy felvehesselek a világossággal átsugárzott Birodalomba. Csak Jézus elismerését akarom, aki mint Isten fia szállt alá a földre, és az én külső burkom lett, hogy számotokra látható lehessenek.

Nem kérek sokat, és mégis nehezetekre esik megszerezni a Mennyországot, mert küzdenetek kell a saját önszeretet és a minden erény hiánya ellen, mert ezeknek a megléte még az ellenfélhez való tartozást jelzi. Ő ezeket a bűnöket és erkölcstelenségeket átvitte rátok, hogy az ő felfogása szerinti emberek legyetek, és tőlem szakadék mélységű távolságba kerüljete.

Ezek az erkölcstelenségek nagyrészt még bennetek vannak, amikor mint emberek éltek a Földön. De Jézus segítségével könnyen megszabadulhattok tőlük, mert Ő megszerezte az akarat erejét, aminek a segítségével már nem lehetetlen a megszabadulás a bűnöktől és erkölcstelenségektől.

Másrészt döntő fontosságú, hogy kinek adjátok a szabad akaratotokat, mert egyedül ez határozza meg túlvilági sorsotokat. Még nagyon gyenge a Jézus Megváltó Művéről való ismeret, még kevesen vannak, akik hisznek benne. Kevesen vannak akik teljesen átadják magukat nekem, akik a kereszten megszerzett kegyelmeket felhasználják, és megszabadulnak vétkeik adósságától. Ők biztosan megtalálják a megváltottságukat, és a legsugárzóbb világosságban mennek be Birodalmam kapuján.

Ismételten, és újra megszólítom az embereket, és a legfontosabbról magyarázatot adok, arról, hogy mit kell tudniuk Jézus Krisztus Megváltó Művéről.... ámbár a legtöbb ember zárva tartja a füleit, annyira, hogy alig lehet velük egyetlen szellemi szót is váltani. Ez ellenfelem munkája, aki a végidőben mindent megpróbál, hogy még eltérítse a gyengehitűeket, legendának állítva oda mindent, aminek már nincs hitele.

Ismét csak arra tudlak benneteket figyelmeztetni, hogy bensőséges kapcsolatot hozzatok létre Istenetek-és Teremtőtökkel, és magatokban keressétek a világosságot, amit én minden egyesben felgyújtok, csak legyen kívánságotok komoly, hogy eljuthassatok az igazság alapjaihoz.

Akkor majd Jézusról és Megváltó Művéről is világosságot kaptok, és többé nem lesztek hitetlenek. De ezt a világosságot igyekezzetek megtalálni, mielőtt a vallásháború kitör, mert akkor döntést követelnek tőletek mellettem, vagy ellenem.... Ekkor szilárdan kell állnotok, és annyi ismeretnek kell lenni bennetek, hogy már ne kelljen semmi ellenérvtől félnetek, hogy már teljes meggyőződéssel tudjatok fellépni Jézusért és Megváltó Művéért.

Ettől az időtől mindazoknak félnie kell, akiknek még olyan gyenge a hite, hogy csak egy kicsi lökéstől is mindent odaadnak. Ez lesz majd az utolsó hitbeli döntés, de ezt még a vég előtt végbe kell vinni.... Akkor megmutatkozik hányan tagadják meg a hitüket, hogy mennyien vesznek el, akiknek egy új száműzetést kell megtenniük, mert nincs már más kiút.

Ezért szólítalak meg mindig újból, hogy közöljem, mi vár rátok. Egy mélyebb kapcsolatra szólítok fel minden embert, aki engem még nem adott fel teljesen, tehát még nem teljesen buktak el mellőlem, és akik még tudnak az isteni Megváltóról, még ha hiányzik is belőlük a beléje vetett hit. Őket akarom elvezetni a hithez, és komoly törekvésem, hogy a Megváltás Művét a szemük elé tárjam, és figyelmeztessem őket, szerezzenek erről helyes világosságot, amit szívesen meggyújtok bennük, hogy ők is megváltást találjanak a bűntől és haláltól.

Ámen.

Nem könnyű választ adni ezekre a kérdésekre, mert ti olyan szemszögből néztek mindent, hogy az ember csak a földi életben képes lelkileg felfelé fejlődni. Már ismételt hallottátok, hogy az Istengyermekség elérésére a földi út az egyetlen lehetőség. Tehát jóakarattal ez elérhető. De ez csak a legkevesebb embernek elérhető cél — különösen a végidőben, amikor a szeretet teljesen elhidegült.

Azt nem veszitek figyelembe, hogy a lélek fejlődése a túlvilági Birodalomban folytatódik, hogy sok iskolám van, ahol jóakarat mellett folytatni lehet, ami a Földön elmaradt. Viszont ott már NEM érhető el az Istengyermekség fokozata. Mert a túlvilágon a lélek a mélybe is merülhet, és akkor a ti könyörgő közbenjárásokra van szükség, hogy irgalmas szeretetem a lény segítségére siessen.

Ahol Jézus Krisztus megváltó tevékenysége által a megváltottság nem következhetett be — ott mindig ÖRÖKKÉVALÓSÁGOKKAL kell számolnotok. De előttem ezer év annyi, mint egy nap. És amikor azt kérdezitek — van-e lehetőség annak kiegyenlítésére, ha valaki akaratom szerint mint néger inkarnálódik? Erre én ellenkérdést teszek: biztosak lehettek-e abban, hogy a fehér ember a maga inkarnációját nem használja fel istenellenes cselekvésekre? Mit használ neki, ha tudásban messze fölötté áll, de teljesen hitetlen és életét szeretet nélkül éli? Viszont a néger kedélyvilága megfelelően jó, és ezzel ő áll messze a másik fölött.

A legnagyobb rossz a hitetlenség, ami az emberre tapadhat. Ezzel vészes bilincsek vannak rajta, amely lehúzza. És az ilyen embereket nem is lehet egy földperiódus alatt megmenteni. A Földre, mint emberek nem kerülnek vissza, hanem bekövetkezik az anyagba való száműzetésük. Ugyanúgy azoknak is, akik még a túlvilágon vannak, és lezuhantak a mélybe, és akiknél a Megváltás Munkája nem hozott eredményt. Tehát nem elég nekik egy megváltó-korszak. Ahogyan az u.n. „félvad” emberfaj is első testbe-öltözését éli a Földön, és ha a túlvilágon sem törekszenek továbbfejlődésre, akkor lemerülnek és ismét száműzetésbe jutnak.

Ezek a száműzetések akkor mennek végbe, amikor az isteni rend helyreállítása céljából a Föld feloszlik. De ez nem újra-testbeöltözés, ahogyan ti emberek azt elképzeltétek, ahogyan kedvetek szerint kívánjátok és elvárjátok, hogy teljesüljön. Ti mindennek határt szabtok, akár az időre, akár a helyre vonatkozóan, hogy hova kerültek. Az örökkévalóság fogalmaival nem számoltok, pedig azok nyomós dolgok számotokra. És ilyen örökkévalóság-fogalom, amikor a Föld átalakulásáról van szó. Ekkor ugyanis a fejlődés menetét minden ember újra elkezd — de nem úgy, ahogyan kívánnátok, hogy a tökéletesedés céljából ismét visszatértek a Földre. A tökéletessé-válás elnyerése lehetséges a Földön, de megköveteli teljes BEVETÉSETEKET, és minden akaratosokat. De hogy erre már az emberek nem törekszenek, arra maguk adnak magyarázatot azzal, hogy szeretet nélkül és hit nélkül élnek.

De ahol szellemben és igazságban komolyan hívják Jézus Krisztust, ahol még elismerik és felismerik mint Megváltót — ott még van szeretet és az garانتálja, hogy az ember tökéletes lesz — ahogyan az Atya is tökéletes a Mennyben.

A még éretlen lélekkel elköltözött szellemhez a túlvilágon számos segítő társul és a magasba vezetik. Viszont ha nem engedelmeskedik tanácsaiknak, a mélybe zuhan. De még innen is kaphat megváltást. Viszont, ha a világossággal telített lények minden fáradozása hiábavaló — akkor végül száműzetésbe kerül.

Ha már annyit tudtok, hogy a szeretet foka határozza meg az ismeretnek azt a fokát, amellyel a földről távoztok — akkor azt is megértitek, hogy minden szellemi irányzat, amelynek az a törekvése, hogy a szeretetet kibontakoztassa — maga után vonja, hogy a halál előtt — vagy után megismerik Jézust. És amint felismerik — megváltásra is találhatnak. Tehát ekkor sem lenne szükséges, hogy a Földön valaki még egyszer megtestesüljön, hogy rátaláljon a benne való hitre.

Egy valami viszont meggondolandó. Ezeknek a szellemi irányzatoknak már előzőleg is van ismeretük az isteni Megváltóról és csak rajtuk múlik, hogy tőlem segítséget és helyes felvilágosítást kérjenek. Jogos követelésem, hogy engem magamat keressenek meg az olyan probléma tisztázására, amit csak én tudok megoldani. És majd azokat is taníthassam, akikben komoly akarat él, hogy odaát

az igazság talaján állhassanak. Ha ezt nem mulasztják el, ők is az Istengyermekség várományosai lehetnek, mert biztosan ők is terjesztik majd tudásukat ahol csak lehet.

Tehát egyetlen esetben sincs rá szükség, hogy valaki a Földön reinkarnálódjon. Ezzel szemben a reinkarnációt a Világosság Birodalmából azért kérik, hogy valami missziót teljesíthessenek, amit csak világosság-beli lény vihet végbe a Földön. A lénynak ez is meghozhatja az Istengyermekséget, de erről maga nem tud, csak sejti a rábízott misszió által.

Amen

Újbóli utalás a közeli végre

B.D. No. 8876

29. október 1964

Hányszor kaptatok már utalást - hogy közel a vég! Hányszor figyelmeztettek: ne járjátok közömbösen a földi életet, hanem végezzetek buzgó lelki munkát magatokon. De ti nem tesztek semmit, hogy elkerüljétek az új-száműzetés rettenetes sorsát. Ezeknek az utalásoknak nem hisztek, amíg erőszakkal rátok nem ront minden, és már képtelenek lesztek megváltoztatni gondolkodásotokat és akaratotokat. Mert én betartom az arra megállapított időt, és úgy jön el az utolsó nap, mint tolvaj az éjszakában.

De előtte komolyan fel akarlak rázni álmotokból, mert a nagy események előre vetítik árnyékukat. És majd ez is érthetetlennek tűnik nektek, mert a természeti elemek olyan hatalmas erővel jelentkeznek, hogy elsöpörnek sok embert, és nagy jajkiáltás lesz.

És mégis csak annyi lesz ennek a természeti eseménynek a következménye, hogy az emberek még a szokottnál is gyöngébben ismerik fel, itt most magasabb hatalom tevékenykedett. Fokozódnak kételyeik, mert a szeretet Istenét nem ismerik fel ott, ahol megszámlálhatatlan embernek kell áldozatul esnie.

Viszont hogyan adjak jelt nektek hatalmamról és erőmről - akik nem akartok hinni hatalmamban - holott ki vagytok szolgáltatva neki? Amikor halkán szólok - nem halljátok meg, mert elzárjátok szemeteket és fületeket, és nem veszitek észre azt a szelíd fényt, amit rátok sugárzok.

És mert halk beszédemre nem figyeltek, hangosabban kell beszélnem - olyan hangosan, hogy ezt a hangot már senki le ne tagadhassa. Igaz - ti majd mindenféle kifogással éltek, csak ne kelljen elismernetek, hogy üdvösségetek érdekében maga Isten beszélt veletek. Viszont akik ezt a figyelmeztetést felismerik, akik a természeti elemek tobzódásában felismernek engem, és hozzám menekülnek - azokat megmentem, ha testi életük el is veszik. Viszont az örökkévalóságba a felismert Isten tudatával mennek át, és a felemelkedésük útját ott folytatják.

Akármennyire valószínűtlennek is gondoljátok, a közbenyúlásom után hamarosan bekövetkezik a vég. Az ideje öröktől fogva meg van állapítva, és nem befolyásolhat semmi, hogy ettől eltérjek. Mert nem csak a csődbe jutott emberekre gondolok, akiknek sikertelen az utolsó akarat próbájuk. Nekem az egész teremtés a szívügyem, azok is, akik fejlődésükben az ember alatt állnak. Ők is teremtményeim, akiket megajándékozok irgalmammal, és magasabbra vezetek

E célból kell megújítanom a Földet. A Föld felszínét teljesen át kell alakítanom, és ennek a napja végérvényesen meg van állapítva. Nektek embereknek még meg kell mondanom, figyeljétek az idő jeleit - hogy azt mondtam: "minden olyan lesz, mint volt a vízözön idején". Az emberek az élvezeteket nagy kortyokkal isszák, bűneikből már nem tudnak kilábalni, mert csak önmagukat szeretik, és ez a fordított szeretet mindent megenged nekik. Gondolkodásuk zavaros, mert az isteni szót - ami akaratomat bemutatná - már senki nem veszi tekintetbe. Majd a hitüldözés rövid szakasza következik - ez lesz a végső pusztulás előtti utolsó fázis. Ez az az idő, amikor az enyémeeknek igazolniuk kell engem, amikor uruknak és megváltójuknak kell elismerniük, hogy mint megmentettek mehessenek be az Új Föld paradicsomába.

Nagyon közel van az ítélet órája - és az emberek mégsem akarnak tudni róla. Földi életüket közömbösen és lelkiismeret furdalás nélkül élik tovább. Akárhányszor meg lehet nekik említeni az

ítélet közelségét - nem hiszik el. És hit nélkül nem változtatnak életmódjukon. Pedig a nap elérkezik - mint éjjel a tolvaj - és azok mondhatják boldognak magukat, akik dicsőítenek, akik elhiszik szavaimat, és úgy élnek, hogy egyetlen nap sem ijesztheti meg őket, mert mindvégig kitartanak.

Ámen.

A teremtés-aktus magyarázata – A lények akarataról

B.D. No. 8878

2. november 1964

Látszólagos az ellentmondás, amit felfedezni véltek, viszont ha magyarázatomat elfogadjátok, mindjárt helyesen értitek. Minden lény az én erőmből keletkezett. Az erőm az első-teremtésű szellememhez áradt. Ez elől az erő elől mindaddig nem tudott elzárkózni szabad akaratából, amíg tőlem való eltávolodása hiánytalanul végbe nem ment. Erőm mindaddig áradt hozzá, ameddig új lények teremtéséhez akarta használni. Ezeket a lényeket átjárta szeretet-erőm tehát tökéletesek voltak. De azoknak is kellett lenniük, mert nem volt semmiből hiányuk: sem világosságból, sem erőből.

Belőlem nem indulhatott ki semmi, ami hiányos lett volna, és teljes bukása előtt Lucifernek rendelkezésére állt szereteterőm - mert a teremtő-aktus mindvégig a legnagyobb boldogság volt számára. A lények pedig az ő akaratából - és a belőlem való erő felhasználása által keletkeztek. Minden lényben lehetett valami az ő akaratából is. Lucifert minden teremtő aktus boldoggá tett, mert átsugározta mérhetetlen szeretet erőm, ezért a teremtés pillanatában feladta titkos ellenállását - tehát az akarát - és magát teljes egészében átadta szeretet-erőmnek. Csak amikor már szabad akaratból teljesen elfordult tőlem, akkor lett vége teremtő erejének. Mert a teremtett lények végtelen seregében ő a maga hatalmát látta, és visszautasította szeretet-erőm további odavezetését. Bukásának ideje örökkévalóságokra terjedt, és ez idő alatt akarata is lassan megváltozott - végül már teljesen ellenem irányult.

A teremtett lényeket az ő akarata is nemzette, ezzel a lény akarátát megpróbálta befolyásolni, hogy az ő Istentől elforduló akarátát átvegye. De ugyanakkor az én teremtményeim is, ezért minden lénynek megadtam az önrendelkezési jogot - ha netalán döntené akar közte és köztem.

Szeretetem világossága annyira átsugárzott minden teremtményen, hogy az felismerte nemzőjét. Nem kellett elbuknia, éppúgy fordulhatott volna felém is, még ha láthatatlan voltam is számára. Tehát arról van szó: ha Lucifer a maga akarátát bele is helyezte a lénybe, akkor sem kell alatta azt érteni, hogy Lucifer meghatározhatta a lények elbukását. Erről minden lény külön maga tette meg a döntést. Mert éppúgy mint nemzőjének, neki is szabad akarata van, és nem kell ugyanúgy gondolkodnia mint annak. A világosság neki is teljességével világított. Tökéletlenné akkor lett, amikor ezt a világosságot nem használta, amikor jobb belátása ellenére megmaradt annál az akarátánál, ami tökéletlenné tette. Mert ősz-eredetében mint magasan tökéletes lény lett kisugározva a létbe, és ez már abból is látható, hogy olyan lények is elbuktak mellőlem, akik az ELSŐK-höz tartoztak, akiket kettőnk szeretet-akarata nemzett. Azok akarata is szabad volt, és megválaszthatták, hogy kinek akarnak szolgálni. A szellemek elbukása végtelenül hosszú időre terjedt ki, és ezalatt Lucifer akarata folyton változott - egyszer hozzám állt, máskor ellenem - ahogyan szeretet-erőm befogadása ösztönözte. Ugyanilyenek voltak a teremtett lények is. Akaratuk egyszer az enyém volt, egyszer Luciferé. De tökéletlenségről csak akkor lehet beszélni, amikor világossá vált bukásuk, és az mellett döntöttek, aki fényözönben ragyogott előttük. Minden teremtoaktus egy szeretet-erő csere volt, ami a Fényhordozót boldoggá tette, ezért csakis tökéleteset hozhatott létre.

A szabad akarat pedig isteni ajándék, tehát nem kellett hogy bukáshoz vezessen. Helyesen használva a lénynek mérhetetlen boldogságot hozhatott. Ezzel minden lénynek lehetősége volt, hogy akarátának helyes irányt szabjon, és volt hozzá ereje is épp azért, mert a maga világosságában felismerte, Lucifer hova akarja kormányozni. Tehát a döntése - hogy Lucifert a mélységbe követte - nem állítólagos "hiányosságán" múlt amit nemzőjétől kapott, hanem a saját akarata volt, amely a tiszta felismerés világossága mellett történt. Lucifertől tehát semmiképpen sem volt előre megterhelve egy Isten ellen forduló akarattal, mielőtt megkapta volna az önrendelkezési jogát. Belőlem keletkezett, tökéletes volt.

(1964. 11. 02.) Önmagamnak én nem mondhatok ellent, közléseimben a legtisztább igazság van. Ami vele ellentétben van, az nem az én Szellemem. Ellenfelem azon fáradozik, hogy zavart okozzon bennetek, és ez akkor sikerül neki, ha velem nem elég szoros a kapcsolatotok. Ha a magatok gondolkodásával lehetővé teszitek neki, hogy a fogalmakat összezavarja. Ha nem vagytok olyan kapcsolatban velem, ami megengedné hogy közbenyúljak, és megvédjelek az éretlen szellemek tevékenységétől.

Azok mindig megkeresik azt az embert, aki nem elég komolyan kapcsolódik hozzám, és meglévő világosságát igyekeznek kioltani. Minél komolyabban törekszik hozzám szeretet-világosságom befogadójá, annál biztosabban hangzik fel benne szavam, és ez a biztosan tiszta és áttetsző szó visszautasít minden rossz szellemet, ha egy világosság-hordozót akar szorongatni. Minél nagyobb vágy ég világosságom hordozóiban az igazság után, annál inkább meggyőződhet a neki nyújtott gondolatok igazságáról. Ezért akarom, hogy megvizsgálj minden írást, mert ellenfelem bizonytalanságot akar ébreszteni az emberekben. Azt akarja elérni, hogy kételkedjetelek annak igazságában, amit nektek hirdetek.

Ti viszont bizonyítsátok be hiteteket, és ne engedjetelek magatokat eltántorítani szavam igaz mivoltától. Szellemeiteket én mindig megvilágosítom, hogy egyáltalán tartalmaz-e tévedést amit leírtatok - és ha igen, az mikor nyomult közéje hogy tevékenységemet elerőtlenítse.

Ámen.

Felszólítás

B.D. No. 8908

9. január 1965

Mielőtt közbenyúlásom létrejön, még nagy feladatot kell teljesítenetek. Ugyanis közbenyúlásom által teljesen más viszonyok közé kerültök, amely megnehezíti az értem való tevékenységet. Azért még előtte el kell érni azokat a lelkeket, akik szavaimat nem utasítják vissza, hogy megtudják, mi következik az emberekre. És ha kételkednek is, a nagy esemény hamarosan meggyőzi őket, hogy igazat mondtatok. Azért mindenkinek hirdessétek, utaljatok erre a közbenyúlásomra, amely mindig közelebb kerül, és mindenkit érint - habár még a táj rejtve marad, amelyen végigmegy.

Lelketekre kötöm, hogy minden embernél, akinek szavaimat adjátok, utaljatok a hatalmas természeti eseményre. Szükséges, hogy egyszer mindenki foglalkozzon vele, hogy személy szerint érintse őket, és beállítottságuknak megfelelően merítsenek erőt és vigaszt az jövődől. Erről is kapjanak ismeretet, ahova szavaim eljutnak, és mindenütt tudják meg az emberek, hogy mi előtt állnak akkor is, ha nehezükre esik, hogy elhiggyék. De amikor ez az esemény bekövetkezik, gondolnak majd a hamarosan rákövetkező végre is - mert ami fönről, a Kozmoszból érkezik, annak létrehozója nem lehet az emberi akarat.

Mert ezzel az eseménnyel újból az embereket kívánom megszólítani. Halálos alvásukból fel akarom őket ébreszteni, tekintetüket felém irányítani, AHHOZ, akit bensőséges imával elérhetnek. Most hangos szóval akarok beszélni, mert halk beszédemre nem hallgattak. Elfogadom azokat is, akik még EKKOR eltalálnak hozzám. Lelküket megmentették, akkor is, ha testük a katasztrófa áldozata lett - ha előtte hozzám kiáltottak, és elismertek ANNAK A HATALOMNAK, amelynek alá vannak rendelve, és amely előtt meg kell hajolniuk.

Felszólítok mindenkit, hogy ezeket a szavaimat említsék meg, és ne féljenek, hogy netán nyugtalanítanak az embereket. Mert mi hasznuk van abból, ha csukott szemmel mennek a rájuk törő szerencsétlenségbe, és nem tudnak róla magyarázatot adni maguknak. De ha előtte megmondjátok, mi a céloim vele, ha úgy mondjátok, mint ami biztosan bekövetkezik - egyik-másik mégis érintve érzi magát, és ha nem is hisznek benne, gondolatukból mégsem veszik el. Már tudják - olyan esemény lesz, amit AKARATOM küld az emberekre. Azt is megtudják, hogy szavam igazság - és így majd a vég bekövetkezésében is hisznek.

Mindent meg kell kísérelni, hogy az emberek higgyenek. És ez a hatalmas természeti esemény ébreszthet még hitet azokban, akiket másképpen nem lehet idáig eljuttatni, akik másképpen nem

reagálnának, de akiket szeretnék mégis megnyerni, még akkor is, ha az igen nagy szerencsétlenséggel párosul. Előttetek van az újra-száműzetés veszélye, és ha ebből ki tudok ragadni lelkeket, azok örökké hálások lesznek. Mert a természeti esemény egy éjjel megtörténik, míg a száműzetés messzemenően borzalmasabb sors, mert örökkévalóságokig tart. Igaz, hogy a katasztrófával mérhetetlen szenvedés érkezik rátok, de ezt ön maga számára mindenki elfogadható állapottá tudja változtatni, ha tud hinni bennem. Mert én az élet és a halál ura vagyok. Megadhatom amire szükségetek van, de éppúgy el is vehetem, amit szabad akaratból nem vagytok készek odaadni.

Ne mulasszátok el hát, hogy megismertessétek embertársaitokkal, hogy mi előtt állnak. Senki ne mondhasa, ő nem tudott semmiről. Az emberek nem hiszik el, hogy ennyire közel lenne a vég, Pedig az ÍRÁSBÓL is kiolvashatnák a szerencsétlenség bekövetkezését. De nem hiszik, hogy elérkezett rá az idő. Pedig minden jövőből egyszer jelen lesz, és a bejelentések teljesedésbe mennek. És ez az idő már közel van.

Ámen.

Isten a megszólítása által próbálja megszerezni az emberek szeretetét

B.D. No. 8917

24. január 1965

Micsoda gazdagságot mondhattok magatokénak, kik folytonosan kegyelmet kaptok, és kezeitekben tartjátok jelenlétem bizonyítékát, amit senki többé el nem vehet tőletek. Szokatlan tudásba kaptok betekintést, amit nem tud megcáfolni senki, mert ilyen tudást csak az adhat aki mindenről mindent tud, és ezt közli is minden emberrel akinek komoly a kívánsága, és erre engem megkér.

Én messzemenően többet tudok, mint amennyit ti felfogni képesek vagytok. Lelkesítsen nagyobb lelki érlelődésre, amikor behatoltok Örök Megváltó Tervembe, és jobban beleláltok kormányzásomba és munkálkodásomba. Amint a teremtes titkaiba behatoltatok, képesek vagytok mindent megérteni ami történik - és a világ semmi értéke nem tud már hatást gyakorolni rátok.

Mert újra az ismeret állapotában vagytok, világosságban álltok, és közeledtek az ősállapothoz amikor mérhetetlenül boldogok voltatok. Ekkor - mint ember - hamarosan befejeződik létetek, leteszitek a testi burkot, és visszatértek Birodalmamba, amely igazi hazátok.

Ezért jó ha nagyobb lelki érlelődésre törekedtek, és ebbe a törekvéstekbe nem fáradtok bele. Higgyétek el, hogy soha nem is sejtett, dicsőséges dolgok várnak rátok Birodalmamban, amely nem e világból való. Törekvéstek célja legyen, hogy mindig jobban felzárkóztok hozzám, gondolataitokból ergem soha ki ne hagyjatok. Veletek akarok lenni, szeretetemet újból rátok akarom sugározni, mert azt eredményezi, hogy magatok is világosság lesztek, hangomat világosan és tisztán halljátok, és többé már nem kételkedtek, hogy magam tanítalak és szólok hozzátok.

Azzal, hogy a szeretetekért küzdök, el kell ismernetek szeretetem folytonos és örök. Követtelek a mélységbe, segítettelek a felemelkedésben, míg aztán megtestesülhettetek, mint ember. És szeretetemnek még most sincs vége. Kegyelmet -kegyelemre ajándékozok, és minden segítségre kész vagyok. Akkor is a szeretetekért küzdök, amikor megszólítalak és erőt adok. Csak mindezt helyesen kell felhasználni, hogy még magasabbra lépve végül bemehessetek Birodalmamba. Szeretetem, mint gyermeke akar ott fogadni, és olyan nagy boldogságokat készít, amelyekről semmi elképzeléstek sincs.

Amit hozzátok intézett szavaim által el akarok érni az, hogy meggyőződjetek jelenlétemről, és szeretetemet viszonzjátok. Hogy szíveteket megnyissátok, belétek sugározhassam szeretetemet, hogy aztán a velem való egyesülés szeretetben létrejöhessen - mert ez a boldogsághoz hozzátartozik. Ekkor már örökké magasztaltok, hálát és dicsőséget énekeltek, mert olyan tökéletesek lettetek, mint kezdetben voltatok - mert Atyátok is tökéletes.

Ámen.

A világot minden teremtményével együtt úgy tekinthetitek, mint ellenfelem birodalmát, mert magában rejt minden bukottat – csak a szellemi az idők folyamán kiszakította magát belőle, miután egyik formát a másik után vette magára. A világot mérhetetlen bölcsességem és hatalmam teremtette, és ebben ellenfelemnek nincsen része. Megszűnt minden hatalma a maga világa fölött, habár az övé. Teljes szépségben jött létre, és a maguk nemében a legcsodálatosabb teremtmények vannak rajta. Mindenütt felismerhető szeretetem, bölcsességem és hatalmam, annak ellenére, hogy belekötöttem az összes nekem ellenálló szellemet ezekbe a teremtményekbe.

A teremtés boldoggá tett, mert lehetővé tette, hogy a belőlem egykor kisugárzott erőt újból hatásossá tegyem. Mint lény a belőlem kisugárzott erő megtagadta a tevékenységet, sőt a szereteterőm visszautasítása által már nem is volt cselekvésre képes. Ennek az erőnek újból rendeltetést adtam. A világ megszámlálhatatlan teremtménnyel jött létre, és a teremtésben a hozzám hűségben megmaradt szellemi lények is részt vettek. Nekik is volt teremtő erejük. Ismerték gondolataimat, tervemet, és a velem közösen végzett munkát igen nagy boldogságnak érezték. Elbukott testvéreiket szerették, segíteni akartak, hogy a mélyből azok is a magasba jussanak. Emberi szemmel nézve igen hosszú ideig tartott ez a folyamat, de a hűségben maradt szellemek számára ez nem volt zavaró.

Tökéletesek voltak, és ezért hiányzott belőlük minden időfogalom. Az emberré válás előtt nektek sem volt időfogalmatok. Az időfogalom csak akkor kezdődött, amikor az én-tudatú ember lépett a teremtésbe, és addig ismeri ezt az idő- és térfogalmat, amíg újból tökéletessé nem lesz.

Az időfogalom megmutatkozik minden teremtetett dologban – mindenben, ami formával bír – legyen az kőzet, növény vagy állatvilág. Mindig meghatározott idő áll rendelkezésükre, ezáltal a felfelé fejlődés mindig meghatározott ideig tart.

A természetben mindig megfigyelhető a folytonos változás, ez látszik a tavasz, nyár, ősz és tél folyamatos visszatérésében is. Minden felülmúlhatatlan bölcsességben ment a maga útján, és változatlanul megmarad, amíg a Teremtés fennáll, mert isteni Terv szerint megy minden végbe. Másrészt a különféle világok és különféle teremtmények számára más és más törvény van érvényben, de a felfelé fejlődést mindegyik előnyösen befolyásolja, és mindegyik számításba veszi a már elért fejlődési fokot. Ezért tetszéssel nézek teremtésemre, és nem a bukottakat látom benne, hanem azt az eszközt, ami a magasba segíti őket, és egyszer létrehozza a hozzám való visszatérésüket.

Ti emberek is örvendezhettek a Teremtésnek, mert csodadolgokat nyújt nektek, amiket ti nem volnátok képesek megalkotni. Csak nézhetitek és csodálhattok mindent. De ti figyelmetlenül csak elmentek mellette, holott minden bölcsességet, szeretetet és hatalmat bizonyít. És mégis miattatok jött létre, ti vagytok mindennek a koronája – mert ti vagytok az egykor elbukottak, akik most a visszatérés utolsó, rövid útját járjátok. Minden, amit magatokon kívülinek láttok, az nektek szolgált, mert ti mindezt – ezeket a formákat – már legyőztétek.

Viszont az utolsó, tehát az emberi állapotban, ellenfelemnek újból hatalma van fölöttetek, és ezt én nem vehetem el tőle. Magatoknak kell kiszakítanotok magatokat azzal, hogy szabad akaratotokat mindig felém irányítjátok. Ekkor az ellene való küzdelmekben összes világosság-beli lény támogat és segít, mert mind azt akarja, hogy szabaddá váljatok attól, aki egyedüli oka a földi világ keletkezésének, mert lehúzott benneteket a mélybe. Vízont a döntést, hogy melyik úrhoz akartok tartozni, magatoknak kell meghozni, és az Örökkévalóságban egyedül a magatok döntése határozza meg sorsotokat.

Ámen.

Az ember hajlamos azt hinni, hogy az Isten őt a hibáival, vétkeivel, tehetetlenségével együtt teremtetten - ha egyáltalán hiszi, hogy az Isten teremtetten. Nem lehetne sem szeretetet, sem bölcsességet feltételezni arról a Teremőről, aki ilyen lényeket teremten. Ekkor minden ember egy hibákkal teli lény produktuma lenne, aki a lényeket hangulatból teremtetten - de hogy tökéletes lenne, azt nem lehet elmondani róla. Aki ilyen gondolatokat táplál magában, abból hiányzik minden világosság, téves fogalma van saját Teremőjéről. A teremten folyamatában az emberi lét csak egy szakasz, habár a legfontosabb állapot, mert ez idő alatt teszi meg azt az akarati döntést, hogy elérje az őszállapotot - tehát amilyennek Isten megteremtetten.

Mindenkinek tisztában kell lenni azzal, hogy a legtökéletesebb lényből való keletkezés egyúttal a legnagyobb tökéletesség állapotát is jelenti. Most abban az állapotban vagytok, amit magatok teremtettenek magatoknak, tehát nem öröktől való Teremőtök akarata. Azzal is tisztában kell lennetek, hogy ez egy közbülső állapot, amit a magatok fordított irányú akaratával hoztatok létre, de amit visszaváltoztathattok az őszállapotra, ha az akarat készséges rá. Ezért kell küzdenetek minden hibátok és vétkeitek ellen. El kell indulnotok, hogy megváltozzatok, és olyan állapotot teremtetten, amikor minden hibát erőnné változtattok. Akkor a teljesen isten-ellenes viszonyban olyan változás megy végbe, amely Isten közelébe helyez, és közeledtek az őszállapothoz, amelyben voltatok.

Az emberi létet nem lehet lezártak tekinteni. Tudatában kell lenni, hogy volt egy "előtte", és lesz egy "utána". De ha minden formától meg akartok szabadulni, az erre vonatkozó döntést az ember-lét alatt kell megtenni. Ellenkező esetben visszaestek egy olyan szakaszba, amelyet már rég meghaladtatok. De azt soha ne higgyétek, hogy egy teremő hatalom "véletlenül létrejött" terméke vagytok - aki önkényesen, több kevesebb hibával hozott létre. El kell hinnenetek, hogy ez a teremő hatalom a legtökéletesebb szeretet és bölcsesség. Aki egyetlen célból teremtetten benneteket: hogy belétek sugározhasa szeretetét, azaz önmagát. De a lények ezt megakadályozták. Visszautasították a szeretetet, és ezzel önmaguk ellenkezőjére fordultak. Azok lettek akik ti most vagytok - emberek - mindig azzal a céllal, hogy egykori önmagukat elérjék.

Tehát földi időtöket csak átmenetinek tekintsétek, mely alatt közelebb kerülhettek az isteni Tervben előrelátott visszatéréshez. Ez majd elvezet az eredeti állapothoz, hiszen a teremő-erőtől a legnagyobb tökéletességgel indultatok. Tisztában kell lennetek vele, hogy a földi életben minden erőtet megfeszítve kell a rossz szokások és bűnök ellen küzdeni, mert az akadályozza egyesületeket Öröktől való Teremőtökkel. De végtelenül boldogok lesztek, ha az egyesülés sikerül. Ha sikerül átalakulnotok szeretetté, akkor újból felfoghatjátok Atyátok szeretetének sugárzását, és boldogságotokat ez hozza létre. Egyedül az legyen a célotok, hogy ismét azok legyetek, akik kezdetben voltatok, tehát Istentől kilépett, a legmagasabb tökéletesség fokán álló lények.

Ámen.

Magyarázat az „emberi lét” -ről

B.D. No. 8945
27. február 1965

Már végtelenül hosszú idő óta tartózkodtok a Földön, akár örökkévalóságnak is mondhatnátok. Rajta a hosszú utat nem úgy tettétek meg, mint éntudatú őszszellem, hanem mint egy igen parányi részecske - és a cél az volt, hogy visszakerüljétek abba az őszállapotba, amelyben kezdetben voltatok.

Tehát ha átgondoljátok, hogy mindenfajta teremtményen keresztülvándoroltatok - mert amit láttok, és ami mint a teremten egy dolga körülöttetek van, abban mindben egy belőlem való erő-szikrának kell lenni, e nélkül nem maradhatna fönn - tehát, ha ezt átgondoljátok, akkor ezeket a dolgokat mint tőlem kisugárzott szellemit kell szemlélnetek, amely kapcsolatát velem akaratlan megszakította. De mert nem mulandó, egyszer újból kapcsolatba kell lépnie velem - mert ez törvény, és az is marad, hogy egyszer minden kisugárzott erő visszatér hozzám.

Az emberi állapotot - mint fejlődési szakaszt - majd akkor értékelitek helyesen, amikor velem tudatosan helyreállítjátok a kapcsolatot. Körülöttetek minden arra figyelmeztet, hogy az utolsó cél elérésére törekedjétek - hacsak nem akarjátok a teremtesen való átvándorlást megismételni. Ettől segítségével megszabadulhattok. És hogy ez valóban így van, azt hinnetek kell, mert a belőlem való Szellemen keresztül jut hozzátok az ismeret - de bizonyítani nem lehet. Viszont csak így érthető meg az egész Teremtés. Azok a kevesek, akiknek a szíve nyitott, az egyetlen magyarázatot ebben látják. Végtelen szeretetemet, fölülmúlhatatlan bölcsességemet, és végtelen hatalmamot látják benne. És nem kételkednek abban, hogy ez így van.

De sokkal-sokkal többen vannak a szellemi sötétségben élő emberek. Nehéz nekik világossá tenni a földi élet felelősségét, és többnyire eredménytelen. Nekik újból végig kell járni a menetet az Új Föld teremtettségében - hacsak mint embereket korábban el nem hívom őket a Földről.

Ha a sötétségben élők egyszer komolyan foglalkoznának a gondolattal: ki vagyok? - honnan jöttem? - miért vagyok a Földön? - akkor megszámlálhatatlan világos lény adna nekik választ ezekre a kérdésekre. Ha kérdést feltennék, az egyik világos gondolat követné a másikat, és eltűnne a sötétségük.

De addig nincs bennetek felelősségtudat, ami egy kicsi fény ki nem gyullad bennetek arról, hogy az ember földi élete egy fejlődési folyamat utolsó állomása, ami egy végtelenül hosszú előfejlődés után következett. Ha ezt az életet nem szeretetben töltitek el, fennállhat a veszély, hogy csak üresjárat volt. De ha szeretetben éltek le, elérték célokat, és nem számít hogy a hosszú előéletéről nem tudtok semmit. Hogy a Földön kiérlelődjétek, ahhoz csak szeretetre van szükség.

De a vég előtti utolsó időben elhidegül a szeretet az emberek között - ezért az értelmekhez szólok, amikor elétek tárom a hosszú előéletet, és egyszer majd tisztán értelem szerint is megmagyarázom a Teremtés lassú fejlődését. Ezzel az a célom, hogy gondolkodni kezdjétek, vajon Istenetek és Teremtőtök milyen céllal tette ezt? Csak gondolkodásra akarok indítani bennetek, mert akkor bekapcsolódhatnak a világosság lényei is, kérdéseitekre gondolati válaszokat adhatnak.

De ha nincs szeretet már az emberekben, a komoly megfontolástól is vonakodnak - akkor nincs már reményük a megmenekülésre. Akkor feltétlenül életbe lép a törvény, amely az anyagba való belenemzödést mondja. Küzdelmem a lelkekért mindvégig nem csökken. Ahol az akarat megváltoztatásának a lehetősége fennáll, oda a kegyelmek áradatát zúdítom, hogy még az utolsó pillanatban is növeljem a felismerésre jutók számát. Tehát hogy tőlem indultak, és most újra vissza szeretnének hozzám térni. Akik elérték a földi élet célját, és most bemennek a Világosság Birodalmába - akik az enyéme, és azok is akarnak maradni.

Ámen.

A gonosz munkálkodása ellen csak az ima nyújt védelmet

B.D. No. 8955

15. március 1965

Minél inkább közeledünk a véghez, annál hevesebb lesz ellenfelem munkálkodása. Ezt valamennyien érzitek majd, mert nem lesz nap, hogy ne hozzon valami nyugtalanítót, vagy másképpen éreztek valami alattomoságot. Nem segít más, csak az, ha imádkoztok. Ha velem léptek kapcsolatba, aki a gonosz felett is Úr, aki legyőzte a kereszthalál által. A bensőséges ima újra visszaadja benső békéteket, amittől meg akar szabadulni.

Ilyenkor forduljatok hozzám, és akkor hatalma megtörik, akármennyire fáradozik is, hogy nyugtalanságba taszítson. Mindig hevesebbek lesznek a küzdelmek vele, mert nem hagyja abba, hogy szorongasson benneteket, és ismételten csak azt tudom mondani, hogy egyedül az ima véd meg tőle. Mert az imával azt tanúsítjátok, hogy engem kerestek, és tőle meg akartok szabadulni. Ekkor hatalmamot felhasználhatom ellene, megakadályozhatom, hogy folytassa szorongatásokat, mert akaratotok kinyilvánításával nekem erre jogot adtok.

Az utolsó időben dühöngése mindig erősebb lesz, de az enyémenél mégsem lesz eredménye — azoknál, kik bensőségesen hívnak, és oltalmamat kérik. Kiket védenék meg szívesebben, mint az enyémekeket, kik mindig velem akarnak kapcsolatban lenni, és akik felajánlották szolgálataikat? Csak hinni kell, nekem fölötte is hatalmam van. Nem vagytok védelem nélkül kiszolgáltatva neki, és lesz erőtok hogy támadását mindig kivédjétek.

Ezt az erőt szavaimból szerezzétek meg magatoknak, folyton mélyedjétek el szavaimban, és világosság lesz körülöttetek, mitől ő menekül, és ti megszabadultok tőle. Többé ne engedjétek, hogy a világ fogságába jussatok, mert akkor nyílást talál, ahol be tud férközni, és a saját javaival csalogat. Akkor bizonyos hatalma is van fölöttetek, de ti ezt nem ismeritek fel, mert elámít benneteket.

Én pedig ekkor nem jöhetek segíségekre, mert magatok adtátok kezébe magatokat, és engem elfeledtetek. Ekkor már küzdenetek kell a benső kapcsolatért, csak ekkor tapasztaljátok majd meg, mit jelent ha valaki eloldódik tőlem, mert ő szilárdan megtartja ami egyszer tulajdonába került. Mégse ejtek el senkit aki komolyan kívánczik utánam, csak erős küzdelme lesz majd, hogy újra elérje azt a fokot, ahol már egyszer állt. Elővigyázatosak legyetek, hogy az ellenfél ne kaphasson hatalmat fölöttetek, hívjatok mikor süszkshelyzetben vagytok, mert én mindig kész vagyok segíteni, ha ez a kérés szívetekből érkezik. Csak ne engedjétek, hogy a világ úrrá legyen fölöttetek, mert akkor az szolgál ki benneteket, aki ennek a világnak az ura, és én már csak arra várhatok, amíg ti újra megtaláljátok visszafelé az utat hozzám.

Ámen.

Húsvétvasárnap

B.D. No. 8965

18. április 1965

Jézus végbevitte értetek a legmélyebb szeretet és irgalom művét, mert nagy szeretete el akarta törölni bűneiteket. E nélkül az ösbűn örökre elzárta volna előttetek a Világosság Birodalmát, azaz a Mennyországot.

A Megváltástok Művét teljes tudatossággal kell elfogadnotok, megvallva, hogy nagy bűnt követtetek el, és most meg akartok szabadulni tőle. Mert leírhatatlan az a szenvedés, amit az ember Jézus értetek szenvedett, amíg a megváltást a kereszthalál végbevitte. Végtelen szeretete a legnagyobb kínokeket vette magára, mert szellemi nyomoruk miatt szerencsétlen testvéreink akart segíteni. Kínjait soha meg nem értitek, mert felmérhetetlenek, és csak a benne élő szeretet adott erőt, hogy elviselje.

De a vétkeket csak ilyen áldozattal engesztelhetette ki: testének-lelkének olyan mértékű szenvedést kellett elviselnie, ami minden más embernek elviselhetetlen lett volna. Ezért az emberek szenvedését nem lehet összehasonlítani vele, mert azoknál a szenvedés főképp a testet érinti, de Jézus a szenvedést inkább lélekben érezte. Az messzemenően rosszabb, és megközelítően sem lehet leírni. Mintegy az egykori bűnöket szenvedte át - hogy visszautasították a szeretetet, a szeretet erejét, és az erőtlen lélek kínjait is magára vette, mert az egykori bűn annak a következménye volt. Mindezt nála is óriási gyengeségben mutatkozott, miközben a lélek leírhatatlanul szenvedett.

De szeretete hatalmas volt, és mindezt magára vette, hogy engesztelje Istent mindenkiért, akik elfogadják majd a Megváltás Művét; akik vissza akarnak majd térni az Atyához, akitől szabad akarattal elmentek. Jézus egész életútja tele volt kinnal, mert a világos-látás pillanataiban látta, hogyan fejezi majd be életét. Előre látott már minden szenvedést és rettenetet, de nem tudta lerázni magáról - hiszen a maga akaratából járta ezt az utat, és ismerte a végső célt is - azt, hogy a bukott testvéreket akarta megváltani egy mérhetetlen bűn terhétől. És ennek a vétkeknek a nagysága adott erőt neki, hogy az utat végigjárja.

Földi életének utolsó napja annyira keserű volt, hogy már majdnem elhagyta ereje, és ezért így imádkozott: "Atyám, ha akarod vedd el tőlem e kelyhet; mindazonáltal ne az én, hanem a te akaratod legyen meg". A szerencsétlen testvéreink iránt érzett szeretete mindig nagyobb volt, és ennek a szeretetnek az ereje ami betöltötte, mindig elfogadtatta vele sorsát is. Bár ezt a sorsot elfordíthatta volna magától, de Ő bensőségesen mindig azért imádkozott, hogy ne kelljen kudarcot vallania.

De a szenvedések már a keresztre feszítés előtt is felmérhetetlenek voltak. Ezeket elviselni csak úgy tudta, a hatalmas szeretetet csak arra használta, hogy annak erejével mindezt elviselje. Mert "mint ember" szenvedett, mégha maga a Szeretet volt is benne. De a Szeretet visszavonta magát, míg ki nem mondta a szót: "Beteljesedett!"

Jézus kereszthalálát folyton az emberek szeme elé kell vinni, hogy az ember Jézus hatalmas szeretetét felismerjék. Mert az egykori ősbűn eltörlését csak a szeretet vihette végbe - a bűn ugyanis abból állt, hogy a lények épp a szeretet ellen vétkeztek.

A fény egyik lelke azért szállt a Földre, mert csak egy ilyen lélek tudta létrehozni a szeretetnek ezt a fokát - és mert ebben a szeretet-lélekben maga Isten manifesztálódhatott, és teljes egészében benne lakott. Ezért ezt az áldozatot maga a Szeretet hozta meg. Mégis egy szenvedőképessé ember munkája volt - de Isten nem tudott szenvedni. Ezért olyan nagy jelentőségű a kereszthalál, és szabad elhatározással el is kell ismerni ezt. Igaz, hogy az ember Jézus a múlt, a jelen, és a jövő minden emberéért meghozta az áldozatot - de elsősorban maga az ember határozza el, jelent-e valamit neki az egykori nagy büntől való megváltottsága. És ezáltal a Jézus Krisztushoz való beállítottsága a legfontosabb, mert üdvössége attól függ, hogyan viszonylik Jézushoz, és Megváltó Művéhez. Nem lehet titeket embereket elég behatóan arra figyelmeztetni, nehogy vissza utasítsátok Jézus Krisztust! Ismerjétek el őt, és Megváltó Munkáját! Akarjatok megszabadulni az ősbűntől, hogy testi halálotok után beléphessetek a Világosság Birodalmába.

Ámen.

Jézus feltámadása

B.D. No. 8966

19. április 1965

Akik nem hisznek Jézusban és földi missziójában, azok kételkednek feltámadásomban is. Bizonyítékokat pedig már valóban nem lehet rá hozni, hogy minden úgy történt, ahogyan arról tanítványaim tudósítottak. Bár megingott a hitük bennem, és hatalmamban, azoknál is, akik annyiféle csodát éltek át velem. Már senki sem bízott bennem teljesen, mindegyikük csak azt látta, semmit sem tettem az engem fogságukba vevő banda ellen. Félelem lopózott a szívekbe, megteszik velem amit akarnak, és én nem használom hatalmamot, és a poroszlokat nem tartom vissza szándékuktól.

Ezért harmadnapon a feltámadásomban sem hittek. És mikor az emberek beszéltek, érthetőbb volt nekik is, hogy elloptak síromból, hadd keletkezzen legenda rólam, hogy feltámadtam a halálból. Tanítványaimnál is hitetlenséggel találkoztam. Nem tudtak a megváltás nagy jelentőségéről, tehát azt sem tudták, mindennek így kellett történni, ahogy történt.

Mert akik nem hitték, hogy mint Isten Fia, fönről szálltam alá, azoknak nem jelenhettem meg, mert ez hitre való kényszerítés lett volna, amit soha nem akartam megtenni. Aki halálot a kereszten maga is átélte, annak engem és Megváltásom Művét szabadon kellett megvallani, mert e nélkül nem lehetett megbocsátani az ősbűnt.

Tanítványaimnál elég volt, ha sebeimet megmutattam - és felismertek. Emlékeztek szavaimra: "Bontsátok le e templomot, és harmadnapra felépítem azt!" De később ez a probléma vitásabb lett, mert már senki nem volt aki átélte Megváltó Művem, és mindenkinek hinni kellett azt, amit rólam tudósítottak. A jelen embereitől pedig még erősebb hitet követel, hogy halottaimból valóban feltámadtam-e, és testem hogyan szellemült át - mert csak azért vált láthatóvá. Őket meg kell erősíteni szándékukban, közük ki kell vinni szeretet-tanításomat, és különösen meg kell magyarázni Megváltásom Művét.

A test átszellemítésében majd mindenki hisz, aki Szellemem által már mélyebb tanítást kapott. Őbennük már lesz megértés Megváltó Munkám iránt, amit mint ember vittem végbe. Mert őket már Szellemem vezette be ebbe az ismeretbe, és sem feltámadásom, sem Megváltásom Művébe vetett hitüktől már senki sem rabolhatja meg őket. Minden évről ismernek már választ, hogy az lehetetlen, mert az ember végső célja, hogy már a földön ugyanúgy átszellemüljön. Így ugyanaz megtörténhet az ő testükkel is.

De aki tisztán földi módon gondolkodik, annak a bizonyítékok sem használnak, viszont már meg sem szerezhetők. A Jézus Krisztusban, és Megváltó Művében való hit mindinkább eltűnik, mert arról Isten ellenfele gondoskodik. Az Jézusban mindig ellenfelét látja, aki el akarja tőle hódítani a lelkeket - és ez sikerül is neki. Viszont én mindig gondoskodom róla, hogy a kereszttáldozatról az emberek helyes ismereteket, és megokolást kapjanak. Olyan embereket ébresztek, akik mély meggyőződéssel képviselik Jézust, akik mindig csak arra hallgatnak, amit Szellemem közvetít. Hitük ezért szilárd az én feltámadásomban, és azt semmi meg nem rendíti. Akik készségesen hisznek, azokhoz Szellemem által mindig elvezetem az ismereteket - ami igazság, mert én nem adhatok mást nekik, csak az igazságot.

Ámen.

Ismeret a szellemi-tevékenység folyamatáról

B.D. No. 8967

21. április 1965

Valóban átnyújtom nektek a földi életre szükséges tudást. Csak nyissátok ki szíveteket, és akarjatok értem és Országomért dolgozni. Ne nyomasszon a gondolat, ha nem kaptok azokról a területekről ismeretet, amelyek a lélek számára érdektelenek az utolsó időkben.

Jelenleg sokkal fontosabb, hogy az emberek amilyen hamar csak lehet, eleven hitre jussanak; ismerjék a Megváltás művének jelentőségét és okát; megtapasztalják a szeretet erejét és kihatását, mert örök sorsuk ezektől függ.

Ezeket az ismereteket most ezért vezetem a földre. Habár a teremtés titkait is leleplezem, de ez kinyilatkoztatásaimnak csak csekély része - épp azért, mert most nem ez a legfontosabb ismeret. Viszont kidomborítom az egykor tőlem indult lények megteremtését, mert ott tévedések kerültek az ismeretekbe, amelyek fölöttébb fontosak és helyesbíteni kell. Szőlőmunkásaimnak azt a feladatot adtam, terjesszék az emberek között mindazt, amire mint ismeretre a végidőben szükség van, mert az menekülést hoz nekik. Tudniuk kell, hogy EGY feláldozta magát értük. Ezért ösbűnűkről tudniuk kell, és azt is kell tudniuk, hogy egyedül ők ezt nem képesek eltörölni. Tehát ahhoz az EGYHEZ kell fordulniuk, aki megmentette őket. Természetes, hogy őt el is kell ismerniük, különben nem mehet végbe rajtuk a megváltottságuk.

Ti, akik szavaimat fogadjátok mindezen összefüggések között sokatmondó magyarázatokat is adhattok, felkészíthetitek őket a végre - amelyet általatok mint közelít hirdettem meg. Azt is megmondhatjátok, hogy csak a szeretetben való élés alakíthatja a végidőt eredményesre. Azonkívül, hogy nem kell félniük ha ezeket a parancsaimat teljesítik és önszeretetüket önzetlen felebaráti szeretetre változtatják. Közölhetitek velük a testi halál után a lélek továbbélését is. Bár ezt csak kevesen fogadják el. Viszont meggyőződéssel képviselhetitek, mert szolgálaim tőlem kapták erről az ismeretet. Ugyanúgy Szellemem munkálkodására is juthattok. De ez lesz a legnehezebb, ebben alig egy-két ember hisz azok közül, akik még Szellemüket nem ébresztették föl magukban, és ezért a Szellem tevékenysége hihetetlen nekik.

Még azoknak az embereknek sincs erre megértésük, akik az írást olvassák. Ha volna, valóban könnyű lenne az igazságot az emberekhez vezetni, mert érthető lenne nekik a Szellem munkálkodásának a folyamata és minden további nélkül elfogadnák, amit mondotok, majd helyes gondolatok között élnének. Az ebben való hitet minden embernek magának kell megtalálni - ezt megint csak a szeretet hozza létre. Ezért a legfontosabb, hogy az embereket a szeretet élésére buzdítsátok és tegyétek világossá nekik ennek a kihatását. Ugyanúgy említsétek meg a szeretet-nélküli élet kihatásait - amely a biztos szellemi halált vonja maga után.

Hogy a földön mondott szavainak mekkora jelentősége van, azt még a vezetőemberek sem tudják kellőképpen megérteni. Vakon járnak és prédikálnak. Üdvösséget akarnak vinni az embereknek, de csak hiszik, hogy azt hozzák, mert elmennek a legfölségesebb - az én direkt a magasból hozzájuk intézett szavai mellett, amely minden megoldatlan kérdésre magyarázatot adna. Meghívottaknak érzik magukat és mégis vak vezető, akik senkinek sem tudnak világosságot adni.

Ezért kicsi lesz azoknak a száma, akiket meg tudtok nyerni szavaimnak és nekem. Akiknek a tiszta igazságot közvetíthetitek, és akiknek épp ezért nem lesz félnivalójuk a végidő bekövetkeztével. De az emberek ebben sem hisznek, még a távolba helyezik. És majd meglepődnek, mert nem készülnek föl rá. Bejelentéseimre sem ügyelnek, így a vég bekövetkezését ijedelemmel várják. A teremtés dolgaiba lesznek ismét száműzve az Új Földön. Hacsak nem irgalmazok nekik, és már idő előtt elhívom őket a földről. Akkor még lesz lehetőségük, hogy a túlvilágon Jézus Krisztushoz jussanak, aki az embereket a bűntől és haláltól megváltotta.

Ámen.

A hit és szeretet elvezet az Istennel való egyesüléshez

B.D. No. 8974

12. május 1965

Aszellem kiömlésének folyamata. Szemmel láthatóan fel kel ismernetek, hogy vezetlek benneteket, ha azt a sok szívet amit összekötök, nem tekintitek olyannak, mint ami tőletek indult ki. Én ismerem a szíveket, akikhez nektek még szólnotok kell, és valóban nem hagyok ki senkit. De rátok szükségem van mint közvetítőre, mert magam a legritkább esetben tudom az embereket megszólítani - különösen, amikor még ismeretlen nekik Szellemem munkálkodása, és útjukat nem veszik felém, hogy direkt megszólíthassam őket.

Ha az emberek ezt a folyamatot ismernék, egyszerűbb lenne a dolog, hogy az igazságot közvetíthessem nekik. De ellenfelem épp erről eltörölt minden világosságot és a "Szellem kiömlése" körül sötétséget terjesztett, amelyet mindig nehezebb áttörni, minél jobban közeledik a vég. Ennek ellenére egyes lelkekben még tudok munkálkodni, mert felgyulladt bennük a szeretet, tehát Szellemüket maguk lobbantották lángra és a magatokról szóló igazságot rajtuk keresztül közvetíthetem.

Engedem, hogy olyanokkal találjatok kapcsolatot, akik komolyan vágyódnak az igazságra. Ti csak szolgáljatok nekem hűségesen és lelkiismeretesen és minden kapcsolatnak meglesz a hatása, mert aki egyszer az igazság birtokába került, az tanúskodik róla. Szavam erejének ez a hatása és értem és Birodalmamért fáradhatatlan munkára ösztönöz. Minden szolga munkáját megáldom, ha értem végzi.

Egyedül én tudom, az igazságot kihez kell még elvinni; egyedül én ismerem az erre nyitott szíveket; és valóban nem tartom vissza az igazságot senkitől, ha komolyan vágyódik rá. És ti, akik direkt kapjátok szavaimat, ti mindig érzésetek szerint cselekedjete, amely arra indít, hogy épp azt mondjátok embertársatoknak, ami értékes számára, amiről kérdései vannak, és amelyekre én rajtatok keresztül válaszolok. Engem mindig arra kérjete, hogy helyesen vezessem gondolataitokat és támogatásomba vetett hittel tegyetek eleget benső késztetéseteknek, mert az az én hangom, amelyet nem tehettek meg nem hallottá.

Értem és Országomért végzett munkátokon mindig rajta lesz áldásom, mert ennél semmi nincs fontosabb. A tiszta igazságot ki kell vinni a világba. Egyedül én adhatom meg ezt az igazságot, de amit mégis vizsgáljon ki minden ember, hogy honnan ered. De ez csak kevesek füléhez ér el. Olyanokhoz, akiknek nincs más vágyuk csak az, hogy az igazságban éljenek. Ezért vezetem utatokba őket és megengedem, hogy rátok találjanak, hogy magam szólhassak hozzájuk és tudom, hogy meghallgatnak.

Ámen.

A megvilágosult gondolkodás is a "Szellem tevékenység" jele

B.D. No. 8979

22. május 1965

Hangom az egész Végtelenségben felhangzik - mindenütt, ahol én-tudatú szellemi lény van. És teljesen mindegy, hogy azok földi emberek-e, vagy Világosság-beli lények, a Szellemi Birodalomban mindenütt, ahol szeretetem sugárzására a lények megnyílnak.

Mindenkit megszólítok, mert szeretetem sugárzása boldogságot okoz. Bár a Földön az emberek nem tudják a maga mélységében felfogni, de minden érettebb lény, számára fölöttébb boldogító. Szavaimon át mindenkivel kapcsolatban állok, szavaimat direkt vagy indirekt mindenkihez eljuttatom - ismeretet vezetek mindenkihez. Legvilágosabb ismeretet adok a Végtelenség kormányzásáról, és benne való munkálkodásomról. Ezáltal folyton jobban szeretnek - és érzik, hogy én is szeretem őket. És boldogságuknak nem lesz vége, mert soha nem lesz vége, hogy szeretetemet rájuk sugározzam.

Amikor a Földön most játszódik le a folyamat, hogy szavaimat az emberek befogadják, akkor már visszavonhatatlanul végbe kellett mennie az ősbűntől való megváltásnak. Tehát a Jézus Krisztusi megváltásnak ezt meg kellett előznie, mert e nélkül az ember számára lehetetlen volna, hogy befogadja szavaimat. Valamint az is, hogy a Világosság-beli lények szavaimat az emberek gondolataira átvigyék, azokéra, akik szeretetben élnek, de Szellemem direkt tevékenységében nem hisznek, mert még nem figyelnek a magukban nagyon halkán megszólaló hangra.

Csak az kell, hogy a szeretet felgyulladjon - tehát hogy a Világosság-beli lények tiszta és az igazságnak megfelelő gondolkodásmódba helyezhessék őket. Ekkor az ember gondolkodás-menete természetes formában ugyanolyan lesz, mint a szöbefogadó emberé. Viszont maga az ember, akiben szavam felhangzik, nem képes érezni azt a boldogságot, mint amit szavam a fény-világban okoz; de csak azért, mert még a Földön él, ahol ilyen boldogságban nem részesülhet, mert az a Földön való további munkálkodásra képtelenné tenné. Ennek ellenére a legnagyobb jelentőségű folyamat, amikor valaki olyan edénnyé alakítja magát; amely felfogja a szellemi világ áramlatát, aki ezzel embertársait is él akarja látni, azokat, akiknek még nincs meg velem az a bensőséges kapcsolatuk, hogy hangomat hallhassák, pedig ennek a szeretet-erőnek a kiindulása én vagyok.

De akik a fényben vannak, mind megmozdulnak és kapcsolatot akarnak teremteni a szellemi üzenetek közvetítőivel. Ők a fényvilágtól mindig támogatást kapnak; mert mindannyian összetartanak, akiken szeretetem átsugározhat. Mert ebből egy lény sem zárhatja ki magát, aki valamikor a fény követe volt - egy ember, aki engedte, hogy isteni szeretetem áramlata beléje folyhasson.

Az ilyen már a Szellemi Birodalommal van kapcsolatban, a Földön már csak a misszióját teljesíti - amit maga is úgy vett át, mint a világosság egyik szelleme.

Láthatjátok tehát, hogy a világosságnak földre sugárzása egy olyan dolog, amely csak azért megy ritkán végbe, mert csak ritkán akad valaki, aki a kapcsolatot tudatosan hozza létre velem. Holott az emberek gyakran mozognak az igazságban, csak nem találják rá a bizonyítékot, hogy helyesen gondolkodnak. Mindenhol sugárzik a világosság, ahol felgyulladt a szeretet, és ezért a gondolati azonosság létrejön. Ennek ellenére mindig a főntről érkező szavam lesz a mértékadó, amelyen lemérhetitek és ellenőrizhetitek gondolataitok helyességét. Mert az utolsó időben igen nagy zűrzavar lesz az emberek között. És ellenfelem ért hozzá, hogy kételkedésekbe döntsön; és ekkor vegyétek kézbe direkt szavaimat, hogy az azonosságot megállapítsátok. Ekkor a szeretetben-élés kihatásaként megtapasztalhatjátok az igazságot is, mert "aki megmarad a szeretetben, az bennem marad, és én benne". Tehát nem gondolkodhat tévesen, mert magam vagyok benne és vele.

Így hát az emberiség soha nincs magára hagyva; én és a fényvilág folytonosan gondját viseljük. Csak fordítsák helyes irányba akarataikat, hogy a helyes úton biztonságosan lehessen őket vezetni. Szavam, amely világosságot ad - mindig és örökké felhangzik, és mindig lesznek emberek, akik fel tudják fogni a Világosság-beli lények pedig mindig annak terjesztését szorgalmazzák, ami őket annyira boldoggá teszi. Készséges emberek is lesznek mindig, akik nyitottak arra amit tőlem, vagy fény-követek útján közvetítenek nekik. Mert a SZÓ, szeretet-erőm kisugárzása, egész teljességgel "ÉN MAGAM" vagyok; a lélek tápláló anyaga, a Testem és Vérem, amit azoknak adok, akik kapcsolatban akarnak velem lenni, és akiknek a legnagyobb boldogságot jelenti, hogy hozzájuk vezetem azt, amit senki más - csak én magam adhatok nekik.

Ámen.

Töletek csak azt kérem, engedjétek, hogy szeretetemet rátok sugározhassam; így Szellememet kiönthetem fölétek és az bevezet minden igazságba. Azt kérem, szabad akarattal nyíljatok meg, hogy azzal a tudással boldogíthassalak, amelynek birtokában voltatok, de szabadon lemondtatok róla. Annyira egyszerű megérteni, az egykori bűnt azzal kell megszüntetni, hogy újból szeretettel vagytok irántam, mert egykor felmondtatok nekem. Engedjétek, hogy szeretetemet rátok sugározhassam mint akkor, amikor akaratilag még hozzám tartoztatok. Így ismét beléptek abba az ősállapotba, amely mondhatatlan boldogságot okozott nektek. És most újból boldogok lesztek, mert a legnagyobb boldogság, amit magatoknak készíthettek, ha érzitek, hogy szeretlek. De ehhez szabad akaratra van szükség.

Ha Szellemem kiömölhet bennetek, újra az ismeret állapotába kerültök. Ezt Szellemem teszi, mert megnyitja tudásotokat, amely egykor annyira boldoggá tett. Akkor ismertetek minden összefüggést, amivel Istenetek és Atyátok kormányoz. Nem jártatok Szellemi vakságban, tudtátok, hogy a világosságban éltek - mert az igazság ismerete világosságot jelent. Most majd abban mozoghattok és az arra ösztönöz, hogy a világosságot továbbvezessétek oda, ahol még szellemi sötétség van.

A pillanattól kezdve, hogy megnyitjátok magatokat nekem, már tudatosan élitek a földi életet, mert határozottan és tisztán fölismeritek a célt, ami előttetek van és el kell érnetek. És el is éritek, mert mindig kaptok ahhoz erőt, amit a szellemi tevékenység megkíván. És ha gyengék vagytok is testileg, lelketek mégis örülhet az erőnek, mert mindennek jó hatása van, ami tőlem érkezik.

Vágyódástok majd a velem való végérvényes egyesülésre irányul, mert azon fáradoztok, hogy akaratomat teljesítsétek. Ez pedig mindig abból áll, hogy a szeretetben és minden erényben gyakoroljátok magatokat. Tehát, hogy lelketeket kiérleljétek. Egy magát nekem megnyitó edény számára a legnagyobb dolog, amit a földön elérhet, ha Szellemem kiömlik rá. Mert akkor már belépett Országomba, ismerete világít neki és szabad akaratból jutott közelebb ősállapotához; mert ha be van töltve Szellememmel az már feltételezi, hogy Jézus Krisztus megváltását is megkapta.

Ekkor ellenfelemtől szabadabbá lett, aki ugyan ismételten megkísértheti, de minden eredmény nélkül. A Szellem kiömlése nem beképzelés, mert az ember hatalmas tömegű ismerettel tudja bizonyítani. Olyan ismeretekkel, amelyek eddig nem voltak birtokában. Mindez benne szendereg minden emberben, csak fel kell ébreszteni. Viszont az ember is tudja, hogy helyesen gondolkodik, mikor ezt az ismeretet képviseli tudja, hogy saját Szelleme mondta neki és ezt a hitét már senki el nem rabolhatja tőle.

(1965. 06.) Aki lehetővé teszi, hogy Szellemem kiömölhessen föléje, az Birodalmam várományosa annak minden csodálatosságával. Megtette az utolsó lépést is, hogy bemehessen Birodalmamba, mert szabad akarattal létrehozta a kapcsolatot velem, az örök fény és erő forrásával. Önként belehelyezkedett abba az állapotba, amelyben tanítványaim voltak, amikor Szellemem átsugározta őket, és hangosan hirdetni kezdték az Evangéliumot. Ők sem tudnak hallgatni, és minden gyávaság nélkül arról beszélnek, hogy én megnyilvánulok bennük, majd hirdetik a szeretet Evangéliumát és teljesen Szellemi síkon mozognak. Meggyőződéssel mondják, hogy csak a tiszta igazságot hirdetik és maga Szellemem vezeti be őket ebbe.

Bár hosszú idő eltelt már, amióta tanítványaim magukon Szellemem kiömlését megtapasztalták. És azok a kevesek, akiknél azóta ez az esemény megismétlődött, szintén éppúgy meg vannak győződve az igazságról és kiállnak érte. Tehát azóta is gondoskodom, hogy nevemben tanítványok beszéljenek. Különösen most a végidőben, ahol már majdnem kihalt minden hit a Szellem tevékenységéről.

Ezeket a tanítványaimat is azzal a feladattal küldöm ki, hogy az igazságot adják tovább az arra készséges embereknek, ami csak belőlem és éppen Szellemem emberben való tevékenysége által juthat közismeretre. Hogy ti emberek a Szellem kiömlését tanítványaimnál egy egyszeri eseménynek tekintitek, hogy nem tudjátok, ez az esemény mindenkinek végbemehetne, akik mint a tanítványok,

szeretetben élnek - ez azt bizonyítja, hogy hiányzik belőletek a szeretet és ellenfelem befolyása alatt vagytok. Ő mindig azon van, hogy sötétségben tartson benneteket.

Ennek ellenére mindig voltak emberek, akik a világosságban éltek és komolyan vették, hogy az igazság talaján álljanak. És ezek csöndben dolgoztak is. De hamarosan már nem voltak hallgatók. Ellenfelem olyan nyilvánvalóan dolgozott ellenük, hogy pontosan azokat választotta a maga támaszának, akiknek tulajdonképpen az igazságot kellett volna képviselniük és akik hivatottnak gondolták magukat arra, hogy a tiszta igazságban mozogjanak és azt hirdessék. Így a "Szellemmel eltöltött emberek" mindig ellenségnek számítottak, mert hirdetett szellemi javaik nem egyeztek meg a maguk tanításaival.

És így is maradt. A tévedés mindig nagyobb teret kapott, mert nem figyeltek föl arra, amit az emberek Szellemem által kaptak. Végül már a Szellem munkálkodása is ismeretlenné vált az embereknél. Még az Írásokkal foglalkozók sem törődtek ezzel a problémával - amit pedig magával az Írással meg lehetett volna magyarázni. Így a Szellem kiömlését csak első tanítványaim számára ismerték el. Viszont ami az Írásban áll, az érvényes minden emberre. Mindenki belehelyezkedhet abba az állapotba, hogy megkapja ugyanazt a kegyelmet, amit az első tanítványok. Csak a szeretetben való élése legyen olyan, mint volt az apostoloké és uralkodjon benne a tiszta igazság utáni vágyakozás. Az majd megvilágosítja belülről - tehát "Szellemem majd munkálkodik" benne.

Ámen.

A lélek alvásáról szóló tanítás

B.D. No. 8991

7. június 1965

Mert főnről jövő szavaimért dolgozni is hajlandók vagytok, ez arra készítet, arról is adjak magyarázatot, eddig milyen tévedésben voltatok. Ez a lélek alvásáról szóló tanítás. Ez egy teljesen hamis képet nyújt a lélek állapotáról, amikor az a Szellemi Birodalomba jut. Ezt a tanítást azzal indokoljátok, hogy az Írásban nincs sehol szó a halhatatlan lélekről. Ezt egyetlen mondattal meg lehet cáfolni: "Aki bennem hisz, az az örökkévalóságban él." És az alvás a halál testvére. Tehát az alvó nem él majd, hanem halott lesz. Sötét éjszakában a halál állapotába esik, tehát nem lehet szó arról, hogy ÉLETBEN VAN AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGBAN.

Mindenki számára, aki ebben hisz, az a legrosszabb, hogy ebben a tudatban távozik a Földről. Való igaz, hogy minden ismeret hiányzik ekkor belőletek, és sokáig eltart, míg az ismeret egy kis derengésére is eljuttok. Mert ezzel az ismerettel valóban teljesen vakon mentek el erről a Földről, és odaát csak akkor kaptok valamelyes világosságot, ha a földi életet szeretetben töltöttétek el.

Amíg ettől a tévtantól odaát meg nem szabadultok, azt sem tudjátok majd, meghaltatok-e, mert az én-tudat állapotában érzitek magatokat. Az én-tudat jelenléte életet jelent, és úgy gondoljátok, csak másfajta vidéken vagytok. De nyugalomba örökké nem juttok - ahhoz a nyugalomhoz, amit nektek az alvás jelent. Így aztán ÉLTEK, de nem a boldogság állapotában, hanem egy megzavart gondolkodásmódban - ami annak a tanításnak a megfelelője, amit mint ember a Földön képviseltetek.

Mindörökké fennmarad minden, ami belőlem keletkezett, de a túlvilági birodalomban a halál állapotába juthat - és valamennyien ezt a halálállapotot választjátok, akik ezt a téves tanítást terjesztitek, és nem az életre törekedtek, ami a Szellemi Birodalomban a sorsotok lehetne. Mert az igazi élet ekkor kezdődik.

Természetesen feltételezve, hogy az életet szeretetben töltitek, és ettől a téves tanítástól megszabadultok. Még ha hiszitek is, hogy az ítélet napján feltámadtok, hogy mind felébrednek, akik a sírokban "nyugodnak", a ti sorsotok az lesz, hogy nem juttok előbb életre, míg ennek a tanításnak az értelmetlenségét be nem látjátok. Tehát létetek a túlvilágon olyan lesz, hogy tétlenségben - az alvás állapotában - várakoztok örök időken át, vagy ugyanolyan hosszú ideig mozogtok egy világban, amit a Földnek gondoltok, amit pedig már régen elhagytatok.

Ti emberek, akik ezt a téves tanítást képviselitek, nem tudjátok, micsoda rossz szellem hálójába estetek. Mérhetetlenül sok szeretetet kell létrehoznotok, hogy egyszer hirtelen felismerhessétek, hogyan van ez a valóságban. És még szerencséről beszélhetek, ha van a Földön egy értetek könyörgő lélek, akinek a segítségével a helyes ismeretre eljuttok. Mindig döntő a szeretet foka abban, hogy a Földről való távozástokkor villámgyors felismerésre juttok-e. Mikor nem hisztek a lélek "halhatatlanságában", azt sem hiszitek, hogy közvetítőt kaphattok a Szellemi Birodalomból, aki ismereteket nyújt. Ez nagyon hátrányos, mert ő megmagyarázná, hogy a túlvilágra jutó lelkek mind felfelé lépkednek. És akkor ezt a gondolatot, mint sátáni tanítást visszautasítanátok, mert csak az a célja, hogy a túlvilágon a magasabbra jutástól visszatartson - mert az hamarosan meghozná az igazi életet, amit egykor valamennyiteknek el kell érni.

Ámen.

Jézusa kereszthalál után alászállt a mélybe

B.D. No. 8999

20. június 1965

A mikor a földön voltam, folyton az volt a gondolatom, meg kell őriznem az embereket, nehogy belemerüljenek a legnagyobb sötétségbe, ami még az elő-pokolba való bejutásukat is lehetetlenné tenné. Ezért megállás nélkül a szeretetben való élest hirdettem nekik, mert ennek a tanításomnak ismeretében könnyebben hisznek Megváltásom Művében - és mentési munkálkodásom ezeknél az embereknél már sikerült.

Az emberek azonban még nagyon a földi világban éltek, a halál utáni továbbélésben csak kevesen hittek. De akik hittek, azok befogadták szeretettanításomat, engem könnyen felismertek, mert taníthattam őket, és azt mint igazságot el is fogadták. Akik engem "átéltek" - azoknak nagy része "megváltva" ment be Birodalmamba. De sokkal többen voltak, akik elzárkóztak tanításom elől, szeretetlenek maradtak, és magukra kellett venniük túlvilági sorsukat.

Kereszthalálom után a szellemeknek ebbe a birodalmába is bementem, és ott megválthattam azokat, akik az elő-pokolban voltak. Azokat az embereket, akik ugyan Istennek tetsző életet éltek, de a Világosság Birodalma még zárva volt előttük, mert az ősbűn még terhelte őket, viszont a Megváltás Művét csak haláluk után vittem végbe. Ezekhez mint az "ember Jézus" mentem, mert hitre nem lehetett őket kényszeríteni. A szenvedés alakjában léptem eléjük, ezért sokan megkérdezték: Ha te vagy a Messiás - akit megígérték - hatalmad mért nem akadályozta meg mindezt! Miért kellett a kereszten ezt a rettenetes halált elszenvedned? - Vártak már rám, akit megígérték nekik, mint Megváltójukat.

Ezek is teljesen szabadon választottak mellettem, vagy ellenem. És nem is volt nehéz meggyőzni őket, hogy én vagyok a megígért Messiás.

Most már a pokolra való leszállás következett.

Ebbe a területbe is beléptem, mert szintén el akartam vinni nekik az ősbűntől való megváltást. Ott már nem sikerült annyira meggyőzni a lelkeket, mert abban a formában jelentem meg előttük - mint akit "leverték" - akiknek semmiféle hatalmát nem fogadták el, és akit ezért nem akartak elismerni. De aki akart, az csatlakozhatott, és én megszabadítottam bilincseitől. És ismételten leszállok a mélybe, hogy kis világosságot gyújtsak mindenkinek. Így pillanatokra emlékeznek, hogy már megjelentem nekik, és ellenállásuk mindig gyöngül. Azok is megengedik, hogy szeretetemmel megváltssam őket, akik kezdetben visszautasítottak, és csak a gúny és gyűlölet szavait dobták rám.

Szeretetem nem haragtartó, szeretetem folyton azon igyekszik, hogy mind megmeneküljön, hogy senki se jusson annak bilincseibe, aki olyan sokáig megszállva tartotta őket, és ne legyen hiábavaló, hogy ezekért is végbevittem Megváltó Művem. De nem akadályozhatom meg ha nagy az ellenállásuk irántam, és minden fáradozásom hiábavaló. Senkit nem kényszerítek, hogy elismerjen, csak megadom mindenkinek a lehető legnagyobb lehetőséget, hogy eltaláljon a világosságra.

Az emberek is nagy segítséget tudnak nyújtani a lelkekért való imájukkal. Mert mindig eloldódnak egyesek akiket megérintett az ima hatalma, s el lehetett vezetni őket a világosságra. Ezek a lelkek nagy hálával csatlakoznak, és a mélyből további lelkeket csalogatnak elő, mert ismerik egymást, és tudják kinek milyen meggondolásai vannak, és a meggondolást igyekeznek megsemmisíteni.

Amikor már lehetőség van, hogy megismerjék Irgalmam legnagyobb Művét, akkor ők is magukba szállnak, és próbálnak engem elérni. És ekkor már biztos, hogy nagy bűnük is bocsánatot nyer, megnyílik számukra is a Világosság kapuja, és vége lesz a hosszú, kínos állapotnak. Akik nem hajlandók erre, végül is az új száműzetésbe jutnak, mert egyszer nekik is mint ember én-tudatra kell jutniuk, és döntést tehetnek mellettem. Így többször is megtehetik a földi menetet, és biztos, hogy a lények akarata egyszer megváltozik, és felém fordulnak: egyszer nekik is üt a megváltás órája.

Ámen.

Miért van ismételten újkinyilatkoztatás?

B.D. No. 9002

25. június 1965

Mivel az emberek akarata szabad - Isten szavát nem lehet a változtatásoktól megóvni. És a fordításokat sem végzik mindig szellemben felébredt emberek, tehát TÉVEDHETNEK. Az Újkinyilatkoztatások adásának az okát ebben lássátok. Az Újkinyilatkoztatások feladata, hogy helyreigazítsa a torzításokat és így, Isten szava igényt tarthasson a tiszta igazságra. Újkinyilatkoztatások nélkül lehetetlen volna a tévtanítások kiküszöbölése, különösen hogy az emberek ráhagyatkoztak, MAGAM óvom meg szavaimat a változtatásoktól.

De meg kell értenetek, az emberek szabad akarata ezt lehetetlenné teszi. Szabad akaratukat megkötötté soha nem tehetem, még akkor sem, ha a tiszta igazságról van szó. De az embereknek biztosítékot adtam, garantáltan az igazságban lesznek, ha erre vágyakoznak. Tehát ezek szerint nem hagyatkozhattok arra, hogy változtatás nélküli szellemi értéket kaptok, amikor "Isten szavát" predikáljátok. De én biztosítékot adok, hogy az igazságot kapjátok ha az igazságra VÁGYAKOZTOK. Igen, akkor még a prédikáló is irányítást kap a prédikációjában, akkor is, ha szelleme még nem ébredt fel, és gyakran nem azt mondja majd amit akart, HANEM SZÁJÁBA ÉN ADOM A SZAVAKAT - csak azért, mert egy ember komolyan vágyakozik, és az igazságnak megfelelő oktatást kér!

Ha ez a kívánság sok emberben felmerülne, és csak az igazságot akarnák tudni - akkor a prédikálók is hamarosan felismernék tévedéseiket. Jobban fáradoznának, hogy figyeljenek a benső hangra, amely másra tanítja őket.

Minden embernek van lehetősége, hogy "állítólagos" szavaimban megtalálja a hamisat, mert a szeretet megvilágosítja szellemét, és az csak a tiszta, hamisítatlan tudást fogadja be. Csak ekkor látja, milyen sokfelé rejtőzik tévedés, hol tudott az ellenfél dolgozni, mert az emberből hiányzott a szeretet világossága. Azt is tudja már, az ember csak az értelmével nem képes a problémák megoldására, ha nem kap támogatást a szellemétől. Rájön arra is, miért van helyreigazításokra szükség, amiket az Újkinyilatkoztatások formájában adok nektek. És ezért mindig és újra - ahogyan megígértem - kinyilatkoztatom magamat azoknak, akik szeretnek, és parancsaimat megtartják. Mert egy téves gondolat sok másikat von maga után, és a végén csak egy torzkép marad rólam, amely minden mást mutat, csak nem a JÓ, SZERETETTELJES ISTENT, AKI MINDENKINEK ATYJA KÍVAN LENNI! Éppen, mert már sok téves szellemi értéket vettetek magatokba, azért idegen nektek a szeretet istene. Távol vagytok tőle, nem ismeritek el Atyátoknak, és így nem is törekedtek feléje. Amit rólam tudtok, inkább arra alkalmas, hogy méginkább elidegenedjetek tőlem!

Én viszont szereteteket meg akarom nyerni, azért megragadok minden alkalmat, hogy beszélhessek veletek. Ha nem is közvetlenül, de olyan embereken keresztül, akik engedik hogy Szellemem bennük dolgozzon, és vagy közvetlen szavaimat vezetik hozzátok, vagy rendezett gondolkodásuk alapján, az igazságnak megfelelő oktatást tudnak adni. Nagyon fontos, hogy helyes gondolkodásmódba kapjatok bevezetést, és tudjátok, mit fogadhattok el, és mit utasítsatok vissza. Nehogy azt higgyétek, garanciátok van a helyes gondolkodásra, ha tudástokat a Könyvek Könyvéből

merítitek! Mivel nem alkalmazok kényszert az ember akaratára, nem akadályozhatom meg ha valaki hiányos tudása miatt saját jónak tartott véleménye szerint magyarázza az ebből a könyvből vett szellemi értéket. Mindenben szellemi értelmezés van elrejtve amit beszéltem, és ezt csak az emberben lévő szellem képes felismerni. Viszont a szellemet csak a szeretet képes életre ébreszteni, és ahogy megigértém utána már minden igazságba bevezeti.

Ámen.

A szellemi ismeretnek egyeznie kell a fentről levezetett szóval I.

B.D. No. 9003

28. június 1965

Az ismerettel bíró embernek nem könnyű feladat, hogy olyan embernek adja át az ismeretét, aki annyira meg van győződve a maga szellemi javainak igazságáról, hogy minden mást visszautasít. Ennek ellenére meg kell próbálni, mert ami belőlem indul ki olyan ereje van, hogy meggyőz minden igazságkereső embert.

De ez az erő nincs meg, ha a különféle világosság fokon álló lények nyilatkoznak meg. Ekkor az emberek nehezen ismerik fel az igazságot, mert a szellemvilágból érkező minden megnyilvánulásnak hitelt adnak - holott azokat ki kellene vizsgálni, és csak amikor megegyeznek fentről érkező szavaim tartalmával akkor fogadhatjátok el, hogy hiteles világosság-beli lények tevékenykednek. Ezért kell elfogadnotok a közvetlenül hozzátok vezetett szavaimat - és nem adhattok hitelt minden, a szellemvilágból érkező közlésnek, amit médiumon keresztül kaptok. Lehet hogy a médiumoknak megvan az a képességük, hogy magukba fogadják a szellemvilágból érkező közléseket. De az kérdéses, van-e elég lelki érettségük is, amit feltételként szabtam az ebből a birodalomból érkező üzenetek befogadásához. A nektek közvetített üzenet igazság fokának ez az egyedüli mércéje.

Ti emberek nem nagyon ismeritek ki magatokat a szellemi világban. Nem tudjátok, hogy megtévesztésekre hányszor nyúl közbe az ellenfél. Én nem akadályozhatom meg, mert hiányzik belőletek az igazság utáni vágy - pedig az igazság megszerzésére ez adja a garanciát. Én mindenképpen gondoskodom, hogy az embereknek világosságuk legyen, és ismerjék meg a testi halál utáni életet. Arról is gondoskodom, hogy bizonyítékot kapjanak, amelyeket azonban csak az fogad el, aki az igazság utáni vágyában ezt meg is szeretné tapasztalni, mert nem kényszerítő jellegű.

De mindig fennáll a veszély, hogy a szellemi birodalomból nem azok jelentkeznek akiket hívtok, hanem azok, akik csak alacsonyabb érettségi foknak megfelelően nyilatkoznak. Épp ezért minden fénysszellem óv benneteket a médiumok általi közlésektől - akik az alvás állapotában beszélnek - és mindig arra indítanak, hogy éber, tudatos állapotban legyetek az üzenetek befogadói. Ez kevés embernek sikerül, de mindig megadja a biztonságot, hogy Szellemem tanít közvetlen módon, és nektek nem kell félnetek semmi tévtanítástól.

Nem lehet hamisnak tekinteni minden üzenetet, ami akaratgyenge állapotban érkezik - viszont ki az közületek, aki ezt kivizsgálja? Közületek ki az, aki tudja ennél a lehetőségnél, hogy ha egy ember leadja az akaratát, hány rossz szellem akar szót kapni? A teljes valóságot nem garantálja semmi, ha csak olyan közlésekre hagyatkoztok, amelyek - bár a szellembirodalomból érkeznek - teljesen ellenőrizhetetlenek! Tiszta igazságot csak az ad, amit az "Istenből való Szellem" közvetít. Az pedig minden területről ad felvilágosítást, amit a többi szellemtől nem várhattok. Ezért minden világosságbeli lény arra indít benneteket, dolgozzatok magatokon, hogy olyan edénnyé váljatok, ahova "beleönthetem Szellememet".

Majd csak ekkor lehettek teljesen bizonyosak, hogy a tiszta igazság birtokában vagytok. Csak ekkor vezethető hozzátok egy mélyebb ismeret minden dolgok összefüggéséről - hogy megismerjétek létetek okát, tőlem való egykori elbukásotokat, és Jézus Krisztus Megváltó Művének óriási jelentőségét. Mindezeket csak én taníthatom - akkor is, ha ezt magas fényköveteken át vezetem a Földre. Közvetlenül rájuk sugárzok - tehát szavam általuk hangzik fel - amit épp úgy kell értékelni, mintha közvetlenül szólítanálak benneteket. Az így kapott ismeret mindent átölel, az egykor elbukottak visszavezetésének művét, megvilágítva azt is, mi volt elbukástok oka.

A világosság ellenhatása nem csak a Földön érezhető, hanem kiterjed a túlvilági birodalomra is, ahol az én tudatú lények még a szabad akarat birtokában vannak. Az ellenfél ezeket is maga felé akarja kormányozni - ez minden szándéka. Ezért számolnotok kell az ő hatásával is, mert legfontosabbnak tartja, hogy Jézus Krisztus megváltó tettét kételkedésnek tegye ki.

Ezért minden olyan közlést az Ő művének tekintetek, amelyben tagadják hogy Jézus Krisztus kereszthalálával megváltotta a világot a bűntől. Az ellenfél nagyon dolgozik, mert a legjelentőségtelegesebb dolog megértésétől akarja eltéríteni az embereket: hogy Jézus értetek, a bűneitekért halt meg a kereszten. Mert ha erről tévesen vagytok informálva, akkor nyert ügye van, akkor sikerült neki, a "megváltást" mint tévtanítást beállítani, és ezáltal lehetetlenné teszi a belépést a Világosság birodalmába.

Az én fentről jövő közvetlen kinyilatkoztatásaim erről más magyarázatot adnak. Egyedül ettől függ majdani boldogságtok: hogy egykori bűnötök adósságától, az ősbűntől - amelyet ti nem tudtok eltörölni - megváltást kaptatok-e. Amíg ez a súlyos kérdés nyitott számatokra, addig nem vagytok a teljes igazságban. Addig nincs más, mint hogy a legmagasabbhoz fordultok, és kéritek hogy maga oktasson benneteket. És én elfogadlak, és oktatlak ahogy megígérttem: "bevezetlek minden igazságba".

Ámen.

A szellemi ismeretnek egyeznie kell a fentről levezetett szóval II.

B.D. No. 9004

29. június 1965

Tiszta igazság csak az van érvényben, amit én vezetek hozzátok fentről. Tehát mindennek ezzel kell megegyeznie - ha igényt tart az igazságra. Igazság csak egy van - és az tőlem származik, és mindenkit boldoggá tesz, aki helyesen akar gondolkodni. Minden ami ezzel ellentétben van, nem tarthat számat az igazságra. Az általam közvetlenül adott igazság irányvonalai mindig ugyanazok. Ha ezt veszitek mértékül, mindig lemérhető, hogy egy ember az igazságban éle.

Amikor olyan ismeret jut hozzátok, ami okot ad a kételkedésre, elsőként fel kell tenni a kérdést: Akik ezt képviselik, milyen beállítottságuk van Jézus Krisztushoz, és Megváltó Művéhez? Én fentről jövő szavaimmal tiszta magyarázatot adtam, mit jelent az egész emberiségnek a Megváltás Műve. Nektek minden mást ezen kell lemérnetek, mert ha az emberek semmiféle ismeretet nem kapnak ezekről a dolgokról - nem is lehet igényt emelni, hogy mint tiszta igazság érvényesülhessen.

Hogy a Megváltás Művének létrehozó okát és jelentőségét megértsetek, tudnotok kell a szellemek bűnbeeséséről - mert ti magatok vagytok ezek a bukott szellemek. Szép és jó, ha az embereket meg akarjátok győzni, hogy a testi halál után van továbbélés. De ha nem ismertetitek meg velük, mi az oka emberré válásuknak, akkor nem adtatok elég ismeretet nekik, mert nem elég csak annyit tudni: úgy éljenek, hogy üdvösségre jussanak. A Jézus Krisztus által kapott MEGVÁLTÁS ismerete nélkül a Világosság birodalma nem nyílik meg senkinek. Örökkévalóságokig tévelyeghettek a túlvilági birodalomban, ha egy világosság-beli lény meg nem könyörül rajtatok, és el nem vezet ahhoz az ismerethez - amit a jelenlegi téves gondolkodástok miatt a Földön nem akartok elfogadni. Ebből következik, MINDEN EMBERNEK olyan edénnyé kell felkészítenie magát, hogy Isteni Szellemáramlatom beléje folyhasson. Ezt pedig csak a szeretet hozza létre, mert világosságot ad, és ez a belső világosság már igazi ismeret.

De ebben a szeretet nélküli világban ez aligha sikerülhet, ezért az emberek tömörüljenek egy olyan edény köré, amelyből az élet vize tisztán ömlik.

Hajoljatok le, és üdüljete fel általa, hogy legalább a legfontosabbat megtudjátok és befogadjátok: az ismeretet Jézus Krisztusról, és Megváltó Művéről. Ez fontos ismeret, és nem pótolható semmivel. Csak egy valaki adhatja meg az ősvétek bocsánatát - és az eltöröl minden vétkeket, amit az ember földi életében magára terhelyt.

Az ember Jézus missziója - tehát hogy feláldozta magát, és a vétkeket kereszthalálával kiegyenlítette - egy egyszeri tény, amit a múlt, a jelen, és a jövő emberéért vitt végbe. Az embereknek ezt mindig

újra meg kell említeni. Jézus életéről csak annyit tudni, hogy a legnagyobb tökéletességben élt - bár ez így volt - mégis kevés, mert ezzel még nem tudjátok kereszthalálának mély szellemi okát.

A Megváltás Művét el kell ismerni, mint a bűnössé vált szellem lények iránti legnagyobb irgalom tettét. Azért kell tőle bocsánatot kérni, mert az elismerés és a BOCSÁNATKÉRÉS AZ A KULCS ami a Világosság birodalmának kapuját megnyitja. Ez Jézus nélkül nem nyílna meg. Jézus az Isten iránti, és az elbukott testvérei iránti szeretetből kiengesztelte a nagy bűnt, ami az Isteni Szereteterő visszautasításából állt. Az ember erre a bűnre csak akkor kap bocsánatot, ha Jézus Krisztust elismeri a VILÁG MEGVÁLTÓJÁNAK. Előfeltétele pedig az általa tanított szeretetben élés. Hogy az ősbűntől való megváltottság létre is jöhessen - teljes tudatossággal el kell fogadni a Megváltás Művének kegyelmeit.

Ezekről a dolgokról ismételtelen kell beszélni, és újra és újra tudomástokra kell hozni. Nem elég Jézus tanítását megismerni, hanem töltsön el bennetek a vágy, hogy az ősbűntől megváltást kapjatok. Mindehhez hozzásegít, ha már előzőleg is szeretetben éltek, mert akkor már világít nektek az ismeret világossága. Ez már a szeretetben való élés következménye. Ekkor már nem tagadjátok, hogy Jézus Krisztus megváltott benneteket, hogy benne MEGMENTŐRE találtatok, aki levette vállaitokról az ősbűn nagy terhét, és újból megnyitotta a Világosság és boldogság birodalmának kapuját.

Ámen.

Mi lett volna, ha Ádám nem hibázik?

B.D. No. 9005

1. július 1965

Válaszok minden szellemi kérdésre amit hozzám intéztek. Mégis, legegyszerűbben tudnotok kell azt, hogy nem az én akaratom volt benneteket ilyen nagyon is súlyos földi élettel sújtani. Hogy valóban elégséges volt számomra az az idő, amit megkötött akarattal a muszájtörvényben eltöltöttetek. Az az idő annyira rettenetesen hosszú volt, valóban elég lett volna arra hogy velem újra egyesülhessetek. De akaratotokat végső próbára kellett tennem - mint ember, mint éntudatú lény.

Szabad elhatározásból kellett volna magatokat nekem átadni, és az egykori bukás nagy bűnét megszüntettem volna. Szereteteiket kellett volna bizonyítani nektek, kik egykor tiltakoztatok szeretetem sugárzása ellen. Az első emberek jónak voltak megteremtve, szeretetet tanúsítottak, és mindennel elláttam őket. A tulajdonukba adtam a Földet, mindent alájuk rendeltem, ismertek engem mint Istenüket és Teremtőjüket. Teremtő hatalmam által csodálatos dolgok vették körül őket. Mindennek örülhettek, minden azért volt, hogy hálát és magasztalást énekeljenek nekem, hogy forró szeretettel szeressenek. Gonosz gondolat nem is volt bennük.

De a szabad akaratot az első embereknek éppúgy meg kellett adnom, ahogyan megkapták mint összellemegek, mikor belőlem kiindultak. De mert egyszer eltávoztak tőlem, és szabad elhatározásból ellenfelemmel a mélybe zuhantak, ezért neki is hasonló joga volt, hogy hatást gyakorolhasson rájuk. Ugyanis most is az akaratnak kellett eldönteni, hogy őt vagy engem akarnak-e követni. De nem állták meg az akarat próbát, mely pedig nem lett volna nehéz számukra. Ezáltal újra felébredt bennük minden gonosz ösztönük - miket pedig egyszer már legyőztek, mielőtt mint ember megtestesültek.

Az összülők fajbéli lényüket átvitték az őket követő nemzedékre. Ezeknek mindig nehezebbé vált, hogy az ellenfél bilincseiből kiszabaduljanak. Ha az összülők megállták volna az akaratpróbát - mely nem volt nehéz - úgy nekem elég lett volna kiengesztelésül az a végtelen hosszú út, amit előzőleg megtettek, és az utánuk következő emberek szabadon adták volna nekem szeretetüket. Akkor csak azért éltek volna a Földön, hogy örüljenek a rajta lévő teremtetéseknek, minden teremtetésre csak jó hatást gyakoroltak volna, így azok is gyorsabban jutottak volna az emberi fokra, és a földi élet csak az örökélet előlépcsője lett volna.

Az ellenfél hatalma megtört volna miután az első ember tudatosan magát nekem átadta - és az ellenfelet teljesen kikapcsolta volna. Hatalmát már nem tudta volna használni, és hamarosan átadta volna magát is szeretetsugárzásomnak. Tehát az első embertől csak azt kértem, hogy szabad döntéssel

hagyja, hogy újból rásugározzam szeretetemet, és az ősbűn megszűnt volna. Mert ezt a bűnt csak a szeretet engesztelhetette ki.

Most pedig megismétlődött a bűnbeesés. Az egész emberiségre ismét kiterjedt az, ami már csak a teremtésbe megkötött szellemire vonatkozott. Amit az első emberek könnyedén elérhettek volna - ha akaratuk helyes irányú - az most végtelen nehéz lett. Az emberben most szilárdan megült minden sátni tulajdonság, és annak leküzdésére igen nagy erő vált szükségessé. Ezt az erőt emberi akarat nem volt képes létrehozni. Tehát szükségessé vált Jézus Krisztus Megváltó Műve, a Világosság Szelleméé, aki szabadon ajánlotta fel magát, mikor az első ember kudarcot vallott. **MAGÁT FELAJÁNLOTTA, HOGY SZERETETBŐL SZENVED, ÉS MEGHAL A KERESZTEN,** hogy ezt - a most már kétszeres - bűnt kiengesztelje.

Bár kezdettől fogva tudtam, hogy ez a második bűnbeesés megtörténik, és nem akartam, hogy az emberek ilyen kínzó utat járjanak - de az ember akaratát nem köthettem meg. És mert tudom, hogy egyszer majd minden lényt visszakapok - mert előttem ezer év mint egy nap, mert boldogságban eltöltött örökéletről van szó, amit egyszer ti is megismertek - ezért ne legyen semmiféle megfontolástok. Majd mikor megszabadultatok minden kintól, akkor már magas fokon tökéletesek lesztek, akkor majd élvezitek azokat a dicsőségeket, amelyek kiegyenlítik minden elmúlt idő szenvedését - és melyeket földi fogalmakkal nem lehet felmérni.

Mindig legyetek tudatában, hogy nem én vagyok az oka annak a mondhatatlan szenvedésnek, miket az emberek a bűnbeesés óta teremtettek maguknak. Hogy az első embernek valóban megadtam minden lehetőséget, hogy könnyűvé tegyem neki a szabad akaratú döntést, hogy csak könnyű parancsot kaptak, amit tudtak volna teljesíteni - ha szeretetük akkora lett volna, hogy egyedül az határozza meg létüket, ha teljesen átadták volna nekem magukat. Utána ez a bensőséges szeretet benne lett volna minden utánuk következő emberben, ezáltal azok is ellen tudtak volna állni ellenfelemnek minden kísértésben.

Így viszont létrejött a második bukás. Ez megterhelt újból minden még eljövendő embert, amíg a Földre nem szállt az isteni MEGVÁLTÓ, JÉZUS KRISZTUS, hogy nyílt harcot kezdjen ellenfelemmel. Mert ő visszaélt a hatalmával, amennyiben egyre nagyobb szeretetlenségre ösztönözte az embereket, akaratukat pedig folyton gyengítette. Ezért az emberek a Megváltás Műve nélkül már csak mindig mélyebbre süllyedhettek a sötétségbe, és már nem tudtak volna megszabadulni tőle.

Ennek a működésnek magam vettem véget, amikor Fiamat küldtem a Földre, hogy mentse meg az embereket, azokat, akik engedik magukat. Mert ismét csak a szabad akaratnak kell döntenie, hogy elfogadják a megváltás kegyelmét. Mert még a mentési munkát sem lehet végbevenni az ember akaratára ellenére. Eredetileg ugyan a teremteseken való átmenetel elég lett volna, hogy az ember megállja az akaratú próbát, mert a muszájtörvény kínjai által már minden egyes lélek kiérlelődött annyira, hogy a kísértéseknek könnyen ellen tudott volna állni. Viszont az első ember bukása az ellenfélnek megint hatalmat adott a lélek fölött, amit ijesztő módon ki is használt. Első embernek épp azért lett egy ősszellem választva, mert minden képessége megvolt, hogy ellenfelemnek ellen tudjon állni - de kényszeríteni nem lehetett, hogy hogyan döntsön. Gondolkodásban és cselekvésben szabadnak kellett lennie. De ellenfelem gondoskodott róla, hogy maga felé fordítsa ezt a szabad akaratot - aminek következménye az újabb bukás volt. Ezáltal megismétlődött a szellemek eltávozásának a bűne. Viszont ellenfelemtől nem vehettem el ezt a jogot, mert az első bukás is szabadakaratilag történt. Azt sem állíthatjátok, hogy én akartam az ismételt bukást, hogy benneteket a legnagyobb kínok állapotába helyezzelek. Nem tudtam megakadályozni, mert ez is szabad akaratú döntés következménye volt. Ez a szabad akarat egyszer majd újra felém fordul, tehát biztos hogy egyszer kikerültök ebből a nyomorúságos helyzetből - mert titeket **MAGAM, AZ ÉN SZERETETEM VÁLTOTT MEG.** Megtestesült az ember Jézusban, hogy harcba szálljon az ellenféllel, hogy kicsavarja a kezéből az összes lelket, akik vissza akarnak térni az **ATYAI HÁZBA**, a ti igazi hazátokba, amit egyszer elhagytatok a magatok akaratából. Mert szeretetem éppúgy most is a tietek, mint eddig, és vége lesz minden szenvedésnek, amint szabadulni akartok attól, aki bilincsekben tart benneteket, amint utánam

kíváncsoztok, és jogot adtok, hogy újból tulajdonomba vegyelek benneteket, és aztán már örökké el ne engedjelek.

Ámen.

Miért muszáj Ádám vétke miatt nekünk bűnhődni ?

B.D. No. 9006

2. július 1965

Minden kérdéseitek tárgyátalan, amint megkapjátok a tiszta igazságot, mert azt könnyű megérteni, ha helyes módon beszélnek róla. Azt tudjátok, hogy a legvilágosabb ismeret birtokában ment végbe az elbukás. Tehát bukásáért minden lény egyformán felelős volt. Nem kényszerítette őket az Ellenfél akarata, hogy lázadjanak fel ellenem, hanem ezt minden lény önmagától tette. A szabad akaratuk vitte bűnbe őket, ami az elbukás idején még Ellenfelemnél sem vesztette el érvényét, ő is – az önrendelkezés jogán még szabadon dönthetett, tehát tudatosan döntött ellenkezőleg. De követői fölött is uralkodott ez a hatalom; és ezt a hatalmat tulajdonítottam el, amikor létrehoztam a Teremtést, hogy az elbukás által tevékenységre képtelenné lett erőnek más irányú tevékenységet adjak. Tehát az Ellenfél semmit sem nyert. De hatalmát újból érvényesíthette, amikor a lény az emberi formában ismét visszanyerte az öntudatát. Ezt a jogát meg kellett hagynom, és ezért vihette kísértésbe a lényeket.

Ezt minden furfanggal meg is tette. Sikertült neki, hogy az első emberek ismét elvesztették szavaimba vetett hitüket, ami örökéletet ígért nekik, ha könnyű parancsomnak eleget tesznek. Ádámban, mint emberben egy nagyon erős szellem öltött testet, és az Ellenfél mégis könnyedén elérte hogy elbukjon. Mi sem kézenfekvőbb, mint azt mondani, hogy egy Szellem sem tud ellenállni Ellenfelem csábító művészetének. – Nem arról van most szó, hogy az utódok az első ember bűne miatt bűnhődnek, hanem arról, hogy én, - ha az első ember, hozzám való szeretetből ellenállt volna a kísértésnek, - csupa irgalomból ugyanazt tettem volna, mint amit később az ember Jézus tett – hogy az engesztelést szeretetből megteszem – hogy egy ember ellenálló ereje elég lett volna számomra, aki átadja magát nekem, és részemről máris lehetővé tette volna a sugárzást. Ennek az embernek a szeretete miatt a vétket a homokba írtam volna; és a Földön végbevitt út minden embernek arra szolgált volna, hogy a hozzám való szeretetét a legmagasabb fokú izzásra hevítse. De így Ellenfelem bebizonyította hatalmát az első emberek fölött, és azt, hogy a hatalmat sem engedte kivenni a kezei közül, és hogy minden embernél felhasználja félrevezető művészetét, amit én se vehetek el tőle, azért, mert a lények egykor szabad akaratból követték a mélységbe.

Tehát nem mondhatjátok, hogy az emberek bűnhődnek atyáik vétke miatt, mert minden embernek szabadon lehetősége van, hogy a kísértéseknek ellenálljon. Tőlem is erőt kap ehhez, mert ezt az akaratot megáldom, és az ilyen embert soha nem engedem át Ellenfelemnek. De az első emberek utódaikat könnyebb földi menetre segíthették volna. De mivel azok csődbe jutottak, nem volt meg már a lehetőség, hogy megóvják őket az Ellenfél támadásaitól, hacsak engem nem kértek; én adhattam csak védelmet nekik, és akkor a földi út is könnyebb volt.

Ez volt a helyzet azoknál az összellemeknél, akik hozzáférhetők voltak a világosság szellemeinek oktatásához, mert ezek felett Ellenfelemnek már nem volt teljes hatalma. Hogy ezeknek az embereknek könnyebb földi életük volt, hogy Ellenfelem félrevezetéseinek nem estek áldozatul, hogy nem maradtak teljesen a hatalmában, ez annak a jele, hogy én minden léleknek segíték, és még most is segítségére vagyok, hogy a földi életet kevesebb teherrel kezdje, mert akaratát már odaadta. Tehát ezekről a lelkekről megkülönböztetés nélkül gondoskodom, így kapnak kegyelmet és erőt, hogy a visszatérés útját be tudják fejezni.

De arról mindig szólok, hogy bukásukkal az első emberek megnehezítették a visszatérés útját, ami sokkal könnyebben lenne járható, ha az egykor elbukott szellem védekezik és teljesíti könnyű parancsomat. Ha jobban hisz szavaimnak, ami örökéletet ígért neki, és ellenállásával megtöri Lucifer hatalmát, amit ekkor már saját követőinél sem alkalmazhatott volna Ellenfelem; mert ez a győzelem kihatott volna minden korábban elbukott szellemire.

Ne zavarjon meg, ha szavaimat hamisként elutasítják, mert a tiszta igazság csak tőlem indulhat. És hogy a tanítótok magam vagyok, azt könnyen megállapíthatjátok, mihelyt a jóakarátú emberek nekilátnak az általatok hozzájuk juttatott szellemi javak vizsgálatának. Bár semmi se bizonyítható, mert a szellemi javak teljesen idegenek az embereknek, és a hitbeli szabadság miatt bizonyítékokkal sem lehet alátámasztani - de akiben jóakarát van, az érzi a meggyőződést, hogy helyes úton jár. Tehát bizonyítékok nélkül is tud hinni, mert tudja, hogy az a helyes, amit hisz. De ez a világ és a Szellemi Birodalom két egymástól teljesen különböző birodalom, amelyek csak a hit által vannak összefüggésben.

Amikor azonban olyan ismeretet kaptok a Szellemi Birodalomból, amit értelmi gondolkodással nem lehetett volna megszerezni, azt ti emberek gondolkodás nélkül elfogadhatjátok mint e Birodalom realitásának jelét, mivel olyan területek nyílnak meg előttetek, amelyekről csak én adhatok az igazságnak megfelelő felvilágosítást. Azért nem az éles értelem jele, amikor az ember le akarja tagadni ennek a Birodalomnak a létét, csupán mert magának nincs ismerete felőle. Azonban minden ember megszerezhetné magának ezt az ismeretet a szellemi világról, ha hozzám fordulna - ebben mégis megakadályozza őt többnyire éppen a saját értelme, ami csak azt akarja megérteni, ami bizonyítható.

Ezért értelme határain nem juthat túl - hitetlensége által határokat állít magának, ami megakadályozza, hogy a számára megoldhatatlan problémákon elgondolkozzon, hogy aztán magát a Teremtőt kérje felvilágosításért. De ehhez hinnie kell ebben a Teremtőben, és csak a hívő ember képes kapcsolatba lépni velem - a hitetlen elégedjen meg a látható világgal, ami a reális világot jelenti neki.

Micsoda eredményeket érhetne el az ember, aki az éleselméjűsége mellett mélyen hívő is - aki minden kérdésével hozzám fordulna, és én megadnám rá a választ! Azonban kevés az ilyen ember, az emberek többnyire félnek a Szellemi Birodalommal ilyen kapcsolatban lenni, mert az embertársaik természetfölöttinek tekintenék, akik nem illenek bele a földi világ szerkezetébe. Pedig ha tudnátok, milyen áldásosan tudnak munkálkodni az ilyen emberek, milyen fontos ismereteket kapnak fentről - akkor mindent megtennétek, hogy tudásukból gazdagodjatok, mert számotokra a földi világból ez az út vezet a Szellemi Birodalomba, ami minden ember igazi hazája, és amely egykor magába fogad mindenkit, teljesen mindegy, hogy kiérlelődött-e vagy nem.

Én magam hallatlan kegyelmet ajánlok azáltal, hogy beszélek veletek e két Birodalom egyesítéséről, lehetőséget adva minden embernek, hogy megtegye a lépést a földi világból a Szellemi Birodalomba. Ti visszautasítjátok ezt a kegyelmet, mert értelmetek tiltakozik ellene, mert nem engeditek szíveteket beszélni - a szív pedig nem beszélhet hozzátok, mert hiányzik belőletek a szeretet. Ezért figyelmeztetek szüntelenül a szeretetre, mert egyedül az irántam és embertársaitok iránti szeretet lágyíthatja meg szíveteket, és akkor hamarabb lesz készség bennetek, hogy meghallgassatok. Mindig csak szeretetet kérek tőletek, hogy aztán olyan ismeretet közölhessek, ami túlmegy értelmeteken, és valóban boldoggá tesz. Mert betekintést kaptok olyan területre, amely különben zárva van minden halandó előtt, minden embert boldoggá tesz, és a beavatott csendes örömét adja, aki már nem vándorol sötétben, hanem akinek világos és tiszta minden.

Épp az a körülmény, hogy gondolataitokat egy eddig ismeretlen területre emelhetitek, győzzön meg benneteket egy ilyen tudás igazságáról, és mindig azzal a gondolattal szerezzétek meg ezt a tudást, hogy egykor ebben a Birodalomban fogtok lakni - hogy csak átmenetileg jártok a Földön, és egyszer beléptek igazi hazátokba.

Akkor újból felveszitek a kapcsolatot velem, aki utánatok mentem a mélybe, aki olyan sokat vártam, amíg emberként újból tudatosan összekapcsolódhattatok velem, hogy aztán a tudás közlése által is - aminek korábban egyszer teljes birtokában voltatok - ismét boldogíthassalak. De akkor már nem

lesztek messze az utolsó hazatérésektől - visszatértek Atyai Házatokba, amelyet egykor szabad akarattal elhagytatok.

Ámen.

Milyen üzenetek garantálják az igazságot?

B.D. No. 9013

12. július 1965

Nagy szeretetem ellenére sem vehetlek fel bennetek addig Birodalmamba, amíg Jézus Krisztus megváltó kegyelmének ellenálltok. Ezzel magatok zárjátok be a kaput, mert a kapu Jézus Krisztus. vele együtt engem is visszautasítatok, mert **Ő ÉS ÉN EGY VAGYUNK**. Csak amikor már megértettétek, hogy én, az Örökkévalóság Végtelen Szellem - Jézus által lettem számotokra látható istenné, szeretetem csak akkor boldogíthat.

Csak akkor ismertek fel engem öbenne, és én megbocsáthatom az egykori elválástok bűnét. Ha megengeditek - mint egykoron - hogy rátok sugározhassam szeretetem erejét.

Az a tény, hogy Jézus Krisztus nagy, irgalmas Megváltó Műve iránt nincs kellő megértésetek, az megint a közeli vég jele, mert itt az ellenfél teljes munkát végzett. Sikertől emberré válásom fölé egy áthatolhatatlan fátylat borítani, mert a ti megváltásotokat akarja megakadályozni. Ezért van itt az idő, hogy tevékenységének véget vessek.

A világon mindenütt észlelhetők az igazságtól eltávolodott szellemi áramlatok. Mert ellenfelem a túlvilágról gyakorol hatást az emberekre, hogy megtévessze őket. Sajnos vannak emberek, akik a túlvilágról érkező minden üzenetnek hitelt adnak. A szellemvilágban ellenfelem sok emberre képes hatást gyakorolni. Ezek szintén a valótlanságot terjesztik, és átviszik a földi emberekre. Az, hogy az emberek megtévesztésére gyakran van alkalmuk, annak megint az az oka, hogy az emberek nem direkt tőlem kérnek az igazságnak megfelelő felvilágosítást. Ezért kell folyton mondanom: Ne higgyetek olyan üzeneteknek, ahol nem kerül előtérbe Jézus Krisztus Megváltó Műve. Az üzenet akkor is megtévesztő, ha van benne részigazság.

Jézus Krisztus megváltói tette annyira fontos tény, hogy ezen a közlések hitelességét lemérhetitek. Olyan ismerettel nem elégedhettek meg, amelyről nem vagytok hiánytalanul meggyőződve. Éppen azért, mert nem ismerteti veletek azt, ami a fény világába való bemenetelt garantálja - pedig ez a legfontosabb. Hogyan akartok az igazságról tudni és róla dönteni, ha nem **AZ TANÍT** aki mindenről tud, és az igazságnak megfelelően felvilágosítást ad?

Ellenfelem tevékenységét az emberek szabad akarata végett nem akadályozhatom meg. De Magam mindig megmutatom az embereknek a helyes utat, hogyan juthatnak az igazság birtokába.

Már annak is a Jézus Krisztus által végbevitt megváltás az előzménye, hogy Szellemem tevékeny lehet az emberek lelkében. Mivel ellenfelemnek a túlvilágról nagy hatalma van, ezért a megváltás megismerésének gáncsot vethet, és **JÉZUS KRISZTUS LÉNYÉT ISMERETLENSÉGBEN HAGYJA**. Minden eszközzel meg akarja akadályozni, hogy az emberek még a Földön megtalálják Jézus Krisztus által a megváltottságukat. A túlvilági lényeket - akik mindig is ellenálltak hogy megváltó munkáját elismerjék - most arra befolyásolja, hogy tévtanításaikat vezessék a Földre. Én folyton azon fáradozom, hogy ezeket a tévedéseket fénylényeken keresztül felfedjem - hogy általuk is a tiszta igazságot vezessem az embereknek. Ez viszont nem szolgáltathat okot arra, hogy ti az igazságnak megfelelő magyarázataimat hamis szellemi értékekkel vegyítsétek. Azaz, igaz és téves közléseket egyenértékűnek tekintve engeditek azokat érvényesülni. Hiányzik belőletek a megkülönböztető képesség, ezért gyakran a világosságbeli jó üzenetek a téves tanítások közé kerülnek. Ennek az az eredménye, hogy akik hallják vagy olvassák a közléseket, sokan minden közlés szavahihetőségében kételkednek.

A téves közlések biztos jele: hogy Jézus Krisztusban való emberré válásomat és Megváltó Művem nem említik vagy letagadják. Ezen mindig lemérhetitek az igazságot. Egy valóban szellemben felébredt ember tudja, mit kell tartania az ilyen közlésről. Az embereket ezek által tudatosan

félrevezetik, és fénylényeim közlései is csökkennek értékükben. Nem tudnak érvényt, szerezni maguknak, mert a legtöbb emberből hiányzik a tiszta igazság utáni vágy.

Ha az igazság utáni vágy erős lenne minden emberben, akkor ellenfelem minden működése feleslegessé válna, és érthető lenne nekik Jézus Krisztus Megváltó Műve. A hiba tehát az emberekben van, mert hitelt adnak a szellemvilágból érkező minden közlésnek - és csak azért, mert onnan érkezik. Azt viszont nem tudják, hogy ellenfelem is onnan bontakoztatja ki hatalmát, - és csak az emberek igazságot kereső akarata nyújtja ellene az egyetlen védelmet. HA EZ MEGLENNE - NEM ADHATNA TÉVES KÖZLÉSEKET, MERT A TISZTA IGAZSÁG UTÁNI VÁGY GARANCIÁT AD, HOGY AZ ILLETŐ MEGKAPJA AZ IGAZSÁGOT.

Mindezeket tudnotok kell, és akkor átadhatjátok magatokat a belőlem való Szellem közléseinek. Mert az Örök Igazság én vagyok, belőlem csak tiszta igazság indul. Ezt pedig Jézus Krisztus megváltó tette fémjelzi. És aki hisz benne - az már mindörökre nem tévedhet. Mert maga az Örök Igazság megnyilvánult neki, és ahogy megígérte - bevezette minden igazságba.

Ámen.

Preadamiták

B.D. No. 9015

15. július 1965

Sok idővel ezelőtt, hogy az értelemmel és szabad akaratral fölruházott emberek megjelentek a Földön, léteztek már hozzájuk hasonló emberformájú lények, akiknek az volt a feladata, hogy alkalmassá tegyék a Földet az utánuk következő emberiség számára.

Ösztönszerűen, azaz a természettörvénytől hajtva végezték a munkát, amennyiben azért tevékenykedtek, hogy fenntartsák magukat. Gyümölcsöket gyűjtöttek, szántóföldi termékeket arattak, lakást építettek maguknak. Mindent megtettek, ami ösztönszerűen előnyt jelentett. Viszont tevékenységükért nem lehetett őket felelősségre vonni, mert bennük még nem az a lény testesült meg, akiben együtt lett volna a bukott őszellelem minden részecskéje. Már nagyon hasonlítottak az emberhez, testileg ugyanolyan alakkal bírtak, de nem volt éntudatuk, és egymás között sem tudták egymást megérteni. De igen erős volt a vágyuk, hogy fenntartsák magukat, és olykor igen magas kort értek el. A Teremtés szolgálatára voltak, amennyiben hozzájárultak a Föld átalakításához, amely egyre jobban arra lett felkészítve, hogy az ember igényeinek megfelelő tartózkodási hely legyen.

Ezeknek az embereknek még nem volt feladatuk. Végsősoron a még nem teljes tökéletességű ősszellemek utolsó tartózkodási helyei voltak, amit később mint értelemmel és szabad akaratral fölruházott emberek folytattak. Tehát ezeket az embereket – a preadamitákat – nem lehetett igazi embernek tekinteni, mert kinézetük, lényük, tevékenységük inkább az állathoz hasonlított, amely még messze hátrább volt a fejlettségben. Csak a formájuk volt emberhez hasonló, ezért nevezték el őket később előembernek. De az igazi emberrel nem bírta el az összehasonlítást, aki a szabad akarat és ismeret birtokában volt, amelyet értelem szerint helyesen használhatott.

Tehát nem mondható, hogy az ember ezekből fejlődött. Az ember egy "új teremtés" volt, akiket Isten akkor helyezett ide, amikor már igen sok ősszellem várt megtestesülésére. Az előember egyike azoknak a teremtményeknek, amelyek azt a célt teljesítették, hogy otthont teremtettek az utánuk következő embereknek, és garantálták vele a gondtalan földi életet.

A preadamiták emberhez hasonló lények, akiket nem lehetett felelősségre vonni, mert még állati életet éltek, ahol minden ösztönük felszínre jutott. Nem volt éntudatuk, és már jóval az ember előtt csoportokban éltek azokon a helyeken, ahol később az emberek is tartózkodtak, akik számára rendszeres tevékenységükkel a területet előkészítették. Ez a készség már velük született, és nagy területek megművelésében jutott kifejeződésre. Az életfontosságú szubsztanciákat tervszerűen kiszórták, és ismét learatták.

Mindez öntudatlanul, természetük ösztönérzésével tették, hogy fenntartsák magukat. Küzdöttek egymás ellen is, és az erősebb győzött. Ezzel hozzájárultak, hogy mindig új szellemlények

inkarnálódtak – ha csak rövid időre is. Ezzel bebizonyították erejüket, és a többé-kevésbé erős ösztöneik felszínre kerültek. De minél hosszabb ideig éltek, annál gyöngébbek lettek ezek az ösztönök. Majd lassan megérlelődtek, hogy mint ember fellépjenek az utolsó testbe öltözésbe.

Tehát az első emberek földi léte előtt már hosszú ideig emberhez hasonló lények éltek, de ezeket az igazi emberrel semmiféle kapcsolatba nem lehet hozni. Bár külförmében hasonlítottak, de úgy éltek mint az állatok, ösztöneikben is, és továbbnemződésben is. Lelki szubsztanciájuk alapján fejlődtek, és a sok teremtetten dologhoz tartozik, amelyek ismét eltűntek, amikor földi feladatukat teljesítették. Tehát amikor a szellemlények számára már szükségtelenek voltak, hiánytalanul kihaltak, mint a többi teremtetten dolog, amelyeket a Föld a felszínén hordott, majd újabb teremtetten dolgoknak adtak helyet.

Tehát az első emberek előtt már hosszú időn át éltek emberhez hasonló lények, akikről azonban nem lehet azt mondani, hogy ebből az emberelőtti formából fejlődtek a mai formájú emberek. A mai ember egy új teremtmény, ellátva értelemmel és szabad akarattal, akiknek igaznak kellett bizonyulniok, tehát éntudatuk is volt.

Hogy a preadamiták milyen fokig voltak intelligensek, az végsősoron a bennük rejtőző lélekreszecskektől függött. De ezek a preadamiták nem voltak gondolkodóképesek, és intelligenciájuk is csak az alkotó tevékenységben jutott kifejezésre, tehát amit öntudatlanul tettek. Viszont ez a tevékenységük csodadolgokat hozott létre, ahogyan még néhol látni lehet. Utakat hoztak létre, amelyeken egymást elérték, földalatti utakat, hegyszorosokat készítettek. Tehát megteremtették a feltételeket az utánuk következőknek, hogy azok – amikor eljön az idő rá, tehát amikor az első ősszellemek megtestesülhetnek – helyes módon élhessenek. Minél több ősszellem várt a megtestesülésére, annál jobban kihaltak az előemberek. Ez lépcsőzetesen ment végbe, míg aztán az ember elevenítette meg a Földet, és elkezdődött számukra a próbaidő, ahol minden egykor elbukott ősszellemnek igazolnia kellett magát. Az embernek azért kell szabad akarattal, értelemmel és éntudattal rendelkezni, hogy járhasa azt az utat, ami újból visszavezeti az Atyához, akitől egykor elindult.

Ámen.

Mióta él ember a Földön? - (Az előemberről lehetetlen minden időbecslés)

B.D. No. 9016

16. július 1965

Nehogy azt érezzétek, hogy elhagytalak, mindig tudom, hogyan bánjak veletek és csak jöjjetek hozzám minden aggodalmatokban és gondotokban – mindig kaptok választ. Tudom mi aggaszt benneteket, és kész vagyok levenni rólatok, csak adjátok át nekem bizalommal. Ne aggódjatok – gondolok rátok, tudom mi nyomaszt, és milyen kérdések foglalkoztatnak.

Az emberek már végtelenül hosszú idő óta élnek a Földön. Az időbecslésnek, amit az Atyák Könyvéből kiolvastok, csak annyiban van létjogosultsága, hogy kiszűrhetitek belőle az akkori idők emberének a szellemi állapotát. De azt már nem lehet meghatározni belőle, hogy az emberi nem mióta népesíti be a Földet. Az eseményekből is csak azt rögzítették a maguk tájékozódására, amelyek fontosak voltak az emberek fejlődésére. De az események időtartamát már nem lehet megállapítani és nem is érnétek el vele helyes eredményt.

Az viszont biztos, hogy sok földi korszak van mögöttetek. Azt is megállapíthatjátok, hogy az ember ugyanaz a teremtetten lény maradt, aki már akkor is volt. Értelmét ugyanazok a problémák mozgatják és ma is gondot okoz, amikor a létről és a lét okáról vagy céljáról van szó. Viszont az adományt, hogy valamit fontolóra vegyen, már kezdetben megadtam az embernek.

Az emberek már abban az időben is felfedezték, hogy voltak előzetes teremtmények, de nem ismerték el, mint hozzájuk hasonlót, mert meglehetősen mások voltak mint ők. Az első emberek tudták, hogy ugyanolyanok mint ők még nem éltek a Földön, ők "új teremtmények" voltak. Tudták, hogy ők egymással eszmét cserélhetnek, és ezt közülük mindenki megteheti, előttük ilyen lények nem voltak. Ugyanúgy nem ismertek minden előzetes teremtetten dologt sem, holott maguk is átmentek ezeken, mielőtt mint ember megtestesülhettek.

Ugyanabban az időben a preadamiták nem éltek együtt az emberrel, mert az előbbiek már kihaltak, amikor az ember megjelent. Tehát együttes élés soha nem volt, mert ez nem felelt meg örök Tervemnek, amely nem engedett semmiben hiányosat létrejönni olyan időben, amikor a tökéletes embernek a Teremtés koronájaként kellett megjelennie. Tehát ezeknek az embereknek nem volt ismeretük az előemberről, nem ismertek semmit a hosszú útról a Földön át. Tehát tökéletesen új teremtmények, akik lelket vehettek magukba. Az ember számára most egy teljesen új földi út kezdődött, amelynek a célja a velem való végérvényes egyesülés volt.

Hogy az ember ezt a végső egyesülést a saját hibájából nem érte el, annak az előzetes állomásokhoz nincsen semmi köze, mert ha megtestesülhetett mint ember, akkor biztos, hogy elérte az érettségnek azt a fokát is, ami az" ilyen testbe öltözést megengedi. Az ember számára lehetetlen, hogy pontosan meghatározza földi tartózkodásának pontos idejét, és magyarázó felvilágosítást sem kap róla, mert teljesen érdektelen, hogy megállapítsa, már mióta él ember a Földön. Éppígy megállapíthatatlan, hogy hol mindenütt éltek előemberek. Az viszont biztos, hogy léteztek, mindenütt megelőzték az embert, az ősidőben mindenütt jelen voltak mint teremtmények. Ugyanúgy biztos, hogy mint teremtett dolgok, végtelen sok lélekreszecske kiérlelődését szolgálták, és ezeknek a részecskéknek a magasabbra fejlődéséhez hozzájárultak, majd testet ölthettek az emberben.

Időszerint ezt már megállapítani nem lehet, ez nem lehetséges. Csak becslés alapján állapítható meg ez időpont, de soha nem lehet tudni, hogy az mennyire biztos. Hiszen minden ember élete lehatárolt, de az én Teremtésem már Örökkévalóságokon át létezik, és még Örökkévalóságokig fennmarad – amíg a világosságot eléri. Akkor majd azt is tudjátok, hogy számomra az örökkévalóság fogalma is csak annyi, mint egy múló pillanat.

Ámen.

AZ EMBEREKET VISSZAFORDULÁSRA SZÓLÍTOM

B.D. No. 9019

19. július 1965

Az emberek mindig fáradhatatlanabbak lesznek a földi kincsek utáni törekvésükben. Nincs már Anyuhtuk, éhségüket és szomjúságukat már semmi sem elégíti ki.

Igaz – az embernek JÓTETTEKBEN kell buzgólkodni –de a világi dolgokban való buzgólkodásnak kevés a haszna.

Csak halott dolgokat hoz létre, és ezek a lélek életének nem használnak.

A világ hatása ne fertőzzön meg benneteket, amikor mindig több és több gazdagságra, megtiszteltetésre, és élvezetre vadászik. Hasonlók a vak emberhez, aki célt keres, de nem találja, mert vakok a szemei és üdvösségét egyedül a földi dolgokban keresi. Szánjátok ezeket az embereket, viszályára fordított tetteik miatt ne ítéljétek el őket, hiszen vakok és többnyire nem is tudják, hogy mit tesznek. Mindinkább felismerhető, hogy az emberek folyton anyagiasabbak lesznek -hogy az élet magasabb értékeit mindig jobban elfelejtik, és örömeiket a primitív élvezeti életben keresik.

Az emberek fordított felfogását jól ismerem –és segíteni akarok rajtuk. De szellemi sugallattal már nem lehet segíteni –a külső jeleket sokkal inkább megértik, mint a természeti katasztrófák, járványok, éhínség és háborúk. Azt nem ismerik fel, hogy ezeket miért kell megengednem –sőt, meg is botránkoznak rajta.

De ti tudjátok –ez a sok nehézség csak azért sújtja őket, mert maguk is rosszindulatúak. Rájuk is gyermekeikre visszajönnek a saját cselekedeteik. Gonoszságuk miatt saját tetteiket kell föléjük engednem, hogy ez által belássák fordított gondolkodásmódjukat, jobban eltávolodjanak a földi dolgoktól, és megváltásukat bennem keressék.

Az emberek olyan nagy szükségbe jutnak, hogy egész bensőjük megrázkódtatást szenved, és ezzel újból felvevőképesek lesznek szavaimra,, és mindenütt jelenvalóként munkálkodó Szellemem befogadására.

Vélt boldogságukban az emberek nevetnek és táncolnak –amíg KÖZBELÉPÉSEM ÓRÁJA el nem jön. Örömük akkor könnyek folyóivá változik, és táncuk jajkiáltásba fordul.

Mondom nektek: mindezekre a szükséghelyzetekre nem volna szükség, ha nem volnának az emberek annyira fordított felfogásúak. Ha engem nem felejtene el teljesen a Világ Fejedelme iránti szeretetük és imádásuk miatt. De mert szeretik a sötétséget, rájuk hull a sötétség, és visszájára fordult szeretetük alapján ítéli meg őket.

ELŐTTE ÉSZHEZ TÉRNI CSAK KEVESEN FOGNAK, KEVESEN FORDULNAK TELJESEN HOZZÁM, ÉS HAGYJÁK EL GYAKORLATILAG a BŰNT. Hogy aztán már teljesen kikerüljenek annak hatalmából, aki szerencsétlenséget teremt mindenütt, ahol ragaszkodnak hozzá, mert alapjaiban gonosz.

De a legtöbb ember nem hiszi el ezt. Míg aztán keserűen meg nem tapasztalja. Én viszont a JÓ PÁSZTOR vagyok, aki gyógyulást és egészséget hozok mindenhová, ahol szeretnek, és az utamat járják.

Amen.

Milyen sorsa lesz a világnak?

B.D. No. 9020

20. július 1965

Ha tudátok, milyen sors vár rátok, a világot összes javaival együtt már egy percre sem kívánnátok meg - mert mindezt elvesztitek, és meg kell elégednetek azzal a kicsivel, ami még megmarad a szorongattatás és gyötrelmek órája után.

Nem vehetem le rólatok ezt a szenvedést, MERT KÖZEL VAN A VÉG, és előtte még meg kell szabadulnotok mindentől ami a világhoz tartozik - így attól is, aki ennek a világnak az ura. Amint helyes beállítottságotok lesz hozzám, Istenetek, és ÖRÖK TEREMTŐTÖKHOZ, az élet is elviselhetőbb lesz számotokra.

De kinek van meg irántam a helyes beállítottsága, azzal a szilárd hittel, hogy én mindenben segítségére vagyok? Ki bizza rám magát teljesen, és ki kész, hogy felebarátjáért odaadja életét? Mert ez lesz a sorsotok - akár a halált is magatokra veszitek szabad elhatározásból, csak megmenthessétek embertársatok életét!

De ez nem válik károtokra, mert bár a Földön elvesztitek az életet, de az ÖRÖKÉLET biztos számotokra, és azt már senki el nem veheti tőletek. Azért ne féljete akármilyen is lesz, és szilárdan higgyetek a továbbélésben. Gondoskodjatok, hogy olyan lelki állapotban hagyhassátok el a földi életet, amely meghozza az örökéletet.

Röviden utána már ezen a Földön is vége lesz az életnek, és következik a nagy leszámolás. A túlvilág kapuja bezárul, és a Földön már csak a Sátánnal elbukottak, és a hozzám hűségesen megmaradtak lesznek. Az előbbieket újra száműzöm az anyagba - az utóbbiakat eleven testtel elragadom, hogy velük elevenítsem meg az újonnan kialakult Földet. És mert a Föld ilyenfajta feloszlását mindig óvások és figyelmeztetések előzik meg, azért ezt az előzetes katasztrófát is előjelnek kell tekinteni, amit már egész biztosan követ a vég.

Ezt a földi periódust azért fejezem be, mert az emberek a földi életüket nem lelkük érlelődésére használják - viszont ami menthető, azt még meg akarom menteni. Mert teremtményeim, szeretlek mindannyitokat, pusztulástokat nem kívánom, hanem annak a béklyóitól akarlak megszabadítani - aki elpártolástok oka. De akaratotok ellenére nem kényszeríthetek rá, hogy az én akaratom szerint olyan életvitelt folytassatok, amely örökéletet hoz magával. Az elsőséget át kell engednem a ti akaratotoknak, és amilyen ez az akarat, olyan lesz a sorsotok.

Mivel már öröktől fogva elhatározott ennek az ítéletnek az ideje, valamennyiteknek elég alkalma lehetett volna, hogy megváltozzon, és ne kerüljön az ítélethozatal áldozatai közé. De ezt nem hittétek el, és ezért meglepetés számotokra a vég bekövetkezése, és teljesen előkészület nélkül talál.

Én annál többet nem tehetek, mint előtte újra figyelmeztetést küldök - EGY TERMÉSZETI CSAPÁST, amely hatalmas lesz terjedelmében, nagy ijedelmet vált ki, és ezen fel kellene ismernetek Istenetek és Teremtőtök komoly hangját.

A vég bekövetkeztéig az ember szabad akarata dönt a maga sorsáról, mert sem én, sem ellenfelem nem alkalmazunk kényszert. De ellenfelemnek nagyobb lesz a sikere. Viszont nem örülhet neki, mert a hozzá tartozókat is kitépem a hatalmából, hogy belenemződjének az anyagba. Erőben mégis vesztes lesz, mert minél inkább növekszik a felfelé-fejlődés, az a világosságba érkező lényeket meg is érleli, és így azok kisiklanak a kezei közül, mert azok visszatérnek az ATYAI HÁZBA - ahonnan valamikor elindultak.

Ámen.

Előember?

B.D. No. 9022

22. július 1965

Csak forduljatok hozzám ha kérdétek van, és én nem vonakodok választ adni. Ti nem tudjátok, hogy a teremtés ténye örökkévalóságokig tartott, mert a mostani időfogalmakkal mérték, míg a teremtés örökkévalóságokat követelt, és értelmek azt nem képesek fölfogni. De jól vagytok tájékozódva, amikor azt mondjátok, hogy a preadamiták hosszú idővel az ember megjelenése előtt éltek. Azt az embert kell igazi embernek tekintenetek, akit én-tudata, értelme és szabad akarata tett emberré. De ez nem zárja ki, hogy ne tudtak volna az előemberről, tudtak létükről, azt sok idővel előbbre tették, mint az igazi ember megjelenését. Az pedig már a vízözön után volt, amikor főntről világosságlényeket küldtem az emberek közé, akik fölvilágosították őket minden teremtményről. De előtte minden ilyen ismeretlen volt nekik, tehát előzőleg nem volt semmi ismeretük emberhez hasonló lényről ott, ahol mindig is emberek éltek, és már ezek a lények is kihaltak. Mivel az ember lassan népesítette be a világot megfelelő érett őszellemekkel, a teremtés végtelenül hosszúvá nyúlt. Ezért a Föld nem volt mindenhol egyformán népes. Ezzel szemben a preadamiták akkor haltak ki, amikor az ember nevű teremtmény megjelent. Tehát az előember nem élt egyidőben az emberrel. De az ember is különböző időben lett a Földre helyezve, mert a Föld is különféleképpen formálódott. Erre szükség is volt, mert az őszellemek is különféleképpen fejlődtek – de ezt ti még nem tudjátok helyesen felfogni. Nem úgy volt a dolog, hogy ütésszerűen egyszerre csak ott volt a Földön az ember. Inkább szakaszos teremtésről lehet beszélni. És minden ilyen szakasz hozott preadamitákat mielőtt az ember – az utolsó teremtett forma – éntudattal, értelemmel és szabad akaratval megjelent volna.

Amikor azt a kifejezést használom, hogy "azonos időben", akkor azt akarom mondani vele, hogy azonos teremtési periódusban. De az olyan hosszú, hogy számokkal nem lehet kifejezni. De az előemberek mindenütt megelőzték a tulajdonképpeni embert – mert nálam nincs időfogalom, és ezer év annyi, mint egy nap. Az egész teremtés annyi időt vett igénybe, hogy az embereknek már nincs rá időfogalmuk. De az nem tagadható, hogy az anyagtól kezdve a kő, növény és állatvilágon keresztül az emberig minden kifejlődött, és én a kifejlődött lélekreszecskek számára mindig egy új külső-formát teremtettem. Az a kifejezés: "kifejlődtek és következő lényig" csak a lélekreszecskekre vonatkozik, viszont a külső forma mindig egy "újonnan alkotott teremtmény formája" volt, amely mindig kihalt, amikor feladatát hiánytalanul teljesítette. Ezért pusztult el sok lény, amikor az ember az életbe lépett, és maguk teremtettek és alkottak akaratuk szerint.

Tehát az ember ugyanabban az időben nem élt együtt az előemberrel, de ez nem zárja ki, hogy ugyanabban az időben éltek a Földön, csak helyileg messze távol voltak egymástól, és így nem tudtak egymásról – mert ott még nem jött el az idő, hogy az ember megfelelő szükséges életfeltételeket találhatott volna. Csak azt kell tehát tisztázni, hogy a Földet nem népesítette be együtt a felelősséggel bíró ember, hanem hosszú idővel a preadamiták után érkeztek. Míg az előemberek még léteztek ott, ahol a Föld fejlődése még hátramaradt volt.

Nehéz számotokra olyan képet alkotni, ami magába foglalja a teremtés egész menetét, ahogy az lejátszódott. Egyrészt az időkülönbségeket nehezen képzelitek el, amelyben mindez történt, másrészt nem tudjátok elképzelni a mérhetetlen teret, amelyet a bukott szellemek lélekreszecskeivel kellett

megeleveníteni. Azonkívül sokféleségre volt szükség, amit egyedül az én gondolkodásom tudott megoldani. Magam előtt láttam a legkisebb teremtetett dologt is, és ugyanakkor a kiteljesedett dolog is ott volt. A Teremtés mindig nagyobb formájú dolgokat kapott, csak úgy hemzsegett a sok különféle formájú teremtetett dolog, amelyikből mindegyik a neki megfelelő helyet kapta, ahol érlelődése végbemehetett.

Így az előember olyan teremtetett dolog volt, amelyet mindig oda helyeztem, ahol várni lehetett, hogy az eljövendő emberi nem majd birtokába veszi, hogy érlelődését ott végbevigye. Sokirányú teremítő akaratom mellett azonban kikapcsolódott az a lehetőség, hogy a Föld mindenütt egyforma föltételekkel bírjon. Még ma is vannak tájak, ahol ember nem tud létezni, mert hiányzanak hozzá a feltételek – de ehhez megvannak a magam okai.

Az viszont biztos, hogy az ember külső formájának a megalkotása szeretetem műve volt. Az embert mint képmásomat teremtettem – és lelke szerint neki is képmásommá kell válnia. Ezt az előembernél nem lehetett volna megtenni. Az nem tudott volna fölfelfődni arra a fokra, ahol ma az ember áll – teljesen eltekintve attól, elérte-e a lelki érettséget, vagy nem.

És ha föltámad bennetek az a gondolat, hogy tévedésben engedlek élni benneteket, úgy gondoljátok meg, hogy ti értelemszerűen hamis elképzeléseket csináltok magatoknak és pedig azért, mert gondolkodástokban AZ ÉRTELEM HAMAR BEKAPCSOLÓDIK, HA NEM ÁLLTOK ELÉG ERŐS KAPCSOLATBAN VELEM. De én mindig azon fűradoxom, hogy megmagyarázzam a látszólagos egyenlenségeket is, mert olyan oktatásban kell részesűlnötök, ami megfelel az igazságnak. A magasba fejlődés lassú menete gyakran arra a nézetre indítja az embereket, hogy a fejlődést tisztán testileg – tehát a külső formát illetően – kell érteni. Én pedig mindig csak a lelki fejlődést értem alatta, tehát minden egyes teremtetett dologban a lelki szubsztanciák fölfelű való fejlődését. Így teremítő művem sokféle külalakű teremtetett dologt fogott át, amelyek ugyan csoportokként azonos teremtményeknek látszóttak, de ezeken belül is végtelen sok csoportból álltak, ahol mindegyik eltért a másiktól, és ez azonos jelleggel mindig megismétlődött – tehát egy őnmagában való továbbfejlődésről nem lehetett szó.

A lelki szubsztanciák fokozódó érlelődésével ismételtlen újabb külformák keletkeztek, ami az ember külformájával, mint "ember"-rel fejeződött be. Neki pedig végbe kellett vinni utolsó feladatát a Földön – hogy átszellemítse magát. Hogy azzá a teremtménnyé alakítsa magát, aki kezdetben volt, és lezárhassa a földi menetet, és visszatérjen hozzám, ahonnan kiindult. Hogy ehhez az átalakuláshoz minden előzetes teremtmény hozzájárulhatott, nagy boldogság számomra, mert ezt a folyamatot egyszer majd annak a teremtetett dolognak is eredményesen végig kell vinni.

Mindezt csak korlátolt mértékben lehet megismertetni az emberrel, akinek a gondolkodása határok között mozog. Bár a világosság állapotában hirtelen is megérthető, hogy hogyan függ össze mindez, és a külformáknak mi volt az oka. Ennyi elég a földi élet számára, ha van benne annyi világosság, hogy maga megközelítően felfogja, és embertársai részére egy halvány képet tud nyűjtani, hogy mi a Teremtés oka és célja. Az akarata a döntő minden egyes lénynek, hogy Megváltó Tervembe mennyire képes behatolni, mert annak mindig a teremtményeim boldogsága a célja.

Ámen.

A tiszta igazság garanciája

B.D. No. 9024

26. július 1965

A mikor állandóan arról biztosítalak, hogy tőlem csak a tiszta valóságot kapjátok, akkor ez legyen elég biztosíték arra, hogy mindezt biztonságosan továbbadhadjatok embertársaitoknak.

Jól gondoljátok meg, hogy röviddel a vég előtt álltok. Ezért én megragadok minden lehetőséget, hogy tisztánlátást és világosságot vigyek az embereknek, hogy kitaláljanak a sötétségből amit az ellenfél terített följük. Nekem rendelkezésemre áll minden eszköz, hogy kielégítsem az igazságra vágyódó embereket, amikor úgy ítélem, hogy sürgetően szükség van rá. Kiválasztom hozzá a

megfelelő edényeket, akik garantálják, hogy főnről érkező szavaimat az igazságnak megfelelően fogadják. Magam mondom nektek: Vizsgáljátok meg mindent - és a legjobbat tartsátok meg!

A bennetek lévő Szellemem pedig meghökken, amikor kételkedni kezdtek az igazságot illetően. Akkor még egyszer is kérjétek meg, adjak fölvilágosítást, hogy helyesen ismerjétek fel mindent. Viszont nehogy a végidőben félrevezessenek, Szellememen át magam akarok tanítani, és akkor ellenfelem már nem lesz képes elcsábítani, mert ismeritek fondorlatos játékait, és szemeteket állandóan reám irányítjátok. A világosság és sötétség közti harc már örökkévalóságok óta tart, és továbbra is még örökkévalóságok telnek el, mert a világosság csak ott tud megmaradni, ahol a megváltás már végbement, és az ellenfél elvesztette erejét. Ellenfelem mindenhol elvesztette erejét, ahol szavam a Földre sugárzik, és ott dühöng a leginkább, hogy a világosságot kioltsa.

De én Világossághordozókat állítottam, akik fölülmúlják erejét, akikkel nem tud küzdeni, mert vakítja a világosságuk. Mindent elvisel, csak a fényt nem, mert az lemezteleníti és felfedi összes vétkeit, és inkább a sötétségbe menekül. Mivel annyira közel van a vég, elő kell lépni az igazsággal, és oda kell vinni a világosságot, ahol szívesen fogadják, ahol az emberek a sötétséget nyomasztónak találják.

De az igazságot csak tőlem vehetitek át, mert én az Örök Igazság vagyok, és ott osztom ki, ahol szenvednek a szellemi sötétségtől. Ahol kinyitják a szívüket, hogy befogadják, és akiket ezért megszólíthatok. Ismerem szívüket, tudom hogy szeretetteljesek, és engem keresnek amikor az igazságot keresik. Az ilyenekre mindig gondolok, és számon tartom őket, hogy az igazság terjesztése által szolgálhassanak. Kerüljön el az igazság mindenüvé, ahol egy vágyódó ember kérdést feltevő gondolatait a világba sugározza. Kérdéseire csak én tudok válaszolni. És ekkor megkapja a magyarázatot, neki pedig örökre az lesz a meggyőződése, hogy a tiszta igazság birtokában van.

Ne tévesszen hát meg, ha olyan érzések van, hogy a teljes igazság birtokában vagytok. Mert ez az én hangom, amely hozzátok szól, és a tanítást majd belülről kapjátok, a szellemszikrától, ami az én részem, és hozzám törekszik, mert egyesülni akar velem.

/1965.07.26./ Hogy dolgozni tudjatok értem, teljes meggyőződésben kell élnetek, hogy csakis a tiszta igazságot kapjátok. Ezáltal meggyőződéssel tudjátok képviselni, mert ez a legutolsó alkalom, hogy világosságot vihessetek az emberekhez. Magam gondoskodom róla, hogy a világosság tiszta és átlátszó legyen. Én mindent megvilágítok vele ami ellenkezik az igazsággal, és amit ti mint tévedést megkérdőjelezhetek. De hozzátok nem jut el a tévedés, mert azt SZERETETEM megakadályozza, erről minden komolyan szolgálni akaró földi gyermekemet biztosítom. Hogy még nem tudtok hiánytalanul behatolni minden főnről kapott üzenetembe az olykor kételkedést okoz bennetek.

Viszont ha egyszer már tulajdonomba adtátok magatokat, amikor már tudom, hogy akaratotok tiltakozik minden téves ismeret ellen, akkor meg is védhetlek tőle, mert ezzel a Hazugság Atyja iránti beállítottságotok bizonyítjátok. Ez az akarat jogot ad nekem, hogy teljesen birtokba vegyelek, és benneteket mint Világossághordozót állítsalak a többiek közé, akik megbízásomból terjesztik a világosságot, hogy a szellemében vak emberiséget ki lehessen vezetni az éjszaka sötétjéből. Mindig szilárdabban higgyetek végtelen szeretetemben, az valóban nem engedi, hogy tévedésben éljétek ti, akik védekeztek ellene.

Amit megtesz egy földi édesapa, hogy nem ad hírt nektek hazug dolgokról - azt én még inkább megteszem, és ezért ne legyen semmi ilyen irányú aggodalmatok! Ismételten hangsúlyozom: Szükségem van rátok, hogy ezt a munkát elvégezzétek. Minél inkább élitek a tiszta igazságot, annál jobb szolgák vagytok, és tevékenységeiteket a legjobban végzitek. Ezért soha ne kételkedjétek annak becsületes valóságán amit főnről kaptok. Hogy főnről kaptátok, azt a tartalmáról azonnal észrevehetitek - MERT NEM PRÉDIKÁL NEKTEK MÁST CSAK A SZERETETET, ÉS KIHANGSÚLYOZZA JÉZUS KRISZTUS MEGVÁLTÓ MUNKÁJÁT.

Aki ennyire kimerítő magyarázatot kap a Megváltás Művéről, az már behatolt annyira az isteni kinyilatkoztatásokba, hogy védve van minden rossz erő befolyásától, mert saját Jézus iránti beállítottsága a legbiztosabb védelme. Ismételten gondoljatok arra, hogy az Isteni Megváltó már

birtokába vett titeket, akik érte dolgoztok, és ekkor már teljesen lehetetlen, hogy nyitottak legyetek bármilyen tévedés iránt ami ellenfelem irányából érkezne. Ez a meggyőződés a végidőben különösen fontos, mert majd még gyakran megtámadnak akik közléseitek igazságában kételkednek, és azoknak kell érveiteket felsorakoztatni.

Higgyétek, pontosan ismerem a befogadó akaratát, és azért olyant választottam, aki azonnal fölismer minden tévedést, és tiltakozik elfogadása ellen. Épp azért teszi, mert végidő van, ahol már csak az igazság világossága hozhat mentőkötelet azoknak, akik szeretnék hogy megmentse őket. Végül nagy világosság világít majd, hogy mindent igazoljon, amit mint igazságot elterjesztettetek. DE AKKOR A VÉG SEM LESZ MÁR MESSZE, MERT AKKOR MÁR MAGAM JÖVÖK AZ ÉG FELHŐIBEN - AHOGYAN MEGÍGÉRTEM.

Ámen.

Világégés.... természeti katasztrófa.... döntés

B.D. No. 9025

1. augusztus 1965

Semmi sem marad rejtve előttetek, kik felajánlottátok szolgálatotokat, mert a végső események annyira hatalmasak, hogy nem maradhat ismeretlen előttetek, különösen azért, mert átlatok minden emberhez akarok beszélni. S ezért értesüljete róla, hogy csak egy kicsi lökés szükséges hogy kiváltson egy katasztrófát, ami először tisztán világi módon nézhető, ami jeladás a most következő katasztrófára, amit bár nem az emberi akarat vált ki, de mégis az emberi akarat következménye, minthogy egy világégést vált ki, amelynek másképp nem, csak az én akaratommal lehet útját állni.

S mivel az emberek mindig csak a világeseményeket veszik tekintetbe, jönni kell valaminek, ami megmagyarázhatatlan nekik.... a világi ember tekintetét láthatóan az én közbenyúlásomra kell irányítani, és vissza kell lépnie minden emberi szándéknak a felfedezés láttán, hogy a kozmoszban készül valami, ami által végsősoron minden embert érhet valami.... Tehát az embereknek az Istentől való, és nem az emberi ellenféltől való félelmet kell megtanulniuk. Habár minden egyes ember saját dolga hogy hisz-e Istenben vagy sem, de ez a kozmikus esemény nagyobb és fenyegetőbb az életre mint a világégés, ami most a háttérbe szorul. Mert most a Teremtőhöz, és minden dolog megtartójához való szellemi beállítottság dönt, hogy lesz-e, és milyen kihatású lesz a természeti katasztrófa. Akár hiszitek, akár nem ezek az események óriás léptekkel közelednek felétek, és már csak rövid idő választ el tőle. S ti, akik tudtok róla, figyelmeztessetek minden embert, hogy mi van előtte, akkor is ha nem hiszik el, de az események majd igazolják.... mert a vég is mindig közelebb jön.... Ez a természeti katasztrófa csak ennek a végső jelzése.... de kit fog ez még befolyásolni ?

Az emberek mindig is csak egy természeti katasztrófát látnak benne, és nem képesek felismerni benne az összefüggést az emberek szellemi állapotával.... kivéve a felébresztett szellemű embereket, de azok nem tudnak érvényesülni, s hiába is beszélnek hogy az embereket megóvják a vég kimenetelétől, melyhez szükségszerűen közelednek. A jeleket ne hagyjátok figyelmen kívül, mert mindenkit figyelmeztetnek arra hogy a végidőben éltek, s már csak rövid időtök van ahhoz, amikor döntenetek kell, hogy felém veszitek-e az utatokat, ahhoz, aki meg tud és meg fog menteni minden bajban.... vagy újra Ellenfelemhez törekedtek, aki végtelen időkre újra tönkre akar tenni.

A szabad akarat miatt nem ismerhetitek sem a napot, sem az órát, de én bizonyossággal csak annyit mondok, már nincs hosszú időtök. Ám a világesemény mindenkit érint, és ezért mondom, hogy nem eléggé veszitek figyelembe amit mondok. Pedig az minden hatalmaságával és borzalmával rátok tör, úgy, hogy azt sem tudjátok, hogyan óvjátok meg magatokat.... Ám azt az egyet had mondjam meg még, hogy csak én tudok védelmet nyújtani, hogy hozzám kell menekülnötök, hogy a test és a lélek minden veszélyén átvezesselek.

S ti emberek ebből csak azt az egyet bár felismernétek, hogy itt magasabb hatalom tevékenykedik, és hogy ezt a magasabb hatalmat segítségül kell hívní, különben menthetetlenül elvesztek; mert Ellenfelem még egyszer felhasználja minden hatalmát, hogy a kezébe kerüljete. És aki a vég

bekövetkeztéig tartó rövid idő alatt nem határoz mellettem, az meg lesz kötve az anyagban, és ismét egy örökkévalóságig tartó hosszú utat kell megjárnia az új Föld teremtményein át.

Ámen.